

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α

Τ Ω Ν

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

Τ Η Σ

ΒΟΥΛΗΣ.

ΣΥΝΟΔΟΣ Α΄. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α΄.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1 8 6 5.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΒΟΥΛΗΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'.

Τῆς 28 Μαΐου 1865.

Συνελθόντων περί τὴν ὀρισθείσαν ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὡραν τῶν Κυρίων Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, παρέστη ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν μετὰ τῶν βοηθούντων αὐτῷ ἱερέων καὶ διακόνων, καὶ τελέσας ἁγισμὸν, ἤγάγετο τοὺς τε Βουλευτάς καὶ τὴν τοῦ Βουλευτηρίου αἴθυσαν.

Ἀνηγορεύθησαν μετὰ ταῦτα προσωρινὸς μὲν Πρόεδρος ὁ πρεσβύτερος τῶν Βουλευτῶν Κύριος Γιαντάφ· ἄλλος Ἀρχαῖος, Βουλευτὴς Κέας, γραμματεῖς δὲ προσωρινοὶ ἐκ τῶν νεωτέρων οἱ Κύριοι Ὁδων Μακρυγιάννης, Βουλευτὴς Ἀττικῆς, Χρῆστος Μαστραπῆς, Βουλευτὴς Δωριῆος καὶ Ἰωάννης Γ. Ἰωαννου, Βουλευτὴς Κορινθίας.

Ἀκολουθῶν δὲ ἐγένετο ἡ κλήρωσις τῆς ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὀριζομένης ἐπιτροπῆς, τῆς ὑποτεχνησομένης μετὰ τοῦ πρωτοβίου Προεδρείου τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλεῖα. Γενομένης δὲ τῆς κληρώσεως ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ προεδρείου, ἔλαχον οἱ Κ. Ἰωάννης Πλαίσας, Α. Γιαννοῦλιδης, Δ. Τσόκρης, Χ. Α. Χρηστάπουλος, Δ. Θεοχάρης, Β. Α. Σπυρόπουλος, Δ. Τσαμύπουλος, Θ. Καναῶνης, Ν. Παπαμιχαλόπουλος καὶ Ἰωάννης Φλέσσας καὶ Κ. Κανάρης.

Εἰσέλθον ἔπειτα ἐντὸς τῆς αἰθούσης οἱ ἐν τῷ προγράμματι ἀναφερόμενοι τοῦ Κράτους ὑπάλληλοι, ὡς καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ θεωρεῖν οἱ κεκλημένοι τῶν ξένων Διπλωμάτων Κύριοι Ἀντιπρόσωποι.

Ἀκολουθῶς προσελθόντες οἱ Κύριοι βουλευταὶ ὤρσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 64 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον ὅρκον, ἀπαγγελλόμενα ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, κατὰ τὸ ὅδε προσετώμενον τῆς ὁραμασίαις πρωτόκολλον.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Μαΐου τοῦ 1865, ἡμέραν Παρασκευὴν, προσεβόησαν οἱ τὰ εἰσιτήρια φέροντες Κύριοι βουλευταὶ εἰς τὴν αἴθυσαν τοῦ βουλευτηρίου, ὤρσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 64 τοῦ Συντάγματος νενυμεισμένον ὅρκον ὡς ἀκολουθῶς.

«Ὡμῶν ἐῖς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας καὶ ὁμονοίας καὶ ἀδικοῦ Τριάδος να φράξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

Ὅθεν συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, τοῦ προσωρινοῦ Προεδρείου καὶ τῶν ὁρισθέντων βουλευτῶν.

Ὁ Μητροπολίτης

Ἀθηνῶν ΛΕΟΦΥΤΟΣ,

Ὁ Πρόεδρος

Τ. ΛΑΖΑΡΕΙΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ο. Ι. Μακρυγιάννης,

Ιω. Γ. Ἰωάννου,

Χ. Μαστραπᾶς.

Τρ. Λαζαρέτος, Ο. Ι. Μακρυγιάννης, Χ. Μαστραπᾶς, Ιω. Γ. Ἰωάννου, Δ. Γρίβας, Δ. Μ. Βότσαρης, Ἀθ. Α. Μιαούλης, Χ. Χριστόπουλος, Α. Μπαλάνος, Π. Α. Πετράκης, Ἀρ. Μπουκαούρας, Π. Μαυρομιχάλης, Γεώργιος Ἀρώνης, Α. Κουμανδούρας, Ἀνδρ. Νουτάρης, Σ. Πατιμεζᾶς, Δ. Καλλιμερόνης, Δ. Γ. Βούλγαρης, Α. Γ. Κουντουριώτης, Ἀλέκος Ἀγυλός, Ι. Μπαλῆρας, Χ. Στεριάπουλος, Σ. Α. Σπλιωτάκης, Κ. Εὐθυμιάδης, Κ. Κυπριάδης, Κ. Π. Πλάτης, Α. Αχμπρινίδης, Ἡλ. Β. Μαυρομιχάλης, Π. Αεωτσάκης, Α. Κοντόσαλος, Ιω. Κορνωτάκης, Σ. Σωτηρίου, Π. Μπούτος, Α. Ραυτόπουλος, Β. Σπυρίδης, Εὐθ. Δεληγιάν-

νης, Π. Γουζούσης, Εὐμ. Β. Ναυπλιώτου, Α. Δημητρίου, Γ. Λάππας, Α. Ν. Μεταξάς, Ι. Ν. Φλέσσας, Σ. Καραμάνος, Σ. αμ. Γ. Κορζής, Γ. Μαρκοῦρας, Ν. Παπαμιχαήλ, Στέφ. Παδοῦρας, Δ. Θεοχάρης, Α. Ι. Κατσίνας, Α. Α. Μαυρομιχάλης, Εὐμ. Α. Κοντολέων, Α. Ν. Πατιμεζᾶς, Π. Σ. Κυριακός, Α. Πετροπούλας, Γ. Α. Ζουμπούλας, Αλέκος Λογιωτατίδης, Α. Γ. Οἰκονομόπουλος, Ι. Κασάκος, Κασμάς Πανάγιος, Α. Δημητριάδης, Α. Α. Αντωνόπουλος, Μ. Δ. Καίρης, Χαρ. Τρισόπουλος, Ἀνδρέας Γαίτας, Φοσκαλίδης, Δ. Τσαμπόπουλος, Δ. Παπαλουκάς, Γ. Περωτῆς, Θ. Κανακάρης, Κ. Λομβάρδος, Α. Τσόκρης, Σ. Χ. Σταρνόπουλος, Δ. Ν. Κριεζώτης, Χ. Α. Χρηστόπουλος, Χρῆστος Α. Χρηστόπουλος, Ἰωάννης Δουλίδης, Κ. Ι. Μελαχρινός, Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης, Ι. Πλαίσας, Δημ. Ι. Πατέλης, Ε. Κεχαγιᾶς, Ἀναγν. Σταυρόπουλος, Γ. Γερβασιάνης, Σ. Κριεζῆς, Γεώργ. Τυπάλδος, Ἰακωβάτος, Χαράλαμπος Τυπάλδος, Ἰακωβάτος, Στ. Οἰκονομίδης, Κωνστ. Η. Μανουδάκης.

Ἐν ὥρᾳ δὲ 11 καὶ ἡμισίᾳ π. μ. τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς ἐξῆλθε καθ' ἣν τὸ πρόγραμμα ὥριζε τάξιν, μετὰ τῆς ἀνωτέρω κληρωθείσης ἐπιτροπῆς εἰς τὰ πρόβρυα τοῦ βουλευτηρίου πρὸς ὑποδοχὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, καὶ μετὰ τοῦ Γενεραλικοῦ Συμβουλίου ὠδήγησαν τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα εἰς τὸν ἐπὶ τοῖς τοῖς παρεσκευασμένον θρόνον. ἐρ' οὗ ἐκαθίσθη ἔχων δεξιόθεν μὲν τὸν τε Πρόεδρον καὶ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἀριστερόθεν δὲ τοὺς Κυρίους ὑπουργοὺς, ὑπασιπύτας καὶ διαγγελεῖς.

Χαιρετήσας δὲ τοὺς Κυρίους βουλευτάς, καὶ νεύσας αὐτοῖς νὰ καθήσωσιν, ἀπήγγειλε τὸν ἐπόμενον λόγον.

Κύριοι βουλευταί,

«Μετὰ χαρᾶς ἐβλέπω σήμερον περὶ Ἑμὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ, πρὸς οὗ ἡ ἀγάπη μου ὁσημέραι ἐπαυξάνει.

Ἀσμένως βεβαιῶ ὑμᾶς, ὅτι αἱ πρὸς τὰς ξένας Δυνάμεις σχέσεις μου εἰσὶ πάντοτε φιλικαὶ καὶ ἡ τέχνη αὐτῶν ἀποτελεῖ μίαν τῶν πρωτίστων μεριμνῶν τῆς Κυβερνήσεώς μου.

Ἡ ἐμπέδωσις τῆς δημοσίας ταξείας ἐρεῖλικουσιν ἰδίως τὴν σύντονον προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεώς μου, ἥ δὲ ἀκόλουτος ἐξάταξις τῶν παρὰ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Βασιλείας ἀναγραφέντων δικαιωμάτων ἐκάνει τὴν πρῆξιν τῆς, καὶ συγγαίρω τὸν Ἕλληνα λαόν, ὅστις καὶ κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἀπέδειξεν, ὅτι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος ἐμφορεῖται.

Γνωστὰί καταπεύγουσαι τοῦ Κράτους ἀνάγκαι, ἀφορῶσαι τὴν

γενικὴν αὐτοῦ διοίκησιν καὶ τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως, καθὼς καὶ τὴν ἐξομοίωσιν τῶν ἐν τῇ αἰσίῳ ἐνωθείῳ ἑπτανήσῳ πρὸς τὰ ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἰσχύοντα, μόνον καθόσον τοῦτο ἀπῆλθε ἀναγκάτως ἡ τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων διοικήσεις, ἐπέβαλον εἰς τὴν Κυβερνήσιν. Μου τὸ καθήκον τῆς ἀμέσου θεραπείας αὐτῶν διὰ κυβερνητικῶν πράξεων· αὐταὶ δὲ θέλουσιν υποβληθῆ εἰς τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν, καὶ πέπεισμαι ὅτι θέλετε ἐτιμῆσαι καὶ τὸν λόγον καὶ τὸν σκοπὸν αὐτῶν.

Τὸν δαισιτικὸν κανονισμὸν τοῦ δανείου τῶν ἐξήκοντα ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐθεώρησεν ἡ Κυβερνήτις Μου ὑπαγρεσμένον οὐ μόνον ὑπὸ τῆς πρὸς τὰς ἑγγυητῆρας Μεγάλας Δυναμεῖς διειλημένης εὐγνωμοσύνης, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ καλῶς νοομένου συμπερόντος τοῦ τόπου. Διὰ τοιούτου κανονισμοῦ τακτοποιούντες τὰ οἰκονομικά μας, καὶ καθιστώντες τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους ἀληθῆ, δυναμεθα νὰ λάβωμεν τελεσφόρον πρόνοιαν καὶ περὶ τῆς ἰκασιποιήσεως τῶν λοιπῶν ὑποχρεώσεων μας, πρὸς δὲ καὶ περὶ τῆς ἀνορθώσεως τῆς ἐξωτερικῆς ἡμῶν πίστεως. Ἡ περὶ τούτου πρότασις ἐγένετο ἤδη καὶ ἐν καιρῷ θέλει υποβληθῆ ὑμῖν τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἐνεκα τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη γνωστῶν περιστάσεων οὐ μικρὸν παρουσιάζεται ἑλλειμμα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους. Ἡ Κυβερνήτις Μου, μελετήσασα ἐπισταμένως τὸ οὐσιώδες τοῦτο ζήτημα, θέλει υποβάλλει ὑμῖν νομοσχέδια, ὅπως ἐπαναφέρῃ τὴν ἰσότητά των ἐσόδων καὶ ἐξόδων. Καὶ ἐπειδὴ ἡ Συνέλευσις δὲν συνεζήτησε τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ τρέχοντος ἔτους, θέλουσιν υποβληθῆ ὑμῖν, κατὰ τὴν πρώτην Σύνοδον, οἱ οἰκονομικοὶ νόμοι τοῦ ἐνεστώτος καὶ τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Νομοσχέδια περὶ τριῶν σπουδαιωτάτων ἀντικειμένων, ἅτινα ἀνάγονται εἰς τὴν πρόοδον τῆς ὕλικης καὶ ἠθικῆς ευημερίας τοῦ λαοῦ, ἢτοι περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, περὶ διαθέσεως τῶν ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν φυτειῶν καὶ περὶ μεταβολῆς φορολογικοῦ συστήματος, ὡσαύτως υποβληθήσονται ὑμῖν.

Ἡ Κυβερνήτις Μου θέλει υποβάλλει νομοσχέδια περὶ προσόντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ περὶ διαφόρων βαθμῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἰδίως δὲ περὶ συνδυασμοῦ τῆς δημοτικῆς μετὰ τῆς ὑπὲρ τοῦ κατωτέρου κλήρου προνοίας, ὥστε καὶ τούτου νὰ θεραπευθῶσιν αἱ ἀνάγκαι καὶ ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ τῆς νεολαίας διάπλασις νὰ ἐπιτευχθῇ κάλλιον καὶ πληρέστερον.

Διοικητικὸς καὶ δημοτικὸς ὁργανισμὸς, ἔχων τὴν ἀποκέντρωσιν, τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν καλὴν τοῦ τόπου διοίκησιν,

καὶ τροποποιήσεις τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἀντιστοιχῇ ἡ δικαστικὴ δικαιοδοσία πρὸς τὰς διοικητικὰς περιφερείας, θέλουσιν υποβληθῆ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν ὑμῶν.

Μέτρα, ἀφορῶντα βελτιώσεις ἐν τῷ στρατῷ, ἀσχολοῦσι τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεώς Μου, καθὼς καὶ ἡ ὅσον τάχιον ἀπαλλαγὴ αὐτοῦ ἀπὸ ἀλλοτρίων καθυκόντων. Σκοπιμώτερος δὲ ὁργανισμὸς τῆς ἐθνοφυλακῆς θέλει υποβληθῆ ὑμῖν.

Ἡ προαγωγὴ καὶ τελειοποιήσις τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας καὶ αἱ ἰδιαίτεραι ἀνάγκαι τῆς ναυτιλίας ἐπέστησαν ἰδίως τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεώς Μου· νομοσχέδια δὲ περὶ τούτου θέλουσιν υποβληθῆ ὑμῖν.

Νομοσχέδια περὶ εἰσαγωγῆς λογιστικοῦ συστήματος εἰς τὰ προξενεῖα καὶ περὶ ἐπεκτάσεως τῆς δικαστικῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν θέλουσιν υποβληθῆ ἐπίσης ὑμῖν.

Περὶ τοιούτων νομοθετημάτων, εἰς προσφιλῆ τοῦ ἔθνους συμφέροντα ἀφορῶντων, ἐπικαλοῦμαι τὴν πατριωτικὴν καὶ πεφωτισμένην μελέτην ὑμῶν.

Ἐκφράζων δὲ ἡν ἔχω σταθερὰν πεποιθήσιν, ὅτι ἐν τῇ εὐλοκίᾳ ἐφαρμογῇ τοῦ θεμελιώδους νόμου ἔγκειται ἡ εὐδωσις τῶν καινῶν τῆς πατρίδος πραγμάτων, καὶ ἐπικαλούμενος μετ' ὑμῶν τὴν ἐξ ὕψους εὐλογίαν, κηρύττω τὴν ἐναρξιν τῆς πρώτης Συνόδου τῆς πρώτης Βουλευτικῆς Περιόδου.»

Ἀμα τῇ ἐκφωνήσῃ αὐτοῦ, οἱ Κύριοι Βουλευταὶ καὶ ἅπαντες οἱ ἐν τῇ αἰθούσῃ περικυλισόμενοι ἀνευρέθησαν ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, Ὅστις, προτορευόμενος τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου, τῆς ἀνωτέρου ἐπιτροπῆς, τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τῶν ὑπαπιστῶν καὶ διαγγελίων, ἐξῆλθε τῆς αἰθούσης ἐν μέσῳ πανδημῶν ἀνευφημιῶν.

Ἐπὶ τέλους ἐπαναλαβόντας τοῦ προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τὰς τελευταίας λέξεις τοῦ Βασιλικοῦ Λόγου,

«Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. κηρύττω τὴν ἐναρξιν τῆς Α' Συνόδου τῆς Α' Περιόδου.»

Διελύθη ἡ συνεδρίασις περὶ τὴν μεσημέριαν.

Ὁ Προσ. Πρόεδρος
ΤΡΙΑΝΤ. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ.

Οἱ προσ. Γραμματεῖς
Ο. Μακρυγιάννης,
Χ. Μαστραπᾶς,
Ι. Ἰωάννου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'.

Τῆς 31 Μαΐου 1865.

Συνελθόντων τῶν ΚΚ. βουλευτῶν περί τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος· εὐρέθησαν δὲ παρόντες 105 βουλευταί. Κατὰ συνέπειαν, κηρυχθεῖσης πύκνους τῆς συνεδριάσεως, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσελθόντες εἶτα οἱ ἄρτι ἀφικόμενοι βουλευταὶ ὤμωσαν τὸν διὰ τοῦ ἀρθροῦ 64 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον ὄρκον, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὀρκωμοσίας.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον τὴν τριακοστὴν πρώτην Μαΐου τοῦ 1865, ἡμέραν δευτέραν, προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀφικόμενοι βουλευταὶ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ βουλευτηρίου, ὤμωσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὄρκον ὡς ἀκολουθῶς.

« Ὁμῶς εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ δημοσίου καὶ ἀδικοῦ
« μέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν
« Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοῇ εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς
« τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως
« τὰ καθήκοντά μου ».

Ὅθεν συνειστέθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὃπερ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως, τοῦ πρῶτου Προέδρου καὶ τῶν ὀρκισθέντων βουλευτῶν.

Ὁ Ἱερεὺς
Ἰωάννης Κυριαζῆς.

Ὁ Πρ. Πρόεδρος
Τ. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Χ. Μαστραπᾶς,
Ο. Μακρυγιάννης,
Θ. Κανακάρης.

Οἱ ὀρκισθέντες,

Ι. Σαφάκης, Σ. Παπαδόπουλος, Α. Σπράτος, Δ. Βροντίσης,
Κ. Δαρειώτης, Α. Καραλίδανος, Α. Ζατοιωτίτης, Κ. Πειταλᾶς,
Εὐθ. Κανελλόπουλος, Γ. Μπούμπουλης, Κ. Θεοφύρου, Σπ. Καραϊσκάκης, Ν. Καίρης, Ἀλ. Βιλαέτης, Ι. Πρωτοπαπᾶς, Β.

Σκαλτσοδήμος, Κ. Δημητριάδης, Ν. Φαρμάκης, Εὐθ. Παρίσης,
Ἄντ. Μιχαλόπουλος, Μ. Κ. Κανάρης, Π. Ζάνος, Θ. Ζερβός,
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος, Γ. Μετθαίος, Ι. Παξιμαδῆς.

Ἐπρόταθ' ἐκατόπιν παρὰ τινων βουλευτῶν ἡ ἀναβολὴ τῶν συνεδριάσεων τοῦ σώματος ἄχρις οὗ, ἀφικόμενων προσεχῶς καὶ τῶν λοιπῶν, καταρτίσθ' ἡ Βουλὴ ἐξ ὅλων τῶν μελῶν τῆς. Τὴν πρότασιν ὁμοῦς ταύτην δὲν παρεδέχθη ἡ Βουλὴ, ἀποκρουσθεῖσαν παρ' ἄλλων εἰπόντων, ὅτι, κατὰ τὰ ἔθιμα ὅλων τῶν κοινοβουλιῶν καὶ αὐτῶν τῶν ἡμετέρων ἀπὸ τῆς συνταγματικῆς μεταπολιτείας, ὅμα ὡς συμπληρωθῇ τὸ ἡμῖς πλέον ἐνός τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, ἡ Βουλὴ προβαίνει εἰς τὰς ἐργασίας τῆς.

Κατόπιν, τῇ προτάσει τινός τῶν βουλευτῶν, ἡ Βουλὴ ὁμοφώνως ἀνέθηκεν εἰς τὸν Κ. Πρόεδρον νὰ καταρτίσῃ σχέδιον τι προσωρινοῦ κανονισμοῦ, ὃπερ τυπωθῇ νὰ δια-εμφθῇ εἰς τοὺς ΚΚ. βουλευτάς. Αὐτὸ δὲ τοῦτο δύναται νὰ πράξῃ καὶ ὁ βουλευόμενος τῶν ΚΚ. βουλευτῶν. Ἀπερασίσθη δὲ νὰ συνέλθῃ τὸ Σῶμα τὴν προσεχῇ Τετάρτην (2 Ἰουνίου) ὅπως ὀρίσῃ τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως τοῦ εἰρημένου σχεδίου τοῦ κανονισμοῦ.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρῶτ. Πρόεδρος ἐκήρυξε διαλελυμένην τὴν συνεδρίαν.

Ὁ πρῶτος Πρόεδρος
Τ. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ,

Οἱ πρῶτοι Γραμματεῖς
Ο. Μακρυγιάννης,
Γ. Γ. Γωγγάνου,
Χ. Μαστραπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'.

Τῆς 3 Ἰουνίου 1865.

Ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ εὐρεθέντων παρόντων ἑκατὸν εἴκοσι ἐκ τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως.

Ἀνεγνώσθησαν εἶτα τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης καὶ ἐτεκυρώθησαν.

Προελθὼν ὕστερον καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὄρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν παρόντων προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὀρκωμοσίας, οἱ ἄρτι ἀφικόμενοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν βουλευταί.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον τὴν τρίτην Ιουνίου τοῦ 1865, ἡμέραν Πέμπτην, προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀφικόμενοι βουλευταὶ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ βουλευτηρίου ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὄρκον ὡς ἀκολούθως.

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.»

Ὅθεν συντάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον ὅπερ ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ ἱερέως, τοῦ προσωρινοῦ Προεδρείου καὶ τῶν ὀρκισθέντων βουλευτῶν.

Ὁ ἱερεὺς
Ἰωάννης Κυριαζῆς,

Ὁ προσωρ. Πρόεδρος
Τ. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ,

Οἱ προσ. Γραμματεῖς

Ὁ θ. Μακρυγιάννης,

Χ. Μαστραπᾶς,

Ἰωάννης Γ. Ἰωάννου.

Οἱ ὀρκισθέντες,

Α. Χατζόπουλος, Δ. Ζώτος, Τηλ. Ι. Ρόκης, Π. Μανωλίδης,
Α. Ἀβέρωφ, Γ. Ἀποστολίδης, Ν. Μπουτούρης, Τ. Πλέσσος, Δ.
Τσιριμώκος, Γ. Λεβιάδης, Ν. Κονταράτος.

Ἀναγγεῖλαντος τοῦ Προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ διάσκεψις ἐπὶ τοῦ παρασκευασθέντος ὑπὸ τοῦ προεδρείου, συμφώνως πρὸς τὰ παρὰ τοῦ σώματος προχθὲς ἀποφασισθέντα, σχεδίου τοῦ προσωρινοῦ κανονισμοῦ, ὅπερ ἐκτυπωθὲν διανεμῆθη εἰς τοὺς ΚΚ. βουλευτάς, παρετήρησέ τις, ὅτι τὸ σχέδιον τοῦτο, ὅμα τῇ δικλύσει τῆς μνησθείσης συνεδριάσεως διανεμῆθην, μὴ φέρον δὲ τὴν ὑπογραφὴν οὐδενός καὶ παρὰ τὰ κοινοβουλευτικὰ ἔθιμα καὶ τοὺς κανονισμοὺς τῶν νομοθετικῶν σωμάτων συνταχθέν, δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἑκείνη συζητήσεως, καὶ ἐζήτησε νὰ διαταχθῇ ἡ τύπωσις καὶ διανομὴ τοῦ παρ' αὐτοῦ καὶ ἑτέρου τινος συνταχθέντος καὶ ὑποβληθέντος εἰς τὸ προεδρεῖον σχεδίου, ἀναβαλλομένης τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ οὗ πρόκειται.

Ἀπήντησεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι καὶ ὡς μέλος τοῦ σώματος ὑπὸ μίᾳ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους (τῆς Κέας) ἐκλεγθεὶς, καὶ ὡς τυχὼν τῆς τιμῆς τοῦ νὰ διευθύνῃ τὰς ἐργασίας αὐτοῦ, ἡδύατο νὰ συντάξῃ καὶ ὑποβάλῃ οἰονδήποτε σχέδιον, χωρὶς οὐδόλως νὰ παραβιάσῃ κανονισμὸν τινὰ κείμενον ἢ νὰ παραβῇ κοινοβουλευτικὸν τι ἔθιμον, καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἔπραξεν ἄλλο τι, ἢ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, δι' ἧς ἀνετέθη εἰς τὸ προεδρεῖον ἡ σύνταξις τοῦ σχεδίου τοῦ προσωρινοῦ κανονισμοῦ. Εἰρηγήτας δὲ, ὅτι ἐκ παραδρομῆς συμπεριελήφθη εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ προκειμένου σχεδίου, ὡς ἐδάφιον β'. αὐτοῦ, διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸ ἄρθρον 56 τοῦ Συντάγματος, ἐζήτησε νὰ θεωρηθῇ τὸ ἐδάφιον τοῦτο ὡς μὴ ὑπάρχον.

Μετὰ τινὰ εἰσαφραγεῖαν συζητήσιν, καθ' ἣν τινες μὲν ὑπεστήριξαν τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν, ἕτεροι δὲ ἀντέκρουσαν αὐτήν, ἐπὶ τῇ λόγῳ, ὅτι οὐδὲμία ἀναβολῆς ἀνάγκη ὑφίσταται, πᾶσα δὲ τροπολογία ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος παρὰ τοῦ προεδρείου σχεδίου δύναται νὰ προταθῇ κατὰ τὴν συζητήσιν αὐτοῦ, καὶ ἕτεροι παρετήρησαν, ὅτι κατὰ τὰ ἀναγνωσθέντα πρακτικὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ συνεδριάσει ἀπεφασίσθη νὰ ὁρισθῇ σήμερον ἡ ἡμέρα τῆς συζητήσεως τοῦ σχεδίου, ἀνεγνώσθη ὑπ' ἐνός τῶν γραμματέων τὸ ὑποβληθέν εἰς τὸ προεδρεῖον σχέδιον.

Συναινέσας εἰς τὰς τῆς Βουλῆς εἰς τὸ νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ σήμερον τὸ ἀναγνωσθέν σχέδιον, συζητηθῶσι δὲ τὰ περὶ τοῦ προσ. κανονισμοῦ ἄξια, ὁ πρόεδρος, ἀπαγγείλας τὴν ἀπόφασιν αὐτήν, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 12 τῆς μεσημβρίας.

Ὁ Προσ. Πρόεδρος
Τρ. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ,

Οἱ προσωρ. Γραμματεῖς
Ὁ θ. Μακρυγιάννης.
Χ. Μαστραπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'.

Τῆς 4 'Ιουλίου 1865.

Εγκωμνηθέντος περί τὴν ἐνδεκάτην πρὸ μεσημέριας ὥραν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ εὐρεθέντων παριόντων ἑκατὸν εἴκοσι πέντε ἐκ τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως.

Ἀνεγνώσθησαν εἰτα τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθον ὕστερον καὶ ἔδωκαν τὸν νεομορισμένο ὄρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν παρόντων προσαρτημένον πρωτόκολλον ὀρκωμοσίας, οἱ ἄρτι ἀφικόμενοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν βουλευταί.

Ἀναγγεῖλαντος τοῦ Προέδρου κατόπιν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις τοῦ προσωρινοῦ κανονισμοῦ, ἐπανελήφθη ἡ γενομένη χθὲς παρατήρησις, περί τοῦ ὅτι τὸ παρασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ προεδρίου σχέδιον δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάση τῆς προκειμένης συζητήσεως, καὶ ἐζητήθη, ὅπως ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὰ μέλη τοῦ προσωρινοῦ προεδρίου ἀντικατασταθῶσι καὶ ἀναλάβωσι τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἔργου τῶν κατὰ τὴν περί τῆς ὁ λόγος συζητήσεων.

Ἀντέταξαν ἕτεροι, ὅτι τὸ ζήτημα περὶ τοῦ πότερον τῶν δύο σχεδίων, τὸ παρὰ τοῦ προεδρίου ὑποβλήθῃ ἢ τὸ ἕτερον, πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάση τῆς σχετικῆς συζητήσεως, εἶναι ἤδη λελυμένον καὶ οὐδεὶς περὶ τούτου δύναται σήμερον νὰ γενῇ λόγος.

Ἀναγνώσθησαν ἐπομένως καὶ ἐγένοντο ἄνευ ἀντιρρήσεως δεκαταί αἱ πρὸ τοῦ πρώτου ἀρθρου ἐπιγραφαί, ἔχουσαι κατ' ἀμφοτέρω τὰ σχέδια οὕτως·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τοῦ προσωρινοῦ προεδρίου καὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ἐξ ἀμφοτέρων τῶν σχεδίων τὸ πρῶτον ἄρθρον, ἔχον ὡς ἐξῆς·

Α'. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ προεδρίου.

« Κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Συνόδου, ὁ μὲν πρεσβύτατος τῶν βουλευτῶν προεδρεῖ, γραμματεῦσι δὲ τρεῖς, οἱ νεώτατοι ».

Β'. Κατὰ τὸ σχέδιον τῶν δύο βουλευτῶν.

« Τῆς Βουλῆς προεδρεῖ ὁ πρεσβύτερος τῶν βουλευτῶν, γραμματεῦσι δὲ τρεῖς, οἱ νεώτατοι ».

Λαβὼν τις μετὰ ταῦτα τὸν λόγον, παρατήρησεν, ὅτι τῆς ἡλικίας ἀπολύτως χαρακτηριζομένης ὡς πρεσβύτατος τοῦ προεδρεῖν τοῖ σῶματι, διὰ τῆς σχετικῆς τοῦ ἀρθρου ἀμφοτέρων τῶν σχεδίων ῥήσεως, δὲν ἐκφράζεται σαφῶς ἡ ἐννοια τῆς διατηρήσεως τοῦ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Συνόδου ὀνομασθέντος προσωρινοῦ προέδρου μέχρι τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὀριστικοῦ, καὶ ἐζητήσας νὰ τροποποιηθῇ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ἀρθρου κατὰ τὴν ἐκτεθείσαν ἐννοιαν.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι καὶ ἡ ἑτέρα τοῦ ἀρθρου ἀμφοτέρων τῶν σχεδίων διάταξις χρήζει τροποποιήσεως, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν τριῶν γραμματέων εἶναι ἀνεπαρκής, καὶ πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἐν γένει ἐργασιῶν τοῦ γραφείου, καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τα ὑποαῖα ἀνατιθεσθαι εἰς αὐτοὺς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ κανονισμοῦ, ἀκατορθώτου ἀποβαίνοντος, ἐν περιπτώσει διαφωνίας ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δοκιμασίας, νὰ σχηματισθῇ πλειονοψηφία τοῦ προεδρίου, ὡς μὴ ἀποτελουμένου ἀριθμοῦ περιττοῦ.

Επὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Προέδρου ἐνέκρινεν ἀμφοτέρας τὰς ἐκτεθείσας γνώμας καὶ ἐδέχθη τὸ ἄρθρον καταρτιθὲν οὕτως·

Ἄρθρον. 1. Ὁ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συνόδου πρεσβύτερος τῶν παρόντων βουλευτῶν προεδρεῖ, γραμματεῦσι δὲ τέσσαρες, οἱ νεώτατοι ».

Ἐνταῦθα ὁ βουλευτὴς Θάνας Κανακάρης, ὀνομασθεὶς τέταρτος γραμματεὺς, κατέλαβε τὴν οἰκίαν ἔδραν.

Προτεθείσης εἰτα τῆς συζητήσεως τοῦ 2 ἀρθρου, ἔχοντος ὡς ἐξῆς·

Α'. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ προεδρίου·

« Πρὸς ἐξελίξιν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἡ Βουλὴ θέλει μερισθῇ διὰ κλήρου εἰς ἐννέα τμήματα ».

Β'. Κατὰ τὸ ἕτερον.

« Πρὸς ἐξελίξιν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἡ Βουλὴ διαίρεσθαι διὰ κλήρου εἰς ἑπτὰ τμήματα ».

Λαβὼν τις τὸν λόγον, ἐξέθηκεν ὅτι, προτιθέμενος νὰ ὑποβάλῃ σχετικὴν τινα πρὸς τὸ ὑπὸ συζητήσιν ἄρθρον πρότασιν, ἔχει ἀνάγκην νὰ γνωρίζῃ ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐκλογαί, κατὰ τοῦ ἐγ-

κύρου τῶν ὁποίων δὲν παρεδόθησαν ἐμπροθέσμως ἐνστάσεις, καὶ ἐζήτησε νὰ τὸν πληροπορήτῃ περὶ τούτου ἡ Κυβέρνησις.

Ἀπάντησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐδεμίαν ἐπισήμως ἐλατῆς γνώσιν περὶ τοῦ ἂν δὲν ἀπηλυθύνθησαν ἐνστάσεις κατ' ἐκλογῶν· ἐξωδίκως ὅμως νομίζει, ὅτι ἐκλογὴ μὴ προσβληθεῖσα δι' ἐνστάσεων οὐδεμίαν ὑπάρχει.

Ἐπανέλαθεν ὁ ἐπερωτήσας, ὅτι ἀρμόδιαι ἀρχαὶ πρὸς παραδοχὴν τῶν κατὰ τοῦ ἐγκύρου τῶν ἐκλογῶν ἐνστάσεων εἶναι αἱ διοικητικαί, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ νόμου διατασσόμενα, καὶ ἐπομένως φρονεῖ, ὅτι ἐκ τῶν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, κατὰ τὴν τάξιν τῆς ὑπηρεσίας, ἐκθέσεων τῶν μνησθεισῶν ἀρχῶν, ἡ Κυβέρνησις ἠδύνατο ἤδη νὰ ᾖναι εἰς θέσιν νὰ χορηγήσῃ τὴν ζητηθεῖσαν πληροφορίαν.

Ἀντέταξεν ἑτερος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐδόλως εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἀναμιγνύηται εἰς ὑποθέσεις μὴ ἀναγομένας εἰς τὴν δικαιοδοσίαν της, καὶ εἶναι μάλιστα ἀξία μομφῆς ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀπεσφράγισεν ἐνστάσεις κατ' ἐκλογῶν καὶ ἐλατῆς γνώσιν αὐτῶν.

Παρελθὼν τις εἶτα, ἐλάλησε διὰ μακρῶν κατὰ τοῦ συστήματος τῆς διὰ τῶν τμημάτων ἐξελέγξεως τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ὡς πλημμελοῦς ἐκ τῆς πείρας ἀποδειχθέντος, καὶ ἐπρότεινε νὰ ἐκλεχθῇ ἐπιτροπὴ ἐξ εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα μελῶν παρεχόντων ἀποχωρήσας ἐγγυήσεις, ἥτις διακρινόμεναι εἰς πέντε ἄλλας ἐπιτροπὰς νὰ ἐξελέγξῃ τὰς ἐκλογὰς καὶ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διασκέψεων της.

Μετὰ βραχείαν συζήτησιν, καθ' ἣν διάφοροι τὸν λόγον λαβόντες ἀντέκρουσαν τὰ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἐκτεθέντα, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Προέδρου ἀπερρίψε δι' ἀναστάσεως τὴν πρότασιν τῆς δι' ἐπιτροπῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐδέχθη δι' ὁμοίας ψηφοφορίας τὴν ἀρχὴν τῶν τμημάτων.

Ἐπρυτάθη ὑστερον ὑπὸ τινος νὰ προσδιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν τμημάτων εἰς ὁκτώ, ἀποκλειομένου οὕτως ἐνὸς μόνου βουλευτοῦ, καὶ ἐγένετο δι' ἀναστάσεως δεκτόν.

Ἀνεγνώσθη εἶτα καὶ ἐγένετο δι' ἀναστάσεως δεκτόν τὸ ἄρθρον, καταρτισθὲν οὕτω·

«Ἄρθρ. 2. Πρὸς ἐξελεγχθῆναι τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἡ Βουλὴ θέλει μερισθῇ διὰ κλήρου εἰς ὁκτὼ τμήματα.»

Ἀνεγνώσθη ἀκολουθῶς τὸ ἄρθρον 3 ἔχον ὡς ἐξῆς·

Α'. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ προεδρείου.

Ἄρθρ. 3. Αἱ ἐκλογαὶ διανεμονται κατ' ἀναλογίαν διὰ κλήρου εἰς τὰ τμήματα παρὰ τῶν ὁποίων ἐξελέγχονται.

Ὅσας δὲ αἱ ἐκλογαὶ τύχωσιν εἰς τμήματα, εἰς ἃ μέλη αὐτῶν ἀνήκουσι, τότε διδονται εἰς τὸ ἐπόμενον τμήμα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἐξελέγχωσιν ἐκλογὰς ἀφορώσας ἴδια αὐτῶν μέλη. Εἰς τὴν ἐνώπιον τῶν τμημάτων συζήτησιν δύνανται νὰ παρουσιασθῶσι καὶ ἀναπτύξωσι τὰς ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεις ὅσοι τῶν ἐπιλαχόντων θελήσωσι. Τοῦ δικαιώματος δὲ τούτου δύνανται νὰ κάμωσιν ἐπίσης χρῆσιν καὶ οἱ βουλευταί, τὰς ἐκλογὰς τῶν ὁποίων ἀφορῶσιν αἱ γενόμεναι ἐνστάσεις.»

Β'. Κατὰ τὸ ἕτερον.

«Ἄρθρον 3. Αἱ ἐκλογαὶ διανεμονται διὰ κλήρου εἰς τὰ τμήματα πρὸς ἐξελεγχθῆναι. Ἐκλογὴ δὲ περιλαμβανούσα μέρος τοῦ τμήματος, παραπέμπεται εἰς τὸ ἐπόμενον.

Εἰς τὴν ἐνώπιον τῶν τμημάτων συζήτησιν δύνανται νὰ παρουσιασθῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ ἀναπτύξωσι τοὺς ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς ἐκλογῆς λόγους.»

Ἰπεβλήθη μετὰ ταῦτα καὶ ἀνεγνώσθη ἡ ἐξῆς ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου τροπολογία.

« Αἱ ἐκλογαὶ διανεμονται ἐξίσου διὰ κλήρου εἰς τὰ τμήματα, παρὰ τῶν ὁποίων ἐξελέγχονται.

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος τὰ ἐνδιαφερόμενα εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐξαιροῦνται. Πρὶν συμπιράνῃ τὸ τμήμα, οἱ ἐνδιαφερόμενοι διακρινόμενοι νὰ παρουσιασθῶσι καὶ νὰ ἀναπτύξωσι τοὺς ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς ἐκλογῆς λόγους.»

Μετὰ τινὰ εἶτα βραχείαν συζήτησιν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπερρίψε δι' ἀναστάσεως τὴν ἐκτεθείσαν τροπολογίαν καὶ ἐδέχθη δι' ὁμοίας ψηφοφορίας τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ προεδρείου ὡς ἐξῆς·

«Ἄρθρον 3. Αἱ ἐκλογαὶ διανεμονται κατ' ἀναλογίαν διὰ κλήρου εἰς τὰ τμήματα, παρὰ τῶν ὁποίων ἐξελέγχονται.

Ὅσας δὲ αἱ ἐκλογαὶ τύχωσιν εἰς τμήματα, εἰς ἃ μέλη αὐτῶν ἀνήκουσι, τότε διδονται εἰς τὸ ἐπόμενον τμήμα εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἐξελέγχωσιν ἐκλογὰς ἀφορώσας ἴδια αὐτῶν μέλη. Εἰς τὴν ἐνώπιον τῶν τμημάτων συζήτησιν δύνανται νὰ παρουσιασθῶσι καὶ ἀναπτύξωσι τὰς ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς ἐν-

στάσεις ὅσοι τῶν ἐπιλαχόντων θελήσωσι. Τοῦ δικαιώματος δὲ τοῦτου δύνανται νὰ κάμωσιν ἐπίσης χρῆσιν καὶ οἱ βουλευταί, τὰς ἐκλογὰς τῶν ὁποίων ἀφορῶσιν αἱ γενόμεναι ἐνστάσεις.

Ἀνεγνώσθη ἀκολουθῶς τὸ ἄρθρον 4, ἔχον ὡς ἐξῆς·

Α'. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ προεδρείου.

« Ἄρθρον 4. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν ὑποβάλλεται εἰς τὴν Βουλὴν δι' εἰσηγητοῦ ἐκλεγομένου παρ' ἐκάστου τμήματος. »

Β'. Κατὰ τὸ ἕτερον.

« Ἄρθρον 4. Περὶ τῆς ἐξελέγξεως ἐκάστης ἐκλογῆς συντάσσεται ἐκθεσις αἰτιολογημένη καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν Βουλὴν δι' εἰσηγητοῦ ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ τμήματος. »

Αἱ συνεδριάσεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ τμήματος ἔχουσι κύρος, ὅταν ὦσι παρόντα τοῦλάχιστον τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν του·

Ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει δύναται νὰ συζητηθῇ ἐκλογὴ τις πρὶν ἢ τυπωθῇ ἡ ἐκθεσις καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς βουλευτάς πρὸ 24 ὥρων. »

Ἐπρωτάθῃ ἔπειτα καὶ ἐγένετο δι' ἀναστάσεως δεκτὸν νὰ προσδιορισθῇ ἡ ἀπαρτία τῶν τμημάτων εἰς τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τῶν παρόντων ἐν Ἀθήναις μελῶν των καὶ νὰ ὁρισθῇ, ὅτι ἕκαστον τμήμα ἐκλέγει πρόεδρον καὶ Γραμματεῖα.

Ἀνεγνώσθη δὲ καὶ ἐγένετο δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ ἄρθρον, καταρτισθὲν οὕτω·

« Ἄρθρον 4. Περὶ τῆς ἐξελέγξεως ἐκάστης ἐκλογῆς συντάσσεται ἐκθεσις αἰτιολογημένη καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν Βουλὴν δι' εἰσηγητοῦ ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ τμήματος. »

Αἱ συνεδριάσεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ τμήματος ἔχουσι κύρος, ὅταν ὦσι παρόντα τοῦλάχιστον τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τῶν παρόντων ἐν Ἀθήναις μελῶν του. Ἐκαστον τμήμα ἐκλέγει Πρόεδρον καὶ Γραμματεῖα.

Ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει δύναται νὰ συζητηθῇ ἐκλογὴ τις πρὶν ἢ τυπωθῇ ἡ ἐκθεσις καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς βουλευτάς πρὸ 24 ὥρων. »

Προτεθείσης εἰς τῆς συζητήσεως τοῦ ἄρθρου 5, ἔχοντος οὕτω·

Α'. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ προεδρείου.

« Ἡ Βουλὴ συζητεῖ τὰς εἰσαχθείσας αὐτῇ ἐκλογὰς κατ' ἀλφαβητικὴν τῶν ἐπαρχιῶν τάξιν καὶ ἀποφαίνεται περὶ τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ τῶν προσόντων τῶν ἐκλεχθέντων· ὁ δὲ πρόεδρος κηρύττει βουλευτάς ἐκείνους, ὧν αἱ ἐκλογαὶ ἐπεκρινθήσαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς. »

Ἄν δὲ τμήμα τι βραδύνῃ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐκθεσὶν του, καὶ προσκαλούμενον δὲν δώσῃ τὸν ἰσχυρῶντα τῆς βραδύτης λόγον, ἢ δὲν καταθέσῃ ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προκληθείσης τῇ ἐκθεσιν, ἢ ἐκλογὴ ἢ εἰς αὐτὸ κληρωθεῖσα παραπέμπεται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπόμενον τμήμα, ἐκτὸς ἂν ἡ Βουλὴ δὲν ἀναβάλῃ τὴν ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς ἀπόφασίν της. »

Β'. Κατὰ τὸ ἕτερον.

« Αἱ εἰς τὴν Βουλὴν εἰσαγόμεναι ἐκλογαὶ συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται, προσδιοριζομένης ἐκάστοτε τῆς σειρᾶς αὐτῶν διὰ κλήρου. »

Ἄν δὲ τμήμα τι βραδύνῃ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐκθεσὶν του περὶ ἐκλογῆς τινος, καὶ προσκαλούμενον δὲν καταθέσῃ αὐτὴν ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προκληθείσεως, ἢ ἐκλογὴ παραπέμπεται ἀμέσως πρὸς ἐξελεγεῖν εἰς τὸ ἐπόμενον τμήμα. »

ὑπεβλήθη καὶ ἀνεγνώσθη ἡ ἐξῆς τροπολογία.

« Ἡ Βουλὴ συζητεῖ τὰς ἐκλογὰς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξελέγξεως αὐτῶν παρὰ τῶν τμημάτων καὶ τὴν κατάθεσιν τῶν ἐκθεσίων εἰς τὸ γραφεῖον· ἢ δὲ συζήτησις γίνεται κατ' ἀλφαβητικὴν τῶν ἐπαρχιῶν τάξιν, καὶ ἡ Βουλὴ ἀποφαίνεται περὶ τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ τῶν προσόντων τῶν ἐκλεχθέντων. »

Ἐγένετο ἀκολουθῶς μακρὰ συζήτης, καθ' ἣν τινὲς μὲν ὑπεστήριξαν τὴν κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν συζήτησιν τῶν ἐκλογῶν, ἕτεροι δὲ τὸν διὰ κλήρου προσδιορισμὸν τῆς σειρᾶς αὐτῶν, ἄλλοι ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τῆς τροπολογίας, ἄλλοι ἐζήτησαν νὰ ὁρισθῇ ὁ χρόνος τῆς ἀναβολῆς, ἕτεροι ὑπεστήριξαν τὴν ἀπάλειψιν τοῦ β'. ἐδαφίου καὶ τὶς ἐπρότεινε νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ λέξις « δὲν » οὕσα ἐν τῷ τέλει τοῦ β'. ἐδαφίου μεταξὺ τῶν λέξεων « ἐκτὸς ἂν ἡ Βουλὴ » καὶ « ἀναβάλῃ τὴν ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς ἀπόφασίν της. »

Κατόπιν ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπέφριψε δι' ἀναστάσεως τὴν πρότασιν τοῦ διὰ κλήρου προσδιορισμοῦ τῆς σειρᾶς τῶν ἐκλογῶν (Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς Τόμος Α'.)

γών κατὰ τὴν ἐξέλεγχιν, καὶ δι' ὁμοίας ψηφοφορίας παρεδόγη τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου κατὰ τὴν τροπολογίαν, ὡς ἐξῆς·

« Ἄρθρ. 5. Ἡ Βουλὴ συζητεῖ τὰς ἐκλογὰς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξελέγξεως αὐτῶν παρὰ τῶν τμημάτων καὶ τὴν κατὰ θεσιντῶν ἐκτίσεσιν εἰς τὸ γραφεῖον, ἡ δὲ συζήτησις γίνεται κατ' ἀλφαριθμητικὴν τῶν ἐπαρχιῶν τάξιν καὶ ἡ Βουλὴ ἀποφαίνεται περὶ τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ τῶν προσόντων τῶν ἐκλεγθέντων· ὁ δὲ πρόεδρος κηρύττει βουλευτὰς ἐκείνους, ὅσων αἱ ἐκλογαὶ ἐπεκυρώθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς. »

Προκειμένου ὕστερον νὰ προκληθῇ ἡ ψῆφος τοῦ σώματος καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ζητημάτων, ἐπροτάθη ὑπὸ τινῶν ἡ ἀναβολή, καὶ ἐπομένως ὁ πρόεδρος, συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἀναγγεῖλαι ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως τῆς αὔριον τὴν ἐξακολουθεῖσιν τῆς συζητήσεως τοῦ προσωρινοῦ κανονισμοῦ, διόλου τὴν συνεδρίαν περὶ ὧραν τρίτην καὶ ἡμίσειαν μετὰ μεσημβρίαν.

Ὁ προσ. Πρόεδρος

T. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ὁ θ. Μακρυγιάννης,

Ἰω. Γ. Ἰωάννου,

X. Μαστραπᾶς,

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΓΑΝΟΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον τὴν τετάρτην Ἰουνίου τοῦ 1865, ἡμέραν Περσσκευῆν, προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀφικόμενοι βουλευταὶ εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ βουλευτηρίου ὤρισαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος νενομισμένον ὅρκον ὡς ἀκολούθως.

« Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρῶ εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου. »

Ὅθεν συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπογράφεται

ὑπὸ τοῦ ἱερέως, τοῦ προσωρινοῦ προέδρου καὶ τῶν ὀρκισθέντων βουλευτῶν.

Ὁ Πρόεδρος

T. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ.

Ὁ ἱερεὺς

Ἰω. Κυριαζῆς.

Οἱ Γραμματεῖς

Ὁ θ. Μακρυγιάννης,

X. Μαστραπᾶς,

Ἰω. Ἰωάννου.

Οἱ ὀρκισθέντες

Α. Χατζίσκος, Γεράσιμος Ἀντύπας, Σ. Κουρῆς, Δημήτριος Μακρῆς, Ἀντώνιος Ζερβός, Ν. Α. Φωκᾶς, Α. Τσογανάτος, Μ. Ρούφος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε'.

Τῆς 5 Ἰουνίου 1865.

Ἐκφωνηθέντος περὶ τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν πρὸ μεσημβρίας ὧραν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ ὀρεθέντων παρόντων ἑκατὸν δεκαεπτὰ ἐκ τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἐναρκτὴν τῆς συνεδριάσεως.

Ἀνεγνώσθησαν εἰς τὰ πρακτικά τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθον ὕστερον καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον, κατὰ τὴν ἐν τέλει τῶν παρόντων προταζόμενον πρωτόκολλον ὀρκωμοσίας, οἱ ἄρτι ἀφικόμενοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν βουλευταί.

Ἐπίβληθη εἰς τὰς προτάσεις προσβλήκει εἰς τὸ 13 ἄρθρον τοῦ ὑποβληθέντος παρὰ τοῦ Προεδρείου σχεδίου τοῦ προσωρινοῦ κανονισμοῦ, ἡ μετὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ 11 ἄρθρου τοῦ ἐτέρου σχεδίου, καὶ ἀποφασίσθη νὰ ληθῇ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν σχετικὴν συζήτησιν.

Λαβὼν τις μετὰ ταῦτα τὸν λόγον, ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ δημοσιότης τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς ἡ ὑπὸ πάντων ἐν γένει τῶν προηγουμένων κανονισμῶν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ἀνεγνωρισμένη καὶ ἐν αὐτῷ τῷ συντάγματι ἀναγεγραμμένη, παραβιάζεται, μὴ ἐπατρισπομένης εἰς τοὺς πολῖτας τῆς ἐν τοῖς ἀκροατηρίοις εἰσιδούσης ἀντὶ εἰσιτηρίων ἐκδιδομένων ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ προεδρείου· ἐζήτησε δὲ συμπεραίνων τὴν ἀνάκλησιν τοῦ

μέτρου τούτου, όπως ή εν τοις άκρατηρίοις είσοδος ύπάρχη έντελώς άκώλυτος είς πάντα πολίτην άνεξαίρετως.

Εξήγγισεν ο Πρόεδρος, ότι τό προκείμενον μέτρον ύπηγορεύθη υπό του λόγου της διατηρήσεως της προσήκουσης εύταξίας εν τοις άκρατηρίοις, συμφώνως προς τό δικαίωμα του προεδρου του ένεργείν την άστυ-ομίαν της Βουλής, και όπως τηρήται ή δέουσα αναλογία μεταξύ του αριθμού των άκρατών και της χωρητικότητας των άκρατηρίων ως πρό, δε την διανομήν των είσιτηρίων, αυτή γίνεται μεταξύ των ΚΚ. Βουλευτών, ανά δύο είς έκαστον αυτών χορηγουμένων. Αλλά απόκειται, είπεν, είς τό Σώμα, νά αποφασίσω, ότι αν έγκρίνη.

Λαβόντες έπειτα τον λόγον αλληλοδιαδόχως πολλοί των Κ. Βουλευτών, άνεγνώρισαν μέν πάντες την άρχήν της δημοσιότητας των συζητήσεων, πράτειαν δε τινές μιν, όπως ή ψήφος της Βουλής επί του ζητήματος της δι' είσιτηρίων είσόδου εν τοις άκρατηρίοις προκληθή κατά την σχετικήν του τελευταίου κεφαλαίου συζήτησιν. Έτεροι δε την κατά πρό-ι-μκσιν συζήτησιν του μνησθέντος κεφαλαίου, και άλλαι νά προβή ή Βουλή είς τό αντικείμενον της ήμερησίας διατάξεως, άναγγελλομένου προσκόντως, ότι ή εν τω γενικώ άκρατηρίω είσοδος είναι έντελώς έλευθερά.

Παρητήρησε τις ύστερον, ότι ή είσοδος των πολιτών εν τοις άκρατηρίοις πρέπει νά επιτρέπεται άδιακρίτως ούχι μόνον από της έναρξεως της συνεδριάσεως, αλλά και πρό της έκφωνήσεως του ονομαστικού καταλόγου όπως τά πάντα εν πλήρει δημοσιότητι γίνονται προς τελείαν εκπλήρωσιν της καθιερωθείσας εν τω θεμελιώδει νόμω άρχης.

Κατόπιν ο Πρόεδρος, συναινέσει της Βουλής, διάταξε ν' άρ-θθ ή έλευθερά ή είσοδος των πολιτών εν τω γενικώ άκρατηρίω.

Ανήγγειλεν ακολουθώς ο Πρόεδρος, ότι αντικείμενον της σημερινής συνεδριάσεως είναι ή εξακολουθήσις της συζητήσεως του προσωρινού κανονισμού. Ούτω δε λαβόν τις τον λόγον, υπέβαλε και ύπεστήριξε την έξης επί του 5 άρθρου τροπολογίαν, και ως συμφωνον προς τά ήδη αποφασισθέντα, και ως συμβιβάζουσαν πολλές εκ των έκτεθεισών κατά την χθεσινήν συζήτησιν γνώμων.

« Έντός πέντε ήμερών από της κληρώσεως των τε τμημάτων και των είς αυτά ανατεθεισών έκλογών, τά τμήματα συνερχόμενα υποβάλλουσιν είς την Βουλήν άπάσας τάς έκθέσεις αυτών ».

« Αν τμημά τι δέν παρουσιάσθ την έκθεσιν αυτού, ή Βουλή ή διατάσσει την παρ' άλλου τμήματος, διά κλήρου όρισθησόμενου, σύνταξιν της έκθέσεως, ή χορηγεί είς τό θραδύνον τμήμα ανάλογον προς σύνταξιν της έκθέσεως του προθεσμίαν.

« Είς πάσαν περίπτωσιν αποφαίνεται αν πρέπει νά γίνη έναρξις της επί των λοιπών έκλογών συζητήσεως, ή αν πρέπει ν' αναβληθ ή αυτή μέχρι προσαγωγής και της καθυστερουμένης έκθέσεως. ».

Εγένετο μετά ταύτα βραχεία επί της προτάσεως ταύτης συζήτησις, καθ' ήν, τινές μέν επρότειναν την απόλειψιν της περί αναβολής περιόδου αυτής, και ως αντικειμένης είς τό ήδη παραδεχθέν α. έδαφιον του 5 άρθρου, και ως καθ'ερούσης διάταξιν είς πολλά άτοπηματα κατά τό παρελθόν δούσαν χώραν. Έτεροι δε έζήτησαν νά προσδιορισθ άνώτατος της αναβολής όρος.

Επί τούτοις ή Βουλή έρωτηθείσα έδόχθη την συζητηθείσαν πρότασιν δι' ειδικάς έρ' έκάστου των εδαφίων αυτής άναστάσεως, και δι' ομοίας ψηφοφορίας παρεδέχθη αυτήν ως άρθρον 5 καταρτισθέν μετά του ψηφισθέντος χθές α. εδαφίου, ως έξης:

« Η Βουλή συζητεί τάς έκλογάς μετά την αποπεράτωσιν της εξέλέξεως αυτών παρά των τμημάτων και την κατάθεσιν των έκθέσεων είς τό γραφείον.

Η δε συζήτησις γίνεται κατ' αλφαριθμητικήν των έπαρχιών τάξιν, και ή Βουλή αποφαινεται περί του κύρους των βουλευτικών έκλογών και των προσόντων των εκλεγθέντων. Ο δε Πρόεδρος κηρύττει βουλευτάς εκείνους, όσων αί έκλογαί επεκυρώθησαν υπό της Βουλής.

Έντός 5 ήμερών από της κληρώσεως των τμημάτων και των εν αυτοις ανατεθεισών έκλογών, τά τμήματα συνερχόμενα υποβάλλουσιν είς την Βουλήν άπάσας τάς έκθέσεις αυτών.

Αν τμημά τι δέν παρουσιάσθ την έκθεσιν αυτού, ή Βουλή ή διατάσσει την παρ' άλλου τμήματος, διά κλήρου όρισθησόμενου, σύνταξιν της έκθέσεως ή χορηγεί είς τό θραδύνον τμήμα ανάλογον προς σύνταξιν της έκθέσεως του προθεσμίαν.

Είς πάσαν περίστασιν αποφαίνεται αν πρέπει νά γίνη έναρξις της επί των λοιπών έκλογών συζητήσεως, ή αν πρέπει νά αναβληθ ή αυτή μέχρι προσαγωγής και της καθυστερουμένης έκθέσεως. »

Ανεγώσθη έπειτα τό άρθρον 6, έχον ως έξης:

Α. Κατά τό σχέδιον του προεδρείου.

« Είς την συζήτησιν επί της εξέλέξεως των έκλογών λαμ-

βάνοισι μέρος ὅλοι οἱ Βουλευταί, ἀλλὰ δὲν μετέχουσι τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐκλογῆς ἑκαῖνοι δὲ, ὅσων ἡ παραδοχὴ ἀναβάλλεται παρὰ τῆς Βουλῆς, δὲν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς τακτικὰς ἐργασίας αὐτῆς μέχρις οὗ ἀναγνωρισθῶσι νόμιμοι βουλευταί. »

Β'. Κατὰ τὸ ἕτερον.

« Οἱ βουλευταὶ δὲν ψηφοφοροῦσι μὲν ὑπὲρ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐκλογῶν, λαμβάνουσιν ὅμως μέρος εἰς τὴν συζήτησιν. »

Παρατετάχθη ἀκολουθῶς ὑπὸ τινος τοῦ ἐδάφιον Β'. τοῦ ἄρθρου, κατὰ τὸ πρῶτον σχέδιον, κανονίζει ἀντικείμενον ἀναγόμενον εἰς τὸν ὁριστικὸν κανονισμὸν καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ ὡς περιττόν.

Κατόπιν ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ δευτέρον σχέδιον, ὡς ἐξῆς:

« Ἄρθρον 6. Οἱ βουλευταὶ ἵεν ψηφοῦσαι μὲν ὑπὲρ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐκλογῶν, λαμβάνουσιν ὅμως μέρος εἰς τὴν συζήτησιν. »

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα καὶ ἐνεκρίθη ἡ ἐξῆς πρὸ τοῦ ἄρθρου 7 ἐπιγραφὴ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

« Περὶ τῶν συνεδριάσεων καὶ συζητήσεων. »

Ἀνεγνώσθη ὕστερον τὸ ἄρθρον 7 ἔχον οὕτω:

Α'. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ προεδρίου.

« Ἄρθρον 7. ἵνα συνεδριάσῃ, προσῇ εἰς συζητήσεις καὶ ἀποφασίσῃ ἡ Βουλὴ, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεως καὶ ἐνός τῶν βουλευτῶν. Πρὸς περαιοσιν ὅμως τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου ἀρκεῖ ὁ ἡμισυς ἀριθμὸς πλέον ἐνός ὁμοψηφῶν τῆς νομίμου ἀπαρτίας τῆς Βουλῆς.

Ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν. »

Β'. Κατὰ τὸ ἕτερον.

« Ἄρθρ. 7. Πρὸς συνεδριάσιν, συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεως καὶ ἐνός τῶν βουλευτῶν.

Ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία, ὅταν πρόκειται περὶ ἐκλογῶν.

Εάν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ συζητηθέντος ἀντικειμένου ὑπάρχῃ παρὼν ὁ ἡμισυς ἀριθμὸς πλέον ἐνός τῆς νομίμου ἀπαρτίας τῆς Βουλῆς καὶ ὁμοψηφῇ, ἡ ἀπόφασις εἶναι ἰσχυρά. »

Ἐγένετο εἴτα μακρὰ συζήτησις, καθ' ἣν τινὲς μὲν ἐπρότειναν

νὰ μὴ λογίζωνται αἱ ἀρνητικαὶ ψήφοι, ἕτεροι δὲ ἐζήτησαν τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἄρθρου ὡς κανονιζομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 56 τοῦ Συντάγματος τῶν περὶ τῶν συζητήσεων καὶ ἀποφάσεων τῆς Βουλῆς, διάφοροι δὲ ἐξετέθησαν γινώμαι ὡς πρὸς τὴν ἐξήγησιν τῆς διατάξεως περὶ τῶν περιπτώσεων τῆς ἰσοψηφίας, κατὰ τὴν ψήφισιν ἐπὶ τῶν προτάσεων τῶν τμημάτων, περὶ τοῦ ἐγκύρου ἢ ἀκύρου τῶν ἐκλογῶν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἄρθρου, ὡς ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ Συντάγματος.

Ἀνεγνώσθησαν ὕστερον τὰ ἄρθρα 8 καὶ 9 τοῦ σχεδίου τοῦ προεδρίου, ἔχοντα οὕτω:

« Ἄρθρον 8. Ὁ Πριεδρὸς κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῶν συνεδριάσεων, προσδιορίζει εἰς τὸ τέλος αὐτῶν, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπομένης συνεδριάσεως, ἀπαγγέλλει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας, δίδει τὴν ἀδειαν τοῦ ἀγορεύειν, θέτει τὰ ζητήματα, τηρεῖ τὴν εὐταξίαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, καὶ ἀγρεύει ἐν ὀνόματι αὐτῆς κατὰ τὸ φρόνημά της.

Ἄρθρον 9. Ὁ Πριεδρὸς δὲν δύναται ν' ἀγορεύσῃ κατὰ τὰς συζητήσεις εἰμὴ διὰ νὰ ἐξηγήσῃ εἰς ποίαν στάσιν εἶναι τὸ ζήτημα, ἢ νὰ ἐπαναγάγῃ τοὺς ἀγορεύοντας εἰς τὸ προκείμενον. »

Καὶ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ ἐτέρου σχεδίου.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο, γενόμενον 7, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 7. Οἱ γραμματεῖς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως ἀναγινώσκουσι τὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν βουλευτῶν, ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν γραμματέων, ἐφορῶσιν ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν πρακτικῶν, ἀναγινώσκουσιν αὐτὰ ἐπὶ τῆς συνεδριάσεως, καταγράφουσι τοὺς ζητοῦντας τὸν λόγον, καθ' ἣν προσέρχονται τάξιν, ἀπαριθμοῦσι δημοσίᾳ τὰς ψήφους, κρατοῦσι σημειῶσιν ἐν τῇ φανερᾷ ἐκάστου βουλευτοῦ ψηφοφορίαν καὶ ἐκτελοῦσι πᾶν τὸ ἀναγόμενον εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς. »

Ἀνεγνώσθη ὕστερον τὸ ἄρθρον 10 γενόμενον 9, ἔχον οὕτω.

Α'. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ προεδρίου.

« Ἄρθρον 11. Αἱ συνεδριάσεις ἀρχονται τακτικῶς τὴν 10 ὥραν Π. Μ. Ὀφίλουσι δὲ νὰ παρευρίσκωνται κατ' αὐτὰς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους πάντες οἱ βουλευταί.

Οἱ ὁπωσδήποτε κωλυόμενοι νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τινὰ τῶν συνεδριάσεων ἢ ἀνγκαζόμενοι, διαρκούσης αὐτῆς, νὰ ἀποχωρήσωσι, γνωστοποιοῦσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τὸ ἐαυτῶν κώλυμα.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἀδικαιολογήτως ἀπουσιαζόντων ἢ ἀποχωρούντων σημειοῦνται ἐν τοῖς πρακτικοῖς.»

Β'. Κατὰ τὸ ἕτερον.

«Αἱ συνεδριάσεις ἄρχονται τὴν 10 ὥραν Π. Μ.

Οἱ ὅπωςδὴποτε κωλυόμενοι νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τινὰ τῶν συνεδριάσεων, ἢ ἀναγκάζομενοι, διαρκούσης αὐτῆς, ν' ἀποχωρήσωσι, γνωστοποιοῦσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦτο.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἀδικαιολογήτως ἀπουσιαζόντων ἢ ἀποχωρούντων σημειοῦνται ἐν τοῖς πρακτικοῖς.»

Μετὰ βραχείαν συζήτησιν ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη ὡς ὥραν ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων τὴν 8 π. μ. καὶ ἐδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. 8. «Αἱ συνεδριάσεις ἄρχονται τακτικῶς τὴν 8 ὥραν π. μ. ὁρεῖλουσι δὲ νὰ παρευρίσκωνται κατ' αὐτὰς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους πάντες οἱ βουλευταί.

Οἱ ὅπωςδὴποτε κωλυόμενοι νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τινὰ τῶν συνεδριάσεων ἢ ἀναγκάζομενοι, διαρκούσης αὐτῆς, ν' ἀποχωρήσωσι, γνωστοποιοῦσιν εἰς τὸν πρόεδρον τὸ ἑαυτῶν κωλυμα.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἀδικαιολογήτως ἀπουσιαζόντων ἢ ἀποχωρούντων σημειοῦνται ἐν τοῖς πρακτικοῖς.»

Ἀνεγνώσθη ὑστερον τὸ ἐπόμενον ἄρθρον, ἔχον οὕτω·

Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ προεδρίου.

Ἄρθρον 10. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἔγκρισιν τῶν πρακτικῶν, ὁ Πρόεδρος ἀνακοινώνει εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἀπευθυνθέντα αὐτῷ ἔγγραφα, ἀπαγγέλλει τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως καὶ προκαλεῖ ἐρ' ἐκάστου τούτων συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ σώματος.

Β'. Κατὰ τὸ ἕτερον.

Ἄρθρ. 10. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἔγκρισιν τῶν πρακτικῶν, ὁ Πρόεδρος ἀνακοινώνει εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἐπισταλέντα, ἀπαγγέλλει τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως καὶ προκαλεῖ ἐρ' ἐκάστου τούτων συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ σώματος.

Πρὶν ἢ ὁ Πρόεδρος κηρύξῃ ἀποπειρατωμένην τὴν συζήτησιν ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν, ἂν ἐφωτίσθῃ· ἂν δὲ μετὰ δευτέραν περὶ τούτου δοκιμασίαν προκύψῃ δισταγμὸς, ἐξακολουθεῖ ἡ συζήτηση· ἐπ' οὐδεμιᾷ ὁμως περιπτώσει δύναται νὰ κηρυχθῇ περαιωμένη ἡ συζήτης πρὶν ἢ ἀγορεύσωσιν ἑκατέρωθεν τοὐλάχιστον τρεῖς, ἐὰν τοσοῦτοι ἢ πλείονες ἐζήτησαν τὸν λόγον.»

Λαβὼν τις εἰτα τὸν λόγον, ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὴν ἐξῆς πρότασιν καὶ ἐζήτησε τὴν παραδοχὴν τῆς.

«Ὁ λόγος εἶναι ἐλεύθερος· συζήτησις δὲν περατοῦται πρὶν ἢ ἀγορεύσωσι πάντες οἱ ἐγγραφεῖτες καὶ οἱ ζητήσαντες τὸν λόγον, ἂν δὲν παραιτηθῶσιν αὐτῶν· πρὸ τούτου δὲ οὐδέποτε θεωρεῖται ἡ Βουλὴ ὡς φωτισθεῖσα.»

Μετὰ τινὰ εἰτα ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης συζήτησιν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἀ. ἐδάφιον τοῦ ἁρθρου ἐκ τοῦ σχεδίου τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, καὶ δι' ὁμοίας ψηφοφορίας παρεδέχθη ὡς β'. ἐδάφιον τὴν ἐκτεθεῖσαν πρότασιν καὶ ἐδέχθη τὰ ἄρθρον καταρτισθέν οὕτω·

«Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἔγκρισιν τῶν πρακτικῶν, ὁ πρόεδρος ἀνακοινώνει εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἐπισταλέντα, ἀπαγγέλλει τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως καὶ προκαλεῖ ἐρ' ἐκάστου τούτων συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ σώματος.

Ὁ λόγος εἶναι ἐλεύθερος, συζήτησις δὲν περατοῦται, πρὶν ἢ ἀγορεύσωσι πάντες οἱ ἐγγραφεῖτες καὶ οἱ ζητήσαντες τὸν λόγον, ἂν δὲν παραιτηθῶσιν αὐτοῦ· πρὸ τούτου οὐδέποτε θεωρεῖται ἡ Βουλὴ ὡς φωτισθεῖσα.

Ἀνεγνώσθησαν ὑστερον κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειρὰν τὰ ἐπόμενα ἄρθρα μέχρι τοῦ Κεφ. Γ'. καὶ συγχωρευθέντα ἐγένοντο ἀνευ ἀντιρρήσεως δεκτὰ δι' ἀναστάσεως μετὰ τὴν προσθήκην τῶν λέξεων «ἡ ἡμερησία διάταξις τηρεῖται ἀμετάβλητος» εἰς τὸ ἄρθρον 13.

Ἄρθρον 11. Οὐδεὶς τῶν βουλευτῶν δύναται ν' ἀγορεύσῃ πρὶν ἢ ζητήσῃ καὶ λάβῃ παρὰ τοῦ Προέδρου τὴν πρὸς τοῦτο ἀδειαν.

Τὸ ἀγορεύοντα διαδέχεται πάντοτε ὁ ἀντιλέγων κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς του.

Πᾶς βουλευτὴς δις μόνον ἀγορεύει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, πλὴν ἂν ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Προέδρου, ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν ν' ἀγορεύσῃ καὶ ἐκ τρίτου.

Ἄρθρ. 12. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς βουλευτάς νὰ διακόπτωσι τοὺς ἀγορεύοντας ἢ διὰ φωνῆς ἢ διὰ χειρονομιῶν, νὰ ἐπιδοκιμάζωσιν ἢ ἀποδοκιμάζωσιν αὐτούς.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἀγορεύοντας νὰ ἐκτρέπωνται εἰς προσελοὰς προσωπικὰς.

Οἱ εἰς τὰς ἀπαγορεύσεις ταύτας ἀντιδικαίνοντες ἀνακαλοῦνται εἰς τὴν τάξιν παρὰ τοῦ Προέδρου οἰκοθεν ἢ κατ' αἴτησιν ἐνὸς βουλευτοῦ.

Ἄρθρ. 13. Ἡ ἡμερησία διάταξις τηρεῖται ἀμετάβλητος, ὁσάκις ἰσχυρίζεται τις, ὅτι δὲν τηρεῖται αὕτη, ἢ ὅτι ἐπρεπε νὰ προηγηθῇ ἡ συζήτησις ἄλλων ἀντικειμένων, ἢ ὅταν προτείνῃ

τὴν ἀναβολὴν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου εἰς ἄλλην συνεδρίαν, ἐὰν τὰς προτάσεις ταύτας ὑποστηρίζωσι καὶ ἕτεροι βουλευταί, ἡ βουλὴ ἀποφασίζει πρῶτον ἐπὶ τῶν περιλαμβανόντων τούτων ζητημάτων, καὶ εἴτα ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου.

ἄρθρ. 14. Ἐπὶ τῶν συνθέτων ζητημάτων ἡ διαίρεσις ἀπαγγέλλεται παρὰ τοῦ Προέδρου, ἀμφιβολίας δὲ οὐσὲς ἀποφασίζει ἡ βουλὴ.

ἄρθρ. 15. Ἄν ἡ βουλὴ καταστῇ θορυβώδης, ὁ δὲ Πρόεδρος δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρει τὴν τάξιν, ἢ νὰ καταπαύσῃ διὰ τῆς κρούσεως τοῦ κώδωνος τὸν θόρυβον, ἀνίσταται ἀπὸ τῆς ἐδρας αὐτοῦ, καὶ προειδοποιεῖ τὴν βουλὴν, ὅτι θελεῖ διακόψει τὴν συνεδρίαν. Ἐὰν καὶ διὰ τούτου δὲν ἐπανεέλθῃ ἡ τάξις, διακόπτεται τὴν συνεδρίαν ἐφ' ὠρισμένον ὥραν, διαρκείας τῆς ὁποίας οἱ βουλευταὶ ἐξέρχονται τῆς αἵθουσας.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν δὲ τῆς προδιορισθείτης ὥρας, ὁ Πρόεδρος συγκαλεῖ αὐθις τοὺς βουλευτάς εἰς συνεδρίαν.

ἄρθρ. 16. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διασκέψεων τῆς βουλῆς ἀπαγγέλλεται παρὰ τοῦ Προέδρου ὡς ἐφεξῆς: «ἡ βουλὴ παρεδέχθη» «ἡ βουλὴ δὲν παρεδέχθη.»

Κατόπιν ὁ πρόεδρος, ἀπαγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως τῆς αὔριαν τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς συζητήσεως τοῦ προσωρινοῦ κανονισμοῦ, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 M. M.

Ὁ προσ. Πρόεδρος

T. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Θ. Κανακάρης,

Γ. Γ. Ἰωάννου,

Ο. Μακρυγιάννης,

Χ. Μαστραπᾶς.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον τὴν πέμπταν Ἰουνίου τοῦ 1865 ἡμέραν Τετάρτην προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀρριχώμενοι βουλευταὶ εἰς τὴν αἵθουσαν τοῦ βουλευτηρίου, ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ συντάγματος νενομισμένον ὅρκον ὡς ἀκολουθεῖ:

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδια-

ρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν συνταγματικὸν βασιλέα, ὑπακοήν εἰς τὸ σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου.

Ὅθεν συντάχθη τὸ πρῶτον πρωτόκολλον ἑπερ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως, τοῦ προσωρινοῦ προεδρείου καὶ τῶν ὀρκισθέντων βουλευτῶν.

Ὁ Πρόεδρος

T. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ.

Οἱ γραμματεῖς

Ὁ θ. ν. Μακρυγιάννης.

Χρ. Μαστραπᾶς.

Ἰωάννης Ἰωάννου.

Ὁ ἱερεὺς

Ἰωάννης Κυριαζῆς.

Οἱ ὀρκισθέντες

Γ. Αντύπας,

Δ. Χατζίσκος,

Σ. Κουρῆς,

Δ. Μακρῆς,

Ἀντ. Ζερβός,

Ν. Α. Φωκᾶς,

Α. Τζουγανάτος,

Μ. Ραῦφος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'.

Τῆς 6 Ἰουνίου 1865.

Ἐκφωνηθέντος περὶ τὴν ὁγδὸν καὶ ἑμίσειαν πρὸ μεσημβρίας ὥραν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ εὐρεθέντων παρόντων ἑκατὸν εἰκοσιπένδε ἐκ τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἐναρκῆν τῆς συνεδριάσεως.

Ἀνεγνώσθησαν εἴτα τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσέλθον ὕστερον καὶ ἔδωκαν τὴν νενομισμένον ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τῇ αἵθρᾳ παρόντων προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὀρκωμοσίας, οἱ ἀφικόμενοι ἄρτιως ἐκ τῶν ἐπερχομένων βουλευτῶν.

Ἰπεσλήθη μετὰ ταῦτα πρότασις προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 21 τοῦ σχεδ. τοῦ προσωρινοῦ κανονισμοῦ.

Ἀναγγέλλαντες τοῦ προέδρου κατόπιν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολουθήσιν τῆς συζητήσεως τοῦ προσωρινοῦ κανονισμοῦ, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 20 τοῦ σχε-

δίου τοῦ προεδρείου, (ἄρθρον 18 τοῦ ἐτέρου) καὶ δι' ἀναστάσεως ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ ἄρθρον 17, ὡς ἐξῆς·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ψηφοφορίας.

« Ἄρθρ. 17. Ἡ ψηφοφορία ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν ζητημάτων γίνεται φανερά δι' ἀναστάσεως, ἢ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως. »
Προταθείσης εἴτα τῆς συζητήσεως τοῦ ἐπομένου ἁρθρου, ἔχοντος οὕτω·

« Ἡ κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ψηφοφορία γίνεται πάντοτε ὁσάκις εἴκοσι βουλευταὶ τὸ ἀπαιτήσωσι. Συνίσταται δὲ αὕτη εἰς τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνόματος ἑνὸς ἐκάστου τῶν βουλευτῶν παρ' ἑνὸς τῶν γραμματέων κατὰ τὴν τάξιν τῆς τῶν βουλευτῶν ἐκάστης ἐπαρχίας ἐγγραφῆς εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ κατάλογον· οἱ δὲ λοιποὶ τῶν γραμματέων σημειοῦσι τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ψῆφον ἐκάστου ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, τοὺς ὁποίους προσκαλεῖ ὁ Πρόεδρος ἐκ τῶν βουλευτῶν τῶν ἀντιθέτων μερῶν. »

Ἀνεγνώσθῃ ἡ ὑποβληθεῖσα ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως πρότασις, ἔχουσα ὡς ἐξῆς·

« Διαρκούσης τῆς ψηφοφορίας, οἱ βουλευταὶ, οἵτινες εὐρίσκονται ἐν τοῖς δωματίοις τῆς Βουλῆς, προσκαλοῦνται ὀνομαστί ὑπὸ τοῦ προέδρου ἵνα ψηφοφορήσωσιν. Ὅσοι δὲ αὐτῶν δὲν προσέλθωσι, σημειοῦνται ὡς ἀρνηθέντες ψῆφον. Περὶ τούτου γίνεται μνεία ἐν τοῖς πρακτικοῖς, κατονομαζομένων τῶν βουλευτῶν. »

Ἐγένετο ἀκαλοῦθως μακρὰ ἐπὶ τῆς ἀναγνωσθείσης προτάσεως συζητήσεις, καθ' ἣν τινὲς μὲν ὑπεστήριξαν αὐτήν, ὡς πραγματικῶς ἀποπαλλομένη λαβόντα γῶραν, διὰ τῆς βεβαιώσεως τῶν γεγονότων ὑπὸ τοῦ σώματος, ἕτεροι δὲ σὺν τῇ παραδοχῇ αὐτῆς ἐζήτησαν καὶ τὴν ἀπαγορεύσιν τῆς ἀρνητικῆς ψήφου, ἄλλοι ἀντέκρουσαν ἀμφοτέρας ταύτας τὰς προτάσεις, καὶ τις προέτεινε τὴν ἐλάττωσιν τοῦ προσδιοριζομένου διὰ τὴν πρότασιν τῆς κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ψηφοφορίας ἀριθμοῦ βουλευτῶν εἰς δεκαπέντε ἀντὶ εἴκοσι.

Περαιωμένης εἴτα κηρυχθείσης τῆς συζητήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸν περιορισμὸν τοῦ διὰ τῆς κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ψηφοφορίας ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ βουλευτῶν εἰς δεκαπέντε, καὶ ἐδέχθη δι' ὁμοίας ψηφοφορίας μὲ τὴν τροποποιήσιν ταύτην τὸ ἄρθρον.

Προκειμένου μετὰ ταῦτα νὰ προκληθῇ ἡ ψῆφος τῆς Βουλῆς

ἐπὶ τῆς ἀναγνωσθείσης καὶ συζητηθείσης προτάσεως, ἐζήτησάν τις νὰ ἀρκεσθῇ τὸ Σώμα εἰς τὰ λεγόμενα, ἀλλ' ἡ πρότασις αὕτη ἀπερίφρην δι' ἀναστάσεως.

Ἐγένετο ὕστερον κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ψηφοφορία ἐπὶ τῆς μνησθείσης προτάσεως, ὑπὸ τοῦ ψηφολέκτου Ναυπλιώτη καὶ Πατῆλην, καὶ ἐξ αὐτῆς συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν διὰ ψήφων 85 κατὰ 60. Ἐπομένως τὸ ἄρθρον καταρτίσθαι ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἐξῆς·

Ἄρθρον 18.

Ἡ κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ψηφοφορία γίνεται πάντοτε ὁσάκις 15 βουλευταὶ τὸ ἀπαιτήσωσι. Συνίσταται δὲ αὕτη εἰς τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνόματος ἑνὸς ἐκάστου τῶν βουλευτῶν παρ' ἑνὸς τῶν γραμματέων κατὰ τὴν τάξιν τῆς τῶν βουλευτῶν ἐκάστης ἐπαρχίας ἐγγραφῆς εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ κατάλογον· οἱ δὲ λοιποὶ τῶν γραμματέων σημειοῦσι τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ψῆφον ἐκάστου ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, τοὺς ὁποίους προσκαλεῖ ὁ Πρόεδρος ἐκ τῶν βουλευτῶν τῶν ἀντιθέτων μερῶν.

Διαρκούσης τῆς ψηφοφορίας, οἱ βουλευταὶ, οἵτινες εὐρίσκονται ἐν τοῖς δωματίοις τῆς Βουλῆς, προσκαλοῦνται ὀνομαστί ὑπὸ τοῦ προέδρου ἵνα ψηφοφορήσωσιν. Ὅσοι δὲ ἐξ αὐτῶν δὲν προσέλθωσι, σημειοῦνται ὡς ἀρνηθέντες ψῆφον. Περὶ τούτου γίνεται μνεία ἐν τοῖς πρακτικοῖς, κατονομαζομένων τῶν βουλευτῶν.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τῷ ἐξῆς ζητήματι·

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἐν τῷ 21 ἁρθρῳ τοῦ προσωρινοῦ κανονισμοῦ προσθήκην τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ

Κ. Κεχαγιά, καὶ ἡ ὁμοί·

Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Ὀθων Μακρυγιάννης	Ο
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	Ο	Νερ. Ἀναρ. Πατράκης	
Αἰακὸς Λογιωτατίδης	Ν	Δημ. Καλλιφρονᾶς	Ο
Ἀναγ. Γιαννουλίδης		Παναγ. Κυριακὸς	Ο
Μιχ. Α. Καίρης	Ο	Ἀριστ. Μπαλάνος	
Ν. Π. Καίρης	Ν	Στυρ. Καραϊσκάκης	Ο
Δημ. Τσόκρης	Ν	Λυδρέας Στράτος	Ν
Α. Δαμπρινίδης	Ο	Δημήτριος Γρίδας	Ν
Κωνστ. Μανουσάκης	Ν	Γ. Γεροθανάσης	

Εὐθ. Αλεξανδρίνης	Ν	Περ. Μικρομυγιάλης	Ο
Γ. Πλαπούτας	Ν	Γ. Περίωνας	Ν
Α. Αντωνόπουλος	Ν	Κωνστ. Δημητριάδης	
Άθων. Γενδεκάς	Ν	Αλ. Κονδύταλος	Ο
Χ. Σακελλαριάδης	Ν	Ίω. Μπαλάσας	Α
Ηλίας Β. Μαυροβιγιάλης	Ο	Τριαντ. Αζαρίτης	Ν
Α. Πετροπούλας	Ο	Κωνσ. Κυριάδης	
Χρ. Μαστραπιάς	Ο	Στ. Παλαιοδής	Ο
Ίω. Σαράνης	Ο	Σωκράτης Κουρής	Ν
Νικ. Παπαμυγαλόπουλος	Ο	Γεώργιος Μαρκάρας	Ο
Γ. Ζουμπουλάκης	Ο	Θεόδωρος Ζερβός	Ν
Άντ. Σ. Μήτσας	Ο	Αχιλλεύς Καρύδης	
Π. Γεωργιάδης	Ν	Παλ. Κωνσταντίνης	
Δημ. Σατάρας	Ν	Θεόδωρος Ψωμιάς	
Γεώργιος Αποστολίδης	Ν	Νικ. Λεύρης	
Πάνος Μανωλίδης	Ο	Νικ. Παγαράτης	
Α. Ζώτας	Ο	Γερ. Μαυρογιάννης	Ν
Κ. Δομνιάδης	Ν	Νικ. Γεωργακάκης	Ν
Α. Πατέλης	Ν	Α. Άννης	
Σ. Ασπταράκης	Ν	Α. Τσιουγανάτος	Ν
Ίω. Πλαίτας	Ν	Γεωργ. Αντιπας	Ν
Άθρ. Γ. Φωτιάδης	Ν	Αχιλάνος Ζερβός	Ν
Λουκόβρης Κριστινίτης	Ν	Γεώργιος Φλωράς	
Στέφ. Σπυριδίου	Ν	Γ. Ίακωβάτος	Ο
Χ. Σπυριδίου	Ν	Χ. Ίακωβάτος	Ο
Αλ. Βιλιάτης	Ν	Γ. Δεϊνιάδης	Ο
Αλέξης Άγγελος	Ο	Αναστ. Δημητριάδης	Ο
Αποκλ. Κατσίνης	Ο	Ανδρ. Νωταράς	Ν
Αναγ. Δημητρίου	Ν	Εὐθ. Κανιλλόπουλος	Ν
Πέτρος Ζητος	Ο	Ίω. Γ. Ίωάννου	Ο
Ίωάννης Μπαζιανός	Ο	Κοσμάς Παναγιώτης	Ν
Σπυρ. Μπαλασπίνης	Ν	Εμμανουήλ Κονταλέων	Ν
Κωνστ. Πεταλός	Ν	Γεώργιος Αρώνης	Ν
Αναστ. Μυχαλιόπουλος	Ν	Α. Βροντίσης	Ν
Ίωάννης Ζαίμης	Ο	Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	
Σωτ. Πατριμζάς		Σπ. Παπαδόπουλος	Ν
Αθαν. Πατριμζάς	Ο	Ίω. Βαλαστούλης	Ο
Ανδ. Οικονομόπουλος	Ν	Σ. Σπυριδίου	Ο
Ίω. Παπαδόπουλος	Ο	Σπ. Κοπανιτσάς	
Ίωάννης Φλέσσας	Ο	Ίω. Α. Κορριωτάκης	Ο

Α. Κορριωτάκης	Ν	Δημ. Μακρής	Ν
Γεώργιος Λάπας	Ν	Εὐθ. Καραγιάνης	Ν
Βασίλειος Α. Σπυριδίου	Ν	Αποκλ. Καραγιάννης	Ν
Άριστοτέλης Βαλκαρίτης	Ν	Σπ.ρ. Κριμαζής	Ν
Γεράσ. Σέρβος		Α. Ψηφούλας	
Αλ. Σταματόπουλος		Μπασιλάς Ραφός	Ν
Δημ. Τσιρόπουλος	Ν	Α. Μπουκαούρης	Ν
Δημ. Παπαλουκός	Ν	Θάνος Καρακώρης	Ν
Γεώργιος Μπουκίδης	Ν	Κωνστ. Δαρειώτης	Ν
Χρήστοι Α. Χρηστόπουλος	Ν	Άθων. Μιουράλης	
Βασ. Δημητριάδης	Ο	Ίω. Δουλιδής	Ν
Αναγ. Σταυρόπουλος	Ν	Κωνστ. Μελαχρινός	Ν
Σπυρ. Οικονομίδης	Ν	Γεώργιος Μπουμπουλής	Ν
Άθανάσιος Σινανιώτης	Ν	Δημ. Θεοχάρης	Ο
Άσημ. Ζαπουνίτης	Ν	Κωνστ. Πλάτης	Ο
Σενοφών Λαγοθέτης		Άχιλλεύς Μεταξάς	
Ίωάννης Άλεξίου		Μιλτιάδης Κανάρης	Ν
Έπ. Αλεξανδρινός	Ο	Ευστράτιος Παρίσης	
Χαρίλαος Τρικούπης	Ο	Ίακωβος Παζιμάδης	Ν
Άλέξανδρος Κομμουνόδωρος	Ν	Ματθαίος Γιαννούλης	Ν
Περ. Μπότος	Ν	Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ν
Π. Καλαμαριώτης		Άθ. Γρηγοριάδης	
Ίω. Προδένιος	Ν	Τσίρκος Μανουελάς	Ο
Π. Μοδινός	Ν	Β. Σκαλτσόπουλος	Ν
Άριστοτέλης Ραυτόπουλος		Α. Βάτσας	Ο
Εμ. Ναυπλιώτης	Ο	Σταμ. Κορίτης	
Ν. Κονταράτος	Ν	Σπυρ. Καραμάνος	Ν
Ν. Καναβός	Ο	Δημήτριος Βούλγαρης	Ο
Ν. Φαρμάκης	Ν	Άθανάσιος Μικουλής	
Ι. Πρωτοπαπιάς		Ανδρέας Κοντουριώτης	Ο
Α. Ύψηλάντης		Άθ. Νατζόπουλος	Ν
Κωνστ. Εὐθυμίου	Ο	Γασ. Πλάτης	Ο
Κίμων Χρηστοπούλου		Α. Τσιρομιάς	Ο
Τηλέμ. Ρούλης	Ο	Α. Χατζίσκος	Ο
Αντών. Α. Μικρομυγιάλης	Ο	Δημ. Κριζώτης	Ο
Ίω. Κατάκης	Ο	Ν. Βουδούρης	Ο
Π. Αιωτάκης	Ο	Αύγ. Αβερών	Ν
Χ. Χρηστόπουλος	Ο	Κωνστ. Κανάρης	Ν
Χ. Κανιλλόπουλος	Ο	Δημ. Βαλαβάνης	
Κ. Οικονομόπουλος	Ν		

Ενταύθα προσελθὼν ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὄρκον ὁ ἀρτίως ἀφικόμενος βουλευτὴς Ἀνδρέας Πηγόπουλος.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα καὶ ἐγένετο ἀνευ ἀντιρρήσεως δεκτὸν, ὡς ἄρθρον 19, τὸ 22 τοῦ σχεδίου τοῦ προεδρείου, ἔχον ὡς ἔεται· «Ἄ.θρ. 19. Ὅποταν ἡ Βουλὴ ψηφίῃ δι' ἀναστάσεως, ὁ πρόεδρος συμβουλευόμενος τοὺς γραμματεῖς, ἀπαγγέλλει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκαιμασίας, ἥτις δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ἐν περιπτώσει ἀμφισβήτησεως.»

Ἀνεγνώσθη ἀκολουθῶς τὸ ἄρθρον 23 τοῦ σχεδίου καὶ μετὰ τινὰ περί ἀπαλειψέως αὐτοῦ ἀπορρίφθισαν πρότασιν, ἐγένετο δεκτὸν ὡς 20, ἔχον οὕτως·

«Ἄ.θρ. 20. Διαμαρτύρησις ἐναντίον ἀποράσεως τῆς Βουλῆς δὲν ἐπιτρέπεται.»

Ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο ἀνευ ἀντιρρήσεως δεκτὸν ὡς 21 τὸ ἄρθρον 24 μετὰ τῆς πρὸ αὐτοῦ ἐπιγραφῆς, ὡς ἔξῃς·

ΚΕΦΑΛ. Δ'.

Περὶ ἀδείων ἀπουσίας τῶν βουλευτῶν

«Ἄρ.θρ. 21. Οὐδεὶς τῶν βουλευτῶν δύναται νὰ ἀναχωρήσῃ τῆς πρωτευούσης ἀνευ ἀδείας τοῦ προέδρου, ἢ νὰ ἐκδηλώσῃ καὶ ὑπογράψῃ αὐτὸς, λαμβάνων προηγουμένως τὴν συναίνεσιν τῆς Βουλῆς.

Εἰς κατεπείγουσας περιπτώσεις ἡ ἀδεία αὕτη χορηγεῖται καὶ παρὰ μόνον τοῦ προέδρου, ὀφείλοντο νὰ κάμῃ γνωστὸν τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν.»

Ἐπρόταθ' ὕστερον καὶ ἐγένετο δεκτὸν νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ, ὅτι παρὰ τοῦ Προέδρου δὲν δύναται νὰ δοθῇ ἀδεία πλέον τῶν 15 ἡμερῶν.

Ἀνεγνώσθη ἀκολουθῶς καὶ ἀπεφασίσθη νὰ παλειφθῇ τὸ 25 ἄρθρον, ἔχον οὕτως·

«Ἄρ.θρ. 25. Διαβιτήρια δὲν δίδονται παρὰ τῶν ἀρχῶν εἰς βουλευτὰς μὴ ἔχοντας ἀδείαν ἀπουσίας.»

Ἀνεγνώσθησαν μετὰ ταῦτα κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειράν τὰ ἄρθρα 26, 27, 28, 29 καὶ 30, ἀπερ' μεταβλήθηντα εἰς 22, 23, 24, 25 καὶ 26, ἐγένοντο δι' ἀναστάσεως παραδεκτὰ ὡς εἶχον, μὲ μόνον τὴν ἐν τῇ τέλει τοῦ 26 προσθήκην τῶν λέξεων αὐτῇ συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς·

Ἀνεγνώσθη τέλος τὸ ἄρθρον 31 ἔχον οὕτως·

«Ἄρ.θρ. 31. Οἱ ἀκροαταὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἀκροατήριον δι

εἰσιτηρίων, λαμβάνοντες ἐκάστου τῶν βουλευτῶν ἀνὰ δύο καὶ δίδοντες αὐτὰ εἰς αὐς θέλει. Τὰ λοιπὰ διανεμονται μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν θέσεων ὑπὸ τοῦ προέδρου. »

Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ ἀντικατασταθῇ ὡς ἔξῃς ὡς ἄρθρον 27.

Ἄρθρον 27.

«Εἰς τὸ γενικὸν θεωρεῖον οἱ ἀκροαταὶ εἰσέρχονται ἀνευ εἰσιτηρίων, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ θεωρεῖα δι' εἰσιτηρίων διανεμομένων εἰς τοὺς Κυρίους Βουλευτὰς κατ' ἀναλογίαν καὶ συμφώνως μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ Προεδρείου γενομένην διαιρέσιν αὐτῶν, ἐκτὸς τοῦ τῶν ΚΚ. Πρέσβων, τῶν ΚΚ. ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαλλήλων ὡς καὶ τοῦ τῶν δημοσιογράφων, ἀπερ' τὸ Προεδρεῖον ἀπ' εὐθείας διαθέτει.»

Κατόπιν ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε τὸ σύνολον τοῦ προσ. κανονισμοῦ, ὡς κατηρτίσθη, ἔχον οὕτως·

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τοῦ προσωρινοῦ Προεδρείου καὶ τῆς ἐξελέγχιως τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Συνόδου πρεσβύτερος τῶν παρόντων Βουλευτῶν προεδρεύει, γραμματεύουσι δὲ τέσσαρες, οἱ νεώτατοι.

Ἄρθρον 2.

Πρὸς ἐξελεγχῆν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἡ Βουλὴ θέλει μερισθῇ διὰ κλήρου εἰς ὅκτω τμήματα.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐκλογαὶ διανεμονται κατ' ἀναλογίαν διὰ κλήρου εἰς τὰ τμήματα, παρὰ τῶν ὁποίων ἐξελέγχονται.

Ὅσάκις δὲ αἱ ἐκλογαὶ τύχῳσιν εἰς Τμήματα, εἰς 2 μέλη αὐτῶν ἀνήκουσι, τότε δίδονται εἰς τὸ ἐπόμενον Τμήμα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἐξελέγχωσιν ἐκλογαὶ ἀφωρώσας ἴδια αὐτῶν μέλη. Εἰς τὴν ἐνώπιον τῶν Τμημάτων συζήτησιν δύναται νὰ παρουσιασθῶσι καὶ ἀναπτύξωσι τὰς ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεις ὅσοι τῶν ἐπιλαχόντων θελήσωσι. Τοῦ δικαιώματος δὲ τούτου δύναται νὰ κάμωσιν ἐπίσης χρῆσιν καὶ οἱ

(Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς τόμ. Α'.)

Βουλευταί, τὰς ἐκλογὰς τῶν ὁποίων ἀφορῶσιν αἱ γενόμεναι ἐνστάσεις.

Ἄρθρον 4.

Περὶ τῆς ἐξελέξεως ἐκάστης ἐκλογῆς συνιίσσεται ἐκθεσις ἡτιολογημένη καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν Βουλὴν δι' εἰσηγητοῦ ἐκλεγμένου ὑπὸ τοῦ Τμήματος.

Αἱ συνεδριάσεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ Τμήματος ἔχουσι κύρος, ὅταν ὦσι παρόντα τοῦλάχιστον τὸ ἡμῖς πλέον ἑνὸς τῶν παρόντων ἐν Ἀθῆναις μελῶν του. Ἐκαστον Τμήμα ἐκλέγει Πρόεδρον καὶ Γραμματέα.

Ἐν οὐδεμίᾳ δὲ περιπτώσει δύναται νὰ συζητηθῇ ἐκλογὴ τις πρὶν ἢ τυπωθῇ ἡ ἐκθεσις καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς Βουλευτάς πρὸ 24 ὥρων.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Βουλὴ συζητεῖ τὰς ἐκλογὰς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξελέξεως αὐτῶν πρὸς τῶν Τμημάτων καὶ τὴν κατάθεσιν τῶν ἐκθέσεων εἰς τὸ Γραφεῖον. Ἡ δὲ συζήτησις γίνεται κατ' ἀλφαβητικὴν τῶν ἐπαρχιῶν τάξιν καὶ ἡ Βουλὴ ἀποφαινέται περὶ τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ τῶν προσόντων τῶν ἐκλεγέντων. Ὁ δὲ Πρόεδρος κηρύττει βουλευτάς ἐκείνους, ὅσων αἱ ἐκλογαὶ ἐπεκυρώθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως τῶν τμημάτων καὶ τῶν εἰς αὐτὰ ἀνατιθεσμένων ἐκλογῶν, τὰ τμήματα συνερχόμενα ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἀπάσας τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν.

Ἄν τμήμα τι δὲν παρουσιάσῃ τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ, ἡ Βουλὴ ἢ διατάσσει τὴν παρ' ἄλλου τμήματος διὰ κλήρου ὁρισθησέμενου σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως ἢ χορηγῇ εἰς τὸ βραδύναν τμήμα ἀνάλογον πρὸς σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως του προθεσμίαν.

Εἰς πᾶσαν περίστασιν ἀποφαινέται ἂν πρέπει νὰ γείνη ἐναρξὺς τῆς ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐκλογῶν συζητήσεως ἢ ἂν πρέπει ν' ἀναβληθῇ αὕτη μέχρι προσαγωγῆς καὶ τῆς καθυστέρουμένης ἐκθέσεως.

Ἄρθρον 6.

Οἱ βουλευταὶ δὲν ψηφοφοροῦσι μὲν ὑπὲρ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐκλογῶν, λαμβάνουσι ὁμῶς μέρος εἰς τὴν συζήτησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν συνεδριάσεων καὶ συζητήσεων.

Ἄρθρον 7.

Ὁ Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῶν συνεδριάσεων, προσδιορίζει κατὰ τὸ τέλος αὐτῶν τὴ συναινεσίς τῆς Βουλῆς, τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπομένης συνεδριάσεως, δίδει τὴν ἀδειαν τοῦ ἀγορεύειν, θέτει τὰ ζητήματα, ἀπαγγέλλει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας, συμβουλευόμενος τὸ γραφεῖον, τηρεῖ τὴν εὐταξίαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς καὶ ἀγορεύει ἐν ὀνόματι αὐτῆς κατὰ τὸ φρόνημά της.

Ὁ Πρόεδρος ἀγορεύει κατὰ τὰς συζητήσεις ἵνα ἐξηγήσῃ εἰς ποίαν στάσιν εἶναι τὸ ζήτημα, ἢ ἵνα ἐπαναγάγῃ τοὺς ἀγορεύοντας εἰς τὸ προκείμενον.

Ἄρθρον 8.

Οἱ Γραμματεῖς πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς Συνεδριάσεως ἀναγινώσκουσι τὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν Βουλευτῶν, ὑπογράφουσι ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων, ἐφορῶσιν ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν πρακτικῶν, ἀναγινώσκουσιν αὐτὰ ἐπὶ τῆς συνεδριάσεως, καταγράφουσι τοὺς ζητοῦντας τὸν λόγον, καθ' ἣν προσέρχονται τάξιν, ἀπαριθμοῦσι δημοσίᾳ τὰς ψήφους, κρατοῦσι σπουδαίῳ ἐν τῇ φανερᾷ ἐκάστου Βουλευτοῦ ψηφοφορίᾳ καὶ ἐκτελοῦσι πᾶν τὸ ἀναγόμενον εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 9.

Αἱ συνεδριάσεις ἀρχονται τακτικῶς τὴν 10 ὥραν π. μ., ὁρεῖλαισι δὲ νὰ παρεμβάσκωνται κατ' αὐτάς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους πάντες οἱ βουλευταί.

Οἱ ὁπωσδήποτε κωλυόμενοι νὰ παρεμβῶσιν εἰς τινὰ τῶν συνεδριάσεων, ἢ ἀνγκαζόμενοι, διαρκύσεως αὐτῆς, νὰ ἀποχωρήσωσι, γνωστοποιῶσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τὸ ἐαυτῶν κώλυμα.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἀδικαιολογητῶς ἀπουσιαζόντων ἢ ἀποχωρούντων σημειοῦνται ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

Ἄρθρον 10.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐγκρίσιν τῶν πρακτικῶν, ὁ Πρόεδρος ἀνακοινῶναι εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἐπισταλέντα, ἀπαγγέλλει τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως καὶ προκαλεῖ ἐφ' ἐκάστου τούτων συζήτησιν καὶ ἀποφασιν τοῦ σώματος.

Ὁ λόγος εἶναι ἐλεύθερος· συζήτησις δὲν περατοῦται πρὶν ἢ

ἀγορεύσει πάντες οἱ ἐγγραφεῖς καὶ οἱ ζητήσαντες τὸν λόγον· ἂν δὲν παραιτηθῶσιν αὐτοῦ· πρὸ τούτου οὐδέποτε θεωρεῖται ἡ Βουλὴ ὡς φωτισθεῖσα.

Ἄρθρον 11.

Οὐδεὶς τῶν Βουλευτῶν δύναται ν' ἀγορεύσῃ πρὶν ἢ ζητήσῃ καὶ λάβῃ παρὰ τοῦ Προέδρου τὴν πρὸς τοῦτο ἀδειαν.

Τὸν ἀγορεύοντα διαδέχεται πάντοτε ὁ ἀντιλέγων κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς του.

Πᾶς Βουλευτὴς δις μόνον ἀγορεύει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, πλὴν ἂν ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Προέδρου, ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν ν' ἀγορεύσῃ καὶ ἐκ τρίτου.

Ἄρθρον 12.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς νὰ διακόπτωσι τοὺς ἀγορεύοντας ἢ διὰ φωνῆς ἢ διὰ χειρονομιῶν, νὰ ἐπιδοκιμάζωσιν ἢ ἀποδοκιμάζωσιν αὐτούς.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἀγορεύοντας νὰ ἐκτρέπωνται εἰς προσβολὰς προσωπικὰς.

Οἱ εἰς τὰς ἀπαγορεύσεις ταύτας ἀντιβαίνοντες ἀνακαλοῦνται εἰς τὴν τάξιν παρὰ τοῦ Προέδρου οἰκοθεν ἢ κατ' αἵτησιν ἐνὸς Βουλευτοῦ.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἡμερησία διάταξις τηρεῖται ἀμετάβλητος.

Ὅσακις ἰσχυρίζεται τις, ὅτι δὲν τηρεῖται αὕτη, ἢ ὅτι ἐπρεπε νὰ προηγηθῇ ἡ συζήτησις ἄλλων ἀντικειμένων, ἢ ὅταν προτείνῃ τὴν ἀναβολὴν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου εἰς ἄλλην συνεδρίαν, ἂν τὰς προτάσεις ταύτας ὑποστηρίξωσι καὶ δέκα ἄλλοι Βουλευταί, ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει πρῶτον ἐπὶ τῶν παρεμπιπτόντων τούτων ζητημάτων, καὶ εἴτα ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου.

Ἄρθρον 14.

Ἐπὶ τῶν συνθέτων ζητημάτων ἡ διαίρεσις ἀπαγγέλλεται παρὰ τοῦ Προέδρου, ἀμφιβολίας δὲ οὐσιν, ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ.

Ἄρθρον 15.

Ἄν ἡ Βουλὴ καταστῇ θορυβώδης, ὁ δὲ Πρόεδρος δὲν δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν, ἢ νὰ καταπαύσῃ διὰ τῆς κρούσεως τοῦ κώδωνος τὸν θόρυβον, ἀνίσταται ἀπὸ τῆς ἐδρας αὐτοῦ καὶ προειδοποιεῖ τὴν Βουλὴν, ὅτι θέλει διακόψῃ τὴν συνεδρίαν. Ἐὰν καὶ διὰ τούτου δὲν ἐπανεέλθῃ ἡ τάξις, διακόπτεται τὴν συνεδρίαν ἐφ' ὥρισμένην ὥραν, διαρκούσης τῆς ὁποίας οἱ Βουλευταὶ ἐξέρχονται τῆς αἵθουσας.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν δὲ τῆς προαδιαρισθείσης ὥρας ὁ Πρόεδρος συγκαλεῖ αὖθις τοὺς βουλευτὰς εἰς συνεδρίαν.

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διασκέψεων τῆς Βουλῆς ἀπαγγέλλεται παρὰ τοῦ προέδρου ὡς ἐφεξῆς· « ἡ Βουλὴ παρεδέχθη » ἢ « ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ψηφοφορία ἐπὶ τῶν ἐκλογικῶν ζητημάτων γίνεται φανερά δι' ἀναστάσεως ἢ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Ἄρθρον 18.

Ἡ κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ψηφοφορία γίνεται πάντοτε ὁσάκις 15 Βουλευταὶ τὸ ἀπαιτήσωσι. Συνίσταται δὲ αὕτη εἰς τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνόματος ἐνὸς ἐκάστου τῶν Βουλευτῶν παρ' ἐνὸς τῶν Γραμματέων κατὰ τὴν τάξιν τῆς τῶν Βουλευτῶν ἐκάστης ἐπαρχίας ἐγγραφῆς εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ κατάλογον· οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Γραμματέων σημειοῦσι τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ψῆφον ἐκάστου, ἐπιτηρούντων ψηφολεκτῶν, τοὺς ὁποίους προσκαλεῖ ὁ Πρόεδρος ἐκ τῶν βουλευτῶν τῶν ἀντιθέτων μερῶν.

Διαρκούσης τῆς ψηφοφορίας, οἱ Βουλευταί, οἵτινες εὐρίσκονται ἐν τοῖς δωματίοις τῆς Βουλῆς, προσκαλοῦνται ὀνομαστὶ ὑπὸ τοῦ προέδρου ἵνα ψηφοφορήσωσιν. Ὅσοι δὲ ἐξ αὐτῶν δὲν προσέλθωσι σημειοῦνται ὡς ἀρνηθέντες ψῆφον. Περὶ τούτου γίνεται μνεία ἐν τοῖς πρακτικοῖς, κατονομαζομένων τῶν Βουλευτῶν.

Ἄρθρον 19.

Ὅποταν ἡ Βουλὴ ψηφίῃ δι' ἀναστάσεως, ὁ πρόεδρος, συμβουλευόμενος τοὺς γραμματεῖς, ἀπαγγέλλει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δοκιμασίας, ἥτις δύναται νὰ ἐπαναληρθῇ ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας.

Ἄρθρον 20.

Διαμαρτύρησις ἐναντίον ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς δὲν ἐπιτρέπεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ ἀδειῶν ἀπουσίας τῶν βουλευτῶν.

Ἄρθρον 21.

Οὐδεὶς τῶν βουλευτῶν δύναται νὰ ἀναχωρήσῃ τῆς πρωτευ-

δύσας άνευ άδείας του προέδρου, ήν εκδίδωσι και ύπογράφει ούτος λαμβάνων προηγουμένως τήν συναίνεσιν της Βουλής.

Είς κατεπειγούσας περιπτώσεις ή άδεια αύτη χορηγείται παρά μόνου του Προέδρου, όφείλοντος νά κάμη γνωστόν τουτο εις τήν Βουλήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περί άστυνομίας της Βουλής.

Άρθρον 22.

Η άστυνομία της Βουλής ανήκει εις αυτήν, και ενεργείται εν όνόματι της Βουλής υπό του Προέδρου, έχοντος τό δικαίωμα νά διδῃ εις τήν φρουράν αυτής διά του άρχηγού τās άναγκαίας διαταγάς.

Άρθρον 23.

Ουδείς μη Βουλευτής δύναται νά εισέλθῃ εις τόν περίβολον, όπου έδρεύουσιν οι Βουλευταί, ούτε εις τὰ διώματια του Βουλευτηρίου, εκτός των της Βουλής υπαλλήλων.

Άρθρον 24.

Διαρκούσης της συνεδριάσεως, οι άκροαταί όφείλουνσι νά τηρῶσιν άκραν σιγήν.

Άκροατής, όστις ήθελε δείξει σημεία επιδοκιμασίας ή αποδοκιμασίας, είτε δι' επειφημησέων και χειροκροτήσεων, είτε διά κραυγών, άγορεύοντός τινος Βουλευτού, αποβάλλεται της θέσεώς του παρά του άρμοδίου κλητήρος. Ο ταράττων τās διασκέψεις άπάγεται άνευ αναβολής, άν ή χρεία τό καλέσῃ, και ένώπιον της άρμοδίας άρχης.

Άρθρον 25.

Απαγορεύεται εις πάντα Βουλευτήν και άκρατήν νά εισέρχεται εις τό Βουλευτήριον φέρων όπλον ή μάχθον.

Άρθρον 26.

Θορύβου γινομένου εις τό άκρατήριον, ο Πρόεδρος επαναφέρει τήν ήσυχίαν και εύταξίαν διά των αναλόγων μέρων, ως έσχατον δε δύναται νά διατάξῃ τήν εκκένωσιν του άκρατηρίου τῇ συγκαταθέσει της Βουλής.

Άρθρον 27.

Είς τό γενικόν θεωρεῖται οι άκροαταί εισέρχονται άνευ εισιτηρίων, εις δε τὰ λοιπά θεωρεῖται δι' εισιτηρίων διανεμομένων εις τούς Κυρίους Βουλευτάς κατ' αναλογίαν και συμφώνως μέ τήν υπό του Προεδρείου γενομένην διαίρεσιν αύτῶν, εκτός του των ΚΚ. Πρόεδρων, των ΚΚ. αξιωματικῶν και υπαλλήλων

ως και του των δημοσιογράφων, άπερ τό Προεδρεῖον άπ' ευθείας διαθέτει. »

Εγένετο εἴτα υπό τους ψηφολέκτας Εμ. Μαυπλιωτην και Δ. Πατέλην ή τε κλήρωσις των τμημάτων και ή εις αυτά παρκαπομή των βουλευτικῶν εκλογῶν, έλαχον δε κατά τους ὡδε προσηρτημένους πίνακας.

ΜΗΝΙΑΙΑ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ.

Α'.		
Ιω. Δουλιδης	Σ. Πετμεζας.	Γ. Σέρβος.
Α. Χατζόπουλος	Ιω. Πλαίσας.	Σπ. Σηλιωτάκης.
Γ. Φλωριάς	Χ. Σκελλαριάδης.	Π. Κωνσταντάς.
Ιω. Ζαίμης	Κ. Λομβάρδος.	Ηλ. Μαυρομιχάλης.
Σ. Καραϊσκάκης	Α. Μησουλής.	Α. Μπαλάνος.
Σ. Στεφανόπουλος	Χ. Στεριόπουλος.	Κ. Μανουσάκης.
Άχ. Μεταξάς	Ιω.Α. Κορριωτάκης.	Γ. Μπούμπουλης.
Δ. Βαλαδάνος	Ιω. Φίλεσας.	Β. Δημητρακόπουλος
Γ. Περωτής	Α. Ρηγόπουλος.	Α. Ζερβός.
Α. Σιαυρόπουλος.	Δ. Τσιτσάρας.	Ιω. Προδελέγγιος.
Τ. Πλέσσας.	Ν. Καναβός.	
Α. Κουτουριώτης.	Α. Μαυρομιχάλης.	Δ'.
Α. Κατσινας.	Α. Κρεστινίτης.	Δ. Βροντίτης
Π. Λεωτσάκος.	Δ. Βότσαρης.	Γ. Μακροβας
Μ. Κανάρης.	Α. Κοντόσταυλος.	Α. Μήτσας
Γ. Αποστολίδης.	Χ. Τρικούπης.	Γ. Ζουμπουλάκης
Μ. Δ. Καίρης.	Α. Πετροπουλάκης.	Δ. Ζώτος
Α. Αντωνόπουλος.		Σ. Κοπανίτσας
Τ. Λαζαρέτος.	Γ'.	Γ. Αντύπας
Π. Πετράκης.	Α. Γιαννουλίδης.	Σ. Σωτηρόπουλος
Ιω. Μπαλάφας.	Δ. Κριεζώτης.	Δ. Χατζίσκος
Γ. Λάπας.	Ν. Παγκράτης.	Χ. Κανελοπούλος
Κ. Πλατύς.	Ιω. Παπαδόπουλος.	Γ. Αρώνης
	Δ. Τσιριμώκος.	Α. Μιαούλης
	Ιάκ. Παζιμάδης.	Ξαν. Λογοθέτης
	Α. Μιχαλόπουλος.	Α. Γρηγοριάδης
	Α. Γαίτ. Φωσκαράδης.	Α. Λαμπρινίδης
	Γ. Λιθαδάς.	Στ. Κορίζης
	Δ. Ύψηλάντης.	Α. Στράτος
	Π. Μανωλίδης.	Σ. Οικονομίδης
	Κ. Πεταλάς.	Τ. Ρούκας
Β'.		
Ευθ. Κεχαγιάς.		
Κ. Κυπριάδης.		
Α. Αβέρωφ.		
Χ. Α. Χρητόπουλος.		
Α. Πετμεζας.		

Ε. Δελφειώτης
Εὐθ. Δελφιδάκης.
Χ. Ίακωβάτος

Ε'.

Γ. Γεροθανάσης
Ἐμμ. Ναυπλιώτης
Θ. Ῥωμαῖος
Π. Ζάνος
Κ. Εὐθυμίουπουλος
ΣΤ. Παδοῦας
Α. Τσουγανάτος
Κ. Δαρειώτης
Α. Ἀννίος
Ν. Φαρμάκης
Π. Μαυρομιγᾶλης
Α. Μπουκαούρης
Ἰω. Πρωτοπαπᾶς
Χρ. Α. Χρηστόπουλος
Β. Α. Σπυρόπουλος
Ἰω. Βλαδιανός
Π. Μπούτος
Κ. Χριστοδούλου
Γ. Μαυρογιάννης
Α. Σιανιωτίης
Μ. Ῥούφος
Α. Μακρής

ΣΤ'.

Κ. Μελαχρινός.
Α. Καραλίβανος.
Α. Δημητριάδης.
Α. Θεοχάρης.

Κ. Κανάρης.
Σπ. Καραμάνος.
Π. Γουζούασης.
Α. Δημητρίου.
Α. Τσαμύπουλος.
Θ. Ζερβός.
Π. Καραμαριώτης.
Α. Παπαλουκάς.
Α. Καλλιφρονᾶς.
Ν. Βουδούρης.
Χρ. Μαστραπᾶς.

Ζ'.

Κ. Δημητριάδης
Ἰω. Κατζάκος
Ἐμμ. Κοντολέων
Α. Σταματόπουλος
Ἰω. Σαράκας
Α. Γόντικας
Α. Βαλαμπίτης
Α. Ν. Μιχαλόπουλος
Α. Κορριωτάκης
Ἰω. Ἰωάννου
Π. Κυριακός
Ο. Μακρυγιάννης
Ζ. Μαυροειδής

Σ. Μαλασπίνας
Κ. Πανάρετος
Α. Οἰκονομόπουλος
Ἰω. Βαλασόπουλος
Ν. Κονταράτος
Γ. Μπουκίδης
Α. Βούλγαρης
Ε. Παρίσης
Α. Κουμουνδούρος

Η'.

Α. Πατέλης
Ν. Λοῦβρος
Μ. Γιαννούλης
Ν. Π. Καίρης
Ν. Γεωργακάτος
Γ. Πλαπούτας
Κ. Οἰκονομόπουλος
Α. Νοταρᾶς
Α. Ζατουνίτης
Ν. Παπαμιχαλόπουλος
Θ. Κανακάρης
Α. Ἀχλός
Α. Γρίζας
Σ. Κυρήης
Ι. Ἀλεξίου
Σ. Παπαδόπουλος
Κ. Θεοδώρου
Ε. Κανελλόπουλος
Ι. Κρεμζής
Γ. Ίακωβάτος
Α. Ραυτόπουλος.
Χ. Χρηστόπουλος

Β'.
Ναυπλίας.
Τροιζηνίας.
Ἀττικῆς.
Τριγωνίας.
Μεσολογγίου.
Κερκύρας.
Ἑρμιονίδος.
Επιδ. Αιμυράς.

Γ'.

Φθιώτιδος.
Παρνασίδος.
Ἰδρας.
Κεφαλληνίας.
Επρωχώρας.
Γυθείου.
Λοκρίδος.

Δ'.

Καλαβρύτων
Ἀνδρου

**ΠΑΡΑΠΟΜΝΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ
ΚΑΤΑ ΤΟ 3 ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ.**

Α'.

Κιθήρων.
Πυλίας.
Νάξου.
Θήρας.
Μεγαρίδος.
Κορινθίας.
Τήνου.
Ζακύνθου.
Αίγιου.

Β'.

Κερκύρας.
Βάλτου.
Μαντινείας.
Ναυπλίας
Τροιζηνίας.

Αίγινης
Ναυπακτίας
Μεγαλοπόλεως
Σκοπέλου
Τριφυλίας

Ε'.

Σύρου
Ν. Ψαρών
Κυνουρίας
Οιτύλου
Μεσσήνης
Καλαμών
Πατρών

ΣΤ'.

Θηβών
Παξών
Δωρίδος
Ἰθάκης
Μήλου
Σπετσών

Βονίτσας

Ζ'.

Ολυμπίας
Ἀκαδημαῖος
Καρυστίας
Γορτυνίας
Εὐρυτανίας
Ἠλείας
Κέας

Η'.

Λεβαδείας
Τήνου
Ζακύνθου
Αἰγιαλείας
Ἄργους
Λευκάδος
Χαλκίδος

**ΠΑΡΑΠΟΜΝΗ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ
ΕΚΛΟΓΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ.**

Α'.

Κυθήρων.
Βάλτου.

Πυλίας.

Νάξου.
Μαντινείας.

Θήρας.

Μεγαρίδας.
Κορινθίας.

Βονίτσας	Ηλείας	Λακεδαιμόνος
Ζ'.	Κέας	Καρυτίας
Μήλου	Θηδών	Λεωπείδας
Σπετσών	Η'.	Άργους
Όλυμπίας	Μασσίνης	Λευκάδος
Κύρυντανίας	Δωρίδος	Χαλκίδος

Κατόπιν δ' ο πρόεδρος, όσας ώσαν συνεδριάσεις της αύριον την 10 π. μ., διέλυσε την συνεδρίαν περί την μεσημβρίαν.

Ο Πρόεδρος

ΤΡ. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ.

Οί Γραμματείς

Ό θ. Μ α κ ρ υ γ ι ά ν ν η ς.

Χ ρ. Μ α σ τ ρ α π ά ς.

Ι ω. Γ. Ι ω ά ν ν ο υ.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον την έκτην του μηνός Ιουνίου 1865 προσελθόντες εν τῷ Βουλευτηρίῳ οί άρτι άρριζόμενοι βουλευταί όμωσαν επί του Ιεροῦ Εύαγγελίου τόν εξής όρκον.

« Ομνύω εις τό όνομα της άγίας και όμοουσίου και άδιαιρέτου Τριάδος νά φυλάζω πίστιν εις την πατρίδα και εις τόν Συνταγματικόν Βασιλέα, ύπακοήν εις τό Σύστημα και εις τοὺς Νόμους του Κράτους και νά εκπληρώσω εύσυνειδήτως τά καθήκοντά μου. »

Διό συνετάχθη τό παρόν πρωτόκολλον, όπερ ύπογράφη υπό τε του Προεδρείου, του Ιερέως και των όρκισθέντων.

Ο Πρόεδρος

Τ. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ

Ο Ιερέας

Ιωάννης Κυριαζής

Οί Γραμματείς

Θ. Κ α ν α κ ά ρ η ς

Ι ω. Γ. Ι ω ά ν ν ο υ

Ο. Μ α κ ρ υ γ ι ά ν ν η ς.

Οί Όρκισθέντες

Ν. Καναός, Ι. Προβελέγγιος, Α. Άννινος, Π. Μοδινός,
Ι. Βλαδιανός, Σ. Μαλασπίνης, Α. Ρηγόπουλος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ'.

Της 8 Ιουλίου 1865.

Εκφωνηθέντος περί την δεκάτην και ήμισίαν πρό μεσημβρίας ώσαν του όνομαστικού καταλόγου και εύρεθέντων παρόντων έκατόν τεσσαράκοντα έπτά εκ των ΚΚ. βουλευτών, ο Πρόεδρος εκάρυξε την έναρξιν της συνεδριάσεως.

Άνεγνωσθησαν τά πρακτικά της προτεραίας και ένεκρίθησαν. Υπεβλήθη μετά ταύτα και άνεγνωσθη ή εξής πρότασις του βουλευτου Λακεδαιμόνος Σ. Σπηλιωτάκη.

Περί εκλογής του άριστικού Προεδρείου.

« Άρθρ. . . Μετά την εξέλεγξιν των εκλογών, ή Βουλή εκλέγει καθ' έκάστην σύνοδον, εκ των ιδίων αυτής μελών, ένα Πρόεδρον, δύο Άντιπροέδρους και τέσσαρας Γραμματείς.

Η εκλογή αυτών γίνεται διά μυστικής ψηφοφορίας και δι' άπολύτου πλειονοψηφίας.

Άρθρ. . . Η μυστική ψηφοφορία ένεργείται λαμβάνοντας έκάστου των βουλευτών παρά του γραφείου έν ψηφοδέλιον εξ όμοιομόρφου και όμοιογράφου χαρτί, και έν σφαιρίδιον, και καταθετόντος, επί τῇ έκφωνήσει του όνόματός του παρ' ενός των γραμματέων κατά την έν τῷ καταλόγῳ του γραφείου τάξιν, τό μέν ψηφοδέλιον εις την επί τούτω επί του θύματος κειμένη κάλπην, τό δε σφαιρίδιον εις την παρακειμένην αυτή έτέραν. Μετά δε την ψηφοφορίαν όλων των παρόντων βουλευτών, εξέλέγχονται διά δημοσίαις παραβολῆς ο αριθμός των ψηφοδελτίων πρός τόν των σφαιριδίων, και επαναρίπτιομένων των ψηφοδελτίων εις την ίδίαν κάλπην, γίνεται ή ένας έκάστου εξαγωγή παρά του Προέδρου, και ή δημοσία αυτού άνάγνωσις. Έκαστος των γραμματέων τηρεί ιδιαιτέραν σημείωσιν των ψήφων έκάστου όνόματος, αι δε σημειώσεις αύται αντιπαραβάλλονται, και ύπαρχούσης συμφωνίας μεταξύ αυτών, εκφωνείται παρά του Προέδρου τό άποτέλεσμα. Αν δ' εύρεθῇ άσυμφωνία τις επιβόλῃν έχουσα πρός τό άποτέλεσμα γίνεται όναθεώρησις των ψηφοδελτίων πρός άνεύρεσιν και διόρθωσιν του λάθους.

Τά ψηφοδέλτια δέον νά φέρωσιν έσον αριθμόν όνομάτων τυίς του Προεδρείου, κατά τό προηγούμενον άρθρον. Τῷ δε φέρον

πλείονα δὲν ἰσχύει, εἰμὴ διὰ τὰ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ απαιτουμένου, ὡς εἶρηται, ἀριθμοῦ πρώτα ὀνόματα.

Τὰ οἰονδήποτε διακριτικὸν σημεῖον φέροντα ψηφοδέλτια εἰσὶν ἄκυρα.»

Μετά βραχείαν ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης συζητήσιν, καὶ ἦν τινὲς μὲν ὑπεστήριζαν αὐτήν, ὡς ἀναπληροῦσαν προφανῆ ἔλλειψιν τοῦ ἐπιψηφισθέντος προσωρινοῦ κανονισμοῦ, ἕτεροι δὲ ἀντέκρουσαν αὐτήν ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι πρὸ τῆς ἐξελέξεως τῶν ἐκλογῶν δὲν δύναται ν' ἀποφασισθῇ τι ἀφορῶν μελλούσας ἐργασίας τοῦ Σώματος, ἀπεφασίσθη νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ προκειμένη πρότασις μετὰ τὴν ἐξέλεξιν τῶν ἐκλογῶν.

Κατόπιν ὁ Πρόεδρος συστήσας εἰς τοὺς ΚΚ. Βουλευτάς νὰ ἐπιληφθῶσιν ἁμέσως τῶν τμηματικῶν ἐργασιῶν των, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν ἑνδεκάτην πρὸ μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος

Τ. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Θ. Κανακάρης,

Ο. Μακρυγιάννης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η'.

Τῆς 14 Ἰουνίου 1865.

Ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου περὶ τὴν ἑνδεκάτην καὶ ἡμίσειαν Π. Μ. ὥραν καὶ εὑρεθέντων παρόντων 138 ἐκ τῶν ΚΚ. βουλευτῶν, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν ἐναρξιν τῆς συνεδριάσεως.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσῆλθον εἰτα καὶ ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν παρόντων προσκαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας οἱ ἄρτι ἀφικόμενοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν βουλευταί.

Ἀναγγεῖλαντος τοῦ Προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ παρὰ τῶν εἰσηγητῶν ἀνάγνωσις τῶν κατατεθεισῶν εἰς τὸ Γραφεῖον ἐκθέσεων τῶν τμημάτων ἐπὶ τῆς ἐξελέξεως τῶν ἐκλογῶν, παρετήρησάν τινες, ὅτι πρὸ τῆς καταθέσεως ὅλων ἀνεξαίρετως τῶν ἐκθέσεων οὐδόπως κατὰ τὸν κανονισμὸν δύναται νὰ προῖῃ ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν, ἕτεροι δὲ προσέθηκαν, ὅτι μετὰ τὴν κατάθεσιν πασῶν τῶν ἐκθέσεων, πρέπει νὰ διαταχθῇ ἡ τύπωσις καὶ διανομὴ αὐτῶν. Οὕτω δ' ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ.

σει τινὸς ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι εἰς τὸ Γραφεῖον κατατέθησαν ἅπασαι αἱ ἐκθέσεις, ἐκτὸς τῶν τῆς Γορτυνίας καὶ Καλαβρύτων, ὧν τὴν ἀναβολὴν ἐδικαιολόγησαν οἱ εἰσηγηταί, ἡ δὲ Βουλὴ ἐχορήγησε κατὰ τὸν κανονισμὸν διήμερον προθεσμίαν.

Μετά τινα τέλος βραχείαν συζητήσιν περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐναρξέως τῆς ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν συζητήσεως, ἀπεφασίσθη νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸ Προεδρεῖον ἡ περὶ τῆς τυπώσεως καὶ διανομῆς τῶν ἐκθέσεων πρόνοια καὶ ἡ συγκάλεισις τῆς Βουλῆς ἐν καιρῷ, ὁ δὲ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

Τ. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Ο. Μακρυγιάννης,

Χ. Μαστραπῆς,

Θ. Κανακάρης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ

Σήμερον τὴν δεκάτην τετάρτην Ἰουνίου 1865 προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀφικόμενοι βουλευταί ὤμοσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ἑξῆς ὅρκον·

«Ὁμνῶν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου»

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπὸ τε τοῦ προεδρείου, τοῦ ἱερέως καὶ τῶν ὀρκισθέντων.

Ὁ Πρόεδρος

Τ. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ,

Ὁ ἱερεὺς

ἰω. Κυριαζής.

Οἱ γραμματεῖς

Ο. Ι. Μακρυγιάννης.

Οἱ ὀρκισθέντες

Α. Α. Μισυρλής, Νικόλαος Καρύδης, Ἀλέξανδρος Σταματόπουλος, Π. Καλαμαριώτης, Π. Κωνσταντάς, Ν. Λούβρος.

Τῆς 21 'Ιουνίου 1865.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου καὶ εὐρεθέντων 136 βουλευτῶν, ὁ πρῶτος ἐκῆρξε τὴν ἐπαρξίν τῆς συνεδριάσεως. Οὕτω δ' ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προτελθὼν ὁ νεωστὶ ἀφ' ἧθις βουλευτῆς Κ. Σπ. Κοπανίτσας ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον ὄρκον κατὰ τὸ ἐν τελεῖ τῶν παρόντων πρὸς αὐτὸν ἐπιτελούμενον πρωτόκολλον ὀρκωμοσίας.

Ἀναγείλαντος τοῦ Πρεσβυτέρου τοῦ ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτης τῆς κατ' ἀληθειαν σειρᾶν ἐξελέγξεως τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξεβήκεν, ὅτι μ' ὅλας τὰς δραστικὰς διατάξεις, τὰς ὑποίας ὁ ἐκλογικὸς νόμος καθιέρωσεν ὡς πρὸς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιοῦματος τοῦ πολίτου, δὲν προσδιδώρισε καὶ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς αἱ ἐκλογαὶ πρέπει νὰ θεωρῶνται ἄκυροι, καὶ μόνον ἐν τῷ ἀρθρῷ 67 γίνεται ἐν παρόδῳ μνεία περὶ τούτου. Τὴν ἐλλείψιν λοιπὸν ταύτην ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ συμπληρώσῃ καθόσον ἕκαστος τῶν Κ. βουλευτῶν ἐργασθεὶς ἐν τοῖς τμήμασιν ἔλαβε γνῶσιν ὑποίας καταχρήσεις ἐγένοντο ἐπὶ τινῶν. Τούτου ἕνεκα γνωμοδοτεῖ ὅπως πρὶν ἢ προῦν ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῶν ἐκλογῶν, τεθῶσιν ἀρχαὶ τινες γενικαὶ συμπληροῦσαι τὸ κενὸν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἵνα καθοδηγήσῃ τοὺς Κ.Κ. βουλευτὰς εἰς τὸ σπουδαῖον ἔργον τῆς ἐξελέγξεως.

Τούτον ἀντικρούων ἕτερος εἶπεν, ὅτι αἱ ἐκτάσεις, τὰς ὑποίας ἐπρότεινεν ὁ προλαλήσας εἶναι ὅλως ἄσκοποι καὶ περιτταί, διότι ἕκαστος τῶν Κ.Κ. βουλευτῶν ὀρκισθεὶς τὸν νενομισμένον ὄρκον ἔχει σχηματίσει ἰδίαν πεποιθήσιν, καὶ ὅτι αἱ συζητήσεις εἶναι ἐκεῖναι, αἵτινες θὰ διευκολύνουν τὴν ψῆφον ἐκάστου καὶ οὐχὶ αἱ γενικαὶ ἀρχαί.

Μετά τούτον ἐξέβηκεν ἕτερος, ὅτι ὅπως τὸ γενικὸν τῆς γεννήσεως τῶν βασιλοπαίδων κυροῦται δι' ὅλων τῶν νομίμων τύπων, οὕτω καὶ τὴν σήμερον γεννωμένην Βουλὴν πρέπει νὰ περιφρονήσῃ μ' ὅλην τὴν νομιμότητα καὶ ἀκριβείαν, διό δὲν πρέπει νὰ περιορισθῶσιν εἰς ἀπλὴν τῶν πρακτικῶν ἐξέτισιν, ἀν' ὅλην ἐτηρήθησαν οἱ τύποι, ἀν' ὁ κατάλογος κατέστη ὀριστικὸς κλπ, ἀλλὰ νὰ ἐξετάσῃσιν ἂν ἔλαβε χώραν βία, δωροδοκία, πείσεις, κυβερνητικὴ ἐπείμωσις κλπ, διότι ἄλλως θελοῦν ἀναδει-

κνύει βουλευτὰς οὐχὶ αἱ ἐπαρξίαι, ἀλλ' αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαί, ὅτι οἱ ἀνωτέρω τύποι εἶναι διὰ τότε μόνον καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς σεβαστοὶ χωρὶς ἡ Βουλὴ νὰ δεσμεύηται ὑπὸ τούτων ὡς πρὸς τὴν ἐξέλεξιν τῶν ἐκλογῶν. Πρὸς τούτο τρία τινὰ πρέπει νὰ τηρηθῶσιν: 1) οἱ τύποι, 2) ἡ οὐσία καὶ 3) τὰ προσόντα τοῦ ἐκλεχθέντος, ὅπως ἐν συνόλῳ ἐμφαίνουσι τὸ γνήσιον πάσῃ ἐκλογῇ. Ὅταν δὲ ταῦτα εἶναι ἀναπόδευκτα, τότε προτείνεται νὰ ἐπιβάληται εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν Κ.Κ. βουλευτῶν ὁ ἐξῆς ὄρκος.

«Ὀρκίζομαι εἰς τὴν συνείδησιν καὶ τὴν τιμὴν μου, ὅτι κατὰ τὴν ἐκλογὴν μου ὡς βουλευτῇ τῆς ἐπαρχίας (δεῖνος) δὲν μεταχειρίσθην οὐδὲν ἀθέμιτον ἢ κακόν τι μὲσον πρὸς ἐπηρεασμὸν τοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας μου, ἢ τῆς ἀποτυχίας τῶν ἀνταγωνιστῶν μου, διὰ παρατυπιῶν, βίας, ἀπειλῶν, πείσεως, δωροδοκίας, ὑποσχέσεων, νοθείας, ἀφαρπαγῆς, ψεύδους, ἢ ἀπάτης, οὔτε ἀμέσεως, οὔτε ἐμμέσεως, οὔτε διὰ κυβερνητικῶν ἢ δημοτικῶν μέσων, καὶ ὅτι ἔχω τὰ νόμιμα βουλευτικά προσόντα.»

Εἰς τούτον ἀντίπερ ἄλλος, ὅτι δὲν πρέπει νὰ πειθῇται ὁ προλαλήσας τόσον εὐκόλως καὶ ἀπὸ τὰς συκοφαντίας τῶν ἀποτυχόντων. Καθιερουνται δὲ κανόνες ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν θέλουσι προσβάλλει τὸν ἐκλογικὸν νόμον, ὅστις προνήσει περὶ τούτου. Ἄν δὲ κατὰ τινὰ ἐκλογὴν παρεδίσθησαν τύποι τινες ἢ ἡ οὐσία, ἢ ἐξελέχθησαν πρόσωπα μὴ ἔχοντα τὰ προσόντα, τοῦτο πρέπει ν' ἀρθεῖ εἰς τὴν συνείδησιν ἐκάστου τῶν Κ. βουλευτῶν. Κατὰ συνέπειαν ἐκφράχθη κατὰ τῶν προτάσεων ἀμφοτέρων τῶν προαγορευσάντων.

Τούτον διαδεχθεὶς ἕτερος εἶπεν, ὅτι ἂν καὶ πρώτη ἐκλογὴ, ἢς θὰ ἐπιληφθῇ τὴν ἐξέλεξιν ἡ Βουλὴ, εἶναι ἡ τῆς Αἰγικαίας, αὕτης πρῶτος κηρύττεται ὑπὲρ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Κεφαλληνίας, καὶ παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν ἵνα δεχθῇ αὐτὴν, πρόθυμος ὡς νὰ δώσῃ τὴν ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενον ὄρκον καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἀδυσώπητον τῆς Βουλῆς ἀπόφασιν.

Λαβὼν ἀκολουθῶν τὸν λόγον προσεβήκεν εἰς τῶν προαγορευσάντων, ὅτι ἡ προκειμένη περίστασις εἶναι ἡ πρώτη, κατ' ἣν οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ ἔθνους θ' ἀποφανεθῶσι περὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἔθνους, καὶ ἐπομένως ἐκτὸς τῆς αὐστηρᾶς καὶ ἀδυσωπότητος κρίσεως κατὰ τῆς παρανομίας, δὲν πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ νομοθετεῖν, ἀλλὰ νὰ κηρύττῃ καὶ τὴν αἰτίαν. Ἐκθέσας διὰ μακρῶν τὰς ἰδίας αὐτοῦ πεποιθήσεις περὶ τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιοῦματος, τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου καὶ ἄλλων συνταγματικῶν

θεσμῶν, κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐξέλεγχον τῶν ἐκλογῶν δύνῃ τινα, τὴν εἶναι καὶ τὸν δόλον, διότι διὰ μὲν τῆς πρώτης διαζέται ἡ θέλησις τοῦ ἐκλογέως, διὰ δὲ τοῦ δευτέρου καταστρέφεται ἡ ἀληθεια. Δὲν ἀρνείται, ὅτι ἡ δωροδοκία, ἡ ἐπέμβασις τῆς Κυβ. κλπ. εἶναι λόγοι ἀποχρώντες πρὸς ἀκύρωσιν μιᾶς ἐκλογῆς, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων τούτων πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ ἔχῃ ἀναντιρρήτους ἀποδείξεις· διότι ἡ μὲν δωροδοκία δύσκολον ν' ἀποδειχθῇ, ἡ δὲ ἠθικὴ μόνον ἐπέμβασις τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ, δὲν ἀρκεῖ νὰ ἐπιφέρει τὴν ἀκύρωσιν μιᾶς ἐκλογῆς· ἡ ὕλικὴ ἐπέμβασις εἶναι ἐκείνη, ἥτις δύναται ν' ἀλλοιώσῃ τὸ ἀποτέλεσμα καὶ οὐχὶ ἡ ἠθικὴ, ἐνεργηθεῖσα ὑπὸ τὴν ἀκρίβειαν τῆς μυστικότητος· εἶναι δὲ κατὰ τὰς ἐκλογὰς δὲν ἐννοεῖ ἀπλοῦν τι πραξικόπημα, ὅπερ ἤθελε λάβει χώραν, ἀλλὰ τοιαύτην, ὅταν πασιφανῶς ἡ ἐκλογὴ ἐνεργήσῃ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ τρόμου.

Ἐπιλαβόμενος τῇ ἀδείᾳ τῆς Βουλῆς, τοῦ ζητήματος ἂν πρέπει ν' ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας, ὅταν ἐν τινι δήμῳ συνέβῃ ἀκυρότης τις, ἐγνωμάτευσε καταφατικῶς, διότι, εἰπεν, ἡ ἐπιτυχία τοῦ βουλευτοῦ προέρχεται ἐκ τοῦ ὅλου τῶν ψήφων τῆς ἐπαρχίας, καὶ οὐχὶ ἐνὸς τμήματος· ἐκτός δὲ τούτου καταστρέφεται καὶ ὁ σκοπός, ὅταν ὁ ὑποψήφιος γνωρίζῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἐν τοῖς ἄλλοις δήμοις.

Μετά τοῦτον ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἐκ τῶν προλαλησάντων ὁ μὲν ἀπεπλανήθη ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἰς γενικότητα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἀποφανθῇ τι παρέχον πρακτικὴν ὠφέλειαν εἰς τὸ ἔθνος, ὁ δὲ διὰ τοῦ ὅρκου, τὸν ὁποῖον προτείνει, προσβάλλει αὐτὴν ντὴν συνειδήσειν τοῦ βουλευτοῦ· ἀφοῦ δὲ διὰ μακρῶν κατέδειξε τὸ σκοπόν τῆς μιᾶς προτάσεως, καὶ τὸ μάταιον τῆς ἑτέρας, ἐπρότεινε, διὰ μὲν τὴν πρώτην τὸ ἀπορρίψαι αὐτῆς, διὰ δὲ τὴν ἄλλην τὸ ἀποχωρήσειν τῆς συζητήσεως.

Καὶ ἄλλου δὲ τινος κρυφθέντος κατὰ τῆς προτάσεως περὶ ὅρκου, ἐπέξηγησεν ὁ ὑποβαλὼν αὐτὴν ὅτι ἡ πρότασις τοῦ ἀφορᾷ τὴν περίστασιν, καθ' ἣν οὐτε διὰ τῶν δημοσίων ἐγγράφων οὐτε δι' ἄλλου τινος περιστατικοῦ ἡ Βουλὴ δύναται νὰ σχηματίσῃ πεποιθήσιν περὶ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς ἢ περὶ τῶν προσόντων τῶν ἀναδειχθέντων βουλευτῶν κλπ. καὶ τέλος ἐπρότεινε νὰ μεταβληθῇ ἡ ἐν τῇ προτάσει τοῦ λέξις «ὀραίζομαι» εἰς τὴν «ὁμολογῶ» ἐν τιμῇ. »

Τοῦτον διεδέχθη ἕτερος εἰπὼν, ὅτι ὑπάρχει παρεδεδεγμένον

παρ' ὅλοις τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς ὄρκον διὰ περίπτωσιν ἀφροῦσαν τὴν τιμὴν τοῦ, ὅτι ἡ ἤδη αἰτουμένη διαβεβώσις τῆς τιμῆς ἐδόθη εἰς τὰ τμήματα, ἐνώπιον τῶν ὁποίων προεκλήθησαν τὰ ἀνταγωνισθέντα μέρη καὶ ἐδωκαν διασαφήσεις, αἵτινες ὑποτίθεται ὅτι ἐδόθησαν ἐν τιμῇ, ὥστε ὁ σκοπός ἀναπληροῦται. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ ζήτημα ἂν πρέπει ν' ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ ἐπαρχίας τινος, διότι ἐν τινι δήμῳ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας συνέβησαν παρατυπία ἢ εἰς, εἰπεν, ὅτι τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν εἰδικῶν περιτάσεων, περὶ τῶν ὁποίων ἡ Βουλὴ θέλει κρίνει σχηματίζουσα τὴν πεποιθήσιν τῆς ἐκ τῆς συζητήσεως κλπ.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Κεφαλληνίας, δὲν παρεδέχθη ταύτην μὴ ἀναστᾷσα.

Προκειμένου δὲ ν' ἀρχίσῃ ἡ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν συζήτης, εἰς μὲν ἐθίσθησε περὶ τὴν τῶν ἐκθεσεων ἀνάγνωσιν, καθόσον, εἰπεν, οἱ βουλευταὶ ἔλαβον γνῶσιν αὐτῶν, ἀλλ' ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν ἐναντίαν γνώμην καὶ οὕτως ἀνεγνώσθη ἐν πρώτοις ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας ἐκθεσις, μεθ' ἣν παρετήρησεν, ὅτι ἐπὶ τῶν αὐτῶν περιστάσεων τῶν εἰς διαφόρους ἐκλογὰς λαβουσῶν χώραν, ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ φέρῃ τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν, ἵνα μὴ ἄλλως ἀποδειχθῇ ἀντιπρακτικὴ, ἐνταῖθα μὲν καταδικάζουσα ὡς παράνομον μίαν τινα περίπτωσιν, ἀλλεγοῦ δὲ παρatreχουσα ἢ ὡς νόμιμον αὐτὴν θεωροῦσα.

Ἀντικρουσθεῖσης ὁμως ὑπ' ἄλλου τῆς ιδέας ταύτης καθόσον δὲν δεσμεύεται τὸ σῶμα νὰ φέρῃ οἶαν νομίση δικαίαν ἀπόφασιν ἐκ τῶν εἰδικῶν ἐκάστης ἐκλογῆς περιστάσεων ὀδηγούμενον, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη κατὰ τὴν ἐκθεσιν ὡς ἔγκυρον τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς ΚΚ. Κωνσταντῖνον Θεοδώρου καὶ Ἀνδρέαν Μιχαλόπουλον.

Ἀναγγελλάντος δὲ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω δύο βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Αἰγίνης ἐπικυρωτικὴ ὡσαύτως ἐκθεσις. Μιθρειαῖς δὲ ἀντιρρήσεως ἐπανεχθείσης, ἡ Βουλὴ, τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἐκθεσιν τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νόμιμον αὐτῆς βουλευτὴν τὸν κύριον Λιακὸν Λογιωτατίδην. Κηρύξαντος δὲ τοῦ Προέδρου τὸ ἐπ' ὀνόματι τούτου ἀποτέλεσμα, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρου ἐπικυρωτικὴ ἐκθεσις.

(Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς τόμος Α΄.)

Μετά τινα δὲ συζήτησιν μεθ' ἣν ἀπερρίφθη ἡ πρότασις περὶ ἀναγνώσεως ἐκθέσεως τινος τοῦ ἐπαρχοῦ Ἀνδρου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν περὶ ἐπεμβάσεως εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐν Ἀνδρῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἀναφορᾶς τινος τοῦ ἐπιλαχόντος Π. Καμπάνη, ἡ Βουλὴ ἐρωτήθησα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη κατὰ τὴν ἐκθεσιν τὸ ἐγκυρὸν τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρου, καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς κυρίους Ἀναγνωστὴν Γιαννοῦλδην, Μιχ. Δ. Καίτην καὶ Νικόλαον Π. Καίτην.

Ἀναγγελλαντος δὲ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἐπέβη τὸ ζήτημα ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐπιλαχόντος Νικόλαου Ἑμπεϊρίκου, αἰτοῦντος ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς τέταρτος βουλευτὴς ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρου, καθόσον αὕτη ἔχει ἀνώτερον πλῆθυσμόν, ἡ δὲ Βουλὴ, τῇ προτάσει τινός, ἀπεράσισεν ἵνα τὸ ζήτημα τοῦτο συζητηθῇ καὶ ἀποφασισθῇ κατ' ἀρχὴν αὐρὸν, καὶ ἀκολούθως προβῇ εἰς τὴν κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν ἐξελεγχθῇ τῶν λοιπῶν ἐκλογῶν.

Ἐπὶ τούτοις ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν ἐν ὥρᾳ 3 1/2 M. M.

Ὁ προσωρ. Πρόεδρος

Τ. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ,

Οἱ προσ. Γραμματεῖς

Ο Θ. ΜΑΧΡΥΓΙΑΝΝΗΣ,

Ἰω. Γ. Ἰωάννου,

Χ. ΜΑΣΤΡΑΠΑΣ.

ΣΙΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ι'.

Τῆς 22 Ἰουνίου 1865.

Ἀπαρτισθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. ἀναγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εἰς τὸν βουλευτὴν Ἀλεξ. Σταματόπουλον ἐχορηγήθη δεκαπενθήμερος ἀπουσίας αἵμα.

Μετά ταῦτα λαθὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι ἐπειδὴ κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν περιζήτηθη ὑπὸ τινος τῶν ἀγορευσάντων ὡς λαλήσας κατὰ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἔθνους, ἐπεκαλέσθη τὴν μαρτυρίαν τῆς Βουλῆς εἰπὼν, ὅτι οὐδαμῶς τῆς ἀγορεύσεώς του εἰπέ τι κατ' αὐτῶν, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα κατέδειξεν ὅτι τὰς καταδολεύονται.

Ἀκολούθως γενομένου λόγου περὶ τοῦ ἂν πρέπη νὰ συζητηθῇ

κατ' ἀρχὴν σήμερον τὸ ζήτημα περὶ προσθέτων βουλευτῶν καὶ πολλῶν προτεινόντων, ὅτι πρέπει ν' ἀναβληθῇ μετὰ τὴν ἐξελεγχθῇ τῶν ἐκλογῶν, διότι τὸ Σῶμα ὡς μὴ νομίμως κατάρτισμένον δὲν δύναται νὰ διακρίνῃ ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης, συνδεδεμένης ἄλλως καὶ μετὰ τὴν εὐθύνην τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὸν προδιορισμὸν τοῦ πλῆθους τῶν δὲ ὑποστηρίζοντων τὸ ἐναντίον, καθόσον ἡ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος δὲν ἀφορᾷ ἐπὶ κρίσιν τῆς Κυβερνητικῆς πράξεως, ἀλλ' ἀπλῶς τὸν καταρτισμὸν τῆς Βουλῆς, προέβη αὕτη κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἀντικειμένου.

Οὕτω δὲ λαθὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι τὸ προκείμενον ζήτημα σύγκειται ἐκ δύο περιστάσεων, διότι τινὲς ἐπαρχίαι ἔχουσι κεκτημένον δικαίωμα ν' ἀποστέλλωσι ἑνὸς τοῦ πλῆθους τῶν πλείονος βουλευτὰς, ἄλλαι δὲ ζητοῦσι ν' ἀποκτήσωσιν ἤδη τὸ δικαίωμα τοῦτο διὰ ἐπὶ τῆς διείσεως τοῦ ζητήματος ὡς ἀνωτέρω, εἰδὼν ὅτι πρὸς ἐξакρίβωσιν τοῦ ἀληθοῦς πλῆθους αὐτῶν πρέπει νὰ ληρωθῶσιν ὑπ' ὅψιν τὰ δημοτολόγια ἢ αἱ ἀπογραφικοὶ πίνακες τοῦ ἔτους 1861.

Μετά τινα παρατήρησιν τοῦ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐξηγήσῃ τοῦ βασικομένη κλάττωσε τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν ὡς πρὸς τινὰς ἐπαρχίας, λαθὼν τὸν λόγον ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐχρησίμευσεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰμὴ ὡς λογιστικὴ τις ἐπιτροπὴ ἀπαριθμήσασα τὸν πλῆθυσμόν ἑκάστης ἐπαρχίας καθ' ἃς ἔλαβ' ἀπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν πληροφορίας καὶ κατὰ τοὺς περὶ ἀπογραφῆς πίνακας, ὅτι ἐκ τῶν στοιχείων τούτων ἔλαβεν ὡς μέτρον τὸν μεγαλειότερον ἀριθμὸν, καὶ ὅτι τοῦτο ἐπράξε καὶ διὰ τὰς ἐπαρχίας, ὧν περιωρίσθη ὁ ἀριθμὸς. Τὰ δὲ στοιχεία, οἷς ἐχρήσατο εἶναι τὰ δημοτολόγια τοῦ 1852 καὶ ἡ ἀπογραφὴ τοῦ 1861, εἰς δὲ τὴν Βουλὴν ἀπόκειται νὰ παραδεχθῇ ἢ μὴ αὐτά.

Μετά τινα δὲ προτείναντα νὰ ἀναβληθῇ ἡ προκειμένη συζήτησις μετὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ὁριστικοῦ προεδρίου, ὑποστηρίζοντων καὶ τινῶν τὴν πρότασιν ταύτην, καὶ μὴ διακριθέντος τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐπ' αὐτῆς γενομένης δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίας, ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Διον. Πατέλλον καὶ Λιάκον Λογισματοδότην, ἐξ ἧς συνήλθη, κατὰ τὸ ὅτι προσαρτώμενον πρῶτον ὅσον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν διὰ ψήφων 85 κατὰ 69. Ἐπομένως ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν καθ' ἑκάστην ἐκλογὴν ἐξετάσιν τοῦ ζητήματος περὶ προσθέτων βουλευτῶν.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν περὶ προσθήκης βουλευτῶν μέχρι τῆς καταρτίσεως τοῦ Προεδρείου πρότασιν, ναὶ ἢ ὀχι; »

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Δ. Ζώτος	
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος	Ν	Κ. Λομβάρδος	Ν
Αἰακὸς Λογιωτατίδης	Ο	Δ. Πατέλλης	Ν
Ἀναγ. Γιαννουλίδης		Σ. Λεονταράκης	Ο
Μιχ. Δ. Καίρης	Ν	Ἰω. Πλαίσας	Ν
Ν. Π. Καίρης	Ν	Ἄνδρ. Γ. Φωσκάδης	Ν
Δημ. Τσόκρης	Ο	Λυκούργος Κρεστανίτης	Ν
Α. Δαμπρυνίδης	Ο	Στέφ. Στεφανόπουλος	Ο
Κωνστ. Μανουσάκης	Ο	Χ. Στεριόπουλος	Ο
Ὄθων Μακρυγιάννης	Ν	Ἀλ. Βιλαέτης	Ν
Περ. Ἀναρ. Πετράκης		Ἀλέκος Ἄχολος	Ν
Δημ. Καλλιπρόνης	Ν	Λουκάς Κατσίνης	Ν
Παναγ. Κυριακός	Ο	Ἀναγ. Δημητρίου	Ο
Ἀριστ. Μπαλάνης	Ο	Πέτρος Ζάνος	Ν
Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ν	Ἰωάννης Βλαδιανός	
Ἀνδρέας Στράτος	Ο	Σπυρ. Μαλασπίνας	Ο
Δημήτριος Γρίβας	Ο	Κωνστ. Παταλάς	Ο
Γ. Γεροθανάτης	Ο	Ἀναγ. Μιχαλόπουλος	Ο
Εὐθ. Ατληγιάννης	Ο	Ἰωάννης Ζαίμης	
Γ. Πλαπούτας	Ο	Σωτ. Πετιμεζάς	Ν
Ἀντωνόπουλος	Ο	Λεων. Πετιμεζάς	Ν
Λθαν. Γόνδικας	Ο	Ἄνδρ. Οἰκονομόπουλος	
Χ. Σακελλαριάδης	Ν	Ἰω. Παπαδόπουλος	Ν
Ἠλίας Β. Μαυρομιχάλης	Ν	Ἰωάννης Φιέσσας	Ο
Α. Πετροπουλάκης	Ν	Περ. Μαυρομιχάλης	Ν
Χρ. Μαστραπᾶς	Ν	Γ. Περίωτης	Ν
Ἰω. Σαφάκης	Ν	Κωνστ. Δημητριάδης	Ν
Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Ἀλ. Κοντόσταλος	Ν
Γ. Ζουμπουλάκης	Ν	Ἰω. Μπαλάφας	Ο
Ἀντ. Σ. Μήτζας	Ο	Τριαντ. Λαζαρίτος	Ν
Π. Γουζούτσας	Ο	Κωνσ. Κυπριάδης	Ο
Δημ. Τσιτσάρας	Ο	Στ. Παδοδός	Ν
Γεώργιος Ἀποστολίδης		Σωκράτης Κουρῆς	Ν
Πάνος Μανωλίδης	Ν	Γεώργιος Μαρκοράς	Ν

Θεόδωρος Ζερβός	Ο	Βασ. Δημητριάδης	Ν
Νικόλαος Καρύδης	Ν	Ἀναγ. Σταυρόπουλος	Ο
Πολ. Κωνσταντᾶς	Ν	Σπυρ. Οἰκονομίδης	Ο
Θεόδωρος Ῥωμαιοῦς		Ἀθανάσιος Σινανιώτης	Ο
Νικ. Λεῦβρος	Ν	Ἀσημ. Ζατουνίτης	Ο
Νικ. Παγκράτης		Ξενοφών Λεγοθέτης	Ν
Γερ. Μαυρογιάννης	Ν	Ἰωάννης Ἀλεξίου	Ο
Νικ. Γεωργακάτος	Ν	Ἐπ. Δεληγεωργής	Ν
Α. Ἄννινος	Ο	Χαρίλαος Τρικούπης	Ο
Α. Τσιγγανάτος	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδούρος	Ο
Γεράσ. Αντόπας	Ο	Περ. Μπούτος	Ο
Ἀντώνιος Ζερβός	Ν	Π. Καλαμαριώτης	Ο
Γεώργιος Φλωριάς		Ἰω. Προβελέγιος	Ο
Γ. Ἰακωβάτος	Ν	Π. Μοδινός	Ο
Χ. Ἰακωβάτος	Ν	Ἀριστείδης Ραυτοπούλος	Ο
Γ. Αἰεταδάς	Ν	Ἐμ. Ναυπλιώτης	
Ἀναστ. Δημητριάδης	Ο	Ν. Κονταράτος	Ο
Ἄνδρ. Νοταρᾶς	Ο	Ν. Καναδός	Ν
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ο	Ν. Φαρμάκης	Ο
Ἰω. Γ. Ἰωάννου	Ο	Ἰ. Πρωτοπαπᾶς	Ν
Κοσμᾶς Πανάρετος		Κωνστ. Εὐθυμίουπουλος	Ν
Ἐμμανουὴλ Κοντολιών	Ν	Κίμων Χρηστοδούλου	
Γεώργιος Ἀρώνης	Ο	Τηλέμ. Ρούκης	Ν
Δ. Βροντίσης	Ο	Ἀντῶν. Α. Μαυρομιχάλης	Ο
Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	Ο	Ἰω. Κατσάκος	Ν
Σπ. Παπαδόπουλος	Ο	Π. Λεωτσάκος	Ν
Ἰω. Βαλασόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	Ν
Σ. Σπηλιωτάκης	Ν	Χ. Κανελλόπουλος	Ν
Σπ. Κοπανίτσας	Ο	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο
Ἰω. Α. Κορριωτάκης		Δημ. Μακρῆς	Ο
Α. Κορφωτάκης		Εὐθύμιος Κεχαγιάς	Ο
Γεώργιος Λάππας	Ο	Λουκάς Καρμυλίδης	Ο
Βασίλειος Α. Σπυρόπουλος	Ο	Σπυρ. Κρεμῆνης	Ο
Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης	Ν	Α. Ῥηγόπουλος	Ο
Γεράσ. Σάββας		Μπενιζέλος Ῥούφος	Ο
Ἀλ. Σταμυτιόπουλος		Α. Μπουκαούρης	Ο
Δημ. Τσιμόπουλος	Ο	Θάνας Κανακάρης	Ο
Δημ. Παπαλουκάς	Ο	Κωνστ. Δαρειώτης	Ο
Γεώργιος Μπουκίδης	Ο	Λθαν. Μησυρλής	Ο
Χρήστος Α. Χρηστόπουλος	Ο	Ἰω. Δουλίδης	Ο

Κωνστ. Μελαχρινός	Ο	Σταμ. Κοριζής	Ο
Γεώργιος Μπορμπουλής	Ο	Σπυρ. Καραγιάννης	Ν
Δημ. Θεοχάρης	Ο	Δημήτριος Βουλγαρής	Ν
Κωνστ. Πλάτος	Ο	Αθανάσιος Μισούλης	Ν
Αχιλλεύς Μεταξάς	Ο	Ανδρέας Κουντουριώτης	Ν
Μιλτιάδης Κανάρης	Ο	Αθ. Χατζόπουλος	Ο
Ευστράτιος Παρίσης	Ο	Τασ. Πλέσσας	Ν
Ιάκωβος Παξιμάδης	Ο	Δ. Τσιριμώκος	Ν
Μιχάλης Γιαννούλης	Ο	Δ. Χατζίσκος	Ο
Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ο	Δημ. Κρεζιώτης	Ν
Αθ. Γρηγοριάδης	Ν	Ν. Βουδούρης	Ο
Τάϊνος Μαυροειδής	Ν	Αύγ. Αβερύφ	Ο
Β. Σκαλισσοδήμος	Ο	Κωνστ. Κανάρης	Ο
Δ. Βούτσας	Ν	Δημ. Βαλαδάνος	Ο

Μεθ' ὃ λαθὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν τοῦ προκειμένου ζητήματος καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπαρχίαν Ἀνδρου εἰς ἄλλην ἡμέραν, ἕως οὗ τὰ περὶ τούτου ἔγγραφα κατατεθῶσιν εἰς τὸ Προεδρεῖον.

Πολλῶν δὲ λαθόντων τὸν λόγον ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς προταθείσης ἀναβολῆς, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀπερρίψεν αὐτὴν δι' ἀναστάσεως.

Ἀνεγνώσθη ἐπομένως ἡ περὶ προσθέτων βουλευτῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀνδρου γνώμη τοῦ οἰκείου τμήματος.

Μετά τινα δε παρατηρήσαντα, ὅτι τὰ ληρθέντα ὑπ' ὅψιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρου δημοτολογία εἰσὶν ἐσφαλμένα καθόσον ἀπὸ τοῦ 1851 δὲν ἀνιέωρηθησαν, πολλοὶ δὲ τῶν δημοτῶν αὐτῆς ἀποδημοῦσιν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέξατο δι' ἀναστάσεως τὴν γνώμην τοῦ τμήματος περὶ τῆς μὴ παραδοχῆς τετάρτου βουλευτοῦ τῆς εἰρημένης ἐπαρχίας ὡς μὴ ἀποδειχθέντος τοῦ ἀπαιτούμενου ἀριθμοῦ.

Ἀνεγνώσθη ὕστερον ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ἀργους ἐκθεσις τοῦ ἀρμοδίου τμήματος καὶ, μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ὑπαρξάντος, ἡ Βουλὴ παρεδέξατο δι' ἀναστάσεως ὡς ἔγκυρον τὴν εἰρημένην ἐκλογὴν καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Ἀργους τοὺς ΚΚ. Δημ. Τσώκην, Α. Λαμπρινίδην καὶ Κ. Μανουσάκη.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῶν ἀνω-

τέρων ἀνεγνώσθη ἡ ἐκθεσις ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς, καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ὑπαρχούσης, ἡ Βουλὴ παρεδέξατο ἐπίσης δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον αὐτῆς καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς τοὺς ΚΚ. Ὁθων Μακρυγιάννην, Περικλῆν Α. Πετρόκκην, Δημ. Καλλιφρονᾶν, Παναγὴν Κυριακὸν καὶ Ἀριστείδην Μπαλάνον.

Ἀναγγειλαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ αὐτῶν, ἡ Βουλὴ προέβη εἰς ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος περὶ προσθέτων βουλευτῶν καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην λαθὼν δὲ τὸν λόγον ὁ εἰσηγητὴς εἶπεν, ὅτι ἂν καὶ δὲν ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν δημοτολογίων, ὅτι ἡ ἐπαρχία Ἀττικῆς ἔχει ἔτι καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν πλείονας τῶν πέντε βουλευτῶν, ὑπάρχουσιν ὅμως ἔγγραφα τοῦ δευτέρου Ἀθηναίων καὶ νομάρχου Ἀττικῆς, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων ὑπερβαίνει τὰς 60 χιλιάδας καὶ ὅτι ἐπὶ τῇ ἑάσει τούτων πρέπει νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ, ὅτι ἡ ἐπαρχία Ἀττικῆς δὲν ἀντιπροσωπεύεται ἐντελῶς διὰ τῶν πέντε προσδιορισθέντων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως βουλευτῶν.

Εἰπόντος δὲ ἄλλου, ὅτι οὔτε ἐκ τῶν δημοτολογίων καὶ τῶν ἀπογραφικῶν πινάκων, οὔτε ἐκ τοῦ βουλευτικοῦ καταλόγου ἀποδεικνύεται ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων ἀνώτερος τῶν 45 χιλιάδων, καὶ ὅτι τὰ ἀνωτέρω δύο ἔγγραφα δὲν πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὅψιν ὡς μὴ προερχόμενα ἐξ ἐπισήμου αἰτήσεως, ἀντέκρουεν ἄλλος εἰπὼν, ὅτι τὰ δημοτολόγια καὶ ἰδίως τῶν Ἀθηνῶν δὲν πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὅψιν, διότι ἐν αὐτοῖς παραλείπονται καὶ αὐτοὶ πολλοὶ οἱ αὐτόθινοι, καὶ οἱ ὡς ἑτέροις πρέπει νὰ τεθῇ στατιστικὴ τις ἐκδοθεῖσα τῇ ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως, καθ' ἣν ὁ πληθυσμὸς ἀνιστάται εἰς 63 χιλιάδας κατὰ τὸ 1862.

Ἐξηγήσαντος τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ Κυβερνήτης ἔλαβεν δι' ὅλας τὰς ἐπαρχίας τὸν πληθυσμὸν τοῦ ἔτους 1861, εἰς μὲν ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν, ὅπως προσαχθῶσιν αἱ δέουσαι ἀποδείξεις, ἡ δὲ Βουλὴ θεωροῦσα ὡς λειψόμενον τὸ περὶ ἀναβολῆς ζήτημα, ἀπέρριψε τὴν περὶ προσθέτων βουλευτῶν καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀττικῆς αἴτησιν.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Πάλλου ἐκθεσις τοῦ τμήματος καὶ μὴ ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέξατο, κατ' αὐτὴν, τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς, τοὺς ΚΚ. Σπυρίδωνα Κα- αἰσκάκη καὶ Ἀνδρέαν Στράτον.

Κηρύξαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα ἐπ' ὀνόμασι τῶν ἀνωτέρω, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Βονίτης ἐκθεσις τοῦ ἀρμοδίου τμήματος.

Μεθ' ἃ λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθεκεν, ὅτι, ἂν καὶ ἀναγνωρίζῃ τὸ δίκαιον τῆς ἐπαρχίας, τὸ τμήμα γνωμοδοτοῦν ὑπὲρ 3 βουλευτῶν ἐξῆλθε τῶν καθυκόντων αὐτοῦ, καθόσον δὲν ἐδικαιούτο νὰ θίγῃ ζήτημα, ἡ λύσις τοῦ ὁποίου δὲν τῷ ἀντιέθη, ἀρῶν ἄλλως καὶ ἡ θέσις τῶν ἐπιλαχόντων δὲν εἶναι ὠρισμένη καὶ κατ' αὐτὸν πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς νῆαν ἐκλογὴν.

Ἀντιπρόντος δὲ ἄλλου, ὅτι δὲν συμμερίζεται τὴν περὶ ἐπιλαχόντων ἰδέαν τοῦ προαγορευσαυτος, καθόσον σχετικῶς ὀριζομένης τῆς πρὸς ἐκλογὴν βουλευτοῦ πλειοψηφίας δὲν ἐπέρχεται ἡ ἀνάγκη νέας τῶν ἐπιλαχόντων ἐκλογῆς, τινὲς μὲν ἀντέκρουσαν τὴν περὶ προσθήκης τρίτου βουλευτοῦ πρότασιν τοῦ τμήματος ὡς μὴ στηριζομένην εἰμὴ εἰς λόγον προηγουμένης τινας ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς πρὸ τοῦ 1847, ἀντίπον δὲ ἄλλοι, ὅτι ἔκτοτε καὶ ὁ πληθυσμὸς κύζηθη καὶ μεταναστεύσεις ἐκ τοῦ ὁμόρου κράτους γίνονται συνεχεῖς ἐφ' ᾧ καὶ αἱ βουλαὶ καὶ τελευταῖον ἡ Συνέλευσις ἀνεγνώρισαν τὸ δικαίωμα τῆς ἀποστολῆς τριῶν βουλευτῶν.

Μετὰ τινὰ δὲ βραχεῖαν περὶ τοῦτου συζήτησιν ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα πρῶτον ὡς πρὸς τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Βονίτης καθόσον ἀφορᾷ τοὺς δύο αὐτῆς βουλευτάς, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον αὐτῆς καὶ νομίμους βουλευτάς τοὺς ΚΚ. Δημ. Γρίβαν καὶ Γ. Γεροθανάσιν. Κηρύξαντος δὲ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἐγένετο ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινῶν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τρίτου βουλευτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Περ. Μαυρομιχάλην καὶ Χ. Α. Χρηστόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψήφων 103 κατὰ 30, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας Βονίτης υπερβαίνει τὰς 20 χιλιάδας ψυχῶν.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας Βονίτης υπερβαίνει τὰς εἴκοσι χιλιάδας ψυχῶν, ναι ἢ ὄχι;»

Κωνστ. Θεοδώρου Ν | Λίαντος Λογιωτατίδης Ν
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος Ν | Ἀναγν. Γιαννουλίδης

Μιχ. Α. Καίρης Ν	Ἀλέκος Ἀχολος
Ν. Π. Καίρης	Λουκᾶς Κατσίνης
Δημ. Τσόκρης	Ἀναγν. Δημη. ρίου Ν
Α. Λαμπρινίδης Ν	Πέτρος Ζάνος Ο
Κωνστ. Μανουσάκης Ν	Ἰωάννης Βλαβιανός
Ὀθων. Μακρυγιάννης Ν	Σπυρ. Μαλασπίνας Ν
Περ. Ἀναρ. Πετράκης Ν	Κωνστ. Πεταλᾶς Ν
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Ἀναστ. Μιχαλόπουλος Ν
Παναγ. Κυριακός Ν	Ἰωάννης Ζαίτης
Ἀριστ. Μπαλάνος	Σωτ. Πετιμεζᾶς Ν
Σπυρ. Καραϊσκάκης Ν	Λεων. Πετιμεζᾶς Ν
Ἀνδρέας Στρίτος Ν	Ἄνδρ. Οἰκονομόπουλος
Δημήτριος Γρίβας Ν	Ἰω. Παπαδόπουλος Ο
Γ. Γεροθανάσης Ν	Γ. Παβρωτής Ν
Εὐθ. Δεληγιάννης Ν	Περ. Μαυρομιχάλης Ο
Γ. Πλαπούτας Ν	Ἰωάννης Φλέσσας Ο
Α. Ἀντωνόπουλος Ν	Κωνστ. Δημητριάδης Ο
Ἀθαν. Γόνδικας Ν	Ἀλ. Κοντόσταυλος Ο
Χ. Σακελλαριάδης Ν	Ἰω. Μπαλαφας Ν
Ἠλίας Β. Μαυρομιχάλης . . . Ν	Τριαντ. Αζαρέτος Ν
Α. Πετροπουλάκης Ο	Κωνστ. Κυπριᾶδης Ο
Χρ. Μαστραπᾶς Ν	Σπ. Παδοβάς Ο
Ἰω. Σαφάκας Ν	Ιωκ. Κουρῆς Ο
Νικόλ. Παπαμιχαλόπουλος . Ο	Γεώργιος Μαρκοῦς
Γ. Ζουμπουλάκης	Νικόλαος Καρύδης Ο
Ἀντ. Σ. Μήτσας Ν	Θεόδωρος Ζιρβός Ν
Π. Γουζούσης Ν	Πολ. Κωνσταντᾶς
Δημ. Τσιτσάρας Ν	Θεόδωρος Ρωμαιοῦς
Γεώργ. Ἀποστολίδης Ν	Νικόλ. Λαυδρος Ν
Δημ. Ζιώτας Ν	Νικόλ. Παγκράτης
Πάνος Μανωλίδης Ν	Γερ. Μαυρογιάννης
Κ. Λομβάρδος	Νικ. Γεωργακάτος Ο
Α. Πατέλλης Ο	Α. Ἄννης
Σ. Λεονταράκης Ν	Α. Τσουγανάτος Ν
Ἰω. Παλίσσας Ν	Γεράσ. Ἀντύπας Ν
Ἄνδρ. Γ. Ροσχάρδης	Ἀντώνιος Ζερβός Ο
Λυκοῦργος Κρεστενίτης . . . Ο	Γεώργιος Φλωριᾶς
Στέρ. Στεφανόπουλος Ν	Γ. Ἰακωβάτος Ο
Χ. Στεριόπουλος Ν	Χ. Ἰακωβάτος Ο
Ἄλ. Βιλαέτης Ν	Γ. Αιδοῦδης

Άναστ. Δημητριάδης	N	N. Κονταράτος	N
Α. Δρ. Νετάρης	N	N. Κανάρης	N
Εύθ. Κκ-ελλόπουλος	N	N. Φαρμάκης	N
Ιω. Γ. Ιωάννου	O	Ιω. Πρωτοπαπής	N
Κοσμάς Πανάτος	N	Κωνστ. Εύθυμιάδης	O
Ε. Μανουήλ Κοντολέων	N	Κίμων Χριστοδούλου	N
Γεώργιος Αρώνης	N	Γολέμ. Ρούλης	N
Δ. Βροντίσης	N	Αντών. Α. Μαυρομιχάλης	N
Χαρ. Α. Χρηστούπουλος	N	Ιω. Κατσάκος	O
Σπ. Παπαδόπουλος	N	Π. Ασωτάκης	N
Ιω. Βιλατόπουλος	O	Χ. Χρηστούπουλος	O
Σπ. Καρανίτσας	N	Κ. Κινελλόπουλος	N
Σπ. Σπηλιωτάκης	O	Κ. Οικονομόπουλος	N
Ιω. Α. Κορριωτάκης	N	Δημ. Μικρός	N
Α. Κορριωτάκης	N	Ευθύμιος Κεχαγιάνης	N
Γεώργιος Λάππας	N	Λουκάς Καραλιδανός	N
Βασίλειος Σπυρόπουλος	N	Σπυρ. Κρεμύνης	N
Αριστοτέλης Βαλαωρίτης	N	Α. Γρηγόριος	N
Γερ. Σέρβος	N	Μπενιζέλος Ραΐφος	N
Αλ. Σταματόπουλος	N	Α. Μπουκαδάκης	N
Δημήτριος Τσαμύδης	N	Θάνας Κανακάκης	N
Δημήτριος Παπαλουκάς	N	Κωνστ. Δαρειώτης	N
Γεώργιος Μπουκίδης	N	Αθ. Μησιλίδης	N
Χρήστος Α. Χρηστούπουλος	N	Ιω. Δουλιδής	N
Βασ. Δημητριάδης	O	Κωνστ. Μελαχρινός	N
Αναγν. Σταυρόπουλος	N	Γεώργιος Μπουμπουλής	N
Σπυρ. Οικονομίδης	N	Γ. Μ. Θεοφάκης	N
Αθανάσιος Σιγανιώτης	N	Κωνστ. Πλατύνης	N
Ασημ. Ζατανιτίδης	N	Αχιλλεύς Μιταξάς	N
Ξενοφών Λογοθέτης	N	Μιλτιάδης Κανάρης	N
Ιωάννης Αλεξίου	N	Ευστράτιος Παρίσης	N
Επ. Δεληγεώργης	N	Ιάκωβος Παξιμαδής	N
Χρήστος Τρικοπής	N	Ματθαίος Γιαννούλης	N
Αλέξανδρος Κουμουνοπούρος	N	Σωτ. Σωτηρόπουλος	O
Περ. Μπούτος	N	Αθ. Γρηγοριάδης	N
Π. Καλαμαριώτης	N	Γεώργιος Μαυροειδής	N
Ιω. Προδρόμος	N	Β. Σκαλτσούδης	N
Π. Μοδινός	N	Α. Βότσης	N
Αρισταίδης Ραντόπουλος	N	Σταμ. Κορζής	N
Εμ. Ναυπλιώτης	N	Σπυρ. Καραμάνος	N

Δημ. Βούλγαρης	O	Α. Χατζίσκος	N
Αθανάσιος Μικρούλης	O	Α. Κριζώτης	N
Ανδρέας Κουντουριώτης	O	Ν. Βουδούρης	N
Αθ. Χατζόπουλος	N	Αύγ. Αβέρωφ	N
Τασ. Πλέσσας	N	Κωνστ. Κανάρης	N
Α. Τσιριμώκος	O	Δημ. Βαλαβάνος	N

Ἐπὶ τούτοις ἀκολούθως τὸ ζήτημα, ἂν τρίτος βουλευτὴς βονί-
της πρέπη νὰ θεωρηθῇ ὁ προτεινόμενος ὑπὸ τοῦ τμήματος Π.
Πετιμέζης, ἢ νὰ ἐνεργηθῇ νέα ὡς πρὸς τὸν τρίτον ἐκλογή. Πα-
ρητηρήθη δὲ ὑπὸ τινος, ὅτι ὁ περὶ αὐτοῦ πρόκειται Πετιμέζης δὲν
δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπιλαχὼν καὶ νὰ ὑπαχθῇ ἐπομένως εἰς
νίαν ἐκλογὴν καθόσον ἐκ πρώτης ἀρχῆς ἐξελέχθη ἐν γνώσει
τῆς ἐπαρχίας ὡς τρίτος αὐτῆς βουλευτὴς καὶ ὡς τοιοῦτος
ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς γενικῆς τῶν δέμων ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δι' ὀναστάσεως παρεδέχθη
τρίτον βουλευτὴν τῆς ἐπαρχίας βονίτης τὸν Κ. Πετιμέζην.

Ἐνταῦθα τοῦ Προέδρου ἀπαγγεῖλαντος τὸν θάνατον τοῦ
πρώην γερονισαίου Β. Χρηστακοπούλου, ἡ Βουλὴ ἀπεράσισεν
ἵνα πενταμελὲς ἐπιτροπὴ συνοδύσῃ τὴν ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ.

Κληρώσιως δὲ γενομένης, ἔλαχον οἱ ΚΚ. Αριστ. Βαλαωρίτης,
Ἄνδρ. Κουντουριώτης, Κ. Μελαχρινός, Ἰωάννης Σαφάκας καὶ Ν.
Φαρμάκης.

Μεθ' οὗ ὁ Πρόεδρος, συναινέσει τῆς Βουλῆς, διέλυσε τὴν
συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ πρὸς. Πρόεδρος

Τ. ΑΛΑΖΑΡΕΤΟΣ,

Οἱ πρὸς. Γραμματεῖς

Χ. Μαστραπᾶς,

Ο. Μακρυγιάννης,

Ι. Γ. Ἰωάννου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣΙΑ'.

Τῆς 23 Ἰαννουαρίου 1865.

Ἀπαρτιοθεῖται τῆς Βουλῆς περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν Π. Μ.
ἀνεγνωσθῆσαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἔως τὸν βουλευτὴν Ζακύνθου Κ. Διονύσιον Πατέλλην ἐχορη-
γήθη εἰκοσαήμερος ἀπουσίας ἄδεια.

Μετά δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἀναφορᾶς τινος τοῦ Ἰωάννου Θ. Κολοκοτρώνη καταγγέλλοντος τὸ παράνομον τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Γόρτυνος, καὶ μετὰ τὰς ἐπ' αὐτῆς γενομένας παρατηρήσεις Βουλευτοῦ τινος, ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολουθήσις τῆς κατ' ἀλφαριθμητικὴν τάξιν ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν. Οὕτω δ' ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Γορτυνίας ἐκθέσεις τῆς τε πλειονοψηφίας καὶ τῆς μειονοψηφίας τοῦ τμήματος, ὡς καὶ αἱ γνώμαι δύο μιλῶν αὐτοῦ, ἔχουσαι οὕτως· ἡ μὲν τῆς πλειονοψηφίας, νὰ ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ ὁλοκληρου τῆς ἑπαρχίας, ἡ δὲ τῆς μειονοψηφίας ν' ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τῶν δῆμων Τροπαίων, Τευθίδος, Κλείτορος, Ἐλευσίνος καὶ Θεισώας· ἡ γνώμη ἐνὸς μέλους ν' ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ μόνον τοῦ δήμου Θεισώας κλπ. ἄλλου δὲ ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα περὶ προσθέτων βουλευτῶν.

Μετά ταῦτα λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι εἰς τὴν προκειμένην ἐκλογὴν ἔλαβον χώραν διάφοροι παρανομίαι, ὅσον ἀποκλεισμοὶ ἀντιπροσώπων τῶν ἐπιλαχόντων, βία, καλπονοθεύσεις, ἐπέμβασις δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ· ἀναπτύξας δὲ ταύτας ἐπρότεινε τὸ ἀκύρον τῆς ὅλης ἐκλογῆς.

Τοῦτον διαδixθεὶς ἕτερος καὶ ἀνασκευάσας διὰ μακρῶν τὰ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος λεγόντα, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς δῆμους Τροπαίων, Τευθίδος καὶ Ἐλευσίνος, ἐπρότεινε τὴν ἀκύρωσιν μόνον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Θεισώας, καθ' ἣν ἔλαβε χώραν συμπλοκὴ μεταξύ τῶν ἀνταγωνισθέντων, διακοπὴ τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν κλπ· τὴν ἐπανάληψιν αὐτῆς εἰς μόνον τὸν δῆμον τοῦτον, τὴν μὴ παραδοχὴν τοῦ ἀνακηρυχθέντος βουλευτοῦ Χ. Σακελλαριάδου, ὡς μὴ ἔχοντος τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, καὶ τὴν ἀπόρριψιν τῆς αἰτήσεως περὶ προσθέτου βουλευτοῦ ὡς ἀναποδείκτου.

Μετά μακρὰν δὲ συζήτησιν, καθ' ἣν ἐπρόσθη ὑπὸ τινων μὲν ἡ ἀκύρωσις τῶν ἐκλογῶν τῶν πέντε δῆμων διὰ τὰς ἐν αὐτοῖς γενομένας παρανομίας κλπ. ὑπ' ἄλλων δὲ ἡ ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς ὡς μὴ παρουσιαζούσης πραγματικὰς τοιαύτας ἐλλείψεις, καὶ μετὰ τὴν ἐξήγησιν τοῦ ὑπουργείου, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπέμβασιν τῶν αὐτόθι δημοσίων ὑπαλλήλων, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς, ὅτι οὐδεμία τοιαύτη ἐπέμβασις ἐγένετο, ὁ Πρόεδρος ἀνακεφαλαιώσας τὰ ζητήματα ἀνέπτυξεν, ὅτι ψηφοφορητέα γνώμη, ὡς ἀνωτέρω, ἐστὶν ἡ τῆς πλειονοψηφίας προτεινούσης τὸ ἀκύρον τῆς ἐκλογῆς ὁλοκληρου τῆς ἐπαρ-

χίας· δευτέρα ἡ τῆς μειονοψηφίας περὶ ἀκυρώσεως τῶν πέντε δῆμων· τρίτη ἡ περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς μόνον τοῦ δήμου Θεισώας καὶ τελευταία ἡ περὶ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς ὁλοκληρου τῆς ἐπαρχίας.

Οὕτω δὲ ἐγένετο τῇ αἰτήσει τινῶν ψηφοφορία κατ' ὄνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Μανουσάκη καὶ Ι. Βαλασσοπούλου, κατὰ τὸ ὅδε προαρκτῶμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, καθ' ἣν συνήχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ ἔεν παρεδέχθη τὴν περὶ ἀκυρώσεως τῆς ὅλης ἐκλογῆς γνώμην διὰ ψήφων 97 κατὰ 46.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ὅλης ἐκλογῆς Γορτυνίας, καὶ ἡ ὅχι ; »

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Χ. Σακελλαριάδης	
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	Ν	Ἠλ. Β. Μαυρομιγάλης	Ν
Λιάκος Λαγωστατίδης	Ο	Α. Πετροπουλάκης	Ν
Ἀναγν. Γιαννουλίδης		Χρ. Μαστραπᾶς	
Μιχ. Καίρης	Ο	Ἰω. Σαφάκης	Ο
Ν. Π. Καίρης	Ο	Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ν
Λημ. Τσόκης	Ν	Γ. Ζουμπουλάκης	Ο
Α. Λαμπρινίδης	Ν	Ἀντ. Σ. Μήτσας	Ν
Κωνστ. Μανουσάκης	Ο	Π. Γουζούασης	
Ὀθων. Μακρυγιάννης	Ν	Δημ. Τσιτσάρας	
Μερ. Ἀναγν. Πετράκης	Ο	Γεώργιος Ἀποστολίδης	Ο
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Ν	Δ. Ζώτος	Ν
Παναγ. Κυριακός	Ο	Πάνος Μανωλίδης	Ο
Ἀριστ. Μπαλάνος	Ο	Κ. Λομβάρδος	Ο
Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ν	Δ. Πατέλλης	Ο
Ἀνδρέας Στράτος	Ο	Σ. Αιωνταράκης	Ο
Δημήτριος Γρίβας	Ο	Ἰω. Πλαίσας	Ο
Γ'. Γεροθανάσης	Ο	Ἀνδρ. Γ. Φωσκάκης	Ο
Π. Πετιμέζης	Ο	Λυκαύργος Κρεστενίτης	Ο
Βύθ. Δεληγιάννης		Στέφ. Στεφανόπουλος	
Γ. Πλαπούτας		Χ. Στεριόπουλος	Ο
Α. Ἀντωνόπουλος		Χ. Στεριόπουλος	Ο
Ἀθαν. Γόνδικας		Ἀλ. Βιλαέτης	Ο

Άλέκος Άγολος	N	Αναστ. Δημητριάδης	N
Λουκάς Καταΐνας	O	Άνδρ. Νοταράς	O
Άναγν. Δημητρίου	O	Εύθ. Κανελλόπουλος	O
Πέτρος Ζάνος	O	Ιω. Γ. Ιωάννου	O
Ιωάννης Βλασιανός	O	Κοσμάς Πανάρετος	O
Σπυρ. Μαλασπίνης	O	Ερμαιοῦλ Κοντολέων	O
Κωνστ. Πιταλάς	O	Γεώργιος Άριόνης	O
Άναστ. Μιχαλόπουλος	O	Δ. Βροντίσης	O
Ιωάννης Ζαΐνης	O	Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	O
Σωτ. Πιτιμεζάς	O	Σπ. Παπαδόπουλος	O
Λεων. Πετιμεζάς	N	Ιω. Βαλασόπουλος	N
Άνδ. Οίκονομόπουλος	O	Σπ. Κοπανίτσας	O
Ιω. Παπαδόπουλος	N	Σπ. Σπυλιωτάκης	O
Γ. Πετρώτης	O	Ιω. Α. Κορβιωτάκης	O
Περ. Μαυρομιχάλης	N	Αναστ. Κορβιωτάκης	O
Ιωάννης Φλέσσας	N	Γεώργιος Αζάπας	O
Κωνστ. Δημητριάδης	O	Βασίλειος Α. Σπυρόπουλος	O
Άλεξ. Κοντόσταυλος	O	Άριστοτέλης Βαλαωρίτης	N
Ιω. Παπαλάφας	O	Γεράσι. Σιρβός	O
Τριαντ. Αλζαρέτος	O	Άλ. Σταματόπουλος	O
Κωνστ. Κυπριάδης	O	Δημήτριος Τσομόπουλος	O
Στ. Παδοβάς	N	Δημήτριος Πικαλουκάς	O
Σωκράτης Κουρής	N	Γεώργιος Μπονικίδης	O
Γεώργιος Μαρκοράς	O	Χρήστος Α. Χρηστόπουλος	O
Νικόλαος Καρύδης	N	Βασ. Δημητράκοπουλος	N
Θεόδωρος Ζερβός	O	Άναγ. Σταυρόπουλος	O
Πολ. Κωνσταντάς	N	Σπυριδών Οικονομίδης	O
Θεόδωρος Γωμαιοῦς	O	Άθανάσιος Σινανιώτης	N
Νικ. Δουδός	N	Άσχη. Ζατουνίτης	O
Νικ. Παγκράτης	O	Ξενοφών Αγγοθέτης	O
Γερ. Μαυρογιάννης	N	Ιωάννης Άλεξίου	O
Νικ. Γεωργακάτος	N	Επ. Δελγεωργής	O
Α. Άννιος	O	Χαρίλαος Τρικυπής	O
Α. Τσουγανάτος	O	Άλεξάνδρ. Κουμουνοῦρος	O
Γεράσι. Αντύπας	O	Περ. Μπούτος	O
Αντώνιος Ζερβός	N	Η. Καλαμαριώτης	O
Γεώργιος Φλωριάς	O	Ιω. Προβελέγιος	O
Γ. Ιακωβάτος	N	Η. Μοδινός	O
Χ. Ιακωβάτος	N	Άρσενίδης Ραυτήπουλος	O
Γ. Δεσδαδής	N	Εμ. Ναυπλιώτης	N

N. Κονταράτος	O	Δημ. Θεοχόρης	N
N. Κανιβάς	O	Κωνστ. Πλάτης	O
N. Φαρμάκης	O	Άχιλλεύς Μεταξάς	O
Ιω. Πρωτοπαπᾶς	O	Μιλτιάδης Κανάρης	O
Κωνστ. Εὐθυμίουπουλος	O	Εὐστράτιος Παρίσης	O
Κίμων Χριστοπούλου	O	Ιάκωβος Παξιμάδης	O
Τηλ. Ρούκης	O	Ματθαῖος Γικνιούλης	O
Άντών. Α. Μαυρομιχάλης	O	Σωτ. Σωτηρόπουλος	O
Ιω. Κατσάκος	N	Άθ. Γρηγοριάδης	N
Π. Λεωτοκάς	N	Τάκης Μαυροειδής	O
Χ. Χριστόπουλος	N	Β. Σκαλτσόδημος	O
Κ. Κανελλόπουλος	O	Α. Βήτσος	O
Κ. Οικονομόπουλος	O	Σταν. Κοριζής	O
Δημ. Μακρής	O	Σπυρ. Καραμάνος	O
Εὐθύμιος Κεχαγιᾶς	O	Δημ. Βούλγαρης	N
Λουκάς Καραλιβάτος	O	Άθανάσιος Μιαούλης	N
Σπυρ. Κρεμῆνης	O	Ανδρέας Κουντουριώτης	N
Α. Ρηγόπουλος	O	Άθ. Χατζόπουλος	O
Μπενιζέλος Ρούφος	O	Τασ. Πέσσας	O
Α. Μπακαούρης	O	Α. Τσιριμώκος	N
Θάνος Κανακάρης	O	Α. Χατζίσκος	O
Κωνστ. Δαρειώτης	O	Α. Κριζιώτης	N
Άθαν. Μισυρλής	O	Ν. Βουδούρης	N
Ιω. Δουλιδής	O	Αύγ. Αδερῶφ	O
Κωνστ. Μελαχρινός	O	Κωνστ. Κανάρης	O
Γεώργιος Μπούμπουλης	O	Γημ. Παλαδάνος	O

Μη γενομένης δὲ δεκτικῆς δι' ἀναστάσεως καὶ τῆς περὶ ἀκυρώσεως τῶν τεσσάρων δόξων δευτέρας γνώμης, ἐπανελήθη τῇ προτάσει πολλῶν ἐπὶ τῆς περὶ ἀκυρώσεως μόνον τοῦ δήμου θειώσεως ὁμοία κατ' ὀνομαστικὴν κλήτην ψεφοφορία ὑπὸ τοῦς ψυχολέκτας Κ. Μανουσάκη καὶ Α. Πετροπουλάκη, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ῥῶδε προσαρτώμενον ὡσαύτως τῆς ψεφοφορίας πρῶτοκόλλων, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη καὶ τὴν γνώμην ταύτην διὰ ψήφων 77 κατὰ 62.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παράδεχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Θεσσαλίας, ναὶ ὅχι; »

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Δ. Ζῶτος	Ν
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος	Ν	Πάνος Μανωλίδης	Ν
Αἰακὸς Λογιωτατίδης	Ο	Κ. Λομβάρδος	Ο
Ἄναγν. Γιαννουλίδης		Δ. Πατελλῆς	Ο
Μιχ. Δ. Καίρης	Ο	Σ. Λεονταράκης	Ο
Ν. Π. Καίρης	Ο	ἰω. Πλαίσας	Ο
Δημ. Τσόκρης		Ἄνδρ. Γ. Φωσκάκης	Ο
Α. Λαμπρινίδης	Ν	Λαχουρῆος Κρεστενίτης	Ν
Κωνστ. Μανουσάκης	Ο	Σταφ. Στεφανόπουλος	Ο
Ὁθων Μακρυγιάννης	Ν	Χ. Στεριόπουλος	Ο
Περ. Ἄναρ. Πετράκης	Ο	Ἄλ. Βιλαέτης	Ο
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἀλέκος Ἀχολος	Ν
Παναγ. Κυριάκος	Ο	Λουκάς Κατσίνης	Ο
Ἄριστ. Μπαλάνος	Ν	Ἀναγν. Δημητρίου	Ο
Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ν	Πέτρος Ζάνος	
Ἄνδρ. Στράτος		ἰωάννης Βλαβιανός	Ο
Δημήτριος Γριβᾶς	Ο	Σπυρ. Μαλασπίνης	Ο
Γ. Γεροθανάσης	Ο	Κωνστ. Πεταλάς	Ο
Π. Πετιμεζῆς	Ο	Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	Ν
Εὐθ. Δεληγιάννης		ἰωάννης Ζαΐμης	
Γ. Πλαπούτας		Σωτ. Πετιμεζᾶς	
Α. Ἀντωνόπουλος		Λεων. Πετιμεζᾶς	Ν
Ἄθαν. Γόνδικας		Ἄνδρ. Οἰκονομόπουλος	Ο
Χ. Σακελλαριάδης		ἰω. Παπαδόπουλος	Ν
Ἠλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ν	Γ. Πεφρωτῆς	Ο
Α. Πετροπουλάκης	Ν	Περ. Μαυρομιχάλης	Ν
Χρ. Μαστραπᾶς		ἰωάννης Φλέσσας	Ν
ἰω. Σαφάκας	Ν	Κωνστ. Δημητριάδης	Ν
Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Ἄλ. Κοντόσταυλος	
Γ. Ζουμπουλάκης	Ν	ἰω. Μπαλάφας	Ν
Ἀντ. Σ. Μήστας	Ν	Τριαντ. Λαζαρέτος	Ο
Π. Γουζούνης		Κωστ. Κυπριάδης	
Δημ. Τσιτσάρας		Στ. Παδοβάς	Ν
Γεώργιος Ἀποστολίδης		Σωκράτης Κουρῆς	Ν

Γεώργιος Μαρκοῦρας	Ν	Βασ. Δημητράκοπουλος	Ν
Νικόλαος Καρύδης	Ν	Ἄναγ. Σταυροπούλος	Ο
Θεόδωρος Ζερβός	Ο	Σπυρ. Οἰκονομίδης	Ο
Πυλ. Κωνσταντᾶς	Ν	Ἄθανάσιος Συναϊώτης	
Θεόδωρος Ρωμαῖος		Ἀσημ. Ζαταυνίτης	Ο
Νικόλ. Λούβρος	Ν	Ξενοφῶν Λογοθέτης	
Νικ. Παγκράτης		ἰωάννης Ἀλεξίου	Ο
Γερ. Μαυρογιάννης	Ν	Ἐπ. Δεληγεώργης	Ν
Νικ. Γεωργακάτος	Ν	Χαρίλαος Τρικούπης	Ο
Α. Ἄννινος	Ο	Ἀλ. Ξανθός Κουμουνοπούρος	Ο
Α. Τσουχανάτος		Περ. Μπούτος	Ο
Γερ. Ἀντύπας	Ο	Π. Καλαμαριώτης	Ο
Ἀντώνιος Ζερβός	Ν	ἰω. Προβελέγιος	Ο
Γεώργιος Φλωριάς		Π. Μοδινός	Ο
Γ. Ίκωδάτος	Ν	Ἄριστ. Παυτόπουλος	Ο
Χ. Ίκωδάτος	Ν	Ἐμ. Ναυπλιώτης	Ν
Γ. Αιθαδάς	Ν	Ν. Κονταράτος	Ο
Ἀναστ. Δημητριάδης	Ν	Ν. Καναβός	Ν
Ἄνδρ. Νοταράς		Ν. Φαρμάκης	Ο
Εὐθ. Κανελλόπουλος		ἰω. Πρωτοπαπᾶς	Ν
ἰω. Γ. ἰωάννου	Ν	Δ. Ὑψηλάντης	
Κοσμᾶς Πιναρέτος		Κωνστ. Εὐθυμίουπουλος	Ν
Ἐμμανουήλ Κοντολέων	Ν	Κίμων Χριστοδούλου	
Γεώργιος Ἀρώνης		Τηλέμ. Ρούκης	Ν
Δ. Βροντίτης	Ο	Ἀντ. Α. Μαυρομιχάλης	Ν
Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	Ο	ἰω. Κατσάκος	Ν
Σπ. Παπαδόπουλος	Ο	Π. Λεωτσάκος	Ν
ἰω. Βαλασόπουλος	Ν	Χ. Χριστόπουλος	Ν
Σπ. Κοπανίτσας		Χ. Κανελλόπουλος	
Σπ. Σπηλιωτάκης		Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο
ἰω. Α. Κορριωτάκης	Ο	Δημ. Μακρῆς	Ο
Α. Κορριωτάκης		Εὐθύμιος Κεχαγιάς	Ο
Γεώργιος Δάσπας	Ο	Λουκάς Καραλίδης	Ο
Βασ. Α. Σπυρόπουλος	Ο	Σπυρ. Κρεμῆνης	Ο
Ἄριστοτέλης Βαλαωρίτης	Ν	Α. Ρηγόπουλος	Ν
Γεράσ. Σέρβος		Μπενιζέλος Ρούφος	
Ἄλ. Σταματόπουλος	Ο	Α. Μπουκαούρης	Ο
Δημήτριος Παπαλουκάς	Ο	Θάνας Κανακάρης	Ο
Γεώργιος Μπουκίδης	Ο	Κωνστ. Λαρεϊώτης	Ο
Χρήστος Α. Χρηστόπουλος		Ἄθαν. Μησυρλής	Ο

(Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς Τόμος Α΄.)

Ἰωάννης Δουλίδης	Ο	Σταμ. Κοριζής	Ο
Κωνστ. Μελαχρινός	Ο	Σπυρ. Καρανάνος	Ο
Γεώργιος Μπομπουλής	Ο	Δημ. Βούλγαρης	Ν
Δημ. Θεοχάρης	Ν	Ἀθανάσιος Μισούλης	Ν
Κωνστ. Πλάτης	Ο	Ἄνδρ. Κουντουριώτης	Ν
Ἀχιλλεύς Μεταξάς	Ο	Ἀθ. Χατζόπουλος	Ο
Μιλτιάδης Κανάρης	Ο	Γασ. Πλέσσας	Ο
Εὐστράτιος Παρίσης	Ο	Δ. Τσιριμώκος	Ν
Ἰάκωβος Παξιμαδής	Ο	Δ. Χατζίσκος	Ο
Ματθαῖος Γιαννούλης	Ο	Δ. Κρεζιώτης	Ν
Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ο	Ν. Βουδούρης	Ν
Ἀθ. Γρηγοριάδης	Ν	Λύγ. Ἀδερῶφ	Ο
Τσίκος Μαυροειδής	Ο	Κωνστ. Κανάρης	Ο
Β. Σκαλισσοδήμος	Ο	Δημ. Βαλαβάνος	Ο
Δ. Βότσαρης	Ν		

Τελευταίον ἐρωτηθεὶς τῆς Βουλῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ παραδεξαμένης δι' ἀναστάσεως τὸ ἐγκυρον τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Γορτυνίας καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Κυρ. Εὐθ. Δεληγιάννην, Γεώργιον Παπούταν, Ἀντ. Ἀντωνόπουλον, Ἀθ. Γόντικα καὶ Χ. Σκαλλοχαραδῆν, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα ἐπ' ὀνόμασιν αὐτῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν ὦραν 6 Μ. Μ.

Ὁ Πρὸς. Πρόεδρος

ΓΡ. ΔΑΖΑΡΕΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Ὁ Θ. Μακρυγιάννης,

Χ. Μαστραπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ'.

Τῆς 24 Ἰανουαρίου 1865.

Ἀπαρτισθεὶς τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀκολουθῶς ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ βουλευτοῦ τινος τοῦ νὰ θεωρηθῇ ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας Γορτυνίας ἀνώτερος τῶν πεντηκονταχιλιάδων καὶ τῇ ἐπιτραπῇ αὐτῷ ν' ἀποστείλῃ καὶ ἕκτον βουλευ-

τὴν, μετὰ τινὰ ἐπὶ τούτῳ συζήτησιν, ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, δὲν παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἀνωτέρω πρότασιν, θεωρήσασα λεηλεμένον τὸ περὶ τούτου ζήτημα κατὰ τὴν περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς συζήτησιν.

Ἀναγγελλάντος τοῦ Προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολουθήσις ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Γυθείου ἐκθέσις τοῦ οἰκείου τμήματος, καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ὑπακούσης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἐγκυρον αὐτῆς, καὶ νομίμους βουλευτὰς τοὺς ΚΚ. Πόλιον Β. Μαυρομυχαλὴν καὶ Λεωνίδα Δ. Πετροπουλάκην.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Δωριδος ἐκθέσις τοῦ ἀρμόδιου τμήματος, καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἐπενευθείσης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἐγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς ΚΚ. Χρ. Μαστραπᾶν καὶ Ἰωάννην Σαράεαν.

Μετὰ τοῦτο λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε ν' ἀναγνωρίσῃ ἡ Βουλὴ, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας Δωριδος ὑπερβαίνει τὰς 20 χιλιάδας, καὶ οὖν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποστείλῃ καὶ τρίτον βουλευτὴν, καθὼς ἐξ ἐπισήμου ἐγγράφου τοῦ ἐπαρχοῦ Δωριδος, προκληθέντος συνεπεῖς ἐγκυκλίου τοῦ νομάρχου Φθιώτιδος, ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς εἶναι ἀνώτερος τῶν 20 χιλιάδων ψυχῶν.

Τῆς προτάσεως ταύτης ὑποστηρικθείσης μὲν ὑπὸ τινων, ἀντιρρουσθείσης δὲ ὑπ' ἄλλων, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὁπέρ' ἦεν αὐτὴν δι' ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθεῖσάν τετατα κατὰ σειράν τῶν ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Ἐπιδαύρου Διμητῆος καὶ Ἑρμ. οἰδὸς ἐκθέσεων, μηδεμιᾶς δὲ ἀντιρρήσεως ἐπενευθείσης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἐγκυρον αὐτῶν, καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς μὲν πρώτης τοὺς ΚΚ. Νικόλαον Παπαμιχαλόπουλον καὶ Γ. Συμπούλακην, τῆς δὲ δευτέρας τοὺς ΚΚ. Ἀντώνιον Σ. Μήτσαν καὶ Π. Γολζόβασκην.

Κηρύξαντος τοῦ Προέδρου καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἀμφοτέρων τῶν ψηφοφοριῶν, ἀνεγνώσθη ἐπίσης ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Κυρηναιίας ἐκθέσις τοῦ τμήματος.

Μετὰ βραχεῖαν δὲ συζήτησιν περὶ τοῦ ἀν' ὃ ἀνακηρυχθεὶς ὡς βουλευτῆς Κύριος Π. Μανωλίδης κλείεται τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα ὡς μὴ ἔχων ἰδίαν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ περιουσίαν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη

δι' αναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας βουλευτὰς τοὺς ΚΚ. Δημήτριον Σ. Τσιτσάκην, Γεώργιον Ἀποστολίδην, Π. Μανωλίδην καὶ Δημήτριον Α. Ζῶτον.

Κηρύξαντος δὲ τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα ἐπ' ὀνόματι τῶν θιθέντων, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Χακύνου ἐκθεσις τοῦ τμήματος· μηδεμίαν δ' ἀντιρρήσεως ὑπαρχούσης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς, καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς ΚΚ. Κωνσταντῖνον Λομβάρδον, Δημήτριον Πατελλάν, Σ. Λεονταράκη, Ἰωάννην Πηλείαν καὶ Ἀνδρέαν Γαῖταν Φωτταχίδην.

Κηρύξαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ὑπὲρ αὐτῶν, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Πλείας ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος, δι' ἧς προτείνεται 1) ὑπὸ μὲν τῆς πλειονοψηφίας τὸ ἔγκυρον τῆς ὅλης ἐκλογῆς 2) ὑπὸ τινων δὲ μελῶν τὸ ἄκυρον τῶν δόμων Ὠλένης, Πηνειῶν καὶ τοῦ τμήματος Βουνάρου· 3) τὸ ἄκυρον μόνον τοῦ δήμου Ὠλένης· καὶ 4) τὸ ἄκυρον τῆς ὅλης ἐκλογῆς.

Μετά τινα δὲ συζητήσιν, καθ' ἣν ἐπρόταθον τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς ἐν γένει, καθόσον ἐν τινι δήμῳ συνέβη ἐντός τῆς ἐκκλησίας, ἐνθα ἐνηργεῖτο ἡ ἐκλογὴ, συμπλοκὴ μετὰ τῶν ἀνταγωνισθέντων μερῶν, εὐρέθησαν στυπία ἐν ταῖς κάλπαις καὶ τὰ παρόμοια, καὶ μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν προταθεισῶν ἐν τῇ ἐκθέσει διαφόρων γνώμων ὑπὸ τῶν οἰκείων μελῶν τοῦ τμήματος· ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀπέρριψε δι' ἀναστάσεως τὴν περὶ ἀκυρώσεως τῆς ὅλης ἐκλογῆς γνώμην· παραιτηθέντος δὲ τῆς γνώμης αὐτοῦ τοῦ ζητούντος τὴν ἀκύρωσιν τοῦ τοῦ δήμου Πηνειῶν καὶ τοῦ τμήματος Βουνάρου, ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς μόνου τοῦ δήμου Ὠλένης, δὲν παρεδέχθη τὸ ἄκυρον αὐτοῦ, μετ' ἀναστάσεως. Ἰσως, ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους τῆς ἐπαρχίας Πλείας βουλευτὰς τοὺς ΚΚ. Λουδοβίγον Κρεστίνην, Στεφάνον Στεφανόπουλον, Χριστόδουλον Στεριόπουλον, Ἀλέξανδρον Βιλαίτην καὶ Ἀλίκον Ἀχολῶν.

Ἀπαγγέλλαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα ἐπ' ὀνόματι τούτων, ἀνεγνώσθησαν κατὰ σειράν αἱ ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῶν ἐπαρχιῶν Ὠθῶν, Θήρας καὶ Ἰθάκης ἐκθέσεις. Μὴ ὑπαρξάσης δὲ ἀντιρρήσεως κατ' αὐδεμίαν τούτων, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέξατο τὸ ἔγκυρον ἐκάστης αὐτῶν δι' αἰθιρῆς ἀναστάσεως, καὶ νομίμους βουλευτὰς τῶν μὲν Ὠθῶν τοὺς

ΚΚ. Λουκῆν Κατσῖαν καὶ Ἀναγνώστην Δημητρίου, τῆς δὲ Θήρας τοὺς ΚΚ. Π. Ζήνον, Σ. Μαλκασπῖαν, Ἰωάννην Βλαδιανόν, καὶ τῆς Ἰθάκης τοὺς ΚΚ. Κωνσταντῖνον Πεταλῶν καὶ Ἀναστάσιον Μιχαλόπουλον.

Κηρύξαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω, ἀνεγνώσθη ὡσαύτως ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων ἐκθεσις τοῦ τμήματος μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ γνώμων τῶν διαφόρων μελῶν αὐτοῦ, καθ' ἧς προτείνεται 1) ἡ ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας· 2) ἡ ἀκύρωσις τῆς ἐκλογῆς μόνον τοῦ δήμου Κλειτορίας· καὶ 3) τὸ ἄκυρον ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας.

Μετά μακρὰν συζήτησιν, καθ' ἣν ἐπρόταθον ἐκατέρωθεν διαφοραὶ λόγοι, μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διαφόρων γνώμων, καὶ τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἐπίσημον πληροφορίαν, ἀν' ἐξεδόθη ἐνταλμα συλλήψεως κατὰ τοῦ ἀναδειχθέντος βουλευτοῦ Σωτῆρ. Ν. Πατιμεζῆ, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, δι' ἀναστάσεως μετ' ἀπέρριψε τὴν περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας γνώμην, κατ' ὀνομαστικὴν δὲ κλήσιν γενομένην ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεατῶν Περικλέους Μποῦτου καὶ Λεωνίδου Πετροπουλάκη δὲν παρεδέχθη, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτωμένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κλειτορίας διὰ ψήφων 58 κατὰ 57, ἀνηθέντων ψήφων τσαρῶν.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κλειτορίας τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, καὶ ἢ ὄχι;»

Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Ὀθων Μαρτυριάνης	Ο
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	Ν	Περ. Ἀναρ. Πατράκης	
Λίκακος Λαγγιωταλίδης	Ο	Δημ. Καλλιφρονάς	Ν
Ἀναγν. Γιαννουλίδης		Παναγ. Κυριακός	Ο
Μιχ. Δ. Καίρης	Ο	Ἀριστ. Μπαλάνος	Ν
Ν. Π. Καίρης	Ο	Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ο
Δημ. Τσακρὸς	Ν	Ἀνδρέας Στράτος	Ν
Λ. Λαμπρινίδης	Ο	Δημήτριος Γρίβας	Ν
Κωνστ. Μανουσάκης	Ν	Γ. Γεροθανάσης	Ν

Π. Πετιμεζής	Ν	Γ. Περίωτης	Ν
Ευθ. Δεληγιάννης	Ο	Περ. Μαυρομιχάλης	Ο
Γ. Πλαπούτας		Ιωάννης Φιλέτσας	Ν
Α. Αντωνόπουλος	Ο	Κωνστ. Δημητριάδης	
Αθαν. Γόνδικας		Αλ. Κοντόσταυλος	
Χ. Σκαλλιαριδής	Ν	Ιω. Μπαλάρας	Ο
Ηλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ο	Τριαντ. Αζαρέτος	Ν
Α. Πετροπούλης	Ο	Κωνστ. Κυπριάδης	
Χρ. Μαστροπός		Στ. Παδοῦας	Ν
Ιω. Σαράκας	Ο	Σωκράτης Κουρής	Ν
Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ο	Γεώργιος Μακράρης	Ν
Γ. Ζαμπουλάκης	Ο	Νικόλαος Καρύδης	Ν
Αντ. Σ. Μήτσας	Ο	Θεόδωρος Ζερβός	Ο
Π. Γουζουάσης	Ν	Παλ. Κωνσταντῆς	Ν
Δημ. Τσιτσάκης	Ν	Θεόδωρος Ριμναῖος	
Γεώργιος Απιστολίδης	Ν	Νικόλαος Λουδερής	Ν
Δ. Ζώτος	Ο	Νικ. Παγκράτης	
Πάνος Μανωνίδης	Ο	Γερ. Μαυρογιάννης	Ν
Κ. Λουβαράδος		Νικ. Γεωργακάτος	Ν
Δ. Πατέλλης		Α. Ἀννίνας	
Σ. Λεονταράκης		Α. Τσουγανάτος	Ν
Ιω. Πλαίστας	Ο	Γεράτ. Ἀντύπας	Ν
Ἀνδρ. Γ. Φωκαριδής	Ο	Ἀντώνης Ζερβός	Ν
Λουκόργιος Κρεσταντίνης		Γεώργιος Φλωριάς	
Στέρ. Σπυριδίου	Ν	Γ. Ἰακωβάτος	Ν
Χ. Στεριόπουλος	Ν	Χ. Ἰακωβάτος	Ν
Αλ. Βιλκέτης	Ν	Γ. Λιβαδάς	
Ἀλέκος Ἀγολός		Ἀναστ. Δημητριάδης	Ν
Λουκάς Κατσίνας		Ἀνδρ. Νουτάρης	
Ἀναγ. Δημητρίου		Ευθ. Κανελλόπουλος	
Πέτρος Ζάνος		Ιω. Γ. Ἰωάννου	Ν
Ἰωάννης Βλαβιανός	Ο	Κοσμάς Πανάετος	Ν
Σπυρ. Μαλασπίνας	Ο	Εὐμανουὴλ Κοντολέων	
Κωνστ. Παταλᾶς	Ν	Γεώργιος Ἀρώνης	Ν
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	Ν	Δ. Βροντίσης	
Ιω. Ζοῦκας		Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	
Σωτ. Πετιμεζῆς		Σπ. Παπαδόπουλος	Ο
Λεων. Πετιμεζῆς		Ιω. Βαλασόπουλος	Ο
Ἀντ. Οἰκονομόπουλος		Σπ. Κοπανίτσας	
Ιω. Παπαδόπουλος		Σπ. Σπηλιωτάκης	Ν

Ιω. Α. Κορριωτάκης	Ο	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο
Α. Κορριωτάκης		Δημ. Μακρῆς	Ν
Γεώργιος Λάμπας	Ο	Ευθύμιος Κεχαγιᾶς	Ο
Βασιλῆιος Α. Σπυριδίου	Ο	Λουκάς Καρκαλίδης	Ν
Αριστοτέλης Παλαιωρίτης	Ν	Σπυρ. Κρεμῆνης	
Γεράτ. Σέρβος		Α. Ρηγόπουλος	
Αλ. Σταματοπούλης		Μπενιζέλος Ρούφης	
Δημότριος Τσαμόπουλος	Ο	Α. Μπακαούρης	
Δημήτριος Παπαλουκάς	Ο	Θάνος Κανακάρης	Ο
Γεώργιος Μπουκίδης	Ο	Κωνστ. Δαριώτης	Ν
Χρήστος Α. Χρηστόπουλος		Ἀθαν. Μπουρλῆς	Ν
Βασ. Δημητριάδης	Ο	Ιω. Δουλίδης	Ο
Ἀναγ. Σταυρόπουλος	Ο	Κωνστ. Μελαχρινός	
Σπυρ. Οἰκονομίδης		Γεώργιος Μπούμπουλης	Ο
Ἀθανάσιος Σιναϊώτης	Ο	Δημ. Θεοχάρης	Ο
Ἀσπρ. Ζατουνίτης		Κωνστ. Πλατῆς	
Ξενοφών Λογυβέτης		Ἀγγέλης Μεταξᾶς	
Ἰωάννης Ἀλεξίου	Ο	Μιλτιάδης Κανάρης	Ο
Ἐπ. Δεληγεώργης		Εὐστράτιος Παρίσης	Ν
Χαρίλαος Τρικούπης	Ο	Ἰάκωβος Παξιμαδής	
Ἀλεξ. Κομουνδούρος		Ματθαῖος Γιαννιούλης	Ν
Περ. Μπούτος	Ν	Σωτ. Σωτηρόπουλος	Αρ.
Π. Καλαμαριώτης		Ἀθ. Γρηγοριάδης	Ο
Ιω. Προδεδέγνης		Τσίκος Μαυροειδής	Ο
Π. Μοδινός		Β. Σαλτισοδήμος	Ν
Αριστείδης Ραυτόπουλος	Ν	Δ. Βότσαρης	Ο
Ἐμ. Ναυπλιώτης	Ο	Σταμ. Κορίζης	Ν
Ν. Κονταράτος		Σπυρ. Καρκαμάνος	Ν
Ν. Καναβός	Ο	Δημ. Βούλγαρης	Ο
Ν. Φαρμάκης	Ο	Ἀθανάσιος Μιτούλης	Ο
Ιω. Πρωτοπαπᾶς	Ο	Ἀνδρέας Κουντουριώτης	Ο
Δ. Ὑψηλάντης		Ἀθανάσιος Χατζόπουλος	Αρ.
Κωνστ. Εὐθυμίου	Ν	Τασ. Πέτσας	Αρ.
Κίμων Χριστοδούλου		Δ. Τσιριμώκος	Ο
Τηλέμ. Ρούκης	Αρ.	Δ. Χατζίσκος	
Ἀντ. Α. Μαυρομιχάλης	Ν	Δ. Κριεωτής	Ο
Ιω. Κατσάκος	Ν	Ν. Βουδούρης	
Π. Λεωτσάκος	Ν	Λύγ. Ἀθέρωφ	
Χ. Χρηστόπουλος	Ο	Κωνστ. Κανάρης	
Χ. Κανελλόπουλος	Ο	Δημ. Βαλαβάνος	Ο

Οὕτω δὲ ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα, καὶ κατὰ συνέπειαν νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων τοὺς ΚΚ. Ἰωάννην Ζαίμην, Σωτήριον Ν. Πετιμεζᾶν, Λεωνίδα Ν. Πετιμεζᾶν, Ἀνδρέαν Οἰκονομόπουλον καὶ Ἰω. Παπαδόπουλον.

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 1/2 Μ. Μ.

Ὁ Προσ. Πρόεδρος

Τ. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Θ. Κανακάρης,

Ο. Μακρυγιάννης,

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'.

Τῆς 25 Ἰουλίου 1865.

Ἀπαρτισθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας.

Ἐπὶ τούτων λαθὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι κατὰ τὴν χθὲς γενομένην ψηφοφορίαν περὶ τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κλειτορίας τῶν Καλαβρύτων γνωστὸν εἶναι, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἦλθεν εἰς ὀριστικὸν τι ἀποτέλεσμα, καὶ ὁμοῦς τὰ πρακτικὰ ἀναφέρουσιν, ὅτι δὲν παρεδέχθη τὸ ἀκύρον τῆς πικνιμένης ἐκλογῆς διὰ ψήφων 58 καὶ 57, ἀρνηθέντων ψήφον 4, καὶ ὅτι ὁ Πρόεδρος ἀπήγγειλε τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὲρ τῶν Ἰωάννου Ζαίμη, Σωτ. Πετιμεζᾶ, Λεων. Πετιμεζᾶ, Ἀνδρέου Οἰκονομοῦλου καὶ Ἰω. Παπαδόπουλου, διὸ ἐπρότεινε νὰ νομολογήσῃ ἡ Βουλὴ ὅτι τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα δὲν εἶναι σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 56 τοῦ Συντάγματος, καθ' ὃ, ἵνα γίνῃ δεκτὸν ἐν ζήτημα, πρέπει νὰ υπερψηφίσῃ τὸ ἥμισυ πλέον ἐνός, ἐνταῦθα δὲ, μὴ ὑπάρχοντος τοῦ ἀποτελέσματος τούτου, πρέπει νὰ διαταχθῇ ἡ ἀκύρωσις τῆς γενομένης ὀνομαστικῆς ψηφοφορίας. Ἐκτός δὲ τούτου αὐτὴ ἡ συνταξάσα τὸ ἄρθρον τοῦτο συνέλευσις εἰς παρομοίας περιστάσεις κατελόγισε τοὺς ἀρνούμενους ψήφον ὑπὲρ τῆς μειοψηφίας, ἐπομένως, προστιθεμένων τῶν τωούτων εἰς τοὺς καταψηφισάντας ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι ἀνώτερος τῶν υπερψηφισάντων, ὅθεν τὸ ὑπὸ τοῦ προέδρου τεθέν εἰς ψηφοφορίαν ζήτημα περὶ ἀκυρώσεως τῆς μνησθείσης ἐκλογῆς δὲν ἐλύθη συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 56 τοῦ Συντάγματος.

Τούτον ἀντικρούσαντες ἕτεροι ἐξέθεντο, ὅτι σκοπὸς τῶν πρακτικῶν εἶναι ἡ ἀρήγησις τῶν γεγονότων, ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ πιστῶς καὶ ἀκριβῶς ἐξιστοροῦσι ταῦτα τὰ λαθόντα χωρεῖν κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν, καθόσον καὶ ἡ ψηφοφορία ἐγένετο καὶ ἡ ἀνακήρυξις τῶν ἀνωτέρω προσώπων ὡς νομίμων βουλευτῶν τῆς εἰρημένης ἐπαρχίας ἐλαβε χώραν· ἄλλως τε τὸ ζήτημα εἶναι λελυμένον καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τὰ δεδικοσμένα.

Ἀναπτύξαντες δὲ ἄλλοι τὸ ζήτημα ἐπὶ νέγκον, ὅτι ἀληθῶς μὲν ἐψηφοφορήθη τὸ ζήτημα, ἀλλὰ δὲν ἐσυγκματίσθη νόμιμος πλειονοψηφία, ἀνευ δὲ τοιαύτης ἡ Βουλὴ δὲν δύναται ν' ἀπορρανθῇ τι μὴ ὑπαρχούσης δὲ ἀποράσεως, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ δεδικοσμένον· καὶ ἂν ἐπῆλθε τοιοῦτον, πάλιν δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐναντίον τοῦ Συντάγματος κλπ.

Ἐνταῦθα λαθὼν ἀφορμὴν παρὰ τινος ἐξήγησιν ὁ Κ. Πρόεδρος, ὅτι μετὰ τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας, ἐγεροθέντος θεοῦ καὶ ὅλων σχεδὸν ζητούντων νὰ ἀπαγγεῖλῃ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς, ἠναγκάσθη ἐν μέσῳ τοῦ ἐπιτεινομένου θεοῦ νὰ ἀπαγγεῖλῃ μόνος τὸ ἀποτέλεσμα, ὡς ἐν τοῖς πρακτικοῖς διατυπῶνται, καὶ ἐπραξε τοῦτο ἐπιμόνως αἰτήσας καὶ αὐτῶν τῶν γραμματέων. Ἐκ τούτου, μὴ δυνήεις νὰ ὑπολογίσῃ ἐν ἡσυχίᾳ τὸν νόμιμον τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας ἀριθμὸν, ἀπήγγειλε τὸ ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς μίας καὶ μόνης ψήφου.

Ἀρτισθείσα δὲ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐξήγησιν ταύτην, μετὰ τινα συζητήσας περὶ τοῦ ψηφοφορητέου θέματος πρὸς διόρθωσιν τῶν πρακτικῶν, ἀπὸ τῆς λέξεως « μετ' ὀνομαστικὴν κλήσιν » μέχρι τῆς « καὶ Ἰω. Παπαδόπουλον », παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἐξῆς διόρθωσιν.

« Μετ' ὀνομαστικὴν δὲ κλήσιν γενομένην ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Π. Μποῦτου καὶ Α. Πατροπουλάκη, καθ' ἣν ἀπεδείχθη ὅτι 58 ψῆφοι ἦσαν ὑπὲρ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κλειτορίας, 57 κατὰ, τεσσάρων ἀρνηθέντων ψήφον, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἐγκύρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κλειτορίας διὰ ψήφων 58 κατὰ 57, ἀρνηθέντων τεσσάρων, καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων τοὺς ΚΚ. Ἰω. Ζαίμην, Σ. Πετιμεζᾶν, Α. Πετιμεζᾶν, Ἀνδρ. Οἰκονομόπουλον, καὶ Ι. Παπαδόπουλον. »

Οὕτω δὲ συναίνεσις τῆς Βουλῆς ἐπεκυρώθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας.

Ἰπεδνάνθη ἀκολούθως ὑπὸ τινος τῶν βουλευτῶν τὸ ζήτημα ἂν αἰχθῆς ἀπαγγελθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀνακρίβεις τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κλειτορίας καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ γενομένη ἀνακρίβεις τῶν ΚΚ. Ι. Ζαῖμα, Σ. Πετιμεζῆ, Α. Πετιμεζῆ, Ἀνδρ. Οἰκονομοπούλου καὶ Ι. Παπαδόπουλου ὡς βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων εἶναι ἀπόφασις τῆς Βουλῆς κατεργασμένη διὰ νομίμου πλειονοψηφίας. »

Μετὰ μακρὰν δ' ἐπὶ τοῦ θέματος συζητήσιν ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ἀναγκαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Μποῦτον καὶ Α. Πετροπουλάκην, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὡςδε προταρτέμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπέκρινεν ἀποφατικῶς διὰ ψήφων 82 κατὰ 57, ἀρνηθέντος ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παράδεται ἡ Βουλὴ ὅτι ἡ χθερινὴ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κλειτορίας τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων ἐσημειώτο εἰς ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς νομίμως κατεργασθεῖσαν, καὶ ἡ ὅχι ; »

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Α. Ἀντωνόπουλος	Ν
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	Ο	Ἀθαν. Γόντικας	Ο
Διάκος Λογιωτατίδης	Ν	Χ. Σακελλαριάδης	Ο
Ἀναγ. Γιαννουλίδης		Πλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ν
Μιχ. Δ. Καίρης	Ν	Α. Πετροπουλάκης	Ν
Ν. Π. Καίρης	Ν	Χρ. Μαιτρῆρας	Ο
Δημ. Τσίρκης	Ο	Ἰω. Σαρᾶκης	Ν
Α. Ακαμπρινίδης	Ν	Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ν
Κωνστ. Μανουσάκης	Ο	Γ. Ζουμπουλάκης	
Ὀθων Μαυρογιάννης	Ν	Ἀ.τ. Σ. Μήτσας	Ν
Περ. Ἀναρ. Πετράκης	Ο	Π. Γουζούσης	
Δημ. Καλλιφρονάς	Ν	Δημ. Τσιτσάρας	Ο
Παναγ. Κυριακός	Ν	Γεώργιος Ἀποστολίδης	Ο
Ἀριστ. Μπαλάνος	Ο	Δ. Ζώτος	Ν
Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ν	Πάνος Μανωλίδης	Ν
Ἀνδρέας Στράτος	Ο	Κ. Λουμβάρδης	Ο
Δημήτριος Γρίβας	Ο	Δ. Πατέλης	
Γ. Γεροθανάσης	Ο	Σ. Λιονταράκης	
Π. Πετιμεζῆς	Ο	Ἰω. Πλαίσας	
Εὐθ. Δεληγιάννης	Ν	Ἀνδρ. Φωσκάκης	
Γ. Παλαπούτας	Ο	Λυκούργος Κρεστανίτης	

Στέφ. Στεφανόπουλος	Ο	Γ. Ἰακωβάτος	Ν
Χ. Στεριόπουλος	Ο	Χ. Ἰακωβάτος	Ν
Ἄλ. Βιλαΐτης	Ο	Γ. Λεβιάδης	Ν
Ἀλέκος Ἀρχαῖος		Ἀναστ. Δημητριάδης	Ο
Λουκάς Κασιόνης	Ν	Ἀνδρ. Νοταρᾶς	Ο
Ἀναγν. Δημητρίου	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ο
Πέτρος Ζάνος	Ν	Ἰω. Γ. Ἰωάννου	Ν
Ἰωάννης Βλαδισανός	Αρ	Κοσμάς Παράσης	Ο
Σπυρ. Μαλασπίνας	Ο	Ἰω. Κωνσταντίνου	Ο
Κωνστ. Πεταλάς	Ο	Γεώργιος Ἀρώνης	Ο
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	Ο	Δ. Βροτίτσας	Ο
Ἰωάννης Ζαΐνης		Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	Ο
Σωτ. Πετιμεζῆς		Σπ. Παπαδόπουλος	Ο
Ασων. Πετιμεζῆς		Ἰω. Βαλασόπουλος	Ν
Ἀνδρ. Οἰκονομόπουλος		Στ. Κοπαλτσας	
Ἰω. Παπαδόπουλος		Σπ. Σπηλιωτάκης	Ο
Γ. Περρωτῆς	Ο	Ἰω. Α. Κορβιωτάκης	
Περ. Μαυρομιχάλης	Ν	Ι. Κορβιωτάκης	
Ἰωάννης Φλέσσας	Ν	Γεώργιος Λάμπας	
Κωνστ. Δημητριάδης		Βασίλειος Π. Σπυρόπουλος	Ν
Ἄλ. Κοντοστάυλος	Ν	Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης	Ο
Ἰω. Μπαλάρας	Ο	Γεράσ. Σέρβος	
Τριαντ. Αἰζαρέτος	Ν	Ἄλ. Σταματόπουλος	
Κωνστ. Κυπριαδης	Ν	Δημήτριος Τσακρόπουλος	Ο
Στ. Παδοῦρας	Ν	Δημήτριος Παπαλουκάς	Ο
Σωκράτης Κουρῆς	Ο	Γεώργιος Μπουκίδης	
Γεώργιος Μακρότης	Ν	Χρῆστος Α. Χρηστόπουλος	Ο
Νικόλαος Καρυδης	Ν	Βασ. Δημητριάδης	Ν
Θεόδωρος Ζιγρός		Ἀναγ. Σταυρόπουλος	Ν
Πολ. Κωνσταντῆς	Ν	Σπυρ. Οἰκονομίδης	Ο
Θεόδωρος Ρωμαῖος		Ἰθανάσιος Σινανιώτης	Ν
Ν.κ. Λοῦθρος	Ν	Ἀσημ. Ζατοινίτης	Ο
Νικ. Παγκράτης		Ξενοφών Λογθεῖτης	Ο
Γερ. Μαυρογιάννης	Ο	Ἰωάννης Ἀλεξίου	Ο
Νικ. Γεωργακάτος	Ο	Ἐπ. Δεληγιώργης	
Α. Ἀννίνος	Ο	Χαρίλαος Τρικυπῆς	Ν
Α. Γεωργιάδης	Ο	Ἀλέξ. Κουκουνοπούρας	Ο
Γεράσ. Ἀντύπας	Ο	Περ. Μποῦτος	Ο
Ἀντώνιος Ζερβός	Ο	Π. Καλαμαριώτης	Ο
Γεώργιος Φλωρίδης		Ἰω. Προβελέγγιος	Ο

Π. Μοδινός	Κωνστ. Μελαγχρινός
Ἀριστ. Ῥαυτόπουλος	Γεώργιος Μπούμπουλης
Ἐμ. Ναυπλιώτης	Δημ. Θεοχάρης
Ν. Κονταρτίος	Κωνστ. Πλατὺς
Ν. Καναβός	Ἀχιλλεὺς Μεταξάς
Ν. Φαρμάκης	Μιλτιάδης Κανάρης
Ἰω. Πρωτοπαπᾶς	Εὐστράτιος Παρίσης
Δ. Ὑψηλάντης	Ἰάκωβος Παϊσιμάδης
Κωνστ. Εὐθυμίουπουλος	Ματθαῖος Γιαννούλης
Κίμων Χριστοδούλου	Σωτ. Σωτηρόπουλος
Τηλέμ. Ῥούκης	Ἀθ. Γρηγοριάδης
Ἀντ. Α. Μαυρομιχάλης	Τσίρκος Μαυροειδής
Ἰω. Κασάκος	Β. Σκαλτσόδμος
Π. Λεωτσάκος	Δ. Βότσαρης
Χ. Χριστόπουλος	Σταμ. Κοντζής
Χ. Κανιλλόπουλος	Σπυρ. Καραμάνος
Κ. Οἰκονομόπουλος	Δημ. Βούλγαρης
Δημ. Μακρής	Ἀθανάσιος Μισούλης
Εὐθύμιος Κεχαγιᾶς	Ἀνδρέας Κουντουριώτης
Λουκάς Καραλίδανος	Ἀθ. Χατζόπουλος
Σπυρ. Κρεμαζής	Τασ. Πλέσσας
Α. Ῥηγόπουλος	Δ. Τσιριμώκος
Μπενιζέλος Ῥαῦρος	Δ. Χατζίσκος
Α. Μπακαούρης	Δ. Κριαζιώτης
Θάνος Κανακάρης	Ν. Παυδοῦρης
Κωνστ. Δαρειώτης	Λύγ. Ἀβέρωφ
Ἀθαν. Μησυριῆς	Κωνστ. Κανάρης
Ἰω. Δουλίδης	Δημ. Βαλαδάνος

Μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος εἰπὼν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης θέλει εἶσθαι ἡ ἐπανάληψις τῆς ψηφοφορίας περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κλειτορίας, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 7 Μ. Μ.

Ὁ Πρὸς. Πρόεδρος
Τ. ΑΛΑΡΕΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Θ. Κανακάρης,
Ὁθων Μακρυγιάννης,
Ἰωάννης Γ. Ἰωάννου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΔ'.

Τῆς 26 Ἰουλίου 1865.

Ἀπαρτισθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεράας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Οὕτω δ' ἀναγγελλαντος τοῦ προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐπανάληψις τῆς ἀκυρωθείσης ψηφοφορίας περὶ τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κλειτορίας τῶν Καλαβρύτων καὶ ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐκλογῶν, ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τοῖς ψιφολέκτας Χ. Κανιλλόπουλον καὶ Περικλῆν Μπουτόν, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὥδε προσαρτῶμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἐγκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κλειτορίας διὰ ψήρων 58 κατὰ 51, ἀρνηθέντος ψήρον ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παρεδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἀκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κλειτορίας τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, καὶ ἡ ὅχι; »

Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Εὐθ. Δεληγιάννης	Ο
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	Ν	Γ. Πλαπούτας	Ν
Αἰάκος Λογιωτατίδης	Ο	Α. Ἀντωνόπουλος	Ο
Ἀναγν. Γιαννουλίδης		Ἀθαν. Γόνδικας	Ν
Μιχ. Δ. Καίρης	Ο	Χ. Σκελλαριάδης	Ν
Ν. Π. Καίρης	Ο	Ἠλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ο
Δημ. Τσάκρης		Α. Πετροπουλάκης	Ο
Α. Αμμπρινίδης	Ο	Χρ. Μαστραπᾶς	Ν
Κωνστ. Μανουαλάκης		Ἰω. Σαρᾶκης	Ο
Ὁθων Μακρυγιάννης	Ο	Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ο
Περ. Ἀναρ. Πετράκης	Ο	Γ. Ζουμπουλάκης	Ο
Δημ. Καλλιπρόνης		Ἀντ. Σ. Μήστας	Ο
Παναγ. Κυριακός	Ο	Π. Γουζούπας	Ν
Ἀριστ. Μπαλάνος		Δημ. Τσιτσάρας	Ν
Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ο	Γεώργιος Ἀποστολίδης	
Ἀνδρίας Στράτος	Ν	Δημ. Ζώτος	Ο
Δημ. Γρίβας	Ν	Πάνος Μανωλίδης	Ο
Γ. Γεροθανάσης	Ν	Κ. Λομβάρδος	
Π. Πετιμεζής	Ν	Δ. Πατέλλης	

Σ. Αιωνταράκης ..	Α. Τσουγανάτος ..
Ίω. Πλαίσας ..	Γεράσ. Αντύπας ..
Άνδρ. Γ. Φωσκάκης ..	Αντώνιος Ζερβός ..
Λυκούργος Κρεστενίτης ..	Γεώργιος Φλωριάς ..
Στέφ. Στεφανόπουλος ..	Γ. Ίακωβάτος ..
Χ. Στεριόπουλος ..	Χ. Ίακωβάτος ..
Άλ. Βιλκέτης ..	Γ. Λειβαδάς ..
Άλέκος Άγολος ..	Αναστ. Δημητριάδης ..
Λουκάς Κατσίνης ..	Άνδρ. Νοταράς ..
Αναγν. Δημητρίου ..	Ευθ. Κανελλόπουλος ..
Πέτρος Ζάνος ..	Ίω. Γ. Ίωάννου ..
Ίωάννης Βιλβιανός ..	Κοσμάς Πανάρτης ..
Σπυρ. Μαλασπίνας ..	Θεμανουήλ Κοντολέων ..
Κωνστ. Πεταλάς ..	Γεώργιος Αρώνης ..
Αναστ. Μιχαλόπουλος ..	Α. Βροντίσης ..
Ίωάννης Ζαίμης ..	Χαρ. Α. Χριστόπουλος ..
Σωτ. Πετιμεζής ..	Σπ. Παπαδόπουλος ..
Λεων. Πετιμεζής ..	Ίω. Βαλασόπουλος ..
Άνδ. Οικονομόπουλος ..	Σπ. Κοπανίτσας ..
Ίω. Παπαδόπουλος ..	Σπ. Σπηλιωτάκης ..
Γ. Πετρίωτης ..	Ίω. Α. Κορριωτάκης ..
Περ. Μαυρομιχάλης ..	Αν. Κορριωτάκης ..
Ίωάννης Φλέσας ..	Γεώργιος Λάμπας ..
Κωνστ. Δημητριάδης ..	Βασίλειος Α. Σπυρόπουλος ..
Άλ. Κοντόσταυλος ..	Αριστοτέλης Βαλαωρίτης ..
Ίω. Μπαλάφας ..	Γεράσ. Ζέρβος ..
Τριαντ. Λαζαρέτος ..	Άλ. Σταματόπουλος ..
Κωνστ. Κυπριάδης ..	Δημήτριος Τσαμύπουλος ..
Στ. Παδοβίς ..	Δημήτριος Παπαδομάς ..
Σωκράτης Κουρής ..	Γεώργιος Μπουκίδης ..
Γεώργιος Μαρκοράς ..	Χρήστος Α. Χριστόπουλος ..
Νικόλαος Κορόδης ..	Βασ. Δημητριάδης ..
Θεόδωρος Ζερβός ..	Αναγ. Στουρόπουλος ..
Πολ. Κωνσταντίνος ..	Σπυρ. Οικονομίδης ..
Θεόδωρος Ρωμαιοίς ..	Αθανάσιος Σινανιώτης ..
Νικ. Λούβρος ..	Αστμ. Ζατουνίτης ..
Νικ. Παγκράτης ..	Ξενοφών Λογαθέτης ..
Γερ. Μαυρογιάννης ..	Ίωάννης Άλιξίου ..
Νικ. Γεωργακάτος ..	Επ. Δεληγιώργης ..
Α. Άννης ..	Χαρίλαος Τριανούπης ..

Άλέξ. Κοσμουνδοῦρος ..	Άθην. Μυσχελάς ..
Περ. Μπούτος ..	Ίω. Δουλίδης ..
Π. Καίσαριώτης ..	Κωνστ. Μελαχρινός ..
Ίω. Προδεδέγιος ..	Γεώργιος Μπουμπουλής ..
Π. Ποδινός ..	Αναγ. Θεοχαράς ..
Αρισταίδης Ραυτοπούλος ..	Κωνστ. Πάτσος ..
Εμ. Ναυπλιώτης ..	Αχιλλεύς Μεταξάς ..
Α. Κονταράτος ..	Μιλτιάδης Κανάρης ..
Ν. Καναός ..	Ευστράτιος Παρίσης ..
Ν. Φαρμάκης ..	Ίακωβος Παξιμαδής ..
Ίω. Πρωτοπαπής ..	Ματθαίος Γιαννούλης ..
Α. Ύψηλάντης ..	Σωτ. Σωτηρόπουλος ..
Κωνστ. Ευθυμιάδης ..	Άθ. Γρηγοριάδης ..
Κίμων Χριστοδούλου ..	Τσίκος Μαυροειδής ..
Τηλ. Ρουκας ..	Β. Σκαλτσούλης ..
Αντών. Α. Μαυρομιχάλης ..	Α. Βότσας ..
Ίω. Κατσάκος ..	Στομ. Κορίτζης ..
Π. Λεωτσάκος ..	Σπυρ. Καραμάνος ..
Χ. Χριστόπουλος ..	Δημ. Βούλαρης ..
Χ. Κανελλόπουλος ..	Αθανάσιος Μιαούλης ..
Κ. Οικονομόπουλος ..	Ανδρέας Κουντουριώτης ..
Δημ. Μακρής ..	Άθ. Χατζόπουλος ..
Ευθύμιος Κεχαγιάς ..	Τασ. Πλέσας ..
Λουκάς Καρχηδονιάς ..	Α. Τσιριμώκος ..
Σπυρ. Κρεμάκης ..	Α. Χατζίσκος ..
Α. Ρηγόπουλος ..	Α. Κριζιώτης ..
Μπενιζέλος Ρούρος ..	Ν. Βουδοῦρης ..
Άλ. Μπουκαούρης ..	Λύγ. Αβέρωφ ..
Θάνος Κανακάρης ..	Κωνστ. Κανάρης ..
Κωνστ. Δαρειώτης ..	Δημ. Παλαβάνος ..

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἐγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν καὶ νομιμὸς αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς ΚΚ. Ίω. Ζαίμην, Σωτῆριον Πετιμεζῆν, Λεωνίδα Πετιμεζῆν, Άνδρ. Οἰκονομόπουλον καὶ Ίωάννην Παπαδόπουλον.

Κηρύξαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν ἔκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος, καὶ μεθ' ἧς ἀντιρρήσεως ἐπενεχθεῖσιν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἐγκυρον τῆς ἐκλο-

γης, και νομίμους βουλευτάς τῆς ἐπαρχίας Καλαμών τοὺς Ἰωάννην Φλέσσαν, Περικλῆν Μαυρομιχάλην καὶ Γεώργιον Περσιώτην.

Ἀπαγγέλλαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα, ἀνεγνώσθη ὡς αὐτίως ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Κερκυρίας ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ὑπαρχούσης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἐγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους βουλευτάς τῆς ἐπαρχίας Κερκυρίας τοὺς Κωνστ. Δημητριάδην, Ἀλέξ. Κοντοσταυλὸν καὶ Ἰω. Μπαλάφα.

Μεθ' ὧν λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε ν' ἀναγνωρισθῇ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κερκυρίας τὸ δικαίωμα τοῦ ἀποστέλλειν καὶ τέταρτον βουλευτὴν καθόσον ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς εἶναι ἀνώτερος τῶν τριάκοντα χιλιάδων.

Μετά τινα δὲ ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης συζητήσιν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα διὰ ψηφοφορίας γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψφολεκτῶν Ἰω. Μπαλάφα καὶ Ν. Φαρμάκη δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν διὰ ψήφων 98 κατὰ 39, ἀρνηθέντων ψήφιν 6.

Ἐνταῦθα προκειμένης τῆς συζητήσεως τῆς ἐκλογῆς Κέας, ὁ πρ. Πρόεδρος παρεχώρησε τὴν ἔδραν αὐτοῦ εἰς τὸν πρεσβύτερον τῶν βουλευτῶν Κ. Γ. Μαρκορᾶν. Οὕτω δ' ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Κέας ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος, καθ' ἣς μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως γενομένης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἐγκυρον τῆς ἐκλογῆς, καὶ νομίμους βουλευτάς τῆς ἐπαρχίας Κέας τοὺς ΚΚ. Τρ. Λαζαρέτον καὶ Κ. Κυπριάδην.

Κηρυχθὲν τοῦ ἀποτελέσματος καὶ καταλαβόντος ἐκ νέου τὴν ἔδραν τοῦ Προέδρου τοῦ κ. Τ. Λαζαρέτου, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν τριῶν ἐκλεκτικῶν περιφερειῶν τῆς ἐπαρχίας Κερκύρας ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος.

Μετά τινα περὶ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς συζητήσιν καὶ τὴν ἐξήγησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι ἡ Κυβέρνησις διακρίσασα τὴν νῆσον Κερκύρας εἰς περιφέρειας δὲν ἡνέκει νὰ διαιρέσῃ αὐτὴν εἰς ἐκλεκτικὰς περιφέρειας ἀλλὰ εἰς δήμους, καὶ ὅτι οἱ βουλευταὶ εἶναι ὁλοκλήρου τῆς νήσου, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἐγκυρον τῆς ἐκλογῆς, καὶ νομίμους βουλευτάς τῆς νήσου Κερκύρας τοὺς ΚΚ. Στεφ. Παδουβάν, Σωκράτην Κουρῆν, Γεώργιον Μαρκορᾶν, Νικόλ. Καρύδην, Θεόδ. Ζερβόν, Πολ. Κωνσταντῶν, Θεόδ. Ρωμαιοῦν, Νικόλ. Λούδρον καὶ Νικόλ. Παγκράτην.

Κηρύξαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας

ἐπ' ὀνόμασι τούτων, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Κεφαλληνίας ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τὴν ἀνωτέρω ἐξήγησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ὡς πρὸς τὴν διαιρέσιν τῆς νήσου Κεφαλληνίας, μετὰ τινα ἐπὶ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς συζητήσιν, καθ' ἣν ἐπρόταθη τὸ αὐτον ὑπὸ τινος αὐτῆς, διότι ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μερίσματος ἀντὶ τῆς τμήμας τὴν ἐκλογικὴν καὶ προστεθῇ εἰ. ἄλλο, καὶ μετὰ τὴν γενομένην τῆς προτάσεως ταύτης ἀνασκευὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, εἰπόντος ὅτι τὸ ῥηθὲν τμήμα ἐμπροσφόρησε καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὅπου ἐψηφοῦρεται καὶ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἐγκυρον τῆς ἐκλογῆς, καὶ νομίμους βουλευτάς τῆς ἐπαρχίας Κεφαλληνίας τοὺς Γερ. Μαυρογιάννην, Ν. Γεωργιάκτον, Α. Ἀννινον, Α. Τσουγανάτον, Γερ. Αντίπαν, Αντ. Ζερβόν, Γεώργιον Φλωριάν, Γεώργιον Ἰακωβάτον, Χαρ. Ἰακωβάτον καὶ Γεράσιμον Λεϊβαδῆν.

Ἐκδηλώσαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ὑπὲρ αὐτῶν, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος, καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἐπανεγθείσης κατὰ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐκλογῆς, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἐγκυρον αὐτῆς, καὶ νομίμους βουλευτάς τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας τοὺς ΚΚ. Ἀνατ. Δημητριάδην, Ἀνδρ. Νταρᾶν, Εὐθ. Κανελλόπουλον καὶ Ἰωάννην Γ. Ἰωάννου.

Μετά τὴν ἀνακήρυξιν καὶ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε ν' ἀναγνωρισθῇ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κορινθίας τὸ δικαίωμα τοῦ ἀποστέλλειν καὶ πέμπτον βουλευτὴν, καθόσον ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς εἶναι ἀνώτερος τῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων.

Γενομένης μικρᾶς τινος ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζητήσεως καθ' ἣν ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας εἶναι ἀνώτερος τῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως, ὅτι ἡ ἐπαρχία Κορινθίας ἔχει δικαίωμα ν' ἀποστείλῃ καὶ πέμπτον βουλευτὴν.

Λαβὼν τις ἐπομένως τὸν λόγον, ἐπρότεινε νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ ὡς πέμπτον βουλευτὴν τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας τὸν ἐπιλαχόντα Εὐστάθιον Οἰκονομόπουλον, καθόσον, εἶπε, ἡ ἐπαρχία ἔχουσα πεποιθῆσιν περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἐξελέξατο ὡς πέμπτον βουλευτὴν τὸν ῥηθέντα.

Ἐνταῦθα παρατηρήσεως γενομένης, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἦτον ἐν (Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς Τόμος Α')

νομίμω ἀπαρτίᾳ, ὁ Πρόεδρος, τῇ συναινέσει τῆς Βουλῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 M. M., εἰπὼν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως ὡς καὶ ἡ ἐξελέγξις τῶν λοιπῶν ἐκλογῶν.

Ὁ Πρόεδρος

Τ. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Θ. Κανακάρης,

Ὁ θων Μακρυγιάννης,

Χρ. Μαστραπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΕ'

Τῆς 28 'Ιουλίου 1865.

Ἀπαρτιαθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εἰς τὸν βουλευτὴν Θ. ἄρας Σπ. Μαλασπινὰν ἐχορηγήθη εἰκοσαήμερος ἀπουσίας ἀδεια.

Μετὰ ταῦτα ἀνήγγειλεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρουσίας εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τοῦ περὶ ἐπιλαχόντος βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας ζητήματος, καὶ ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐξελέγξεως τῶν λοιπῶν ἐκλογῶν.

Οὕτω δὲ λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὴν ἀπόρριψιν τῆς προτάσεως, τοῦ νὰ θεωρηθῇ νόμιμος βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας ὁ ἐπιλαχὼν Εὐστάθιος Οἰκονομίδης, καθόσον, εἶπε, τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας προσδιώριζε τὸν ἀριθμὸν εἰς τέσσαρας μόνον, καὶ ἡ ἐπαρχία συμφωνῶσα μετὰ τὴν πρόσκλησιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς τέσσαρας ἐξελέξατο, καὶ εἰς τοὺς μόνον εἰστέθησαν εἰσιτήρια, ἂν δὲ ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ ὡς βουλευτὴν ἐπιλαχόντα, θέλει σφετερισθῇ ἐναντίον τοῦ συντάγματος τὸ ἐκλογικὸν δικαίωμα τοῦ λαοῦ.

Τούτον ἀντέκρουεν ἕτερος εἰπὼν, ὅτι τότε παραβιάζεται τὸ σύνταγμα, ὅταν ἡ Βουλὴ περιηρήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν, οὗ ἡ ἐπαρχία δικαιωμένη ἐξελέξατο· ἡ δὲ οὖν παραδεχομένη τὸν ἐπιλαχόντα, οὕτω θέλει πράξει ἡ ν' ἀναγνώσις ὅτι ἡ ἐπαρχία ἐκλέξατο καὶ πέμπτον ἐξελέξατο τὸ παρὰ τοῦ συντάγματος χορηγούμενον αὐτῇ δικαίωμα.

Πολλῶν δ' ἄλλων λαβόντων τὸν λόγον ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς προκειμένης προτάσεως, καὶ τῶν μὲν ἐπενεγκόντων, ὅτι ἡ ἐπαρ-

χία εἶχεν ἀνώτερον πληθυσμὸν τοῦ πρὸς ἐκλογὴν τεσσάρων βουλευτῶν ἀπαιτουμένου, ὡς τοῦτο παρεδέχθη ἡ Βουλὴ διὰ τῆς χθεσινῆς ἀποφάσεώς της, καὶ ἐν συναινέσει τοῦ δικαιώματος τούτου, ἡ ἐπαρχία ἐξελέξατο καὶ πέμπτον βουλευτὴν, ἀποδείξας δὲ ὅτι ὁ ἐπιλαχὼν εἴσχε τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν δὲ, ὅτι ὁ ἐκλογικὸς νόμος δὲν παραδέχεται ἐπιλαχόντα, καὶ ἀπειναντίας ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ ἄλλου τινος λόγου διὰ τοῦ ἀρθροῦ 68 προσκαλεῖται ἡ ἐπαρχία εἰς νέαν ἐκλογὴν. Ἡ Βουλὴ διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν γενομένης ὑπὸ τοῦ ψευδοκράτους Ἀναστάσιον Δημητριάδην καὶ Π. Μανωλίδην ἀπέρριψε τὴν περὶ ἐπαναλήψεως τῆς ἐκλογῆς, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ὡδὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὡς πρὸς τὸν πέμπτον βουλευτὴν πρότασιν διὰ ψήφων 81 κατὰ 49, παρεδέχθη δὲ ὡς πέμπτον βουλευτὴν τὸν ἐπιλαχόντα.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τῷ ἐξῆς ζητήματι.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν περὶ ἐπαναλήψεως τῆς ἐκλογῆς ὡς πρὸς τὸν πέμπτον βουλευτὴν τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας, πρότασιν, καὶ ἡ ὅχι;»

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Γ. Π. Πλαπούτας	Ο
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	Α	Ἀντωνόπουλος	Ν
Αἰακὸς Λογιωτάτης	Ο	Αθ. Γόνδικας	
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	Χ	Σακελλαριάδης	
Μιχ. Δ. Καίρης	Ν	Ἡλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ν
Ν. Η. Καίρης	Α	Πατροπουλάκης	Ο
Δημ. Τσόκλης	Ο	Χρ. Μαστραπᾶς	
Α. Λαμπρινίδης	Ο	Ιω. Σαράκας	Ν
Κωνστ. Μανουσάκης	Ο	Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	
Ὁθων Μακρυγιάννης	Γ	Ζουμπούλακης	Ν
Περ. Ἀναρ. Πετράκης	Ν	Ἀντ. Μήτσας	Ο
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Π	Γουζούσης	Ο
Παναγ. Κυριακὸς	Ο	Δημ. Τσιτσάκης	Ο
Ἀριστ. Μπαλάνος	Ν	Γεωργίος Ἀποστολίδης	
Σπυρ. Καρατσάκης	Ο	Πάνος Μανωλίδης	Ο
Ἀνδρέας Στράτος	Ν	Δ. Ζώτος	
Δημήτριος Γρίβας	Ο	Κ. Λομβάρδος	
Γ. Γεροθανάσης	Ο	Δημ. Ιω. Πατέλλης	
Παν. Πετρίδης	Ο	Σπυρ. Λεονταράκης	
Κύθ. Δεληγιάννης	Ο	Ἰωάννης Πλαίσας	Ν

Ἄνδρ. Γαίτας Φωσκάροδης .. N	Ἀντώνιος Ζερβός .. N
Λουκῆς Κρεστέντης	Γεώργιος Φλωριάς
Στέρ. Στεφανόπουλος O	Γ. Ἰακωβάτος N
Χ. Στεριόπουλος O	Χ. Ἰακωβάτος N
Ἀλ. Βιλκίτης O	Γ. Λειβαδάς N
Ἀλέκος Ἀγολός	Ἀναστ. Δημητριάδης O
Λουκάς Κατσίνης	Ἀνδρ. Νωταράς O
Ἀναγν. Δημητρίου	Εὐθ. Κανελλόπουλος O
Πέτρος Ζάνος	Ἰω. Γ. Ἰωάννου N
Ἰωάννης Βλαβιανός	Κοσμάς Πανάρετος
Σπυρ. Μαλασπίνας	Ἐμμανουήλ Κοντολέων N
Κωνστ. Παταλᾶς O	Γεώργιος Ἀρώνης O
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος N	Δ. Βροντίσης O
Ἰωάννης Ζαίμης	Χαρ. Α. Χρηστόπουλος O
Σωτ. Πετιμεζᾶς	Σπ. Παπαδόπουλος O
Λεων. Πετιμεζᾶς N	Ἰω. Βαλασόπουλος
Ἄνδρ. Οἰκονομόπουλος O	Σπ. Σπηλιωτάκης O
Ἰω. Παπαδόπουλος O	Σπ. Καπανίτσας O
Ἰωάννης Φλέσσας N	Ἰω. Α. Κορριωτάκης O
Περ. Μαυρομιχάλης N	Α. Κορριωτάκης
Γ. Περίωτης O	Γεώργιος Λάππας O
Κωνστ. Δημητριάδης	Βασίλειος Σπυρόπουλος O
Ἀλ. Κοντόσταυλος O	Ἀλεξ. Σταματούπουλος
Ἰω. Μπαλάφας O	Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης
Τριαντ. Αλξάρτος O	Γεράς. Σέρβας
Κωνστ. Κυπριάδης O	Δημήτριος Τσαμόπουλος O
Στ. Παδ. Ξεῖς N	Δημήτριος Παπαλουκάς O
Σωκράτης Κουρής N	Γεώργιος Μπουκίδης O
Γεώργιος Μαρκοράς N	Χρῆστος Α. Χρηστόπουλος O
Θεόδωρος Ζερβός	Βασ. Δημητριάδης O
Νικόλαος Καρύδης N	Ἀναγν. Σταυρόπουλος O
Νικόλαος Παγκράτης N	Σπυρίδων Οἰκονομίδης O
Πολ. Κωνσταντᾶς N	Ἀθανάσιος Σιανιώτης O
Θεόδωρος Ῥωμαίος	Λοσμ. Ζατουνίτης O
Νικ. Λούδρος N	Ξενοφών Αυγοθέτης
Γερ. Μαυρογιάννης N	Ἰωάννης Ἀλεξίου O
Νικ. Γεωργακάτος N	Ἐπ. Διληγιώργης N
Ἀναστ. Ἀννίος O	Χαρίλαος Τρικούπης N
Α. Τσουγανάτος	Ἀλέξ. Κουμανδούρος
Γεράς. Ἀντύπας N	Περ. Μπούτος O

Π. Καλαμαριώτης	Ἰω. Δουλίδης O
Ἰω. Προδελέγιος N	Κωνστ. Μελαχρινός O
Π. Μαδινός	Γεώργιος Μπούμπουλος O
Ἀριστ. Ῥαυτόπουλος N	Δημ. Θεοχάρης
Ἐμ. Ναυπλιώτης N	Κωνστ. Πλατός
Ν. Κονταράτος O	Ἀχιλλεύς Μεταξᾶς
Ν. Καναβός O	Μιλτιάδης Κανάρης O
Ν. Φαρυάκης O	Εὐστράτιος Παρίσης O
Ἰω. Πρωτοπαπᾶς N	Ἰακώβος Παξιμάδης
Δ. Ὑψηλάντης	Ματθαῖος Γιαννούλης O
Κωνστ. Εὐθυμίουπουλος O	Σωτ. Σωτηρόπουλος N
Τηλέμαχος Ῥούκης O	Ἀθ. Γρηγοριάδης O
Κίμων Χρηστοδούλου	Ταῖκος Μαυροειδής O
Ἀντών. Α. Μαυρομιχάλης .. N	Β. Σκαλτσόδημος O
Ἰω. Κατσάκος N	Δ. Βότσαρης
Π. Λεωστάκος N	Σταμ. Κοριζῆς N
Χ. Χρηστόπουλος O	Σπυρ. Καραμάνος O
Κ. Κανελλόπουλος O	Δημ. Βουλγαρής
Κ. Οἰκονομόπουλος O	Ἀθανάσιος Μισοῦλης
Δημ. Μακρῆς O	Ἀνδρέας Κουντουρώτης
Εὐθύμιος Κεχαγιᾶς O	Ἀθ. Χατζόπουλος O
Λουκάς Καραλίδης	Τασ. Πλέσσας
Σπυρ. Κρεμῆνης O	Δ. Τσιριμώκος N
Α. Ῥηγόπουλος N	Δ. Χατζίσκος O
Μπενιζέλος Ῥούφος	Δ. Κριεζιώτης O
Α. Μπουκαούρης	Ν. Βουδούρης
Θάνος Κανακάρης O	Αὐγ. Ἀβέρωφ O
Ἀθαν. Μησυρλής O	Κωνστ. Κανάρης
Κωνστ. Δαρειώτης O	Δημ. Βαλαμδάνος O

Κηρύξαντος τοῦ προέδρου τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα καὶ κατὰ συνέπειαν ἀναγραφέντων ὡς πέμπτον βουλευτὴν τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας τὸν ἐπιλαχόντα Εὐστάθιον Οἰκονομόπουλον, ἀνεγνωσθῇ ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς νῆσου Κυθήρων ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος, καὶ μηδεμίαν ἀντιρρήσειν ἐπανεχθεῖν, ἡ βουλὴ παρεδόθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἐγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς νῆσου ταύτης τοὺς ΚΚ. Κοσμάν Πανάρετον, Ἐμμανουήλ Κοντολέοντα καὶ Γεώργιον Ἀρώνην.

Ἐκδηλωθέντος τοῦ ἀνωτέρω ἀποτελέσματος ἐπ' ὀνόμασιν αὐτῶν, ἀνεγνωσθῇ ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Κυναυρίας ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος.

Μετά τινα δὲ περὶ τῆς ἐγκύρου ἢ μὴ τῆς ἐκλογῆς συζητήσαν, καθ' ἣν ἐπυτάθη τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τῶν δῆμων Δολιανῶν καὶ Πάρωνος, καθύσων εἰς μὲν τὸν πρῶτον δὲν ἐτηρήθησαν οἱ νόμιμοι τύποι, πρὸς δὲ καὶ καλπονοθεύσεις ἐλαβε χώραν, εἰ δὲ τὸν δεύτερον διανομῆς τῶν σφαιριδίων ἦσαν οἱ ἀδελφοὶ τῶν υποψηφίων καὶ οὐχὶ δημόσιοι πάλιλοι, καὶ μετὰ τὴν ἀνασκευὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπ' ἄλλων, εἰπόντων διὰ μὲν τὸν δῆμον Δολιανῶν ὅτι καὶ ἀκυρομένου τούτου, πάλιν τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἐπηρεάζει καθύσων οἱ ἐπιτυχόντες δὲν ἐλάβον ἐν αὐτῷ πύλλας ψήφους, καὶ ὅτι καὶ ἐν ὑποτιθῇ ὅτι ἐλαβε χώραν καλπονοθεύσεις, ταύτην διεπραΐζαντο οἱ ἀποτυχόντες, ὡς λαβόντες τὰς περισσότερας ψήφους· διὰ δὲ τὸν δῆμον Πάρωνος ὅτι οἱ κάτοικοι τούτου ἦσαν σύμφωνοι ὑπὲρ τοῦ Χρηστοπούλου καὶ Παπακικιλάου, ὅπερ δὲν ἀνούνται καὶ οἱ ἀποτυχόντες, καὶ μετὰ τὴν ἐξηγήσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, εἰπόντος ὅτι συνεπείᾳ ἀνεκρίσεως γενομένης καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρω δὴν δῆμους ἐξεδόθησαν ἐντάλματα συλλήψεως κατὰ τινων μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Δολιανῶν καὶ ἐνὸς τῶν ἀποτυχόντων, ἀπερρίβη ἡ περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Πάρωνος πρότασις, καὶ ἐπομένως ἐγένετο ψευδογραφία διονομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Δολιανῶν ὑπὸ τοῦ ψευδολέκτα Νικόλαου Φαρμάκη καὶ ἱερομ. Ναυπλιώτην, ἐξ ἧς συνήθη, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον ψευδογραφίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε διὰ ψήφων 74 κατὰ 54, κρινθέντος ἐνός, τὴν περὶ ἀκυρότητος τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου τούτου πρότασιν.

Πρωτόκολλον ψευδογραφίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Δολιανῶν τῆς ἐπαρχίας Κυνοῦρίας, καὶ ἡ ὅχι·»

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Ὄθων Μακρυγιάννης	N
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	N	Περ. Ἀναρ. Πετράκης	O
Αἰακὸς Λογιωτατίδης	O	Δημ. Καλλιφρονάς	N
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	N	Παναγ. Κυριακός	O
Μιχ. Α. Καίρης	N	Ἀριστ. Μπαλάνος	O
N. H. Καίρης	N	Σπυρ. Καραϊσκάκης	N
Δημ. Τσόκρης	O	Ἀνδρῆς Στράτος	O
Α' Λαμπρινίδης	N	Δημήτριος Γρίδας	O
Κωνστ. Μανουσάκης	N	Γ. Γεροθανάσης	O

Π. Πετιμεζής	O	Γ. Παρρωτής	O
Εὐθ. Δεληγιάννης	O	Περ. Μαυρομιγάλης	N
Γ. Πλαπούτας	O	Ἰωάννης Φλέσσας	N
Α. Ἀντωνόπουλος	O	Κωνστ. Δημητριάδης	N
Ἄθαν. Γόνδικας	N	Ἄλ. Καντόσταυλος	O
Χ. Σακελλαριάδης	O	Ἰω. Μπαλάφας	O
Ἡλ. Β. Μαυρομιγάλης	N	Τριαντ. Λαζαρέτος	O
Α. Πετροπουλάκης	N	Κωνστ. Κυπριάδης	N
Χρ. Μαστραπᾶς	O	Στ. Παδοῦας	N
Ἰω. Σαράκας	N	Σωκράτης Κουρῆς	N
Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	N	Γεωργιος Μαρκοράς	O
Γ. Ζουμπούλακης	N	Θεόδωρος Ζερβός	N
Ἀντ. Σ. Μήτσας	N	Νικόλαος Καρύδης	N
Π. Γουζούσας	O	Νικ. Παγκράτης	N
Δημ. Τσιτσάρας	N	Πολ. Κωνσταντᾶς	N
Γεωργιος Αποστολίδης	N	Θεόδωρος Ρίματιος	N
Δημ. Ζώτος	N	Νικόλαος Λούδρος	N
Πάνος Μανωλίδης	N	Γερ. Μαυρογιάννης	N
Κ. Λουμβάρδος	N	Νικ. Γεωργακάτος	N
Δ. Πατελλῆς	N	Α. Ἀννίος	O
Σ. Λεονταράκης	N	Α. Τσουγανάτος	N
Ἰω. Πλαίσας	O	Γεράς. Ἀντόπας	O
Ἀνδρ. Γ. Φωσκήρης	O	Ἀντώνιος Ζερβός	N
Λυκαῦργος Κρεστινίτης	N	Γεώργιος Φλωριάς	N
Στέφ. Στεφανόπουλος	O	Γ. Ἰακωβάτος	N
Χ. Στεριόπουλος	O	Χ. Ἰακωβάτος	N
Ἄλ. Βιλαέτης	N	Γ. Λειβαδάς	N
Ἀλέκος Ἀχολός	N	Ἀναστ. Δημητριάδης	N
Λουκάς Κατσίνας	N	Ἀνδρ. Νοταφᾶς	O
Ἀναγ. Δημητρίου	N	Εὐθ. Κανελλόπουλος	O
Πέτρος Ζᾶνος	N	Ἰω. Γ. Ἰωάννου	N
Ἰωάννης Βλαβιανός	N	Κοσμάς Πανάρετος	N
Σπυρ. Μαλασπίνας	N	Ἐμμανουὴλ Κοντολέων	N
Κωνστ. Πεταλάς	O	Γεώργιος Ἀρώνης	O
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	O	Δ. Βροντίσης	N
Ἰω. Ζαίμης	N	Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	N
Σωτ. Πετιμεζᾶς	N	Σπ. Παπαδόπουλος	N
Λεων. Πετιμεζᾶς	N	Ἰω. Βαλασόπουλος	N
Ἀνδρ. Οἰκονομόπουλος	N	Σπ. Σπηλιωτάκης	O
Ἰω. Παπαδόπουλος	N	Σπ. Κοπανίτσας	O

Ίω. Α. Κορριωτάκης	Ο	Κ. Οικονομόπουλος	Ν
Α. Κορριωτάκης		Δημ. Μακρής	
Γεώργιος Λάππας	Ο	Ευθύμιος Κεχαγιᾶς	Ο
Βασίλειος Α. Σπυρόπουλος	Ο	Δουκῆς Καραλιθάνος	Ο
Αλ. Σταματοπούλου		Σπυρ. Κρεμῆνης	Ο
Αριστοτέλης Παλασιώτης		Α. Ρηγόπουλος	
Γεράσιμος Σέρβος		Μπενιζέλος Ρούφος	Ο
Δημήτριος Τσαμόπουλος	Ο	Α. Μπουκαράκης	Ο
Δημήτριος Παπαλουκάς	Ο	Θάνος Κανακάκης	Ο
Γεώργιος Μπουκίδης	Ο	Κωνστ. Δαριωτάκης	Ο
Χρήστος Α. Χρηστόπουλος	Ο	Άθαν. Μησούρης	Ο
Βασ. Δημητριάδης	Ν	Ίω. Δουλιδής	Ο
Άναγ. Σταυρόπουλος	Ο	Κωνστ. Μελαχρινός	
Σπυρ. Οικονομίδης	Ο	Γεώργιος Μπουμπουλής	Ο
Άθανάσιος Σιανιώτης	Ο	Δημ. Θεοχάρης	Ν
Άσκη. Ζατανιέτης	Ο	Κωνστ. Πλάτης	
Ξενοφών Λογοθέτης	Ν	Άγιλλεύς Μεταξᾶς	
Ίωάννης Άλεξίου	Ο	Μιλτιάδης Κανάρης	
Έπ. Δελιγεωργίου	Ν	Ευστράτιος Παρίσης	Ο
Χαρίλαος Τρικούπης	Ο	Ίάκωβος Παξιμάδης	
Άλ. Κο μουνδούρος		Ματθαῖος Γιαννούλης	Ο
Περ. Μπούτος	Ο	Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ο
Π. Καλαμαριώτης		Άθ. Γρηγοριάδης	Ν
Ίω. Προβεγγίου	Ο	Τσίκος Μαυροειδής	Ν
Π. Μοδινός	Ο	Β. Σκαλτσούλης	
Άριστείδης Ραυτόπουλος	Ο	Α. Βότορης	Ν
Έμ. Νευπιλιώτης	Αρ.	Σταμ. Κορίθης	Ο
Ν. Κονταράτος	Ο	Σπυρ. Καραμάνος	Ν
Ν. Καναβός	Ν	Δημ. Βούλγαρης	Ν
Ν. Φαρμάκης	Ο	Άθανάσιος Μισούλης	Ν
Ίω. Πρωτοπαπᾶς	Ο	Ανδρέας Κουντουριώτης	
Δ. Ύψηλάντης		Άθανάσιος Χατζόπουλος	Ο
Κωνστ. Εὐθυμίου		Γασ. Πλέσσας	Ο
Τηλέμ. Ρούκης	Ο	Α. Τσιριμώλης	Ν
Κίμων Χριστοδούλου		Α. Χατζίσκος	Ν
Άντ. Α. Μαυρομιχάλης		Δ. Κριεωτής	
Ίω. Κατσάκος	Ν	Ν. Βουδούρης	
Π. Λεωτσάκος	Ν	Αύγ. Άβερωφ	Ο
Χ. Χρηστόπουλος	Ο	Κωνστ. Κανάρης	
Χ. Κανελλόπουλος	Ν	Δημ. Βαλαμειάνος	Ο

Αποφρίθθαισε δὲ δι' ἀναστάσεως ὡς ἀπαράδεκτου καὶ τῆς περὶ ἀφαίρεσεως 177 ψήφων ἐκ τῆς κάλπης τοῦ ναὶ τῶν ἐπιτυχόντων καὶ τῆς προσθήκης αὐτῶν εἰς τοὺς ἀποτυχόντας. ὁ πρόεδρος ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρέδεχθη τὸ ἐγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας καὶ νομίμως αὐτῆς Βουλευτὰς τοὺς Κυρίου Δημητρίου Βροντίσην, Χαρ. Α. Χρηστόπουλον καὶ Σπυρίδωνα Παπαδόπουλον.

Μετ' ὧς λαθὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε ν' ἀναγνωρισθῇ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κυνουρίας τὸ δικαίωμα τοῦ ἀποστέλλειν καὶ τέταρτον βουλευτὴν, καθ' ὅσον, εἶπεν, ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς εἶναι ἀνώτερος τῶν τριάκοντα χιλιάδων.

Τῆς προτάσεως ταύτης μὴ ἀντιρροισθείσης, ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφοκτετῶν Π. Μαυρομιχάλη καὶ Χ. Α. Χρηστοπούλου ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ παρέδεχθη διὰ ψήφων 69 κατὰ 31, ἀρνηθέντων ψήφον 2, ὅτι ἡ ἐπαρχία Κυνουρίας ἔχει δικαίωμα ν' ἀποστείλῃ καὶ τέταρτον βουλευτὴν καὶ ὡς τοιοῦτον ἀνηγόρευσε τὸν ἐπιλαχόντα Δημ. Παπανικολάου.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παρέδεται ἡ Βουλὴ ὅτι ἡ ἐπαρχία Κυνουρίας ἔχει πληθυσμὸν ἀνώτερον τῶν τριάκοντα (30) χιλιάδων, καὶ ἡ ὄχι »

Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Σπυρ. Καραϊτσάκης	Ν
Άνδρ. Μιχαλόπουλος	Ν	Ανδρέας Στράτος	Ο
Αἰακὸς Λογιωτατίδης	Αρ.	Δημήτριος Γρίβας	Ν
Άναγ. Γιαννουλίδης		Γ. Γεροθανάσης	Ν
Μιχ. Α. Καίρης		Παν. Μετμέζης	Ν
Ν. Π. Καίρης		Εὐθ. Αεληγιάννης	Ο
Δημ. Ττόκης	Ν	Γ. Πλαπούτας	Ο
Α. Δαμπρινίδης	Ν	Α. Αντωνόπουλος	Ο
Κωνστ. Μανουσάκης	Ο	Αθην. Γόνδικας	
Ἰθων Μακρυγιάννης	Ν	Χ. Σκελλαριάδης	
Περ. Άναρ. Πετράκης		Ηλίας Β. Μαυρομιχάλης	Ν
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Ο	Α. Πετροπουλάκης	Ν
Παναγ. Κυριακός	Ν	Χρ. Μαστραπᾶς	
Άριστ. Μπαλάνος		Ίω. Σαφάκης	Ο

Νικ. Παπαμιχαλόπουλος N	Γεώργιος Μαρκουράς O
Γ. Ζουμπουλάνης	Θεόδωρος Ζερβός
Αντ. Σ. Μήτσας N	Νικόλαος Καρύδης
Η. Γουζούκας	Νικ. Παγκιάτης
Δημ. Τσιτσάρας	Πολ. Κωνσταντῆς
Γεώργιος Αποστολίδης	Θεόδωρος Ρωμαιοῦς
Πάνος Μανωλίδης N	Νικ. Λεῦβρος N
Δημ. Ζώτος N	Γερ. Μαυρογιάννης O
Κ. Λομβάρδος	Νικ. Γεωργακάτος O
Δ. Πατέλλης	Α. Άννης
Σ. Αεονταράκης	Α. Τσουγανάτος
Ιω. Πλαίσας O	Γεράσ. Αντύπας
Α. Δρ. Γ. Φωσκάκης O	Αντώνιος Ζερβός O
Λουκάς Κρεστανίτης	Γεώργιος Φλωριάς
Στέφ. Στεφανόπουλος N	Γ. Ίακωβάτος N
Χ. Στεριόπουλος N	Χ. Ίακωβάτος N
Άλ. Βιλαΐτης	Γ. Λεϊδαδάς
Άλέκος Άχυλος	Άναστ. Δημητριάδης N
Λουκάς Κατσιάς O	Άνδρ. Νοταράς
Άναγ. Δημητρίου	Ευθ. Κανελλόπουλος O
Πέτρος Ζάνος	Ίω. Γ. Ίωάννου
Ιωάννης Βλαχιάδης	Κοσμᾶς Πανᾶρης
Σπυρ. Μαλασπίνας	Εμμανουήλ Κοντολείων
Κωνστ. Πεταλάς N	Γεώργιος Αρώνης
Άναστ. Μιχαλόπουλος	Ιημ. Βροτίσης N
Ίωάννης Ζαΐμης N	Χαρ. Α. Χρηστόπουλος N
Σωτ. Πετιμεζάς N	Σπ. Παπαδόπουλος N
Λεων. Πετιμεζάς N	Ιω. Βαλασόπουλος N
Ανδ. Οικονομόπουλος	Σπ. Σπηλιωτάκης
Ίω. Παπαδόπουλος N	Σπ. Κοπανίτσας N
Ίωάννης Φιέσσας N	Ιω. Α. Κορριωτάκης N
Περ. Μαυρομιχάλης N	Αναστ. Κορριωτάκης
Γ. Περίωνης O	Γεώργιος Λάμπας N
Κωνστ. Δημητριάδης O	Βασίλειος Α. Σπυρόπουλος N
Άλ. Κοντόσταυλος	Αριστοτέλης Βαλαωρίτης
Ίω. Μπαλάφας O	Γεράσ. Σέρβος
Τριαντ. Αζαρέτος N	Άλ. Σταματόπουλος
Κωνστ. Κυπριάδης N	Δημ. Τσαμπόπουλος
Στ. Παλαβός O	Δημ. Παπαλουκάς N
Σωκράτης Κουρής O	Γεώργιος Μπουκίδης N

Χρήστος Α. Χρηστόπουλος N	Μπενιζέλος Ρούφος
Βασ. Δημητράκου N	Α. Μπουκαούρης
Άναγ. Σαυρόπουλος	Θάκος Κανακάκης Αρ.
Σπυρ. Οικονομίδης N	Άθην. Μησυρλής O
Άθανάσιος Σιναιωτής N	Κωνστ. Δαρειωτής
Άσπρ. Ζατουνίτης	Ιω. Δουλίδης O
Ξενοφών Αγγοθέτης N	Κωνστ. Μελαχρινός
Ιωάννης Άλεξίου N	Γεώργιος Μπούμπουλης
Έπ. Δεληγεωργάκης O	Δημ. Θεοχάρης N
Χαρίλαος Τρικούπης	Κωνστ. Πλατύς
Άλέξανδρος Κουμουνδούρης	Άχιλλεύς Μεταξάς
Περ. Μπούτος N	Μιλτιάδης Κανάρης N
Π. Καλαμαριώτης	Εύσταθιος Παρίσης N
Ίω. Προβιλέγιος O	Ιάκωβος Παξιμαδής
Π. Μοδινός O	Μιθθαίος Γιαννούλης N
Άριστείδης Ραυτόπουλος O	Σωτ. Σωτηρόπουλος O
Έμ. Ναυπλιώτης N	Άθ. Γρηγοριάδης N
Ν. Κονταράτος	Τσίνας Μαυροειδής N
Ν. Καναβός N	Β. Σκαλτσούδης
Ν. Φαρμάκης	Δ. Βότσαρης N
Ί. Πρωτοπαπᾶς N	Σταμ. Κορίζης O
Κωνστ. Εὐθυμίου N	Σπυρ. Καραμάνης O
Τηλέμ. Ρούκας N	Δημήτριος Βούλγαρης
Κίμων Χριστοδούλου	Άθανάσιος Μιαούλης N
Άντων. Α. Μαυρομιχάλης	Άνδρέας Κωνταουριώτης
Ίω. Κατσάκος	Άθ. Χατζόπουλος N
Π. Αετωτάκης N	Τασ. Πλέσσας N
Χ. Χρηστόπουλος N	Δ. Τσιριμώκος O
Χ. Κανελλόπουλος N	Δ. Χατζίσκος N
Κ. Οικονομόπουλος N	Δημ. Κριεζιώτης N
Δημ. Μακρής	Ν. Βουδούρης
Εὐθύμιος Κεχαγιάς O	Αύγ. Άθέρωφ
Λουκάς Καρταϊδανός	Κωνστ. Κανάρης
Σπυρ. Κριεζής	Δημ. Βαλαβάνης
Α. Ρηόπουλος	

Ενταῦθα προσελθόντες οἱ ἄρτι ἀνακρυχθέντες βουλευταὶ Εὐστ. Οἰκονομόπουλος καὶ Δ. Παπανικολάου ἐδῶκαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἁθροῦ 64 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον ὅρον κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν προαρτῶμενον τῆς ὀρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Ακολούθως ανεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος ἐφ' ἧς λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε, νὰ μὴ γίνῃ δεκτὸς ὁ τέταρτος βουλευτὴς Ἰωάννης Κορφιωτάκης ὡς μὴ ἔχων τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα καθὼ ἀνῆλθ', ν' ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Φαρίδος διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν πρακτικῶν, νὰ παραδεχθῇ ὅτι ὑπάρχει ἰσοψηφία μεταξὺ τῶν Ἀναστ. Κορφιωτάκη καὶ Τσιβανοπούλου καὶ νὰ διαταχθῶσιν ὡς πρὸς τοῦτο τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα.

Τοῦτον ἀντικρούσας ἕτερος ἐπρότεινε νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ, καὶ γίνῃ δεκτὸς ὁ ἀνακηρυχθεὶς βουλευτὴς Ἰωάννης Κορφιωτάκης, ὡς ἔχων τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου ἀπέρριψε τὰς γενομένας κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Φαρίδος καὶ τῶν προσόντων τοῦ Ἰωάννου Κορφιωτάκη ἐνστάσεις μὴ ἀναστᾶσα καὶ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὡς ἔγκυρον τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμόνος καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς ΚΚ. Ἰωάννην Βαλασόπουλον, Σπ. Σπηλιωτάκην, Σπυρ. Κοπανίτσαν, Ἰωάννην Κορφιωτάκην καὶ Ἀναστ. Κορφιωτάκην.

Μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ ἀποτελέσματος ἐπ' ὀνόμασιν αὐτῶν, ανεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος, ἐφ' ἧς λαβὼν τις τὸν λόγον, ἐπρότεινε τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Χαιρωνείας, καὶ τὴν ἐπανάληψιν αὐτῆς, καθόσον εἰς τὸν δῆμον τοῦτον γραμματεὺς τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἦτον ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ὑποψηφίου Κ. Γ. Λάππα, πρὸς δὲ καὶ πολλοὶ τεθνεώτες γαίνονται σημειωμένοι εἰς τὸ πρωτόκολλον ὡς ψηφορροήσαντες.

Τῶν ἐνστάσεων τούτων μὴ ὑποστηριχθεισῶν καὶ παρ' ἄλλου, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δι' ἀναστάσεως ἀπέρριψεν αὐτάς καὶ παρεδέχθη ὡς ἔγκυρον τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Γεωργίον Λάππαν καὶ Βασίλειον Σπυρόπουλον.

Ἐκδηλωθέντος τοῦ ἀνωτέρω ἀποτελέσματος ὑπὲρ αὐτῶν, ανεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Λευκάδος ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος, καθ' ἧς μηδεμίαν ἀντιρρόησιν ἐπενεχθείσης ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους τῆς νήσου Λευκάδος βουλευτὰς τοὺς Ἀλέξ. Σταματόπουλον, Ἀριστ. Βαλκωρίτην καὶ Γεράσιμ. Σέρβον.

Μετὰ τὴν ἐκδηλωσιν τοῦ ἀποτελέσματος καὶ τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ἀνωτέρω βουλευτῶν, ανεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς

ἐπαρχίας Λοκρίδος ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρόησεως ἐπενεχθείσης ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος τοὺς Δημήτριον Τσαμποπούλον καὶ Δημ. Παπαλουκᾶν.

Ἀνακηρυχθέντος καὶ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου, ὁ πρόεδρος παρελθούσης τῆς ὥρας, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 5 1/2 Μ. Μ. εἰπὼν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης θέλει εἶσθαι ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν.

Ὁ Πρόεδρος
Τ. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Χ. Μαστραπᾶς,
Θ. Κανακάρης.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

«Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1865, προτελόντες οἱ ἄρτι παραδεδυθέντες βουλευταὶ Κορινθίας καὶ Κυνourίας ὤμωσαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ἀκόλουθον ὅρκον»

Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαίρετου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου.

Διὸ συνετάχθη τὸ παρὶν πρωτόκολλον, ὑπὲρ ὑπεγράφη ὑπὸ τε τοῦ Προεδρείου, τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ ὀρκισθέντος.»

Ὁ Πρόεδρος
Τ. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Ο. Θ. Μακρυγιάννης,
Γ. Ἀντίπας.

Οἱ ὀρκισθέντες
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος,
Δ. Παπανικολάου,

Ὁ ἱερεὺς
Ἰω. Κυριαζῆς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'.

της 29 'Ιουνίου 1865.

Απαρτισθείσης της Βουλῆς περί τὴν 11 ὥραν π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρ. ῥησαν.

Εἰς τὸν βουλευτὴν Ἀνδρ. Γιαννουλίδην ἐχυρηγῆθη μνηαία ἀπουσίας ἀδεία.

Ἀκολούθως ἀναγγείλαντος τοῦ Προέδρου ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν, ἀνεγνώσθη ἡ ἐκ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος, ἐφ' ἧς λαθὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς διότι πρὸ ταύτης ἐλαθε χώραν μετὰ τῶν ἐπιτ. χόνιων καὶ πολλῶν δημοτικῶν καὶ τινῶν διαιστικῶν ὑπαλλήλων συνομωσίᾳ πρὸς ἀποκλεισμόν παντός προσώπου προερχομένου ἐκ Τριπολιέως, περιόρισσα οὕτω τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως τῶν ἐκλογέων καὶ διότι αἱ ὁπαὶ τοῦ Ναὶ τῶν καλπῶν δύο τῶν ἀποτυχόντων εἰς τινὰς δήμους εὐρέθησαν κεκλεισμέναι διὰ χαρτίων καὶ ξύλων.

Τὴν πρότασιν ταύτην ἀντέκρουσαν μὲν τινες εἰπόντες ὅτι ἡ ἐγγραφὸς ὁμοιογία ἥτις ἐλαθε χώραν ἐπὶ τοῦ προκατειμένου δὲν εἶναι ἄλλο ἢ ἐν πρόγραμμα πολιτικόν, ἄλλως τε καὶ αὐτὰ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 τοῦ Συντάγματος καθιέρωσαν τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι καὶ συνταίριζεσθαι. Ἰππετήριζαν δὲ ἄλλοι ἐπενεγκόντες, ὅτι διὰ τῆς τοιαύτης συνωμοσίας δὲν ὑπῆρξεν ἡ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενη ἀμείνων ἐκλογὴ καθόσον δι' αὐτῆς ἐσχηματίσθη σῶμα ἐκλεκτῶρων ἐπιβάλον εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τὸν ὑπ' αὐτοῦ καταρτισθέντα συνδυασμὸν, ἐκτός τούτου οἱ λαθόντες μέρος εἰς τὴν συνωμοσίαν ὑπαλλήλοι ἐπεβόησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν ὑπὲρ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἐπιτυχόντων.

Επὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἐγκύριον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμου βουλευτῆς τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας τοὺς Γεωργίου Μπουκίδην, Χρ. Α. Χρηστόπουλον, Βασίλ. Δημητράκοπουλον, Ἀναγν. Σταυρόπουλον καὶ Σπυρ. Οἰκονομίδην.

Κρυυθέντος τοῦ ἀνωτέρω ἀποτελέσματος ἐπ' ὀνόμασιν αὐτῶν ἀνεγνώσθησαν κατὰ σειράν αἱ ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῶν ἐπαρχιῶν Μεγαλοπόλεως, Μεγαρίδος καὶ Μεσολογγίου ἐκθέσεις τῶν τμημάτων καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἐπενεχθείσης ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως γενομένης ἐπὶ

μὴς ἐκάστης, τὸ ἐγκύριον τῶν ἀνωτέρω ἐκλογῶν καὶ νομίμου βουλευτῆς

τῆς μὲν Μεγαλοπόλεως τοὺς Ἀθ. Σινανιώτην καὶ Ἀσημ. Ζατουνίτην

τῆς δὲ Μεγαρίδος τοὺς Ξενοφῶντα Λογοθέτην καὶ Ἰωάννην Ἀλεξίου καὶ

τοῦ Μεσολογγίου τοὺς Ἐπαμ. Δελιγεωργήν καὶ Χαρίλαον Τρικούπην.

Μετὰ τὴν ἐκδύλωσιν τοῦ ἀνωτέρω ἀποτελέσματος ὑπὲρ τῶν ἀναφερομένων, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνίας ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος, ἐφ' ἧς ἐλαθὼν τινες τὸν λόγον προτείναντες, οἱ μὲν τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς πέντε δήμων διότι τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν ἐπαύθησαν καὶ διωρίσθησαν ὑπαλλήλοι καὶ ἐν γένει ἐγένετο χρῆσις ὅλων τῶν μέσων τῆς ἐξουσίας πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ, ὅτι συνεκεντρίωθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην στρατός, ὑπαλλήλοι δὲ περιερχοῦντο τὰ χωρία καὶ ἐπηρεάζον τοὺς ἐκλογεῖς, πρὸς δὲ διότι ἐν τινὶ μὲν δήμῳ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς παρευρίσκοντο ἔνοπλοι ἐπὶ κεφαλῇς τῶν ὁποίων ἦσαν δημοῖοι ὑπαλλήλοι, καὶ διότι πολλοὶ ψευδοφόροι ἐξεδιώχθησαν καὶ ἀπεκλεισθησαν τῆς ψηφοφορίας, ἐν ἄλλῳ δὲ δήμῳ ἐψευδοφόρησαν ὑπόδικοι, ἐν ἄλλῳ ἐφυλακίσθησαν μέλη τινὰ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐν ἄλλῳ ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ τρόμου.

Ἄλλοι δὲ ἀντέκρουσαν διὰ μακρῶν τῆς ἀνωτέρω ἐνστάσεως ἰσχυριζόμενοι πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι οὐδεμίαν ὕλικήν διὰ ἐλαθε χώραν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν οὐδὲ καλπονοθεύσεις ὡς διακρίνονται οἱ ἐναντίοι, καθόσον εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ψηφοφορίας εἰσὶν ὑπογεγραμμένοι καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀποτυχόντων, θεδαιοῦντες τὴν ταξίν καὶ νομιμότητα μεθ' ὧν ἐνηργήθη ἡ ἐκλογὴ, ὅτι ὅσα οἱ κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἀγρεύσαντες ἐξέθηκαν εἰσὶν ἐπινοήματα τῆς ἀποτυχούσης μεριδος, τὰ ὅποια μεταδίδουσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἄδυσανίστως, ἵνα ἐπηρεάσωσι τὰς πεπιθόσεις αὐτῆς καὶ ὅτι ἀπέναντι τῶν ὑπαρχόντων δημοσίων ἐγγράφων τοιαῦται ἀντιρρήσεις δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ὑπόστασιν τινὰ, ἐπρότειναν τὴν ἀπόρριψιν τῶν ἀνωτέρω ἐνστάσεων καὶ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς ὡς νομίμως διεξαχθείσαν.

Ἀναγνωσθείσης καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης ἀναφορᾶς τινος τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Καλάμαις πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέως πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνομένης περὶ τῶν διατρεχάντων κατὰ

τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκλογῆς, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνίας τοὺς Ἀλέξανδρον Κομμουνδοῦρον, Παναγ. Καλαμαριώτην καὶ Περικλῆν Μποῦτον.

Ἐκδηλώσαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα ἐπ' ὀνόμασιν αὐτῶν, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Μήλου ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος, καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἐπενεχθεῖσας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς, καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας ταύτης τοὺς Ἰω. Προβελέγιον καὶ Πέτρον Μοδινόν.

Μετὰ τὴν ἀνακρούσιν τοῦ ἀνωτέρω ἀποτελέσματος ὑπὲρ αὐτῶν, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Νάξου ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος, ἐφ' ἧς λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὴν μὴ παραδοχὴν τοῦ Κ. Ραυτοπούλου ὡς μὴ ἔχοντος τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Τῆς προτάσεως ταύτης ἀποκρουθεῖσας ὑπ' ἄλλου ἀποδείξαντος ὅτι ὁ παῖς τοῦ Κ. Ραυτοπούλου ἦτον ἀξιωματικὸς τῆς Β. Φάλαγγος, αὐτὸς δὲ ὁ ἴδιος γεννηθεὶς ἐν Νάξῳ εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τὸ δημοτολόγιον τοῦ δήμου τούτου, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Νάξου τοὺς Α. Ραυτοπούλου, Ἐμ. Ναυπλιώτην καὶ Νικόλαον Κονταράτον.

Ἀπαγγείλαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος, καθ' ἧς μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἐπενεχθείσης ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους αὐτῆς βουλευτὰς τοὺς Νικόλαον Φαρμάκην, Ἰωάννην Πρωτοπαπῖν καὶ Νικόλαον Καναβόν.

Ἐκδηλωθέντος καὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀποτελέσματος ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν, ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 4 ὥραν Μ. Μ. εἰπὼν ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης ἔσται ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν.

Ὁ πρὸς Πρόεδρος
Τ. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Θ. Κανακάρης,
Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΖ'.

Τῆς 30 'Ιουλίου 1865.

Ἀπαρτισθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρήθησαν.

Ἀπαγγείλαν ὁ Πρόεδρος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν λοιπῶν ἐκλογῶν, ἐφ' ᾧ ἀνεγνώσθησαν κατὰ σειράν αἱ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας, Σηροχωρίου καὶ Οἰτύλου ἐκθεσις τῶν οἰκείων τμημάτων καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἐπενεχθεῖσας ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου δι' ἀναστάσεως, γενομένης ἐπὶ μίᾳ ἐκάστης, παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον αὐτῶν καὶ νομίμους βουλευτὰς.

Τῆς μὲν Ναυπλίας τοὺς Κωνστ. Βύθυμιόπουλον καὶ Γρηγόριον Ὑψηλάντην,

Τοῦ δὲ Σηροχωρίου τοὺς Κίμωνα Χριστοδούλου καὶ Τηλέμαχον Ρούκην καὶ

Τοῦ Οἰτύλου τοὺς Ἀντώνιον Μαυρομιχάλην, Ἰωάννην Ἠλ. Κατσακόν καὶ Πέτρον Λεωτσάκον.

Ἀναγγείλαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα ὑπὲρ αὐτῶν, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε ν' ἀναγνωρισθῇ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Οἰτύλου τὸ δικαίωμα ν' ἀποστείλῃ καὶ τέταρτον βουλευτὴν, καθόσον ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς εἶναι ἀνώτερος τῶν τριάντα χιλιάδων.

Μετὰ βραχείαν δὲ συζήτησιν ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης, ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Λεωνίδαν Πετροπουλάκην καὶ Ἀθ. Χατζόπουλον ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ἐπὶ τούτῳ κρατηθεὶς τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ διὰ ψήφων 69 πρὸς 51 ἀρνηθέντων ψήφον 6 παρεδέχθη τὴν ἀνωτέρω πρότασιν.

Κηρύξαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας καὶ νόμιμον τέταρτον βουλευτὴν τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου τὸν Ἀλέξανδρον Κομμουνδοῦράκη, ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐκθέσεις τῶν ἐπαρχιῶν Ὀλυμπίας καὶ Παξῶν ἐκθέσεις τῶν οἰκείων τμημάτων καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἐπενεχθείσης ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, δι' ἀναστάσεως γενομένης ἐφ' ἑκατέρας τούτων, παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῶν ἐκλογῶν καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς μὲν Ὀλυμπίας τοὺς Χαρ. Χριστόπουλον, Χ. Κανελλόπουλον καὶ Κ. Οἰκονομόπουλον, τῶν δὲ Παξῶν τὸν Δημήτριον Μακρῶν.

(Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς Τόμος Α'.)

Εκδηλωθέντων τῶν ἀνωτέρω ἀποτελεσμάτων ὑπὲρ αὐτῶν ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος, ἐφ' ἧς λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὴν μὴ παραδοχὴν τοῦ ἀναδειχθέντος ὡς βουλευτοῦ Λ. Καραλιθάνου, διότι κατὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ δὲν ἐτηρήθησαν αἱ νόμιμοι τύποι, μὴ προταθέντος τοῦ ὀνόματός του ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένης προθεσμίας.

Τοῦτον ἀντικρουσάντων ἑτέρων, εἰπόντων ὅτι ἡ πρότασις αὐτοῦ ὡς ὑποψηρίου ἐγένετο ἐν καιρῷ καὶ ἀπεστάλη διὰ τοῦ ταχυδρομείου εἰς τὴν ἑδρὰν τοῦ ἀνακηρύζοντος δικαστηρίου, ἀλλ' ἔνεκεν ἀπροόπτων περιστατικῶν ἔμεινεν ἡ προτεινούσα αὐτὸν ἀναφορὰ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον πέραν τῆς προθεσμίας, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου δι' ἀναστάσεως, παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους βουλευτάς τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος τοὺς Εὐθύμιον Κεχαγιᾶν, Λουκᾶν Καραλιθάνον καὶ Σ. Κρεμεζην.

Μετὰ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἀνωτέρω ἀποτελέσματος ὑπὲρ αὐτῶν, λαβὼν τις τὸν λόγον καὶ ἀναγνούς ἀναφορὰν τινὰ τοῦ ἐπιλαχόντος Παπακωνσταντίνου περὶ προσθήκης καὶ τέταρτου βουλευτοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Παρνασσίδος ἐπρότεινε ν' ἀναγνωρισθῇ καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην τὸ δικαίωμα ν' ἀποστείλῃ τέταρτον βουλευτὴν διότι ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς εἶναι ἀνώτερος τῶν τριάκοντα χιλιάδων.

Τῆς προτάσεως ταύτης ἀντικρουσθεῖσης ὑπ' ἄλλων ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου δὲν παρεδέχθη αὐτὴν μὴ ἀναστᾶς.

Ἐνταῦθα, προκειμένου νὰ ὁρισθῇ ὁ τρόπος ἀνακηρυχθεῖς τέταρτος βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου πολλοὶ ἰσχυρίσθησαν ὅτι ἡ Βουλὴ διὰ τῆς προηγουμένης ἀποφάσεως τῆς παραδεχθεῖσα ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐν λόγῳ ἐπαρχίας εἶναι ἀνώτερος τῶν τριάκοντα χιλιάδων, δὲν ἐννοεῖ νὰ παραδεχθῇ καὶ ὡς τέταρτον βουλευτὴν αὐτῆς τὸν ἐπιλαχόντα Λ. Εἰς. Κουμουνδουράκη, ἐπὶ τούτοις ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα αὐτῆς παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὡς τέταρτον βουλευτὴν τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου τὸν ἐπιλαχόντα Ἀλέξ. Κουμουνδουράκη, ὅστις προσελθὼν ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Συντάγματος ὁριζομένον ὄρκον.

Ἀνεγνώσθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος, ἐφ' ἧς λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς, καθόσον αὕτη ἐνηρ-

γήθη ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ τρόμου ἐκ τῆς συμβάσεως συμπλοκῆς καὶ τῶν φόνων καὶ περὶ αὐτῆς ἡ προθεσμία τῆς ψηφοφορίας, πρὸς δὲ, ἐπρότεινε, τὴν μὴ παραδοχὴν τοῦ ἀναδειχθέντος βουλευτοῦ Θά. νου Κανακάρη ὡς ἀνήλικος, ἐπικαλοθεῖς πρὸς ὑποστήριξιν τῆς προτάσεώς του διάφορα ἔγγραφα.

Τοῦτον ἀντέκρουσεν ἑτέρος εἰπὼν, ὅτι ἡ περὶ τῆς δ' λόγος συμπλοκῆς ἔλαβε χώραν πρὸ τῆς ἐκλογῆς, ἡ δὲ πασιτάσις τῆς προθεσμίας τῆς ψηφοφορίας ἐγένετο συναινέσει τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, πρὸς δὲ ὅτι ὁ Θά. νος Κανακάρης ἔχει τὴν ἀπαιτούμενην ἡλικίαν.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους βουλευτάς τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν τοὺς Ἀνδρέαν Ῥηγόπουλον, Βενιζέλον Ρούφον, Ἀριστείδην Μπονικαούρη καὶ Θά. νον Κανακάρη.

Κηρύξαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα, ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῶν ἐπαρχιῶν Πυλίας καὶ Σκοπελίου ἐκθεσεῖς τῶν οἰκείων τμημάτων καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἐπενεχθεῖσης ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου δι' ἐδικῆς ἀναστάσεως γενόμενης, ἐπ' ἑκατέρᾳ τούτων, παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον τῶν ἐκλογῶν καὶ νομίμους βουλευτάς τῆς μὲν Πυλίας τοὺς Ἀθανάσιον Μητυρλῆν καὶ Κωνσταντίνον Δαρειώτην, τῆς δὲ Σκοπελίου τοὺς Ἰωάννην Δουλιδῆν καὶ Κ. Μελαγχρινόν.

Ἀπαγγελλάντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα ὑπὲρ αὐτῶν, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Σπετσῶν ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος, ἐφ' ἧς λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς διότι κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς ἔλαβε χώραν δωροδοκία.

Τῆς ἀναστάσεως ταύτης μὴ ἀποδεχθεῖσης, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους βουλευτάς τῆς ἐπαρχίας Σπετσῶν τοὺς Γ. Μπούμπουλην καὶ Δ. Θεοχάρην.

Εκδηλώσαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα ἐπ' ὀνόμασιν αὐτῶν, ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Σύρου ἐκθεσις τοῦ οἰκείου τμήματος καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἐπενεχθεῖσης ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς καὶ νομίμους βουλευτάς τῆς ἐπαρχίας Σύρου τοὺς Κωνστ. Πλατῆν, Ἀχιλλεῖα Μεναζῆν καὶ Μιλτιάδην Καναρῆν.

Μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ ἀνωτέρω ἀποτελέσματος ἐγένετο

πράξεις περί προσθήκης τετάρτου βουλευτοῦ καὶ εἰς τὴν εἰρη-
μένῃ ἐπαρχίαν, ἀλλ' ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δι' ἀναστάσεως δὲν
παρέδεχθη ὅτι ὁ πληθυσμὸς Σύρου εἶναι ἀνώτερος τῶν τριάκον-
τα χιλιάδων.

Ἀνεγνώσθη ἔπειτα ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρ-
χίας Τήνου ἐκθεσίς τοῦ οἰκείου τμήματος, ἐφ' ἧς λαθῶν τις τὸν
λόγον, ἐπρότεινε τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς τῶν δῆμων Σωσθε-
νίου καὶ Πανόρμου, καθόσον, εἶπε, φαίνονται πολλὰ πρόσωπα
σημειωμένα ἐν τοῖς πρακτικαῖς ὡς ψευδοφύλακτα ἐνὸς βεβαι-
οῦται διὰ πιστοποιητικῶν τῶν ἐφημερίων καὶ τῶν ἀρμοδίων
παρέδρων ὅτι τινὰ μὲν ἐξ αὐτῶν ἀπεδήμουν κατὰ τὴν ἐνέργειαν
τῆς ἐκλογῆς, ἄλλα δὲ ἦσαν τεθνεῶτα.

Μετά τινα ἀντειπόντα διὰ τὰ εἰρημένα πιστοποιητικά εἰσὶ
πλαστά, καὶ ἄλλον ἰσχυρισθέντα, ὅτι εἰς τὸν ἕνα δῆμον ἡ ἐκλογὴ
ἐνεργήθη ὑπὸ τὸ κράτος τῆς εἰς ἐκδιωχθέντων ἐκείθεν τοῦ
προέδρου καὶ ἐνὸς μέλους τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐγένετο
ψευδοφύλακα κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν
ψηφοδικῶν Περ. Μαυρομιχαλὴ καὶ Περικλέους Μποῦτου ἐξ ἧς
συνήθ., κατὰ τὸ ἔωδε προσαρτώμενον τῆς ψευδοφύλακας πρωτό-
κολλον, ὅτι ἡ βουλὴ ἀπέρριψε τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τῶν εἰρη-
μένων δύο δῆμων διὰ ψήφων 65 κατὰ 51 ἀρνηθέντων ψήφον 3.

Πρωτόκολλον ψευδοφύλακας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ βουλὴ τὸ ἄκυρον τῆς ἐκλογῆς τῶν δῆμων
Σωσθενίου καὶ Πανόρμου τῆς ἐπαρχίας Τήνου, ναὶ ἢ ὄχι; »

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Σπυρ. Καραϊσκάκης	N
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	N	Ἀνδρ. Στράτος	N
Αἰαλὸς Λαγινωτατίδης		Δημήτριος Γρίβας	O
Ἀναγν. Γιαννουλίδης		Γ. Γεροθανάσης	O
Μιχ. Α. Καίτης	N	Π. Πετιμεζῆς	O
N. Π. Καίτης		Ε. Θ. Δεληγιάννης	O
Δημ. Τσόκρης		Γ. Πλαπούτας	O
Α. Λαμπρινίδης		Α. Ἀντωνόπουλος	O
Κωνστ. Μανουσάκης	O	Ἀθαν. Γόνδικας	
Ὄθων Μακρυγιάννης	N	Χ. Σκελλάρης	O
Περ. Αναρ. Πετρακῆς		Ἠλ. Β. Μαυρομιχαλὴς	N
Δημ. Καλλιφρονᾶς		Α. Πετροπουλάκης	N
Παναγ. Κυριακός		Χρ. Μαστραπῆς	N
Ἀριστ. Μπαλάνος	N	Ἰω. Σαφάκης	N

Νικ. Παπμιχαλόπουλος	N	Γεώργιος Μαρκοῦδης	N
Γ. Ζουμπουλάκης		Θεόδωρος Ζερβός	
Ἀντ. Σ. Μήστας	N	Νικόλαος Καρύδης	N
Π. Γουζούασης	O	Νικ. Παγκράτης	N
Δημ. Τσιτσάρας		Πολ. Κωνσταντᾶς	N
Γεώργιος Ἀποστολίδης	O	Θεόδωρος Ρωμάιος	
Δημ. Ζώτος	N	Νικόλ. Λαυδρός	N
Πάνος Μανωλίδης	N	Γερ. Μαυρογιάννης	
Κ. Λομνιάδης		Νικ. Γεωργακάτος	N
Δ. Πατέλλης		Α. Ἀννίνος	O
Σ. Λιονταράκης		Α. Τσουγανάτος	N
Ἰω. Πλαίστας	O	Γερ. Ἀντόπας	
Ἀνδρ. Γ. Φωσκάκης	O	Ἀντώνιος Ζερβός	N
Λουκούργος Κριστενίτης		Γεώργιος Φλωριάς	
Στέφ. Στεφανόπουλος	O	Γ. Ἰακωβάτος	N
Χ. Στεριόπουλος	O	Χ. Ἰακωβίτης	N
Ἀλ. Βιλαέτης		Γ. Αἰδαδάς	
Ἀλέκος Ἀχολός		Ἀναστ. Δημητριάδης	N
Λουκάς Κατσίνης	N	Ἀνδρ. Νοταρᾶς	
Ἀναγν. Δημητρίου	N	Εὐσ. Καναλλόπουλος	O
Πέτρος Ζάνος		Ἰω. Γ. Ἰωάννου	N
Ἰωάννης Βλαδιανός		Εὐθ' Οἰκονομόπουλος	O
Σπυρ. Μαλασπίνης		Κοσμάς Πινάρετος	O
Κωνστ. Πεταλάς	O	Ἐμμανουὴλ Κοντολέων	
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος		Γεώργιος Ἀρώνης	O
Ἰωάννης Ζαῦτης		Δημ. Βροντίσης	O
Σωτ. Πετιμεζῆς	N	Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	O
Λεων. Πετιμεζῆς	N	Σπ. Παπαδόπουλος	O
Ἀνδρ. Οἰκονομόπουλος	N	N. Ναπανικολάου	
Ἰω. Παπαδόπουλος	N	Ἰω. Βαλασόπουλος	N
Ἰωάννης Φλέσσας	N	Σπ. Σπηλιωτάκης	
Περ. Μαυρομιχαλὴς	N	Σπ. Κοπανίτσας	O
Γ. Πεφρωτής	O	Ἰω. Α. Κορριωτάκης	
Κωνστ. Δημητριάδης		Α. Κορριωτάκης	
Ἀλ. Κοντόσταυλος		Γεώργιος Λάπτας	O
Ἰω. Μπαλάφας	O	Πασ. Α. Σπυρόπουλος	O
Τριαντ. Λαζαρέτος	Αρ.	Ἀλ. Σταματόπουλος	
Κωνστ. Κυπριάδης		Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης	N
Σπ. Παδούδας	N	Γεράσ. Σίβος	
Σωκράτης Κουρῆς	N	Δημήτριος Τσαμόπουλος	

Δημήτριος Παπαλουκάς	Ο	Σπυρ. Κρεμύνης	Ο
Γεώργιος Μπουκίδης	Ο	Α. Ρηγάπουλος	
Χρήστος Α. Χρηστάπουλος	Ο	Μπενιζέλος Ρούφος	Ο
Βασ. Δημητριάδης	Ν	Α. Μπουκαάνης	Ο
Αναγ. Σταυρόπουλος	Ο	Θάνας Κανακάρης	Ο
Σπυρ. Οικονομίδης	Ο	Κωνστ. Δαρειώτης	Ο
Αθανάσιος Συνασιώτης	Ο	Αθαν. Μασουλῆς	Ο
Ασπ. Ζακουμίδης	Ο	Ιωάννης Δουλιώτης	
Ξενοφών Λο. αθέτης		Κωνστ. Μελαχρινός	
Ιωάννης Αλεξίου	Ο	Γεώργιος Μπουμπουλῆς	Ο
Επ. Αλεξηγιώτης		Δημ. Θωμάκης	
Χαρίλαος Τρικούπης	Ν	Κωνστ. Πλατὺς	
Αλ. Ξανθός Κουμουνοπούρος		Αχιλλεύς Μεταξῆς	Ο
Περ. Μπούτος	Ο	Μιλτιάδης Κανάρης	Ο
Π. Καλαμαριώτης	Ο	Εὐστράτιος Παρίσης	
Ιω. Προδελέγιος	Ο	Ιάκωβος Παξιμάδης	
Π. Μοδινός	Ο	Ματθαῖος Γιαννούλης	
Αριστ. Ραυτοπούλος	Ο	Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ο
Εμ. Ναυπλιώτης		Αθ. Γρηγοριάδης	Ν
Ν. Κονταράτος	Ο	Γεώργιος Μαυροειδῆς	Ν
Ν. Κανακός	Ν	Β. Σκαλτσόπουλος	Ο
Ν. Φωκιάδης	Ο	Δημ. Βότσαρης	
Ιω. Πρωτοπαπῆς	Ν	Σταμ. Κορίνης	Ο
Α. Ψηλάντης		Σπυρ. Καρκαβάνος	Ο
Κωνστ. Εὐθυμιάδης	Ν	Δημ. Βούλγαρης	Ν
Κρίμων Χριστοδούλου		Αθανάσιος Μιαούλης	
Τηλέμ. Ρούκης	Ν	Ανδρ. Κουντουριώτης	
Αντ. Α. Μαυρομιχάλης		Αθ. Χατζόπουλος	Ο
Ιω. Κατσάκος		Γασ. Πλέσσα	Ο
Π. Λεωτσάκος	Ν	Α. Τσιριμώκος	
Α. Κουμουνοπούρας	Ο	Δ. Χατζίσκος	Ο
Χ. Χρηστάπουλος		Δ. Κρεζώτης	Ν
Χ. Κανελλόπουλος	Ν	Ν. Βουδούρης	Ν
Κ. Οικονομίδης		Αύγ. Αβερών	Ο
Δημ. Μακρῆς		Κωνστ. Κανάρης	
Εὐθύμιος Κεχαγιάς	Ο	Δημ. Βαλαβάνος	Ο
Λουκάς Καρκαβάνος	Ο		

Μεθ' ὃ ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Τήνου καὶ νομίμους αὐτῆς

βουλευτὰς τοὺς Εὐστράτιον Παρίσην, Ιάκωβον Παξιμάδην καὶ Γιαννούλην Ματθαίου.

Ἐκδηλώσαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα, ἀνεγνώσθησαν κατὰ σειρὰν αἱ ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῶν ἐπαρχιῶν Τριφυλίας, Τριγωνίας, Τροιζηνίας καὶ Ὑδρας ἐκθέσεις τῶν οἰκείων τμημάτων, καθ' ὧν μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἐπενεχθεῖσας ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως γενομένης ἐπὶ μιᾶς ἐκάστης παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον αὐτῶν καὶ νομίμους βουλευτὰς.

Τῆς μὲν Τριφυλίας τοὺς Σωτ. Σωτηρόπουλον, Αθ. Γρηγοριάδην καὶ Τζέκον Μαυροειδῆν.

Τῆς δὲ Τριγωνίας τοὺς Β. Σκαλτσόπουλον καὶ Α. Μπότσαρην.

Τῆς Τροιζηνίας τοὺς Α. Καρκαβάνον καὶ Σταμάτιον Κορίτην καὶ

Τῆς Ὑδρας τοὺς Δημ. Βούλγαρην, Αθαν. Μιαούλην καὶ Ἀνδρέαν Γ. Κουντουριώτην.

Μετὰ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἀνωτέρω ἀποτελέσματος ὑπὲρ αὐτῶν ἀνεγνώσθη ἡ ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος ἐκθέσις τοῦ οἰκείου τμήματος ἐρ' ἧς λαθὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὴν μὴ παραδοχὴν τοῦ ἀναδειχθέντος πρώτου βουλευτοῦ Κ. Τ. Πλέσσα καθιστὸν οὗτος δὲν εἶναι ἐγκαταστημένος ἐν τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπαρχίᾳ καὶ οὐδὲ κτηματικὴν περιουσίαν ἐν αὐτῇ ἔχει. Τοῦτον ἀντικρούσαντος ἐτέρου καὶ ἀποδείξαντος διὰ δημοσίων ἐγγράφων ὅτι καὶ ἐγκαταστημένος εἶναι καὶ ἀρκετὴν κτηματικὴν περιουσίαν ἔχει ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη μὲν δι' ἀναστάσεως τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς, ἀπέρριψε δὲ τὴν περὶ ἀπαρρέκτου τοῦ Γασ. Πλέσσα πρότασιν μὴ ἀναστᾶσαι.

Κηρύξαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα καὶ νομίμους βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος τοὺς Γασ. Πλέσσαν, Αθ. Χατζόπουλον, Δημ. Τσιριμώκον καὶ Δημ. Χατσίσκον, ἐγένετο ὑπὸ τινος πρότασιν τοῦ ν' ἀναγνωρισθῇ καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην τὸ δικαίωμα ν' ἀποστείλῃ καὶ πέμπτον βουλευτὴν, διότι ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς εἶναι ἀνώτερος τῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων.

Μετὰ ἐραγχείαν δ' ἐπ' αὐτῆς συζητήσιν ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου δὲν παρεδέχθη τὴν εἰρημένην πρότασιν μὴ ἀναστᾶσαι.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐπὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῶν ἐπαρχιῶν Χαλκίδος καὶ Νέων Φαρῶν ἐκθέσεις τῶν οἰκείων τμημάτων καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἐπενεχθεῖσας ἡ Βουλὴ ἐρω-

τηθείσα δι' ἀναστάσεως γενομένης ἐφ' ἑκατέρας τῶν ἐκλογῶν παρεδέχθη τὸ ἔγκυρον αὐτῶν καὶ νομίμους βουλευτάς.

Τῆς μὲν Χαλκίδος τοὺς Δημήτριον Κριζιώτην, Νικόλαον Μπουντούρην καὶ Αὐγερινὸν Λόιρωφ.

Τῶν δὲ Νέων Φαρῶν τοὺς Κωνστ. Κανάρην καὶ Δημ. Βαλαυβάνον.

Παραμβάσας τῆς συζήτησεως ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν ἡ Βουλὴ, τῇ προαίσει τινός, παρεδέχθη νὰ συσταθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐπιτροπὴ τις πρὸς σύνταξιν σχεδίου τοῦ ὁριστικοῦ κανονισμοῦ.

Μετ' οὗτο ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 4 Μ. Μ.

Ὁ Προσ. Πρόεδρος
ΤΡ. ΛΑΖΑΡΕΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Ὁ Θ. Μακρυγιάννης,
Θ. Κανακάρης,
Χ. Μαστραπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΗ'.

Τῆς 6 Ἰουλίου 1865.

Ἀπαρτισθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθόντες οἱ ὅρτι ἐμφανισθέντες βουλευταὶ Ἰωάννης Χατμῆς καὶ Κίμων Χριστοδούλου ἔδωκαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον ὅρκον.

Ἀνεγνώσθη εἰτα ἔγγραφο τοῦ Διοικητοῦ τῆς ἐθνικῆς τραπέζης, δι' ἧς ἀποστέλλει τὴν ἰσολογισμὸν τῆς ἀ. ἐξαμηνίας τρέχοντος ἔτους.

Εἰς τοὺς βουλευτάς Ἀθ. Χατσόπουλον καὶ Δημήτριον Τσιριμῶκον ἐχορηγήθη μηνιαία ἀπουσίας ἀδεία.

Ἐνεκρίθη κατόπιν ἡ παρὰ τοῦ Προέδρου δοθείσα εἰς τοὺς βουλευτάς Δ. Παλαμβάνον καὶ Εὐστράτιον Παρίσην ἔνδεον καταπειγούσης ἀνάγκης μηνιαία ἀπουσίας ἀδεία.

Μετὰ ταῦτα ἀνήγγειλεν ὁ Πρόεδρος ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ ὁριστικοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς. Οὕτω δὲ ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 1, ἐφ' οὗ λαβὼν τις τὸν λόγον, ἐπρότεινε τὴν ἀπάλειψιν αὐτοῦ, καθόσον,

εἶπεν, δι' αὐτοῦ ὁλοκλήρου τοῦ κεφαλαίου κανονίζονται αἱ ἐργασίαι τῆς μελλούσης Βουλῆς περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν, ὅπερ δὲ δύναται νὰ πράξῃ ἡ παρούσα ἀνεὺ ὑπερβάσεως τῶν καθηκόντων τῆς.

Τῆς προτάσεως ταύτης ἀποκρουσθείσης μὲν ὑπὸ τινων εἰπόντων, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἡ συντάξασα τὸ προκείμενον ἄρθρον δὲν ἔννοεῖ νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτὸ εἰς τὴν ἐπερχομένην Βουλὴν, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ ὁδηγήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν ἐξελέγξιν τῶν ἐκλογῶν, ὥτις ἄλλως δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δεχθῇ αὐτὸν ὑποτιμηθείσης δὲ ὑπ' ἄλλων ἐπενεγκόντων, ὅτι ἡ ἐπερχομένη Βουλὴ δύναται νὰ ὁδηγηθῇ ἐκ τοῦ συζητηθέντος καὶ παραδεχθέντος προσωρινοῦ κανονισμοῦ, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀπέρριψε τὴν προκειμένην πρότασιν καὶ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως ὡς 1 τὸ ἐξῆς ἔχον οὕτως:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τοῦ προσωρινοῦ προεδρείου καὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ἄρθρον 1.

«Ὁ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συνόδου πρεσβύτερος τῶν παρόντων βουλευτῶν προεδρεύει, γραμματεῖ οὖσι δὲ τέσσαρες, οἱ νεώτατοι.»
Ἀνεγνώσθησαν εἰτα κατὰ σειρὰν τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 καὶ δι' ἐιδικῆς ψηφοφορίας γενομένης δι' ἀναστάσεως ὑφ' ἑνὸς ἐκείνου αὐτῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὰ ἔχοντα ὡς ἰσχυροῦς.

Ἄρθρον 2.

«Πρὸς ἐξελέγξιν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἡ Βουλὴ μερίζεται διὰ κλήρου εἰς ὀκτὼ τμήματα.»

Ἄρθρον 3.

«Αἱ ἐκλογαὶ διανέμονται κατ' ἀναλογίαν διὰ κλήρου εἰς τὰ τμήματα, παρὰ τῶν ὁποίων ἐξελέγχονται.

Ὅσας δὲ αἱ ἐκλογαὶ τύχουσιν εἰς τμήματα, εἰς 2 μέλη αὐτῶν ἀνήκουσι, τότε διίθονται εἰς τὸ ἐπόμενον τμήμα, εἰς τὸν ὅσον ὥστε νὰ μὴ ἐξελέγχωσιν ἐκλογὰς ἀφαιρώσας ἴδια αὐτῶν μέλη. Εἰς τὴν ἐνώπιον τῶν τμημάτων συζήτησιν δύναται νὰ παρουσιασθῶσι καὶ ἀναπτύξωσι τὰς ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς ἐστάσεις ὅσοι τῶν ἐπιλαχόντων θελήσωσι. Τοῦ δικαιώματος δὲ τούτου δύναται νὰ κάμωσιν ἐπίσης χρῆσιν καὶ οἱ βουλευταί, τὰς ἐκλογὰς τῶν ὁποίων ἀφορῶσιν αἱ γενομέναι ἐστάσεις.»

Ἄρθρον 4.

«Περὶ τῆς ἐξελέγξεως ἐκάστης ἐκλογῆς συντάσσεται ἐκθεσις

γτιολογημένη και υποβάλλεται εις την Βουλὴν δι' εισηγητοῦ ἐκλεγμένου ὑπὸ τοῦ τμήματος.

Αἱ συνεδριάσεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ τμήματος ἔχουσι κύρος, ὅταν ὡς παρόντα τοῦλάχιστον τὰ ἡμῖς πλέον ἑνὸς τῶν παρόντων ἐν Ἀθήναις μελῶν του. Ἐκαστον τμήμα ἐκλέγει πρόεδρον καὶ γραμματεῖα.

Ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει δύναται νὰ συζητηθῇ ἐκλογὴ τις, πρὶν ἢ τυπωθῇ ἡ ἐκθεσις καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς βουλευτάς πρὸ 24 ὥρων. »

Μετ' οὗ ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 5, ἐφ' οὗ λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθεκεν, ὅτι ἂν τὸ τμήμα δὲν ὑποβάλλει τὴν ἐπὶ τῆς ἐξελέξεως τῆς ἐκλογῆς ἐπαρχίας τινος ἐκθεσὶν τοῦ ἐντός τῆς τακτομένης προθεσμίας, ἡ Βουλὴ τῇ αἰτῇσι δύο ἢ τριῶν βουλευτῶν, δύναται νὰ ἐπιλαμβάνηται τῆς συζητήσεως αὐτῆς κατὰ τὴν ἀλφαριθμητικὴν τῆς ἐπαρχίας τάξιν ἀνευ τῆς ἐκθέσεως τοῦ οἰκείου τμήματος, καὶ ἐπρότεινε τὴν ἀπέλειψιν τῶν δύο τελευταίων παραγράφων τοῦ ἁρθρου καὶ τὴν τροποποίησιν αὐτοῦ σύμφωνα μετ' ἁ ἁρθρα.

Τῆς προτάσεως ταύτης μὴ ὑποστηρικθείσης ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον, ἔχον ὡς ἐξῆς·

Ἄρθρον 5.

« Ἡ Βουλὴ συζητεῖ τὰς ἐκλογὰς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξελέξεως αὐτῶν παρὰ τῶν τμημάτων καὶ τὴν κατάθεσιν τῶν ἐκθέσεων εἰς τὸ ἱερεῖον. Ἡ συζήτησις γίνεται κατ' ἀλφαριθμητικὴν τῶν ἐπαρχιῶν τάξιν, καὶ ἡ Βουλὴ ἀποφαίνεται περὶ τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ τῶν προσόντων τῶν ἐκλεγθέντων. Ὁ δὲ πρόεδρος κηρύττει βουλευτάς ἑκείνους, ὧστεν αἱ ἐκλογαὶ ἐπακυρώθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἐντός πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως τῶν τμημάτων καὶ τῶν εἰς αὐτὰ ἀνατεθειμένων ἐκλογῶν, τὰ τμήματα συνερχόμενα ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἀπάσας τὰς ἐκθέσεις αὐτῶν.

Ἄν τμήμα τι δὲν παρουσιάσῃ τὴν ἐκθεσὶν αὐτοῦ, ἡ Βουλὴ ἢ διατάσσει τὴν παρ' ἄλλου τμήματος, διὰ κλήρου ὀρίσθησθαι, σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως, ἢ χορηγεῖ εἰς τὸ βραδύναν τμήμα ἀνάλογον πρὸς σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ προθεσμίου.

Εἰς πᾶσαν περίστασιν ἀποφαίνεται, ἂν πρέπει νὰ γίνῃ ἐνῆρξίς τῆς ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐκλογῶν συζητήσεως, ἢ ἂν πρέπει ν' ἀναβληθῇ αὕτη μέχρι προσαγωγῆς καὶ τῆς καθυστερουμένης ἐκθέσεως. »

Ἀνεγνώσθησαν ἔπειτα τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 καὶ μηδεμιᾶς κατ' αὐτῶν ἀντιρρήσεως ἐπενεγθείσης ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὰ δι' ἀναστάσεως γενομένης ἐφ' ἑκατέρου τούτων, ἔχοντα ὡς ἐξῆς·

Ἄρθρον 6.

« Οἱ βουλευταὶ δὲν ψηφοφοροῦσι μὲν ὑπὲρ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐκλογῶν, λαμβάνουσιν ὁμῶς μέρος εἰς τὴν συζήτησιν. »

Ἄρθρον 7.

« Ἐὰν ἐντός τῆς βουλευτικῆς περιόδου συμπέσῃ νὰ γίνωσι κατὰ μέρος νέαι ἐκλογαί, ἡ ἐξέλεξις αὐτῶν παραπέμπεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς διὰ κλήρου εἰς ἓν τῶν συστηθέντων κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τμημάτων. »

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ ἄρθρον 8, ἐφ' οὗ λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὴν συγχώνευσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἐπομένου.

Τούτου διαδεχθεὶς ἕτερος ἐπρότεινε, ἀντὶ τῶν ἐν τῷ σχεδίῳ ἀναφερομένων τριῶν ἀντιπροέδρων νὰ ἐκλέγωνται τέσσαρες ἢ δύο, διὰ νὰ καταρτισθῇ περὶ τὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ προεδρίου καὶ οὕτω ὑπάρχῃ μεταξὺ αὐτῶν πλειονοψηφία, ἥτις ν' ἀποφασίζῃ εἰς τὰ ὑπ' ὅψιν του τιθέμενα ζητήματα.

Μετὰ τινὰ δὲ ἐξήγησιν ὅτι οἱ ἀντιπρόεδροι, παρόντος τοῦ Προέδρου, δὲν θέλουσι λαμβάνει μέρος εἰς τὰ διάφορα περὶ γραφίου κλπ. ζητήματα καὶ τὴν ἀνάκλησιν τῆς περὶ τούτου προτάσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, δὲν παρεδέχθη μὲν τὴν περὶ συγχώνεως πρότασιν μὴ ἀναστᾶσα, παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα κατὰ τὸ σχέδιον, ἔχοντα ὡς ἀκολούθως·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ ὀριστικοῦ προεδρίου.

Ἄρθρον 8.

« Μετὰ τὴν ἐξέλεξιν τῶν ἐκλογῶν ἡ Βουλὴ ἐκλέγει κατὰ πᾶσαν Σύνοδον διὰ ψηφοδελτίων καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς μελῶν ἓνα πρόεδρον, τρεῖς ἀντιπροέδρους καὶ τέσσαρας γραμματεῖς. »

Ἄρθρον 9.

« Ὁ Πρόεδρος, οἱ ἀντιπρόεδροι καὶ οἱ γραμματεῖς ἐκλέγονται δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας. »

Ἀνεγνώσθη ἔτι τὸ ἄρθρον 10, ἐφ' οὗ λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε ὅπως ἡ ἀνακρίνωσις περὶ τοῦ νομίμου σχηματισμοῦ τῆς Βουλῆς πρὸς τὸν βασιλέα γίνωται διὰ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ προεδρίου ἐνώπιόν Του.

Μετὰ τινὰ δὲ ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης συζήτησιν, καθ' ἣν

ἐπρωτάθη ἡ προσθήκη τῶν ἐξῆς λέξεων α καὶ ἐμφανίζεται μετὰ τοῦ Προεδρείου ἐνώπιον αὐτοῦ » μετὰ τὴν λέξιν α Βουλῆς, ἢ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη τὸ εἰρημένον ἄρθρον μετὰ τῆς προταθείσης προσθήκης, ἔχον ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 10.

« Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ Προεδρείου, ὁ Πρόεδρος ἀναγγέλλει τῷ Βασιλεῖ τὴν συγκρότησιν τῆς Βουλῆς καὶ ἐμφανίζεται μετὰ τοῦ Προεδρείου ἐνώπιον αὐτοῦ. »

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολουθῶς κατὰ σειράν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως τὰ ἄρθρα 11, 12, 13 καὶ 14, ἔχοντα ὡς ἑπεται:

Ἄρθρον 11.

« Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ ἐπωσθῆποτε κωλυόμενον ἀναπληροῦσιν αὐτοδικαίως οἱ Ἀντιπρόεδροι, προτιμωμένοι τοῦ λαθόντος τὰς περισσότερας ψήφους. Τούτων δὲ κωλυομένων, προεδρεύει ὁ πρεσβύτερος τῶν παρόντων βουλευτῶν.

Ἀπόντων ἢ κωλυομένων τῶν γραμματέων, ὁ Πρόεδρος προσκαλεῖ εἰς τὸ προεδρεῖον προσωρινούς ἀναπληρωτὰς τοὺς νεωτάτους τῶν παρόντων βουλευτῶν. »

Ἄρθρον 12.

« Καθῆκον τοῦ Προέδρου εἶναι νὰ τηρῇ τὴν εὐταξίαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ἀκριβοῦς ἐφαρμογὴν τοῦ κανονισμοῦ, νὰ διδῇ τὸν λόγον, νὰ θέτῃ τὰ ζητήματα, νὰ ἀπαγγέλλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας καὶ τῶν ἄλλων ἀποφάσεων τῆς Βουλῆς καὶ ν' ἀγορεύῃ ἐν ὀνόματι αὐτῆς, κατὰ τὸ φρόνημά της. »

Ἄρθρον 13.

« Ὁ Πρόεδρος δὲν δύναται ν' ἀγορεύῃ κατὰ τὰς συζητήσεις, εἰμὴ διὰ νὰ ἐξηγήσῃ εἰς ποίαν στάσιν εὐρίσκειται τὸ ζήτημα ἢ νὰ ἐπαναγάγῃ τοὺς ἀγορευόντας εἰς τὸ προκείμενον. Ἐάν δὲ θέλῃ νὰ μετάσῃ τῆς συζητήσεως, παραχωρεῖ τότε τὴν ἔδραν τοῦ εἰς τὸν κατὰ τὸ 11 ἄρθρον νόμιμον αὐτοῦ ἀναπληρωτῆν, καὶ δὲν ἀναλαμβάνει αὐτὴν πρὶν ἢ τελειώσῃ ἢ ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος συζήτησις. »

Ἄρθρον 14.

« Καθῆκον τῶν γραμματέων εἶναι νὰ ἐφορῶσι τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν, ν' ἀναγινώσκουσιν αὐτὰ ἐπὶ συνεδριάσεως, καθὼς καὶ τὰ νομοσχέδια καὶ ἄλλας πράξεις ἢ ἐγγράφα ὅσα ἀπαιτεῖται ν' ἀναγνωσθῶσι πρὸς τὴν Βουλὴν, νὰ καταγράφωσι τὰ ὀνόματα τῶν ζητούντων τὸν λόγον, καθ' ἣν προσέρχονται τάξιν, ν' ἀριθμῶσι δημοσίᾳ τὰς ψήφους, νὰ κρατῶσι σημείω-

σιν τῆς ψήφου ἐκάστου βουλευτοῦ ἐν τῇ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίᾳ καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Βουλῆς, καὶ ἐν γένει νὰ ἐτελῶσι πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῆς. »

Ἀνεγνώσθη εἰτα τὸ ἄρθρον 15, ἐφ' οὗ λαβὼν τὸν λόγον ἐπρωτίνει τις τὴν ἀπάλειψιν αὐτοῦ, καθόσον, εἶπε, τὰ δι' αὐτοῦ κανονιζόμενα, διατάσσονται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Συντάγματος διὰ τοῦ ἄρθρου 56.

Τούτον ἀντικρούσας ἕτερος ἐπρωτίνει τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀπαλείψεως καὶ τὴν προσθήκην τῶν ἐξῆς α αἱ ἀνηντηκαὶ ψήφοι δὲν λογίζονται » μετὰ τὰς λέξεις α παρόντων μελῶν. »

Τούτον διαδεχθεὶς ἄλλος ἐπρωτίνει τὸ ἀπροχώρητον τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς περὶ προθέκης προτάσεως, καθόσον τὸ Σῶμα δὲν εἶναι ἤδη νομίμως συγκροτημένον.

Μετὰ τούτον λαβὼν ἄλλος τὸν λόγον ἐπρωτίνει τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς περὶ προσθήκης προτάσεως εἰς τὸ Ζ' κεφάλαιον, ὅπερ πραγματεῖται περὶ ψηφοφορίας.

Μετὰ τινὰ δὲ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω προτάσεων συζήτησιν, καθ' ἣν διάφοροι ἐξετέθησαν λόγοι πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δι' ἀναστάσεως γενομένης ἐπὶ μιᾷ ἐκάστης αὐτῶν ἀπέρριψε τὰς περὶ ἀπαλείψεως καὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως ἀνωτέρω ἐκτεθείσας προτάσεις, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον ὡς εἶχε, καὶ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῆς περὶ προθέκης εἰς τὸ ἄρθρον τῶν εἰρημένων λέξεων προτάσεως. Ἀλλὰ μετὰ μακρὰν ἐπὶ ταύτης συζήτησιν, καθ' ἣν διάφοροι ἐξετέθησαν λόγοι, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου δὲν παρεδέχθη αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν συνεδριάσεων καὶ τῶν συζητήσεων.

Ἄρθρον 15.

« Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ τι ἀνεῖ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεως καὶ ἐνός τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἀνεῖ ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται. »

Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ προτάσει τινος ὠρίσθη ἡ ἐπιούσα ὡς ἡμέρα καθ' ἣν προσκληθεὶς ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ν' ἀπαντήσῃ ἀν' ἡλικίαν ἀληθῆ τὰ ὑπὸ τινος ἐφημερίδος δημοσιευόμενα, ὅτι ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἀγγλίας ἐγένετο διακοίνωσις πρὸς τὴν ἡμετέραν περὶ τῆς καταστάσεως τῶν νήσων Κερκύρας καὶ

Ζακύνθου, νὰ καταθέσῃ ταύτην εἰς τὸ προεδρεῖον καὶ τί ἐπ' αὐτοῦ σκέπτεται τὸ ὑπουργεῖον.

Μεθ' ὃ ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 16 καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἐπενεχθείσης ἡ Βουλὴ παρεδ-χθη αὐτό, ἔχον ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 16.

«Ὁ Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐγκρῖν τῶν συνεδριάσεων, συναινέσει δὲ τῆς Βουλῆς τὸ τέλος αὐτῶν. Ἀπαγγέλλων δὲ τὸ τέλος προσδιορίζει συγχρόνως, ἐπινεύσει τοῦ Σώματος, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπομένης·

Ἡ ἡμερησία διάταξις ἐκτίθεται εἰς τὴν αἴθυσαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς.»

Ἀναγνωσθέντος εἰτα τοῦ ἄρθρου 17, ἐγένετο πρότασις νὰ προστεθῇ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ τὸ ἑξῆς ἐκκαὶ ἐὰν δὲν ἐπανέλθωσιν, θεωροῦνται ὡς παρόντες.»

Συνεπεία τῆς προτάσεως ταύτης ἐγένετο ψήφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τοῖς ψηφολέκτας Σ. Πετιμεζᾶν καὶ Δ. Τσαμπόπουλον, ἐξ ἧς συνήχθη κατὰ τὸ ὡδὲ προσαρτώμενον τῆς ψήφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδ-χθη τὴν ἀνωτέρω προσθήκην διὰ ψήφων 64 πρὸς 50. Οὕτω δὲ κατεπίσθη τὸ ἄρθρον ὡς ἔπεται·

Ἄρθρον 17.

«Αἱ συνεδριάσεις ἀρχοῦνται τακτικῶς τὴν 10 Π. Μ. ὧραν· ἀφ' οὗτοι δὲ νὰ παρευρίσκωνται κατ' αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους πάντες οἱ Βουλευταί.

Οἱ ὁποσδήποτε κωλυόμενοι νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τινὰ τῶν συνεδριάσεων ἢ ἀναγκάζόμενοι, διαρκούσης αὐτῆς ν' ἀποχωρήσωσι, γνωστοποιῶσιν εἰς τὸν Πρόεδρον, οἱ μὲν, πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς συνεδριάσεως, οἱ δὲ, ἐν καιρῷ, τὰ ἐαυτῶν κωλύματα.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ γνωστοποιηθῆσας μὴ ἐμφανιζομένων ἢ ἀποχωρούντων τῶν συνεδριάσεων δημοσιεύονται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Βουλῆς.

Οἱ ἐν τοῖς παρακειμένοις τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων δωματίοις βουλευταί, καλούμενοι παρὰ τοῦ Προέδρου διὰ τῶν κλητῶν ἐπανέρχονται ἀμέσως εἰς τὴν αἴθυσαν, καὶ ἐὰν δὲν ἐπανέλθωσι θεωροῦνται παρόντες.»

Πρωτόκολλον ψήφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

« Παρεδ-χεται ἡ Βουλὴ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ κανονισμοῦ προσθήκην τῆς φράσεως « καὶ ἐὰν δὲν ἐπανέλθωσιν θεωροῦνται παρόντες, » καὶ ἡ ὅχι ; »

Κωνστ. Θεοδώρου	N	Γεώργιος Ἀποστολίδης	O
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	O	Δημ. Ζώτος	O
Αἰακὸς Λογιστατῆς		Πάνος Μανωλίδης	O
Ἀναγν. Γιαννουλίδης		Κ. Λομβάρδος	N
Μιχ. Δ. Καίρης	O	Δ. Πατέλλης	
N. Π. Καίρης	N	Σ. Λεονταράκης	N
Δημ. Τσάκρης		Ἰω. Πλαίσας	N
Δ. Λαμπρινίδης	O	Ἀνδρ. Γ. Φωσκάκης	N
Κωνστ. Μανουσάκης		Λυκούργος Κρεστέντης	N
Ὁθων Μπαρυγιάννης	O	Στέφ. Στεφανόπουλος	N
Περ. Ἀαρ. Πατράκης		Χ. Στεφάνουλος	N
Δημ. Καλλιπρόνης		Ἀλ. Βιλκίτης	N
Παναγ. Κυριακὸς	O	Ἀλέκος Ἀχυλός	
Ἀριστ. Μπαλάνος	O	Λουκάς Καταΐνας	
Σπυρ. Καραϊσκάκης	O	Ἀναγν. Δημητρίου	
Ἀνδρ. Στράτος	N	Πέτρος Ζάνος	
Δημ. Γρίβας		Ἰωάννης Βλαβιανός	
Γ. Γεροθινάσης		Σπυρ. Μαλασπίνας	
Π. Πετιμεζῆς		Κωνστ. Πεταλᾶς	N
Εὐθ. Δεληγιάννης	N	Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	N
Γ. Πλαπούτας		Ἰωάννης Ζαΐμης	
Α. Ἀντωνόπουλος	N	Σωτ. Πετιμεζᾶς	O
Ἀθαν. Γόνδικας		Λεων. Πετιμεζᾶς	O
Χ. Σκελλαριάδης	N	Ἀνδ. Οἰκονομόπουλος	O
Ἠλ. Β. Μαυρομιχάλης		Ἰω. Παπαδόπουλος	O
Α. Πετροπουλάκης		Ἰωάννης Φλέσσας	O
Χρ. Μαστραπᾶς	O	Περ. Μαυρομιχάλης	O
Ἰω. Σαράκας	O	Γ. Περίωτης	N
Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	O	Κωνστ. Δημητριάδης	O
Γ. Ζουμπουλάκης	O	Ἀλ. Κοντόσταυλος	O
Ἀντ. Σ. Μήστας	O	Ἰω. Μπαλάφας	
Π. Γουζούκας	N	Τριαντ. Λαζαρέτος	N
Δημ. Τσιτσάρας	N	Κωνστ. Κυπριάδης	N

Στ. Παδοβίχς	Ο	Γεράς. Σέρβος	
Σωκράτης Κουρής	Ν	Δημήτριος Τσαμπόπουλος	Ν
Γεώργιος Μαρκοράς	Ν	Δημήτριος Παπαλουκάς	Ν
Θεόδωρος Ζερβός		Γεώργιος Μπουκίδης	Ν
Νικόλαος Καρύδης	Ο	Χρήστος Α. Χρηστόπουλος	Ν
Νικ. Παγκράτης	Ο	Βασ. Δημητρακόπουλος	Ο
Πολ. Κωνσταντάς	Ο	Ανχ. Σταυρόπουλος	Ν
Θεόδωρος Ρωμπαίος		Σπυρ. Οικονομίδης	
Νικ. Λούβρος	Ο	Αθανάσιος Σινανιώτης	Ν
Γερ. Μαυρογιάννης	Ν	Ασπ. Ζακουνίτης	Ν
Νικ. Γεωργακάτος	Ν	Ξενοφών Λογοθέτης	
Α. Άννινος		Ιωάννης Αλιζίου	
Α. Τσουγανάτος	Ν	Επ. Δελγιώργης	Ο
Γεράς. Αντύπας	Ν	Χαρίλαος Τρικούπης	Ο
Αντώνιος Ζερβός	Ν	Αλέξ. Κουμουνδούρος	Ν
Γεώργιος Φλωρίδης		Περ. Μπούτος	Ν
Γ. Ίακωβάτος	Ο	Π. Καλαμαριώτης	Ν
Χ. Ίακωβάτος	Ο	Ιω. Πρόεδρεύς	Ν
Γ. Ατιβαδάς	Ο	Π. Μοδινός	
Αναστ. Δημητριάδης		Αριστείδης Ραυτόπουλος	
Ανδρ. Νοταράς		Εμ. Ναυπλιώτης	Ο
Εύθ. Κανελλόπουλος		Ν. Κονταράτος	
Ιω. Γ. Ιωάννου	Ο	Ν. Φαρμάκης	
Εύστ. Οικονομόπουλος		Ιω. Πρωτοπαπής	Ο
Κοσμάς Πανάρετης		Ν. Καναβός	Ο
Εμμανουήλ Κοντολέων	Ν	Γρ. Ίψηλάντης	
Γεώργιος Αρώνης	Ο	Κωνστ. Εύθυμιόπουλος	
Ασμ. Βροντίσης		Γηλ. Ρούκης	Ο
Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	Ν	Κίμων Χριστοδούλου	Ν
Σπ. Παπαδόπουλος		Αντών. Α. Μαυρομιχάλης	Ο
Ασμ. Παπανικολάου		Ιω. Κατσάκος	
Ιω. Βαλασσόπουλος	Ο	Π. Λεωτσάκος	Ο
Σπ. Σπηλιωτάκης	Ν	Α. Α. Κουμουνδουράκης	Ν
Σπ. Κοπανίτσας	Ν	Χ. Χρηστόπουλος	Ο
Ιω. Α. Κορριωτάκης		Χ. Κανελλόπουλος	
Αν. Κορριωτάκης		Κ. Οικονομόπουλος	Ν
Γεώργιος Λάμπας	Ν	Ασμ. Μακρής	
Βασίλειος Α. Σπυρόπουλος	Ν	Ευθύμιος Κεχαγιάνης	Ν
Αλ. Σταματόπουλος	Ο	Λουκάς Καραϊβάνος	Ν
Αριστοτέλης Βαλαωρίτης		Σπυρ. Κρεμέζης	

Α. Ρηγόπουλος	Ν	Τσίκος Μαυροειδής	
Μπενιζέλος Ρούρος	Ν	Β. Σκαλτσόδημος	
Άρ. Μπουκαούρης	Ν	Δ. Βότσαρης	Ο
Θάνος Κανακάρης	Ν	Σταμ. Κορζής	
Αθαν. Μισυρλής	Ν	Σπυρ. Κακαμάνος	
Κωνστ. Δαρειώτης	Ν	Ασμ. Βούλγαρης	
Ιω. Δουλίδης	Ν	Αθανάσιος Μισούλης	Ο
Κωνστ. Μελαχρινός	Ν	Ανδρέας Κουντουριώτης	Ο
Γεώργιος Μπουμπουλής		Γασ. Πλέσσας	Ο
Ασμ. Θεοχάρης		Αθ. Χατζόπουλος	Ν
Κωνστ. Πλατής		Δ. Τσιριμώκος	Ο
Αχιλλεύς Μεταξάς		Δ. Χατζίσκος	Ν
Μιλτιάδης Κανάρης		Δ. Κριεζιώτης	
Ευστράτιος Παρίσης		Ν. Βουδούρης	
Ίακωβος Παξιμαδής	Ν	Λύγ. Αδέρωφ	Ν
Ματθαίος Γιαννούλης	Ν	Κωνστ. Κανάρης	
Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ν	Ασμ. Βαλαδάνης	
Αθ. Γρηγοριάδης			

Μεθ' ὃ ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 18 καὶ μηδεμίαν κατ' αὐτοῦ ἀντιρρήσας· ἐπινεχθεῖσας ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ ἔχον, ὡς ἔσται.

Ἄρθρον 18.

« Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως ἀναγινώσκειται μεγαλόφωνος ὑφ' ἐνὸς τῶν γραμματέων ὁ κατ' ἀλφαριθμητικὴν τάξιν τῶν ἐπαρχιῶν ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν Βουλευτῶν, ἐν ᾧ σημειοῦνται ἀκριβῶς τὰ ὀνόματα τῶν ἀπόντων. Ὁ κατάλογος οὗτος ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ δύο γραμματέων κατατίθεται εἰς τὸ ἱερόν τῆς Βουλῆς. »

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ ἄρθρον 19 καὶ μετὰ τινα ἐπ' αὐτοῦ συζητήσιν περὶ τῶν ἀνεγορευμένων πρακτικῶν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀνακτάσεως, ἔχον ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρ. 19.

« Ἀρξαμένης τῆς συνεδριάσεως μόνον οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ ὑπουργοὶ διαμένουσιν ἐν τῇ αἴθρᾳ. »

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς καὶ οἱ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ αἴθρᾳ τεταγμένοι κλητῆρες δύνανται νὰ διαμένωσιν ἐν τῇ αἴθρᾳ ἢ νὰ εἰσέρχωνται εἰς αὐτήν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἀπαιτεῖ. »

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως κατὰ σειράν τ' ἄρθρα 20, 21, 22, (Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς τόμος Α΄.)

23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32 και 33, και με-
 δεμίας αντιρρήσεως επενεχθείσης, η Βουλή ερωτηθείσα υπό του
 προέδρου δι' αναστάσεως, γενομένης ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου αὐτῶν, παρε-
 δέχθη αὐτά, ἔχοντα ὡς ἐπεται·

Ἄρθρ. 20.

α Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου ἀνα-
 γινώσκονται ὑφ' ἑνὸς τῶν γραμματέων τὰ πρακτικά τῆς
 προλαβούσης συνεδριάσεως. Κατὰ δὲ τῆς ἀνάγνωσιν αὐτῶν, ἐάν
 γίνῃ παρὰ τινος τῶν βουλευτῶν ἀντιρρήσις τις κατὰ τῆς συν-
 τάξεως αὐτῶν ἢ κατὰ τῶν διὰ τῆς ἐρμηνείας τῆς Βουλῆς δη-
 μοσιευθέντων πρακτικῶν, ὁ πρόεδρος ἐπιτρέπει τὴν ἐπὶ τούτου
 συζήτησιν, προσκαλὼν κατὰ πρῶτον τοὺς γραμματεῖς ἵνα δώ-
 σωσι τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις.

Μετὰ τὴν συζήτησιν ταύτην προκαλεῖται ἡ ἐπὶ τῆς ἀντιρ-
 ρήσεως ἀπόφασις τῆς Βουλῆς, καὶ κατ' αὐτὴν διορθώνονται τὰ
 πρακτικά ἢ καὶ τὰ διὰ τῆς ἐρμηνείας τῆς Βουλῆς δημοσιευ-
 θέντα.»

Ἄρθρον 21.

α Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐγκρίσιν τῶν πρακτικῶν ὁ
 Πρόεδρος ἀνακοινώνει εἰς τὴν Βουλὴν ἅπαντα τὰ ἀπευθυνθέντα
 αὐτῷ διαγγέλματα, προτάσεις, ὑπομνήματα ἢ ἄλλα ἔγγραφα.»

Ἄρθρον 22.

α Ὁ Πρόεδρος μετὰ ταῦτα ἀπαγγέλλει τὰ ἀντικείμενα τῆς
 ἡμερησίας διατάξεως, καὶ προκαλεῖ τὴν ἐφ' ἑκάστου τούτων συ-
 ζήτησιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ σώματος, καθ' ἣν ἐτάχθησαν ἐν
 τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει σειρᾶν.»

Ἄρθρον 23.

α Οὐδεὶς τῶν βουλευτῶν δύναται ν' ἀγορεύσῃ πρὶν ἢ ζητήσῃ
 καὶ λάβῃ παρὰ τοῦ Προέδρου τὴν πρὸς τοῦτο ἀδειαν.

Ὁ λόγος εἶναι ἐλεύθερος· συζήτησις δὲν περατοῦται πρὶν ἢ ἀ-
 γορεύσωσι πάντες οἱ ἐγγραφεῖς καὶ οἱ ζητήσαντες τὸν λόγον,
 ἐν δὲν παραιτηθῶσιν αὐτοῦ. Μετὰ τοῦτο ὁ πρόεδρος κηρύττει
 ἀποπερατωμένην τὴν συζήτησιν.

Τὸν ἀγορεύοντα διαδέχεται πάντοτε ὁ ἀντιλέγων κατὰ τὴν
 τάξιν τῆς ἐγγραφῆς του, ἐάν ὑπάρχῃ. Ὁ θέλων, διαρκούσης τῆς
 συζητήσεως, νὰ ἀπαντήσῃ εἰς λόγον προσωπικὸν ζητεῖ τὴν ἀ-
 δειαν τοῦ Προέδρου, ἀλλ' ὀφείλει νὰ περιορισθῇ εἰς μόνον τὸ
 προσωπικὸν ζήτημα, μεθ' ἡζυχοῦνται ἡ συζήτησις.»

Ἄρθρον 24.

α Πᾶς βουλευτὴς δις μόνον ἀγορεύει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος,

πλὴν ἂν ἡ Βουλή, ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Προέδρου, ἐπιτρέψῃ εἰς
 αὐτὸν νὰ ἀγορεύσῃ καὶ ἐκ τρίτου· τὸ αὐτὸ θέλει γίνεσθαι, ὅταν
 θελήσῃ νὰ ἀγορεύσῃ ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος.»

Ἄρθρον 25.

α Οἱ λαβόντες τὸν λόγον ἀγορεύουσιν ἀπὸ τοῦ θέματος· ἀπὸ
 τῆς ἑδρας τῶν δὲ μόνον τῇ συγκαταθέσει τοῦ Προέδρου.»

Ἄρθρον 26.

α Ἀπαγορεύονται οἱ γραπτοὶ λόγοι.»

Ἄρθρον 27.

α Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς βουλευτὰς νὰ διακόπτωσι τοὺς ἀγο-
 ρεύοντας, ἢ διὰ φωνῆς ἢ διὰ χειρονομιῶν νὰ ἐπιδοκιμάζωσιν
 ἢ ἀποδοκιμάζωσιν αὐτοὺς.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἀγορεύοντας νὰ ἐκτρέπωνται
 εἰς προσβολὰς προσωπικὰς. Οἱ τὰς ἀπαγορεύσεις ταύτας παρα-
 βαίνοντες ἀνακκληθῶνται εἰς τὴν τάξιν παρὰ τοῦ Προέδρου οἱ-
 κοθεν ἢ κατ' αἴτησιν ἐνὸς βουλευτοῦ.»

Ἄρθρον 28.

α Οἱ ὑπουργοὶ ἀκούονται ὡσάκις ζητήσωσι τὸν λόγον· ψηφορο-
 ροῦν δὲ μόνον, ἐν ᾧ μετὰ τῆς Βουλῆς.»

Ἄρθρον 29.

α Ὅσάκις ἰσχυρίζεται τις, ὅτι δὲν τηρεῖται ἡ ἡμερησία διάτα-
 ξις, ἢ ὅτι παραβιάζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισ-
 μοῦ, ἢ ὅτι ἐπρεπε νὰ προηγηθῇ ἡ συζήτησις ἄλλων ἀντικει-
 μένων, ἢ ὅταν προτείνῃ τὴν ἀναβολὴν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντι-
 κειμένου εἰς ἄλλην συνεδρίαν, ἐάν τὰς προτάσεις ταύτας ὑπο-
 στηρίξωσι καὶ δέκα ἄλλοι βουλευταί, ἡ Βουλή ἀποφασίζει πρῶ-
 τον περὶ τῶν παρεμπιπτόντων τούτων ζητημάτων, εἰτα δὲ περὶ
 τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου.»

Ἄρθρον 30.

α Ἐπὶ τῶν συνθέτων ζητημάτων ἡ διαίρεσις ἀπαγγέλλεται
 παρὰ τοῦ προέδρου, ὅταν ζητηθῇ παρ' ἑνὸς τῶν βουλευτῶν.
 Δύναται δὲ ὁ πρόεδρος νὰ τὴν ἀπαγγέλῃ καὶ οἰκοθεν. Ἀμφιβυ-
 λίας οὐσας περὶ τοῦ συνθέτου τῶν ζητημάτων, ἀποφασίζει ἡ
 Βουλή.»

Ἄρθρον 31.

α Πᾶς βουλευτὴς, ταράττων τὴν τάξιν, ἀνακαλεῖται ὀνομαστί
 παρὰ τοῦ προέδρου· ἂν δὲ ἐπιμένῃ, ἐγγράφεται ἡ ἀνάκλησις εἰς
 τὰ πρακτικά. Ἀπειθούτος δὲ αὐτοῦ καὶ περαιτέρω, ἡ Βουλή
 ἀποφασίζει ἅμα τὴν εἰς τὰ πρακτικά καταχωρίσιν τῆς τε πα-
 ρεκτροπῆς καὶ τῆς ἀποδοκιμασίας.»

Άρθρον 32.

«Αν ἡ Βουλὴ καταστήθῃ θορυβώδης, ὁ δὲ πρόεδρος δὲν δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν, ἢ νὰ καταπύσῃ τὸν θόρυβον διὰ τῆς κρούσεως τοῦ κωδωνοῦ, ἀνίσταται ἀπὸ τῆς Ἰδρας αὐτοῦ, προειδοποιῶν οὕτω τὴν Σὺμα, ὅτι θέλει διακόψῃ τὴν συνεδρίασιν. Ἐὰν καὶ διὰ τούτου δὲν ἐπανεέλθῃ ἡ τάξις, διακόπτεται τὴν συνεδρίασιν ἐφ' ὠρισμένην ὥραν, διαρκούσης τῆς ὁποίας οἱ βουλευταὶ ἐξέρχονται τῆς αἵθουσας.»

Άρθρον 33.

«Πᾶσα αἴτησις περὶ μυστικῆς συνεδριάσεως κατὰ τὸ 55 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, γίνεται ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, σημειομενῶν τῶν ὀνομάτων τῶν αἰτησάντων εἰς τὰ πρακτικά. Εἰς τὰς μυστικὰς συνεδριάσεις διατηρεῖται ἡ αὐτὴ τάξις τῶν συνεδριάσεων, ὡς καὶ εἰς τὰς δημοσίας· ἡ δὲ Βουλὴ ἀποφασίζει ἂν τὰ πρακτικά τῶν μυστικῶν συνεδριάσεων πρέπη νὰ δημοσιευθῶσιν.»

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος διεύλυε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 μ. μ. εἰπὼν ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης ἔσται ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν λοιπῶν άρθρων τοῦ κανονισμοῦ.

Ὁ προσ. Πρόεδρος

Τ. ΑΛΖΑΡΕΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Θ. Κανακάρης,

Χ. Μαστραπᾶς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΘ'.

Τῆς 7 'Ιουλίου 1865.

Ἀπαρτισθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Προσελθὼν ὁ ἄρτι ἀφίχθεις βουλευτὴς Γ. Φλωρίδης ἔδωκεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ὑπὸ τοῦ άρθρου 64 τοῦ Συντάγματος ὀριζόμενον ὄρκον, κατὰ τὸ ἐν τέλει τῶν παρόντων προσαρτώμενον τῆς ὁρκωμοσίας πρωτόκολλον.

Ἀνεκοινώθη εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφορὰ τῆς χήρας Κωνσταντίνης Φωταينوῦ αἰτούσης σύνταξιν.

Ἐχορηγήθη κατόπιν εἰς τοὺς βουλευτάς Α. Λαμπρινίδην καὶ Εἰμ. Ναυπλιώτην μηνιαία ἀπουσίας ἀδεια.

Ἀναγγεῖλαντος εἰτα τοῦ Προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς παρούσης συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων άρθρων τοῦ κανονισμοῦ, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 34, καὶ μηδεμιᾶς κατ' αὐτοῦ ἀντιρρήσεως· ἐπενεχθείσης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως, ἔχον κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ κανονισμοῦ.

Μεθ' ὃ ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 35, ἐφ' οὗ λαβὼν τις τὸν λόγον ᾗτήσατο τὴν ἀντικατάστασιν τῆς δευτέρης περικοπῆς ὡς ἐξῆς. «Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Συντάγματος.» Μηδεμιᾶς δὲ ἀντιρρήσεως ἐπενεχθείσης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀνωτέρω πρότασιν, ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτως.

Άρθρον 35.

«Ἐπὶ τῶν προτάσεων νόμων ἡ Βουλὴ συζητεῖ τὸ παραδεκτὸν ἢ μὴ τῆς ἀρχῆς αὐτῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Συντάγματος.»

Ἀνεγνώσθησαν εἰτα κατὰ σειράν τὰ ἄρθρα 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἐπενεχθείσης, ἡ Βουλὴ δι' εἰδικῆς ἀναστάσεως παρεδέχθη αὐτὰ ἔχοντα κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ ἄρθρον 61, ἐφ' οὗ λαβὼν τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ἂν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ άρθρου 108 τοῦ Συντάγματος γεννώμενον ζήτημα περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας θεσμοῦ, εἶναι ὅλως ἀφρηγμένον, οὐχ ἥττον, ἐπειδὴ ἐξ αὐτοῦ ἀπορρέουσι πρόσωπα, ἕνεκα τῶν ὁποίων δύναται ἴσως νὰ ἐπηρεασθῇ ἡ ψῆφος βουλευτῶν τινῶν, καὶ διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ αὐτὴ δέον νὰ γείνη ὑπὸ τὸ κράτος τῆς μυστικότητος ἐπρότεινεν ὅπως προστεθῶσιν εἰς τὸ τέλος τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ άρθρου τὰ ἐξῆς.

«Καθὼς καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ άρθρου 108 τοῦ Συντάγματος προβλεπομένην περίπτωσιν.»

Τὸν προλαλήσαντα ἀντέκρουσεν ἕτερος εἰπὼν, ὅτι ἡ μυστικὴ ψεφοφορία καθιερώθη ὑπὸ τοῦ Συντάγματος διὰ μόνον τὰ προσωπικὰ ζητήματα καὶ οὐχὶ διὰ τὰς ἀρχάς· ἡ προκειμένη δὲ περίπτωσις δὲν ἀφορᾷ πρόσωπα, ἀλλὰ θεσμὸν γενικόν, περὶ οὗ ἡ Βουλὴ δὲν δύναται συμφώνως μὲ τὰ παραδεδεγμένα ν' ἀποφανθῇ, ἢ διὰ φανεράς ψεφοφορίας, δι' ὃ ᾗτήσατο τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀνωτέρω προτάσεως.

Τοῦτον διαδεχθεὶς ἄλλος ἐξέθηκεν, ὅτι οἱ κανονισμοὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν Σωμάτων δὲν καθιεροῦσι διαδικασίας περὶ

ειδικῶν ἀντικειμένων, ἀλλὰ τιθεῖσι γενικὰς ἀρχὰς πρὸς λύσιν τῶν διαφόρων ζητημάτων ἐκεῖνο δὲ, τὸ ὅποιον ὁ προτείνων ἡγήσατο, ἀφορᾷ εἰδικὴν περίπτωσιν, περὶ ἧς ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ κάμῃ λόγον ἐν τῇ κανονισμῷ· ἐπρότεινε νὰ μείνῃ τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἐπὶ τούτοις ἔτερος, ὅτι, ὅπως ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ ἐν λόγῳ ἁρθροῦ γίνονται ἐξαίρεσις διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 46, 52 καὶ 53 τοῦ Συντάγματος προβλεπομένας περιπτώσεις, οὕτως καὶ ἐνταῦθα πρέπει νὰ καθιερωθῇ ἐξαίρεσις, καθόσον, ἂν ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ψηφοφορία γίνῃ φανερά ἐνδεχόμενον νὰ ἐπηρεασθῇ τις ἐκ τῶν προσώπων τῶν ἀποτελούντων τὸ Σῶμα περὶ οὗ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον τοῦ Συντάγματος προβλέπει, συνεπέρανε δὲ νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ὑπὸ συζήτησιν πρότασις.

Ἐπέφερον ἄλλοι, ὅτι εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἡ λύσις τοῦ ζητήματος δὲν ἀφορᾷ πρόσωπα, ἀλλὰ θεσμὸν, ἐπομένως ἡ ψηφοφορία πρέπει κατὰ τὸ Σύνταγμα νὰ γίνῃ φανερά, ἄλλως δὲν εἶναι σύμφωνος μετὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὸ θάρρος τοῦ συντιπροσώπου, διὸ ἐπρότεινε τὴν ἀπόρριψιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος προτάσεως.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Ἡμ. Ναυπλιώτου καὶ Κ. Μανουσάκη, ἐξ ἧς συνήχθη, κατὰ τὸ ὡς προσαρτῶμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν γενομένην πρότασιν διὰ ψήφων 75 πρὸς 69.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν περὶ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 61 τοῦ Συντάγματος πρότασιν, ναι ἢ όχι ; »

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Ὁθων Μακρυγιάννης	Ν
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	Ν	Περ. Αναρ. Πετράκης	Ν
Αἰακὸς Λογιωταῖδες	Ν	Δημ. Καλλιφρονάς	Ν
Ἀναγ. Γιαννουλίδης	Ν	Παναγ. Κυριακός	Ν
Μιχ. Α. Καίρης	Ν	Ἀριστ. Μπαλάνος	Ο
Ν. Π. Καίρης	Ν	Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ν
Δημ. Τσάκρης	Ο	Ἀνδρέας Στράτος	Ο
Α. Λαμπρινίδης	Ν	Δημήτριος Γρίβας	Ν
Κωνστ. Μανουσάκης	Ο	Γ. Γεροθανάσης	Ν

Π. Πετιμεζής	Ν	Ἰωάννης Φλέσσας	Ν
Εὐθ. Δεληγιάννης	Ο	Περ. Μαυρομιχάλης	Ν
Γ. Πλαπούτας	Ο	Γ. Περόωτης	Ο
Α. Ἀντωνόπουλος	Ο	Κωνστ. Δημητριάδης	Ν
Ἀθην. Γούδικας	Ο	Ἀλ. Κοντστάουλος	Ο
Χ. Σκαλλιαριάδης	Ο	Ἰω. Μπαλάφας	Ο
Ἡλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ν	Τριαντ. Αἰζαρέτος	Ο
Α. Πετροπουλάκης	Ν	Κωνστ. Κυπριάδης	Ο
Χρ. Ματθαίος	Ν	Στ. Παδοῦζας	Ν
Ἰω. Σαφάκας	Ν	Σωκράτης Κουρῆς	Ο
Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Γεώργιος Μαρκοράς	Ο
Γ. Ζουμπουλάκης	Ν	Θεόδωρος Ζερβός	Ν
Ἀντ. Σ. Μήτσας	Ν	Νικόλαος Καρυδής	Ν
Π. Γουζούτσος	Ο	Νικ. Παγκράτης	Ν
Δημ. Τσιτσάρας	Ο	Πολ. Κωνσταντᾶς	Ν
Γεώργιος Ἀποστολίδης	Ο	Θεόδωρος Ῥωμαῖος	Ν
Πάνος Μανωλίδης	Ν	Νικ. Λουδρος	Ν
Α. Ζώτος	Ο	Γερ. Μαυρογιάννης	Ο
Κ. Λουμβάρδος	Ο	Νικ. Γεωργακάτος	Ο
Δ. Πατέλης	Ο	Α. Ἀννινος	Ο
Σ. Λιονταράκης	Ο	Α. Τσουγανάτος	Ο
Ἰω. Πλαίσας	Ο	Γεράς. Ἀντύπας	Ο
Ἀνδρ. Φωτῆαδης	Ο	Ἀντώνιος Ζερβός	Ο
Λουκούργος Κρεστενίτης	Ο	Γεώργιος Φλωριάς	Ο
Στέρ. Στεφανόπουλος	Ο	Γ. Ἰακωβάτος	Ν
Χ. Στεριόπουλος	Ο	Χ. Ἰακωβάτος	Ν
Ἀλ. Βιλαέτης	Ν	Γ. Λειβαδάς	Ν
Ἀλέκος Ἀχολός	Ν	Ἀναστ. Δημητριάδης	Ν
Λουκάς Κατσίνης	Ν	Ἀνδρ. Νοταρᾶς	Ο
Ἀναγν. Δημητρίου	Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ο
Πέτρος Ζάνος	Ν	Ἰω. Γ. Ἰωάννου	Ν
Ἰωάννης Βλαβιανός	Ν	Εὐστ. Οἰκονομίδης	Ν
Σπυρ. Μαλασπίνης	Ν	Γεώργιος Ἀρώνης	Ο
Κωνστ. Πεταλάς	Ν	Ἐμμανουὴλ Κοντολέων	Ο
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	Ν	Κοσμάς Πανάρετας	Ο
Ἰωάννης Ζαΐλης	Ν	Δ. Βροντίσης	Ν
Σωτ. Πετιμεζής	Ν	Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	Ο
Αἰών. Πετιμεζής	Ν	Σπ. Παπαδόπουλος	Ν
Ἀνδ. Οἰκονομίδης	Ο	Δημ. Παπανικολάου	Ν
Ἰω. Παπαδόπουλος	Ν	Ἰω. Βαλασάπουλος	Ν

Σπ. Σπηλιωτάκης	N	Αλ. Α. Κουμουνδούρης	O
Σπ. Κοπνίτσας		Χ. Χριστόπουλος	N
Ίω. Α. Κορριωτάκης	N	Χ. Κανιλλόπουλος	N
Αν. Κορριωτάκης		Κ. Οικονομόπουλος	O
Γεώργιος Λάμπας	O	Δημ. Μακρής	O
Πασίλειος Π. Σπυρόπουλος	O	Ευθύμιος Κεχαγιάς	O
Ίω. Σταματόπουλος		Λουκάς Καραλίδης	O
Άριστοτέλης Βαλαωρίτης	N	Σπυρ. Κρεμής	O
Γεώργ. Σέρβος		Α. Ρηγόπουλος	
Δημήτριος Τσαμόπουλος	O	Μπενιζέλος Γούρας	O
Δημήτριος Παπαλουκάς	O	Α. Μπακαούρης	
Γεώργιος Μπουκίδης	O	Θάκος Κανακάρης	O
Χρήστος Α. Χρηστόπουλος	O	Άθαν. Μπουρλής	O
Πασ. Δημητριάδης	N	Κωνστ. Δαρελιώτης	O
Αναγ. Σταυρόπουλος	O	Ίω. Δουλίδης	O
Σπυρ. Οικονομίδης	N	Κωνστ. Μελαγχρινός	O
Άθανάσιος Σιανιώτης	O	Γεώργιος Μπούμπουλης	N
Άσκη. Ζακουνίτης	O	Δημ. Θεοχάρης	
Ξενοφών Διογέτης	O	Κωνστ. Πλατής	
Ίωάννης Άλεξίου		Άχιλλεύς Μεταξάς	
Έπ. Δεληγιώργης	N	Μιλτιάδης Κανάρης	O
Χαρίλαος Τρικούπης	N	Ευστράτιος Παρίσης	
Άλέξ. Κουμουνδούρης	O	Ίάκωβος Παζιμάδης	O
Περ. Μπαβός	O	Ματθαίος Γιαννούλης	O
Π. Καλαμαριώτης	O	Σωτ. Σωτηρόπουλος	O
Ίω. Προβελέγης	O	Άθ. Γρηγοριάδης	N
Π. Μοδινός	O	Τσίκος Μαυροειδής	N
Άριστ. Ξαυτόπουλος		Π. Σκαλτσούδης	O
Έμ. Ναυπλιώτης	N	Δ. Ρότσαρης	N
Ν. Κονταράτος	N	Σπυρ. Καραμάνος	N
Ν. Φαρμάκης	N	Σταμ. Κορζής	N
Ίω. Πρωτοπαπᾶς	N	Δημ. Βούλγαρης	
Ν. Καναβός	N	Άθανάσιος Μισούλης	
Δ. Ύψηλάντης		Άνδρέας Κουντουριώτης	N
Κωνστ. Εύθυμιόπουλος	N	Γασ. Πλέσσας	N
Τηλέμ. Ρούκης	N	Άθ. Χατζόπουλος	O
Κίμων Χριστοδούλου		Δ. Τσιριμώκος	N
Άντ. Α. Μαυρομιχάλης	N	Δ. Χατζίσκος	
Ίω. Καντάκος		Δ. Κριζώτης	O
Π. Λεωτσάκος	N	Ν. Βουδούρης	N

Αύγ. Ἀβέρωφ O | Δημ. Παλαβάνος
Κωνστ. Κανάρης

Οὕτω δὲ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 61 ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ ἔχει.
Ἐνταῦθα ἐπαναλαβὼν ὁ κατὰ τὴν προτεραίαν ἀπευθύναν τὴν ἐπερωτήσιν βουλευτῆς Κερκύρας, ἐζήτησε νὰ πληροφορηθῇ ἂν ἦσαν ἀληθῆ τὰ ὑπὸ τινος ἐφημερίδας δημοσιευόμενα, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπεύθυνε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον διακοινώσιν περὶ τῆς κακῆς δικαιοσύνης ἢ μᾶλλον φαυλοκρατίας ἐν ταῖς νήσοις Κερκύρας καὶ Ζακύνθου, προκαλέσαντες συνεπείᾳ ἀναφορῶν κατοίκων τινῶν τῶν εἰρημένων Νήσων, ζητούντων προστασίαν παρὰ τῆς εἰρημένης Κυβερνήσεως καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ κατατεθῇ εἰς τὸ προεδρεῖον ἡ διακοινώσις αὕτη.

Εἰς ταῦτα ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι μολοντοὶ ἐκτιμᾷ τὸν πατριωτισμὸν τοῦ ἐπερωτῶντος καὶ σέβεται τὸ δικαίωμα τῆς Βουλῆς τοῦ ἀπευθίνειν ἐπερωτήσεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, μ' ὅλα ταῦτα δὲν δύναται νὰ δεχθῇ αὐτὴν ὅπως διευτυπώθῃ, ἂν ὑπάρχουν διπλ. διακοινώσεις, καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὑπάρχουν νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ προεδρεῖον. Τὸ καθήκον του εἶναι νὰ διατηρήσῃ κατὰ τὰς σχέσεις του μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων ἀνάμεινον τοὺς τύπους ἐκείνους, οὓς φυλάττει ὅλα τὰ ἐννομίμως ἐθνη· τοῦτο μόνον πληροφορεῖ τὴν Βουλὴν, ὅτι διακοινώσεις τις ἐγένετο ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, ἥτις διακοινώσεις εἶναι ὑπὸ τὴν σκέψιν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅτι αὕτη θέλει ἀπαντήσῃ καταλλήλως. Ἐνὸς δὲ αὐτὴ διατελεῖ ὑπὸ τὴν σκέψιν τῆς Κυβερνήσεως, δὲν δύναται νὰ θέσῃ ὑπ' ὅψιν τῆς Βουλῆς τὸ περιεχόμενον αὐτῆς διὰ νὰ γίνῃ ἀντικείμενον συζητήσεως, ἀναπτύξας δὲ διὰ μακρῶν τοὺς λόγους, ἕνεκα τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ παρουσιάσῃ, πολὺ περισσότερο νὰ καταθέσῃ ἢ νὰ εἰπῇ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, εἰπὼν, ὅτι τοῦτο μόνον πληροφορεῖ τὴν Βουλὴν, ὅτι ἐν αὐτῇ οὐδεὶς γίνεται λόγος περὶ Κερκύρας, οὐδὲ περὶ φαυλοκρατίας, οὐδὲ περὶ ἀναφορῶν τῶν κατοίκων αὐτῶν ἀπευθυνεισῶν πρὸς τὴν Βρετανικὴν Κυβέρνησιν. Τέλος ἐλπίζει, ὅτι μετὰ τινος ἡμέρας, ὅτε καὶ τὸ Σῶμα θέλει εἶσθαι νομίμως συγκεκροτημένον, θά ᾔνοι εἰς θέσιν νὰ καταθέσῃ αὐτὴν ὡς καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπάντησιν.

Ἀνεγνώσθη εἰτα τὸ ἄρθρον 62 τοῦ κανονισμοῦ.

Μετὰ τινος δὲ προτεινάντας νὰ θεωρῶνται ἄκυρα τὰ ἔχοντα διακριτικὰ σημεῖα ψηφοδέλτια, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ

Προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ εἶχεν.

Ἀνεγνωσθησαν ἔπειτα κατὰ σειράν τὰ ἄρθρα 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73 καὶ 74, καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ ἔχουσιν.

Ἀνεγνωσθῆ κατόπιν τὸ ἄρθρον 75, ἐν' οὗ πολλοὶ ἀλληλοδιαδόχως λαβόντες τὸν λόγον ἐξήγγισαν νὰ ἐπανεγθῶσιν ἐλαττώσεις εἰς τε τὰς θέσεις καὶ τοὺς μισθοὺς χάριν οἰκονομίας, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἐφαρμόσῃ πρῶτον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς ὑπὸ τὸ πνεῦμα δὲ τοῦτο ὑπέβαλον διαφόρους τροπολογίας.

Μετά τινα δὲ πρότασιν περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τῶν περὶ προσωπικοῦ ἄρθρων τοῦ Κανονισμοῦ, ὅπως συνελθόντες συγχευέουσιν οἱ προτείναντες τὰς τροπολογίας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν καὶ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἐπομένων ἄρθρων.

Ἀνεγνωσθησαν οὕτω τὰ ἄρθρα 78, 79 καὶ 80, ἅτινα ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἐιδικῆς ἑκάστου ἀναστάσεως, ἔχοντα κατὰ τὸ σχέδιον.

Ἀνεγνωσθῆ εἴτα τὸ ἄρθρον 81, ἐφ' οὗ λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως μέχρις οὗ ἀποφασισθῶσι τὰ περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γραφείου, καθόσον ἡ λύσις τοῦ ἐνὸς ζητήματος συνδέεται μὲ τὸ ἕτερον.

Τῆς προτάσεως ταύτης μὴ παραδεχθείσης ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἐπρυτάθη ὑπ' ἄλλου ἢ ἀπάλειψις τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου, διότι ἡ θέσις Ταμίου παρὰ τῇ Βουλῇ καθίσταται περιττή, ἡ δὲ πληρωμὴ τῆς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος κανονιζομένης ἀποζημιώσεως τῶν βουλευτῶν δύναται νὰ γείνη καὶ ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

ὑποστηρίζαντος ἑτέρου τὴν σύστασιν ταμείου, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀπέρριψε τὴν περὶ ἀπαλείψεως τοῦ 81 ἄρθρου πρότασιν, παρεδέχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ ἔχει.

Ἀνεγνωσθησαν ἔπειτα κατὰ σειράν τὰ ἄρθρα 82, 83 ἕως 92, καὶ μηδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἐπανεγθείσης, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὰ ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ ἔχουσιν.

Ἀκολουθῶς λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι οἱ προτείναντες διαφόρους τροπολογίας ἐπὶ τῶν ἄρθρων 75 καὶ 76 συνελθόντες συνέταξαν τὴν ἐξῆς ἐπ' αὐτῶν τροπολογίαν.

«Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Βουλῆς διορίζονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου (παμψηφεί) εἰς διευθυντῆς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. . . . 300 (κατὰ μειονοψηφίαν) εἰς ἐφοροὺς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. . . 300 (κατὰ πλειονοψηφίαν) τὴν κατάργησιν τῆς θέσεως ταύτης.

κατὰ μειονοψηφίαν, εἰς λογιστῆς ταμείου μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. . . . 250

κατὰ πλειονοψηφίαν, τὴν κατάργησιν τῆς θέσεως ταύτης.

κατὰ πλειονοψηφίαν, δύο βοηθοὶ μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 200

παμψηφεί, εἰς συντάκτης μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. . . 250

» εἰς βοηθὸς αὐτοῦ » » » 150

» δύο γραφεῖς » » » 100

» τέσσαρες στενογράφοι » » » 250

» τέσσαρες γραφεῖς » » » 80

» εἰς διορθωτῆς » » » 240

» εἰς εὐταξίας » » » 100

» εἰς ἀρχικλητῆρ » » » 75

» δεκαπέντε κλητῆρες » » » 60 »

Ἐπὶ ταῦτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ ὑπὸ τοῦ Προέδρου δι' ἐιδικῆς ψηφορορίας γενομένης δι' ἀναστάσεως ἐπὶ μιᾶς ἐκάστης τῶν ἀνωτέρω θέσεων καὶ τοῦ μισθοῦ παρεδέχθη τὰ ἄρθρα 75 καὶ 76 ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρον 75.

«Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Βουλῆς διορίζονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἑἰς διευθυντῆς τοῦ Γραφείου, εἰς συντάκτης, εἰς βοηθὸς αὐτοῦ, δύο βοηθοὶ, καὶ δύο γραφεῖς· τέσσαρες στενογράφοι, τέσσαρες αντιγραφεῖς καὶ εἰς διορθωτῆς τῶν ἐντύπων.

Τὸ προεδρεῖον διορίζει προσέτι ἓνα εὐταξίαν, ἓνα ἀρχικλητῆρα καὶ δεκαπέντε κλητῆρας.

Τὸ Προεδρεῖον ὑποβάλλει εἰς ὄρκον πάντας τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Γραφείου.»

Ἄρθρον 76.

Ο μισθὸς μισθὸς τῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητῶν τοῦ Γραφείου προσδιορίζεται ὡς ἐξῆς.

α.) Τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου πρὸς δραχ. 300

β.) ἑνὸς Συντάκτης » 250

γ.) Τοῦ Βοηθοῦ αὐτοῦ » 150

δ.) ἑκάστου τῶν Βοηθῶν τοῦ Γραφείου » 200

ε.) ἑκάστου τῶν Γραφῶν » 100

ς.) ἑκάστου τῶν Στενογράφων » 250

ζ.) ἑκάστου τῶν ἀντιγραφῶν » 80

η.) Τοῦ Διορθωτοῦ τῶν ἐντύπων » 240

θ.) Τοῦ Εὐταξίου » 100

ι.) Τοῦ Ἀρχικλητῆρος » 75

ια.) ἑκάστου τῶν κλητῶν » 60

«Ἡ μισθοδοσία αὐτῶν παύει ἅμα τῇ λήξει τῆς συνόδου, ἐκτὸς τῆς τοῦ Διευθυντοῦ, ἐνὸς Γραφέως, τοῦ ἀρχικλητῆρος καὶ ἐνὸς κλητῆρος, οὗσης διαρκούς.»

Μεθ' ὃ λαβὼν τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ἡ περὶ καταργήσεως τῆς θέσεως τοῦ ἐφόρου ἀπόφασις ἐγένετο ἐν μέσῳ θορύβου καὶ πολλοὶ τῶν βουλευτῶν δὲν ἀντελήθησαν καλῶς τῆς ἐρωτήσεως, ἐπομένως νομίζει, ὅτι δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ψηφοφορία.

Παρατηρήσαντός τινος, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα ἀπηγγέλη ἤδη καὶ τὸ ζήτημα θεωρεῖται δεδικασμένον, ἐπέφερεν ἕτερος, ὅτι καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ πάλιν ἀπεκδέχεται παρὰ τῆς Βουλῆς, ὅτι θέλει ἐπανέλθει ἐπὶ τῷ αὐτῷ, οὐ μόνον διότι τὸ ἀποτέλεσμα δὲν διεκρίθη καλῶς, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐφόρου ὑπηρετῶν Κ. Παράσχος καὶ ἐξειδικιασμένην ἱκανότητα ἔχει καὶ κεκτημένα δικαιώματα ἐντίμου ὑπηρεσίας.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι, ἂν καὶ τὸ περὶ ἐφόρου ζήτημα ἐλύθη τῷ ὄντι, προκειμένου ὁμοῦ περὶ τοῦ εἰρημένου προσώπου δίκαιον θεωρεῖ νὰ ἐπανορθωθῇ ἡ ἀπόφασις, γινομένης δεκτικῇ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τῆς θέσεως, φέρ' εἰπεῖν, τοῦ ἐπιμελητοῦ, ἣν καὶ προτείνει.

Ἐπιφυλαχθέντος τινὸς νὰ φέρῃ εἰδικὴν περὶ τούτου πρότασιν, προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ 77 ἄρθρου, ὑπερ ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ εἶχε, μετὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ νὰ μετενεχθῇ ἡ ἐξιδικιολογηθῇ εἰς τὸ κατὰ κράτος τῆς Βουλῆς πρὸς ἀποφυγὴν τῶν γινομένων εἰς ἐνοίκιον αὐτῆς ἐξόδων.

Οὕτω δὲ περικοθεσίᾳ τῆς συζητήσεως καὶ ἐπιψηφίσεως τοῦ σχεδίου τοῦ Κανονισμοῦ, ἐγένετο ἡ συναρμολογία τοῦ συνόλου αὐτοῦ, ἔχοντος ὡς ἐφεξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ τοῦ προσωρινοῦ προεδρείου καὶ τῆς ἐξελέξεως τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Ἄρθρ. 1.

«Ὁ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συνόδου πρεσβύτερος τῶν παρόντων βουλευτῶν προεδρεύει, γραμματεῖούσι δὲ τέσσαρες, οἱ νεώτατοι.

Ἄρθρ. 2.

«Πρὸς ἐξελέγειν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἡ Βουλὴ μερίζεται διὰ κλήρου εἰς ὀκτώ τμήματα.

Ἄρθρ. 3.

«Αἱ ἐκλογαὶ διανεμονται κατ' ἀναλογίαν διὰ κλήρου εἰς τὰ τμήματα, παρὰ τῶν ὁποίων ἐξελέγχονται.

Ὅσας δὲ αἱ ἐκλογαὶ τύχουσιν εἰς τμήματα, εἰς 2 μέλη αὐτῶν ἀνήκουσι, τότε διδονται εἰς τὸ ἐπόμενον τμήμα, εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ ἐξελέγ/ωσιν ἐκλογὰς ἀφορώσας ἴδια αὐτῶν μέλη. Εἰς τὴν ἐνώπιον τῶν τμημάτων συζήτησιν δύναται νὰ παρουσιασθῶσι καὶ ἀναπτύξωσι τὰς ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεις ὅσοι τῶν ἐπιλαχόντων θελήσωσι. Τοῦ δικαιώματος δὲ τούτου δύναται νὰ κάμωσιν ἐπίσης χρῆσιν καὶ οἱ βουλευταὶ, τὰς ἐκλογὰς τῶν ὁποίων ἀφορῶσιν αἱ γινόμεναι ἐνστάσεις.

Ἄρθρ. 4.

«Περὶ τῆς ἐξελέξεως ἐκείνης ἐκλογῆς συντάσσεται ἑκθεσις ἡτιολογημένη καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν Βουλὴν δι' ἐισηγητοῦ ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ τμήματος.

Αἱ συνεδριάσεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ τμήματος ἔχουσι κύρος, ὅταν ὦσι παρόντα τοῦλάχιστον τὸ ἡμῖς πλέον ἐνὸς τῶν παρόντων ἐν Ἀθήναις μελῶν του. Ἐκαστον τμήμα ἐκλέγει πρόεδρον καὶ γραμματέα.

Ἐν οὐδεμίᾳ δὲ περιπτώσει δύναται νὰ συζητηθῇ ἐκλογὴ τις πρὶν ἢ τυπωθῇ ἡ ἑκθεσις καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς βουλευτάς πρὸ 24 ὥρων.

Ἄρθρ. 5.

«Ἡ Βουλὴ συζητεῖ τὰς ἐκλογὰς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξελέξεως αὐτῶν παρὰ τῶν τμημάτων καὶ τὴν κατάθεσιν τῶν ἑκθέσεων εἰς τὸ Γραφεῖον. Ἡ συζήτησις γίνεται κατ' ἀλφαριθμητικὴν τῶν ἐπαρχιῶν τάξιν, καὶ ἡ Βουλὴ ἀποφαίνεται περὶ τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ τῶν προσόντων τῶν ἐκλεχθέντων. Ὁ δὲ πρόεδρος κηρύττει βουλευτάς ἐκείνους, ὅσων αἱ ἐκλογαὶ ἐπεκυρώθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως τῶν τμημάτων καὶ τῶν εἰς αὐτὰ ἀνατεθεισῶν ἐκλογῶν, τὰ τμήματα συναρχόμενα ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἀπάσας τὰς ἐθέσεις αὐτῶν.

Ἄν τμήμα τι δὲν παρουσιάσῃ τὴν ἐθέσιν αὐτοῦ, ἡ Βουλὴ ἢ διατάσσει τὴν παρ' αὐτοῦ τμήματος, διὰ κλήρου ὁρισθησόμενου, σύνταξιν τῆς ἐθέσεως, ἢ χορηγεῖ εἰς τὸ βραδύναν τμήμα ἀνάλογον πρὸς σύνταξιν τῆς ἐθέσεώς του προβιςμῖαν.

Εἰς πᾶσαν περίστασιν ἀποφαίνεται ἂν πρέπῃ νὰ γίνῃ ἐναρξὶς τῆς ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐκλογῶν συζητήσεως, ἢ ἂν πρέπῃ νὰ

ναβληθῇ αὕτη μέχρι προσαγωγῆς καὶ τῆς καθυστερουμένης ἐκθέσεως.

Ἄρθρον 6.

«Οἱ Βουλευταὶ δὲν ψηφοφοροῦσι μὲν ὑπὲρ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐκλογῶν, λαμβάνουσιν ὅμως μέρος εἰς τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρον 7.

«Ἐάν ἐντὸς τῆς βουλευτικῆς περιόδου συμπέσῃ νὰ γίνωσι κατὰ μέρος νέαι ἐκλογαί, ἡ ἐξέλιξις αὐτῶν παραπέμπεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς διὰ κλήρου εἰς ἓν τῶν συστηθέντων κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τμημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ ὀριστικοῦ Προεδρίου.

Ἄρθρον 8.

«Μετὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐκλογῶν ἡ Βουλὴ ἐκλέγει κατὰ πᾶσαν Σύνοδον διὰ ψηφοδελτίων καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς μελῶν ἓνα Πρόεδρον, τρεῖς Ἀντιπροέδρους καὶ τέσσαρας Γραμματεῖς.

Ἄρθρον 9.

«Ὁ Πρόεδρος, οἱ Ἀντιπρόεδροι καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐκλέγονται δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας.

Ἄρθρον 10.

«Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὀριστικοῦ Προεδρίου, ὁ Πρόεδρος ἀναγγέλλει τῇ Βασιλεῖ τὴν συγκρότησιν τῆς Βουλῆς καὶ ἐμφανίζεται μετὰ τοῦ Προεδρίου ἐνώπιον Αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11.

«Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ ὁποῦδῃποτε κωλυόμενον ἀναπληροῦσιν αὐτοδικαίως οἱ Ἀντιπρόεδροι, προτιμωμένου τοῦ λαβόντος τὰς περισσοτέρας ψήφους. Τούτων δὲ κωλυομένων, προεδρεύει ὁ πρεσβύτατος τῶν παρόντων βουλευτῶν.

Ἀπόντων ἢ κωλυομένων τῶν γραμματέων, ὁ Πρόεδρος προκαλεῖ εἰς τὸ προεδρεῖον προσωρινούς ἀναπληρωτάς τοὺς νεωτάτους τῶν παρόντων βουλευτῶν.

Ἄρθρον 12.

«Καθῆκον τοῦ Προέδρου εἶναι νὰ τηρῇ τὴν εὐταξίαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐπερμογήν τοῦ κανονισμοῦ, νὰ δίδῃ τὸν λόγον, νὰ θέτῃ τὰ ζητήματα, νὰ ἀπαγγέλλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας καὶ τῶν ἄλλων ἀποφάσεων τῆς Βουλῆς καὶ ν' ἀγορεύῃ ἐν ὀνόματι αὐτῆς, κατὰ τὸ φρονήμα τῆς.

Ἄρθρον 13.

«Ὁ Πρόεδρος δὲν δύναται ν' ἀγορεύῃ κατὰ τὰς συζητήσεις, εἰμὲν διὰ νὰ ἐξηγήσῃ εἰς ποίαν στάσιν εὐρίσκεται τὸ ζήτημα ἢ νὰ ἐπαναγάγῃ τοὺς ἀγορευόντας εἰς τὸ προκείμενον. Ἐάν δὲ θέλῃ νὰ μετέσχη τῆς συζητήσεως, παραχωρεῖ τότε τὴν ἑδρὰν τοῦ εἰς τὸν κατὰ τὸ 11 ἄρθρον νόμιμον αὐτοῦ ἀναπληρωτῆν, καὶ δὲν ἀναλαμβάνει αὐτὴν πρὶν ἢ τελειώσῃ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος συζήτης.

Ἄρθρον 14.

«Καθῆκον τῶν γραμματέων εἶναι νὰ ἐφορῶσι τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν, ν' ἀναγινώσκουσιν αὐτὰ ἐπὶ συνεδριάσεως, καθὼς καὶ τὰ νομοσχέδια καὶ ἄλλας πράξεις ἢ ἐγγραφαι, ὅσα ἀπαιτεῖται ν' ἀναγνωθῶσι πρὸς τὴν Βουλὴν, νὰ καταγράφωσι τὰ ὀνόματα τῶν ζητούντων τὸν λόγον, καθ' ἣν προσέρονται τάξιν, ν' ἀπαριθμῶσι δημοσίᾳ τὰς ψήφους, νὰ κρατῶσι σημειώσιν τῆς ψήφου ἐκάστου βουλευτοῦ ἐν τῇ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίᾳ καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Βουλῆς, καὶ ἐν γένει νὰ ἐκτελῶσι πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὸ γράφειον αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν συνεδριάσεων καὶ τῶν συζητήσεων.

Ἄρθρον 15.

«Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ τι ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεως καὶ ἐνὸς τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἄνευ ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται.

Ἄρθρον 16.

«Ὁ Πρόεδρος κηρύττει τὴν ἐναρξιν τῶν συνεδριάσεων, συναινέσει δὲ τῆς Βουλῆς τὸ τέλος αὐτῶν. Ἀπαγγέλλων δὲ τὸ τέλος προσδιορίζει συγχρόνως, ἐπινεύσει τοῦ σώματος, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπομένης.

Ἡ ἡμερησία διάταξις ἐκτίθεται εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 17.

«Αἱ συνεδριάσεις ἀρχοῦνται τακτικῶς τὴν 10 Π. Μ. ὥραν· ὁρεῖλουσι δὲ νὰ παρευρίσκωνται κατ' αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους πάντες οἱ Βουλευταί.

Οἱ ὁποῦδῃποτε κωλυόμενοι νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τινὰ τῶν συνεδριάσεων, ἢ ἀναγκασόμενοι, διαρκούσης, ν' ἀποχωρήσωσι,

γνωστοποιούσιν εἰς τὸν Πρόεδρον, οἱ μὲν, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως, οἱ δὲ, ἐν καιρῷ, τὰ ἐαυτῶν κωλύματα.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἀνεν τοιαύτης γνωστοποιήσεως μὴ ἐμφανιζομένων ἢ ἀποχωρούντων τῶν συνεδριάσεων, δημοσιεύονται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Βουλῆς.

Οἱ ἐν τοῖς παρακειμένοις τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων δωματίοις βουλευταὶ, καλούμενοι παρὰ τοῦ Προέδρου διὰ τῶν κλητῆρων, ἐπανέρχονται ἀμέσως εἰς τὴν αἴθουσαν, καὶ ἂν δὲν ἐπανέλθωσι, θεωροῦνται παρόντες.

Ἄρθρον 18.

«Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως ἀναγινώσκεται μεγαλοφώνως ὑπ' ἐνὸς τῶν γραμματέων ὁ κατ' ἀλφαριθμητικὴν τάξιν τῶν ἐπαρχικῶν ὀνομαστικῶς κατάλογος τῶν βουλευτῶν, ἐν ᾧ σημειοῦνται ἀκριβῶς τὰ ὀνόματα τῶν ἀπόντων. Ὁ κατάλογος οὗτος ὑπογράφεται ὑπὸ τε τοῦ Προέδρου καὶ δύο γραμματέων κατατίθεται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 19.

«Ἀρξαμένης τῆς συνεδριάσεως, μόνον οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ ὑπουργοὶ διαμείνουσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Βουλῆς καὶ οἱ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τεταγμένοι κλητῆρες δύνανται νὰ διαμείνωσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ, ἢ νὰ εἰσέρχωνται εἰς αὐτήν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἀπαιτεῖ.

Ἄρθρον 20.

«Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου ἀναγινώσκονται ὑπ' ἐνὸς τῶν γραμματέων τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως. Κατὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν, ἐὰν γίνῃ παρὰ τινος τῶν βουλευτῶν ἀντιρρησης τις κατὰ τῆς συντάξεως αὐτῶν, ἢ κατὰ τῶν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Βουλῆς δημοσιευθέντων πρακτικῶν, ὁ Πρόεδρος ἐπιτρέπει τὴν ἐπὶ τούτου συζήτησιν, προσκαλὼν κατὰ πρῶτον τοὺς γραμματεῖς, ἵνα δώσωσι τὰς ἀναγκαῖας διασφαρξαι.

Μετὰ τὴν συζήτησιν ταύτην, ζητεῖται ἡ ἐπὶ τῆς ἀντιρρήσεως ἀπόφασις τῆς Βουλῆς, καὶ κατ' αὐτὴν διορθώνονται τὰ πρακτικὰ ἢ καὶ τὰ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Βουλῆς δημοσιευθέντα.

Ἄρθρον 21.

«Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐγγραφὴν τῶν πρακτικῶν ὁ Πρόεδρος ἀνακοινώνει εἰς τὴν Βουλὴν ἅπαντα τὰ ἀπευθυνθέντα αὐτῷ διαγγέλματα, προτάσεις, ὑπομνήματα ἢ ἄλλα ἐγγραφα.

Ἄρθρον 22.

«Ὁ Πρόεδρος μετὰ ταῦτα ἀπαγγέλλει τὰ ἀντικείμενα τῆς μερσιᾶς διατάξεως, καὶ προκαλεῖ τὴν ἐφ' ἑκάστου τούτων συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ Σώματος, καθ' ἣν ἐτάχθησαν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει σειράν.

Ἄρθρον 23.

«Οὐδεὶς τῶν βουλευτῶν δύναται ν' ἀγορεύῃ πρὶν ἢ ζητήσῃ καὶ λάθῃ παρὰ τοῦ Προέδρου τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν.

Ὁ λόγος εἶναι ἐλεύθερος· συζητήσεις δὲν περνοῦνται πρὶν ἢ ἀγορεύωσι πάντες οἱ ἐγγραφεῖς καὶ οἱ ζητήσαντες τὸν λόγον, ἂν δὲν παραιτηθῶσιν αὐτοῦ. Μετὰ τοῦτο ὁ πρόεδρος κηρύττει ἀποπεραιωμένην τὴν συζήτησιν.

Τὸν ἀγορεύοντα διαδέχεται πάντοτε ὁ ἀντιλέγων κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς του, ἐὰν ὑπάρχῃ. Ὁ θέλων, διαρκούσης τῆς συζητήσεως, νὰ ἀπαντήσῃ εἰς λόγον προσωπικόν, ζητεῖ τὴν ἄδειαν τοῦ Προέδρου, ἀλλ' ὁρεῖται νὰ περιορισθῇ εἰς μόνον τὸ προσωπικὸν ζήτημα, μὴ δ' ἐξακολουθεῖ ἢ συζητῆσαι.

Ἄρθρον 24.

«Πᾶς βουλευτὴς δις μόνον ἀγορεύει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, πλὴν ἂν ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Προέδρου, ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν νὰ ἀγορεύῃ καὶ ἐκ τρίτου· τὸ αὐτὸ θέλει γίνεσθαι, ὅταν θελήσῃ νὰ ἀγορεύῃ ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος.

Ἄρθρον 25.

«Οἱ λαβόντες τὸν λόγον ἀγορεύουσιν ἀπὸ τοῦ θέματος· ἀπὸ τῆς ἑδρας των δὲ μόνον τῇ συγκαταθέσει τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 26.

«Ἀπαγορεύονται οἱ γραπτοὶ λόγοι.

Ἄρθρον 27.

«Ἀπαγορεύεται εἰς τὴν βουλευτῶν νὰ διακόπτωσι τοὺς ἀγορεύοντας, ἢ διὰ φωνῆς ἢ διὰ χειρονομιῶν νὰ ἐπιδοκιμάζωσιν ἢ ἀποδοκιμάζωσιν αὐτούς.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἀγορεύοντας νὰ ἐκτρέπωνται εἰς προσβολὰς προσωπικάς. Οἱ τὰς ἀπαγορεύσεις ταύτας παραβαίνοντες ἀνακαλοῦνται εἰς τὴν τάξιν παρὰ τοῦ Προέδρου οἰκτοῦν ἢ κατ' αἵτησιν ἐνὸς βουλευτοῦ.

Ἄρθρον 28.

«Οἱ ὑπουργοὶ ἀκούονται ἀτάκτως ζητήσας τὸν λόγον· ψηφισαμένων δὲ μόνον, ἐὰν ᾧτι μὲλῃ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 29.

«Ὅσακις ἐσχυρίζεται τις, ὅτι δὲν τηρεῖται ἡ ἡμερησία διάταξις (Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς Τόμος Α'.)

ξίς, ἢ ὅτι παραβιάζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ἢ ὅτι ἐπρεπε νὰ προηγηθῇ ἡ συζήτησις ἄλλων ἀντικειμένων, ἢ ὅταν προτείνῃ τὴν ἀνάσουλὴν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου εἰς ἄλλην συνεδρίαν, ἐὰν τὰς προτάσεις ταύτας ὑποστηρίζωσι καὶ δέκα ἄλλοι βουλευταί, ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει πρῶτον περὶ τῶν παρεμπιπτόντων ζητημάτων, εἴτα δὲ περὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου.

Ἄρθρον 30.

«Ἐπὶ τῶν συνθέτων ζητημάτων ἡ διαίρεσις ἀπαγγέλλεται παρὰ τοῦ προέδρου, ὅταν ζητηθῇ παρ' ἐνὸς τῶν βουλευτῶν. Δύναται δὲ ὁ πρόεδρος νὰ τὴν ἀπαγγέλλῃ καὶ οἰκοθεν. Ἀμφιβολίας οὔσης περὶ τοῦ συνθέτου τῶν ζητημάτων, ἀποφασίζει ἡ Βουλὴ.

Ἄρθρον 31.

«Πᾶς βουλευτὴς, ταραττων τὴν τάξιν, ἀνακαλεῖται ὀνομασίᾳ παρὰ τοῦ προέδρου· ἂν δὲ ἐπιμένῃ, ἐγγράφεται ἡ ἀνάκλησις εἰς τὰ πρακτικά. Ἀπειθούσης δὲ αὐτοῦ καὶ περαιτέρω, ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει ἅμα τὴν εἰς τὰ πρακτικά καταχωρίσιν τῆς τε παρεκτροπῆς καὶ τῆς ἀποδοκιμασίας.

Ἄρθρον 32.

«Ἄν ἡ Βουλὴ καταστῇ θορυβώδης, ὁ δὲ πρόεδρος δὲν δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν, ἢ νὰ καταπαύσῃ τὸν θόρυβον διὰ τῆς κρούσεως τοῦ κώδωνος, ἀνίσταται ἀπὸ τῆς ἑδρας αὐτοῦ, προειδοποιῶν οὕτω τὸ Σώμα, ὅτι θέλει διακόψῃ τὴν συνεδρίαν. Ἐὰν καὶ διὰ τούτου δὲν ἐπανεέλθῃ ἡ τάξις, διακόπτεται τὴν συνεδρίαν ἐν ὧρισμένην ὥραν, διαρκούσης τῆς ὁποίας οἱ βουλευταὶ ἐξέρχονται τῆς αἵθουσας.

Μετὰ παρέλευσιν δὲ τῆς προσδιορισθείσης ὥρας, ὁ πρόεδρος κηρύττει ἐπανειλημμένην τὴν συνεδρίαν.

Ἄρθρον 33.

«Πᾶσα αἴτησις περὶ μυστικῆς συνεδριάσεως κατὰ τὸ 55 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, γίνεται ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, σημειουμένων τῶν ὀνομάτων τῶν αἰτησάντων εἰς τὰ πρακτικά. Εἰς τὰς μυστικὰς συνεδριάσεις διατηρεῖται ἡ αὐτὴ τάξις τῶν συνεδριάσεων, ὡς καὶ εἰς τὰς δημοσίας· ἡ δὲ Βουλὴ ἀποφασίζει ἂν τὰ πρακτικά τῶν μυστικῶν συνεδριάσεων πρέπῃ νὰ δημοσιευθῶσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ προτάσεων.

Ἄρθρον 34.

«Πᾶσα πρότασις βουλευτοῦ ἢ ὑπουργοῦ παραδίδεται εἰς τὸ Προεδρεῖον ἐγγράφως καὶ ἰδιοχείρως παρὰ τοῦ εἰσάγοντος αὐτὴν ὑπογεγραμμένη, καταχωρίζεται εἰς ἰδιαιτέρον βιβλίον, ἀριθμουμένη καθ' ἣν εἰσάγεται χρονολογικὴν τάξιν, ἀνακοινεῖται εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ Προέδρου, κατὰ τὸ 21 ἄρθρον, τυποῦται καὶ διανέμεται εἰς τοὺς βουλευτάς. Συζητεῖται δὲ κατὰ τὴν σειράν τῆς ἐγγράφῃς τῆς, ἐκτὸς ἂν ἡ Βουλὴ, κηρύξασα αὐτὴν καταπεύγουσαν, ὁρίσῃ ἄλλην προηγουμένην ἡμέραν πρὸς συζήτησιν.

Ἄρθρον 35.

«Ἐπὶ τῶν προτάσεων Νόμων, ἡ Βουλὴ συζητεῖ τὸ παραδεκτὸν ἢ μὴ τῆς ἀρχῆς αὐτῶν· κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 36.

«Ἡ Βουλὴ μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ἀρχῆς, ἢ καὶ πρὸ αὐτῆς, δύναται, ἂν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον, νὰ παραπέμψῃ τὴν πρότασιν Νόμου εἰς τὰς κατὰ τὸ 48 ἄρθρον ἀρμοδίας ἐπιτροπὰς, ὁρίζουσα καὶ τὸν χρόνον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου οφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι τὴν ἐπ' αὐτῆς ἐκθέσιν τῶν.

Παρελθούσης εἰς μάτην τῆς τεταγμένης προθεσμίας, ἡ Βουλὴ δύναται ἢ νὰ χορηγήσῃ νέαν ἢ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς συζητήσεως τῆς προτάσεως καὶ ἀνευ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 37.

«Ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἀναγινώσκεται εἰς τὴν Βουλὴν, τυποῦται καὶ διανέμεται εἰς ἕνα ἑκάστον τῶν βουλευτῶν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρον 38.

«Πᾶσα τροπολογία τροπεινόμενη παρὰ τῶν βουλευτῶν παραδίδεται γραπτὴ εἰς τὸ Προεδρεῖον.

Ἄρθρον 39.

«Ἄν ὑπάρχωσι πολλοὶ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου τροπολογίαι ἐπιδεκτικαὶ συγχωνεύσεως, ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τοὺς προτείναντας, ἂν θέλωσι νὰ τὰς συγχωνεύσωσιν εἰς ὀλιγωτέρας ἢ εἰς μίαν· γενομένης δὲ τῆς συγχωνεύσεως ἢ μὴ, αἱ τροπολογίαι τυποῦνται ἐπ' ὀνόματι τοῦ προτείναντος ἢ τῶν προτείναντων

καὶ διανεμόνται εἰς τοὺς Βουλευτάς πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συζήτησεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 40.

« Ἄν τροπολογία τις προταθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν, ὁ Πρόεδρος λαμβάνει τὴν γνώμην τῆς Βουλῆς, ἂν ἡ τροπολογία πρέπη νὰ συζητηθῇ εὐθὺς, ἢ τυπομένη νὰ διανεμηθῇ πρὸ τῆς συζήτησεως εἰς τοὺς Βουλευτάς.

Ἄρθρον 41.

« Αἱ ὑποτροπολογίαι συζητοῦνται καὶ ψηφοφοροῦνται πρὸ τῶν τροπολογιῶν, αἱ δὲ τροπολογίαι πρὸ τοῦ κυρίου ζητήματος, εἰς ὃ ὑπάγονται. Ἐν γένει δὲ προηγείται ἡ τροπολογία ἡ περιέχουσα τὴν μᾶλλον μεμακρυσμένην ἐννοίαν ἀπὸ τοῦ κυρίου ζητήματος.

Ὁ Πρόεδρος προτείνει τὴν τάξιν, καθ' ἣν αἱ τροπολογίαι πρέπει νὰ ψηφοφορηθῶσιν· ἀντιβρῆσεως δὲ γενομένης, ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει ἀμέσως ποία τροπολογία πρέπει νὰ προηγηθῇ.

Τὰ περὶ τροπολογιῶν ἐφαρμόζονται ἐν γένει καὶ εἰς τὰς ὑποτροπολογίας.

Ἄρθρον 42.

« Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν ἐκάστης κατ' ἄρθρον συζήτησεως καὶ ἐπιψηφίσεως τῆς προτάσεως, ὁ Πρόεδρος συναρμολογεῖ τὰς παραδεχθείσας τροπολογίας καὶ ὑποτροπολογίας πρὸς τὸ σχέδιον.

Τὸ αὐτῶν συναρμολογηθὲν σχέδιον τυποῦται καὶ διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτάς πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς νέας συζήτησεως, ἐκτὸς ἐὰν ἡ Βουλὴ συναινέσῃ εἰς τὴν ἀνευ προηγουμένης τυπώσεως συζήτησιν.

Τὸ δὲ μετὰ τὴν τρίτην κατ' ἄρθρον συζήτησιν συναρμολογηθὲν σχέδιον, τυπούμενον κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἀναγινώσκεται εἰς τὴν Βουλὴν πρὸ τῆς ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας.

Ἐπὶ τῆς ἀναγνώσεως ταύτης οὐδεμία νέα πρότασις ἐξ ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων ἀπεφάσισεν ἡ Βουλὴ, δύναται νὰ γίνῃ ἀντικείμενον συζήτησεως καὶ οὐδεμία τροποποίησις δύναται νὰ υποβληθῇ εἰς συζήτησιν, ἂν δὲν ἔχῃ ἀντικείμενον ἀποκλειστικὸν τὴν συζήτησιν τοῦ κειμένου.

Ἄρθρον 43.

« Ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Βουλὴν, ἂν θέλῃ νὰ γείνῃ καὶ ἄλλη συζήτησις ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου ἢ νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν ψηφοφορίαν.

Ἄρθρον 44.

« Ἢ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἀπαγγέλλεται παρὰ τοῦ Προέδρου ὡς ἐρεξῆς·

« ἢ Βουλὴ παρεδέχθη »

« ἢ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη. »

Ἄρθρον 45.

« Ὁ εἰσαγαγὼν τὴν πρότασιν βουλευτῆς δύναται νὰ τὴν ἀνακαλέσῃ· ἀλλ' ἐὰν ἄλλος βουλευτῆς ἀναδεχθῇ αὐτήν, ἡ συζήτησις ἐξυκολοῦται.

Ἄρθρον 46.

« Αἱ ἐπιψηφισθεῖσαι παρὰ τῆς Βουλῆς προτάσεις νόμων διαβιβάζονται παρὰ τοῦ Προέδρου εἰς τὰ ἀρμόδια ὑπουργεῖα.

Ἄρθρον 47.

« Τὰ νομοθετικὰ ἔργα τὰ ἀρξάμενα καὶ διακοπέντα ἐκ τῆς λήξεως τῆς Συνόδου δύναται νὰ ἐπαναληφθῶσιν εἰς τὴν ἐπομένην Σύνοδον τῆς αὐτῆς Περιόδου καθ' ἣν εὐρίσκονται στάτιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 48.

« Μετὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ ὀριστικοῦ Προεδρείου ἡ Βουλὴ προβιβάζει εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐξῆς ἐπιτροπῶν.

α.) Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους.

β.) Ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν.

γ.) Ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν.

δ.) Ἐπὶ τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν δημοσίων ἔργων.

ε.) Ἐπὶ τῶν ναυτικῶν.

ς.) Ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

ζ.) Ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

η.) Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

θ.) Ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν.

ι.) Ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν.

ια.) Ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν καὶ

ιβ.) Ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 49.

« Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται διαρκοῦσαι καθ' ὅλην τὴν Σύνοδον σύγχεινται, ἡ μὲν πρώτη ἐξ εἰκοσι καὶ ἐνὸς μελῶν, ἄπασαι δὲ αἱ λοιπαὶ ἐξ ἐννέα.

Άρθρον 50.

«Η επί του προϋπολογισμού του Κράτους επιτροπή έπιξεργάζεται και τὸν ἀπολογισμόν.

Άρθρον 51.

«Αἱ ἐπιτροπαὶ ἐκλέγονται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, σχετικῆς πλειονοψηφίας καὶ διὰ ψηφοδελτίων, ἕκαστον τῶν ὁποίων περιλαμβάνει τὰ δύο τρίτα τῶν ἐκλεκτῶν.

Άρθρον 52.

«Ἐκάστη ἐπιτροπή ἐκλέγει Πρόεδρον καὶ Γραμματέα ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς μελῶν.

Άρθρον 53.

«Αἱ ἐπιτροπαὶ ἐκλέγουσιν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν δι' ἐκάστην πρότασιν τὸν εἰσηγητὴν τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσεως.

«Ἡ ἐκθεσις αὕτη, διαλαμβάνουσα τὴν γνώμην καὶ τοὺς λόγους τῶν τε πλειόνων καὶ τῆς μειονοψηφίας καὶ τελειόνοῦσα μὲ ἡτιολογημένην πρότασιν, τυποῦται καὶ διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτάς πρὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐν γενικῇ συνεδριάσει συζητήσεως.

Άρθρον 54.

«Οὐδεὶς Βουλευτὴς δύναται νὰ ᾖ καὶ συγχρόνως μέλος τριῶν ἐπιτροπῶν.

Άρθρον 55.

«Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους ἀφ' οὗ ὑποβληθῇ, τυποῦται, διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτάς καὶ ἀποστέλλεται διὰ τὴν κατ' ἄρθρον ἐπιξεργασίαν εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴν χωρὶς νὰ προηγηταὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ.

Άρθρον 56.

«Ὅλα τὰ ἐγγράφα καὶ ὑπομνήματα, τὰ ὁποῖα θέλουσι χρησιμεύειν πρὸς ἐξέτασιν τῶν οἰκονομικῶν Νόμων, θέλουσι παρακατατίθεσθαι πάντοτε εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Βουλῆς, ἵνα δύνωνται οἱ Βουλευταί, χρεῖας τυχοῦσες, νὰ λαμβάνωσι γνώσιν αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΓ'.

Περὶ ἀναφορῶν.

Άρθρον 57.

«Αἱ πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφοραί, παραπεμπόμεναι ὑπὸ τοῦ προέδρου εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν, καταχωρίζονται εἰς ἰδιαιτέρων πρωτόκολλων, ἀριθμούμεναι καθ' ἣν εἰσέρχονται χρονολογικῶς

τάξιν. Σημειοῦται δὲ ἐν αὐτῷ ἡ περίληψις τῆς ἀναφορᾶς καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἡ κατοικία τοῦ ἀναφερομένου.

«Ἀνόνημι καὶ λοιδοροὶ ἀναφοραὶ δὲν εἶναι δεκταί, οὐδὲ καταχωρίζονται εἰς τὸ Πρωτόκολλον.

«Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο τυπούμενον διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτάς, ἐπιμελεία τοῦ προέδρου, πρὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς.

«Ὅσαι δὲ τούτων ἔχουσι σχέσιν πρὸς ἀντικείμενα ὑποβληθέντα ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν καὶ παραπεμπθέντα εἰς τὴν ἐπιξεργασίαν ἐπιτροπῆς τινος διαβιβάζονται κατ' εὐθείαν εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.

«Ἡ ἐπιτροπὴ ὁρεῖται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ πᾶν δεκαπενθήμερον ἐκθεσιν τῶν εἰς αὐτὴν διαβιβαθεισῶν ἀναφορῶν κατὰ τὴν τάξιν τῆς καταχωρίσεως αὐτῶν εἰς τὸ πρωτόκολλον.

«Ἡ Βουλὴ ὁρίζει ἐκάστοτε τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ ψηφοφορίας καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς.

Άρθρον 58.

«Ἡ ψηφοφορία γίνεται συνήθως δι' ἀναστάσεως· ὅσῳ δὲ 15 Βουλευταὶ τὸ ἀπαιτήσωσι, γίνεται δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Άρθρ. 59.

«Ὅποτεν ἡ Βουλὴ ψηφίῃ δι' ἀναστάσεως, ὁ πρόεδρος, συμβουλευόμενος τὸ γραφεῖον, ἀπαγγέλλει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαδικασίας, ἥτις ἐπαναλαμβάνεται δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἐὰν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν δεκαπέντε Βουλευταὶ τὸ ἀπαιτήσωσιν.

Άρθρον 60.

«Ἡ ὀνομαστικὴ κλῆσις συνίσταται εἰς τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνόματος ἑνὸς ἐκάστου τῶν βουλευτῶν παρ' ἑνὸς τῶν γραμματέων, σημειοῦντος τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ψῆφον ἐκάστου ἐπιτροπῶν ψηφολέκτων, τοὺς ὁποίους προσκαλεῖ ὁ Πρόεδρος ἐκ τῶν βουλευτῶν τῶν ἀντιθέτων μερῶν.

«Ἐκαστος βουλευτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς περὶ ψηφοφορίας σημειώσεως τοῦ γραμματέως, τῆς διαλαμβανούσης τὸ ὄνομα καὶ τὴν ψῆφον ἐκάστου βουλευτοῦ, μετὰ τοῦ γενικοῦ τῆς ψηφοφορίας ἀποτελέσματος.

Ἄρθρον 61.

«Ἡ περί ἀρχαιρεσιῶν καὶ πάσης ἐκλογῆς προσιώπων ψηφοφορία γίνεται μυστικῇ διὰ ψηφοδελτίων.

Διὰ σφαιριδίων δὲ μυστικῇ ψηφοφορία γίνεται ἐφ' ὧν τῶν ζητημάτων τῶν ἀρρυντῶν πρόσωπα ὀνομαστικῶς ἀνακερρόμενα ἐντός ἢ ἐκτός τῆς Βουλῆς· εἰσπράττονται μόνον τούτου τὰ ἀπὸ τῶν άρθρων 46, 52 καὶ 53 τοῦ Συντάγματος ἀπορρέοντα ζητήματα.

Διὰ σφαιριδίων ψηφοφορία γίνεται ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ 67 άρθρου προβλεπομένην περίπτωσιν.

Ἄρθρον 62.

«Ἡ μυστικῇ διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορία γίνεται ὡς ἐφεξῆς· Ἐκαστος τῶν βουλευτῶν λαμβάνει παρὰ τοῦ γραμματείου ἓν ψηφοδέλτιον ἐξ ὁμοιομορφίου καὶ ἀνευ διακριτικοῦ σημείου χάριτος καὶ μίαν ψήφον, μετὰ δὲ τὸν χρόνον πρὸς ἰγγραφήν τῶν ἀναγκαίων ὀνομάτων εἰς τὰ ψηφοδέλτια, εἰς τῶν γραμματέων ἐκφωνεῖ τὸ ὄνομα ἑκάστου τῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ γραμματείου τάξιν, οὗτος δὲ προσερχόμενος καταθέτει τὸ μὲν ψηφοδέλτιον εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ βήματος κειμένην ψηφοδόχον κάλπην, τὴν δὲ ψήφον εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ παρακειμένην, ἐπιτηρούντων καὶ δύο ψηφολεκτῶν παρὰ τοῦ προέδρου προσκαλουμένων, ὡς εἴρηται.

Γίνεται δὲ καὶ νέα κλήσις διὰ τοὺς μὴ ψηφοφορήσαντας.

Μετὰ τοῦτο ὁ Πρόεδρος κηρύττει ἀρξαμένην τὴν διαλογὴν καὶ εἰς οὐδένα πλέον ἐπιτρέπεται νὰ ψηφοφορήσῃ. Ἀπὸ τοῦ τοῦτο ἰσχύει καὶ εἰς τὴν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορίαν.

Οὕτω δὲ, καταθέτων ὧν τῶν βουλευτῶν τὰ ψηφοδέλτια τῶν καὶ τὰς ψήφους τῶν, ἐξελέγχεται διὰ δημοσίας παραβουλῆς ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων· ῥιπτομένων δὲ τῶν ψηφοδελτίων εἰς τὴν ἰδίαν κάλπην, ἀρχίζει ἡ ἐνός ἑκάστου ἐξαγωγή παρὰ τοῦ προέδρου ἢ ἐνός τῶν ἀντιπροέδρων καὶ ἡ δημοσία αὐτῶν ἀνάγνωσις. Ἐκαστος τῶν γραμματέων κρατεῖ ἰδιαιτέραν σημείωσιν τῶν ψήφων ἑκάστου ὀνόματος, αἱ δὲ σημειώσεις αὗται ἀντιπαράβάλλονται, καὶ ὑπαρχούσης συμφωνίας μεταξὺ αὐτῶν, ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα· ἂν δὲ εὐρεθῇ ἀσυμφωνία τις, ἐπιβρῆν ἔχουσα εἰς τὸ ἀποτέλεσμα, γίνεται ἀναβιώρισις τῶν ψήφων.

Μετὰ τὴν κηρύξιν τοῦ ἀποτελέσματος ὑπὸ τοῦ προέδρου ἀφαιρῶνται τὰ ψηφοδέλτια, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ὑπογράφεται παρὰ τοῦ προέδρου, τῶν ἀντιπροέδρων, γραμματέων καὶ ψηφολεκτῶν.

Τὰ ψηφοδέλτια φέρουσι τόσα ὀνόματα ὅσα πρόσωπα πρόκειται νὰ ἐκλεγῶσιν, ἐκτός τῆς ὑπὸ τοῦ 51 άρθρου προβλεπομένης ἐξαίρεσις, τὸ δὲ φέρον πλείονα ὀνόματα τῶν ἀπαιτουμένων δὲν ἰσχύει, εἰμὴ διὰ τὰ πρῶτα ὀνόματα μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων.

Ἡ δὲ διὰ σφαιριδίων μυστικῇ ψηφοφορία γίνεται κατὰ τὴν ἐξῆς τῶν.

Ἐξ τῶν γραμματέων ἀναγινώσκων τὴν κατάλογον καλεῖ ἐξ ὀνόματος τοὺς βουλευτάς· ὁ δὲ καλούμενος, λαμβάνων παρὰ τοῦ ἑτέρου γραμματέως σφαιρίδιον, ἀποτίθησιν αὐτὸ εἰς τὸ καὶ ἢ τὸ ἕλιν τῆς ἐπὶ τοῦ βήματος κειμένης κάλπης, ἥτις εἶναι ὁμοία τῇ ὑπὸ τοῦ νόμου περί ἐκλογῆς βουλευτῶν ὁριζομένη. Γίνεται δὲ ἀμέσως νέα κλήσις διὰ τοὺς μὴ εἰσέτι ψηφοφορήσαντας.

Ἐπανελθόντων δὲ ἀπάντων τῶν ψηφοφορησάντων εἰς τὰς ἐδρας τῶν, οἱ γραμματεῖς, ἐπιτηρούντων ἰσαριθμῶν ψηφολεκτῶν, ἀπαριθμοῦσι τὰ σφαιρίδια εἰς τὸ φανερόν· τὸ δὲ παρ' αὐτῶν ἐξαγόμενον ἀποτέλεσμα ἀπαγγέλλεται ὑπὸ τοῦ προέδρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II'.

Περὶ τῶν πρὸς τὸν Βασιλεῖα πρεσβειῶν καὶ ἀπαρτίσεων.

Ἄρθρον 63.

«Ὁ πρόεδρος καὶ δέκα μέλη, κατὰ κλήρον ἐκλεγόμενα, ὁμοῦ μετὰ τοὺς ἀντιπροέδρους καὶ γραμματεῖς συνιστῶσι τὴν μεγάλην Μρέρθευσιν, ἡ δὲ μιὰ συνίσταται ἐκ τοῦ προέδρου, τῶν ἀντιπροέδρων καὶ τῶν γραμματέων.

Ὁ πρόεδρος, ἢ ἀντ' αὐτοῦ εἰς τῶν ἀντιπροέδρων, ἀγορεύει τῷ Βασιλεῖ.

Ἄρθρον 64.

«Μετὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ Πρεσβείου ἡ Βουλὴ ἐκλέγει κατὰ τὸ 51 ἄρθρον ἐνεαμελὴ ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν σχεδίου ἀπαντήσεως εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον.

Ἰδιαιτέραι διατάξεις.

Ἄρθρον 65.

«Οὐδεὶς βουλευτῆς, ὦν ὑπουργός, δύναται νὰ ᾖ συγχρόνως Πρόεδρος, Ἀντιπρόεδρος ἢ Γραμματεὺς τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 66.

«Εἰς ἑκάστον βουλευτὴν πέμπεται δωρεὰν ἓν ἀντίτυπον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν καὶ τῆς ἐφημερίδος τῆς Βουλῆς, καθ' ὅλα τὰ ἔτη τῆς Περιόδου.

Ἄρθρον 67.

«Ὁσάκις ζητηθῇ ἄδεια τῆς Βουλῆς, κατὰ τὸ 63 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος πρὸς καταδίωξιν βουλευτοῦ τινος, παραπέμπεται ἡ αἵτησις αὕτη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπὴν πρὸς εξέτασιν καὶ γνωμαδοῦσιν. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀποφασίζει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας κατὰ τὸ 2 ἐξάρτιον τοῦ 61 ἁρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν πρακτικῶν.

Ἄρθρον 68.

«Τὰ πρακτικά τῆς Βουλῆς εἶναι ἡ τῶν καθ' ἑκάστην συνεδρίαν ἐργασιῶν αὐτῆς ἑγγραφοὶ καὶ ἀκριβὲς ἐκθέσεις εἰς ταῦτα γίνεται συνοπτικὴ μόνον μνεία τῶν ἀγορεύσεων, οἱ δὲ ἀγορεύσαντες δὲν κατονομάζονται. Καταχωρίζονται δὲ ἐν αὐτοῖς αὐτολεγεῖ αἱ προτάσεις, αἱ αἰτιολογικαὶ ἐκθέσεις τῶν νομοσχεδίων καὶ αἱ τῶν ἐπιτροπῶν.

Ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν τηρεῖται διὰ στενογράφων καὶ λεπτομερὲς ἀφήγησις τῶν λεχθέντων ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῶν συνεδριάσεων, αὐτολεγεῖ γινωμένη καὶ δημοσιευμένη δι' ἐφημερίδος, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐφημερίς τῶν συζητήσεων τῆς Βουλῆς.»

Ἄρθρον 69.

«Τὰ ἀναγνωσθέντα εἰς τὴν συνεδρίαν ἑγγραφα δὲν καταχωρίζονται εἰς τὰ πρακτικά, ἐκτὸς ἂν ἡ Βουλὴ τὸ διατάξῃ σημειοῦται δὲ μόνον ὁ ἀριθμὸς τῶν πράξεων καὶ ἑγγράφων τῶν καταχωρισθέντων εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 70.

«Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ γραμματεῖς ἐφορῶσι τὴν σύνταξιν τῶν πρακτικῶν, τὰ ὅποια, ἀπὸ ἐγκριθέντος παρ' αὐτῶν, ἀναγινώσκονται εἰς τὴν συνεδρίαν ἐγκριθέντα δὲ παρὰ τῆς Βουλῆς μεταγράφονται καθαρῶς, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ διευθύνοντος τὴν συνεδρίαν ἀντιπροέδρου καὶ τῶν παρευρεθέντων εἰς αὐτὴν γραμματέων.

Ἄρθρον 71.

«Ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου φροντίζει περὶ τῆς ἀντιγραφῆς τῶν πρακτικῶν, πέμπει αὐτὰ ἄδεια τοῦ Προέδρου εἰς τὸν τύπον ἐντὸς 24 ὥρῶν, τὰ ὅποια ἐκτυπωθέντα διανέμονται εἰς τὰ μέλη τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 72.

«Οἱ Βουλευταὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναγινώσκωσι τὰ πρωτότυπα τῶν πρακτικῶν καὶ τὰ καταχωρισθέντα εἰς τὰ ἀρχεῖα ἑγγραφα καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἀντίγραφα ἐπικυρωμένα αὐτῶν.

Ἄρθρον 73.

«Οὐδὲν ἀντίγραφον πράξεων καὶ λοιπῶν ἑγγράφων τῶν ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς Βουλῆς δίδεται τοῖς αἰτοῦσιν ἀνεῦ ἄδειας τοῦ Προέδρου. Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ ἐνὸς τοῦλάχιστον τῶν γραμματέων.

Ἄρθρον 74.

«Ὅταν ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ πρόσθετον τινὰ ἢ τροπολογίαν τοῦ κανονισμοῦ, οἱ γραμματεῖς συναρμολογοῦσι τὰς μεταβολὰς ταύτας μετὰ τὰ ἄρθρα αὐτοῦ τυποῦται δὲ ἐκ νέου ὁ κανονισμὸς καὶ διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ τῶν ἐπαλλήλων τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 75.

«Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Βουλῆς διορίζονται ὑπὸ τοῦ προεδρείου. Εἰς διευθυντὴς τοῦ Γραφείου, εἰς συντάκτης, εἰς βοηθὸς αὐτοῦ, δύο βοηθοὶ καὶ δύο γραφεῖς· τέσσαρες στενογράφοι, τέσσαρες ἀντιγραφεῖς καὶ εἰς διορθωτὴς τῶν ἐντύπων.

Τὸ προεδρεῖον διορίζει προσέτι ἓνα εὐταξίαν, ἓνα ἀρχικλητῆρα καὶ δεκαπέντε κλητῆρας.

Τὸ προεδρεῖον ὑποβάλλει εἰς ὅρκον πάντας τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Γραφείου.

Ἄρθρον 76.

«Ὁ μηνιαίος μισθὸς τῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητῆρων τοῦ Γραφείου προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς.

α.) Τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου πρὸς	δραχ.	300
β.) Τοῦ Συντάκτου	»	250
γ.) Τοῦ Βοηθοῦ αὐτοῦ	»	150
δ.) Ἐκάστου τῶν Βοηθῶν τοῦ Γραφείου	»	200
ε.) Ἐκάστου τῶν γραφέων	»	100
ς.) Ἐκάστου τῶν στενογράφων	»	250
ζ.) Ἐκάστου τῶν ἀντιγραφῶν	»	80
η.) Τοῦ διορθωτοῦ τῶν ἐντύπων	»	240
θ.) Τοῦ εὐταξίου	»	100
ι.) Τοῦ ἀρχικλητῆρος	»	75
ια.) Ἐκάστου τῶν κλητῆρων	»	60

« Η μισθοδοσία αὐτῶν παύει ἅμα τῇ λήξει τῆς συνόδου ἐκτὸς τῆς τοῦ Διευθυντοῦ, ἐνὸς γραφέως, τοῦ ἀρχικλητῆρος καὶ ἐνὸς κλητῆρος, οὗσης διαρκούς.

Ἄρθρον 77.

« Τὸ Προεδρεῖον διορίζει ὡσπύτως ἓνα Βιβλιοφύλακα τῆς Βουλῆς, ἓνα βοηθὸν αὐτοῦ καὶ ἓνα κλητῆρα.

Ἡ μισθοδοσία τοῦ Βιβλιοφύλακος ὀρίζεται εἰς δραχμὰς τριακοσίας, τοῦ βοηθοῦ εἰς δραχμὰς ἑκατὸν καὶ τοῦ κλητῆρος εἰς δραχμὰς ἐξήκοντα.

Ἄρθρον 78.

« Ἡ Βουλὴ λαμβάνει στρατιωτικὴν φρουράν, ἥτις καίται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Προέδρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄

Περὶ τοῦ Λογιστικοῦ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 79.

« Ἡ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπὴ καταστρώνει τὸν προϋπολογισμόν ὧν ἐν γένει τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς, τὸν ὅποιον ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐπικύρωσιν αὐτῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστης Συνόδου.

Ἄρθρον 80.

« Καθυποβάλλει ὁμοίως παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς βελτιώσεως διαφόρων κεφαλαίων τῆς πιστώσεως καὶ δαπάνης.

Ἄρθρον 81.

« Ἡ Βουλὴ διορίζει ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς μελῶν δι' ἐκάστην Σύνοδον ἓνα Ταμίαν, γρῆν τοῦ ὁποίου εἰσί.

α.) Νὰ καταστρώσῃ τὴν μηνιαίαν κατὰστασιν συμφώνως πρὸς τὸν προϋπολογισμόν.

β.) Νὰ καθυποβάλλῃ τὴν κατὰστασιν ταύτην εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 82.

« Ἡ ἐπιτροπὴ ἀφοῦ εὔρῃ τὴν μηνιαίαν κατὰστασιν σύμφωνα πρὸς τὸν προϋπολογισμόν θέτει τὸ « ἐπιθεωρήθη καὶ ἐνεκρίθη. »

Ἄρθρον 83.

« Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Πρόεδρος ἐκδίδει τὸ ἔνταλμα τῆς πληρωμῆς, ὃ δὲ Ταμίαις ἐνεργεῖ τὰς πληρωμὰς, λαμβάνων τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.

Ἄρθρον 84.

« Ἀν ἔρχον συμπέσωσιν ἑκτακτα ἐξόδα ὑπερβαίνοντα τὸν προϋ-

πολογισμόν ζητεῖται παρὰ τῆς Βουλῆς δι' ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς νέα πίστωσις.

Ἄρθρον 85.

« Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Συνόδου ὁ ταμίαις καταστρώνει τὸν ἀπολογισμόν τῶν ἐξόδων, τὸν ὅποιον καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν συνωδευμένον μὲ ὅλα τὰ δικαιολογητικά ἔγγραφα· ἀφ' οὗ δὲ αὕτη τὸν ἐπεξεργασθῇ, τὸν καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Βουλῆς, δημοσιευόμενον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Βουλῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄

Περὶ ἀδειῶν ἀπουσίας τῶν βουλευτῶν.

Ἄρθρον 86.

« Οὐδεὶς τῶν βουλευτῶν δύναται νὰ ἀναχωρήσῃ τῆς πρωτευούσης ἀνευ ἀδείας τοῦ προέδρου, ἢ ἐκδίδωσι καὶ ὑπογράψῃ αὐτὸς λαμβάνων προηγουμένως τὴν συναίνεσιν τῆς Βουλῆς.

Εἰς κατεπείγουσας περιπτώσεις ἡ ἀδεία αὕτη χορηγεῖται καὶ παρὰ μόνου τοῦ Προέδρου, ὀφείλοντος νὰ κάμῃ γνωστὸν τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄

Περὶ εὐταξίας τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 87.

« Τὰ τῆς εὐταξίας τῆς Βουλῆς ἀνήκουσιν εἰς αὐτὴν, καὶ ἐνεργούνται ἐν ὀνόματι τῆς Βουλῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἔχοντος τὸ δικαίωμα νὰ δίδῃ εἰς τε τοὺς ὑπαλλήλους καὶ εἰς τὴν φρουράν αὐτῆς διὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς.

Ἄρθρον 88.

« Οὐδεὶς μὴ βουλευτὴς δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν περιβόλον, ὅπου ἐδρεύουσιν οἱ βουλευταί, οὔτε εἰς τὰ δωμάτια τοῦ βουλευτηρίου, ἐκτὸς τῶν τῆς Βουλῆς ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 89.

« Διαρκούτης τῆς συνεδριάσεως, οἱ ἀκροαταὶ ὀφείλουσι νὰ τηρῶσιν ἄκραν σιγὴν.

Ἀκροατῆς, ὅστις ᾔθελε δείξει σημεῖα ἐπιδοκιμασίας ἢ ἀποδοκιμασίας, εἴτε δι' ἐπευφημήσεων καὶ χειροκρατήσεων, εἴτε διὰ κραυγῶν, ἀγορεύοντός τινος βουλευτοῦ, ἀποβάλλεται τῆς θέσεώς του παρὰ τοῦ ἀρμοδίου κλητῆρος. Ὁ ταράττων τὰς διασκέψεις ἀπάγεται ἀνευ ἀναβολῆς, ἢ ἡ χρεια τὸ κατέσθαι καὶ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

Άρθρον 90.

«Απαγορεύεται εις πάντα Βουλευτήν και άκροατήν νά εισέρχεται εις τό Βουλευτήριον φέρων όπλον ή ράβδον.

Άρθρον 91.

«Θορύβου γινομένου εις τό άκροατήριον, ό Πρόεδρος επαναφέρει την ήσυχίαν και εύταξίαν διά τών αναλόγων μέτρων, ώς τοιούτον δε δύναται νά διατάξω την έκκένωσιν του άκροατηρίου τή συγκαταθείσει τής Βουλής.

Άρθρον 92.

«Είς τό γενικόν θεωρείον οί άκροαταί εισέρχονται άνευ είσιτηρίων, εις δε τά λοιπά θεωρεία δι' είσιτηρίων διανεμομένων εις τούς Κυρίους Βουλευτάς κατ' αναλογίαν και συμφώνως μέ την υπό του Προεδρείου γινομένην διαίρεσιν αούτων, έκτός του τών ΚΚ. Πρέσβευών, τών ΚΚ. άξιωματικών και ύπαλλήλων ώς και του τών δημοσιογράφων, άπερ τό Προεδρείον άπ' εύθείας διαθέτει.»

Μετά ταύτα ό Πρόεδρος, τή συναινέσει τής Βουλής, άναγγέλλας ώς άντικείμενον τής έπισύσεως την έκλογήν του όριστικού Πραέδρου, διέλυσε την συνεδρίασιν περί την 5 ώραν Μ. Μ.

Ο προσ. Πρόεδρος

Τ. ΑΛΑΞΑΡΕΤΟΣ,

Οί προσ. Γραμματείς

Χ. Μαστραπάς,

Ο. Μακρυγιάννης,

Θ. Κανακάρις.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον την 7 Ιουλίου 1865, προσελθών έν τώ Βουλευτηρίω ό άρτι άφικόμενος Βουλευτής Γεώργιος Φλωριάς ώρκασεν επί του Ιερού Ευαγγελίου τόν εξής όρκον.

«Όμνύω εις τό όνομα τής Αγίας και όμοουσίου Τριάδος νά φυλάξω πίστιν εις την Πατρίδα και εις τόν συνταγματικόν Βασιλέα, ύπακοήν εις τό Σύνταγμα και εις τούς Νόμους του Κράτους, και νά εκπληρώσω εύσυνειδότως τά καθήκοντά μου.»

Διό συνετάχθη τό παρόν πρωτόκολλον, άπερ ύπεγράφη υπό τε του Προεδρείου, του Ιερέως και του όρκισθέντος.

Ο όρκισθείς

Γ. Φλωριάς,

Ο Πρόεδρος

Τ. ΑΛΑΞΑΡΕΤΟΣ,

Ο Ιερεύς

Ιω. Κυριαζής,

Οί Γραμματείς

Θ. Κανακάρις,

Χ. Μαστραπάς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ'.

Της 8 'Ιουλίου 1865.

Απερτισθείσης τής Βουλής περί την 11 Π. Μ. άνεγνώσθησαν τά πρακτικά τής προτερίας, άτίνα μετά την εξήγησιν, ότι ή μισθοδοσία του διέλιθοφύλακος θεωρείται διαρκής, έπεκυρώθησαν.

Αναγγέλλοντος του προέδρου, ότι άντικείμενον τής σημερινής συνεδριάσεως είναι ή έκλογή του σημερινού προέδρου, προστέθησαν αί κάλπαι και προσερχόμενος έκαστος τών βουλευτών κατά την έκφώνησιν του όνόματός του έβρίπτεν υπό την επιτήρησιν τών βουλευτών Σ. Στεφανοπούλου και Τηλ. Ρούκη εις μέν την μίαν την ψήρον, εις δε την έτέραν τόν κύαμον. Γενομένης είτα διαλογής υπό τούς ψηφολέκτας Α. Χατζόπουλον και Α. Πετροπουλάκην, εξήχθη κατά τό έν τέλει τών παρόντων προσαρτώμενον τής διαλογής πρωτόκολλον, ότι έλαβον

Ο μέν Εύθύμιος Κεχαγιās ψήρον 96

Ο Επ. Δεληγεώργης » 31

Ο Γ. Ιεχωβάτος » 30 και

άλλοι όλιγωτέρας εκ τών 163 ψηφοφορησάντων.

Ότω δε έκδηλώσας ό προσ. πρόεδρος, ότι έλαχε τής απολύτου πλειονοψηφίας ό Κ. Εύθ. Κεχαγιās και έπομένως αούτος έστίν ό όριστικός πρόεδρος τής Βουλής, παρεχώρησεν εις τούτον την έδραν, όστις καταλαβών αούτην προσεφώνησε τάδε.

Κύριοι συνάδελφοι,

«Σάς έκπράζω την θαθείαν εύγνωμοσύνην μου διά την τιμήν, μεθ'ής μέ περιβάλλετε, όναθέτοντές μοι την διεύθυνσιν τών σοβαρών συζητήσεων του μεγάλου τούτου Σώματος τής πολιτείας.

Συναισθάνομαι, ότι αί δυνάμεις μου είναι άνεπαρκείς προς έκπλήρωσιν τών σπουδαίων καθήκόντων, τά όποια ή ύψηλή αούτη θέσις επιβάλλει. Αλλ' άρ'ένός ή πεποιθητής, ήν έχω, ως προς την παροχήν τής ύμετέρας συνδρομής, και άφ'έτέρου ή πρόθεσις μου περί τής εύσυνειδήτου και άμερολήπτου διεξαγωγής τών χρεών μου, μοι έμπνέουσι τό θάρρος, ότι θέλω υπερνικήσει τής δυσχερείας.

Πάντες, κύριοι συνάδελφοι, κατανοούμεν, ότι ή πορεία τής παρούσης Βουλής θέλει εξασκήσει την σπουδαιότεραν επιφρόνην επί τής τύχης τής φίλης ήμών πατρίδος.

Μή λησμονώμεν, ότι ή καταγωγή τής Βουλής όφείλεται εις

τὴν πολιτικὴν μεταβολὴν τῆς 11 Ὀκτωβρίου. Ἡ μεταβολὴ αὕτη παρήγαγε κυρίως δύο μέγιστα ὠφελήματα εἰς τὸ ἔθνος· α.) Ἀνεβίβασεν εἰς τὸν Ὀρόνον Βασιλέα πράγματι Συνταγματικόν· ὁ Ὀρόνος, ὡς γνωρίζετε, εἶναι ἡ ἀσφαλὴς ἀγκυρά τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντός μας, ἡ δὲ πεφωτισμένη ἐξάσκησις τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, ἡ στερεὰ κρηπίς τῆς ἐθνικῆς εὐημερίας· β.) Ἐπραγματοποίησε διακαέστατον ἐθνικὸν πόθον, τὴν *Ἐνωσιν* τῆς ἀδελφῆς ἡμῶν Ἑπτανήσου· ἡ προσθήκη αὕτη τῆς χώρας δύνανται νὰ θεωρηθῇ ὡς πρόδρομος τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου, εἴν διὰ τῆς ἐσωτερικῆς διοργανώσεως καὶ προόδου ἀποδειχθῶμεν ἄξιοι αὐτοῦ.

Ἀλλ' ἀπρότερα τὰ ὠφελήματα ταῦτα ὡς ἀναμνηστικότητα ἀναγνωρίζοντες, πρέπει γὰρ ὁμολογήσωμεν καὶ μίαν ἀλήθειαν. Ἡ ἐπανάστασις τῆς 11 Ὀκτωβρίου, ὡς βιάει πολιτικὴ μεταβολὴ καὶ ὡς συνοδευθεῖσα μάλιστα μὲ παραπεταμένον χρόνον μεσοβασίλειας, ἐπέφερεν, ὡς ἦτον ἐπόμενον, χαλάρωσιν τινὰ εἰς τὰς ἀπαραιτήτους διὰ τὴν εὐρυθμὸν διοίκησιν ἐθνικὰς δυνάμεις· ὡς ἐκ τούτου τὸ ἔργον ἡμῶν ἀποβαίνει ἤδη σπουδαιότερον, καθόσον οὐρεῖομεν νὰ ἐργασθῶμεν πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν, αἰτίαι καὶ πρὸ τῆς μεταβολῆς καὶ μετ' αὐτὴν ἐγεννήθησαν.

Τοῦτο ἐπιδιώκουσα καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἀναγγέλλει, ὡς παρετηρήσαμεν ἐν τῷ Βασιλικῷ λόγῳ, τὴν εἰς τὴν σύσκεψίν μας ὑποβολὴν πολλῶν νομοσχεδίων μεγάλης ἐθνικῆς ὠφελείας. Οὐδόλως δ' ἀμφιβάλλω, ὅτι καὶ πολλοὶ ἐξ ἡμῶν αὐτῶν χρώμενοι τῷ δικαίωματι, ὅπερ τὸ Σύνταγμα χορηγεῖ, θέλουσι παρουσιάσαι προτάσεις τὸν αὐτὸν ἐχούσας σκοπὸν.

Ἄς ἐργασθῶμεν λοιπὸν μετὰ ζήλου καὶ περιστάψεως πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς σπουδαίας ἀποστολῆς μας.

Οὕτω δὲ πράττοντες θέλομεν ἀποδείξει εἰς τὸν ἔξω κόσμον, ὅτι γνωρίζομεν καλῶς οὐ μόνον νὰ προεκτῶμεν καὶ προσπί-ζωμεν τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰς μεταχειρίζομεθα πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ κυρίου σκοποῦ τῶν, ἥτοι τῆς ἐθνικῆς εὐημερίας. Σανάμ δὲ θέλομεν ὑπηρετήσαι τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τῶν ἐντολίων μας, οἵτινες εἰς ταῦτα καὶ μόνον ἀπεβλέποντες ἐξελέξαντο ἡμᾶς ἀντιπροσώπους τῶν. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις, εὐθὺ πρὸς τὴν ἀποστολὴν μας βαίνοντες, θέλομεν ἐνισχύσει τὰς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἀγαθὰς προαιρέσεις τοῦ νεοῦ ἡμῶν ἡγεμόνος, τὸν ὁποῖον ἡ Θεῖα Πρόνοια ἐξελέξατο πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος Βουλῶν Τῆς.

Περαιῶν, Κύριοι συνάδελφοι, τὸν λόγον, ἐπικαλοῦμαι τὴν ἀδελφικὴν συνδρομὴν Σας.

Ἀκολουθῶν ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου ἡ Βουλὴ ἀπεφάνετο νὰ ἐκφρασθῇ πρὸς τὸν μέχρι τοῦδε Πρόεδρον καὶ τὰ Γραφεῖον αἱ εὐχαριστίαι τοῦ σώματος διὰ τὰς τὴν δραστηριότητά καὶ τὸν ζῆλον μεθ' ὧν ἐξέπληρωσαν τὰ ἐκτελεσθέντα καθήκοντα.

Τελευταῖον ὁ Πρόεδρος ἀναγγέλλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης ἔσται ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων, διέ-λυσεν τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 1 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Ὁ πρὸς. Πρόεδρος

Τ. ΑΛΑΠΑΡΕΤΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Θ. Κανακάρης,

Γ. Γ. Ἰωάννου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ΄.

Τῆς 9 Ἰουλίου 1865.

Ἀπαρτισθείσης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 Π. Μ. ἀνεγνωσθῶσαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀναγγεῖλατος τοῦ Προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ Γραμματέων προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν διὰ ψήφου ἐκτιμῶν ψηφοφορίαν. Προτέθησαν οὕτω αἱ καλπαὶ καὶ προσερχόμενος ἕκαστος τῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνόματός του, ἐξέφραξε ὑπὲρ τῆς ἐπιτήρησιν τῶν βουλευτῶν Π. Μπαύτου καὶ Α. Πετροπουλάκη τὴν μὲν ψήφον εἰς τὴν μίαν τῶν καλπῶν, τὸν δὲ κύμαον εἰς τὴν ἑτέραν.

Παραβληθέντος εἰτα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων πρὸς τὸν τῶν κυμάτων καὶ εὐρεθέντος ὅτι τοῦ 150, ἐγένετο διαλογὴ ὑπὸ τοῦ ψηφολέκτου Σ. Κρημεζῆ, Ὁθ. Μακρυγιάννην, Χρ. Χρηστόπουλον καὶ Α. Παπηνικολάου, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἐλάβον

ὡς Ἀντιπρόεδροι

Στέφ. Στεφανόπουλος	ψήφους	88
Γεώργιος Μαρκοράς	"	77
Νικόλαος Καίρης	"	70
Πέτρος Ζάνος	"	60
Π. Κυριακός	"	60
Ἰω. Καρασάκος	"	54

(Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς Τόμος Α.)

ὡς Γραμματεῖς

Θάνας Κανακάρης	ψήφους	90
Γεώργ. Αποστολίδης	»	78
Γεράσιμος Αντύπας	»	73
Γεώργ. Μπουκίδης	»	69
Α. Πετροπουλάκης	»	60
Ὁθ. Μακρυγιάννης	»	53
Χαρ. Κανελλόπουλος	»	48
Πολύχ. Κωνσταντᾶς	»	47

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρως.

Ἐκδηλώσαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα καὶ προσθέντος, ὅτι ἔλαχον τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας ὡς Ἀντιπρόεδροι μὲν οἱ ΚΚ. Στέφ. Στεφανόπουλος καὶ Γεώργιος Μαρκορά, ὡς Γραμματεῖς δὲ οἱ ΚΚ. Θάνας Κανακάρης καὶ Γεώργιος Αποστολίδης, ἐπανελήθη ἡ ψήφοφορία πρὸς ἐκλογὴν τοῦ τρίτου Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν ἐτέρων δύο Γραμματέων κατὰ τὸν ἐκτεθέντα ὡς ἀνωτέρω τρόπον ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῶν βουλευτῶν Κ. Θεοδώρου καὶ Α. Λαμπρινίδου.

Γενομένης αὐτᾶ διαλογῆς τῶν ψφροφωριστῶν ὑπὸ τοὺς ψφροφωριζόμενους Πέτρον Γουζούρα καὶ Μ. Καίτην, συνήχθη, ὅτι ἔλαβον

ὡς 3ος Ἀντιπρόεδρος

Ὁ μὲν Νικόλαος Καίτης	ψήφους	68
Ὁ δὲ Πέτρος Ζάνος	»	41

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρως.

ὡς 3ος καὶ 4ος Γραμματεῖς

Ὁ μὲν Γεώργιος Μπουκίδης	ψήφους	75
Ὁ δὲ Γεράσιμος Αντύπας	»	71
Ὁ Λεων. Πετροπουλάκης	»	55
Ὁ Ὁθων Μακρυγιάννης	»	43

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρως ἐκ τῶν 133 ψφροφωριστῶν.

Ἀναγγελλὰς ὁ Πρόεδρος τὸ ἀνωτέρω τῆς ψφροφωρίας ἀποτέλεσμα, καθ' ὃ ἐξελέχθησαν Ἀντιπρόεδρος μὲν ὁ Νικόλαος Καίτης, Γραμματεῖς δὲ ὁ Γεώργιος Μπουκίδης καὶ Γεράσιμος Αντύπας λαχόντες τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας, καὶ προσδιορίσας ἐπινεύσει τοῦ Σώματος ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἐκλο-

γὴν τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 48 καὶ 61 τοῦ Κανονισμοῦ ὁριζομένων ἐπιτροπῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 3 ὥραν Μ.Μ.

Ὁ Πρόεδρος	Οἱ Γραμματεῖς
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,	Γ. Αντύπας,
	Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'.

Τῆς 10 Ἰουλίου 1865.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 ὥραν Π.Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀναγγελλαντος τοῦ Προέδρου, ὅτι ἀντιπεμμένον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Κανονισμοῦ προδεδωμένων ἐπιτροπῶν, πραγματοποιήσας τὴν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ λίγαν, ὡς καὶ τῆς τοῦ Τακτοῦ τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 81 τοῦ Κανονισμοῦ, λαθῶν τις τὸν λίγον ἐξήγησεν παρὰ τῆς Βουλῆς, ἵνα ὁρισθῇ ῥητὴ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης προτερχόμενος δώσει ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς εἰς τὰς ἐφημερίδας δημοσιευθείσης αὐτοῦ ἐπιστολῆς. Ἐπὶ τούτου δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ὅτι εἶναι ἕτοιμος πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ μόνον νὰ υἱοθετήσῃ τις τῶν Κυρίων βουλευτῶν τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστολήν, τοῦ δὲ βουλευτοῦ ἀπαντήσαντος, ὅτι τὴν υἱοθετεῖ αὐτὸς, ἡ Βουλὴ ἀνέβηκε τὴν ζητηθεῖσαν ἐξήγησιν μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Βασιλικοῦ λόγου.

Ἐπὶ τούτου ἔτεροι, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐξασφαλίσῃ δι' ὅλων τῶν μέσων τὴν παρὰ τοῦ ἀρκείως ἀντιδιώσαντος φιλογενούς Εὐαγγέλη Ζάπα κληροδοθεῖσαν εἰς τὸ ἔθνος περιουσίαν, καὶ φρονεῖ, ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ ἔχει καθέκον νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα ἐκτάκτως ἀποστείλῃ ἐκεῖσε ἄνδρα δραστήριον καὶ παρέχοντα ἱκανὰ ἐχέγγυα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς κληροδοσίας ταύτης ἀναδαιούσης εἰς ἐν καὶ ἡμεῖς ἐκατομμύριον δραχμῶν.

Ἀπεβουλώσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων ὁρμημένη, ἔλαβε καὶ θα λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὁ Πρόεδρος προσεκάλεσε τὴν εἰρημένην βουλευτὴν νὰ ὑποβάλῃ, ἂν ἐπιμένῃ, τακτικὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου πρότασιν, ἵνα κατὰ τὸν Κανονισμὸν χρησιμεύσῃ ὡς ἑκαστὴ τῆς συζητήσεως. Ἐπιφυλαχθέντος δὲ αὐτοῦ, ἡ Βουλὴ προῖεν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ λόγου ἐπιτελεστικῆς ἐπιτροπῆς.

Οὕτω δὲ ἐκφωνομένων τῶν ὀνομάτων τῶν Κυρίων βουλευ-
τῶν ὑπ' ἑνὸς τῶν Γραμματέων προήχθητο ἕκαστος οὕτων καὶ
κατίθετον εἰς τὴν μὲν τῶν ἐπὶ τοῦ θύματος καλπῶν τῶ ψρο-
δαλτων, εἰς δὲ τὴν ἑτέραν τὴν ψρον, ἐπιτροπύτων τῶν ψρο-
δαλτων Π. Κωνσταντῆ καὶ Π. Μπουτου. Ἐπειθ' ὁ ἑκὼν εἶτα διὰ
δυνάμει· πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ψροδελτίων πρὸς τὸν
ἀριθμὸν τῶν ψρον καὶ ἑρβέντες ἔρου, ἐξήλθον πᾶς ἓν, καὶ
ἀνεγνώσθησαν δημοσίῳ· τὰ ψροδελτία, καταγραφόμενου τοῦ
περιγεομένου αὐτῶν, ὑπὸ τῶν Γραμματέων εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ
κρατιέντας πίνακας τῆς διαλογῆς, ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς
ὁποίας προέκυψεν ὅτι μέν τῃ ἐπιτροπῇ, ἀνεδείχθησαν οἱ

Ἐπ. Διληγεώργης	διὰ ψφῶν	75
Κων. Κυπριάδης	»	71
Σωκρ. Κουρῆς	»	70
Α. Τσιτσάκης	»	65
Π. Καραμάνος	»	62
Π. Ζάγης	»	62
Γ. Ἰακωβάτος	»	62
Γερ. Μκυρογιάννης	»	60
Χ. Χριστοπούλος	»	58

Ἐπομένως ὁ Πρόεδρος ἀπεκρίνωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀπατέ-
λεσμα τοῦτο.

Κατόπιν παρ' ἐκφώνηστος τοῦ Προέδρου τὴν ἑδραν του εἰς
τὸν πρῶτον Ἀντιπρόεδρον, ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ταμίου τῆς
Βουλῆς διὰ μυστικῆς καὶ διὰ ψροδελτίων ψροπορίας κατὰ
τὸ ἀρθρον 60 τοῦ Κανονισμοῦ, ἐπιτροπύτων τῶν ψροδελτίων
Α. Λαζόλου καὶ Α. Πετροπουλάκη.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διαλογῆς προέκυλεν
ὅτι ἑκάδον μὲν ὁ Κ. Θεοδώρου ψρους 67, ὁ ἰω. Παπαδό-
πουλος ψρους 60 καὶ ὁ Σταμ. Κομῆς 9, ἀλλ' οὐδεὶς αὐτῶν
ἔτυχε τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφείας, ἀπέναντι τῶν ψροπορη-
σάντων ἐν συνόλῳ 140 βουλευτῶν, ἐπανέληθη ἡ ψροπορία
ὑπὸ τοὺς ψροδελτίους Περ. Μπουτου, καὶ Πλ. Μκυρομιχαήλιν,
καθ' ἣν ἐμφεροφόρησαν ἐν συνόλῳ 127, ἔλαβον δὲ ὁ Κ. Θεο-
δώρου ψρους 71 καὶ ὁ ἰω. Παπαδόπουλος 56. Ἐπομένως ἀν-
εκήρυχθη ταμίς τῆς Βουλῆς ὁ τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφείας
τῶν Κυρίων Κ. Θεοδώρου.

Μετά ταῦτα ὁ προεδρεύων ἀναγγεῖλε, ὅτι ἀντικείμενον τῆς
ἐπιούσης συνεδριάσεως ἔσται ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθρου

48 προδλεπομένων ἐπιτροπῶν διέλυσεν, ἐπινύσσει τῆς Βουλῆς,
τὴν συνεδριάσιν περὶ ὧραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Α = ρ σ τ ο λ ῆ δ η κ ο ο
Γ. Μ π ο υ τ ο ῦ ς
Θ. Κ α ν α κ ῆ ρ η ς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΥ.

Τῆς 12 Ιουλίου 1865.

Πλήρως γενομένης τῆς Βουλῆς, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ
τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀναγγεῖλεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἐπαρνησθεὶς μετὰ τῶν μελῶν τῆς
Προεδρείου ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ὅπως ἀναγγεῖλῃ
αὐτῷ τὴν χρηστικὴν καταρτισμὸν τῆς Βουλῆς, προσεβλήθη
τὰδε.

Βασιλεῖ,

«Τὸ Προεδρεῖον λαμβάνει τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ ἐπαρνηθῇ
ἐνώπιον τῆς ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἐν ἀναγγεῖλῃ τὴν συγ-
κρότησιν τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων, συνάμα δὲ νὰ προση-
γέρῃ τὰ εὐεχὰ αὐτοῦ εὐάσματα.»

Π δὲ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησε τὰ ἑξῆς.

Κύριε,

«Μετ' εὐχαριστήσεως ἐλήθην τῇ Προεδρείῳ ἐνώπιον Μοι.
Προβλεπόμεναι, ὅτι πιστῶς ἐνέργῃ τα καθέκαστα Μοι σὺν-
φρονᾷ με τὸ Σύνταγμα.»

Πέπεισμαι δὲ, ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ, τὸ καθ' ἑαυτὴν, θέλει πε-
θεῖ το αὐτὸ, καθόσον τὸ Σύνταγμα εἶναι ὑπόχρεωτικὸν εἰς τὴν
τὸν ἡγεμόνα, ὡς καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ.»

Λαθὼν δὲ τις εἶτα τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν ἑσώτε-
ρικῶν ὑπουργῶν παρηνόμῳ ἀπέλυσε τὸν Ἀρχιμαρχὸν Σπέντων
Οἰκονόμον, καθ' οὗ ἔχει προσωπικὰς αἰτίαι, καὶ ἀντικειμένη
αὐτὸν δὲ ἑνὸς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου,
ὅπερ καταλύθη ἐπὶ τῆς ἐπαιστώσεως τοῦ Οὐκωβίου δὲ ὑπὲρ
σταται ἡδὲ νομίμως, ἐκτελεῖται παρὰ τῆς Βουλῆς· ἵνα προσκλη-
θεὶς ὁ ὑπουργὸς ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Σώματος, εἰ δυνάμεν
σήμερον, καὶ δώσει τὸν λόγον δι' ὃν προέβη εἰς τὸ μέτρον τοῦτο,
ὃν τῷ ὅντι εἶναι ἀληθές, διότι ἡ πραγματοποίησις αὐτοῦ ὀφείλει
συνεπᾶναι πολλὰ ἐπακόλουθα ἐν Σπένταις.

Διατυπώσαντος ἑτέρου βουλευτοῦ τὴν πρότασιν καθαρώτερον ἐχέτησεν ἕτερος. ἵνα ἐμφανισθῇ καὶ ὁ πρωθυπουργός, διότι πληροφρηθεὶς, ὅτι ἐν ὑπουργικῇ συμβουλίᾳ ἐλήφθη τὸ μέτρον νὰ ἀπολυθῶσι καὶ ἕτεροι Ἀντιμαρτυροί, ἐπιθυμεί νὰ μάθῃ ποίαν τάξιν ἀκολουθεῖ τὸ ὑπουργεῖον ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἐνταῦθα πολλῶν μὲν ἀποκρουόντων τὴν πρότασιν τοῦ νὰ ἐκταναθῇ ὁ πρωθυπουργός, ὡς ἀόριστον καὶ περιττὴν, ἑτέρων δὲ ζητούντων νὰ διαρεθῇ τὸ θέμα, ὁ μὲν ὑποβαλὼν τὴν περὶ προσκλήσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐπερώτησιν ἀνεκάλεσεν αὐτήν, ἡ δὲ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ τοῦ Προέδρου, ἀπεάντησεν ἵνα προσκληθῇ μόνον ὁ ὑπουργός τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν περὶ Ἀντιμαρτυρῶν Σπετσῶν ἐπερώτησιν.

Κατόπιν λαβὼν τὸν λόγον ἕτερος ἀπεκρίθη τὰς ἐξῆς δύο ἐπερωτήσεις πρὸς τὸν ὑπουργόν τῶν Στρατιωτικῶν α) διὰ τί εἰς τὰς προστεθείσας 40 ἐνωματίας χωροφυλάκων, δὲν ἐπισποθεύτην ὡς ὑπαξιωματικοὺς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἡμετάγματι ὑπερεπέντων ὑπαξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ, ἐν ᾧ ὄφρα νὰ πράξῃ τοῦτο καὶ διὰ λόγους οἰκονομίας καὶ διὰ λόγους ἰκαδότητος; καὶ β) διατί, ἐνῶ ὑπάρχουν ἀ-θυπακιστὰι ἐν ἀπεριόριστοι ἀδείᾳ, προεδρεύσαν ἄλλους; καὶ ἐξητήσατο ἵνα ὁρισθῇ ἡμερὰ τῆς ἀπατήσεως ἐστὼ καὶ μετὰ τὴν συζήτησιν τῆς πρὸς τὸν Β. λόγον ἀπαντήσεως.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως νὰ προσέλθῃ καὶ ἀπαντήσῃ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός μετὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ λόγου ἀπαντήσεως.

Ἀκολουθῶς ἀναγείλας ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τοῦ ὑπὸ τοῦ 40 ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ ὁριζουμένων ἐπιτροπῶν, παρετήρησεν, ὅτι χάριν οἰκονομίας τοῦ χρόνου θεωρεῖ καλὸν νὰ γείνη μὴ μόνον δι' ὅλας τὰς ἐπιτροπὰς ψήφοφορία, τινουμένου χωριστοῦ ψηφοδελτίου καὶ συρράφομένων εἰς ἓν καὶ τῶν δωδεκά. Συγκατατεθείσης εἰς τοῦτο δι' ἀναστάσεως τῆς Βουλῆς, ὁ Πρόεδρος διέκρινεν ἐπὶ μίαν ὥραν, ἐκινεῖσαι τοῦ Σώματος, τὴν συνεδρίαν ὅπως παρασκευασθῇ ἕκαστος τῶν βουλευτῶν τὸ ψηφοδέλτιόν του.

Ἐπαναληφθείσης μετὰ παρέλευσιν ἰκανοῦ χρόνου τῆς συνεδριάσεως, προσελθὼν κατὰ πρῶτον ὁ ὑπουργός τῶν ἑσωτερικῶν, ἀπήγγειλεν, ὅτι τὸ γεγονός, περὶ οὗ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐπερώτησις, εἶναι ὅλως ἀνυπαρκτον καὶ ἀπορεῖ πῶς ἐξ ἀόριστων καὶ ἀνυποστάτων φημῶν ἀρρύνται καὶ φέρονται εἰς τὴν Βουλὴν τοιαῦται ἐπερωτήσεις.

Μετὰ ταῦτα ἤρξατο ἡ διὰ ψηφοδελτίων ψήφοφορία κατὰ τὸ ἄρθρον 62 τοῦ Κανονισμοῦ, ἐπιτηρούντων αὐτὴν τῶν βουλευτῶν Π. Μποῦτου καὶ Π. Μαυρομυγᾶλη. Περιωρίσθη τὰὐται, ἤρξατο ἡ διαλογὴ, τοῦτέστιν ἡ ἐξηγωγὴ καὶ ἡ δημοσίᾳ ἀνέγνωσις τῶν ψηφοδελτίων, καταγραφέντος τοῦ ἀποτελέσματος εἰς ἐπὶ τοῦτω πρωτόκολλα διαλογῆς. Προκειμένου δὲ νὰ ἐκφωνήσῃ ὁ Πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα, παρετήρηθη, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης καὶ οὕτω ὁ Πρόεδρος ἀναβαλὼν νὰ κρύξῃ τὸ ἀποτέλεσμα τὴν ἐπαύριον διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ἀντόπας,
Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ΄.

Τῆς 14 'Ιουλίου 1865.

Πλήρως γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀπήγγειλεν ὁ Πρόεδρος τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργηθείσης καὶ μὴ ἀπαγγελθείσης διαλογῆς, κατὰ τὸ ὅποιον ὡς μέλη τῶν ἐπιτροπῶν ἐξελέγησαν οἱ ἑξῆς.

1). 'Επὶ τοῦ προβπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

1) Σ. Σωτηρόπουλος, 2) Σ. Λεονταράκης, 3) Ν. Γεωργακάτος, 4) Εὐθ. Κανελλόπουλος, 5) Δ. Τσιτσάρας, 6) Ἀθ. Μισογλάης, 7) Δ. Τσαμπάπουλος, 8) Δ. Καλλιερωνάς, 9) Δ. Μακρῆς, 10) Α. Στράτος, 11) Σπ. Οἰκονομίδης, 12) Γ. Μπούμπουλης, 13) Τρ. Λαζαρέτος, 14) Ἀθ. Σινανιώτης, 15) Ἀν. Γιαννουλίδης, 16) Π. Κυριακός, 17) Π. Κωνσταντῆς, 18) Δ. Ζῶτος, 20) Ἀθ. Γρηγοριάδης, 21) Γεώρ. Ἰακωβάτος,

2). 'Επὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

1) Σ. Λεονταράκης, 2) Σ. Σωτηρόπουλος, 3) Π. Μοδινός, 4) Κ. Δαρειώτης, 5) Π. Μποῦτος, 6) Ἰω. Κορριωτάκης, 7) Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος, 8) Δημ. Ζῶτος, 9) Α. Λαμπρινίδης.

3). 'Επὶ τῶν ἑσωτερικῶν.

1) Δ. Τσιτσάρας, 2) Ἰω. Πλαίσας, 3) Α. Νοταρᾶς, 4) Κ. Δαρειώτης, 5) Π. Μποῦτος, 6) Α. Ἀννίος, 7) Χ. Χριστόπουλος, 8) Σ. Καραϊσκάκης, 9) Κ. Εὐθυμόπουλος.

4) *Επί τοῦ ἑμπορίου, τῆς διομήχαν., τῶν δημοσίων ἔργων κ.λ.*

1) Σπ. Σπηλιωτάκης, 2) Χ. Στεριόπουλος, 3) Δημ. Παπαλουκάς, 4) Α. Ζερβός, 5) Γ. Λάππας, 6) Α. Σταυρόπουλος, 7) Α. Τσιριμώκος, 8) Αθ. Γρηγοριάδης, 9) Πλ. Μαυρομιχάλης.

5). *Επί τῶν Ναυτικών.*

1) Γ. Μπουμπουλής, 2) Μιλ. Κανάρης, 3) Α. Καραλιβάνος, 4) Αν. Γιαννουλίδης, 5) Σταμ. Κοριζής, 6) Ιάκ. Παξιμαδής, 7) Ν. Βουδούρης, 8) Αθ. Μισούλης, 9)

6). *Επί τῆς Ἐκπαιδεύσεως.*

1) Θ. Ζερβός, 2) Κ. Μανουσάκης, 3) Κ. Πανάρετος, 4) Β. Σπυρόπουλος, 5) Π. Γουζούκης, 6) Α. Καραλιβάνος, 7) Α. Σταματοπούλος, 8) Δημ. Παπανικολάου, 9)

7). *Ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν.*

1) Γερ. Μαυρογιάννης, 2) Ξ. Λογθέτης, 3) Κ. Μανουσάκης, 4) Χρ. Α. Χριστόπουλος, 5) Λιάκος Λογγωτατῆς, 6) Αλ. Παλάτης, 7) Ιω. Ζαμπής, 8) Ν. Παγκράτης, 9) Γ. Λεϊβαδάς.

8). *Επί τῆς Δικαιοσύνης.*

1) Γ. Μαρκοράς, 2) Αρ. Μπαλάνος, 3) Ανδρ. Γ. Φωσκάδης, 4) Κ. Κυπριάδης, 5) Αθ. Γόντικας, 6) Αναστ. Μιχαλόπουλος, 7) Π. Μανωλίδης, 8) Α. Κοντόσταυλος, 9) Α. Δημητριάδης.

9). *Επί τῶν Στρατιωτικῶν.*

1) Δ. Γρίβας, 2) Β. Σκαλτσόδημος, 3) Αρ. Μπουκαούρης, 4) Ασημ. Ζατουνίτης, 5) Ν. Κονταράτος, 6) Α. Τσιώκης, 7) Δ. Βότσαρης, 8) Π. Λεωτσάκος, 9) Τ. Πλέσσας.

10). *Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.*

1) Χ. Τρικούπης, 2) Αλ. Κοντόσταυλος, 3) Σ. Κουρής, 4) Ιω. Προβελύτης, 5) Ανδρ. Ρηγόπουλος, 6) Σπ. Καραμάνος, 7) Ανδρ. Κοντουριώτης, 8) Π. Ζάνος, 9) Ιω. Βαλασσόπουλος.

11). *Επί τῶν ἀναγορῶν.*

1) Ντ. Κιέρης, 2) Π. Καλαμαριώτης, 3) Κ. Οικονομόπουλος, 4) Δ. Τσουγανάτος, 5) Εὐθ. Δηληγιάννης, 6) Χ. Σκαλλιαράς, 7) Περ. Μαυρομιχάλης, 8) Τ. Μουραειδής, 9) Α. Ἀχλός.

12). *Επί τοῦ Ἀρχισυνέδρου τῆς Βουλῆς.*

1) Δ. Βροντίτης, 2) Σ. Κρεμλίζης, 3) Α. Δέριφ, 4) Α. Αντωνόπουλος, 5) Ν. Καναβός, 6) Ν. Φαρμάκης, 7) Ιω. Δουλιδής, 8) Γ. Ζουμπουδάκης, 9) Μιχ. Καίρης.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος προέκυψεν ὅτι εἰς ἐπιτροπὰς τινὰς ἐπὶ τὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ ὁδοῦ καὶ ἐνάτου μέλους, ἐτίθησαν εἰς τὴν κληρωτὶδα ἰσάριθμα τῶν ἰσοψηφισάντων κληρωτέων, τῶν ὁποίων ἐξελέγησαν κατὰ σειράν ὑπ' ἐνὸς τῶν ἀντιπροέδρων, ἑλθόντων εἰς μὴν τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ναυτικῶν ὡς ἑνάτος μέλος ὁ Π. Μαυρομιχάλης, εἰς δὲ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἐκπαιδεύσεως ὡς ἑνάτος ὁ Ὁθων Μακρυγιάννης, εἰς τὴν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὡς ὁδοῦ ὁ Ν. Παγκράτης καὶ ὡς ἑνάτος ὁ Γ. Λεϊβαδάς, εἰς τὴν τῆς Δικαιοσύνης ὡς ὁδοῦ ὁ Α. Κοντόσταυλος καὶ ὡς ἑνάτος ὁ Α. Δημητριάδης, καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναγορῶν ὡς ἑνάτος ὁ Α. Ἀχλός.

Ἐγένετο ἀκολούθως ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι αἱ στενογραφούμεναι ἀγορεύσεις τῶν βουλευτῶν μεταποιῶνται μετὰ τὴν ἀντίγραφον τῶν, τοῦθ' ὅπως μεταβάλλει αὐτὰς εἰς γραπτὸν λόγον ἀπαγορευμένους ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ, καὶ καθιστὰ περιττὴν τὴν στενογραφίαν, ἥτις πρέπει νὰ εἰσέλθῃ πιστῶς τὰ ἀπὸ τοῦ ἔμφατος λεγόμενα. Τοῦτου ἕνεκα προέτεινε νὰ ἐλθῇ πρόνοια ἵνα μὴ ἐπαναληφθῇ τὸ τοιοῦτον. Ἀπαντήσαντων δὲ ἐτέρων, ὅτι ἕνεκα τῆς ταχύτητος τῶν ἀγορευόντων παρεστρέφουσι κενὰ μεταβάλλοντα τὴν ἔννοιαν τῆς ἐμῆς αὐτῶν, ἐπομένως εἶναι ἀνιχνιστάτη ἡ ἐπανόρθωσις τῶν κενῶν τούτων, ἡ Βουλὴ συνεινέσασα εἰς τὰ τελευταῖα ταῦτα προέβη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διάταξιν.

Προσέκλησεν εἰτα ὁ Πρόεδρος τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ σχεδίου τῆς πρὸς τὸν Βασ. λόγον ἀπαντήσεως, ἐκ τῶν ὁποίων ἐν μέλος τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὸ σχεδίον ἀπαντήσεως οὕτω.

Βασιλεῖ,

«Οἱ ἐντιμώτατοι τοῦ ἔθνους πρῶτον ἤδη περιστοιχίζοντες τὸν νέον Συνταγματικὸν Βασιλέα, διερχομένους μετ' εὐφροσύνης τὰ εὐαγγέλια σεβασμοῦ καὶ πίστεως, δι' ὧν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην τῆς Υ. Μεγαλειότητος.

Ἐνθ' οὗτοι χαίρουσιν ἀκούοντες τῆς πρὸς τὰς ξένας Δυνάμεις φιλικῆς σχέσεως τῆς Υ. Μ. εὐελπίζοντες, ὅτι τὴν εὐεργετικὴν ἐκείνων συμπάθειαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ ἔθνους θέλει ἐκφράσῃ ἡ εὐνομία καὶ ἡ συνετὴ καὶ πατριωτικὴ πορεία τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐπικρατήσασα ἐν γένει

τάξεις, ἀπόρροια κυρίως τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου ἐκλογικοῦ συστήματος καὶ τῆς ἀποχῆς τῆς ἐξουσίας ἀπὸ ἐπαχθῶσεων, ἐμπνέει τὴν θαρράλειωτέραν πεποίθησιν, ὅτι ἀπὸ τοῦδε νῦν ἀρχεται ἐποχὴ, καθ' ἣν ὁ πρὸς τοὺς νόμους σεβασμὸς καὶ ἡ εὐλαϊκὴ αὐτῶν ἐφαρμογὴ ἔσονται ἡ πρωτεύουσα μέριμνα καὶ ὁ σταθερὸς καὶ ὁ τῆς διαγωγῆς τῶν τε ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων.

Τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν τὸ Σύνταγμα ἀποκρίνει εἰς τὴν Βασιλέα καὶ τὴν Βουλὴν· ἀλλ' οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους ἀναγνωρίζοντες τὸ ἔκτακτον καὶ ἀνώμαλον τῶν περιστασίων, εἰς ἃ περιέστη ἡ Κυβέρνησις, καὶ τὰς ἐνεκα τῆς πόλεως ἐνδυνάμειωσιν τῆς ἀδελφῆς Ἑπικλητοῦ ἀσφαλείας ἀνάγκας, θέλουσιν ἐκτιμῆσαι τὰς ἐν τῷ μεταξὺ ἐκδοθείσας Κυβερνητικὰς πράξεις, νομοθετικὰς ἀρμοδιότητας, σχετικῶς πρὸς τὰς περιστάσεις, ἐν αἷς ἐγένοντο, καὶ τὸν σκοπὸν, εἰς ὃν ἀπέβλεπον, καὶ θελοῦσι κρίνει αὐτάς ἐν πνεύματι δικαιοσύνης καὶ μετὰ πάσης ἀνεξαρτησίας.

Ἡ Οἰκονομικὴ κατὰστασις τοῦ Κράτους θέλει ἐρευνῶσαι κατὰ πρῶτον τὴν σύντακτον προτοχὴν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους· εἰκασμία, τιμότης καὶ αὐστηρά ἐξέλεγχος κατὰ τὴν διαχείρισιν τῆς δημοσίας περιουσίας, τακτοποιήσεις καὶ ἰσορροπία τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς ἐπίσης εὐλαϊκῆς καὶ σταθερᾶς ἀπόφασις τοῦ νῦν ἐκπληρώσωμεν τὰς ἐθνικὰς ὑποχρεώσεις θέλουσιν μεγάλως συντελεῖσαι πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς τε ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς πίστεως. Ὅθεν μετ' εὐχαιρῆτος καὶ χαιρέτων, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀσχολεῖται εἰς τὸν κανονισμὸν τοῦ πρὸς τὰς Εὐαγγελίδας Δυνάμεις ἰθνητοῦ γρῦου, ὅπερ διὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ προκαλεῖ ἐξ ἀνάγκης τὴν πρῶτην μέριμναν καὶ τὰς ἐνδελεγεῖς ἡμῶν προσπάθειαι. Πεισθόμενοι δὲ, ὅτι καὶ κατὰ τὴν κρίσιμην ταύτην περίστασιν αἱ Εὐαγγελίδαι Δυνάμεις, θέλουσι παρέξει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος νέα δειγμάτων τῆς εὐνοίας αὐτῶν συναινέσαι εἰς ἐπιεικὴ περὶ τούτου συμβιβασμόν.

Νέους πόρους καὶ νέα μέσα εὐημερίας θέλουσι χορηγήσῃ τὰ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, περὶ φυτειῶν καὶ περὶ ἱερολογικοῦ συστήματος ἀγγελλόμενα νομοσχέδια. Συμπλήρησις δὲ τοῦ ἔργου τούτου ἔσται ἡ ἐπίκτασις καὶ τελειοποίησις τῶν μέσων τῆς ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας καὶ ἡ προαγωγὴ καὶ ἀνάπτυξις τῆς ναυτιλίας.

Ἡ τελειότερα καὶ οἰκονομικωτέρα τῶν δημοτικῶν καὶ διοικητικῶν ἔργων διοργανώσις καὶ ἡ τειροποιήσις τοῦ ὄργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, ὅπως ἡ δικαιοδοσία αὐτῶν ἀντιστοιχῇ

πρὸς τὰς διοικητικὰς περιρριείας, παρίστανται ἐπίσης ἀντικείμενα νομοθετικῆς μερίμνης.

Ἡ κατὰστασις τοῦ στρατοῦ θέλει προκαλέσαι ἰδιαζόντως τὴν σπουδαίαν μέριμναν τῆς Βουλῆς· εἰς δὲ τὸν σκοπιμώτερον ὄργανισμὸν τῆς ἐθνοφυλακῆς ἀσμένως θέλει αὐτῇ συμπράξει, καθόσον μάλιστα μετὰ λύπης παρατηρεῖ, ὅτι δὲν ἐπληρώθη εἰς αὐτὴν ὁ περὶ αὐτῆς διακαὴς τῶν Ἑλλήνων πόθος. Οὕτω δὲ εὐελπίζεται ἡ Βουλὴ, ὅτι ἐπὶ μᾶλλον θέλει ἐδῶκαισθῇ ἡ δημοσία ἀσφάλεια καὶ τάξις.

Τὸν περὶ προσόντων τῶν δημοσίων λειτουργῶν νόμον θεωροῦσιν αἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν λειτουργῶν. Δι' αὐτοῦ θέλει ἐπικρατῆσαι ἡ ἰκανότης καὶ ἡ ἀρετὴ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ θέλουσιν ἐκλείπει αἱ πολυειδῶς ἐπιβλαβεῖς τῆς προσωρινότητος συνέπειαι.

Ἡ θρησκεία καὶ ἡ παιδεία εἶναι αἱ πρῶται εἰσὶν αἱ τῆς δημοσίας ἡθικῆς, καὶ ἐπομένως τῆς κοινωνικῆς εὐδαιμονίας· περὶ τῶν εἰς τὴν καρδίαν παντὸς Ἑλλήνος προφιλεσταίων τούτων ἀντικειμένων περιμένονεν ἀνυπομῶνως τὰς προτάσεις τῆς Κυβερνήσεως, διότι τότε μόνον θέλομεν θεωρηθῆαι ἀποτελεσματικῶς ἐξυκραλισμένον τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος, ὅτε ἡ εὐσέβεια καὶ τὰ φῶτα συμπληρώσουσι τὸ ἔργον τοῦ πολιτικοῦ Νόμου καὶ τοῦ κοινωνικοῦ πλοῦτος. Ἡ Ἑλλὰς δὲ θέλει ἀποδειχθῇ καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὀξία τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς, ἐν καὶ οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσωπεύοντες αὐτήν, ἐμφορούμενοι ὑπὸ τῶν ἀγνῶν αἰσθημάτων τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας, καθίστανται ἀνώτεροι πάσης μορφῆς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἰδίων καθηκόντων καὶ δικαδικῶσι μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότητος τὰ δικαιώματα τῶν παρ' αὐτῶν προστατευομένων.

Πάντα τὰ ἀγαθὰ ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ὁ καρπὸς τῆς Συνταγματικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς θρησκευτικῆς τήρησεως καὶ εὐκρινούς ἐφαρμογῆς ἀπάντων τῶν Νόμων τοῦ Κράτους.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ζηλότοπος τῶν Συνταγματικῶν αὐτοῦ ἐλευθεριῶν, ὡς θεωρεῖ ὡς κειμήλιον καὶ ὡς τὴν ἀσφαλεστέρην ἐγγύησιν τοῦ τε ἐνεστώτος καὶ μέλλοντος, πέποιθεν, ὅτι ἐμπιστευόμενοι ἐπὶ μᾶλλον θέλουσιν παραγαγεῖν, τῇ ἀγωγῇ τῆς θείας προνοίας, τὰς εὐχὰς ἐκείνας ἀρετῆς, δι' ἣν εὐδαιμονοῦσι καὶ μεγαλύνονται τὰ ἔθνη, κραταίουνται δὲ καὶ δοξάζονται οἱ Θεοὶ.

Ἐτέρον μέλος τῆς μειονοφρίας ἀνέγνω τὸ ἐξῆς σχέδιον.

Βασιλεῦ,

«Μετά χαρᾶς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους περιστοιχίσαν τὸν ἐλεγκτὸν αὐτοῦ ἡγούμενον, ἐκτρανισθέντα ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ πλήρεις ἐλπίδων εἶναι, ὅτι ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἡ Ἑλλὰς θέλει ἀπολαύσει σταθερῶς τὴν πολιτικὴν ἐκείνην κατάστασιν συνταγματικῆς πολιτείας ἀκμαζούσας, ἣν ἀνέκαθεν περιπαθῶς ἐπεθύμασε καὶ διὰ πολλῶν ἐπιζητήσει θυσίων.

Εἶναι λίαν εὐάρεστον, Βασιλεῦ, εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν νὰ διατηρῶνται φιλικαὶ αἱ μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων σχέσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ὅπερ συμφώνως πρὸς τὴν προορισμὸν αὐτοῦ ἐργαζόμενον πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ ἐπίδοσιν τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συνδρομῆς αὐτῶν.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, Βασιλεῦ, εἶναι φύσει φιλόνομος καὶ τῆς τάξεως φίλος, καὶ ὁσάκις αἱ Κυβερνήσεις ἐξοπέλθον τῇ στοιχειωτέστῳ αὐτῶν καθήκον, τοῖς μὴ ἐπεμβαίνουσιν εἰς τὰ δικαίωματα αὐτοῦ, ἡ τάξις δὲν διαταράχθῃ. Ὅθεν καὶ κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς δὲν ἤθελον συμβῆ ὑλγίσταί τινες ἐξαιρέσεις εἰς τὴν καθ' ὅλον τὸ Κράτος γενομένην πανηγυρικὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἀνευ τῆς κακῆς καταστάσεως, εἰς ἣν διατελοῦσι οἱ τὰ τῶν δῆμων, καὶ ἰδίως ἀνευ τῆς ἀσυγγνώστου ὀλιγοκρατίας τινῶν ὀργάνων τῆς διοικήσεως. Εὐκαταῖον δὲ εἶναι, Βασιλεῦ, ὅπως ἐνεργηθῶσι μετὰ σπουδῆς καὶ αὐστηρότητος αἱ γινόμεναι κατὰ τὰς ἐκλογὰς καταγγελίαι καὶ τιμωροῦσιν παρατεταρτυκῶς οἱ προσεχόντες τοὺς νόμους, προτεθέντι δ' εἰς τὸν ἑλληνικὸν καὶ τὸν δημοτικὸν νόμον νέαι τινὲς ἐγγυήσεις πρὸς τελειότεραν αὐτῶν ἐφαρμογὴν, ἥ ἢ πείρα κατέδειξεν ἀναγκαίως.

Τὸ καθήκον, Βασιλεῦ, ὅπερ μᾶς ἐπίδᾳλλεται, νὰ ἐξελέγξωμεν Κυβερνητικὰς πράξεις, αἵτινες, κατὰ τὸ Σύνταγμα, ἀνήκον εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν, θέλωμεν ἐκτελέσει μετὰ τοῦ προσήκοντος πρὸς τὸν θεμελιώδη νόμον σεβασμοῦ.

Μετὰ πολλῆς θλίψεως παρατηροῦσιν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν, εἰς ἣν περιέλαβεν τὸ Κράτος. Ἐύχονται δ' ὅπως, τὸ μὲν διὰ τῆς συστηματικῆς καὶ ἀρμονικῆς ἀπλοποιήσεως τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ἐλαττωθῶσι τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους, καὶ ἰκανοποιηθῶσι μικρὸν κατὰ μικρὸν αἱ δικαίαι ἀπαιτήσεις τῶν ἐγγνητῶν μας καὶ ὁριστικῶς κανονισθῶσιν αἱ πρὸς αὐτοὺς ὑποχρεώσεις μας, τὸ δ' ὅπως ἐγκραταστῶς εἰς τὸν τόπον ἐδράμῃ καὶ ἀμετακλήτως πολιτικὴ κατάστασις ἐνθαρ-

ρύνουσα τὸν τε λαὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς φίλους αὐτῆς, διότι ἐκ ταύτης μόνον δύναται νὰ προέλθῃ ἡ ἀληθὴς καὶ ἐδραία τάξις, ἥτις εἶναι ἡ πρώτη καὶ κυριώτατη βῆσις τῆς δημοσίας πιστείας.

Οὕτως ἐχόντων τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους, Βασιλεῦ, ἡ Βουλὴ θέλει ἐργασθῇ ἐμὲρ ὥς καὶ μετὰ ζήλου εἰς τὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῶν αἰτίων τῆς καταστάσεως ταύτης καὶ εἰς τὴν ῥύθμισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἐπιτελεστικὴν τῶν ἄλλων οἰκονομικῶν νόμων.

Μετὰ τὴν αὐτὴν προθυμίαν, Βασιλεῦ, οἱ ἀντιπρόσωποι θέλωσιν ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν συζητήσιν τῶν ὑποβληθεσομένων αὐτοῖς νόμων, ὅπως κατορθωθῇ νὰ διοικῆται τὸ Κράτος οἰκονομικώτερον καὶ πρὸς τὸν θεμελιώδη νόμον συμφωνότερον, ἀναπτυχθῶσι δὲ τὰ μέσα τῆς αἰζητικῆς τοῦ ἔθνους πλούτου, καὶ καταρραγῆς γένηται εἰς τὸν λαόν, ὅτι οἱ φόροι αὐτοῦ δαπανῶνται πρὸς εὐμερίαν αὐτοῦ.

Πρὸ παντὸς ἄλλου, Βασιλεῦ, ἡ διαθεθεσίαις τοῦ Βασιλικοῦ λόγου, ὅτι ταχέως θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν, πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ἀποστάσεως τῆς Συνελεύσεως, νομοσχέδιον περὶ συντάξεως καὶ μονιμότητος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, κυχάρητος τοῖς ἀντιπροσώποις τοῦ λαοῦ, διότι ἡ αἰένως μετὰ τὴν ὑπαλληλίαν, ἥτις ἐπικρατεῖ, λυμάνεται τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ τὰς βῆσεις τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος, καὶ στερεῖ τὸν λαόν τῶν ὠφελῶν τῆς διοικήσεως.

Τὴν ἀμοιβαίαν ἐπιθυμίαν τοῦ τε ἔθνους καὶ τοῦ Βασιλείου, ὅπως κατασταθῇ παρ' ἡμῖν ἀληθὴς τὸ συνταγματικὸν πολιτεύμα, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ κατορθωτὴν νομίζουσι, Βασιλεῦ, διὰ τῆς πολιτικῆς ἠθικῆς καὶ πλήρη πεποιθήσιν ἔχοντες, ὅτι ἐπὶ τῆς Βασιλείας σου ὁ κοινὸς οὗτος πόθος θέλει ἐκπληρωθῇ, ἐγκρατῶς ἐπικαλοῦνται ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος τοῦ ἡρώδους τῆς εὐλογίας.

Παρακληθεὶς κατόπιν καὶ τὸ ἕτερον μέλος, ὁ βουλευτὴς Γ. Ἰακωβάτος, κατὰ πρῶτον μὲν ἐξηγήθη, ὅτι διαφωνῶν κατ' ἀρχὴν πρὸς ἀφερότερα τὰ σχέδια ἐπιφυλάττεται νὰ ἐκφράσῃ ἐν καιρῷ τῆς συζητήσεως τὴν γνώμην του, κατόπιν ὁμῶς προσελθὼν ἀνέγνω τὸ ἐφεξῆς σχέδιον.

Βασιλεῦ,

«Οἱ βουλευταὶ τοῦ ἔθνους χαίροντες παρίστανται περὶ τὴν Γ. Μ. φέροντες τὴν χάριν τοῦ λαοῦ, ἥτις εἶναι ἡ ἰσχὺς τοῦ

συνταγματικού Βασιλέως· ἀσμένως δὲ ἀκροασάμενοι τὸν Βασιλικὸν Λόγον ἐκπληροῦσιν ἡδέως καθέκαστον συνειδητικῶς καὶ ἐν-
τολὴν, παρουσιαζόμενοι οὕτως μέλη τῆς συνταγματικῆς Βουλῆς εἰς
τὴν συνταγματικὴν Βασιλείαν τῶν Ἑλλήνων.

Πολλῶν οὖσαν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κράτους, ἡ Βουλὴ εὐχεται
ἵνα ἡ πρωτίστη αὐτῶν, ἥτοι ἡ σχέσις πρὸς τὰς εὐεργετίας
τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεις διατηρηθῇ αἰετοπατριτικῇ, ὡς ἐσθαιοὶ
ἡμεῖς ἡ Υ. Μ., πρὸς κραταίωσιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ προαγωγὴν
εἰς τὸ ἐθνικὸν μέλλον.

Ἡ Βουλὴ ἔκρινεν εὐχαρίστως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Υ. Μ.,
μελετήσασα ἐπισταμένως τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους, τὰ εἰς
τὴν πρὸδον τῆς ὁλικῆς καὶ ἠθικῆς ἐνῆμερίας τοῦ λαοῦ ἀναγό-
μενα ἀντικείμενα, τὴν διοικητικὴν, δικαστικὴν καὶ δικαστικὴν
διοργανώσιν, τὴν βελτίωσιν τοῦ στρατοῦ, τῆς ἑθνοφυλακῆς, τὴν
τελειοποίησιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, καὶ τὴν θεραπείαν
τῶν ἀναγκῶν τῆς ναυτιλίας, καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν προξενι-
κῶν, θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν τὰ κατάλληλα νομοσχέδια.
Ἡ Βουλὴ ἀσπάζομένη τὴν πρόθεσιν τῆς Κυβερνήσεως διαβε-
βαίνει τὴν Υ. Μ., ὅτι ἐπὶ τῶν τοιούτων προτάσεων θέλει φέρει
ἀκριβοῦς συνταγματικὴν ἐρευναν, μελέτην ἐμδριβή, καὶ διασκε-
ψιν πατριωτικὴν, μεθ' ὧν μόνον πόποιεν, ὅτι πράττεται τὸ
ἐθνικὸν συμφέρον.

Οἱ Βουλευταὶ πῶχοντο νὰ μὴ ἔχουσιν νὰ φέρωσιν ἄλλο τι, ἢ
τὴν ἐκφρασίαν τῆς χαρᾶς τοῦ ἔθνους ἐπὶ ταῖς πράξεσι τῆς Κυ-
βερνήσεως τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων· ἀλλ' ἐνῶ εὐχαρίστως ἐκ-
φράζουσιν, ὅτι ἐμπεδούται ὁ τιμὴ καὶ ἡ δημοσία τάξις, χάρις εἰς
τὸ φιλόνομον καὶ εἰρηνικὸν πνεῦμα τῶν πολιτῶν, δεόν ἵνα διερ-
μηνεύσῃ τὰ κατὰ τοῦτο αἰσθητά τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅτι
ἡ πορεία τοῦ ἵππου ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῆς ἑθνοσυνολεῖ-
σεως δὲν εἶναι κατὰ πάντα ἀμεμπτος καὶ συνταγματικὴ. Τὰ
μὲν ἐκλογικὰ δικαιώματα δὲν ἐζητήθησαν ἀρτίως πανταχοῦ
ἀκαλύτως, ὡς ἐπηρεαζόμενα ὑπὸ τῆς ὑπουργικῆς ἐνεργείας, τὰ
δὲ Βασιλικὰ δικαίωματα, τὰ καταχρηστικῶς ἐκτελούμενα ὡς νό-
μοι τοῦ Κράτους, συγγένοντα τὴν κατὰ τὸ Σύνταγμα νομο-
θετικὴν ἐξουσίαν, μετέβαλον τὴν πολιτείαν, ἐπενεργόντα φόβον
καὶ ἀδυναμίαν εἰς τὸ ἔθνος.

Βασιλεῦ, τὸ Σύνταγμα ὀρίζει τὰ δικαιώματα μιᾶς ἐκαστῆς
δυνάμεως τοῦ Κράτους, καὶ διὰ τῆς Συνταγματικῆς ἐνεργείας
αὐτῶν καὶ μόνος κινεῖται ἡ γενικὴ διοίκησις, διατηρεῖται ἡ δι-
μοσια τάξις, καὶ ἐκτελεῖται ἡ ἐξουσιοδότησις. Ἡ συνταγματικὴ

ἐνέργεια εἶναι ἡ πρώτη καὶ μόνη ἀνάγκη τοῦ Κράτους, ὡς
κοινὴ πολιτικὴ πίστις, ἣν δικαίως θεωρεῖ καὶ ὑπερασπίζει ὡς
σπαράδατον ἅπαν τὸ Ἑλληνικόν. Κατὰ τοιαύτας ἀνάγκης ἄλλη
ἀνάγκη δὲν χωρεῖ. Ἡ καθαρὴ συνταγματικὴ πολιτεία ἡμῶν
δὲν ἀναγνωρίζει ἀνάγκαν, πολιτικῶς ἄλλαν, οὐδὲ παραδίδεται
θεραπείαν ὁλικῶν ἀναγκῶν δι' ἄλλων μέσων ἢ τῶν συνταγμα-
τικῶν, ἀμειγρῶν παντὸς στοιχείου ἐξέτης νομοθεσίας.

Ἡ Βουλὴ, ὦ Βασιλεῦ, ἵσταται ἀγρυπνὸς φύλαξ τοῦ Συντάγ-
ματος καὶ τῶν δικαιωμάτων μιᾶς ἐκαστῆς ἐξουσίας, ὅπως μὴ
διὰ νοθείας τοῦ πολιτεύματος ἐκπέσῃ ἡ Πατρίειά, ἡ ἡ Βουλὴ,
ἡ παρακινδυνεύσῃ ἡ καθολικὴ ψῆφος καὶ ἡ ἐλευθερία.

Ἡ Κυβέρνησις μεταχειρίσθη τὸ Κράτος ἄνευ συνταγματικοῦ
νόμου, ἐπὶ ἡρώσε τοῦ καὶ νόμους καὶ διατάγματα μηδέποτε
δημοσιεύσας κατήχησε θέσεις νενομοθετημένας, καὶ ἐπλάσεν
ἄλλαν μὴ νομοθετημένην ἐλάττωσε μισθούς, καὶ πάλιν πῆχεν
ἐτέρους διέχευσε τὴν ἑπτάχρονον εἰς ἐκλογικὰς ἐπαρχίας καὶ
ἡλώσας τὴν ἀντιπροσωπείαν αὐτῆς· εἰσέπραξε φόρους, ἐπλάσε
τάγματα στρατιωτικὰ, καὶ ἐνομοθέτησεν ἄνευ νόμου, καὶ πάν-
τοτε ἄνευ ἀνάγκης καὶ λόγου καὶ νομίμου σκοποῦ.

Ἡ Βουλὴ κηρύττει ἄκυρα πάντα τὰ παρανομηθέντα. Σιτη-
ζομένη δὲ εἰς τὸ Σύνταγμα, ἀπαιτεῖ νόμους, ἀναπτύσσοντας
τοὺς συνταγματικοὺς θεσμούς μέχρι τῆς ποσότητος αὐτοκυβερνή-
σεως, τὴν ἐξασφάλισιν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τοῦ πολίτου,
τὴν μετὰ κρίσεως καὶ νόμων ἐξουσιοδότησιν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς
πρώτης ἑπταετίας, τηρουμένης τῆς πίστεως εἰς τὴν Συνθήκην
τῆς ἑνώσεως καὶ τὴν ἀνακούφισιν τῶν γεωργῶν διὰ καταλ-
λήλων νόμων.

Ὅθεν λέγουσιν ἡ Βουλὴ, ὅτι ἐμπεδούται ἡ πολιτεία, κρα-
ταίουται ὁ ὅρκος, ἀναπτύσσονται οἱ φιλελεύθεροι θεσμοί, καὶ
στερεοῦται ἡ δημοσία τάξις· ἐπευχεται δὲ εἰς τὸν ἀγαπῶν
Βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων τὴν ἐξ ὕψους ἐσθίειαν καὶ εὐλογίαν ἐπ'
ἀγνῶ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ ὁρόνου, ὅπως τὸ Βασιλικὸν ἡμῶν
καταστῇ πρότυπον ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Ἀναγνωσθέντων τῶν σχεδίων ταύτων, προσελθὼν ὁ Βουλευ-
τὴς Λέων Α. Μιχαλόπουλος ἐκτελέσας παρὰ τῆς Βουλῆς ἵνα
ἀναγνώσῃ τὸ παρ' αὐτοῦ σύνταγμα σχέδιον ἀπαιτήσεως, ἐπρη-
σώπων, ὡς εἶπε, τρίτην μεσάζουσαν γνώμην. Παρατηρήσαντος
δὲ τοῦ Προέδρου, ὅτι τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τὸν Κανονισμὸν,
πολλῶν δὲ ἰσχυρισθέντων, ὅτι καὶ τροπολογία ἂν ὑποτεθῇ τὸ
προτεινόμενον, πάλιν πρέπει νὰ ὑποβληθῇ μετὰ τὴν τύπωσιν

«θιστώσα οὕτω τὸν προϋπολογισμόν τῆς ἐπικρατείας ἀληθῆ, θέλει νέμισθῃσι μεγάλως τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς, διότι καὶ τὸ μέγεθος αὐτοῦ διορᾷ καὶ τὴν σπουδαιότητα αἰσθάνεται καὶ τὰς πονεπείας ἀναλογίζεται ἐν ᾧ λοιπὸν κηρύττει τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τὴν ὑμετέραν Μεγαλειότητα καὶ πρὸς τὰς ἐγγυητρίας μεγάλας Δυνάμεις, δ' αὖ τὴν προαδοχὴν τοῦ οικονομικοῦ αὐτοῦ μέτρου, ὁρᾷ, Βασιλεῦ, ἀρ' εἴητο νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι καθῆκον ἔχει νὰ ἐπιθυῇ διὰ σπουδαίων νόμων πᾶν ὅ,τι ἐπιφέρει ῥιζικὴν τινα θεραπείαν, καὶ τὴν θεραπείαν αὐτὴν δύναται νὰ προσδοκᾷ νὰ ἀνέρῃ εἰς τὴν ἐμφύχουσιν τῆς ναυτιλίας, τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας, καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν συστήματος αὐστηροτάτης οἰκονομίας.»

Β.) Ἡ τοῦ βουλευτοῦ Κυνορίας Χ. Χριστοπούλου, ἔχουσα ὡς ἐξῆς.

1) Μετὰ τὴν τετάρτην παράγραφον νὰ προστεθῇ τὰ ἐξῆς.
«Εὐχεται δὲ ἡ Βουλὴ τὴν ὅσον ἐνεστὶ ταχύτερον ἐξομαίωσιν αὐτῶν ἐν Ἑπτανήσῃ πρὸς τὰ ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἱσχύοντα.»

2) Μετὰ τὴν ἑκτὴν παράγραφον νὰ προστεθῇ τὰ ἐξῆς.
«Εἰς τὰ δικαιώματα τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν συντελεσάντων εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς πατρίδος θέλωμεν δώσῃ, Βασιλεῦ, τὴν ὀφειλομένην προσοχὴν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἐθνικῶν ἀποράσεων.»

Γ.) Ἡ τοῦ βουλευτοῦ Γορτυνίας Χ. Σακελλαριάδου, ἥτις μετατρέπει ἐν συνόλῳ τὸ σχέδιον.

«Μετ' ἀφ' αὐτοῦ ἀγαλλιᾶται εἶδον οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους τὴν Υ. Μ. ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, καὶ μετὰ χαρᾶς ἀνιπράττου τῇ διερμηνεύουσι τοὺς πόθους, τὰ αἰσθήματα καὶ τὸν σῆμασμον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.»

«Αἱ μετὰ τῶν ξένων Δυνάμεων φιλικαὶ αὐτῆς σχέσεις εἶναι, ὡς αἰετοτε, ἐξαιρετικὸν γνῶρισμα τῆς ἀγάπης τῶν εὐεργετῶν Δυνάμεων πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν καὶ τῆς ἐντεῦθεν τοῦ ὑπουργείου τῆς συνείσεως.»

«Τὰ ἐγκαινία τοῦ Συνταγματικοῦ ἡμῶν πολιτεύματος προημασθέντα κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐξ ἀρίστων οἰωνῶν, οἰωνοὺς ἀρίστους εὐαγγελίζουσι τῇ Πατρίδι, διὰ τε τὸν σῆμασμον πρὸς τοὺς νόμους τῶν τε ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων.»

«Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἀπορρέει, κατὰ τὸ Σύνταγμα, ἀπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βουλῆς, ἀλλ' οἱ Βουλευταὶ τοῦ ἔθνους, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκτάκτους τῆς Κυβερνήσεως περιστάσεις, θέλουσιν ἐκτιμᾶσαι κατ' ἀρχὴν τὰς ἐκδοθείσας αὐτῆς πράξεις,

ἐπιστῶντες τὴν προσοχὴν αὐτῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν συγχώνευσιν ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα μετὰ τῆς Ἑπτανήσου.»

«Ἡ Βουλὴ ἐρεῖδομένη εἰς τὰς ἐμψρόνους προθέσεις τῆς ὑμετέρας Μεγαλειότητος θέλει καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὴν οικονομικὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν, ἵνα διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἐξελέξεως καὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων ἐπιφέρει τὸ ἰσοζύγιον εἰς τὸν προϋπολογισμόν, καὶ τὴν ἐντεῦθεν καθυγιαίνον ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ θηναίου πρὸς τὰς εὐεργετῶν Δυνάμεις, ἐφ' ὧν δικαίως διπλασιάζεται καθ' ἑκάστην ἢ παρὰ τῶν Ἑλλήνων εὐγνωμοσύνη, διὰ τὰ ἀείποτε πρὸς αὐτοὺς νέα δειγμάτων τῆς τῶν Δυνάμεων ἀγάπης καὶ εὐνοίας.»

«Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς προσδοκᾷ ἔθους, ὡς ἀφ' ἐκείνου τῆς ὑμετέρας φιλοστοργίας, τὴν διανομὴν τῆς ἐθνικῆς γῆς, εὐελπιζόμενος εἰς τὰ περὶ νέου φοιολογικοῦ συστήματος καὶ φυτειῶν νομοσχέδια, ὧν ἡ συμπλήρωσις ἐξαρτᾶται ἀναντιρρήτως ἐκ τῆς τελειοποιήσεως τῶν μέσων τῆς ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ναυτιλίας ἐν γένει.»

«Ἡ ἐπὶ τὸ τελειότερον καὶ τὸ οἰκονομικώτερον διοργανώσεως τῶν διοικητικῶν καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν, καὶ ἡ ἐντεῦθεν τροποποίησις τοῦ ἐργασιμοῦ τῶν δικαστηρίων, ἵνα ἀντιστοιχῇ τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτῶν πρὸς τὰς διοικητικὰς περιφερείας, δύναται πολλὰς μὲν τῶν πολιτῶν, πολλὰς δὲ τῆς Κυβερνήσεως, νὰ θεραπεύσῃ καὶ νὰ οἰκονομήσῃ ἀνάγκας.»

«Ὁ στρατὸς θεωρούμενος ὡς σύμβολον ἐθνικῆς δοξῆς παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ λαῷ, συγκεντρώνει ἅπαν τὸ ῥόνημα τῆς Βουλῆς, ὥσπερ καὶ ἡ ἔθνοφυλακὴ, ἵνα διὰ τακτικώτερας διργανώσεως κατασταθῶσιν ἀμρότεροι αἱ δυνάμεις αὐταὶ ἀξίαι τοῦ προγονικοῦ ἡμῶν μεγαλείου.»

«Ὁ νόμος περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων ἐλάττωσε τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς, ἥτις καὶ ἐκ προσημίων θεωρεῖ αὐτὸν ὡς τὴν πρωτίστην ἐγγύησιν τῶν διοικούντων καὶ τῶν διοικουμένων.»

«Καὶ τῷ ὄντι! ἡ θρησκεία καὶ ἡ παιδεία θεωροῦνται ὡς ἡ κρηὶς καὶ ἡ χάρις πάσης ὑγιούς κοινωνίας· δι' αὐτῶν φεταγωγοῦνται τὰ ἔθνη καὶ καθίστανται ἀξία τοῦ ἀγιασμοῦ τοῦ Σωτῆρος καὶ μόνου Θεοῦ, ἐφ' ᾧ καὶ μετὰ συγκινήσεως θέλει ἀσπασθῇ ἡ Βουλὴ πᾶν ὅ,τι συνάδει μὲ τὴν δόξαν αὐτῶν καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ ἔθνους.»

«Ὁ προξενικὸς κλάδος χερῆς τῷ ὄντι καὶ αὐστηροτέρας ἐπιτηρήσεως καὶ διοργανώσεως ἀσφαλεστέρας κατὰ τε τὴν λογί-

στικὴν καὶ δικαστικὴν αὐτοῦ ἐποίειν, ἵνα τοιοῦτοτρόπως τηρηθῇ τὸ ὄψος καὶ ἡ αξιοπρέπεια τοῦ ἔθνους ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

«Βασιλεῦ! Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἱστάμενος ἐπὶ τῶν ἐρείπων τῆς ἀρχαιοτάτης καὶ καθαρῶν τοῦ μακαρίου αὐτοῦ, δέσεται τῇ ὑψίστῳ ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ Βασιλείου καὶ τῆς ἐμπειρώσεως τοῦ Συντάγματος.»

Ἀναγγελλόμενος κατόπιν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ταύτης εἶναι ἡ συζήτηση τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλ. λόγου ἀπαντήσεως, ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου, συνέστησε νὰ θεωρηθῇ ὡς ἑκείνη τῆς συζητήσεως τὸ ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς καταρτισθὲν σχέδιον, τὰ λοιπὰ δὲ νὰ χορηγηθῶσιν ὡς τροπολογίαι αὐτοῦ.

Οὕτω δὲ, ἀναγγελλόμενος τοῦ πρώτου παραγράφου, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπὶ εἰς τὴν ἀπὸ ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπὸ τῆς μειονοψηφίας ὡς τροποικωτέρου καὶ συμφωνιωτέρου πρὸς τὰ πράγματα. Ἡ λέξις *πρώτος*, εἶπεν, εἶναι ἀκατάλληλος, διότι καὶ οἱ πληρεξουσίου ἐν τῇ διαλυθείσῃ Συνελεύσει ἦσαν ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους καὶ πρῶτοι περιστολίσαν τὸν Βασιλέα, ἄλλως τε δὲ ἡ τελευταία φράσις τοῦ παραγράφου ὑπονοεῖ δυσπιστίαν πρὸς τὰ αἰσθημάτων τοῦ τε λαοῦ καὶ τοῦ Βασιλέως. Διὰ τοὺς λόγους τοὺτους θεωρῶν ἀκατάλληλον τὸν παράγραφον αὐτόν, προτείνει νὰ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ παραγράφου τῆς μειονοψηφίας.

Ἀντίειπεν ἐν τῶν μελῶν τῆς πλειονοψηφίας, ὅτι ἡ ἀπάντησις πρέπει νὰ ᾖ σχετικὴ πρὸς τὸν Βασιλικὸν λόγον. Ἐπειδὴ δὲ οὗτος ἐκφράζει ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν γὰρ, ἣν ὑπέσθη ὁ Βασιλεὺς διὰ τὴν περυσίαν τῶν ἀντιπροσωπῶν τοῦ ἔθνους, ἀφ' ἑτέρου δὲ διαδέχεται τὸ αἶσθημα τῆς πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἀνάγκης, διὰ τὸν λόγον τούτον ἡ πλειονοψηφία οὐ μόνον ἐσκόπει σαφῶς εἰς τὰς δύο ταύτας ἰδέας νὰ ἀπαντήσῃ, ἀλλὰ σὺν τούτοις ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ φανερόν, ὅτι μετὰ τὴν καθιέρωσιν τοῦ νέου συντάγματος πρῶτον ἦδη γοῶν σιπέρχονται ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ περὶ τὸν Βασιλέα, οὐδέποτε δὲ ἠνόησι ἡ πλειονοψηφία νὰ ἀναγείνῃ τὴν ἰδιότητα τῶν πληρεξουσίων. Διὰ ταῦτα ὑπεστήριξε τὸν παράγραφον τοῦ συζητουμένου σχεδίου ὡς ἔχει.

Ἐπειρὸ ἀντικρούσας ἀμφοτέρως τὰς ἐκφράσεις τῆς τε πλειονοψηφίας καὶ τῆς μειονοψηφίας ὡς ἀκατάλληλους καὶ μὴ ἐκφράζουσας τὸ ἀληθὲς τῆς Βουλῆς αἰσθημα, συνέστησε τὴν τροπο-

λογίαν τοῦ ὡς ἐκφράζουσιν διὰ καταλλήλων λέξεων καὶ φράσεων τὴν τοιοχορὴν τοῦ ἔθνους καὶ τὸν πρὸς τὸν Βασιλέα σέβασμόν καὶ τὴν πίστιν τῶν ἀντιπροσωπῶν τοῦ λαοῦ.

Λαβὼν δὲ κατόπιν τὸν λόγον τὸ διατεταγμένον πρὸς ἅπαντας τοὺς συναδελφούς του μέλος τῆς ἐπιτροπῆς εἶπεν, ὅτι θεωρεῖ τὴν κατὰ παράγραφον ἀρξάμενην συζήτησιν μὴ συντελούσαν εἰς τὴν ἰδέαν τῆς, καθ' ἣν πρέπει νὰ γένηται ἐν γένει καὶ κατ' ἀρχὴν συζήτηση, ὅπως εἴς αὐτῆς ἐκτελεσθῇ εὐκολώτερον ἢ ἑκείνῃ εἴτε ἡ ἀρχὴ τῆς ἀπαντήσεως, διότι τὸ παρ' αὐτοῦ κατατεθὲν σχέδιον ῥιζικῶς διαφέρει ἀμφοτέρω τῶν ἄλλων.

Συναινέσας τῆς Βουλῆς εἰς τὴν γενικὴν καὶ κατ' ἀρχὴν συζήτησιν, ἐξηκολούθησεν ὁ ἀγορεύων ὡς εἴρη.

Ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ Βασιλικοῦ λόγου, εἶπεν, ἐκφράζεται εἰς τὸν δ' παράγραφον, ὅστις ἐπίκειται ῥητῶς τὴν κύρωσιν τῶν ἐκδοθέντων Β. Διαταγμάτων, ἧτοι κυβερνητικῶν πράξεων, τὰ ὅποια ἡ μειονοψηφία τῆς Βουλῆς πεποιθότως θεωρεῖ ὡς ἀντισυνταγματικά, διότι δι' αὐτῶν ἡ Κυβέρνησις ἐπηρεασθεὶς νομοθετικὴν ἐξουσίαν ἐναντίον τοῦ καθιερωθέντος Συντάγματος. Τὰ Β. Διατάγματα ἐκδίδονται συνήθως πρὸς ἐκτέλεσιν Νόμων, οὐδέποτε δὲ εἰς Συνταγματικά Κρίτη ἀντικαθιστῶσι νόμους ἢ ἐκδίδονται μονομερῶς τῶρον τινὰ ὡς νέοι Νόμοι, διότι οὕτω πως ἀνατετέταται ἐκ βάθρων τὸ Σύνταγμα.

Ὁ Βασιλικὸς λόγος δικαιολογεῖ, προσέθηκε, τὴν ἐκδοσιν τῶν νομοθετικῶν τούτων Διαταγμάτων καὶ στρεφίζει αὐτὰ εἰς τὴν ἀνάγκην, ἀλλὰ οἰαδήποτε ἀνάγκη δὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν παραβασιν τοῦ θεμελιώδους Νόμου ἄλλως τε ἡ ἀνάγκη δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ εἰς τὰ πράγματα καὶ οὐχ εἰς τοὺς Νόμους. Οὕτω δὲ ὁ ἀγορεύων, ἀποκρούσας διὰ μακρῶν καὶ θεωρητικῶς ἀπάσας τὰς ἐκδοθείσας κυβερνητικὰς πράξεις ὡς ἀντισυνταγματικές, καὶ ἐκφράτας φόβους καὶ ὑποψίας περὶ καταχρῶντων δὴθεν ἐνεργειῶν κατὰ τὸν ἐλευθερίων τοῦ τόπου καὶ μυστικῶν ἀντενεργειῶν σχετικῶς πρὸς τὴν πλήρη ἀπομείωσιν τῆς ἑπτανησοῦ πρὸς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα, τὰς ὅποιας ὑπόσθη ἐκ τινῶν ἐπιστολῶν ἰδιωτικῶν, μέρος τῶν ὁποίων ἀνέγνω, μετῴχ ακολουθῶν εἰς τὴν ἐδικὴν ἐξέτασιν τῶν περὶ διοικητικῆς διαρίσεως τῶν ἐπὶ τὰς Νήσους ἐκδοθέντων Διαταγμάτων, καὶ διὰ μακρῶν ἐσχυρίσθη ἀφ' ἐνὸς μὲν, ὅτι ἐγένετο λίαν ἀκατάλληλος, ἐσπευσμένη καὶ αἰετὶ ἀνάγκης ἡ διαίρεσις αὐτῶν εἰς τέσσαρες Νομούς, ἀφ' ἑτέρου δὲ, ὅτι ἡ εἰς ἐπαρχίας διαίρεσις αὕτη ἡλικίωσε τὴν ἀντιπροσωπείαν τῶν Νήσων Κερκύρας καὶ Κεφα-

ληνίας, και επομένως είναι καθορά επόμεναις της εκτελεστικής εξουσίας εις τὸ ἐκλογικὸν δικαίωμα τῶν πολιτῶν.

Συμπεραίνων δὲ εἶπεν, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις ἐνῆργησεν ἀντισυνταγματικῶς, καὶ ἄνευ ἀνάγκης παρηνόμησεν, ἡ Βουλὴ καθήκον ἔχει νὰ μὴ κρύψῃ τὰ γεγονότα ἀπὸ τὸν Βασιλέα. Ἐπειδὴ δὲ ἅπαντα τὰ υποβληθέντα σχέδια δὲν ἐκφράζουσιν τὴν ἰδέαν ταύτην ὡς τὸ παρ' αὐτοῦ υποβληθέν, ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ τελευταίου τούτου.

Ἀντιλέγων πρὸς τὸν προλαλήσαντα ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἶπεν, ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ Βασιλικοῦ λόγου δὲν εἶναι οἷον τὸ παρεστησεν ὁ ἀγαρίστως δουλευτής, τουτέστιν ἡ νομιμοποίησις κατ' οὐσίαν τῶν κυβερνητικῶν πράξεων, οὔτε πλῆγία τις ὑπαρπαγὴ τῶν ψήφων τῆς Βουλῆς. Ἡ Κυβέρνησις μετὰ θαρρόους ὁμολογεί, ὅτι ἐκτακτοὶ καὶ ἀνώμαλοι ὡς ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως περιστάσεις, ἀνάγκη ἀπαραίτητος ἐμπεδώσεως τῆς δημοσίας τάξεως καὶ πρὸ πάντων ἡ εὐθύνῃ τῆς διοικήσεως τοῦ κράτους ἐνάγκασαν αὐτὴν νὰ προβῇ εἰς νομοθετικὰς τινὰς ἀπαραίτητως ἀναγκαίας πράξεις, καὶ ἐξαιτεῖται ἤδη τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξάρτητον, ἀλλ' εὐσυνείδητον ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς. Οὐδεὶς, εἶπε, δύναται νὰ ἀρνήσῃ, ὅτι ὁ μεταξὺ μιᾶς Συνελεύσεως, διαλυθείσης χωρὶς νὰ ψηφίσῃ τοὺς φορολογικοὺς Νόμους, καὶ μιᾶς Βουλῆς, μήπω καταρτισθείσης, χρόνις δὲν δύναται νὰ κριθῇ ὑπὸ αὐστηροῦς συνταγματικοῦς τύπους. Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ οὐδεμία ἄλλη ἀνάγκη ὑφίσταται, ἢ ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ διοικηθῇ ἐκ παντὸς τρόπου τὸ Κράτος καὶ νὰ ἐμπεδωθῇ ἡ τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια.

Οἱ Νόμοι σκεπτοῦσι τὴν συντήρησιν καὶ τὴν εὐημερίαν τῶν ἠθνῶν, ἀπέναντι δὲ τῆς συντηρήσεως τῶν καθεστώτων, ἀπέναντι τῆς υπάρξεως αὐτῆς τοῦ ἔθνους, ποία Κυβέρνησις θέλει προτιμῆται νὰ μὴ πληρώσῃ ἐν κενόν μόνον πρὸς οἰκονομίαν τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων καὶ πρὸς σωτηρίαν αὐτοῦ τοῦ Κράτους; Ἡ ἀνάγκη ὑφίσταται οὐχὶ μόνον εἰς τὰ πράγματα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν φύσιν τῶν Νόμων. Ἄλλως τε δὲ σήμερον δὲν πρόκειται ἡ Βουλὴ νὰ δώσῃ τὸ κῆρος εἰς τὰς κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον κυβερνητικὰς πράξεις, πρόκειται μόνον νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων καὶ εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν νὰ κρίνῃ κατ' οὐσίαν καὶ κατ' εἶδος τὰς πράξεις τοῦ ὑπουργείου, τὸ ὅποιον θαρρόντως καὶ ἐν τῇ συναισθήσει, ὅτι ἐπραξε τὸ καθέκον του, γενναίως ὑποβάλλεται εἰς τὴν κρίσιν τὴν εὐσυνείδητον τῆς Βουλῆς.

Τέλος ἀρ' οὐδὲ μακρὼν καὶ διὰ διαφορῶν ἐπιχειρημάτων ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ διαίρεσις τῆς Ἑπτανήσου εἰς τέσσαρας Νομοὺς καὶ τῆς Κεφαλληνίας καὶ Κερκύρας εἰς ἐκλογικὰς περιφέρειας ἐπιδόξαστο εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ εἰς τὸ μέλλον τῶν Νήσων αὐτῶν, ἰδίως δὲ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν κατάστασιν τῆς Κερκύρας, καὶ ἀνέτρεψεν ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ προλαλήσαντος, ἐπήνεγκεν, ὅτι ἡ μειονότης πολὺ σπανίως ἀντιπροσωπεύει τὴν πλειονότητα τοῦ ἔθνους, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ φέρει εἰς κίνδυνον τὸ ἔθνος, καὶ ὅτι οὐδεὶς ἂς μὴ ἔχῃ τὴν ἀξίωσιν, ὅτι κατέχει ἐν ἑαυτῷ τὸν πατριωτισμὸν, ὅτι ἡ ἀρετὴ αὐτὴ δὲν εἶναι ἀποκλειστικὴ τῆς μειονότητος, ἀλλὰ κατὰ μέγαν μέρος παρακολουθεῖ τὴν πλειονότητα, ἐκ τοῦ πατριωτισμοῦ δὲ τούτου ἐμπνέεται καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἥτις οὔτε καταχθονίως ἐνεργεῖ οὔτε τὸν θεμελιωδὲς Νόμον ἐπιβουλεύεται, ἀλλὰ τῆς σωτηρίας πρῶτον καὶ τῆς εὐμερείας κατόπιν τῆς πατρίδος κηλομένη ἀπικδέχεται τὴν πεφωτισμένην καὶ εὐσυνείδητον κρίσιν τῆς Βουλῆς.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι λυπεῖται πολὺ βλέπων ὅτι ἡ συζήτησις ἐξῆλθε τῆς κυρίας αὐτῆς τροχίτης. Αὐτὸς, ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐρρόνουν, ὅτι ἡ συζήτησις ἐπρεπε νὰ γίνῃ κατὰ παράγραφον, διότι ἡ Βουλὴ θὰ πῆσιν εἰς λαβύρινθον ἀδιέξοδον γενικῶς συζητήσεως. Ὑποθέτων λοιπὸν, ὅτι ἡ συζήτησις θέλει ἐπαυεῖν εἰς τὸν τακτικὸν ὅρον τῆς ἐπιφυλάσσεται νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἐπὶ τῶν διαφορῶν παραγράφων τοῦ σχεδίου, σήμερον δὲ πράττει τοῦτο, ὅπως ἀποκρούσῃ τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καθιερωθείσας νέας ἀρχάς, αἰτινας, αἵτε κενοφανεῖς, ἀνατρέπουσιν ἄρτιν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Συντάγματος.

Καὶ δὴ ὁ ὑπουργὸς ὄφειλε νὰ μελετήτῃ ὠριμώτερον τὰ ἀπὸ τοῦ 1862 μέχρι σήμερον γεγονότα, διότι τότε ἔθελε μάθει, ὅτι ἡ Εὐρώπη δὲν ἐξέσχισε τὰς ὑπαρχούσας συνθήκας διὰ νὰ παίξῃ, οὕτως εἶπεν· τοῦτο πράξαται καὶ ἀναγνωρίσασθαι τὰ γεγονότα τὴν νύκτα τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1862 καὶ αὐξήσασθαι τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος, ἐρρόνει, ὅτι ἐτίθησαν παρ' ἡμῶν νέαι βάσεις διοικήσεως ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς συμπεριφορᾶς. Ὅποια διοικήσεως ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς συμπεριφορᾶς διαφορὰ, εἶπε, μεταξὺ τῆς ἀδόλου καὶ ἀνυποκρίτου προκηρύξεως τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ὅτι ἀπέβη ἐν Ἑλλάδι, καὶ τοῦ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλικοῦ λόγου, ὅτις εἶναι ἔργον τῶν ἐπιτελούντων ὑπουργῶν, ὅποια ἀντίθεσις ἰδίων καὶ αἰσθημάτων, ὅπερ ἀποδεικνύει, ὅτι οἱ συμβούλοι τοῦ Στάθματος κακῶς ἐσημειώσαντο καὶ συμβουλεύσαν τὸν Βασιλέα, καὶ μάλιστα ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅστις ἀγωνίζεται σήμερον ὑπὲρ πολιτικῆς,

ἦν καὶ αὐτὸς ὡς δημοσιογράφος ἐπολέμησεν ἐπὶ πολὺ καὶ σπο-
δῶς, καὶ ἦτις ἔφερε τὰ πράγματα εἰς χεῖρονα θέσιν ἢ ὅτι ἦσαν
πρὸ τοῦ 1862.

Κατόπιν ὁ ἀγαθὸν ἐξέτασεν ἱστορικῶς τὸ περὶ πλειονοψη-
φίας καὶ μειονοψηφίας τῆς Συνλεύσεως, καὶ κατέστιν μὲν τὴν
πολιτικὴν τῆς ἀντιστάσεως, ἐσυνδούλευτε δὲ τὴν πολιτικὴν
τῆς ἐπογορήσεως. Ἐν παρήτῳ, εἶπε, τὰ χαρτοφυλάκια οἱ
ὑπουργοὶ εὐθὺς μετὰ τὴν διαλύσιν τῆς Συνλεύσεως καὶ ἐκαλοῦν-
το ἄλλοι εἰς τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων, ἤθελον ἐπέλθει ἰσορ-
ροπία εἰς τὴν κλυδωνισθεῖσαν καὶ κλυδωνιζομένην πολιτικὴν
ἀτμοσφαῖραν, καὶ σήμερον δὲν θά ἐκρίνετο τοσοῦτον αὐστηρῶς
τὸ ὑπουργεῖον. Κατακρίνας ἀκολουθῶς τὴν πρόθεσιν τῶν ζητούν-
των νὰ λυθῇ σήμερον τὸ περὶ τῆς νομιμότητος, ἢ μὴ, τῶν Δια-
ταγμάτων, ἐν ᾧ σήμερον δὲν πρόκειται ταῦτα κατ' αὐτὴν εἰς
ἐλεγχον ἰδικόν, εἶπεν, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἔχει χώραν
εἰς βασιλικὸν λόγον, εἰς δὲ γίνονται γενικαὶ ἀπαντήσεις. Τελευ-
ταῖον δὲ ἀναγνούς τὴν διακήρυξιν τοῦ Βασιλέως καὶ εἰπὼν,
ὅτι ταύτην θεωρεῖ ὡς ἐκφράζουσαν τὰ αἰσθητά της Α. Μ.
τὰ δὲ λοιπὰ θεωρεῖ ὡς ὑπουργικὰ ἐγγράφα καὶ ὡς τοιαῦτα θέ-
λει αὐστηρῶς τὰ κρίνει, ἐπέκραν ἐπιφυλαχθεῖς. Ἄμα ἡ συζήτη-
σις μεταβῇ κατὰ παράγραφον, νὰ λάβῃ τὸν λόγον.

Κατόπιν δὲ ὁ Πρόεδρος, ἐπινεύσει τῆς Βουλῆς, διέλασε τὴν
συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ. ἀναγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς
ἐπομένης συνεδριάσεως τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ
τῆς πρὸς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεως.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Θ. Κανακάρης,

Γ. Ἀντίπας.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

Σήμερον τὴν 16 Ιουλίου 1865, ἐμφανισθεῖς ὁ ἄρτι ἀφικώ-
μενος βουλευτὴς Κερκύρας Κώστας Θ. Ρωμαῖος ἐν τῷ Βαλιου-
τηρίῳ ἔδωκε τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Συντάγματος νομοι-
σμένον ὅρκον ὡς ἀκολουθεῖ.

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαι-
ρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν

συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς
νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ κα-
θήκοντά μου.»

Συνετάρχη θῆεν τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ
Προεδρίου, τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ ὀρκισθέντος.

Ὁ ὀρκισθεὶς

Θ. Ρωμαῖος,

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Ὁ ἱερεὺς

Ιω. Κυριαζῆς,

Οἱ Γραμματεῖς

Θ. Κανακάρης,

Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΥ'.

Τῆς 17 'Ιουλίου 1865.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. ἀ-
νεγνωσθήσαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐπιδιορθωθέντα
ἐνέκρινθησαν.

Ἀνεγνώσθη πρότασις τῶν βουλευτῶν Σ. Σωτηροπούλου καὶ
Α. Μπαλάνου περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων
πρὸ τῶν ἐπικειμένων δημοτικῶν ἐκλογῶν, καὶ παρεπέμφθη
κατὰ τὸν κανονισμὸν.

Λαβὼν τις εἶπε τὸν λόγον, προσεκάλεσε τὸν ὑπουργὸν τῶν
ἑσωτερικῶν νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τινὰ τῶν προσεχῶν συνεδριάσεων
καὶ δώσῃ λόγον· α) διὰ τί ἐπαυσε τὸν Δήμαρχον Λευρίου, καὶ
β) διὰ τί παύσας αὐτὸν δὲν διέταξε νέαν ἐκλογὴν κατὰ τὸν
ἰσχύοντα δημοτικὸν νόμον, ἀλλ' ἀντικατέστησεν αὐτὸν δι' ἐτέ-
ρου ἐναντίον τῶν καθιστώτων νόμων. Κρίνοντος δὲ τοῦ Πρω-
θυπουργοῦ, ὅτι μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Βασιλ. λόγου ἐπιφυ-
λάσσεται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀπαντήσῃ ἐρ' ὅλων τῶν ἀπευθυ-
νοεισῶν πρὸς αὐτὴν ἐπερωτήσεων, ἡ Βουλὴ συνατιέσσασα προέβη
εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Οὕτω δὲ ἀναγγελθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως
εἶναι ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς πρὸς τὸν Βασιλ.
λόγον ἀπαντήσεως, τοῦ δὲ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν ἐπιφυ-
λαχθέντος νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ὅσας μομφὰς ἀπέριψε κατ' αὐτοῦ
εἰς τῶν γῆς ἀγορευσάντων, ἅμα λαβὼν γνῶσιν αὐτῶν ἐκ τῆς
ἀναγνώσεως τῶν στενογραφημάτων, διότι δὲν ἔτυχε παρὼν

χθις, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως εὐχαριστῶ, εἶπε, τὸν χθὲς ἀγορεύσαντα βουλευτὴν Μεσολογγίου, διότι εἰλικρινέστερον πάντων ὁμιλήσας ἐκαθάρισε τὸ περὶ οὗ πρόκειται ζήτημα. Δὲν πρόκειται τῷ ὄντι οὔτε περὶ καταστροφῆς τοῦ Συντάγματος, οὔτε περὶ κινδύνου τῆς Πατρίδος, πρόκειται περὶ προσωπικοῦ ζητήματος, τοῦτέστι περὶ τῶν ἐπὶ τὰς πρώτων, οἵτινες ἀποτελοῦν σήμερον τὴν Κυβέρνησιν. Τυθέντος δὲ οὕτω τοῦ ζητήματος, εἶναι ὅπως περιττὴ πᾶσα διεξοδικὰ διαμάχη, καὶ εἶναι ὀρθότερον νὰ προκληθῇ ἡ Βουλὴ νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ ζητήματος, ἀλλ' οὐχ ἥττον εἶμαι ἠναγκασμένος, εἶπεν, ἵνα ὁμιλήσω παρακολουθῶν ὅπως ὅπως τὸν βουλευτὴν Μεσολογγίου, ὅπως ἀποδείξω, ὅτι ἡ μεγαλύτερα ὀξύνοια καὶ εὐφυΐα περιπλέκεται καὶ ναυαγεῖ ἕνεκα τῶν προσωπικῶν τούτων ζητημάτων.

Κατεκρίθη ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, οἱ δὲν συνεβούλευσε τὸν Βασιλέα νὰ ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν τοῦ κράτους τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ξένης πολιτικῆς, καὶ τοῦτο ἐθεωρήθη ὡς τὸ μέγιστον αὐτοῦ ἐγκλημα. Πιθανὸν τοῦτο νὰ φαίνεται ὀρθόν, ἀλλ' εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ εἰς ἡμᾶς, οἵτινες πληρέστερα μετ' αὐτοῦ συμφωνοῦμεν, ἐράνη καλλίτερον νὰ ἀποκρούσωμεν πᾶσαν τυχόν ξένην εἰς τὰ ἐσωτερικά τῆς Ἑλλάδος ἐπέμβασιν, διότι φρονοῦμεν, ὅτι, καὶ τοὶ μικροὶ καὶ μὴ ἰσχυροὶ ὄντες, ἔχομεν ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ὤμεν ἀνεξάρτητοι. Διακηρύττομιν δὲ, εἶπεν, ἐάν ἡ Βουλὴ σήμερον μᾶς εἴπῃ, «*οὐδέποτε νὰ ἀκούσῃτε τὰς ἐπιταγὰς τῶν ξένων*» ὅτι ἐσμέν ἐτοιμοὶ νὰ καταβῶμεν αὐθιγὰ τὰ χαρτοφυλάκια, διότι ἀποκρούομεν τὰς ἰδέας τοῦ προαγορεύσαντος, ὅστις τὴν μὲν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν εἶπε συνταγματικὴν, τὴν δὲ ἐσωτερικὴν ἐξωγράφῃ μετ' αὐτῶν μελανώτερα χρώματα, παραστήσας αὐτὴν χείρωνα τῆς ἐπὶ τῆς περὶ τὴν δυναστείας ἐπικρατοῦσης.

Ἡ κατακρίσις τοῦ διαγγέλματος δὲν ἔχει χώραν ἐν τῇ παρούσῃ Βουλῇ, διότι ὑπῆρχε καιρὸς ἄλλοτε εἰς τοὺς βουλευμένους νὰ τὸ κατακρίνωσιν, ἀλλὰ καὶ τοὶ προκληθέντες ἀπέφυγον διὰ τί νὰ μὴ τὸ κατακρίνωσι τότε; Παρεξηγήσας ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν περὶ μειονότητας θεωρητικῶς ποικίλων λόγων, κτείνει· εἰδικῶς τὴν πλειονότητα καὶ ἐπὶ τὴν ἐν τῇ Συνέλευσιν μειονότητα τῶν Ἐπιστημονίων, ἀλλ' ἡ πλειονότης ἐκείνη πέποιθα, εἶπεν,

ὅτι θὰ δικαιωθῇ, ἀν δὲν ἐδικαιώθη ἤδη, ἀπὸ τοῦ ἔθνους καὶ τὴν ἱστορίαν.

Κατηγοροῦσι τὸ ὑπουργεῖον, προσέθηκεν ὁ ὑπουργός, διότι ἐξ ἐρωτος πρὸς τὰ χαρτοφυλάκια δὲν παρητήθη ἅμα διαλυθεῖς τῆς Συνελεύσεως, ἀλλ' ἐπέμεινε νὰ διοικήσῃ τὸ Κράτος διὰ διαταγμάτων· ἀλλ' ἐρωτῶμεν, τί ἔβλεπον πράξει ἐκεῖνοι, οὓς τυχόν ἤθελε καλέσει ὁ Βασιλεὺς ἐκ τῶν ὁδῶν κατὰ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ Κ. Δεληγεώργη; Δυσὶν θάτερον, ἢ ἤθελον κυβερνήσει τὸ κράτος διὰ διαταγμάτων, ἀφ' οὗ ἡ Συνέλευσις ἀποσκιρτήσας τῆς μειονότητας, κατέλειπεν ἄνευ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν νόμων τὴν Κυβέρνησιν, ἢ ἤθελον ἀφήσει τὰ πάντα εἰς παραλυσίαν. Καὶ εἰ κυβερνήσαντες ὑπουργοὶ δὲν ἐπράξαν τὸ δεύτερον, ἀλλὰ τὸ πρῶτον, διότι φρονοῦν, ὅτι ἡ μειονότης δὲν ἐσκόπει ἀποχωροῦσα νὰ παραλύσῃ τὸ Κράτος.

Δὲν ἠδυνήθη, εἶπε, νὰ ἐννοήσω ἐπὶ τίνι σκοπῷ ἀνέγνω τὴν προκήρυξιν τοῦ Βασιλέως ὁ προαγορεύσας καὶ τί θέλει νὰ ἐξαγάγῃ, οὐχ ἥττον τὸν διαβεβαίω, ὅτι οὐδὲ κεραία παρεβιάσθη ἐξ αὐτῆς. Τῷ ὄντι αὕτη ὁμιλεῖ περὶ ἀρίστων, καὶ ἐγὼ, εἶπε, φρονῶ τὸν Κ. Δεληγεώργην ἐκ τῶν ἀρίστων, ἀλλὰ δὲν πιστεύω ποτὲ ὁ κύκλος τῶν ἀρίστων τοῦ ἔθνους νὰ ᾖ ἐπὶ τοσοῦτον στενός, ὥστε νὰ περιορίζεται εἰς τοὺς περὶ τὸν βουλευτὴν Μεσολογγίου. Ἡμεῖς προσεκλήθημεν νὰ λάβωμεν μέρος ὡς μέλη τοῦ ὑπουργείου εἰς περιστάσεις λίαν δυσκόλους, μὴ δυνάμενοι δὲ νὰ ἀρνηθῶμεν νὰ ὑπηρετήσωμεν τὴν πατρίδα μας, ἐδέχθημεν, καὶ τοὶ παρὰ πολλῶν φίλων ἐμποδισθέντες, τὰ χαρτοφυλάκια εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν εὐτυχὲς ἐλογιζόμεθα, ἐὰν ἐφθάνομεν ἄνευ κλονισμῶν μέχρι τῶν ἐκλογῶν. Ἄλλως εἰμὶθα μάλλον συγγνωστοὶ ἐκείνων, οἵτινες ἐν τῷ μέσῳ σφοδρᾶς ἐπαναστάσεως, καὶ ἐν ἐποχῇ αὐταπαρνήσεως, ἐξεβιάζον τεμάχιον ὑπουργείου, ὅταν ἀπώλετο ἡ περὶ τοῦ ἀκεραίου ἐλπίς. Διεξηληθόμεν ἐν τούτοις εὐτυχῶς τὰς δυσκόλους ἐκείνας περιστάσεις, ἐνεργήθησαν αἱ ἐκλογαὶ ἄνευ ταραχῶν καὶ ἐπεμβάσεων, μετὰ θάρρους δὲ ἤδη ζητοῦμεν νὰ ἐκφρασθῇ ἡ Βουλὴ περὶ τῆς πολιτικῆς πορείας μας. Πρὸ ἑξ μηνῶν διεκδικῶνται καὶ ἐπιζητεῖται ἡ καταδίκη τοῦ ὑπουργείου, ἀφ' οὗ δὲ καὶ ἤδη καταφανὲς ἐγένετο, ὅτι πρόκειται περὶ οὐδενὸς ἄλλου, ἢ περὶ τοῦ προσωπικοῦ τούτου ζητήματος, ὃς προβῇ θαρραλέως ἡ Βουλὴ καὶ ὡς λύσῃ αὐτὸ εὐσυνειδήτως καὶ ἀνεξαρτήτως, συνιστῶσα εἰς τὸν Βασιλέα τοὺς ἀρίστους. Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ εἰμὶθα πρόθυμοι εἰς πᾶσαν τῆς Βουλῆς νεύσιν νὰ καταβῶμεν τὰ χαρτο-

φυλάειν καὶ νὰ ὑποστηρίζωμεν προθύμως τοὺς διαδόχους μας, ὅπως ἐν ὁμοφωνίᾳ δυνάθωμεν νὰ διεξέλθωμεν τὰς δυσκόλους περιστάσεις καὶ ὁδηγήσωμεν τὰ πράγματα εἰς λιμένα εὐχον καὶ ασφαλή.

Ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἔτερος, ὅτι, πολλῶν ὀφειλόντων ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν, οὐδεὶς ἔλαβε τὴν μέγαν ὁδόν, ἣτις θεωρεῖται καὶ ασφαλεστέρα καὶ ἀληθεστέρα. Ὡς φρονεῖ, αἱ περιστάσεις τῆς πατρίδος δὲν ἀπαιτοῦσι σήμερον, ἕνεκα τῆς κρισιμότητος αὐτῶν, νὰ γίνεται λόγος περὶ προσωπικῶν ζητημάτων. Οἱ λαοὶ τῶν ἐπαρχιῶν μᾶς ἐπεμψαν ἐνταῦθα, ἵνα νομοθετήσωμεν τὰ θέλتيστα τῇ πατρίδι καὶ διοργανώσωμεν τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς νομοθεσίας, ἀπλοποιούντες αὐτοὺς, πρὸ πάντων δὲ ὅπως θελιώσωμεν τὰ οἰκονομικά μας, καὶ ὅπως μεταρρυθμίσωμεν τὴν διοίκησιν καὶ τὴν δικαιοσύνην. Διὰ ταῦτα φρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ ἀνευ παρεμπιπτόντων ζητημάτων καὶ ἀγόνων συζητήσεων εἰς τὸ κύριον αὐτῆς ζήτημα, ὅπως δύνηθαι τάχις νὰ ἐπιληφθῇ τῶν ζωτικῶν ζητημάτων τοῦ ἔθνους.

Ἐπεὶ ἔτι ἕτερος, ὅτι εὐχαριστεῖ τὸν προλαλήσαντα βουλευτὴν Κεραλληνίαν, ὅστις, ὑποβλήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, μετῴκισεν τὴν συζήτησιν ἀπὸ τῶν μικρῶν καὶ προσωπικῶν εἰς τὴν σοβαρότητα ἐκείνων, ἣτις ἐμμέλει εἰς Σώμα σοβαρόν, οἷα εἶναι ἡ Βουλὴ, εἰ καὶ κατὰ γὰρ ἀπὸ τινος ἄλλου διὰ τοῦτο. Ἡ χροσινὴ συζήτησις ἐσυγχίσθη καὶ ἐκεκμητίθη, ἀλλὰ φρονεῖ ἀναγκαῖον νὰ γίνωνται τοιαῦτα πολιτικαὶ διαμάχαι, διότι αὐταὶ ἐξασκοῦσι τὰ πνεύματα καὶ ἐξυψοῦσι τὰς ιδέας. Ἐπιθυμοῦμαι, εἴπε, νὰ μὴ ἐκβίῃ τι πικρὸν, ἀλλὰ συμμέτοχόν τε πολλοῦ λόγου ἀξία τὸν παρακινῶν νὰ εἴπῃ ἀληθείας τινὰς ἀναγκαίας, εἰ καὶ πικράς· δὲν ἀντλεῖ ὅμως τοὺς λόγους τοῦ οὔτε εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἐπικρίσεις ἢ ἐπεμβάσεις, οὔτε εἰς τὴν θρυλληθεῖσαν νομιμότητα τοῦ παρελθόντος, οὔτε εἰς τὰς μίσας ἐκεῖνας σκέψεις, αἵτινες ἀληθῶς προκάλεσαν τὰ συμβάντα τῆς 9 Φεβρουαρίου καὶ 19 Ἰουνίου 1863, ἀλλὰ θέλει ἀντλήσει αὐτοὺς εἰς τὸ ἔθνος καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πράγματα, πάντοτε ἔχων ὑπὸ ὄψιν τοῦ τὴν εὐδυναν τῆς Κυβερνήσεως, διότι ὁ Βασιλεὺς κατὰ τὸ Σύνταγμα εἶναι ἀνεύθυνος.

Ἀποκρούω, εἴπε, ὡς μὴ ἀληθεῖς τὰς ἐκφράσεις τῶν προλαλήσαντων, ὅτι ἄθην ἕνεκα τῆς ἀπογοήσεως τῆς ἐν τῇ Συνελεύσει μειονοψηρίας οὔτε προϋπολογισμός, οὔτε φορολογικαὶ καὶ εἰ τῆς ἀφομοιώσεως νόμοι ἐπεψηφίσθησαν, διότι ὑπάρξει τότε μέρος τῆς μειονοψηρίας ἐκείνης, τὸ ὅποιον προσκλήθη

καὶ παρίστατο, ἵνα ὑπερβῇ αἱ παρὰ τοῦ ὑπουργείου προτάσεις, ἀλλ' ἡ διαφωνία τῆς πλειονοψηρίας καὶ τῆς ἀντικειμένης ἐκ τῶν στερεῶν ὑποθέσεων τοῦ νὰ δώσῃ ὕψος ἐγένετο αἰτία νὰ παραλυσθῇ ἡ ἀπαρτία τῆς Συνελεύσεως, ὅπως ἰδόντες καὶ ὅσοι ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως μέχρι τέλους ἐνέμειναν, διεμαρτυρήθησαν καὶ ἀπεχώρησαν. Λέγουσιν οἱ ὑπουργοί, ὅτι ἀνάγκαι καὶ ἐπεὶ οὗτοι καὶ ἐκτακτοὶ προκάλεσαν τὰ Β. Δικτάγματα, οἱ δὲ ἐν ἐπιστάσει τὸ Κράτος, ἀλλὰ φρονεῖ, εἴπε, ὅτι εἶναι πολὺ τοῖς μέρους ἀνθρώποι, ἀποκρούοντες καὶ ἀνυθίντες ἐν τῇ μεσοβυστιᾷ τὰ ἐκτακτὰ μέτρα, νὰ ὑποστηρίζωσι σήμερον ὑπεβάσεις δικαιολογημέναι ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἐκτακτὰ μέτρα· ἄλλως τι τοῦ ὑπῆρξεν οἱ ἐκτακτοὶ ἀνάγκαι, περὶ οὗ καὶ ὁ 4 § ποιεῖται λόγος; οἱ ὑπάρχοντες αὐταὶ ἀνάγκαι δὲν εἶναι ἄλλο τι ἢ συμφορὰ ταπεινὰ καὶ ἐκπληρώσεις σαρκῶν ἰδιοτελῶν, οἷον ἡ διαίρεσις τῆς ἑπτανησίου εἰς νομοὺς καὶ ἐπαρχίας, ἣτις ἐλλοίμωσεν τὴν ἀντιπροσωπεῖαν αὐτῶν καὶ ὑπεγορεύθη ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν ὑπουργικῆς πλειονοψηρίας, τὰ ἀστονόμενὰ, οἱ προσημικταί, ἡ αἰχμασία τῆς Χωροφυλακῆς, τὰ ὅποια πάντα δὲν προεκάλεσαν ὑπὸ δημοσίου καταπειγούσης ἀνάγκης. Τὰ ὑπὸ συζήτησιν σχέδια τρεῖς ἰδέαι περιστάσαντι, τὴν ἰδέαν τῆς συμπόλιτις, τὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τὴν τῆς ἐπεκτατικῆς. Καὶ τῶν μὲν δύο πρώτων ὁ σκοπὸς εἶναι προφανής, τὴν τρίτην ὅμως δὲν ἐννοεῖ παντάπασι. Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Συνελεύσεως καὶ τὴν ὑπερξίν τοσούτων γεγονότων, ἤλπιζε τις, ὅτι ἡ μερὶς τῆς ὑπεκφυγῆς ἐξέλιπε, ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἡ μερὶς αὕτη ἀναγεννᾶται, μολοντί εἶναι ἀκατάληπτος ἡ ὑπαρξὶς αὐτῆς μὴ συμμετεροῦς οὔτε τῶν κινδύνων, οὔτε τῶν συνεπειῶν τῶν.

Μεταβιβάζων ἐπὶ τέλους εἰς τὸ ζήτημα τῆς δημοσίας τάξεως, ὅπως δυστυχῶς παρεκκολουθεῖ τὰς πολιτικὰς περιπετείας τοῦ Κράτους, εἶναι ἀναγκασιμὸς, εἴπε, χωρὶς νὰ ὑπαινιχθῇ τὴν ληστείαν τῆς Ἀττικῆς, περὶ ἧς τόσος ἐγένετο λόγος, νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξήγησιν τινῶν φαινομένων, ἀναγομένων εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Οὐδεὶς λησμονεῖ, εἴπε, τὴν προγραφὴν τινῶν ἀτόμων, τὰ ὅποια ἡ μὲν μεγάλη μεταβολὴ ἀπεμάκρυνεν, ἡ δὲ παρούσα ἐν τῇ κοινοβουλίᾳ τοσούτων τῶν κυριωτέρων ἐξ αὐτῶν ἀποδεικνύει, ὅτι τὸ ἔθνος δὲν ἀποκαλεῖ τὴν ἐλευθέραν συζήτησιν πρὸς ὄφελος καὶ βελτίαν τοῦ παρελθόντος. Ἡ συμμάχια δύο στοιχείων ἀντιπάλων τῶν καὶ μισούντων ἀλλήλα, γεννηθεῖσα οὐκ ἀπὸ πολιτικῆς ἀνάγκης καὶ ἐντὸς κοινοβουλίου,

αλλά λαβούσα χώραν εἰς ἐποχὴν φόβων, ἐχαρακτήρισθαι διαφοροτρόπως, καὶ οἱ μὲν τὴν κατεδικάζουν, οἱ δὲ τὴν ἐπὶ ἡνουν, οἱ δὲ τῆς εἰδὸν μεγάλας διαστάσεις· ἀλλ' ἂν καὶ δὲν μὲ ποτ', εἶπε, τὸ θράσος καὶ ἡ πίσις αὐτῆς, διότι καὶ ἀρκοῦσιν αἱ ἐγγυήσεις καὶ οἱ στέφανοι τοῦ ἐνεστώτος, πρὸς οὓς μετὰ ῥθόνου καὶ ὤχιον ἀποβλέπει τὸ παρελθόν, οὐχ ἥτιον, ἐπειδὴ ὁ κοινωνικὸς σάλος εἰσέτι δὲν κατεκάθηκε, δυσπιστῶ πρὸς τινὰ γεγονότα, καὶ μάλιστα ὅταν βλέπω τὴν ἀκάθαρτον γλῶσσαν μιᾶς ἐφημερίδος, ἀντιπροσωπεύουσας τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος πολιτικὴν πατριάν, καὶ μυκτριζούσας μὲν διηνεκῶς τὸ ἐσθὺς, ἐξυμνοῦσας δὲ τὸ ἀπαίσιον παρελθόν. Ἡ γλῶσσα αὕτη μὲ φέρει, εἶπε, νὰ ἐωθήσω τὴν Κυβέρνησιν, ὑπάρχουσι τῷ ὄντι ἀνθρώποι ἐν Ἑλλάδι, οὐχὶ πολεμοῦντες, ἀλλ' ἀμφισβητοῦντες καὶ τὴν ὑπαξίν τοῦ καθεστώτος; Καὶ ἀποκρούει μὲν πάντα περιορισμὸν τῆς ἐκφράσεως τῶν ιδεῶν, ὅταν ἡ ἐπαναστάσις ἐγορήγησε καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς τῆς τὴν ἐλευθερίαν, ἐν ὅμως ζητεῖ μόνον ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, νὰ εἴπῃ δηλ. τί κἔχει περὶ πολιτικῶν διατάξεων· δικαιούμεθα δὲ ἡμεῖς νὰ ζητήσωμεν διασαφές, διότι γνωρίζομεν, ὅτι τὸ παρελθόν εἶναι πανταχοῦ καὶ περὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν καὶ πρωθυπουργός. Εἶναι παρήγορος ἡ σημερινὴ σφύζουσα καὶ τὴν συγκινεῖ ἀλγῶς, διότι ἀποδεικνύει τρανώτατα, ὅτι τὸ Σύνταγμα ἐγένετο ἀλήθεια, χρεώσται ὅμοι νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι τινὲς περιπλανήθησαν εἰς ἀντικείμενά τινα καὶ μοιρᾶς, εἰς τινὰς τῶν ὁποίων ἔρει τὸ καθήκον νὰ ἀπαντήσῃ. Τὰ ζητήματα, εἶπε, τοῦ παρελθόντος δὲν ἔχουν ἤδη ἀξίαν, ἡ χάριν θεματοκοπίας ἐν ταῖς τριόδαις, ἄλλως τε νομίζει, ὅτι τῷ ὀφείλεται τιμὴ, διότι συνυπεγράψεν ἐν διάγγελμα, τὸ ὅποιον ἐθῆκεν ἔρμα εἰς τὴν ἐπαναστάσιν, τείνουσαν νὰ καταστρέψῃ τὸ ἔθνος. Ὅταν ἐπέστη, ὅτι προσπαθεῖται ἐγίνοντο ὅπως παρὰ τὴν ὁ ἐπαναστατικὸς σάλος μέχρι ἐνηλικιότητος τοῦ Βασιλέως, ἐνόμισεν, ὅτι ὑπερέτει τὴν Πατρίδα καὶ ἔσωζεν αὐτὴν κλείων ἐστὼ καὶ βιαιῶς τὴν θύραν εἰς τὸ ἀπειλούμενον χάος. Οὕτε προσδοεῖ, οὕτε ἐπαινεῖ τὴν πολιτικὴν τῆς ἀπάτης καὶ τῆς ὑποχωρήσεως, ἀλλὰ τὴν τῆς εὐλικρινείας καὶ τοῦ θαρρόντος, διότι φρονεῖ, ὅτι αὕτη μὲν εἶναι πολιτικὴ ἐντιμος, ἐκείνη δὲ δολία.

Ἄφ' οὗ δὲ κατόπιν ὁ Πρωθυπουργὸς ἐδικαιολόγησε τὴν θέσιν του καὶ ὡς ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Συνελεύσεως, καὶ ὡς πληρεξουσίου, ἐν ἐκτάσει δὲ ἀνῆρσε τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀνατρο-

φάντων καὶ ἐκμεταλλευθέντων τὴν ἀληθῆ θέσιν τῆς πλειονοψηφίας καὶ μειονοψηφίας, χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῶσιν, ὅτι ἡ μειονοψηφία συνέκειτο τὸ πλεῖστον, ὡς ἰσχυρισθῇ, ἀπὸ πληρεξουσίου τῶν σωματοίων καὶ περιφερειῶν, ἐξῆκολούθησεν οὕτως. Ἐβρομεν Ταμίον κενόν, στρατὸν μὴ παιδαρχοῦντα, τὴν ληστειαν εἰς ἅσαν τὸ Κράτος καὶ εἰς τὰ πρὶν τῆς πρωτεύουσας ἐνὸς τῶν δὲ ὑπῆρχε Συνέλευσις ζωηρὰ, ἥτις ὅσον ὠρεῖται τὸ ἔθνος πολιτικῶς, τοσούτον τὸ κατέστρεψε διοικητικῶς, καὶ ἐξ ὧν τούτων ἵππευε νὰ ἐξέλθωμεν, εἶπε, νικηταί, συγχρόνως δὲ νὰ λάβωμεν μέρος εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ Συντάγματος. Μετὰ ζήλου λοιπὸν ἐπιδοθέντες εἰς τὸ δυσχερές τοῦτο καὶ ἐπὶ μὲν ἔργον, διότι τὸ ἀπῆλθε ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος, ἡγάγομεν μὲν εἰς αἰσίον πέρας τὸ Σύνταγμα, ἀλλ' ἡ Συνέλευσις ἀρνηθεῖσα τὰ μέσα εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ διασπείρασα τὴν ἡδῶ των διαίρεσεων εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἔκρινε νέας πλῆγας, ἀφ' ἐτέρου ἡ ἑπὶ τῆς πειζομένη ἀπὸ ἐσωτερικῆς περιπλοκῆς ἐξῆλθε θεραπείαν σύντονον. Ἐξωθεν δυσκολίαι, ἐσωθεν περιπλοκαὶ καὶ ἀπαίσιοι διαδόσεις παρουσίαζον τὴν κοινωνίαν εἰς τὸ δεινύτατον καὶ εἰς ἀπελπισίαν· τοιαύτη ὑπῆρχεν ἡ κατάστασις τοῦ κράτους μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως.

Ἰσχυρίζονται τινες, ὅτι ὠρεῖλαμεν νὰ παραδώσωμεν τὴν ἐξουσίαν εἰς ἄλλους. Καὶ ὅμως εἰς τὴν ἀντίπαλον πατριάν δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ὑποχωρήσωμεν καὶ διότι εἰμὶθα νικηταί, καὶ διότι δικαιοῦμενοι ἀπὸ ἀρχῆς ὡς πρὸς τινὰ οὐσιώδη δικαιώματα τοῦ ἡγεμόνος δὲν ἦτον ὅρη, νὰ διευθύνῃ τὰ πράγματα ἡ ἡγετική ἀρχή. Οἱ μέσοι δὲν ἀπετέλουν ἰσχύουσαν καὶ ἐπιβάλλουσαν δύναμιν, ἀλλὰ μόνον πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐνός ἢ τοῦ ἄλλου κόμματος ἦσαν χρήσιμοι, ἔμενον ἄρα νὰ ὑποχωρήσωμεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῶν δρόμων, κατὰ τινὰς, ὅπερ δὲν ἐπράξαμεν. Πρῶτη ἐντεῦθεν ἀποστολὴ μας ὑπῆρχεν ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ τάξις, ὅπερ ἦτον ἡ μεγαλητέρα τῶν ἀρχῶν τῆς ἐπαναστάσεως· ἡ δὲ ἐνέργεια ἡμῶν ἔτεινεν εἰς κατέναντι τῶν παθῶν καὶ εἰς ἐξάλειψιν τῶν διαίρεσεων, καὶ διὰ τοῦτο ἀπευθύνθημεν εἰς πάσας τὰς ἀποχωρήσεις ἐξαιτούμενοι συνδρομὴν ἢ παραχωροῦντες τὴν ἐξουσίαν ὑπὸ τινὰς ὅρους, ἀλλὰ ματαίως. Δευτέρα ἀποστολὴ ἡμῶν ἦτον, εἶπε, νὰ εἰσαγάγωμεν δικαιοσύνην καὶ δικαιοσύνην ἀμερόληπτον καὶ ἀληθῆ. Καὶ μολοντί τὰ ὅργανα τῆς διοικήσεως δὲν ἦσαν τῆς ἡμετέρας ἐκλογῆς, ἀλλὰ τῆς Συνελεύσεως, χαίρω, εἶπε, διότι οὐδὲν σπουδαῖον παράπονον μᾶς

ἀπερρίθνη ἄχρι τοῦδε κατὰ τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν ὁργάνων. Τρίτην ἀποστολὴν εἶχαμεν νὰ ἀπόσχωμεν ὅλως, προκειμένου νὰ ἐξακλήσῃ ὁ λαὸς τὰ δικαιώματά του, καὶ τετάρτην νὰ μὴ προσβάλλωμεν τὰ δικαιώματα τοῦ τύπου ἢ τοῦ λαοῦ. Καὶ τῷ ὄντι ἐν τῇ ἀκράτῃ ἐλευθεροτοπία καὶ ἐν τῇ ἐνδοσυϊάδῃ ἐξακλήσει τῶν δημοτικῶν συναθροίσεων ἐτηρηθῇ πλήρως ἡ τάξις καὶ ἡσυγία. Οὐδὲν ἤττον, ὅπως σώσωμεν καὶ περιφρουρήσωμεν τὰ μεγάλα ταῦτα δικαιώματα, ἐφείλαμεν νὰ ἀναλαβώμεν πᾶσαν εὐθύνην καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἀρχὴ τῶν διαταγμάτων.

Οὐδεὶς δὲ ἄς μὴ νομίσῃ, προσέθηκεν, ὅτι, ἐκδόντες διατάγματα, ἵνα πληρώσωμεν τὰ κενά, ἐνηργήσωμεν πρωτοτύπως, διότι εἶχομεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἱστορίαν καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν τῶν ξένων ἐθνῶν, εἰς τὴν αὐτὴν ἐκτεθέντων θέσιν.

Ἡ μετατροπὴ τῆς ἐνμίσθου ἐθνοφυλακῆς, οὐ μόνον μὴ καταβαλλούσης, ἀλλὰ καὶ ἐνισχυούσης ὡς ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς τῆν ληστεϊαν, εἰς μόνιμον ἐθνικὴν δύναμιν, τὴν Χωροφυλακὴν, προσελήθη ἀπὸ τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας τάξεως καθ' ἣν μάλιστα ἐποχὴν ἐπέκειντο ἐκλογαί, αἱ δὲ τάξεις τοῦ στρατοῦ ἦσαν ἀφαιεμέναι. Ὁμοίως καὶ τὸ περὶ θητείαις τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆριον ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας προσελήθη, μαλονότι τοῦτο καὶ τὸ περὶ τῶν ἐντοπιῶν ὑπαλλήλων ἀμειψιζοῦνται εἰς ποίαν ἀρμοδιότητα ὑπάγεται, διότι εἶναι οὕτως εἰπεῖν δεσμὰ τῆς ἐξουσίας ἐκούσια κατὰ τῶν προσωπικῶν ἀπαιτήσεων.

Ἐκδόντες κατόπιν διατάγματα, ὅπως καθιερώσωμεν τὴν διοικητικὴν ἀφομοίωσιν, ὡς καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰσότητος, ἐλάβομεν αἰτήσεις διακρίσεως τινῶν γέτων εἰς ἐπορχίας. Τότε δὲ ὑπεχωρήσαμεν εἰς τὸ προσωρινόν καὶ ἐκτακτὸν τοῦτο μέτρον, ὅταν ἐπέσθλημεν, ὅτι οἱ κάτοικοι τὸ ἀπῆλθον ἐπιμόνως, ἡ δὲ ἀποκλειστικότης ποῦ μὲν τῶν χωρικῶν, ποῦ δὲ τινῶν δημοκρατικῶν ἢ πρωτασιατικῶν τὸ ἐνίσχυον. Δὲν κλονάμεθα νὰ μὴ λακωνοποιήσωμεν τὸ συμφέρον τοῦ τύπου ἐκείνου καὶ νὰ ἐξαλειψώμεν τὰς ἰδέας τοῦ τοπικισμοῦ.

Ἰδοῦ, εἶπε περαίνων, οἱ λόγοι οἱ κανονίσαντες τὴν πορείαν μας καὶ ὑπαγορεύσαντες τὰ μέτρα, τὰ ὅποια καθιερώσαμεν χάριν τῆς εὐθηνίας, ἣν ἀνελάβομεν. Πνηργήσαμεν τὰς ἐκλογὰς πανηγυρικῶς καὶ ἐλευθέρως καὶ ἐφέραμεν τὴν πρώτην Βουλὴν τοῦ ἔθνους. Ὁ στρατός ἐβελτιώθη, καὶ δυσχερεῖαι τινὲς μετὰ αὐτοῦ ὑπάρχουσαι κανονισθῶσιν, ὅταν λυθῇ ἀσφαλῶς τὸ περὶ ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασιπιστῶν ζήτημα. Ἡ οἰκο-

νομικὴ ἡμῶν κατάστασις δὲν εἶναι μὲν ἀνθρώπ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ χρεωκοπημένη, ὡς εὐφραστοῦντο τινὲς νὰ κηρύττωσι, καὶ θέλει εἶσθαι τὸ προσεγὲς ἔτις καλλιτέρα, ἐὰν ἡ Βουλὴ ὁμοφωνήσῃ εἰς τὴν λήψιν μέτρων τινῶν, τὰ ὅποια πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαιτοῦνται. Μῆχρι τοῦδε ἐζώμεν οἰκονομικῶς διὰ τῶν εἰσπραξέων τῶν φόρων, καὶ ἂν ἐδανείσθωμεν, ἐπράξαμεν τοῦτο ἐν ἀποσπένδωμεν παλαιὰ χρεῖα, καὶ τέλος ἡ κοινωνία φαίνεται συντηρικωτέρα εἴπω ποτὲ ἄλλοτε. Νῦν δὲ, ἀπειθονόμενοι εἰς τὴν εὐτυνιδικίαν τῆς Βουλῆς, ἐξαιτούμεθα, εἶπε, νὰ εἴπητε, ὅτι τὰ πεπραγμένα προικλήθησαν λόγῳ ἐκτάκτου ἀνάγκης, ἀλλως, καταδικάζοντές μας, προσθέσατε, ὅτι διεξηγάγομεν τὴν δι-εὐθύνην τῶν κοι-ων εἰς περιστάσεις δυσκόλους, προλαβόντες πολλὰς περιπλοκάς, χειραρτηθέντες τὸν λαόν καὶ τέλος ἐνεργήσαντες τὰς ἐκλογὰς ἀνεπιδέστους καὶ φρουρήσαντες τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ καὶ τὰ προνόμια τοῦ Βασιλέως.

Ἀντίκρουσεν ἕτερος, ὅτι χεῖρι ἐλπίων, ὅτι τὸ ζήτημα ἐτέθη εἰς τὴν φυσικὴν αὐτοῦ θέσιν, βά φανῇ δὲ καὶ δίκαιος, διότι ἀνγνωρίζει τὴν δύναμιν τῆς ἀνάγκης, καὶ συγκαταβατικός, ὅπου ἂν τυχὸν εὕρῃ αὐτὴν. Ἀρχόμενος δὲ ἀπὸ τῆς τελευταίας ἔκφρασις τοῦ προαλαλήσαντος Πρωθυπουργοῦ, ἦν οὗτος ἡρανίσθη ἀπὸ τῆν ἄρχαίαν τῶν ἡμετέρων προγόνων ἱστορίαν, ἀπαντᾷ, ὅτι καὶ μὲν εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ ὁ Ἑκαμινώνδας κατεπέμψεν τὸ Σύνταγμα τῶν Θηβῶν, καὶ ὁ Ἀγησίλαος τὸ τῆς Σπάρτης, ἀλλ' ὁ μὲν πρῶτος εἰς ἀνταλλαγμὰ ἐπαί-νωσε τὴν ὄφρυν τῶν Σπαρτιατικῶν, συνώκισε τὴν Μεσσηνίαν καὶ Μεγαλόπολιν καὶ ὕψωσε τὴν δόξαν τῶν Θηβαίων, ὁ δὲ δεύτερος ἐπρότεινε νὰ κοιμηθῶσιν οἱ νόμοι, διότι ἐπρόκειτο περὶ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς τιμῆς τοῦ μεγίστου μέρους τῶν πολιτῶν ἀλλ' οἱ σήμερον περιστάμενοι ἐνταῦθα ὑπουργοὶ οὐδὲν μέγα διεπράξαντο. Ἡ ἰδέα τῆς εὐνομίας ἐκίνησε τὸν ἀγῶνα τοῦ 1821, ἀλλ' ἡ εὐνομία αὕτη κατέστη φάσμα δι' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τοιαῦτα ἔτη ἐπνίγη ὑπὸ τὴν ἀπαιτήσιν τῆς τάξεως, ἣν καὶ ἄλλοτε καὶ σήμερον ἐπίτις ἐπικαλοῦνται, ἐν ᾧ ἡ σωτηρία τῶν πραγμάτων εἶναι οὐδὲν ἄλλο ἢ ἡ ἀλήθεια.

Καὶ τοι μὴ προτιθέμενος νὰ κρίνῃ τὰς πρὸ τῆς διαλυσεως τῆς Συνελεύσεως πράξεις τῶν ὑπουργῶν, οὐχ ἥτιον, ἐν ᾧ ἀφ' ἐνὸς ἐπαινῇ τὴν τόλμην καὶ τὸ πολιτικὸν τοῦ πρωθυπουργοῦ θάρρος τοῦ νὰ ὑπογράψῃ εἰς τὸ διάγγελμα, κατακρίνει ὁμοίως τὸ σύνολον τῆς πολιτικῆς ταύτης πράξεως, διότι αὕτη ἐγένετο αἰτία τῶν λυπηρῶν ἄχρι τοῦδε περιπλοκῶν, καὶ αὐτῆς

τῆς ἐκδόσεως ἀκόμη τῶν διαταγμάτων. Καί ἡ τοῦ Ὁθωνος ἐξώσις καὶ ἡ ἐπανέστασις δὲν εἶχε ἄλλον σκοπὸν ἢ νὰ γίνῃ ὁ νόμος ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια νόμος, νὰ πᾶσιν δὲ εἰς τὸ ἐξῆς πᾶσα ὑπερῶσις καὶ ἐπιδρομὴ κατὰ τῶν θεμελιωδῶν θεσμῶν. Ἐντεῦθεν ἡ μετὰ τὴν προκείμενη συζήτησιν ἐπιτηγορία τῆς Βουλῆς θὰ ἔχει μαγίστην ἐπιρροὴν ἐπ' ὅλου τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἐὰν ἀποδείξῃ, ὅτι σεβόμενη τὸ Σύνταγμα δὲν ὑποκύπτει εἰς ἐπιρροὴν κομματικὴν, οὐδὲ προτιμᾷ ὀλίγα άτομα ἀπὸ ὅλων τῶ ἔθνους.

Τὸ κατ' ἐμὲ, οὐδόλως κατηγορῶν τοὺς ὑπουργούς, ἀλλ' ἐπαινῶν μάλιστα αὐτοὺς διότι δὲν ἄρῃσαν τὸ Κράτος εἰς παραλυσίαν, φρονῶ, εἰπὼν, ὅτι οὐδὲν πρὸς τοῦτο τοὺς ὠφέλυσεν ἡ παράστασις τοῦ νόμου, οὐδὲ τοὺς σ' ντρεῖξαν τὰ διατάγματα, ἀλλ' ἡ καλὴ τοῦ λαοῦ θέλησις, καὶ ἔγωγε ἐπύρξαν τὰς ὑπερῶσεις ταύτας, ἵνα δείξωσιν, ὅτι εὐκόλως ἡ πρὸς τὴν διαταγρὴν ὁδός. Ἐὰν ἐξαιρέσῃ τις τὰ περὶ φόρων διατάγματα, τὰ λοιπὰ προσκλήθησαν ἀπὸ πολιτικὴν δειλίαν, ἰδίως μάλιστα τὸ περὶ αὐξήσεως τῆς Χωροφυλακῆς, ἐν τῷ ὁποίῳ διορᾷ λανθάνουσιν καὶ ἐπικλιδνόν τινὰ σκέψιν.

Ἐξακολουθῶν δὲ αὐτῶς ἀναλύων ἐν ἐκτάσει τοὺς λόγους, δι' οὓς ἀντισυνταγματικῶς πράττει ἡ Κυβέρνησις οὐ μόνον ἐξέδωκε τὸ περὶ αὐξήσεως τῆς Χωροφυλακῆς διάταγμα, ἀλλὰ καὶ μετέβαλε τὰ καθήκοντα καὶ ἐν γένει τὸν ὀργανισμὸν τοῦ σώματος αὐτοῦ, συνεπέρανε τὸν λόγον τοῦ ἐκφράζον τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἴδῃ, ἂν ὄχι καταδικωμένους, μισμομένους κἂν τοὺς ὑπουργούς παρὰ τῆς Βουλῆς, διότι ἔκαμον κακὴν χρῆσιν τῆς λέξεως *ἐκφράζει*, οὐδὲ ἔθιντο πρὸ αὐτῶν ὅριον τι ἢ τέρας. Δὲν πρέπει νὰ ἐπηρεασθῶμεν, προσέθηκε, παντάπασιν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ψηφίσωμεν ἀνεξαρτήτως καὶ νὰ δεῖξωμεν, ὅτι ἴσμεν οἱ ἀληθεῖς καὶ νόμιμοι φρονεῖ τοῦ Συντάγματος.

Μετὰ ταῦτα, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ Πρόεδρος ἀναγγεῖλλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς προσεχούς συνεδριάσεως ἔσται ἡ ἐξακολουθήσις τῆς αὐτῆς συζητήσεως, ἔλυεν, ἐπινεύσει τοῦ Σώματος, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκιδης,

Γ. Ἀντόπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ'.

Τῆς 19 Ἰουλίου 1865.

Πλείους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ. ἀνεγνωσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ ἀνεκρίθησαν.

Προσβλὼν ὁ βουλευτὴς Λευκάδος Σέρβος ὁμολογεῖ τὸν νεομισμένον ὄρκον, κατὰ τὸ προσαρτῶμενον ἐν τέλει πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.

Ἀνεκρινώθησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου τὰ ἐρεξῆς ἔγγραφα· α) ἀναφορὰ διαφόρων κατοίκων Ἠλείας ἐξαιτουμένων τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου, δι' οὗ ἐπιβάλλεται φόρος ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος· β) πρότεσις τοῦ βουλευτοῦ Τριφυλίας Σ. Σωτηροπούλου περὶ συνεισχυμῶν κατὰ τὸ πινάκιον τῆς Κυπαρισσίας. Ἡ Βουλὴ παρέπεμψε τὰς εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ὀριζομένας διατυπώσεις.

Παρελθὼν εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργός ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπίσημον πράξιν, δι' ἧς ἡ Ἱψηλὴ Πύλη συναινέει, ὡς συμβαλλομένη δύναμις ἐν ταῖς συνθήκαις τοῦ 1815, εἰς τὴν περὶ ἐνώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος συνθήκην τῆς 17/29 Μαρτίου 1864, ἐν Λοιδίνῳ συναρθεῖσαν.

Ἀγγελλέντος κατόπιν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶσι· ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς εἰς τὸν Βασιλ. λόγον ἀπαντήσεως, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι προκείμενον νὰ φανῇ ἐκ τῆς ὑφιστάμενης συζητήσεως, α) ἂν παρεβιᾶθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τὸ Σύνταγμα καὶ β) ἂν πρέπη νὰ ὑποβληθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς οὐσίαις τῶν ἐκδοθέντων διαταγμάτων εἰς τὸν ἀρτιῶν χρόνον. ἤκουσιν εὐχαρίστως πάντας τοὺς προαγορεύσαντας ὑπὲρ ἀμφοτέρων τῶν ἀντιθέτων ἰδεῶν, τοὺς τε ἰσχυρισθέντας, ὅτι τὰ ἐκδοθέντα διατάγματα στηρίζονται ἐπὶ ἀκαταμάχητον ἀνάγκῃ, καὶ τοὺς ὑποστηρίξαντας, ὅτι οὐδόλως ἐκτενέστε ἡ Κυβέρνησις, καὶ περιστάσεων ἐπαύτων ὑφιστάμενων, νὰ διακινήσῃ τὸν πόρον διὰ διαταγμάτων. Ἀλλ' οὕτως αὐτῆς, μηδενίαν τῶν γνωμῶν τούτων ἐξ ὁλοκλήρου παραδεχόμενοι, ὅτι ἐκείνητος εἰν ὑποχρέωσιν καὶ πολιτικῆς τιμῆς ἀποχρῶσιν, θέλει προσπειθεῖ νὰ εὐρῇ μέσον τινὰ συνδεσμὸν τῶν ἀμφοτέρων γνώμῶν.

Φρονεῖ λοιπὸν, ὅτι ἡ Βουλὴ οὐδεὶς νὰ ἐξτάσῃ α) ἐδικαιούτο τάχα ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐκδώσῃ νομοθετικῆς φύσεως δια-

τάγματα; και τούτου λυθέντος ε') όρε(λαιο ή Βουλή να προβή αυθωρει εις την περι τούτου απόφασιν, ή πρέπει να επιφυλαχθῇ να αποφασίσῃ περι ενός εκάστου των εις κύρωσιν υποβληθησομένων διαταγμάτων εν καιρώ τῷ δέοντι;

Πρίν ἡ ἔλθῃ ὁμοως εις τὸ ζήτημα τοῦτο ἐζήτησε νὰ τῷ ἐπιτραπῇ, ὅπως ἀναιρέσῃ τινὰς τῶν προλαλησάντων καὶ ἰσχυρισθέντων, ὅτι ἡ ἐξω-εὐρωπαϊκὴ πολιτικὴ πρέπει νὰ διεπῇ, ἢ καὶ νὰ ἐπηρεάζῃ τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ Κράτους διοίκησιν. Ἐντεῦθεν ἐξετάσας διὰ μακρῶν πόσον κακῶς προσηύχθη πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἡ Εὐρωπαϊκὴ πολιτικὴ, καὶ ἰδίως ἡ τῆς Ἀγγλίας, ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν ἄρσιν τῆς πρ. ρασίας καὶ τὴν ἑνωσιν, καὶ διεξελθὼν ἐν ἐκτάσει τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀποστολὴν ἐν Λονδίνῳ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τὰ ὁλέθρια ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀποτελέσματα τῶν συναφθεισῶν, ἀπόντος τοῦ πληρεξουσίου τῆς Ἑλλάδος, συνθηκῶν, δι' ὧν καὶ οὐδενὸς καθερώθη εἰς δύο τῶν νήσων, καὶ τὰ φρούρια τῆς Κερκύρας, ἀναλώμασι τοῦ ἰονίου κράτους ἐπισκευασθέντα, κατεστράφησαν, καὶ υποχρεώσεσι μονομερεῖς ἐπεβλήθησαν εἰς τὴν μικρὰν ταύτην καὶ ἀνίσχυρον ὕλην τῆς Ἑλλάδος, ἐξῆλεγε πικρῶς καὶ διεμαρτυρήθη κατὰ τῶν ἐπιβληθέντων ὄρων εἰς ἀδύνατον καὶ μικρὸν ἔθνος. ἐρήμην μάλιστα οὗτου ὡς ἐνδιαφερομένου, ἐν ᾧ οὐδὲν πρὸς τοῦτο οἱ ἐπιβλαπόντες εἶχον δικαίωμα. Τισαύτης δὲ οὗτης, εἶπε, τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, οὐδεὶς δικαιούται νὰ θηρεύσῃ ἢ ὑπακούσῃ εἰς συμβουλὰς τεινούσας νὰ ἐξετελίσῃ τὴν ἀξιοπρέπειαν ἡμῶν.

Ἀναιρέσας κατόπιν τὴν ἰδέαν τοῦ προλαλήσαντος βουλευτοῦ Κεφαλληνίας, ὅτι δῆθεν τὸ Σύνταγμα τοῦ 1817 ἐχρησίμευσεν ὡς ὑπόδειγμα τοῖς ὑπουργοῖς, ὅπως προπαρασκευάσωσι τὰ διατάγματα, προσέθηκεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει ἀρμοδιότητα καὶ τὸ παρελθὼν νὰ ἐξελέγῃ καὶ τὸ ἐνεστώς νὰ διοργανώσῃ, καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος νὰ μεριμνήσῃ καὶ ἐπαγρυπνήσῃ. Δὲν δύναται τις, ἐπήνεγκεν, νὰ ἐξετάσῃ ἐν συνόλῳ καὶ γενικῶς τὰ ἐκδοθέντα νομοθετικὰ διατάγματα, ὁρεῖται ὁμοως νὰ τὰ κατατάξῃ εἰς εἶδη κατὰ τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἐξεδόθησαν, καὶ εἰδικῶς νὰ τὰ ἐξετάσῃ. Καὶ μὲν τὸ Σύνταγμα ἀπαγορεύει ὅλως τὴν διὰ διαταγμάτων νομοθέτησιν, ἀλλ' ὅταν τὰ πράγματα ὦσι τοιαῦτα, ὥστε ἀπαιτοῦν διόρθωσιν ἀπαραίτητον, δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἐκδοθῶσι τινὰ, ὡς τὸ περὶ διαιρέσεως Κερκύρας εἰς ἐπαρχίας, καὶ ἄλλα τινὰ παραπλήσια. Ἀλλ' ἡ εἰδικὴ αὕτη ἐξέλεγχξις δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἤδη, συζητούμενου τοῦ Η. Λόγου, διότι ἡ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἀπαιτεῖ λεπτομερείας τινάς.

Ἐνταῦθα ὁμοως ὁρεῖται, εἶπε, νὰ κατακρίνω τινὰ τῶν διαταγμάτων τούτων, καὶ μάλιστα τὸ περὶ ἀφομοιώσεως, ὧν οὔτε ἡ ἐκδοσις κατεπαίγει, οὔτε ἐκφύβητος περίστασις προκαλεῖται αὐτὰ, οὔτε ἀκαταμάχητός τις ἀνάγκη ὑπῆρξεν, ὡς ἐχουσὴν τῶν ἐπὶ τὰ νήσων νόμους καλοὺς καὶ ἀρχαίους, διὰ δὲ τῆς τελειοθείσης ἀφομοιώσεως ὑποβληθεῖσιν εἰς νέους φόρους, ἐπῆλθον δὲ καὶ ἔνεκα τούτου ὁλέθρια ἀποτελέσματα. Κατέκρινεν ἀκολοῦθως ὁ ἀγορεύων καὶ τὸ περὶ ἐγγυρίων ὑπαλλήλων διάταγμα, ἀποκαλέτας αὐτὸ *ὑπόνομον τῆς ἐπαρχιακῆς ἀνθυπαφείας*, ἐν γένει δὲ ἐζήτησε τινὰ τῶν διαταγμάτων ἀνεξαρτήτως τῶν αἰτίων, αἱ ὁποῖαι τὰ προκαλοῦσαν.

Μεταβὰς τελευταῖον εἰς τὸ περὶ διαιρέσεως τῆς νήσου Κερκύρας εἰς ἰδιαίτερας περιφερείας ζήτημα, διὰ μακρῶν καὶ διαφόρων ἐπιχειρημάτων ἀνεπτυξέ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐδικαιούτο ἡ πόλις Κέρκυρα νὰ ἀποτελέσῃ ἰδίαν ἐκλογικὴν περιφέρειαν, ἀναιρέσας ἐκείνους, οἵτινες ἰσχυρίσθησαν, ὅτι κληροῖσθαι ἔνεκα τούτου ἡ ἀντιπροσωπεῖα Κερκύρας. Συμπεραίνων δὲ εἶπεν, ὅτι κρυπτόμενος ὑπὲρ τῆς ἰδέας τοῦ νὰ μὴ ἀφανθῇ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου ἡ Βουλὴ, ἀλλὰ νὰ περιμείνῃ τὸν ἀρμόδιον τόπον καὶ χρόνον, συνιστᾷ τὴν παραδοχὴν τοῦ σχετικοῦ § τοῦ σχεδίου τοῦ κ. Δελγεώργη μετὰ τὴν ἐξῆς πρὸς αὐτὸν προσθήκην: *καὶ ἀποδίδονται εἰς τὰς περιστάσεις, εἰς ἃς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εὐρέθη ἡ Κυβέρνησις.* »

Ἀνέκρουσεν ἕτερος, ὅτι ἐξ ὧν ὁ προλαλήσας ἐξέθηκε, συμπεραίνει, ὅτι ἡ οὐδόλως ἡ ἐσφαλμένως ἀνέγνω τὰ περὶ τῆς ἄρσεως ἐξ Ἑπτανήσου τῆς Προστασίας δημόσια ἐγγράφα καὶ συνθήκας, ἄλλως δὲν θὰ ἡρμήνευεν αὐτὰ τόσον κακῶς, ὅπως ἐξαγάγῃ ἄλλοια συμπεράσματα. Συμφωνεῖ μὲν, εἶπεν, εἰς τὴν πρόθεσιν τοῦ προλαλήσαντος, θελήσαντος νὰ ἀποκρούσῃ τὴν ἰδέαν τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου, ὅτι δῆθεν ὀφείλομεν ἡμεῖς νὰ ἔχωμεν ὑπογραμμόν τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τὴν ζήτην πολιτικὴν, διότι ἐμπνέεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἀξιοπρέπειας, ἀλλ' οὐδὲν ἦτον πέποιθεν, ὅτι αἱ μεγάλαι τῆς Κυρώπης καὶ εὐεργέτιδες τῆς Ἑλλάδος δυνάμεις ἐσεβάσθησαν καὶ σέβονται πάντοτε τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης ἀναγνώριζει μετὰ τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας, ὅτι οὐδόλως συνετέλεσαν αἱ συνθήκαι εἰς τὴν ἑνωσιν τῶν τῶς χωρισμένων δύο ἀδελφῶν λαῶν, ὧν ἡ θέλησις καὶ ὁ πόθος πρὸς τὴν ἑνωσιν ταύτην προὑπήρξε τῶν συνθηκῶν, καὶ διὰ τοῦτο μετὰ λύπης εἶδεν εἰς τὸ σχέδιον τοῦ βουλευτοῦ Κεφαλληνίας, ὅτι ἡ συνθήκη τῶν

Δυνάμεων συνέδισεν τὰς σχέσεις τῶν δύο ἀδελφῶν λαῶν, ἐν ᾧ τοῦτο παντάπασι δὲν εἶναι ἀληθές, καὶ μόνον ἀληθές εἶναι, ὅτι αἱ συνθήκαι μόνον τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἀφαιροῦσι καὶ ταύτης τὰς σχέσεις πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἰδίως κανονίζουν.

Ἀπέχων, προσέθηκε, τοῦ νὰ ἀναισθηθῇ τινὲς πικρὰ ἐκφράσεις τοῦ προαληθάντος κατὰ τῶν Δυνάμεων ἐκείνων, αἱ ὅσαι ἀπειράκις εὐηργέτησαν τὴν Ἑλλάδα, διότι τὴς εὐεργεσίας δὲν ἀρεῖται οὔτε ἡ ἱστορία, εἰς ᾗ τὸν παραπέμπει, ἀποκρούει ὡς ἐσφαλμένη τὴν ἰδέαν, ὅτι ὅθην πὶ Δυνάμεις ἐπεβουλεύθησαν τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐρήμην αὐτῆς τὴν ὑπὲρ αὐτὴν εἰς ἐπιδοχὰς ὄρους, ἐνῶ εἶναι γνωστὸν μετὰ πότης προθυμίας καὶ ἐπιεικείας συγκατένευσαν νὰ ἀκυρώσωσι τὴν συνθήκην τῆς 2 Νοεμβρίου 1863 καὶ νὰ συντάξωσι τὴν τῆς 17/29 Μαρτίου 1864, πολὺ διαφερούσαν τῆς πρώτης, καθόσον καὶ ὁ ἕως τῆς οὐδὲν-ερωτητος ἐκλείφθη καὶ κατέστη νῦν ἀσπράντος ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἐλευθερὰν οὖσαν νὰ διαθέσῃ τὰς νήσους ταύτας ὅπως ἂν κρῇ ἐαυτῇ ὠφέλιμον, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ὅροι ἐκλείφθησαν ἢ ἐμπεριέσθησαν. Καὶ μὲν κατηγόρησαν τινὰ τῶν ἰσχυρῶν ὀχυρωμάτων τῆς Κερκύρας, ἀλλὰ μὴ ταῦτα λέγων ὁ προαληθάντος ἐπέθυμει νὰ μεταιωθῇ ἡ ἐνωσις χάριν ὀχυρωμάτων, ἀνοικοδομημένων εἰς περιστάσεις εὐτυχεστέρας· Ἰελευσιῶν διεξιζόντων ὁ ἀγορεύων λεπτομερεῖας τινὰς, σχέσιν ἐχούσας μὲ τὴν ἐν Λονδίῳ, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος, ἀποστολὴν του, ἐπύρακε τὸν λόγον εἰπὼν, ὅτι τὸ καθ' ἑαυτὸν δὲν ἔδυνάτο νὰ μὴ ὑπογράψῃ τὴν περὶ τῆς ἐνώσεως συνθήκην, οὐδ' ἐπὶ τοῦ λόγου, ὅτι ἡ ἑλλὰς ὤφειλε νὰ πληρώσῃ ἐντελῶς ποσὸν τι εἰς μίαν Δύναμιν, ἥτις κατ' ἔτος ἐξ ἰδίων καταβάλλει ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πολλὰς χιλιάδας λίρῶν στερλινῶν, οὐδὲ ἑκαὶ ὑποχρεώσεων τινῶν προσωρινῶν καὶ ἀσπράντων.

Παρελθούσης ἐνταῖθα τῆς ὥρας, ὁ Πρόεδρος, ἀναγγέλλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως ἐστὶν ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. ΜΠΟΥΚΙΔΗΣ,
Γ. ΑΝΤΙΠΑΣ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ.

«Σήμερον τὴν δεκάτην-έναντην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1865, προεβλήθη ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ὁ ἀρτι-ἀρριθμώμενος Βουλευτὴς Λευκάδος ὤμαρσεν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ἐξῆς ὅρον·

«Ὁμνύω εἰς τὸ ἄνωμα τῆς ἀγίας καὶ ὑπερουσίας καὶ ἀδικαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Συνταγματικὴν Βασιλεῖα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐταπειδῆτως τὰ καθήκοντά μου.»

Αὐτὸ συνετάχθη τὸ πρῶτον πρωτόκολλον, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπὸ τε τοῦ Προεδρείου, τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ ὀρκισθέντος.»

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. ΑΝΤΙΠΑΣ,

Ὁ ὀρκισθείς
Γεράσιμος Σέρβος,

Ὁ ἱερεὺς
Ἰω. Κυριαζῆς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΗ'.

Τῆς 20 Ἰουλίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. ἀνεγνωσθῆσαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνῆγγεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον κατέβηκεν εἰς τὸ Γραφεῖον ὅλα τὰ ἐκδοθέντα Β. Διατάγματα, τὰ τε νομοθετικῆς φύσεως καὶ τὰ περὶ ἐκτελέσεως τῶν Νόμων, ὅπως οἱ βουλομένοι τῶν Κυρίων Βουλευτῶν λάβωσιν αὐτῶν γνῶσιν. Προτί-ναντος δὲ τινος ἵνα χορηγηθῇ ἀνὰ ἓν σῶμα ἐκ τῆς συλλογῆς τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Διαταγμάτων εἰς ἕκαστον τῶν Βουλευτῶν, ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι τὰ Διατάγματα ταῦτα ἐδημοσιεύθησαν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐντεῦθεν ὑποτίθεται, ὅτι ἕκαστος ἐνδιαφερόμενος περὶ τῶν ὀργανισμῶν πραγμάτων ἔλαβε πρὸ πολλοῦ αὐτῶν γνῶσιν, καὶ ὡς ἐκ περισσοῦ καὶ πρὸς ἐνκομιὰν κατετίθη ἓν σῶμα εἰς τὸ Προεδρεῖον.

Ἀνεγνωσθῆσαν εἰτα τροπολογίαι τῶν Βουλευτῶν Βαλασσοπού-

λον καὶ Παπαμιχαλοπούλου ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Βασ. λόγου καὶ παρεπέμφθησαν εἰς τύπωσιν, ἔχουσι δὲ ὡς ἑξῆς.

Ἐπὶ τοῦ § γ'.

« Ἀσμένως ἤκουσαν εἰς τὸν Βασ. λόγον οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, ὅτι ἡ Υ. Μ. ἀναγνωρίζει εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὸ πνεῦμα τῆς εὐνομίας καὶ τάσεως πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς τάξεως, λυποῦνται δὲ μὴ διορῶντες ταύτην ἐμπεδουμένην. Πάντως δὲ ἀδυνατοῦσι νὰ θεωρήσωσι τὴν ἐξουσίαν ὡς μηδολως ἐπηρεάσαν τὴν ἐνέργειαν βουλευτικῶν τινων ἐκλογῶν. »

Ἐπὶ τοῦ § δ'.

« Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ, Βασιλεῦ, συναισθάνονται οὐχὶ μικρὰν λύπην, διότι ἡ κανονικὴ τοῦ Συντάγματος πορεία ἐκ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐφαρμογῆς προσέκοψε διὰ πράξεων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἀνηκουσῶν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν νομοθετικὴν ἀρμοδιότητα ἐκπληρώσουσι δὲ μετὰ τοῦ προσήκοντος πρὸς τὸν θεμελιώδη νόμον σεβασμοῦ τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐτοῖς καθήκον τῆς ἐξελέγξεως αὐτῶν. »

Ἐπὶ τοῦ § ε'.

« Λυπηρὰ εἶναι, Βασιλεῦ, ἡ οἰκονομικὴ κρίσις, εἰς ἣν περιῆλθε τὸ Κράτος· οἰκονομία, τιμιότης καὶ αὐστηρὰ διαχειρίσις καὶ ἐξέλεγξις τῆς δημοσίας περιουσίας, τακτοποιήσις καὶ ἰσορροπία τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰλικρινὴς καὶ σταθερὰ ἀποφασίς πρὸς ἀπότισιν τῶν ἐθνικῶν ὑποχρεώσεων συντελέσουσι τὰ μέγιστα εἰς βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ ἀνόρθωσιν τῆς δημοσίας πίστεως. Ἐπιληφθήσονται δὲ οἱ Βουλευταὶ μετὰ ζήλου τῆς συζητήσεως τῶν ὑποβληθησομένων νομοσχεδίων πρὸς βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους. »

Λαβὼν τις κατόπιν τὸν λόγον ἀπεύθυνε τὴν ἐξῆς ἐπερώτησιν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ πρωθυπουργόν, ἐάν δηλ. παρεβιάσθησαν τὰ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ ἀξιώματικῶν τινων συνημμένα συμβόλαια, ὥστε ἕνεκα τούτου ἐπῆλθε ζημία εἰς τὸ ταμεῖον πλέον τῶν 120 χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄλλος ἐκέλευσε, ὅτι πολίτης τις Ἕλλην Δ. Λούπης καλοῦμενος ἀπῆλθεν εἰς Κρήτην χάριν ἐμπορίου, ἀλλὰ μόλις φθάσας ἐκεῖ συνελήφθη καὶ ἐρρίφθη εἰς τὰς φυλακὰς ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ καὶ εἰσέτι σιενάζει ἐν αὐταῖς, ἂν καὶ αἰτήσῃ τῆς συζύγου του τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν προσεκάλεσε τὸν ἐκεῖ πρόξενον,

ὅπως τῷ παρέξῃ τὴν δέουσαν προστασίαν, ἐζητήσατο ἵνα ἡ Βουλὴ συστήσῃ εἰς τὸν ἀρμοδίον ὑπουργόν γενῶς τὴν ὑποβίαιον ταύτην, συγχρόνως δὲ δοθῇ ἡ δέουσα ἀπάντησις διατί εἰς ὑπέρκοον Ἑλ-λην δὲν ἐτυχεν ἀποτελεσματικῆς ὑπερασπίσεως ἐκ μέρους τοῦ προξένου. Ἡ δὲ Βουλὴ παρέπεμψε τὴν ἀπάντησιν τῶν ὑπουργῶν μετὰ τὴν συζητήσιν τῆς πρὸς τὸν Βασ. λόγον ἀπαντήσεως.

Ἀγγελλέντος εἴτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς πρὸς τὸν Βασ. λόγον ἀπαντήσεως, ἐξέτασέ τις τῶν βουλευτῶν ἵνα προσκληθῇ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς νὰ φέρῃ συνοπτικὴν κατάστασιν α) τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1864 μέχρι τέλους ἰουνίου 1865 καὶ β) ὁμοίαν τῶν πληρωθέντων καὶ τῶν καθυστερούντων ἐξόδων κατὰ τὴν λήξαν ἐξαμηνίαν ε. ε. ὡς καὶ τὴν τῆς ἑπτανήσου, ὅπως χρησιμεύσωσι κατὰ τὴν συζητήσιν τοῦ σχετικοῦ παραγράφου τοῦ Βασ. λόγου.

Εἰπὼντο δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ λύσις τῆς αἰτήσεως πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ὅταν ἡ παρὼν καὶ ὁ πρωθυπουργός, ἡ Βουλὴ προέβῃ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Οὗτοι δὲ λαβὼν τις τὸν λόγον, ἀρ' ἦς ἤρξατο, εἶπεν, ἡ προκειμένη συζήτησις οὐδὲν ἕτερον ἤκουσεν ἢ λόγους περὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, περὶ διοικητικῆς διακρίσεως τῶν ἐπὶ τὰς Νήσους, περὶ πλειονότητος καὶ μειονότητος καὶ τέλος λόγους μομφῆς κατὰ τῆς διαγωγῆς τῶν ἑπτανήσιων πληρεξουσίων ἐν τῇ Συνελεύσει. Εἰ καὶ μισῶν τὰς προσβολὰς, διότι προσβάλλουσι τὸν ἀγορεύοντα οὐχ ἤττον ἢ τὴν Βουλὴν, ὀφείλει ὅμως ν' ἀποκρούσῃ τὰς μομφὰς ταύτας καὶ νὰ εἴπῃ, ὅτι οἱ ἐν τῇ Συνελεύσει ἐξ ἑπτανήσου πληρεξούσιοι δὲν ἦλθον ἵνα μεταβάλλωσι τὴν πλειονοψηφίαν εἰς μειονοψηφίαν, ἢ τάναντι, ἀλλ' ἦλθον ὅπως συνεσφάσωσι τὴν ἐαυτῶν προθυμίαν καὶ ζῆλον ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ ὅλου ἔθνους, ἐν ἐκείνῳ λόγῳ ὑπερέτησαν καὶ ὑπηρετοῦν ἀρχὰς καὶ οὐχὶ πρόσωπα.

Λυπεῖται δὲ βλῆπων, ὅτι πάντες οἱ ἀγορεύσαντες περιεπλάνησαν τοῦ κυρίου σκοποῦ τῆς ἀπαντήσεως, καθόσον φρονεῖ, ὅτι ἡ ἀπάντησις πρὸς τὸν Βασ. λόγον εἶναι ὁ πρόδρομος καὶ τὸ πρόγραμμα οὕτως εἶπεν τῆς Βουλῆς. Ἐάν εἴχῃ αὕτη σκοπὸν νὰ καταναλώσῃ τὸν χρόνον τῆς εἰς ἰδανικὰς καὶ θεωρητικὰς ἰδέας καθ' ὅν χρόνον εὐμετρήμεθα εἰς κινδύνους προφαιεῖς, τότε βεβαίως ἀρμόουσιν αἱ ἀτελείτητοι αὗται συζητήσεις. Ἐάν τούναντιον θέλῃ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐπιθυμίας καὶ τοὺς πόθους τῶν ἐντολέων τῆς, ὀφείλει τότε ν' ἀσχοληθῇ εἰς πράγμα-

τα θεικῆ, εἰς Νόμον· καὶ μέτρα τοιαῦτα, τὰ ὅποια ἀπομακρύνουσι τὸν ἐπικείμενον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἔθνους κίνδυνον. Εἶναι δὲ παρεδόχον, προσέθηκεν, ὅτι, ἐν ᾧ τό τε ναυτικὸν καὶ ὁ στρατός ἡμῶν παρῆλαι ὁσπέρουσι, ὑμεῖς ἀσχολού-εσθε περὶ ἀσχυμάτων, οὐδὲ μεριμνῶμεν περὶ τῆς βασιλευσέως τούτων, ἐν οἷς ὑπάρχει ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα. Ἐν ὅσῳ περὶ τούτων δὲν μεριμνῶμεν, παντοτεθὲς κινεῖσθαι εἶθι ὡς ἐν πλοῖον ἄνευ ἰστίων καὶ θῆ ὑποκλύσσωμεν εἰς τὰς ἀπικτήσεις τῶν ισχυρῶν, μηδεμίαν ἔχοντες ἀτομικότητα.

Ἀπαριθμήσας κατόπιν τὰ μέτρα, δι' ὧν προέβη, ὅτι δύναται ν' ἀναπληρωθῇ ἡ ἑλλείψις τῶν χρημάτων, ἐβιβάσεν ὡς κυριώτερα α) τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν δανείων καὶ τὴν ἐγκαίριον πληρωμὴν τῶν τόκων β') τὴν εἰσρεῖσιν καὶ εἰσπληρωγὴν νέων πόρων διὰ τῆς ἐμφυγώσεως διὰ διαφόρων Νόμων τῆς ναυτιλίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας καὶ γ') τὴν εἰσπληρωγὴν κρείττους συστήματος τάξεως καὶ διαχειρίσεως, διότι τὸ ἐπικράτειον δὲν παρέχει ἐγγυήσεις. Ταῦτα, εἶπεν, ἐπειλομένον νὰ ἀπαντήσωμεν πρὸς τὸν βασιλέα, ἐὰν θέλωμεν νὰ δεῖξωμεν, ὅτι εἴμεθα σπουδαῖοι καὶ ὅτι μεριμνῶμεν περὶ τῶν συμφερόντων καὶ τοῦ μεγάλου τοῦ τόπου.

Τελευταῖον ἐπιλαβόμενος τοῦ περὶ δανείων παραγράφου τοῦ Βασ. λόγου, εἶπεν, ὅτι ἡ μὲν Κυβέρνησις ἐξέτελέρισε τὸ καθήκον της, ὁρεῖται δὲ καὶ ἡ Βουλὴ νὰ δεῖξῃ, ὅτι μετὰ ν' ἀσχοληθῇ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου σπουδαίως καὶ ἀποτελεσματικῶς, ταῦτα δὲ πράττουσα ἐκανοποιεῖ τὸ ἔθνος καὶ τοὺς δανειστάς αὐτοῦ. Ἀναγνούς, δὲ ἐπὶ τέλους τῆς ἐπὶ τοῦ παραγράφου τούτου τροπολογίαν τοῦ ἐπὶ τῶν λόγων προειναις τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς τινος, ἥτις, συσχετιζομένη πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ὁμογενεῖς, νὰ υποβάλῃ σχέδια Νομοθεσιῶν πρὸς τακτοποιήσιν τοῦ σπουδαιότητος τούτου ζητήματος τῶν δανείων.

Προσέθηκεν ἑτερος, ὅτι, ὡς μέγας τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου, λυπεῖται βλέπων τὸ ἔργον τοῦτο κείμενον μεταξὺ δύο πυρῶν καὶ πολεμοῦμενον πενταγώνον, διότι οὐδέτερον τῶν μερῶν εὐχαρίστησε. Δὲν δύναται, εἶπε, νὰ μὴ ὑπάρχῃ καὶ πανταχοῦ μὲν, ἰδίως δὲ εἰς πολυμυλῆ σώματα, ἡ μέτη ἐκείνη μοῖρα, περὶ τῆς πολλῆς ἐξέτασιν τὴν ἰδίαν, ὅτι στερεῖται τὴν πλειονοψηφίαν ἐκείνων, καὶ ὅπου ἀπαιτῶνται εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων, ἐν ᾧ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, καθόσον εἰς τὸ μέσον ὑπάρχει ἡ ἀλήθεια. Ἐκθεῖς ἀκολουθῶς

ἐν παρεκβάσει τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ὀκτωβρίου συμβάντα εἰς τὰς ἐκλογάς, καὶ τὰς τότε γενομένας καλπονομήσεις καὶ ἐπιμβάσεις εἰς αὐτάς, ἐν ᾧ ἡ κυρία ἀρχὴ τῆς ἐπαναστάσεως ἦτο νὰ παύσῃ ταῦτα, εἶπεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἡδυνάμην, ἐὰν εἶχον ἐπιχειρήματα, νὰ πλεμῶσαι τὸ ὑπουργεῖον εἰ ἀντιδοξούντας, ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς νομιμότητος ὅλην τὴν ἐκλογὴν, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδὲν περὶ τούτου εἶπον, σημαίνει, ὅτι πρῶτη ἡ πρῶτος Κυβέρνησις φαίνεται ἐτετέλεσται τὸν σκοπὸν τῆς ἐπαναστάσεως.

Δὲν φαίνεται, προσέθηκεν, εὐτυχῶς τὸ στάδιον, ὅπερ ἐξελέξαντο οἱ πολεμοῦντες τὸ ὑπουργεῖον εἶχον, ἂν ἤθελον, ἀλλὰς καιριωτέρας θέσεις, ἐὰν μὴ διῶλίζον τὸν κώνωπα ὅπως καταπίωσι τὴν κάκην. Πιθναίην, εἶπε, προκειμένου περὶ ἀκπορθήσεως τῶν ὑπουργικῶν ἐδρῶν, νὰ συμπληρώσῃ πρὸς τοὺς ἀντιδοξούντας, ἐὰν μοι ἐξέθιγον τὰς ἀρχὰς τῶν καὶ ἐπειθόμεν, ὅτι αὐταὶ ἐτεινον εἰς εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος, δυστυχῶς οὖμαι δὲν βλέπω τι ἐγγυώμενον τὴν εὐθυμίαν τοῦ τόπου, καθόσον μάλιστα καὶ τὸ παλαιὸν αὐτῶν εἶναι σκοτεινὸν καὶ ἀδόξον καὶ τὸ μέλλον παρουσιάζει ὑπὸ οἰωνούς, σὺν καλῶς.

Ἀκολουθῶς, μεταβὰς εἰς τὸ κύριον ζήτημα, ἀνέγνω οὐ μόνον τὰ διάφορα ἐπιχειρήματα καὶ τὴν ἀρρίθνησιν τοῦ Κ. Ἰακωβάτου, ὅτι καὶ ἰδοὺ τὰ χαλάσθαι τὸν κόσμον παρὰ ὁ Νόμος, εἶπων, ὅτι οἱ νομοὶ εἶναι τὰ μέγιστα καὶ ὅχι ὁ σκοπός τῆς κοινωνίας, ἐπομένως πρὸς τὸν σκοπὸν ἀρῶν τις, ἦτοι τὴν εὐθυμίαν, ἐνδεχεται νὰ παρῇ προσωρινῶς ἐν μέσῳ προσβάλλον τὴν εὐθυμίαν, ἀλλ' ἀνατρεφῇ καὶ τῶν λοιπῶν ἀντιδοξούντων μετῶν τὰ ἐπιχειρήματα, διὰ μακρῶν ἀναπτύξας τὴν ἀναγκήν, ἥτις προῦκάλεσε τὴν ἐκδοσὴν τῶν διαταγμάτων. Συμπεραίνων δὲ εἶπεν, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ὑπεκρῇ ἢ νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, ἀλλὰ νὰ προβῇ ταχέως εἰς τὴν λύσιν του.

Ἐνταῦθα προσελθὼν ὁ κατὰ τὴν σειράν ἐπόμενος νὰ ἀγορεύσῃ ἐπεφυλάχθη μὲν νὰ λάβῃ τὸν λόγον εἰς τὰ καθέκαστα, ὑπέβαλε δὲ ἐπὶ τοῦ § 4 ἰδίαν τροπολογίαν.

Ἀκούων ἀκολουθῶς τὸν λόγον ἑτερος, δὲν παρεκλουθῶ, εἶπεν, οὔτε τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, οὔτε τὸ παρεθὸν, τὸ ὅποιον τιθεῖ, μὴτὲν ἀπαιτῶνται μέλλον, ἐξομολογεῖται σφαλμαί. Τὸ παρεθὸν εἶναι ἐπισυνδράμεις, τὸ δὲ μέλλον εἶναι πάντοτε πρόσδος· οἱ ἐγκαταλείποντες ἀπὸ τοῦ μέλλον καὶ ἀποδιδόντες εἰς τὸ πα-

ρελθόν, δὲν εἶναι παντάπασι πολιτικοὶ ὠφελίμοι εἰς τὸ ἔθνος, τὸ ὅποιον ἐντὸς εἰρητῶν ἐδέσμευσε τὸ παρελθόν.

Τέσσαρα ἦσαν, εἶπε, τὰ κατορθώματα τοῦ πρωθυπουργοῦ, περὶ ὧν τοσοῦτον θαυμασίως ἡγόρευσεν, ἐλευθερία, τάξις, οἰκονομία, καὶ ἡ ἀνάγκη. Ἀλλ' ἡ μὲν τάξις καὶ ἡ ἐλευθερία ὀφείλονται μᾶλλον εἰς τὴν ἀδυναμίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὅστις πολλάκις ἀπέδειξε τοῦτο, τὴν δὲ λέξιν οἰκονομία ὁ νῦν πρωθυπουργὸς μεταχειρίζεται ὡς ἀμείστομον μάχαιραν, ἄλλως πως, ὅταν ᾖναι ἀντὶς τῶν πραγμάτων, καὶ ἄλλως πως, ὅταν ᾖναι ἐκτὸς αὐτῶν. Τὸ τελευταῖον δὲ χροσκόμω αὐτοῦ, τὴν ἀνάγκην, προπαρεσκεύασεν ὁ ἴδιος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Διαγγέλματος, ὅτε πείσας τὴν μεινοφικίαν τῆς Συνελεύσεως τὴν ἠνάγκασε νὰ ἀποχωρήσῃ. Δὲν ὑπέξεν, εἶπε, ἀναπόδραστος ἀνάγκη, διότι ἡδύνατο νὰ μὴ νομοθετήσῃ φορολογικοὺς Νόμους, εἰσπράττων τὰ καθυστεροῦντα, καὶ ἡδύνατο νὰ πράξῃ τοῦτο δυνάμει τοῦ Νόμου τοῦ 1861.

Ἀποδείξας κατόπιν διὰ παραδειγμάτων ἐκτεταμένων ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς Ἀγγλίας, ὅτι καὶ ἐκεῖ ἡ ἀνάγκη ἐπολέμηθη ἐπὶ πολλὰς ἑκατονταετηρίδας ἀπὸ τὰ κοινοβούλια, καὶ ἰσχυρισθεὶς, ὅτι ἡ πρόφασις τῆς ἀνάγκης εἶναι ἔθιμον θεοκρατικὸν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, καταστρεφέν διὰ τοῦ χριστιανισμοῦ, ἐπέραν διὰ τῶν εἰρη. Ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀνοίγῃ ἡ Βουλὴ τὴν θύραν τῶν ἀναγκῶν, οὔτε νὰ καθιερῶσιν αὐτὴν ὡς ἀνωτέραν τοῦ Συντάγματος, διότι ἡ καθιέρωσις τῆς ἀρχῆς αὐτῆς θέλει ἔχει ὀλέθρια ἀποτελέσματα.

Ἀντέλεξεν ὁ βουλευτὴς Τριφυλίας καὶ πρῶτον ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι αἱ ἀγορεύσεις διὰ ῥητορικῶν σχημάτων καὶ γενικῶν λόγων σκοτίζουσι μᾶλλον ἢ φωτίζουσι, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸς εἰσαβῆ τον λόγον ἵνα ὁμιλήσῃ πρακτικώτερον καὶ φωτίσῃ τὴν Βουλὴν περὶ τίνος πρόκειται. Πρόκειται, εἶπε, νὰ ἀπαντήσῃ σήμερον ἡ Βουλὴ εἰς τὰς φράσεις ἐκείνας τοῦ Βασιλ. λόγου, δι' ὧν ὁ Βασιλεὺς εἶπεν, ὅτι αἱ γνωσταὶ ἀνάγκαι τῆς διοικήσεως τοῦ Κράτους ἐπέβηλον εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ καθήκον νὰ προκαλέσῃ Βασιλικά τινα Διατάγματα.

Κατὰ τὸ Σύνταγμα τῷ ὅτι ὁ Βασιλεὺς νομοθετεῖ μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπόλυτον, διότι οὐδὲν ἀπόλυτον ἐν τῷ κόσμῳ. Ὑπάρχουσι καὶ ἕτεροι Νόμοι τοῦ Κράτους, ὡς ὁ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ἄλλοι, οἵτινες ἐπιτρέπουσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ νομοθετῇ ἐν ἀνάγκῃ, σχολαζούσας τῆς Βουλῆς, διὰ διαταγμάτων. Ἄλλως τε, εἶπε, τὸ Σύνταγμα δὲν εἶναι ὁ σκοπός, ἀλλὰ τὸ μέσον, δι' οὗ εὐημερεῖ τὸ ἔθνος, καὶ ὀφείλει

ἡ κοινωνία ἐν κινδύνῳις νὰ ἀπορᾷ οὐχὶ πρὸς τὰ μέσα, ἀλλὰ πρὸς τον σκοπὸν, τοῦτέστι πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀνάγκη φαίνεται ἀνωτέρα καὶ τοῦ Συντάγματος αὐτοῦ.

Μεταβὰς ἀκολουθῶς εἰς τὰ διατάγματα καὶ ἀναλύσας ἐν πρὸς ἐν αὐτὰ, περυστήσας δὲ τὴν ἀνάγκην, ἥτις τὰ προεκάλεσε, καὶ τὸ κενόν, τὸ ὅποιον ἕκαστον αὐτῶν ἐπλήρωσεν, ἀπέδειξε δι' ἰσχυρῶν ἐπιχειρημάτων, ὅτι δὲν ἡδύνατο, καὶ ἂν ἤθελε, νὰ πράξῃ ἄλλως ἢ Κυβερνήσας, παρὰ νὰ ἐκδώσῃ αὐτὰ, ὅπως προλάβῃ τὴν παραλυσίαν τῆς κοινωνίας, διότι ἐν τῇ παραλυσίᾳ οὐδὲς ἤθελεν ὑπάρχει νὰ ζητήσῃ λόγον. Ἰδίως ἐνεδιέτριψε εἰς τὸ περὶ χωροφυλακῆς Διατάγμα καὶ παρέστησεν, ὅτι καθ' ὅσον τὸ παρελθόν τὰ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν γινόμενα ἦσαν ἐκτὸς τοῦ Συντάγματος, διότι ἡ διοργάνωσις τοῦ στρατοῦ ἐγίνετο διὰ Π. Διαταγμάτων καὶ οὐδέποτε διὰ Νόμων, καὶ τοῦτο ἡ νῦν Κυβέρνησις ἠέλησε ν' ἀποκόψῃ ἀπαξ διὰ παντός καὶ κλείνῃ τὴν θύραν τῶν καταχρήσεων, καὶ θέσῃ τὰς ἐκείσε καλλιτέρας διαχειρίσεως. Δὲν εἶναι δὲ ἰσχυρὸς ὁ λόγος τούτων, ὅτι ἡ ἀνάγκη εἶναι εἰς τὰ πράγματα καὶ ὄχι εἰς τοὺς Νόμους, διότι, ἀνάγκης οὐκ εἰς τὰ πράγματα, ἐπέρχεται ἀναποδράτως ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ θεραπευθῶσι τὰ πράγματα διὰ Νόμων ἢ Διαταγμάτων.

Ἀποκρούσας ἀκολουθῶς καὶ τοὺς ἐπιθυμούντας νὰ ἀναβάλῃ ἡ Βουλὴ εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν τὴν ἀπόφασίν της, εἶπεν, ὅτι ἡ ἀνάγκη δὲν εἶναι ὕλική, ἀλλ' ἠθική, καὶ διὰ τοῦτο ἐκτιμᾶται καθ' ὅς ἐντυπώσεως λαμβάνει ἕκαστος. Περαιῶν δὲ τον λόγον εἶπεν, ὅτι δύο λύσεις μένουσιν εἰς τὴν Βουλὴν, ἡ θὲ ἀναγνώρισις τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων καὶ ἐπομένως τῆς ἀνάγκης τῆς διὰ Διαταγμάτων θεραπείας αὐτῶν, ἡ θὲ παραδεχθῇ τὴν γνώμην τῶν ἰσχυριζομένων, ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, ἔστω καὶ τῆς κοινωνίας καταστρεφομένης, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἡδύνατο νὰ ἐκδώσῃ Διατάγματα ἀπάδοντα πρὸς τὸ Σύνταγμα.

Ἐκεῖνος ἀντεῖπεν, ὅτι ἐξετάζων τον 4 § τῆς ἀπαντήσεως τῆς μεινοφικίας δὲν εἶδε που κατάχρῃσιν τινα καὶ ἀπορεῖ πῶς ἐταράχθη ἡ τε Κυβέρνησις καὶ οἱ φίλοι της, ἐν ᾧ τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἀπαντήσεως, ὑπὲρ οὗ συντάσσεται, οὐδὲν προδικάζει, ἀλλ' ἐπιφυλάσσεται νὰ κρίνῃ ὅταν εἰσαχθῶσι τὰ διατάγματα εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐν γένει, εἶπε, τὰ διατάγματα ἐξεδόθησαν ἀνευ ἀνάγκης, αὐτοὶ δὲ οὐδέποτε παραδέχεται τὴν καθιέρωσιν τῆς ἀρχῆς, τοῦ νὰ ἐκδίδῃ ἡ Κυβέρνησις, σχολαζούσας τῆς Βουλῆς, διατάγματα, ἔστω καὶ ἀνάγκης ὑπαρχούσης. Ἀναλύσας κατόπιν

τὸ περὶ θητείας τῶν δασοφυλάκων καὶ ἀστυνομικῶν κλητῆρων διάταγμα, ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡδυνάτο ἡ Κυβέρνησις νὰ προσθέσῃ, εἰάν εἶχεν ἀνάγκην, καὶ ἄλλους κλητῆρας, οὐδέποτε δὲ νὰ νομοθετήσῃ καὶ καθιερώσῃ δικαιώματα. Τελευταίον ἐπέβλεπε τὸν λόγον ἐπιφυλαχθεὶς νὰ ἐπανέλθῃ καὶ ἄλλοτε.

Ἐνταῦθα, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ Πρόεδρος, ἀναγγέλλας τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίαν, ἀπέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τῇ 5 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Π. ΠΟΥΚΙΔΗΣ,

Γ. ΑΝΤΙΠΕΡΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'.

Τῆς 21 Ἰουλίου 1865.

Πλήρους γινομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 10 ὥραν π. μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνακοινώσαντος τοῦ Προέδρου εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι 20 περίπου δουλεύοντα ἐξήκταν ἔδειαν ἀπουσίαις, καὶ ἐρωτήσαντος, ἂν πρέπει νὰ ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς νὰ ἀπελθῶσιν, ἡ Βουλὴ ἐπεμύνη, ὅτι νὰ ἀπορριφθῇ ἐπὶ αὐτῶν μετὰ τὴν πρὸς τὴν Βασιλ. λόγον ἀπάντησιν.

Ἀνακοινώσαντες εἶπα, ὅτι διάφοροι ἐγκαθειρημένοι ἐν ταῖς φυλακαῖς Λαυρίου παραπονέονται, ὅτι ἕνεκα τῆς πληθύνουσας στενοχωροῦνται καὶ κακῶς ἔχουσιν, καὶ ἐπικαλοῦνται παρὰ τῆς Βουλῆς νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης των. Ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε νὰ συστήθῃ ἡ ἀναφορὰ των γενῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Λαθὼν τις ἀκολούθως τὸν λόγον κατέκρινε τοὺς ἐν τοῖς λοιμοκαθακτηρίοις τῆς Ἀθήναις προσφύοντας, ὅτι ἕνεκα αἰσχροκερδείας νοθεύουσι τὰ χορηγούμενα εἰς τοὺς ἐκεῖ καθαριζομένους τρόφιμα, ἰδίως δὲ τὸν ἄρτον. Εἰδὼν, εἶπε, σήμερον ἐπιδικιυόμενοι εἰς διάφορα μέρη τεμάχιον ἄρτου, ὅπου δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τροφὴ οὐτε εἰς τὰ ζῶα, πλὴν δὲ εὐχαιρότερον εἰς πάσχοντες, πολλοὶ τῶν ὑποίων εἰσὶν ἑτερομνηεῖς, ἐξ οὗ καὶ τὸ

Ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ ἡ Κυβέρνησις προσβάλλονται διὸ ἐφελκύει τὴν προοχὴν τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός, ὅτι πρὸς καθήκον χάριν τῆς Βουλῆς, καὶ πρὸς ἐξάκρυσιν τῆς μομφῆς, ἥτις ἐπιρρίπτεται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν του, διαβεβαίει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πληροπορεῖται ἐν τοιοῦτον συμβῆναι, οἱ μόνον ἔπαυσεν ἀνθρῶπι τὴν ἀνκαλυφθέντα καταχρασίαν, ἀλλὰ περὶπεμψέν αὐτὸν εἰς τὸν Εἰσαγγελεῖα πρὸς τιμωρίαν, ἐπεὶ δὲ ἔλατ' ἐκ προσήκοντα μέτρα, ἵνα μὴ ἐπαναληφθῇ τοιοῦτόν τι, καθόσον καὶ ἡ Κυβέρνησις ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων, ἐξ οὗ καὶ ὁ προηγουμένος, ἐμπνέεται.

Ἀρξάμενος κατόπιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς πρὸς τὸν Βασιλ. λόγον ἀπάντησεως, παρελθὼν τις ἐπὶ τοῦ θέματος εἶπεν, ὅτι λαμβάνει καὶ ἐκ δευτέρου τὸν λόγον ἐπιβλῶν, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν συμφερίζεται τὰς ὑπὸ τινῶν ἐκ τῶν προηγουμένων ἐκφρασθεῖσας ἰδέας, ὅτι αἱ προκειμεναι συζητήσεις εἶναι μάταιαι, διότι, ἂν το αὐταὶ ἴδωσι κατεῖχον τὴν ἱκανὴν, οἱ ἀντιδοξοῦντες δὲν θὰ εἶχον θέσιν ἐνταῦθα. Πεπιθῶς δὲ συγχρόνως, ὅτι οἱ ἐντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους θὰ διαδικάζωσι μὲν μετὰ ζήλου τὴν νομιμότητα των ἐξουσιῶν, ἀλλ' ἐν τῇ παρόντι δὲν θέλουσιν ἐξετάσει τὰς λεπτομερείας καὶ τὴν οὐσίαν των διαταγμάτων, θεωρεῖ μάταιον νὰ ἐξετάσῃ καὶ αὐτὴς οὐσιαστικῶς τὰς κυβερνητικὰς πράξεις· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ὁ Πρωθυπουργός εἰσῆλθεν εἰς τὴν οὐσίαν αὐτῶν, θεωρεῖ αὐτὸν ὑποχρεωτὸν νὰ πράξῃ ἐν μέρει τὸ αὐτό.

Τρία κυρίως ζητήματα ἐπραγματεύθη ὁ Πρωθυπουργός, τὸ ζήτημα τῆς τάξεως, τὸ τῆς οἰκονομίας καὶ τὸ τῆς ἀνάγκης· ἀρχεται δὲ καὶ αὐτός ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐπειδὴ δὲν θέλει νὰ μείνωσιν εἰς τὴν ἐν τῇ Συνεδρίᾳ ἀντιπολίτευσιν αἱ κατ' αὐτῆς ἐπιρρίψεις αἱ μωραῖ, ὅτι ὄλβιον ἀποχωροῦσιν τῶν συνεδριάσεων τῆς Συνελεύσεως διεφύκε πάντα δεσμὴν πρὸς τὰ καθήκοντα. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπὶ τὴν φρονούσα, ὅτι αἱ ἐπαναστάσεις δὲν εἶναι ἔργον τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τῶν πεποιθήσεων καὶ τῆς προόδου τῶν ἐθνῶν, ἔλαθε μὲν μῆτις εἰς τὴν τῆς 10 ὁρίῃς, ἀλλ' ἔατοτε οὕτε τὴν ἀναρχίαν, οὕτε αἰώνιους ἀνατροπὰς ἐπιδέσσειν. Οὕτε εἶχε δίκαιον ὁ Πρωθυπουργός νὰ ἐπιρρίψῃ μομφὴν κατ' αὐτοῦ, ὅταν ἐκ τῶν πραγμάτων ἐβάνη, ὅτι οὐδεὶς Ἑλλήν ὠπλίσθη ἢ ἀντεπράξῃ εἰς τὰ δικηκετικὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως. Ὑπάρχει μὲν ὑποψία διαταράξεως τῆς τάξεως κατὰ τὰς ἐκλογάς, ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις οὐτε ὡς πολι-

τικόν κἄν σῶμα κατῆλθεν εἰς αὐτάς, ἐξ ἐναντίας οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις συνδυασμοὶ ἀποτελοῦντο ἐξ ἀντιθέτων ἀποχωρήσεων, καὶ ἀπορεῖ ποῦ ἐστῆνίχθησαν τὰ ἐναντία ἐπιχειρήματα. Τὸ δὲ περὶ ληστείας εἶναι τόσον μικρὸν καὶ ἀσήμαντον, ὥστε δὲν ὑφίστατο, ταύτης ἕνεκα, ἀνάγκη ἐκτάκτων μέτρων.

Αἱ δὲ ιδέαι τῆς δὴθεν τακτοποιήσεως τοῦ Κράτους καὶ τῆς χρήσεως τοῦ κεφαλαίου τῆς δημοσίας ἀφελείας εἰς τὴν διοργάνωσιν τῆς Χωροφυλακῆς δὲν εἶναι τόσον μεγάλαι, ὥστε χάριν τούτων νὰ παραβιάσῃ τις τὸ Σύνταγμα, καθόσον ἄλλως· τε τὸ μὲν κράτος οὐδόλως ἐτακτοποιήθη, τὸ δὲ περὶ οὗ ὁ λόγος κεφάλαιον ἐξεντλήθη ἐντὸς τῶν 6 μηνῶν, ὅταν δὲ τὴν μὲν ἐμμοισθὸν Ἐθνοφυλακὴν μάλιστα ἐσχάτως διέλυσαν, στρατὸν δὲ διαθέσιμον εἶχον καὶ ἀλλαγῇ μὲν, πρὸ πάντων δὲ ἐν Κερκύρᾳ, ὁποῖον λόγον εἶχεν ἡ αὐξήσις τοῦ στρατοῦ;

Μεταβὰς εἰτα εἰς τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομίας, εἶπεν, ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐσεβάσθη τὸν νόμον τῆς οἰκονομίας. Ἀναλύσας δὲ τὴν ἐκ τῆς ἀφομοιώσεως προεληθούσαν οἰκονομίαν προῆλθεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἀρσίς τῆς Προστασίας ἔφερεν αὐξήσιν ἐξόδων εἰς τὰς ἐπτά νήστους 890 χιλ. δραχμῶν περίπου πλέον τῶν ἐπὶ τῆς προστασίας ἀναλίσκομένων, ἐν ᾧ ἡ ἀρσίς αὐτῆς κατέργησεν οὐκ ὀλίγα ἐξόδ., ὅσον τὰ ἐξόδα τοῦ Ἀρμοστοῦ καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου. Οὕτε ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις εἶναι καλὴ, διότι ἐκτὸς τοῦ ἀρχαίου ἐλλειμματος τῶν 12 ἐκατομμυρίων τὸ ἐνεστώσ ἐτος, εἶπε, θὰ ἀφῇσιν 5—6 ἐκατομ. δραχμῶν ἑλλειμμα, ἐν ᾧ δὲ μετὰ 40 ἢ 50 ἡμέρας τὸ Ταμεῖον ὀφείλει νὰ πληρῶσθαι τέσσαρα καὶ ἡμισὶ περίπου ἑκατομ. δραχμῶν, δὲν φαίνεται ὅτι θὰ ὑπερνικήσῃ εὐκόλως τὴν στενοχωρίαν, εἰς ἣν διατελεῖ. Οὕτε ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ὅτι τὰ δάνεια (τὰ ὅποια ἐκλήρυνεν ὡς ἀντισυνταγματικῶς γινόμενα) ἐχρησίμευσαν εἰς ἀπόδοσιν ἄλλων χρεῶν προγενεστέρων εἶναι ἀληθὴς, καὶ ἐπομένως πίπτει ἡ ιδέα, ὅτι τὸ Κράτος ἐξῆκε διὰ τῶν τακτικῶν αὐτοῦ πόρων.

Κατακρίνας ὡς ἀδικαιολόγητον καὶ παράνομον τὴν εἰσπραξίν στρατιωτικοῦ φόρου ἐξ ἑπτανήσου μετῴθι τελευταίον εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔπιασε τὴν ἀνάγκην αὐτὴν ἀπὸ τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς Συνελεύσεως. Ἰσχυριθεὶς δὲ, ὅτι ἡ τότε ἀντιπολίτευσις ἀμυνομένη τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὅποια ἐτίθεντο ὑπὸ τὴν ψῆφόν τῆς, καὶ βλέπουσα τὴν Κυβέρνησιν ἀσβεβήσαν πρὸς ταῦτα, ἀπεχώρησε διαμαρτυρηθεῖσα, ἐξέτασε διὰ μακρῶν τὴν διαγωγὴν αὐτῆς ὡς

μόνον καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπολέμησε τὴν κρυπτὴν ἐξουσίαν, ἥτις ἐπεβάλλετο νὰ παρεμπέσῃ μεταξὺ τῶν ὑπευθύνων ὑπουργῶν καὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ μετὰ θάρρους κατήγγειλεν εἰς τὸν Βασιλέα ἀληθείας τινάς, αἰτινὰς μετὰ τινος χρόνον ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀναικτότοις παρὰ διαφύρων πολιτικῶν ἀνδρῶν ἐπανεληφθῆσαν, ἀλλὰ καὶ καθ' ἣν χρόνον ἐν διὰγγέλμα ῥάπισαν καὶ ταπεινώσαν τὴν Συνέλευσιν ἐφίρην εἰς ἀμφισβύλιαν τὸ αἶσθημα τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν ἡγεμόνα. Καὶ ἐν τῷ ζήτηματι τῆς ἀφομοιώσεως ἢ ἀντιπολίτευσιν, οὐδὲν ἕτερον ζητήσασα ἢ ἰσότητα δικαιωμάτων καὶ ἐαυρῶν, ἐπέσθη παρὰ τῆς πλειονότητος.

Ἐνταῦθεν ἐξάγεται, εἶπεν, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν εἶναι οὔτε μεμπτέα, οὔτε ἐξία κατακρίσεως, διότι καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Συνελεύσεως ἐτήρησε θέσιν ἀμυντικὴν καὶ ὀχι ἐπιθετικὴν, καὶ τὸ ζήτημα θὰ ᾔγον εὐχερέστερον σήμερον, ἐὰν οἱ αἰτιοὶ ὄλων τούτων, οἱ παρασκευάσαντες δηλ. τὴν ἀνάγκην, ἀπερῶντο καὶ ὑπεχώρουν ἄλλοις, μὴ λαβοῦσι μέρος οὔτε ὑπὲρ οὔτε κατὰ τῶν διαδραματισθέντων.

Περαινῶν τὸν λόγον φρονεῖ, εἶπεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει ἀπλῶς νὰ περιορισθῇ ἀπαντῶσα ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως, ἐξ ὧν δύναται τις νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ συνταγματικοῦ ἢ μὴ τῆς πορείας τῆς, νὰ ἐπιφυλαχθῇ δὲ νὰ κρίνῃ καὶ ἀποραιθῇ ἐπὶ τοῦ ἀντισυνταγματικοῦ ἢ μὴ τῶν ἐκδοθέντων διαταγμάτων, ὅταν ὑποβληθῶσιν αὐτὰ ὑπὸ τὴν ἐξέλεξιν καὶ κύρωσιν αὐτῆς.

Ἐπήνεγκεν ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός, ὅτι, λαθὼν μέρος εἰς τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος πράξεις, ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς Συνελεύσεως προεῖδε μετ' ἄλλων τὰς κατόπιν προεληθούσας περιστάσεις τῆς Πατρίδος ἕνεκα τῆς ἀδικαιολογήτου ἀποχωρήσεως τῆς ἀντιπολίτευσιν. Καὶ διὰ κατ' ἐκείνας τὰς ἐποχάς, ὅτε ἐγένετο μὲν φροντίς περὶ τῆς ἀπαρτίας τῆς Συνελεύσεως, ἀλλὰ δὲν καθίστατο ἐρική, διότι 2 ἢ 3 εἶπον, κατὰ πρότασιν τοῦ ἡ πλειονοψηφία συνέταξε πράξιν ὑπογραφείσαν, δι' ἣς ἐπέτρεψεν εἰς πᾶσαν μέχρι τῆς πρώτης Βουλῆς διοικήτουσαν τὸ κράτος Κυβέρνησιν νὰ προῇ εἰς τοιαῦτα μέτρα, δι' ὧν ἐθιμῶρει κατάλληλον νὰ διοικηθῇ ἄνευ κλινοσμῶν ἢ Πατρίδος. Ἡ πράξις αὕτη, γενομένη πρὸς ἐνθάρρυνσιν μᾶλλον τῆς μελλούσης Κυβερνήσεως, δικαιολογεῖ τὴν πορείαν τῶν, καθόσον ἡ ὑπογράψασα μερὶς ὑπῆρχε πλειονοψηφούσα, ἢ μᾶλλον ἀπετέλει τὴν ἀπαρτίαν, ἐλλειψὲι δὲ, τῆς Συνελεύσεως.

Περαινών δὲ τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον, ὑπὸ εὐγενῶν αἰσθημάτων ἐμπνεόμενον, προέβη εἰς πράξεις τινὰς κατ' οὐσίαν μὲν ἀναγκαῖας καὶ συνετοὺς, κατὰ τύπους δὲ μὴ νομίμους· ἔχον ὅμως πεποιθῆσθαι εἰς τὴν εὐσυνειδησίαν καὶ εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῆς Βουλῆς ἐξαιτεῖται ἀταράχως τὴν ἀποφασίν της.

Προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός, ὅτι αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὸν βουλευτὴν Μεσολογγίου, ὅστις, ἀντὶ νὰ ἀποδείκνῃ διὰ πραγμάτων τοὺς ἰσχυρισμούς του, ὑπεκρέμει συνήθως τὴν ἀπόδειξιν· οὐδεμίαν, εἶπε, σχέσιν ἢ ὁμοιότητα ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς διαλύσεως τῆς Συνελεύσεως, διότι τότε μὲν ἐξήρχετο τὸ ἔθνος ὁμοφρονούν, μετὰ δὲ τὴν διάλυσιν τῆς Συνελεύσεως ἐξήρχετο ἀπὸ μίαν ἐξαψιν παθῶν, ἣν πάντες ἐνθυμούνται καὶ ἥτις ὀλίγου δεῖν συνετάραττε τὰ πάντα.

Ἰσχυρίσθησαν, ὅτι, ἂν ὑπῆρχε κίνδυνος ἐπαναστάσεως, οὐδὲν ἐσθίμαινον 500—600 χωροφύλακες, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχεν. Ἀληθῶς ἐπανόρασιν οὐδεὶς προείδεν ἢ ἐφορέειτο, ἀλλὰ διετῆ κοινωνικὴ σάλυς ἤγαγεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν πλῆθος κακούργων, ἢ ἀργῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἀποτυγχάνοντες τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἑαυτῶν πάντοτε νὰ διαταράζωσι τὴν τάξιν, καὶ περὶ τούτων ἐλήφθησαν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος μέτρα, οὐχὶ δὲ κατὰ τῆς νομίμου καὶ συνταγματικῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐν ταῖς ἐποχαῖς ἐκείναις ὁ νῦν βουλευτὴς κ. Σ. Πατιμεζᾶς συνεδούλευεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν σύστασιν ἀρχηγίων, ἥτοι ἐπιφροῶν, καὶ σήμερον λησάτων τοὺς φρόνους ἐκείνους ζητεῖ τὴν καταδικὴν ἡμῶν. Εὐκόλον τρωδόντι εἶναι νὰ κρίνῃ τις ἐν θεωρίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ πράξει ναυαγεῖ πάντα καλὴ σκέψις. Ἡμεῖς ἀναθετομέν εἰς τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς νὰ κρίνῃμεν τὰς περιστάσεις ἐκείνας, καὶ φρονούμεν, ὅτι δικαίως ἤδυνάτο τις νὰ μᾶς μεμψῇ, εἰάν διατάσσεται ἡ δημοσία τάξις καὶ οὐχὶ διότι προελήφθη πᾶν ἀπεικταῖον. Ἐκτός τῆς προλήψεως παντός ἐνδεχομένου, ἡ αὐτῇ τῆς χωροφυλακῆς εἶχε σκοπὸν πολιτικόν, νὰ ἀπαλλάξῃ δηλ. τὸν στρατὸν ἀπὸ ὑπερσίας ἐσωτερικᾶς, τὰς ὁποίας ἐπιπορευόμενοι ἤδυνάτο νὰ ἐξελεθῇ τῆς τροχίας του, δὲν λέγει τίποτε περὶ ληστείας, ἀφ' οὗ ὁ προλαλήσας βουλευτὴς Μεσολογγίου τότε μόνον ἠεώρυσεν αὐτὴν σπουδαίαν καὶ ἐπιβλαβὴ, εἰάν προσέβαλλε τὰς Ἀθήνας, καὶ ταῦτα λέγει μηδὲν κηδόμενος τῶν ἐπαρχίων.

Μεταβαίνων εἰς τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, λυπεῖται βλέπων, ὅτι χωρὶς νὰ ᾧσι πληροφορημένοι ἢ νὰ μελετήσωσι καλῶς τὸ ἀκαθῶδες αὐτὸ ζήτημα, ἀποφαίνονται καὶ κατακρίνουν τὴν

Κυβέρνησιν διὰ πράξεις, αἵτινες ἀποβλέπουν μᾶλλον τὰς πραγματείας Κυβερνήσεως. Οὐκ ἐπὶ τὸ περὶ στρατιωτικοῦ φόρου, εἰσπρατταμένου ὄλθην ἀπὸ τῆς ἑπτανησίου, εἶναι ἀληθές, οὕτε περὶ δανείων ἀκρίβεις ἔχει πληροφορίας ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου, διότι ταῦτα ἐγένοντο πρὸς ἀπόδοσιν ἐτέρων χρεῶν, ὡς θέλει ἀποδείξει, ὅταν ἔλθῃ εἰδικῶς τὸ ζήτημα τοῦτο ἐν δεόντι, δι' ἐπισήμων ἐγγραφοῦν. Πολλοὶ δὲ ἐσφαλμένῃ ἰδέῃ ἔχει φρονῶν, ὅτι τὰ κυμαινόμενα χρεὴ (dettes flottantes) δεικνύουν τὴν κατὰ πτωπὸν τοῦ ταμείου, διότι τότε μικαῖς θὰ εἶχον χρεωκοπήσει καὶ ἡ Ἀγγλίς καὶ ἡ Γαλλία, ὃν ὁ προϋπολογισμὸς καὶ δεκαπλασιαζόμενος δὲν ἔδυνατο νὰ τὰ ἐξοφλήσῃ.

Ἀναίρεσας μετὰ ταῦτα καὶ ἐκ δευτέρου τοὺς περὶ τῆς μετὰ τὴν Βασιλείας καὶ Ὑπουργείου παρεμβάσεις ἐτέρας μυστικῆς ὄλθην ἐξουσίας ἰσχυρισμούς τοῦ προλαλήσαντος, ὡς μὴ ἀληθεῖς, καὶ ἀποδείξας, ὅτι τὴν ἐν τοῖς ἀνακτόροις κατὰστασιν τῶν πραγμάτων πρώτη ἡ ἀντιπολιτεύσεις καθέως καὶ ὑπεστήριξεν, ὅτε κατεῖχε τὴν ἐξουσίαν, ἀπυέσασα δὲ αὐτὴν μετέβαλε κατὰ πτωπὸν γνώμην, ἐπὶνεύειν, ὅτι οὕτως ὡς καὶ ἄλλοι συναδελφοὶ οὐδέποτε εὗρον ἐμπόδιον τι, οἷον ὑπενόησεν ὁ προλαλήσας. Ὡς πρὸς τὸ διαγγεῖν ἐπαναλαμβάνει λέγων, ὅτι ὑπογράφας ἐπιποθεῖ, ὅτι ἐσώζειν αὐτὴν τὴν ἰδίαν ἐπαναστάσιν, ἐκινύσαν εἰς τὸν ὀλεθρὸν της, ὡς ἦν βέβαιον μὲν, ἀλλ' ἀσύμφορον εἰς τὸ ἔθνος. Λυπεῖται δὲ βλέπων μὴ ἀναγνωρίζομένην τὴν εὐλαβείαν τῆς Βασιλείας παρὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις πάντοτε ἐβίβασε καὶ ἤδη διὰ πολλῶν τῶν μελῶν της ὑποστηρίζει τὸ ἐναντίον.

Ἐσολέμεσαν, εἶπε, τὴν ἀνάγκην ὡς πρόρασιν, ἀλλὰ μήπως καὶ ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ θρησκεία πολλὰκις δὲν ἐχρησίμευσαν ὡς προφάσεις μερῶν κακούργων; Ἰβρίλον νὰ ἐξετάσωσιν ἂν δολίως καὶ ἰδιοτελῶς ἢ πρὸς τοὺς ὅρους τῆς τιμῆς ἐνκρίνομεν, καὶ πρὸς τοὺς ὅρους τούτους νὰ μᾶς κρίνωσιν. Ἐσεβάσθημεν τὰς ἐλευθερίας καὶ τὰ δικαιώματα τῆς κοινωνίας καὶ ὑπεστήριξαμεν αὐτά, ἀπεδέξαμεν δὲ πρὸς τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος.

Περαινών τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι δὲν εἶναι ἔτιμον ὕστερον ἀπὸ τούτων κατ' οὐσίαν καὶ λαποιομεῖς συζητήσεις νὰ ὑπεκρέμῃται ἡ ἀπόφασις. Ἐκτρασθέντε εὐλαβῶς, ἀλλὰ ταχέως. Δὲν δεχόμεθα οὐδεμίαν ὑπεκφυγὴν, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς παραιτήσεώς μας, ζητοῦμεν καθαρὰ νὰ εἴπητε, ἂν ἡ διαγωγή μας ἦναι ἐπιληψίμος ἢ ὄχι, καὶ εἰ τοῦ ὅρου τούτου οὐδὲν ἀπομακρυνόμεθα. Αἱ μακρφαῖ ἐξ ἄλλου μέρους συζητήσεις οὐδὲν ὠφελοῦν,

ἡ δὲ ἐκκρεμότης ἐλάττει τὸ κράτος καὶ ἐξασθενεῖ καὶ τὴν ἡθικὴν δύναμιν τῆς τοῦ Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς, ἥτις ἔχει καθῆκον νὰ χορηγήσῃ τὴν συνδρομὴν τῆς πρὸς ἀνατροπὴν τῶν ἐπικειμένων κινδύνων καὶ τῆς ἀπειλουμένης παραλυσίας.

Ἀντίειπεν ἕτερος, ὅτι ἔχει τὸ θάρρος νὰ ἀναδεχθῇ ὅλας τὰς πράξεις, καὶ αὐτὰς ἀκόμη τὰς ιδέας, τὰς ἀποίας ἐσυμβούλευσε τυχόν. Καὶ ἔδωκε μὲν, εἶπε, συμβουλὰς τινὰς εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀφ' ἧς προσελήφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν περὶ Συντάξεων νόμον, ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ ἀληθές, ὅτι κατηγορεῖ ὅθεν ὅσα ἐσυμβούλευσε, διότι τὰ οἰκονομικὰ διατάγματα καὶ τὸ περὶ χωροφυλακῆς δὲν ἦτον ἀρμόδιος νὰ συμβουλευσῇ. Τὸ περὶ σταθμιζέως κατὰ τὰ, ἐκλογὰς καὶ τὰς περὶ τούτου ὁδηγίας τῶν ὄντι αὐτὸς συνέταξεν, ἐπίσης, ἐπειδὴ ὑπῆρχον ὑπόνοιαι διαταραξέως τῆς ταξέως, συνέβουλιωσε καὶ τὴν σύστασιν ἀρχηγίων, ἀλλὰ τὴν ιδέαν του ταύτην μετέπλασεν ἡ Κυβέρνησις, ὅπως ἐδύξεν αὐτῇ.

Μεταβὰς κατόπιν εἰς τὰ γεγονότα δὲν παρεδέχθη τὴν ιδέαν τοῦ πρωθυπουργοῦ, εἰπόντος, ὅτι ἔσωσε τὴν ἐπανάστασιν, διότι μᾶλλον κατέστρεψε τὰς ἀρχὰς αὐτῆς. Ἀναιρεσας δὲ τὴν ἐπικρατοῦσαν ιδέαν, ὅτι ἡ χωροφυλακὴ κατέστρεψε τὴν ληστείαν, ἐν ᾧ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, διότι ὡς ἐκ τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς αὐτῆς δὲν εἶναι πρὸς τοῦτο ἐπιτηδεῖα, ἰσχυρίσθη διὰ μακρῶν, ὅτι ὁ στρατὸς ἐδιοικήθη δι' ὁργανισμῶν καὶ οὐχὶ διὰ διαταγμάτων, καὶ συνεπέρανεν, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ μεμψῇ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν διαγωγὴν τῆς.

Ἐνταῦθα, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ Πρόεδρος, ἀναγγέλλας τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως κατὰ τὴν ἐπιούσαν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 1/2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ἀποστολίδης,
Γ. Μπουκίδης,
Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'.

Τῆς 22 'Ιουλίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. ἀνεγνωσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνωσθησαν αἱ ἐξῆς προτάσεις: α) πρότασις τῶν βουλευτῶν Σπυλιωτάκη καὶ Χ. Α. Χρηστοπούλου (Κυνουρίας), περὶ χορηγίας πιστώσεως δραχμῶν 40,000 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς ἀγορὰν 40 ὀκάδων κοκκουλοσπόρου τῆς Ἰαπωνίας καὶ χορήγησιν αὐτοῦ εἰς βομβοκατόρους ἐπὶ πληρωμῇ.

β) Ὁμολία τοῦ βουλευτοῦ Νέων Ψαρῶν Βαλαμδάνου περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ συνοικισμοῦ τῶν Νέων Ψαρῶν νόμου.

Ἡ Βουλὴ παρέπεμψεν αὐτὰς κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἀνακοινώσαντος εἰτα τοῦ Προέδρου, ὅτι ὁ πρῶν ὑφυπουργὸς τῆς Πολ. Οἰκονομίας Κ. Τρικαλιώτης ἐξωρῆσατο 40 ἀντίτυπα τοῦ πρό τινος χρόνου ἐκδοθέντος πονήματός του περὶ πολιτικοοικονομικοῦ ὁργανισμοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ΚΚ. βουλευτάς, ἐζήτησέ τις ἵνα ἀνεγνωσθῇ ἡ πρό τινων ἡμερῶν παρὰ τοῦ Κ. Παδοῦ καὶ Βότσαρη κατατεθείσα ἀναφορά πρὸς γνώσιν τῆς Βουλῆς.

Εἰπόντος δὲ τοῦ Προέδρου, ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναφορὰ ἐστάλη μὲν ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ Καπλάμπου, παραπονουμένου, ὅτι ἀπελάσθη ἐκτὸς τοῦ Κράτους, θέλει δὲ παρακλειθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν, ὁ αὐτὸς βουλευτὴς παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐφημερίς τῆς Βουλῆς δὲν φαίνεται ἐνήμερος καὶ πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ληφθῶσιν ἀάλογα μέτρα νὰ καταστῇ ὅσον ἐνδέχεται τοιαῦτα. Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ Προέδρου, ὅτι τοῦτο μὲν εἶναι ἀδύνατον, διότι ἑλλείπουσι τὰ πρὸς τοῦτο μέσα, οὐχ ἥτιον θέλει ληρθῇ φροντίς περὶ τῆς ταχείας ἐκτυπώσεως τῶν στενογραφημάτων, ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἥτοι εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Λόγου συζητήσεως.

Οὕτω δὲ λαθὼν τις τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι, καὶ τοι μετὰ προσοχῆς πολλῆς καὶ ἀνεξαρτησίας ἀκριβοθεῖς ὅλων τῶν καθηκόντων τοῦ ὑπουργείου, ὅμως τὰ ἐπιχειρήματα αὐτῶν τῶν παρόντων τὴν πεποιθῆσιν, ὅτι αἱ κατηγορίαι εἰσὶν ἀνυπόσταται. Τρία συστήματα ἰδεῶν καὶ ἀρχῶν ἀνιπτόχθησαν: α) οἱ μὲν δίσχυρίσθησαν, ὅτι τὸ σύνταγμα εἶναι ἡ ἀνάγκη καὶ ὁ σκοπός, περὶν τούτου οὐδεμίαν ἀνάγκη, οὐδεμίαν σπουδαιότητα,

καὶ ἐπομένως πάντα τὰ διατάγματα εἰσὶν ἀκυρὰ καὶ οἱ ὑπουργοὶ τιμωρητέοι· β) ἄλλοι κοσμικώτερον καὶ συγκρατητικώτερον σκεπτόμενοι, εἶπον, ὅτι ἀναγνωρίζουσιν ἀνάγκην, ἀλλ' ἀρνοῦνται, ὅτι ὑπάρξῃ ποτὲ τοιαύτη, καὶ μόνον λόγῳ προτάσεως γίνεται χρήσις αὐτῆς· γ) ἄλλοι τέλος ἰσχυρίζονται, ὅτι ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ ἐκφρασθῇ καθαρῶς, ἂν τῷ ὄντι ὑπάρξῃ ἡ ὄχι ἀνάγκη, καὶ ὑποστηρίζουσιν, ὅτι ταύτης ἕνεκα οἱ ὑπουργοὶ ἐπράξαν, ὅ,τι ἐπράξαν.

Ἐξιστάσας διὰ μακρῶν τὰς δύο πρώτας τῶν γνωμῶν τούτων, τὴν μὲν πρώτην εὐρῆκεν ἐπικίνδυνον, διότι θοσιάζει τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς εἰς τοὺς νόμους, οἵτινες εἶναι τὰ μέσα, δι' ὧν ἡ εὐημερία ἐπιτυγχάνεται, καὶ ὄχι αὐτὴ αὕτη ἡ εὐδαιμονία. Εἰς πρὸς τὴν δευτέραν ἀπέδειξε διὰ τῶν γεγονότων, ὅτι ἡ Συνέλευσις διαλυθεῖσα ἀνεκώρισε τὴν ἀνάγκην ὡς ὑρισταμένην, καὶ οὕτως εἶπεν ὁσάμει χρῆσθαι τῷ δικαίῳμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ διοικήσῃ τὸ Κράτος ἔστω καὶ διὰ διαταγμάτων. Μεταβὰς δὲ εἰς τὴν ἐξέτασιν ἐκάστου τῶν διαταγμάτων διὰ μακρῶν καὶ δι' ἐπιχειρημάτων ἰσχυρῶν ἀπέδειξεν, ὅτι πάντα τὰ ἐκδοθέντα νομοθετικῆς φύσεως διατάγματα δὲν ᾔδυναντο νὰ μὴ ἐκδοθῶσι, καθόσον ἀπαρτίτως ἀνάγκη προκάλεσεν αὐτά.

Ἀνατραπέντων κατὰ συνέπειαν τῶν δύο εἰρημένων συστημάτων, τὰ ὅποια ἠκολούθησαν ἡ ἀντιπολίτευσις, μένει τούνηταιθεν ἡ τρίτη τῶν γνωμῶν, καὶ ὑπὲρ ταύτης ὁ αὐτὸς περαινῶν τὸν λόγον ἐκφράσθη, ἀναγνωρίζων, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως ἐξέδοτο τὰ πλείστα τῶν διαταγμάτων, τινὰ δὲ ἐξέδοθαι ὡς πληρωθῶσιν ἕτερα συμπεράσματα τῆς ἐπικρατείας.

Ἐπὶ ἤνεγκεν ἕτερος, ὅτι ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς χαίρει, διότι τῷ ἐδόθη ἡ ἀφορμὴ νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἰδέας του καὶ διωσθῇ λόγον τῆς ἐν τῇ ἐπιτροπῇ διαγωγῆς του. Καὶ δὴ λέγει, ὅτι ὡς πρώτη βάση τοῦ σχεδίου καθ' ὅλους τοὺς παραγράφους αὐτοῦ ἐτέθη ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς Βουλῆς. Ἀναπτύξας δὲ τὴν ἔννοιαν τῶν τριῶν πρώτων παραγράφων τοῦ σχεδίου τῆς πλειονοψηφίας δὲν ἐξετάσθη μὲν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, ἰσχυρίσθη ὁμως, ὅτι αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ἐγένοντο ἐν εὐθείᾳ, καὶ τοῦτο ἀπέδειχθη, εἶπεν, οὐ μόνον διότι ἐπεκυρώθησαν ἀπασαὶ αἱ ἐκλογαί, ἀλλὰ καὶ διότι οὐδεὶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου κατηγόρησε τὸ ἵπουργεῖον. Μεταβὰς κατόπιν ὁ ἀγαρεύων εἰς τὸν 4 §, εἶπεν, ὅτι δὲν παραδέχεται τὸ συμπέρασμα τινῶν,

ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ παρασύρῃ ἐξαπατώσα μερίδα τινὰ τῆς Βουλῆς, οὔτε ἐξετάζει τὸ παρελθόν, ἀτε μὴ ἔχων γνώσιν τῶν γεγονότων, μηδὲ ὑπαρξούσης ἄλλως τε σήμερον τῆς καταλλήλου ἐποχῆς, τὸ κατ' αὐτὸν ὁμως ἐν πρᾶγμα τοῦ κάμνει ἰσχυρὰ ἐντύπωσιν, τὸ ἀπογοῶν καὶ ἐγκαταλείπει τὰς ἐδρας, διότι φρονεῖ, ὅτι τοῦτο εἶναι ἡ ἀνατροπὴ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ὅλου καὶ πάσης ἐλευθερίας, ἄλλως τε ῥητῶς ὁ Β. Λόγος ἀφηγείται καὶ ὁμολογεῖ τὴν ἀνάγκην, εἰς ἣν εὐρέθη ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξέλθῃ, κατὰ τι τῶν ὁρίων τοῦ Συντάγματος. Ὅταν δὲ τοῦτο ὁμολογῇται, τότε ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐκτιμᾷ σὴ οὐχὶ τὴν παράδοσιν τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἐγένετο αὕτη. Τὸ καθ' ἑαυτὸν, φρονεῖ, ὅτι τὰ συντάγματα γίνονται ἵνα κυβερνῶνται οἱ λαοί, οὐδέποτε ἵνα τηρῶνται ὡς μυστήρια ἀπαράβια, ὅταν ἡ τήρησις τῶν αὐτῶν τῶν κοινωνίας εἰς καταστροφάς, ἐπαινεῖ δὲ τοὺς ὑπουργοὺς διοικήσαντας τὸ Κράτος καὶ ὑπερπηδῆσαντας ὁπωσδήποτε τὰς δυσκολίας, διότι ἔσωσαν τὴν Πατρίδα.

Παρακῆδ' ἐνταῦθα ὁ ἀγορεύων εἰς τὸ περὶ τῆς καταθεφίσεως τῶν φρουρίων Κεοκῆρας καὶ τὸ τῆς ἐνώσεως ζήτημα, μακρὸν ἐποίησε περὶ τούτου λόγον, ὡς καὶ περὶ τῶν ἀπαιτήσεων Κεοκῆρας καὶ περὶ τῆς διαίρεσεως αὐτῶν εἰς περιφέρειας. Κατόπιν ἐπέκρινε τοὺς ὑπουργοὺς, οἵτινες διὰ τοῦ ζητήματος τῆς ἐμπιστοσύνης, ὅπερ ἔθεντο, φέρουσι τινὰς τῶν βουλευτῶν εἰς δύσκολον θέσιν. Τὸ ζήτημα, εἶπε, τῆς ἐμπιστοσύνης ἀρμόζει τότε μόνον, ἐὰν ἐξετάζοντο τὰ Β. διατάγματα κατ' οὐσίαν καὶ εἰδικῶς, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ ὁμοῦς ἐλπίζει, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἀποκρούσει τὴν ἰδέαν, ὅτι δῆθεν ἐποδοπατήθη τὸ Σύνταγμα ἀνευ ἀνάγκης.

Ἡ ἰδέα του, εἶπε φαίνεται διατετυπωμένη εἰς τὸν σχετικὸν παράγραφον, ἀγνέει δὲ, ἂν μετὰ τασχύτας καὶ τηλικαύτας συζητήσεις τὰ λοιπὰ μέλη ὑποστηρίζωσι τὸ σχέδιον, ὅπως συνέταχθη, καὶ διὰ τοῦτο φρονεῖ, ὅτι τὸ ἵπουργεῖον δὲν πρέπει νὰ παρεμβάλῃ νέαν πρότασιν, ἀλλὰ νὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὸ νὰ ἀναγνωρισθῇ μὲν ἡ ἀναπόδραστος ἀνάγκη καὶ τὸ ἀκανόνιστον τῶν περιστάσεων, νὰ ἀποκρουθῇ δὲ ἡ κακὴ καὶ δολία πρόθεσις ἡ προαίρεσις. Περαινῶν δὲ τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιταχύνῃ τὰς συζητήσεις ταύτας, ὅπως φθάσῃ ἡ ἐποχὴ νὰ δειχθῇ εἰς τὸ ἔθνος, ὅτι ὁ σῆλος καὶ ὁ κλονισμὸς τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν δὲν γίνεται ματαιῶς καὶ ἀνευ σημασίας.

Προσέβηκεν ἕτερος, ὅτι λυπεῖται βλέπων, ὅτι παρῆλθον ἤδη

ὁκτώ ἡμέραι καὶ εἰς οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα ἔφερον αἱ ἀπέραντοι συζητήσεις. Καθ' ὅλην τὴν χρόνον τοῦτον μία μερὶς τῆς Βουλῆς ἐπύρξατο σιωπὴν· σταθμίσασα δὲ τὰ λεγόμενα ὑπέβαλε τροπολογίαν, ἣν ἔρχεται ὑποστηρίξω. Δύο γενικαὶ ἰδέαι ἐξεφράσθησαν, οἱ μὲν προτείνουσιν τὸν στέφανον τοῦ ὑπουργείου, οἱ δὲ ἐπρότειναν τὸ ἄκρω ἐναντίον, τὴν ἀγχόνην· αὐτὸς καὶ οἱ φίλοι του ἀποκρούουν ἀμφοτέρως τὰς ἰδέας ταύτας καὶ κηρύττονται ὑπὲρ τρίτης τινος μέσης. Καὶ δὴ ἀναγνωρίζοντες ὅτι εἰς τὰς κρινόμενας ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἐπικράτησεν οὔτε δολία προαίρεσις, οὔτε ἰδιοτελεῖς σκοπός, ἀλλ' ἀναπόδραστος ἀνάγκη, μὴ συμφωνοῦντες δὲ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις προεκάλεσε τὴν ἀνάγκην ταύτην, διότι εἰμεθα ἀναρμόδιοι νὰ κρίνωμεν περὶ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ἀποκρούοντες δὲ τὴν εἰς τὸ μέλλον ἐπανάληψιν τοιοῦτου τινος περιστατικοῦ, ἐπιφυλάσσειν νὰ κρίνωσι τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως κατ' οὐσίαν ὅταν παρουσιασθῶσιν. Ἐπέρανε δὲ τὸν λόγον τοῦ συνιστῶν τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας ταύτης.

Ἐπὶ τῇ ἑξῆς, ὅτι κατακρίνων τοὺς κατὰ τὸ ἥμισυ ἀπορρίπτοντας τὰ διατάγματα, καθόσον αὐτοῖς συμφέρει τοῦτο, ἀποκρούει τὰς ἰδέας τῶν ἰσχυρισθέντων, ὅτι ἡ Ἐπὶ τῆς εἰσερχομένης, καὶ τούτους ὤφειλεν ἡ Κυβέρνησις νὰ σεβασθῇ ἀπαντᾷ δὲ, ὅτι οἱ νόμοι τῆς Ἑλλάδος ἀνέγειραν πόλεις ἐκ τῆς τέφρας καὶ ὁδοὺς ἐπὶ τῶν βράχων. Αὐαίρεσας κατόπιν τὰς ἰδέας τινός, λαλήσαντος μὲν ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ, κατακρίναντος δὲ τὴν χωροφυλακὴν, καὶ ἀποδοκιμάσας τὴν περὶ τῶν ἀρχηγείων καὶ ἐπιβόων πρὸς τὴν Κυβερνήτην συμβουλὴν του, ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ ληστεία ἀπεκρούσθη πάντοτε καὶ καταστράφη ἀπὸ τὸν λαὸν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ὄχι ἀπὸ τὸν στρατὸν καὶ τὴν χωροφυλακὴν. Ἐφείλον, εἶπεν ἐπὶ τέλος, νὰ ἐπαινεῖσθαι τὴν Κυβέρνησιν διότι ἀνέπτυξεν ἰσχύον καὶ ναυποσύνην συγκρατήσασα ἀτάραχον τὸ ἔθνος εἰς ἀνωμαλούς ἐποχάς, καὶ νὰ τὴν κατηγορῶσιν, ἐάν ποῦ τυχὸν ἀπέδειξεν ἀδυναμίαν, ὅπερ δὲν ὑπῆρξε. Περαιῶν τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ἡ παράτασις τῶν συζητήσεων, μετὰ τὰ ἐκτεθέντα, προσβάλλει μᾶλλον τὴν Βουλὴν ἢ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ διὰ τοῦτο φρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ ταχὺ πῆγας.

Ἀντιεῖπεν ἄλλος, ὅτι φρονῶν, ὅτι εἰς τὰ Συνταγματικὰ κράτη πρέπει νὰ ἰσχύουν ἀρχαὶ τινες, ὑποβάλλει τινὰς ἐξ αὐτῶν. Ἡ πρόθυμος ἀκρόασις πάντων τῶν ἐπιβαλλομένων νὰ ἀγορευώσιν καὶ φωτίσωσι τὴν Βουλὴν καὶ ἡ εὐσυνειδήτος καὶ εὐλαβὴς

κρίσις τοῦ ἀντιπροσώπου, δικάζοντα· τὸ ὑπουργεῖον, τούτῃ τὴν ὑπεύθυνον Κυβέρνησιν, ταῦτα εἶναι τὰ στοιχεῖα, ἐφ' ὧν δύναται νὰ προσέλθῃ ἀποφασίς σοβαρὰ καὶ ἀξία μιᾶς Βουλῆς.

Δύο γινώσκων ὑπαρχουσῶν ἐξ ἀντιθέτου, καὶ τῆς μὲν ἀπαιτούσης τὴν καὶ ἀδίκην τοῦ ὑπουργείου, τῆς δὲ τὴν πλήρη ἀθώωσιν αὐτοῦ, ἐπύρξαται τρίτη τις ἄλλη μέση, λέγουσα, ὅτι δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ κρίνῃ σήμερον κατ' οὐσίαν καὶ εἰς τὰς λεπτομερείας τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἐπιφέρει καταδικαστικὴν ψήφον εἴτε ἀθωωτικὴν, ἀλλ' ἔχει καθήκον νὰ ἐπιφυλαχθῇ νὰ ἐπιφέρει ἐν διόντι χρόνῳ τὴν ἀπόφασίν της, καὶ ταῦτα πράττουσα δὲν παραβιάζει τὰς ἐσχάς τοῦ δικαίου.

Μεταδίδων εἰς τὴν κατ' οὐσίαν ἐξέτασιν τῶν διαταγμάτων, ἐπαινεῖ τὸν Πρωθυπουργὸν διὰ τὸ θάρρος του, ἀλλὰ τῷ παρατηρεῖ, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπικαλῆται τὴν ἀνάγκην, ἣν αὐτὸς προεκάλεσεν, κατὰ τὸν κανόνα, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπικαλῆται ὑπὲρ αὐτοῦ τὰς ἰδίας αὐτοῦ πράξεις. Τὸ κυριώτερον διακριτικὸν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος εἶναι, εἰπὲν, ἡ ψήφισις ἢ ἡ μὴ ψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν φορολογικῶν νόμων. Ὅταν δὲ μία Βουλὴ ἢ μία Συνέλευσις ἀρνήται νὰ χορηγήσῃ αὐτὰ εἰς μίαν Κυβέρνησιν, ἐννοεῖται τότε, ὅτι τῆς ἀφαιρεῖ τὴν ἐπιστοσύνην. Τοῦτου γενιόμενου κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς Συνελεύσεως, τὸ τότε ὑπουργεῖον ὤφειλε νὰ παραιτηθῇ καὶ ἀντικατασταθῇ παρ' ἄλλου, ὅπερ καὶ μόνον κῆρυγμα νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸν ἀναπόδραστον ἀνάγκην.

Καὶ ἂν ὑποθεθῇ, εἶπεν, ἡ ἀνάγκη, περὶ ἧς τόσος ἐγένετο λόγος, αὕτη δὲν ὑπάρχει εἰς ὅλα τὰ διατάγματα· ἐννοεῖ τὴν ἀνάγκην τῶν φόρων, καὶ δὲν συμφωνεῖ μετὰ τοὺς λέγοντας, ὅτι καὶ ἀνεὶ διαταγμάτων κῆρυγμα ἢ ἐπείπε νὰ εἰσπραχθῶσιν οἱ φόροι, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς Χωροφυλακῆς, τῶν ἀστυνομικῶν κλητῶν καὶ δασοφυλάκων, τῆς διοικητικῆς διαρρέσεως κτλ. Διὰ ταῦτα φρονεῖ, ὅτι μία γενικὴ ἀπόφασις δι' ὅλα ταῦτα εἶναι καὶ ἀσυνεπὴς καὶ ἀδίκος.

Πιστεύει, εἶπε περαιῶν τὸν λόγον, ὅτι δὲν ὑπῆρξε κακὴ πρόθεσις ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, οὐχ ἥτιον ὅμως τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἀντισυνταγματικόν. Τοῦτου ἕνεκα ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ προσεῖρ μήπως καθιερώσῃ ἀρχήν, ἥτις εἰς τὸ μέλλον δύναται νὰ ἐπιφέρει ὁλόθρια ἀποτελέσματα.

Ἀντίκρουσεν ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργός, ὅτι λαμβάνει τὸν λόγον ἕνεκα τῶν δύο προλαλησάντων καὶ ἀπορεῖ πῶς τὸ συνταγματικὸν ζήτημα τῆς παρούσης

ἐποχῆς τὸ μετέπειρον ὡς ζήτημα παρελθούσης. Ἐάν, ὡς λέγουσιν, ἡ παρούσα Κυβέρνησις ἐπλάσῃ τὴν ἀνάγκην, τότε ἔχουσι δίκαιον καὶ συμφωνεῖ καὶ αὐτὸς μετ' αὐτῶν, ἂν ὅμως ἡ Κυβέρνησις εὖρε τὴν ἀνάγκην καὶ δὲν τὴν ἐπλάσῃ, τότε εἶναι δίκαιον νὰ ἐξευρεθῶσι καὶ τιμωρηθῶσιν ὅσοι διὰ τῆς διαγωγῆς των προκαλέσαν τὴν λυπηρὰν ἐκείνην ἐν τῇ Συνελεύσει κατὰστασιν. Ἀνατρέξας οὕτως ὁ ἀγορεύων ὑπουργὸς εἰς τὴν πρὸ τοῦ διαγγέλματος τῆς 6 8θρίου 1864 ἐποχὴν καὶ ζωγραφίσας ἱστορικῶς τὴν οἰκτρὰν θέσιν τῆς Συνελεύσεως, διακρεθείσης εἰς πλειονοψηρίαν μὴ δυναμένην νὰ ἐλθῃ εἰς λύσιν οὐδενὸς ζητήματος, καὶ μειονοψηρίαν θορυβώδη καὶ θέλουσαν διὰ τῆς βίας νὰ ἐπιβάλλῃ τὸς ἰδέας της, ἀποχωροῦσαν δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τῶν ψευδοφριδιῶν, εἶπεν, ὅτι τὸ Διάγγελμα ἔσωσεν αὐτὴν τὰν τὴν Συνέλευσιν καὶ τὴν ἔθνος ἀπὸ τὰ ἐπακολούθη τῶν διαπληκτισμῶν καὶ τῆς ἐξίτης τῶν παθῶν. Ἄλλως τε καὶ κακὸν ἂν ἦτο τὸ Διάγγελμα, ὡρεῖλον, εἶπε, νὰ τὴ ἐπικρίνωσι τότε διὰ τοῦ λόγου, καὶ ὅχι νὰ ἀποχωρήσωσιν ἀρνούμενοι καὶ τὰ μέσα εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ νὰ διοικήσῃ τὸ κράτος. Ἡ ἐπιμάρτυσις τῆς πλειονοψηφίας, εἶπε, καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου εἶναι αἱ μόναι βάσεις, εἰς αἷς στηρίζεται τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα, καὶ τοῦτο μὲν ἐπρόκει καὶ ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου (καὶ ἀνέγω ὁπότεπασμα μὲς ἀγορεύσεως του ὡς Προέδρου τῆς Συνελεύσεως) ἀλλὰ τὸ παρέβη καὶ οὗτος μετὰ τῶν ἄλλων, ἀρνηθεὶς τὴν πρώτην τῶν βάσεων, ἦτοι τὴν πλειονοψηρίαν.

Καταπαύων τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι ἐννοεῖ καὶ τοὺς λέγοντας, ὅτι εἶναι ἀθωοτέον τὸ ὑπουργεῖον καὶ τοὺς ἰσχυριζομένους, ὅτι εἶναι κακιαδικαστέον, δὲν ἐννοεῖ μόνους ἐκείνους, οἵτινες ἐπιφυλάττονται καὶ ἀναβάλλουσι πᾶσαν ὑπὲρ ἢ κατὰ ἀπράσιν, ἐξ ἐναντίας φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἐκτραπῇ εὐκρινῶς καὶ ἀνεξαρτήτως χωρὶς ὑπεκφυγῆς, διότι τὴν ὑπεκφυγὴν τὸ ὑπουργεῖον θεωρεῖ ὡς τὴν μεγαλητέραν αὐτοῦ καταδικήν, ὑστερον ἀπὸ τῶσας κατ' αὐτοῦ κατηγορίας.

Λαβόντος ἐπὶ τέλος τὸν λόγον ἐτέρου, ἵνα ὑποστηρίξῃ, ὡς εἶπε, τὴν τροπολογίαν του, ἥτις κατετίθη πρὸ πολλοῦ καὶ διενεμχθῇ, παρετηρήθη, ὅτι παρήλθεν ἡ ὥρα καὶ πολλοὶ τῶν βουλευτῶν κεκμηκότες ἀπῆλθον.

Ἐντεῦθεν, ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν, ὁ Πρόεδρος, ἀναγγεῖλαις

τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως εἰς τὴν ἐπιούσαν συνεδρίαν, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 M. M.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκίδης,
Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΑ'.

Τῆς 23 'Ιουλίου 1865.

Πλήρους ἐνομένου τῆς Βουλῆς, ἀναγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνγγεῖλιν ὁ Πρόεδρος, ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κατέθηκεν εἰς τὸ Προεδρεῖον τὴν παρά τινον αἰτηθεῖσαν κατὰστασιν τῆς οἰκονομικῆς τοῦ κράτους καταστάσεως.

Παρατήρησά τις κατόπιν, ὅτι χθὲς, ἀγορεύοντος τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ, ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου τις Σιδουκαστρίτης καλούμενος, ἀλλοτε πληρεξούσιος, θορυβώδης καὶ ἀποτόμως διακρούσας τὸν ἀγορεύσαντα ὑπουργόν, ἀπεβλήθη τοῦ ἀκροατηρίου· ἀπαγόμενος δὲ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἐκακοποιήθη. Ἐρωτᾷ κατὰ συνέπειαν τὸν Πρόεδρον, ὡς ἔχοντα κατὰ τὸν κανονισμόν τὴν εὐταξίαν τῆς Βουλῆς, ἂν ἔχῃ γνώσιν τοῦ γεγονότος.

Ἀπάντησεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι τῶ ὄντι αὐτός, ἔχων ὑπ' ὄψιν του τὸ 89 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, διέταξε νὰ ἀποβιθῇ τοῦ ἀκροατηρίου ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος καὶ ἀπαχθῇ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἄρχην διὰ τὰ πεισιτέρω, ὅπερ καὶ ἐγένετο χωρὶς νὰ προσβληθῇ ποσῶς ὁ ἀποβιθθεὶς.

Παρατηρήσαντος δὲ ἄλλου τινός, ὅτι κατὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ ἐν Καλάμας Μαιεάρχου Σπορίδου ἐδόθη καταγγελία εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἀλλ' ἄχρι τοῦδε οὐδὲν κατ' αὐτοῦ ἐνεργήθη, ἐρωτᾷ δὲ περὶ τούτου τὴν Κυβέρνησιν τί ἐνήγησεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἡ Βουλὴ παρέπεμψε τὴν ἀπάντησιν μετὰ τὸ πέρας τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα ἀπαντήσεως.

Ἐνταῦθα, ἀναγγελλέντος, ὅτι ἀρχεται ἡ ἐξακολούθησις τῆς χθὲς οἰκοπεύσεως συζητήσεως, λαβὼν τὸν λόγον ὁ κατὰ τὴν

παρελθούσαν συνεδρίασιν διακόψας τὸν λόγον του βουλευτῆς, εἶπεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ὡς σῶμα περιορισμένον εἰς στενὰ ὅρια δὲν δικαιούται νὰ ἐπικρίνῃ ποσῶς τὴν Συνέλευσιν, οὕσαν σῶμα κυρίαρχον καὶ αὐτοῦ τινός περιορισμοῦ, οὔτε νὰ ἐξετάσῃ τὸν λόγον τῆς ἀποχωρήσεως τῆς μειονοφηρίας, ἥτις πεισθεῖσα δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇ ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ, ὅτι πᾶσι πολῦτιμα τοῦ ἔθνους συμφέροντα καὶ δικαιώματα. Ἀλλῶς ἡ Κυβέρνησις δὲν περιορίσθη νὰ νομοθετήσῃ ὅσα ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Σῶμα ἐκείνο, ἀλλ' ἅπασι ἐξολοθίσασα καὶ καταλῆρθεῖσα ὑπὸ νομομανίας ἐνομοθέτησε παντοῦ εἶδους νόμους.

Τινὲς ὅμως τῶν προαγορευσάντων ἤγγισαν καὶ ἄλλα ζητήματα, τούτεστι τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν καὶ τὴν συμμαχίαν τοῦ παρελθόντος μετὰ τινων ἐπαναστατῶν, καὶ αὐτὸς μὲν περὶ τοῦ πρώτου οὐδὲν λέγει, αἰσθάνεται ὅμως τὴν ἀνάγκην νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ τόσον συκοφαντηθεῖσα συμμαχία δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς προσωπικά συμφέροντα, καθόσον ἄλλως τε καὶ εἰς ἀμφοτέρως τὰς πτέρυγας ὑπάρχουσι τοιαῦτα πρόσωπα, ἐξ οὗ καὶ δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν ὑπάρχει παρελθὸν προσώπων, διότι πάντες ὑπῆρξαν τὸ παρελθόν.

Μεταβαίῳν δὲ ἔδη ὅπως ἀναλύσῃ τὴν πρότασιν του, τροπολογούσαν τοὺς γ'. δ'. καὶ ε. παραγράφους τοῦ σχεδίου τῆς πλειονοφηρίας, ἤρξατο ἀπὸ τοῦ γ', καὶ ἰσχυρίζεται, ὅτι ἡ τάξις δὲν ἐμπεδύθη, ἡ ληστεία καὶ οἱ φυγόδοικοι λυμαίνονται τὸν τόπον καὶ φόβοι νέων ταριχῶν κρατοῦσι μετέωρα τὰ πνεύματα τοῦ λαοῦ, ὅτι ἡ ἐξουσία δὲν ἐμείνεν ἀμέτοχος ἀνὸς ἀμέσου, τοῦλάχιστον ἐμμέτου ἐπηρεάσεως τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἐζήτησαντο νὰ ἀντικατασταθῇ ὁ γ'. παράγραφος τοῦ σχεδίου διὰ τοῦ ἐξῆς.

« Ἀσμένως ἤκουσαν εἰς τὸν Βασ. Λόγον οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, ὅτι ἡ Υ. Μ. ἀναγνωρίζει εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὸ πνεῦμα τῆς εὐνομίας καὶ τάσεως πρὸς ἐμπόδιον τῆς τάξεως, λυποῦνται δὲ μὴ διορῶντες ταύτην ἐμπεδουμένην. Πάντως ἀδυνατοῦσι νὰ θεωρήσωσι τὴν ἐξουσίαν ὡς μηδὲν ἐπηρεάσασαν τὴν ἐνέργειαν βουλευτικῶν τινων ἐκλογῶν ».

Μὴ ἀναγνωρίζων ποσῶς ἀνάγκη τινὰ ἐκδόσεως νομοθετικῶν διαταγμάτων ἐπὶ τοῦ Δ. παραγράφου, διότι ἡ νομοθεσία ὑπῆρχε πλήρης καὶ οὐδὲν κενὸν περιεῖχε, ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ Κυβέρνησις παρεβίασε ῥητῶς τὸ Σύνταγμα· ἄλλως, εἶπεν, ἠδύνατο, ἐάν παρίστατο ἀνάγκη, νὰ συγκαλέσῃ ἐντὸς Δ. μηνῶν τὴν Βουλὴν, ὅπερ μὴ πράξασα ἐδείξεν, ὅτι εἶχε κακὴν προθε-

σιν. Ἀποκρούων λοιπὸν κατ' ἀρχὴν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκδίδειν διατάγματα δὲν ἀναγνωρίζει ἀνάγκην, διό καὶ τροπολογεῖ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος παράγραφον ὡς ἐξῆς.

« Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ, Βασιλεῦ, συναισθάνονται οὐχὶ μικρὰν λύπην, διότι ἡ καινικὴ τοῦ Συντάγματος πορεία ἐκ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐφαρμογῆς προσέκυψε διὰ πράξεων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἀνηκουσῶν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν νομοθετικὴν ἀρμοδιότητα· ἐκπληρώσουσι δὲ μετὰ τοῦ προσέχοντος πρὸς τὸν θεμελιώδη νόμον σεβασμοῦ τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐτοῖς καθήκον τῆς ἐξελέγξεως αὐτῶν ».

Ἐπὶ τέλος ἔχων ὑπ' ὄψιν του τὴν οἰκονομ. κρίσιν, ἥτις προσεκληθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία κατὰ δύο μὲν ἑκατομμυρία δραχμῶν δι' ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων κῶλυσε τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1864, πλέον δὲ τῶν 5 ἑκατομ. ἑλλειμμα παρεσκεύασεν εἰς τὸν τοῦ 1865, τροπολογεῖ τὸν ε. τοῦ σχεδίου παράγραφον ὡς ἐξῆς.

« Λυπηρὰ εἶναι, Βασιλεῦ, ἡ οἰκονομικὴ κρίσις, εἰς ἣν περιήλθε τὸ Κράτος· οἰκονομία, τιμωρίας καὶ αὐστηρά διαχειρίσεις καὶ ἐξελεγχίς τῆς δημοσίας περιουσίας, τακτοποιήσεις καὶ ἰσορροπία τοῦ προϋπολογισμοῦ, εὐκαιρίας καὶ σταθερὰ ἀπόφασις πρὸς ἀπότῃσιν τῶν ἐθνικῶν ὑποχρεώσεων συντελέσουσι τὰ μέγιστα εἰς βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ ἀνόρθωσιν τῆς δημοσίας πίστεως. Ἐπιληθθήσονται δὲ οἱ βουλευταὶ μετὰ ζήλου τῆς συζητήσεως τῶν ὑποβληθησομένων νομοσχεδίων πρὸς βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους ».

Προτείνας δὲ τὴν παραδοχὴν τῶν εἰρημνῶν τροπολογιῶν ἤτεσεν τὴν τιμωρίαν τοῦ παρανομήσαντος ὑπουργείου.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ὑπουργῶν καὶ τὰ σοφίσματα τῶν φίλων των δὲν ἰσχύσαν νὰ καλύψωσι τὴν παρανομίαν τῆς Κυβερνήσεως, οὐδὲ νὰ πείσωσι τὴν Βουλὴν περὶ τῆς ἀνάγκης, διότι οἰαδήποτε ἀνάγκη δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀνωτέρα τοῦ Συντάγματος. Ἡ διαγωγή τῆς Κυβερνήσεως ἐβλάπτει, εἶπε, τὴν τε Παιδείαν καὶ τὸ ἔθνος· φρονεῖ δὲ, ὅτι τὸ Σύνταγμα σθηνεῖ καὶ ἀπαιτεῖ θεραπείαν. Ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς ὁ ἀγορεύων προέτρεψεν αὐτοὺς νὰ ἀνεχθῶσι τὴν προτεινομένην μομφήν, διότι, τούτου γενομένου, σώζεται τὸ Σύνταγμα καὶ τὸ ἔθνος. Περαιῶν δὲ τὸν λόγον του παρέστησε τὴν ἀνάγκην νὰ χορηγηθῇ ἀμνηστία εἰς τοὺς φυγόδικους.

Ἄλλος ἰσθὼν τὸν λόγον, ἀναβαίνει, εἶπε, μὲ εὐχαρίστησιν

τὸ θέμα, διότι ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου περιήψε μὲ ἀπερίοριστον σέβας τὴν Βουλὴν, διότι ἔφερον εἰς ῥῶς πολλὰς ἀιηθείας καὶ πολλὰς πλάναις συνταγματικαί. Διςχυρισθεὶς, ὅτι ἡ ἀπειραντολογία οὐ μόνον πρέπει νὰ ἐδραιωθῇ εἰς τὴν Βουλὴν, ἀλλ' ὅτι εἶναι ὁ μόνος σκοπὸς καὶ ἡ ἀποστολὴ τῆς Βουλῆς, μετέβη κατόπιν εἰς τὴν ἐπίκρισιν τοῦ ὑπουργείου. Καὶ δὴ παραίτηθεὶς ὡς συναμολογηθεῖσαν τὴν παράστασιν τοῦ Συντάγματος καὶ παρὰ τοῦ ὑπουργείου καὶ παρὰ τοῦ Β. Λόγου καὶ παρ' ὅλων ἐν γένει, ἐπολέμησε τὴν πρόφασιν τῆς ἀνάγκης, καὶ ἰσχυρίσθη, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἀπέδειξεν ἰσχυρῶς τὴν ὑπαξίαν τῆς ἀνάγκης, ἀλλῶς τε, καὶ ὑπαρχούσας ταύτας, αὐτὸς οὐδέποτε θεωρεῖ δικαιολογημένην τὴν παραδίωσιν τοῦ Συντάγματος λόγω δόθεν ἀνάγκης ἀναποδρόστου καὶ ἀκαταραχήτου.

Οὕτω δὴ ἐξακολουθεῖσας ὁ ἀγορεύων διὰ μακρῶν, ἐξήγησε τί ἐννοεῖ διὰ τῆς φράσεως προτιμώτερος ὁ νόμος τοῦ κόσμου, ἀνέρεσε τὸ ἕτερον δόγμα εἰς ἀνάγκης καὶ νόμον μετὰθεσὺ γίγνεται, ὡς μὴ ἐφαρμοζόμενον ἐν τῷ παρόντι, καὶ κατόπιν εἰσῆλθεν εἰς τὴν κατ' οὐσίαν ἐξέτασιν τῶν ἀφορώντων τὴν νῦν-σον Κεραλληνίαν καὶ ἐν γένει τὴν τρομοκρασίαν διαταγμάτων. Ἐνταῦθα, ἀφ' οὗ κατέκρινε τὸν ἐν χρήσει τρόπον τῆς δημοσιεύσεως τῶν νόμων, ἀνέλυσε τὰ διατάγματα τὰ ἀφορώμενα τὴν Ἀστυνομίαν τῆς Ἐπιτηδεύσεως, τοὺς μισθοὺς τῶν ἐκτὶ ὑπαλλήλων, τὴν νομισματικὴν μεταβολὴν, τὴν διαίρεσιν τῆς Κεραλληνίας, καὶ εὗρεν αὐτὰ ἐπιβλαβῆ καὶ αὐθαίρετα. Περαιῶν δὲ τὸν λόγον ἐπεκαλέσθη τὴν ἀκύρωσιν τῶν διαταγμάτων τούτων τῆς ἀφομοιώσεως καὶ τὴν μαμφίαν τοῦ ὑπουργείου.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι χαίρει διὰ τὴν διάστασιν, ἥ ἐλαβον αἱ ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως συζητήσεις, ὅπερ ἀποδεικνύει τὴν θέλησιν τῆς Βουλῆς τοῦ νὰ συζητήσῃ ἐξελέγχοντα τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως ἐλευθέρως καὶ ἀνεπηρεάστως, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ μὴ κεραιπᾷ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς, ὡς παρὰ τινων κατηγοροῦντο. Εἶναι τῶν ὄντι ἀδιάφορον τί φρονεῖ ὁ Κ. Ἰακωβάτος καὶ ὁ Μιλλὰ περὶ ἀπειραντολογίας ἢ φιλαρίας τῶν Βουλῶν, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀδιάφορον διὰ τὴν Κυβέρνησιν ἂν δὲν φρωτιοθῇ ἀρκούντως ἡ Βουλὴ.

Ἄν πρόκειται σήμερον, εἶπεν, οὔτε περὶ τῆς νομιμότητος, οὔτε περὶ τῆς συνταγματικότητος τῶν ἐκδοθέντων διαταγμάτων, ἀλλὰ πρόκειται νὰ ἐξετάσῃ ἡ Βουλὴ τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ταῦτα ἐξεδόθησαν, καὶ τὴν ἀνάγκην, ἥτις τὰ προεκάλεσεν. Ἐάν ὑποθέσῃ τις, εἶπεν, ὅτι, προκειμένου περὶ πολιτείας καταρτι-

σμένης καὶ τοῦ Συντάγματος ἐν πλήρει ἐφαρμογῇ ὄντος, ἐγίνοντο νομοθετικαὶ τινες πράξεις ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὥςως δύναται νὰ δικαιολογηθῇ τούτο ἀπὸ τινος συντάγματος, ὥςως εἶναι ἀδικαιολόγητον ἀπὸ τινος ἄλλου, ἀλλ' ἐάν ὑποθέσῃ πολιτείας μὴ ὀργανισμένην, Συντάγμα μὴ λαβὼν τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν του, καὶ προσέσῃ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἵνα διοικήσῃ τὴν Κράτος, ἔναγκασθη νὰ νομιμευθῇ, τότε βεβαίως ἄλλως πως θὰ κρίναι ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Τὸ ζήτημα ἄρα δὲν εἶναι περὶ τοῦ ἐνόμου ἢ ἀντισυνταγματικοῦ, ἀλλὰ περὶ ἀρμοδιότητος. Οὐδεὶς ἐφαντάσθη, εἶπε, νὰ παρουσιάσῃ τὰ διατάγματα ὡς νόμους τοῦ κράτους διαρκεῖς, διότι πρὶν ἢ περιβληθῶσι τὸ κύρος τῆς Βουλῆς, δὲν ἔχουσι νομιμότητα, ἀλλὰ πρόκειται μόνον σήμερον περὶ τῆς ἀνάγκης, καὶ νὰ κρίνῃτε ἂν ἡδύατο νὰ διοικηθῇ ὁ τόπος ἀνευ τούτων, ζητοῦμεν δὲ ἡμεῖς, εἶπε, νὰ κρίνῃτε τὴν γενικὴν ἀρχὴν τῆς ἀνάγκης, περὶ δὲ τῆς οὐσίας καὶ τοῦ χρησίου ἢ μὴ τῶν διαταγμάτων τούτων θὰ κρίνῃτε ἀκολουθεῖν. Ἀλλὰ διὰ νὰ κρίνῃ ἡ Βουλὴ περὶ τῆς ἀνάγκης δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ἀναλύσῃ ἐν πρὸς ἐν τὰ διατάγματα, διότι ἀρκούσιν αὐτῇ ὅσα ἐξετέλεσαν.

Χωρὶς νὰ ὑπομνήσῃ τί ἐφρόναι ἄλλοτε περὶ μειονοψηφίας, γνωμοδοτεῖ, εἶπεν, ὅτι ἡ μειονότης ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ ἀποχωρήσῃ, διότι ἡ ἀποχώρησις λέγεται πολιτικὴ λειποταξία, ἥς ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ παραλυσιὰ τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Συνελεύσεως καὶ τὸ ἀδύνατον τῆς νομοθετικῆς ἐνεργείας. Ἰσως, εἶπε, τινες τῶν ἐκδοθέντων πράξεων εἶναι ἤδη περιτταί, ὡς παρελθούσης τῆς ἀνάγκης, ἥτις τὰς προεκάλεσεν, ἀλλὰ δὲ τυχὸν εἶναι ἀκατάλληλοι, ἀλλὰ τούτο εἶναι ζήτημα εἰδικὸν καὶ τῆς οὐσίας. Ἡ Βουλὴ γενικῶς οφείλει νὰ κρίνῃ, ἂν ἡ Κυβέρνησις ὀφείλῃ νὰ ἀρτῇ εἰς παραλυσίαν τὴν Ἑλλάδα, ἢ ἂν ὤφειλε νὰ δράξῃ τὸ πηδάλιον με σθεναρὰς χεῖρας καὶ νὰ διευθύνῃ τὸ πλοῖον εἰς ἀσφαλὲς λιμῆνα. ὅπερ καὶ ἐπραξέ.

Μεταβάς κατόπιν εἰς τὴν προσωπικῶς κατ' αὐτοῦ ἀπευθυνθεῖσαν κατηγορίαν, ὅτι ἐπαίσει δόθεν νὰ ὑπηρετήσῃ πολιτικὴν, ἣν ὡς δημοσιογράφος κατηγοροῦσε, καὶ τούτο ἐπράξεν ἐξ ἔρωτος πρὸς τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου, ὅπῃν ἦσαν, ὅτι οὔτε χρηματικὸν κέρδος, οὔτε φιλαρχία καὶ φιλοδοξία τὸν παρείκησε νὰ δεχθῇ τὸ ὑπουργεῖον, ἀλλὰ τὸ καθῆκεν τοῦ νὰ προσφέρῃ τὴν συνδρομὴν του ὡς πολίτης εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν Βασιλεῖα, καὶ μάλιστα εἰς περιστάσεις ἐπικινδύνους καὶ ἀνωμαλούς, καθ' ἃς ἡ γνώμη καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολι-

τεύσεως ἦτον, ὅτι ὑπῆρχεν ἀδύνατον νὰ διέλθωμεν ἀνευ κλονισμῶν τὸν πρὸ τῶν ἐκλογῶν χρόνον. Κατέκρινε καὶ κατακρίνει τινὰ τῶν διαταγμάτων, ἀλλὰ θὰ ἀντίκειτο εἰς τὴν συνειδητὴν του, ἐὰν ἤρπαιτο τὴν ἐν γένει ἀνάγκην τῆς διὰ διαταγμάτων διοικήσεως τοῦ Κράτους, ἢ τῆς ἀφομοιώσεως.

Ἐννοεῖ, εἶπε τελευταῖον, τοὺς ἐνδοιασμοὺς τινῶν βουλευτῶν καὶ τὴν ἐπιφυλακὴν των, ἀλλὰ ποῖον τὸ ἀποτέλεσμα; Ἄν γίνῃ δεκτὴ ἡ γνώμη αὕτη, ἡ Κυβέρνησις θὰ μένει ἐπὶ μακρὸν καὶ ἀόριστον χρόνον ὑπὸ τὸ βάρος τῆς κατηγορίας, ἣν ἀπὸ τοῦδε ἐπιρρίπτει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ὁ προαγορεύσας. Ἀλλὰ τοῦτο οὔτε εἰς τὸ ἔθνος συμφέρει, οὔτε εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῆς Κυβερνήσεως ἀρμοζει. Δὲν πρόκειται μόνον περὶ παραιτίσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ πρόκειται περὶ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς. Ἄς εἶπῃ φανερά ἡ Βουλὴ τί φρονεῖ περὶ τῆς διαγωγῆς μας, εἶναι τῷ ὄντι κατακριτέα αὕτη ἡ ὁχι; Ἀλλ' ἄς προσέξῃ, διότι ἡ ἀπόφασις ἐπιρροαίτεται, μετὰ ὀκταήμερον συζητήσιν ἐρχομένη, δύναται νὰ προσάψῃ μῶμον εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν τιμὴν τῆς Βουλῆς.

Ἐπαναλαβόντος ἐνταῦθα καὶ τρίτην φοράν τὴν λόγον τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου καὶ ἐπεξηγήσαντος τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς πρώτης ἀγορεύσεώς του περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ ἐπεμβάσεως εἰς τὰ ἐσωτερικά τοῦ Τόπου, ὅπερ, ὡς ἔλεγε, παρεξηγήσαν οἱ προαγορεύσαντες, λατῶν ἑτέρος τὸν λόγον ἀνέγνω τεμάχιον ἀγορεύσεως ἐνὸς πρώην πληρετασιῶν, δι' οὗ ἰσχυρίσθη, ὅτι ὅτελε νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ προσβιλλομένη ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν ἀναπόδραστος ἀνάγκη ἦτον ἔκτοτε γνωστὴ εἰς τοὺς περὶ τὸν νῦν πρωθυπουργὸν καὶ ἐπομένως παρεσκευάσθη ἔκτοτε.

Ἐξαντληθείσης τέλος τῆς συζητήσεως, ὁ Πρόεδρος ἐκφύζεν αὐτὴν παραιωμένην καὶ ὡς ἀπόρροιαν τῆς συζητήσεως ἀνέγνω τὸ παρὰ τῶν βουλευτῶν Α. Καραλιθάνου καὶ Κ. Δαρειώτου ὑποβληθέν θέμα, ἔχον ὡς ἑξῆς.

« Ἡ Βουλὴ θεωρεῖ μεμπτέαν τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἕνεκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων καὶ πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναφυεσῶν ἀναγκῶν ἐκδοσὶν διαταγμάτων νομοθετικῆς ἀρμοδιότητος, ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῆς ἐθνικοσυνελεύσεως μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς Βουλῆς, καὶ ἡ ὁχι; »

Ἐνστάσεως δὲ γινομένης, ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι θέμα, ἀλλὰ πρότασις, ἥτις ὀφείλει νὰ διέλθῃ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ,

ἔλαβε χώραν ἐκτεταμένη συζήτης, καθ' ἣν ἐξετέθησαν πολλοὶ ὑπὲρ καὶ κατὰ λόγοι, τινῶν μὲν προτεινόντων, ὅτι τὸ θέμα τοῦτο, ὡς ἀπόρροια τῆς συζητήσεως, πρέπει νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν, ἄλλων δὲ ἀντιπροτεινόντων, ὅτι ἡ συζήτης ἐγένετο ἐν γένει ἐπὶ τοῦ βασιλ. λόγου, καὶ ὅτι νῦν, παραιωθείσης τῆς γενικῆς συζητήσεως, δεόν νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ ἀπάντησις κατὰ παράγραφον, καὶ ἄλλων δι' ἰσχυριζομένων, ὅτι ἐπὶ τῆς ψηφίσεως τοῦ Α' παραγράφου δεόν νὰ γίνῃ τροπολογία σύμφωνος πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συζητήσεως, καὶ τοῦ Προέδρου εἰπόντος, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συζητήσεως εἶναι μικτόν, καὶ κατὰ τὸν κανονισμὸν δεόν νὰ διαιρεθῇ. Ἐπὶ τούτου, δὲ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τινῶν, ὁ Πρόεδρος, ἀναβαλὼν εἰς τὴν αὔριον τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, διαλύσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ἀντύπας,
Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΒ'.

Τῆς 24 Ἰουλίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. ἀνεγνωρίθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνακοινώσαντος τοῦ Προέδρου, ὅτι, κατὰ τὸ πρὸς αὐτὸν ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, τὴν ἐπιούσαν Κυριακὴν (25 Ἰουλίου) τελεσθήσεται ἐν τῷ ἐνταῦθα Μητροπολιτικῷ Ναῷ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀρτι ἀποβιώσαντος φιλογενοῦς Εὐαγγέλου Ζάπα, καὶ προτείνοντος, ὅτι θεωρεῖ καλὸν νὰ παρασταθῇ καὶ ἡ Βουλὴ ἐκεῖ διὰ τινος ἐπιτροπῆς, συλῆσεν ἡ Βουλὴ νὰ κληρωθῇ δεκαμελὴς ἐπιτροπὴ. Οὕτω δὴ, γενομένης τῆς κληρώσεως ὑπ' ἐνὸς τῶν ἀντιπροέδρων, ἔλαχον οἱ ἑξῆς: Σ. Καραμάνος, Δημ. Σκαλτσᾶς, Χ. Α. Χρηστόπουλος, Ἀντ. Μαυρομιχάλης, Α. Σταυρόπουλος, Μιχαὴλ Γίαν οὔλης, Π. Ζάνος, Κ. Πανᾶρετος, Ν. Φαρμάκης καὶ Ι. Πλαίσας.

Ἀνεγνωσθὲν εἰς τὰς πρότας νόμου τοῦ βουλευτοῦ Ἡλ. Μαυρομιχάλη περὶ ἀπονομῆς γενικῆς ἀμνηστίας ἐπὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἐγκλημάτων, τῶν διαπραχθέντων ἀπὸ τῆς καταλύσεως τῆς πρώτης Δυνατείας μέχρι τῆς ἐλύσεως τοῦ Βασιλείου Γεωργίου, καὶ παρεπέμφθη κατὰ τὸν κανονισμὸν.

(Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, Τόμος Α')

τεύσεως ἦτον, ὅτι ὑπῆρχεν ἀδύνατον νὰ διέλθωμεν ἀνευ κλονισμῶν τὸν πρὸ τῶν ἐκλογῶν χρόνον. Κατέκρινε καὶ κατακρίνει τινὰ τῶν διαταγμάτων, ἀλλὰ θὰ ἀντέκειτο εἰς τὴν συνείδησίν του, ἐν ἥρπειτο τὴν ἐν γένει ἀνάγκην τῆς διὰ διαταγμάτων διοικήσεως τοῦ Κράτους, ἢ τῆς ἀφομοιώσεως.

Ἐννοεῖ, εἶπε τελευταῖον, τοὺς ἐνδοιασμοὺς τινῶν βουλευτῶν καὶ τὴν ἐπιφύλαξίν των, ἀλλὰ ποῖον τὸ ἀποτέλεσμα; Ἄν γίνῃ δεκτὴ ἡ γνώμη αὕτη, ἡ Κυβέρνησις θὰ μένῃ ἐπὶ μακρὸν καὶ ἀόριστον χρόνον ὑπὸ τὸ ἔαρος τῆς κατηγορίας, ἣν ἀπὸ τοῦδε ἐπιτίθεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ὁ προαγορεύσας. Ἀλλὰ τοῦτο οὔτε εἰς τὸ ἔθνος συμφέρει, οὔτε εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῆς Κυβερνήσεως ἀρμοζει. Ἄν πρόκειται μόνον περὶ παραιτίσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ πρόκειται περὶ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς. Ἄς εἴπῃ φανερά ἡ Βουλὴ τί φρονεῖ περὶ τῆς διαγωγῆς μας, εἶναι τῷ ὄντι κατακριτέα αὕτη ἡ ὁχι; Ἀλλ' ἄς προσέξῃ, διότι ἡ ἀπόφασις ἐπισημαίνεται, μετὰ ὀκταήμερον συζήτησιν ἐρχομένη, δύναται νὰ προσάψῃ μῶμον εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν τιμὴν τῆς Βουλῆς.

Ἐπαναλαβόντος ἐνταῦθα καὶ τρίτην φορὰν τὸν λόγον τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου καὶ ἐπεξηγήσαντος τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς πρώτης ἀγορεύσεως του περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ ἐπεμβάσεως εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τοῦ τόπου, ὅπερ, ὡς εἶλεγε, παριζήγησαν οἱ προαγορεύσαντες, λατῶν ἕτερος τὸν λόγον ἀνέγνω τεμάχιον ἀγορεύσεως ἐνὸς πρώην πληρεξουσίου, δι' οὗ ἰσχυρίσθη, ὅτι ἤθελε νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ προσβ-λλομένη ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν ἀναπόδρατος ἀνάγκη ἦτον ἐκτοτε γνωστὴ εἰς τοὺς περὶ τὸν νῦν πρωθυπουργὸν καὶ ἐπομένως παρεσκευάσθη ἐκτοτε.

Ἐξαντληθείσης τέλος τῆς συζήτησεως, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν αὐτὴν περαιωμένην καὶ ὡς ἀπόρροίαν τῆς συζήτησεως ἀνέγνω τὸ παρὰ τῶν βουλευτῶν Α. Καραλιθάνου καὶ Κ. Δαρειώτου ὑποβληθέν θέμα, ἔχον ὡς ἑξῆς.

α Ἡ Βουλὴ θεωρεῖ μεμπτέαν τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἔνεκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων καὶ πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναφεισσομένων ἀναγκῶν ἐκδοσὶν διαταγμάτων νομοθετικῆς ἀρμοδιότητος, ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῆς ἐθνοσυνελεύσεως μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς Βουλῆς, ναὶ ἢ ὁχι; *

Ἐνστάσεως δὲ γινομένης, ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι θέμα, ἀλλὰ πρότασις, ἥτις ὀρεῖται νὰ διέλθῃ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ,

ἔλαβε χώραν ἐκτεταμένη συζήτησις, καθ' ἣν ἐξετέθησαν πολλοὶ ὑπὲρ καὶ κατὰ λόγοι, τινῶν μὲν προτεινόντων, ὅτι τὸ θέμα τοῦτο, ὡς ἀπόρροια τῆς συζήτησεως, πρέπει νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν, ἄλλων δὲ ἀντιπροτεινόντων, ὅτι ἡ συζήτησις ἐγένετο ἐν γένει ἐπὶ τοῦ βασιλ. λόγου, καὶ ὅτι νῦν, περαιωθείσης τῆς γενικῆς συζήτησεως, δεόν νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ ἀπάντησις κατὰ παράγραφον, καὶ ἄλλων διασχυριζομένων, ὅτι ἐπὶ τῆς ψηφίσεως τοῦ Α' παραγράφου δεόν νὰ γίνῃ τροπολογία σύμφωνος πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συζήτησεως, καὶ τοῦ Προέδρου εἰπόντος, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συζήτησεως εἶναι μικτόν, καὶ κατὰ τὸν κανονισμόν δεόν νὰ ἀαιρεθῇ. Ἐπὶ τέλος, δὲ, ἐπὶ τῇ αἰτήτῃ τινῶν, ὁ Πρόεδρος, ἀναβαλὼν εἰς τὴν αὔριον τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, διελυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ἀντύπας,
Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΒ'.

Τῆς 24 Ἰουλίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ. ἀνεγνωθήσαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκρινώσαντος τοῦ Προέδρου, ὅτι, κατὰ τὸ πρὸς αὐτὸν ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν, τὴν ἐπιούσαν Κυριακὴν (25 Ἰουλίου) τελεσθήσεται ἐν τῷ ἐνταῦθα Μητροπολιτικῷ Ναῷ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀρτι ἀποβιώσαντος φιλογενοῦς Εὐαγγέλου Ζάπα, καὶ προτεινόντος, ὅτι θεωρεῖ καλὸν νὰ παρασταθῇ καὶ ἡ Βουλὴ ἐκεῖ διὰ τινος ἐπιτροπῆς, συνέστηεν ἡ Βουλὴ νὰ κληρωθῇ δεκαμελὴς ἐπιτροπή. Οὕτω δὲ, γενομένης τῆς κληρώσεως ὑπ' ἐνὸς τῶν ἀντιπροέδρων, ἔλαχον οἱ ἑξῆς: Σ. Καραμάνος, Δημ. Σκαλτσᾶς, Χ. Α. Χρηστόπουλος, Ἀντ. Μαυρομιχάλης, Α. Σταυρόπουλος, Μιχαῖλος Γιάν ούλης, Π. Ζάνος, Κ. Πανάρετος, Ν. Φαρμάκης καὶ Ι. Πλαίσας.

Ἀνεγνωσθὲν εἶτα πρότασις νόμου τοῦ βουλευτοῦ Ἡλ. Μαυρομιχάλη περὶ ἀπονομῆς γενικῆς ἀμνηστίας ἐπὶ ὅλῃν ἐν γένει τῶν ἐγκλημάτων, τῶν διαπραχθέντων ἀπὸ τῆς καταλύσεως τῆς πρώτης Δυνατείας μέχρι τῆς ἐλύσεως τοῦ Βασιλείου Γεωργίου, καὶ παρεπέμθη κατὰ τὸν κανονισμόν.

(Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, Τόμος Α'.)

Αναγγελλθέντος κατόπιν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ χθὲς διακοπεῖσα συζήτηση ἐπὶ τοῦ ψηφορορητέου θέματος μετὰ τὴν γενικὴν ἐπὶ τῆς πρὸς τὸν Β. Λόγον ἀπαντήσεως συζήτησιν, λαβὼν τὸν λόγον εἰς τῶν υποβιβλόντων τὴν προτε-
ραίαν ὡς ψηφορορητέον θέμα τὸ συμπέρασμα τῆς συζήτησεως, ὑπεστήριξε διὰ μακρῶν τὸ θέμα τοῦτο. Εἰς τὴν γενικὴν, εἶπε, συζήτησιν παρεισέφρυσεν καὶ ἐν ζήτημα εἰδικόν, τοῦτέστιν ἡ σφοδρὰ ἐπὶ κρίσις τῆς διαγωγῆς τοῦ ὑπουργείου, καὶ οἱ ἐκ τῶν προτέρων καταδικάζοντες τὸ ὑπουργεῖον, διότι ἐξέδωκε νομο-
θετικά διατάγματα, δὲν ἔφεραν ἀντίρροσιν τινα, ὅτε οἱ κατηγορηθέντες ὑπουργοὶ ἐζήτησαν νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ, πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὴν κατὰ παράγραφον ἐπιψήφισιν τοῦ Β. Λόγου, ἂν τῷ ὄντι εἶναι μεμπτέα ἡ διαγωγή των ἢ ὄχι. Δὲν ἀντιφαίνει δὲ οὔτε εἰς τὸν κανονισμόν τὸ παρελθόν θέμα, διότι ἐν τῷ κα-
νονισμῷ οὐδὲν περὶ τοῦ κατηγορητηρίου τῶν ὑπουργῶν ἢ τοῦ ζητήματος τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς ῥητοῖς κανονίζεται, ὅπερ σημαίνει, ὅτι τὰ ζητήματα ταῦτα δὲν ὑπά-
γονται εἰς κανόνας ὠρισμένους, καὶ τοῦτο ἀπέδειξε καὶ ἡ τακτικὴ τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Ἰσχυρισθεὶς δὲ τελευταῖον, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου περὶ ἀπαράδεκτου οὐ μόνον εἶναι ἐναντία πάσης κοινοβουλευτικῆς συζητήσεως, ἀλλ' οὐδὲ προβλέπεται καὶ ἐν τῷ κανονισμῷ, ἐπεκαλέσθη τὸ 29 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, καθ' ὃ ἡ Βουλὴ πρὸ τοῦ κυρίου ζη-
τήματος ἀποφασίζει περὶ τῶν παρεμπιπτόντων ζητημάτων, καὶ παρεμπίπτει ἀναντιρρήτως, εἶπεν, εἶναι καὶ τὸ προκείμενον πόρισμα τῆς συζήτησεως.

Ἀντιειπόντων δὲ ἑτέρων, ὅτι τὸ προκείμενον θέμα οὐ μόνον ἀντιφαίνει εἰς τὸν κανονισμόν, καθ' ὃν πᾶσα πρότασις πρέπει νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθεῖσιν νὰ υποβληθῇ εἰς συζήτησιν, ἀλλὰ καὶ παράλογος εἶναι καὶ ἐναντία τῆς λογικῆς, ὡς μὴ ἔχοντα τὴν θέσιν τῆς, πρὸ πάντων δὲ προδικάζει ἐπὶ τῆς οὐσίας τῶν διαταγμάτων καὶ θέτει δεσμούς εἰς τὴν συνείδησιν τῆς Βουλῆς, ὅτι ἄλλως τε ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προδικάζῃ περὶ πραγμάτων, τὰ ὅποια οὐσιαστικῶς δὲν ἐξηλεγεῖν οὔτε συνεζήτησε, καὶ ὅτι ἐν τῇ πρὸς τὸν Β. Λόγον ἀπαντήσει τῆς Βουλῆς θέλει περιεχέσθαι καὶ ἡ μομφὴ τοῦ ὑπουργείου ἢ ὁ ἔ-
παινος αὐτοῦ, διότι ἡ τοιαύτη ἢ τοιαύτη ἀπάντησις οὐδένα ἕτερον εὐθύνει καὶ ἐπηρεάζει παρὰ τὸ ὑπουργεῖον, ἐπὶ τῶν Νεωτικῶν ὑπουργῶν, ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβη-
τήσῃ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ, ἂν ἡ θέσις τοῦ

ἀπέναντι τῆς Βουλῆς ἦναι ὁμαλὴ ἢ τούναντίον, καὶ ὅτι μόνοι οἱ ὑπουργοὶ δύνανται νὰ κρίνωσι πότε εἶναι συμφέρον αὐτοῖς νὰ θέτωσι τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης, ὅπερ ἐπιβεβαιούται καὶ ἐκ τῶν ἐθίμων τῶν κοινοβουλιῶν ὅλων τῶν συνταγματικῶν ἐθνῶν.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζήτησεως, ἐτέθη εἰς ψηφορορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Χ. Κανελλό-
πουλον καὶ Β. Σπυροπούλου καὶ ἀπερρίθη διὰ ψήφων 80 κατὰ 62 ἡ ἐξῆς περὶ ἀπαράδεκτου πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Μεσο-
λογίου ἑπ. Δεληγεώργου.

Ἀποκρούσας τὴν πρότασιν τοῦ Κυρίου Καραλιθάνου ὡς μὴ οὖσαν προπολογίαν εἰς τὴν ὑπὸ συζήτησιν ἀπάντησιν εἰς τὸν Βασιλικὸν Λόγον καὶ ἐπομένως ἀντιβαίνουσαν εἰς τὸν Κανονισμόν. »

Ἐτέθη κατὰ συνέπειαν εἰς ψηφορορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλή-
σεως ὑπὸ τοῖς ψηφολέκτας Περ. Μπουτόν καὶ Χ. Μαστραπᾶν τὸ παρὰ τῶν βουλευτῶν Α. Καραλιθάνου καὶ Κ. Δαρειώτου ὑ-
ποβληθέν θέμα, ἔχον ὡς ἐξῆς. « Ἡ Βουλὴ θεωρεῖ μεμπτέαν τὴν Κυβερνήσιν διὰ τὴν ἕνεκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων καὶ πρὸς
θεραπείαν τῶν ἀναρρωσίων ἀναγκῶν ἐκδοσὶν διαταγμάτων νο-
μοθετικῆς ἀρμοδιότητος, ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῆς ἐθνικῆς Συνε-
λεύσεως μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς Βουλῆς, καὶ, ἢ ὄχι; »
Ἐκ τῆς ψηφορορίας δὲ, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον πρωτόκο-
λλον, προέκυψεν, ὅτι 78 εἶπον ὄχι, καὶ 3 εἶπον καί, ἀρνηθέν-
των ψήφον 60.

Πρωτόκολλον ψηφορορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι μεμπτέα
διὰ τὴν ἐκδοσὶν διαταγμάτων ἀπὸ τῆς διαλύσεως
τῆς Συνελεύσεως μέχρι τῆς συγκροτήσεως
τῆς Βουλῆς, κτλ. »

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Κωνστ. Μανουσάκης	Ο
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος		Ὀδων. Μακρυγιάννης	ἀρν.
Αἰάκος Λογιωτατίδης	Ο	Περ. Ἀναρ. Πετράκης	ἀρν.
Ἀναγ. Γιαννουλίδης		Δεμ. Καλλιφρονᾶς	ἀρν.
Μιχ. Α. Καίρης	ἀρν.	Παναγ. Κυριακός	
Ν. Η. Καίρης		Ἀριστ. Μπαλάνος	
Δημ. Τσοκρής	Ο	Σπυρ. Καραϊσκάκης	ἀρν.
Α. Δαμπρυνίδης		Ἀνδρέας Στράτος	Ο

Δημήτριος Γρίδας άρν.
Γ. Γεροθανάσης άρν.
Π. Πετιμεζής άρν.
Ευθ. Δεληγιάννης
Γ. Πλαπούτης Ο
Α. Αντωνόπουλος
Άθην. Γόνδικας
Χ. Σακελλαριάδης Ο
Πλ. Β. Μαυρομιχάλης άρν.
Α. Πετροπουλάκης άρν.
Χρ. Μαστραπής άρν.
Ίω. Σαράκας άρν.
Νικ. Παπαμιχαλόπουλος Ν
Γ. Ζουμπουλάκης άρν.
Άντ. Σ. Μήτσας άρν.
Π. Γουζούσης Ο
Δημ. Τσιτσάρας Ο
Γεώργιος Αποσταλίδης Ο
Πάνος Μανωλίδης άρν.
Δ. Ζώτος άρν.
Κ. Λομβάρδος
Δ. Πατέλης Ο
Σ. Λιονταράκης Ο
Ίω. Πλαίσας Ο
Άνδρ. Φωσκάκης Ο
Λουκούργος Κρεστέντης
Στέρ. Στεφανόπουλος Ο
Χ. Στεριόπουλος Ο
Άλ. Βιλαέτης
Άλέκος Άχολοί
Λουκάς Κατσίνης άρν.
Άναγν. Δημητρίου Ο
Πέτρος Ζάνος άρν.
Ίωάννης Βλαδιανός
Σπυρ. Μαλασπίνας
Κωνστ. Πεταλάς
Άναστ. Μιχαλόπουλος Ο
Ίωάννης Ζαΐνης
Σωτ. Πετιμεζής άρν.
Λεων. Πετιμεζής άρν.

Άνδ. Οικονομόπουλος
Ίω. Παπαδόπουλος άρν.
Ίωάννης Φλέσσας άρν.
Περ. Μαυρομιχάλης άρν.
Γ. Περώτης Ο
Κωνστ. Δημητριάδης άρν.
Άλ. Κοντόσταυλος άρν.
Ίω. Μπαλάρας Ο
Τριαντ. Λαζαρίτης Ο
Κωνστ. Κυπριαδής Ο
Στ. Παδόβας άρν.
Σωκράτης Κουρής άρν.
Γεώργιος Μαρκάρας άρν.
Θεόδωρος Ζερόδης Ο
Νικόλαος Καρυδής άρν.
Νικ. Παγκράτης άρν.
Πολ. Κωνσταντάς άρν.
Θεόδωρος Ρωμάιος άρν.
Ν.χ. Λούδρος άρν.
Γερ. Μαυρογιάννης Ο
Νικ. Γεωργακάτος άρν.
Α. Άννινός Ο
Α. Τσουγανάτος Ο
Γεράσ. Αντύπας Ο
Αντώνιος Ζερβός άρν.
Γεώργιος Φλωριάς Ο
Γ. Ίακωβάτος Ν
Χ. Ίακωβάτος Ν
Γ. Λεβιάδης άρν.
Άναστ. Δημητριάδης
Άνδρ. Νοταράς Ο
Ευθ. Κανελλόπουλος Ο
Ίω. Γ. Ίωάννου άρν.
Εύστ. Οικονομόπουλος Ο
Γεώργιος Αρώνης
Εμμανουήλ Κοντολέων άρν.
Κοσμάς Πανάρετος Ο
Α. Βροντίτης Ο
Χαρ. Α. Χρηστόπουλος
Σπ. Παπαδόπουλος Ο

Δημ. Παπανικολάου
Ίω. Βασιλόπουλος άρν.
Σπ. Σπηλιωτάκης Ο
Σπ. Κοπανίτσας Ο
Ίω. Α. Κορριωτάκης Ο
Αν. Κορριωτάκης Ο
Γεώργιος Λάμπας Ο
Βασίλειος Π. Σπυρόπουλος Ο
Άλ. Σταματοπούλος άρν.
Άριστοτέλης Βαλαωρίτης άρν.
Γεράσ. Σέρβος άρν.
Δημήτριος Τσαμύπουλος Ο
Δημήτριος Παπαλουκάς Ο
Γεώργιος Μπουκίδης Ο
Χρήστος Α. Χρηστόπουλος
Πασ. Δημητριάδης
Άναγ. Σταυρόπουλος Ο
Σπυρ. Οικονομίδης Ο
Άθανάσιος Συναγιώτης Ο
Ασημ. Ζατουνίτης Ο
Ξενοφών Λογυβήτης Ο
Ίωάννης Άλεξίου Ο
Έπ. Δεληγεωργής άρν.
Χαρίλαος Τρικούπης άρν.
Άλέξ. Κουμουνδούρος
Περ. Μπούτας Ο
Π. Καλαμπαριώτης Ο
Ίω. Προβελέγιος Ο
Π. Μοδινός Ο
Άριστ. Ραυτόπουλος άρν.
Έμ. Ναυπλιώτης
Ν. Κονταρίτης Ο
Ν. Φαρμάκης Ο
Ίω. Πρωτοπαπάς άρν.
Ν. Καναδός άρν.
Δ. Ύψηλάντης
Κωνστ. Βοθυμιόπουλος
Τηλέμ. Ρούσης άρν.
Κίμων Χριστοδούλου Ο
Άντ. Α. Μαυρομιχάλης
Ίω. Κετσάκος άρν.
Π. Αιωτσάκος άρν.
Άλ. Α. Κουμουνδουράκης Ο
Χ. Χρηστόπουλος άρν.
Χ. Κανελλόπουλος άρν.
Κ. Οικονομόπουλος Ο
Δημ. Μακρής Ο
Ευθύμιος Κεχαγιάνης Ο
Λουκάς Καραλιόανος Ο
Σπυρ. Κρεμζής Ο
Α. Ρηγόπουλος
Μπενιζέλος Ρούρος Ο
Α. Μπακαούρης Ο
Θάνος Κανακάρης
Άθην. Μητρώης Ο
Κωνστ. Δαρειώτης Ο
Ίω. Δουλίδης Ο
Κωνστ. Μελαχρινός Ο
Γεώργιος Μπούμπουλης
Δημ. Θεοχάρης άρν.
Κωνστ. Πλατής άρν.
Άχιλλεύς Μεταξάς Ο
Μιλτιάδης Κανάρης Ο
Ευστράτιος Παρίσης
Ίακωβός Παζιμαδής Ο
Ματθαίος Γιαννούλης Ο
Σωτ. Σωτηρόπουλος
Άθ. Γρηγοριάδης άρν.
Τάικος Μυροσιδής Ο
Π. Σκαλτσούδης Ο
Δ. Βότσαρης άρν.
Σπυρ. Καραμάνος Ο
Σταμ. Κορζής
Δημ. Βούλγαρης άρν.
Άθανάσιος Μισούλης
Άνδρέας Κουνταριώτης άρν.
Τασ. Πλέσσας άρν.
Άθ. Χατζόπουλος
Δ. Τσιριμώκος
Δ. Χατζίσκος

Α. Κριεζώτης Κωνστ. Κανάρης
 Ν. Βουδούρης άρν. Δημ. Βαλαβάνος Ο
 Αύγ. Αδέρωφ Ο

Προβάσης κατόπιν της Βουλής εις την κατά παράγραφον έπιψήφισιν της απαντήσεως, ανεγνώσθησαν και εγένοντο δεκτοί άνευ αντιρρήσεως ο α', β', γ', δ' και ε' του σχεδίου της πλειονοψηφίας της επιτροπής.

Αναγνωσθέντος του 5'. παραγράφου, λαβών τις τόν λόγον ύπεστήριξε την υπό του βουλευτού Κερκύρας Θ. Ζερβού ύποβληθείσαν τροπολογίαν, έχουσαν ούτως:

α Συμπλήρωσις δέ του έργου τούτου έσται η άφομοιώσις της τε δικαστικής και φορολογικής νομοθεσίας καθ' όλον τό Κράτος και η έκκαθάρσις των άγροτικών κτημάτων, όπως παρέξη ωφέλειαν εις τούς ιδιοκτήτας γεωπόνους και εις τό δημόσιον ταμείον. β

Εξηγήσατο δέ παρά της Βουλής, όπως συστήση εις την Κυβέρνησιν να λάβη υπό σπουδαίαν έποψιν τό περί άφομοιώσεως ζήτημα. Απορρίφθεισης δέ δι' αναστάσεως της τροπολογίας ταύτης, εγένετο δεκτός ο 5'. παράγραφος κατά τό σχέδιον.

Αναγνωσθέντες κατόπιν εγένοντο δεκτοί άνευ αντιρρήσεως και οι παράγραφοι ζ', η', θ', ι', ια' και ιβ' του σχεδίου.

Ούτω δλ, παραιωθείσης της προς τόν Β. Λόγον απαντήσεως, έχούσης ούτω:

Βασίλει,

Οι αντιπρόσωποι του έθνους πρώτον ήδη περιστοιχίζοντες τόν νέον Συνταγματικόν Βασίλεα, διεμνηύουσι μετ' εύφροσύνης τά αίσθήματα σεβασμού και πίστεως, δι' ών ο Έλληνικός λαός ανταποκρίνεται εις την προς αυτόν αγάπην της Υ. Μεγαλειότητος.

Ενώ δέ χαίρουσιν ακούοντες τας προς τας ξένας Δυνάμεις φιλικάς σχέσεις της Υ. Μ. εύελπίζονται, ότι την εύεργετικήν εκείνων συμπάθειαν ύπέρ της προόδου και του μεγαλείου του έθνους θέλει έπαυξήσει η εύνομία και η συνιτή και πατριωτική πορεία της Έλληνικής Κυβερνήσεως.

Η κατά τας βουλευτικές εκλογάς επικρατήσασα ενφ' ήνεί τάξι, απόρροια κυρίως της εισαγωγής του νέου εκλογικού συστήματος και της άποχής της εξουσίας από έπεμβάσεων, έμποιεί την θαρραλεωτέραν πεποίθησιν, ότι από τουδε νέα άρχεται εποχή, καθ' ήν ο προς τούς νόμους σεβασμός και η ειλικρι-

νής αυτών εφαρμογή έσονται η πρωτίστη μέριμνα και ο σταθερός κανών της διαγωγής των τε αρχόντων και των αρχομένων.

Την νομοθετικήν εξουσίαν τό Συνταγμα απένειμεν εις τόν Βασίλεα και την Βουλήν· άλλ' οι αντιπρόσωποι του έθνους αναγνωρίζοντες τό έκτακτον και ανώμαλον των περιστάσεων, εις ός περιέστη η Κυβέρνησις, και τας ένεκα της ποθητής ενώσεως της αδελφής Επτανήσου αναφυέσας ανάγκας, θέλουσι έκτιμήσει τας έν τω μεταξύ έκδοθείσας κυβερνητικές πράξεις, νομοθετική άρμοδιότητος, σχετικώς προς τας περιστάσεις, έν αίς εγένοντο, και τόν σκοπόν, εις ήν απέβλεπον, και θέλουσι κρίνει αυτές έν πνεύματι δικαιοσύνης και μετά πάσης ανεξαρτησίας.

Η οικονομική κατάσταση του κράτους θέλει έφελκύσει κατά πρώτον την σύντονον προσοχήν των αντιπροσώπων του έθνους· οικονομία, τιμιότης και αυστηρά εξέλεγχξις κατά την διαχείρησιν της δημοσίας περιουσίας, τακτοποιήσις και ισορροπία του προϋπολογισμού, ως επίσης ειλικρινής και σταθερά απόφασις του να εκπληρώσωμεν τας εθνικάς υποχρεώσεις θέλουν μαγάλως συντελέσαι προς ανόρθωσιν της τε έσωτερικής και έξωτερικής πίστεως. Οθεν μετ' εύχαριστήσεως ήκούσαμεν, ότι η Κυβέρνησις άσχολείται εις τόν κανονισμόν του προς τας εύεργέτιδας Δυνάμεις εθνικού χρέους, όπερ διά τε την αρχήν και την χρήσιν αυτού προκαλεί εξ ανάγκης την πρώτην μέριμναν και τας ένδελεχείς ήμών προσπάθειας. Ποιοίθαμεν δέ, ότι και κατά την κρίσιμον ταύτην περίστασιν αι εύεργέτιδες Δυνάμεις θέλουσι παρέξει εις τό Έλληνικόν Έθνος νέα δείγματα της εύνοίας αυτών συναινέσαι εις επίειλή περί τούτου συμβιβασμόν.

Νέους πόρους και νέα μέσα εύμερίας θέλουσι χορηγήσει τά περί διανομής της εθνικής γής, περί φυτειών και περί φορολογικού συστήματος άγγελλλόμενα νομοσχέδια. Συμπλήρωσις δέ του έργου τούτου έσται η επέκτασις και τελειοποίησις των μέσων της έσωτερικής συγκοινωνίας και η προαγωγή και ανάπτυξις της ναυτιλίας.

Η τελειωτέρα και οικονομικωτέρα των δημοτικών και διοικητικών αρχών διοργάνωσις και η τροποποίησις του οργανισμού των δικαστηρίων, όπως η δικαιοδοσία αυτών αντιστοιχίη προς τας διοικητικές περιφέρειας, παρίστανται επίσης αντικείμενον νομοθετικής μερίμνης.

Η κατάσταση του στρατού θέλει προκαλέσει ιδιαίζόντως την σπουδαίαν μέριμναν της Βουλής· εις δέ τόν σκοπιμώτερον οργανισμόν της Έθνοφυλακής άσμένως θέλει αυτή συμπράξει, καθό-

σον μάλιστα μετά λύπης παρατηρεῖ, ὅτι δὲν ἐπληρώθη εἰσέτι ὁ περί αὐτῆς διακαὴς τῶν Ἑλλήνων πόθος. Οὕτω δὲ εὐελπίζεται ἡ Βουλὴ, ὅτι ἐπὶ μᾶλλον θελεῖ ἐδραιωθῇ ἡ δημοσία ἀσφάλεια καὶ τάξις.

Τὸν περί προσόντων τῶν δημοσίων λειτουργῶν νόμον θεωροῦσιν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν λειτουργῶν. Δι' αὐτοῦ θέλει ἐπικρατῆται ἡ ἱκανότης καὶ ἡ ἀρετὴ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ θέλουν ἐκλείψει αἱ πολυειδῶς ἐπιδολαβεῖς τῆς προσωρινότητος συνέπειαι.

Ἡ θρησκεία καὶ ἡ παιδεία εἶναι αἱ πρῶται βάσεις τῆς δημοσίας ἡθικῆς, καὶ ἐπομένως τῆς κοινωνικῆς εὐδαιμονίας· περί τῶν εἰς τὴν καρδίαν παντὸς Ἑλλήνος προσφιλεστάτων τούτων ἀντικειμένων περιμένοντες ἀνυπομόνως τὰς προτάσεις τῆς Κυβερνήσεως, διότι τότε μόνον θέλομεν θεωρήσει ἀποτελεσματικῶς ἐξασφαλισμένον τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος, ὅτι ἡ εὐσέβεια καὶ τὰ φῶτα συμπληρώσουσι τὸ ἔργον τοῦ πολιτικοῦ νόμου καὶ τοῦ κοινωνικοῦ πλούτου. Ἡ Ἑλλὰς δὲ θέλει ἀποδειχθῇ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀξία τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς, ἐὰν καὶ οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσωπεύοντες αὐτὴν, ἐμφοροῦμενοι ὑπὸ τῶν ἀγνῶν αἰσθημάτων τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εθνικῆς ἀξιοπρεπείας, καθίστανται ἀνώτεροι πάσης μορφῆς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἰδίων καθηκόντων καὶ διεκδικῶσι μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότητος τὰ δικαιώματα τῶν παρ' αὐτῶν προστατευομένων.

Πάντα τὰ ἀγαθὰ ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ὁ καρπὸς τῆς Συνταγματικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς θρησκευτικῆς τηρήσεως καὶ εὐλικρινοῦς ἐφαρμογῆς ἀπάντων τῶν νόμων τοῦ Κράτους.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ζηλότυπος τῶν συνταγματικῶν αὐτοῦ ἐλευθεριῶν, ὡς θεωρεῖ ὡς κειμήλιον καὶ ὡς τὴν ἀσφαλιστέραν ἐγγύησιν τοῦ τε ἐνεστώτος καὶ μέλλοντος. πέποιθεν, ὅτι ἐμπεδούμενοι ἐπὶ μᾶλλον θέλουν παραγάγει, τῇ αρωγῇ τῆς Θεῆας Πεννίας, τὰς ἐξόχους ἐκείνας ἀρετάς, δι' ὧν εὐδαιμονοῦσι καὶ μεγαλύνονται τὰ ἔθνη, κραταιοῦνται δὲ καὶ δοξάζονται οἱ θρόνοι.

Ἐγένετο κατόπιν ἡ κλήρωσις τῶν μελῶν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ κανονισμοῦ δεκαμελοῦς μεγάλης πρὸς τὸν Βασιλέα προσδεδεμένης ὑπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἀντιπροέδρων Στεφ. Στεφανοπούλου, ἐπιτηρούντων τῶν βουλευτῶν Κ. Κυπριάδου καὶ Χ. Μαστραπῆ, καθ' ἣν ἔλαχον οἱ ἐξῆς. Κωνσ. Θεοδώρου, Ι. Σαφάκας, Ι. Κατσάκος, Ἀνδρ. Γ. Φωσκάκης, Ν. Λαυδρος,

Α. Μπουκαούρης, Ματθαῖος Γιαννούλης, Α. Ἀντωνόπουλος, Κ. Πανάρετος καὶ Α. Πετροπουλάκης.

Ἐνταῦθα, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Προέδρου, ἡ Βουλὴ συνήνεσε νὰ ἐμφανισθῇ ἡ παρουσιάσουσα πρὸς τὴν Α. Μ. τὴν ἀπάντησιν μεγάλῃ πρέσβεισι καὶ πρὶν ἢ κυρωθῶσι τὰ πρακτικά.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἔλασε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὧραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκίδης,
Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΓ'.

Τῆς 25 Ἰουλίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ. ἀνεγνωσθῆσαν τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀκούων τις τὸν λόγον ὅπως ἀναιδέστῃ φράσιν τινὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ, εἰπόντος εἰς προγενεστέραν συνεδρίασιν, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1862 εἰσπράχθησαν φόροι ἀνευ νόμου, εἶπεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ Μαΐου 1861 μέχρι τοῦ Μαΐου 1862, ὅτε αὐτὸς διετέλεσε ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, οὐδὲν τοιαῦτον γεγονός ἐλαβε χώραν.

Ἀνεκοίνωσεν εἰτα ὁ πρόεδρος, ὅτι τὸ προεδρεῖον μετὰ τῆς μεγάλης πρεσβείσεως μεταδίδαντες εἰς τὰ ἀνάκτορα προσεφώνησαν τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ τὴν παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφισθεῖσαν ἀπάντησιν εἰς τὸν ἐναρκτήριον Βασιλικὸν λόγον, ὁ δὲ Βασιλεὺς ἀνταπάντησε τὰδε·

Κύριοι,

«Ἰκουσα ἀσμένως τὴν ἀπάντησιν τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ εὐχαριστῶ αὐτὴν δι' ὅτι μοι δίδει διαβεβαιώσεις, ὅτι θελεῖ ἐνασχοληθῇ ἀνεκδότως εἰς τὰ νομοσχέδια, τὰ ὅποια ἡ Κυβερνήσις μου θελεῖ τῇ ὑποβάλλει, ἀφορῶντα σπουδαία τῆς Πατρίδος συμφέροντα.

Τῶν συμφερόντων τούτων ἡ ἱκανοποίησις καὶ ἡ ἐπίτευξις

τῆς εὐημερίας τῆς Ἑλλάδος ἔστωσαν ὁ μόνος σκοπὸς τῶν προ-
σπαθειῶν μας.

Ἀνεγνωσθήσαν κατόπιν τὰ ἐξῆς ἔγγραφα·

α) Ἀναφορὰ τῶν κατεγόντων τὰς ὁμολογίας τῶν παλαιῶν
χρεῶν τοῦ 1824 καὶ 1825, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται τὴν ἀναγνώρι-
σιν τῶν χρεῶν τούτων καὶ προτείνουνσι μέτρα τινὰ πρὸς ἐξό-
φλησιν αὐτῶν. Παρεπέρθη δὲ αὕτη εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφο-
ρῶν ἐπιτροπὴν.

β) Πρότασις νόμου τοῦ βουλευτοῦ Κ. Πλατὸ περί καταμε-
τρήσεως τῶν πλοίων κατὰ τὸν ἀγγλικὸν τρόπον.

γ) Ὁμοίᾳ τῶν βουλευτῶν Σ. Σαυτεροπούλου καὶ Ν. Παπα-
μιχαλοπούλου περί τῶν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς οἰκηδοῦσάντων.

Λιγότεραι αἱ προτάσεις αὗται παρεπέρθησαν κατὰ τὰς
διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ.

Ἰσοβαλόντος εἴτα τινὸς ἀναφορὰν κατοίκων διαφόρων χω-
ρίων τῆς νήσου Κεφαλληνίας, ζητούντων νὰ προστιθῶσιν εἰς
τὸν ἄξιον Ἀργιστοῦ, ἀπέχοντος ἥτιον τῶν ὅσων ὠρῶν, καὶ
παραπεισθεὶς ταύτης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ,
λαβὼν τὸν λόγον ἕτερος ἐξήκειν, ὅτι τὸ δημοτικὸν συμ-
βούλιον Γυθείου ὑπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν πρὸ μηνῶν ψή-
φισμα, δι' οὗ παρακαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν
Βουλὴν νόμον περί ἐπιβολῆς ἑκτακτοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐξαγομέ-
νων προϊόντων ἐκ τοῦ λιμένος Γυθείου, ὅστις νὰ χρησιμεύσῃ
πρὸς κατασκευὴν προκυμαίας, ἀνέγερσιν φάρου, καὶ κατασκευὴν
γεφύρου ἐπὶ τοῦ Πασσαβῶ ποταμοῦ. Παρακάλεσε κατὰ συνέ-
πειαν τὴν Βουλὴν ἵνα ὀρίσῃ ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτε-
ρικῶν ὑπουργὸς νὰ δώσῃ πληροφορίας τί ἐνέργησεν ἐπὶ τοῦ προ-
κειμένου. Ἡ Βουλὴ οὐδεμίαν ἀποφασιν ἐπένεικε.

Παρελθὼν εἴτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς καὶ πρωθυ-
πουργὸς ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ τρ-
ῆτους, ἐκθεὶς διὰ μακρῶν ὡς προεισαγωγὴν τὴν οἰκονομικὴν κα-
τάστασιν τοῦ κράτους καὶ λεπτομερῶς ἀφηγηθεὶς τὰς οἰκονο-
μικὰς πηλόους τοῦ καὶ περιπτώσεις αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833
μέχρι σήμερον. Ἐκ τῆς μακρᾶ καὶ λεπτομεροῦς ταύτης ἐκθέ-
σεως προκύπτει, ὅτι τὸ ὑφιστάμενον ἔλλειμμα ἔλαβε τὴν ἀρ-
γὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1862 καὶ πρότερον μέχρι τοῦδε ἐπαυξά-
νόμενον διὰ δανείων εἰς τὸ πλεόν τῶν 17 περίπου ἑκατομμυ-
ρίων δραχμῶν, συμπεριλαμβανόμενου καὶ τοῦ δημοσίου χρέους
τῆς Ἑπτανήσου.

Ἐλθεὶς δὲ οὕτω τὴν ἀληθῆ κατὰστασιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ

Κράτους ἐπρότεινεν ὡς συντελεστικὰ ἐν ἐκ τῶν ὁσῶν μέτρων,
ἢ τὴν οἰκονομίαν, ἢ τὴν εὐρεσιν νέων πόρων. Ἐπειδὴ δὲ τὸ
πρῶτον εἶναι ἀνέφικτον, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐλαττωθῇ ὁ
προϋπολογισμὸς, ἐπιταί ἀμέσως τὸ δεύτερον, περὶ οὗ ἐκέλευθ, *εἶπεν*, ὡρίμως καὶ μετ' οὐ πολὺ θέλει ὑποβάλλει νομοσχέδια
συντελούντα εἰς τὸν σκοπόν. Οὐχ ἥτιον, ἐπειδὴ οἱ πόροι εἶναι
προσωρινοὶ καὶ διαρκεῖς, ὑποβλήθησονται, εἶπεν, ἀνάλογοι πρὸς
ἐκατέραν τὴν ιδιότητα ταύτην νόμοι. Ἐν τῷ παρόντι δὲ μετὰ
τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑποβάλλει τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

α) Τὸν περί ἐντόκων γραμματίων (bons de trésor) νόμον.
2) Τὸν περί κρατήσεως τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων. 3) Νό-
μον, δι' οὗ κυροῦται τὸ διάταγμα, ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ὁποῖου
ἐδαπάνησεν ἡ Κυβέρνησις μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς Βουλῆς.

Περαιῶν τὴν μακρὰν ταύτην ἐκθεσὶν τοῦ εἶπεν, ὅτι, ἐπειδὴ
φρονεῖ, καὶ πρὸς τοῦτο πολλὰ τῷ ὑπεβλήθησαν γινώμαι, ὅτι ἡ
Βουλὴ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην διακοπῆς τινος τῶν ἐργασιῶν
τῆς λόγῳ τοῦ ἐπικρατοῦντος κρύσματος καὶ τοῦ τρυγετοῦ τῶν
σταφίδων, συνιστᾷ ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡς κατεπείγοντα τὰ ἐξῆς
νομοσχέδια, ἥτοι τὸ περί ἐντόκων γραμματίων, καὶ τὸ περί
κρυώσεως τῶν γενομένων ἐξόδων.

Λαβόντων κατόπιν ἀλλεπαλλήλως ἐτέρων τὸν λόγον καὶ
ζητησάντων νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς κατα-
στάσεις τῶν οἰκονομικῶν μεταβολῶν, ὅσαι μετὰ τὴν ἐπανάστα-
σιν ἔλαβον χώραν, περιέχουσαι καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς τινὲς
τῶν νέων φόρων δὲν κυδοκίμησαν, συνάμα δὲ καὶ καταστάσεις
τοῦ πρὸ τῆς μεταβολῆς τοῦ θηρίου ὑπάρχοντος ὑλικοῦ ἐν ταῖς
ἀποθήκαις, ἡ Βουλὴ προσέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῶν πρὸς τοὺς
ὑπουργοὺς γενομένων ἐπερωτήσεων.

Οὕτω δὲ, ἀπαντῶν ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τὴν
περὶ τοῦ μοιράρχου Σπορίδου ἀπευθυνθεῖσαν αὐτῷ παρὰ τινος
τῶν βουλευτῶν Καλαμῶν ἐπερώτησιν, διαδεδαιώσατο τὴν Βου-
λὴν, ὅτι τῷ ὅτι ἀπευθύνθη αὐτῷ ἀναφορὰ κατὰ τοῦ εἰρημέ-
νου μοιράρχου περὶ τινων δόθεν καταχρήσεων καὶ καταπιέσε-
ων, ἀλλὰ τὴν ἀναφορὰν ταύτην παρεπίμψεν εἰς τὸν Εἰσαγγε-
λεῖ Καλαμῶν, μετὰ τὴν ἐντολὴν νὰ ἐνεργήτῃ ἀνακρίσεις ἐπὶ τῶν
αναφερομένων κατηγοριῶν. Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ἔχοντος τὴν
ἐπερώτησιν βουλευτοῦ, ὅτι, μὴ ἐπισπευδομένων τῶν ἀνακρί-
σεων, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Μοιράρχος τὴν αὐτὴν ὁδὸν τῶν κατα-
χρήσεων καὶ καταπιέσεων ἐξακολουθεῖ, ἡ Βουλὴ ἤρξισθ εἰς

τάς παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ δοθείσας πληροφορίες.

Προκειμένου δὲ νὰ συζητηθῇ ἡ πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπουργὸν ἐπερωτήσις βουλευτοῦ τινος ἐπὶ τῆς εἰς τὰς ἐφημερίδας δημοσιευθείσης πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἰδιωτικῆς ἐπιστολῆς, ἀνεγνώσθη πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας Γ. Μαρκοῦ περὶ ἀπαράδεκτου τῆς συζητήσεως ταύτης ὡς ἀντιδαινούσης εἰς τὸ Σύνταγμα, ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

«Ἐπειδὴ τὸ ἀρθρον 20 τοῦ Συντάγματος σύμφωνα μετὰ τῆς δημοσίας ἠθικῆς, κηρύττει ἀπολύτως ἀπαράβιαστον τὸ ἀπορῆτον τῶν ἐπιστολῶν.

Προτείνω·

Τὸ ἀπαράδεκτον τῆς πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ἐπερωτήσεως τοῦ Κ. βουλευτοῦ Σκαλλιαρχίδου, θεωρῶν αὐτὴν ἐν οὐσίᾳ ὡς ἀποβλητέαν συνέπειαι ἀντισυνταγματικῆς καὶ ἀθεμίτου πράξεως».

Ἐπὶ τῆς παρεμπιπτούσης ταύτης προτάσεως ἐγένετο μιὰρὰ συζήτης, τῶν μὲν προτεινόντων τὴν τύπωσίν τῆς, τῶν δὲ ἀποκρουόντων αὐτὴν κατ' οὐσίαν ὡς δεσμεύουσαν, ἐὰν γείνη δεκτὴ, τὸ δικαίωμα τῆς ἐπερωτήσεως, καθόσον ἄλλως τε τὸ περὶ ἀπορῆτου τῶν ἐπιστολῶν δὲν ἔχει τόπον ἐνταῦθα, διότι ἡ περὶ τῆς ἐπιστολῆς πειθὸν νὰ ἐδικομίσθῃ εἰς τὰς ἐφημερίδας παρὰ τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνετο αὐτὴ, ἐπὶ τέλους, μὴ γενομένης δεκτῆς τῆς τυπώσεως καὶ προκειμένου νὰ τιθῇ εἰς ψευδογραφίαν ἡ παρεμπιπτούσα πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας, ὁ ἀπευθύνων τὴν ἐπερωτήσιν ἐκήρυξεν, ὅτι ἀνακαλεῖ αὐτὴν· τοῦτου δὲ γενομένου, ἀνεκλήθη ἐπίτῃ καὶ ἡ περὶ ἀπαράδεκτου πρότασις.

Λαβὼν κατόπιν τὸν λόγον ἕτερος ὅπως ἀναπτύξῃ τὴν περὶ δημάρχου Λαυρίου ἐπερωτήσιν του, εἶπεν, ὅτι δὲν ἐνδιαφέρει ποσῶς ἡ παῦσις τοῦ δημάρχου τούτου, διότι στηρίζεται εἰς τὸ δικαίωμα, ὅπερ ἔχει ἡ Κυβέρνησις, ἐνδιαφέρεται μόνον περὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς του, ἥτις δὲν ἐγένετο συμφωνῶν πρὸς τὸν ψηφισθέντα παρὰ τῆς Συνελεύσεως, κυρωθέντα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ δημοσιευθέντα περὶ δημοσιευμάτων νόμον, καθ' ὃν ὄφειλε νὰ ἀντικατασταθῇ ὁ παῦσις Δήμαρχος δι' ἐκλογῆς, καὶ ὅχι διὰ διορισμοῦ ἐνὸς Δημοτ. Συμβουλίου ὡς, καὶ ἐγένετο.

Ἀπαντῶν εἰς ταῦτα ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν εἶπεν, ὅτι ἡ διαγωγή τοῦ δημάρχου Λαυρίου εἶχε καταστήσῃ σκανδαλώδης καὶ ὡς τοιαύτη παρείχε περιπλοκάς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν

Κυβέρνησιν, ἐνδιαφερομένην περὶ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τῆς καλῆς τῶν δήμων διοικήσεως. Ἐπειγομένη ὅθεν ἡ Κυβέρνησις νὰ παῦσῃ αὐτὸν, ἐπ' αὐτοφύρῳ πολλακίς συλληφθέντα ὡς ὑποθάλλοντα τὴν ληστείαν, δὲν ἔδυνάτο, ὡς ἐκ τῶν ἐκτάκτων περιπτώσεων, νὰ διατάξῃ νίαν ἐκλογὴν, διὰ ταῦτα ἀντικατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τῇ θέσῃ τοῦ σχετικοῦ ψηφίσματος τῆς προσωρ. Κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον ἀναντιρρήτως καὶ μόνον δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν μεταβατικὴν αὐτὴν κατάστασιν.

Ἀντειπόντος δὲ ἑτέρου, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι τῷ ὄντι σπουδαῖον καὶ ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἡμέλεισιν, ἀφ' οὗ δὲν ἔδυνάτο νὰ διατάξῃ νέας ἐκλογάς, νὰ φέρῃ καὶ προσωρινόν τινα νόμον, ἐλαβε τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐξηγήσας ἐν συνόψει τὰ περὶ τῶν ἐν Πλείᾳ δημάρχων ὡς σχετικῶν πρὸς τὴν ἐπερωτήσιν ἦλθεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔδυνάτο νὰ ἀρήσῃ εἰς παραλυσίαν τοὺς δήμους τοῦ κράτους, ὅταν ἀλλεπαλλήλοι ἐκθέσει τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν παριστάνωσι τὴν διαίκησιν αὐτῶν ἐλασινὴν ἕνεκα τινῶν ἐκ τῶν ὑφισταμένων δημάρχων, οἵτινες σύντροφον ἔχουσι τὴν ζωοκλοπὴν καὶ τὰς καταπιέσεις τῶν πολιτῶν, ἀλλ' ὄφειλε προσωρινῶς καὶ μέχρι τῶν ἐκλογῶν νὰ ἀντικαταστήσῃ αὐτοὺς κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐλαβον τὸν λόγον καὶ πολλοὶ ἄλλοι καὶ διαφόρους ἐξέθεσαν γνώμας, ἐπὶ τέλους δὲ καὶ ὁ πρωθυπουργός, ὅστις εἶπεν, ὅτι ἡ μόνη λύσις τοῦ προκειμένου ζητήματος ἔγκειται εἰς τὸ νὰ ἐπισπευσθῶσιν αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαί, αἵτινες δύνανται νὰ λάβωσι πέρας ἐντὸς δύο μηνῶν, ἐὰν οἱ προτείναντες τὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων ἀνακαλέσωσι τὴν πρότασιν των.

Ἐνταῦθα πολλῶν ἄλλων ζητούντων τὸν λόγον, ὁ Πρόεδρος, ἀναβελῶν τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς συζητήσεως ταύτης εἰς τὴν προσεχὴ συνεδρίαν, ἔλυσε, ἐπινεύσει τῆς Βουλῆς, αὐτὴν περὶ ὧραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ἀντίπας,

Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΔ'.

Τῆς 27 'Ιουλίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περί τὴν 11 ὥραν Π. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ανεγνώσθησαν αἱ ἐξῆς προτάσεις.

α). Πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας Θ. Ζερβοῦ περί ἀνεγέρσεως φάρου Γ'. τάξεως δαπάνη τοῦ δημοσίου ἐν τῇ προκυμαίᾳ Λευκίμνης.

β). Ὁμοία τῶν βουλευτῶν Ν. Καναβοῦ, Ν. Φαρμάκη καὶ Χ. Μαστραπᾶ περί συνοικισμοῦ κατὰ τὸ παράλιον Πλατανίτη καὶ Παλαιοωράκη τῆς Ναυπακτίας.

γ). Ὁμοία τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου Ἀντ. Μαυρομιχάλη περί ἀναρμοδιότητος τῶν τακτικῶν δικαστηρίων εἰς τὰς στρατιωτικὰς ὑποθέσεις.

δ). Ὁμοία τῶν βουλευτῶν Δ. Θεοχάρη καὶ Στ. Στεφανοπούλου περί ἀναπληρώσεως τῶν παυομένων δημάρχων.

ε). Νομοσχέδιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ περί κυρώσεως τῶν ἀπὸ 21 10βρίου 1864 καὶ 21 Ἰανουαρίου 1865 Β. διαταγμάτων ἀφορῶντων τὴν ἐφαρμογὴν ἐν Ἑπτανήσῳ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας κτλ.

ς). Ὁμοιον τοῦ αὐτοῦ περί κυρώσεως τῶν ἀπὸ 21 10βρίου 1864 καὶ 22 Φεβρουαρίου 1865 Β. διαταγμάτων ἀφορῶντων τὴν ὑγειονομικὴν νομοθεσίαν, τὰς ὑγειονομικὰς ἀρχὰς καὶ τὴν σύστασιν λοιμοκαθατηρίων ἐν Ἑπτανήσῳ.

ζ). Ὁμοιον περί κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 Μαρτίου ε. ε. Β. διατάγματος ἀφορῶντος τὴν διαίρεσιν ἑκατέρας τῶν νήσων Κερκύρας καὶ Κεφαλληνίας εἰς τρεῖς ἐπαρχίας.

η). Ὁμοιον περί κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 17 10βρίου 1864 Β. διατάγματος, ἀφορῶντος τὴν διοικητικὴν διαίρεσιν τῆς Ἑπτανήσου.

θ). Ὁμοιον τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν περί κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Σαραζίνου Μονφερριέρου συμβάσεως, ἀντικείμενον ἐχούσης τὴν ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαίδος λίμνης.

ι). Ὁμοιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ περί τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν προΐοντων τῆς γῆς καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν διὰ τὸ ἔτος 1865 καὶ

ιδ). Πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Τριφυλίας Σ. Σωτηροπούλου περί προσθήκης εἰς τὸ ἀπὸ 19 Ἰανουαρίου Β. διάταγμα τῶν ἐξῆς, α' Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἔσσει ἐξακολουθήσις τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τοῦ κράτους μέχρι τέλους τοῦ προσεχῶς 7θρίου ε. ε. α

Παραπέμφθησαν δὲ νὰ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσι.

Προτείναντος ἐνταῦθα τοῦ βουλευτοῦ Α. Μαυρομιχάλη, ἵνα παραγγελθῇ ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν νὰ διατάξῃ τοὺς δικηγόρους τοῦ δημοσίου ἵνα ἀναστείλῃσι τὴν πρόδον τῶν ἐκκρεμῶν στρατιωτικῶν δικῶν μέχρι οὗ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προτάσεώς του, ἀπάντησεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν νόμων ἰσχυόντων.

Λαθὼν τις εἶτα τὸν λόγον ἐπρότεινε τὴν μεταβολὴν τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ προταγῇ ἡ συζήτησις τῆς περὶ προσθήκης ὑπαλλήλων εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς προτάσεως ὡς κατεπίγουσα καὶ ἀφορώσα τὴν ἱκανοποίησιν ἀρχαίων ὑπαλλήλων τῶν βουλευτικῶν σωμάτων. Ἀντειπόντος δὲ ἄλλου, ὅτι οὐ μόνον ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος πρότασις δὲν εἶναι κατεπίγουσα, ἀλλ' ὅτι καὶ μὴ προτεινομένη παρὰ τοῦ Προέδρου, ἀρμοδίου ὄντος νὰ γνωρίζῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας τοῦ γραφείου, ἀλλ' εἶναι καὶ ἀπαράδεκτος ὡς μετατρέπουσα τὸν μόλις πρὸ τινων ἡμερῶν ψηφισθέντα κανονισμὸν τῆς Βουλῆς, ὁ προτείνων τὸ κατεπίγον ἀνεκάλεσε τὴν πρότασιν του.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι οὐδεὶς ἀγνοεῖ, ὅτι ἡ Ἑλλὰς σήμερον πολιορκεῖται σχεδὸν ἀπειλούμενη ἀπὸ τὴν καθ' ὅλην τὴν Τουρκίαν διασπαρείσαν ἐροτολογὸν ἐπιδημίαν τῆς χολέρας. Ἀναγνωρίζει μὲν, εἶπε, τὰ σπουδαῖα μέτρα τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ἐπικειμένου κακοῦ, ἀλλ' ἀμφισβᾷ ἂν διατηρῶνται ταῦτα καλῶς παρὰ τῶν ἐπιτετραμμένων ὑπαλλήλων, διότι, ὡς ἀναγινώσκει εἰς τινὰ ἐφημερίδα καὶ καθ' ἃς πληροφώρας ἔχει καὶ ἰδιαιτέρως, παραβιάζονται αἱ ὑγειονομικαὶ διατάξεις, ἰδίως μάλιστα εἰς τὸ λοιμοκαθαστέριον Σαλαμίνος· διὰ ταῦτα θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ προσέλθῃ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς καὶ δώσῃ πληροφωρίαν περὶ τούτου τε εἰδικῶς καὶ ἐν γένει περὶ τῆς καταστάσεως τῆς υγείας τοῦ κράτους, διότι, ὡς μανθάνει, ἐπετράπη εἰς τὰ ἱσπανικὰ πλοῖα, τὰ ἐξ ἐπιχολέρων μερῶν προερχόμενα νὰ καθαρίζονται εἰς σπέτσας. Περαιῶν δὲ τὸν λόγον ἐπρότεινε τὴν κατάργησιν τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Ψυταλείᾳ λοιμοκαταλείου.

Προθέσαντος δὲ ἑτέρου, ὅτι μεταβὰς καὶ αὐτὸς εἰς Σαλαμίνα ἔκουσε παράπονα πολλὰ διὰ τὴν ἑλλειψιν παραπηγμάτων ἀρκούντων εἰς τοὺς ἐκεῖ καθαριζομένους, ὑπερβαίνοντας νῦν τοὺς 290 καὶ μετ' ὀλίγον αὐξηθησόμενους, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο φρονεῖ καλὸν νὰ μετενεχθῶσιν ἐκ τοῦ Λαυστάθμου τὰ ἐκεῖ ἀργοῦντα πλοῖα, ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς λοιμοκομεία, καὶ μὴ παραδεχθέντος πρὸς τοῦτους, ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος ἐκ τοῦ ὅτι τὰ Σπερζιωτικὰ πλοῖα καθαρίζονται εἰς τὸ Λοιμοκαθαρτήριον τῆς νήσου ἐκείνης, ἀπέχον τῆς πόλεως δύο περίπου ὥρας, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργὸς, ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς γολέρας, ὡς ἐνδιαφέρον ἀπασαν τὴν Ἑλλάδα, δὲν εἶναι ἀντικείμενον συζητήσεως δημοσίας, ἐκτὸς ἂν ἡ Βουλὴ νομίζῃ, ὅτι δύναται νὰ προτείνῃ μέτρα ἄλλα ἐκείνων, τὰ ὅποια ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ λάβῃ, ὅτε δέον νὰ ὀρίσῃ μίαν ἡμέραν συζητήσεως τοῦ προκειμένου ζητήματος. Ἄν καὶ τὰ μέτρα, τὰ ὅποια ἡ Κυβέρνησις ἐλαβεν, εἶναι τοιαῦτα, ὥστε ἡδυνάτῃ τις νὰ τὰ θεωρήσῃ σκληρότερα τοῦ δέοντος καὶ ἐάν τία τῆς φιλανθρωπίας, καὶ ὅμως οφείλει νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ νόσος ἀπειλεῖ τὸ Κράτος, κρούουσα τὰς θύρας αὐτοῦ, καὶ οὐδὲν μείσον θὰ καταστῇ ἱκανὸν νὰ τὴν ἐμποδίσῃ, διότι ἅπαντα ἡ Τουρκία καὶ αὐτὴ ἡ Θεσσαλία ἐκπύρηνθη ἐπιγόλερος, καὶ εἶναι ἀδύνατος ἡ διὰ ξηρᾶς ἐπιτυχία τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως.

Προσέθηκεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις μόλις μαθούσα τὴν εἰς Αἴγυπτον ἐμφανισιν τῆς νόσου ταύτης, καὶ πρὶν εἰς διαδοθῇ εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς Τουρκίας, ἐλαβε τὰ προσήκοντα μέτρα καὶ συνέστησεν εἰς πολλὰ μέρη λοιμοκομεία, ἰδίως δὲ ἐν κεντρικὸν ἐν Ἀθῶν, ἐσχάτως δὲ καὶ τὰ βόρεια μέρη τῆς Ἑλλάδος ἐξασφαλίσθησαν διὰ τῶν λοιμοκαθαρηρίων Σκιάθου καὶ Κερκύρας. Ἐπὶ τοῦ ἰδίου πραγματικοῦ ζητήματος, τῆς ἱκανότητος δηλ. καὶ δραστηριότητος τῶν ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων, ἡ Κυβέρνησις ἐλαβεν ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα ἐπιτηροῦσα τὴν διαγωγὴν των καὶ τιμωροῦσα αὐτῶν τοὺς παραβάτας, καὶ ὅσον ἐνδέχεται μεριμνῶσα περὶ πάντων, ὥστε ἐλπίζεται νὰ ἀπαλλαγῇ ἡ Ἑλλὰς, θοῆς συνάρασι, τοῦ ἐπαπειλούντος αὐτὴν κινδύνου.

Λαβόντων κατόπιν τὸν λόγον καὶ ἄλλων, ἀναπτυξάντων τὸ ἀντικείμενον τῆς νόσου ἐπιστημονικώτερον, εἰς τῶν ὁποίων ἐπρότεινε τὴν σύστασιν ἐνὸς κεντρικοῦ λοιμοκαθαρηρίου ὡς προσφορώτερου καὶ ὠφελιμωτέρου, τοῦ δὲ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν

διαβεβαίωσαντος, ὅτι περὶ πλοίων δὲν πρέπει νὰ γίνεταί λόγος, διότι οὐδὲν δυνάμεθα νὰ διαθέσωμεν εἰς λοιμοκομείον, ἡ Βουλὴ ἀκριτοῦσα προέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἣτοι εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς κατὰ τὴν προτεραίαν διακοπείσης συζητήσεως ἐπὶ τῆς περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ δημάρχου Λαυρίου ἐπερωτήσεως.

Οὕτω δὲ λαβὼν τις τὸν λόγον, ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ περιβίασις τῶν νόμων τείνει νὰ θεμελιώσῃ παρ' ἡμῖν παράδοξόν τινα κατάστασιν πραγμάτων, διὰ τοῦτο ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ λίαν σημαντικοῦ τούτου ζητήματος, τῆς παραβιάσεως δηλ. τοῦ δημοτικοῦ δικαιώματος, ὅπως τεθῇ ἐν τέρμα εἰς τὰ ὅρια τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Δὲν ὁμιλεῖ εἰδικῶς περὶ τοῦ δημάρχου Λαυρίου, διότι τὸ οὐσιωδέστατον εἶναι ἡ παραβίασις ῥήτου νόμου. Χθὲς εἶχε τὴν ἐναντίαν ἰδέαν, ἀλλὰ σήμερον μελετήσας τὸν νόμον μετεπίσθη καὶ καταγγέλλων τὴν ὑπέρβασιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας προτείνει νὰ μεταβῇ ἡ Βουλὴ τὴν πρᾶξιν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἀντιθεταίνουσαν εἰς ῥητὸν νόμον, ὑπέσχετο δὲ ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς τὴν ἐξῆς πρότασιν.

« Ἡ Βουλὴ, ἀποφαινομένη, ὅτι ἡ ἀντικατάστασις τοῦ δημάρχου Λαυρίου ἐγένετο κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ».

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅτι χθὲς ἐν συντόμῳ ἐξέθηκε τὴν ὑπόθεσιν τῆς παύσεως τοῦ δημάρχου Λαυρίου, εἰπών, ὅτι λόγοι δημοσίας ασφαλείας, λόγοι προσβολῆς τῶν δικαιωμάτων μιᾶς ξένης ἐταιρίας, τῆς ἐταιρίας τῶν σκωριῶν, καὶ τὸ σπουδαιότατον λόγοι ὑπεθάλψεως τοῦ λισιάρχου Κίτζου ἠνάγκασαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ προῇ τάχιστα εἰς τὴν παύσιν του. Ἦδη δὲ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀντικαταστάσεως λέγει, ὅτι δὲν ἡδυνάτο, οὔτε μίαν καὶ στιγμὴν νὰ μείνῃ ὁ τόπος ἀδιοίκητος, καὶ ἐπομένως, μὴ αὐτῶν τῶν περιστάσεων καταλλήλων πρὸς ἐνέργειαν νέας ἐκλογῆς, ἐθεραπεύθη τὸ κενὸν διὰ τοῦ ψηφίσματος τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως. Ἐντεῦθεν ἐννοεῖ, εἰπών, ἡ Βουλὴ, ὅτι οὐδεὶς νόμος ἐγένετο παραβάσις, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἐσπείρηθη ἐπὶ νόμου μὴ καταργηθέντος.

Ἀντιπετόντος δὲ ἑτέρου, ὅτι δὲν δύναται τις νὰ μεταβῇ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν πρᾶξιν τοῦ δημάρχου, ἀλλὰ διὰ τὴν παράνομον ἀντικατάστασιν, καθόσον τὸ ψηφισμα τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως καταργήθη διὰ μεταγενεστέρου νόμου, τοῦ περὶ διμοιρεσιῶν, καὶ οφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν

Βουλὴν προσωρινὸν τινα νόμον, ὅταν δὲν ἔδυνάτο νὰ διατάξῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰς ἐκλογάς, διότι ἄλλως τε, ὅτε ἐγένετο ἡ παύσις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος δημάρχου, ἡ Βουλὴ ἦτο παρούσα, ἐξέθηκεν ὁ Πρωθυπουργός, ὅτι δὲν ἔδυνάτο ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀναβάλῃ αὐτὴ ἐπὶ στιγμὴν τὴν παύσιν τοῦ δημάρχου τούτου, διότι ἐκλήδετο τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου καὶ τῆς δημοσίας τάξεως μᾶλλον ἐκείνων, οἵτινες διεγείρουσι σήμερον συζητήσιν τοιαύτην. Καὶ ἤθελεν ἐνεργῆσαι μάλιστα τὴν παύσιν αὐτοῦ πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ἐὰν δὲν ἤθελε νὰ μὴ παρεξηγηθῇ, ὅτι διόθεν μεροληπτεῖ· μετὰ ταῦτα ὁμῶς πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ἠθικῆς δὲν ἔδυνάτο, οὔτε ὥφειλε νὰ μὴ προκαλέσῃ τὴν παύσιν του. Καὶ μὲν αὐτὸς φρονεῖ, ὅτι δὲν ἰσχύει τὸ περὶ τούτου ψήφισμα τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως, ἀλλοὶ ὅμως φρονοῦσι τοιαντίον, στηριζόμενοι εἰς τὸ ἄδύνατον νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νέος νόμος εἰς ἐκτακτοὺ ἐποχὴν θανάτου, καταδικῆς, ἢ καὶ παύσεως τοῦ δημάρχου, καὶ φρονούντες, ὅτι ἡ Συνέλευσις τὰ περὶ τῆς νέας ἐκλογῆς ἐκάνονισε χωρὶς νὰ προβλέψῃ ὅλας τὰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ἄλλως τε δὲ, τοῦ νέου νόμου καθιερούμενος τὴν διάταξιν, ὅτι ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως τοῦ δημάρχου τὰ τῆς ἐκλογῆς καθήκοντα ἀνατίθενται εἰς τὸν πρῶτον τοῦ συμβουλίου, δύναται τις ἐξ ἀναλογίας νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὸν αὐτὸν καὶ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τοῦ δήμου. Εἰς δὲ τὴν ἐνστάσιν, ὅτι ἡ Βουλὴ διατελεῖ παρούσα, ἀπαντᾷ, ὅτι, πρὶν ἢ καταρτισθῇ καὶ ἀπαντήσῃ εἰς τὸν βασ. λόγον ἡ Βουλὴ, δὲν δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ παρουσιάσῃ νόμους εἰς αὐτήν. Τελευταίον εἶπεν, ὅτι τὸ γεγονός στηρίζεται εἰς τὴν διαφορὴν ἐξήγησιν τοῦ νόμου, εἶναι τοῦτέστι ζήτημα ἐρμηνείας αὐτοῦ καὶ δὲν δίδει χώρον εἰς μομφὴν ἐπίσημον.

Κατόπιν ἔλαβον τὸν λόγον καὶ πολλοὶ ἄλλοι λαλήσαντες διὰ μακρῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ, καὶ ἰσχυρισθέντες, οἱ μὲν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχεν ἀποδείξει περὶ τοῦ λεγμένου χαρακτηρισμοῦ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος δημάρχου, ἐξ ἐναντίας ἐγνωρίζεν, ὅτι ὑπῆρχεν εἰς τῶν πλουσιωτέρων καὶ ἐντιμωτέρων πολιτῶν, ὅτι οὐδέποτε ἀντέπραξεν αὐτὸς εἰς τὴν ἑταιρίαν τῶν σκωριῶν, ὅτι ἡ φιλικὴ τῶν ληστῶν δὲν εἶναι τὸ Λαύριον, ἀλλ' ὁ Μαραθῶν, ὅτι ἡ παύσις αὐτοῦ εἶναι πατριαστικὴ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ θεωρεῖται ἀνωτέρω τοῦ νόμου ἡ θέλησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει λόγον διὰ τὴν παραβίασιν τῶν δημοτικῶν θεσμῶν, οὓς περὶ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἐπὶ τουρκοκρατίας εἶχεν, ὅτι, τῆς Συνελεύσεως καταργησάσης τὸ προλαβὸν δημοσι-

κὸν σύστημα, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἀνατρέχῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰ καταργηθέντα νομοθετήματα, ὅτι τὸ πρᾶγμα ἔδυνάτο νὰ δικαιολογηθῇ ἐκ τῆς ἀναπορεύτου ἀνάγκης, ἀλλὰ τοιαύτη δὲν ὑπῆρξεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὡς τοῦτο ἐπιβεβαιούται, διότι ὁ παυθεὶς οὔτε κἀν κατεδιώχθη δικαστικῶς· οἱ δὲ, ὅτι αἱ ἀποδείξεις περὶ τῆς ἐνοχλῆς τοῦ δημάρχου εὐρίσκονται εἰς τὰ ἔγγραφα, τὰ ὅποια ὁ ὑπουργὸς κατέθεκεν εἰς τὸ πρῶτον, ὅτι ὁ νέος νόμος ὁ παρὰ τῆς Συνελεύσεως ψηφισθεὶς μετέβαλε μόνον τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, ἐπομένως δὲν ἠκύρωσε τὸ ψήφισμα τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ὑπόλοιπον μέρος τοῦ δημοτικοῦ νόμου, τὰ ὅποια ἰσχύουσι καὶ νῦν ἐτι μέχρις οὗ δὲν ἀκυρωθῶσιν, ἐπομένως ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐνέργησεν οὐκ αὐθαίρετως, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει νόμων ἰσχυόντων, καὶ τέλος, ὅτι ἡ παύσις καὶ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ δημάρχου Λαυρίου ἐγένετο νομίμως.

Κλεισιθεὶς ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, προέκυψαν ἀμφισβητήσεις περὶ τοῦ ψηφοφορητέου θέματος, τῶν μὲν ζητούντων νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν ἡ παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Σ. Πετιμεζᾶ κατατεθείσα πρότασις, τῶν δὲ ἰσχυριζομένων, ὅτι τὸ θέμα πρέπει νὰ διακριθῇ καὶ νὰ προταγῇ εἰς ψηφοφορίαν τὸ ἀπώτερον, ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Κ. Κυπριάδου προταθὲν καὶ ἔχον ὡς ἐξῆς. α Ἡ Βουλὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰ λεγθέντα μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. β Ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως ἀπαφάνθη, ὅτι ὡς ψηφοφορητέον θέμα πρέπει νὰ τεθῇ πρώτη ἡ ἀνωτέρω πρότασις τοῦ Κ. Κυπριάδου.

Οὕτω δὲ, τεθείσα αὕτη εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοῦ ψηφοδέκτας Χ. Κανελλόπουλον καὶ Π. Σπυρόπουλον, ἐγένετο δευτὴ διὰ ψήφων 67 κατὰ 43, κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ, τὴν πρότασιν τοῦ Κ. Κυπριάδου, τοῦ ὅτι ἀρκεσθεῖσα α εἰς τὰ λεγθέντα μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, καὶ ἡ ὅχι ; »

Κωνστ. Θεοδώρου	N	Μιχ. Δ. Καίρης	O
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος		N. Π. Καίρης	
Αἰακὸς Λογιωτατίδης	N	Δημ. Τσακρῆς	N
Ἀναγ. Γιαννουλίδης		Λ. Λαμπρινίδης	

Κωνστ. Μανουσάκης	Ν	Πέτρος Ζάνος	Ν
Όθων Μακρυγιάννης	Ο	Ιωάννης Βλαβιανός	Ν
Περ. Άνκρ. Πετράκης	Ν	Σπυρ. Μαλασπίνας	Ν
Δημ. Καλλιφρονάς	Ο	Κωνστ. Πεταλάς	Ν
Παναγ. Κυριακός	Ν	Αναστ. Μιχαλόπουλος	Ν
Άριστ. Μπαλάνος	Ν	Ιωάννης Ζαΐτης	Ν
Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ο	Σωτ. Πετιμεζής	Ο
Ανδρέας Στράτος	Ν	Ατων. Πετιμεζής	Ο
Αιμ. Αιμ. Γρίδας	Ν	Άνδ. Οικονομόπουλος	Ν
Γ. Γεροθανάσης	Ν	Ιω. Παπαδόπουλος	Ο
Π. Πετιμεζής	Ν	Ιωάννης Φλέσσας	Ο
Ευθ. Δεληγιάννης	Ν	Περ. Μαυρομιχάλης	Ο
Γ. Πλαπούτας	Ν	Γ. Περόντης	Ν
Α. Αντωνόπουλος	Ν	Κωνστ. Δημητριάδης	Ο
Άθων. Γόνδικας	Ν	Άλ. Κοντόσταυλος	Ν
Χ. Σκελλερμάκης	Ν	Ιω. Μπαλάρας	Ν
Πλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ο	Τριαντ. Αζαρίτης	Ν
Α. Πετροπουλάκης	Ο	Κωνστ. Κυπριάδης	Ν
Χρ. Μαρτρυάκης	Ο	Στ. Παδοβάς	Ν
Ιω. Σαράκης	Ο	Σακράτης Κουρής	Ν
Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ο	Γεωργιος Μαρκοράς	Ν
Γ. Ζουμπουλάκης	Ο	Θεόδωρος Ζερβός	Ν
Άντ. Σ. Μήτσας	Ο	Νικόλαοι Καρυδής	Ο
Π. Γουζούσης	Ν	Νικ. Παγκράτης	Ν
Δημ. Τσιτσάκης	Ν	Πολ. Κωνσταντίνος	Ο
Γεωργιος Αποστολίδης	Ν	Θεόδωρος Ρωμικός	Ο
Πάνος Μανωλάκης	Ο	Νικ. Λούβρος	Ο
Α. Ζώτος	Ο	Γερ. Μαυρογιάννης	Ν
Κ. Λομυράκης	Ν	Νικ. Γεωργακάτος	Ν
Α. Πατέλης	Ν	Α. Άννης	Ν
Σ. Λιοναράκης	Ν	Α. Τσουγανάτος	Ν
Ιω. Παλιός	Ν	Γεράσ. Αντίπας	Ν
Ανδρ. Φωκιάδης	Ν	Αντώνιος Ζερβός	Ν
Ανδρ. Κρεσταντίτης	Ν	Γεωργιος Φλωριάς	Ν
Σπυρ. Στεφανόπουλος	Ν	Γ. Ίακωβάτος	Ο
Χ. Στεφάνου	Ν	Χ. Ίακωβάτος	Ν
Άλ. Βολαΐτης	Ν	Γ. Αλεξιάδης	Ο
Άλέκος Άχαιοι	Ν	Άναστ. Δημητριάδης	Ν
Λομυράς Κατσίνης	Ο	Ανδρ. Ντισαράς	Ν
Άναγν. Δημητρίου	Ν	Ευθ. Κανελλόπουλος	Ν

Ίω. Γ. Ίωάννου	Ο	Ν. Φαρμάκης	Ν
Ευστ. Οικονομόπουλος	Ν	Ίω. Πρωτοπαπής	Ο
Γεωργιος Αρώνης	Ν	Ν. Καναός	Ο
Εμμανουήλ Κοντολέων	Ν	Δ. Ύψηλάντης	Ν
Κορμάς Παναρέτος	Ν	Κωνστ. Βυθυμιόπουλος	Ν
Α. Βροντίσης	Ν	Τηλέμ. Ρούκας	Ο
Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	Ν	Κίμων Χριστοδούλου	Ν
Σπ. Παπαδόπουλος	Ν	Άντ. Α. Μαυρομιχάλης	Ν
Δημ. Παπανικολάου	Ν	Ίω. Κουτσάκης	Ο
Ίω. Βαλασόπουλος	Ο	Π. Αεωτσάκος	Ο
Σπ. Σπηλιωτάκης	Ν	Άλ. Α. Κουμουνδουράκης	Ν
Σπ. Κοπκίτσας	Ν	Χ. Χρηστόπουλος	Ν
Ίω. Α. Κορριωτάκης	Ν	Χ. Κανελλόπουλος	Ο
Αν. Κορριωτάκης	Ν	Κ. Οικονομόπουλος	Ν
Γεωργιος Λάμπας	Ν	Δημ. Μικρός	Ν
Βασίλειος Π. Σπυρόπουλος	Ν	Ευθύμιος Κεχαγιάς	Ν
Άλ. Σταματοπούλος	Ν	Λομυράς Καραλίστας	Ν
Άριστοτέλης Βαλιωρέτης	Ο	Σπυρ. Κρεμής	Ν
Γεράσ. Σέρβος	Ν	Α. Ψηρόπουλος	Ν
Δημήτριος Τσιμόπουλος	Ν	Μπενζέλος Ρούρος	Ν
Δημήτριος Παπαλουκάς	Ν	Α. Μπακαούρης	Ν
Γεωργιος Μπουκίδης	Ν	Θάνος Κανακάρης	Ν
Χρήστος Α. Χρηστόπουλος	Ν	Άθων. Μησούρης	Ν
Βασ. Δημητράκοπουλος	Ν	Κωνστ. Δαρειώτης	Ν
Αναγ. Σταυρόπουλος	Ν	Ίω. Δουλίδης	Ν
Σπυρ. Οικονομίδης	Ν	Κωνστ. Μελαχρινός	Ν
Αθανάσιος Σιανιώτης	Ν	Γεωργιος Μπούμπουλης	Ν
Άσχημ. Ζατουνίτης	Ν	Δημ. Θεοχάρης	Ο
Ξενοφών Λογοθέτης	Ν	Κωνστ. Πλάτης	Ν
Ίωάννης Αλεξίου	Ν	Άχιλλεύς Μεταξάς	Ν
Επ. Δελφινιώτης	Ο	Μιλτιάδης Κανάρης	Ν
Χαρίλαος Τρακούπης	Ν	Ευστράτιος Παρίσης	Ν
Άλέξ. Κουμουνδούρος	Ν	Ίάκωβος Παζιμάδης	Ν
Περ. Μπούτος	Ν	Ματθαίος Γιαννούλης	Ν
Π. Καλαμαριώτης	Ν	Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ν
Ίω. Προβελύτης	Ν	Άθ. Γρηγοριάδης	Ο
Π. Μοδινός	Ν	Ταίκος Μαυροσιδής	Ν
Άριστ. Ψαυτόπουλος	Ν	Π. Σκαλτσούδης	Ν
Εμ. Ναυπλιώτης	Ν	Α. Βότσαρης	Ο
Ν. Κονταράτος	Ν	Σπυρ. Καραμάνος	Ν

Σταμ. Κορζής	Δ. Χατζίσκος ..
Δημ. Βούλγαρης ..	Δ. Κριζιώτης ..
Ἀθανάσιος Μιαούλης	Ν. Βουδούρης
Ἀνδρέας Κουντουριώτης	Αὐγ. Ἀβέρωφ
Τασ. Πλέσας	Κωνστ. Κανακάρης
Ἀθ. Χατζόπουλος	Δημ. Βαλαβάνος
Δ. Τσιριμώκος	

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν συζήτησιν τῶν λοιπῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀντικειμένων, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὧραν 4 1/2 μ. μ.

Ὁ προεδρεύσας Ἀντιπρόεδρος

ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΕ΄.

Τῆς 28 Ἰουλίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοίνωσεν ὁ πρόεδρος, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης διέβιβασεν αὐτῷ δύο αἰτήσεις τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν, δι' ὧν αἰτεῖται ἡ ἀδεία τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τῶν βουλευτῶν ἱω. Φλέσσα, Α. Γρηγοριάδου καὶ Ζ. Μαυροειδῆ. Ἡ Βουλὴ παρέπεμψε τὴν ἐκθεσιν ταύτην εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπὴν πρὸς γνωμοδότησιν.

Ἀνεγνώσθησαν ὕστερον τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

1) Ἀναφορὰ τοῦ ἀπομάχου Πίσσα, παραπονουμένου, ὅτι τοῦ ἀφῆρθη ἀδίκως ὁ βαθμὸς τοῦ λοχίου, ὃν εἶχεν.

2) Ὁμοία τῶν δημοτῶν Λίγιου τῆς Δωρίδος παραπονουμένων ὅτι ἐπλήρωσαν τόκους υπερημερίας διὰ τὴν καθυστέρησιν προσδῶν.

3) Ὁμοία διαφορῶν καθαριζομένων ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ Σαλαμίνας, παραπονουμένων, ὅτι ὑπεβλήθησαν εἰς καθαρσιν, καίτοι προερχόμενοι ἐκ Μασσαλίας.

4) Γνωστοποιήσας τῶν βουλευτῶν Α. Μπαλάνου καὶ Σ. Σωτηροπούλου, ἀνακαλούντων τὴν περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων πρότασιν τῶν.

5) Πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Γυθείου Α. Πετροπουλάκη περὶ κατασκευῆς προκυμαίας καὶ ἀνεγέρσεως φάρου εἰς τὸν λιμένα Γυθείου, καὶ κατασκευῆς γιγάρης ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Πασσαδᾶ.

6) Ὁμοία τοῦ βουλευτοῦ Βάλτου Ἰν. Στράτου περὶ μέτρων τινῶν πρὸς ἀντικητάστας τῶν ἐντόκων γραμματίων.

7) Νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῶν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἐμφυτεύσεων.

8) Ὁμοιον περὶ πιστώσεως δραχμῶν 60,000 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς δημοσίου υγείας.

9) Ὁμοιον τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ περὶ κυρώσεως τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ ἀφορῶντος τὴν ἐξομώσιν τῶν μισθῶν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων τῆς ἑπτανήσου πρὸς τοὺς ἐν Ἑλλάδι.

10) Ὁμοιον τοῦ αὐτοῦ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1865 Β. Διατάγματος, ἀφορῶντος τὴν κατὰ τὰς 4 ἡμέρας τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἀνάκλησιν τῶν διαδικασιῶν καὶ λοιπῶν δικαστικῶν προθεσμίων.

11) Ὁμοιον τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως ὑπουργοῦ περὶ ὑποτροφῶν.

12) Πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Πυλίας Κ. Δακρυώτου περὶ προσθήκης ἐνὸς ἀρθροῦ εἰς τὸ περὶ ἐντόκων γραμματίων νομοσχέδιον καὶ

13) Νομοσχέδιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 19 Δεβρίου 1864 Β. Διαταγμάτων περὶ ἐφαρμογῆς τῆς τελωνιακῆς νομοθεσίας καὶ περὶ ἐγκαταστάσεως οἴκων ὑπαλλήλων ἐν ἑπτανήσῳ, καὶ τῶν ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου καὶ 25 Μαρτίου 1865 Β. Διαταγμάτων περὶ τῆς τελωνιακῆς δικαιοδοσίας καὶ μεταρρυθμίσεως τελ. θέσεων ἐν ἑπτανήσῳ.

Ἀπεφασίσθη δὲ αἱ μὲν ἀναφοραὶ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐπιτροπὴν, αἱ προτάσεις νὰ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν ἐγγεγραμμεναί εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 νομοσχέδιον νὰ συζητηθῇ αὐθημερόν ὡς κατεπείγον.

Ἀκούων τις κατόπιν τὸν λόγον ἀπήντησε πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν τὴν ἐξῆς ἐπερώτησιν· διὰ τί ἐναντίον τῆς διαβεβαίωσεως τοῦ ὅτι δὲν ἦτον ἀληθὴς ἡ παῦσις τοῦ δημάρχου Σπετσῶν ἐκαιοποίησεν ἡδὴ αὐτὴν, τοῦ Β. Διατάγματος χρονολογουμένου πρὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἡ διαβεβαίωσις ἐγένετο πρὸς τοὺς αὐτοὺς δὲ ἂν ὁ διορισθεὶς δήμαρχος εἶναι ἀπλὸς πολίτης.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ προσκληθῇ ὁ ὑπουργὸς καὶ ἀπαντήσῃ τὴν ἐπιρώσαν.

Τιθεὶς ὕστερον εἰς συζήτησιν τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως δραχ. 60.000, λαβὼν τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπαρκῇ τὸ ποσὸν αὐτὸ εἰς τότα λοιμοκαθαρθῆαι, εἰς τὰ ὅποια ἡ καθαρσις ἄλλως τε δὲν ἐκτελεῖται καλῶς μὴ ὑπαρξούσης τῆς δεούσης ἐπιτηρήσεως. καὶ ἐπρότεινε νὰ συστηθῇ ἐν μόνον κεντρικὸν λοιμοκαθαρθῆριον εἰς Αἴγινα· ἄλλως, εἶπεν, ἡ νόσος ταχέως θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς καὶ πρωθυπουργός, ὅτι ἡ γνώμη τοῦ προαλαλήσαντος θὰ ὑποβληθῇ ἀμεσθίως εἰς τὸ ἐκτροπυνέριον, καὶ θέλει ἐνεργηθῇ πᾶν ὅ,τι ἡ ἐπιστήμη ἠθέλην ὑποδείξει. Ὡς πρὸς τὸ οἶκον, μέροϊ φρονεῖ, ὅτι εἰς τοιαύτας ἐκτάκτους περιστάσεις δὲν νὰ συνεισφέρωμεν ἅπαντες πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου, μὴδὲν φοιδομένοι.

Μετά τινος δὲ ἄλλας παρατηρήσεις περὶ τοῦ ποιοῦ τῶν λοιμοκαθαρθῆριων καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς υγιείας τῆς Θεσσαλίας, ἀναγνωσθὲν τὸ νομοσχέδιον ἐγένετο κατ' ἀρχὴν δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως, παρεπέμφθη δ' ἐπομένως εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας κατὰ τὸ ἄρθρον 84 τοῦ Συντάγματος.

Προβάσας εἰτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἀνεβλήθησαν πᾶσαι αἱ ὠρισμέναι πρὸς συζήτησιν ἐπερωτήσεις, ὡς ἀπόντος τοῦ ἀπευθύναντος αὐτὰς βουλευτοῦ καὶ ἐτέρου ζητήσαντος νὰ ἐμφρανηθῇ ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργός. Τῇ αἰτήσῃ δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. ὑπουργοῦ παρεδόχθη ἡ Βουλὴ τὸ κατεπίγον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ τρίτον ἔτος. Ἀνευ ἀντιρρήσεως δὲ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ καθέκαστα καὶ τὸ σύνολον.

Ἀναγνώσθη κατόπιν καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ χορηγήσεως πιστώσεως διὰ τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς Βουλῆς μέχρι τέλους 78οῦ ε. ε. παρεπέμφθη δὲ τὸ νομοσχέδιον εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας πρὸς γνωμοδότησιν.

Τελέντος ὕστερον ὑπὸ συζήτησιν τοῦ περὶ ἐντόκων γραμματίων νομοσχεδίου, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, εἶπεν, ὅτι θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἐκστανισθῇ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον ὡς ἔχοντων ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν τῶν περὶ ὧν πραγματεύεται γραμματίων, καὶ διὰ τοῦτο προτείνει τὴν εἰς αὐτοὺς ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως, ἵνα ὡς πάντες προητοιμασμένοι. Ἀπαντήσαντος τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. ὑπουργοῦ, ὅτι κατὰ τὸ

Σύνταγμα τὰ νομοσχέδια συζητοῦνται κατὰ τρεῖς διαφόρους ἡμέρας, ὥστε ἡ σημερινὴ πρώτη συζήτησις δὲν ἔχει σπουδαίαν σημασίαν, οὔτε ἀποκλείει τὴν συζήτησιν, ἄλλως τε διὰ τοῦ προκείμενου νομοσχεδίου ἐπαναλαμβάνεται ὅ,τι ἐπὶ τοῦ ὑπουργικοῦ Βουλῆς ἐγένετο, οὔτε εἶναι ἀληθές, ὅτι τὰ γραμμάτια ἔχουσιν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν, διότι τοῦτο μόνον ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων δύναται νὰ λάβῃ χώραν, οὐχὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πολιτῶν, καὶ προσθέσαντος, ὅτι ἀνευ τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἶναι περιττὴ πᾶσα πίστωσις, διότι πρέπει νὰ οἰκονομηθῶσι χρήματα, ὧν ἔχομεν ἀνάγκην ἤδη εὐρισκόμενοι ἔτι εἰς τοὺς στεῖρους τοῦ ἔτους μῆνας, ἡ Βουλὴ παρεδόχθη νὰ συζητηθῇ αὐθαρῶς, καὶ ἐγένετο ἀνευ ἀντιρρήσεως δεκτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ.

Ἐνταῦθα ἐγένετο μακρὰ συζήτησις περὶ τοῦ ἂν ἡ ἀρχὴ τῶν προτάσεων καὶ νομοσχεδίων θὰ συζητηθῇ τρεῖς ἢ ἅπαξ, καὶ πολλοὶ ἔλαβον τὸν λόγον, οἱ μὲν ὑπὲρ τῆς μιᾶς, οἱ δὲ ὑπὲρ τῆς ἐτέρας ἰδέας, εἰς δὲ πρότεινε τὸ πρόσωρον τῆς συζήτησεως καὶ ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ ἀνέσταλε τὴν λύσιν τῆς ἀμφισβήτησεως ταύτης εἰς αὐριον, ὁρίσασα, ἐξαιρετικῶς διὰ τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, ὅτι, καὶ ἂν λυθῇ ἡ ἀμφισβήτησις ὑπὲρ τῆς ἰδέας τοῦ νὰ συζητηθῇ ἅπαξ ἡ ἀρχὴ τῶν νομοσχεδίων, πάλιν δύναται ὁ βουλόμενος νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ.

Οὕτω δὲ ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν τὸ πρῶτον ἄρθρον κατὰ τὸ σχέδιον δι' ἀναστάσεως.

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ 2 ἄρθρον, μεταβληθείσης ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς λέξεως εἰκοσιπέντε εἰς τριάκοντα.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 3, ὁ ὑπουργός τῶν οἰκονομικῶν ἐπρότεινε τὴν ἀπάλειψιν του ὡς περιττοῦ καὶ κατὰ παραδρομὴν παραιορήσαντος.

Ἀναγνωσθὲν τὸ 4 καὶ ἤδη 3 ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὸ σχέδιον ἀνευ ἀντιρρήσεως.

Ἀναγνωσθέντων τέλος τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6, ἤδη δὲ 4 καὶ 5, ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός ἐπρότεινε τὴν ἐξῆς ἐπ' αὐτῶν τροπολογίαν

Ἄρθρον 4.

«Οἱ ἀπὸ 1 Αὐγούστου ε. ε. καὶ ἐφεξῆς πληρώνοντες παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου μισθοί, ἐπιμίσθια, ἐπιδόματα, συντάξεις καὶ αἱ βουλευτικαὶ ἀποζημιώσεις, τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν δὲν εἶναι κατώτερον τῶν 100 δραχμῶν, πληρώνονται μὲ ἐντοκὰ

γραμματία κατά τὸ τρίτον ὅπως διὰ Β. Διατάγματος θέλει κανονισθῇ.»

Ἄρθρον 5.

«Ἡ διάταξις τοῦ άρθρου 4 ἰσχύει μέχρι τέλους ἰουλίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1866, δύναται δὲ νὰ παύσῃ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ καὶ πρότερον διὰ Β. Διατάγματος» ἥτις καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἐπὶ τέλους ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν συνέστησεν ὡς 6 ἄρθρον τοῦ Νόμου τὴν προσθήκην τοῦ βουλευτοῦ Πυλίας Κ. Δαρειώτου, ἥτις ἀναγνωσθεῖσα ἔχει ὡς ἐξῆς·

Ἄρθρον 6.

«Ἐάν ἡ Κυβέρνησις δὲν δυνήθῃ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ κατὰ τὸ 1 ἄρθρον δάνειον, ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὴν νὰ συνομολογήσῃ δάνειον μέχρι τεσσάρων ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἐξοφλητέον χρονολογικῶς ὑπὸ ὅρους οὐχὶ βαρύτερους ἐκείνων, ὑφ' οὗς συνομολογήθη τὸ ἐθνικὸν δάνειον τῶν 25 ἑκατομμυρίων.

Ἡ συνομολόγησις ὁλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ δανείου ἀπαιτεῖται νὰ στηρίζεται ἐπὶ Βασ. Διατάγματος, ἐν ᾧ θέλουν διαγράφεσθαι καὶ αἱ θέσεις τῶν ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῶν δανειστῶν.

Εἰς τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ὑπολογίζεται καὶ τὸ δάνειον ὅπερ δι' ἐντόκων γραμματίων ἤθελε πραγματοποιηθῇ.»

Παρελθὼν εἶτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ Λογιστικῆς τῆς Βουλῆς ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων αὐτῆς.

Ἐκθέσας δὲ κατόπιν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι τινὰ τῶν ἐν αὐτῷ σημειουμένων κονδυλίων εἶναι ἐξωγχιωμένα, ἐπρότεινε τὴν ἐλάττωσιν αὐτῶν, συγχρόνως δὲ ἐξήτησεν ὅπως συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ αὐθημερὸν ὁ προϋπολογισμὸς μετὰ τὰς παρ' αὐτοῦ προτεινομένας ἐλαττώσεις.

Ἄλλοι ἰσχυρισθέντες ὅτι οἱ πλείστοι τῶν βουλευτῶν εἶναι ἄπόντες, καὶ μάλιστα τὰ μέλη τῆς ἰδίας ἐπιτροπῆς, ὅπως ἐξηγήσωσιν εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς λόγους, οἵτινες ἐπροκάλεσαν τὸν αὐτῶ συνταχθέντα προϋπολογισμὸν, ἐξήτησαν τὴν ἀναβολὴν. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπαρτίψασα τὴν ἀναβολὴν πρέσβη εἰς τὴν κατὰ κεφάλαιον συζήτησιν τοῦ περὶ αὐτοῦ λόγου προϋπολογισμοῦ, ἐφ' οὗ ἐπρωτάθησαν καὶ ἐγένοντο δεκταὶ τινὲς τροπολογίαι, μετὰ τὰς ὁποίας ὁ προϋπολογισμὸς κατηρτίσθη ὡς ἐφεξῆς.

Κεφ. Α'. ἄρθρ. 1. Ἀποζημιώσεις τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν κατ' ὅλην τὴν Σύνοδον Δραχ. 329,918.

Γραμίον.

Κεφ. Β'. ἄρθρ. 1	Μισθὸς τοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ 11 μῆνας πρὸς δραχ. 300	»	3300
» » » 2	Ἑνὸς Συντάκτου πρὸς δραχ. 250, καὶ ἑνὸς βοηθοῦ 150 ἐπὶ 5 μῆνας	»	2000
» » » 3	Δύο βοηθῶν πρὸς δρ. 200 ἑκαστος	»	2000
» » » 4	Δύο γραφέων πρὸς δρ. 100 τοῦ ἑνὸς ἐπὶ 11 μῆνας	»	1600
» » » 5	Τεσσάρων στενογράφων πρὸς δρ. 250 ἐπὶ 5 μῆνας	»	5000
» » » 6	Ἑνὸς διορθωτοῦ τῶν ἐντύπων πρὸς δραχ. 240	»	1200
» » » 7	Τεσσάρων ἀντιγραφ. πρὸς 80	»	1600
» » » 8	Ἑνὸς Εὐταξίου πρὸς δρ. 100	»	500
» » » 9	Ἑνὸς ἀρχικλητῆρος πρὸς 75 ἐπὶ 11 μῆνας	»	825
» » » 10	Δεκαπέντε κλητῆρων πρὸς 60 ἐπὶ 5 μῆνας, τοῦ ἑνὸς δὲ ἐπὶ 11 μῆνας	»	4860

Βιβλιοθήκη.

» Γ'. » 1	Μισθὸς βιβλιοφύλακος πρὸς δρ. 300 ἐπὶ 11 μῆνας	»	3300
» » » 2	Ἑνὸς βοηθοῦ πρὸς δρ. 100 ἐπὶ πέντε μῆνας	»	500
» » » 3	Κλητῆρος πρὸς δρ. 60 ἐπὶ πέντε μῆνας	»	300

Γράκον κ.λπ.

» Δ'. » 1	Προμήθεια γραφικῆς ὕλης ἐπὶ πέντε μῆνας	»	300
» » » 2	Δρακὰ πρακτικῶν, βιβλίων καὶ ἄλλων ἐγγράφων	»	240
» » » 3	Προμήθεια χαρτοῦ διὰ προτάσεις καὶ νομοσχέδια	»	300
» » » 4	Ἐπισκευαὶ ἐπίπλων καὶ σκευῶν, καὶ ἀγωγία ἀμαξῶν	»	200

Κεφ. Δ'. ἄρθρ. 5 Φωτισμός τοῦ στενογρ. γραφείου καὶ ἄλλα ἔκτακτα ἔξοδα τοῦ Βουλευτηρίου	Δραχ. 200
» » » 6 Μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Συνόδου μέχρι τῆς συγκροτήσεως τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς	» 8315
» » » 7 Διὰ πληρωμῆν τοῦ ἀεριώφωτος (Gaz) ἐπὶ ἑξ. μηνῶν	» 438
» » » 8 Δι' ἐπιμίσθιον τοῦ ταχυδρομικοῦ ἐπιστάτου	» 100

Ἐπιτρέπη δὲ εἰς τὸν Πρόεδρον νὰ δαπανᾷ δι' ἔξοδα ἀμει-
ξῶν καὶ δώσῃ ἐν καιρῷ τὸν ἀνήκοντα τῆς δαπάνης λογα-
ρισμὸν.

Ἀκολουθῶς ὁ Πρόεδρος, ἀναγγέλλας ὡς ἀντικείμενα τῆς
ἐπιούσης συνεδριάσεως τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει σημειώ-
μενα, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκίδης,
Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΓ'.

Τῆς 29 Ἰουλίου 1865.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.
ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ ἑξῆς ἔγγραφα.

1) Πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Κωνσ. Εὐθυμιοπούλου περὶ
ἀναστολῆς τῆς καταδιώξεως τῶν κατοίκων Ναυπλίας, τῶν ἐκ
καπνῶν τοῦ 1864 ὀφειλόντων εἰς τὸ δημόσιον.

2) Ὁμοία Δ. Γρίβα καὶ Γεροθανάτη, ἐξαιτουμένων δι' αὐτῆς
ὅπως ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τοῦ συναισθημοῦ Ἀττικῆς ὅ,τι μέτρον
ληφθήσεται ἐπὶ τοῦ τῆς Κυπαρισσίας, καὶ

4) Ἀναφορά Μαρίας Πηνειῶ, δι' ἧς ἐξαιτεῖται νὰ ὑπαχθῇ καὶ
αὕτη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1864 περὶ
συντάξεως νόμου.

Ἀπεφασίσθη δὲ αἱ μὲν προτάσεις νὰ τυπωθῶσι καὶ ἐγγρα-
φῶσιν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἡ δὲ ἀναφορά νὰ σταλῇ εἰς
τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν.

Ἀγγελθέντος εἴτα, ὅτι πρῶτον ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας
διατάξεως εἶναι ἡ ἐπερώτησις τοῦ βουλευτοῦ Σπετσῶν πρὸς
τὸν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν, παρστήρην ὁ πρόεδρος, ὅτι,
καθ' ἃ γράφει αὐτῷ ὁ ὑπουργός, πάσῃ οὐδὲν ὑπὸ κερθα-
ρίας δὲν δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν Βουλὴν· ἀλλ' εἰπόντος
ἑτέρου, ὅτι ἄλλος τις τῶν κυρίων ὑπουργῶν ἠδύνατο νὰ τὸν ἀνα-
πληρώσῃ, καθότιον πρόκειται περὶ θαλασσίως γεγονότων ἐν τῇ
Βουλῇ μὴ ἀληθῶν, ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι, καθ' ἃς
ἔλαθεν ἐπισήμους πληροφορίας, οὐδεμίᾳ παύσει ἐκοινοποιήθη εἰς
τὸν δημαρχον Σπετσῶν ἄχρι τοῦδε, καὶ ὅτι τὰ καθέκαστα θὰ
ἐκτίθῃ αὐριον ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός.

Ἐπαναλαβόντος εἴτα τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων Σ. Πατιμεζᾶ
τὴν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἄλλοτε ἀπεβληθείσαν
ἐπερώτησιν καὶ ζητήσαντος νὰ προσκληθῇ τὴν ἐπαύριον, ὁ πρό-
εδρος ἀνέκοινωνσεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπι-
κρατείας ἐγνωμοδότησεν ὑπὲρ τῶν δύο νομοσχεδίων περὶ πι-
σιώσεως τῶν 60 χιλιάδων δραχμῶν δι' ὑγειονομικὰ ἔξοδα, καὶ
διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου.

Οὕτω δὲ τεθὲν ὑπὸ συζήτησιν τὸ περὶ τῆς ἀνωτέρω πιστώ-
σεως νομοσχέδιον ἐγένετο δεκτὸν ἀνεὺ ἀντιρρήσεως, ἀπορρί-
ψεως τῆς προτάσεως περὶ αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ εἰς 100 χιλ.
ἐπὶ τῇ ἀντιρρήσει ἄλλου, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη ἀντιβαίνει
εἰς τὸ Σύνταγμα.

Ἐτάθησαν ἀκολουθῶς ὑπὸ συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνεὺ
ἀντιρρήσεως α) τὸ περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους
μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου νομοσχέδιον καὶ β) τὸ περὶ τοῦ ἐγ-
γαίου φόρου καὶ τοῦ δικαιοῦτος τῆς ἐπικαρπίας διὰ τὸ ε. ε.

Κυτάρθῃ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ζητήσαντος νὰ
θεωρηθῇ κατεπεῖγον καὶ νὰ ἐπιψηφισθῇ τὸ περὶ κύρωσις τοῦ
ἀπὸ 13 Μαρτίου ε. ε. Π. Διατάγματος περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ
ἐγγείου καὶ ἐπικαρπίας φόρου διὰ τὸ 1865 ἔτος νομοσχέδιον,
λαβὼν τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι θαυμάζων διὰ τὸν τρόπον μεθ'
οὗ ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ τὴν κύρωσιν τῶν δικτατορικῶν πρά-

ξιών της άπορεί δικαίως διατί δεν ηθέλησε καν να μιμηθῇ τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν, ἣτις κατὰ τοῦτο ἔδωκεν αξιομίμητον παράδειγμα, δοῦσα, μετὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Συνελεύσεως, λόγον λεπτομερῆ τῶν πράξεων τῆς καὶ συνοδεύσασα τὰς πράξεις μετ' ἐκθέσεων ἐμπεριστατωμένως ἀναπτυσσοῦσιν τὰς αἰτίας τῶν γεγονότων. θεωρῶν δὲ, ὅτι ὁ τρόπος οὗτος τοῦ κυβερνᾶν δὲν εἶναι συνταγματικὸς, ἀποκρούει τὸ σύστημα τῆς περιπλοκῆς καὶ γνωμοδοτεῖ ὅπως συμμορφωθῇ ἡ Κυβέρνησις μετὰ τὸν ἑτερον, φωτίζοντα τὴν Βουλὴν.

Ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι ὁ προλαλήσας δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἡ Κυβέρνησις ἐνήργησεν ἀπέναντι τῆς Βουλῆς, οὐδὲ ἀνεμνήσθη ὅσα ἐγένοντο μέχρι τοῦδε. Ἐν τῇ γενικῇ ἐπικρίσει τῶν πράξεων τοῦ ὑπουργείου ἔλεγον τινὲς τότε, καὶ μετὰ τούτων καὶ ὁ προλαλήσας, ὅτι « μὴ ζητεῖτε τὰς ψήφους μας πρὶν ἰδῶμεν κατὰ μέρος τὰ διατάγματα. » Ἐλαβε πέρας ἡ συζήτησις, ὑπέβαλεν ἡ Κυβέρνησις τὰ διατάγματα εἰς τὴν θάσανον τῆς Βουλῆς, καὶ ἤδη εὐφανίζονται ζητοῦντες γενικὴν λογοδοσίαν, ὡς νὰ μὴ ἐδόθη ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας αὕτη ἄλλως τε, εἶπεν, ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ ἤδη τὴν ἐπιψήφισιν νομοσχεδίων καταπειγόντων μὲν, ἀλλὰ μὴ ἔχόντων σχέσιν τινὰ πρὸς τὴν πολιτικὴν, χωρὶς νὰ ἔχη κακὰς προθέσεις.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ κατεπείγον δι' ἀναστάσεως. Ἐπίσης δι' ἀναστάσεως ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου καὶ παραπέμφθη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐκτετατικῆς πρὸς γνωμοδοτήσιν.

Ἐτέθη ἀκολούθως δεύτερον εἰς συζήτησιν τὸ περὶ δανείου νομοσχέδιον, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου λαβὼν τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι τὸ προτεινόμενον μέτρον τῶν ἐντόκων γραμματίων εἶναι ἐπιβλαβὲς καὶ ἀδικον διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους, ὡφέλιμον δὲ εἰς τὴν κερδοσκοπίαν καὶ τοκογλυφίαν. Ἀποκρούων δὲ αὐτὸ ὡς μὴ συντελοῦν εἰς τὸν σκοπὸν, ὃν προτίθεται, αἶτε μὴ δυνάμενον νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ταμείου, ἀλλὰ δίδον τροπὴν εἰς τὴν κερδοσκοπίαν, προτείνει νὰ ἐκπνέλωσιν οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν πρὸ τοῦ 1859 κατὰστασιν.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ὁ προλαλήσας ἀπέκρουσε τὸ νομοσχέδιον περιορισθεὶς νὰ προσβάλῃ μίαν αὐτοῦ διάταξιν, ὅπερ ἡδύνατο νὰ πράξῃ εἰς τὰ καθέκαστα, ἐν ᾗ ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου εἶναι τὸ δάνειον κατ' ἀρχήν, καὶ τοῦτο δὲν ἀπέκρουσεν ὁ προαγορεύσας. Ἡ ἐλάττωσις τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων,

εἶπε, δὲν εἶναι ἔργον τοῦ παρόντος νομοσχεδίου, ἀλλὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἐπιφυλαχθῇ ὁ προαγορεύσας νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν πρότασιν του· ἄλλως τε τὸ μέτρον τῆς ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν δὲν ἀποκρούει τὴν δι' ἐντόκων γραμματίων ἢ δι' ἄλλου τινὸς τρόπου συνουλόγησιν ἐνὸς δανείου, σκοποῦντος νὰ ἐπανορθώσῃ προσωρινῶς τὴν δημοσίαν πίστιν, ἢ καταστροφὴ τῆς ὁποίας δὲν εἶναι ἔργον τῆς παρούσης, ἀλλὰ τῶν προκατόχων Κυβερνήσεων.

Ἐπένεγκεν ἄλλος, ὅτι τὸ σύστημα τῶν ἐντόκων γραμματίων ὑπάρχει ἄλλοτε καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν, ἣν ολίγου δεῖν κατέστρεφεν, ἐάν δὲν ἐσπεύδῃ εἰς βοήθειάν της Εὐρωπαϊκὰ τινὰ ἔθνη τὸ συμφέρον των ἐπιδιώκοντα. Κηρυχθεὶς δὲ ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ προλαλήσαντος βουλευτοῦ Οἰτύλου, ὅτι διὰ τῶν γραμματίων θὰ ἐνισχυθῇ ἡ κερδοσκοπία καὶ ἡ αἰσχροκέρδεια, παρεζήτησεν εἰς τὸ περὶ καθυστερούντων ζήτημα, εἰς ὃ ἀπέδωκε τὴν παρῶσαν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους κατὰστασιν καὶ ἐπρότεινε τὴν ἐκ παντὸς τρόπου εἰσπραξὶν αὐτῶν. Ἐπὶ τέλους δὲ ὑποστηρίξας τὸ ὑπὸ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Πυλίας προταθὲν σύστημα τοῦ χρεωλυτικῆς δανείου, ἐζήτησε τὴν ἀπόφυσιν τοῦ περὶ ἐντόκων γραμματίων συστήματος.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι τὰ περὶ καθυστερούντων λεγόμενα εἶναι χίμαιρα, διότι πολλοὶ ἐκτὸς τῶν πραγμάτων ὄντες ὑπεσχέθησαν μὲν καὶ ἐκαυχέθησαν, ἀλλ' οὐδεὶς αὐτῶν ἠδυνήθη ἔλθων εἰς τὰ πράγματα νὰ τὰ εἰσπράξῃ οὔτε καν νὰ τὰ ἐκκαθάρσῃ· ἄλλως τε, εἶπε, καὶ τοῦτου ὑποτεθέντος ὡς ἀληθοῦς, ἀπαιτεῖται χρόνος πολὺς καὶ τὸ ἔθνος ἐπείγεται ἀπὸ οἰκονομικὰς ἀνάγκας.

Τὸ προκειμένον νομοσχέδιον σκοπὸν ἔχει νὰ θεραπεύσῃ οὐ μόνον τὰς ἀμέσους, ἀλλὰ καὶ τὰς μελλούσας ἀνάγκας τοῦ δημοσίου ταμείου, αἵτινες δὲν θεραπεύονται οὔτε δι' οἰκονομικῶν, οὔτε αὐταὶ δὲν εἶναι ἐφικταί. Ἀποκρούων δὲ τὴν ἐλάττωσιν τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὡς μέτρον ἀπομακρύνον ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τοὺς καλοὺς ὑπαλλήλους καὶ οὐδόπως ἀναπληροῦν τὰς ἐλλείψεις, ἰσχυρίσθη, ὅτι τὸ σύστημα τῶν γραμματίων, φέρων ἀναβολὴν εἰς τὰς πληρωμὰς, φέρει τὴν εὐκολίαν τοῦ μεταλλικοῦ, τὸ ὁποῖον εὐκολύνει τὰς ἐν Ἑπτανήσῳ πληρωμὰς.

Περσίνων δὲ ἀπέκρουσε τὴν ἰδίαν, ὅτι τὰ γραμματῖα εἶναι μίσην χρεωκοπίας, καὶ ἐζήτησατο ἵνα ἡ Βουλὴ ψηφίσῃ ἀμφοτέρω τὰ προτεινόμενα συστήματα.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, καὶ προκειμένου νὰ τεθῇ ὑπὸ ψηφοφορίαν ἡ ἀρχή, προέκυψεν ἀμφισβήτησις περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου. Ἐντεῦθεν μικρὰ ἐγένετο συζήτησις, τῶν μὲν προτεινόντων, ὅτι διὰ τῆς ἀρχῆς ἐννοεῖται δάνειον ἀπολύτως, τῶν δὲ ἰσχυριζομένων ὅτι διὰ τῆς ἀρχῆς ἐννοοῦνται ἔντοκα γράμματα. Ἐπὶ τέλους πρὸς λύσιν τῆς ἀμφισβήτησεως ταύτης ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοῦς ψηφολέκτας Ὁ. Μακρυγιάννη καὶ Β. Σπυροπούλου τὸ ἐξῆς θέμα·

α Οἱ παραδεχόμενοι μετὰ τὴν τροπολογίαν τοῦ Κ. Δαριώτου, ἀποδεχθεῖσαν παρὰ τοῦ ὑπουργείου, ὅτι ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου εἶναι ἐν γένει δάνειον λέγουσι ναί, »

α Οἱ παραδεχόμενοι, ὅτι ἀρχὴ αὐτοῦ εἶναι ἔντοκα γράμματα κατὰ τὸν νόμον, λέγουσιν ὅχι » καὶ ἐγένετο δεκτὸν τὸ πρῶτον μέρος διὰ ψήφων 70 κατὰ 42, ἀρνηθέντων ψῆφον τριῶν κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

α Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ δανείου, ναί ἢ ὅχι; »

Κωνστ. Θεοδώρου Ν	Γ. Γεροθανάσης
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	Παν. Πετμεζής
Αἰακὸς Λογιωτατίδης Ν	Εὐθ. Δεληγιάννης
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	Γ. Π. Πλαπούτας
Μιχ. Α. Καίρης Ο	Α. Ἀντωνόπουλος Ν
Ν. Π. Καίρης	Ἀθ. Γόνδικας
Δημ. Τσόκρης Ν	Χ. Σακελλαριάδης Ο
Α. Αμπερυνίδης	Ἡλ. Β. Μαυρομιχαλάς
Κωνστ. Μανουσάκης Ν	Α. Πετροπουλάκης Ο
Ὀθων Μακρυγιάννης Ο	Χρ. Μιστραπάς Ο
Περ. Ἀναρ. Πετράκης Ο	Ἰω. Σαφάκης Ο
Δημ. Καλλιφρονάς ἀρν.	Νικ. Παπαμιχαλόπουλος Ο
Παναγ. Κυριακός Ν	Γ. Ζουμπουλάκης Ο
Ἀριστ. Μπαλάνος Ο	Ἀντ. Μήτσας Ο
Σπυρ. Καραϊσκάκης Ο	Π. Γουζούσης Ν
Ἀνδρέας Στράτος Ν	Δημ. Τσιτσάρας Ν
Δημήτριος Γρίβας	Γεώργιος Ἀποστολίδης Ν

Πάνος Μανωλίδης Ο	Νικ. Λουδός Ο
Δ. Ζώτος Ο	Γερ. Μαυρογιάννης Ν
Κ. Λομβάρδος Ν	Νικ. Γεωργικάτος Ν
Δημ. Ἰω. Πατέλλης Ν	Ἀναστ. Ἀννίος Ν
Σπυρ. Διονταρίης Ν	Α. Τσουγανάτος Ν
Ἰωάννης Πλαίσας	Γεράσ. Ἀντύπας Ν
Ἀνδρ. Γαῖτας Φωσκάδης Ν	Ἀντώνιος Ζερβός
Λυκούργος Κρεστενίτης Ν	Γεώργιος Φλωριάς Ν
Στέρ. Στεφανόπουλος Ν	Γ. Ιακωβάτος Ο
Χ. Στεριόπουλος	Χ. Ιακωβάτος Ο
Ἀλ. Βιλαέτης	Γ. Λεβιάδης Ο
Ἀλέκος Ἀχλός	Ἀναστ. Δημητριάδης
Λουκάς Κατσίνης Ο	Ἀνδρ. Νοταρᾶς
Ἀναγν. Δημητρίου Ν	Εὐθ. Κανελλόπουλος
Πέτρος Ζάνος	Ἰω. Γ. Ἰωάννου Ο
Ἰωάννης Βλαβιανός	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος
Σπυρ. Μαλασπίνας	Γεώργιος Ἀρώνης Ν
Κωνστ. Πεταλᾶς	Ἐμμανουὴλ Κοντολιᾶν Ν
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος Ν	Κοσμάς Πανάρετος Ν
Ἰωάννης Ζαΐτης	Δ. Βροντίσης
Σωτ. Πετιμεζής Ο	Χαρ. Α. Χριστόπουλος Ν
Λεων. Πετιμεζᾶς	Σπ. Παπαδόπουλος
Ἀνδρ. Οἰκονομόπουλος	Ἰω. Βαλασόπουλος
Ἰω. Παπαδόπουλος Ο	Σπ. Σπηλιωτάκης Ν
Ἰωάννης Φλέσης Ο	Σπ. Κοπανίτσας Ν
Περ. Μαυρομιχαλάς Ο	Ἰω. Α. Κορριωτάκης Ν
Γ. Πετρόττης Ν	Α. Κορριωτάκης
Κωνστ. Δημητριάδης	Γεώργιος Λάππας Ν
Ἀλ. Κοντόσταυλος Ν	Βασίλειος Σπυροπούλος Ν
Ἰω. Μπαλάρας Ν	Ἀλεξ. Σταματόπουλος Ο
Τριαντ. Λαζαρίτος Ν	Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης
Κωνστ. Κυπριάδης	Γεράσ. Σέρβος Ο
Στ. Παδ. Ὁρί Ν	Δημήτριος Τσαμόπουλος Ν
Σωκράτης Κουρῆς Ν	Δημήτριος Παπαγιάννης
Γεώργιος Μαρκοράς ἀρν.	Γεώργιος Μπανιδής Ν
Θεόδωρος Ζερβός Ν	Χρῆστος Α. Χριστόπουλος
Νικόλαος Καρύδης	Βασ. Δημητριάδης
Νικόλαος Παγκράτης ἀρν.	Ἀναγν. Σταυροπούλος Ν
Πολ. Κωνσταντᾶς Ο	Σπυρίδων Οἰκονομίδης Ν
Θεόδωρος Ῥωμαῖος Ο	Ἀθανάσιος Σινανιώτης Ν

Ασημ. Ζαπουνίτης	Α. Μπουκαούρης
Ξενοφών Λυγαβέτης	Ν. Θάνος Κανακάρης
Ιωάννης 'Αλεξίου	Αθαν. Μπισυρλής
Επ. Δεληγεώργης	Ο. Κωνστ. Δαρειώτης
Χαρίλαος Τρικούπης	Ν. 'Ιω. Δουλιδής
Αλέξ. Κουμουνδούρας	Ν. Κωνστ. Μελαχρινός
Περ. Μπούτος	Ν. Γεώργιος Μπούμπουλης
Π. Καλαμαριώτης	Ο. Δημ. Θεοχάρης
Ιω. Προβελέγιος	Ν. Κωνστ. Πλατός
Π. Μυδινός	Ν. Αχιλλεύς Μεταξάς
Αριστ. 'Ραυτόπουλος	Ν. Μιλτιάδης Κανάρης
Εμ. Ναυπλιώτης	Ν. Ευστράτιος Παρίσης
Ν. Κονταράτος	Ν. 'Ιακώβος Παξιμάδης
Ν. Φαρμάκης	Ν. Ματθαίος Γιαννούλης
Ιω. Πρωτοπαπής	Ν. Σωτ. Σωτηρόπουλος
Ν. Καναβός	Ο. Αθ. Γρηγοριάδης
Δ. Ύψηλάντης	Ν. Τσίκος Μαυροειδής
Κωνστ. Κούρμιόπουλος	Ν. Π. Σαλτσόδημος
Τηλέμαχος 'Ρούκης	Ο. Α. Βότσαρης
Κίμων Χρηστοδούλου	Ν. Σπυρ. Καρμάνος
Αντών. Α. Μαυρομυχάλης	Ν. Σταμ. Κοριζής
Ιω. Κατσάκος	Ν. Δημ. Βουλγαρής
Π. Λεωστάκος	Ν. Αθανάσιος Μισούλης
Αλ. Κουμουνδουράκης	Ο. Ανδρέας Κουντουριώτης
Χ. Χρηστόπουλος	Ν. Τασ. Πλέσσας
Κ. Κανελλόπουλος	Ν. Αθ. Χατζόπουλος
Κ. Οικονομόπουλος	Ν. Α. Τσιριμώκος
Δημ. Μακρής	Ν. Α. Χατζίσκος
Ευθύμιος Κεχαγιάς	Ν. Α. Κριεζιώτης
Λουκάς Καραλίσανος	Ν. Ν. Βαυδούρης
Σπυρ. Κριμέζης	Ν. Λούγ. 'Αβέρωφ
Α. 'Ρηγάδης	Ν. Κωνστ. Κανάρης
Μπενιζέλος 'Ρούφος	Ν. Δημ. Βαλαμιάνας

Εγένετο δὲ κατόπιν δεκτὴ δι' ἀναστάσεως ἡ ἀρχή, τὰ καθέ-
καστα καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, προστεθείσης ὡς ὁ ἄρ-
θρον τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Παλίας Κ. Δαρειώτου.

Μετά ταῦτα ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος, ἀναγγείλας, ὅτι
ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης εἶναι ἡ ἐκπάλειψις τῆς συζητήσεως

τῶν ἀνωτέρω νομοσχεδίων, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὧραν
4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΒΕΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,
Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Σ. Χ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκίδης,
Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΖ'.

Τῆς 30 'Ιουλίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ. ἀ-
νεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκρινώθησαν α.) αἱ ἐξῆς ἀναφοραί.

Νικήτα τινος Μαυροῖδῃ, ἐξαιτουμένου ὅπως ψηφισθῇ Νόμος
περὶ προνομίων, διότι καὶ αὐτὸς ἐφευρεν αὐτοκίνητον καὶ κινη-
τὴν μηχανήν, ἀντικαθιστώσαν τὸν αἰμὸν καὶ τὸ ὕδωρ.

Κατόικων τινῶν τῆς νήσου Ἰθάκης ἐξαιτουμένων ἵνα προσ-
τεθῶσιν εἰς ἕτερον διαμέρισμα ἐκείνου, εἰς ὃ ἤδη ὑπάγονται.

Παραπέμφθησαν δὲ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπήν.

β.) Ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐφεξῆς προτάσεις Νόμων.

1) Πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Λακεδαιμόνος Σ. Σπηλιωτάκη
περὶ διαθέσεως τῶν ἐκ τῶν οἰκοπέδων Σπάρτης εἰσπραττομένων
ἀντιτίμων.

2) Ὁμοία τοῦ αὐτοῦ περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς ἐθνικῆς τῆς ἀπὸ
Σπάρτης εἰς Τρίπολιν ἀγούσης ὁδοῦ.

3) Ὁμοία Α. Σινανιώτου περὶ προνομίων τῶν ἐφευρετῶν
μηχανῶν κλπ.

4) Ὁμοία Π. Πατιμίζῃ περὶ συναικισμοῦ κατὰ τὸ παράλιον
Ἀστακοῦ.

5) Ὁμοία Θ. Ζερβῶ περὶ συστάσεως Δημοτικοῦ Σχολείου
εἰς χωρίον τι τῆς Κερκύρας.

Κατὰ τὸν κανονισμὸν δὲ παραπέμφθησαν εἰς τύπωσιν, διανο-
μὴν καὶ ἐγγραφὴν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Παρατήρησέ τις, ὅτι πολλοὶ ἐζήτησαν οὐ μόνον νὰ γίνωσι
συνδρμηταὶ ἐπὶ πληρωμῇ τῆς ἐφημερίδος τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ
καὶ τὸν κανονισμὸν καὶ ἄλλα τινα ἐντυπα νὰ ἀγοράσωσιν, ἀλλ'

εἶρον εἰς τὸ ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον ἀρνησιν, ὡς μὴ ὑπάρχοντος τιμολογίου. Θεωρεῖ δὲ, εἶπε, καλὸν ὅπως τὸ Προεδρεῖον λάβῃ περὶ τούτου ταχέαν φροντίδα καὶ διακηρύξῃ (μαάλιστα τὸ ληφθεῖσμενον μέτρον πρὸς γνῶσιν τῶν πολιτῶν. Εἰπόντων δὲ ἐτέρων τὸ αὐτὸ καὶ περὶ τῆς ἐπιτήμου ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Πρόεδρος ἀπάντησεν, ὅτι θα ληφθῶσι τὰ δεόντα μέτρα τυπωσῶς πλειόνων ἀντιτύπων ἵνα χρησιμεύσωσι καὶ πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν.

Παραελθὼν εἶτα ἄλλος ἐπὶ τὸ δῆμα ἀπηύθυνε τὴν ἐξῆς ἐπερώτησιν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Εκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Εκπαιδεύσεως· ὅποιοι λόγοι ὤθησαν αὐτὸν νὰ ἀποταθῇ πρὸς τὴν ἱερὰν Σύνοδον διὰ λήξεων ἀνοικείων καὶ νὰ προκηλασῇ αὐτήν, καθ' ἃ ἀνέγνω εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς πρωτεύουσας. Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ὅπως ὁ ὑπουργὸς ἀπαντήσῃ τὴν ἐπιφύσιν.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι πολλοὶ πυρκαϊαὶ συνήθως συμβαίνουσιν ἐντὸς τῆς πόλεως ὡς ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἀχυρῶν, καὶ σήμερον ἤδη ὀλίγου δεῖν ἀπαταφροῦτο, εἶπε, τὸ κατὰστημα τῶν λειωφορειῶν. Πολλάκις ἐζητήθη νὰ χορηγηθῇ ἡ ἀξία τοῦ νὰ οἰκοδομῶσιν οἱ κάτοικοι ἐκτὸς τῆς πόλεως ἀχυρῶνας, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθησαν. Διὰ ταῦτα, ὅπως εξασφαλισθῇ ἡ πόλις ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς, παρακαλεῖ τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν νὰ διατάξῃ ὅπως ἐπιτραπῇ τοῖς πολίταις ἡ ἐκτὸς τῆς πόλεως ἀνέγερσις ἀχυρῶνων.

Ἀναγγελλέντος ἀκολούθως, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐπανάληψις τῆς συζητήσεως τῶν γὰς συζητηθέντων διαφορῶν Νομοσχεδίων, ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν κρίσιν ἤδη μορφῇ τοῦ περὶ τοῦ ἐγγείου καὶ τῆς ἐπικαρπίας φόρου ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν ὡς καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν διὰ τὸ ἔτος 1865 νομοσχεδίον, καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἄνευ ἀντιρρήσεως ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 ἁρθρου, λαθὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι ὁ νόμος οὗτος εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ δὲν τηρεῖται ἀκριβῶς, διότι οὐ μόνον εἰς τινα μέρη φορολογοῦνται αἱ ἐθνικὸν καὶ ἐκκλησιαστικὴν γαῖαι ὡς ἐθνικαί, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν προσδιορισμὸν τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν σιτηρῶν αἱ ἐπαρχιακαὶ ἀρχαὶ αὐθαίρετως ὀρίζουσι τὰς τιμὰς τῶν σιτηρῶν τῶν ἄλλων δέμων χωρὶς νὰ λαμβάνῃ μέρος ὁ οἰκείος Δήμαρχος, καὶ ὑπέβαλε τὴν ἐξῆς προσθήκην εἰς τὸ ἄρθρον.

«Τὰ πρωτόκολλα τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν θέλουν συντάττεσθαι κατὰ πᾶσαν δεκαπενθημερίαν ὑπὸ τῶν

ἐξῆς ἀρχῶν· τοῦ ἐφόρου, τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ δημάρχου τοῦ οἰκείου Δήμου.»

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι δὲν ἔχονται ἀληθείας τὰ ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος ρηθέντα, διότι ὁ Νόμος δὲν προβλέπει περὶ ἐθνικοῦδιοκτικῶν γαίων, διότι τοιαῦται δὲν δύνανται νὰ ἦναι αἱ δημητριακοὺς καρποὺς σπειρόμεναι γαῖαι, ἀλλὰ μόνον αἱ φυτεῖαι, καὶ τὰ περὶ προσδιορισμοῦ τῶν τιμῶν λεγόμενα δὲν εἶναι ἀληθῆ, καθόσον τὸ ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως ὥρισε ῥητῶς, ὅτι, ἀρνηθέντος τοῦ Δημάρχου τοῦ οἰκείου Δήμου νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Πρωτεύουσάν τῆς ἐπαρχίας, λαμβάνει μέρος ὁ τῆς Πρωτεύουσας Δήμαρχος, ὥστε ἡ τροπολογία δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ, καθόσον δύσκαται νὰ παραλύσῃ ἐν γένει τὴν θεσπισμένην καὶ τὴν εἰσπραξὶν τῶν φόρων καὶ νὰ ἔχῃ κακὰς συνέπειας διὰ τὸ δημόσιον, ὁ προλαλήσας ἀπέσυρε τὴν τροπολογίαν του.

Ἐγένετο δὲ δεκτὰ τὸ 1 καὶ 2 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου δι' ἀναστάσεως, ἐπίσης καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ ἔχον οὕτως.

Ἄρθρον 1.

«Διὰ τε τὸν ἐγγεῖον καὶ ἐπικαρπίας φόρον ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν περὶ ὧν δὲν ἀποβλέπει τὸ ἀπὸ 19 Μαρτίου ε. ε. Πασ. Διάταγμα ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ 1865 αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 24 Μαΐου 1863 ψηφίσματος ΛΑ' τῆς Β' ἐν Ἀθήναις Ἑθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1864 Νόμου ΑΒ'.»

«Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ 1865 ἔτος εἰς λεπτὰ 25 κατὰ κυψέλην (κοφρίνιον).»

Ἐτέθη ἀκολούθως εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ νομοσχεδίον περὶ πιστώσεως 60 χιλ' δραχμῶν δι' ὑγειονομικὰ ἔξοδα, ἔχον ὡς ἐξῆς·

Ἄρθρον 1.

«Ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1861 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχμῶν ἐξήκοντα χιλιάδων ἀριθ. 60,000. καταλογιζομένη εἰς τὸ Κεφάλ. 5 ἄρθρον 11 «ἔξοδα ὑγειονομικὰ ἐν γένει.»

Ἐνταῦθα παρελθὼν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἀνέγνω νο-

μοσχεδίων περί κυρώσεως τῆς μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Μεγ. Βρετανίας συναφθείσης συνθήκης περί τῶν δικαστικῶν αποφάσεων, αἵτινες ἐξεδόθησαν πρὸ τῆς ἐνώσεως παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγγλικοῦ Προξενείου ὑπὲρ ἢ κατὰ ἰονίων ὑπηκόων, καὶ ἐζήτησε τὴν ὅσον ἐνδέχεται ταχέαν ἐπιψήφισιν, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ τυπωθῇ καὶ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὰς ἐπιτροπὰς τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν ἐξωτερικῶν.

Ἀναστὰς κατόπιν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἀπήντησεν εἰς τὴν πρὸ τινος ἀπευθυνθεῖσαν αὐτῷ ἐπερώτησιν περί τῆς πύσεως καὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ Δημάρχου Σπειζῶν, ὅτι ἡ ἐπερώτησις αὕτη στηρίζεται ἐπὶ θρυλημάτων, αὐτὸς δὲ ὑποχρεῖται νὰ ἀπαντήσῃ ἐπὶ πράξεων καὶ οὐχὶ ἐπὶ φημίων. Ἐὰν στηρίξῃ, εἶπεν, ὁ βουλευτὴς τὴν ἐπερώτησίν του ἐπὶ γεγονότων, τότε θέλει ἀπαντήσει κατὰ τὸ καθήκον του.

Εἰπόντος δὲ ἑτέρου, ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ θετικὰς πληροφορίες ἐπὶ τῶν διαδιδόμενων, ἂν δὴλ. δὲν ἐξεδόθη πρὸ πολλοῦ Β. Διάταγμα πύσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Δημάρχου, καὶ ἂν ἀνεκλήθῃ ἢ ὄχι, ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἡ λακωνικὴ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ εἶναι πλήρης καὶ ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἐξετάξῃ εἰμὴ ἐκείνας τὰς πράξεις τῶν ὑπουργῶν, αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν οὕτως εἰπεῖν ἐξωτερικὴν ὑπαρξιν, ἐν ᾧ ἡ ἐπερώτησις στηρίζεται ἐπὶ θρυλημάτων, οὐχὶ δὲ ἐπὶ γεγονότων. ἡ δὲ ἰδέα, ὅτι πᾶν Β. Διάταγμα, καὶ τοι μὴ κοινοποιηθὲν, κεῖται ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς, εἶναι λίαν σφαλερὰ καὶ ἀντισυνταγματικὴ.

Προσθέντος κατόπιν ἑτέρου, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι ἱεροδικαστήριον, αὐτὴ δύναται νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν διάνοιαν τῆς Κυβερνήσεως, πρὶν αὕτη ἐξωτερικεύσῃ τὰς σκέψεις τῆς διὰ πράξεων, ἡ Βουλὴ, ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰ λεχθέντα, μετέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Τεθὲν ἀκολούθως εἰς δευτέραν συζήτησιν τὸ νομοσχεδίον, δι' οὗ ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ πληρῶνῃ τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς Βουλῆς μέχρι τέλους τοῦ προσεχοῦς 76ρίου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ υποβληθέντος προϋπολογισμοῦ, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως.

Ἐπίσης τεθὲν εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ τὸ νομοσχεδίον περί κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1865 Β. Διατάγματος, ἀφορῶντος τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐγγείου καὶ ἐπικαρπίας φόρου

ἐπὶ τινῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1865 ἔτος, ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως.

Προβάσας ἐπομένως τῆς Βουλῆς εἰς τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐντόκων γραμματίων (bons de tre-sor) νομοσχεδίου, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀρθρου εἶπεν, ὅτι ἀποκρούων τὴν κατὰ 3 ἑκατομμύρια αὐξάνειν τῶν ἐντόκων γραμματίων, διότι θεωρεῖ ταύτην ἀνεπαρκῆ καὶ βλαβερὰν, ἐπιμένει φρονῶν, ὅτι ταῦτα εἶναι προεξόφλησις τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως καὶ δὲν δύναται ἢ νὰ ἐπιφέρωσι χαλάρωσιν τῶν οικονομικῶν. Ἡ κατάστασις ἡμῶν εἶναι λυπηρὰ, διότι εἰμεθα σχεδὸν χρεωκοπημένοι, ὡς δι' ἀριθμῶν μὴ ἀναιρεθέντων ἀπέδειξεν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Β. Λόγου. Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς χρεωκοπίας ταύτης προσθέτει, εἶπεν, ὅτι ἱκανὰ μὲν δημόσια κτήματα ὑπεθηκεύθησαν, ἀπηλλοτριώθη δὲ τὸ δικαίωμα τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων εἰς τινὰ Γαλιωνεῖα. ἵνα κρίνῃ δὲ τις περὶ τούτου δὲν πρέπει νὰ ἀποβλέψῃ εἰς τὰ δανεισθέντα ποσά, ἀλλ' εἰς τὰ μέσα, δι' ὧν τὰ δάνεια ἐπραγματοποιήθησαν καὶ τὰ ὁποῖα ἐξευτελιζοῦσι τὸ ἔθνος καὶ δεικνύουσιν, ὅτι ἀπώλεσε πᾶσαν πίστιν. Ὁ βαρὺ τόκος τῶν δανείων, τὸ ἔλλειμμα τῶν 17 ἑκατομμυρίων, τὸ προκείμενον νομοσχεδίον, ὅπερ ἐπιβάλλει εἰς κυκλοφορίαν ἀναγκαστικὸν χαρτί, ἡ κατάστασις τοῦ υποβληθέντος προϋπολογισμοῦ ἐξωγχεμένου ὄντος καὶ μηδεμίαν ἐλπίτωσιν παρουσιάζοντος, ἥτις καὶ κατ' αὐτὸν θεωρεῖται ἀδύνατον, ὅλα ταῦτα τεκμηριῶσι τὴν χρεωκοπίαν. Τὸ ζητούμενον, εἶπε, δάνειον εἶναι τόσον μικρὸν, ὥστε δὲν θὰ ὠφελήσῃ ποσῶς, καὶ διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ κυκλοφορήσῃ ὁλόκληρον, καὶ διότι κυκλοφορήσαν θὰ φέρει ἐκπτώσιν εἰς τὰ γραμματία, βῆπισμα εἰς τὴν δημοσίαν πίστιν, καὶ ἐπομένως τὰ γραμματία ταῦτα θὰ ἐπιβάλλονται μόνον εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, μεταβιβάζοντας αὐτὰ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ ἐκπεσμῷ, ὅπερ θὰ ἐνσπερίει εἰς αὐτοὺς τὴν ὀκνηρίαν, ἀποτελεσμα τῆς ὁποίας εἶναι ἡ καταστροφὴ τῶν δημοσίων συμφερόντων, ἀλλὰ τοιοῦτο εἶναι σπατάλη καὶ ὄχι οικονομία. Εἰς τὴν ἐστάσιν δὲ τοῦ πρὶν τοιοῦτου ἀπαντᾷ, ὅτι τὰ ἔθνη δὲν διοικῶνται ἀπὸ τοῦ βέματος, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἑδρῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ὑποχρεῖται νὰ ἔχῃ τὴν πρωτοβουλίαν πάντων τῶν σχεδίων. Τὸ καθήκον αὐτῆς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, στερουμένης ἄλλως τε καὶ πάσης ἐπισήμου πληροφορίας, δὲν εἶναι νὰ προτείνῃ σχέδια διοικήσεως, ἀλλὰ νὰ περιορίζεται εἰς τὴν ἐξελέγχειν τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως. Ἀπαριθμήσας κατόπιν καὶ ὑποδείξας ὀνομαστί

τινά των κεφαλαίων του προϋπολογισμού, εἴςιν αὐτά ἐξωγ-
κωμένα σπουδαίως καὶ ἀνευ ἀνάγκης, ἰδίως δὲ τὰ ἐξόδα τῆς
ἡπτανήσου. Ἐπὶ τέλους εἶπεν, ὅτι κατὰ τὰς δεινὰς περιστάσεις,
εἰς ἃς εὐρισκόμεθα, ἀπαιτοῦνται οἰκονομίαι σπουδαῖαι, ἀλλὰ
δὲν ἐλέπει, εἶπε, τὸν ἀνώτατον νοῦν, ὅστις θέτων τὴν χεῖρα
νὰ σταματήσει τὸν ροῦν τῆς καταστρώσεως, ὅτι δὲν ἔξευρει ποῖα
ἄλλη καταλληλοτέρα ἐπαχὴ ὑπάρχει τῆς σημερινῆς ὡς πρὸς τὴν
ἐλάττωσιν τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων. Συμπεραίνων εἶπεν,
ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ σκεφθῇ περὶ σπουδαίων ἐλατ-
τώσεων, φέρονσα εἰς τὴν Βουλὴν ἐν σύστημα οἰκονομίας πλη-
ρες, οὐχὶ δὲ δανειζομένη ὑπὸ ὅρους ἐπιβλαβεῖς, ὡς εἶναι καὶ τὸ
προκείμενον δάνειον.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ἀκροασθεὶς καὶ χθὲς καὶ σήμερον τὸν
προλαλήσαντα ἤκουσε μὲ ἀπορίαν τοῦ, ὅτι ὁμιλεῖ πάντοτε περὶ
χρεωκοπίας καὶ κηρύττει τὴν ἀνέχειαν τοῦ δημοσίου ταμείου·
ἀλλὰ ποῖος ἄλλος λόγος παρὰ ἡ στέρσις καὶ ἡ ἀνέχεια προε-
κάλεσε καὶ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον; Ἀποκρούει τὸ Νομο-
σχέδιον τοῦτο ὁ προλαλήσας χωρὶς νὰ προτείνῃ ἕτερον μέτρον
ἱκανοποιῶν τὰς ἀνάγκας τοῦ δημοσίου ταμείου διὰ τὸν λόγον,
ὅτι τὰ Κράτη δὲν δισεκοῦνται ἀπὸ τοῦ θήματος, ἀλλ' ὁ λόγος
οὗτος εἶναι πάντῃ ἀνίσχυρος, διότι ὁ ἀναγνωρίζων τὴν ἀνάγκ-
ην ἐνός δανείου, ἀποκρούων δὲ τὸ προτεινόμενον πρὸς συνομο-
λόγησιν αὐτοῦ μέτρον, ὀφείλει νὰ ἀντιπροτείνῃ ἕτερον. Τὰ ἐν-
τοκα γρῆματ' αὐτὰ δὲν προεξοφλοῦσι μόνον μέλλοντα εἰσοδήματα,
ἀλλὰ καλύπτουσι καὶ παρελθόντα χρεὶν ἢ ἐλλείμματα, καὶ διὰ
τοῦτο δὲν ὑποβάλλονται εἰς περιορισμὸν, ὡς ἐν Ἑσθῶνι πάντες
οἱ οἰκονομολόγοι διδάσκουσιν, ἀλλ' αἱ κυβερνήσεις ποιοῦσιν αὐ-
τῶν χρῆσιν ὅσῃς θέλουσι νὰ εἰσαγάγῃσιν εἰς τὸ Ταμεῖον εὐ-
θύνωτερα χρεῖματα. Πυνόσι, εἶπε, τὴν συζήτησιν ἂν ἐγίνετο περὶ
τοῦ ποῖος τῶν δύο τρόπων τοῦ προτεινόμενου δανείου ὑπάρχει
συμφορώτερος, ἀλλὰ τὸ νὰ δίδωνται συμβουλαι ἀναβολῆς τῶν
πληρωμῶν μέχρις οὗ ἐπενεγθῶσιν οἰκονομίαι εἰς τὸν προϋπολο-
γισμόν, εἶναι ἀκατανόητον. Οὔτε οἱ περὶ ἐκπτώσεως τῶν ἐντό-
κων γραμματίων φόβοι ἔχουν ὑπόστασιν, διότι εἰς τὴν λήξιν τῶν
ταῦτα γίνονται δεκτὰ εἰς ἅπαντα τὰ ταμεία τοῦ Κράτους ἀντὶ
φόρων καὶ χρεῶν τοῦ δημοσίου, οἱ δὲ συγκρίνοντες αὐτὰ πρὸς
τοὺς κατὰ μίαν καὶ τὰ ἀσυντά ἀγνοοῦν καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν
ἱστορίαν αὐτῶν, ἄλλως τε, εἶπε, δὲν πρέπει νὰ ζητῇ τις τὸ ἀπο-
λύτως, ἀλλὰ τὸ σχετικῶς καλὸν, καὶ τοῦτο εὐρίσκει τις ἐάν λά-
βῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἀρχήν ἢ τὴν ἐπ' ἀπείρῳ ἀναβολὴν τῶν πλη-

ρωμῶν τοῦ δημοσίου. Ἦκουσέ τινες λέγοντας περὶ οἰκονομιῶν,
ἀλλ' αἱ οἰκονομίαι αὗται, ὑπὲρ ὧν καὶ αὐτὸς συντάσσεται, εἶναι
μέλλουσαι, ὡς μέλλουσαι εἶναι καὶ αἱ εἰσπραττεῖς, ἐν ᾧ τὰ χρεὶν
καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ δημοσίου, καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἐλλείμ-
ματα, εἶναι ληξιπρόθεσμα. Τὸ ἀπεριόριστον τοῦ κυμαινομένου
χρέους (dettes flottants) εἶναι ἤδη ἐν χρῆσει καὶ παρ' ἡμῖν διὰ
τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ. Περιττὸν τὸν λόγον εἶπεν,
ὅτι νομίζει περιττὸν νὰ ἀντικρούσῃ τὰ περὶ ἐξογκώσεως τοῦ
προϋπολογισμοῦ καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ρηθέντα παρὰ τοῦ προ-
λαλήσαντος, διότι δὲν θεωρεῖ ταῦτα ὡς ἀντικείμενα τῆς πα-
ρούσης συζητήσεως. Νομίζει δὲ, ὅτι, μετὰ τὰς πειρατηρήσεις
ταύτας, εἶναι μάταιος ὁ κατὰ τῶν ἐντόκων γραμματίων πόλε-
μος, καὶ προτείνει ὅπως ἡ Βουλὴ ἐπιψηφίσῃ τὸ Νομοσχέδιον
ὡς ἐτροπολογηθῇ.

Εἰπόντος δὲ τινος ἐνταῦθα, ὅτι ἀπορεῖ βλέπων σήμερον τὸν
βουλευτὴν Μεσολογγίου πολεμοῦντα τὰ ἐντοκα γραμμάτια,
ἐν ᾧ προχθὲς, προκειμένου περὶ τῆς ἀρχῆς, ἐψήφισαν ὑπὲρ
αὐτῶν, λαβὼν ἕτερος τὸν λόγον ἀντέκρουσε τὴν ἰδέαν τοῦ
προλαλήσαντος, εἰπόντος, ὅτι δὲν ὑποβάλλεται εἰς περιορισμὸν
ἡ ἐκδοσις τῶν ἐντόκων γραμματίων, ἐπενεγκὼν, ὅτι ἡ Τρά-
πεζα τῆς Ἀγγλίας καὶ αὐτὴ ἡ τῆς Γαλλίας δὲν προεξοφλοῦσιν
αὐτὰ, ἢ ἐπὶ ἐγγυήσει φόρων τινῶν ὠρισμένων, ἄλλως τε ὁ
παρῇ, εἶπε, μεγίστη διαφορὰ μεταξὺ τῶν bons de tresor
καὶ dettes flottants. Ζητοῦντες, εἶπε, νὰ προφυλάξωμεν τὸ κρά-
τος ἀπὸ μέλλουσας τινος στενοχωρίας, εἴς ἣς θὰ εἶναι ἀδύνα-
τον εἰς αὐτὸ νὰ ἐξοφλήσῃ τὰ περὶ ὧν πρόκειται ἐντοκα γραμ-
μάτια, ὅπερ ἰσοδυναμεῖ μὲ ἀληθῆ χρεωκοπίαν, δὲν ἔχομεν
καθῆκον νὰ υποδείξωμεν τὰ μέσα τοῦ διοικεῖν οὐδὲ νὰ διαγρά-
ψωμεν σχέδια τοῦ κυβερνᾶν, ἀλλὰ μόνον νὰ κρίνωμεν περὶ τοῦ
καλοῦ ἢ κακοῦ τοῦ Νομοσχεδίου καὶ νὰ καταστήσωμεν γνω-
στὸν, ὅτι τὸ ὑπάρχον ἐλλείμμα ἔσται ἰσχυρὸν ἐμπόδιον τοῦ
νὰ ἐξορληθῇ τὰ γρῆματ' αὐτὰ εἰς τὴν λήξιν τῶν, ἢ δὲ
ἀνανέωσις αὐτῶν δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀνευ κινδύνου χρεω-
κοπίας.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς καὶ Πρωθυπουργ-
γός, ὅτι, ἐάν ἡ Τράπεζα τῆς Ἀγγλίας, ἣν ἀνέφερεν ὁ προλαλή-
σας, δὲν προεξοφλῇ τὰ ἐντοκα γραμμάτια ἀνευ ἐγγυήσεως καὶ
ὑποθήκης φόρων ἐπ' αὐτῶν, δὲν θὰ εἶπαι, ὅτι δὲν ἀπολαύει πί-
στεως, διότι αἱ τράπεζαι, καὶ ἡ παρ' ἡμῖν ἀκόμη, δυνάμει
τῶν καταστατικῶν τῶν ζητοῦσι πάντοτε ἐγγυήσεις. Δὲν εἶναι

δὲ ὀρθή ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐξελέγχει μόνον, διότι ἡ ἐν Γαλλίᾳ καὶ σχέδια Κυβερνήσεως τοῦ Κράτους ἐπρότεινε καὶ προτείνει. Ἡ δὲ ἀναβολὴ τῆς λύσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος δὲν ὀφείλεται εἰς ἡμᾶς, οἵτινες ἐσκήφθημεν καὶ ἐξακολουθοῦμεν σκεπτόμενοι περὶ τούτου, ἀλλ' ὀφείλεται εἰς τὴν ἀπουσίαν καὶ εἰς τὴν θραδαίαν συγκρότησιν τῆς Βουλῆς. Καὶ ἤδη, εἶπε, σὰς προτεινόμεν ἐν τῶν μέτρων ἐκείνων, αἵς δὲ ἀρνούμενοι δὲν ἀδικεῖτε ἑαυτοὺς καὶ τὸν τόπον; Λέγετε, ὅτι εἰμὶθα εἰς πλήρη χρεωκοπίαν, ἀλλ' ἐρωτῶ, ἐξελέγχεται ἡ διαγωγὴ μας ἤδη, ἡ συζητεῖται τὸ Νομοσχέδιον; Ἐάν τὸ πρῶτον, εἶπεν, εἴποι μοι νὰ ἀποδείξωσιν, ὅτι δὲν εἶναι ἡ Κυβέρνησις αἰτία τῆς καταστάσεως ταύτης, ἄλλως ἀνέννοῦσι χρεωκοπίαν τὴν σχέσιν τοῦ διαρκοῦς παθητικοῦ πρὸς τὸ ἐτήσιον ἐνεργητικόν, τότε οὕτως ὅλα τὰ ἔθνη εἶναι εἰς πλήρη χρεωκοπίαν, διότι τὰ πλεῖστα αὐτῶν ἔχουσιν χολοσσαῖα ἐτήσια ἐλλείμματα, ἀλλὰ τοῦτο δὲν λέγεται χρεωκοπία, ἥτις συνίσταται εἰς τὴν ἐκμηδένισιν καὶ τὴν ἀνυπαρξίαν παντὸς πόρου καὶ πάσης πίστεως, καὶ εἰς τοιαύτην θέσιν δὲν εἶναι ἡ Ἑλλάς; ἔχει μὲν τινὰς στενοχωρίας ὡς ἐκ τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων, ἀλλ' ἔχει πόρους καὶ μέλλον λαμπρόν. Δὲν ἔχει, λέγουσι, πίστιν, ἀλλὰ τί πταίομεν ἡμεῖς; εἶπε, διὰ πρῶγμα, τοῦ ὁποίου δὲν εἰμὶθα οἱ αἰτίοι; Ἡμεῖς, πταίομεν οἱ ἐργαζόμενοι διὰ τὴν ἐθραίωσιν τῆς τάξεως καὶ πάσης Κυβερνήσεως, ἡ οἱ παριστάνοντες τὴν Ἑλλάδα ὡς ἐπὶ ἡφαιστείου καυμένην; Ἡ πίστις ἡμῶν εἶναι πλήρης, καλλιτέρα ἐκείνης τοῦ παρελθόντος· μεθ' ὅλας τὰς ἀντιδράσεις ἡ κοινωνία καὶ οἱ κεφαλαιοῦχοι μᾶς παρέσχον πᾶσαν ἐμπιστοσύνην, καὶ πενταχοῦ, ὅπου ἀπετάθημεν, εὗρομεν ὑποδοχὴν. Μᾶς κατηγορεῖτε λοιπὸν διότι ἀνωρθώσαμεν τὴν πίστιν κιοισθείσαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν;

Ἀνῆρσεν ἀκολουθῶν διὰ μακρῶν ὅσα περὶ ἐξογκώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶπον οἱ προλαλήσαντες. Ἐκανελλῶν δὲ εἰς τὸ προκείμενον εἶπεν, ὅτι ἀποφεύγει νὰ λεπτολογῇ περὶ τῆς πηγῆς τῶν ἐντόκιων γραμματίων, λέγει δὲ μόνον, ὅτι δι' αὐτῶν εὐρίσκει χρήματα, ὧν ἔχει κατεπιγεύσαν ἀνάγκην πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Κράτους. Δὲν εἶναι, εἶπε, ταῦτα νόμισμα, ἀλλ' ὁμολογικαὶ ληξιπρόθεσμοι, ἀναγκαστικὰ ὅπως καλυψοῖσι τὰς ἀμέσους ἀνάγκας. Ἐκτὸς τούτων ζητεῖ καὶ τὴν ἀδελφὴν νὰ συνομολογήσῃ ἐν ἀνάγκῃ καὶ πάγιόν τι δάνειον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἀποτρεφῶσιν ἐν ἀνάγκῃ ἐκ τῆς κυκλοφορίας τινὰ τῶν γραμματίων τούτων, τὰ ὁποῖα ζητεῖ ἤδη ὅπως καμῇ

χρῶσιν τῆς πίστεως τοῦ ἔθνους, καὶ τῶν ὁποίων τότε θὰ κάμῃ χρῆσιν εἰς πληρωμὴν τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων, ὅταν καὶ οὐδένα τρόπον δύναται νὰ οἰκονομηθῇ τὸ πρᾶγμα. Ἐπὶ τέλους καταβαίνων τοῦ θήματος συνίσταται τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου μετὰ τῆς προθέκης, διότι ἡ ἀνάγκη αὐτοῦ εἶναι θεσμία καὶ κατεπείγουσα.

Ἀπάντησεν ἕτερος, ὅτι ἠκούσθησαν πολλὰ ἀπὸ τοῦ θήματος, ἰδίως ἀπὸ τὸν Πρωθυπουργόν, τέρποντα τὰς ἀκοὰς, πλὴν ταῦτο δὲν μεταβάλλει τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων. Τῶντι δὲν πρέπει νὰ λέγωσιν, ὅτι ἡ πίστις εἶναι τόσο μεγάλη, διότι τὸ δάνειον εἶναι ἀπόδειξις ὅτι ἡ κατάστασις μας δὲν εἶναι εὐχάριστος, τὴν δὲ πίστιν τῶν ἐμπόρων καὶ Τραπεζιτῶν ἡγοράσαμεν δι' ἐγγυήσεων καὶ προνομιῶν ἐξουλειστικῶν. Συμπεριωτέρον εἶναι, εἶπε, νὰ λέγεται μᾶλλον ἡ ἀλήθεια ἀπὸ τοῦ θήματος, ἢ νὰ κρύπτεται ἡ ἀληθὴς τῶν πραγμάτων κατάστασις. Δὲν εἶναι ἀληθὴς, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐργάζεται πρὸς καταστροφὴν τῆς δημοσίας πίστεως, ἐξ ἐναντίας, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ πολιτικόν τι σχέδιον ὠρισμένον ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς οὗτε Κυβερνήσεως, οὔτε πίστεως ὑπάρχει, ἄλλως τε ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὅλα τὰ μέσα εἰς χεῖρας τῆς καὶ ἂς ἀποδείξῃ διὰ τῶν πραγμάτων τὸ ἐναντίον.

Ἐλθὼν ἀκολουθῶν εἰς τὴν διάταξιν περὶ τοῦ τρίτου τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων εἶπεν, ὅτι οὐδεμίαν ἀνακούφισιν προσφέρει εἰς τὸ δημόσιον ἡ κράτησις 700 χιλ. δραχμῶν, αἵτινες ἠδύνατο νὰ οἰκονομηθῶσιν, ἐάν δὲν προσετίθετο ἡ χωροφυλακή. ἔχει μὲν, εἶπε τελευταῖον, πᾶσαν ὑπόληψιν εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ τὴν ἐν γένει πολιτικὴν θεωρεῖ σπατάλην ἀντικρὺς ἢ μᾶλλον ἀπρονοήσιαν, ἥτις ἔφερε τὰ πράγματα εἰς τὴν παρούσαν κατάστασιν.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου κατὰ τὸ σχέδιον.

Ἐπίσης ἐγένετο δι' ἀναστάσεως δεκτὸν καὶ τὸ 2 ἄρθρον κατὰ τὸ σχέδιον ὡς τρίτον δὲ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἐξῆς:

« Ἄρθρον. 3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ μνησθέντος νόμου ἐλαχίστη ἀξία τῶν γραμματίων τούτων ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν ὀρίζεται εἰς δραχμὰς τριάκοντα. »

Ἀναγνωσθέν εἶτα τὸ 3 ἄρθρον, γενόμενον ἤδη τέταρτον, ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἔχει, δι' ἀναστάσεως.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ἤδη γενόμενου 5 ἄρθρου, ἐπροτάθη παρὰ τινῶν ἡ ἀπάλειψις, ἥτις ἀπεκρούσθη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν

Οικονομικῶν ὑπουργοῦ, δεχθέντος μόνον τὰς ἐξῆς τροπολογίας, ἥτοι νὰ προστεθῇ ἡ φράσις *ἐξαιρέσει τῆς συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ τῶν ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικῶν*, καὶ αἱ λέξεις *τριμήνου προθεσμίας*. Εἰπὶ τῆς περὶ ἀπαλείψεως προτάσεως ἐγένετο κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ψηφοφορία ὑπὸ τοῦς ψηφολέκταις Ν. Καίτην καὶ Α. Κουμουνδουράκη, ἐξ ἧς προέκυψεν, ὅτι ἡ πρότασις ἀπερρίθη διὰ ψήφων 58 κατὰ 46. Εἰγένετο δὲ κατόπιν δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ 5 ἄρθρον μὲ τὰς ἐπινεχθείσας πρὸς ἀντικατάστασιν τροπολογίας.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ 5 ἁρθρου, ἡδὴ γενομένου 6, ὑπεβλήθη παρὰ τινος ἡ ἐξῆς τροπολογία.

« Ἡ διάταξις τοῦ ἁρθρου 5 θέλει τεθῇ εἰς ἐνέργειαν διὰ Β. Διατάγματος· ἰσχύει δὲ μέχρι τέλους Ἰουλίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1866 καὶ δύναται νὰ παύσῃ ἢ νὰ διακοπῇ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ καὶ πρότερον διὰ Β. Διατάγματος. » Ἡ τροπολογία αὕτη παραδεχθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ σχετικοῦ ἁρθρου.

Εἰγένετο τελευταῖον δι' ἀναστάσεως δεκτὴ ὡς ἄρθρον 7 καὶ ἡ προσθήκη τοῦ βουλευτοῦ Πυλίας μὲ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν λέξεων *ἐὰν μέχρι τῆς λήξεως τῆς αἰτίας* συμπεριλαμβανομένης καὶ ταύτης.

Εἰπὶ τέλους ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δι' ἀναστάσεως δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς ἐτροποποιήθη, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρον 1.

« Τὸ κατὰ τὸν ΑΛ'. ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1864 νόμον ποσὸν τῶν ἐντόκων γραμματίων τοῦ δημοσίου ταμείου ἐκ δραχμῶν 3,000,000, ὀρίζεται εἰς δραχμὰς 6,000,000.

Ἄρθρον 2.

Πάντα τὰ ἐντοκα γραμμᾶτια τοῦ ταμείου υπογράφονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. ὑπουργοῦ, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ μνησθέντος νόμου ἐλαχίστη ᾄξις τῶν γραμματίων τούτων ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν, ὀρίζεται εἰς δρ. τριάκοντα.

Ἄρθρον 4.

Τὰ γραμμᾶτια ταῦτα δύναται νὰ πληρωθῶσι κατὰ τὴν λήξιν των καὶ παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσεως τοῦ κατόχου αὐτῶν γενομένη πρὸ δεκαπέντε τοιῶντα ἡμερῶν πρὸς τὸ ταμεῖον, ἐφ' οὗ αἰτεῖται ἡ πληρωμὴ.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἀπὸ 1 Αὐγούστου ε. ε. καὶ ἐφεξῆς πληρωνόμενοι παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου μισθοί, ἐπιμίσθια, ἐπιδόματα, συντάξεις καὶ αἱ βουλευτικαὶ ἀποζημιώσεις, τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν δὲν εἶναι κατώτερον τῶν 100 δραχμῶν, ἐξαιρέσει τῶν συντάξεων τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ τῶν ἐν ἀργίᾳ ἀξιωματικῶν, πληρόνονται μὲ ἐντοκα γραμμᾶτια τριμήνου προθεσμίας κατὰ τὸ τρίτον, ὅπως διὰ Β. Διατάγματος θέλει κανονισθῇ.

Ἄρθρον 6.

Ἡ διάταξις τοῦ ἁρθρου 5 θέλει τεθῇ εἰς ἐνέργειαν διὰ Β. Διατάγματος καὶ ἰσχύει μέχρι τέλους Ἰουλίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1866· δύναται δὲ νὰ παύσῃ ἢ καὶ νὰ διακοπῇ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ καὶ πρότερον διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ συνομολογήσῃ δάνειον μέχρι τεσσάρων ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἐξοφλητέον χρεωλυτικῶς ὑπὸ ὅροις οὐχὶ βαρυτέροις ἐκείνων, ὑρ' οὓς συνομολογήθη τὸ ἐθνικὸν δάνειον τῶν ἐξ ἑκατομμυρίων.

Ἡ συνομολόγησις ὁλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ δανείου ἀπαιτεῖται νὰ στηρίζεται ἐπὶ Β. Διατάγματος ἐν ᾧ θέλουν διαγράφεσθαι καὶ αἱ ὁῶσαι τῶν ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῶν δανειστῶν.

Εἰς τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ὑπολογίζεται καὶ τὸ δάνειον, ὅπερ δι' ἐντόκων γραμματίων ἤθελε πραγματοποιηθῇ. »

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος, ἀναγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως τὴν ἐπανάληψιν τῆς συζητήσεως τῶν ἐκκεκμημένων νομοσχεδίων, διελυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος:

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Ὁ Προεδρεύσας Ἀντιπρόεδρος:

Σ. Χ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ἀντίπας,

Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΔΗ΄.

Τῆς 31 'Ιουλίου 1865.

Πλήρους γανομένης τῆς Βουλῆς, περί τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτετραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

α) Πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Θεοδώρου Ζερβοῦ περί καταργήσεως τοῦ ἀρχηγείου τῆς Κερκύρας, καὶ

β) Ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς περί πληρωμῆς ἐξόδων τινῶν τοῦ Γραφείου.

γ) Ἀναφορά Γ. Μαρζούνη, ἐξαιτουμένου νὰ τῇ πληρωθῶσι 1200 δραχμαὶ διὰ τ' ἀντίτυπα τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐκδοθέντος βιβλίου τοῦ Λαμεναί, τὰ ὅποια προσέφερε μὲν εἰς τὴν Συνέλευσιν, ἀλλὰ δὲν ἐπληρώθη.

δ) Ὁμοία Ν. Παπαδοπούλου δικαστικοῦ κλητῆρος, παραπονουμένου κατὰ τῆς Ἀστυνομίας, μὴ συνδραμεύσης αὐτὸν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του.

ε) Ὁμοία Μαυροσιδη τινος ἐξαιτουμένου ἵνα ἐπισπεύσῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ περί προνομίων Νομοσχεδίου.

Παραπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Λαθῶν τις ἀκολουθῶς τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ὡς μανθάνει πολλοὶ δημοδιδάσκαλοι συνέρρευσαν εἰς Ἀθήνας κληθέντες παρὰ τοῦ ὑπουργείου ὅπως ὑποβληθῶσιν εἰς δευτέρας ἐξετάσεις, ἀλλὰ τινὲς τούτων μόλις πρὸ 10 ἡμερῶν εἰδοποιήθησαν καὶ δὲν εἶναι ἔτοιμοι. Ἐπερωτᾷ δὲ τὸν ὑπουργὸν τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν, ἂν ἐκλήθησαν οὗτοι ἐν γνώσει τοῦ ὑπουργείου καὶ πρὸς ποῖον σκοπὸν, διότι καὶ ἄλλοτε πολλὰ ἐβρέθησαν εἰς τὰ βουλευτικὰ σώματα κατὰ τοῦ Τμηματάρχου Σ. Βυζαντίου.

Ἄλλος ἀπήντησεν εἰς τὸν αὐτὸν ὑπουργὸν τὴν ἐξῆς ἐπερωτήσιν. Διὰ τί δὲν ἐνηργήθησαν τὰ διατεταγμένα περί συμπληρώσεως τῶν χρευσουσῶν ἐπισκοπῶν τοῦ Κράτους;

Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ προσκληθῇ ὁ ὑπουργὸς νὰ ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῶν εἰρημένων ἐπερωτήσεων.

Ἀναγγελλθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἡ ἐκπάλυψις τῆς συζητήσεως τῶν ἐκκρεμῶν νομοσχεδίων ἀνεγνώσθησαν διὰ τρίτη καὶ τελευταίαν φοράν α) τὸ Νομοσχέδιον περί πιστώσεως 60 χιλ. δραχ. δι' ὑγειονομικὰ ἐξόδα, ὅπερ ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρον μοναδικόν.

« Ἐπὶ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν 1866 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν βσωτερικῶν ὑπουργείου χορηγεῖται ἀναπληρωτικὴ πίστωσις δραχ. ἐξήκοντα χιλιάδων ἀριθ. 60,000, καταλογιζομένη εἰς τὸ Κεφ. 5 ἄρθρον 11 « ἐξόδα ὑγειονομικὰ ἐν γένει. »

β) Τὸ Νομοσχέδιον περί χορηγήσεως πιστώσεως διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς Βουλῆς μέχρι τέλους 7θρίου, ὅπερ, γενόμενον δεκτὸν ἀνεῦ ἀντιρρήσεως, ἔχει ὡς ἔπεται.

Ἄρθρον μοναδικόν.

« Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ πληρῶνῃ τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς Βουλῆς μέχρι τέλους τοῦ προτεχοῦς 7θρίου, ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1865. »

γ) Τὸ Νομοσχέδιον περί κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 19 Μαΐου ε. ε. Ν. Διατάγματος, ἀφορῶντος τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐγγείου καὶ τῆς ἐπικαρπίας φόρου ἐπὶ τινῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1865, ὅπερ ἐπίσης ἐγένετο ἀνεῦ ἀντιρρήσεως ἔχον ὡς ἔπεται.

Ἄρθρον μοναδικόν.

« Κυροῦται τὸ ἀπὸ 19 Μαρτίου ε. ε. Β. Διατάγμα, περί προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου καὶ ἐπικαρπίας φόρου ἐπὶ τινῶν προϊόντων τῆς γῆς, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1865 ἔτος. »

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

« Προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαι καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Λί διατάξεις τοῦ ἀπὸ 24 Μαΐου 1863 ψηφίσματος ΑΔ' καὶ τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1864 νόμου ΑΒ'. ἰσχύουν καὶ διὰ τὸ 1865 ὡς πρὸς τὸν ἐγγεῖον φόρον καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ

α) Τῶν δημοτριακῶν καρπῶν, ἐγγεῖος φόρος 5 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, δικαίωμα ἐπικαρπίας 15 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

β) Τῆς ῥητίνης, κατράμης, ἀσθέστου καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ περινοκακίου ἐγγεῖος φόρος 7 τοῖς 0/0.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας ἐπὶ τῆς ἐξ ἔθνικων δασῶν παραγομένης ῥητίνης 15 ἐπὶ τοῖς 0/0.

γ) Τῶν δημοτριακῶν καρπῶν τῶν ἐπαρχικῶν Γυθείου καὶ Οἰτύλου ἐγγεῖος φόρος 5 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν εἰς χρήματα κατὰ τὴν

ἀγοραϊαν τιμὴν, δεδαιούμενος καὶ εἰσπρατιόμενος κατὰ τὴν ἐξαγωγήν ἢ μεταφοράν.

δ) 1	Τῶν λεμονίων ἐφ' ἑκάστης χιλ.	Ἐγγειος φόρος λεπ.	70
2	Τῶν πορτοκαλίων	»	»
3	Τῶν κύτρων ἐφ' ἑκάστης ὀκάς	»	2
4	Τῶν κουκουλίων	»	»
5	Τῆς Μετάξης	»	»

Ἄρθρον 2.

Ὁ ὑπὸ στοιγ. ΚΔ'. ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1864 περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων Νόμος ἰσχύει καὶ διὰ τὸ ἔτος 1865.

Ἄρθρον 3.

Κατὰ τὴν ἑπτάνησον ἰσχύουσιν οἱ μέχρι ταῦδε φορολογικοὶ νόμοι καὶ τὰ Β. Διατάγματα.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα, ὅπερ ἅμα τῇ συγκροτήσει τῆς Βουλῆς ὑποβληθήσεται εἰς νομοθετικὴν κύρωσιν. »

Ἀθῆναι, τὴν 19 Μαρτίου 1865.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ,

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Δ. ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ, Κ. ΔΟΜΒΑΡΔΟΣ,
ΑΝΑΡ. Α. Χ. ΑΝΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΥΚΟΥΡΟΣ Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,
ΑΡ. ΚΑΡΝΑΛΗΣ.

Προταθέντος ἀκολούθως ὅπως προτιμήθῃ ἡ συζήτησις τῆς προτάσεως τῶν βουλευτῶν Στεφανοπούλου καὶ Θεοχάρη περὶ ἀναπληρώσεως τῶν ἀποβιούντων ἢ παυομένων δημάρχων, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ κατεπιγόνον αὐτῆς. Κατὰ συνέπειαν τεθεῖσα ὑπὸ συζήτησιν ἡ ἀρχὴ ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως καὶ παρεπέμφθη ἐπομένως τὸ νομοσχέδιον εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας πρὸς γνωμοδότησιν.

Ἀνεγνώσθη εἴτα τὸ περὶ ἀποζηράσεως τῆς Κωπαίδος λίμνης Νομοσχέδιον καὶ ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, παραπεμφθέντος πρὸς γνωμοδότησιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Λαθὼν ἐπομένως τὸν λόγον ὁ Πρωθυπουργὸς ἀνέγνω Νομοσχέδιον περὶ πιστώσεως δραχ. 30,000 ἐπὶ τοῦ κεφ. 6 ἄρθρου 8 περὶ ἐμφυχώσεως τῆς ἐθν. βιομηχανίας, καὶ εἰζήτησε νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, λόγῳ κατεπιγόντος. Ἡ δὲ Βουλὴ συναινέσασα πρὸς τοῦτο παρεδέχθη, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, δι' ἀναστάσεως τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ.

Τῇ προτάσει δὲ τινος τοῦ νὰ τεθῇ ὑπὸ συζήτησιν ἡ περὶ

προσθήκης ὑπαλλήλων εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Βουλῆς προϋποβληθεῖσα πρότασις ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἐξῆς προτάσιν.

« Τὸ Προεδρεῖον διευρύνει ἐνα ἐπιθεωρητὴν ἐπὶ τῶν στενογραφουμένων πρακτικῶν καὶ τῶν διορθώσεων μετ' ἐπιμελίας μισθὸν δραχμῶν τριακοσίων. »

Ἀπερίριψε δὲ δι' ἀναστάσεως τὴν περὶ διορισμοῦ ἐνὸς εἰσέτι συντάκτου τῶν ἐπιστήλων πρακτικῶν, ὅσο γραφῶν καὶ πάντε κλητῶν πρότασιν.

Ἀνεγνώσθη ὕστερον ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, δι' ἧς ἀναφέρει αὐτὴ, ὅτι, ἵνα προσέλθῃ εἰς γνωμοδότησιν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Εἰσαγγελέως Καλ. μὲν περὶ εἰσαγωγῆς εἰς δίκην τῶν Βουλευτῶν Ἰω. Φιλέσσα, Α. Γρηγοριάδου καὶ Ζ. Μαυροειδῆ, πρέπει νὰ εἴη ὑπ' ὅλιν τῆς τὴν δικαιοκρατίαν πᾶσαν. Ἡ Βουλὴ δὲ ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Πρόεδρον νὰ ζητήσῃ ἀρμοδίως τὰ ζητούμενα ἔγγραφα.

Ἀναγνωσθέντα δὲ, κατ' αἰτήσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐνταῦθα τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς συνεδράσεως ἐνεκρίθησαν καὶ ὑπεγράφησαν.

Παρελθὼν εἴτα ὁ Πρωθυπουργὸς ἀνέγνω τὸ ἐξῆς Β. Διάταγμα περὶ τεσσαρακονθημέρου διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 38 τοῦ Συντάγματος διακόπτομεν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς Α. συνεδου τῆς Α'. Βουλευτικῆς Περιόδου, ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέραι.

Ὁ ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν θέλει κοινοποιῆσαι τὸ παρὸν Διάταγμα εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 31 ἰουλίου 1865.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ,

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. »

Ὁ δὲ Πρόεδρος ἐβιβλίου, ὅτι θέλει καταχωρῆσαι αὐτὸ εἰς τὰ πρακτικά.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΘ΄.

Τῆς 24 Σεπτεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περί τὴν Μεσημβρίαν, ἀνεγνωσθεὶσαν τὰ ἑξῆς ἐγγράφια.

α.) Ἐγγράφον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης διευθύνοντος εἰς τὴν Βουλὴν αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετών, δι' ἧς ζητεῖται ἡ ἀδεία τῆς εἰς διὰ τὴν εἰσαγωγῆς τοῦ βουλευτοῦ Σηροχωρίου Γελ. Ρούζη, κατηγορουμένου ἐπὶ αὐτοδικία.

β.) Πρότασις νόμου τοῦ βουλευτοῦ Α. Μπαλάου περί τροποποιήσεως τινῶν τελωνιακῶν διατάξεων.

γ.) Νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περί ἀνασχηματισμοῦ τῶν τελωνείων.

δ.) Ὁμοιον τοῦ αὐτοῦ περί μεταρρυθμίσεως τοῦ περί χαρτοσήμου νόμου καὶ περί ἐπεκτάσεως τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑπτανήσον.

ε.) Ὁμοιον τοῦ αὐτοῦ περί μεταρρυθμίσεως τοῦ περί οἰκονομικῶν ἐφορειῶν νόμου.

ς.) Ὁμοιον τοῦ αὐτοῦ περί μεταρρυθμίσεως τοῦ περί ταμίων νόμου.

ζ.) Ὁμοιον τοῦ αὐτοῦ ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν περί μεταρρυθμίσεως τοῦ διοικητικοῦ συστήματος τοῦ Κράτους.

η.) Ὁμοιον τοῦ αὐτοῦ περί ἀστυνομικῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου.

θ.) Ὁμοιον τοῦ αὐτοῦ περί σχηματισμοῦ πόρων πρὸς συντήρησιν καὶ βελτιώσιν τῆς κατα ξηρὰν καὶ θαλάσσαν συγκοινωνίας τοῦ Κράτους.

ι.) Ὁμοιον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης περί μεταρρυθμίσεως τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ.

ια.) Ὁμοιον τοῦ αὐτοῦ περί προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

ιβ.) Ὁμοιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν περί κυρώσεως Β. διαταγμάτων, ἧτοι α) τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου ε. ε. Β. Διατάγματος περί τοῦ μισθοῦ τῶν υποδεσπτέρων ἡ ἀλλήλων τοῦ γραφείου τῆς πρώτης Ἰονίου Γερουσίας· β.) τοῦ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου ε. ε. περί τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ ἀρχιεπισκοπικῶν.

γ.) τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1864 περί καταργήσεως τῆς ἐν Κερκύρᾳ θέσεως μηχανικοῦ συμβούλου· δ.) τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου περί τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ φρενοκομείου· ε.) τῶν ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου δυο διαταγμάτων τοῦ προ

σωπικοῦ τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ σωφρονιστικῶν καὶ τῶν προσωπικῶς κρατουμένων φυλακῶν καὶ ς.) τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου περί τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ ἀστυνομικῶν καὶ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν.

ιγ.) Ὁμοιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Εκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως περί διοργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

ιδ.) Ἀναφορά τοῦ βουλευτοῦ Ναυπλίου Γ. Ὑψηλάντου αἰτοῦντος 30 ἡμερῶν ἀδείαν ἀπουσίας.

Κατόπιν περιλήθων ὁ βουλευτὴς Γορτυνίας Χ. Σκελλαριάδης ἐξηγήσατο, α) νὰ δώσῃ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς διασαφύνσεις ἐπὶ τῆς μεταξύ τῆς εταιρίας τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τοῦ Δημοσίου συμβάσεως, διότι, ὡς μνησθῆναι, ἡ προθεσμία ἐληξεν, ὁ δὲ σιδηροδρόμος δὲν ἐπαρανώθη, β) νὰ καταθέτῃ ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς τὰ ἐγγράφα ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν σκυριῶν τοῦ Λαυρίου, διότι προτίθεται νὰ ἀεὶρ τὸν λόγον ἐπ' αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, γ) νὰ ἐκφράσῃ ἡ Κυβέρνησις ὁποῖαν γνώμην ἔχει καὶ τί σκεπτεται περί τοῦ στρατοῦ, διότι ἀκούει ὑποκόφους ψῆας ἐν αὐτῷ περί διαλύσεως αὐτοῦ, ὑπὲρ τῆς διατήρησιν ἐξ ἐξίσου ἀλλήλικαί τε καὶ ξέναι ἐργασιῶδες ἐν Εὐρώπῃ καὶ δ) νὰ δώσῃ πληροφορίας ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν Βουλὴν ἂν ἡ διασπαρεια ἐσχάτως φήμῃ περί διαλύσεως τοῦ ἡμετέρου εἶναι ἀληθῆς.

Ἐνταῦθα ἐλάβε τὸν λόγον ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ πρῶτον μὲν ἀπαντῶν εἰς τινὰς τῶν ὑπερωπῆσεων τοῦ προλαλήσαντος εἶπεν, ὅτι ἡ προθεσμία τῆς εταιρίας τοῦ σιδηροδρόμου λήγει τὸν προσηλὴ μῆνα καὶ ὅτι μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς θὰ παρουσιάσῃ νομοσχέδιον αὐτῶν τὸς ἐγγυήσεις· ὅτι εἶναι ἑτοιμὸς νὰ καταθέσῃ τὰ ἐγγράφα, τὰ ἀφορῶντα τὰς σκυρίας τοῦ Λαυρίου, ἐὰν το ἀπαιτήσῃ ἡ Βουλὴ. Ἀκολουθεὶς ἀνακοινώσας, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, αισθανόμενος τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας τοῦ Κράτους, ἐδωρήσατο εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον τὸ τρίτον τῆς ἐπιχορηγίας αὐτοῦ, ἐπέγραψε τὴν ἐγγύην, ὅπως ἡ αὐτοβόρητος καὶ πικρὴς καταπαρήσεως αὐτῆς πράξῃ, τοῖς ἀντιτάτοις ἀφρονταῖς τῆς πολιτείας εὖρε μὴντας καὶ παρ' ὅσας ταῖς τάξαι τῆς κοινωνίας, διότι ἐφύλλομεν, εἶπεν, ὅλα νὰ ὑποστώμεν θυσίας τινὰς.

Ἡ οἰκονομική μας, εἶπε, κατὰστασις εἶναι τῶν ἀνωμάλων περιστάσεων, τὰς ὁποίας διέθεμεν, πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἐνεκα τῆς ἐλαττώσεως τῶν πόρων τοῦ Κράτους, προεληλυθὸς ἐκ τῶν ἐφετεινῶν ἀτμοσφαιρικῶν περιστάσεων καὶ ἐκ τῆς ἐπιδημίας

της γολέρας εις τας πέριξ ἡμῶν ἐπικρατείας, ἐπιχειροῦντες καὶ τὸ παρ' ἡμῶν ἐμπόριον οὐκ ὀλίγον, εἶναι δυσχερές, ἀνάγκη δὲ μεγίστη ὑφίσταται νὰ ληφθῶσι μέτρα ἐλαττώσεως τῶν δαπανῶν ἡμῶν. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ μάθῃ ἡ κοινωτὶα τὴν κατὰστασιν ταύτην, πρὸς δὲ τούτοις πρέπει νὰ δικαιολογήταιμεν ἡμεῖς αὐτοὺς, ὅτι ἔχῃ ταχέως προερχομένη εἰς τὸ σκληρὸν μέτρον τῆς ἐλαττώσεως τῶν δαπανῶν, ἀλλ' ὅτι τὸ μέγα συμφέρον τῆς πατρίδος ἀπαιτεῖ τὴν θυσίαν μερικῶν τινῶν συμφερόντων πρὸς σωτηρίαν τοῦ ὅλου, φέρω, εἶπε, πληροφορίας θετικές, ἀρνούμενας ἐκ γεγονότων, αἱ ὑποκαί ἀποδεικνύουσι τὸ ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἐνταῦθα ἀνέγνω καὶ κατέθηκεν εἰς τὸ γραφεῖον διαφόρους καταστάσεις, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται α) ὅτι αἱ εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ τοῦ Κράτους κατὰ τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν 1865 ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Εἰσπράξεις	Δρχ.	10,457,525: 14
Πληρωμαὶ	»	12,400,907: 37
Ἐλλειμμα	»	1,943,382: 23

β) ὅτι τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους ἀπὸ τῆς α'. ἰαנוαρίου μέχρι τέλους Αὐγούστου 1865 ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

ἔσοδα	Δρχ.	18,301,194: 81
ἔξοδα	»	18,213,142: 59
Περίσσευμα	»	88,042: 22

γ) ὅτι τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῆς χρήσεως τοῦ 1861 ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

ἔσοδα	Δρχ.	21,488,768: 67
ἔξοδα	»	23,905,215: 93
Ἐλλειμμα	»	2,216,447: 29

δ) ὅτι ἡ διαχείρισις τῆς α'. ἑκαταμηνίας τῶν ἐτῶν 1861 καὶ 1864 συγκριτικῶς ἔχει ὡς ἑξῆς:

ἔσοδα	ἔξοδα	
1865 Δρ. 12,144,708: 93	1865 Δρ. 15,409,364	
1861 » 11,913,090: 99	1861 » 14,909,931: 59	
Ἐπὶ πλέον κατὰ	Ἐπὶ πλέον κατὰ	
τὸ 1865 Δρ. 231,617: 94	τὸ 1865 Δρ. 500,431: 58	

ε) ὅτι τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιτενήσου μέχρι τέλους Αὐγούστου 1865 ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

ἔσοδα	Δρχ.	2,379,601: 09
ἔξοδα	»	2,464,961: 88
Ἐλλειμμα	»	85,360: 79

Ταῦτα λέγω, εἶπεν, ὅχι νὰ δικαιολογήσω τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλαν ἐποχὴν, ἀλλὰ νὰ ἀποδείξω, ὅτι ἡ κατὰστασις μας ἦτον καὶ εἶναι τοιαύτη, καὶ ὅτι δεῖν νὰ ληφθῶσι σύντομα καὶ σωτήρια μέτρα, καθόσον ἄλλως τε ἡ ἐπιτένσις ὑπὸ ἐποχὴν οἰκονομικὴν κατ' οὐδὲν μᾶς συνεδράγει, ἅ τε δαπανώσα σχεδὸν τόσα, ὅσα καὶ ἐσοδίαι. Ἀνάγκη ὅρα νὰ προδῶμεν εἰς οἰκονομίας γενναίας καὶ τολμηράς.

Δύο δὲ προτάξεντων συστημάτων οἰκονομίας, καὶ τοῦ μὲν πρώτου σκοποῦντος τὴν ἐλάττωσιν τῶν μισθῶν καὶ τὸ ἀμετάκλητον τῶν θέσεων, τὸ δὲ δευτέρου τὴν ἐλάττωσιν τῶν θέσεων καὶ τὴν ἀύξισιν τῶν μισθῶν, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐδίστασε νὰ προτιμᾷ τὸ δεύτερον, διότι φρονεῖ, ὅτι ἐπὶ τῇ ἐξῆτι τῶν κυμένων ὁρίων οὕτε ἡ ἐλάχιστη οἰκονομία εἶναι ἐφικτή, ἐν ᾧ διὰ τοῦ δευτέρου συστήματος ἐπύχεται ἡ εὐκαιρία τῆς ἐπὶ τῷ ἀπλοῦστερον μεταρρυθμίσεως τῆς διοικητικῆς, οἰκονομικῆς καὶ στρατιωτικῆς νομοθεσίας, τὴν ὅποιον ἐπόθησεν ἀρχῆθεν ὁ τότες. Τοιαῦτα δὲ εἶναι καὶ τοιοῦτον σκοπὸν προτιθεσθαι, εἴτε, τὰ νομοσχέδια, τὰ ὅποια ἐπαβάλλουσιν σήμερον, μετ' οὐλοῦν δὲ θέλουσι ὑποβάλλει καὶ τὰ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ δικαιοσύνης ὑπουργεία, ἐξ ὧν μεταρρυθμίσεων θέλουσι ἐπιέλθαι οἰκονομίαι τοιαύτης περὶ ἑκατομμυρίου. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἀκούσιν αἱ ἐλαττώσεις αἰεὶ νὰ καλύψουσιν τὸ ἔλλειμμα καὶ νὰ φέρωσιν εἰς ισορροπίαν τὸν προϋπολογισμὸν, ὑπαβάλαμεν, εἶπε, νομοσχέδια ἐπαυξάνοντα τοὺς πόρους, ὡς τὸν περί χαρτοσήμων νόμον κτλ. ὥστε αἱ ἐλαττώσεις καὶ ἡ αὕξισις τῶν πόρων ἀναβαίνει εἰς 4 1/2 περίπου ἑκατομμύρια ἀρχημῶν. Μένει δὲ τελευταῖον μία μόνον δυσχερεία, ἡ μετατροπὴ τῶν κινητῶν δανείων τοῦ Κράτους (dépites flottants) εἰς δάνεια πάγια, ἥτις απασχολεῖ τὸ ὑπουργεῖον.

Μεταῦθα τελευταῖον εἰς τὸ περί στρατοῦ ζήτημα διεκήρυξε διαβέβηκεν, ὅτι οὐ μόνον τὸν στρατὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ ναυτικὸν θεωρεῖ ἀναγκαῖα καὶ χρήσιμα εἰς τὸ ἔθνος διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀστυνομίαν, τὴν ἀρράλειαν καὶ ἐπιτήρησιν τῶν θαλάσσιων. Οὕτως τὴν ἰδέαν τῶν φρονούντων, ὅτι πρέπει νὰ σχηματίσωμεν τα-

κτικόν στρατὸν συμμερίζομαι, εἶπεν, οὔτε τοὺς αἰτοῦνται τὴν ὀλοσχερῇ διαλύσειν αὐτοῦ θεωρεῖ σπουδαίους, ἀλλὰ φρονεῖ, ὅτι ὁ τύπος διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις του ἔχει ἀνάγκην στρατοῦ καὶ ναυτικῶν σκευζομένων εἰς ἀπλουτέρας καὶ οἰκονομικωτέρας ἑστεις. Ἐνταῦθεν πέποιθε, ὅτι ἀμφότερα τὰ ὑπουργεῖα ταῦτα συναισθάνονται τί παρ' αὐτῶν σήμερον ἀπαιτεῖ ἡ Πατρίς, καὶ εἶναι βέβαιος, ὅτι θὰ σπεύσῃ νὰ ὑποβάλῃ τὰς ἐφικτὰς οἰκονομίας.

Ἐπὶ τὸν λόγον ἐξητήσατο ἕνα ἡ Βουλὴ προτάξῃ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος νομοσχέδια παντὸς ἔτους ἀντικειμένου, προπομπίζοντα τὴν ἡμερσίαν διατάξιν, διότι ἐπὶ τῇ θέσει τούτων, εἰς γίνωσιν δεῖτε, θὰ συνελθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1866.

Ἐπὶ τοῦ συμπεριλαμβαντοῦ τούτου τοῦ προϋπουργοῦ, ἦτοι τῆς μεταβολῆς τῆς ἡμερησίας διατάξεως, προκαλέσαντος τοῦ Προέδρου συζητήσιν, λαθὼν τις τὸν λόγον ἐπέθηκεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον περιέλαβε τὸ 66 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ὅπερ ῥητῶς ἀπαιτεῖ ἕνα ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπιόντος ἔτους ὑποβάλλεται ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν ἐκάστης Βουλευτικῆς Συνόδου· ἡ δὲ ἑλπίς αὐτῇ εἶναι καταβεβλητὴ. Προτίθει κατὰ συνέπειαν νὰ ὑποβληθῇ ἡ Κυβέρνησις ἐντὸς ῥητῆς προθεσμίας νὰ ὑποβάλῃ τὸν περὶ αὐτοῦ λόγον προϋπολογισμὸν, εἴτε ἐπὶ τῇ θέσει τῶν Οἰκονομικῶν μεταρρυθμίσεων συνταταγμένων, εἴτε ἐπὶ τῇ θέσει τοῦ ἔτους 1865.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ προϋπουργοῦ, ὅτι ἡ ἀπαίτησις τοῦ προλαλῆσαντος δὲν στυοῖται εἰς τὴν λογικὴν, καὶ ὅτι εἶναι μὲν ἔτοιμος νὰ εἰσαγάγῃ τὸν προϋπολογισμὸν, ἀλλὰ τοῦτο οὐδὲν θὰ φέρῃ πρακτικὸν ὄφελος, καθόσον ὅπως δῆποτε καὶ ἂν συνταχθῇ νῦν, πρὶν ἢ φανῇ ἡ τύχη τῶν υποβληθέντων οἰκονομικῶν μεταρρυθμίσεων, εἴτε ἐπὶ τῇ θέσει ἰδανικῶν οἰκονομικῶν, εἴτε ἐπὶ τῇ θέσει τοῦ 1865, δὲν θὰ παρίστα τὴν ἀληθὴ κατὰστασιν τοῦ Κράτους, ἀπάντησεν ἄλλος, ὅτι ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν τοῦ προλαλῆσαντος, βουλευτοῦ Κεφαλληνίας οὐ μόνον διότι εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸ Σύνταγμα, ἀλλὰ πρὸ πάντων, διότι ἐλπίζει, ὅτι αἱ προτεινόμεναι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καινοτομίαι προποιοῦσι μὲν τὸν ὑπὸ τῶν ὑφιστάμενους προϋπολογισμοὺς καὶ ἐπομένως δεῖον νὰ ὑποβληθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1866 συνταταγμένως ἐπὶ τῇ θέσει τῶν σχετικῶν νομοσχεδίων, ὅπως γίνῃ καταφανὴς ἡ διαφορά ἐπὶ ἑλκτον, διότι ἄλλως τὰ ὑποβληθέντα νομοσχέδια εἶναι σφιδὴν ἀδικαιολογητικὰ ἔγγραφα τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Προσθέντες δὲ ἑτέρου, ὅτι πρὶν ἢ γίνῃ γνωστὸν διὰ λεπτομεροῦς καταστάσεως ὅποιον τὸ ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν τοῦ ταμείου ἀπὸ τοῦ 1863 μέχρι τούτου, τούτῳ ποῖα τὰ ἔσοδα, ποῖα αἱ δαπάναι καὶ ὅποιον τὸ ἑλλειμμα ἐκάστου ἔτους καὶ διὰ τίνων πόρων ἐαληφθῇ ἄχρι τοῦ νῦν, ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι δυνατὴ νὰ κρίνῃ ὀρθῶς περὶ τῆς ἀνάγκης ἢ τῆς αἰτίας τῶν προτεινομένων μεταρρυθμίσεων, καὶ εἰπόντος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ φέρῃ τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν ἐτῶν ταύτων, διότι αἱ ἀναγνωσθεῖσαι καταστάσεις εἶναι ὑποθετικαὶ καὶ δὲν στηρίζονται ἐπὶ τῆς ἀληθείας, ἐπίσης οὐδὲν ὠφελεῖ καὶ ἡ σύγκρισις τοῦ ἐνεστώτος πρὸς τὸ παρελθόν, καὶ ὑποστηρίζαντος, ὅσον ἀφορᾷ τὸν προϋπολογισμὸν, τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Κεφαλληνίας, ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπουργός, ὅτι ἡ ἀπαίτησις τῆς ὑποβολῆς ἀπολογισμοῦ τοῦ 1864 εἶναι παράλογος, διότι ἀντιτίθαιμι εἰς τὸν περὶ δημοσίων λογιστικῶν νόμον, κατὰ τὸν ὅποιον, τὸ λογιστικὸν ἔτος τοῦ 1864 λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ προεχούτος Οκτωβρίου. Ἀνέφικτος δὲ καὶ ὁ ἑτέρος ἀπαίτησις τοῦ νὰ ὑποβληθῇ ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ 1863, ἐν ᾧ οἱ τῶν προλαλόντων 22 ἔτη ἀπὸ τοῦ 1858 καθυστεροῦνται. Ἐς πρὸς δὲ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1866 ἐπαναλαμβάνει, ὅτι αὐτὴ δὲν θὰ φέρῃ πρακτικὸν ὄφελος, εἰς ἐναντίαν θὰ παρουσιάζῃ ἐν ψεύδος. Τὸ μόνον ὠφέλιμον εἰς τὸν τόπον, εἶπε παραινῶν τὸν λόγον, εἶναι νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν κατ' οὐσίαν συζήτησιν τῶν εἰσαχθέντων νομοσχεδίων, ὡς προϋπολογισμὸν δὲ δὲν δισκοῖται νὰ εἰσαγάγῃ τὸ τοῦ π. ε. μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν οἰκονομικῶν μεταρρυθμίσεων, τὰς ὁποίας εἰσήγαγεν.

Ἐπανερχεν ἑτέρος, ὅτι καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες τοὺς ἀπολογισμοὺς καὶ τὸν προϋπολογισμὸν ἔχουσι δίκαιον, καὶ τὸ ὑπουργεῖον ὁμοίως· οἱ μὲν διότι ἔχουσι δικαίωμα νὰ γνωρίζωσι λεπτομερῶς τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους κατὰστασιν, τὸ δὲ διότι ἔχει ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν προθεσίαν. Οὐδὲν ἦττον τὸ ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ ἀνελθῇ μίαν ἐπὶ τοῦ παρελθόντος λεπτομερῇ κατὰστασιν ρωτίζουσα τὴν Βουλὴν. Μεταβὰς δὲ εἰς ἑτέρον ζήτημα, ἦτοι εἰς τινὰ φράσιν τοῦ προϋπουργοῦ, ἀπὸ τοῦ ἑλκματος ἀπαγγελεῖσιν καὶ δημοσιευθεῖσιν διὰ τῶν ἐφημερίδων, δι' ἧς δόξει ἐγγίμνη μνημὴ εἰς τὸ Σώμα, ὅτι ἀπαιτοῦνται τὰ οἰκονομικὰ μέτρα καὶ παρεμ' ἄλλαις προτάξεσιν εἰς τὴν διαίτησιν, ἀνῆλθεν ὡς μὴ ἀληθὴ τὴν ἐκφρασιν ταύτην, διότι, ἂν ἐννοῇ διὰ ταύτης τὰς συζητήσεις καὶ τὰς ἐνδεχομένας ἀντιφύ-

σεις, ὀφείλει νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι αὐταὶ εἶναι ἡ βάση τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, καὶ ἐκ τούτων φωτίζεται καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ τροποποιεῖ πολλάκις τὰς ἰδέας τῆς ἐπὶ δὲ τοῦ παρελθόντος ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἐξῆλθε τῶν πτενῶν ὁρίων τῶν συζητήσεων, ἀλλὰ πολὺ ἀσθενῶς καὶ ἐπιφυλαγμένως πολλάκις ἐξέθηκε τὴν ἀληθῆ κατὰστασιν τῶν πραγμάτων.

Ἐπαναλαμβάνοιτο δὲ τὸ πρῶτον τοῦ γού. διὸ οὐδέποτε ἐξέφραττεν ἄλλο τι εἰ μὴ τὴν ἀληθῆ κατὰστασιν τῶν πραγμάτων, καὶ ἐναγνόντος τὴν περιουσίαν ἐκείνου τῆς ὁμιλίας του, ἥτις ἐδῶκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν προελθόντα, καὶ παρεξηγήθη ὑπ' αὐτοῦ, ἔλαβον κατόπιν καὶ ἄλλοι τινὲς τὸν λόγον ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Κεφαλληνίας, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εἰπὼν, ὅτι ἐὰν συνδυασθῇ τὸ ἄρθρον 66, ὅπερ ἐπικαλοῦνται, μὲ τὸ 51 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, φρονεῖ, ὅτι θὰ πύστη πᾶσα συζήτησις.

Ἐπὶ τέλος ἐπαναλήψεως τῆς συζητήσεως καὶ προκειμένου νὰ τεθῶσιν εἰς ψήφισμα τὰ ἐκδόματα τῆς συζητήσεως, ὁ πρῶτον τοῦ γού ἀνέγνω, ὅτι ἀναγκαζόμενος νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς Βουλῆς χάριν ὑποχρέσεως, παρακαλεῖ νὰ ἀνακληθῇ εἰς αὐτὸν ἡ ἐπὶ τῆς προτάσεως λύσις.

Συναινέσας εἰς τοῦτο τῆς Βουλῆς, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 M. M.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ, Οἱ Γραμματεῖς
Θ. Κανακάρης,
Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Μ'.

Τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοίνωσεν ὁ Πρόεδρος ἔγγραφον τοῦ Πρωθυπουργοῦ, δι' οὗ ἀναγγέλλεται εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εὐχρηστέως νὰ δεχθῇ τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Α. Κερνάλη, τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κ. Κρεστείτου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Δ. Βουδαύρη, καὶ ὅτι διώρισεν ὑπουργὸν μὲν τῶν Στρατιωτικῶν τὸν κ. Λαζαρίτον, εἰς δὲ ἀνέθετο καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, καὶ ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης

τὸν κ. Η. Καλλιγῆν, εἰς δὲ ἀνέθετο καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἀντὶ τοῦ κ. Κωνστ. Λαμβάρδου διορισθέντος ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ ἑξῆς ἔγγραφα.

1) Τέσσαρα νομοσχέδια τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, κατατεθέντα τὴν προτεραίαν εἰς τὸ Προεδρεῖον ἦτοι α') περὶ ὀργανισμοῦ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως· β') περὶ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως· γ') περὶ διοργανισμοῦ τῆς παιδείας κατὰ τὴν ἑπτάνησον καὶ δ') περὶ διδασκικῶν βιβλίων.

2) Πρότασις τῶν βουλευτῶν Κωνσταντᾶ, Θ. Ζερβοῦ καὶ Καρύδη περὶ ὑποχρεωτικῆς ἰσχύος τῶν νόμων ἐν τοῖς ἀγροῖς Κερύρας.

Ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν Πρόεδρον, ὅτι κατατεθήσαν εἰς τὸ Γραφεῖον τὰ περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ σκωριῶν ἔγγραφα.

Γενομένου λόγου κατόπιν περὶ τῆς δυσκλίου καταστάσεως τῶν συνδιατάσεων εἰς τὴν ὠρισμένην ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ὥραν, ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου ὥρισεν ὡς ὥραν ἐνάδεως τῶν συνεδριάσεων ἀκριβῶς τὴν 12, καθ' ἣν πρέπει νὰ ἀναγινώσκειται ὁ ὀνομαστικὸς καταλογος. Ἐν δὲ μετὰ τὴν ἀναγνώσιν τοῦ καταλόγου δὲν καταρτίσθῃ συνεδρίασις, νὰ δημοσιεύωνται τὰ ὀνόματα τῶν μὴ παρευρεθέντων βουλευτῶν διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Ἀκούων τις μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐρώτησε τὸν πρῶτον τοῦ γού ποῖοι λόγοι ὑπεγόρευσαν τὴν ἀρτίως ἀναγγελθεῖσαν ὑπουργικὴν τροποποίησιν, ἐν ᾗ τὴν προτεραίαν ὑπῆρχε ἄκρα ὑπουργικὴ σύμπνοια, καὶ ἂν οἱ νεωστὶ διορισθέντες ὑπουργοὶ παραδέχωνται τὸ πρόγραμμα τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἡ ἐτροποποιήθησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς ἀρχῆς τοῦδε πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἐπερώτησις τοῦ αὐτοῦ, εἶπεν, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὸ Βασιλικὸν δικαίωμα τοῦ παύειν καὶ διορίζειν ὑπουργούς. Περαινῶν δὲ τὸν λόγον ἐπεφυλάχθη νὰ ὁμιλήσῃ ἄλλοτε περὶ τῆς θέσεως τῶν ἀποστράτων αξιωματικῶν εἰς τὸν στρατὸν ἐν γένει.

Ἀπάντησεν ὁ πρῶτον τοῦ γού, ὅτι τρία μέλη τῆς Κυβερνήσεως ἀπεχώρησαν διὰ λόγους ξένους ὅλως τῆς πολιτικῆς, ἐπομένως συνεπληρώθη τὸ ὑπουργεῖον ἀπὸ δύο ἐντίμους πολίτας, ἔχοντας καὶ τὴν ἱκανότητα καὶ τὸ δικαίωμα καὶ τὰ προσόντα νὰ καθέλωσι τὴν ἑδραν τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ ὅτι τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως κατ' οὐδὲν ἐτροποποιήθη, ἐννοεῖται δὲ κατὰ συν-

πειν, ότι οι νεοδιορισθέντες ύπουργοί είναι κατά πάντα προς αὐτὸ σύμφωνοι.

Προκειμένου δὲ εἶτα νὰ λυθῇ διὰ ψηφοφορίας τὸ κατὰ τὴν παρελθούσαν συνέδριον ἐγκριμὲν ῥεῖον ζήτημα τῶν κατὰ προτίμωσιν συζητήσεων ἢ μὴ τῶν εἰσπραθέντων οἰκονομ. νομοσχεδίων, ὁ πρωθυπουργὸς συγκατατίθη νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτης τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάζει ἀντικειμένον μέρι οὐ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος νομοσχέδια, ὅτε δύναται νὰ ἀποφασισθῇ ὁ χρόνος τῆς συζητήσεως αὐτῶν. Ἐπινευσάσης κατὰ συνέπειαν τῆς Βουλῆς, λαθὼν τις τὸν λόγον ἐπανελάβε τὴν χθιστὴν ἀπαίτησίν του, τοῦ νὰ ὑποβάλλῃ δηλ. ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἰς τὴν Βουλὴν περιληπτικὴν καταστάσιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους κατὰ τὸ ἔτος 1863 καὶ 1864, ὡς καὶ τοῦ τυχόν ὑπάρχοντος κατὰ τὰς διαχειρίσεις τῶν εἰρημένων ἐτῶν ελλείμματός, ἕτερος δὲ ἐξητήσατο τὴν ὑποβουλὴν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1864 καὶ τὴν πληροφορίαν ἂν ἡ Κυβέρνησις συστασώθῃ μὲ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθ. 113 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ Πρωθυπουργοῦ εἰς μὲν τὸν πρῶτον, ὅτι ἐκ τῶν κατὰ τὴν χθιστὴν συνεδρίαν ὑποβληθέντων κατεστάσεων δύναται νὰ εὑρηθῶσι ζητεῖ πληροφορίας, εἰς δὲ τὸν δεύτερον, ὅτι δὲν εἶναι ὑπόχρεως ἡ Κυβέρνησις νὰ ὑποβάλλῃ ἀπολογισμὸν τοῦ 1864, οὐ μόνον διότι ἡ λογιστικὴ χρῆσις αὐτοῦ λήγει τὸν προσεχῆ Ὀκτωβρίον, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν συνετάχθησαν εἰσὶ οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν προλαβόντων ἐτῶν, δι' οὓς δὲν εἶναι ἡ παρούσα Κυβέρνησις ὑπόλογος, καὶ ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνταχθῇ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, διότι δὲν ὑρίσκατο Βουλὴ καὶ Γερουσία, ἐκ τῶν μελῶν τῶν ὁπίων εἶδει νὰ σχηματισθῇ ἡ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενη ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ, ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Οὕτω δὲ, ἀναγνωσθέντος τοῦ πρώτου αὐτῆς ἀντικειμένου, ἦτοι τὸ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους νομοσχεδίου, παρετήρησέ τις, ὅτι, ἐπειδὴ τὸ τρέχον ἔτος προέβη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μόλις ὑπολείπονται τρεῖς μόνον μῆνες, ἐπομένως εἶναι ἀνωφελές νὰ συζητηθῇ προϋπολογισμὸς εἰσπραθέντος ἤδη, φραγὲ καλὸν νὰ χορηγηθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν πίστιωσις διὰ τοὺς ὑπολειπομένους μῆνας ἐπὶ τῇ ἔασι τοῦ εἰσπραθέντος προϋπολογισμοῦ. Τὴν πρότασιν ταύτην ἀντέκρουσαν ἕτεροι, εἰπόντες, ὅτι παντάπασι δὲν εἶναι ἀνωφελὲς ἡ συζήτης τοῦ

προϋπολογισμοῦ ε. ε., διότι καὶ ἡ ἐλάχιστη οἰκονομία εἰς τὰ ἐξόδα τρέπῃ ἀνακούρυσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, πρὸ πάντων δὲ διότι δύνανται νὰ καταργηθῶσι πολλὰ περιττὰ ἐξόδα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Ἑπτανήσου, ὅστις εἶναι λίαν ἐξωγλωμένος, ὡς συνταχθεὶς ἐπὶ τῇ ἔασι τῶν ἰσχυόντων ἰονικῶν νόμων. Ἐπὶ -έλους ἀπερασίσθη, ἵνα προσκληθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ καὶ ὑποβάλλῃ ὅσον οἶόν τε τάχιστα εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐκθεσίν της, εἰ δυνατόν δὲ ἐκθεσιν ἰδιαίτερην δι' ἕκαστον ὑπουργεῖον.

Ἐνταῦθα παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε πρότασιν, ἐπιρρυαχθεὶς εἰς τὴν διατυπώσῃ μετ' ὀλίγον εἰς νομοσχεδίον, περὶ παραχορήσεως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν ἐνὸς κτιρίου, κειμένου ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ χρησιμεύοντος ἄλλοτε ὡς νοσοκομείου, τὸ ὅποιον κατέχει μὲν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἀλλ' ἀνήκει ὡς ἐλάχισται ἐκ τῶν κατατεθειμένων ἐγγράφων εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.

Ἀναγνώσθη εἶτα τὸ δεύτερον ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἦτοι ἡ περὶ συνουκισμοῦ κατὰ τὸ παρῶν τῆς Κυπριασίας πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Σ. Σωτηροπούλου. Προτείναντος δὲ τινος νὰ παραβληθῇ ἡ πρότασις αὕτη, πρὶν ἢ ψηφοφορηθῇ ἡ ἀρχὴ της εἰς τὴν ἀρμοδίαν τοῦ Σώματος ἐπιτροπὴν, ἔτερον δὲ εἰπόντος, ὅτι δέον μετὰ τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, καὶ τρίτου προτείναντος νὰ συσχετισθῶσι πᾶσι αἱ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ὑπάρχουσαι περὶ συνουκισμῶν ἐγκριμαὶ προτάσεις καὶ νὰ παραπεμφθῶσι προηγουμένως εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιτροπὴν, ἡ Βουλὴ παρέδεχθη τὴν τελευταίαν ταύτην πρότασιν ἐπομένως παρεπέμφθησαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐσωτερικῶν αἱ εἰς περὶ συνουκισμῶν προτάσεις, α) ἡ περὶ Κυπριασίας, β) ἡ περὶ Νήων Ψαρῶν, γ) αἱ περὶ Ἀστακῶ καὶ δ) ἡ περὶ Πλατανίτη καὶ Παλιανχωρίων τῆς Ναυπακτίας.

Ἀναγνώσθησαν ὑπερὶ αἱ ἐξῆς προτάσεις: α) περὶ χορηγίας πιστώσεως ἐκ τραπεζῶν 40 χιλιάδων εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν διὰ προμήθειαν 40 ὀκάδων βομβυκοσποροῦ τῆς Ἰαπωνίας ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Σ. Σπηλιωτάκη καὶ Χ. Α. Χριστοπούλου, β) περὶ τῶν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς οἰκοδομησάντων ἢ ἐπισκευασάντων ἐρείκια ἐθνικῶν οἰκῶν κ.τ.λ. ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Σ. Σωτηροπούλου καὶ Ν. Παπαμιχαλοπούλου, καὶ, γενόμενος δεκτὴς τῆς ἀρχῆς αὐτῶν παρεπέμφθησαν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΑ'.

Τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1865.

Ἐπικρατείας κατὰ τὸ Σύνταγμα γ') περὶ ἀναστήσεως τῶν κατὰ τὴν μεσοβασιλείαν γενομένων ἐγκλημάτων ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Πλ. Μαυρομιχάλη, ἥτις παρεπέμφθη, πρὶν ἢ ψηφοφορηθῇ ἡ ἀρχὴ αὐτῆς, εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς καὶ δ') περὶ καταμετρήσεως τῆς χωροικτικότητος τῶν ἑλληνικῶν πλοίων καὶ κατὰ τὸν ἀγγλικὸν τρόπον ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Κ. Πλατῶ, ἥτις γενομένης δεκτῆς τῆς ἀρχῆς αὐτῆς, παρεπέμφθη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς.

Ἀναγνώσθητο κατόπιν τοῦ περὶ ὑποτροφίῶν νομοσχεδίου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ, ἔλαβον τινεὶ τῶν βουλευτῶν τὸν λόγον καὶ ἐξητήσαντο, ὅπως ὁ ἀρμοδίος ὑπουργὸς ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν λεπτομερῆ πίνακα· α') τῶν ὑπαρχόντων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑποτρόφων μὲ τὴν σπουδῆν καὶ τί σπουδάζει ἕκαστος· β') τῶν κληροδοτημάτων κατ' εἶδος, τὸν σκοπὸν, οἱ δὲ ἂν προημερίσθησαν, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν κληροδοτῶν συμπεριλαμβανόμενων καὶ τῶν τῆς Ἑπτανήσου.

Προκειμένου δὲ νὰ τιθῇ εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, ἐπρότειναν τινεὶ νὰ σταλῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς παιδείας ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς· ἡ πρότασις αὕτη ἀπεκρίθη ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, εἰπόντος, ὅτι συνήθως αἱ ἐπιτροπαὶ δὲν ἐργάζονται δημοτικῶς καὶ ταχέως, καὶ ὡς ἐκ τῆς βραδύτητος ἡ καὶ τῆς ἀμελείας πολλάκις ναυαγεῖ πᾶσα ἐργασία ἀποσπελαιμένη εἰς αὐτάς. Διηγεται, εἶπε, νὰ παραπεμφθῇ καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν μετὰ τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τῆς, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τιθῇ προθεσμία βρετὴ εἰς αὐτὴν, ἥς παρελθούσης, νὰ δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς συζητήσεως καὶ ἀνεῖν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς καθόσον τὸ προκείμενον νομοσχεδίον καταπέιγεί. Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἀπερασίσθη ἵνα παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς παιδείας ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐντός πέντε ἡμερῶν ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ τὴν ἐκθεσὶν τῆς εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἡ προθεσμία αὕτη ὠρίσθη ἐν γένει ὡς κανὼν τῆς ἐργασίας πασῶν τῶν ἐπιτροπῶν τῆς Βουλῆς.

Ἐνταῦθα γενομένης ἐνστάσεως, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης, ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν· περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Θ. ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ,
Γ. ΑΝΤΙΠΑΣ.

Πλήρως γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προσέκλινεν ὁ Πρόεδρος τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1865 ἐπιτροπῆς νὰ ταχύνωσι τὴν ἐργασίαν τῶν αὐτῶν· αὐτὸ ἐπράξε καὶ πρὸς τὰ μέλη τῶν ἄλλων ἐπιτροπῶν.

Αναγνώσθησαν τὰ ἑξῆς ἐγγράφα.

α) Νομοσχεδίον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

β) Ομοίον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ περὶ παραχωρήσεως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν ἐνός κτιρίου ἐν Κεφαλλῆνῃ, καταχωμένου νῦν παρὰ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἀμφοτέρω παρεπέμφθησαν κατὰ τὸν κανονισμόν.

γ) Ἀναφορὰ κατοίκων τινῶν Κερκύρας, παραπονουμένων, ὅτι δὲν ἐκτελοῦνται ἀκριβῶς οἱ ὅροι τῆς διαθήκης Κατζίνογλου.

γ) Ομοία Χρυσάνθου Ζάρα, αἰτούσης νὰ διορισθῇ ὁ παρ' αὐτῆς ἀνατρεφόμενος ὁρφανὸς υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τῆς ὑπότροφος, χάριν τῶν ἐκδουλεύσεων τοῦ πατρὸς τῆς, αἰχμαλωτισθέντος παρὰ τοῦ Ἑμπελαῖα καὶ ἀποθανόντος εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν.

Αἱ ἀναφοραὶ αὗται παρεπέμφθησαν εἰς τὴν σχετικὴν ἐπιτροπὴν.

Ἐπελάνθη κατόπιν ἀναφορὰ τῶν κατοίκων Λαυρίου, σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν μαλυδούχων σκυριῶν. Προκειμένου δὲ αὕτη νὰ ἀναγνώσθῃ, παρετήρησάν τινεὶ, ὅτι ἡ σημερινὴ ἡμέρα ὠρίσθη πρὸς ἀναπτύξιν καὶ συζήτησιν τῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῶν σκυριῶν ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Χ. Σακελλαριαδου. Οὕτω δὲ, λαβὼν πρῶτος τὸν λόγον ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐξέθηκε τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑπεστάσεως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρὶ πολλῶν ἐτῶν ἐσπευσε νὰ ἐξετάσῃ δι' εἰδικῶν ἀποσταλλένων τὴν ποιότητα τῶν σκυριούχων γαιῶν, ἀλλ' εἴτε διότι τὰ μέτα τῶν παρ' ἡμῶν ὀρυκτολόγων, εἴτε διότι αἱ γνώσεις αὐτῶν ἦσαν ἀτελεῖς, αἱ πληροφορίες τῆς ὁποίας εἰς τὸ ὑπουργεῖον διεβίβασαν δὲν ἦσαν τοιαύται, ὥστε νὰ πρὶ καλέσωσι σπουδαίως τὴν προσοχὴν τῆς. Εἰς παρελθούσαν τινὰ ἐποχὴν, ὅτε αὐτὸς διεύθυνε τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον, ἐταιρία τις Ἰταλικὴ ἐξήτησε τὴν παραχώρησιν τῶν γαιῶν τούτων πρὸς τὸν σκοπὸν, ὡς ἔλεγε, νὰ μεταφέρῃ αὐτάς εἰς

Ἰταλίαν πρὸς κατασκευὴν προκυμνίων· παρ' ὀλίγον δὲ παρεχώρει αὐτάς, ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον ἔμεινεν ἑκκερμαίε, καὶ οὐτε κἀν ἐσυζητήθη. Ὅτι ἐσχάτως ἀναλαβὼν τὸ ὑπουργεῖον εἶρε τὴν ὑπόθεσιν ταύτην περαιωμένην ὑπὸ τοῦ προκατόχου του Βαλβή, τοῦ ὁποῖου ἡ δηλώσις, γενομένη διὰ τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας πρὸς τὴν ἑταιρίαν Ἰλαρίωνος Ροῦ, κατεῖχεν αὐτὸν δεσμευμένον, εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε οὔτε φόρον δὲν ἔδυνατο νὰ ἐπιβάλλῃ. Εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὐρίσκεται ἡ ὑπόθεσις αὕτη. Ἀποκείται δὲ εἰς τὴν Βουλὴν, εἰς ἣν ὑπεβλήθησαν τὰ σχετικά ἔγγραφα, νὰ ἐρευνήσῃ τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἐξασφαλίσῃ ὅπως ἐγκρίνῃ τὰ δημόσια συμφέροντα.

Ἐνταῦθα, ἐρωτήσαντος τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας Θ. Ζερβού τὴν Κυβέρνησιν διὰ τί δὲν ὑπέβλεπεν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος Κερκύρας, καὶ ὁρισθεὶς τὴν ἐπαύριον ὡς ἡμέρας ἀπαντήσεως, ἰαζὼν τὸν λόγον ὁ ἀπατείνας τὴν περὶ σκωριῶν ἐπερώτησιν βουλευτῆς ἀνέπτυξεν ἐν ἑκτάσει τὴν ἐπερώτησίν του. Ἰδίως δὲ κατέκρινε τὴν Κυβέρνησιν ὡς μὴ προνοήσασαν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου καὶ μὴ συμμορφώθεισαν μετὰ τὸν περὶ μεταλλείων νόμον, τοῦ ὁποῖου τὰ σχετικά ἄρθρα ἀνέγνω, καὶ ἰσχυρίσθη, ὅτι αἱ σκωριόχοι γὰρ ὑπάρχοντες εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν τοῦ νόμου ἐκείνου. Προσέβαλε κατόπιν τὴν παραχώρησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ὡς παράνομον καὶ ἐναντίαν τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου. Ἐπὶ τέλους ἐπικαλεσθεὶς τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ σπουδαιωτάτου τούτου ἀντικειμένου ἐπρότεινε νὰ ληφθῶσι σύντινα μέτρα πρὸς διάσωσιν τοῦ δημοσίου πλούτου.

Προτείναντος δὲ τινος τὴν τύπωσιν πάντων τῶν κατατεθέντων παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐγγράφων καὶ τὴν ἀναβολὴν τῆς προκειμένης κατ' οὐσίαν συζητήσεως εἰς ἄλλην συνεδριάσιν, ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι πρὶν ἢ μελετήσῃ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἐφρόνει, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἰδανικοῦ τινος γεγονότος· ἤδη δὲ ἀναγνούς τὰ ἔγγραφα ἐπέισθη διὰ μαθηματικῶν ἀποδείξεων, ὅτι ἐκεῖ κρύπτεται μέγας θησαυρὸς ἱκανὸς νὰ ἀνακουρίσῃ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους. Ἐξακολουθήσας δὲ ἀπέδειξε διὰ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας, ὅτι τὰ μεταλλεῖα τοῦ Λαυρίου ἐξεμεταλλεύοντο ἐξ ἀρχαιωτάτης ἐποχῆς, ὅτι τὸν πρῶτον αἰῶνα μετὰ Χριστόν, ἐξαντληθέντος τοῦ κοινῶς μεταλλείου, ἀνεκαμίνευσαν οἱ Ἀθηναῖοι τὰς ἤδη λεγόμενας σκωρίας, ὅπερ ἀποδεικνύει, ὅτι αὗται ἀνήκον εἰς τὸ δημόσιον, τὸ ὁποῖον ἐκείθεν εἶχεν ἀρκετὴν

πρὸς δόξιν. Καταβάς δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν ἐποχὴν ἤλεγξε τὰς Κυβερνήσεις τοῦ 1863 καὶ 1864, αἱ ὁποῖαι οὐ μόνον ἡμέλησαν νὰ διεκδικήσωσι τὴν δημοσίαν περιουσίαν, ἀλλὰ μάλιστα καὶ μία αὐτῶν ἡ κουφοτέρα, ἐκήρυξεν, ὅτι οὐδεμίαν ἀξίωσιν προσβάλλει, ἐν ᾗ ὑπ' ὅψιν τῆς εἶχεν ἀπείρους ἐκθέσεις μαρτυρούσας οὐ μόνον περὶ τοῦ ἀνυψήτου ποσοῦ ἀναβαίνοντος εἰς 1,500,000 κυβικά μέτρα σκωριῶν, τὰ ὁποῖα πρὸς 8 0/0 φέρουσι 130 χιλ. καθάρων μόλυβδον, ἀξίας δρ. 540 ἑκατομμυρίων περίπου, κατὰ τὴν ποσὴν ἐκθεσιν τοῦ ὀρυκτολόγου Κορδέλλα, καίτοι αὐτὸς μετέβαλε γνώμην διὰ μεταγενεστέρως ἐκθέσεώς του, ἐν ᾗ ἐλαττώνει τὸ ποσὸν τῶν κυβικῶν μέτρων, ἐπομένως καὶ τὸ προϊόν, ἀλλ' αὐτὴν δὲν πρέπει νὰ πιστεύῃ τῆς ὡς γενομένην ἴσως ὑπὸ τὴν ἐπίβουρον τῆς ἑταιρίας, ὅρῃν διατελεῖ ὑπάλληλος. Ἄλλ' εἶχεν ὑπ' ὅψιν τῆς καὶ ἑτέρας ἐκθέσεις, ἰδίως τὴν τοῦ λογαχοῦ Κουρῆ, πληροφόρουτος, ὅτι ἐξ ὧν ἐπιτοπίως συνέλεξε πληροφοριῶν, τοῦ δημοσίου ἢ ἐπὶ τῶν σκωριῶν κυριότης εἶναι ἀναμφισβήτητος. Ὅσον λοιπὸν κατακρίνει τὰς Κυβερνήσεις ταύτας, τόσον θαυμάζει καὶ μετὰ τὸν νῦν πρωθυπουργόν, τόσον ἐλαφρῶς περὶ σπουδαιωτάτου ἀντικειμένου λαλήσας. Καὶ ὁμοῦς ἐρρεῖ, ὅτι εἶναι ἀκόμη καιρὸς νὰ σωθῶσι τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, διότι ἀκερὴ δὲν ἀπέκτισεν ἡ ἑταιρία ἀναμφισβήτητον κυριότητα.

Συμπεραίνων δὲ ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν τοῦ προλαλήσαντος τοῦ νὰ τυπωθῶσι τὰ ἔγγραφα, πρὸς φωτισμὸν τῆς Βουλῆς, πρὸ πάντων δὲ τῆς κοινωνίας, ἣν ὀρεῖται ἡ Βουλὴ νὰ φωτίσῃ. Ἐκτός δὲ τούτων προτείνει νὰ διορισθῇ παρὰ τοῦ σώματος ἐπιτροπὴ τις, ἔργον ἔχουσα νὰ συλλέξῃ τὰς δεούσας πληροφορίας, ἢ τούτου μὴ γενομένου, νὰ ἀναβληθῇ πάντα ἀπόφασις σήμερον εἰς ἄλλην ῥητὴν ἡμέραν.

Ἀντέκρουσεν ἕτερος, ὅτι συμφωνεῖ μὲν νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτης μέχρις οὗ τυπωθῶσι τὰ ἔγγραφα, προσθέτει δὲ, ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἀντικείμενον δὲν ἔχει οἷαν σπουδαιότητα τῶν ἀπέδωκεν κακὸβουλοὶ τινες ἔχθροι πάσης προόδου τῆς διοικητικῆς τοῦ τόπου, δωροδοκούντες ἴσως ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἀνακαμίνευσίης τὰς σκωρίας ἑταιρίας, διότι οὕτε τὴν ἀξίαν, ἣν ὑπελογίσαστο ὁ προλαλήσας ἔχουν, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ἀπεσταλμένων μηχανικῶν τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἐπεδικάσθησαν τὰ περὶ τὰς σκωρίας δάση εἰς τὴν κοινότητα δυνάμει τῶν εἰς χεῖρας τῆς κοινότητος ταπεινῶν καὶ γοττετιῶν, ὅτι τὸ δημόσιον οὐδεμίαν ἔχει κυριότητα· ἄλλως τε δὲ ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει

ἀρμοδιότητα νὰ εἰσέλθῃ ἐξετάζουσα τὴν ἰδιωτικὴν κλήσιν, ἐπηρεάζουσα οὕτω τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν καὶ ὅτι τὸ δημόσιον δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ φόρον ἐξαγωγῆς. Εἰς τέλος ζητεῖ παρὰ τοῦ ὑπουργείου νὰ ὑποβάλλῃ πλήρη τὰ ἐγγράφα εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὑποστηρίζει τὴν περὶ τυπώσεως τῶν ἐγγράφων καὶ ἀναθεώσεως τῆς συζητήσεως πρότασιν.

Ἐπανέλαθεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι τῶ ὄντι διὰ μιᾶς τοιαύτης ὑπόθεσιν δὲν πρέπει νὰ ληθῇ σήμερον ἀπόφασις, διότι ἡ ἀναβολὴ θέλει δώσει καιρὸν εἰς σκέψεις ὁρθὰς καὶ συμφερούσας εἰς τὸ δημόσιον. Ἄν καὶ ἔχῃ ἀμφιβολίας τινὰς ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ποσοῦ τῶν σκωριῶν παρὰ τοῦ προλαλῆσαντος ἑομβεουτοῦ Καλαβρύτων, ἧτις ἦτον ἰσως ὑπερβολικὴ, ὀχυρίζεται, ὅτι ὄγκος καὶ ὄαρος δὲν εἶναι τὸ αὐτό· ἄλλως τε δὲ τὰ ὑπολογισθέντα, 200 ἢ 500 ἑκατομμύρια δραχμῶν δὲν εἶναι καθαρὸν κέρδος, ἀλλὰ προϊόν, βιδαρμένον μὲ ἐξόδα. Τὸ ἀληθές εἶναι, εἶπεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἄχρι τοῦδε οὐδὲν ἔλαβε μέρος εἰς δικαιοδικασίαν τῶν σκωριῶν, μὲνεν δὲ περὶ δασῶν τινῶν ἐδικαζέτο μετὰ τῆς κοινότητος, διὰ τοῦτο καὶ ὁ πρῶτος ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν κ. Χαλβῆς ἐκήρυξε δι' ἐγγράφου του, ὅτι οὐδὲν τὸ δημόσιον ἔχει δικαίωμα, στηριζόμενος εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῶν δικηγόρων, καὶ τέλος ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἐρευνήσῃ σπουδαίως καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου.

Ἀπάντησεν ἕτερος, ὅτι ἀποκρούει τὴν τύπωσιν τῶν ἐγγράφων, διότι αὕτη δὲν ἔχει σκοπὸν παρὰ νὰ καλύψῃ εὐσχημῶς τὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ γενακίζῃ τὸ δημόσιον πνεῦμα. Σήμερον, εἶπε, δὲν πρόκειται νὰ δικασώμεν, ἀλλὰ νὰ διαφωτίσωμεν καὶ νὰ εἰσχυρώμεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ ὁρμηθῇ εἰς τὰ δικαστήρια πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δημοσίων συμφερόντων, ὅπερ, κατ' ἐμὲ, ὀφείλει νὰ πράξῃ τάχιστα, χωρὶς νὰ ἐμποδίζηται ἀπὸ τὰς παρὰ νόμους πράξεις τῶν προκατόχων, αἱ ὅποιαι δὲν ἔχουν καμμίαν ἀξίαν ὡς μὴ στηριζόμεναι εἰς τὸν νόμον. Ἐγκολούθησε κατόπιν καὶ διὰ μακρῶν ἀπέδειξεν ὁ ἀγορεύων, ὅτι ἡ γνωμοδότησις τῶν δικηγόρων δὲν στηρίζεται εἰς τὸν περὶ μεταλλείων νόμον, καὶ ὅτι αἱ αὐτοὶ δικηγόροι παρηνόησαν τὴν περὶ διακρίσεως κτημάτων νόμον καὶ ἐπομένως ἠπάτησαν τὴν Κυβέρνησιν, διότι αἱ σκωρίαι δὲν εἶναι παρακολούθημα τῶν γαιῶν οὔτε τοῦ δάσους, ὥστε ἡ Κυβέρνησις νομίμως δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὴν δημοσίαν περιουσίαν. Ὡς πρὸς τὸ ποσὸν καὶ τὰς ἐκδόσεις τῆς εταιρίας ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὧν τὸ καθαρὸν κέρδος ἀναβαίνει εἰς 36 ἑκατομμύρια δραχμῶν, καὶ διὰ τοιαύτην ὑπό-

θεσιν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ κινηθῇ ἡ περὶ κυριότητος ἀγωγὴ. Κατόπιν προσέβαλε τὴν ἀγορὰν τῆς εταιρίας ὡς μὴ νόμιμον, διότι οἱ πωληταὶ δὲν ἀντεπροσώπευσαν νομίμως τὴν κοινότητα· Συμπεραίνει δὲ λέγων, ὅτι τὸ δημόσιον δύναται διττῶς νὰ διεκδικήσῃ τὴν περιουσίαν του εἴτε ὡς μεταλλεῖον, εἴτε ὡς οὐσίαν, τῆς ὁποίας τὴν κυριότητα ἀνέκαθεν εἶχε.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἀντικρούει τὸν βουλευτὴν Κυνουρίας δι' ὀχυρισθέντα, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἐπηρεάσῃ τὰς συνειδήσεις τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, διότι ἡ βουλὴ δὲν πράττει ἄλλο, ἢ ἐξελέγχει τὴν Κυβέρνησιν, ἧτις ἠμέλησε νὰ προστατεύσῃ τὸ δημόσιον. Ἐξετάσας δὲ ὑπὸ δύο ἐπιφύεις τὸ ζήτημα α) ὡς ἰδιοκτησίαν καὶ β) ὡς μεταλλεῖον, εἶπεν ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, ὅτι ἀνέκαθεν ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει ἰδέα εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅτι αἱ σκωρίαι ἦσαν ἐθνικαί, καὶ οὐδεὶς ποτὲ θαυμάζει πῶς τὸ δημόσιον παρηνέλησε τὴν περιουσίαν του. Ὅτι δὲ εἶναι ἐθνικὰ, ἀποδεικνύεται ἐξ αὐτῆς τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τινὰ Ἰταλικὴν εταιρίαν· ὡς πρὸς τὸ δεύτερον, ἐάν τῶ ὄντι ᾖναι μεταλλεῖον, ὅπως ἀπέδειξαν οἱ προλαλῆσαντες καὶ ὅπως ὁ νόμος ὀρίζει, τότε τὸ δημόσιον ἔχει 5 ἐπὶ τοῖς 0/0 δικαίωμα ἰδιοκτησίας καὶ 5 τοῖς 0/0 φόρον κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 30 τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου. Ἀπορεῖ ὅς πῶς ἐνώπιον τοσούτων ἀποδείξεων ἀκόμη τὸ ὑπουργεῖον σκεπτεται. Συμπεραίνων δὲ θεωρεῖ περιττὴν πᾶσαν ἐπιτροπὴν καὶ ὑποστηρίζων τὴν τύπωσιν τῶν ἐγγράφων προτείνει νὰ ληθῇσι προληπτικὰ μέτρα περὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σκωριῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἐκτὸς ἂν ἡ Κυβέρνησις ἔχῃ τὰς ἀνηκούσας ἐγγυήσεις ἀπὸ τῆς εταιρίας.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου λαβόντων καὶ ἄλλων τὸν λόγον καὶ ἐπαναλαβόντων τὰ αὐτὰ, ἐξηγηθέντος δὲ τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, ὅτι διὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐννοεῖ νὰ συλλεχθῶσι τὰ πραγματικὰ στοιχεῖα, ἐγένετο κατόπιν μικρὰ συζήτησις, ἂν πρέπει νὰ συστηθῇ ἐπιτροπὴ ἰδίᾳ, ἢ νὰ σταλῶσι τὰ ἐγγράφα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπὴν. Ἐπὶ τέλος ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε τὴν τύπωσιν τῶν ἐγγράφων καὶ τὴν διανομὴν, ἐπεφυλῆθη δὲ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν λοιπῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ἀντίπας,
Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΒ'.

Τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1865

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περί τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθησαν α) πρότασις νόμου ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Κωνσταντῆ καὶ Καρύδη, περί τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος, β') ὁμοία ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Καραμάνου καὶ Κορίζη περί συναικισμού κατὰ τὴν θέσιν Σκαρπέτου τοῦ δήμου Δρυόπης τῆς Τροιζηνίας.

Παρατηρήσαντός τινος, ὅτι τὰ τυπούμενα καὶ διανεμόμενα εἰς τοὺς βουλευτὰς νομοσχέδια δεόν νὰ συνοδεύονται καὶ μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Πρόεδρος ἀπήντησεν ὅτι τοῦτο, καίτοι μὴ προνοηθέν ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ, γίνεται συνήθως, ἐκτυπούμενων τῶν ἐκθέσεων εἰς τὰ σχετικά νομοσχέδια. Ἐρωτήσαντος δὲ ἄλλου διὰ τί εἰσέτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν εἰσῆγαγε νόμον, κανονίζοντα τὸ ἀγροτικὸν τῆς Κερκύρας ζήτημα, ἐν ᾧ τόσαι προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπάρχουσιν, ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι, ὡς μὴ μελετήσας ὅσον εἶδει τὸ προκειμένον ζήτημα, δὲν εἶναι ἤδη ἔτοιμος νὰ εἰσαγάγῃ νομοσχέδιον.

Ἀναγγελλέντος κατόπιν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδρίασεως ταύτης εἶναι ἡ συζήτησις τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀντικειμένων καὶ ἀναγνωσθέντος πρώτου τοῦ νομοσχεδίου περί κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 19 Ἰανουαρίου 1865 Β. Διατάγματος, ἐπιτρέποντος τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1865, ὁ Πρόεδρος εἶπετο προκαταρκτικῶς τὸ ἐξῆς ζήτημα, ἂν ὅλ. αἱ πιστώσεις αποτελῶσι μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐπομένως συζητῶνται κατὰ τὰς διατυπώσεις αὐτοῦ, ἢ τοῦναντίον. Μετὰ βραχείαν δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησιν, καθ' ἣν διάφοροι ἐξετέλεσαν γνώμαι, ἡ Βουλὴ δὲν ἔλυσε γενικῶς τὸ ζήτημα, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπεφάνετο, ὅτι δεόν νὰ συζητηθῇ κατὰ τὰς διατυπώσεις, εἰς αἷς ὑπάρχοντα ὅλα τὰ νομοσχέδια.

Οὕτω δὲ ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ τὰ καθέκαστα διὰ πρώτην φοράν.

Ἀνεγνώσθη εἰτα πρώτην φοράν τὸ νομοσχέδιον περί κυρώσεως Β. Διαταγμάτων, δι' ὧν ἐχορηγήθησαν ἑκτακτοὶ καὶ ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐκ δραχ. 127,604,19/00 ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1865. Ζητήσαντος δὲ τινος ἐξηγήσεις περί

τῶν ἐξόδων τοῦ 12'. κεφαλαίου, ἦται περί τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀγῶνος, ὁ πρωθυπουργός ἀπήντησεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνῆται κατὰ τὴν ῥητὴν ἀπόφασιν τῆς ἐθν. Συνελεύσεως, ὅτι συσταθεῖσα εἶχεν ἀνάγκην προσωπικοῦ, οἰκίας καὶ γραφικῆς ὕλης, καὶ τοιαῦτα εἶναι τὰ περί ὧν ὁ λόγος ἐξῆδα. Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ. Ἀπορριθείσης δὲ τῆς παρὰ τινος γενομένης προτάσεως τοῦ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ, λαβὼν ἕτερος τὸν λόγον ἐπὶ τῶν εἰδικῶν διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου παρετήρησεν, ὅτι τὸ ἐνοίκιον τῆς οἰκίας, ἐν ᾗ ἐργάζεται ἡ περί ἧς ὁ λόγος ἐπιτροπὴ τοῦ ἀγῶνος, εἶναι ὑπερόγκον, καὶ δεόν, εἰάν δὲν ὑπάρχῃ συμβολαίον διὰ πολλὰ ἔτη μεταξὺ τοῦ ιδιοκτῆτος καὶ τοῦ δημοτίου, νὰ ἐνοικιασθῇ ἕτερα οἰκία μὲ ὀλιγώτερον ἐνοίκιον, ἢ νὰ ἐργάζεται ἡ ἐπιτροπὴ ἐντὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὑπασχεθέντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ νὰ φέρῃ εἰς τὰς ἐπομένους συζητήσεις τοῦ νομοσχεδίου τὰς δεούσας πληροφορίες, ὡς δευτέραν σπουδαίαν οἰκονομίαν ἐπὶ τὴν νὺν ἄγορεύων τὴν κατάργησιν τῆς θέσεως τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς μισθοδοτούμενου ὑπερόγκως καὶ μὴ ἐργαζομένου παντάπασι, διότι εἰς ἀμφοτέρω τὰ τμήματα τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς ἐργάζονται ὑπαξιωματικοὶ ἐπαρκούντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Μετὰ τινος δὲ ἄλλας παρατηρήσεις, ὁ Πρόεδρος εἶπετο εἰς ψήφουρίαν τὴν πρότασιν περί καταργήσεως τῆς μισθοδοσίας τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως παρεδ. χθὴ τὴν κατάργησιν. Ἐπομένως ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολουθῶς καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ καὶ τὰ καθέκαστα πρώτην φοράν τῶν ἐφεξῆς νομοσχεδίων. α) περί παρτάσεως τῆς ἐσχόρας τοῦ περί ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ τῶν ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, β') περί κυρώσεως Β. Διαταγμάτων, δι' ὧν, ἐλλείψει Βουλῆς, ἐχορηγήθησαν ἑκτακτοὶ καὶ ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1864.

Ἀνεγνώσθησαν εἰτα καὶ γενομένης δεκτῆς τῆς ἀρχῆς αὐτῶν, παρεπεμφθῆσαν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὰ ἐπόμενα νομοσχέδια καὶ προτάσεις: α) νομοσχέδιον, δι' οὗ κυροῦνται τὰ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1864 καὶ 22 Φεβρουαρίου 1865 τέσσαρα διατάγματα περί ἐφορμογῆς τῆς ὑγειονομικῆς νομοθεσίας, καὶ συστάσεως νομοκαθηγητῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ιατρῶν ἐν Ἑπτανήσῳ β) ὁμοίον, δι' οὗ κυροῦνται τὰ ἀπὸ 5

Μαρτίου 1865 Β. Διάταγμα περί διαιρέσεως τῶν ἐπαρχιῶν Κερκύρας καὶ Κεφαλληνίας ἐκατέρως εἰς τρεῖς ἐπαρχίας γ') ὁμοίον, δι' οὗ κυροῦται τὸ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου Β. Διάταγμα περί διοικητικῆς διαιρέσεως τῆς Ἑπτανήσου δ') πρότασις νόμου περί ἀντικαταστάσεως δημάρχου, ἐν περιπτώσει παύσεως αὐτοῦ ἢ ἀποδιώξεως, ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς περιφέρειας καὶ ε) ὁμοία περί ἀντικαταστάσεως δημάρχου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1833 περί συστάσεως τῶν δήμων νόμου.

Ἐνταῦθα λαβὼν τις τὸν λόγον προεκάλεσε τὸν ἀρμοδίον ὑπουργὸν νὰ ἀπαντήσῃ τί γίνεται περί δημοτικῶν ἐκλογῶν καὶ διατί ἀνεβλήθη ἡ διεξαγωγή αὐτῶν. Ἀπεραισθή δὲ νὰ ἀπαντήσῃ ὁ ὑπουργὸς τὴν ἐπαύριον.

Ἀναγνωσθεῖσα εἴτα ἡ περί ἀνεγέρσεως φάρου ἐν τῇ προκυμαίᾳ Λευκίμνης πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας Θ. Ζερβού, παρεπέμφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν, συστηθεῖσα στενῶς.

Ἐνταῦθα πολὺς ἐγένετο λόγος καὶ πολλὰ ἐξετέθησαν γινώμαι ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἂν αἱ περί συνεικισμῶν προτάσεις ὑπάγωνται εἰς τὸ τμήμα τῶν δημοσίων ἔργων κτλ. ἢ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν, καὶ ἂν πρίπῃ νὰ σταλῶσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς βιομηχανίας, ἢ εἰς τὴν τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐπὶ τέλοις ἡ Βουλὴ ἀπεφάνετο νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὰς τρεῖς ἐπιτροπὰς, εἰς τὴν τῆς βιομηχανίας, τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀναγνωσθεῖσα κατόπιν παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς βιομηχανίας ἐπιτροπὴν ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Πετροπουλάκη περί κατασκευῆς τοῦ λιμένος Γυθείου, ἀνεγέρσεως φάρου καὶ κατασκευῆς γεφύρας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Πασαῖν.

Ἀναγνωσθέντος μετὰ ταῦτα τοῦ νομοσχεδίου περί τῶν γενομένων ἐμπυτεύσεων ἐπὶ ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν ἢ εἰς διαλελυμένας μονὰς ἀντικουσῶν γαιῶν, ἐλητήθη παρὰ τινος ἡ εἰσαγωγή τοῦ περί διανομῆς τῆς γῆς νομοσχεδίου, ὅπερ ὑπεσχέθη νὰ εἰσαγάγῃ ὁ ἀρμοδίος ὑπουργός. Μετὰ δὲ τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, ἐπρότεινέ τις τὴν παραπομπὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπὴν, ὅπως δι' ἐκθέσεώς τες φωτίσῃ τὴν Βουλὴν. Ἐπὶ τῇ παρεπιπτούσῃ ταύτης προτάσεως μακρὰ ἐγένετο συζήτηση, ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν περί ἧς ὁ λόγος ἐπιτροπὴν, ἥτις

ἐντὸς εἰκοσασημέρου προθεσμίας ὀρεῖται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐκθέσιν τες.

Ἀναγνωσθέντα ἐπίσης παρεπέμφθησαν, μετὰ τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τῶν, εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὰ ἐξῆς νομοσχέδια τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, α) τὸ περί κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1864 διατάγματος περί ἐξομωύσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ἐν Ἑπτανήτῳ δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ β') τὸ περί κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1865 διατάγματος, καθ' ὃ αἱ 4 ἡμέραι τῆς διεξαγωγῆς τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν θεωροῦνται σχολάσιμοι.

Ἀναγνωσθέντα ἐπὶ τέλους καὶ παρεπέμφθησαν εἰς μὲν τὰς ἀρμοδίους ἐπιτροπὰς τὰ ἐξῆς. α) Πρότασις περί ἀναρμοδιότητος τῶν ταχτικῶν δικαστηρίων εἰς τὰς στρατιωτικὰς υποθέσεις, β') ὁμοία περί ἀναστολῆς πάσης καταδιώξεως τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ναυπλίας ὀρεϊλετῶν τοῦ δημοσίου ἐκ φόρου μὴ δηλωθέντων καπνῶν τοῦ 1864, γ') ὁμοία περί τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐν Σπάρτῃ οἰκοπέδων εἰσπραττόμενου, δ') ὁμοία περί χαρακτηρισμοῦ τῆς ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Σπάρτην ὁδοῦ ὡς ἐθνικῆς ε) ὁμοία περί καταργήσεως τοῦ ἀρχηγείου Κερκύρας. Εἰς δὲ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ζ') τὸ νομοσχέδιον περί ἐγκρίσεως τῆς μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Μεγάλῃς Βρετανίᾳ συνυπολογηθείσης τὴν 14/26 Ἰουλίου ε. ε. συμβάσεως περί τοῦ κύρους τῶν ἀποφάσεων τῶν πρὸ τῆς ἐνωσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδοθεισῶν καὶ ζ') νὰ συσταθῶσι μετὰ τῶν οἰκονομικῶν νομοσχεδίων τῆς Κυβερνήσεως αἱ περί συστάσεως τελωνείων ἐν Μυλοῖς Λύθιαις, Ταμείου καὶ ἐφορείας ἐν Λογεί προτάσεις.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως εἰσονται τὰ ἐσχάτως ὑποβληθέντα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὀργανικὰ καὶ οἰκονομικὰ νομοσχέδια, ὅσα δηλ. ἐξ αὐτῶν διανεμήθησαν, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περί ὧραν 5 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΓ΄.

Της 29 Σεπτεμβρίου 1865.

Πλήρους γινομένης τῆς Βουλῆς περί τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνωσθησάν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Παραβλόντων δὲ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς ἀνέγνω ἐκθεσιν, δι' ἧς ἀπαρτίζεται, ὅτι ἐκ τῶν ἐγγράφων, τὰ ὅποια τῇ ὑπεβλήθησαν, ἐπέσθη, ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀδεια τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ἐπὶ αὐτοδικία τοῦ βουλευτοῦ Σερραχωρίου Τ. Ρούκη, διότι ἡ ὑπόθεσις, περὶ ἧς κατὰ γορεῖται, φέρει χαρακτῆρα πολλὸν πολιτικὸν ἢ κινικὸν. Παρατηρήσαντος δὲ τινος ἐνταῦθα ἐν εἰδὲ ἐπερωτήσεως πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν, ὅτι ἐν Εὐβοίᾳ ἔρπασιν ἡ καταπάτησαν τὰς ἐθνικὰς γαίας ἄνθρωποι, μηδὲν ἔχοντες πρότερον, καὶ ἤδη λογιζόμενοι μεγαλοετηματίαι, ἑτέρου δὲ ἀπαντήσαντος, ὅτι ἡ φήμη αὕτη εἶναι ἀνυπόστατος, ὅ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι περὶ καταπάτησεως ἡ διαπραγμ. δημοτῶν κτημάτων τοῦτο μόνον γνωρίζει, ὅτι μετὰ τοῦ δημοτοῦ καὶ ιδιωτῶν ὑπάρχον ἐν Εὐβοίᾳ δικαί ἐν τοῖς δικαστηρίοις περὶ τοιαύτων ὑποθέσεων.

Ἐπὶ τέλους ἡ βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδίδθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἀπορρίψασα τὴν περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς αἰτήσιν.

Ἀνεγνωσθησάν τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

α) Πρότασις νόμου ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Σ. Στεφανοπούλου καὶ Χ. Στεριοπούλου περὶ προικοκτησιῶν.

β) Ὁμοία περὶ ἀφομοιώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων πρὸς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα.

Παραπεμπθησάν δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κακισμοῦ.

Παραβλόντων εἴτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς καὶ πρωθυπουργὸς ἀνέγνω δὶν νομοσχέδια περὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ ἐπ'όντος ἔτους 1866, κατὰ τὰ ὅποια τὰ μὲν ἐσοδα προϋπολογίσθησαν εἰς δραχμαὶ 26.650,007

τὰ δὲ ἐξοδα	»	29.678,035
-------------	---	------------

Ἦτοι ἔλλειμμα...	»	3,028,028
------------------	---	-----------

Ἐξέθηκε δὲ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος συντάχθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑφ'ὑπαρξάντων νόμων τοῦ Κράτους, εἰ δὲ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἐσόδων ἐλήφθη ὑπ' ὅψιν ἡ χρῆσις τοῦ 1861, ἥτις εἶναι ἤδη γνωστὴ, ὅτι ἐν γένει τὸ ἔλλειμμα, λογιζομένων καὶ

τῶν ἐνδεχομένων καθυστερήσεων τῶν εἰσπραξέων, θὰ ἀναστῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς ἡ περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν, ὅτι εἰς τὰ ἐξοδα συμπεριελήφθησαν καὶ πᾶσαι αἱ μέχρι τοῦδε ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ πιστώσεις, καὶ τέλος ὅτι τὸ ἔλλειμμα τοῦτο φανερὸν ὅτι θέλει καλυφθῇ ἀπὸ τὰς ἐπενεχθείσας ἐλαττώσεις δια τῶν ἀρτίως εἰσπραχθέντων εἰς τὴν Βουλὴν ὀργανικῶν νομοσχεδίων, ὡς καὶ διὰ τῶν οἰκονομικῶν, τὰς ὁποίας θὰ προτείνῃ ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, οἰκονομικῶν, αἵτινες δὲν ἔχουσι σχέσιν πρὸς τοὺς κειμένους νόμους, πρὸς δὲ τοῦτοις καὶ διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν πόρων τοῦ Κράτους, ἥτις θέλει ἐπέλθῃ διὰ τῶν ἤδη εἰσπραχθέντων εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίων. Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὸν εἰσπραχθέντα προϋπολογισμὸν.

Μεταβὰς δὲ εἴτα εἰς τὴν χθὲς ἀπινθυνηθεῖσαν αὐτῇ ἐπερώτησιν περὶ τῆς στάσεως, εἰς ἣν εὐρίσκονται αἱ ἐργασίαι τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν τοῦ Κράτους, εἶπεν, ὅτι τὴν ἐπερώτησιν ταύτην θεωρεῖ οὐσιώδη καὶ φανερὴ, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν γὰ ἐρμηνεύσῃ τὸν περὶ δημοκρασιῶν νόμον, ἀσαφῆ ἄντα ἐν μέρει. Ἡ Κυβέρνησις ἐξηγήσεν αὐτὸν κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸν βουλευτικὸν καὶ ἐκφυλθὺν ὑπὲρ τῆς ἰδέας τῆς αὐτοχρόνου καθ' ὅλην τὸ Κράτος ἐνεργείας τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, διότι νομίζει, ὅτι τοῦτο συμβιβάζεται πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐκλογῶν καὶ ὑπηρετεῖ ἀσφαλέστερον τὴν δημοσίαν τάξιν. Ἀνεφύσαν ὅμως δυσκολίαι τινεῖς, α) ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως καλῶν καὶ σφαιριδίων, β) ἕνεκα τῶν ἐξόδων πρὸς παρασκευὴν αὐτῶν καὶ γ) διότι ἀκόμη δὲν ἐπραγματοποιήθη ἐν Ἑπτανήσῳ ἡ διαίρεσις τῶν δήμων. Αἱ δυσκολίαι αὗται, εἶπε, δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν ἐναρξιν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν πρὶν ἢ παρέλθουν δύο τοῦλάχιστον μῆνες.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι εἶναι καλὸν νὰ ἀναβληθῶσιν αἱ ἐκλογαὶ μέχρι τοῦ Ἀπριλίου, ὅτι ἐπέρχεται καὶ ἡ κατὰ νόμον ἀναθεώρησις τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, οἵτινες πολλαχοῦ τοῦ Κράτους ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων ἔχουσιν ἐλλείψεις, ἐπανελάβην ὁ πρωθυπουργός, ὅτι ἀποκροῖται τὴν ἀναβολὴν ταύτην διὰ τὸν λόγον, ὅτι εἰς τοὺς πλείστους δήμους τοῦ Κράτους ἐπικρατεῖ ἄκρα παραλυσις, ἐνίοις δὲ τῶν δημόρων εἰσὶν ὄργανα ἀδικημάτων, ἐπομένως δὲν ἔστιν τάχιστα νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν λαὸν νὰ ἐξασκήσῃ τὸ δικαίωμά του καὶ νὰ τοὺς ἀντικαταστήσῃ, ἐάν θέλῃ. Τὸ δὲ ἐπιχείρημα τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων οὐ μόνον δὲν εἶναι ἰσχυρὸν, ἀλλὰ καὶ ἀπερρίφθη ἀπὸ

τὴν Βουλὴν, ἄλλως τε ἡ ἀναθεώρησις δύναται νὰ γίνῃ καὶ νῦν, ἐάν τὸ ἐπιτρέψῃ ἡ Βουλὴ.

Εἰπόντος δὲ ἑτέρου, ὅτι θεωρεῖ ὡς προκαταρκτικὸν ζήτημα τὴν εἰς δῆμους διαιρέσιν τῆς Ἐπανήσου, διευθυνομένης νῦν ὑπὸ Συμβουλίων διοικούντων αὐθαρέτως ἐκάστην νῆσον, ὅπερ εἶναι ἀτοπὸν, ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς διαιρέσεως τῶν ἐπτά νήσων εἰς δῆμους δὲν εἶναι ἀντικείμενον νομοθετικόν, διότι συνήθως ἐνεργεῖται διὰ Β. Διατάγματος, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις προτίθεται ἐντός ὀραχυτάτου χρόνου νὰ εἰσαγάγῃ νόμον περὶ δημοτικῆς ἀφομοιώσεως τῶν νήσων.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι ὡς πρὸς τὸ σύγχρονον τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν ὁ νόμος εἶναι ἀσαφής, καὶ φρονεῖ, ὅτι ὁ νομοθέτης, ἂν ἤθελε τοῦτο, ἠδύνατο νὰ τὸ ἀναφέρῃ ῥητῶς. Ἐν τούτοις ἡ σύγχρονος ἐνέργεια, καὶ ἡ κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας ἐναρξίς τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν δύναται νὰ φέρῃ εἰς ἀτοπήματα, διότι τὸ Κράτος διαιρεῖται εἰς ἐπαρχίας ὀρεινὰς καὶ εἰς ἐπαρχίας πεδινὰς, οἱ δὲ κάτοικοι τούτων μεταναστεύουσιν ἐναλλάξ ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην κατὰ τὴν τοῦ χειμῶνα καὶ τοῦ θέρους. Ὅπως δὲ συμβιβασθῇ τὸ πρᾶγμα καὶ μὴ ἀποκλεισθῶσι πολλοὶ ἐκλογεῖς ἀπὸ τῆς ἐξακρίσεως τοῦ δικαίωμάτος των, γνωμοδοτεῖ, ἵνα αἱ ἐκλογαὶ ἐνεργηθῶσι τὸν προσεχῆ Μάρτιον.

Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι συμφωνῶν ὡς πρὸς τὴν σύγχρονον καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἐνέργειαν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν μὲ τὸν πρωθυπουργὸν ἀποκρούει τὴν ἀναβολὴν διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, δι' οὓς καὶ ἐκεῖνος, τούτεστι διότι οἱ δῆμοι τοῦ Κράτους εἶναι εἰς παραλυσίαν ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως ἢ μὴ συμπληρώσεως τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ διὰ τοῦτο συνιστᾷ μᾶλλον ταχύτητα καὶ σπουδὴν ἢ ἀναβολήν. Ὡς πρὸς δὲ τὸ ζήτημα τῆς μεταναστεύσεως πολλῶν ἐκλογέων ἐνεκα χειμερινῶν ἢ θερινῶν λόγιον, φρονεῖ, ὅτι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ συμβιβασθῇ, διότι αἱ μεταναστεύσεις δὲν γίνονται εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν καθ' ὅλον τὸ Κράτος, ἀλλ' ἀντιθέτως, τούτεστιν, ὅταν ἐν μιᾷ ἐπαρχίᾳ οἱ κάτοικοι ἐπιδημοῦσι, τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀποδημοῦσιν ἐξ ἄλλης καὶ τάναντι, καὶ τέλος ὡς πρὸς τὴν ἀναθεώρησιν, αὕτη δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο μέχρις οὗ κατασκευασθῶσιν αἱ κἀλπαι καὶ τὰ σφαιρίδια.

Ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι ἡ παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐκφρασθεῖσα καὶ παρ' ἄλλων ὑποστηρικθῆσα γνώμη τῆς συγχρόνου καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἐνάρξεως τῶν ἐκλογῶν δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὸν νόμον, παραδέχεται μὲν, ὅτι εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν ἐλευθε-

ρίαν τῶν ἐκλογῶν καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν, ἀλλὰ φρονεῖ, ὅτι ὡς μὴ ἀπαιτούμενον ἀπὸ τὸν νόμον, εἶναι ὀρθότερον νὰ ἐνεργηθῶσι κατὰ μέρος αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαί.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι καὶ ἂν ὁ νόμος δὲν ἐπιτάτῃ ῥητῶς τὸ σύγχρονον τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἄλλην γνώμην στηριζομένη εἰς τοὺς λογικοὺς κανόνας, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν ἰδίαν τῶν ἐπεμβάσεων τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας, διότι αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ εἶναι ἀντικείμενον ὑψηλοτέρου συμφέροντος ἢ αἱ βουλευτικαί. Ἐξ πρὸς τὴν ἀναθεώρησιν φρονεῖ, ὅτι οἱ παρόντες ἐκλογικοὶ κατάλογοι εἶναι προτιμότεροι, διότι μία νέα ἀναθεώρησις εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ καταστήτῃ αὐτοὺς ἀτελεστεροὺς. Ὡς πρὸς τὴν διαιρέσιν τῶν ἐπτά Νήσων εἰς δῆμους φρονεῖ, ὅτι ἡ ἄχρι τοῦδε γενομένη διαιρέσις εἶναι ἀτελής, διότι εἰς τοὺς σχηματισθεντας δῆμους δὲν ἐχορηγήθη περιουσία, ὅπερ ἀπαιτεῖ καὶ ἐργασίαν καὶ χρόνον. φρονεῖ δὲ, ὅτι ἄνευ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος δῆμοι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξωσιν. Ἐπίση: θεωρεῖ ἀδύνατον νὰ συμβιβασθῇ καὶ τὸ περὶ τῆς ἐποχῆς τῶν ἐκλογῶν ζήτημα σχετικῶς πρὸς τοὺς μεταναστεύοντας κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν, ἐκτός ἂν γίνῃ ἐξαίρεσις διὰ τινὰς δῆμους.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι συμφωνῶν πρὸς τοὺς προαληθάντας ὡς πρὸς τὸ σύγχρονον τῶν ἐκλογῶν, προτίθεται καὶ τὸν ἐξῆς λόγον συνηγοροῦντα ὑπὲρ αὐτοῦ, δηλ. τὴν τοπικὴν ἐπέμβασιν, ὅστις εἶναι καὶ ὁ σπουδαιότερος, διότι ἐνδεχεται ἢ μᾶλλον εἶναι βέβαιον, ὅτι προκλεῖ ἐμφυλίους διενέξεις. Διαφωνεῖ ὅμως ὡς πρὸς τὸν χρόνον, διότι θεωρεῖ τὸν χειμῶνα ἀκατάλληλον διὰ τὰς ἐκλογὰς ὡς ἐκ τῆς διακοπῆς τῶν συγκοινωνιῶν, καὶ συνιστᾷ τὸν Ἀπρίλιον, τόσω μᾶλλον, ὅσω ἡ ἀπαξ καθιερωθεῖσα ἐποχὴ θὰ ᾖναι διαρκής. Ὡς πρὸς τὴν διαιρέσιν τῶν δῆμων τῆς Ἐπανήσου, νομίζει, ὅτι τοῦτο εἶναι ἔργον τῆς Κυβερνήσεως· ἂν δὲ ὑπῆρχε ζήτημα συζητήτεον, ἠθελε κηρυχθῇ ὑπὲρ τῶν μικρῶν περιφερειῶν, διότι φρονεῖ, ὅτι καὶ μὲν οἱ μεγάλοι δῆμοι ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς δαπάνας, ἀλλὰ πολλάκις κακῶς τὰς προσόδους των διαχειρίζονται. Ἐπὶ τούτου ὅμως θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἐρωτηθῇ καὶ ὁ λαός.

Ἐπήνεγκε τελευταῖον ἕτερος, ὅτι ὅσον βέβαιον εἶναι, ὅτι περὶ τοῦ συγχρόνου τῶν ἐκλογῶν δὲν ἐκφράζεται ῥητῶς ὁ νόμος, τοσοῦτον εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι ἡ ἰδέα αὕτη κατέστη τὸ νεώτερον τῆς Ἑλλάδος δίκαιον, διότι δὲν εὐρίσκεται εἰς τὸ παρελθόν. Πρὸ πάντων τὸ σύγχρονον δικαιολογεῖται καὶ ἀπὸ τὸ 2

ἀρθρον τοῦ νόμου, καθ' ὃ εἰς ῥητὴν ἐποχὴν παύει πᾶσα ἐνέργεια τῶν ἐκλειψάντων δημοτικῶν ἀργόντων. Ἐπίσης ἡ αὐτὴ συνθήκη ἐπικρατεῖ καὶ ἐν Γαλλίᾳ, ἔχει δὲ τὴν ἀρετὴν νὰ παραλαμβάνῃ καὶ τὴν ἐκ τῶν ἀνω πλείων, καὶ τὴν ἐνταύθα, ἥτις προέρχεται ἐκ τῶν συγκρουμένων τοπικῶν συμφερόντων καὶ τῶν ἐπικρατούντων κομματικῶν δικαιώσεων. Ὡς πρὸς τὴν ἀναθεώρησιν, τὴν ἀποκρούει, ὡς φρονῶν, ὅτι αἱ ἀπορρίψεις τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου ἀρχῶν πρέπει νὰ ᾧσι σεβασταί. Ὡς πρὸς τὴν ἀναβολὴν, ἐπίσης τὴν ἀποκρούει, διότι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ νόμου δὲν δύναται νὰ ἀναβληθῇ ἀνεὺ νέου νόμου ἀνασταλτικοῦ καὶ δὲν μὲν νὰ υπολογισθῶσι τὰ ὕψικα ἐμπόδια, ἀλλ' ὅταν ἐπέλθῃ ἡ ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς, ὁ πολίτης πρέπει νὰ ἐκασκήσῃ τὸ δικαίωμά του, εἰς δὲ τὰς τοπικὰς περιστάσεις δὲν πρέπει ποτὲ νὰ υποκλίπωσιν οἱ νόμοι. Περὶ τὴν ἀκολουθίαν εἰς γενικά ζητήματα περὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν καὶ τινεπιρρῶν κερυγθεῖς ὑπὲρ τῶν μικρῶν περιφερειῶν.

Ἐνταῦθα περαιωθεῖσης τῆς συζητήσεως, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν, ὅτι οἱ ἀγορευτὰντες προέβλεπον εἰς ζητήματα ἐκτὸς τοῦ προκειμένου, καὶ ὅτι ἐπρόκειτο μόνον νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ, εἴαν ἡ παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐκφρασθεῖσα ἰδέα περὶ τοῦ συγχρόνου τῶν ἐκλογῶν ᾖ αἰσθητὸς πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, ἢ ἀντιβαίνει πρὸς αὐτόν.

Ἐπὶ τούτοις ἐρωταθεῖσα ἡ Βουλὴ ἀπερρίθη δι' ἀναστάσεως, ὅτι τὸ σύγχρονον τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν καθ' ὅλον τὸ Κράτος εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου.

Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε νὰ προσληθῇ εἰς τὸ γραφεῖον προσωρινῆς, ἕνεκα τῆς ἐπισωρευθείσης ἐργασίας, εἰς διορθωτικὴν τῶν ἐντύπων ἐπὶ μηχανοαῖα ἀντιμίσθια ἀρχῇ, διακοσίων, μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος ἀναγγεῖλαι ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπισημῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τεθειμένων προτάσεων ἔλυσεν τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 1/2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΓΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκαλιδης,

Γ. Αντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΔ'.

Τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθησαν α) νομοσχέδιον τῶν ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸν δῆμον Παιραιῶς δύο στρεμμάτων ἐθνικῶν οἰοπέδων ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Παιραιῶς πρὸς ἀνίερισιν συγγείου β) τριπολογία τοῦ βουλευτοῦ Μπαλάνου ἐπὶ τοῦ νόμου τῶν ἐπὶ ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν καὶ μοναστηριακῶν γαιῶν ἐμρυτευσάντων, αἵτινα παρεπλήρησαν τὸ μὲν α) εἰς τύπωσιν καὶ διακομὴν, τὸ δὲ β) εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν οἰκονομικῶν.

Ἀναγγελλόμενος εἶπε, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει σημειούμενα, ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ καὶ τὰ καθέκαστα ἀνεὺ ἀντιρρήσεως τῶν ἐξ ἑς νομοσχεδίων περὶ κυρώσεως 1) τῶν ἀπὸ 21 δεκεμβρίου 1861 καὶ 21 Ἰανουαρίου 1865 τῶν Β. διαταγμάτων α) περὶ ἐφαρμογῆς ἐν Ἑπτανήσῳ τῆς ταχυδρομικῆς νομοθεσίας β) περὶ τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ ταχυδρομικῶν ἀρχῶν καὶ γ) περὶ προθέτης κλητήρων εἰς τὰ ταχυδρομικά γραφεῖα Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας 2) τοῦ ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1864 ὁμοίου περὶ ἐφαρμογῆς τῆς τελωνιακῆς καὶ λογιστικῆς νομοθεσίας ἐν Ἑπτανήσῳ 3) τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1865 ὁμοίου περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἑπτανήσον ὑποτελωνίων, εἰς τὰ ὅποια ἐπιτρέπεται εἰσαγωγή καὶ 4) τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου 1865 ὁμοίου περὶ μεταρρυθμίσεως τελωνιακῶν θέσεων ἐν Ἑπτανήσῳ.

Ἰπεδύθη εἰς αὐτὴν ὑπὸ δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθέκαστα αὐτοῦ δι' ἀναστάσεως τὸ περὶ χορηγίας πιστώσεως δαρχμῶν 30 χιλιάδων ὑπὸ τὸ κεφ. 6 ἀρθ. 8 τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν νομοσχεδίων.

Ἀναγνώσθησαν ἐπίσης ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Α. Μπαλάνου περὶ μεταρρυθμίσεως τινῶν τελωνιακῶν διατάξεων ἐγένετο δεκτὴ κατ' ἀρχὴν καὶ παρεπλήρησε εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐτέθη κατόπιν ὑπὸ συζήτησιν ἡ ἀρχὴ τοῦ περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων καὶ περὶ ἐφαρμογῆς αὐτῶν εἰς τὰ πρώην ἰόντα Κράτος νομοσχέδιον, ἐρ' οὐ λατῶν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως αὐτοῦ τε, ὡς καὶ

θλων των λοιπων οικονομικων και οργανικων νομοσχεδίων της Κυβερνήσεως μέχρι της επεξεργασίας του προϋπολογισμού του 1866, πρώτον διότι ο νόμος αυτός επιβαρύνει την φορολογίαν, ιδίως της Επτανήσου, ήτις νυν πληρώνει ελάχιστον τι ποσόν εις χαρτόσημον, δεύτερον, διότι είναι επιβαρυντικός εις την προσωπικήν ελευθερίαν των πολιτών, και τρίτον διότι η παρούσα Βουλὴ ἔχει καθήκον νὰ ελαττώσῃ τὴν φορολογίαν. Ἐκ τούτου τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔχει, εἶπε, νὰ παρουσιάσῃ νέον σύστημα φορολογικόν, καθ' ὃ καταργουῖνται οἱ φόροι τοῦ χαρτοσήμου, τῶν ἐπιτηδεύματων καὶ οἰκοδομῶν ὡς καὶ τῆς δικαίας, ἐν ᾧ σήμερον εἰδικῶς δὲν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο. Διὰ τοὺς λόγους τοὺτους ἐζήτησε τὴν ἀναβολήν.

Ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός, καὶ ὑπονοῶς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι χαίρει ἀκούων, ὅτι εὗρεθ' ἡ νέα μέθοδος, καθ' ἣν, καταργουμένων τῶν φόρων, δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐν κράτει καὶ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς δαπάνας του, ἅς ἐπιτραπῇ ὁμοίως αὐτῷ νὰ θεωρήσῃ ταύτην, ἐν ᾧ δὲν παρουσιάζεται, ὡς χίμαιραν, νομίζει δὲ, ὅτι ὁ ὑποστηρίξων τὴν ἀναβολὴν ἐπὶ τοιούτοις ὅροις, ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ πρῶτον ὑπὸ τὴν ἐκτίμησιν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς κοινωνίας τὸ σύστημα του. Ὅταν τὸ κράτος εὐρίσκειται εἰς οικονομικὴν κρίσιν, καὶ ζητῆται ἡ ἴση διανομὴ τῶν φόρων ἀναλόγως τῆς περιουσίας καὶ τῶν συναλλαγῶν, ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἀπορρίψῃ προτάσεις ἀναβολῆς, στηριζομένας ἐπὶ ἰδανικῶν ἰδεῶν. Ἡ πρότασις τῆς ἀναβολῆς, ἐν ᾧ κατ' ἀρχὴν ἀποκρούει τὴν ἀφομοίωσιν, σκοπεῖ ἀπ' ἑτέρου νὰ παραλύσῃ τὸ Κράτος. Δὲν δύναται τις, προσέθηκε, νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναβολήν, ἐπειδὴ κατ' οὐσίαν θεωρεῖ ἐπιβλαβὲς τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, ἐξ ἐναντίας πρέπει νὰ ἐπισπεύδῃ τὴν συζήτησιν, ὅπως πολέμητῃ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ καὶ τὸ ἀπορρίψῃ.

Τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἀσχετον πρὸς τὸν προϋπολογισμόν, καθόσον καὶ πλεόνασμα ἂν τοχὸν ὑπῆρχεν εἰς αὐτόν, πάλιν, ὁ νόμος οὗτος θέλει εἰσαχθῆ, διότι σκοπὸν ἔχει, ὡς ἔρρεθ, τὴν ἰσότητά τῆς φορολογίας καὶ τὴν τακτοποίησιν τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων. Ἐντεῦθεν εἰάγεται, ὅτι ἡ ἀναβολὴ εἶναι πρόφασις ἀπλὴ ὑπεκφυγῆς τείνουσα νὰ παραλύσῃ τὸν τόπον· καὶ διὰ τοῦτο πέποιθεν, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει μὲν ἀπ' ἐνὸς ἀποκρούει ἅπασι διὰ παντός τὰς καταστρεπτικὰς ταύτας ὑπεκφυγὰς, ἀπ' ἑτέρου δὲ θέλει ἐγκύψει καὶ μελετήσῃ τὸ νομοσχέδιον κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν αὐτοῦ ἀξίαν καὶ καθ' ὅσον πρὸς τὸν προϋπολογισμόν σχετίζεται. Ἐὰν δὲν πράξῃ οὕτω, σημαίνει,

ὅτι ἐν γνώσει ὑπεκφεύγει πᾶσαν ἀπόφασιν ἐπὶ τῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοῦ καθήκον καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς.

Ἐπανελάθεν ὁ προλαλήσας βουλευτής, ὅτι ζητεῖ τὴν ἀναβολήν, οὐχὶ ἐπὶ σκοπῷ νὰ φέρῃ τὴν παραλύσιν εἰς τὸ Κράτος, ἀλλ' ἐπειδὴ φρονεῖ, ὅτι διὰ τῆς ἀναβολῆς ἐπιταχύνεται μᾶλλον ἡ οἰκονομία, ἣν πάντες ἐπιθυμοῦσι. Τὸ σύστημα του δὲν εἶναι χίμαιρα, ἐξ ἐναντίας εἶναι πραγματικότης καὶ συμβιβάζεται μὲ τὴν κατὰστασιν τοῦ ἔθνους, ὡς θέλει φανῇ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμού, τὸν ὅποιον προτίθεται νὰ ελαττώσῃ εἰς 15 ἑκατομμύρια. Ἡ ἀναβολὴ δὲν ἀποκρούει τὴν ἀφομοίωσιν, ἣν ἀρχήν αὐτὸς ἐπεδίωξεν ἐν τῇ Συνελεύσει, ὅτε εἶχε καὶ τὸν πρωθυπουργὸν καὶ ἄλλους ἐναντίους, καὶ τὴν ἐπέδωκε πράγματι (ἐνταῦθα ἐξέθηκεν ὅσα αὐτὸς μὲν ἐπρότεινε ἀφομοιώντα τὴν ἀφομοίωσιν τῆς Επτανήσου πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἄλλοι δὲ ἀπέκρουον). Ἡ ἔνωσις τῆς Επτανήσου, εἶπεν, ὑπὲρ ἧς καὶ αὐτὸς ἐπὶ πολλὰ ἔτη εὐθαρσῶς εἰργάσθη, τοῦτο ἐσώπει. Οὐδεὶς ἐπίσης ἀποκρούει τὴν ἰσότητά τῶν φόρων, ὅταν ᾖ καὶ δικαία. Συμπεραίνων τέλος ἐπανελάθεν ὑποστηρίξας τὴν ἀρχικὴν του περὶ ἀναβολῆς πρότασιν.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι, ἀποκρούων τίς ἀντεγκλήσεις τῶν προλαλήσαντων, θαυμάζει διὰ τὴν ὁ προλαλήσας βουλευτής, ἐν ᾧ ἔχει ἐν τῇ νῷ ἐν σύστημα, τὸ ὅποιον πραγματευόμενος δύναται νὰ καταστήσῃ περιττὰ καὶ τὰ νομοσχέδια καὶ τὸν προϋπολογισμόν καὶ πάντας τοὺς φορολογικοὺς νόμους, ὅμως ἄλλ' ἐν τούτῳ δὲν τὸ ἐκαινεποίησεν, ὅπως εὐγνώμων ἂν αὐτῷ ἡ κοινωνία, φαίνεται ὅμως, ὅτι τὰ σχέδια του εἶναι ἀνυπαρκτά. Ἀποκρούων ἄρα τὴν πρότασιν τῆς ἀναβολῆς ὡς παράλογον προτείνει νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντος πρὸς τὸν προϋπολογισμόν, διότι ἐπιβάλλει ἐμμέρους φόρους.

Ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι ἀπορεῖ πῶς στηριζόμενος ὁ πρωθυπουργός, ἀποτείνει πλεονάζοντα μωμὰς πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅτι δὴθεν ταίνει αὐτὴ νὰ φέρῃ προστάγματα εἰς τὰ κυβερνητικὰ μέτρα, ἐν ᾧ ἡ διαγωγή τῆς Βουλῆς ἀπ' ἀρχῆς τῆς συγκαλέσεώς τινος ἀποδεικνύει τὸ ἐναντίον, διότι πᾶν μέτρον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προταθὲν ἐπεφέρουσιν αὐτὴ, καὶ ἢ ἢ αὐτὸς ἐγγυᾶται, ὅτι ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων ἐμπνέεται. Ἀλλὰ κατὰ μέρος οἱ βουλευταὶ ἔχουσι καὶ ἄλλο καθήκον, ἔχουσι νὰ σεφθῶσιν ὡρίμως ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων, διότι, τὸ καθ' ἑαυτὸν, δὲν δύναται νὰ διεχθῇ ἐπι-

βολήν νέων φόρων, οὔτε ἐλάττωσιν μισθὸν τῶν ὑπαλλήλων ἢ κατάργησιν θέσεων ἄλλως διὰ τὰ πράξωσι ταῦτα, δέον τὰ γνωρίζωσι καὶ τὰς αἰτίας, ἐξ ὧν προέκυψεν ἡ κατὰστασις αὕτη, πρὸς τοῦτο δὲ ἡ Κυβέρνησις πρέπει πρῶτον νὰ ὑποβάλῃ τοὺς ἀπολογισμοὺς ἀπὸ τοῦ 1858-61, ἐξ ὧν θὰ μάθῃ ἡ Βουλὴ, ἂν δὲν ἐγένετο κατὰχρησις τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους. Τοῦτο ὀφείλει ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τοῦ Συντάγματος στηριζομένη, νὰ πράξῃ καὶ νὰ ἀντιτεῖ εἰς πᾶσαν ἐπιτέλῃ νέων φόρων. Τὰς παρούσας οἰκονομικὰς δυσχερείας δὲν προεκάλεσεν ἡ Βουλὴ, οὐδὲ πταίει τὸ παράπαν, διότι συνέτρεξε τὰ μέγιστα τῆν Κυβέρνησιν ψηφίσασα τὰ ζητηθέντα δάνεια. Ἄλλως τε αὐτὴ ἡ παρούσα κατὰστασις τῶν πραγμάτων ὑποστηρίζει τὴν ἀναβολὴν ἐπιβολῆς φόρων ἢ κατάργησιν θέσεων. Συμπεραίνων δὲ εἶπεν, ὅτι αὐτὸς οὐδόλως θέλει συγκατανεύσει οὔτε εἰς τὸ ἓν, οὔτε εἰς τὸ ἄλλο.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἀποκρούων καὶ αὐτὸς τὴν ἐμμέσως πῶς πρὸς τὴν Βουλὴν ἀπευθυνθεῖσαν παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐπιπλήξιν, ὑποστηρίζει τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ὡς καὶ τῶν ἄλλων, διότι δι' αὐτῶν εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν νέον οἰκονομικὸν σύστημα ἀνατρέπον ἀρδὴν τὰ κείμενα. Τὸ σύστημα τοῦτο ἀπαιτεῖ μελέτην ὥριμον καὶ ἐμπερὶθὴ πρὶν ἢ τεθῇ ὑπὸ συζήτησιν, διὰ ταῦτα, ὅπως πείσωμεν τὴν συνέδρῳσιν μας, εἶπε, καὶ τὸν λαόν, ἔχοντες ἀνάγκην χρόνου, τόσῳ μᾶλλον, ὅσοι αἱ μεταβιβάσεις εἶναι ἔργον ἀνάγκης, καὶ δὲν ἀπορρέουσιν ἀπὸ φυσικοῦ λόγου· οἱ δὲ ταῦτοιοι ὀργανισμοὶ καταστρέφουσιν ἀντὶ νὰ θεραπεύσωσιν τὰ ἔθνη. Ἐν τούτοις προτείνει, εἶπε, μέσον τινὰ συμβιβασμὸν, τὸν ἔφη. Νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου μέχρις οὗ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1866, ἐντὸς δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης νὰ ὑποβῇ καὶ ὁ βουλευτὴς Κεραιληνίας τὸ νέον οἰκονομικὸν τοῦ σχεδίου καὶ οὕτω κατ' ἀντιπροστάσας νὰ συζητηθῶσιν ἀμφοτέρω.

Ἐπανέλαθεν ὁ πρωθυπουργὸς ὅτι ἀρκεῖ πῶς οἱ προαλλήσαντες ἐπλάσαν μνηστὰς καὶ ἐρμῆνας ἐπιτελήσεις ἀνυπάρκτους, ἵνα τὰς πολεμήσωσιν, ἐν ᾧ ἀπὸ τοῦ ἔθματος οὐδὲν τοιοῦτον παρ' αὐτοῦ ἐξέβη, ἐκτὸς ἂν ὑποτεθῇ μνηστὴ αἱ φράσεις, δι' ὧν αὐτὸς πρῶτον τὴν Βουλὴν νὰ ἀποκρούσῃ πᾶσαν ἀναβολὴν ἢ ὑπεκφυγὴν, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι τείνουσι νὰ παραλύσωσι τὸ Κράτος. Μεταφάσις καταπιν εἰς ἀίματιν τῶν λόγων, ἐφ' ὧν οἱ προαλλήσαντες ἐστήριζαν τὴν ἀναβολὴν, εἶπεν, ὅτι τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ βουλευτοῦ Κεραιληνίας δὲν εἶναι ἄξια ἀναιρέσεως,

διότι ἡ ἀπαίτησις τῶν ἀπολογισμῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν δὲν ἔχει πρακτικὴν σημασίαν, οὐδὲ συντελεῖ τὸ παράπαν εἰς λύσιν τῶν ὑφισταμένων οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, αἱ ὅποιαι διὰ τὰς ἐξομαλυνθῶσι χρεῖζουσι τῆς συντόνου πεισοχῆς τῆς Βουλῆς, τόσῳ μᾶλλον, ὅσοι τὸ παρελθὸν εἶναι ὄλη γεγονὸς καὶ δὲν μεταβάλλεται, ἀλλὰ καίναται, ὅτι οἱ ταῦτα ἀπαιτοῦντες ἀγνοοῦσι τὴν φύσιν καὶ τὰς δυσχερείας τῶν ἀπολογισμῶν, ἢ ἐπιτιθεῖς ζητοῦσιν ἀόριστον καὶ διχνακτὴ ἀναβολὴν, λησμονοῦντες, ὅτι τὸ Κράτος ἀπαιτεῖ τὴν πεισοχὴν αὐτῶν.

Ἐτι παραδοξότερα φαίνονται αὐτῷ καὶ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ βουλευτοῦ Ολυμπίου, ἰσχυρισθέντος, ὅτι ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν ὅπως πείσῃ τὴν συνέδρῳσιν του, χωρὶς νὰ σκεπθῇ, ὅτι ἄνευ συζητήσεως δημοσίας ἢ συνίδησις τῆς Βουλῆς καὶ τῆς κοινωνίας δὲν πείθεται. Δὲν εἶναι ἐπίσης ὀρθὴ ἡ ἰδέα, ὅτι τὰ νομοσχεδία σκοποῦσι τὴν ἀνατροπὴν ἢ ὅτι εἶναι συμπτωματικά. Διότι ἴσα ἴσα ἡ πρώτη ἀρχὴ αὐτῶν εἶναι ἡ ἴσα διανομὴ τῆς δικαιοσύνης καὶ δικιότητος εἰς τὸν λαόν, καὶ ἡ δευτέρα ἡ οἰκονομία, ἐξ ἐναντίας ἡ πρότασις τῆς ἀναβολῆς σκοπεῖ τὴν ἐπ' ἀπειρὸν ἀναβολὴν τῆς θεραπείας τῶν ὑφισταμένων δυσχερειῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν παραλύσιν τοῦ παντός. Ἀποκρούσας ἐπὶ τέλους καὶ τὸν προταθέντα συμβιβασμὸν ὡς παράλογον παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ προβῇ εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος ἀπαξ διὰ παντός, διότι τοῦτο ἐπαναλαμβανόμενον συνεχῶς παραλύει τὰς ἐργασίας τῆς.

Ἐπαναλαβόντος καὶ ἄλλου τινὸς τὰ αὐτὰ σχεδὸν ἐπιχειρήματα πρὸς ἀντίκρουσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ὑποστηρίζαντος τὴν ἀναβολὴν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἀπαιτεῖται καιρὸς ἵνα μελετῇ ἡ πλειθὺς τῶν νομοσχεδίων, ἐληξεν ἐταῦθα ἡ περὶ τῆς ἀναβολῆς συζήτησις.

Κατὰ συνέπειαν ὁ Πρόεδρος ἐθέσεν εἰς ψηφοφορίαν τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Κεραιληνίας Γ' Ἰσχωράτου περὶ ἀναβολῆς τῆς συζήτησεως τοῦ προκειμένου, ὡς καὶ τῶν ἄλλων νομοσχεδίων, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς συζήτησεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1866. Ἐξ αὐτῆς, γενομένης κατ' ὁνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Περ. Μαυρομυχάλην καὶ Κωνστ. Μαυροσάκην προέκυψε, κατὰ τὸ ὅδε προσηρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδῆχθη τὴν ἀναβολὴν διὰ ψήφῳν 59 κατὰ 41. Ἐπομένως ἄνευ ἀντιρρήσεως ἐγένετο δικτὴ ἡ ἀρχὴ καὶ τὰ καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου ἐν τῇ πρώτῃ ταύτῃ συζητήσεσι.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

α. Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν περὶ ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τῶν περὶ χαρτοσήμου κλπ. νομοσχεδίων πρότασιν, καὶ ἡ ὁχι ; ο

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Πάνος Μανωλίδης	Ν
Ἀνδρ. Μεγαλόπουλος		Δ. Ζώτος	
Αἰακός Λογιωτατίδης	Ο	Κ. Λομβάρδος	Ο
Ἀναγν. Γιαννουλίδης		Δημ. Ἰω. Πατέλης	
Μιχ. Α. Καίρης	Ν	Σπυρ. Αεοντοράκης	Ο
Ν. Π. Καίρης		Ἰωάννης Πλάσιος	Ο
Δημ. Τσόκρης	Ο	Ἀνδρ. Γαίτης Φωσκάδης	Ο
Α. Λαμπρινίδης		Λυκούργος Κρεστανίτης	Ο
Κωνστ. Μπουσάκης	Ο	Στέρ. Στεφανόπουλος	Ο
Ὀθων Μαρρυγιάννης	Ν	Χ. Στερόπουλος	Ο
Περ. Ἀναρ. Πετράκης	Ν	Ἀλ. Βιλαέτης	
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἀλέκος Ἀγυλός	
Παναγ. Κυριακός	Ο	Λουκάς Κατσίνης	Ν
Ἀριστ. Μπαλάνος		Ἀναγν. Δημητρίου	Ο
Σπυρ. Καραϊσκάκης		Πέτρος Ζάνος	
Ἀνδρέας Σπράτος	Ο	Ἰωάννης Βλαβιανός	
Δημήτριος Γρίβας		Σπυρ. Μαλασπίνης	Ο
Γ. Γεροθανάσης		Κωνστ. Πεταλάς	Ο
Παν. Πετιμεζής	Ο	Ἀναστ. Μεγαλόπουλος	Ο
Εὐθ. Δεληγιάννης		Ἰωάννης Ζαίμης	
Γ. Π. Παπούτας		Σωτ. Πετιμεζής	Ν
Α. Ἀντωνόπουλος		Λεων. Πετιμεζής	Ν
Ἀθ. Γόνδικας		Ἀνδρ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Χ. Σακελλαριάδης	Ο	Ἰω. Παπαδόπουλος	
Ἠλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ν	Ἰωάννης Φλέσιος	
Α. Πατροπουλάκης	Ν	Περ. Μαυρομιχάλης	Ν
Χρ. Μιστραπής	Ν	Γ. Παρρωίτης	Ο
Ἰω. Σαφάκης		Κωνστ. Δημητριάδης	Ν
Νικ. Παπαμεγαλόπουλος		Ἀλ. Κοντοσταυλός	
Γ. Ζουμπουλάκης		Ἰω. Μπαλάρας	Ο
Ἀντ. Μήτσος	Ν	Τριαντ. Λαζαρέτος	Ο
Π. Γουζούκσης	Ο	Κωνστ. Κυριαδής	Ο
Δημ. Γαϊτσάρας		Στ. Παδ.βας	Ν
Γεώργιος Ἀποστολίδης		Σωκράτης Κουρής	Ν

Γεώργιος Μαρκοράς	Ν	Δημήτριος Παπαλουκάς	Ο
Θεόδωρος Ζερβός	Ο	Γεώργιος Μπουκίδης	Ο
Νικόλαος Καρύδης	Ν	Χρήστος Α. Χριστόπουλος	Ο
Νικόλαος Παγαράτης		Βασ. Δημητριάδης	
Παλ. Κωνσταντῆς	Ν	Ἀναγν. Σταυρόπουλος	
Θεόδωρος Ῥωμαίος	Ν	Σπυρίδων Οἰκονομίδης	Ο
Νικ. Λαδός	Ν	Ἀθανάσιος Σινανιωτής	
Γερ. Μαυρογιάννης	Ο	Ἀσημ. Ζατουνίτης	
Νικ. Γεωργιάδης		Ξενοφών Λαγοβέτης	Ο
Ἀναστ. Ἀννίος	Ο	Ἰωάννης Ἀλεξίου	
Α. Τσουγανάτος	Ν	Ἐπ. Δεληγιώργης	Ν
Γεράσ. Ἀντύπας	Ο	Χαρίλαος Τρικούπης	Ν
Ἀντώνιος Ζερβός		Ἀλέξ. Κομμουνδούρος	Ο
Γεώργιος Φλωρίδης	Ο	Περ. Μπούτος	Ο
Γ. Ιακωβάτος	Ν	Π. Καλαμαριώτης	Ο
Χ. Ἰακωβάτος	Ν	Ἰω. Προβελέγιος	Ο
Γ. Λεβιανός	Ν	Π. Μοδινός	Ο
Ἀναστ. Δημητριάδης	Ν	Ἀριστ. Ῥαυτοπούλος	
Ἀνδρ. Νοταράς		Ἐμ. Ναυπλιώτης	Ν
Εὐθ. Κανελλόπουλος		Ν. Κονταράτος	
Ἰω. Γ. Ἰωάννου	Ν	Ν. Φαρούκης	
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος		Ἰω. Πρωτοπαπῆς	
Γεώργιος Ἀρώνης		Ν. Καναβός	
Ἐμμανουὴλ Κοντολέων	Ν	Δ. Ἰψηλάντης	
Κοσμάς Πανάρετος		Κωνστ. Εὐθυμιάδης	
Δημ. Βροντίσης		Τηλέμαχος Ρούκας	
Χαρ. Α. Χριστόπουλος	Ο	Κίμων Χρηστοδουλοῦ	Ο
Σπ. Παπαδόπουλος		Ἀντών. Α. Μαυρομιχάλης	Ν
Δημ. Παπανικολάου	Ο	Ἰω. Κατράκης	
Ἰω. Βαλασόπουλος		Π. Λεωτσάκος	
Σπ. Σπηλιωτάκης	Ο	Ἀλ. Κομμουνδουράκης	Ο
Σπ. Κοπανίτας		Χ. Χριστόπουλος	Ν
Ἰω. Α. Κορριωτάκης	Ο	Κ. Κανελλόπουλος	
Α. Κορριωτάκης		Κ. Οἰκονομόπουλος	
Γεώργιος Λάμπας		Δημ. Μακρής	Ο
Βασίλειος Σπυρόπουλος		Εὐθύμιος Καραγιάνης	Ο
Ἀλέξ. Σταματόπουλος	Ν	Λουκάς Καραλιάνος	
Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης		Σπυρ. Κριμίζης	Ο
Γεράσ. Σέρβης		Α. Ῥηγόπουλος	
Δημήτριος Τσακρόπουλος	Ο	Μπενίξιος Ῥούφος	

(Πρακτικὴ τῆς Βουλῆς Τόμος Α')

Α. Μπουκαούρης	Β. Σκαλτσόδημος
Θάνος Κανακάρης	Α. Βότσαρης
Άθαν. Μπουρλής	Σπυρ. Καραμάνος
Κωνστ. Δαρειώτης	Στομ. Κοριζής
Ίω. Δουλιδής	Δημ. Βουλγαρης
Κωνστ. Μελαχρινός	Άθανάσιος Μισούλης
Γεώργιος Μπουμπουλής	Άνδρέας Κουντουρώτης
Δημ. Θεοχάρης	Τασ. Πλέτας
Κωνστ. Πλατός	Άθ. Χατζόπουλος
Άχιλλεύς Μεταξάς	Δ. Τσιριμώκος
Μιλτιάδης Κανάρης	Δ. Χατζίσκος
Εύς. Παρίσης	Δ. Κριζιώτης
Ίάκωβος Παξιμάδης	Ν. Βουδούρης
Ματθαίος Γιαννούλης	Αύγ. Αξέρωφ
Σωτ. Σωτηρόπουλος	Κωνστ. Κανάρης
Άθ. Γρηγοριάδης	Δημ. Παλαμυδάνος
Τσίκος Μαυροειδής	

Άνεγνώσθη κατόπιν και άνευ αντίρρησης εγένετο δεκτή, κατά πρώτην συζήτησιν, ή αρχή και τά καθέκαστα του νομοσχεδίου περί σχηματισμού πόρων προς συντήρησιν και βελτίωσιν της διά ξηράς και θαλάσσης συγκοινωνίας.

Ενταύθα άνεγνώσθη νομοσχέδιον του ύπουργού των Εσωτερικών περί διαθεσεως του εκ του λιμένος Κατακώλου εισπραττομένου φόρου 1/4 τοις 0/0 επί της εισαγωγής προς εκτέλεσιν διαφόρων έπιωρελών ιδρυμάτων εν Πύργω της Ηλείας και παρεπέμφθη κατά τόν κανονισμόν.

Μετά ταύτα, παρελθούσης της ώρας, ο Πρόεδρος, άναγγείλας ως αντικείμενον της έπισύσης συνδριάσεως την συζήτησιν των έπομένων εν τη ήμερα ταύτη διατάζει αντικείμενον, έλυσε την συνεδρίασιν περί ώραν 4 1/2 M. M.

Ο Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οί Γραμματείς
Γ. Άντίπας,
Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΕ΄.

Της 1 'Οκτωβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης της Βουλής περί την μεσημβρίαν, άνεγνώσθησαν τά πρακτικά της προτεραίας και ένεκρίθησαν.

Ύπεδελήθησαν τά εξής νομοσχέδια του ύπουργού των Οίκονομικών, α) περί χορηγίας πιστώσεως δραχμών 197,470 επί του προϋπολογισμού των εξόδων της χρήσεως του 1864, β) περί μεταφοράς πιστώσεως εκ δραχ. 113,000 του ειδικού προϋπολογισμού του ύπουργείου των Στρατιωτικών της χρήσεως του 1864, και γ) περί μεταφοράς όμοίας του αύτου ύπουργείου εκ δραχ. 140,000 της χρήσεως 1865, τά όποια παρεπέμφθησαν, κατά τόν κανονισμόν, προς τύπωσιν και διανομήν.

Επίσης υπεβλήθη πρότασις νόμου υπό των βουλευτών Ν. Λούδρου και Ίωμαίου περί διαλύσεως των άγροτικών της Κερκύρας σχέσεων, ήτις παρεπέμφθη κατά τόν κανονισμόν.

Ααθών τις είτα τόν λόγον εξητήσατο, ίνα ή πρό τινων ήμερών άναγνωσθείσα άναφορά τινων Κερκυραίων περί της καθυστέρησης της μεθοδοσίας των εν Εύρώπη σπουδαζόντων ύποτροφων του Μοτ'εζηνγίου κληροδοτήματος παραπεμφθ ή εις την έπιτροπήν της Δικαιοσύνης, επειδή ή επί των άναφορών, α τε μή ούσα πλήρης, δέν συνέρχεται επί τη παρατηρήσει δε άλλων, ότι καταλληλοτέρα προς τοϋτο είναι ή επί της εκπαιδεύσεως έπιτροπή, ή Βουλή επέτρεψε να παραπεμφθ ή εις την τελευταίαν ταύτην.

Ενταύθα παρίτρησέ τις, ότι ού μόνον ή επί των άναφορών, αλλά και πολλai άλλai έπιτροπαι δέν εγγίζονται, διότι τά μόν των μελών αποδημούν εις τάς επαρχίας των, ενια δε εκ των εν Άθήναις διαμενόντων δέν συνέρχονται τακτικώς, φρονεί δε κατά συνέπειαν, ότι είναι αναγκαίον να όρισθ ή έλάχιστος αριθμός των μελών, τά όποια δύνανται να αποτελώσιν άναρτίαν, όπως έχη κ' προς πάσα έκθεσις. Διά ταύτα προτείνει και εξαιτείται την παραδοχήν της εξής προσθήκης εις τό άρθρον 53 του κανονισμού.

« Αί έπιτροπαι δέν δύνανται να έργασθώσιν άνευ της παρουσίας τουλάχιστον του ήμισιους και ενός των εν τη πρωτεύουσα μελών, ούδ' άνευ της παρουσίας τουλάχιστον τριών μελών. »

Συναπελάσκει δε της Βουλής εις τό να θεωρηθ ή κατεπείγουσα και συζητητέα ή προκειμένη πρότασις, ο Πρόεδρος έθετο αύτην

εις ψευδοφροσύνην δι' ἀναστάσεως καὶ ἐγέστω δεκτὴ ἄνευ ἀντιρρήσεων.

Ἐπεβλήθη εἰς αὐτὸν νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν περὶ συνταξιοδοτικῶν ἐν Κυλλήνῃ καὶ παρεπόμεθα εἰς τὴν αὐτήν.

Ἐνταῦθα ἐρωτῶντες τις, ἂν ἡ τύπωσις τῶν πρακτικῶν εἶναι ἐνήμερος, ὑπέμνησε τὴν ἀλλοτρίαν γινομένην παρ' αὐτοῦ πρότασιν περὶ διανομῆς τῆς ἐφημερίδος τῆς Βουλῆς ἐπὶ ἀντιτίμῳ εἰς τοὺς βουλευμένους νὰ γίνωσι συνδρομηταὶ καὶ ἐξήρτησεν νὰ ὁρισθῇ ἀντίτιμον αὐτῆς κατὰ πρότασιν.

Ἀπαντήσαντος τοῦ Προέδρου, ὅτι τὰ μὲν ἐπίσημα τῶν πρὸ τῆς διακοπῆς τῆς Συνόδου πρακτικῶν ἐτυπώθησαν, ἡ δὲ ἐφημερίς τῆς Βουλῆς προσεγγίζει νὰ καταστῇ ἐνήμερος, ἐγένετο μικρὰ συζήτηση περὶ τοῦ ἀντιτίμου τῆς συνδιόδοις τῆς ἐφημερίδος, τῆς Βουλῆς, τῶν μὲν προτεινόντων νὰ προσδιορισθῇ ἡ συνδρομὴ εἰς 3 δραχμας κατὰ σύνοδον, τῶν δὲ ἰσχυριζομένων, ὅτι καὶ πρὸς 8 ἢ 10 δραχμὰς δὲν ἀκούσι νὰ καλυφῶσι τὰ ἐξόδα τῆς τυπώσεως, τοῦ χαρτὸν καὶ λοιπῶν, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐντείλατο εἰς τὸν Πρόεδρον νὰ συνειληφθῇ μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐθνικοῦ τυπογραφείου ὅπως ὁρίσῃσι τὴν τιμὴν τῆς συνδρομῆς.

Ἐνταῦθα ἐξήγησε τις νὰ ἐξετάσῃ τὸ Προεδρεῖον τί ἐγένοντο αἱ συνδρομαὶ τῆς ἐφημερίδος τῆς Συνελεύσεως, καθότι, ὡς πληροφορεῖται, μεγάλη ποσότης εἰσπράχθη ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τὸ Γραφεῖον τῆς Συνελεύσεως, οὐδαμοῦ δὲ παροισιάζεται ἡ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους εἰσπληρὴ τῶν χρηματικῶν.

Ἐπὶ τούτοις κατόπιν τοῦ αὐτοῦ βουλευτοῦ, ὅτι, προκηρυσσόμενος νὰ συζητηθῶσι κατ' αὐτὰς διάφορα οἰκονομικὰ μέτρα, ὁρῶν ἀναγκαῖον νὰ ὑποβάλῃ ἡ Κυβέρνησις ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους μετὰ τῆς ἡλικίας αὐτῶν, εἰ δυνατόν, τοῦ δὲ πρωθυπουργοῦ ἀπαντήσαντος, ὅτι διὸ εἶναι ὑπόχρεως νὰ πράξῃ ταῦτα, ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ὁμοίω δὲ ἀνεγνώσθη τὸ περὶ δικαστικῆς διαρρύθμισης τοῦ Κράτους νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Πρὶν δὲ ἡ τεθεὶς εἰς ψευδοφροσύνην ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, λαθῶν τις τὸν λόγον ἐξήγησε νὰ προτιμῇ κατὰ πρότασιν τὸ περὶ διοικητικῆς διαρρύθμισης τοῦ Κράτους νομοσχέδιον, διότι ἐκ τῆς ἐπιψηφίσεως ἡ μὲν πρώτη, εἶπεν, ἐξαρτάται καὶ ἡ τύχη ἐκείνου, καθόσον πάντοτε προσηρῶνται οἱ διοικητικαὶ περιρρέσεις τῶν δικαστικῶν, ἡ μὲν αὐταὶ εἶναι ἀναγκαῖα συνέπειαι ἐκείνων.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ Προέδρου, ὅτι τὸ περὶ διοικητικῆς διαρρύθμισης νομοσχέδιον δὲν εἶναι εἰσέτι ὥριμον πρὸς συζήτησιν, ἐπρωτιμῆθη ἡ τὰ τὰ ὑπὸ συζήτησιν προκείμενον, διότι μετὰ τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς μέλλει νὰ παραπεμθῇ κατὰ τὸ σύνταγμα εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐν ᾧ τὸ εἶτερον διήχθη ἀπὸ τὴν ἑσπέραν τοῦ Συμβουλίου, ὥστε ἐξ ἀνάγκης θὰ προτιμῆται ἡ συζήτασις του, προσέθηκεν ἑτέρος, ὅτι τὸ περὶ δικαστικῆς διαρρύθμισης νομοσχέδιον εἶναι πάντῃ ἀσχετόν πρὸς τὸ περὶ διοικητικῆς, οὐδὲ ἐπηρεάζεται τὸ ἐν ὑπὸ τοῦ ἄλλου. Καὶ ἂν δὲν γίνῃ δεκτὴ ἡ πρωτονομιμὴ νέα διοικητικὴ τοῦ Κράτους, ἡ αἰεσίς, ὅπως δὲν πιστεύει, οὐχ' ἔπταν ἡ δικαστικὴ ἐλαττεῖ, ὅτι θὰ γίνῃ δεκτὴ, διότι ἐθιμώθη καὶ θεωρεῖται ὡς ἡ σπουδαιότερα ἀπαιτεῖται, καὶ ἀνάγκη τῶν ἐπαρχιῶν. Ἐνταῦθεν προκίπτε, ὅτι ἡ ἀπαιτεῖται περὶ πρωτομῆσεως δὲν ἔχει καμμίαν αἰτίαν, οὐδὲ στηρίζεται εἰς τὴν λογικὴν. Ἐπὶ τούτοις δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι, οἰσθῆναι ἐκ τῶν ὑποβληθέντων νομοσχεδίων καὶ ἐν προταγῇ, δὲν ἐπιφέρει καμμίαν ἀντιρρήσιν, διὰ μέλητα ἡ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας παραπομπὴ τοῦ προκηρυσσόμενου νομοσχεδίου ἔχῃ ὡς συνέπειαν ἀναγκαίαν τὴν προσίμνησιν τῆς συζήτησεως τοῦ περὶ διοικητικῆς διαρρύθμισης, διεληθῆτος ἤδη ἀπὸ τὴν προεξέτασιν τοῦ Συμβουλίου καὶ ὥριμον μετ' ὀλίγον ἐσομένου, ὁ προτείνων ἀνακάλεσε τὴν πρότασιν του.

Ἐπομένως ἐγένετο ἄνευ ἀντιρρήσεως δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου καὶ παρεπόμεθα εἰς τε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῇ προτάσει τινῶν, εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπῇ, ἐντελλομένην ἐντὸς προθεσμίας δεκαημέρου νὰ εἰρήνῃ ἐπ' αὐτοῦ τὴν γνώμην της.

Ἐτίθη εἰς αἰς πρῶτην συζήτησιν τὸ περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων νομοσχέδιον καὶ ἐγένετο ἄνευ ἀντιρρήσεως δεκτὴ ἡ ἀρχὴ καὶ τὰ καθέκαστα αὐτοῦ.

Ἀνεγνώσθησαν κατόπιν κατὰ σειράν τὰ ἐξῆς νομοσχέδια α) περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ οἰκονομ. ἐφορειῶν νόμου β) περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συστάσεως ταμείων νόμου καὶ γ) περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου ε. ε. Β. Διατάγματος περὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑποδεσπέντων ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου τῆς Ἰνιού Γερμοσίας, καὶ, γενομένης ἄνευ ἀντιρρήσεως δεκτῆς τῆς ἀρχῆς αὐτῶν, παρεπόμεθα τὰ μὲν δύο πρῶτα εἰς τε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπῇ, παραγγελλομένην νὰ ὑποβάλῃ τὴν γνωμοδότησιν της ἐντὸς

δεκαήμερον προθεσμίας, τὸ δὲ τρίτον μόνον εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐκρατίας.

Ἐνταῦθα γενομένης τῆς παρατηρήσεως, ὅτι τὰ συζητήσια ἀντικείμενα δεόν νὰ ἀναγγέλλωνται ἀρ' ἐσπέρας πρὸς γνώσιν τῶν βουλευτῶν, ἐάν δὲν ᾖναι ἐφικτὴ ἡ τύπωσις καὶ διανομὴ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ὁ Πρόεδρος, ἀναγγεῖλαι τὰ κατὰ τὴν ἐπιούσαν συνεδρίαν συζητητέα νομοσχέδια, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥρου 2 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ, Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκιδής,
Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΤ.

Τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνωσθῆσαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερίας καὶ ἀνεκρίθησαν·

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἐξῆς ἐγγράφα·

α) Πρότασις νόμου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Π. Κωτταντᾶ περὶ τῆς σχέσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Κερκίρας ὡς πρὸς τὴν διακρίσιν τῆς ἐπαρχιακῆς περιουσίας τῆς νήσου ταύτης.

β) Ὁμοίᾳ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ περὶ χαρακτηρισμοῦ τῶν ὁδῶν τῶν ἑπτά Νήσων ὡς Ἐθνικῶν.

γ) Τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Ναυπλίου ἐπὶ τοῦ περὶ δικαστικῆς διακρίσεως νομοσχεδίου.

δ) Πρότασις νόμου τοῦ βουλευτοῦ Χ. Σκελλαριάδου περὶ παρατάσεως τῆς διαρκείας τοῦ ἐν Μεγαλοπόλει συνουκισμοῦ.

ε) Ἀναφορὰ τοῦ Μητροπολίτου Ζακύνθου, δι' ἧς καταγγέλλει τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργῶν ὡς παραβάντα τοὺς ἐν Ἑπτανήσῳ ἰσχύοντας ἐκκλησιαστικούς νόμους εἰς τινὰ διορισμὸν γραμματέως.

ς) Ὁμοίᾳ ὀρχιπομένων τινῶν ἐκ τῶν μεθωρίων περὶ καταπάσεως ἐθνικῶν γαιῶν.

ζ) Ὁμοίᾳ τῶν αὐτῶν αἰτούντων τὰς εἰς Βομβίκαν γαίας πρὸς συνουκισμόν.

η) Ὁμοίᾳ Ν. Πανούση ἐκ Μεγάρων, δι' ἧς ζητεῖ συντάξιν ἡ ἀνάλογον Εὐθελίαν.

Παραπέμφθησαν δὲ ἡ μὲν α. β. καὶ γ. εἰς τύπωσιν καὶ διανομὴν, ἡ δ' εἰς τὰς ἐπὶ τῶν ἑσπερικῶν, Οἰκονομικῶν κλπ. ἐπιτροπὰς, ἡ ε. εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἡ ς. καὶ ζ. εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴν. Εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ταύτας ὁρίσθη δεκαήμεροι προθεσμία.

Ἀνεγνωσθῆ εἰς ἐκθεσίς τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς περὶ ἀρμοδιότητος τῶν τακτικῶν δικαστηρίων προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Α. Μανουμιχάλη καὶ παραπέμφθη εἰς τύπωσιν καὶ διανομὴν, ὅπως συζητηθῇ εἰς προσεχὴ τινὰ συνεδρίαν.

Κατόπιν παρέλθον ὁ εἰσκητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἀνέγνω ἐκθετὴν ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν, ἥτις παραπέμφθη κατὰ τὸν καίνισμὸν πρὸς τύπωσιν καὶ διανομὴν. Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινος, ἡ Βουλὴ ὥρισεν τὸ ράβδωτον ἐκάστης ἐβδομάδος πρὸς συζήτησιν τῶν ἀναφορῶν.

Λαβὼν τις τὸν λόγον παρέστησε τὴν ἀγνοίαν τῶν βουλευτῶν ὡς πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς πρώην Ἰονίου δημοκρατίας, καὶ τὴν ἔλλειψιν αὐτῆς ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Βουλῆς, ἐπρότεινε δὲ ἵνα τὸ Προεδρεῖον προκηρυχθῇ συλλογὴν πλήρη τῆς νομοθεσίας ταύτης, καὶ προσληθῇ συγχρόνως καὶ εἰς ὑπάλληλος ἐκ τῆς ἑπτανήσου, εὐλόγων τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος νομοθεσίας, ἵνα υποδείκνῃ εἰς τοὺς βουλευτάς αὐτήν.

Τὴν πρότασιν ταύτην ἄλλοι μὲν ἀπέκρουσαν ἰσχυρισθέντες, ὅτι ἕκαστος τῶν βουλευτῶν ὑποτίθεται ὅτι ἔχει παρ' ἑαυτῷ συλλογὴν τοιαύτην, ὅτι δὲν ἀγνοεῖ τὴν νομοθεσίαν αὐτὴν ἐπὶ τασούτον, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην διεμπνίας ὑπαλλήλου, καὶ ὅτι, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, οἱ ἐκ τῆς ἑπτανήσου παρακαθήμενοι βουλευταὶ εἰσὶν εἰς θέσιν νὰ διαφωτίσωσι τὴν Βουλὴν ἐν δύναντι. Ἄλλοι δὲ παρεδῆχθησαν τὸ πρῶτον αὐτῆς μέρους, ἥτοι τὸ νὰ προκηρυχθῇ τὸ Προεδρεῖον τὴν συλλογὴν τῆς νομοθεσίας ταύτης, ἀπέκρουσαν δὲ τὸ δεύτερον ὡς παράλογον καὶ ἐξευτελιζόν τὴν Βουλὴν. Ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Πρόεδρον αὐτῆς νὰ προκηρυχθῇ συλλογὴν πλήρη τῆς Ἰονίου νομοθεσίας, ἥτις παρακαταθεθεῖται εἰς τὸ γραφεῖον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς μελέτην τῶν βουλευτῶν.

Προβάντες τῆς Βουλῆς κατόπιν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἀνεγνωσθῇ καὶ ἐτέθη ὑπὸ τρίτην καὶ τελευταίαν συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ χορηγίας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν πιστώσεως ἐκ ἀρχικῶν 30,000, ὑπὸ τὸ εἰδικὸν κεφάλαιον

« *διομηχανία* », ἐγένετο δὲ δεκτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ τὰ καθέ-
καστα ἀνευ ἀντιρρήσεως. Ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρον μόνον.

« *Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν
ὑπουργείων τῆς χρήσεως 1865 χορηγείται ἀναπληρωτικὴ πί-
στωσις δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων ἀριθμὸς 30,000, κατα-
λογιζομένη ὑπὸ τὸ Κεφ. 6, ἄρθρον 8, « ἐμφύλιαις ἐθνικῆς
διομηχανίας. »*

Ἀνεγνώσθη εἴτα τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 15
ἰανουαρίου ε. ε. Β. Διατάγματος περὶ τοῦ προσωπικοῦ, τῶν ἐν
Ἑπτανήσιω ἀρχιεπισκοπικῶν καὶ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν, καὶ γε-
νομένης δεκτῆς τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, παρεπέμφθη εἰς τὸ Συμβού-
λιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐνταῦθα παρετήρησεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι τὰ κατὰ πρῶτον εἰς
τὴν Βουλὴν εἰσαγόμενα νομοσχέδια καὶ μέλλοντα ὑστὲρ τὴν πα-
ραδοχὴν τῆς ἀρχῆς νὰ παραπέμπωνται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς
Ἐπικρατείας, κατὰ τὸ 84 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, νὰ μὴ ἀνα-
γιγνώσκωνται, εἰς ἐπιτρέπη. ἡ Βουλὴ, πρὸς οἰκονομίαν τοῦ χρό-
νου, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην ταύτην, μηδενὸς ἀν-
τειπόντος.

Οὕτω δὲ, παραδεχθεὶς τῆς ἀρχῆς, παρεπέμφθησαν εἰς τὸ
Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὰ ἐφεξῆς νομοσχέδια: α') περὶ
κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1864 Β. Διατάγματος, περὶ
καταργήσεως τῆς ἐν Κερκύρᾳ θησαυρῶν μηχανικοῦ συνδουλίου β')
περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου ε. ε. ὁμοίου περὶ τοῦ
προσωπικοῦ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ φρενοκομείου καὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ γ')
περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου ε. ε. δύο ὁμοίων
περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐν Ἑπτανήσιω σωφρονιστικῶν καὶ τῶν
προσωπικῶν κρατουμένων φυλακῶν καὶ περὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ δ')
περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου ε. ε. περὶ τοῦ προ-
σωπικοῦ τῶν ἐν Ἑπτανήσιω ἀστυνομικῶν καὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ε')
περὶ ὑποχρεωτικῆς ἰσχύος τῶν νόμων ἐν τοῖς ἀγροῖς Κερκύ-
ρας ς') περὶ τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ εἰς τὴν ἀγγλικὴν κυβερνήτην
ἀνήκοντος κτιρίου ζ') περὶ ἀστυνομικῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπα-
νήσου καὶ η') περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς
Παλαιᾶ.

Λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξητήσατο ὅπως προσκληθῇ ὁ ἐπὶ τῶν
ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἀνταλ-
λαχθέντα ἐγγράφα μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἀγγλου

Πρέσβειος ἐπὶ τῆς διακοινώσεως τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως
ἀφορώσης τὰ ἐν Ζακύνθῳ συμβάντα, περὶ ὧν ἔτι οὐδ' ἐγένετο
λόγος εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ περὶ ὧν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν
ἐπεφυλάχθη νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν. Παρακάλεσε δὲ τὸ
Σώμα ὅπως ὀρίσῃ ῥητὴν πρὸς ἀπάντησιν ἡμέραν.

Προσθέντος δὲ ἐτέρου, ἵνα ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς εἰς τὴν αὐτὴν
ἡμέραν πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν περὶ τοῦ καταστήματος τῆς
πρωτῆς ἰονίου Βουλῆς, περὶ οὗ ἐπληροφορήθη, ὅτι παρεγώρηθη νὰ
χρησιμεύσῃ ὡς νηὸς τῶν ἐν Κερκύρᾳ διαμαρτυρουμένων, ἡ Βουλὴ
ὤρισεν ἡμέραν ἀπάντησεως εἰς ἀμφοτέρως τὰς ἐπερωτήσεις τὴν
προτεγῇ δευτέραν (4 Ὀκτωβρίου).

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ἀγγείλας τὰ εἰς τὴν προσεχῇ
συνεδρίαν συζητητέα νομοσχέδια, διέλυσε, συαινέσει τῆς Βου-
λῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΖ'.

Τῆς 4 Ὀκτωβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνε-
γνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ
ἐνεκρίθησαν.

Ἀνῆγγελεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἀνακοινώσας εἰς τὸν ὑπουργὸν
τῶν ἑσωτερικῶν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Βουλῆς τοῦ νὰ προμηθευθῇ
συλλογὴν τῆς ἰονίου νομοθεσίας ἔλαβε μέρος τῆς συλλογῆς ταύ-
της, περὶ δὲ τοῦ ὑπολειπομένου μέρους αὐτῆς ἀπέλαβε τὴν φρον-
τίδα τῆς προμηθείας ὁ αὐτὸς ὑπουργός. Ἐν τοῖσις, προσέθηκεν
ὁ Πρόεδρος, τὰ ἀποσταλμένα κατετίθησαν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Βουλῆς καὶ εἶναι εἰς τὴν διαθεσιν τῶν κκ. βουλευτῶν.

Ἀνεκοινώθησαν εἴτα τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

α) Πρότασις νόμου ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Ι. Ἰωάννου καὶ Α.
Δημητριάδου περὶ συστάσεως εἰρηνοδικείου ἐν Ζακύνθῳ τῆς Κο-
ρινθίας.

β) Ὁμοία ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Π. Κωνσταντῆ, δι' ἧς προτεί-

ναι τὴν τροποποίησιν τῶν περὶ ὑγειονομικῶν καὶ ὑγειονομικῶν διατάξεων Β. Διατάγματων· συνοδεύει δὲ αὐτὴν καὶ μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως.

γ') Ὁμοίᾳ τοῦ αὐτοῦ, δι' ἧς τροποποιεῖ τὸ 12 ἀρθρον τοῦ 2 άρθρου τοῦ περὶ διοικητικῆς διακρίσεως νομοσχεδίου καὶ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ διακρίσεως τῆς νήσου Κερκυρᾶς εἰς ἐπαρχίας Β. Διατάγματα.

δ') Τροπολογία τῶν βουλευτῶν Καραμάνου καὶ Κοριζῆ ἐπὶ τοῦ περὶ δικαστικῆς διακρίσεως νομοσχεδίου.

ε') Ὁμοίᾳ τῶν βουλευτῶν Τζαμπούλου καὶ Παπαλουκά ἐπὶ τοῦ περὶ διοικητικῆς διακρίσεως νομοσχεδίου.

ς') Ὁμοίᾳ τοῦ βουλευτοῦ Κρεμαζῆ ἐπὶ τοῦ περὶ φυτεῶν νομοσχεδίου.

ζ') Ἀναφορά Χ. Καβαλιεράτου, αἰτοῦντος σύνταξιν, καὶ

η') Ὁμοίᾳ, συνοδευσμένη ὑπὸ ἐπισημάνσεως Ζαχαρ. Π. Σαρδέλη, παραπονουμένου, ὅτι ἐπρωποκρατήθη ἐν Βουλαιστίῳ.

Παραπέμφθησαν δὲ καὶ μὲν προτάσεις καὶ τροπολογίαι εἰς τὴν πρῶτην, αἱ δὲ αναφοράς εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν.

Συντάξαντος δὲ τινος τὴν τιμωρίαν τῶν περὶ τρωγῶν ἐγγράφων, διότι τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ποιεῖ, λαβὼν ἕτερος τὸν λόγον εἶπε α') ὅτι, ὡς ἐπληρωσθῆναι, εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ὑπάρχουσιν ἐγγράφα, δι' ὧν ἀποδεικνύεται, ὅτι τὸ ἐν Κεραλληνίᾳ κτίριον, διὰ τὴν κυριότητα τοῦ ὁποῦ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις προτείνει ἀξιώσει, ἀνήκει εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἐξήτασε δὲ νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ Γραφεῖον πρὸς φωτισμὸν τῆς Βουλῆς, β') ὅτι Ἀγγλίας τις ἀποθαινόσκει εἰς Μαδρίτην τῆς Ἰνδίας πρὸ ἐτῶν, κατέλειπε κληροδοτήματα ὑπὲρ τῶν εκπαιδευτικῶν καταστημάτων τῆς νήσου Κερκυρᾶς, καὶ ὅτι τὰ ἐγγράφα αἰχνοῦνται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, ἐπιθυμῶν δὲ νὰ κατατεθῶσιν καὶ ταῦτα καὶ συγχρόνως δοθῶσιν ἐξηγήσει ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρὸς γνώσιν τῆς Βουλῆς. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου προσέβλεπεν ἕτερος, ὅτι, ἂν δὲν ἀπατάται, ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος Ἀγγλίας ἐκλείπειται ἀεμπρὸς, καὶ ὅτι σχετικὰ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ κληροδοτήματος τούτου ἐγγράφα εὑρίσκονται καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

Λαβὼν εἰς τὸν λόγον ἕτερος ἐξήτασε, νὰ πληροφορήσῃ ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς τὴν Βουλὴν εἰς τινα προσεχὴ συνεδρίαν περὶ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ἑλληνικοῦ Ναυῦ, ὃς δὲ ὑπουργὸς ἐκθῆκε ὡς ἐκ περισσοῦ, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλθὲν αἰτίως ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ

ἔθνους, ἐπιφυλάχθη νὰ ἀναπτύξῃ αὐτὸ ἐκτενέστερον προσεχῶς.

Προσέβλεπεν ἕτερος, πρῶτον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπέλυσε τὸν Διευκρινιστὴν Λεωτρίων ἐν Ἠλείᾳ καὶ τὸν Διευκρινιστὴν Κρανιδίου ἐν Ἑρμιονίδι, ἀντικατέστησε δὲ αὐτοὺς δι' ἄλλων. Προέβλεπε ἔπομένως τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν νὰ εἰπῇ εἰς τὴν Βουλὴν, ποιοὶ λόγοι προεκάλεσαν τὴν παύσιν αὐτῶν καὶ εἰς ποῖον νόμον ἐπὶ ἧς ἀντικατέστησε διευκρινιστῶν ἀντὶ ἐλλογῆς, προεγγιζουσῶν μάλιστα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν. Δεύτερον, ὅτι ὑπουργοῦντος τοῦ ἑσωτερικοῦ Ἠλείας ἀπελύθησαν ἀνώτεροι δικαστικοὶ λειτουργοὶ ἀντὶ αἰτίας. Καίτοι μὴ ἀγνοῶν τὸ δικαίωμα τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων τῆς, οὐδὲν ἤπτον προκαλεῖ αὐτὴν νὰ ἐξηγηθῇ δημοτικῶς τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰδέας τῆς, εὐχόμενος τὴν ἐπαρόρθωσιν προφανῶν ἀδικημάτων. Τρίτον, ὅτι, ὡς μαθῆναι, ὁ λήσταρχος Λύκος ἀνέβη εἰς Κρανιδίον ἐσωτὴ κατὰ συνέπειαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ δώσῃ πληροφορίας περὶ τῆς διευθύνσεως, ἣν ἐλαβὼν οὗτος, καὶ ἐν γένει ὑποκαταστήσῃ πρὸς καταστροφὴν τῆς λισιεύσεως, ὑπ' ἧς καταμαστιζέται ὁ τόπος.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐπερωτήσεων ἡ Βουλὴ ὡσεὶ τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν ὅπως ἀπαντήσωσιν οἱ ἀρμοδοὶ ὑπουργοί.

Ἐνταῦθα ἕτερος λαβὼν τὸν λόγον ἐξήτασε, ἵνα κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ δικαστικῆς διακρίσεως νομοσχεδίου καταθέσῃ ὁ ἀρμοδῖος ὑπουργὸς στατιστικῆς τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων τῆς περιφέρειας τῶν ἐν Σύρῳ πλημμυλιωδικῶν, ἐξ ἧς θελεῖ ἀποδειχθῇ, ὅτι αἱ πληττεῖς ὑποθέσεις κοροῦσι τὴν ἐπὶ τῇ Ναυῦ, ἥτις δυστυχῶς μετατίθεται ἀπὸ τὴν ζωολογίαν καὶ ζωοκτησίαν. Ἐπενέσκατο εἰς ταῦτα ἡ Βουλὴ προδὲν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Οὕτω δὲ, γενόμενης μὲν δεκάτης τῆς ἀρχῆς, παραπέμφθησαν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς ἑπικρατείας, κατὰ τὸ 84 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, αἱ ἐξῆς δύο προτάσεις νόμων· α') περὶ ἀρμολογίας τῶν ἰσλίων νησῶν μετὰ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος καὶ β') περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ προικοκτησιῶν νόμου. Πρὶν δὲ ἡ τιμὴ εἰς ψευδοποίησιν ἡ ἀρχὴ παραπέμφθη εἰς τὰς ἐπιτροπὰς τῶν οικονομικῶν, ἐσωτερικῶν καὶ τῆς διοικητικῆς ἢ περὶ συνοικισμού κατὰ τὴν θέσιν Σκαπέτι τῆς Τροιζηνίας πρότασι.

Τεθῆναι κατόπιν ὑπὸ *Διοικητῆ* συζητήσαν τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τοῦ περὶ πλημῆς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1865 Β. Διατάγματος, ἐξήτασεν αὐτὸς τὴν ἀπάλειψιν τῆς λέξεως *ἐκδοθησομένων* ἀπὸ

τοῦ 1 άρθρου τοῦ ἐν λόγῳ διατάγματος, ὡς ἀποθυνομένης εἰς τὸ μέλλον. Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ προϋπουργοῦ, ὅτι ἡ θέσις αὕτη, ὅτε μὲν ἐξεδόθη τὸ διάταγμα, τῷ αὐτῷ ἐπηλύθητο εἰς τὸ μέλλον, νῦν δὲ ἐννοεῖ τὴν μέχρι τῆς συγκυλίσεως τῆς Βουλῆς ἐποχὴν, ὥστε δὲν ἔχει μελλοντικὴν σημασίαν, ἡ Βουλὴ παρεδέξατο τὴν ἀγὴν καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ προειρημένου νομοσχεδίου μετὰ τὴν ἐξήγησιν, ὅτι διὰ τῆς λεξιολογικῆς μεταβολῆς ἐννοεῖται τὸ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Β. Διατάγματος μέχρι τῆς συγκυλίσεως τῆς Βουλῆς χρονικὸν διάστημα.

Ἐνταῦθα λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργός, ἵνα ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἀπειθυνθείσας αὐτῷ τὸ παρελθὼν Σάββατον ἐπερωτήσεις περὶ τοῦ τῆς ἀγγλικῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀπορώσεως τὰ ἐν Ζακύνθῳ συμβάντα, καὶ περὶ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ καταστάματος τῆς πρώην Ἰονίου Βουλῆς, ὡς πρὶν μὲν τὴν πρώτην ἐπερωτήσιν ἐξήγησετο ὀλιγοήμερον ἀναβολὴν μέχρις οὗ συμπληρώσῃ τὰ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἔγγραφα, διότι ἀπενήγχετο εἰς τὴν περὶ τῆς ἐγείνετο ἄλλοτε λόγῳ δικαιοσύνην, ἔλαβεν ἀνταπάντησιν, ἥτις δὲν τῷ ἐκινουμένῳ ἔγγραφῳ εἰσέτι, ὡς πρὸς δὲ τὴν δευτέραν, ὅτι τὸ περὶ τοῦ καταστάματος τῆς πρώην Ἰονίου Βουλῆς ζήτημα δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑξωτερικῶν, ἀλλ' εἰς τὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν. Ἐπιτεφύσας δὲ τῆς Βουλῆς τὴν ἀναβολὴν ταύτην, ὁ αὐτὸς ὑπουργός ἐπανέλαθεν ἐξαιτούμενος τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως τοῦ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει νομοσχεδίου περὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Μεγάλῃς Βρετανίας συμβάσεως, ἀπορώσεως τῷ κύρῳ τῶν ἀπειράσεων, τῶν πρὸ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου ἐκδόσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νῦν ἐξεστῆς ὁμιλύμεν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, καὶ συμπληρώσῃ τὰς ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσας ἐλλείψεις. Ἡ Βουλὴ, ἐπιτρέψασα τὴν ἀναβολὴν, παρέπεμψεν ἐπὶ τῇ πρώτῃ τινός, τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος ἀμφισβητεῖ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπὴν.

Ἐτέθη κατόπιν ὑπὸ δευτέρας συζητησὶν τὸ περὶ κυρώσεως Β. Διαταγμάτων νομοσχεδίου, δι' ὃν ἔχον γένηται, ἐλλείψει Βουλῆς, ἔκτακτοι καὶ ἀναπληρωτικαὶ πιττωσεὶς ἀρχ. 127,601,19/00 ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῆς γοήσεως 1865 καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτῶν καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἀντιβλήσεως.

Ἀναγνωθείσης πρὸς τούτοις ἐκ δευτέρου τῆς κατὰ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ εἰρημένου νομοσχεδίου ἀνάγνωσιν γενόμενῃ, δεκτῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Σ. Πατιμεζῆ, περὶ τῆς κατὰ 1 Οκτωβρίου καὶ ἐφεξῆς καταργήσεως τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως

τῆς ἐπὶ τοῦ ἀγῶος ἐπιτροπῆς, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ προϋπουργός, ὅστις διὰ μακροῦ παρεστήσεν, ὅτι ἡ θέσις αὕτη δὲν ἐδημιουργήθη ἐπὶ ματαίῳ, ἀλλ' ἔχει οὐκ ὀλίγην σπουδαιότητα, διότι συγκαταρτύνει ἐν αὐτῇ πᾶσαν τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ἐπιτροπῆς, τῶν τακτικῶν τῆς ὑπόσεως οἱ ἡρόδοτοι παρεστήσαν αὐτῇ καὶ ἔγγραφως καὶ προφορικῶς, καὶ ἡ θέσις τοῦ Γραμματέως εἶναι ἀγεῖν ὁ μυχλὸς τῆς ἐπιτροπῆς καὶ αὐτὸς θεὸν νὰ καυχῆται παρὰ προσώπῳ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν μελῶν τῆς. Πιστὰ δὲ μεταβολῇ, ἡ καταργήσεως τῆς θέσεως ταύτης, εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ παραλίσσῃ τῆς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς καὶ νὰ ματαιώσῃ τὸν ἱερὸν σκοπὸν, δι' ὃν συνέστη. Εάν ἡ Βουλὴ ἐθέλῃ νὰ ἴδῃ τάχιστα πραγματοποιήσασθαι τὸν σκοπὸν, ὃν πρῶτον ἡ Συνέλευσις, πρέπει οὐ μόνον νὰ μὴ ἐπιτεφύσῃ ἐλαττωσὶν ἢ μεταβολῇ τοῦ ὑπαρχόντος ἐν τῇ ἐπιτροπῇ προσώπου, ἀλλὰ καὶ νὰ αὐξήσῃ, εἰ δυνατόν, οὐτὸ πρὸς ταχύτεραν καὶ ἐννεύριστεραν ἐκπεραίωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς. Εἰς πρῶτον δὲ τὴν αἰτίαν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τῷ ἀπηνέγκτῳ ἐπιστάμῳ, ὅτι αὐτὴ ἔχει ἀνάγκην εὐνοχόρου καταστάματος, οὐδὲ θύναται χάριν τῆς ἀξιοπρεπειᾶς τῶν τὰ μέν, εἰς οὗ ἡ ἐπιτροπὴ συγκρίνεται, νὰ συσσωρευθῶσιν εἰς τὰ ὑπόμνημα τοῦ ὑπουργείου τῶν Σιτιτικῶν ἢ ἀλλαχοῦ, καὶ μᾶλλον προτιμῶσι νὰ ἀποσυρθῶσι τῆς ὑπηρεσίας, ἢν ἀμείψως καὶ χάριν τοῦ ἔθνους ἐκτελοῦσιν, ἢ νὰ ἀεχθῶσι καὶ τὸν ἐλάχιστον ἐξυπηρετήσῃ τοῦ ἀξιώματος τῶν καὶ τῆς ἀξιοπρεπειᾶς τῶν. Συμπεραίνων δὲ συνιστᾷ σιανῶς εἰς τὴν Βουλὴν νὰ μὴ ἐγείνησιν διόλου τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, εἰς ἐναντίον νὰ τὸ αὐξήσῃ, ἵνα θέτοντο ῥῖσιν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀπειτήσεων, τοῦ ἀγῶος.

Τὰ γεγονότα παρὰ τοῦ προϋπουργοῦ ἀντίκρισαν πολλοὶ ὑποστηρίζοντες τὴν περὶ ἀπελείψεως τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως πρὸς αὐτὴν καὶ ἰσχυρίζοντες, ὅτι εἶναι περιττὸς, διότι οὐδέμιν ἔργῳ αὐτῆς ἐκτελεῖται, ὅτι ἡ ἐργασία τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀσυνάτητος καὶ ἀπὸ εἰς πλείονα χρόνον, αὐτὴ μὴ λαβούσα ὑπ' ἑξῆς τὰς εἰς τὰς πραγματικὰς ἐπιτροπὰς αὐτῆς ὑποβληθείσας ἀπαιτήσεις τῶν ἐργασιῶν. Ἄλλα ζήτησας, ὅτι ἡ θέσις τοῦ Γραμματέως καταργηθῇ εἰς τὴν παρελθούσαν συνέδριον, ὅτι δύναται νὰ συμπληρωθῇ ἐπὶ 2—3 ἀνθυποσπιστῶν, διότι ὅρασι ὅτι τὴν ἐπιτροπὴν πραγματικῶς ἐπὶ ἀλλήλους τοῦ ὑπουργείου ἀμακαρόπουλος νὰ διαπεραίσῃ τὰς σπουδαιότητας ἐργασίας, ὅτι ἡ οἰκονομία ἀπαιτεῖ νὰ καταργηθῇ καὶ ἡ θέσις αὕτη, ὅτι ἡ

Συνέλευσις δὲν ἠννόησε νὰ δημιουργήσῃ θέσεις πολυτελείας, ἢ νὰ ἀμείλῃ ἄλλας ὑποχρεώσεις. ὅτι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν δέον νὰ προσκολληθῶσιν οἱ ἱκανώτεροι ἀνθυπασιισταὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ ἡμιτάγματός, ὅτι ὁ ἰὺν Γραμματεὺς εἶναι ἄξιος τιμωρίας, διότι ἐπρόδωκε τὴν ἐγκαύθεον τῶν ἐργασίων τῆς ἐπιτροπῆς, δημοσιεύσας διὰ τῶν ἐφημερίδων τὰ ὀνόματα ἐκείνων, ὧν τὰ ἐγγράφα ἐξελεγχθῆσαν. Ὑποστρεξὺν ὁμοῦ καὶ ἄλλοι τὰ ἰὺν κείμενα καὶ ἀπεκρούσαν πᾶσαν μεταβολὴν τοῦ ἀχίστου μέγχοι τέλους τοῦ τεύχους ἐτοῦ.

Ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ, ἀρκουμένη εἰς τὰ λεγθέντα, ἄρῃσιν εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ ὑποβάλῃ, ἂν βούλῃται καὶ θεωρῇ ἀναγκαῖον, πείρασιν ὡς πρὸς τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τοὺς τρεῖς τελευταίους μῆνας τοῦ ἔτους.

Τελευταίον δὲ ἐτέθησαν καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ καὶ τὰ καθέκαστα ἀνευ ἀντιρρήσεως ὑπὸ δεκτέραν μὲν συνήθησαν τὰ νομοσχέδια α) περὶ κυρώσεως τοῦ περὶ παρατάσεως τῆς ἐλαττώσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ἡκμολογούντων ὑπαλλήλων Β. διατάγματος, β') ὁμοίως τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δὲ 1,759,700, γ') περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ χροτοσήμευ νόμων, δ) περὶ σχηματισμοῦ πόρων διὰ τὴν διακρίσιν τῆς συγκοινωνίας καὶ ε) περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, εἰς πρώτην δὲ συνήθησαν, α) περὶ παρεχόμενης εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς δύο στρεμμάτων γῆς ἔθνικῆς πρὸς ἀνάγειν σιγαίου καὶ β') περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ δικαστικοῦ συστήματος.

Κατόπιν ὁ Πρόεδρος, ἀναγγέλλας τὰ κατὰ τὴν ἐπιστολὴν συλλεξιῶν συζητητέα ἀντικείμενα, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὧραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκιδης,

Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΗ΄.

Τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς ἐγγράφα.

1) Πρότασις νόμου τῶν βουλευτῶν Μιχακοῦ, Παδοῦ καὶ Κοντολέοντος περὶ ἀναπληρώσεως τῶν μισθῶν τῆς προνομίας ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 16 τοῦ ἀπὸ 1/13 Ιουλίου 1857 περὶ συντάξεως νόμου τῆς πρώτης Ιουλίου πολιτείας.

2) Τριπολογικὴ διαφύρα βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ περὶ διοικητικῆς δικαιοσύνης τοῦ νομοσχεδίου.

3) Πρότασις νόμου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Α. Τσιμπούλου περὶ συναισθημάτων κατὰ τὴν ἐκτὴν Ἀπριλίαν τῆς Ἀσκήδας.

4) Ἐγγράφον τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ, δι' οὗ ὑποβάλλει τὴν δικαιοκρασίαν ἐπὶ τῶν κατὰ τοῦ βουλευτοῦ φέρεσθαι ἐνεργητικῶν ἀνακρίσεων, ἐπιφυλάττει δὲ κατόπιν νὰ ὑποβάλῃ τὸ κατὰ τῶν βουλευτῶν Γρηγοριάδου καὶ Μυροσιδῆ ἀποτέλεσμα τῶν ἀνακρίσεων, διότι ἄρτι τοῦδε δὲν ἐπεραιώθη.

5) Ἀναφορὰ Πλ. Πανῆ καὶ Κυριακίδου περὶ ἐκτελείας τῆς ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τῆς τριπολογικῆς εἰς τὸν περὶ συντάξεως τοῦ στρατοῦ νόμον.

Ἀπεφασίσθη δὲ αἱ μὲν προτάσεις καὶ τριπολογίαι νὰ τυπωθῶσιν, ἡ ὑπ' ἀριθ. 4 νὰ σταλῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἡ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 5 νὰ σταλῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν.

Ἀκούων τις εἶπα τὸν λόγον παρέστησεν, ὅτι σπουδαῖος ἐπικρατεῖ κίνδυνος ἀπωλείας τῆς εἰς τὸν δῆμον Τροιζήνης ἔθνικῆς περιουσίας. Τὰ χωρία Λιμαλιά, Ἀπαθείας, Κακινιάς καὶ Μαλιωμάτων ὑπερκαθῆσαν τὸ ἔτος 1826 ὑπὸ τῆς τότε προσωρινῆς διοικήσεως ἀντὶ εὐτελεῶς τιμῆς, ἐν ᾗ ἡ ἀξία αὐτῶν ὑπερβαίνει τὰ 20 ἑκατομύρια δραχμῶν. Ἡ πώλησις αὐτῶν εἶναι ἀκύρη διότι ἐν ὑπόθεσιν τῆς Β' ἐν Ἀργεῖ Συνελεύσεως ἀπηγόρευε τὴν ἐκποίησιν ἔθνικῆς περιουσίας, ἕτερον δὲ τῆς ἐν Ἐπιδαύρῃ Συνελεύσεως ἐπικύρωσε τὸ προκηθέν καὶ ἐκύρωσε τὰς κατὰ τὸ 1826 περὶ τούτων γενομένας ἐκποιήσεις. Οὐδὲν ἦν τὸν ἔθνικῃ αὐτῇ περιουσίᾳ νέμεται παρὰ τινῶν πεινόντων τοὺς κατοίκους ἐκείνων τῶν μερῶν, τὸ δὲ δημόσιον δὲν ἐκίνησεν εἰς αὐτὴν ἀγωγὴν, πάντε δὲ ὑπολείπονται μῆνες καὶ τὰ δικαιοῦσιν τοῦ δημοσίου παραγράφονται κατὰ τινὰ γνωμοδοτήσιν τῶν ἐν Περὶ νόμων νομομαθῶν, προκαλεσθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Προτείνεται δὲ, ἵνα ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν τί σκέπτεται ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἂν προτίθεται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν πρὶν ἢ ἐπέλθῃ παραγράφῃ.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι θὰ ἐξετάσῃ καὶ θὰ

ἀναγγεῖλη εἰς τὴν Βουλὴν τὰ περὶ τῆς προκείμενης ὑποθέσεως, ἑτέρος τις λαβὼν τὸν λόγον ἐξήγησε νὰ συντάξῃ καὶ φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς κατάλογον ὀνομαστικῶν τῶν εἰς τὸ δημόσιον καθυστερούντων, διότι εἶναι ἀτοπον, τὸ μὲν ἔθνος νὰ πάσῃ οικονομικῶς, οἱ μικροὶ ὀφείλονται νὰ ἐκδιάζωνται εἰς πληρωμὴν τῶν χρεῶν, οἱ δὲ τὰ πολλὰ ὀφείλοντες νὰ μένωσιν ἀκαταδίωκτοι. Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι ἡ ὑπερσία ἀσχολεῖται ἤδη εἰς τὸ ἔργον τοῦτο καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ ὀρίσῃ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ὁ πῖναξ οὗτος θὰ λάβῃ πέραν, ἐπανελάθεν ὁ αὐτὸς βουλευτὴς, ὅτι, ὡς πληροφορεῖται, πολλὰ δημοτικά σχολεῖα μένουσιν ἄνευ διδασκάλων, καὶ ὅτι εἰς πολλὰ τῶν Γυμνασίων δὲν ἐκτελεῖται ἀκριβῶς ὁ νόμος, ἀποκλεισμένων πύλλων νέων τοῦ δικαίωματος, ὅπερ τοῖς χρηγεῖ ὁ νόμος, καὶ ταῦτα διότι οἱ καθηγηταὶ ἢ οἱ γυμνασιάρχαι φατριάζουσιν. Ἐπιθυμῶν δὲ, εἶπε, νὰ ἀπαντήσῃ ἐπὶ τούτου ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός, ὅστις εὐρεθεὶς παρῶν, ὑπεσχέθη νὰ ἀπαντήσῃ τὴν ἐπερώτησιν.

Ἐνταῦθα παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργὸς κατέθετο α) τὰ ἔγγραφα τὰ μετὰ τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας ἀνταλλαγθέντα ἐπὶ τῆς διακοινώσεως, περὶ ἧς ἄλλοτε ἐγένετο λόγος εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ συνέπειαν τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Παδοῦα· β) τὰ ἀφορῶντα τὸ κληροδόχημα τῆς εἰς Μαδρασὴν ἀποθανούσης, γ) τὰ ἀφορῶντα τὸν ἐν Νεαπόλει Ἑλληνικὸν ναόν. Ἀλλὰ, τοῦ περὶ τῆς τελευταίας ὑποθέσεως ὑποβαλόντος τὴν ἐπερώτησιν ἐρωτήσαντος καὶ πεισθέντος, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἰσῆλθε ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου κοινοτήτος, ὁ ὑπουργὸς ἀπέσυρε τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐγγράφη.

Λαβὼν εἰτα τὸν λόγον ἑτέρος εἶπεν, ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ ἐξηγηθῇ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑξωτερικῶν προφορικῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀγγλικῆς διακοινώσεως, καθόσον ἄλλοτε εἶχεν ὑποσχεθῇ νὰ ποιῇ τοῦτο. Ἀναγνόνσαντος δὲ εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπουργοῦ κατὰ σειράν τὰ ὑποβληθέντα ἔγγραφα, ἐπήνεγκέ τις, ὅτι ἡ Κυβέρνησις καλῶς καὶ αξιοπρεπῶς ποιεῖσθαι ἀπέκρουσε τὸ δικαίωμα, ὅπερ ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐπιχείρησε νὰ ἐξασκῇ, τούτῳ τὴν εἰς τὰ ἐσωτερικά του τόπου ἐπέμβασιν. Οὐδὲν ἤττον νομίζει, ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀντικειμένου, περὶ οὗ πραγματεύεται ἡ διακοινώσις, οὐχὶ διότι λαμβάνει ἀφορμὴν ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων, ἀλλὰ διότι ἔχει δικαίωμα καὶ υποχρέωσιν νὰ ἐρευνήσῃ, καὶ νὰ σιγματοποιήσῃ μὲν τὰ γεγονότα ἐν τῇ νήσῳ Ζακύνθῳ, τὰν ὡς αὐτὴν ἀληθῆ, νὰ ἀποκρούσῃ δὲ αὐτὰ ὡς συκοφαντίας, ἐὰν τῷ ὄντι ἐπλάσθησαν.

Διὰ νὰ γίνῃ ὁμῶς τοῦτο, δὲν εἶναι ἀρκετὰ τὰ κατατεθέντα ἔγγραφα, διότι μόλις περὶ ἐνὸς γεγονότος εἰδικῶς πραγματεύονται, περὶ δὲ τῶν προγενεστέρων μόλις ἐν γενικότητι καὶ ἀκριβοῦς γίνεται λόγος· ὀφείλει ἄρα ἡ Κυβέρνησις νὰ συμπληρώσῃ τὰς πληροφορίες καὶ διαρωτίσῃ τὴν Βουλὴν. Ἐν τῷ ὄρω τοῦτω προτείνει νὰ ὀρισθῇ ῥητὴ ἡμέρα πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ προκειμένου ζητήματος, ἐφαπτομένου τὴν στενῶς μετὰ τῆς δημοσίας τάξεως.

Προκαλέσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργοῦ τὸν ἀγορεύσαντα νὰ δικτυώσῃ τὴν ἐπερώτησιν του, ἐπανελάθεν οὗτος, ὅτι δὲν δικτυώνει νῦν, ἀλλ' ἀναπτύσσει τὴν ἐπερώτησιν, ἢ ἄλλοτε ἀπέτεινεν ὁ βουλευτὴς Κερκόρας.

Ἀπήντησεν ἑτέρος, ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος καὶ χάριν τοῦ ὀφειλόμενου σεβασμοῦ πρὸς εὐεργετήν Δύναμιν δὲν πρέπει νὰ γίνῃ περαιτέρω λόγος ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι ἐκ τῆς συζητήσεως πιθανὸν νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ παρούσα κατάσταση τῆς Ζακύνθου εἶναι κρίσιμος, ἢ ὅτε ἐπεκράτει ἡ Προστασία, καὶ ὅτι ἴσως τὰ ὄργανα τοῦ Λόδοῦ Ρώσσελ δὲν ἐπληροφόρησαν καλῶς αὐτόν. Διὰ ταῦτα ἀποκρούει τὴν πρότασιν τοῦ προαγορεύσαντος βουλευτοῦ, καθόσον τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπιτρέπει νὰ καντηρῇ τοιαύτη χωρὶς, πολὺ ἐλαστικὴ οὐσα.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ἀδιαφορῶν ὡς πρὸς τὰς πληροφορίες, αἱ ἔχει ἐντεθεὶν ὁ κ. Ρώσσελ, διότι δὲν πρόκειται περὶ τούτου, ἐπιθυμῶ νὰ μάθῃ εἰς ποίαν κατάστασιν εἶναι ἡ δημοσιὸς ἀσφάλεια εἰς Ζάκυνθον καὶ ἀλλαροῦ ἐπομένως φρονεῖ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ δώσῃ τὰς δεούσας ἀναπτύξεις ἐπὶ τῶν προηγουμένων γεγονότων, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων εἰσὶ τὰ ἔγγραφα.

Προσθέντος δὲ τινος, ὅτι ἀποκρούει τὴν ἀρχὴν τοῦ προαγορεύσαντος βουλευτοῦ Ἠλίας, ὡς ἐπιδαβῆ, διότι φρονεῖ, ὅτι, καὶ ἂν ἐκ τῆς συζητήσεως ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ νῦν κατάσταση τῆς Ζακύνθου εἶναι κρίσιμος τῆς παρελθούσης, ἡ Ἀγγλία μάλλον θὰ εὐχαριστηθῇ διὰ τοῦτο· ἑτέρου δὲ ἐρωτήσαντος διατὶ δύο τῶν αὐτοῦ ὁργάνων ἐξετοπίσθησαν, εἰς ὅσον ἐπρεπε νὰ εἰσαχθῶν εἰς δίκην, καὶ ἄλλου εἰπόντος, ὅτι ταῦτα πάντα ὑποκαθίστανται ἀπὸ τὴν ὀλιγαρχικὴν μερίδα τῶν νέων, μηδενισθεῖσαν ἤδη πολιτικῶς, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς χάριν τῆς περιληφθείσης αὐτῇ Προστασίας παρεμβάλλει μυρία προσκόμματα καὶ βραδυσυρίας, ἐπέφερεν ἑτέρος, ὅτι δὲν θεωρεῖ καλὸν νὰ ἐπιληφθῇ ἡ Βουλὴ σήμερον τῆς ἐξέτασεως τῶν ἐν Ζακύνθῳ, ἴσα ἴσα, διότι προήλθεν ἡ αἰθρὴ ἐκ Λονδίνου. Ἡ Κυβέρνησις ἐρέθη αξιοπρεπῶς, τὴν δὲ κατα-

στασιν τοῦ τόπου πάντες γνωρίζουσι· πολλά λέγονται πρὸς συκοφαντίαν, εἶναι δὲ καὶ τινα πραγματικά. Διὰ ταῦτα προτείνει ἵνα ἡ Βουλὴ σταματήσῃ ἕως ἐδῶ καὶ εἰς ἄλλην ἡμέραν ἀντιπανελλήνιον τὸ ζήτημα δι' ἐπερωτήσεως ἀνεξαρτήτου ἐξωτερικῆς πίσεως.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι τὰ θρυλλούμενα περὶ τῆς ἐν Ζακύνθῳ φουλοκρατίας, εἰς ἐλέγοντο περὶ τῆς νήσου Κερκύρας, ἤθελεν ἐξαναστῆ καὶ τὰ ἀπακρούσει, ἀλλ' ἡ Ζακύνθος ἔχει ἐνταῦθα ἀντιπροσώπους· δεῖν ἄρα πρὸς τοὺτους νὰ ἀποταθῇ ἡ ἐπερωτήσις καὶ οὐχὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Απήντησεν ἕτερος, ὅτι μετ' ὁπορίας βλέπει εἰς ἀντίφασιν εἰςκομμένους τὸν τε πατέρα τῆς ἐπερωτήσεως, Βουλευτὴν Κερκύρας, καὶ τὸν ἀξιωματικόν, ὅτι ἀναπτύσσει αὐτὴν Βουλευτὴν Μεσολογγίου, εἰς τὸν πρῶτον τῶν ὁποίων ἀπαντᾷ, ὅτι αἱ ἐπερωτήσεις ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ οὐδέποτε πρὸς Βουλευτάς. Ἡ ἐπερωτήσις, εἶπε, συνίστατο εἰς τὸ ἂν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐπενέθῃ εἰς τὰ ἐσωτερικά τῆς Ἑλλάδος· αὕτη ὁμοίως ἐξηκολήθη διὰ τῆς ἀναγνωσθείσης ἀπαντήσεως τοῦ ὑπουργοῦ· ἐπομένως ὡς πρὸς τοῦτο θεωρεῖται περαιωμένον τὸ ζήτημα. Εἰς πρὸς δὲ τὸ μέρος τὸ ἀφορῶν κατ' οὐσίαν τὰς γενικὰς ἢ εἰδικὰς αἰτιάσεις δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιληφθῶμεν αὐτοῦ, διότι οὔτε ἀναφοραὶ, οὔτε παράπονα μᾶς ὑπεβλήθησαν, οὔτε καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς νήσου ὑπηνέξαντο τι προκαλεῖν τὴν ἡμετέραν συζήτησιν. Ἐπὶ τέλος δὲ θεωρεῖ τὴν παρατήρησιν τοῦ Βουλευτοῦ Ἠλείας σπουδαίαν, διότι εἶναι βεβαίον, ὅτι μία τοιαύτη συζήτησις θὰ ἔχῃ διαστάσεις μεγάλας καὶ πιθανὸν νὰ προκαλέσῃ σκάνδαλα.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ προαλλήσαντος Βουλευτοῦ Κερκύρας, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ ἦτον, οὐχὶ ἂν τὰ δυνάτα ἀφορμὴν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἦσαν ἀληθῆ, ἢ ὅχι, ἀλλ' ἂν χθονατο ἡ δύναμις αὕτη νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι ἡ ἐπερωτήσις τοῦ οὐδὲν κοινὸν ἔχει πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Μεσολογγίου ἀναπτυχθείσαν, προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἐφ' ὅσον τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῇ σπουδαιότητι τοῦ προκειμένου ζητήματος, διότι ἐξ αὐτοῦ ἐξάγεται, ὅτι τὸ Σύνταγμα καταπατήθη ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν Ζακύνθου, ἐκτοπισαμένων πολιτῶν ἐναντίον αὐτοῦ. Κατακρίνας ἀκολούθως τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργόν, ὡς μὴ ἐντονώτερον ἀπακρούσαντα τὴν ἀγγλικὴν ἀξίωσιν τοῦ ἐπεμύσινεν ὑφ' οἰονδήποτε σκοπὸν εἰς τὰ ἐσωτερικά τῆς Ἑλλάδος, συνεπέρανε τὸν λόγον μεμφόμενος τῷ

ἀτυνομικῶν ὄργανων τῆς Ἐπτανήσου ὡς διαφθείροντα τὴν κοινωσίαν, ἐξ οὗ καὶ αἱ διαδιδόμεναι ρῆμαι περὶ κινήματων τινῶν ἀρῶνται.

Ἀπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ ἡ Βουλὴ εἰς ἀπλὰς παρατηρήσεις, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἐξακριβώσῃ ἂν τὸ οὐσιώδες αὐτὸ γεγονὸς ἔχεται ἢ οὐ ἀληθές. Γενικῶς πιστεύεται καὶ βεβαιούται ἡ κακὴ κατάστασις τῆς νήσου ἐκείνης· πῶς θὰ συνεχῆς ἡ Βουλὴ νὰ μὴ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν; Συμπεραίνων συμφωνεῖ μὲ τὴν γνώμην τοῦ Βουλευτοῦ Μεσολογγίου.

Απήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι ὡς μέλος μὲν τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἔχει τι νὰ ἀναίρῃ, διότι μόνον ἀπλοὶ λόγοι ἐξετέθησαν, ὑποστηρίζει ὁμοίως τὴν συζήτησιν καὶ ὡς ὑπουργὸς καὶ ὡς Βουλευτὴς Ζακύνθου, διότι πέποιθεν, ὅτι θὰ ἀποδειχθῶσιν αἱ συκοφαντίαι, τὰς ὁποίας ἐπιβρίπτουσιν εἰς ἓνα θλόκληρον λαόν. Δὲν προκαλοῦσι τὴν συζήτησιν, ἀλλὰ τὴν δέχονται καὶ σήμερον καὶ πάντοτε εὐχαρίστως, ἀρκεῖ νὰ ἐκτεθῶσιν ἀπὸ τοῦ βήματος γεγονότα καὶ οὐχὶ λόγοι κενοί. Τόσῳ δὲ μᾶλλον εὐχαρίστως δέχονται τὴν συζήτησιν, καθόσον θὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι εἰς ἄλλας ἐπαρχίας ὑπάρχει κίνδυνος μεγαλύτερος καὶ σπέρματα ταραχῶν περισσότερα.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ προαλλήσαντος Βουλευτοῦ Μεσολογγίου, ὅτι δὲν ἐννοεῖ πῶς δύναται ἡ Βουλὴ νὰ καταπαύσῃ τὴν συζήτησιν καὶ νὰ εὐχαριστηθῇ εἰς τὰ γεγονότα, ὅταν προσβῇ καὶ τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους, καὶ εἰπόντος, ὅτι ἐπιμένει εἰς τὴν πρότασιν τῆς ἀναβολῆς, ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε λεχθέντων οὐδὲν ἵκνῃται. Τὸ ἔγγραφο τοῦ κόμματος ἰσχυρῶς περιέχει γενικὰς αἰτιάσεις καὶ εἰδικὰς τι γεγονότος, ἢ δὲ ἀντιπολίτευσις ἔλαβε τὸ πρῶτον μέρος καὶ ζητεῖ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἔγγραφα, ἢ ἀποδείξεις τοῦ ἐναντίου. Τοιαῦτα ἐπερωτήσεις εἶναι πρωτοφανεῖς καὶ οὐδεὶς ὀφείλει νὰ τὰς θεωρήσῃ σπουδαίας. Ἄς διατυπωθῶσι γεγονότα συγκεκριμένα καὶ τότε ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἐτοίμη νὰ παρουσιάσῃ ἔγγραφα, ἄλλως πως τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου δὲν δύναται νὰ φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν. Εἰς πρὸς τὴν ιδεάν τῶν ἐξωρῶν ὑπάρχει ἀμφισβήτησις, ἀλλ' αὐτὸς συντάσσεται μετὰ τῶν ὁρονούντων, ὅτι ἡ ποινὴ αὕτη καταργεῖται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, καὶ ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐνήργησεν ὅτε ἦτον ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Απήντησεν ἕτερος, ὅτι ἡ ἐπερωτήσις εἶναι λίαν καθαρὰ, καὶ τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἐπέκτασιν τῆς συζήτησεως. Καὶ μὲν ὀριστικὴν κατηγορίαν καὶ συγκεκριμένα γεγονότα δὲν ἐφε-

ρον, ἀλλὰ καὶ δὲν εἶχον ἀνάγκην νὰ φέρωσι μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν, ὅτι εἰς ἄλλας ἐπαρχίας πρόκει-
ται νὰ διαταραχθῇ ἡ τάξις, ἐξ οὗ φαίνεται, ὅτι ἡ Κυβέρνησις
κατήργει τὴν Κυβέρνησιν. Ἐπομένως προτίθει νὰ ὁρισθῇ ἡμέρα
συζητήσεως καὶ τούτου.

Ἐπὶ τούτου δὲ τινος, ὅτι ἐπιθυμῇ νὰ μάθῃ ἂν τὴν ἐκρη-
σθεῖσαν παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ γνώμην κατὰ τῶν ἐξωτερικῶν συμ-
μεριζώντων καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἂν κατήρ-
γηται καὶ ἡ πλειὰ τῶν φιλακρίσεων καὶ προστίμων, ἡ ἐπιδοχο-
γούμενη κοινῶς τρία καὶ τέσσαρα, ὁ πρωθυπουργὸς ἀπάντησεν
καταφατικῶς ὡς πρὸς τὴν πρώτην, ἀρνητικῶς ὡς πρὸς τὴν
δευτέραν.

Ἐξέτερον ἕτερος, ὅτι ἡ ἐπερώτησις ἐσθόπει νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν
συζήτησιν, ἥτις δὲ συνέπεια τῶν ἐξωτερικῶν πρὸ πολλοῦ
χρόνου καὶ σχεδίων ἐκδηλωθέντων, ὅπερ ἐξάγεται καὶ ἐκ τῆς
τελευταίας φράσεως τῆς διακοινώσεως. Ἐθεώρει δὲ καλὸν νὰ
ἐπεκταθῇ ἡ συζήτησις ὅσον ἀφορᾷ τὴν δημοσίαν τάξιν, διότι
τοῦτο δύναται νὰ ἐξαλείψῃ τοὺς ῥόθους καὶ παγίωσῃ τὴν δη-
μοσίαν τάξιν. εἰς πρὸς τὰ ἐν Ζακύνθῳ οὐδεὶς ἀγνοεῖ, ὅτι ἐκεῖ
ἡ εὐθυμία πιεζεται, διότι ὑπάρχει τάξις τις ἀπακλίστα τῆς
ἀντιπαλούς τῆς ἀπὸ τὴν ἐξάσκῃ τῶν δικαιωμάτων τῶν.
Τούτοις ἐν τούτοις καὶ ἄλλα τινὰ συμπτώματα, τὰ ὅποια ἐσχα-
τως ἀναφαίνονται καὶ διαδραματίζονται καὶ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ
αὐτῇ, τὴν ἀναγκάζουσι νὰ προτείνῃ καὶ αὐτὸς ὅπως ὁρισθῇ ἡμε-
τέρα, καθ' ἣν νὰ ἐξετασθῇ, κατὰ μέρος μὲν τὰ ἐν Ζακύνθῳ,
ἐν γένει δὲ τὸ ζήτημα τῆς δημοσίας τάξεως.

Ἐπαναλαβόντες δὲ τινος ἐκ τῶν προλαλῶντων, ὅτι ἐκ τοῦ
σύνεργου γινώσκουσι τὴν Ζακύνθον, καὶ ἐπὶ τούτου, ὅτι ἐκεῖ ἐπικρατεῖ
ἄκρα ἡσυχία καὶ τάξις, καὶ οὐδαμῶς ἄλλου ἡσυχίαν ὁ πολίτης
διατελεῖ εὐθυμία, προσθέσαντος δὲ, ὅτι, καὶ ἐὰν ἐν γένει ἐξε-
τασθῇ ἡ κατάστασις τοῦ Κράτους καὶ ἡ δημοσία τάξις, καὶ
συγκριθῇ πρὸς ἄλλην ἐποχὴν, τὴν μετὰ τὸ 1833 λόγου χάριν,
ὁρᾷ εὐμενῆ κρίσεων ἢ παρὸντα, καίτοι σιτισμένη τῶν μέσων
καὶ τῆς δυνάμεως, τὰ ὅποια εἶχον εἰς τὴν διαχείρισίν τῆς ἡ
τότε ἐξουσία, ἀπάντησεν ἕτερος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται
νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ὅσα παρὰ τῶν προλαλῶντων, τῶν μὲλλον
καθόσον εἶναι ὑπευθύνος διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν. Ἀπέκρουσε δὲ
καὶ τὴν ἰδίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν, ὅτι ἴσθην ἄλλας
ἐπαρχίας ἐθροισμέναι εἰς χεῖρα κατὰστασιν τῆς Ζακύνθου.

Ἐνταῦθα κλεισθεὶς τῆς συζητήσεως, ὁ πρόεδρος συνεκρά-

λαίωσε τὰ ἐξαγόμενα εἰς δύο προτάσεις: α) τοῦ κ. Δεληγιώργη
ἔχουσιν οὕτω: «Νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις εἰς ὠρισμένην
ἡμέραν μέχρις οὗ ἡ Κυβέρνησις συμπληρώσῃ τὰς πληρο-
φορίας.»

β) τὴν τοῦ κ. Κρεστέντου ἔχουσιν οὕτω: «Ἡ Βουλὴ
ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰ λεγόμενα μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν
ἀτάξιν.»

Ἐτέθη κατὰ συνέπειαν ἡ πρώτη ὡς ἀπωτέρα εἰς ψηφοφορίαν
δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἐξ ἧς γενομένης ὑπὸ τοῦ ψηφοδέκ-
του Χ. Μαιστράκου καὶ Σ. Κρεμζῆν ἐξήχθη, κατὰ τὸ ὡς προσαρ-
τώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη
τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν διὰ ψήφων 54 κατὰ 51, ὁρμηθέντος
ψήφον ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις εἰς ὠρισμένην
ἡμέραν μέχρις οὗ ἡ Κυβέρνησις συμπληρώσῃ τὰς πληροφο-
ρίας, καὶ ἡ δὲ:»

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Α. Ἀντωνόπουλος	Ν
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	Ν	Ἀθαν. Γόνδουκας	Ν
Λεωντ. Λογιοτατίδης	Ν	Χ. Σακελλαριάδης	Ν
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	Ν	Ἠλίας Β. Μαυρομιχάλης	Ν
Μιχ. Δ. Καίρης	Ν	Α. Πετροπουλάκης	Ν
Ν. Π. Καίρης	Ν	Χρ. Μαστραπᾶς	Ν
Δημ. Τσόκρης	Ο	Ἰω. Σαφάκης	Ν
Α. Λαμπρινίδης	Ο	Νικόλ. Παπαμιχαλόπουλος	Ν
Κωνστ. Μανουσάκης	Ο	Γ. Ζουμπουλάκης	Ν
Ὀθων. Μακρυγιάννης	Ν	Ἀντ. Σ. Μήτσας	Ν
Περ. Ἀναρ. Πετράκης	Ν	Π. Γουζούσης	Ο
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Ν	Δημ. Τσιτσάρας	Ν
Παναγ. Κυριακός	Ν	Γεώργ. Αποστολίδης	Ν
Ἀριστ. Μπαλάνος	Ν	Πάνος Μανωλίδης	Ν
Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ν	Δημ. Ζώτος	Ν
Ἀνδρέας Στρατός	Ο	Κ. Λομβάρδος	Ο
Δημήτριος Γεῖρας	Ο	Α. Πατέλλης	Ο
Γ. Γεροθανάσης	Ο	Σ. Αεονταράκης	Ο
Παν. Πετιμεζής	Ο	Ἰω. Πλαίσσας	Ο
Εὐθ. Δεληγιάννης	Ο	Ἀνδρ. Γ. Φωκάρης	Ο
Γ. Πλαπούτας	Ο	Λυκοῦργος Κρεστέντης	Ο

Στέφ. Στεφανόπουλος	Ο	Γ. Ίακωβάτος	Ν
Χ. Στεριόπουλος	Ο	Χ. Ίακωβάτος	Ν
Άλ. Βιλαΐτης		Γ. Λευκάδας	Ν
Άλέκος Άγολος		Άναστ. Δημητριάδης	Ν
Λουκάς Κατσίνης	Ν	Άνδρ. Νοταράς	
Άναγν. Δημητρίου		Εὐθ. Κανελλόπουλος	
Πέτρος Ζάρας		Ίω. Γ. Ίωάννου	Ν
Ίωάννης Βλαδιανός		Εὐστ. Οικονομόπουλος	
Σπυρ. Μαλασπίνης	Ο	Γεώργιος Αρώνης	Ο
Κωνστ. Πεταλάς	Ο	Εμμανουήλ Κοντολέων	Ν
Άναστ. Μιχαλόπουλος	Ο	Κοσμάς Πανάρετος	Ο
Ίωάννης Ζαΐμης		Δ. Βροντίσης	
Σωτ. Πετιμεζάς	Ν	Χαρ. Α. Χριστόπουλος	
Λεων. Πετιμεζάς	Ν	Σπ. Παπαδόπουλος	
Άνδρ. Οικονομόπουλος	Ν	Δημ. Παππανικολάου	Ο
Ίω. Παπαδόπουλος	Ν	Ίω. Βαλασόπουλος	
Ίωάννης Φλέσσας		Σπ. Σπηλιωτάκης	Ο
Περ. Μαυρομιχάλης	Ν	Σπ. Κοπανίτσας	
Γ. Πετρόπουλος		Ίω. Α. Κορριωτάκης	Ο
Κωνστ. Δημητριάδης	Ν	Α. Κορριωτάκης	Ο
Άλ. Κοντόσταυλος		Γεώργιος Λάμπας	Ο
Ίω. Μπαλάρας	Ο	Βασίλειος Σπυρόπουλος	
Τριαντ. Αζαρέτος		Άλ. Σταματούπουλος	Ν
Κωνστ. Κυπριάδης	Ο	Άριστοτέλης Βαλαωρίτης	Ν
Σπ. Παδοβάς	Ν	Γερ. Σέρβος	Ν
Σωκ. Κουρής	Ν	Δημήτριος Τσαμόπουλος	Ο
Γεώργιος Μαρκοράς	Ο	Δημήτριος Παπαλουκάς	Ν
Θεόδωρος Ζερβός	Ο	Γεώργιος Μπουκιδής	Ο
Νικόλαος Καρύδης	Ν	Χρήστος Α. Χριστόπουλος	Ο
Νικόλ. Παγκράτης		Βασ. Δημητράκοπουλος	Ν
Πολ. Κωνσταντᾶς	Ν	Άναγν. Σαυράπουλος	
Θεόδωρος Ρωμάτος	Ο	Σπυρ. Οικονομίδης	Ο
Νικόλ. Αούβρος	Ο	Άθανάσιος Σινανιώτης	
Γερ. Μαυρογιάννης	Ν	Άσπμ. Ζατουνίτης	
Νικ. Γεώργακάτος		Ξενοφών Λογοθέτης	
Α. Άννινος		Ίωάννης Αλεξίου	Αρν.
Α. Τσουγανάτος	Ο	Έπ. Δεληγεώργης	Ν
Γεράσ. Αντύπας	Ο	Χαρίλαος Τρικονής	Ν
Αντώνιος Ζερβός	Ο	Άλέξανδρος Κουμουνοπούρος	Ο
Γεώργιος Φλωρίδης	Ν	Περ. Μπούτος	Ο

Π. Κελαμεριώτης	Ο	Κωνστ. Δαρειώτης	Ο
Ίω. Προβελόγας	Ο	Ίω. Δουλίδης	
Π. Μοδινός	Ο	Κωνστ. Μελαχρινός	Ο
Άριστοδης Ραυτόπουλος	Ο	Γεώργιος Μπούμπουλης	
Έμ. Ναυπλιώτης	Ν	Γημ. Θεοχάλης	Ν
Ν. Κονταράτος		Κωνστ. Πλατός	
Ν. Φαρμάκης		Άχιλλεύς Μεταξάς	
Ίω. Πρωτοπαπᾶς	Ν	Μιλτιάδης Κανάκης	
Ν. Καναβός		Ίάκωβος Παξιμαδής	Ο
Γ. Ύψηλάντης	Ο	Ματθαῖος Γιαννούλης	Ο
Κωνστ. Εὐθυμιάπουλος	Ν	Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ο
Τηλέμ. Ρούκης		Αθ. Γρηγοριάδης	
Κίμων Χριστοδούλου		Γεώργιος Μαυροειδής	
Άντών. Α. Μαυρομιχάλης	Ν	Β. Σκαλτσόδημος	
Ίω. Κατσάκης		Δ. Βότσαρης	
Π. Λεωτσάκος		Σπυρ. Καραμάνος	Ο
Άλ. Α. Κουμουνοδουράκης	Ο	Σταμ. Κοριζής	Ν
Χ. Χριστόπουλος	Ν	Δημ. Βουλγαρής	Ν
Κ. Κανελλόπουλος		Αθανάσιος Μικαύλης	Ν
Κ. Οικονομόπουλος		Ανδρέας Κουντουριώτης	Ν
Δημ. Μικρής	Ο	Τασ. Πλέσσας	
Εὐθύμιος Κεχαγιάς	Ο	Αθ. Χατζόπουλος	
Λουκάς Καραλίδης		Δ. Τσιριμώκος	
Σπυρ. Κρεμζής	Ο	Δ. Χατζίσκος	Ν
Α. Ρηγάδης		Δ. Κρεμζώτης	Ν
Μπινιζέλος Ρούφος		Ν. Βουδούρης	
Α. Μπουκαούρης	Ο	Αὐγ. Αβέρωφ	
Θάνος Κανακάκης		Κωνστ. Κανάκης	
Άθ. Μησιλῆς	Ο	Δημ. Βαλαδανός	

Ενταῦθα ὁ Πρόεδρος, παρελθούσης τῆς ὥρας, ἀναγγέλλας τὰ σιζιγητὰ κατὰ τὴν ἐπιούσαν ἀντικείμενα, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκίδης,
Γ. Αντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΘ'.

Τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας· καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκoinώθησαν τὰ ἐξῆς ἔγγραφα.

1) Νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ διανομῆς τῆς γῆς, οἷον κληρονομία ἐν τῷ συμβουλίῳ τῆς ἐπικρατείας.

2) Πρότασις νόμου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Δ. Θεοχάρη περὶ καταργήσεως τοῦ κατὰ τὸ 1833 ἐκδοθέντος Β. Δικτάγματος, δι' οὗ ἀποκλείονται αἱ κοινότητες νὰ διεκδικήσωσιν εἰς τὰ δικαστήρια τὰς κατὰ τοῦ δημοσίου ἀπαιτήσεις τῶν.

3) Τροπολογίαι διαφόρων βουλευτῶν ἐπὶ τῶν εἰσχυθέντων νομοσχεδίων, α) περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως, β) περὶ δικαστικῆς διαιρέσεως, γ) περὶ χαρτοστίμου καὶ δ) περὶ σχηματισμοῦ πόρων κλπ.

4) Ἀναφορά διαφόρων κατοίκων Λεβαδείας, ὑποβελλόντων παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ περὶ ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος νομοσχεδίου.

Παραπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν Κανονισμόν.

ὑπεβλήθη εἰς ἐκθεσίς τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1865 ἐπιτροπῆς καὶ παραπεμφθῆ εἰς τύπωσιν.

Κατόπιν παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς καὶ πρωθυπουργὸς κατέθετο εἰς τὸ προεδρεῖον, κατὰ συνέπειαν τῆς χθὲς ἀπευθυνθείσης αὐτῷ ἐπερωτήσεως ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Τροϊζηνίας, οὗτο ἔγγραφα, ἀφορῶντα τὰς ἐν Τροζήνι γαίας, α) τὴν γνωμοδότησιν πολλῶν δικηγόρων καὶ β) ἐκθεσίς τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Βάβουλη πρός τὸ ὑπουργικόν Συμβούλιον, ἐφ' ἧς οὐδεμίαν ἐγένετο ἐνέργεια. Ὑπολείπεται δὲ, εἶπε, καὶ τρίτον ἔγγραφον ἐν τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ὑπάρχον, ὅπερ ἐπιφυλάττεται νὰ φέρῃ καὶ ταῦτα συμπληροῦσι τὴν ἱστορίαν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος γαίων.

Παρατηρήσαντες ἐπομένως τοῦ ἀπευθύναντος τὴν ἐπερώτησιν βουλευτοῦ, ὅτι τὰ ἔγγραφα εἶναι ἑλλιπῆ, καὶ ὅτι ὁ ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ ἐξηγηθῇ τί σκοπεῖ νὰ ἐνεργήσῃ ἐπὶ τῆς προκείμενης ὑποθέσεως, ἐπανέλαβεν ὁ ὑπουργός, ὅτι οὐδὲν ἕτερον ἔγγραφον ὑπολείπεται, ἐκτὸς γνωμοδοτήσεώς τινος τῶν ἐν Βερολίῳ νομομαθῶν, ἐν ἧ οὗτοι γενικῶς ἐκφράζονται, ὅτι τὰ δικαιώματα

τοῦ δημοσίου οὐδέποτε παραγράφονται, ἀλλ' εἰσὶν ἀεὶ ὄντα, ἐπὶ δὲ τοῦ προκείμενου ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει ἐνεργήσῃ ἀσκοπῶς καὶ ὑπὸ τὸ ἔαρος μιᾶς ἀπλῆς ἐπερωτήσεως, ἀλλὰ θέλει μελετήσῃ ὡρίμως τὸ ζήτημα, ἀν δὲ ἀποδειχθῇ ἔστω καὶ σκαί τις δικαίος ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, θέλει παραπεμφθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὰ δικαστήρια.

Ἐν τούτοις, ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν, ἡ Βουλὴ παρέπεμψε τὸ ζήτημα εἰς νέαν ἐξέτασιν, ὁρισθείσης πρὸς τοῦτο τῆς ἐπιούσης δευτέρας.

Ἐνταῦθα παρελθὼν ὁ εἰσληγὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπῆς κατέθεσεν ἐκθεσίς ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Ναυπλίας Κ. Εὐθυμιοπούλου περὶ ἀποστέσεως τῆς πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλῆς τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ναυπλίας ἐκ καπνοῦ καθυστερούντων.

Λαβὼν τις εἶπε τὸν λόγον ἐξήτει νὰ ὁρισθῇ ἡμεῖς, καθ' ἣν ἐμφανισθεὶς ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς νὰ πληροφορηθῇ τὴν Βουλὴν, ποῖοι λόγοι προεκάλεσαν τὴν προφυλάκισιν ἐν Λεωκάδι ἀξίωματικῶν τινῶν τῆς ἐκεῖ φρουρᾶς, καὶ διὰ τί, ἐν ᾧ πρὸ δυο μηνῶν διατάχθησαν ἀνακρίτει, δὲν ἐπαρανώθησαν ἀκόμην. Εἰπόντος δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέψῃ συζητῆσαι ἐπὶ τοιαύτης ὑποθέσεως πρὶν ἢ περαιωθῶσιν αἱ ἀνακρίσεις, ἐπανέλαβεν ὁ ἐπερωτήσας, ὅτι ἡμεῖς εἰς τὴν ἐπερώτησίν του, διότι νομίζει, ὅτι ἡ προφυλάκισις τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἀξίωματικῶν εἶναι ἀδίκος, ἐπειδὴ ἡ ἀντιπαραστρατιωτικὴ ἀρχὴ, προκαλέσασα σκάνδαλα, ζητεῖ ἤδη νὰ ἐπιβρίψῃ τὴν εὐθύνην εἰς τοὺς ἀξίωματικούς αὐτοὺς.

ὑποστηρίζαντων δὲ καὶ ἄλλων τὴν ἐπερώτησιν, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δύναται νὰ εἰπῇ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἀξίωματικοὶ τινες ἐτέθησαν εἰς ἀνακριτικὴν προφυλάκισιν, ἐπιφυλάσσεται ὅμως, ἀφ' οὗ μελετήσῃ τὰ ἔγγραφα, νὰ φωτίσῃ τὴν Βουλὴν, ἴσως δὲ εὐρίον θ' ἦναι εἰς κατάστασιν νὰ πράξῃ τοῦτο· παρατηρεῖ ὅμως, ὅτι ἐπὶ τὴν ἰσχυρὰ νὰ ἀπικραυνθῇ ὁ Τραπὸς ἀπὸ τὴν πολιτικὴν παλίστασιν, εἰς ἣν αἱ περιστάσεις τῶν εἶχον προκαλέσει, καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πειθαρχίαν, δι' ἧς ἔσται ἰσχυρὸς καὶ ἐπωφελὴς εἰς τὴν πατρίδα.

Ἐρωτήσαντες ἐνταῦθα τοὶ πρεδροῦ, ἂν ἡ Βουλὴ θεωρῇ ἀνάγκη νὰ θέσῃ εἰς ψηφοφορίαν τὴν χθὲς ἐκκριθεῖσα μείναντων πρότασιν τοῦ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἡ Βουλὴ

ἀπεράνθη, ὅτι θεωρεῖ περιττὴν τοιοῦτην ψηροφορίαν, κατὰ συνέπειαν προέβη εἰς τὴν ἡμετέραν διατάξιν.

Οὕτω δὲ ἐτέθη εἰς πρώτην συζήτησιν ἡ πρότασις περὶ χορηγίας πιστώσεως δραχμῶν 40 χιλιάδων πρὸς ἀγοράν κοκκυλοσπόρου τῆς Ἰαπωνίας, καὶ ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως ἡ ἀρχὴ καὶ τὰ καθέκαστα αὐτῆς, ὡς ἀρχικῶς ἐπράξατο, μὴ γινόμενης δεκτῆς τῆς τροποποιήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐτέθη κατόπιν εἰς ψηροφορίαν ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διοργανισμοῦ τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν, καὶ ἐγένετο δεκτὴ, παραιομένην τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τὸ Σύνταγμα.

Τελὲν εἶτα ὑπὸ τρίτῃ καὶ τελευταίᾳ συζήτησιν τὸ νομοσχεδίον περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων Β. Διατάγματος, ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως μὲ τὴν ἀντικειμένην τῶν λέξεων «καὶ καθ' ὅσον τὸ 1865» διὰ τῶν λέξεων «μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1865», ἡ μὴ γινόμενης δεκτῆς τῆς προτάσεως τινος τοῦ νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτης αὐτοῦ μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1865. ἔχει δὲ αὕτως.

Ἀρθρον μοναδικόν.

«Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1861 ὑπὸ στοιχ. ΚΗ'. νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων παρατείνεται μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1865.»

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα καὶ ἐτέθη ὑπὸ τρίτῃ συζήτησιν τὸ νομοσχεδίον περὶ κυρώσεως τοῦ περὶ ἀναπλαστικῆς πιστώσεως ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1864 ἐκ δραχμῶν 1,739,700 Β. Διατάγματος, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου μακρὰ ἐγένετο συζήτησις, καθ' ἣν πολλοὶ ἔλαβον τὴν λόγον προτείναντες τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, ἐπὶ τῇ τέλει τοῦ νὰ συνελθῇ τὸ νομοσχεδίον μὲ τὰ εἰς τὴν αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ ἀναγερόμενα φύλλα λεπτομερείας τῶν διαφόρων κεφαλαίων τὴν ἀναβολὴν ὑπεστήριξαν ἄλλοι ἰσχυρισθέντες, ὅτι τὰ σημειούμενα κεφάλαια φαίνονται ἐξωγαγμένα εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἀντὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως μετατρέπουσι τὸ νομοσχεδίον εἰς νέον προϋπολογισμὸν ὃν, διπλασιάζοντα τὰ κεφάλαια τοῦ ἀρχικοῦ προϋπολογισμοῦ ἰδίως ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργείου ἐπὶ τῶν διαφόρων κεφαλαίων τῶν ὑπουργείων ἑξωτερικῶν, ἐσωτερικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἐπὶ τῶν δαπανῶν μάλιστα τοῦ τελευταίου τούτου ὑπουργείου παρετηρήθη ὑπὸ τινων, ὅτι ἐνερ-

γούνται αὐταὶ ἀνευ ψεύδους. Ἀποδεχθεὶς τῆς ἀναβολῆς καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, παρετήρησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι, ἂν καὶ ἡ προκειμένη πίστισις δὲν ἀνήκῃ εἰς τὴν διαχείρισίν του, οὐδὲν ἥττον προσθέτει, ὅτι αἱ δαπάναι αὗται ἐγένοντο, διαρκούσης τῆς Συνελεύσεως, ὑπὸ τῶν προκατόχων του, ἕνεκα τῶν τότε περιστάσεων, ζητεῖται δὲ ἤδη ἡ κύρωσις τῆς πιστώσεως χάριν τακτοποιήσεως τῶν λογαριασμῶν τοῦ ὑπουργείου.

Ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ τυπωθῶσι τὰ φύλλα τῆς λεπτομερείας ὧν τῶν κεφαλαίων τῆς πιστώσεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιστάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τῶν ἐπομένων τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἀντικειμένων ἐλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ν'.

Τῆς 7 Ὀκτωβρίου 1865.

Πλήρους γινόμενης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μετεμδρίαν, ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐνικρίθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

1) Τροπολογίαι διαφορῶν βουλευτῶν ἐπὶ τῶν περὶ διοικήσεων καὶ περὶ Τελωνιαίων Νομοσχεδίων.

2) Πρότασις τῶν Βουλευτῶν Ἀντόπα, Φλωριᾶ περὶ τῆς προνομίας τῆς ἁγίας Εὐτηρίας εἰς Κεφαλληνίαν.

3) Ἀναφορὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ Ταμείου, ἐπιφέροντος παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Πλατὺ περὶ καταμετρήσεως τῶν πλοίων.

Ἀπεφασίσθη δὲ τὰ μὲν ὑπὸ στοιχ. α. καὶ β'. νὰ τυπωθῶσι, τὸ δὲ ὑπὸ στοιχ. γ'. νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ναυτικῶν.

Ἀγγελλέντος κατόπιν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ταύτης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐτέ-

θησαν ὑπὸ δευτέραν συζήτησιν κατὰ σειράν ἡ ἀρχὴ καὶ τὰ καθέκαστα τῶν Νομοσχεδίων α) περὶ παραχωρήσεως δυνάμεων ἐθν. γῆς εἰς τὸν ἄνθρωπον Πειραιῶς πρὸς ἀνέγερσιν σφαγείου. β) περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Διοικητικοῦ συστήματος, καὶ ἐγέναντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως, ἐπιφυλαχθέντων τῶν ἐχόντων ἀντιρρήσεις νὰ ἐπιφέρωσιν αὐτὰς κατὰ τὴν τελευταίαν συζήτησιν.

Προκειμένου δὲ νὰ ταῖς ὑπὸ συζήτησιν τὸ ἐρεῖς ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, παρετήκοστίς, ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε γενόμενα ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διοικητ. διαιρέσεως εἰσὶν ἄκυρα καὶ ἀντισυνταγματικά, διότι τὸ Νομοσχέδιον αὐτὸ κατὰ τὴν αἰτιολογ. τοῦ ὑπουργοῦ ἐκθέσιν, συνετάχθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ δὲν υἰοθετήθη ἀπὸ τὸν ἀρμοδίον ὑπουργόν, ὥστε ἡ Βουλὴ συζητᾷ τὰς γνώμας καὶ τὰς ἰδέας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐναντίον τοῦ Συντάγματος, τὸ ὅπου δὲν ἀπίνειται δικαίωμα προτάσεως εἰς τὸ Σώμα τοῦτο, προτείνει δὲ διὰ τοῦτο νὰ ἐπιστραφῇ τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὸν ἀρμοδίον ὑπουργόν, ἵνα εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀρχικὸν Νομοσχέδιον.

Ἀπάντησεν ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι ὁ προταγόμενος ἐπλανήθη, διότι δὲν παρετήκοσεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον εἰσαγάγε τὸ προκειμένον Νομοσχέδιον ἰδίᾳ ὀνόματι καὶ εὐθὺς. Ἦν δὲ ὁ ὑπουργὸς ἐπιφυλαχθὲν διὰ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως νὰ φέρῃ αἴας ἡ ἀνάγκη καὶ τὸ ἐκ τῆς συζήτησεως πᾶσιμα ἤθελον καλέσει τροπολογίας, τοῦτο εἶναι δικαίωμα τοῦ ἀναμνησθέντος, διότι μόνῃ ἡ ἀρχὴ ἐκάστου Νομοσχεδίου θεωρεῖται ἀμετάβλητος καὶ συνδεδεμένη μετὰ τὴν τύχην τοῦ εἰσάγοντος ὑπουργείου, τὰ δὲ καθέκαστα δύνανται νὰ τροπολογηθῶσιν εἴτε παρὰ τοῦ ὑπουργείου, εἴτε παρ' ἄλλου, τῇ συγκαταθέσει τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ νομιζομένη διὰ ταῦτα, ὅτι οὐδὲως παρεβιάσθη τὸ Σύνταγμα, οὐδὲ ἐχορηγήθησαν ἄλλα δικαιώματα εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας παρ' ὅσα αὐτὸ τὸ Σύνταγμα τῷ ἐχορήγησεν.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐγένετο μακρὰ συζήσεις καὶ πολλοὶ ἔλαβον τὸν λόγον ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Κερκύρας. Ἐπὶ τέλος, λαβόντος τοῦ πρωθυπουργοῦ τὸν λόγον καὶ ἐξηγήσαντος ἅς ἐνὶ ταῖς λόγοις, δι' οὗς ἡ αἰτιολογικὴ ἐκθεσις συνετάχθη ἐπιφυλακτικῇ, ἀρ' ἐτέρου δὲ κρυφάντος, ὅτι τοῦ Νομοσχεδίου αὐτὸς φέρει τὴν εὐθὺν, ἡ Βουλὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰς ἐξηγήσεις ταύτας προέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διατάξιν.

Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τῆς περὶ παρατάσεως τῆς

διαρκείας τοῦ ἐν Μεγαλοπόλει συνοικισμοῦ προτάσεως καὶ παρ' ἐπὶ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν.

Ἀντηρώθησαν εἴτα τρίτον καὶ τελευταῖον καὶ ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως τὰ ἐξῆς Νομοσχέδια α) περὶ κυρώσεως τοῦ ἐπὶ 19 Ἰανουαρίου 1865 Π. Διατάγματος περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1865, β) περὶ κυρώσεως Π. Διαταγμάτων, δι' ἣν, ἐλλείψει Βουλῆς, ἐχορηγήθησαν ἀναπληρωτικαὶ καὶ ἐκτακταὶ πιστώσεις δραχμῶν 127,604 καὶ 19 0/0, ἔχουσαι δὲ τὰ ψευδώνυμα Νομοσχέδια ὡς ἐρεῖται.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Κυροῦνται τὰ ἀπὸ 19 Ἰανουαρίου 1865 Π. Διατάγματα, δι' οὗ ἐπετράπη ἡ πληρωμὴ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1865 μέχρι τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ τοῦ εἰς τὴν Β. ἐν Ἀθήναις Ἑθνικῇ Συνέλευσιν ὑποβληθέντος καὶ μὴ παρ' αὐτῆς ἐπικυρωθέντος προϋπολογισμοῦ τοῦ 1865.»

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Ἐπικυροῦνται καὶ ἐν ἐλλείψει τῆς Βουλῆς δυνάμει τοῦ ἀρθ. 18 τοῦ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ ΣΠΒ. νόμου χορηγηθεῖσαι διὰ Β.π. Διαταγμάτων ἐπὶ τῆς χρήσεως 1865 ἐκ δραχμῶν 68,714,17/100 πιστώσεις ὡς καὶ ἡ δυνάμει τοῦ ἀρθρου 15 τοῦ εἰρημίου νόμου ἀναπληρωτικῇ ἐκ δραχμ. 58,889.72 | 00 ἢτοι εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν » 53,714.47
» » Στρατιωτικῶν » 58,889.72
» » Οἰκονομικῶν » 15,000

Τὸ ὅλον » 127,604.19

καταλογιζόμεναι εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ Γενικού καὶ τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν, κατὰ τὸν ὡς προσαρτώμενον λεπτομερεῖς πίνακα.»

Πιστώσεων τῆς Χρήσεως 1865 χορηγηθεισών διὰ Β. Διαταγμάτων ἐν ἀλειψῇ τῆς Βουλῆς.

Κεφάλαια τοῦ Γεν. προϋπολογισμοῦ	Κεφάλαια καὶ ὑφάρ- αίδητα προϋπολογισμοῦ	Ποσὶς		Χρονολογία τῶν Β. Διαταγμάτων	Ἀριθ. ὧν ἀριθμῶν τῆς Κοινοβουλίας
		Κατ' ἔτος εἰδήσ. πρόσολο- γισμοῦ	Κατὰ νεφέ- λαιον γεν. νόμ. προϋπο- λογισμοῦ		
Η'. Ὑποθηκ.	Ἐπιστημῶν.	37714 47	37714 47	1865	25
Ι'. • Συγκοινωνιών.	Μεταφορῶν καὶ ἄλλ. τοῦ στρατοῦ	58889 72	58889 72	• Μαΐου	• 23
ΙΖ'. Εἰσὶν ἐπιτρεπ. ἀγώνες.	Εἰσὶν ἐπιτρεπ. ἀγώνες	6000 ••	6000 ••	• Ιανουαρίου	• 19
ΙΔ'. • Γραφείον Ἐθν. Συνεδρίου	• Γραφείον Ἐθν. Συνεδρίου	10000 ••	10000 ••	• Φεβρουαρίου	• 44
ΚΑ'. Οἰκὸς καὶ κατασκευ.	Οἰκὸς καὶ κατασκευ.	13000 ••	13000 ••	•	• 12
		Τὸ ὅλ. ζῶ.	127604 19		

Ἐτέθη εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τελευταίαν συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον περὶ σχηματισμοῦ πόρων πρὸς διατήρησιν τῆς διὰ ξη-
ρας καὶ θαλάσσης συγκοινωνίας, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου λα-
βὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι, καὶ τοὶ ἐπιθυμῶν τὴν ἐπι-
τίωσιν τῆς ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας, καὶ ὅπως ἀποκρῖναι τὸ
προκειμένον Νομοσχέδιον, ὡς ἐπιβέβηκεν νέους πόρους εἰς τὴν λαβὴν
πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἀναγομένων εἰς τὸν γενικὸν τοῦ Κράτους
προϋπολογισμόν, τόσῳ μάλλον, καθόσον τὰ ἐκ τῶν νέων πόρων
ὠφελήματα δὲν θὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰ συμφέροντα ὅλων
τῶν ἐπαρχιών. Ἄλλως τε τὸ Νομοσχέδιον ὑποκρίπτει δόλιον
σκοπὸν, διότι διὰ τῶν νέων τούτων πόρων προτίθεται νὰ ἀνα-
πληρώσῃ τὸ ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῶν πόρων προσβλῶν ἐλάττωμα.

Προτείναντος δὲ τινος ἐνταῦθα τὴν ἀναβολὴν τοῦ Νομοσχεδίου
διὰ τὴν αἰτίαν, ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ἡ ἀναβολὴ εἶναι ἀσκοπος,
διότι ἡ συζήτησις θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ τὴν ἐπαύριον. Μὴ ἀπο-
φανθείσης δὲ τῆς Βουλῆς ὑπὲρ ἢ κατὰ τὴν ἀναβολήν, ἐπήντησεν
ἕτερος, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο εἶναι ἡ ἐπιθυμία συμφύσεως
τῆς Ἑλλάδος, διότι αἱ ἐπαρχίαι ταῦτα καὶ μόνον ἔχουσι τὴν
ἀπαιτήσιν, νὰ κατορθωθῇ ὁπλ. ἡ συγκοινωνία μεταξὺ τοῦ ἐσω-
τερικοῦ, ἐπειδὴ ἄλλως τε ὁ περὶ ὁδοποιίας Νόμος ἐναυάγησεν.

Ἀντειπώντος δὲ ἑτέρου, ὅτι, προκειμένου περὶ ἐπιβολῆς νέων
πόρων, εἶναι πάντοτε ἐναντίος, διότι φέρος καὶ τρεῖς εἶναι
ὀνόματα ἀπαίσιμα, καὶ προτείναντος ὅπως, ἀντὶ τοῦ νὰ ἐπιβληθῶσι
νέοι φόροι, ἐλαττωθῶσιν οἱ μισθοὶ καὶ αἱ θέσεις, καὶ μόνον τὰ
ἀντικείμενα τῆς πολυτελείας φορολογηθῶσι βαρύνοντα, ἐπέ-
φευεν ἄλλος, ὅτι δὲν ἤλπιζε νὰ εὐρεθῶσιν ἄνθρωποι κατὰ τῆς
ἀρχῆς τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου καὶ μὲν καὶ αὐτοὶ δὲν εἶναι,
εἶπεν, οὔτε ὑπὲρ τῆς ἀσυνέπειας, οὔτε ὑπὲρ τῶν υπερόγκων πό-
ρων, ἀλλ' οὐδὲν ἥτις ἀποκρῖναι τὴν ἰδέαν, ὅτι τὸ Νομοσχέ-
διον ὑποκρίπτει δόλιον σκοπὸν, διότι οἱ φόροι οὗτοι ἐξαπαλ-
ίζονται διὰ ῥητῶν διατάξεων. Συμπεραίνων δὲ προτείνει τὴν πα-
ραδοχὴν τῆς ἀρχῆς.

Λαβόντος δὲ ἑτέρου τὸν λόγον καὶ ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ὁ-
μιλήσαντος, παρετήρηθη, ὅτι παρεβλήθη ἡ ὥρα, ἐπομένως ὁ προ-
εδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπίσεως τὴν ἐξακολου-
θεῖν τῆς συζήτησεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ὡς καὶ
τῶν ἐπομένων, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 1/2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ἀντίπας,

Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΑ΄.

Τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1865

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν ἀνεγνωσθήσαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν·

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἐκείνης ἐγγράφα.

α) Τροπολογία διαφόρων βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους.

β) Πρότασις νόμου ὑπὸ Α. Στράτου περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς συντάξεως τῶν δημοσίων υπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν δι' ἐθνικῶν γαλιῶν ἀπαξ χορηγηθησυσμένων.

γ) Ὁμοία Θ. Ζερβου περὶ τοῦ κερκαραϊκῆς ἀγροτικῆς ζητήματος.

Παραπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμὸν.

Παραβλῶν εἰς α' εἰσχηγὴ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Ἐσωτερικῶν καὶ Βιομηχανίας ἐπιτροπῆς ἀνέγνω α) ἔκθεσιν καὶ νομοσχέδιον περὶ συνδικισμοῦ ἐν γένει, β') ὁμοίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Πετροπουλάκη καὶ γενικὸν νομοσχέδιον περὶ τῶν δημοσίων ἐργῶν τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἐπίσης ἀνεγνώσθη ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν οἰκοπέδων Σπάρτης.

Αἱ ἐκθέσεις αὗται παραπέμφθησαν ἐπίσης κατὰ τὸν κανονισμὸν.

Εἰπόντος δὲ τινος, ὅτι θέον νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς βουλευτοὺς ἡ περὶ τῆς Κωπαιῶν πραγματεία τοῦ Γάλλου μηχανικοῦ Σωβάζ, ἀπήντησεν ὁ Π. ὁδὸρος, ὅτι τοῦτο εἶναι πολυτέλειον καὶ ἀνωφελές διὰ τὸ ὀγκώδες τοῦ συγγράμματος τούτου, ἀλλ' ὅτι ἴσως κατατεθῇ ἐν ἀντίτυπον εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς πρὸς χρῆσιν τῶν κκ. βουλευτῶν.

Προκειμένου δὲ νὰ ἀπαντήσῃ τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὰς πρὸ τινων ἡμερῶν παρὰ τινος τῶν βουλευτῶν Κορινθίας ἀπευθυνθείσας ἐπερωτήσεις περὶ τῆς παύσεως δύο δημάρχων καὶ περὶ τῶν ἀναρριπνίων μέτρων πρὸς ἐξάλειψιν τῆς κατὰ τὸν Νομὸν Ἀργολίδος πρὸ πολλοῦ υπαρχούσης ληστρικῆς συμμορίας, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπερωτήσας βουλευτὴς πρὸς ἀπάντησιν αὐτῶν εἶπεν, ὅτι διὰ τῆς πρώτης ἐπερωτήσεώς του ἐπιθυμῇ νὰ καταδειχθῇ ἂν θὰ ἐξαπαλισθῶσιν ἐν Ἑλλάδι αἱ δημοτικαὶ ἐλευθερίαι ἢ αἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ λαοῦ δημαρχοὶ θὰ παύονται ἀνευ οὐσιωδους λόγου καὶ αὐθαριέτως ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, ὅπως συνέβη ἐν τῇ προκειμένῃ

ἐπὶ τῆς παύσεως τῶν δημάρχων Αστρινῶν καὶ Κρανιδίου. Οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος δημαρχοὶ, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν κατατεθέντων ἐγγράφων, ἐπαύθησαν χωρὶς καὶ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἀπολογία καὶ χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἀπόφασις κατ' αὐτῶν δικαστικῇ. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο εἶναι προσβολὴ κατὰ τοῦ ὑφισταμένου δημοτικοῦ συστήματος, τὸ ὅποιον ἐγγυηθῇ διὰ τοῦ Συντάγματος, διὰ ταῦτα προτείνει ἵνα ἡ Βουλὴ ἀποδοκιμάσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου διαγωγὴν τοῦ ὑπουργείου.

Ἀπεντήσεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι ἐν τῷ ὑφισταμένῳ δημοτικῷ συστήματι τῷ ὄντι στηρίζοντι αἱ ἐλευθερίαι τοῦ τόπου τότε, ὅταν οἱ δημοτικοὶ ἀρχόντες οὐδὲ καθ' ὑπόνοιαν ἐνοχοποιῶνται ὡς κακούργοι ἢ ὑποβάλλοντες τοὺς κακούργους, καὶ ὅμως πολλοὶ τῶν ἐνεκα τῆς ἀνωμαλίας τῶν περιστάσεων περιελθόντων εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν δόμων, καὶ ἐπὶ παραδείγματι οἱ περὶ ὧν σήμερον γίνεται λόγος, ἐφωράθησαν ὄντες ἐπὶ σῆμοι προστάται τῆς ζωοκλοπῆς καὶ πώσης κλοπῆς. Ὅταν δὲ τοιοῦτοι ὦσιν αἱ ἰθύντορες τῶν δήμων, εἰς οὓς ἐμπιστεύεται ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ τιμὴ τῶν πολιτῶν, ὅποιον ἀξίαν ἔχει, ἢ ὅποιος ἐγγυήσεις παρέχει εἰς τὴν κοινωνίαν ἐν τοιοῦτον δημοτικὸν σύστημα;

Ἐκ τῶν κατατεθέντων ἐπιστῆμων ἐγγράφων ἐξάγεται, ὅτι ὁ δήμαρχος Κρανιδίου οὐ μόνον ἤρνηθη νὰ συνδράμῃ τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας, ἀλλὰ καὶ ἠπέλυσεν αὐτοὺς, ὅτι θὰ τοὺς ἀπελάσει τοῦ δήμου του δι' αὐτοῦ τοῦ ληστήαρχου Λύγκου. Ὅμοια περιστατικά συνέβησαν καὶ ἐν Ἠλείᾳ, ἴδια δὲ ὁ δήμαρχος Αστρινῶν ἐφωράθη ἀνιχνόμενος ἢ ὑποβάλλον διὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὁργανῶν καὶ αὐτὰς τὰς φανερὰς ἀντιδράσεις κατὰ τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας. Ἐνώπιον λοιπὸν τοιούτων περιστατικῶν ἡ ἐξουσία ὤφειλε νὰ φανῇ αὐστηρὰ καὶ διὰ τοῦτο ἔχουσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ἀτιμωρησία καὶ ἡ ἀνοχὴ, ἢν ἐπὶ πολὺν χρόνον διὰ σπυδαίους πολιτικούς λόγους μετέβλην, ἐβλαπτον τὴν δημοτικὴν τάξιν, ἐξήσχητον ἐπὶ τέλος ἐν δικαίῳ χρηγοούμενον αὐτῇ ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων· τόσῳ δὲ μάλλον, ὥστε θεωροῦσα, ὅτι ἡ ζωοκλοπὴ εἰς τινὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους, ὡθουμένης ἄλλως τε καὶ ὑπὸ ἄλλων ἐνεργειῶν, ἐλάμβανεν ἐπικίνδυνον χαρακτῆρα σχετικῶς πρὸς τὴν δημοτικὴν τάξιν, ὑπὲρ τῆς ὅποιος ἔχει εὐθύνην ἐνώπιον τοῦ ἔθνους, ὤφειλε νὰ δώσῃ αὐστηρὸν παράδειγμα, καὶ νομίζει, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἐπιδοκιμάσῃ τὴν διαγωγὴν τῆς καὶ θέλει ἐνισχύσει τὰς προσπάθειάς τῆς ὑπὲρ τῆς ἐμπειδώσεως τῆς τάξεως καὶ τῆς ἰσχύος τῶν νόμων.

(Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, Τόμος Α΄.)

Ἀντίειπεν ἕτερος, ὅτι πολλάκις ἀπασχόλησε τὴν Βουλὴν τὸ περὶ παύσεως ἢ ἀντικαταστάσεως δημάρχων ζήτημα, καὶ ἡ μὲν Κυβέρνησις στηρίζεται εἰς τὸ ψήφισμα τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως, ἄλλοι δὲ ἐπικαλοῦνται τὸν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ψηφισθέντα περὶ ἐκλογῆς δημάρχων νόμον. Ἐν τούτοις, καίτοι ἀναγνωρίζων εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τῆς παύσεως τῶν δημάρχων, ὅμως φρονεῖ, ὅτι πολλάκις γίνεται χρῆσις αὐτοῦ φατριαστικῆς, ὡς συμβαίνει ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι, ὡς εἶναι πληροπορημένοι, αἱ ἐν ταῖς ἀναγνωσθεῖσαι δημοσίαις ἐγγράφοις περιεχόμεναι κατηγορίαι δὲν ἔχονται παντάπασιν ἀληθείας. Οὐδὲν ἥττον, ἐπειδὴ φρονεῖ, ὅτι ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἀπολυθέντων δημάρχων δὲν στηρίζεται εἰς κανένα νόμον, ἢ μάλιον ἐγένετο κατὰ παράβασιν τῶν νόμων, καὶ ἐπειδὴ νομίζει, ὅτι αἱ τακτικαὶ δημοτικαὶ ἐκλογαί, αἱ μέλλουσαι νὰ θέσωσι πέρας εἰς τὰς αὐθαρέτους μὲν, ἀλλὰ πολλάκις ἀναποφύκτους ἐνεργείας τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, θὰ ἀναδύωνται ἐξ ἀνάγκης ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς μῆνας, διὰ ταῦτα προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ταχεῖαν συζήτησιν τῆς περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν πκυομένων δημάρχων προτάσεως, ἣν αὐτὸς μετὰ τοῦ βουλευτοῦ Στεφανοπούλου ὑπέβαλον, διότι πέποιθεν, ὅτι αὐτὴ δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ προσωρινῶς καὶ μέχρι τῶν ὀριστικῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν τὸ ὑφιστάμενον κενόν.

Ἰπέλαθεν ἕτερος, ὅτι ἀποκρούει τὰς ἰδέας τῶν προλαλησάντων, ὅτι δῆθεν ἡ παύσις τοῦ δημάρχου Λετρίνων προήλθεν ἐνεκα φατριαστικῶν λόγων, καὶ διαβεβαίωσεν τὴν Βουλὴν, ὅτι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ δήμαρχος οὗτος, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἐν Πλείᾳ, καὶ πολλοὶ καθ' ὅλον τὸ Κράτος, δὲν προέρχονται ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ ἀπὸ καθαρὸν κυβερνητικὸν διορισμὸν, ἴσως δικαιολογούμενον καθ' ἣν ἐποχὴν ἔλαβε χώραν, ἐκτὸς τούτου ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος δήμαρχος δὲν μετεχειρίσθη καὶ ποσῶς τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ ἐξουσίαν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς τάξεως, ἐξ ἐναντίας ἐχρησίμευσεν ἐπὶ τριτίαν ἤδη τυφλὸν ὄργανον ὀλίγων ἀτόμων, καὶ ὡς τοιοῦτος κατεπίεσε τὸν λαόν, ἐστὲν περίσθι τὸν δημόσιον καὶ δημοτικὸν πλοῦτον παρασχών εἰς τοὺς φίλους του τὰ μέσα νὰ αἰσχροκερδήσωσιν, ἐπὶ τέλους δὲ διὰ τῆς ἀνοχῆς ἢ τῆς κουφότητός του ἐχρησίμευσε πάλαν τὸ ὄργανον τῶν ἀντιδράσεων κατὰ τῶν προσπαθειῶν τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας πρὸς κατάπαυσιν τῆς ζωοκλοπῆς καὶ πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς δημοσίας τάξεως. Ἡ δικτατορικῶς οὕτως εἰπεῖν ἐνεργουμένη παρ' αὐτοῦ ἐξάσκησις τῆς ἐξουσίας, ἦν κατεῖχεν,

ἐρείλκυσεν ἀπὸ πολλοῦ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ τόπου, ἥτις πολυλαγῶς ἐδηλώθη εἰς τὴν κεντρικὴν ἐξουσίαν, τὸ δὲ δημοτικὸν καὶ ἐπαρχικὸν συμβούλιον ἐπιτήμως διεδήλωσε τὴν λυπηρὰν ταύτην κατάστασιν. (Ἐνταῦθα ἀνέγνω ἐκτεταμένην καὶ περιεκτικὴν ἐκθεσιν τοῦ ἐπαρχικοῦ συμβουλίου Πλείας περὶ τοῦ δημάρχου τούτου.) Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀπελύθη ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος δήμαρχος, ἐλπίζει δὲ, εἰπεν, ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὴν διαγωγὴν τοῦ ὑπουργείου.

Ἐξέθηκεν ἕτερος, ὅτι οἱ λόγοι τοῦ πρωθυπουργοῦ, παραστήσαντος, ὅτι τὸ Κράτος εὐρίσκειται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν ἐκ τῆς ζωοκλοπῆς, κατηγοροῦσι τὴν ἰδίαν Κυβέρνησιν καὶ ἀποδεικνύουσιν, ὅτι τὸ κράτος κακῶς καὶ ἀδεξίως διοικεῖται, ἤθελε δὲ προτείνει, ἂν ἐπέτρεπεν ἡ Βουλὴ, νὰ ἐξαλειφθῶσιν ἐκ τῶν πρακτικῶν, ὅπως μὴ τὰ ἀναγνώσῃ ὁ ἐξω κόσμος καὶ ἰδίως οἱ ὁμογενεῖς καὶ ἀπελπισθῶσι περὶ τοῦ τόπου τούτου. Τὸ ἀπασχολοῦν ἤδη τὴν Βουλὴν ζήτημα τῆς παύσεως τῶν δημάρχων θεωρεῖ καὶ αὐτὸς ὡς οὐσιώδες, καὶ νομίζει, ὅτι παρὰ νόμῳ ἐγένοντο, διότι ἐν ταῖς ἐγγράφοις δὲν εὐρίσκειται δικαστικὴ ἀπόφασις, οὔτε καὶ ἡ ἀπολογία τῶν ἀπολυθέντων. Ἐντεῦθεν λαμβάνει ἀφορμὴν νὰ παραινήσῃ τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ μέτρα, ὅπως μὴ ἐπαναληφθῶσιν εἰς τὸ μέλλον ὅμοια γεγονότα, καὶ τοῦτο γίνεται, ὅταν δοθῇ περισσότερα προσοχὴ εἰς τὴν κεντρικὴν διοίκησιν, οὐδὲν ἥττον φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ ὀρεῖται νὰ ἀποδοκιμάσῃ τὰ γενόμενα.

Προεβήκεν ἄλλος, ὅτι τὰ τοιαύτης φύσεως ζητήματα δὲν πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀπλᾶ καὶ ἀσκήμαντα, διότι ἐνταῦθα ἔγκειται ἡ ἑστῆς τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἔθνους. Ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν κατακρίνει τοιοῦτον τὴν παύσιν τῶν δημάρχων, διότι δὲν ἀγνοεῖ τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα τῆς Κυβερνήσεως, μέμφεται ὅμως τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν ὡς γενομένην παρὰ τοὺς νόμους, καὶ ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ οὐχὶ ὑπὲρ ἀτόμων συνηγορεῖ. Συνηγορεῖ δὲ ὑπὲρ τῶν νόμων, καὶ διότι βλέπει τούτους καταπατομένους καὶ διότι φρονεῖ, ὅτι πᾶσα ὑπέρβασις τῶν νόμων ταράττει τὰς συνειδήσεις τῆς κοινωνίας καὶ θέτει τὴν ἀμυχάναν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. Ἐὰν αἱ ἐπαρχίαι ὠδῶνται, τούτου δὲν εἶναι αἰτία ἡ ἀντιπολίτευσις, ἢ πλῆγιν πῶς καὶ ἀορίστως χρεώθη ὁ πρωθυπουργός, ἀλλ' αἰτία εἶναι ἡ διοικητικὴ ἀπειρία καὶ ἡ καταπῆχσις τῶν νόμων. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἀποδεικνύεται τρανώτατα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν περικινήθη εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τῶν δημάρχων ἀπὸ λόγους δημοσίας

τάξεως, διότι εἰς τὰ ἔγγραφα δὲν ἐκθαιόσται ἡ ἀνάγκη αὐτῇ, οὕτε διὰ διοικητικῶν ἀναγκῶν, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον διὰ δικαστικῶν βουλευμάτων, ἀλλ' ἐπραξέ τοῦτο χαρίζομένη εἰς πολιτικούς λόγους. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ὑπουργεῖον οὐ μόνον παρηγόμησεν, ἀλλ' οὐδὲ κἂν ἐφρόντισε νὰ καλύψῃ τὴν σκάνδαλον τοῦ ὑπὸ σκιάς τινος νομιμοποιήσας, διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει τὴν περὶ ἀπολύσεως αὐτοῦ πρότασιν τῶν προλαλησάντων καὶ διατυπώνει αὐτὴν ὡς ἑξῆς.

« Ἡ Βουλὴ, ἀπορρινομένη, ὅτι ἡ διὰ διατάγματος ἀντικατάστασις τῶν ἀμειψάνων Λαοίων καὶ Κραγιόσων ἐγένετο κατὰ παράδοσιν τῶν κειμένων νόμων, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. »

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι, ἐάν τῳ ὄντι ἐπρόκειτο περὶ δημοτικῶν ἐλευθεριῶν ἢ περὶ ἀντικαταστάσεως δημόρων προελθόντων ἐκ τῆς ἀρέσους καὶ ἐλευθερίας ἐκλογῆς τοῦ λαοῦ, θὰ ἦτον σύμφωνος καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν προλαλήσαντα, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου οἱ περὶ ὧν γίνεται τότε πᾶταρος δημάρχου εἶναι ἀπαύγασμα καθαρὰς Κυβερνητικῆς ἐνεργείας καὶ δὲν εἶναι παντάπασιν ἀποδαειγμένον, ὅτι αὐτοὶ ἔχοντες τὴν ἐμπειροσύνην τοῦ λαοῦ, ἐν ἐπιτοίχῳ. Μάλιστα ἔρα ὁ τόσος θόρυβος καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ Κυβέρνησις ἀνεκάλεσεν ἦν εἰς δώδεκα ἐντολὴν εἰς τινὰ άτομα, ἐν τῷ αὐτῷ δικαίωματι, δι' οὗ τὴν εἶχε παραχωρήσει τὴν παρεχώρησε δὲ εἰς ἄλλους, διότι οἱ ἀπολυθέντες ἐρωτάθησαν κακῆς πίστεως καὶ ἐπικίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν. Ἐάν ὁ προλαλήσας ἐπρότεινε καλῶς, ἔβλεπε εἶναι, ὅτι ὁ πρωθυπουργός, λαλῶν περὶ ὠφέλειας τῶν ἐπαρχικῶν ἢ περὶ κινδύνου τῆς δημοσίας τάξεως, δὲν ἐνοχοποίησεν άτομα ἢ μερίδα τινα, ἀλλ' οὐδὲ κἂν μακρόθεν ὑπνίξαι τοὺς ἀντιπολιτευομένους, ἐπομένως ἡ ἀπολογία εἶναι ἀσκοπος, ἐάν μὴ ὑπαινίσσεται ἐνοχλή. Μὴ ἐπιθυμῶν δὲ, εἶπε, νὰ ἀπασχολῇ πολὺ τὴν Βουλὴν ἐπὶ ζητήματι ἐξαντληθέντος ἤδη, καθόσον αἱ συζητήσεις εἶναι μάταιαι καὶ γίνονται αἰτίαι ἀπώλειας πολυτίμου χρόνου, ἀποκροῖται τὴν περὶ ἀποδοκιμασίας τοῦ ὑπουργικοῦ πρότασιν τῶν προλαλησάντων καὶ προτείνει, ὅπως ἡ Βουλὴ, ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰ λεγόμενα, μεταβαίῃ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ἰσχυρισθὲν δὲ ἑτέρου διὰ μακρῶν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ παύσῃ ἀνεὺ λόγων σπουδαίων καὶ δικαστικῆς ἀποφάσεως τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος δημάρχους, καὶ ἀναγνόντες πρὸς ἀποδείξιν τὰς σχετικὰς διατάξεις, καὶ προσθέσαντες, ὅτι

οὐδὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῶν εἶχε δυνάμει τῶν κειμένων νόμων, καὶ ἐπὶ τέλους συμφωνήσαντος μὲ τοῖς προτείναντες τὴν πρότασιν τῆς ἀποδοκιμασίας, ὁ Πρόεδρος συγκροταμένων τὰ λεγόμενα ἀνέγνω εἰς τὸν Βουλὴν α) τὴν ἀνωτέρω ῥηθείσαν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτιου, καὶ β) τὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ἔχουσαν οὕτως. « Ἡ Βουλὴ, ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰ λεγόμενα, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. »

Συμφωνῶν δὲ μὲ τὸν κενονισμόν ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ὡς ἀνωτέρω, ἡ τελευταία αὕτη πρότασις τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ. Ἐκ τῆς ψηφοφορίας δὲ, γενομένης ὑπὸ τοῦ ψηφολέκτου Π. Μαυρομιχάλην καὶ Σπ. Λογοθέτην, προέκυψε, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ διὰ ψήφων 72 κατὰ 59.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ εἴθους ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰ λεγόμενα μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, καὶ ἡ ὅχι. »

Κωνστ. Θεοδώρου	N	Εὐθ. Δεληγιάννης	
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	O	Γ. Παλαμάς	N
Αἰακὸς Λογιοτάτιδης	N	Α. Ἀντωνόπουλος	
Ἀναγ. Γιαννουλίδης		Ἀθην. Γόνδικας	O
Μετ. Δ. Καίρης	O	Χ. Σακελλαριάδης	O
Ν. Π. Καίρης		Πλ. Β. Μαυρομιχάλης	O
Δημ. Τσόκρης	N	Α. Πετροπουλάκης	O
Α. Λαμπρινίδης		Χρ. Μαιτράπας	O
Κωνστ. Μανουσάκης	N	Ἰω. Σαράκας	
Ὁδων. Μακρυγιάννης	O	Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	
Περ. Ἀναρ. Πετράκης	O	Γ. Ζουμπουλάκης	
Δημ. Καλλιφρονᾶς	O	Ἀντ. Σ. Μήτσας	O
Παναγ. Κυριακός	O	Π. Γουζούσης	N
Ἀριστ. Μπαλάνος	O	Δημ. Τσιτσάρας	N
Σπυρ. Καραϊσκάκης		Γεώργιος Ἀποστολίδης	N
Ἀνδρέας Στράτος	N	Πάνος Μανωλίδης	O
Δημήτριος Γρίβας		Δ. Ζῶτος	O
Γ. Γεροθανάσης		Κ. Λομβάρδος	N
Π. Πετιμεζής	N	Δ. Πατέλλης	N

Σ. Λεονταράκης	N	Α. Τσουγανάτος	N
Ίω. Πλαίσας	N	Γεράσι. Αντίπας	N
Άνδρ. Φωτκάκης	N	Αντώνιος Ζερβός	N
Λουκυργος Κρεστέντης	N	Γεώργιος Φλωρίτης	N
Στέρ. Στεφανόπουλος	N	Γ. Ίακωβάτος	O
Χ. Στεριάπουλος	N	Χ. Ίακωβάτος	O
Άλ. Βλαδίτης	O	Γ. Λεβιάδης	O
Άλέκας Άχολος	O	Άναστ. Δημητριάδης	O
Λουκάς Κατσίνης	O	Ανδρ. Νταρής	N
Άναγν. Δημητρίου	N	Ευθ. Κανελλόπουλος	N
Πέτρος Ζάνος	N	Ίω. Γ. Ίωάννου	O
Ίωάννης Βλαδιανός	N	Ευστ. Οικονομόπουλος	N
Σπυρ. Μαλασπίνης	N	Γεώργιος Αρώνης	N
Κωνστ. Πεταλάς	N	Εμμανουήλ Κοντολέων	O
Άναστ. Μιχαλόπουλος	N	Κοσμάς Πανάρετας	N
Ίωάννης Ζαΐνης	N	Α. Βροντίσης	N
Σωτ. Πετιμεζής	O	Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	N
Λεων. Πετιμεζής	O	Σπ. Παπαδόπουλος	N
Άνδ. Οικονομόπουλος	O	Δημ. Παπανικολάου	N
Ίω. Παπαδόπουλος	O	Ίω. Βαλασόπουλος	N
Ίωάννης Φλέσσας	O	Σπ. Σπηλιωτάκης	N
Περ. Μαυρομιγάλης	O	Σπ. Κοπανίσης	N
Γ. Περίωνης	N	Ίω. Α. Κορριωτάκης	N
Κωνστ. Δημητριάδης	O	Αν. Κορριωτάκης	N
Άλ. Κοντόσταυλος	N	Γεώργιος Λάμπας	N
Ίω. Μπαλάρας	N	Βασίλειος Π. Σπυράπουλος	N
Τριαντ. Αζαρέτος	N	Άλ. Σταματόπουλος	O
Κωνστ. Κυπριάδης	N	Αριστοτέλης Βαλαωρίτης	O
Στ. Παδόβας	O	Γεράσι. Σέρβος	O
Σωκράτης Κουρής	O	Δημήτριος Τσακρόπουλος	N
Γεώργιος Μαρκοβάς	O	Δημήτριος Παπαλουκάς	N
Θεόδωρος Ζερβός	N	Γεώργιος Μπουκίδης	N
Νικόλαος Καρυδής	O	Χρήστος Α. Χρηστόπουλος	N
Νικ. Παγκράτης	N	Βασ. Δημητράκοπουλος	O
Πολ. Κωνσταντάς	O	Άναγ. Σταυράπουλος	N
Θεόδωρος Ρωμαιοίς	N	Σπυρ. Οικονομίδης	N
Νικ. Λούβρος	N	Αθανάσιος Σιναιωτής	N
Γερ. Μαυρογιάννης	N	Ασημ. Ζατουνίτης	N
Νικ. Γεωργακάτος	N	Εινοφών Λογοθέτης	N
Α. Άννης	N	Ίωάννης Άλεξίου	N

Επ. Δεληγιώργης	O	Άθαν. Μητυράλης	N
Χαρίλαος Τρικυπής	O	Κωνστ. Δαρειώτης	N
Άλέξ. Κουμπουνδούρος	N	Ίω. Δουλίδης	N
Περ. Μπατόρας	N	Κωνστ. Μελαχρινός	N
Π. Καλαμπαρότης	N	Γεώργιος Μπουμπουλής	N
Ίω. Προβελίτης	N	Δημ. Θεοχάρης	O
Π. Μοδινός	N	Κωνστ. Πλατύς	O
Άριστ. Ξαυτοπούλος	O	Άχιλλεύς Μεταξάς	N
Εμ. Νεωπλιώτης	N	Μιλτιάδης Κανάρης	N
Ν. Κονταράτος	N	Ευστράτιος Παρίσης	N
Ν. Φαρμάκης	O	Ίακωβος Παϊσιμάδης	N
Ίω. Πρωτοπαπής	O	Ματθαίος Γιαννούλης	N
Ν. Καναβός	O	Σωτ. Σωτηρόπουλος	N
Α. Ύψηλάντης	N	Άθ. Γρηγοριάδης	O
Κωνστ. Βεθυμιόπουλος	O	Ταίκος Μαυροειδής	N
Τηλέμ. Ρούκης	N	Π. Σκαλτσούδης	N
Κίμων Χριστοδούλου	N	Α. Βότσαρης	O
Αντ. Α. Μαυρομιγάλης	O	Σπυρ. Καραμάνος	N
Ίω. Κονταράς	N	Σταμ. Κορζήης	N
Π. Δεωτσάκης	O	Δημ. Βούλγαρης	O
Άλ. Α. Κουμπουνδουράκης	N	Αθανάσιος Μισούλης	O
Χ. Χρηστόπουλος	O	Ανδρέας Κουντουριώτης	O
Χ. Κανελλόπουλος	N	Τασ. Πλέσσας	O
Κ. Οικονομόπουλος	N	Άθ. Χατζόπουλος	N
Δημ. Μακρής	N	Α. Τσιουμώκος	O
Ευθύμιος Κεχαγιάς	N	Α. Χατζίσκος	N
Λουκάς Καραλίδης	N	Α. Κριζιώτης	O
Σπυρ. Κρεμεζής	N	Ν. Βουδούρης	O
Α. Ξηρόπουλος	N	Αύγ. Αβέρωφ	N
Μπενζέλος Ρούρος	N	Κωνστ. Κανακάρης	N
Α. Μπακαούρης	N	Δημ. Βαλαβάνος	N
Θάνας Κανακάρης	N		

Κατόπιν ο Πρόεδρος αναγγέλλας, ότι αντίκειμενον της επιούσης συνεδρίασεως εσονται τα εν τη ημερησία διατάζει σημειούμενα νομισματικά, διέλυσε την συνεδρίαν περί ώραν 5 Μ. Μ.

Ο Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οί Γραμματείς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Αντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΒ'.

Τῆς 9 Ὀκτωβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐπεκυρώθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

1) Τροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ Σωτηροπούλου ἐπὶ τοῦ περὶ σχηματισμοῦ πόρων πρὸς συντήρησιν τῆς συγκοινωνίας.

2) Πρόταξις Νόμου τοῦ Βουλευτοῦ Α. Κατζίνα περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ βουσκῶν Νόμου.

Παραπέμφθησαν ἀμφοτέραι κατὰ τὸν κανονισμόν, ἰδίως ὅπως περὶ τῆς δευτέρας ἀπεφασίσθη τὸ κατεπαύον καὶ ἡ κατὰ τὴν προσηγῆ δευτέραν συζήτησις.

Παρελθὼν εἶτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτροπῆς κατέθεσεν εἰς τὸ Προεδρεῖον ἐκθεσιν ἐπὶ τοῦ περὶ ἐμφυτίων Νομοσχεδίου, ἣτις παρεπέμφθη κατὰ τὸν Κανονισμόν.

ὑπομνήσαντος δὲ τινος κατόπιν τὴν περὶ ἀμνηστίας τῶν κατὰ τὴν μεσοδασιλείαν διαπραχθέντων ἐγκλημάτων πρότασιν τοῦ ὁ Προέδρος προσεκάλεσε τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἐκθεσὶν τῆς.

Παρελθὼν εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν Βῆζωτερικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε Νομοσχέδια περὶ κυρώσεως δύο συνθηκῶν α) μετὰ τῇ Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ περὶ ἀμοιβαίας παραδόσεως τῶν λειποτακτῶν, καὶ β) μετὰ τῇ Ἑλλάδι καὶ τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν κατὰ τὰς ἐκστρατείας καὶ μάχας τραυματιζομένων στρατιωτῶν.

Παραπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἀγγελθέντος εἶτα, ὅτι πρῶτον ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἀπάντησις ἐπὶ τῇ ἐπερωτήσεως τοῦ Βουλευτοῦ Οἰτύλου πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, λαθὼν τὸν λόγον ὁ τελευταῖος αὐτός, εἶπεν, ὅτι ὁ Διοικητὴς τῆς ἐν Λευκάδι φρουρᾶς ὁρμηθεὶς ἐκ τῶν περὶ τὰ μέσα Λυγούστου διασπαρυσῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας φημὶν περὶ ἐνδεχομένης διαταρᾶσεως τῶν καθιστώτων, προσεκάλεσε τὴν 17 Αυγούστου τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ τοὺς ἡρώτας ἐν κύλῳ τί ἐμελλον νὰ πράξωσιν ἐν περιπτώσει ἐνδεχομένων κινδύνων. Καὶ οἱ πλείστοι μὲν τῶν ἀξιωματικῶν ἀπήντησαν, ὅτι θέλοσιν ὑπακούσει εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως σύμφωνα μὲ τὸν ὅρκον των, ὅλγιοι δὲ τινες, ἐν οἷς καὶ δύο ἀνθυπασπισταί, ἀ-

πῆντησαν αὐτοῖς ἐπιφυλακτικῶς, ὥστε ὁ Διοικητὴς ἐκ τῆς ἀπαντήσεώς των συνέλαβεν ὑπόληψιν. Κατήγγειλε κατὰ συνέπειαν τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος ἀξιωματικούς εἰς τὸν ἐν Κερκύρᾳ ἀρχηγὸν τῆς κατὰ τὴν ἑπτάνησον δημοσίας δουλείας, ὅστις προφυλάκισας αὐτοὺς διέταξε τὰς δεύσας ἀνακρίσεις. Μετὰ τὸ πέραν τῶν ἀνακρίσεων, ἡ ὑπόθεσις ὑπεβλήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, τὸ ὁποῖον ἐκτιμήσαν αὐτὴν ἐθεώρησε πειθαρχικὸν παράπτωμα καὶ ἐπέβαλεν εἰς τοὺς κατηγορηθέντας ἀνάλογον πειθαρχικὴν ποινὴν, τιμωροῦσαν ἐπίσης πειθαρχικῶς καὶ τὸν Διοικητὴν, διότι ἀνευ ἀνωτέρας διαταγῆς ἐθῆκεν ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὴν πίστιν τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπερωτήσας, ὅτι ὁ ὑπουργὸς πάντα ἐπιτηδεύει καὶ τρόπον τινὰ ἐπιγύσας χροιάν πειθαρχικοῦ παραπτώματος ἠθέλησε νὰ ἀποφύγῃ τὸν κοινοβουλευτικὸν ἐλεγχον, καὶ ὅμως ἡ πράξις, περὶ ἧς πρόκειται, δὲν εἶναι ἀντικείμενον διοικητικῆς ἐνεργείας, ἀλλὰ ἀρμοδιότητος δικαστικῆς, διότι, εἰν τῷ ὄντι εἶναι ἀληθές, καὶ αὐτός, καθ' ὅς πληροφορίας ἔχει, διέτυφρῆται τὸ ἐναντίον, εἶναι ἐσχάτη προδοσία. Εἰν δὲ θεωρηθῇ καὶ ὑπὸ ἐποψιν πειθαρχικὴν, μᾶλλον ἔνοχος εἶναι ὁ Διοικητὴς τοῦ τάγματος, ὅστις ἐνήργησε κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν, ἐν ᾧ οἱ ἀξιωματικοί, περὶ ὧν ὁ λόγος, ἀπαντήσαντες, ὅτι θὰ ἐκπληρώσουσι τὸ ἐκ τῶν καθήκον σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τοῦ κράτους, ἀπήντησαν ἀξιοπρεπῶς καὶ ὄντως στρατιωτικῶς καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ τιμωρῶσιν, ἐπομένως ἡ φυλάξις αὐτῶν εἶναι παράνομος καὶ αὐθαίρετος καὶ δύναται ἀναμφισβήτητως νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἐκδικησιν ἀτομικὴν, ἐνεκα τῆς προσωπικότητος τῶν ἀξιωματικῶν. Περαινῶν δὲ τὸν λόγον παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν, εἰν δὲν θεωρήσῃ ἐπαρκῆ τὴν ἀπάντησιν τοῦ ὑπουργοῦ, νὰ ἀποφανθῇ ὅπως κατετέθη εἰς τὸ Προεδρεῖον ἅπαντα ἡ δικογραφία καὶ νὰ ἐπιληρθῇ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι τὸ προκείμενον ζήτημα διαφεύγει τὸν ἐλεγχον τῆς Βουλῆς, διότι εἶναι ὅλως στρατιωτικὸν καὶ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ πολιτικὰ ἀντικείμενα. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ὑπεύθυνος ὢν ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τοῦ Στρατοῦ ἐν γένει, ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπ' αὐτοῦ, ἐπομένως καὶ ὁ προκατόχος τοῦ νῦν ὑπουργοῦ, μερικῶν μὴπως ὡς ἐκ τῶν διαδόσεων προκύψῃ κλονισμὸς πεποιθήσεων εἰς τὸν Στρατὸν, ἐνδέχεται νὰ παρήγγειλε τοὺς κατ' ἐπαρχίαν Διοικητὰς νὰ ἐπαγρυπνῶσι μὴπως ἐπηρεασθῶσιν οἱ ὑπ' αὐτὸν ἀπὸ διαδόσεις αἱ ὁποῖαι διεδίδοντο κατὰ παντοίας διευθύνσεις. Ἄν δὲ ὁ Διοι-

κητής παρεξήγησε τὴν διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ, ἀρκοῦντως ἐτιμωρήθη, οὔτε ἐνοχοποιεῖται παντάπασιν ὁ ὑπουργός. Φρονεῖ ἐν τούτοις, ὅτι ἡ Βουλὴ ὡς πρὸς τὰς γενεακὰς ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ στρατοῦ δύναται νὰ ἐξελέγῃ τὸν ὑπουργόν, δὲν δικαιούται ὁμοίως, οὔτε συμφέρει νὰ ἐπερβαίνει εἰς ἀντικείμενα, ἀποβλέποντα καθυκοῦς τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ στρατοῦ πειθαρχίαν, ἣν ὁ Νόμος ἀποκλειστικῶς καὶ ἀνευ ἐλέγχου ἀπέειπεν εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν.

Παρατηρήσαντος ἐνταῦθα τινός, ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, ὅπερ ἀπήντησαν οἱ τιμωρηθέντες ἀξιωματικοί, δὲν εἶναι ἀδίκημα, διότι δύναται καὶ εἰς πολίτην τινὰ νὰ ἀποσταθῇ τυχὸν ἡ ἐρώτησις αὕτη καὶ νὰ ἀποκριθῇ ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ἐπομένως πρέπει νὰ ἐξετασθῇ σπουδαίως τὸ προκειμένον ζήτημα, ἵνα μὴ ἀνατραπῇ τὸ Σύνταγμα, ἐπεὶ ἐν ὅ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἡ θύσις, ἐφ' ἣν ἐστήριξε τὰς ἐξηγήσεις του ὁ προτείνων τὴν ἐπερωτήσιν βουλευτὴς Οἰτύλου, δὲν εἶναι ἀληθὴς, διότι αὐτός, διατελὼν τότε ἐν Κερκύρα καὶ λαθῶν γινώσκιν τῆς ὑποθέσεως τυχαίως καὶ ἐξωδίκως, δύναται νὰ θεωρήσῃ τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ ἀπάντησις τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἀξιωματικῶν δὲν ἦτον συμφωνίως πρὸς τὸν ὅρκον καὶ τὸ καθήκον των, ἐνταῦθεν ἐπιταί, ὅτι ἡ προεταγμένη τῶν ἀρχῶν εἶχε καθήκον νὰ λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα. Παρακλῶν ἀκολούθως ὡς πρὸς τὰς συγχάς ἐπερωτήσεις εἶπεν, ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς Βουλῆς εἶναι ἐκ τῶν σπουδαιοτάτων, καὶ ὡς τοιοῦτον πρέπει νὰ γίνεταί ὅχι τυχαίως, διότι ἡ κακὴ αὐτοῦ χρῆσις ἐξουδετερώνει αὐτὸ ἢ τὸ καθιστᾷ ἐπιβλαβές. Ἡ Κυβέρνησις οὐ μόνον δὲν ἀποφεύγει τὴν παρὰ τῆς Βουλῆς ἐξέλεγχον τῶν πράξεών της, ἀλλὰ μάλιστα πολλάκις ἐπροκάλεσε αὐτὴν, οὐδὲν ἦτον ἡ καταχρησις τῶν ἐπερωτήσεων καὶ εἰς ἀντικείμενα, τῶν ὁποίων τὴν λύσιν ὁ νόμος ἀνέθεσαν εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, ἀπασχολαὶ ἐπὶ ματαίῳ τὴν Κυβέρνησιν, παραλύει τὴν ἐνέργειαν της καὶ μεταθέτει τὴν διοίκησιν ἐνταῦθα καὶ ταῦτα λέγει χωρὶς νὰ ἀμφισβητήσῃ πασῶς κατ' οὐσίαν τὸ πολῦτιμον δικαίωμα τῶν ἐπερωτήσεων.

Ἐπὶ αὐτῶν ἑτέρως, ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει καθήκον νὰ ἐξελέγῃ τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὰ ἐλάχιστα καὶ τῶν πιν τινὰ νὰ συγκυβερνᾷ μετ' αὐτῆς καὶ συνδισκῇ, ὅτι τὸ δικαίωμα τῶν ἐπερωτήσεων δὲν ἔχει ὅρια ἄλλα, εἰμὴ τὴν λογικὴν καὶ εἰς τοῦτο καὶ μόνον ὑπάρχει τὸ μυστήριον τῆς συνταγματικῆς μηχανῆς, ὅτι ἡ πειθαρχία τοῦ στρατοῦ δὲν καταστρέφεται, ἀλλὰ μᾶλλον

κρατύνεται διὰ τῶν ἐπερωτήσεων. Κατακρίνας δὲ τὸν ἀρχηγὸν τῆς δημοσίας ἐν Κερκύρα δυνάμεως, ὅτι κατέστησε γνωστὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν εἰς τὸν ἐν ἀδείᾳ διατελοῦντα τότε ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν, ὅστις ὡς ἀναμφύδιον πρόσωπον, ἢ μᾶλλον ὡς ιδιώτης, ὑπέταξεν ἐν ὅλῳ στρατιωτικὸν ζήτημα εἰς τὴν πολιτικὴν, ἐπρότεινε νὰ κατατεθῇ τὰ ἐγγράφα τῆς προκειμένης ὑποθέσεως.

Κατατεθέντων ἐνταῦθα τῶν ἐγγράφων παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπέκρινεν ἄλλος διὰ μακρῶν τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἐτάραξε τὴν εἰρήνην ἐν τῷ στρατῷ καὶ ἐπέδειξεν μᾶλλον τὴν ἀδυναμίαν της, διότι ἐξήτεισεν ὑποπτήσεις ἀπὸ τὰς ἀνθρώπων, ἥτις εἰς τοῦτο καὶ μόνον ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ νόμου. Ἐπὶ τέλους ἐξήτεισε νὰ ἀποκριθῇ ἡ Βουλὴ, ὅτι ἡ πράξις τοῦ δικαστοῦ τῆς προϋρᾶς Λευκάδος, εἴτε οἰκοθὴν, εἴτε κατ' ἐντολὴν ἐνῆργησε· οἷτος, εἶναι ὑπεράκσις τῶν καθηκόντων του.

Ἀπῆντησεν ὁ ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι ὁ προλαλήσας ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν δὲν ἡμφισβήτησε κατ' ἀρχὴν τὸ δικαίωμα τῶν ἐπερωτήσεων, οὔτε ἐνόησε νὰ θέσῃ εἰς αὐτὸ περιορισμούς, διότι εἶναι ἀπόλυτον, παρατηρήσεις ὅμως ἔσπευεν ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν κα ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, ὥστε αἱ θεωρίαι τῶν προλαλήσαντων περὶ τὸ καίωμα τῆς Βουλῆς, ἦσαν ὅλως περιτταί. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου τοῦ ζήτημα εἶναι, ἂν ἡ πράξις εἴη πειθαρχικὸν παραπτώμα ἢ ὅχι. Ὁ νόμος ὁρίζει τοῦτο εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις ἐν τῇ ἐξουσίᾳ του καὶ τῷ δικαίωμάτι του οὕτω τὸ ἐξετίμησε καὶ ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐξελέγῃ διὰ τοῦτο αὐτόν, διότι τότε καταντᾷ νὰ γίνῃ δικαστικὸν ἀφικρῖν δικαιοματε ἀπάνεμηθέντα ἤδη διὰ νόμων, ἰσχυρῶν μέχρις οὗ ἀνατραπῶσιν. Παραίτων, εἶπεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ πολιτικὴ παντάπασιν δὲν ἔλαττε μέρος.

Ἐπῆνε γενεὴ ἑτέρας, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς πειθαρχίας τοῦ στρατοῦ δὲ εἶναι ἀπλόον, ἀλλ' ἔχει μεγάλαν σπουδαιότητα, ἐπομένως ὁ προκαλὼν τὸν στρατὸν νὰ βουλευτῇ καταστρέφει τὴν πειθαρχίαν καὶ εἶναι ἐνοχος ἐσχάτης προδοσίας διὰ μακρῶν δὲ ἀναπτύξαι τὰ περὶ πειθαρχίας καὶ τῶν αποτελεσμάτων αὐτῆς, ἐξέτασε νομικῶς τὸ ζήτημα καὶ ἰσχυρίσθη, ὅτι ὁ ὑπουργός δὲν ἔπρεπε νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἀξιωματικούς, ἀλλὰ τὸν σωματάρχην· ἐπὶ τέλους δὲ ἐπικρίνας τὴν τελευταίαν πρὸς τὸν στρατὸν ἐγκύκλιον τοῦ νῦν ὑπουργοῦ ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν νὰ ἐκλειψοῦν εἰς τὸ ἐξῆς τοιαῦτα σκάνδαλα, κλονίζοντα τὰς πε-

ποιθήσεις του στρατού, επέβη δὲ τὸν λόγον προτείνας, ἵνα ἡ Βουλὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰ λεγθέντα μεταβῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διατάξιν.

Οὕτω δὲ συνκινέσασα εἰς τοῦτο ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου.

Αναγνώσθη εἴτε αἴτησις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, δι' ἣς τὸ Σῶμα τοῦτο ζητεῖ κατὰ τὸ Σύνταγμα προθεσμίαν δικαήμερον, ὅπως σκεφθῇ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Πλατῦ περί καταμετρήσεως τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἡ αἴτησις δ' αὖτε ἀπερρίσθη νὰ τεθῇ εἰς τὴν προσεχῆ ἡμερησίαν διατάξιν.

Ἐτίθη τέλος εἰς συζήτησιν ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἀ-εὶ μεταβολῆς τὴν γνώμην αὐτῆς ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. α', β', γ', δ', ε', ζ' καὶ ἡ ἀναφορῶν ὡς ἑξῆς.

α) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1 ἀναφορᾶς τοῦ Κυρότση Διάκου, ἐξαιτουμένου παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς τὴν ἐγγράφην του εἰς τὸ δημοτολόγιον τοῦ δήμου Κερκύρας ὡς νομίμου δηκότου, μὴ ὄντος ἐγγεγραμμένου εἰς δῆμόν τινα.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων.

β.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 ὁμοίας τῶν κατοίκων τοῦ Δήμου Δρυόπας τῆς Τροιζηνίας, ἐξαιτουμένων, ὅπως τοῖς χορηγηθῇ ἡ ἔθνικὴ θέσις « Σκαπέτη » καλουμένη πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκεῖ μετοικήσεως των, ἵνα διασωσῶσι τὴν ζωὴν των κλπ. ἐπαπειλουμένην ἐκ τε τῆς ἀσθενείας καὶ ληστείας.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων κλπ. ἐπιτροπὴν.

γ.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 ὁμοίας διαφόρων κατοίκων τῆς Ἠλείας, ἐξαιτουμένων τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου, δι' οὗ ἐπεβλήθησαν εἰς φόρους βαρεῖς χάριν τῆς ἐπισκευῆς τοῦ λιμένος.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων.

δ.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4 ὁμοίας τοῦ Χρήστου Καπετανάκη προτρέποντος τοὺς Κυρίους Βουλευτάς, ὅπως ἐν συμποσίᾳ καὶ ἀδελφικῇ ἀγάπῃ φροντίσωσι διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ τεθῇ εἰς τὸ ἀρχεῖον.

ε.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5 ὁμοίας κατοίκων διαφόρων χωρίων τῆς Κεφαλληνίας, ἐξαιτουμένων παρὰ τῆς Βουλῆς ὅπως ὑπαγάγῃ τὰ χωρία των εἰς τὸν δῆμον Ἀργοστολίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων, ὅπως λάβῃ τὴν ὑπ' ὄψιν καὶ φέρῃ τὴν νόμιμον ἐπ' αὐτῆς θεῖαν.

ζ.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7 ὁμοίας τῶν κατοίκων τοῦ δήμου Πηνειῶν τῆς Ἠλείας, ἐξαιτουμένων τὴν πύσιν τοῦ δημάρχου των ὡς πράττοντος πολλὰς κατ' αὐτῶν παρανομίας.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων.

η.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 8 ὁμοίας διαφόρων φαλλγγιτῶν συνταξιούχων, ἐξαιτουμένων νὰ μὴ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ ληθησόμενον μέτρον περὶ πληρωμῆς μέρους τῆς συντάξεώς των δι' ἐντόκων γραμματίων.

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείων, ὅπως βασανίσῃ κατὰ νόμον αὐτὴν καὶ ἰκανοποιήσῃ τοὺς ἀναφερομένους, ἐὰν ἔχωσι δίκαιον.

Ἐπὶ τῆς 6 ἀναφορᾶς τοῦ Καπλάμπη, παραπονουμένου, ὅτι ἀπεπιμῆθη ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἡ Βουλὴ ἀπερρίσθη νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐνταῦθα γενομένης παρατηρήσεως ὑπὸ τινος, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρως, ὁ Πρόεδρος, ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης συνεδριάσεως ἔσται ἡ διακοπὴ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, διέκοιτε τὴν συνεδρίαν περὶ ὧραν 5 καὶ 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀντίπαρ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΓ'.

Τῆς 11 Ὀκτωβρίου 1865.

Πλήρως γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως, καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς ἐγγραφα.

α) Τροπολογία τῶν βουλευτῶν Κεφαλληνίας ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν τελωνείων.

β') Αναφορά Βενδεσῆ, δι' ἧς συνιστᾶ εἰς τὴν Βουλὴν μίαν τινὰ πλουτισμοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν μεταλλείων.

γ') Ὁμοία Ἀντωνίου Γαρσυαλιᾶ δημότου Ἀθηναίων παραπονομένου, ὅτι ἐξεταπίσθη τῶν Ἀθηναίων.

Παραπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμὸν.

Ἐπὶ τῆς τελευταίας ταύτης ἀναφορᾶς λαβὼν τις τὸν λόγον ἀπκύθωνε τὴν ἐξῆς ἐπαρώστειν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν ἔσω-τερικῶν· ἔαν ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτοπίζη τοὺς πολίτας καὶ διὰ τινὰ λόγους ἐξετάσῃ τὸν ἀναφερόμενον Α. Γαρσυαλιᾶν, τοῦ ὁποίου νῦν ἀγνοεῖται ἡ διαμονή. Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ ἀπαντήσῃ ὁ ὑπουργὸς εἰς τινὰ τῶν προτεχῶν συνεδριάζειν.

Ἐρωτήσαντος εἰτα ἄλλου τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τί ἐπραξεν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν ἐν Τροϊζῇ ἐθνικῶν κτημάτων, περὶ ὧν εἰς τινὰ προλαβούσαν συνεδρίαν ἐγένετο λόγος, ἀπάντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι διέταξε νὰ συλλεγθῶσι τὰ ἔγγραφα καὶ νὰ κινηθῇ ἀγωγὴ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου κατὰ τῶν κατόχων τῶν γαιῶν τούτων.

Προσέθηκεν ἕτερο, ὅτι ἄλλοτε ἐπρόκειτο νὰ ἀπαντήσῃ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργός ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Γυθείου περὶ τῆς μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀλληλογραφίας· ἡ ὑπόθεσις αὕτη προτείνει νὰ συναφθῇ καὶ συζητηθῇ καθ' ἣν ἡμέραν συζητηθῇ ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Μητροπολίτου Ζακύνθου, πρὸς τοῦτους δὲ νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός τί ἐνήργησε περὶ τῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου τῶν καθυστερούντων.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι περὶ τὰ τέλη τῆς προσηγοῦς ἐβδομάδος θὰ ἔρχῃ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ καταλόγου πληροφορίας, ἡ Βουλὴ συνήνεσεν εἰς τοῦτο καὶ ἀπεδέξατο τὰς λοιπὰς ἐπερωτήσεις.

Ἐρωτήσαντος κατόπιν τοῦ προέδρου, ἂν ἡ Βουλὴ χορηγῇ τὴν παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑπικρατείας αἰτηθείσαν παράστασιν προθεσμίας πρὸς ἐπιτεργασίαν τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Πλατῆ περὶ τῆς κατὰ τὸν Ἀγγλικὸν τρόπον καταμετρήσεως τῶν πλοίων, ἡ Βουλὴ ἀπήντησεν ἀποφατικῶς μὴ ἀναστᾶν. Κατὰ συνέπειαν, παρελθούσης ἤδη τῆς δεκαήμερου προθεσμίας, ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος προτασις ἐγγραφίζεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ἀγγελλέντος κατόπιν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς

τοῦ νομοσχεδίου περὶ σχηματισμοῦ πόρων πρὸς συντήρησιν τῆς διὰ ἑαυτῆς καὶ θαλάσσης συγκοινωνίας, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπ' αὐτῆς εἶπεν, ὅτι κηρύσσεται κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου, α) διότι θεωρεῖ ἐπιβλαβὴ τὴν ἐπιβλαβὴ φόρον νέων εἰς τὸν λαόν, ἄλλως τε ὁ νόμος αὗτος καταργεῖ τὸν περὶ τῆς ὁδοποιίας, ὅστις δὲν ἀπεδείχθη ἂν ἀπέτυχεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν του· ἂν δὲ ἀπέτυχε, τοῦτο ἀποδεικνύει, ὅτι τὰ ὄργανα τῆς Κυβερνήσεως δὲν τὸν ἐπὶ ἔργου καλῶς, καὶ β) διότι ὑπὸ τὸν νόμον τοῦτο ὑποκρύπτεται οὐχὶ εἰλικρινὲς σκοπός, τουτέστι τὰς ἐκ τοῦ φόρου τούτου εἰσπραξείας θέλει μεταχειρισθῇ ἡ Κυβέρνησις εἰς ἄλλας ἀνάγκας, ταῦτα δὲ λέγων δὲν εἶναι παντάπασιν ἐναντίος εἰς τὴν κατασκευὴν ὁδῶν καὶ γερουσῶν, ἐξ ἐναντίας φρονεῖ, ὅτι ταῦτα πρὸ πάντων ἐπιζητεῖ ὁ λαός, τὸν ὅποιον ἡ ἐκτετατὴ θεωρητικὰ καὶ ἄλλα περιστάτικα κατέστησαν ἀνίκανον νὰ ἐκαστάσῃ νέους φόρους, ὅσον μικροὶ καὶ ἀνὴται οἱ τοῖ. Ἀποκρούει λοιπὸν τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὡς εἰσαγομένου εἰς ἀκταλλήλων ἐποχὴν.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ὑπῆρξε ποτὶ σχολή τις, ἥτις δημοκοποῦσα καὶ ἐκμεταλλευομένη τὴν ἀμάθειαν τῶν λαῶν ἐπρότεινε τὴν ἀσυνείδητον, ἀλλὰ τὰ στρατηγήματα τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος σχολῆς κατέστησαν ἔωλα καὶ οὐδεμίαν ἐντόπισιν ἐμποιοῦσι σήμερον, διότι οἱ λαοὶ ἤνοισαν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶδον, ὅτι οἱ φόροι, κατὰ τὸν Σισμόνδην, δὲν εἶναι ζημία, εἰς ἐναντίαν εἰσὶν ἀπολαύ, ἐπανάγουσα ὠφελήματα εἰς αὐτὸν τὸν λαόν, τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν συγκοινωνίαν. Ἐάν ἐξέτασθαι τις τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, θὰ εἶδῃ, ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλῃς ἐπαναστάσεως διὰ δανείων ἐπενεχθῆ ὁ λαός, ἐπὶ Κυβερνήται διὰ συνεισφορῶν καὶ δανείων ὑπερῆεν ὁ τόπος, ἐπὶ τῆς τριακονταετοῦς βασιλείας τοῦ Ὁμήρου διὰ δανείων ἔζησεν, ἐπὶ τῆς μεταβολῆς τοῦ Ὀκτωβρίου διὰ δανείων συνετελέθη, καὶ νῦν διὰ δανείων εἰσπτεῖται, ὅπου θὰ εἶπῃ, ὅτι οἱ φόροι εἰσὶν ὀλίγοι σχετικῶς πρὸς τὰ λοιπὰ ἔθνη, καὶ ἐπὶ μάλλον ἡλαττώθησαν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, τὸ ὅποιο ἐθεώρει πάντοτε ὡς ἐπιβλαβές. Ἡ οἰκονομικὴ ἀρχὴ τῶν καταστάσεως εἶναι τοιαύτη ἀπὸ πολλῶν ἑτῶν καὶ πρῶτη ἡ παρούσα Κυβέρνησις ἐπεχείρησεν ἡρωϊκὰ μέτρα πρὸς ἐποχὴν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων. Τὸ αὐστηρὸν τῆς εἶναι πλῆρες, τὸ ἐξέτεκεν εἰς τὴν Βουλὴν, ἐντείνον πρὸν δάειν εἰς ἀποθέσιν ἄλλων παλαιωτέρων, ἐκτείνον οἰκονομίας σπουδαίας, καὶ ἄλλοθεν αἰζηταίς πόρων νέων. Ἡ ἀντιπολιτευσις ὅμως τὰς μὲν οἰκονομίας ἀποκρούει, τὴν δὲ αὔξησιν τῶν πόρων θεωρεῖ ἐπιβλαβὴ καὶ τὰ

δάνεια καταστρεπτικά· τί ἄρα μέσον ἐπιζητεῖ πλέον τούτων ; διότι οὐδεὶς ἀγνοεῖ, ὅτι πέραν τούτων δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπὲρ-
ξωμεν ἐὰν θέλωμεν νὰ ὤμεν ἔθνος. Τὸ προκείμενον νομοσχέδιον ἀναιροῦν τὰ ταμείον ἀπὸ τὰ δημόσια ἔργα καὶ ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀτμοπλοῖαν συνδρομὴν. Λέγουσιν ὅτι ὁ λαὸς εἶναι πέντες, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀληθεύει, διότι ὁ λαὸς προώρυσεν ὀλικῶς μὲ γιγαντιαία θύματα, ἐπιζητεῖ δὲ ἡσυχίαν, ἀσφάλειαν καὶ συγκοινωνίαν καὶ βέβαιον μέλλον, κατ' οὐδὲν δὲ φοβεῖται αὐξήσειν φόρων 1 τοῖς 0/0, κα μάλιστα προκείμενου νὰ ὠφεληθῇ τὰ μέγιστα ἐξ αὐτοῦ. Δότε, εἶπε τελευταῖον, εἰς τὸν λαὸν δεκαετὲς βέβαιον καὶ σταθερὸν μέλλον, καὶ θέλετε ἴδει τὴν πρόσδον αὐτοῦ κολοσσιαία. Ψιθῆνθε μάλιν τὴν κάτωθεν προερχομένην πίσειν, ἥτις εἶναι ἐπικινδυνωδέστερα τῆς ἀνωθεν, καὶ ἐκπληροῦντες τὸ καθήκον σας πρὸς τὴν πατρίδα ἀποκρούσατε πᾶσαν δημοκρασίαν.

Ἐπὶ ἤνεγκεν ἕτερος, ὅτι ἀποκρούων τὴν περὶ δημοκρατίας ἐκφρασίαν τοῦ προλαλήσαντος εἰσέρχεται εἰς τὸ ζήτημα ἰσχυρίζομενος ὅτι τὸ Νομοσχέδιον εἶναι ἀδίκον, διότι ἐπιβάλλει φόρους πρὸς σκοπὸν ταμειωτικόν, διὰ νὰ πληρώσῃ ἐν καιρὸν τοῦ Ταμείου, καὶ ἐναντίον τῶν ὀρχῶν τῆς ἰσότητος, διότι δὲν φορολογεῖ ἅπαντας τοὺς πολίτας, ἀλλὰ μόνον τοὺς παραγωγούς, ἀφίνει δὲ τοὺς πλουσίους ἀφορολογήτους. ἐν ᾧ ὁ περὶ ὁδοποιίας Νόμος τοῦ 1862, ἐπιβάλλων τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν, δὲν ἐξήρτισεν οὐδένα αὐτῆς. Πρὸ πάντων δὲ εἶναι ἀδίκον, διότι αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου καὶ Ἰονίου Πελάγους θὰ φυλαγῶνται πρὸς χάριν καὶ ὠφέλειαν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Στερεᾶς καὶ τῆς Πελοποννήσου, ἐπομένως ἔπεται ἐντεῦθεν, ὅτι τὰ μέρη ἐκεῖνα δὲν ἔχουν τὸ ἀνταλλάγμα, ἢ τὴν ἀπολαύσιν, ὡς δι' ὁσμῆσθαι ὁ προλαλήσας. Τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν ὀφείλει νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ δημόσιον διὰ τῶν ὑπαρχόντων φόρων, ἢ δὲ Κυβερνήσεως, ἐὰν ἐσκόπει νὰ διευκολύνῃ τὴν συγκοινωνίαν, ἡδύνατο νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν περὶ ὁδοποιίας Νόμον, ὅστις ἐπιτρέπει τὴν ἐπιβολὴν ἐκτάκτων φόρων κατ' ἐπαρχίας. Δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸν προλαλήσαντα, ὅστις κατέκρινε τὴν ἐλάττωσιν τῶν φόρων, διότι τοῦτο εἶναι τὸ μόνον πρὸς τὸν λαὸν καλὸν τῆς Συνελεύσεως. Παραίνων δὲ εἶπεν, ὅτι ἡ συνειδήσις τοῦ καὶ ἡ πεποίθσις τοῦ θεωρεῖ τὸ Νομοσχέδιον ἀδίκον καὶ ἀνίσον δι' ἧς ἐξέθετο λόγος καὶ θέλει ψηφίσει κατὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ.

Ἰππελαβεν ἕτερος, ὅτι χαίρει βλέπων τὴν Βουλὴν ἀσχολομένην εἰς τὴν τῶν σπουδαιωτάτων ἐσωτερικῶν ἀντικειμένων, τὴν

βελτίωσιν τῆς συγκοινωνίας τῶν ἐπαρχιῶν. Τὸ παρὸν Νομοσχέδιον δύναται τῷ ὄντι νὰ ἐξομαλύνῃ τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ νὰ ἄρῃ τὰ προσκόμματα, τὰ ὅποια ὁ περὶ ὁδοποιίας Νόμος ἐφερν εἰς τὸν λαόν. Ὁ Νόμος τῆς προσωπικῆς ἐργασίας κατέστη μάλιστα ἀνιθεὶς εἰς τὸν λαόν, διότι ἐπιβαρύνει τοὺς πτωχοὺς γαμργούς, ἐξ ἴσου πρὸς τοὺς πλουσίους καὶ εἰς οὐδὲν πρακτικὸν ὄφελος φέρει, ὡς ἀπεδείχθη κατὰ τὴν πολυχρόνιον ἐφαρμογὴν του, καθ' ἣν οὐδεμία ὁδὸς, οὐδὲ γέφυρα κατασκευάσθη, ἐν ᾧ διὰ τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου οὐδὲ ὅπως θὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ λαός. Οὐδ' εἶναι ἀληθὲς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις κρύπτει σκοπούς ἐπιφύλους καὶ πλανῶνται ὅσοι τὸ φρονοῦσιν. Ἡ ἀποστολὴ τῶν βουλευτῶν εἶναι πῶς νὰ ἐργασθῶν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐργάζονται ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τὴν ἐντολήν, ἣν παρ' αὐτοῦ ἔλαβον, ἐκπληροῦσιν, ὅταν ψηφίσωσι τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου καὶ αὐτὸς μετὰ πεποιθήσεως κηρύσσεται.

Ἐξέθηκεν ἄλλος, ὅτι, προκείμενου περὶ ἐπιβολῆς νέων φόρων, ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἐξετάσῃ τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἡ κατάστασις αὐτοῦ εἶναι λυπηρὰ, διότι ἡ ἐκκλησία του εἶναι ταπεινὴ καὶ ὁ κλήρος ἀμαθὴς καὶ πτωχός, ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις εἶναι ἐλλιπὴς καὶ ἡ ἀνωτέρα ἐπιπόλαιος. Ὁ Στρατός, ἡ ἑθνοφυλακὴ καὶ τὸ Ναυτικὸν εἰς παραλυσίαν καὶ ἐν γένει ὑπὸ ἰθικὴν καὶ ὀλικὴν ἐποψίν ἐξεταζόμενος ὁ τόπος εἶναι εἰς δυσάρεστον κατάστασιν, καὶ ταῦτα πάντα προέρχονται οὐ μόνον ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῆς συγκοινωνίας, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐκ τῆς κακῆς διοικήσεως. Ἡ ἐλλείψις τοῦ πατριωτισμοῦ ἐξ ὧν τῶν Κυβερνήσεων ἐπέφερε τὴν καταστροφὴν τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς πίστεως. Ἐστὶ τῷ ὄντι ἀνάγκη ὁδὸν ἢ ἑλλάς, καὶ οὐ μόνον ὁδὸν, ἀλλὰ καὶ λιμέναν καὶ φάρων, ἀλλ' ἂν ἑτέρου ἢ λυπηρὰ κατάστασις τοῦ λαοῦ δὲν ἐπιτρέπει εἰς τοιαύτας περιστάσεις νέους φόρους. Καὶ μὲν αἱ φόροι εἶναι ἐν κοράλλων, ἀποτέρον τόκους καὶ ὠφελήματα εἰς τοὺς φορολογουμένους, ἀλλ' ὅμως τί ἐκέρδισιν ὁ λαός τρεῖς κόντα ὅλην τὴν ἀνενόμως φορολογούμενος ; Δὲν ἀπώλεσε τὰ κεφάλαιά του ἀντιστρέφει ; Καὶ σήμερον ἄρα ὁ λαός, καί τοις ἐπιθυμοῦν ὁδοῦ καὶ πᾶν εἶδος συγκοινωνίας, δὲν δύναται νὰ ἀνεχθῇ νέους φόρους, διότι δὲν βλέπει ἐνώπιόν του ἀρκούσας ἰγυμναίαις.

Τοιαύτα μέτρα εἰς τοιαύτας περιστάσεις χρησίμως εἰσαγόμενα ἀποδεικνύουσιν ἀνεκτικότητα πολιτικὴν. Ὁ ἰκανὸς πολίτης δὲν καταρτίζεται εἰς οἰκομίας ἢ αὐξήσει τῶν φόρων εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ἀλλ' ἐξευρίσκει νέους πόρους καὶ τοιαύ-

τους υποδεικνύει αὐτὸς τοὺς ἐξῆς, α) ἐπάνοδον πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς πίστεως διὰ τῆς καλῆς διοικήσεως ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς· β) συνεταιρισμὸν τῶν κεφαλαίων, τὰ ὅποια δὲν εἰσέρχονται εἰς τὸ Κράτος ἀνεὺ τῆς καταστροφῆς τῆς λατρείας καὶ τῆς ἐμπειρώσεως τῆς δημοσίας ταξείας· γ) τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ δημοσίου πλούτου, ὅστις σήμερον διαρπάζεται, ὡς καὶ σκωρίζει κτλ. καὶ δ) τὴν εἰσπραξίν τῶν καθυστερούντων· Συμπεραίνων λέγει, ὅτι τὰ εἶναι τὰ μόνον μέσα, τῶν ὑποίων μία νοήμων πολιτικὴ δύναται νὰ χάμη γράσιν, αἰρῶσα ἐνταυτῷ τὰ ὑπάρχοντα ἐν τῇ πολιτικῇ προαύματι. Οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ἀνωτέραν διαγαλαχθεῖσαν ὁδὸν, οὐδεὶς νὰ ὑποχωρήσουν εἰς ἄλλους ἐννοούντας καὶ θυσιάζοντας νὰ πράξωσι τὰ δεόντα.

Ἰππελάδην ἕτερος, ὅτι οἱ παραλήσαντες χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσωσι, καὶ τοὶ πρόθεσιν νὰ πολεμήσωσι τὸ Νομοσχέδιον ἔχοντες, ὅμως ὑποστήριξαν αὐτὸ, διότι πάντες ὁμολόγησαν, ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην ὁδῶν καὶ πάσης συγκοινωνίας. Ἀλλ' ὅταν τούτων ἔχωμεν ἀνάγκην, ὃ δὲ ὑπάρχων περὶ ὁδοποιίας Νόμος εἶναι καὶ ἀδίκος καὶ ἀνεκτέλεστος, πῶς ἀποκρούσει νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου ὁ μόνος σκοπὸς εἶναι ἡ κατασκευὴ τῶν ὁδῶν διὰ τρόπον ἥττον δαπανηροῦ καὶ ἀπευθούς; Θαυμάζει, εἶπε, με τὸν κατ' ἐκράτος τῆς συζητήσεως λαλήσαντα συνάδελφόν του βουλευτὴν φθιώτιδος, πῶς οὗτος παρεγνώρισε τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἑταίρων του, οἵτινες ῥητῶς ἐξεφράσθησαν ὑπὲρ τοῦ Νόμου τούτου, ἐπειδὴ τὸν παλαιὸν Νόμον ἐθεώρησαν ἀπευθὸν, ὡς καὶ πράγματι εἶναι τοιοῦτος; Ἀποκρούει λοιπὸν ἐν ὀνόματι αὐτῶν τούτων τοιαύτας παραλόγους ιδέας.

Ἐπίσης καὶ ὁ ἕτερος ἰσχυρισμὸς, τοῦ ὅτι οἱ ἐκ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου πόροι πιθανόν νὰ διεπιθεῖσιν εἰς ἑτέραν γράσιν, δὲν εἶναι ὁρθός, διότι ἐντὸς τοῦ Νόμου ὑπάρχουσιν ἐγγυήσεις ἐξασφαλιζούσαι τὴν κεφαλάν αὐτό, ἐπομένως πᾶσα ἐκ τῶν προτέρων δυσπιστία εἶναι ἀδικαιολόγητος. Διὰ τοῦς λόγους τούτους φρονεῖ παραδεχέσθαι τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἐξήθηκα ἄλλως, ὅτι ἐπλανήθησαν, ὅσοι ἐνομίσαν ὅτι τὸ Νομοσχέδιον πολεμεῖται αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ καὶ κατ' οὐσίαν, διότι οὕτως δύναται νὰ ᾤκηθῃ, ὅτι ἡ βῆσις αὐτοῦ εἶναι ἐπωφελὴς εἰς τὸν τύπον. Πολεμεῖται λοιπὸν σχετικῶς πρὸς τὰς παρούσας περιστάσεις καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. καὶ τῷ ὄντι ταῦτα μοι φαίνονται ἵκανα, οἵτινες, τὸ δεινὸν τῶν περιστάσεων μὴ σάμῳ καθορώντες, ἐπὶ τῷ σκοπῷ δε τοῦ

νὰ προπαρασκευάσωσι μελλούσας συμπαθείας, ῥίπτουσιν εἰς τὸ μέτον νομοσχέδιον, δι' ὧν τὸ πᾶν ἐκ θαθρῶν ἀνατρέπεται, καθ' ὃν καιρὸν ἡ γεωργία καὶ τὸ ἐμπόριον διακείνται εἰς παραλύσιν. Ἐάν ἡ Ἑλλὰς στερῇται συγκοινωνίας, δὲν πταίει τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν προσόδων, ἀλλ' ἡ κακὴ αὐτῶν διαχείρισις. Κατὰ λατὴ τὸ ὑπουργεῖον μανουανία οἰκονομῶν, χάριν τῶν ὁποίων ἀπείροι οἰκονομικά, ῥίπτονται εἰς τοὺς ὁμούς καθ' ἣν στιγμήν αἱ ἐπαρχίαι στεροῦνται ἄσπου, καὶ ἐν ᾧ ἐπιχειρεῖ οἰκονομία, πῶς εἰσάγει εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας νέα μέλη; Πέποθεν, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν θέλει ὑποστηρίξει τοῦντεθεν αὐτὴν, ὅστις ζητεῖ μὲν τῷ ἐνὸς νὰ ἐπιβάλῃ φόρους πρὸς διευκόλυνσιν τῆς συγκοινωνίας, ἐνῶς δὲ ἀεὶ τῆς ἐγκατελείπει εἰς καταστροφὴν τὰς ὁδοποιίας ὁδοῦ τῆς Κερκύρας καὶ Κεφαλληνίας. Συμπεραίνων εἶπεν, ὅτι ὁ μόνος λόγος, δι' ὃν ἀποκρούσας τὸ παρὸν καὶ θὰ ἀποκρούσωσιν ἐν γένει πάντα τὰ οἰκονομικά νομοσχέδια, εἶναι, ὅτι δὲν θεωροῦσιν ἀξίαν τοιαύτης ἐμπιστοσύνης τὴν παρούσαν Κυβέρνησιν.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός, ὅτι μετ' ἀπορίας ἐλπίει σήμερον πολεμουμένον τὸ πνεῦμα τῶν μεταρρυθμίσεων, τὸ ὅποιον ἀνέκαθεν θεωρεῖται τῷ ὄντι ὡς πνεῦμα προόδου, ἀντὶ νὰ ἀναύσῃ λόγους ὑποβοληθόντας καὶ ἐνισχύοντας αὐτό. Πρὸ πάντων παρεστάθη μετὰ ζοφερῶν χρωμάτων ἡ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐγγὺς τοῦ βαρᾶθρου· ἀλλ' ἂν τῷ ὄντι ἐθεώρουν ἀληθῆ ταῦτα, πῶς δὲν ἀνέκαλουν τὸν πατριωτικὸν ἄρωγόν, καὶ ἐγκαταλείποντες τὰς προσωπικὰς ἀντιπαθείας νὰ συντεξῶσιν εἰς τὸ νὰ σωθῇ ὁ τόπος;

Ταῦτα δὲ πάντα ἐφρίθησαν διότι ἐθεωλεώθησαν ἐπὶ σφαλερῇ ιδίᾳ τὰ ἐπιχειρήματα, ἐπὶ τῇ ιδίᾳ, δηλ. ἐπιβολῇ νέων φόρων. Ἀλλ' ἴσα ἴσα ἡ βῆσις αὕτη εἶναι σφαλερὰ, διότι δὲν προκίεται περὶ ἐπιβολῆς νέων φόρων, ἀλλὰ περὶ μεταρρυθμίσεως προϋπάρχοντος Νόμου, καὶ μετατροπῆς παλαιοῦ φόρου. Ὁ ὑπάρχων Νόμος περὶ ὁδοποιίας ἐπιβάλλει τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν, τὴν οὐκαρῖαν εἰς τὸν λαόν, ἰδίως εἰς τοὺς πένητας, ἐγκαταλείπων τοὺς πλουσίους, ἐπομένως εἶναι νόμος Αἰγυπτιακός. Ἡ παραγωγισμὸς ἀρα αὕτη ἀπεπλάνησε τοὺς παραλήσαντας εἰς ἀπράντους ἑρήμους. Ἐντεῦθεν ἐπάγει, ὅτι νομοιοιοῦτοι, ἀπαλλάττοντες τὸν λαόν, ὅστις παρεστάθη τόσον κακῶς πάσχων ἀπὸ ἐπαχθεῖς ὑποχρεώσεις, εἶναι ἐπωφελεῖς, καὶ αἱ εἰς αὐτὸν εἰσάγωγες εἰς πάντα γράσιν, ἰδιαίτως δὲ κατὰ τὴν παρούσαν ἐποχὴν, ἣν ἐθεώρησεν ἡ Κυβέρνησις καταλληλοτέραν.

Ἀλλὰ λέγουσιν, ὅτι δὲν ἔχουν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν, καὶ μήπως ὁ νόμος οὗτος ἀρρῶν αὐτὴν μόνην καὶ ὄχι τὴν διαδόχον αὐτῆς; Οἱ νόμοι ἀποβλέπουσι πρὸς τὸ μέλλον, ἄλλως τε τὰ καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου δεσμεύουσι πᾶσαν Κυβέρνησιν, δεσμευομένης δὲ αὐτῆς τε καὶ τῶν διαδόχων, πᾶσαν ἀξίαν ἔχει ἡ ἐκρηκθεῖσα δυσπιστία; Πρὸ πάντων δι' αὐτοῦ τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἐκασφαλίζεται ἡ δημοσιὰ πίστις, ἦν τινὲς προλαλήσαντες ἐπεκαλέσθησαν, διότι καθιστᾷ τὸ δημόσιον ἐνήμερον εἰς τὰς πληρωμὰς του, εἰσάγει καὶ τὴν ἰσότητά των φόρων εἰς πᾶσας τὰς τάξεις, διότι ἀπαλλάττει τὸν γεωργικὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆν ἀγγαρίαν καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπευθὺς φόρου τοῦ ὑφισταμένου νόμου. Ὅταν δὲ ταῦτα πράττη ἡ Κυβέρνησις, ποῦ στηριζόμενοι θέτετε ζήτημα δυσπιστίας; Ἄν ἐξετάσῃ ἡ Βουλὴ τὴν δικαίαν ἑασιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ἀναντιρρήτως θελεῖ παραδεχθῆ τὴν ἀρχὴν του, θεθαίᾳ οὖσα, ὅτι ἐκπληροῖ τὴν ἀποστολὴν της.

Ἐνταῦθα, παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ Πρόεδρος ἀναβαλὼν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως εἰς τὴν ἐπιούσαν, διέλυεν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ πολλῶν τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 M. M.

Οἱ πρεσβεύσαντες Ἀντιπρόεδροι:

Γ. Κ. ΜΑΡΚΟΡΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς:

Γ. Μ. Π. Ο. Κ. Ἰ. Δ. Η. Σ.

Γ. Ἀ. Ν. Τ. (Π. Α. Σ.)

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΔ'.

Τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μασηκίαν, ἀνεγνωσθήσαν τὰ πρακτικά της προτεραιᾶς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς ἔγγραφα.

1) Νομοσχέδια τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν α') περὶ δημοτικῆς ἀρρομοιώσεως τῆς ἑπτανήσου β') περὶ διακρίσεως τῶν δήμων γ') περὶ συστάσεως καὶ ἐλλειψώσεως λιμένων καὶ δ') περὶ ὁδοποιίας.

2) Ἀναφορὰ Ἰωάννου Σούλη περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ α. ψ. νόμου τῆς ἐν Ἀθήναις Συνελεύσεως ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν του. Παρεπίμνηθησαν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Παρατηρήσαντός τινος, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῇ εἰσέτι δὲν ἔφερε τὴν ἐκθεσὶν της ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Μητροπολίτου Ζακύνθου, ὁ πρόεδρος προσεκάλεσε τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος ἐπιτροπὴν νὰ ταχύνῃ τὴν ἐκπεραίωσιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Ἐπενεγκόντος δὲ ἄλλου, ὅτι τὰ ἔγγραφα τοῦ Λαυρίου δὲν ἐξετυπώθησαν καὶ πρέπει νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐκτύπωσις αὐτῶν, ἀπήντησεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἐξακολουθεῖ ἡ τύπωσις των καὶ θέλει περαιωθῇ ἐντός ὀλίγων ἡμερῶν, ἡ δὲ Βουλὴ ἐπέστησε τὴν προτίμησιν τῆς ἐργασίας ταύτης.

Ἀγγελθέντος κατόπιν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ταύτης εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς χθὲς διακοπεύτης συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ σχηματισμοῦ πόρων Νομοσχεδίου, λαβὼν τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ὤφειλε κατὰ τὴν ἄλλοτε ὑποβληθείσαν πρότασιν της νὰ προτάξῃ ὅλων τῶν φορολογικῶν Νομοσχεδίων τῆς Κυβερνήσεως τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1866, διότι ἐπὶ τούτου ἡ δύναμις καὶ αὐτὸς νὰ ἀναπτύξῃ τὸ σύστημά του. Οὐδὲν ἦττον, προκληθεὶς χθὲς παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος καὶ Προέδρου τῆς Βουλῆς, εὗρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκθίσῃ περὶ τούτου τινὰ, μελονότι θὰ τῷ ἦτον εὐχερέστερον τοῦτο, ἐάν ἡ Κυβέρνησις ἀνεκάλει πάντα τὰ νομοσχέδιά της. Ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, ἐρ' ἡς οἰκοδομεῖ τὸ σύστημά του, εἶναι, ὅτι τὰ ἔσοδα πρέπει νὰ ἐλαττωθῶσιν, ἵνα ἐπέλθῃ φυσικῶς καὶ ἡ ἐλάττωσις τῶν ἐξόδων.

Ἡ πρώτη ἑασις τοῦ συστήματός του εἶναι ἡ κατάργησις τῆς δεκάτης, ὅπερ δὲν εἶναι παραδοξολογία, διότι, ἐλαττωθείσης ταύτης ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως κατὰ τὸ ἡμῖς καὶ ἐκπιπτομένων τῶν ἐξόδων τῆς εἰσπράξεως, μένει καθαρὸν ἔσοδον 2 ἐπὶ τοῖς 0/0, ὅπερ δύναται ἄνευ ὑπερβολικοῦ ἐλλείμματος νὰ καταργηθῇ, ἐπίσης καὶ οἱ φόροι τῶν ἐπιτηδευμάτων, οἰκοδομῶν καὶ χαρτοσήμου, καὶ δύναται νὰ ἀναπληρωθῶσιν διὰ τῶν ἐμμέσων φόρων, οἵτινες δὲν φαίνονται ἐπαισθητοὶ εἰς τὸν λαόν, ὅσοι καὶ ἂν ἐξογκωθῶσιν. Καὶ ἂν ἐπέλθῃ ἐλλείμμα, θέλει ἀναπληρωθῇ διὰ τῆς καταργήσεως πολλῶν περιττῶν ἐξόδων, καὶ ἐπὶ παραδείγματι ἀνέριπε τὸ ἀμισθον τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὰ ταιαῦτα. Τὸ μονοειδὲς τῶν φόρων ἀρμόζει εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἥτις διαφέρει πολὺ ἀπὸ τὰ λοιπὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη, τὰ ὅποια ἔχουν εἰσπραχάνειαν ἀκμαῖσαν, ἥτις ἀναπληροῖ τὸ ὑπερβολικὸν τῶν ἐκεί φόρων. Οἱ ἐμμέσοι φόροι ὑποστηρίζονται καὶ ἀπὸ τὴν γεωγραφ. θέσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ τὴν φύσιν τῶν προϊόντων της.

Μεταδὸς εἰς τὸ συζητούμενον Νομοσχέδιον φρονεῖ, ὅτι τοῦτο δὲν φέρει γενικὸν χαρακτήρα καὶ ἐπομένως ὁ περὶ ὁδοποιίας Νόμος τοῦ 1852 εἶναι ἐπωφελέστερος, διότι ὁ νῦν συζητούμενος δὲν καταργεῖ τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν εἰς τὰς ἐπαρχ. καὶ δημοτικὰς ὁδοὺς. Οὐτε εἰς τὴν ἑπτανήσον εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῇ, διότι οὐτε προσωπικὴ ἐργασία ὑπάρχει ἐκεῖ, οὔτε τοὺς ὑπάρχοντας ὁδικούς ὁδούς ἀνακουρίζει ποσῶς, διότι δὲν ἐγένετο πλήρης ἡ ἀπομοίωσις. Περιώνων εἶπεν, ὅτι κηρύσσεται κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἰππολάβεν ἕτερος, ὅτι ἀπορεῖ πῶς ἡ συζήτης ἐλάττω διαστάσεις μεγάλαι, ἐν ᾧ δὲν πρόκειται περὶ ἐπιβουλῆς νέων φόρων, ἀλλὰ περὶ μεταβολῆς τοῦ ὑπάρχοντος παλαιοῦ νόμου. Κατόπιν ἀποκρούσας τὰς ἰδέας τοῦ βουλευτοῦ Παρνασσίδος, ὅτι ἐν Ἑλλάδι ὁ πολίτης πληρώνει ὀλίγους φόρους, καὶ ὅτι εἶναι ἐπιβλαβὴς ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἐγγείου φόρου, καὶ μὴ ἐξετάσας μήτε τὰς θεωρίας τοῦ προλαλήσαντος ὡς ἐκτός τοῦ προκειμένου, μήτε τὰς αἰσθηματικὰς ἀγορεύσεις τῶν χθρῆ λαλισάντων, προσέβη εἰς τὸ ζήτημα, περὶ οὗ ἡ συζήτης. Κατὰ πρῶτον λοιπὸν ἐξετάσας τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου τοῦ 1852, ἐσύγκρινεν ἀμοιρίων τὴν διαφοράν καὶ εὗρεν, ὅτι διὰ μὲν τοῦ Νόμου τοῦ 1852 εἰσπράττοντο κατ' ἔτος ἄρχ. 5 ἑκατομ. περίπου, ἐν ᾧ διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν αἰετπραξίαι δὲν θὰ ὑπερβούν τὸ 1,500,000. Κυρίως ἀπέδειξεν, ὅτι θὰ πληρώνη ἕκαστος ἀναλόγως τῆς περιουσίας του, ὥστε οἱ πένητες, ἢ ὀλίγον, ἢ μηδὲν θὰ πληρώουν. Ἐπεὶ δὲν ἐπαίει, εἶπεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις μᾶς θέτει εἰς τὸ δилημα, ἐάν θέλωμεν νὰ ἔχωμεν ὁδοὺς, δεύλωμεν νὰ δεχθώμεν τὸν προκειμένον Νόμον, νὰ τὸν ἀποκρούσωμεν δὲ, ὅταν δὲν θέλωμεν τοιαύτας. Κηρυχθεὶς δὲ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ τοῦ Νομοσχεδίου ὡς ἐπωφελέος, ὑπέβαλε τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου, ὅπως ἀρχ. πᾶσαν δυσπιστίαν ὡς πρὸς ἐνδεχόμενὴν τινὰ καταχρῆσιν τοῦ κεφαλαίου τούτου.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ συνόλου καὶ τῶν καθ' ἑκάστη τοῦ Νομοσχεδίου ἐξηγήσεν, ὅτι ἐπιβάλλονται πρόσθετοι φόροι εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸ καθ' ἑαυτὸν φρονεῖ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἐάν δὲν φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐσόδων, καὶ καθ' ὅλην μὲν τὴν παρελθούσαν τριακονταετίαν, ἰδίως δὲ ἐφ' ὅσον καιρὸν αὕτη διεχειρίσθη τὰ κοινά, διότι πληροφoρεῖται, ὅτι συνεβρίσθησαν καταχρῆσεις. Ἄντι τούτου αὐτὸς οὐδέποτε θέλει

ψηφίσει ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἐγκύβηται ἀλλοῶς, διότι δὲν πρόκειται τῶτον περὶ τοῦ Νομοσχεδίου, ὅσον περὶ τῆς κακῆς καταστάσεως τοῦ Κράτους ἐνῆκα τῆς κακῆς διοικήσεως. Ὁ λαὸς δὲ ἔχει πλέον ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ δεύλει νὰ ἀποσυρθῇ τῆς διοικήσεως τῶν κοινῶν, ὅπως μὴ ἡ κατεπίσκη φθάσῃ εἰς τὸ ἐπακρόν. Ἡ Βουλὴ μαλιστα δεύλει νὰ λάβῃ τὰ πρὸς τοῦτο μέτρα καὶ ὑποδείξῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦτο. Ἐξακολουθῆσας κατόπιν ἐπισκοπῶν τοὺς ὅλους ἑπτανήσιους ὑπουργούς, ὅτι δὲν δεύλων νὰ λάβωσι μέτρα εἰς τὴν κυβέρνησιν, διότι ἦσαν ἐν ἀγνοίᾳ τῶν διατρέχόντων, καθόσον ἀλλῶς τε καὶ ἡ κατάστασις τῆς ἑπτανήσιου ἐχειροτέρευσε, καὶ κινδυνεῖ νὰ ματαιωθῇ ἡ ἐνωσις, συνεπέρκειν εἶπεν, ὅτι καὶ ἐστὶν ἡ θεραπεία, ἡ παρὰ τῆς τῶν ὑπουργῶν.

Ἰππολάβεν ἡ ἐπὶ τῶν Κνωστρικῶν ὑπουργῶν, ὅτι καίτοι εὐχαριστῶν τὸν προλαλήσαντα διὰ τὴν τελευταίαν συμβουλήν του, καὶ ὅμως ἀποκρούει αὐτὴν ὡς μὴ ζητηθεῖσαν. Τοῦ προκειμένου, εἶπε, νομοσχεδίου αὐτὸς κυρίως εἶναι ὁ αὐτοσχῆς, ὁ ὑποδείξας τοῦτέστι τὴν ἰδέαν εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον μετὰ χάριος γενομένην δεκτὴν. Ἡ Κυβέρνησις δὲν κρατεῖ τὰ χαρτοφυλάκια χάριν ἰδιοτελείας, ἀλλ' ὑπηρετεῖ τὴν πατρίδα, ἀπέδειξε δὲ, ὅτι οὐ μόνον γνωρίζει νὰ διδῇ λόγον εἰς τοὺς ἀντιποσώπους τῶν πράξεών της, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐμελέτησε τὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπέβαλε μέτρα θεραπείας, τῶν ὑποίων ἢ μὲν ἀξία εἶναι μετρίστη, ἢ δὲ ἐξέτασις δύσκολος, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἀπορεῖ διὰ τὴν ἐκτικὴν τῆς συζήτησεως. Κακῶς ἐξελέξατο ὁ ἀντιπολιτεύσις ὡς πῶς ἀγῶνος τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, τὸ ὑποῖον εἰς αἰ θετικόν, πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν καὶ σταθίζεται εἰς ἐπιστημονικούς καὶ πολιτικούς λόγους, τοὺς ὅποιους δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκβιθῇ ἐνταῦθα, καθόσον ἄλλως τε, μετὰ τὰ ἐκτεθέντα ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος βουλευτοῦ Τριφυλίας, εἶναι ἀποδεδειγμένη ἡ ἐσωτερικὴ χρησιμότης αὐτοῦ καὶ σπουδαιότης. Καὶ ἐν μὲν ἄλλῃ τινι αἰτίᾳ εἶχεν, μόνον, τὸ ὅτι ἀναρεῖ τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα μακρὰς τῆς Εὐρώπης, ὅτι δὲν ἐπιδείκνυται ἐπὶ τριακοντα ἔτη οὐδὲν αἰτίαν λόγῳ, ἀρκεῖ. Ἐάν δὲ πρόκειται νὰ πείσῃ αὐτὸς μετὰ τῶν συναδελφῶν του ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ἔθελον τὸ θεωρήσει ὡς τιμὴν καὶ δόξαν τῶν.

Περαιθεὶς εἶτα εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τοῦ κράτους ἀπέδωκεν αὐτὴν οὐχὶ εἰς αἰτίαις ἐγγυτέρας ἢ σημαντικὰς, ἀλλ' εἰς ἀπικτέρας, εἶπεν, ὅτι αἱ περιπελοκαὶ παρεχόμεναι εἰς ἀνταρθεύτων αἰτίων καὶ ἔχουν ὡς πηγὴν ἐποχὴν μακροτέραν.

Πρὸ πάντων δὲ παρήχθησαν, εἶπεν, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει ἡ μονιμότης εἰς οὐδὲν παρ' ἡμῖν πᾶνμα, ἀλλὰ ζώμεν ὑπὸ προσωρινότητος. Ὡς πρὸς τὴν κατὰστασιν τῆς ἑκταπλῆς πάντες τὴν γνωρίζουσι, καὶ ἂν δὲν ᾖται εὐάρεστος, οὐδεὶς ἔχει δικαίον νὰ παραποιῇ διὰ τοῦτο χάριν τῆς ἐκτῆς ἰδέας τῆς ἐνώσεως.

Ἐπανέθουν δὲ εἰς τὸ νομοσχέδιον εἶπεν, ὅτι οὐδεὶς ἀκοπὴς θαλάσσης ἢ καταχρήσεως ὑποκύπτεται, ὡς εἰσάγεται ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ καὶ ἐκ τῆς ὑποβληθείσης τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Τριφυλίας, καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει καθήκον νὰ προαδελφῇ τὴν ἀρχὴν τοῦ. Συμπεραίνων δὲ εἶπεν, ὅτι οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τρόπον σφέτως, καὶ ἂν ἄλλοι θεωροῦν ὡς σωτηρίαν τῆς πατρίδος τὸ νὰ ἀποσυρθῇ, οὕτῃ θεωρεῖ τοῦτο ὡς πολιτικὴν δειλίαν καὶ προδοσίαν τῆς εὐθύνης, ἥτις ἐνεπιστεύθη αὐτοῖς.

Ἀπάντησιν ἕτερος, ὅτι ὡς ἑκταπλῆς κηρύττει, ὅτι δὲν ἐπιζητοῦσιν ἐξαιρέσεις ἢ προνόμια. Τὸ δὲ προαίματον νομοσχέδιον θεωρεῖ ὡς ἀδικον, διότι ἐπιβάλλει φόρους, καὶ αὐτὸς δὲν ἐπιδέχεται νῆαν ἐπιβολὴν φόρων, ἀλλὰ μᾶλλον προτιμᾷ τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν, διότι ὁ τόπος ἔχει ἀνάγκην ἐπαρχιακῶν, ἁλλων καὶ δημοτικῶν ὁδῶν καὶ οὐχὶ ἐθνικῶν· ἐξηκολούθησε δὲ οὕτως ἀπατύσσων τὰς ἰδέας τοῦ διὰ μακρῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἀλλὰ, παρελθούσης τῆς ὥρας, πολλοὶ βουλευτὲς ᾤρξαντο ἀποχωροῦντες καὶ αἰτοῦντες τὴν ἀναβολὴν τῆς συνεδριάσεως διὰ τὴν αὔριον. Κατὰ συνέπειαν ὁ Πρόεδρος ἀναβαλὼν τὴν συζήτησιν εἰς αὔριον, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 7 μ. μ.

Ὁ Προεδρεύας Ἀντιπρόεδρος

Γ. Κ. ΜΑΡΚΟΡΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μ. Π. Ο. Κ. Ἰ. Δ. Η. Σ.

Γ. Ἀ. Ν. Τ. Ἰ. Π. Α. Σ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΕ΄.

Τῆς 13 Ὀκτωβρίου 1865.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς, δι' ἧς

ζητεῖται πίστωση διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τινῶν βουλευτῶν καὶ διὰ δαπάνας τινὰς τοῦ γραφείου.

Παρελθὼν εἶτα ὁ βουλευτὴς Γ. Ἰ. Κουδᾶτος ὑπέβαλε πρότασιν νόμου περὶ παραστάσεως τῶν διαδίκων ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῆς ἑκταπλῆς καὶ ἐκταπλῆς νὰ θεωρηθῇ κατεπείγουσα, ἡ δὲ Βουλὴ συνέθεσεν εἰς τοῦτο, ἐπομένως παρεπέμθη εἰς τυπωσιν ὅπως ἐγγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ἀγγελλθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ σηματισμοῦ νόμου νομοσχεδίου, ἐπαναλαβὼν τις τὴν κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν διακοπεῖσαν ἀγόρευσιν τοῦ, ἠγόρευσε κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, ἰσχυρισθεὶς, ὅτι εἶναι μὴ ἀποτέλεσματικόν, διότι τὸ κατ' ἔτος εἰσπραττόμενον ποσὸν δὲν εἶναι ἐπαρκές, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐγγύησις ἀρκούσα ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἡ προσωπικὴ ἐργασία εἶναι προτιμωτέρα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς συγκοινωνίας. Συμπεραίνων δὲ εἶπεν, ὅτι ἡ Βουλὴ, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ταῦτα καὶ τὸν ὑφιστάμενον εἰς τὴν κοινωνίαν κλονισμόν καὶ τὴν παραλυσίαν ἐνικα τῆς κακῆς διοικήσεως, θὰ ἀποσύρῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς ἀπὸ τὴν Κυβερνήτην ἀπορρίπτουσα τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ.

Προσθέσαντος δὲ τινος, ὅτι ἡ χθισινὴ ἀγόρευσις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν προδίδει ἐγνωσμένον, καὶ ἰσχυρισθέντος, ὅτι οὗτος διὰ τῆς παρ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενης ἐριμερίδος ἡ Ἑλλάς προεκάλεσεν ὅλα τὰ σκάνδαλα καὶ ἐνέπνευσε τρόμους εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ἐκ τῶν προαγορευθέντων οὐδεὶς ἀνέκρουσε τὸ νομοσχέδιον δι' ἐπιχειρημάτων θετικῶν καὶ σπουδαίων, ἐκτὸς τοῦ βουλευτοῦ Κεραλλήνης, ὅστις ὑπεστήριξεν ἐν σγέδιον, δι' οὗ τῷ ὄντι οὐ μόνον αὐτὸς ὁ νόμος, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι, καὶ ἐν γένει τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὑποστηριζόμενον φρολογικὸν σύστημα καθίσταται περιττόν· ἀλλὰ τὸ σύστημα τοῦ εἰρημένου βουλευτοῦ εἶναι ἀνεφάρμαστον, πρὸς τοῦτους δὲ καὶ ἀδικον καὶ ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν Γεωργίαν καὶ εἰς πᾶσαν παραγωγὴν, ἀρκεῖ δὲ νὰ καταστρέψῃ τὸν τόπον καὶ τὴν πρὸσδόν του. Ἐξακολούθησας δὲ κατόπιν ἀναπτύσσων τὸ νῆον τοῦτο οἰκονομικὸν σύστημα διὰ μακρῶν ἀνήρεσε τὰς θάλασσας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τέλους ἐσύστησε τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὡς λίαν ἐπωφελεῖς εἰς τὸν τόπον.

Προσέθηκεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι εἶναι τῷ ὄντι περιέργον πῶς τὸ παρὸν νομοσχέδιον ἔδωκε χώραν εἰς τὸ νὰ τεθῇ ζήτημα δυσπιστίας κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, μολαταῦτα

εὐχαρίστως τὸ δέχεται αὐτή. Ἐκκαλοθέσει δὲ διὰ μακρῶν
παιρῶν τὰς κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ἀπορρήσεις τῶν προλαλε-
σάντων, εἶπεν ἐπὶ τέλους, ὅτι τοιαύτη ἀντιπαλότητα, οἷα ἀνι-
στῆναι ἐν τῇ Βουλῇ, ὑπὸ τοῦ χρόνου, παραλαί πᾶσαν κυβερ-
νητικὴν ἐνέργειαν καὶ βλάπτει ἀντὶ τῆς βελτιώσεως τὴν κατὰ-
στάσιν τῶν πραγμάτων. Εἶναι δὲ ἐτοιμοὶ νὰ καταβῇ σωστὴ τὴν
ἐξουσίαν καὶ νὰ ὑποστηρίξωσι πᾶσαν δικόδογον Κυβέρνησιν, δι-
δόντες πρῶτοι τὸ παράδειγμα τῆς αὐταποκνήσεως, διότι τοῦτο
ἀπαιτεῖται τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους, ὡς ἔδωκαν ἐπὶ τῆς ὑπουργίας
τῶν τὸ παράδειγμα τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς νόμους.

Κατόπιν ἐλάσαν τὸν λόγον ἀλλελενοδόχως πολλοὶ ἑπὶ καὶ
κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, ἐπὶ τέλους διὰ μακρῶν ἐλάλησαν ὁ
προϋπουργὸς ἐπὶ τῇ τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῶν μακρῶν, τὰς
ὁποίας ἐπὶ τῇ ἐκ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀντικειμένη ὑπὸ
ἑτέρου ἐπίσης διὰ μακρῶν ἐλάλησαντος.

Κλεισθεὶς κατόπιν τῆς συζητήσεως, ἐτίθη ἐν ψήφισματι
ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου. Ἐκ τούτου δὲ, γενομένης κατ' ὁμο-
μαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τοῦ ψηφολέοντος Π. Μαυρομυχαλῆ καὶ Α-
Μπουκαυρην, πρέσβεως, κατὰ τὸ εἶδος πρυτανεύοντος πρωτοκα-
λῆν ψήφισμας, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέρχῃ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ
διὰ διὰ ψήφων 75 κατὰ 69.

Πρωτόκολλον ψηφισμάτων τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ εἴδους ζητήματος.

• Παραδίδεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου πρὸς σχη-
ματισμὸν πόρων πρὸς συντήρησιν τῆς διὰ τῆς ἐκτέλεσιν
συγκοινωνίας, καὶ ἡ ὁδὸς.

Κωνστ. Θεοδόπουλος	Ν	Παναγ. Κυριακός	Ο
Ἀνδρ. Μιχαλοπούλου	Ο	Ἀριστ. Μπαλάνος	Ο
Αἰκάς Λογιστάτης	Ν	Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ο
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	Ο	Ἀνδρ. Στάτος	Ν
Μιχ. Δ. Καίρης	Ο	Δημήτριος Γρίβας	Ο
Ν. Π. Καίρης	Ο	Γ. Γεροθανάσης	Ο
Δημ.	Ν	Π. Πετιμεζής	Ο
Α. Δα... ..	Ο	Ε. Θ. Δεληγιάννης	Ο
Κωνστ. Μανουσάκης	Ν	Γ. Παπούτας	Ν
Ὀθων. Μαυρογιάννης	Ο	Α. Ἀντωνόπουλος	Ο
Περ. Ἀναρ. Πετράκης	Ο	Ἀθαν. Γιαννίδης	Ο
Δημ. Καλλιπρόνης	Ο	Χ. Σακελλαριάδης	Ο

Πλ. Β. Μαυρομυχαλῆς	Ο	Τριαντ. Λαζαρίτος	Ν
Α. Πατρισταλάκης	Ο	Κωνστ. Κυπριαδῆς	Ν
Χρ. Μαστραππῆς	Ο	Στ. Παδοδάκης	Ο
Ιω. Σαράνης	Ο	Σωκράτης Κουρῆς	Ο
Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ο	Γεώργιος Μαρκοῦδης	Ο
Γ. Ζωμπούλας	Ο	Θεόδωρος Ζερβός	Ν
Ἀντ. Σ. Μήτσας	Ο	Νικόλαος Καρύδης	Ο
Π. Γουζούκας	Ν	Νικ. Πατρισταλάκης	Ο
Δημ. Τσιτοράκης	Ν	Παλ. Κωνσταντῆς	Ο
Γεώργιος Ἀποσταλίδης	Ν	Θεόδωρος Ρωμανός	Ν
Βάνος Μανωλίδης	Ο	Νικόλ. Λούδης	Ν
Δημ. Ζώτος	Ο	Γερ. Μαυρογιάννης	Ν
Κ. Λομ. Ἄδης	Ν	Νικ. Γεωργιάδης	Ο
Δ. Πατέλλης	Ν	Α. Ἀγγινός	Ν
Σ. Λιονταράκης	Ν	Α. Τσουγανάτος	Ν
Ιω. Πλάσιος	Ν	Γερ. Αντύπας	Ν
Ἀνδρ. Γ. Φωτοκάρδης	Ν	Ἀντώνιος Ζερβός	Ν
Α. Καραῖος Καραϊνίδης	Ν	Γεώργιος Φλωρίδης	Ν
Στέφ. Στεφανόπουλος	Ν	Γ. Ίκαλιώτης	Ο
Χ. Στεριόπουλος	Ν	Χ. Ίκαλιώτης	Ο
Ἀλ. Βλαστός	Ο	Γ. Αποδόδης	Ο
Ἀλέκος Αγγελάκης	Ο	Ἀναστ. Δημητριάδης	Ο
Λοκ. Καταίνης	Ο	Ἀνδρ. Νότης	Ν
Ἀναγν. Δημητρίου	Ο	Εὐστ. Κανελλόπουλος	Ο
Πέτρος Ζάνος	Ο	Ιω. Γ. Ιωάννου	Ο
Ιωάννης Βλαβιανός	Ο	Εὐθ. Οικονομόπουλος	Ο
Σπυρ. Μαλασπίνας	Ν	Γεώργιος Ἀριάνης	Ν
Κωνστ. Πατάλης	Ο	Εὐμ. Κωνσταντῆς Κετολέων	Ο
Ἀναστ. Μιχαλοπούλου	Ν	Κοσμάς Πανάτος	Ν
Ιωάννης Ζαβάρης	Ο	Δημ. Βροντίτης	Ν
Σωτ. Πατρισταλάκης	Ο	Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	Ο
Αἰων. Πετιμεζής	Ο	Σπ. Παπαδόπουλος	Ο
Ἀνδρ. Οικονομόπουλος	Ο	Ν. Καπανιόπουλος	Ο
Ιω. Παπαδόπουλος	Ο	Ιω. Βαλασσοπούλου	Ο
Ιωάννης Φιλέσσας	Ο	Σπ. Σπυλιωτάκης	Ν
Περ. Μαυρομυχαλῆς	Ο	Σπ. Κοπανιόπουλος	Ο
Γ. Πατρισταλάκης	Ν	Ιω. Α. Κορριωτάκης	Ν
Κωνστ. Δημητριάδης	Ο	Α. Κορριωτάκης	Ν
Ἀλ. Κοντοστάυλος	Ο	Γεώργιος Λάτσης	Ν
Ιω. Μπαλάνης	Ν	Βασ. Α. Σπυριόπουλος	Ο

Ἀλ. Σταματόπουλος	Ο	Εὐθύμιος Κεχαγιᾶς	Ν
Ἀριστοτέλης Βαλκωρίτης . . .	Ο	Λουκάς Καραλιθάνος	
Γεράσι. Σέρβος	Ο	Σπυρ. Κορμεζῆς	Ν
Δημήτριος Τσαμόπουλος	Ν	Α. Γρηγόπουλος	Ο
Δημήτριος Παπαλουκάς	Ν	Μπενιζέλος Γεώργιος	
Γεώργιος Μπουκίδης	Ο	Α. Μπουκανούρης	Ν
Χρῆστος Α. Χρηστόπουλος . . .	Ο	Θάνας Κανακάρης	
Βασ. Δημητριάδης	Ο	Κωνστ. Δαρειώτης	Ν
Ἀναγ. Σταυρόπουλος	Ν	Ἀθαν. Μισυρλῆς	Ν
Σπυρ. Οἰκονομίδης	Ν	Ἰωάννης Δουλιδης	
Ἀθανάσιος Συναϊώτης	Ο	Κωνστ. Μελαχρινός	Ο
Ἀσπ. Ζατουνίτης	Ν	Γεώργιος Μπουμπουλής	
Σενοφών Λογοθέτης	Ν	Δημ. Θεοχάρης	Ο
Ἰωάννης Ἀλεξίου	Ν	Κωνστ. Πλάτος	
Ἐπ. Δεληγεώργης	Ο	Ἀχιλλεύς Ματαξᾶς	Ν
Χαρίλαος Τρικούπης	Ο	Μιττιάδης Κανάρης	Ο
Ἀλ. Ξάνδρος Κουμουνδούρος . .		Εὐστρ. Παρίσης	Ν
Περ. Μπούτος	Ν	Ἰάκωβος Παξιμαδης	Ν
Π. Καλαμαριώτης	Ν	Ματθαῖος Γιαννούλης	Ν
Ἰω. Προδελέγιος	Ν	Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ν
Π. Μοδινός	Ν	Ἀθ. Γρηγοριάδης	Ο
Ἀριστ. Γραυτοπούλος		Τσίρκος Μαυροειδης	
Ἐμ. Ναυπλιώτης	Ο	Β. Σκαλισσοδήμος	
Ν. Κονταράτος	Ν	Δημ. Βότσαρης	Ο
Ν. Φαρμάκης	Ο	Σπυρ. Καραμάνος	Ν
Ἰω. Πρωτοπαπᾶς	Ο	Σταυ. Κοριζῆς	Ν
Ν. Καναβός	Ο	Δημ. Βούλγαρης	Ο
Δ. Ψηλάντης		Ἀθανάσιος Μισούλης	Ο
Κωνστ. Εὐθυμίου	Ο	Ἀνδρ. Κουντουριώτης	Ο
Τηλέμ. Ρούκης		Τασ. Πλέσσας	Ο
Κίμων Χριστοδούλου	Ν	Αθ. Χατζόπουλος	Ν
Ἀντ. Α. Μαυρομιχάλης	Ο	Δ. Τσιριμώκος	Ο
Ἰω. Κιτσάκος		Δ. Χατζίσκος	Ο
Π. Λεωτσάκος	Ο	Δ. Κριζώτης	Ο
Α. Κουμουνδουράκης	Ν	Ν. Βουδούρης	Ο
Χ. Χριστόπουλος	Ο	Αὐγ. Ἀδέρωφ	Ν
Χ. Κανελλόπουλος	Ο	Κωνστ. Κανάρης	
Κ. Οἰκονομόπουλος		Δημ. Βαλαβάνος	
Δημ. Μακρῆς	Ν		

Κατόπιν ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν
περὶ ὥραν 9 Μ. Μ.

Ὁ Προεδρεύων: Ἀντιπρόεδρος

Γ. Κ. ΜΑΡΚΟΡΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ἀντίπας,

Γ. Ἀποστολίδης,

Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Νῆ'.

Τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1865.

Πλήρως γινομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνε-
γνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ
ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφο τοῦ Προέδρου τοῦ ὕπουργ. Συμβουλίου,
δι' οὗ ἀναγγέλλεται, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διώρισε Πρόεδρον
μὲν τοῦ ὕπουργείου καὶ ὕπουργόν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ
προσωρινῶς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης τὸν Κ. Ἐπ. Δεληγεώργην, ὁ-
ποῦργόν δὲ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν Κ. Δημ. Χρηστίδην, ἐπὶ
τῶν Ἐσωτερικῶν τὸν Κ. Θεοκ. Ζαΐμην, ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
τὸ Κ. Δημ. Γρίβαν, ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν τὸν Κ. Ἀντ. Μαυρο-
μιχάλην καὶ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως τὸν
Κ. Δημ. Καλλιφρονά. Ἀνεκοινώθησαν ἀκολουθῶς τὰ ἑξῆς ἔγ-
γραφα.

1.) Ἀναφορά διαφόρων κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν περὶ
ἀποξηράνσεως τῆς Κοπαίδος λίμνης.

2.) Ὁμοία ἐπαρχου Κυθέρων περὶ διατηρήσεως τῶν δικαστη-
ρίων εἰς τὴν Νῆσον ταύτην.

3.) Ὁμοία κατοίκων τῶν δῆμων Βούλακος καὶ Συλλοῦντος
τῆς Ὀλυμπίας, αἰτούντων νὰ ὑπαχθῶσι διοικητικῶς καὶ δικτ-
στικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Πίλειας.

4.) Ὁμοία τοῦ συνταξιούχου Ἰω. Σκαρδούλα περὶ αὐξήσεως
τῆς συντάξεώς του.

5.) Ὁμοία διαφόρων κατοίκων Μεγαλοπόλεως, αἰτούντων τὴν
μὴ παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συγχωνεύσεων τῶν ἐπαρ-
χιῶν.

6.) Ὁμοία ἀδελφῶν Δοδαίων ἐξ Ἀταλάντης, ἐξαιτουμένων
τὰς πέριξ τῆς Ἀταλάντης ἐθνικὰς ἐσοκάς καὶ

7.) Πρότασις Νόμου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Γουθίου Ἡλ. Μαυρομιχάλη περὶ συστάσεως Πρωτοδικαίου εἰς τὴν πόλιν Γουθίου. Περὶ ἐπεμπεύθησαν δὲ κατὰ τὸν Κανονισμόν.

Παρατηρήσαντες κατόπιν τοῦ Προέδρου, ὅτι τὰ ἀφορῶντά τας ἐν Λαυρίῳ σκωρίας ἐγγράφα ἐτυπώθησαν καὶ διανεμηθήσαν, παρετήρησάν τις, ὅτι, ἐπειδὴ θεωρεῖ σπουδαῖον καὶ καταπείγον τὸ ζήτημα τοῦτο, τόσο μάλλον, καθ' ὅσον ἡ ἑταιρία εἰσάγει τὰς Ἑλλάδος οὐκ ὀλίγα ποσὰ ἀνευ τινὸς ταπεινοῦ φόρου, νομίζει, ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἡμέρα τις πρὸς συζήτησιν καὶ τοιαύτην προτείνει τὴν προσεχῆ δευτέραν.

Κρίνοντες δὲ ἑτέροι, ὅτι τὸ πρῶτον ὑπουργεῖον συνέστησεν ἐπιτροπὴν τινα εἰς ἐπιστημόνων, ἣν ἐπέμψεν πρὸς καταμείρησιν τοῦ ποσοῦ τῶν σκωριῶν καὶ ἐπιστημονικὴν ἐξετάσιν τῆς ποιότητος αὐτῶν, ἐπομένως ὅτι ἡ βουλὴ δεῖν νὰ ἀναμείνῃ τὸ ἀποτέλεσμα καὶ τότε νὰ προβῇ εἰς συζήτησιν, ἐπανέλαβεν ὁ προλαλήσας, ὅτι τὸ ἔργον τὸς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιτροπῆς οὐδόλως εἶναι χρήσιμον εἰς τὴν βουλὴν, ἥτις πρόκειται νὰ λύτῃ ἑτέρον ζήτημα, ἥτοι ἀν αἱ σκωρίαι εἶναι δημοσία περιουσία, κατὰ τὸν περὶ μεταλλείων Νόμον, ἡ ἐθνικὴ. Τοῦτου δὲ λυθέντος ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, τότε ἐπέρχεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκτιμῆσεως τοῦ τε ποσοῦ καὶ τῆς ποιότητος.

Παρατηρήσαντες δὲ ἑτέροι, ὅτι ἡ βουλὴ ὀφείλει νὰ χορηγήσῃ τὸν ἀρμόδιον χρόνον εἰς τὴν νέαν Κυβέρνησιν νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ ἀρυσθῇ ὅσαι δυνάται πληροφορίες, ὅπως ἐν καιρῷ τῆς συζητήσεως ὃ ἐνήμερος, τοῦ δὲ Πρωθυπουργοῦ προθέσαντος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀσχοληθῇ τάχιστα ἐπὶ τοῦ πινακισμένου καὶ θίλει φωτίσει καὶ αὐριον εἰ δύνασθαι τὴν βουλὴν, οὐδέμις ἐπὶ τοῦ ὁρισμοῦ ἡμέρας συζητήσεως ἐπῆλθεν ἀπόρριψις.

Ἀγγεληθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμετέρας διατάξεως εἶναι διαφορὰ Νομοσχέδια τῆς Κυβερνήσεως ὡρμα πρὸς συζήτησιν, λαβὼν τὸν λόγον ὁ Πρωθυπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἡ νέα Κυβέρνησις, μὴ λαβούσα εἰσέτι τὸν ἀρμόδιον καιρὸν νὰ μελετήσῃ τὰ ὑπὸ τῆς προκατέχου εἰσαχθέντα διάκριτα Νομοσχέδια, ἐξαίτεται τὴν ἀνοβολὴν τῆς συζητήσεως αὐτῶν μέχρι οὗ δὴλως ποία ἐκ τούτων ἀναγκάζει καὶ ποία ὑποστηρίζει. Προσέθηκε δὲ, ὅτι λέγων ταῦτα δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν συζήτησιν διαφόρων ἄλλων προτάσεων, ὑπὸ τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν προταθεισῶν, καὶ ἄλλων τυχατικῶν ἐργασιῶν, οὐδόλως δὲ ἀποκράσει τὴν συζήτησιν τινῶν ἐκ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρῃ διατάξει τεθειμένων, οἷα εἰσὶ α.) περὶ ποσμηθείας κουκουλοσπόρου β.) περὶ παρα-

χωρήσεως γηπέδου εἰς τὸν Ἀῆμον Πειραιῶς, καὶ γ.) τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1865.

Οὕτω δὲ, συναυσεσάσης τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἀναβολὴν, ἐτίθη ὑπὸ δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένετο δι' ἀναστάσεως δεκάτῃ ἡ πέντεταις περὶ χορηγίας πιστώσεως ἄρχων 40,000 διὰ προμήθειαν κουκουλοσπόρου τῆς ἰαπωνίας.

Τέθεν ἀκολουθῶν εἰς τρίτην καὶ τελευταίαν συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸν Ἀῆμον Πειραιῶς δύο στρεμμάτων ἑθνικῆς γῆς πρὸς ἀνέγερσιν σφαγείου ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον ὡς ἑξῆς.

Ἐλθόντων μοναδικόν.

Παραχωρεῖται τῷ Ἀῆμον Πειραιῶς ἑκτάσις δύο στρεμμάτων ἑθνικῆς γῆς ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς διωνύμου πόλεως πρὸς ἀνέγερσιν σφαγείου.»

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ἀναγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1865, ἔλπει, συναίνεσθαι τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίασιν περὶ ὧραν 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ἀντίπας,

Γ. Ἀποστολίδης,

Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΥ.

Τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1865.

Πλήρης γνησίμως τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγέρθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς πλειοψηφίας καὶ ἐπεξεβήσαν.

Ἀναγνώσθησαν τὰ ἑξῆς ἐγγράφα.

1.) Διαφορὰ προτάσεως Νόμων ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Γ. καὶ Χ. Ἰεραβάτων περὶ διενεχῶν ἀγροκτηνίων καὶ ἐδαφοκτηνίων, περὶ ἐξαγορῆς ἐμφυτεύσεων, κανόνων καὶ ἐδαφοκτηνοποιίας, περὶ ἐξαγορῆς ἐμφυτεύσεων, κανόνων καὶ ἐδαφοκτηνοποιίας, περὶ καταργήσεως τῶν ἐσωτερικῶν ἀσφαττερῶν, περὶ νομιμῶν, περὶ καταργήσεως τῶν ἐσωτερικῶν ἀσφαττερῶν, περὶ καταργήσεως τοῦ διακώματος τῆς προτιμῆσεως, περὶ ὁπλοφορίας καὶ περὶ διαχειρίσεως ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, ἀφορώσαι τὰς ἰονίους Ἀἴονας.

2.) Όμοία του Βουλευτού Τσιριμώκου περί συστάσεως Ερε-
τειού εν Λαμία.

3.) Αναφορά διαφόρων κατοίκων του Δήμου Αροανίας περί
διαίρεσεως του Δήμου τούτου και περί συστάσεως νέου υπό την
επωνυμίαν Παίων.

4.) Όμοία διαφόρων κατοίκων των χωριών Ποδογοράς, Σι-
ριάδου και Ξηροκαρυαίνης της Ιόρτυνος, δι' ης αιτούσι να ενώθωσι
τά χωρία αυτά μετὰ τοῦ πρώην Δήμου Πάου των Καλαβρύτων.

Παραπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ανακοινώσαντος εἰτα τοῦ Προέδρου ἔγγραφον τοῦ Πρωτάνει-
του Πανεπιστημίου, δι' οὗ ἀναγγέλει εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι τὴν
προσυχὴ Κυριακὴν γίνεται ἡ ἐγκαθίδρυσις τῶν νέων ἀρχῶν τοῦ
Πανεπιστημίου καὶ παρακαλεῖ τοὺς βουλευμένους ἐκ τῶν Κ. Κ.
Βουλευτῶν νὰ παρεμβῶσι, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξητήσατο νὰ
προτιμηθῇ ἐκ τῶν ἀντικειμένων τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἡ
συζήτησις τῆς προτάσεως περὶ προμηθείας κορυκολοσπόρου, ὡς
κατεπειγούσης. Συνεπιδόσης δὲ τῆς Βουλῆς, ἐτέθη ὑπὸ τρίτην
καὶ τελευταίαν συζήτησιν ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος πρότασις, ἐφ' ἧς
λαβὼν τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ἡ πρότασις εἶναι περιοριστικὴ,
διότι ἀντὶ νὰ παρέλθῃ εὐκολίαν εἰς τοὺς σκωληκοτρόφους ἐνδέχεται
νὰ ὑπεριττήσῃ τὴν κερδοσκοπίαν πρὸς ἀποφυγὴν λοιπῶν παντὸς
ἐνδεχομένου προτείνει ὅπως σημειωθῇ, ἂν ὅχι ἐν τῇ πιστώσει,
τοῦλάχιστον ἐν τοῖς πρακτικαῖς, ὅτι ἡ διανομὴ τοῦ κορυκο-
λόσου θὰ γίνηται κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀναγκῶν τῶν σκωλη-
κοτρώων ἐκάστης ἐπαρχίας.

Παρατηρήσαντος δὲ ἐτέροι, ὅτι τοῦτο εἶναι ἀντικείμενον τῆς
ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου, ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι ἐλλόγιμος, ἐπειδὴ
ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου, δὲν πρέπει νὰ ἀφεθῇ εἰς τὴν
ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν νὰ διανεμῇ κατὰ τὸ δοκοῦν τὸν κορυ-
κολόσου, προτείνει δὲ πρὸς ἄρτιον πάσης ἐνδεχομένης κατε-
χρήσεως τὴν ἐξῆς προσθήκην, ὡς δεύτερον ἄρθρον τοῦ προκειμέ-
νου Νομοσχεδίου.

Ἄρθρον 2.

«Ὁ κορυκολόσπος θέλει διανεμηθῇ κατ' ἀναλογίαν εἰς τοὺς
σκωληκοτρόφους Νομούς τοῦ Κράτους καὶ ἐκείθεν εἰς τοὺς
διαφόρους Δήμους. Εἰς δὲ τοὺς σκωληκοτρόφους Δημότας, τῇ
παίτησιν των, θέλει γίνεαι ἡ διανομὴ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Δημάρ-
χου, τοῦ Μηρνοδίκου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμ-
βουλίου.»

Προσέθηκεν ἑτέρας, ὅτι ἀποκρούει κατ' ἀρχὴν τὸ προκείμενον
Νομοσχεδίον, ὡς ἀντικείμενον εἰς τὰ τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τὴν
ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν, διότι οὐ μόνον θεωρεῖ τοὺς Ἕλληνας
ἀνικάνους τρόπον τινὰ νὰ ἀσκηθῶσι περὶ τῶν συμφερόντων των,
ἀλλὰ καὶ καταστρέφει τὴν αἰλλαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ
ἐμπορίου, ὑποθάλλει δὲ καὶ τὰ παρήκοντα τῶν λοιπῶν κλάδων
τῆς βιομηχανίας. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐνδέχεται εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν
αὐτοῦ νὰ παρουσιασθῶσι δυσχερεῖαι καὶ ζημίαι, διδόνται γὰρ
εἰς ἀποζημιώσεις. Διὰ τοὺς λόγους τούτους προτείνει τὴν
ἀπόρριψιν αὐτοῦ.

Απαντήσαντος δ' ἄλλου, ὅτι δὲν εἶναι ὀρθαὶ αἱ θεωρίαι τοῦ
παραλήσαντος, διότι ἡ Κυβέρνησις ἔχει καθῆκον νὰ προστα-
τεύῃ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν γεωργίαν, προτείνοντες ὁ Πρωτο-
πυργός, ὅτι ἡ προκειμένη πρότασις οὐδόλως προσβάλλει τὴν
ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν πολιτῶν, διότι, ὅταν καὶ αἱ
Κυβερνήσεις τῶν τὰ μάλιστα εὐνομιονομούντων καὶ ἐλευθέρων ἑ-
θνῶν πολλάκις ἔρχονται εἰς ἐπικουρίαν ἑνὸς ἢ καὶ πολλῶν κλά-
δων τῆς βιομηχανίας ἢ τῆς γεωργίας, πολὺ περισσότερον καὶ
ἐν Ἑλλάδι δύναται νὰ γίνῃ τοῦτο, ὅπου δὲ ὑπάρχουσιν αἰτῆ-
λαχοὶ εὐκολαί καὶ συνεταρισμοί, μαλιστα δὲ ἐν τῇ προκει-
μένῃ περιπτώσει, καθ' ἣν εὐρίσκονται εἰς ἀδύνατότητα οἱ σκω-
ληκοτρόφοι περὶ τῆς ἐπιτυχίας ἢ μὴ τοῦ κατὰ τὸ ληξάν εἶος
ἐξαχθέντος σπόρου ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τραπέντων μετα-
ξοσκωληχῶν τῆς Ἰαπωνίας. Εἰς πρὸς τὰς ἐν τῇ ἐκτελέσει δὲ
δυσχερεῖας παρατηρεῖ, ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο δὲν λαμβάνεται
πρώτην φορὰν σήμερον, διότι καὶ εἰς τὸ παρελθὸν πολλάκις ἐ-
λήφθησαν τοιαῦτα μέτρα ὑπὲρ τῆς κινδυνεύούσης βιομηχανίας
καὶ οὐδεμία κατάχρησις ἐλάβε χώραν.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα ἐτέθη εἰς ψήφισιν καὶ ἐγέ-
νετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως, ὡς εἶχεν ἐν τῷ σχεδίῳ, ἡ προκειμένη
πρότασις, μὴ γεινομένης δεκτῆς τῆς προταθείσης προσθήκης ἔχει
δὲ ὡς ἐπεται.

Ἄρθρον μόνον.

«Χορηγείται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων ἀνα-
πληρωτικὴ πίστωσις ἐκ ἀρχαίων 40,000 πρὸς ἀγοράν κο-
ρυκολοσπόρου τῆς Ἰαπωνίας, παραχωρηθησομένου εἰς τοὺς ἔχον-
τας ἀνάγκην αὐτοῦ κατοίκους ἐπὶ ἀποδοσὶ τοῦ ἀντιτίμου του.»

Παρίθων εἰτα ὁ ἐπὶ τῶν Θεσμοδικῶν ὑπουργός ὅπως πλη-
ροποιήσῃ τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν σκωλῶν τοῦ Λα-
τίου, εἶπεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εὐθὺς ἀπὸ τῆς Βουλῆς ἐπιλήθη τοῦ

200,000 εἰς 250,000 δραχμάς, ὥστε τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀναβαίνει ἐν συνόλῳ εἰς δραχ. 854,700.

Ἀνεγνωσθὲν μετὰ ταῦτα τὸ ἐπόμενον Δ'. Κεφῆλ. καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀναδιωσθέντος μόνον, κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ μὲν ἐξ ἀλλοτρίων ἐσόδου ἀπὸ δρ. 650,000 εἰς 700,000, τοῦ δὲ ἐκ σταφιδίων καὶ ἀμπελιῶνων ἀπὸ δρ. 220,000 εἰς 300,000 ὥστε τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀναβαίνει ἐν συνόλῳ εἰς δραχ. 2,635,760.

Ἀναγνωσθέντα εἶτα κατὰ σειράν τὰ ἐπόμενα κεφάλαια Ε'. Ζ'. καὶ Ζ'. ἐγένοντο δεκτά, ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἔχουσιν, ἀνευ ἀντιρρήσεως. Ταῦτα δὲ ἀναβαίνουν ὡς ἑξῆς:

Κεφῆλ. Ε'. «Ἐκποιήσεις ἐθν. κτημάτων»	Εἰς δρ. 998,000
» Ζ'. «Διάφορα εἰσοδήματα»	» » 447,025
» Ζ'. «Ἐκκλ. εἰσοδήματα»	» » 294,200.

Ἐπίσης ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἐπόμενον Κεφῆλ. Η'. ἀναδιωσθέντος, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ ἐκ κεκλησμένων χρήσεων ἐσόδου ἀπὸ δραχ. 300,000 εἰς 1,200,000, ὥστε τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀναβαίνει ἐν συνόλῳ εἰς δραχμάς 1,215,000.

Ἐπὶ τέλος ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ τελευταῖον Θ'. Κεφάλαιον, μειωθὲν κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἐν συνόλῳ εἰς δραχμάς 200,000.

Διὰ τῶν γενομένων αὐξομειώσεων τὸ ὅλκον ποσὸν τῶν ἐσόδων ἀναβαίνει εἰς δραχμάς 26,972,913.

Ἐπομένως ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ ἀναγνωσθὲν νομοσχέδιον ἔχον, ὡς ἐτροποποιήθη, οὕτως.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1864 πείσῃ καὶ διὰ τὴν χρῆσιν 1865, προσέθηκε δρ. 4,665,000 πλεονεξισμῶν τοῦ πρώτου Ἰονικοῦ Κράτους κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐνδιαλαμβανόμενα ἐν τῷ τῶν ἐσόδων πίνακι.»

«Ἐπομένως τὰ ἐσοδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1865 ὑπολογίζονται εἰς δραχμάς εἴκοσι ἑξατομμύρια, ἑνεακοσίας πεδωκομήκοντα δύο χιλιάδας καὶ ἑνεακοσίας δέκα τρεῖς ἀριθ. » 26,972,913.»

Ἀρξάμενοι κατόπιν τῆς συζήτησεως τῶν ἐσόδων ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀνεγνωσθῆσαν κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειράν τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τούτου καὶ ἐγένοντο δεκτά ὡς σημειοῦνται ἐν αὐτῷ, μειωθέντος μὲν τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ Κεφαλαίου 6/8

κατὰ δραχμάς 1460 ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως δύο ἐπιθεωρητῶν διὰ τοὺς δύο τελευταίους μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἐπίσης καὶ τῶν ἁρθρῶν 3 καὶ 4 τοῦ Κεφ. 3 κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, τοῦ μὲν 3 κατὰ 10,000, τοῦ δὲ 4 κατὰ 40,000, αὐξηθέντος δὲ τοῦ κεφαλαίου 15 κατὰ 6,000 δρ. ἐπὶ πλέον.

Ἐπίσης ἀνεγνωσθῆσαν κατὰ σειράν τὰ διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ συμπληρωτικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἑπτανήσου τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἐγένοντο δεκτά, ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, διαγραφέντων μόνον τοῦ κεφαλαίου 10 ἄρθεσι φόροι, καὶ τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ κεφαλαίου 11 ἀποδοχαὶ χαρτοσήμου, καὶ τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ κεφαλαίου 6, ὅλκων καὶ ἔξοδα ὑπουργείου.

Διὰ τῶν ἐπενεχθεισῶν αὐξομειώσεων τὰ ἔξοδα τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τῶν τῆς ἑπτανήσου ἀναβαίνουν ἐν συνόλῳ ὡς ἑξῆς:

Α'. Χρέος δημόσιον	Δρ. 4,957,542
Β'. Χορηγίαι	» 1,125,000
Γ'. Ἀποζημιώσεις καὶ ἔξοδα βουλῆς . .	» 408,520
Δ'. Γενικὴ ὑπηρεσία	» 1,218,940
Ε'. ἔξοδα διοικήσεως ἐπιστάσεως καὶ εἰσπραξέως φόρων	» 1,984,527.62
Ζ'. Διάφοροι πληρωμαὶ	» 556,000

Ἐν ὅλῳ Δραχ. 10,250,529.62

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ἀναγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ τὴν 5 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΗ'.

Τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκριθῆσαν.

Ἀνεκοινώθησαν αἱ ἑξῆς προτάσεις.

α) Τοῦ βουλευτοῦ Ν. Καίτη περὶ ἐπιβολῆς φόρου διὰ τὴν κατασκευὴν προχυμαίας εἰς τὸν λιμένα Κορθίου τῆς νήσου Ἀνδρου.

β) Τοῦ βουλευτοῦ Σ. Παλιῆ περὶ ἀπαλλαγῆς ἀνανεώσεως ἐγγράφων.

Παραπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἀγγελλθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ταύτης εἶναι ἢ ἐξακολουθεῖς τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ε. i, παρετήρησάν τις, ὅτι τὸ Σάββατον ἐκάστης ἐβδομάδος ὤριστα διὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἀναφορῶν, ἐπειδὴ δὲ τοιαῦται ἀναφοραί εἰσὶ πολλάί ἐκκερμαίς, προτείνει νὰ προταγῇ ἡ συζήτης αὐτῶν.

Συνανεσάσθη τῆς Βουλῆς, ἀνεγνώσθη πρῶτον ἡ ὑπ' ἀριθ. 9 ἀναφορὰ τινῶν καταδικῶν, ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ Ναυπλίου κρατούμενων καὶ ἐξαιτουμένων ἀνακούρισίν τινα τῆς κακῆς καταστάσεως τῶν. Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ ταύτῃ λαβὼν τις τὸν λόγον παρέστησε τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν φυλακῶν Παλαμηδίου καὶ Ναυπλίου, καὶ συνέστησεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ σπουδαία μέτρα, περὶ βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῶν ἐν αὐταῖς κρατούμενων, ἀσχολοῦσα, εἰ δυνατόν, τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς εἰς ἐργασίαν. Ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νὰ συνδυασθῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη μετὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11 καὶ νὰ συσταθῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Κατόπιν ἀνεγνώσθησαν αἱ περιλήψεις τῶν ὑπ' ἀριθ. 10, 12, 13 καὶ 14 ἀναφορῶν ὁμοῦ δὲ καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν γνώμοδοτήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, αἵτινες ἐγένοντο δεκταὶ ἔχουσαι οὕτως. ε'. Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10 ἀναφορᾷ τοῦ Ἰωάννου Ζιακᾶ, ἐξαιτουμένου νὰ ὑπαγῇ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 13 Ὁβρίου 1864 Νόμου καὶ νὰ μὴ θεωρηθῇ ὡς συνταξιοῦχος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον, εἰς ὃ ἀπόκειται ἡ τῶν νομίμων ἐνέργεια.

ιβ'.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 12 ὁμοίας τοῦ Δ. Πάσα ἐπιλογίου τῶν ἀπομάχων, ἐξαιτουμένου τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνδοπασιπιστοῦ, ὃν ἡ Προσωρ. Κυβέρνησις τῷ ἐχορήγησε, καὶ ἡ Συνέλευσις ἀρνήσασθαι.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ, νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον καὶ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἵτησιν τοῦ ἀναφερομένου.

ιγ'.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13 ὁμοίας τῆς Μίνος Κοντοσταύλου καὶ Λίκατ. Βίμβου κτλ. παραπονομένων, ὅτι ὑπεβλήθησαν εἰς κάθαρσιν καὶ τοι προσελθοῦσαι ἐκ Μασσαλίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ τιθῇ εἰς τὸ ὄργειον.

ιδ'.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 14 ὁμοίας τοῦ Στυλιανοῦ Μανιώτη, ζητούντος τὸν βαθμὸν τοῦ λοχίου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 15, ἀντικείμενον ἔχουσας τὴν αἵτησιν τῶν

Ἀγγλῶν μετόχων τοῦ δανείου τοῦ 1824 καὶ 1825, ἐπὶ τῇ προίτασι τοῦ προϋπολογιστοῦ ἡ Βουλὴ ἀπεράσθη νὰ σταλῇ ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἀναφορὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀπλῶς καὶ ἀνευ συστάσεως.

Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 16 καὶ 18 ἐγένοντο δεκταὶ αἱ γνώμαι τῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσαι οὕτως.

αιγ'.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 16 ὁμοίας ἐνοικιαστῶν τοῦ δήμου Αἰγυτίου, ἐξαιτουμένων τὴν ἀναστολὴν τῆς καταδιώξεως τῶν ἐνεκα τόκων εἰσπραχθέντων κεφαλαίων.

αἱδ. Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι νόμιμον ἐπ' αὐτῆς.

αιε'.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18 ὁμοίας κατοίκων τινῶν τῆς Ἠθάκης ἐξαιτουμένων νὰ τὰ χωρία Σταυρός καὶ Λεύκη ἐνοθῶσι μὲ τὸ διαιρέσιμα Κισίου καὶ οὐχὶ μὲ τὸ τῆς Κολλιεργίας.

αἱβ. Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον, ὅπως λάβῃ ταύτην ὑπ' ὄψιν καὶ ἐνεργήσῃ τὰ δεόντα.

Ἀνεγνωσθεῖσας τῆς περιλήψεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 19 καὶ 20 ἀναφορῶν ἀντικείμενον ἔχουσας τὴν αἵτησιν τοῦ Ν. Μαυρασιδῆ περὶ ἐπιβελτίσεως νόμου προνομίων διὰ τοῖς ἐφευρέται, λαβὼν τις τὸν λόγον παρέστησε τὴν ἀνάγκην τοῦ νόμου αὐτοῦ καὶ ἐπρότεινε νὰ γείνη δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τῆς ἐκκερμαίσεως περὶ τοῦ Γαλλικοῦ νόμου τῶν προνομίων καὶ νὰ σταλῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Συνανεσάσθη τῆς Βουλῆς, ἀνεγνώσθη ἡ σχετικὴ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Μεγαλοπόλεως Σινανιώτου καὶ, γεινομένης δεκτῆς τῆς ἀρχῆς, παραπέμφθη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21 ἀναφορᾷ τοῦ Γ. Μαντζούνη ἐξαιτουμένου δραχμ. 1200 διὰ τὰ διανεμηθέντα εἰς τοὺς πληρεξουσίους ἀντίτυπα τοῦ συγγράμματος τοῦ Λημενιά, πολλοὶ ἔλαβον τὸν λόγον, καὶ ἄλλοι μὲν ἐπρότεινον νὰ παραπεμφθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἄλλοι νὰ τῷ χορηγηθῶσιν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς 500 δραχμαὶ λόγῳ ἀποζημιώσεως ἢ καὶ λόγῳ δωρεᾶς, ἐπειδὴ εἰρίσκειται εἰς οἰκονομικὰς ἀσχετίαν, ἑτέροι δὲ ἀπέκρουσαν πᾶσαν ἀποζημίωσιν ἢ δωρεάν, καὶ διότι τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὸ ἀρθ. 21 τοῦ Συντάγματος, καὶ διότι ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει ὑποχρῶσιν τινα νὰ ἐξετάσῃ τὰς δωροληψίας τῶν Πληρεξουσίων τῆς Συνελεύσεως. Ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τελευταίαν ταύτην γνώμην μὴ συνανεσάσθαι νὰ χορηγηθῇ ἀποζημιώσιν ἢ δωρεάν.

Κατόπιν ανεγνώσθησαν αἱ περιλήψεις τῶν ὑπ' ἀριθ. 22—32 35, 36, 37 ἀντιρροῶν καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν γνωμοδοτήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτάς, ἐγκύσας οὕτως.

«κβ'.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 22 ὁμοίας τοῦ Κ. Παπαδοπούλου δικαστικῷ κλητῆρος, παραπονομένου κατὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν ὀργάνων του, ἀρνηθέντων τὴν συνδρομὴν καὶ ἀντισταθέντων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος του.»

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον παρακαλούμενον ἵνα διαφωτίσῃ τὴν Βουλὴν ἐν καιρῷ περὶ τῆς παραβιάσεως τούτης, καθόσον πρόκειται περὶ ἐκτέλεσεως νόμου καὶ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ὀφείλουν νὰ χορηγῶσιν ἀνεπηρέαστον συνδρομὴν εἰς πάντα κλητῆρα.

«κγ'.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 23 τοῦ Κ. Μάνεση, ἐξαιτουμένου ὁμοίᾳ παρὰ τοῦ ἔθνους διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας του.»

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διεθνηθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἀγῶνος, ἵνα λάβῃ ταύτην ὑπ' ὄψιν.

«κδ'.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 24 ὁμοίας τῶν πληρεξουσίων τῶν κατοίκων Βρυσηνῆς τῆς Λαμίας, ἐξαιτουμένων, ὅπως τοῖς χορηγηθῇ ἡ ἀδεία τοῦ νὰ κατοικήσωσιν εἰς τὸ ἰδιοκτητὸν των χωρίον αὐτοῦ ἁγίου Ἰωάννης,» καὶ καλλιεργῶσιν αὐτό.»

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

«κε'.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 25 ὁμοίας τῆς Χρυσάνθης Γ. Ζάρα, ἐξαιτουμένης νὰ διορισθῇ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τῆς ὑπότροφος τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας τοῦ πατρὸς της.»

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. ὑπουργεῖον.

«κς'.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 26 ὁμοίας κατοίκων τινῶν τῆς Κερκύρας ἐπικαλούμενων τὴν πρόνοιαν τῆς Βουλῆς περὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ πιστῆς ἐκτέλεσεως τῆς διαθήκης τῆς Ελένης Μοτζί-νιγρου.»

Ἡ Ἐπιτροπὴ θεωροῦσα τοὺς ὅρους τῆς διαθήκης καὶ νόμῳ καὶ λόγῳ ἀπαραιτήτους, συνιστᾷ τὴν αἵτησιν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Ἐκπαίδευσιν ὑπουργεῖον μετὰ τὴν παρατήρησιν, ὅτι ὀφείλει νὰ διευκρινίσῃ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

«κζ'.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 27 ὁμοίας τῶν ἀρχιπομένων Δ. Κω-

στούλα καὶ Δημαλέξιν, αἰτουμένων νὰ συνοικισθῶσιν εἰς θεσιν ἄγιον Ἰωάννην καὶ Ρομπόκαν.»

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

«κη'.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 28 ὁμοίας τῶν ἰδίων ἐπιστάντων τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς εἰς τὴν αἵτησιν τῶν κατοίκων τοῦ μεθορίου χωρίου Βρινιάνης ὡς ἰδιοκτησίας των, ἐν ᾧ τοῦτο εἶναι ἐθνικόν κτλ.»

Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον παρακαλούμενον ἵνα διαφωτίσῃ τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀφ' οὗ προηγουμένως λάβῃ τὰ πλεον ἀντικατὰ μέτρα περὶ διεκδικήσεως τῆς δημοσίας περιουσίας.

«κθ'.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 29 ὁμοίας τοῦ Μητροπολίτου Ζακύνθου, καταγγέλλοντος τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργῶν ὡς παραβιάσαντα τοὺς ἐν Ἑπτανήσῳ ἰσχύοντες ἐκκλησιαστικούς νόμους καὶ παύσαντα τὸν γραμματέα τοῦ ἀρχιερέως κλπ.»

Ἀφ' οὗ ἡ Βουλὴ διεβίβασε τὴν ἀναφορὰν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς παιδείας ἐπιτροπὴν ἀπόκειται εἰς τὴν ἰδίαν νὰ ὑποβάλῃ τὸ ἀποτέλεσμα.

«λ'.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 30 ὁμοίας τοῦ Δ. Πανούση ἀγωνιστοῦ ἐξαιτουμένου σύνταξιν διὰ τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγῶνάς του καὶ θυσίας.»

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀναγνωρίζουσα καὶ ἐκ φήμης τοὺς ἀγῶνας τοῦ Δ. Πανούση ἐκ Μεγαρίδος καὶ μὴ δυναμένη νὰ προτείνῃ οἰκθρὴν σύνταξιν ἢ μνησιαὶν ἐπιχορηγήσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ λείψανον τοῦ ἀγῶνος, συνιστᾷ τὴν αἵτησιν του εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργεῖον μετὰ τὴν βεβαιότητα, ὅτι θέλει παραμυθῆσαι αὐτὸ εἰς τὰς τελευταίας ἡδὴ ἡμέρας, καθόσον ἄγει εἰς τὸν τάφον.

«λα'.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 31, ὁμοίας τοῦ Χ. Καβαλιεράτου δημοδιδασκάλου, ζητούντος σύνταξιν διὰ τὴν πολυετὴ ὑπηρεσίαν του, καὶ διότι κατέστη ἀνίκανος ἐνεκα γήρατος καὶ ὀρθολογίας.»

Ἡ ἀναφορὰ αὕτη διεβιβάσθη παρὰ τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς παιδείας ἐπιτροπὴν, εἰς ἣν ἀπόκειται νὰ γνωμοδοτήσῃ.

«λε'.) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 32 ὁμοίας τοῦ Ζαχαρίου Π. Σαρδέλη, Ἑλλήνης παραπονομένου, ὅτι ἐναντίον τοῦ διεθνoῦς δικαίου καὶ τῶν συνθηκῶν συνελθῆθαι ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας τοῦ Πουκουρεστίου καὶ ἐφυλακίσθαι παρνόμως.»

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ, ἵνα ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν χορηγήσῃ τὰς περαιτέρω πληροφορίες εἰς τὴν Βουλὴν, ἵνα αὕτη ἀποφανθῇ ἐν γνώσει περὶ τοῦ ἀδικήματος.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 35 ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων Ὠθῶν, ἐξαίτουμένων τὴν σύστασιν διοικητικῆς καὶ δικαστικῆς ἐδρας ἐν Ὠθῶναις. »

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ ἵνα ληρῇ ὑπ' ὅψιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν ἐπὶ τοιαύτης φύσεως ὁργανικῶν νομοσχεδίων.

« Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 36 ὁμοίας τοῦ Β. Πενδελῆ πανιστάμενος τὴν καθήκοντι τοῦ περὶ μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν νόμου, τὴν κατάρτησιν τῶν μετὰ τῆς ἐταιρίας Ροῦ καὶ λοιπῶν συμφωνιῶν, καὶ ἄλλα μέτρα πρὸς πλουτισμὸν τῆς Ἑλλάδος. »

Ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ ἵνα μὴ ληρῇ παντάπασιν ὑπ' ὅψιν διὰ τὸ συγκεχυμένον καὶ ἀλλόκοτον τῶν προτάσεων καὶ τῶν συμβουλῶν τῆς.

« Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 37 ὁμοίας τοῦ Ἰωάννου Σούλη ζητούντος τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀ. ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις Συνελεύσεως ὡς πρὸς τὸν καθλόν του. »

Ἡ ἐπιτροπὴ διελεύσασα τὴν ἐν λόγῳ ἀναφορὰν ἀπορεῖ πῶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐλαθε χώραν τοιοῦτον ἀδίκημα ἐπὶ τῆς παραβιάσεως τοῦ Νόμου ἐφ' ᾧ καὶ συνιστᾷ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ὅσον εἶναι τε τάχιον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου, ἀπευχομένη τοῦ λοιποῦ τοῦ νὰ υποβληθῶσι τοιαῦτα παράπονα πολιτῶν ἀδικουμένων ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 17, 33 καὶ 39 ἀναφορῶν τῆς χάρας Πηνειῶ, τῶν Πλῖα Πανᾶ καὶ Α. Κυριακίδου καὶ Μαρίας χάρας Χατζῆ Χρήστου, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ σταλῶσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν συνιστάσας αὐτῶν νὰ φέρῃ νόμον περὶ ἱκανοποιήσεως τῶν δικαιῶν αὐτῶν ἀπαιτήσεων, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῶν Πλῖα Πανᾶ καὶ Α. Κυριακίδου νὰ σταλῇ καὶ ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς.

« Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 33 ὁμοίας τῶν Κ. Πλῖα Πανᾶ καὶ Α. Κυριακίδου ἐξαίτουμένων τὴν ἐκτέλεσιν τῆς αποφάσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τῆς τροπῆς οὗτος τοῦ νόμου περὶ συντάξεως τοῦ στρατοῦ. »

« Ἡ ἐπιτροπὴ λαβούσα ὑπ' ὅψιν τὴν ἀναφορὰν αὐτῶν καὶ διελεύσασα τὰ πραγματικά τῆς Συνελεύσεως θεωρεῖ τὴν ὑπόθεσιν ὡς δεδικασμένην, ἐφ' ᾧ καὶ γνωμοδοτεῖ ἵνα ἡ ἐν λόγῳ ἀναφορὰ

παρκαμεινθῇ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς τροπολογίας ἐπὶ τοῦ ΧΕ. Νόμου.

Τέλος ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 38 ἀναφορῶν διαφόρων κατοίκων Λεσβοῦ περὶ ἀποζητήσεως τῆς Κωπαίδος ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ἵνα τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσιν.

Ἀρξάμενης εἰτα τῆς συζητήσεως τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀναγνώσθη τὸ κεφάλαιον Α'. *Κεντρικὴ ἐπιμελεία* καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρ. λαβόντες τινὲς τὸν λόγον ἐμεινῆσαν τὸν πρῶτον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι ἀπένειμε παράσχεμα εἰς τινὰς φίλους τοῦ ἐν Κερκύρα, οὐ μόνον διότι οὗτοι δὲν ἦσαν ἀξιοὶ τοιαύτης τιμῆς ὡς τὰ σπουδαιότερα ὅργανα τῆς προστασίας, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ λαὸς ἐκτακτοῦσθε εἰς τὰ τούτου, ἰδὼν, ὅτι οἱ πράγματι ἐργασθέντες ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως οὗτε κἂν ἐλήφθησαν ὑπ' ὅψιν. Τὰς μισθὰς ταύτας ἀπέκρουσαν, ὁ μὲν πρῶτον πρωθυπουργὸς εἰπὼν, ὅτι οἱ παρατηρηθέντες ὑπερέττησαν ἐν τιμῶς καὶ πολυτελῶς τὴν πατρίδα ὡς ὑπάλληλοι καὶ ἐπομένως ἐδικαιοῦντο ἀμειβῆς, καθόσον ἄλλως τε καὶ οἱ ὑπηρεσίαι των δὲν εἶχον σχέσηιν πρὸς τὴν πολιτικὴν, ὁ δὲ πρῶτον ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι, ἐάν δὲν ἐπαρκαμφορήθην οἱ ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως ἐργασθέντες ῥιζοσπάσται, αἷτις εἶναι αὐτοί, ὅστις ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἐπρότεινε τούτο, διότι ἐφρονεῖ καὶ φρονεῖ ἔτι, ὅτι οὗτοι δὲν εἰργάσθησαν χάριν πατριῶν, ἀλλ' ἐξπλήρωσαν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκόν των.

Ἀναγνώσθεν κατόπιν τὸ ἐπόμενον Κεφάλαιον Β'. *Διπλωματικὴ ἐπιμελεία*, ἐγένετο δεκτὸν ἀνεὶ ἀντιρρήσεως ἀπαλειφθέντος μόνον τοῦ ἀρθροῦ 5 ἀποσταλαὶ ἑκατὸν, κατὰ πρότασιν τοῦ πρωθυπουργοῦ εἰπόντος, ὅτι καθίσταται περιττὸν, διότι οὐδεμία ἀποστολὴ ἐνηργήθη κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος.

Ἀναγνώσθη εἰτα τὸ ἐπόμενον Κεφάλαιον Γ'. *Προξενικὴ ἐπιμελεία*, ἐγένετο δεκτὸν ὡς σημειῶνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀναγνώσθη τελευταῖον καὶ τὸ Δ'. Κεφάλαιον *Ἐξοδα μεταδιπλωμάτων*. Ἐπὶ τούτου λαβὼν τὸν λόγον ὁ πρωθυπουργὸς ἐζήτησε νὰ αὐξηθῇ εἰς δραχμὰς 24,000 τὸ ὅλον, διότι ἄχρι ταῦδε ἐξωδούθησαν πλέον τῶν 21 χιλιάδων κατὰ τινὰ καταστάσιν τῶν ἐκδοθέντων χρηματικῶν ἐντάλματων. Παρατηρησάντων δὲ τινῶν, ὅτι εἶναι ἀτοπὸν νὰ δίδωνται ἀποζημιώσεις ἢ δοθῇαι εἰς τοὺς προξενικούς ὑπάλληλους ἐναντίον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν κατεμένων νόμων, καὶ ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ γίνεταί τὸ τοιοῦτον, καὶ τινῶν προσθεσάντων νὰ καταλογισθῇ εἰς ἄλλος τῶν

ἀρμοδίων ὑπουργῶν, τῶν δὲ ὑπουργῶν διαθεύσαισάντων, ὅτι εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1866 θέλει ληφθῇ μέτρον καταστολῆς τῶν υπερβάσεων τούτων, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν προταθεῖσαν αὐξήσιν τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀπὸ 10,000 εἰς 24,000 δραχμὰς τὸ ὅλον.

Οὕτω δὴ διὰ τῶν γενομένων αὐξομειώσεων ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἔχει ὡς ἑξῆς.

Κεφ. 1. Κεντρικὴ ὑπηρεσία	Δραχ.	91,786
» 2. Διπλωματικὴ ὑπηρεσία	»	203,505
» 3. Προξενικὴ ὑπηρεσία	»	282,145
» 4. Ἡζοδα μεταβλητέα	»	24,000
Ἐν ὅλῳ	»	601,436

Προκειμένου δὲ νὰ τεθῇ ὑπὸ συζήτησιν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἐζητήθη ἡ ἀναβολὴ τῆς συζήτησεως αὐτοῦ διὰ τὴν ἐπιούσαν, κατὰ συνέπειαν ὁ Πρόεδρος ἀναβαλὼν τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς συζήτησεως τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἐπαύριον ἔλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΘ'.

Τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1865.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν εἰτα τὰ ἑξῆς ἐγγράφα.

α) Πρότασις παρὰ διαφόρων βουλευτῶν περὶ ἀναθεώρησεως τοῦ περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἄρθρου τοῦ Συντάγματος.

β) Ὁμοία τῶν βουλευτῶν Τσαμπούλου καὶ Παπαλουκά περὶ ἐπεκτάσεως τῆς προκυμαίας Ἀταλάντης.

Ἀμφότεραι παρεπέμφθησαν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Λαβὼν τις κατόπιν τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1835 ὑπεβλήθησαν παραστάσεις εἰς τὴν Κυβέρνησιν παρὰ τῶν δημοτ. καὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων, ὡς καὶ παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας Γυθείου, περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ὁμωνύμου πόλεως πρὸς τὴν

ἀρχαίαν, καὶ ὅμως οἱ μοναχοὶ τῆς Μονῆς Ζερμπίτσης, εἰς τὴν ἀνήκου, αἱ γαῖαι, ἐφ' ὧν πρόκειται νὰ ἐπεκταθῇ ἡ πόλις, παρεβέβαλον ἀπειρα προσκόμματα διὰ θεμιτῶν καὶ ἀθεμιτῶν μέσων, ὥστε ἄχρι τοῦδε προῆλθον τριάκοντα ἐτη ἐπὶ μάταιον. Κατὰ τὸ 1860 ἐξεδόθη Β. Διάταγμα ἐπιτρέπον καὶ κανονίζον τὴν ἐπέκτασιν, καὶ ὅμως εἰσέτι δὲν ἐξετελέσθη. Παρακάλεσε διὰ ταῦτα τὴν Βουλὴν νὰ ὀρίσῃ προσεγῇ τινα συνεδριάσιν, καθ' ἣν οἱ ἀρμοδίιοι ὑπουργοὶ νὰ δώσωσι πληροφορίας εἰς ποῖον σημεῖοι εὐρίσκεται ἡ ὑπόθεσις αὕτη καὶ διὰ τί δὲν ἐξετελέσθηκα οἱ δικαίαι πόθοι τῆς πόλεως Γυθείου.

Παρατηρήσαντος δὲ ἑτέρου, ὅτι περὶ τῆς προκειμένης υποθέσεως εἶχεν ὑποβληθῇ πρότασις νόμου, ἀπολειφθεῖσα ἐκκρεμῆς, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δύναται, ἐὰν θέλῃ, νὰ τὴν οἰκειοποιηθῇ, ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι πρόθυμος νὰ ικανοποιήσῃ τὰς νομίμους ἀξιώσεις πάσης πόλεως, καὶ ὅτι παρακαλεῖ νὰ τῇ ἀποσταλῶσι τὰ πρακτικὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅπως συγκεντρώσασα φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς δεούσας πληροφορίες. Ἡ Βουλὴ συνήνεσεν εἰς ταῦτα.

Ἀγγελλθέντος ὕστερον, ὅτι ἀντικείμενον τῆς προκειμένης συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζήτησεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους, παρατήρησέ τις, ὅτι, συζητημένου προχθὲς τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, παρελείφθη ἡ παρατήρησις τῆς ἐπιτροπῆς περὶ καταργήσεως τῆς θέσεως τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τούτου, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ὑπουργείων. Ἐπειδὴ δὲ εἰσέτι δὲν προέβη ἡ Βουλὴ εἰς ἕτερον ὑπουργεῖον, φρονεῖ, ὅτι δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντικείμενον. Εἰπόντων δὲ ἄλλων, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι ἤδη διεδικασμένον καὶ ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ, τοῦ δὲ πρωθυπουργοῦ προσθέντος, ὅτι θέσει· προβλεπόμενα ὑπὸ ὁργανικῶν νόμων δὲν δύναται νὰ καταργῶνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ὅτι δύναται μὲν νὰ ἀφαιρηθῇ ἡ πίστωσις, ἀλλὰ τοῦτο οὐδὲν ὠφελεῖ, ἐὰν δὲν κανονισθῇ ἡ καταργήσις διὰ νέου νόμου, ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Οὕτω δὴ ἀνεγνώσθη τὸ Κεφ. Α. Προσωπικόν. Ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου παρετήρησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι ἡ σημειουμένη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πίστωσις δὲν ἐπάρκει ἐφ' ὅσον τὸ τρέχον ἔτος, διότι ἐξηκτὴν εἰς μισθοδοσίαν ἐνὸς γραφέως α. τάξεως, τοῦ ὁποίου τὴν θέσιν εἶχε μὲν καταργήσει ἡ Συνέλευσις, ἀλλ' ἐκαταστάθη ἐκ νέου, πληρωθέντος τοῦ γραφέως τούτου ἐκ τῆς δια-

φορὰς τοῦ μισθοῦ τῆς θέσεως τοῦ γεν. γραμματέως, καταργηθείσης ἐπὶ τινι καιρῷ, καὶ τοῦ τμηματάρχου. Προσέθετο δὲ, ὅτι ἐπειδὴ ὁ γραφεὺς οὗτος ἐργάζεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τὸ δὲ ὑπουργεῖον δὲν ἔχει ἀνάγκην αὐτοῦ, ἢ νὰ καταργηθῇ ἡ θέσις διὰ τοὺς δύο τελευταίους μῆνας, ἢ νὰ ἀυξηθῇ τὸ κεφάλαιον κατὰ 84 δραχμὰς, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐτήσιας μισθοδοσίας τοῦ ὑπαλλήλου.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι παρηνόμησεν ὁ ὑπουργός, ὅστις ἐπανεῖρε θέσιν καταργηθείσαν παρὰ τῆς Συνελεύσεως, ἔτι δὲ μᾶλλον παρηνόμησε διαθέτας τὸ ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γεν. Γραμματέως περίσσευμα εἰς μισθοδοσίαν προσώπου ἐργαζομένου εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐπομένως δεῖον νὰ καταλογισθῇ ἡ δαπάνη αὕτη εἰς ἔξοδον τοῦ ὑπαίτιου ὑπουργοῦ, ἢ μᾶλλον νὰ μὴ δοθῇ τοιαῦτα πιστώσεις διὰ τοῦ συζητουμένου προϋπολογισμοῦ.

Ἀπάντησεν ὁ πρῶν πρωθυπουργός Κ. Κουμουνδούρος, ὅτι ὁ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμος ἀπαγορεύει μόνον τὴν μετάθεσιν ἀθροῶν, οὐδόλως δὲ κωλύει τὴν διαθέσιν ποσῶ ἀθροῦ τινος εἰς μισθοδοσίαν ἑτέρου προσώπου, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀθροῦ κανονιζομένου. Ἐπειδὴ δὲ ἐπερίσσευε ποσόν τι ἐκ τῆς μισθοδοσίας τοῦ Γεν. Γραμματέως, ὑπῆρχε δὲ ἀνάγκη ὑπαλλήλων εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἐκρίθη εὐλογον νὰ ἀποσπασθῶσι τινὲς ὑπάλληλοι ἐκ τῶν διαφόρων ὑπουργείων καὶ νὰ προσκολληθῶσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὅπερ καὶ ἐγένετο χωρὶς νὰ νομοθετηθῶσι νέοι ὑπάλληλοι, ὧν εἶχαν ἀπαραίτητον ἀνάγκην τὸ εἰρημὲνον Σῶμα. Κατ' οὐδὲν ἄρα παρηνόμησεν ὁ ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης, εἰ ἐναντίας ἐνέγκησεν ἐντὸς τοῦ νόμου.

Προσέθηκεν ὁ πρῶν ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης καὶ βουλευτῆς Πιλείας, ὅτι τοῦτο ἐγένετο ἀπὸ τὸν προκατόχον του, αὐτὸς δὲ ἐγκαλοῦντο διατηρῶν τὸν ὑπάλληλον τοῦτον, διότι ἀνεγνώρισε τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ χάριν οικονομίας, ἀπορεῖ δὲ πῶς ἀντὶ νὰ τὸν εὐχαριστήσουν διὰ τοῦτο, τὸν κατακοίνουν, καθόσον οὔτε νόμον τινὰ παρέβη, καὶ τοῦ δημοσίου πλοῦτος ἐφείσθη. Εἶναι ὅμως ἔτοιμος νὰ ἀποτίσῃ τὴν ποσότητα ταύτην ἐκ τῶν ἰδίων, εἰάν ἡ Βουλὴ τὴν καταλογίσῃ εἰς ἔξοδόν του.

Εἰπόντων δὲ ἑτέρων, ὅτι ἀληθῶς ὁ ὑπουργός παρέβη τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ Νόμον, τοῦ ὁποῦ ἀνέγνωσαν διάφορα ἄρθρα, ἄλλων δὲ παρατηρησάντων, ὅτι ἐπειδὴ ἡ δαπάνη ἐγένετο, ἡ Βουλὴ εἶναι δίκαιον νὰ χορηγήσῃ τὴν πίστωσιν καὶ διὰ τοὺς τελευταίους δύο μῆνας, ἐπαυξάνουσα τὸ ἄρθρον τοῦτο

κατὰ 84 δραχμὰς, ἀπέκρυσαν ἐντόνως οἱ πρῶν ὑπουργοὶ πάντας ἐπιτίκειν καὶ ἐπεκλήθησαν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου.

Μετὰ τὰ ὑπὸ διαφόρων ὡς ἀνωτέρω λεγθέντα ἡ Βουλὴ παρέδεχθη τὴν πίστωσιν τοῦ 1 ἁθροῦ τοῦ Κεφ. Α'. αὐξήσασα αὐτὴν κατὰ 84 δραχμὰς, ὅτοι ἀπὸ 29,376 εἰς δραχμὰς 29,460.

Ἀνεγνώσθησαν εἴτα κατὰ σειρὰν τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 τοῦ αὐτοῦ Κεφ. καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως, ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀναγνώσθεντας δὲ τοῦ ἀθροῦ 5 προσωπικῶν εἰρηνοδικῶν, ἐζητήσαντο τινὲς τὴν προσθήκην ἀναλόγου πιστώσεως εἰς πρὸς συντήρησιν τῶν διὰ Β. Δικαστηρίων συσταθέντων Εἰρηνοδικείων Στυρῶν καὶ Τριφυλίων, ἄλλος δὲ τις ἐζήτησε τὴν σύστασιν καὶ ἑτέρου Εἰρηνοδικείου εἰς Ζάχολον τῆς Κορινθίας. Εἰπόντος δὲ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὅτι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1866 θέλει ληρῇ φροντίς καὶ περὶ τούτων, ἡ Βουλὴ παρέδεχθη καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Ἐπομένως τὸ Κεφ. Α' ἀνάβαινει ἐν συνόλῳ εἰς δραχμὰς 949,423.

Ἀναγνώσθεντα κατόπιν κατὰ τὰς καὶ κατὰ σειρὰν τὰ ἐπόμενα κεφάλαια Β'. Γ'. Δ'. καὶ Ε'. ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως, ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐπίσης ἀναγνώσθεντα καὶ τὰ ἐπόμενα κεφάλαια 1, 2 καὶ 3 τοῦ προσθέτου εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ προκειμένου ὑπουργείου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑπτανήσου ἐγένοντο δεκτὰ ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ· ἐπομένως τὸ ὅλκον ποσὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑπτανήσου, ἀναβαίνει ἐν συνόλῳ εἰς δραχμὰς 1,992,707.

Ἀρξομένης εἴτα τῆς συζητήσεως τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, ἀνεγνώσθη τὸ Κεφ. Α'. Ἑσωτερικὸ ὑπηρεσία καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀναγνώσθη ὡσαύτως τὸ ἐπόμενον Κεφ. Β'. Διοικήσεις Ἑπαρχιῶν, ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως ὡς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἔχει.

Ἀνεγνώσθη εἴτα τὸ Κεφ. Γ'. Δημόσιος ἀσφάλεια. Ἐπὶ τοῦ ἁθροῦ 1 λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργός τῶν Ἑσωτερικῶν εἶπεν, ὅτι, τοῦ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημειουμένου ποσῶ ἐξαντληθέντος, ἐζητήθησαν ὑπὸ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως δύο πι-

στώσεις περιπλέον εκ δραχ. 433,520 τὸ ὅλον. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἤδη τὸ ποσὸν τοῦτο εἰναὶ ἐξητηγμένον, διότι ἐξ αὐτοῦ μισθοδοτοῦνται καὶ ἡ ἐμμίσητος ἐθοφυλακῆς καὶ χορηγείται τὸ ἐπιμίσθιον τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἐπειδὴ, καὶ τὴν ὡν ἐναντίας κατ' ἀρχὴν τῆς ἐμμίσητος ἐθοφυλακῆς, δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς διαλύσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄνευ κινδύνου τῆς δημοσίας τάξεως, οὐδὲν ἦττον ἀκολουθῶν τὰ διατεταγμένα διὰ τοὺς μῆνα, 8 Ὀρίον, 9 Ὀρίον καὶ Δεκέμβριον ε. ε. προτίθεται νὰ ἐπιφέρει καὶ οἰκονομίας διὰ τῆς ἀπὸ 1 Ὀρίου διακοπῆς τοῦ αὐξηθέντος μισθοῦ τῆς χωροφυλακῆς διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐξαιτεῖται νὰ προστεθῇ εἰδικὸν ἐδάφιον τοῦ 1 ἄρθρου ὑπὸ τὸν τίτλον *εἰδικὰ μέτρα ἀσφαλείας* εκ δραχμῶν 77,379, τὸ δὲ ποσὸν τοῦτο νὰ θεωρηθῇ ανεξάρτητον τῶν εἰρημένων ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων εκ δραχμῶν 433,520, ὡς καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 1. προϋπολογιζομένου.

Πρὸς τὸν ὑπουργὸν ἀντιλέγων ἐπὶ τῆς ἀποκοπῆς τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῆς χωροφυλακῆς παρητήρησέ τις, ὅτι οἱ μετὰ τὸ Διάταγμα, δι' οὗ ᾠξήθησαν αἱ ἐνομοτίαι καὶ ὁ μισθὸς τῆς χωροφυλακῆς, νεοκαταταχθέντες ἢ ἀνανεώσαντες τὴν θητείαν τῶν χωροφύλακες εἶχον ὑπ' ὄψιν των τοὺς ἄητους ὅρους τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ καὶ ὑπὸ τούτους ἀνέλαβον τὰς ὑποχρεώσεις των στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Ἦδῃ, προκειμένου νὰ ἐλαττωθῇ ὁ μισθὸς των, ἐρωτᾷ ἂν ἡ Κυβέρνησις σκοπῇ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτοὺς νὰ παραιτηθῶσι τῆς περαιτέρω θητείας των, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἰς ἑκάστου θὰ καταλογισθῇ ὁ ἱματισμὸς, τὸν ὅποιον οἱ χωροφύλακες ἐλάβον ἀπὸ τὰς ἀποθήκας τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῷ ὄρω νὰ πληρώσωσιν αὐτοὺς ἐντὸς τῆς θητείας των, καταθέτοντες κατὰ μῆνα ἀνάλογον ποσόν; Ἡ Κυβέρνησις φαίνεται παραδίδουσα τοὺς συμπεφωνημένους ὅρους, εἶναι ἄρα δίκαιον οὐ μόνον νὰ ἀφεθῇ ἕκαστος ἐλεύθερος, ἂν θέλῃ, νὰ παραιτηθῇ, ἀλλὰ πρὸς τούτοις νὰ μὴ ὑπολογίσῃ εἰς ἑκάστου τὴν ἀξίαν τῆς ἐνδymασίας.

Ἀπήντησεν ὁ Πρωθυπουργός, ὅτι ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία δὲν ὑπόκειται εἰς ὅρους, οὐδ' ἰσχύει ἐπ' αὐτῆς τὸ ἰδιωτικὸν δίκαιον. Οἱ καταταχθέντες ἐγνώριζον καλλίστα, ὅτι οἱ Νόμοι ὑπόκεινται εἰς τὸν ἐλεγχον τῆς Βουλῆς καὶ εἰς τὰς μεταβολάς, τὰς ὁποίας τὸ Σῶμα τοῦτο θεωρεῖ εὐλόγον νὰ ἐπιφέρει εἰς αὐτοὺς, ἐπομένως οὐδὲ νὰ παραπονιθῶσι δύναται διὰ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ μισθοῦ, οὐδὲ νὰ παραιτηθῶσι, διότι ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία ἔχει μόνον ὑποχρεώσεις, δὲν χορηγεῖ παντάπασι δικαίωμα.

Ἀντειπόντων, δὲ τινῶν, ὅτι οἱ χωροφύλακες εἶναι ἐθελονταὶ καὶ δὲν ἔχουσιν ὁμοιότητά τινα πρὸς τοὺς ἐξ ἀπογραφῆς στρατιώτας, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός, ὅτι, εἰ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο δεῖται εὐρείας ἀναπτύξεως, οὐδὲν ἦττον ἰσχυρίζεται, ὅτι δὲν ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ ἐθελοντοῦ καὶ ἐξ ἀπογραφῆς στρατιώτου· ἡ δὲ Κυβέρνησις, μὴ ὑπάρχοντος νόμου ὁρίζοντος τὴν αὐξήσιν τοῦ μισθοῦ, δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναγνωρίσῃ τοιαύτην, οὐδὲ νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς πληρωμῆς. Τὸ καθ' ἑαυτὸν φρονεῖ, ὅτι ἡ χωροφυλακὴ ὑπερβῇ τὸν ἀρχικὸν αὐτῆς ἀριθμὸν καὶ διὰ τοῦτο ἐνδέχεται ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ Σῶμα τοῦτο διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1866 εἰς τὸν ὁργανισμὸν τοῦ 1859.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι εἰς τὴν μίσθωσιν τῶν χωροφυλάκων ἰσχύει ἡ ἀρχὴ τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, ἐὰν ἀναλογισθῇ τις τὰ ἀποτελέσματα, ἀναντιρρήτως θὰ πρίδῃ τὸν ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ μισθοῦ καὶ τῆς ἀρνήσεως τῶν ἀρέσεων κινδύνον τῆς δημοσίας τάξεως. Ἄν καὶ ἐξέφρασεν ἀπᾶς τὴν ιδεάν του κατὰ τοῦ διατάγματος ἐκείνου, δι' οὗ ᾠξήθη ὁ ἀριθμὸς καὶ ὁ μισθὸς τῶν χωροφυλάκων, ὅμως δὲν δύναται νὰ μὴ ὑπολογίσῃ τὰ ἐνδεέστερα ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια τὸ μέτρον τοῦτο τοῦ πρὶν ὑπουργείου ἔφερεν ὡς πρὸς τὴν ἐξόντωσιν πολλῶν ληστρικῶν συμμοριῶν, καὶ διὰ τὰυτα συμβουλεύει τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ ταραξῇ τὰ αὐ καίμενα.

Παρατηρήσαντο δὲ τινος, ὅτι ἡ αὐξήσις τοῦ μισθοῦ τῆς χωροφυλακῆς εἶναι ῥητὴ παραβίασις τοῦ νόμου, ἐκτὸς δὲ τούτου ἐπιφέρει ἀντιζηλίαν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, καὶ ὅτι ἡ ληστεία οὐδέποτε ἀποτελεσματικῶς κατεστράφη διὰ τῆς χωροφυλακῆς, ἀλλὰ διὰ τῆς συνδρομῆς τοῦ λαοῦ καὶ τῇ ἐρωγῇ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ· ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι τὸ ἐκδοθέν Νομοθετικὸν Διάταγμα δὲν δύναται νὰ καταργηθῇ κατὰ τὸ ἐν μέρος αὐτοῦ, ἦτοι καθόσον ἀποβλέπει τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου, νὰ κυρωθῇ δὲ καθόσον ἀποβλέπει τὸ συμφέρον καὶ τὰ δικαιώματα τῶν χωροφυλάκων. Ἄρα ἡ πρέπει ὁλόκληρον νὰ καταργηθῇ, ἢ ὁλοσχερῶς νὰ κυρωθῇ. Φρονεῖν δὲ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται διοικητικῶς νὰ ἀπορραίσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅταν τὸ περὶ τούτου Διάταγμα εἰσέλθῃ, εἰς τὴν Βουλὴν, ἥτις πρέκειται νὰ ἀπορριθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, νομίζει δίκαιον νὰ ἀναβληθῇ πᾶσα ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ παρόντος μέχρι οὗ ἀπορριθῇ ἡ Βουλὴ ἐν θέοντι.

Ἀπήντησεν ὁ Πρωθυπουργός, ὅτι τῇ ὀντι ἡ παρατήρησις, ὅτι (Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, Τομὸς Α'.)

προδικάζει ἡ Βουλὴ ἂν ἀπαφανθῇ σήμερον περὶ ἐλαττώσεως τοῦ μισθοῦ τῆς χωροφυλακῆς, εἶναι σπουδαῖα, καὶ διὰ τοῦτο συναινέει καὶ αὐτός νὰ ἐπαυξηθῇ ἡ πίστωση πρὸς ἐξυκολούθησιν τῆς πληρωμῆς τοῦ μισθοῦ τούτου κατὰ τὰ ἥδη κοκκανισμένα.

Ἐνταῦθα προτείναντός τινος νὰ ὁμιληθῇ περὶ θρημικῆ βετιῆ πρὸς συζήτησιν τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα νομοθετικοῦ διατάγματος καὶ ὡς τοιαύτην ᾄδει αὐτός μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐνέκωτος ἔτους, ἄλλων δὲ ἀντιπρότατον, ὅτι τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς θέλησιν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Βουλὴ, μὴ παραδεχθεῖσα ὁρισμὸν βετιῆς, πρὸς αἰτίας, παρεδόχθη τὴν προσθήκην τοῦ α. ἐδαφίου εἰς τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Κεφ. 3 ὑπὸ τὴν εἰδικὴν μέτρα ασφαλείας δὲ τοὺς πῦνας Οκτωβρίου, Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου εἰς δραχ. 127,379, ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Συμμερίζεται δὲ βετιῆς, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι ἀνεξάρτητον τῶν ἄλλων ζητηθεισῶν πιστώσεων, καὶ δίδεται εἰδικῶς διὰ τούτους ἐρχομένους, τρεῖς μῆνας.

Ἐπὶ τοῦ 2 ἁρθρου λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησέ τις, ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς διοικητικῆς αστυνομίας εἶναι ὑπερβολικά, καὶ πρέπει νὰ καταργηθῶσι τινὰ, ὡς ἡ ἀμαξία κτλ. διότι κατ' αὐτὸν εἶναι περιττά. Ἀπαντήσαντος δὲ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ ἀμαξία δὲν εἶναι πολυτέλεια, ἀλλ' ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας, ἐπὶνεγκεν ἑτέρος, ὅτι θεωρεῖ ἀνεπιτηδεύματα τὴν διατήρησιν τῆς διοικητικῆς αστυνομίας καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν ἑπτανήσῳ, καὶ ἐρεγκύει τὴν προτάσιν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τούτου, ὅπως φέρῃ τὰς ἀπαιτούμενας βελτιώσεις εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1866.

Καὶ κατὰ μὲν τῆς ἰδέας ταύτης ὡμίλησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἰπὼν, ὅτι ἡ διοικητικὴ αστυνομία εἶναι θεσμός σύμφωνος πρὸς τὰς καθιερωθείσας ἀρχὰς τοῦ δημοτικοῦ νόμου, ὑπὲρ αὐτῆς δὲ ἔτιρος, ὅτις ἐπισφώρισεν ἐκτός τούτου καὶ πολλὰς μοχλὰς κατὰ τοῦ ὑπάρχοντος προσωπικοῦ, ἰδίως διὰ τὰ συμβεβηκότα τὴν ἐσπέραν τῇ 13 τρέχοντος μηνός.

Ἐπὶ τέλος, ἐπινεγκόντος τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι ἡ πρωτεύουσα τοῦ Κράτους δὲν δύναται νὰ μείνῃ ἀνευ αστυνομίας, εἰς οἷαν μάλιστα κατάστασιν διατελοῦσι τὰ δημοτικά αὐτῆς, καὶ ὅτι ὡς πρὸς τὰ τελευταῖα συμβεβηκότα, τὰ ὅποια ὑπέμνησεν ὁ προλαλήτης, θέλει ἐρεγκύει ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἐκ τῶν καθηκόντων τῆς, καθόσον ἄλλως τε ἡ ὑπόθεσις αὕτη μένει ἐν ἐκκρεμῇ ἐνώπιον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἡ Βουλὴ παρεδόχθη καὶ τὸ

προκείμενον ἄρθρον 2, ὡς καὶ τὸ 3, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 4 ἠρώτησέ τις τὸν ὑπουργόν, ἂν δὲν ᾔνοι δυνατόν νὰ καταργηθῶσιν αἱ λοιπαὶ τοῦ Κράτους φυλακαί, αἱ ὁποῖα κατατυραννοῦσι τοὺς ἐν αὐταῖς διακωμένους, καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ σύστημα τῆς ἐπικρατοῦν ἐν Κερκύρᾳ καὶ Κεραλλήνῳ. Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι τῷ ὄντι ἐν ἑπτανήσῳ ὑπάρχουσι σωφρονιστικαὶ φυλακαὶ καὶ νόμοι στρεφόμενοι ἐπὶ τῶν ὑγιῶν ἀρχῶν τῶν νεωτέρων ποινικολόγων, ἀλλ' εἶναι μικρὰς χωρητικότητος, ἐπιμένως καθίσταται ἀδύνατος ἡ κατάργησις τῶν κατὰ τὸ λοιπὸν κράτος ὑπάρχουσῶν φυλακῶν. Οὐδὲν ἥτιον ἡ Κυβέρνησις μέλλει νὰ λάβῃ σπουδαίαν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως αὐτῶν πρόνοιαν, σκοποῦσα νὰ μεταβάλῃ τὸ ἐν Σύρω λοιμοκαθαρτήριον εἰς κατάστημά ὅμοιον τῶν ἐν Κερκύρᾳ καὶ Κεραλλήνῳ.

Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 4, ὡς καὶ τὰ ἐπόμενα 5 καὶ 6, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Ἐπομένως τὰ ἔξοδα τοῦ Κεφ. Γ'. ἀναβαίνουσιν ἐν συνόλῳ εἰς δραχ. 716,915.

Ἀνεγνώσθη εἰς τὸ κεφ. Δ'. *Ἐθνοφυλακία*. Ἐπὶ τοῦ 1 ἁρθρου λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέφρασε τὴν λύπην του ἐπὶ τῇ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἐγκαταλείψει τοῦ θεσμοῦ τούτου, ὑπὲρ τῆς κατακτάσεως τοῦ ὁποίου τσακῦτα ὁ λαὸς διεπραξάτο, διότι δὲν πιστεύει, ὅτι ἡ παραλυσιὰ τῆς ἐθνοφυλακίας καθ' ὅλον τὸ κράτος προέρχεται ἀπὸ τὴν βραθυμίαν τοῦ λαοῦ, καὶ συνέστησεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ μεριμνήσῃ ὑπὲρ αὐτῆς.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, ὅτι θέλει φροντίσει περὶ αὐτῆς, ἠλαττώθη τὸ προκείμενον ἄρθρον ἀπὸ 450,000 δραχ. εἰς 200,000, ὡς ἐπαρκούντος τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἐγένοντο δὲ δεκτὰ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 τοῦ κεφ. Δ'. ὡς ἐσχευόθησιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἐπομένως τὰ ἔξοδα αὐτοῦ ἀναβαίνουσιν ἐν συνόλῳ εἰς δρ. 506,000.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ ἐπόμενον κεφ. Β'. καὶ ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ σειράν τὰ διάφορα ἄρθρα αὐτοῦ, ὡς εἶχον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου ἁρθρου 11, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰπὼν, ὅτι τὸ πρᾶν τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν ἐπῆρκετο, ἀλλ' ἐζητήθησαν δύο πιστώσεις, ἡ μία εἰς 40 ἡ δευτέρα εἰς 60 χιλ. δραχμῶν, αἱ ὁποῖαι καὶ αὗται ἐζητηθήσων ἕνεκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων τῆς γυλῆρας, ζητεῖ ἤδη, ἐκτός τῶν ζητηθεισῶν καὶ ἐζητηθεισῶν πιστώσεων, ὡς μὴ ἀποτελουσῶν μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὴν ἐπαύξησιν τοῦ

ἀρθρου τούτου εἰς 49,900. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἀνεὺ ἀντιρρήσεως τὴν αὐξήσιν ταύτην, ἐπομένως τὰ ἐξόδα τοῦ κερ. Β'. ἀναβαίνουνσιν ἐν συνόλῳ εἰς δραχμὰς 224,984.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ κερ. Γ'. *Γενεσιὰ, βιομηχανία κτλ.* Ἡ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶς ἐξήγησε τὴν ἐλάττωσιν τοῦ μὲν ἀρθρου 3 καὶ 4 ἐξόδα καὶ προσωπικὸν τοῦ Γεωργ. Σχολείου κατὰ 20,000 δραχμὰς, τοῦ δὲ ἀρθρου 7 ἰσότητος τοῦ Παιδαγωγικοῦ κατὰ 3,600, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν αἰτήσιν τοῦ ὑπουργοῦ, ἐπομένως τὸ ποσὸν τῶν μὲν ἀρθρων 4 καὶ 5 ἡλαττώθη εἰς δρ. 21,423, τοῦ δὲ 7 εἰς 26,000 κατὰ συνέπειαν τὰ ἐξόδα τοῦ κερ. τούτου, γενομένων δεκτῶν τῶν διαφόρων αὐτοῦ ἀρθρων, ἀναβαίνουνσιν εἰς δραχ. 145,211.

Ἀναγνωσθέντα ἐπίσης καὶ τὰ ἐπόμενα κερ. Ζ'. καὶ Η'. ἐγένοντο δεκτὰ ἀνεὺ ἀντιρρήσεως ὡς σερεισούνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἐπαυξηθέντος μόνον τοῦ 6 ἀρθρου τοῦ Η'. κεφαλαιῶς σόδατος νέων τηλεγραφικῶν γραμμῶν ἀπὸ 65 χιλ. δραχμῶν εἰς 195,000. Κατὰ συνέπειαν τὰ ἐξόδα τοῦ μὲν κερ. Ζ'. ταχυδρομικῆ συγκοινωνίας ἀναβαίνουν εἰς δραχ. 399,452 τοῦ δὲ κερ. Η'. τηλεγρ. 489,993

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ κερ. Θ'. *δημόσια ἔργα*, ἡ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶς ἐξήγησε νὰ ἀφαιρῶσιν ἐκ τοῦ ἀρθρου 8 ἀποθήκωνσις ἑλῶν καὶ τελεμάτων 15,000 δραχμὰς καὶ νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ ἀρθρον 5 κατασκευὴ δημοσίων οἰκοδομιῶν, μετὰ τὴν ῥητὴν ὑποχρέωσιν, ἵνα ἐνδύμεται αἱ 15,000 δραχμὰς μετὰ 5,000 ἄλλων ὑπολειπομένων ἐκ τοῦ ἀρθρου 5 αἱ ὅποιοι πρέπει ν' ἀπαλειφθῶσιν ἐκ τῶν εὐάλων λεπτομερειῶν, ὡς οὕτως προσδιωρισμέναι δι' ἀνέγερσιν λοιμοκαθαρτηρίου Ταράτσας, ὅπερ δὲν εἶναι ἤδη ἀνγκαῖον, νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἀνέγερσιν Τελωνιακοῦ Κελευσθίου εἰς τὴν προτεινόμενὴν τῆς ἐπαρχίας Μοσχίνης. Τὴν μεταβολὴν ταύτην ἀπεδέξατο ἀνεὺ ἀντιρρήσεως ἡ Βουλὴ, ἐπομένως τὸ ποσὸν τοῦ μὲν ἀρθρου 5 αὐξάνεται ἀπὸ 64 εἰς 76 χιλιάδας δραχμὰς, τοῦ δὲ ἀρθρου 8 μειούται ἀπὸ 30 εἰς 15 χιλιάδας, τὸ δὲ ὅλκον ποσὸν τοῦ κερ. Θ'. γενομένων δεκτῶν καὶ τῶν ὑπολοίπων ἀρθρων, δὲν μετεβλήθη ἐν συνόλῳ.

Ἀναγνώσθη τέλος καὶ τὸ κερ. Ι. *Βοήθεια*. Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 2 ὁ ὑπουργὸς παρετήρησεν, ὅτι τὸ κεφαλαιὸν ταῦτα, ἐξ οὗ ἡ Κυβέρνησις περιβάλλει πολλοὺς πτόφυγας, καὶ διαπαιχ' ὑπὲρ πολλῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν λεγομένων συντάξεων ἢ μετελευθεριῶν τῆς Ἑπτανήσου ἐξηντληθῇ ὅλη, καὶ μόλις μείνουσιν εἰς αὐτοῦ δρ. 8,603. Ἐπειδὴ δὲ

ἐπικαίεται αἱ ἐφαρταί τῶν Χριστογένων καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπαρκεσθῇ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς ἀπάσας τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ὑπουργείου, ἐπρότερον νὰ αὐξηθῇ, αὐτὴ ἀπὸ 103, εἰς 130,000 χιλ., ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν αἰτήσιν τοῦ ὑπουργοῦ.

Διὰ τῶν γενομένων λοιπῶν αὐξομειώσεων τὰ ἐξόδα τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν ἀναβαίνουν εἰς δραχ. 4,309,921.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ἀναβαλὼν εἰς αὖριον τὴν ἐξakoλὴν ἔκτασιν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑπτανήσου, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ὑπουργείων, ἔλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος

Σ. Χ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μ. ΠΟΥΚΙΔΗΣ,

Γ. Α. ΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ξ.

Τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν Μεσημβρίαν, ἀνεγνωσθήσαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐπιβεβαιωθέντα ἐνέκρινθησαν.

Ἀεκοινώθησαν τὰ ἐξῆς ἔγγραφα:

α) Πρώταις νόμου τοῦ βουλευτοῦ Χ. Στερισπούλου περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας νόμου.

β) Τροπολογίαι τῶν βουλευτῶν Π. Κωνσταντῆ καὶ Καρύδη ἐπὶ διαφόρων προτάσεων, ἀφορῶσιν τὴν ἀφομοίωσιν τῆς Ἑπτανήσου καὶ

γ) Ἀναφορὰ τῶν ἀδελφῶν Ψυλλιανοῦ ἐκ Λευκάδος περὶ ἀποδόσεως τῆς δημοθεσίας κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Ἑλλαν. ἐπαναστάσεως περιουσίας των. Παρεπλήρυνον δὲ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Τεθείσης εἴτα ὑπὸ συζήτησιν προτάσεις τινὲς τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς περὶ χορηγήσεως πιστώσεως δρ. 10,160 δι' ἀποζημιώσεις βουλευτῶν τινῶν καὶ διαφόρα ἐξόδα τοῦ γραφείου, καὶ ἀναγνωσθέντος ἔγγραφου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, πληροφοροῦντος τὸν Πρόεδρον περὶ τῶν ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ὡς ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ πληροφορημένων βουλευτῶν, ἔλαβε χώραν ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου μικρὰ συζήτησις, καθ' ἣν ἐγένετο λόγος περὶ τῆς κατὰστάσεως τῆς διαθεσιμότητος καὶ ἀργίας. Ἐπὶ τέλους ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ πρω-

θυπουργού ἀνεβλήθη ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησις μέχρι τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1866. Ἀκολουθῶς ἐγένετο δακτὴ ἡ πίστωσις κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐκτὸς τοῦ κονδυλίου ἐκ δραχμῶν 300 περί προμηθείας χάρτου πρὸς τὴν πώσιν τῶν προτάσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τινὲς ἐζήτησαν πληροφορίας καὶ ἐξητήσαντο τὴν ἀναβολὴν ἐπὶ τὴν αὔριον.

Ἐνταῦθα λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθετο, ὅτι, ὡς πληροφορεῖται, ὁ εἰσαγγελεὺς Τριπόλεως ὑπέβαλεν εἰς πεντάήμερον κράτησιν, ἀνεὺ ἐντάλματος συλλήψεως καὶ ἐπὶ παραβάσει τοῦ Συντάγματος πολίτην τινα. Ἐζήτησε δὲ νὰ ἐμφανισθῇ τὴν ἐπαύριον ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ δώσῃ λόγον τῆς παρανομίας ταύτης· πράξεως τοῦ εἰσαγγελέως. Ἡ Βουλὴ παρεδύχθη νὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ τούτῳ ὁ ἀρμοδῶς ὑπουργός.

Ἀρξαμένης εἰτα τῆς συζητήσεως τοῦ προσθέτου προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑπτανήσου, ἀνεγνώσθησαν τὰ Κεφ. 2. διοικήσεως ἐπαρχιῶν καὶ τὸ 3, δημοσία ἀσφάλεια, καὶ ἐγένετο δεκτὸ, ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἐπομένου κεφ. 4 Ἑθνομιλική, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν ἐζήτησε τὴν ἀπάλειψίν του, ὡς μηδεμιᾶς ἐπ' αὐτοῦ γενομένης χρήσεως. Ἡ Βουλὴ παρεδύχθη τὴν ἀπάλειψιν αὐτοῦ.

Ἀναγνωσθέντος εἰτα τοῦ κεφ. 5, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 1 προσωπικὸν δημοσίων ἰατρῶν, ἐζήτησε τὴν κατάργησιν τῶν ἐπαρχιακῶν ἰατρῶν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἐνθα ὑπαρchoυσι πλέον τῶν τριῶν ἰδιωτικῶν ἰατρῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ ἀλλαγῇ ὑπαρchoυσι πολλοὶ ἰατροί. Τὴν πρότασιν ταύτην ἀπέκρουσαν πολλοὶ ἄλλοι εἰσάγοντες, ὅτι ἐν Ἑπτανήσῳ ἡ δημοσία ὑπηρεσία ἔχει ἀνάγκην εἰδικῶν ἰατρῶν, διότι ἐν ἐλλείψει τούτων ἡ δαπάνη εἶναι μεγαλητέρα. Τελειοῦν δὲ ἀποκρούσαντος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν τὴν περὶ καταργήσεως πρότασιν, ἡ Βουλὴ παρεδύχθη τὸ ἀρθρον 1 ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Ἐπίσης παρεδύχθη καὶ τὰ ἀρθρα 2, 7, 8, 9, 10 καὶ 11 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀνεγνώσθησαν εἰτα τὰ ἐπόμενα Κεφάλαια 6 καὶ 7 καὶ ἐγένοντο ἀνεὺ ἀντιρρήσεως δεκτὰ ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐπὶ τοῦ Κεφ. 9, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν ἐζήτησε τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἀρθρου 5 κατασκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν ἐκ

δραχμῶν 10,000 καὶ τὴν αὐξήσιν κατὰ 5 χιλιάδας δραχμῶν τοῦ Κεφ. 1 ἐπισκευὴ δημοσίων οἰκοδομῶν, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδύχθη τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ, ὥστε τὸ μὲν ἀρθρον 1 ἐκ δραχ. 40 χιλιάδων αὐξήθη εἰς 45 χιλιάδας, τὰ δὲ ἐξόδα τοῦ Κεφ. 9 ἀναδύνουσιν ἐν συνόλῳ εἰς δραχ. 75,295.

Γενομένου κατόπιν δεκτοῦ ἀνεὺ ἀντιρρήσεως τοῦ Κεφαλ. 10 βοηθῆσαι, ἐπεισέθησαν τὰ ἐπόμενα κεφ. 11 καὶ 13, τοῦ μὲν πρώτου ἀπὸ 3,000 δραχ. εἰς 1,000, μεταβληθείσης τῆς λέξεως κατασκευὴ εἰς ἀπισκευή, τοῦ δὲ δευτέρου ἀπὸ 80 εἰς 70 χιλιάδας δραχμῶν.

Ἐπομένως διὰ τῶν γενομένων αὐξομειώσεων τὰ ἐξόδα τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑπτανήσου ἀναδύνουσιν ἐν συνόλῳ εἰς δραχ. 973,960

Προστίθεμένων εἰς ταῦτα καὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν, ἀναδύνουσιν εἰς δραχ. 4,309,921

Τὸ ὅλον ποσὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τούτου ἀναδύνουσιν ἐν ὅλῳ εἰς δραχ. 5,283,381.

Ἀρξαμένης εἰτα τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσεως, ἀνεγνώσθησαν κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειράν τὰ κεφάλαια 1, 2, 3 καὶ 4, καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνεὺ ἀντιρρήσεως, μηδεμιᾶς τινὲς εἰς ψευδορίαν τῆς παρατηρήσεως τῆς ἐπιτροπῆς περὶ καταργήσεως τῶν ἐπισκοπικῶν τῶν Συνοδικῶν. Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ κεφ. 3 ἐπεβλήθη τις τὴν προτάσιν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ περὶ τακτοποιήσεως τῆς βιβλιοθήκης καὶ περὶ συντάξεως καταλόγου τῶν βιβλίων, ἐκ τῶν ὁποίων πολλὰ, ὡς εἶπεν, ἀπώλοντο. Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου ἐπαρτί τις κρώσσει τί ἐγένετο ἐπὶ τῆς καταργηθείσης καταχρήσεως ἐν τῷ φροντιστηρικῷ Μουσείῳ, ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀρμοδῶς ὑπουργός ἀπήντησεν, ὅτι ὡς γνωστὸ ἀναλαβόν τοῦ ὑπουργείου δὲν ἐπρόβλεπε νὰ μελετήσῃ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἐπὶνεκεν ὁ πρῶτος ὑπουργός τῆς Παιδείας καὶ Ὑποθηκῆς Ζακύνθου, ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἤδη παρεπεμμένη εἰς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν διὰ τὰ περιττώει.

Ἀναγνωσθέντος τελευταίου τοῦ Κεφ. 5, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 1, ἀποκρούσας, εἶπεν, ὅτι τὸ σημειούμενον ποσὸν κατηναλώθη πλεονόμως καὶ μάλιστα εἰς πρόσωπα, μὴ δικαιούμενα τῆς προστασίας τοῦ δημοσίου, ἐπομένως ἐπρότεινε νὰ ἀπαλειφθῇ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὰ δὲ ἐξοδουθέντα νὰ κατα-

λογισθῶσιν εἰς ἕαρος τοῦ διατάξαντος τὴν πληρωμὴν ὑπουργοῦ.

Ἀντιπρόδουτον δὲ ἄλλων, ὅτι ἡ Βουλὴ ἤδη παρεδέχθη τὸ πο-
σὸν τοῦτο κυρώσασα τὸ Β. Διάταγμα, δι' οὗ ἐψηφίσθησαν τὰ
ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1865, καὶ χορηγήσασα πίστωσιν
μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, ἐγένετο δικτὺν καὶ τὸ κεφάλαιον
τοῦτο ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Ἐπομένως τὸ ὅλι-
κόν ποσὸν τοῦ ὑπουργείου τούτου, ἐξαιρουμένης τῆς ἐν Ἑπτανή-
σῳ ὑπηρεσίας, ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 1,227,806.

Τιθέντος κατόπιν ὑπὸ συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν
διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑπτανήσου ἐξόδων τοῦ προκειμένου ὑπουρ-
γείου καὶ ἀναγνωσθέντος τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ Κεφ. 3. *Προσωπικὸν Πανεπιστημίου*, ἔλαβε χώραν μικρὰ συζήτησις, τῶν μὲν διαται-
νομένων νὰ ἀφαιρῇ ἡ πίστις διὰ τὸ Πανεπιστήμιον Κερκύ-
ρας, ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐπαύθησαν οἱ καθηγηταί. τῶν δὲ
ἀντιτεγόντων εἰς τοῦτο ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι, μὴ καταργηθέντος
τοῦ ὀργανικοῦ νόμου, δὲν δύναται νὰ διαλυθῇ αὐτὸ, ἐπὶ τέλους,
ἐπὶ τῇ προτάσει τινός, ἡ Βουλὴ ἀνέβαλε διὰ τὴν ἐπύουσαν συν-
εδρίασιν τὴν προκειμένην συζήτησιν, ὁρίσασα ἐνταῦθα, ὅτι κατ'
αὐτὴν θέλει συζητηθῇ καὶ τὸ περὶ καταργήσεως τοῦ Πανεπιστη-
μίου Κερκύρας καὶ τῶν Λυκείων ἑκατέρωθεν ἐνώπιόν τῆς νομοσχέ-
διον τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημο-
σίας ἐκπαιδεύσεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος διέλυε τὴν συναινεσὶ
τῆς Βουλῆς τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 1/2 μ. μ.

Ὁ Προεδρεύσας Ἀντιπρόεδρος

Σ. Χ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΒΛ'.

Τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνε-
γνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

α) Ἀναφορὰ Δημάρχου καὶ δημοτικοῦ Συμβουλίου Οἰτύλου

περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ ὁμωνύμου εἰρηνοδικείου εἰς τὸ πρωτοδι-
κίον Καλαμῶν ἀντ' ἐκείνου τῆς Σπάρτης.

β) Ὁμοία Γ. Τσουκαλὰ Ζακύνθου περὶ Πανοικτισμοῦ καὶ
περὶ τῶν ἐν Ὠράκῃ ἑλληνικῶν Προξενείων.

Ὁμοίας χάρας Τσουράς περὶ προικοδοτήσεως τῆς θυγατρὸς τῆς.
Πάται δὲ παρεπέμφθησαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπι-
τροπὴν.

ὑπομνήσαντος εἰτα τινὸς τὴν πολλὰκις ἀπευθυνθείσαν ἐπι-
τροπὴν τοῦ περὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Μητροπολίτου Ζακύνθου,
καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῆς
ἀπαντήσαντος, ὅτι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν δὲν κατώρθωσε νὰ συνέλθῃ
καὶ διασκεφθῇ ἐπ' αὐτῆς, ἐπὶ τῇ προτάσει τινος ἡ Βουλὴ ὥρισε
ἀνυπερβλήτον προθεσμίαν μέχρι τῆς ἐπιτύσεως Δευτέρας, ἐντὸς
τῆς ὁποίας ὀφείλει ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἐπὶ τῆς ἀναφο-
ρᾶς ἐκθεσὶν τῆς.

Ἀγγελλθέντος κατόπιν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως
ταύτης εἶναι ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζήτησεως τοῦ προϋπολο-
γισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ
τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑπτανήσου.
ἀνεγνώσθη τὸ Κεφ. 3. *ἀναπέρα ἐκπαιδεύσεως*. Τοῦ 1 ἄρθρου δὲ 1
προσωπικὸν Πανεπιστημίου ἐπράτεινεν τις τὴν ἀπάλειψιν τῆς
πιστώσεως διὰ τοὺς τελευταίους μῆνας, ὡς παύθέντων ἀπὸ τοῦ
παρελθόντος Σεπτεμβρίου τῶν καθηγητῶν καὶ τοῦ Ἀρχοντείου.
Τὴν πρότασιν ταύτην ἀπέκρουσεν ἕτερος, διὰ μακρῶν ἐκθέσας
τὴν ἱστορίαν τῆς συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου τούτου καὶ
τὸν σκοπὸν, δι' οὗ ὁ ἰδρυτὴς αὐτοῦ λόρδος Γουίλφορδ συνέστησε
τοῦτο. Ἰσχυρισθεὶς δὲ κατόπιν, ὅτι δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα ὁ
πρώην ὑπουργὸς νὰ καταργῇ διὰ Β. Διαταγμάτων νόμον,
ὅταν μάλιστα εἰσήγαγε νομοσχέδιον ἐν τῇ Βουλῇ, ἦλθεν εἰς
τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὰ διατάγματα τῶν παύσεων τῶν καθηγη-
τῶν νὰ θεωρηθῶσιν ἄκυρα, νὰ μὴ ἀπαλειφθῇ δὲ ἡ πίστις.

Ἀπήντησεν ὁ πρώην ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς Ζακύνθου, ὅτι
οὐ μόνον εἶχε τὸ δικαίωμα ὡς ὑπουργὸς νὰ παύσῃ τοὺς ὑπαλ-
λήλους του, ἀλλὰ σεμνύνεται τοῦτο πράξας, διότι ἀπῆλλαξε
τὴν Ἑπτανήσον ἀπὸ ἐν ἰδανικόν Πανεπιστήμιον, μηδεμίαν ὠφέ-
λειαν ἀποφέρον εἰς τὸν τόπον, ἔσωσε τὴν ἐκπαιδεύσιν τῆς
Ἑπτανήσου, διότι ἔκαμε τὸ πρῶτον βήμα πρὸς τὴν μεταρρύθ-
μισιν καὶ ἀφομοίωσιν, καὶ πρὸ πάντων ἀπῆλλαξε τὴν νουλαίαν
ἀπὸ τὴν ἀδελειότητα. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐν ὡσὺ ἦτον ὑπουργὸς
ἐπραξεν, ὅτι ἡ συνείδησις καὶ τὸ καθῆκον τῷ ἐνέπνευσαν, ἡ δὲ

διάδοχος Κυβέρνησις δε πράξη, ὅτι ἤθελε θεωρήσει ὡφέλιμον.

Ἀπήντησαν ἑταίρος, ὅτι ὁ προλαλήσει ἐπιγγίσει τὰ ζητήματα. Σήμερον δὲν πρόκειται περὶ οὐδενός ἄλλου, παρὰ κυρίως ἀνδύναται ὁ ὑπουργὸς νὰ θέσῃ εἰς ὄργανον τοὺς νόμους τοῦ Κράτους πᾶν τὰ ὅργανα τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν. Ἀν τοῦτο καθιερωθῇ, τότε οὐδεὶς νόμος δύναται νὰ διαφύγῃ τοῦ ὄνομα τῆς ἐξουσίας, ἐν αὐτῇ τείνει εἰς τὴν καταπάτησιν αὐτῶν, ὥστε ἐπὶ θῆσαν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Συντάγματος. Συμπαισίων δὲ προτείνει νὰ τηρηθῇ τὸ κεφάλαιον τῆς Ἰονίου ἀκαδημίας μέχρις οὗ ἡ Κυβέρνησις ζητήσῃ τὴν κατάργησιν τοῦ καθιερωμένου αὐτῇ νόμου δι' ἑτέρου.

Ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις μὴ ἔχουσα τὴν θετικὴν πληροφροσύνην ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐπὶ νὰ ἐκφύγῃ ὁριστικὴν γνώμην, ἐπιφυλάσσεται δὲ, ὅτι οὐ συλλέξῃ τὰς ἀποφάσεις πληροφροσύνης, νὰ πράξῃ πᾶν ὅ,τι θεωρήσει συμφωνικὸν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ τῆς κεκοιναῖας νεολαίας.

Ἰππὸντων δὲ ἑτέρων, ὅτι ἡ πρῶτη Κυβέρνησις καλῶς ἐπράξε καταργήσας τὴν Ἰονίαν ἀκαδημίαν, ἑτέρων δὲ ἀντιπῶντων, ὅτι ἡ κατάργησις αὐτῆς ἐπέπεσε νὰ γίνῃ διὰ νόμου, ἐπὶ τῆς ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις συμφωνοῦσα μετὰ τοὺς προτινόντας τὴν μὴ ἀπαλείψῃ τῆς πιστώσεως διαδοχῇ, ὅτι δὲ θέλει μεταβάλλει τὴν ὑπάρχουσαν ἤδη κατάστασιν, εἰμὲν διὰ νόμου. Προτίσαντος δὲ ἑτέρου, ὅτι ὑπάρχοντες τοῦ νόμου ἐν ἰσχύϊ καὶ χορηγούμενοι παρὰ τῆς Βουλῆς τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πιστώσεως, ἐναποκεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ πράξῃ, ὅτι ἐγκρίνῃ ὑπὸ τὸν νόμον τοῦ. Ἐπὶ τοῖσις ἡ Βουλὴ δι' ἀνασφάλαν παρὶδὲχθῃ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ προκειμένου κεφαλαίου, καθότι καὶ τὰ 11, 12, 13 καὶ 14, ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀκολουθῶν δὲ γίνετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεων καὶ τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον 4 Δημοτικὴ ἐκπαίδευσις, ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐπομένως τὰ ἐξόδα τοῦ ὑπουργείου τῆς ἐκπαιδεύσεως διὰ τὴν πρῶτην τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀναβαίνει εἰς δρ. 316.940

Περὶ τῶν ἑπομένων δὲ καὶ τῶν λοιπῶν εἰδήσεων τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου, ὡς ἔχει ἐκτελεσθῆσαι π 1.227.806

Τὸ ὅλον ἀναβαίνει εἰς . . . π 1.544.746

Ἀρξάμενης μετὰ ταῦτα τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, λαβὼν

τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρατήρησεν ἐκ προοιμίων, ὅτι εἰς τὴν ὑπερσίαν τοῦ προκειμένου ὑπουργείου περιττάται ἀνάγκη αὐξήσεως κονδυλίων τινῶν τῶν Κεφ. 1, 2, 4, 5, 6 καὶ 7 καὶ ὅτι ἡ αὐξήσις αὕτη δὲν εἶναι πραγματικὴ, ἀλλὰ φαινομένη, διότι τὰ ποσὰ ταῦτα θέλουσιν ληφθῆ ἐκ τοῦ Κεφ. 11 ἀργία καὶ ἀπομεινῶν, ἐκ τοῦ ὁποίου περισσεύουν 120 χιλιάδες δραχμαί, ὥστε δὲν εἶναι παρὰ μίαν ἀπλὴ μεταθέσις κεφαλαίων.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι τῆς ζητουμένης ἤδη μεταθέσεως κεφαλαίων πρέπει νὰ τυπωθῶσι τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ὅπως φωτισθῇ ἡ Βουλὴ καὶ μάθῃ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἀλλαχού μὲν ἐπιρρίσκεισαν, ἀλλαχού δὲ δὲν ἐπὶ τῆς αἰτίας διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὁριθεῖσαι πιστώσεις, ἐπανέλαβεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἡ τύπωσις τῶν ζητουμένων εἶναι πάντῃ περὶ τῆς καὶ διότι πρόκειται περὶ γεγονότων ἤδη ἐξόδων, καὶ διότι ὑπάρχει ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν εἰσαγμένον νομοσχέδιον περὶ μεταθέσεως 140 χιλιάδων δραχμῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ μνημονευθέντος κεφαλαίου, ἥτις πλέον καθίσταται περιττὴ ἅμα γέννηται ἡ μεταθέσις διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐπὶ τούτοις, ἀνακληθῆναι καὶ τῆς περὶ τυπώσεως αἰτήσεως, ἡ Βουλὴ συνένευσεν εἰς τὴν ζητουμένην μεταβολήν.

Οὗτοι ἀνεγνώσθη τὸ Κεφ. 1 Μισθός, καὶ γίνετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεων αὐξήσιν τοῦ μὲν ἄρθρου 1 ἐκ δραχμῶν 1.226,392 εἰς δραχμὰς 1.246,392, τοῦ δὲ 2 ἀπὸ δραχμῶν 1.044,401:82 εἰς δραχμὰς 1.071,403 καὶ 82, ὥστε τὸ ὅλον ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 2.317.795:82.

Ἀνεγνώσθη εἰς τὸ Κεφ. 2 Ἰ. Λόγος καὶ γίνετο δεκτὸν τὰ διάφορα αὐτοῦ ἄρθρα κατὰ σειράν, ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, αὐξήσιν τοῦ μὲν ἄρθρου 7 Ἀποσπασθῆ ἀπὸ 36 χιλ. δραχμῶν εἰς 56.000 ἐπομένως διὰ τῆς αὐξήσεως ταύτης τὸ ὅλον τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀναβαίνει εἰς δρ. 1,211,311:06.

Γενομένου ἐπίσης δεκτοῦ τοῦ ἐπομένου Κεφ. 3 ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀνεγνώσθη τὸ Κεφ. 4 Καταδότης καὶ γίνετο δεκτὸν, ὡς ἔχει, σημειωθέντων μόνον εἰς τὸ κενὸν ἄρθρον 1 εἰς ἀποδομὰς δραχμῶν 8.000, ὥστε τὸ κεφάλαιον 4 αὐξάνει ἀπὸ 114 χιλ. εἰς 122 χιλιάδας δραχμῶν.

Ἐπὶ τῆς προστεθείσας ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Κεφ. 5 δραχμῶν 15.000, ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ κεφάλαιον τούτου, αὐξήσιν ἀπὸ 108,794 εἰς δραχμὰς 123,794.

Κατόπιν αὐξηθέντα τὰ ἐπόμενα Κεφάλαια 6 Νοσηλεία καὶ 7 Ἰπποκεία ἐγένοντο δεκτὰ, ἐπομένως τὸ μὲν 6 ἀπὸ 90 αὐξάνει εἰς 110,000, τὸ δὲ 7 ἀπὸ 5 εἰς 15,000. δραχ.

Ἀναγνωσθέντα ἐπομένως τὰ Κεφάλαια 9 καὶ 10 ἐγένοντο δεκτὰ ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 11 Ἀργία καὶ ἀτόμαρχα, ἐπηνέχθη εἰς τὸ ἄρθρον 1 Ἀργία ἐλάττωσις κατὰ τὰ ἀρχῶν εἰρημμένα, δραχμῶν 120,000, ἐπομένως τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐμειώθη ἀπὸ 423,129 εἰς 303,129.

Ἐπὶ τέλους ἀναγνωσθέντα κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειράν τὰ ἐπόμενα Κεφάλαια 12, 15, 16, 17 καὶ 18 ἐγένοντο ἀνευ ἀντιρρήσεως δεκτὰ, ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Κατὰ συνέπειαν τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τούτου ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 6,239,550.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν πιστώσεων λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι ἐπιφρασσόμενος νὰ ἐμείλῃ ἐν ἐκτάσει καὶ εἰδικῶς κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1866, ὑπομνησθεὶς σήμερον εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν τὰς ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν παρατηρήσεις, ἢ μᾶλλον ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως καὶ συνεβούλευσεν ὅπως ὁ τοῦ 1866 προϋπολογισμὸς διαιρεθῇ κατὰ κλάδους εἰς κεφάλαια καὶ ἄρθρα. Ἐκτὸς τούτου ἐπεκαλέσθη τὴν ἐελπίωσιν τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἰδίου ὑπουργείου, ἥτις δὲν συνεμορφώθη ἀκόμη μὲ τὸν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμον. Ἐπὶ τέλους εἰήτησε καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν προκαταβολῶν τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ λογιστικοῦ νόμου γενομένων, αἵτινες ἦν ἡλαττώθησαν εἰς 700 χιλιάδας δραχμῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος, ἀναγγέλλας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως ἐστὶν ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος
Σ. Χ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ἀντίπας,
Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΒ'.

Τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1865.

Πλείους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας, καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκρινώθησαν τὰ ἐριζῆς ἔγγραφα.

α.) Πρόταξις τοῦ βουλευτοῦ Π. Κυριακοῦ περὶ καταργήσεως τοῦ ΚΒ'. Νόμου περὶ φόρου οἰκοδομῶν.

β.) Ὁμοία τῶν βουλευτῶν Στράτου καὶ Καραϊσκάκη περὶ συντάξεων ἐθνικολόγων καὶ ὁδηγῶν.

γ.) Ὁμοία τῶν βουλευτῶν Κυνουρίας περὶ προβιβασμοῦ τοῦ τελωνιακοῦ Σταθμοῦ Λαωνιδίου εἰς ὑποτελωνεῖον.

δ.) Τριπολογία τῶν βουλευτῶν Κιφαλληνίας ἐπὶ τοῦ περὶ ἀγροληψίας κεφαλαίου τοῦ ἰσίου Ἀστυκοῦ Κώδικος, καὶ

ε.) Αναφορά Χ. Ποταμιάνου αγωνιστοῦ, εἰζαιτουμένου περὶ θαλψίν τινος.

Παραπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν Κανονισμόν.

Λαβὼν εἶτα τὸν λόγον ὁ πρωτοβουλευτὸς ὡς ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐν προγενεστέρᾳ τινὶ συνεδριάσει ἀπευθυνθεῖσαν αὐτῷ ἐρωτήσιν περὶ παρανόμου κρατήσεως πολίτου τινὸς παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως Τριπόλεως, εἶπεν, ὅτι, καθ' ὅς μέχρι τούδε πληροφορίας ἔχει ἡ ὑπηρεσία, ὁ εἰσαγγελεὺς ἐπέτελεσεν ἐνταλμα συλλήψεως τοῦ ἐν Καλάμῃς συναδέλφου τοῦ, διατάξας τὴν σύλληψιν τοῦ πολίτου Ἰλίου Φλέσσα. Προκειμένου δὲ νὰ τὸν παραπέμψῃ εἰς Καλάμῃς ὡς ἀνκριθῇ, διότι ἐκεῖ εὕρετο ἡ δικαιογραφία, καθένυσεν ὁ κρατούμενος, καὶ ἐπομένως ἀνεβλήθη ἐπὶ μίαν ἡμέραν ἡ ἀποστολὴ του. Τοῦτο ἐξάγεται ἀπὸ τηλεγράφημά τι τοῦ ἐν Ναυπλίῳ εἰσαγγελέως τῶν ἱερῶν, ὅπερ ἀνέγνω. Προσέθετε δὲ, ὅτι κατόπιν θέλει ἐξετάσει καθαρῶτερον τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν. Ἐνταῦθα, ἐρωτηθεὶς παρὰ τινος ἂν σκοπεύῃ ἡ νέα Κυβέρνησις νὰ ἐφαρμύσῃ τὸ περὶ τῶν ἐνταπίων ὑπαλλήλων Β. Διάταγμα, ἀπήντησεν ὁ πρωτοβουλευτὸς, ὅτι αὐτὸ θέλει σεβασθῇ πᾶσαν πράξιν, ἥτις παρὰ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως ἐκδοθεῖσα συμβιβάζεται πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς, καὶ μὴ ἐκ τούτων εἶναι καὶ τὸ περὶ τοῦ ἐρωτήθη Βασ. Διάταγμα.

Ἐπὶ ἑξῆς, ὁ ἐπερωτήσας, ὅτι ὁ εἰσαγγελεὺς Τριπόλεως ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως παρέδωκε τὴν διατάξιν τοῦ 5 ἁρθρου τοῦ Συντάγματος ἐν τῇ ἀτόμῃ τοῦ πολίτου Ἰλίου Φλέσσα, ὅν

εσκόπει νά ἐκδικηθῇ διὰ σκοποῦς πολιτικούς μέλλοντας, διότι ὥρειλε νά ἀποστῇ ἀντὶ ἀναβολῆς τὸν συλλεγθέντα εἰς τὸν ἀνακριτὴν Καλαμῶν. Δὲν εἶναι δὲ ἀληθές, ὅτι λόγου ἀσθενείας ἐμπόδισαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου, διότι οἱ λόγοι οὗτοι ἐπλάσθησαν· ἄλλως τε ὁ Εἰσαγγελεὺς οὗτος εἶναι πολιτογραφημένος εἰς τὴν Δῆμον Φαλακίταις τῆς Μεγαλοπόλεως καὶ ἐκ τούτου καταφέρεται κατὰ τὸν πολιτικὸν ἀντιπάλον του. Συμπεραίνων ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ εἰρημένου Εἰσαγγελεως ὅπως θεῶν ἐν αὐστηρὸν μάθημα καὶ προληφθῶσιν εἰς τὸ μέλλον ἑτεροὶ παραδόσεις τοῦ θεμελιώδους Νόμου.

Τὰ ἐκτεθέντα ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος ἀνέκρουσαν πολλοὶ ἄλλοι ὡς μὴ ἀληθῆ καὶ ἰσχυρίσθησαν, ὅτι ὁ Εἰσαγγελεὺς ἐμπλήρωσε τὸ καθῆκόν του ἀντικειμένου πάσης πλῆξης ἀξίως· ἑτέρος δὲ θεωρῶν ἀληθῆ τὰ γεγονότα ἐξήγησε τὴν πᾶσιν αὐτοῦ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τίλους ἐπὶ τῇ προτάσει τινός ἢ Βουλῇ ἀνέθελε πᾶσαν ἀπόφασιν μέχρις οὗ τὸ ὑπουργεῖον συλλέξῃ καὶ ὑποβάλῃ ἐκτενέστερας ἐπὶ τοῦ προκειμένου πληροφάνειας.

Μετὰ ταῦτα ἑτέρος λαβὼν τὸν λόγον ἐφαίκυσσε τὴν μέμνην τῆς Βουλῆς α) ἐπὶ τῶν ὑποχρεμένων ἀμειβῶν εἰς τοὺς φρονέοντες ἢ ἀποτελεσματικῶς καταδυνάμηντας τοὺς ληστές, ὅτι πολλοὶ ἐκ τούτων καθίστανται, ἰδίως εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, β.) ἐπὶ τῆς ιδιοκτησίας τῶν πολιτῶν, ἥτις πρὸς κατάλυσιν πολλῶν σταθμῶν χωροφυλακῆς κατακρατεῖται ἀδαιρέτως καὶ ἐναντίον τῆς θελήσεως τῶν ιδιοκτητῶν, μὴ λαμβανόντων καὶ τὰ ἐνοίκια. Ἐπὶ ἀμφοτέρων τούτων παρεκάλει τὴν Κυβέρνησιν νά λαβῇ φροντίδα εἰς ἐπανόρθωσιν πάσης ἀδικίας.

ἑτέρος λαβὼν τὸν λόγον καὶ εἰπὼν, ὅτι, καταγγελλέντων τοῦ ἀντισυγγελεως καὶ ἀνακριτοῦ Καλαμῶν ἐπὶ παρενόμη κατακρατείῃ, οὐδὲν ἄγχι τοῦδε ἐνεργήθη, παρεκάλει τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νά ἐνεργήσῃ τὰ δεόντα καὶ εἰδοποιήσῃ ἐγκαιρῶς τὴν Βουλὴν.

Λαβὼν κατόπιν τὸν λόγον ἄλλας, ἀφ' οὗ πρῶτον νόησεν τὴν Βουλὴν, ὅτι σχεδὸν ἀσυνήχητὶ παρεδόθη τὸν προϋπολογισμόν, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ὡς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν πέφυκεν εἶγεν ὑποβάλλει εἰς τὴν Συνέλευσιν, ἐξέθηκεν εἰτα, ὅτι ἡ Βουλὴ μέλλει ὅσον οὕτως νά συζητήσῃ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ 1866, ὅστις ὑπεβλήθη μὲν παρὰ τῆς πρώτης Κυβερνήσεως ἀλλὰ δὲν ἐκπροσωπεῖ οὔτε τὰς ἰδέας αὐτῆς, διότι διὰ τῶν Νο-

μοσχεδίων, τὰ ὅποια οἱ πρώην ὑπουργοὶ ὑπέβαλον, καὶ εἰς ἐν τῶν ὁποίων ἀπώλεσε τὴν πλειονοψηρίαν, ἀντρείπτο ἐκ θέσεων οὗτος, ἐκκαλύπτετο δὲ τὸ ἑλλειμμα τῶν ἁ περιέπου ἑκατομμυρίων, ἀλλ' οὐδὲ τὰς ἰδέας τῆς νῦν Κυβερνήσεως ἐκπροσωπεῖ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1866, διότι δὲν συντάχθη ὑπ' αὐτῆς. Κατὰ συνέπειαν προκαλεῖ τὸν νυν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν νά ἐνστάσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἰδέας του, τί φρονεῖ ὅλῃ. ἐπὶ τῆς οἰκονομ. καταστάσεως τοῦ Κράτους καὶ πῶς σκοπεῖ νά καλύψῃ τὸ ἑλλειμμα, καὶ ταῦτα ὅπως καθιδηγήσῃ ἢ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ εἰς τὰς ἐργασίας της.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις σέβεται ἤδη περὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους καὶ μετὰ τὸ πέραν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1865 θέλει ὑποβάλλει ἐγγράφον καὶ ἐκτεταμένον ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1866, πρὸς ρωτισμὸν τῆς Βουλῆς καὶ ὅλην τὴν ἐπιτροπὴν, αὐτὴς, ἥτις πρὸ τούτου δὲν πρέπει νά προῖχῃ.

Συναινέσας εἰς ταῦτα τῆς Βουλῆς, ἀνενέστη ἡ νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ παρατάσεως τῆς ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μέχρι τίλους τοῦ ἑτους, β.) ἐθέλει τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς περὶ ἀμειβῆς τῶν ἐγγλεμμάτων προτάσεως τοῦ βασιλεῦς Οἰτύλου. Παρεβλήθησαν δὲ κατὰ τὸν Κανονισμόν.

Ἀρξάμενης εἰτα τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἔθετον τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν εἰπὼν, ὅτι ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων φαίνεται, ὅτι ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τούτου ὑπάρχει περίσσευμα 110 χιλ. δραχμῶν περίπου, ἀλλ' ὅτι ἐκ τοῦ περισσεύματος τούτου ἐκρίθη ἀναγκαῖον νά αὐξηθῶσιν ἑτέρα κερὰ-λαία, ἰδίως τὸ περὶ ἐπισκευῆς πλοίων.

Οὕτως δὲ ἀναγνωσθέντος τοῦ Κεφαλ. 1, ἐλαττώθησαν τὰ διάφορα ἀξίθη αὐτοῦ ὡς ἑξῆς:

Ἀρθρ. 1.	ἀπὸ	δρ. 311,805	εἰς	δρ. 291,090
» 2.	»	» 113,306	»	» 89,415
» 3.	»	» 538,358	»	» 505,952
» 4.	»	» 30,592	»	» 22,790

Ἐν ὅλῳ ἀπὸ δρ. . . . 1,024,061 εἰς » 909,277

Ἐπομένως ἐγίνετο ἑατὸν τὸ κεφάλαιον τούτου, ὡς ἀνωτέρω ἐκπροσωπηθῇ.

Επίσης αναγνωσθέν τὸ κεφ. 2 ἡλαττώθη ἀπὸ δρ. 195,795 εἰς 189,873 καὶ ἐγένετο δεκτὸν οὕτως ἡλαττωμένον.

Ἀναγνώσθη ἐπομένως τὸ κεφ. 3 καὶ ἐγένετο δεκτὸν, αὐξηθέντων μὲν τοῦ ἀρθροῦ 1 ἀπὸ 120 εἰς 155 χιλιάδας δραχ. καὶ τοῦ ἀρθροῦ 4 ἀπὸ 5 εἰς 10 χιλιάδας δραχμῶν, μειωθέντος δὲ τοῦ ἀρθροῦ 3 ἀπὸ 191,900 εἰς δραχ. 183,821. Οὕτω διὰ τῶν γενομένων αὐξομειώσεων τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀναβαίνει ἐν ὅλῳ εἰς δραχμὰς 355,671.

Ἀναγνωσθέν κατόπιν τὸ κεφ. 5 ἐγένετο δεκτὸν, αὐξηθέντος τοῦ ἀρθροῦ 1 κατὰ 1000 δραχμὰς, ὥστε τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀναβαίνει ἐν συνόλῳ εἰς δραχμὰς 13,500.

Επίσης τὸ κεφ. 6 κῦζήθη ἀπὸ 2000, εἰς 3000 δραχμὰς, τὸ δὲ κεφ. 7 ἡλαττώθη ἀπὸ 18,200 εἰς 11,075· ἐγένοντο δὲ οὕτω μεταβληθέντα δεκτὰ, ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι καὶ τὰ κεφ. 8 καὶ 9.

Ἀπαλειφθέντος δὲ εἴτα τοῦ κεφ. 10, ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον 11, μειωθέν ἀπὸ 24 χιλιάδας εἰς δραχμὰς 16,424.

Κατόπιν ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ συμπληρωτικά ἐξόδα τοῦ ὑπουργείου τούτου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑπτανήσου, ἀφαιρέθέντος μόνον ἐκ τοῦ κανδυλίου ἐξόδα παραγῶν δραχ. 246, ἐπομένως τὰ ἐξόδα ταῦτα ἀναβαίνουν ἐν συνόλῳ εἰς δρ. 131,765.

Διὰ τῶν γενομένων δὲ αὐξομειώσεων τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 1,646,985.

Μετά ταῦτα ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἀναγγέλλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης συνεδριάσεως τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1865 Νομοσχεδίου καὶ τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάζει τεθειμένα, ἔλυσεν τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 Μ. Μ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σ. Χ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μ. ΠΟΤΙΔΗΣ,

Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΓ'.

Τῆς 4 Νοεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐνεκρίθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας.

Ὁ Πρόεδρος ἀνέγνω ἐγγράφον τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Κ. Βούλγαρη, δι' οὗ ἀναγγέλλεται, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εὐχρηστῆθη νὰ διορίσῃ διὰ Βασ. Διαταγμάτων πρωθυπουργὸν μὲν καὶ ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τὸν βουλευτὴν Ἰ. Δρας Δ. Βούλγαρη, ὑπουργὸν δὲ τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν βουλευτὴν Ὀλυμπίας Χ. Χριστόπουλον, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν δὲ τὸν Δ. Δρόσον, Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως τὸν Ἀνδρέαν Κουντουριώτην, βουλευτὴν Ἰδρας, ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν ὑποστράτηγον Δ. Καλλέργην, ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν τὸν Σ. Ἀντωνόπουλον καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης τὸν Ν. Παπαμιχαλάπουλον, βουλευτὴν Ἐπιδάφρου Αἰμηράς.

Ἀνεκινώθησαν εἴτα αἱ ἐξῆς προτάσεις νόμων.

α) Τοῦ βουλευτοῦ Π. Λεωτσάκου περὶ συστάσεως Ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸν δῆμον Λεύκτρου καὶ σχολαρχεῖου εἰς τὸν δῆμον Οἰτύλου τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας.

β) Τοῦ βουλευτοῦ Κ. Δαρεϊώτου περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν κατὰ τὸ 80 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος. Παρεπέμνησαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμόν, τῆς βας. κηρυχθείσης κατεπευγούσης καὶ κατὰ προτίμωσιν, ἀφοῦ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ, συζητητέας.

Ἀκολουθεῖς ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς Κ. Κεχαγιᾶς παραχωρήσας τὴν ἔδραν τοῦ εἰς τὸν πρῶτον Ἀντιπρόεδρον καὶ λαθῶν τὸν λόγον ἀνέρεσι διὰ μακρῶν τὰς κατ' αὐτοῦ ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἐπιβρεθείσας μνημῆς, ἀποκαλέσας αὐτὰς αὐτόχρημα συκοφαντίας. Τὸν ἐμέμνησαν, εἶπεν, ὅτι δέθεν λαθῶν ἐντολὴν ἀπὸ τὸν Κόμητα Σπόνικ ἐνήργησε νὰ ἐνωθῶσιν οἱ Κύριοι Βούλγαρης καὶ Κουμουνδούρος. Ἡ μνημὴ λοιπὸν διαιρείται εἰς δύο μέρη α) ὅτι ἔλαθεν ἐντολὴν καὶ β) ὅτι ἐνήργησεν ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, διαμαρτύρεται, ὅτι δὲν εἶναι ἀληθές. Ἄλλ' ἀγενὴς συκοφαντία ἐξυφανθεῖσα δολίως διαβεβαίωσε δὲ τὴν Βουλὴν, ὅτι τὸν κόμητα Σπόνικ ἀπὸ τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου Κουμουνδούρου, οὔτε εἶδεν, οὔτε ἐπισκέφθη ποσῶς αὐτόν, ἐπομένως πέπειθεν, ὅτι τὸ παραιτηθὲν ἀρτί ὑπουργεῖον ἀεληγεώρη ἐράνη λίαν εὐπιστον πιστεῦσεν εἰς τοιοῦτους μύθους, ἐν τοῖς τριόδοις ἰσως χαλκευθέντας. Ἀλλ' ὅσον τὸ πρῶτον μέρος τῆς μνημῆς εἶναι ψευδὲς καὶ ἀνυπαρκτον, τόσον τὸ δεύτερον εἶναι ἀληθές, ὅτι δηλ.

(Πρακτικά τῆς Βουλῆς, Τόμος Α΄.)

αὐτὸς κατέβαλε πολλὰς ἐνεργείας πρὸς συνεννόησιν κοινοβουλευτικὴν τῶν Κ. Βουλᾶρη καὶ Κουμουνοῦρου. εἰς βουλευτὴς ἀνέκων εἰς πολιτικὴν μερίδα ἐννοεῖται, ὅτι ἔχει πεποιοῦσθαι πολιτικὰς, ὅπερ οὐδεὶς δύναται νὰ τῷ ἀνῃστή, ἐπομένως εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ σκέπτεται καὶ ἐνεργῇ κατ' αὐτὰς τὰς πεποιοῦσθαις του. Ὅτι ὁ Κ. Βουλᾶρης διὰ τοῦ Κ. Παπαμεγαλοπούλου τῷ προέττειν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἰρημένην ἑνωσιν, ἡσπασθὴ τὴν ἰδίαν ταύτην, διότι ἐφ' ὅ, εἰ καὶ φρονεῖ, ὅτι ἵνα λυθῶσι τὰ μεγάλᾳ τοῦ ἔθνους ἐσωτερικὰ ζητήματα ἀπαιτεῖται Κυβέρνησις ἰσχυρὰ ἐν τῇ Βουλῇ, καὶ τοῦ πλεονεκτήματος τούτου ἐσπερεῖτο τὸ ὑπουργεῖον Δεληγιώργη. Δὲν ἔχει ἄρα τις τὸ δικαίωμα νὰ τὸν μεμφθῇ, διότι ἐνέργησεν κατὰ τὰς πολιτικὰς πεποιοῦσθαις του. Οὐδὲν ἦν πρὶν ἢ γίνῃ ἐντελὲς συνεννόησις μεταξὺ τῶν δύο μερίδων, τὸ ὑπουργεῖον Δεληγιώργη κατέθεσε τὴν παραίτησίν του, χωρὶς νὰ πέσῃ κοινοβουλευτικῶς, ὡς ἐπρεπε, καὶ ἐκρᾶξαι τὴν λύπην του, διότι ὑπέπεσεν εἰς εὐπιστίαν ἀδικαιολόγητον καὶ δὲν ὑπέμεινε νὰ πέσῃ συνταγματικῶς.

Ἐπ' ἡμέτερον ὁ πρῶτος πρωθυπουργὸς Ε. Δεληγιώργης, ὅτι ἀπορεῖ διὰ τὴν τακτικὴν τοῦ προλαλήσαντος, καὶ ὅτι αὐτὸς μετὰ τῶν φίλων του ἤθελον παραλείπει τὰ ἐσιώτερα πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντα ἐὰν ἐδέχοντο τὴν πρόκλησιν καὶ κατέβαινον εἰς ἀναξιοπρεπῆ συζήτησιν τῶν βαδισμάτων τῶν ἀτόμων καὶ τῶν μηχανορραφῶν τῶν κομμάτων εἰς περιστάσεις τόσον σοβαρὰς, πιστεύει δὲ, ὅτι τοῦτο φρονεῖσι καὶ πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ μερίδες τῆς Βουλῆς, ὅλλ' αὐτοῖς δὲν ἐπιτρέπει οὐδ' ἡ τιμὴ νὰ δεχθῶσι τὴν πρόκλησιν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὸ συνταγματικὸν ἔθιμον ἀπαιτεῖ καὶ τὰ μέληντα πρὸ μικροῦ διδουσιν ἀφορμὴν, φρεῖται νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς αἰτίας, δι' ἃς ἐισήλθον καὶ ἐξῆλθον τῆς Κυβερνήσεως ἐν διαστήματι τόσον βραχεῖ. Καὶ διὰ ἐπιθυμοῦντες, εἶπε, νὰ εὐκυνῶσι τὴν θέσιν τοῦ Βασιλέως, ἄδυνατοντος μετὰ τὴν κοινοβουλευτικὴν ἦταν τοῦ ὑπουργείου νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν ἐκ τῆς ἀντιπολιτευτικῆς ἑκακῆς ζητήματος, τὸ ὁποῖον εἶχε παρασταθῇ εἰς τὸν Βασιλέα ὡς ζήτημα προσωπικῶν αὐτοῦ, καὶ νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν πραγματικὴν λύσιν τοιοῦτου ζητήματος χωρὶς βλάβης τοῦ τόπου καὶ τῆς φιλοτιμίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. ὅν ἡ μερίς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει, ἀνέκαθεν ἐθεώρησεν ὡς τὸ ἐπιστάθλημα τῆς ἐπαναστάσεως, εἰσῆλθον εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνεπατάγους καὶ φιλοτιμίας, ἐξῆλθον δὲ δι' οὓς λόγους περιλαμβανόμενῃ ἡ ἐγγράφος παραίτησις των, ἣν γνωστοποιεῖ εἰς τὴν Βουλὴν, ἔχουσα οὕτως:

Βασιλεῦ,

« Μετὰ τὴν συνδιάλεξιν ἧς ἡ ἡμετέρα Μεγαλειότης μετέβησε ἔχως τὸ ἐσπέραν καὶ τὴν ὁποίαν ἀνεκοίνωσα πρὸς τοὺς Κυρίους συναδέλφους μου, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐπέσθη ὅτι δὲν δύναται νὰ διακρινῇ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, καὶ μετὰ ἐπερώτησις νὰ καταθέσω εἰς χεῖρας τοῦ Βασιλέως τὴν παραίτησιν αὐτοῦ.

Τὸ ὑπουργεῖον Μεγαλειότητος, παραιτεῖται μετὰ τὴν πεποιοῦσθαι ὅτι ἐξεπλήρωσεν εὐκρινῶς τὸ καθήκον αὐτοῦ πρὸς τὸ ἔθνος καὶ τὸν Βασιλέα. Διηκολύνει τὴν λύσιν ζητημάτων ἅτινα τοσοῦτον εἶχον καταστήσει αἱ περιστάσεις δυσχερῆ, καὶ οὕτως ἐνέπνευσε τὴν ἐλπίδα ὅτι θέλει καταπαύσῃ ἢ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐπικρατοῦσα ἀβεβαιότης.

Μετὰ δὲ τὰ συμβάντα τοῦ πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς Βασιλικῷ γράμματος ἐσπευσε νὰ συμβουλευθῇ πᾶν ὅ, τι ἐνόμισεν ὅτι ἡδύνατο νὰ προφυλάξῃ τὸν Βασιλέα καὶ τέλος ἰδὼν ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀποκαλύπτως καὶ μετὰ σπουδῆς ὁργανίσθη ἐντιθέσεις κατὰ τοῦ ὑπουργείου, ἧς τὸ κέντρον ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος ὑπῆρχεν ἐν τῇ Αὐλῇ, ἐσπευσε ν' ἀναγγεῖλῃ τὰ γινόμενα πρὸς τὴν Βασιλέα ὅπως ἀπαλλαγῇ τῆς εὐθύνης ὅτι ἀφῆκε τὴν ἡμετέραν Μεγαλειότητα εἰς ἀγνοίαν, καὶ δὲν κατέστησεν αὐτὴν ἐγκαίρως εἰς θέσιν νὰ ἐπιφέρει ἢ ἀπῆλθον τὰ γεγονότα ταῦτα διόρθωσιν. »

Μετὰ τὴν παραίτησιν των, εἶπεν, ὁ Βασιλεὺς ἐκάλεσε τὸν Κ. Βουλᾶρη. Ἐξερχόμενοι δὲ τῆς ἐξουσίας διατρεῦσιν ἄριτας ἐντυπώσεις περὶ τοῦ εὐγενούς χαρακτῆρος τοῦ Βασιλέως καὶ χαίρουσιν ἀπὸ καρδίας διότι αἱ ἀρχαί, τὰς ὁποίας ἡ ἀντιπολιτευσις ἐπρέσβευσε, κατέστησαν ἀληθείας ὡς Κυβερνήσεις, διότι μόνον διὰ τοῦ τρόπου τούτου δύναται ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι εἶναι ἀξία συνταγματισμοῦ καὶ νὰ ἀποσοδῇσῃ κινδύνους ἀπειλοῦντας τὰ συμφέροντα καὶ τὴν τιμὴν αὐτῆς.

Ἐνταῦθα, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος ὁ ἀγορεύων τί ἐννοοῦν διὰ τῆς ἐν τῇ ἐγγράφῳ παραίτησις των φράσεως κέντρον ἀντιθέσεως, ἀπέφυγε νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις.

Λαθὼν τις εἶτα τὸν λόγον, ἐπεθύμει, εἶπεν, ἵνα τὸ νέον ὑπουργεῖον ἢ παρὸν ἐν τῇ συζητήσει ταύτῃ, διότι ἤθελε τῷ ἀπευθύνει ἐπερώτησιν τινὰ ἐραπτομένην τοῦ συντάγματος αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ ἀρτίως ἀναγνωσθέντος ἐγγράφου τοῦ πρωθυπουργοῦ ἤκουσεν, ὅτι ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διορίσθη ὁ ὑπεστράτηγος Δ. Καλλέργης. Οὐδεὶς ἀγνοεῖ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐντίμου τούτου

στρατιωτικοῦ, τὰς ὁποίας ἐν τινι πολυθρῦλλῳ ἐπιστολῇ γνω-
στάς κατέστησεν εἰς τὸ Πανελλήνιον· ὁ στρατηγὸς Καλλέργης
ἐκφύχθη κατὰ τοῦ Συντάγματος, καὶ ἐκήρυξεν, ὅτι δὲν θέλει
λάβει μέρος εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα, ἐὰν δὲν καταργηθῇ τὸ
Σύνταγμα, ὁ Κ. πρωθυπουργὸς, ὅτε ταῦτα ἐκηρύσσοντο, ἐξέφρα-
ζεν ἐναντίως ἰδέας, ὡς ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γνωρίζει. Ἐρωτᾷ
λοιπὸν νῦν αὐτὸν ἂν ἀνήρσεν τὰς ἀρχάς του ὁ στρατηγός, ἢ
μήπως καλεῖται ἤδη νὰ τὰς ἐπαρμόσῃ. Ἐπιθυμεῖ δὲ, εἶπε συμ-
περαίνων, νὰ κληθῇ τὸ ὑπουργεῖον αὐθαρεῖ νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις.

Ἀπάντησεν ἕτερος, ὅτι, χωρὶς νὰ ἀποκρούσῃ τὸ δικαίωμα τῆς
ἐπερωτήσεως, φρονεῖ, ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ προταλῇ τὸ ὑ-
πουργεῖον, καὶ μάλιστα κατεπειγόντως, ἵνα δώσῃ λόγον διὰ τὴν
διωρίσθη ὑπουργός τῶν Στρατιωτικῶν ὁ Κ. Καλλέργης, διότι
τὸ διορίζει τοὺς ὑπουργοὺς εἶναι ἀπόλυτον δικαίωμα τοῦ βα-
σιλέως. Ἐπομένως φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει λόγον σπου-
δαῖον νὰ ζητήσῃ τοιαύτας ἐξηγήσεις, τὸ δὲ ὑπουργεῖον ἀκούσας
ταῦτα, θέλει σκεφθῇ ἂν πρέπει νὰ δώσῃ λόγον αὐτάς.

Εἰπόντων δὲ ἄλλων, ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ἐπερωτήσεως εἶ-
ναι ἀναμφίλεκτον, ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, ὡ-
ρμισε τὴν ἐπαύριον νὰ προσέλθῃ ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ἀπαντήσῃ.

Ἀγγελθέντος εἰτα, ὅτι πρῶτον ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας
διατάξεως εἶναι ἡ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως
τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1865, λα-
βὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινεν ἵνα παραπεμφθῶσι τὰ ἀποτελέ-
σματα τῶν συζητήσεων εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπι-
τροπὴν, ἥτις νὰ ἐπιξεργασθῇ αὐτὰ καὶ ἐξαγάγῃ τὸ ἀληθὲς συμ-
πέρασμα κατὰ τὸν κανονισμόν. Εἰπόντων δὲ ἄλλων, ὅτι τοῦτο
εἶναι κατὰ τὸν κανονισμόν δικαίωμα τοῦ προέδρου, ἡ Βουλὴ,
ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ
συναρμολογηθὲν νομοσχέδιον, ἔχον ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρον 1.

«Ὁ διὰ τὴν χρῆσιν 1864 προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων ἰσχύει
καὶ διὰ τὴν χρῆσιν 1865 μετὰ τὰς προσθαφαιρέσεις τὰς ὀνομα-
στικῶς ἐνδιαλαμβανόμενας εἰς τὰ ἐπισυννημμένα ἐξηγητικὰ τῶν μετα-
βολῶν φύλλα.

Ἐπομένως τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν 1865 ὑπο-
λογίζονται εἰς δραχμὰς εἰκοσὶν ἐπὶ ἑκατομμύρια, πεντακοσίας
πεντήκοντα ἑννέα χιλιάδας, ὀκτακοσίας τριάκοντα τέσσαρας καὶ
λεπτὰ ἑξήκοντα δύο, ἀριθμὸς 27,559,834.62 κατὰ τὰ εἰδι-

κώτερον ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τοὺς προσηρητημένους τῷ παρόντι
Νόμῳ εἰδικούς καθ' ὑπουργεῖον πίνακας, καὶ ὑπὸ τὰ ἐξῆς γενικά
κεφάλαια.

Α'. Εἰς χρέος Δημόσιον.

Χρέος ἐξωτερικόν	Δραχ.	1355496	
» ἐσωτερικόν	»	1531870	
Συντάξεις	»	2070176	4957542
Β'. Εἰς Β. χορηγίαν	»	1125000	1125000
Γ'. Εἰς ἀποζήμ. Βουλῆς . .	»	408520	408520

Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν.

ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν . .	Δραχ.	601436	
» Δικαιοσύνης	»	1992707	
» Ἐσωτερικῶν	»	5283881	
» Ἐκκλησιαστικῶν	»	1544746	
» Στρατιωτικῶν	»	6239550	
» Ναυτικῶν	»	1646985	
» Οἰκονομικῶν	»	1218940	18528245
Ε'. Εἰς ἐξόδα διοικήσεως καὶ ἐπιστασίας	»	1984527.62	1984527.62
Σ'. Εἰς διαφοροὺς πληρωμὰς . .	»	556000	556000
Τὸν ὅλον δραχ.			27559834.62

Ἄρθρον 2.

Εἰν αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγούμεναι πιστώσεις, ἄ-
νευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας, δὲν ἐξαρκέσωσι πρὸς πληρωμὴν
τῶν ἐξόδων, ἐπιτρέπεται, ἵνα ἐν ὅποιᾳ τῆς Βουλῆς χορηγη-
θῶσι διὰ Β. διαταγμάτων ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις, ἐπὶ τῇ
γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν
ἐφεξῆς ἀρθρῶν τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων.

Α'. Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Διὰ διατροφὴν ὑποδικίων.

Δι' ἀποζημιώσεις Συνέδρων.

Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων.

Δι' ἐξόδα μεταφορᾶς ὑποδικίων.

Β'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Διὰ γενικά μέτρα ασφαλείας.

Διὰ τὴν διατήρησιν τῶν καταδίκων.

Δι' ἀπόδοσιν διεθνῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων.

Δι' ὁμοίαν διεθνῶν τηλεγραφικῶν δικαιωμάτων.

Γ'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοτὰ ἐν γένει.

Διὰ ποσοτὰ φόρων ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

Δι' ἀπόδοσιν χαρτοσήμου καὶ γραμματοσήμου.

Δι' ἐξοδα ἐξορύξεως καὶ μεταφορᾶς ὀρυκτῶν.

Δι' ἐξοδα καλλιεργείας ἀλικῶν καὶ μεταφορᾶς ἀλάτων.

Δι' ἐπιστροφὰς χρημάτων. »

Ἀνεγνώσθη εἰτα τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐκτελέσεως διαφόρων δημόφιων ἔργων ἐν Πύργῳ καὶ ἀναπτυχθὲν παρὰ τινος ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ παρεπύμφθη ἀκολουθῶς εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Προκειμένου δὲ νὰ τεθῇ ὑπὸ συζήτησιν ἡ ἀρχὴ τοῦ περὶ συν-οικισμού ἐν Κυλλήνῃ νομοσχεδίου, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν ὅπως μελετήσῃ αὐτὸ καὶ τὰ λοιπὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νομοσχέδια, ὅπως σκεφθῇ ποῖα ἐξ αὐτῶν θὰ ὑποστηρίξῃ καὶ ποῖα θὰ ἀνακαλέσῃ.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολουθῶς αἱ ἐξῆς προτάσεις α) περὶ χαρ-ακτηρισμοῦ τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ κεντρικῶν ὁδῶν ὡς ἐθνικῶν, β) πε-ρὶ διαλύσεως τῶν ἀγροτικῶν σχέσεων, καὶ γενομένης δεκτῆς τῆς ἀρχῆς αὐτῶν παρεπύμφθησαν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπι-κρατείας.

Ἀναγνωσθεὶς κατόπιν τῆς προτάσεως περὶ καταργήσεως τοῦ κατὰ τὸ 1833 Διατάγματος περὶ ἀπαγορεύσεως εἰς τοὺς ιδιώτας καὶ κοινότητας τῶν κατὰ τοῦ δημοσίου ἀγωγῶν, ἐζη-τήθη παρὰ τινος ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη τῆς Κυβερνήσεως. Ἐξαι-τησάμενου δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἀναβολὴν αὐ-τοῦ ὅπως τὸ μελετήσῃ καὶ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του, ἐγένετο μακρὰ συζήτης, καθ' ἣν οἱ μὲν ἐκφράχθησαν ὑπὲρ, οἱ δὲ κατὰ τῆς ἀναβολῆς. Ἐπὶ τέλος ἡ Βουλὴ ἀνέσταλε τὸ προκειμένον νομοσχέδιον μέχρι τῆς ἐπιούσης δευτέρας.

Ἐπομένως ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐξῆς προτάσεις α) ἡ περὶ τῆς ἀναπληρώσεως τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ συντά-

ξίως νόμου ἐν Ἑπτανήσῳ, β) περὶ συνοικισμού κατὰ τὴν θέσιν Μητρὸς τοῦ δήμου Λαρυμνῆς καὶ γ) περὶ ἐπιβολῆς φόρων πρὸς ἐξακολουθήσιν τῆς κατασκευῆς τῆς προκυμίας ἀγίας Εὐρυμίας, καὶ τὸ μὲν α. παρεπύμφθη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τὸ μὲν α. παρεπύμφθη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἀφ' οὗ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, τὸ δὲ β. καὶ γ. παρε-πύμφθησαν ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς, εἰς τὸ γενικὸν περὶ συνοικι-σμῶν νομοσχέδιον τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀναγνωσθεὶς εἰτα τῆς προτάσεως περὶ παραστάσεως τῶν διαδίκων ἐνώπιον τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ δικαστηρίων, λαθὼν τις τὸν λόγον ἀπέκρουσε τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ὡς ἀνατρέποντος τὴν ἀφο-μοίωσιν καὶ εἰσάγοντος τεμάχια νόμου καὶ ὄχι ὁλόκληρον νό-μον, ἐζήτησατο δὲ ἵνα ψηφισθῇ ἡ γενικὴ ἀφομοίωσις.

Ἀπάντησεν ὁ προτείνων βουλευτὴς Κεραλληνίας, ὅτι ἡ πρό-τασις σκοπεῖ νὰ φέρῃ τὴν ἰσότητά των δικαιωμάτων μεταξὺ τῶν πολιτῶν τῆς Ἑπτανήσου καὶ τῆς Ἑλλάδος, καθόσον ἤδη οἱ τελευταῖοι θεωροῦνται ἐνώπιον τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ δικαστη-ρίων εἰσὶν ἀπηγορευμένοι. Ὁ ἐναντιούμενος δὲ εἰς τὴν πρότασιν ταύτην ἀποκρούει τὴν ἀφομοίωσιν, ἥτις δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐξ ἐφόδου. Ἐπὶ τέλους συνέστησε τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου.

Ἀπάντησεν ὁ προαλῆσας βουλευτὴς Κερκύρας, ὅτι ἀπορεῖ πῶς ὁ βουλευτὴς Κεραλληνίας μετέβαλεν ἤδη γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἐν ᾧ ἐν τῇ Συνελεύσει ὑπεστήριξε τὴν ἄμε-σον καὶ γενικὴν ἀφομοίωσιν. Ὅπως δὴποτε πρέπει εἶπε, νὰ τε-λειωθῇ πλὴν ἡ ἀφομοίωσις, ἥτις ἐπιζητεῖται παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς Ἑπτανήσου, διότι διὰ τῶν ὑποβληθεισῶν καὶ ὑποβληθησομένων προτάσεων θέλει περιπλεχθῇ ἀδιεξόδως.

Προτείναντος δὲ τινος, ὅτι ὅπως μὴ ἀπασχολῆται ἡ Βουλὴ καθ' ἑκάστην εἰς προτάσεις ἀφομοιώσεως, δέον νὰ παρα-πεμφθῶσιν ἅπασι αἱ σχετικαὶ προτάσεις εἰς ἐιδικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἥτις νὰ ὑποβάλλῃ γενικὴν τινα πρότασιν, ἀπάντησεν ἕτερος, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη δὲν λίστι, ἀλλ' ἀναδύλλει τὸ ζή-τημα. Ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας εἶναι ἀντικρὺς ἐναν-τίως τῆς ὑπὸ συζήτησιν προτάσεως καὶ συμφωνεῖ μᾶλλον μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ὁποίας οἱ σήμερον κινεῖσθοντες ὑπεστήριξαν ἐν τῇ Συνελεύσει προβάντες μέχρι διαμαρτυρήσεως ἐγγράφου. Πρό-πει ὅθιν νὰ φανῇ ἤδη ἂν τὰ αὐτὰ φρονοῦσιν οἱ τότε μέγαν ἐπὶ τούτου πάταγον πονήσαντες.

Πραεθῆκεν ἕτερος, ὅτι ἡ πρότασις, ἡ ὑπὸ συζήτησιν εἶναι ἐμπαιγμὸς τῆς ἀφομοιώσεως, διότι μόνον ἐν τεμαχίῳ τῆς Πολ.

δικονομίαις εισάγει εἰς τὴν Ἑπτάνησον, ἐν αἷ οἱ νόμοι δὲν πρέπει νὰ τέμνονται, ἀλλ' εἶναι ὀρθοὶ νὰ εἰσαγῶνται ἀκέρατοι. Τοῦτο καὶ εἶναι εὐκολώτερον, ἀφ' οὗ ἅπασα ἡ νομοθεσία δὲν δύναται νὰ εἰσαχθῇ ἐξ ἐφόδου.

Παρατηρησάντων δὲ ἄλλων, ὅτι σήμερον δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ συζητήσῃ τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας περὶ γενικῆς ἀφομοιώσεως, ἀλλὰ πρόκειται νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ὑπὸ συζήτησιν προτάσεως, ὅτι δὲν πρέπει νὰ συγχέωνται τὰ ζητήματα, καὶ ὅτι ἡ πρότασις τοῦ προλαλήσαντος βουλευτοῦ Μεσσήνης περὶ ψευδοφροσύνης τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας δεόν νὰ ἀκυλοθῇ τὸν ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ διαγραφόμενον ὁδόν, ἑτέρου δὲ προτείναντος ὅπως καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐκφράσῃ τὴν γνώμην της, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει μὲν ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὰς ἀρχάς, τὰς ὑποίας ἄλλοτε ἐπέσβευσεν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἄλλαι ἦσαν τότε αἱ περιστάσεις, καὶ ἄλλαι σήμερον, ἔχει ἀνάγκην νὰ μελετήσῃ καλῶς τὸ ζήτημα τοῦτο, μάλιστα ὅταν ἤδη εἰσέλθῃ νέος ὁργανισμὸς τοῦ Κράτους. Συμφωνεῖ ἄρα εἰς τὴν γνώμην τῆς ἀναβολῆς.

Κρίνοντος δὲ ἑτέρου, ὅτι χαίρει βλέπων τὴν μεταβολὴν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις μετὰ παρέλευσιν τοσούτου χρόνου ἐπανῆλθεν εἰς ὁρτὴν ἐκτίμησιν τοῦ ζητήματος τῆς ὁμοιοποιήσεως, τὸ ὅποιον ἄλλοτε τινὲς ὡς μέσον ἀντιπολιτεύσεως, μετεχειρίσθησαν, ἐπομένως, ἐπειδὴ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ φέρῃ ἐμπόδια εἰς τὴν κυβερνητικὴν πορείαν τοῦ ὑπουργείου, παραδέχεται τὴν ἀναβολὴν, καὶ ἄλλων τινῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς ἀναβολῆς ἀγορευσάντων, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τέλους παρεδέχθη, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, τὴν ἀναβολὴν τῆς ὑπὸ συζήτησιν προτάσεως ἐπὶ 15 ἡμέρας ἀπὸ σήμερον.

Τελευταίον, παραπεμφθείσης καὶ τῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν προτάσεως περὶ συστάσεως πρωτοδικείου ἐν Γυθείῳ, εἰς τὸ περὶ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως, ὁ Πρόεδρος ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης ἔσεται ἡ συζήτησις τῶν λοιπῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει σημειουμένων ἀντικειμένων, ἔλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 1/4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΓΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκίδης,
Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΔ'.

Τῆς 9 Νομβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνωσθῶν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, δι' οὗ ἀγγέλλεται, ὅτι ἡ Α. Μ. διὰ Β. Διαταγμάτων ἐννευστήθη νὰ διορίσῃ Πρωθυπουργόν, ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν βουλευτὴν Μεσσήνης Α. Κουμουνδούρον, ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ προσωρινῶς τῶν Ναυτικῶν τὸν βουλευτὴν Κέας Τρ. Λαζαρέτον, ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης τὸν βουλευτὴν Ἀττικῆς Περ. Α. Πατράκην καὶ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως τὸν βουλευτὴν Ζακύνθου Κωνσ. Λομβάρδον.

Ἀνεγνώσθη ἐκθεσις τῆς πλειονοψηφίας καὶ μειονοψηφίας τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Μητροπολίτου Ζακύνθου, ἀπεφασίσθη δὲ νὰ τυπωθῇ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἐπίσης ὑπεβλήθη τροπολογία ἐπὶ τῆς περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν ὑποβληθείσης προτάσεως καὶ παρεπέμφθη κατὰ τὸν κανονισμόν.

Λαβὼν κατόπιν τὸν λόγον ὁ Πρωθυπουργὸς Α. Κουμουνδούρος, εἶπεν ὅτι ἐξ ἀρχῆς, ἐπίστευσεν, ὅτι ὁ τόπος ἔχει ἀνάγκην Κυβερνήσεως ἰσχυρᾶς, εἰς τὰς παρούσας μάλιστα δυσκόλους πολιτικὰς καὶ οἰκονομικὰς περιστάσεις, Κυβερνήσεως δυναμένης νὰ ἔγῃ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ στηριζομένης ἐπὶ τῆς πλειονοψηφίας τῆς Βουλῆς, ὅπως μὴ ὅπαντ' ἀποσκόμματα εἰς τὴν πορείαν της, διὰ ταῦτα, ὅτε παρητήθη αὐτὸς κατὰ πρῶτον καὶ κατόπιν ὁ Κ. Δεληγιώργης καὶ ὁ Κ. Βούλγαρης συνεβούλευσεν ἵνα σχηματισθῇ παρὰ τοῦ Κ. Ρούφου Κυβέρνησις ἐκ δύο τοῦλάχιστον μερῶν. Δυστυχῶς ἡ ἀπόπειρα ἀπέτυχε. Μετὰ τὸν Κ. Ρούφον προσκληθεὶς νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσίαν ἠρνήθη διότι ἦτο τῆς γνώμης ν' ἀναλάβῃ ὁ Κ. Βούλγαρης. Χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ τὰ συμβάντα ἐπὶ τῆς ὑπουργείας τοῦ τελευταίου, ὡς γνωστὰ εἰς ὅλους, καὶ ὡς μὴ ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἔρχεται εἰς τὰ μετὰ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ λαβόντα χώραν.

Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Κ. Βούλγαρη, ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως νὰ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον. Ἐμπνεόμενος δὲ ἀπὸ τὴν

ιδέαν, περί ἧς ἀρχόμενος ὠμίλησεν, ἀπληθύνθη κατὰ πρῶτον εἰς τὸν Κ. Διληγεώργην καὶ κατόπιν εἰς τὸν Κ. Βούλγαρην, εἰς οὓς παρέστησεν εἰλικρινῶς τὴν κατὰστασιν τῶν πραγμάτων καὶ ἐζήτησε τὴν σύμπραξιν τῶν, ἀλλ' ἀμφοτέρωι ἠρνήθησαν, οὔτε ἐξετάζει διὰ ποίους λόγους. Μετὰ ταῦτα, μὴ δυνήθεις νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ιδέαν τῆς ἐνώσεως, ἀποτυχούσης δὲ καὶ τῆς προσπαθείας ἐτέρων τινῶν βουλευτῶν, ἀναλαμβάνων τὸ ἐντιμον ἔργον τῆς συμφυλιώσεως καὶ τῶν τριῶν, ἡ τοῦλάχιστον τῶν δύο μερίδων, ἔχων δὲ ὑπ' ὄψιν του, ὅτι διὰ τὴν ἑλλειψὶν μονίμου Κυβερνήσεως ὁ τόπος παρέλυσεν, αἱ συλλογαὶ ἐσταμάτησαν, ἐβιβάσθη καθέκων του νὰ σχηματίσῃ μίαν Κυβέρνησιν τὴν ὁποίαν ἐμελλε νὰ κρίνῃ κατόπιν ἡ Βουλὴ. Ὅτι ἐπραξε δὲ νομίζει, ὅτι ἦτον καθήκον ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῆς Πατρίδος. Ἄν ἡ Βουλὴ θεωρεῖ, εἶπεν, ὅτι κακῶς ἐπραξεν, εἶναι ἐτοιμὸς νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς, ἀλλὰ ἐπαναλαμβάνει λέγων, ὅτι ἡ πράξις του εἶναι ἐντὸς τοῦ Νόμου καὶ τοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Πατρίδα καθήκοντος του.

Ἐπὶ νῆγκεν ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου, ὅτι λυπεῖται διότι ὁ προλαλήσας ἀνέλαβε τὴν εὐθύναν νὰ φέρῃ εἰς δημοσίαν συζήτησιν ὅσα ἀφῆλθεν, καὶ πρὸς τοῦτο δὲν δύναται νὰ τὸν δικαιολογήσῃ, οὔτε τὸ ἐπιχειρήμα, ὅτι ὁ τόπος ἐλλανίζετο, διότι τοῦτο μάλιστα ἀποδεικνύει, ὅτι καὶ τοι ἐπὶ πολλῇ διοικήσας τὰ κοινὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ θέσῃ ἀναρὰντα θεμέλια τῆς τάξεως καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν πεποιθήσιν εἰς τὸν λαὸν περὶ τοῦ μελλαντός του. Τὸ ζήτημα τῆς τάξεως δὲν ἦτον ἱκανόν νὰ προκαλέσῃ τὸ ἔκνομον μέτρον τοῦ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Βουλὴν τὴν συμπλήρωσιν δικαιώματος Βασιλικῆς, καὶ φρονεῖ, ὅτι ὁ Πρωθυπουργὸς ἀφωρμήθη εἰς τοῦτο ὑπὸ τῆς ὥς συνειδήσεως, ἀλλ' αὐτὸς δὲν θὰ κατέλθῃ εἰς τὸ σταθίον τοῦτο ὡς μὴ ἔχων τὸ δικαίωμα νὰ ἐπέμνη εἰς τὰς συνειδήσεις. Ἐπειδὴ δὲ φρονεῖ, ὅτι τὰ δικαιώματα τῶν ἐξουσιῶν πρέπει νὰ διαιτῶνται ἀνέπαφα, διὰ τοῦτο ἀπέχει παντάπασιν νὰ ζητήσῃ λόγον τινὰ, καὶ τοι ἐκπληττόμενος πῶς μία Κυβέρνησις σχηματίσθαις ἐκ τῆς ἀτιπολιτευτικῆς ἐπιστῆς ἐν βραχὺ διαστήματι, εὐρίσκειται δὲ εἰς τὴν ἐξουσίαν μίαν ἄλλαν, ἥτις ἀπώλεσε τὴν πειθαρχίαν. Τὸ ζήτημα σήμερον ὁ Πρωθυπουργός; εἰς τὴν νὰ ἐκρίνῃ ἡ Βουλὴ τὴν διαγραφὴν τοῦ οὐδὲν πρὸς τοῦτο ἔχει δικαίωμα, διότι ὅσα ἐβιβάσαν ἀνέκουν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἐκαστον πράξεις, ὅτι ἄλλως θὰ εἶχεν ἀνάγκη ἀνακρίσεων ὡς ἀνακαλύψῃ τὴν ἀληθείαν. Ἐπακολουθήσας κατόπιν διηγούμενος τὰ περὶ τῆς παρὰ τοῦ κ. Κου-

μανδούρου προσκλήσεώς του καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἠρνήθη νὰ συμπράξῃ εἰς τὸν σχηματισμὸν ὑπουργείου, προσέθηκεν, ὅτι λυπεῖται διότι σήμερον ἐτέθη ζήτημα ἐμπιστοσύνης ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου, καὶ τὴν πράξιν ταύτην ἀποκρούει ὡς ἐνομόν, φρονεῖ δὲ, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἔχει πλῆρες δικαίωμα νὰ καλέσῃ ἢ αὐτὸς βουλευτὰς νὰ κυβερνήσῃ τὸν τόπον. Αἱ κυβερνήσεις τοῦ Βασιλέως κρίνονται καὶ ἐξελέγγονται, ἀλλὰ δὲν ἐπικυροῦνται. Συμπεραίνων προτείνει νὰ μὲνῃ ἕως ἐδῶ τὸ ζήτημα, ἡ δὲ Βουλὴ θελεῖ ἐκτελέσει τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα τὰ ὅποια ἔχει, πᾶσα δὲ περαιτέρω συζήτησις καὶ ἀπόφασις εἶναι περιττή.

Εἰπόντος δὲ ἐτέρου, ὅτι κατ' αὐσίαν συμφωνεῖ μὲ τὸ συμπέρασμα τοῦ προλαλήσαντος, καὶ ἀναπτύσσων θεωρητικῶς ὅποια τὰ καθήκοντα ἀμφοτέρων τῶν ἐξουσιῶν, ἀφῆλθεν εἰς τοὺς λόγους, δι' οὓς παρητήθη τὸ ὑπουργεῖον Βούλγαρη, τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ μέρος, ἐπανελάβην ὁ πρωθυπουργός, ὅτι δὲν ἠλπίζε νὰ ἀκούσῃ τὰ παρὰ τοῦ διαδεχθέντος αὐτὸν εἰς τὸ ἔθνος βουλευτοῦ, διότι πολλάκις ματαιῶς ἐπανελήφθησαν ἀπὸ τοῦ ἔθματος χωρὶς παντάπασιν νὰ ἀποδειχθῇ κατὰν ἐξ αὐτῶν. (Ὁ κατηγορούμενος αὐτὸν ἤλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ὑπεστήριξαν ὅλα ἐκεῖνα, ὅσα κατηγορεῖται, ὡς τὴν χωροφυλακίαν, τὰ ἐξόδα τῆς ἀστυνομίας τῆς ἑπτανήσου καὶ τόσα ἄλλα. Παράδειξον ὅμως θεωρεῖ τὴν ιδέαν τινῶν ἐκ τῶν προλαλήσαντων, εἰπόντων, ὅτι ἤλθον νὰ ζητήσωσιν ἀπὸ τὴν Βουλὴν τὴν κύρωσιν τῆς πράξεως τοῦ Πηγμένου. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, διότι δὲν ζήτησιν ἄλλο, παρὰ προκαλοῦσι τὴν ἐξέτασιν τῆς Βουλῆς ἐπὶ γεγονότων, τὰ ὅποια ἐγγίζουσιν τὴν περιέργειαν τῆς κοινῆς, διότι ἐπιθυμοῦν νὰ γίνῃ γνωστὸν εἰς τὴν Κυβέρνησιν θὰ ἔχῃ ἢ οὐκ τὴν ὑποστήριξιν τῆς Βουλῆς. Τὸ ἐναντίον εἰς ἐπράττον, ἤθελε θεωρηθῇ ἀδυναμία.

Ἀπαντῶν ἕτερος ἰσχυρίσθη, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι ἀπλοῦν καὶ δὲν χρῆζει λόγων πολλῶν, εἶναι ζήτημα ἐμπιστοσύνης. Αὐτός δὲ, ἐπειδὴ φρονεῖ, ὅτι εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις πᾶν ὑπουργεῖον, δὲν θὰ ἔχῃ τὰ ἀπαιτούμενα συστατικά. Κυβερνήσεως μονίμου καὶ ἰσχυρῆς ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐν τῇ κοινῇ γνώμῃ καὶ ἐχούσης εἰς πάντα τὰ ζητήματα τὴν πρωτοβουλίαν, δὲν συμφωνεῖ πρὸς τοὺς προλαλήσαντας, ἀλλ' ὑπεβάλλει ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς τὸ ἑξῆς ἔθμα. «Ἡ Βουλὴ προκληθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἀποφαινέται, ὅτι δὲν ἔχει πρὸς αὐτὸ ἐμπιστοσύνην» καὶ ἐξαίτεται νὰ τεθῇ εἰς ψήφωσιον.

Ἀπάντησεν ἕτερος, ὅτι οἱ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀγορεύσαν-

τες αντιφάσκουσι πρὸς ἑαυτοὺς, διότι οἱ μὲν δύο πρῶτοι ἐπρότειναν νὰ ἀρκεσθῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὰ λεγθέντα, ἡ δὲ Κυβέρνησις νὰ ἀποσύρῃ τὸ παρ' αὐτῆς τεθὲν ζήτημα ἐμπιστοσύνης, ὁ δὲ τρίτος οὐ μόνον ἀντέκρουσεν αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ ζήτημα διευτύπωσεν. Ἡ μεταβολὴ αὕτη εἶναι ἀνεξήγητος, οὐδὲν ἦττον καὶ ἡ Κυβέρνησις ᾗδῃ δὲν ἀποσύρει τὸ θέμα, ἀλλὰ καὶ τὸ διατυπώνει οὕτως.

« Μετὰ τὰ γεγονότα, ἅτινα ἐξέθεσε, τὸ ὑπουργεῖον καλῶς ἐπραξεν ἀναδεχθὲν τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἡ ὄχι; »

Ἐπομένως τὸ παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Καλαθρότων διατυπωθὲν θέμα εἶναι περιττόν, ὥς περιλαμβανόμενον εἰς τὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Παρατηρήσαντος δ' ἑτέρου, ὅτι τῷ ὄντι τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης πρέπει νὰ τεθῇ σήμερον, διότι ἀπὸ τῆς παραίτησεως τοῦ σημερινοῦ πρωθυπουργοῦ μέχρι τῆς ἐπανόδου του εἰς τὴν ἐξουσίαν δὲν ἔλαβον χώραν περιστατικὰ τοιαῦτα, ὥστε νὰ μετατρέψωσι τὸ φρόνημα τῆς Βουλῆς, ἥτις σήμερον ἀναντιρρήτως θέλει φανῇ συνεπὴς εἰς ὅ,τι προλαβόντως ἀπεφάσισε, διότι τοῦναντίον δύναται νὰ κατακριθῇ ὡς καταστρέφουσα τὴν ἀπόφασίν τῆς ἀπάντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ὅτι ἀπολέσαν τὸ ὑπουργεῖον τὴν πλειονοψηφίαν εἰς νομοσχεδίον τι δὲν ἀπώλεσε καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπαναλάβῃ αὐτήν, ἀρ' οὐ ἡ ἀντιπολίτευσις κληθεῖσα εἰς τὴν ἐξουσίαν διεσπάρθη καὶ κατέστη ἀνίσχυρος νὰ καθέξῃ αὐτήν. Ἄλλως τε ὁ πρωθυπουργὸς δὲν ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Βουλὴν, οὔτε νὰ κυρώσῃ τὴν πράξιν τοῦ ἡγεμόνος, οὔτε νὰ μετατρέψῃ τὴν ἀπόφασίν τῆς, ἀλλ' ἀπλῶς ἐξέθηκε τὰ συμβεβηκότα, ἐξ ὧν ἠναγκάσθη νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐξουσίαν, διότι τὸ κράτος δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἀνὲς Κυβερνήσεως. Δὲν δύναται, εἶπε, νὰ κρατήσωσι τὴν ἐξουσίαν, ἣν παρὰ τοῦ βασιλέως ἔλαβον, οὐδὲ στιγμὴν, ἐὰν ἡ Βουλὴ δὲν ἔχῃ καὶ ᾗδῃ πρὸς αὐτὸ ἐμπιστοσύνην, ἀπόκειται δὲ εἰς αὐτήν νὰ πράξῃ ὅ,τι ἐγκρίνοι ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τῆς, ὅτι ὁ τόπος δὲν δύναται νὰ μείνῃ ἐπὶ πλέον ἀδιοίκητος.

Λαθὼν τις ἀκολουθῶν τὸν λόγον διὰ μακρῶν ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις διαίρεθεῖσα οὐχὶ ἀπὸ ἀρχῆς, ἀλλ' ἀπὸ προσωπικὰ ζητήματα, καὶ μὴ δυνθεῖσα νὰ καταρτίσῃ συμπαγῆ Κυβέρνησιν ισχυρὴν, ἐδικαίωσε διὰ τῶν πράξεών τῆς τὸν νῦν πρωθυπουργόν καὶ προεκάλεσε τὴν ἐπανόδον του, ὅτι αὐτὸς ἀποκρούει μὲν τὴν παρούσαν Κυβέρνησιν, διότι φρονεῖ, ὅτι ἀπολέσασα τὴν πλειονοψηφίαν ἅπαξ, δὲν ἐπρεπε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς

τὴν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἐπίσης ἀποκρούει καὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ συμβουλεύει ἀμφοτέρους νὰ συνέλθωσιν εἰς ἑαυτοὺς ἵνα μὴ ὁ λαὸς ἐμπαϊζόμενος, τοὺς ἀπολακτίσῃ.

Ἐπὶ τέλους παρατηρήσαντος ἑτέρου, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐμπιστοσύνης ἐὰν ἀναφέρηται εἰς τὸ παρελθόν εἶναι λειυμένον ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῆς 13 Ὀκτωβρίου, ἐὰν δὲ εἰς τὸ μέλλον εἶναι πρόωρον, διότι ἡ ἐμπιστοσύνη ἐκ τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως ἀπορρέει, καὶ εἰπόντος, ὅτι τὸ κατ' αὐτὸν δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνην εἰς Κυβέρνησιν, καθ' ἣς ἅπαξ κατεψήφισεν, ἐκηρύχθη περαιωμένη ἡ συζήτησις.

Προκειμένου δὲ νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν θάτερον τῶν ὑποβληθέντων θεμάτων, ὁ πρωθυπουργὸς λαθὼν τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι οὐδόλως ἐνδιαφέρεται ποῖον ἐκ τῶν δύο θεμάτων θὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν, διότι τὸ ἐν κατ' οὐδὲν διαφέρει τοῦ ἄλλου, ἐρωτᾷ ὅμως ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευσις φαίνεται σήμερον συνηνωμένη καὶ συμπαγὴς ἵνα σχηματίσῃ Κυβέρνησιν, διότι μετὰ τὰ διαδραματισθέντα πᾶς βουλευτὴς ὀρεῖται ἐν γνώσει τούτου νὰ δώσῃ τὴν ψήφον του.

Εἰπόντων δὲ τινῶν, ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀντικείμενον κοινοβουλευτικῆς ἐξεργασίας, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Καλαθρότων ἔχουσα οὕτως:

« Ἡ Βουλὴ, προσκληθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, ἀποφαίνεται, ὅτι δὲν ἔχει πρὸς αὐτὸ ἐμπιστοσύνην. »

Ἐκ ταύτης δὲ γενομένης δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Λιακὸν Λογιωτατίδην καὶ Τηλέμ. Ρούκην προσέκυψε, κατὰ τῷ ὅδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, ὅτι ὑπὲρ τῆς προτάσεως ἐψηφοφόρησαν 81, κατὰ δὲ αὐτῆς 68, ἐνὸς ἀρνηθέντος ψήφου.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Ἡ Βουλὴ προσκληθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, ἀποφαίνεται ὅτι δὲν ἔχει πρὸς αὐτὸ ἐμπιστοσύνην, καὶ ἡ ὄχι; »

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Δημ. Τσόκρης	Ο
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	Ν	Α. Λαμπρινίδης	Ν
Λιακὸς Λογιωτατίδης	Ο	Κωνστ. Μανουσάκης	Ο
Ἀνγν. Γιαννουλίδης	Ν	Ὀθων Μακρυγιάννης	Ν
Μιχ. Α. Καίρης	Ν	Περ. Ἀναρ. Πετράκης	Ο
Ν. Π. Καίρης	Ν	Δημ. Καλλιπρονᾶς	Ν

Παναγ. Κυριακός Ν
 Άριστ. Μπαλάνης Ν
 Σπυρ. Καραϊσκάκης Ν
 Ανδρέας Στράτος Ο
 Δημήτριος Γρίβας Ν
 Γ. Γεροθανάσης Ν
 Παν. Πετιμεζής Ν
 Εύθ. Δεληγιάννης Ν
 Γ. Πλαπούτας Ο
 Α. Αντωνόπουλος Ο
 Άθαν. Γόνδικας Ο
 Χ. Σακελλαριάδης Ν
 Ήλιος Β. Μαυρομιχάλης Ν
 Α. Πετροπουλάκης Ν
 Χρ. Μαστραπές Ν
 Ιω. Σαράκης Ν
 Νικόλ. Παπαμιχαλόπουλος . . . Ν
 Γ. Ζουμπουλάκης Ο
 Άντ. Σ. Μήτσας Ν
 Π. Γουζούκας Ο
 Δημ. Τσιτσάκης Ο
 Γεώργ. Αποστολίδης Ο
 Πάνος Μανωλίδης Ν
 Δημ. Ζώτος Ν
 Κ. Λομβάρδος Ο
 Δ. Πατέλλης Ο
 Σ. Αιωνταράκης Ο
 Ιω. Πλαίσας Ο
 Άνδρ. Γ. Φωσκάκης Ο
 Αυκούργος Κρεστενίτης . . . Ο
 Στέρ. Στεφανόπουλος Ο
 Χ. Στερέπουλος Ο
 Άλ. Βιλαέτης Ο
 Άλέκος Άγολος Ν
 Λουκάς Κατσίνας Ν
 Αναγν. Δημητρίου Ο
 Πέτρος Ζάνος Ν
 Ιωάννης Βλαβιανός Ν
 Σκυρ. Μαλασπίνας Ο
 Κωνστ. Πεταλάς Ν

Αναστ. Μιχαλόπουλος Ο
 Ιωάννης Ζαΐμης Ο
 Σωτ. Πετιμεζής Ν
 Αιων. Πετιμεζής Ν
 Άνδρ. Οικονομόπουλος Ο
 Ιω. Παπαδόπουλος Ν
 Ιωάννης Φλέσσας Ν
 Περ. Μαυρομιχάλης Ν
 Γ. Πεβρωτής Ο
 Κωνστ. Δημητριάδης Ν
 Άλ. Κοντόσταυλος Ο
 Ιω. Μπαλάνης Ο
 Τριαντ. Αζαρέτος Ο
 Κωνστ. Κυπριάδης Ο
 Σπ. Παδοβής Ν
 Σωκ. Κουρής Ν
 Γεώργιος Μαρκοράς Ν
 Θεόδωρος Ζερβός Ο
 Νικόλαος Καρύδης Ν
 Νικόλ. Παγκράτης Ο
 Πολ. Κωνσταντάς Ν
 Θεόδωρος Ρωμάτος Ο
 Νικόλ. Δουδός Ο
 Γερ. Μαυρογιάννης Ο
 Νικ. Γεωργακάτος Ο
 Α. Άννινος Ο
 Α. Τσουγανάτος Ο
 Γεράσι. Αντύπας Ο
 Αντώνιος Ζερβός Ο
 Γεώργιος Φλωριάς Ο
 Γ. Ιακωβάτος Ν
 Χ. Ιακωβάτος Ν
 Γ. Δειβδόξας Ν
 Αναστ. Δημητριάδης Ν
 Άνδρ. Νοταράς Ο
 Εύθ. Κανελλόπουλος Ο
 Εύστ. Οικονομόπουλος Ο
 Ιω. Γ. Ιωάννου Ν
 Κοσμάς Πανάρετος Ο
 Έρμανουήλ Κοντολέων Ν

Γεώργιος Αρώνης Ο
 Δ. Βροντίσης Ο
 Χαρ. Α. Χρηστόπουλος Ν
 Σπ. Παπαδόπουλος Ν
 Δημ. Πιππανικολάου Ν
 Ιω. Βιλασόπουλος Ο
 Σπ. Σπηλιωτάκης Ο
 Σπ. Κοπανίτσας Ο
 Ιω. Α. Κορριωτάκης Ο
 Α. Κορριωτάκης Ο
 Γεώργιος Αδάμης Ο
 Βασίλειος Σπυρόπουλος Ο
 Άλ. Σταυροτόπουλος Ν
 Άριστοτέλης Βαλαωρίτης . . . Ν
 Γερ. Σέρδος Ν
 Δημήτριος Τσαμώπουλος Ο
 Δημήτριος Παπαλουκάς Ο
 Γεώργιος Μπουκίδης Ν
 Χρήστος Α. Χρηστόπουλος . . . Ν
 Βασ. Δημητράκοπουλος Ν
 Αναγν. Σταυρόπουλος Ο
 Σπυρ. Οικονομίδης Ο
 Άθανάσιος Σινανιώτης Ν
 Άσκη. Ζατουνίτης Ο
 Ξενοφών Λογοθέτης Ο
 Ιωάννης Αλεξίου Ν
 Έπ. Δεληγιώργης Ν
 Χαρίλαος Τριαντάκης Ν
 Αλέξανδρος Κουκουνοδούρης . . Ν
 Περ. Μπούτος Ο
 Π. Καραμαριώτης Ο
 Ιω. Προδρόμιος Ο
 Π. Μοδινής Ο
 Αριστέλης Ραυτόπουλος Ν
 Έμ. Ναυπλιώτης Ν
 Ν. Κονταράτος Ο
 Ν. Καναδός Ν
 Ν. Φαρμάκης Ν
 Ιω. Πρωτοπαπής Ν
 Γ. Ψηλάντης Ο

Κωνστ. Εὐθυμίουπουλος Ν
 Τηλέμ. Ρούκας Ν
 Κίμων Χριστοδούλου Ο
 Άντών. Α. Μαυρομιχάλης Ν
 Ιω. Κατσακός Ο
 Π. Ασωτισάκης Ν
 Άλ. Α. Κουμουνοδούρακης Ο
 Χ. Χρηστόπουλος Ν
 Κ. Κανελλόπουλος Ν
 Κ. Οικονομόπουλος Ο
 Δημ. Μικρής Ο
 Εὐθύμιος Κεχαγιᾶς Ο
 Λουκάς Καραλίδανος Ο
 Σπυρ. Κρεμιζής Ο
 Α. Ρηγόπουλος Ν
 Μπενιζέλης Ρούφος Ο
 Α. Μπουκαούρης Ο
 Θάνας Κανακάρης Ο
 Άθ. Μπαυλῆς Ο
 Κωνστ. Δωρεωτής Ο
 Ιω. Δουδίσης Ο
 Κωνστ. Μελαχρινός Ν
 Γεώργιος Μπουμπουλής Ο
 Γημ. Θωμάκης Ν
 Κωνστ. Πλατὺς Ν
 Άγιλλῆς Μπαζᾶς Ο
 Μ. Λιάδης Κονάρης Ο
 Ιάκωβος Παξιμαδής Ο
 Μπαθῆας Γιαννούλης Ο
 Σωτ. Σωτηρόπουλος Ο
 Αθ. Γεωργιάδης Ν
 Γεώργιος Μαυροειδής Ο
 Β. Σκαλιωδῆμος Ο
 Δ. Βότσικης Ν
 Σπυρ. Καραμανός Ο
 Σταμ. Κοριζής Ο
 Δημ. Βούλγαρης Ο
 Άθανάσιος Μισοιλης Ν
 Άνδρέας Κουντουριώτης Ν
 Αθ. Χατζόπουλος Ο

Τατ. Πλέσας	N	N Βουδούρης	N
Δ. Τσιριμώκος	N	Αύγ. Αβέρωφ	O
Δ. Χατζίσκος	N	Κωνστ. Κανάρης	αφν.
Δ. Κριεζώτης	N	Δημ. Βαλαβάνος	N

Μετά ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε ἐπινεύσει τῆς Βουλῆς τὴν συνεδρίαν περὶ ὧραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκίδης,
Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΕ΄.

Τῆς 15 Νομβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτερίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη ἐγγράφον τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, δι' οὗ ἀγγέλλεται, ὅτι ἡ Α. Μ. εὐχρεστήθη νὰ διορίσῃ πρόεδρον τοῦ ὑπουργείου, ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ προσωρινῶς τῆς Δικαιοσύνης τὸν ἐπ. Δεληγιώργην, ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὸν Δ. Χρηστίδην, ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν τὸν Θ. Ζαῖμην, ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τὸν Σ. Ἀντωνόπουλον, ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν τὸν Δ. Γρίβαν καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν τὸν Ἀντ. Μαυρομιχάλην.

Ἀνεκοινώθη εἰς τὰς ἐκθεσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1866, δι' ἧς τὸ Σώμα τοῦτο εἰδοποιεῖ τὴν Βουλὴν, ὅτι δὲν δύναται νὰ φέρῃ γνώμην τινὰ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου, ὡς μὴ παριστάνοντος τὰς πραγματικὰς ἰδέας τοῦ ὑποβαλόντος αὐτὸν ὑπουργοῦ, ὅστις διὰ νομοθετικῶν τινῶν, εἰσπαρθέντων πρὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν Βουλὴν διετιθετο νὰ φέρῃ ἰσορροπίαν εἰς τὰ ἔσοδα καὶ τὰς δαπάνας.

Παρακαλέσαντος δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ τὴν Βουλὴν νὰ μὴ προέλθῃ εἰς ἀπόφασιν τινὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι τὴν ἐπιούσαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μέλλει νὰ λαλήσῃ περὶ τοῦ

προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν οἰκονομικῶν μέτρων, προσέθηκε τις, ὅτι ἤκουσε πολλὰ γραφόμενα καὶ λεγόμενα περὶ καταχρήσεων καὶ σπατάλης, λαθούσης δὲθεν χώραν ἐπὶ τῆς ὑπουργείας του, ἀνακαλυφθείσης δὲ ὑπὸ τοῦ νῦν ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Διὰ ταῦτα προκαλεῖ αὐτὸν νὰ φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν πᾶν ὅ,τι ἀνεκάλυψεν ἐκτὸς τῶν κειμένων νόμων δαπανηθέν.

Ἐπενεγκόντος ἑτέρου, ὅτι τὰ λεγόμενα καὶ γραφόμενα ἐκτὸς τῆς Βουλῆς καὶ εἰς τὰς τριόδους δὲν πρέπει νὰ γίνωνται ἀντικείμενον συζητήσεως ἐντὸς αὐτῆς, ἥτις ἔχει πολλά ἄλλα νὰ πράξῃ, προσέθηκεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ἤδη ἐκκεντρημένον ἀπὸ τὰς ἐν τῇ Βουλῇ διαφόρους πολιτικὰς μερίδας, καὶ ὅμως ἡ Κυβέρνησις δὲν θίλει ἀποφύγει τὸ καθήκον τοῦ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν πᾶν ὅ,τι σχετίζεται μετὰ τῶν ἀντικειμένων τῆς συζητήσεως.

Ἐπαναλαβόντος δὲ ἐνταῦθα τοῦ ὑποβαλόντος τὴν αἴτησιν, ὅτι τὰ λεγόμενα δὲν ἐλέγχθησαν μόνον εἰς τὰς τριόδους, ἀλλ' ἐπανελήφθησαν, ὡς ἤκουσε, καὶ παρὰ τινῶν ὑπουργῶν, προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ὑποστηρίζας καὶ ἐξακολουθῶν νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς πολιτικὰς δοξασίας τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ ἐπεποίθει, ὅτι ἡ διαχείρισις γίνεται ἐντὸς τῶν νόμων, ἥδη δὲ ἀκούων ταῦτα ἐπιθυμεῖ τάχιστα νὰ ἴδῃ ἐπιβεβαιουμένα ἐπισήμως τὰς καταχρήσεις καὶ τὴν ἐκνομον σπατάλην, διὰ νὰ μάθῃ ἂν ὑπεστήριξε τὴν ἀλήθειαν. Παρακαλεῖ κατὰ συνέπειαν καὶ οὗτος τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἀνακαλύψεις τοῦ ἐπὶ τῆς προκειμένης περιπτώσεως.

Ἀνεγνώσθησαν εἰς τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

α) Πρότασις νόμου τῶν βουλευτῶν Σπηλιωτάτη καὶ Κορριωτάκη περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ συναικισμού τῆς Σπάρτης Β. Διαταγμάτων.

β) Ὁμοία ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Σπηλιωτάκη περὶ προνομίων καὶ ἐφευρέσεων.

γ) Ὁμοία ὑπὸ Κωνσταντᾶ περὶ αὐτοδιοικήσεως τῶν ἐπαρχιῶν καὶ δ) Ὁμοία ὑπὸ Ζατουνίτου περὶ συστάσεως σχολαρχείου μὲν ἐν Μεγαλοπόλει, εἰρηνοδικείου δὲ ἐν Φαλακίᾳ.

Παραπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμόν, ἀλλ' ἐξαιρετικῶς ἡ ὑπὸ στοιχ. β' ἀπεφασίσθη νὰ παραπεμφθῇ μετὰ τὴν τύπωσιν καὶ διανομὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Λαβὼν τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι, καθ' ὅς ἔχει πληροφoρίας, ταμίαις τις πρῶην, Κουρκουτᾶ καλούμενος, ἀνεκαλύφθη καταχρηστὴς 90 χιλ. δραχμῶν ὅτι, ἀντὶ νὰ εἰσάγῃ εἰς δίκην καὶ

τιμωρηθῇ, διωρίσθῃ πρὸς ἀμοιβὴν οἶκον. ἔφορος Κορινθίας, ἐνθα διατελεῖ. Καίτοι λυπούμενος, ὅτι δὲν γνωρίζει τὸ ἄτομον, περὶ οὗ λαλεῖ, μολαταῦτα ἢ ὑπόθεσις εἶναι λίαν σκανδαλώδης, καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ, ἂν τῷ ὄντι εἶναι ἀληθεῖς ἢ ἐσφαλμέναι αἱ πληροφορίες του, ἐν καταφατικῇ δὲ περιπτώσει συνιστᾷ εἰς τὸν νῦν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων. Ἐκτὸς δὲ τούτου μαθαίνει, ὅτι καὶ ὁ οἶκον. ἔφορος Πλείας Κύριος Χρονόπουλος διατελεῖ ὡς ὑπάλληλος εἰς ὃν τόπον κατοικεῖ ἐναντίον τοῦ περὶ ἐντοπίων ὑπαλλήλων II. διατάγματος, ἐπομένως ἡ ἐξαίρεσις αὕτη πρέπει νὰ ἐκλείψῃ.

Ἀπήντησεν εἰς τὴν πρώτην τῶν ἐρωτήσεων ὁ βουλευτὴς Τριφυλίας Σ. Σωτηρόπουλος, πρῶτον ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι αἱ πληροφορίες τοῦ προλαλήσαντος εἶναι ἐσφαλμέναι, διότι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Κουρκουτᾶς δὲν εἶναι καταχραστὴς, ἀλλὰ παυθεὶς πέρυσιν ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργοῦ κ. Χρηστίδου παρέδωκεν ἀκολούθως τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως του πλήρεις εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον. Ὅτε δὲ πέρυσιν ἐπρόκειτο αὐτὸς, διατελὼν τότε ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν οἶκ. ὑπηρεσίαν, ἐφρόντισε καὶ ἐβεβαίωθῃ ἐπισήμως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ὅτι αὐτὸς ὁ ὑπάλληλος δὲν διατελεῖ ἐλλειμματίας. Ἐάν ἀπ' ἐκείνης τῆς ἐποχῆς καὶ ἐντεῦθεν κατεγράσθῃ, ὁ νῦν ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ τὸ βεβαιώσῃ.

Εἰς τὴν δευτέραν λαβὼν ἕτερος τὸν λόγον ἀπήντησεν, ὅτι ὁ οἶκ. ἔφορος Πλείας Σ. Χρονόπουλος εἶναι κάτοικος τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν, καὶ δύναται ὁ προλαλήσας βουλευτὴς νὰ ζητήσῃ πληροφορίες ἀπὸ τοῦς βουλευτὰς ἐκείνης τῆς ἐπαρχίας, ὅτι ὁ ὑπάλληλος αὐτὸς εἶναι ἀρχαῖος καὶ ὅτι καὶ ἀλλοτε διωρίσθῃ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ὑπὸ τοῦ νῦν ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀγγελλέντος κατόπιν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συζήτησεως εἶναι ἡ ἡμερησία διάταξις, ἐτέθη, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπὸ πρώτην συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως τὸ περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νομοσχέδιον.

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ὑπὸ πρώτην συζήτησιν ἡ περὶ καταμετρήσεως τῶν πλοίων πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Σύρου Πλατῦ. Ἐρωτήσαντος δὲ τινος, ὁποῖαν μεταβολὴν δύναται νὰ φέρῃ ἡ πρότασις αὕτη οικονομικῶς, τοῦ δὲ βουλευτοῦ Σύρου ἐπιφυλαχθέντος εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν νὰ φέρῃ ταύτας τε καὶ ἄλλας στατιστικὰς πληροφορίες, ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις ἀνευ ἀντιρρήσεως.

Τεθέντα εἶτα εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν ἐγένετο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἐξῆς νομοσχέδια· α) περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1864 B. διατάγματος περὶ ἐξομολώσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ δικαστικῶν ὑπαλλήλων· β) περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου διατάγματος περὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς πρῶτης ἰονίου Γερουσίας· γ) ὁμοίως τῶν ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1864 τεσσάρων διαταγμάτων περὶ τῆς ἐν Ἑπτανήσῳ ἀστυκῆς καὶ ἐξωτερικῆς υγιονομικῆς νομοθεσίας· δ) τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1864 B. διατάγματος, καθ' ὃ αἱ 4 ἡμέραι τῶν ἐκλογῶν θεωροῦνται σχολάσιμοι. Παρατηρητέον δὲ, ὅτι τοῦτο ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προστεθεῖσιν, τῇ αἰτήσῃ τινός, καὶ τῶν λέξεων «καὶ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν.» ε) τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1864 B. διατάγματος περὶ διοικητικῆς διαίρεσεως τῆς Ἑπτανήσου· ς) τοῦ ἀπὸ 5 Μαρτίου 1864 B. διατάγματος περὶ διοικητικῆς διαίρεσεως ἑκατέρας τῶν ἐπαρχιῶν Κερκύρας καὶ Κεφαλληνίας· ζ) τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1865 B. διατάγματος περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ φρενοκομείου· η) τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1864 διατάγματος περὶ καταργήσεως τῆς θέσεως τοῦ ἐν Κερκύρᾳ μηχανικοῦ συμβούλου· θ) τοῦ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1865 διατάγματος περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ ἀρχιεπισκοπαλίων· ι) περὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς.

Ἐπίσης, γενομένης δεκτῆς τῆς ἀρχῆς, παρεπέμφθησαν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας αἱ ἐξῆς προτάσεις νόμων· α) περὶ διαθέσεως τῶν ἐθν. γαιμερινῶν καὶ ἐαρινῶν βοσκήων· β) περὶ τῶν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς οἰκοδομημάτων ἢ ἐπισκευασάντων ἐρείπια· γ) περὶ τῶν ἐπὶ ἐθν. γῆς ἐμφυτευσάντων· δ) περὶ καταργήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς προτιμήσεως ἐν Ἑπτανήσῳ· ε) περὶ κακογεωργίας ἐν Ἑπτανήσῳ· ς) περὶ διηνεκῶν ἀγροληψιῶν καὶ ἐδαφονομῶν Ἑπτανήσου· ζ) περὶ καταργήσεως τῶν ἐσωτερικῶν διαβατηρίων καθ' ὅλον τὸ κράτος καὶ η) περὶ ἀπαλλαγῆς ἀνανεώσεως ἐγγραφῆς τῶν δανείων.

Ἀναγνωσθεῖσης δὲ τῆς περὶ ὀπλοφορίας ἐν Ἑπτανήσῳ προτάσεως, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν, ἵνα ἡ πρότασις αὕτη παραπεμφθῇ εἰς τὸ γενικὸν μέτρον περὶ ἀφομοιώσεως. Ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς ἐγένετο ἐκτεταμένη συζήτησις, καθ' ἣν ἐγένετο λόγος καὶ περὶ ἀφομοιώσεως καὶ τοῦ τρόπου αὐτῆς. Ἐπὶ τέλους ἀπεφασίσθη νὰ ἐγγραφῇ ἡ περὶ ἀφομοιώσεως γενικὴ πρότασις εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπιούσης, ἐγένετο

δὲ δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τῆς προκειμένης προτάσεως καὶ παρεπέμφθη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐνταῦθα παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τηλεγραφικῆς συμβάσεως μεταξὺ διαφόρων Κρατῶν καὶ ἐξήγησε τὸ καταπεύγον αὐτῆς. Ἡ Βουλὴ περιέδεχθη τὴν τύπωσιν καὶ τὴν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν κατὰταξιν τῆς προκειμένης συμβάσεως.

Μετὰ ταῦτα παρελθούσης τῆς ὥρας, ὁ Πρόεδρος ἀναγγέλλας τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπισύσεως, διέλυσεν τὴν συνεδρίαν, ἐπινεύσας τῇ Βουλῇ, περὶ ὥραν 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΣΤ.

Τῆς 16 Νοεμβρίου 1865.

Πλήρεις γενόμενης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ ἐξῆς ἔγγραφα.

α.) Πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Τρ. Λαζαρέτου περὶ συστάσεως Σχολαρχείου εἰς Κέα.

β.) Ὁμοία τοῦ βουλευτοῦ Παπαλουκά περὶ συστάσεως Εἰρηνοδικείου εἰς Λοκρίδα.

Παραπέμφθησαν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Λαθὼν τις εἰτα τὸν λόγον, εἶπεν, ὅτι φρονεῖ, ὅτι πᾶσα Κυβέρνησις εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε κατὰ μέρος δεόν νὰ παρουσιάζεται μὲ ἰδέας καθαρὰς καὶ εὐκρινεῖς ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ. Ἐν τῶν μελῶν τοῦ νῦν ὑπουργείου, ὁ Κ. Σ. Ἀντωνόπουλος, ἀπετάλει μέρος τοῦ ὑπουργείου Βουλγαρῶν, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον, ἐκεῖνο ἐκρίνεν ἀναγκαῖον νὰ παραιτηθῇ εἰς ἐν ζήτημα, κατ' αὐτὸ σπουδαῖον. Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἦται εἰς τὸ περὶ λήξεως τῆς Συνόδου τῆς Βουλῆς, ὁ Κ. Ἀντωνόπουλος ἦτον ἐντελῶς σύμφωνος, καὶ ὁμοως μετ' ὀλίγας ἡμέρας λαμβάνει μέρος εἰς ἕτερον ὑπουργεῖον. Ἐπιθυμῶ λοιπὸν νὰ μάθῃ ἂν ὁ Κ. Ἀντωνόπουλος ἐμμένῃ εἰς τὴν ἰδέαν, ἣν εἶχε, περὶ τῆς λήξεως τῆς Συνόδου, ἢ μετέβαλε γνώμην, διὰ νὰ ἴδῃ ἂν ὑπάρχῃ ἢ ὅχι ἐνότης εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ὁ Κ. Ἀν-

τωνόπουλος δὲν εἶναι παρὼν νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ προλαλήσαντος· οὐχ ἦν ὡς πρὸς τὴν ἐνότητα τοῦ ὑπουργείου ἀπαντᾷ, ὅτι τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον εὐρίσκεται εἰς πλήρη ἁμοφωνίαν, καὶ αὐτοὶ θέλει προτείνει εἰς τὴν Βουλὴν τὰ μέτρα, δι' ἃν νομίζει, ὅτι θέλει καταδείξει τοῦτο.

Προβάσας εἰτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἀνεγνώσθη πρότασις Νόμου τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῆς περὶ ἐπιβολῆς προσθέτων φόρων πρὸς κατασκευὴν προκυμαίων, καὶ γενομένης δικτῆς τῆς ἀρχῆς αὐτῆς, παρεπέμφθη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐπίσης, γενομένης δεκτῆς τῆς ἀρχῆς, παρεπέμφθη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Πετροπουλάκη περὶ κατασκευῆς προκυμαίας ἐν Γυθείῳ καὶ γεφύρας κατὰ τὸν ποταμὸν Πασσαβᾶ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινος ἐτέθη κατὰ προτίμησιν εἰς πρώτην συζήτησιν ἡ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει πρότασις περὶ διοικήσεως τῶν Δήμων ἐν ἐλλείψει Δημάρχου καὶ Δημορχικῶν Παρέδρων, καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἀνευ ἀντιρρήσεως, ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀναγνωσθεῖσης κατόπιν τῆς προτάσεως περὶ διαχειρίσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων ἐν Ἑπτανήσῳ, λαθὼν τὸν λόγον ὁ προτείνας αὐτὴν βουλευτὴς Κεραλληνίας ἀνέπτυξε τοὺς λόγους, ὑφ' ὧν ὤρμηθη νὰ προτείνῃ τὴν πρότασιν. Ἡ περὶ ἐνοσιῶς τῆς Ἑπτανήσου συνθήκη, εἶπε, καθιεροῖ τὴν ἀρχήν, ὅτι τὰ ἐν Ἑπτανήσῳ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα πρέπει νὰ διαχειρίζωνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰονίου Συντάγματος τοῦ 1817 ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων, ἡ δὲ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ πράξῃ ἄλλως πως, ἢ νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὴν κατὰ γράμμα. Ταῦτα ἐπόμενος ἐξαιτεῖται διὰ τῆς ὑπὸ συζήτησιν προτάσεως νὰ καθιερώσῃ τὴν ἀρχὴν ταύτην, ἥτις συμφωνεῖ καὶ μὲ τὰς δοξασίας αὐτοῦ πρεσβυόντος, ὅτι τὸ δημόσιον δὲν πρέπει νὰ ἐπεμβαίνει εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν, διότι δὲν ἔχει πρὸς τοῦτο δικαίωμα. Συμπεραίνων δὲ παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν τῆς προτάσεώς του.

Ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι ὁ προλαλήσας παρεξήγησε τὴν συνθήκην, τὴν ὅποιαν ἕκαστος μετὰ προτοχῆς πρέπει νὰ ἐπικαλεῖται, καὶ εἰς τὴν ὅποιαν δὲν πρέπει νὰ δίδῃ ἐννοίαν, ἣν δὲν ἔχει. Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος συνθήκη ἐξασφάλισε μόνον τὰ τῶν ξένων θρησκείων συμφέροντα, καὶ τοῦτο ὅσον ἀφορᾷ τὴν λατρείαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν, οὐδέποτε δὲ ἐσκόπων οἱ ὑπαγράψαντες αὐτὴν

νά κανονίσουν Ἑλληνικά συμφέροντα, τὰ ὅποια κανονίζονται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν καθεστώτων Νόμων, ἐπομένως οὐδεὶς ὑπὸ ἑκείνων Ἑλλήνων δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ ὑπὲρ ἑαυτοῦ συνθήκην διεθνή. Ἡ διαχείρισις τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ ἐκκλ. κτημάτων καὶ ἐν γένει ἡ διοίκησις τῆς ἐκκλησίας δὲν δύναται νὰ κανονισθῇ κατὰ τρόπον διάφορον τοῦ ἐν τῇ πρώτῃ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι, διότι τότε καθιερούται ἡ ὁμοσπονδία, ὑπὲρ οὐδεὶς Ἑλλήνων ἐπιθυμεῖ, οὔτε αἱ συνθήκαι ἐσχόπουν νὰ καθιερώσῃσι, τὸ δὲ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ἐν γένει, καὶ εἰδικῶς τὰ 1 καὶ 2 ἄρθρον ὡς πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικά, διαβρῆδην ἀποκρούει· κατὰ συνέπειαν πέποιθεν, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἀποκρούσει τὴν προκειμένην πρότασιν.

Εἰπόντων δὲ τινῶν, ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ Ἰονίου Συντάγματος τοῦ 1817, τὸ ὅποιον ἐπικαλεῖται ὁ βουλευτὴς Κεφαλλήνης, ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρου Νόμου τῆς Ἰονίου Βουλῆς, ἀφαιρέσαντος τὴν διαχείρισιν τῶν ἐκκλ. κτημάτων ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ ἀναθέσαντος αὐτὴν εἰς τὴν πολιτείαν, ὥστε καὶ ἐὰν ὑποτιθῇ, ὅτι ἡ συνθήκη καθιέρωσε τὰ καθεστώτα ἐν Ἑπτανήσῳ, πάλιν ἡ διαχείρισις δέον νὰ μένῃ εἰς τὴν πολιτείαν, ἐπανέλαθεν ὁ βουλευτὴς Κεφαλλήνης, ὅτι καὶ τὸ Ἑλλ. Σύνταγμα δὲν δύναται νὰ ἀναιρέσῃ τὸ κύρος τῶν συνθηκῶν. Ἐλέγχας δὲ τὸν βουλευτὴν Μισολογγίου, ὅτι παρέλειψεν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι νὰ πρῶστατεύσῃ ἐν τῷ ἐν Λονδίνῳ Συμβούλιῳ τὰ Ἑλλ. συμφέροντα, ἵσχυρίσθη, ὅτι τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τῆς ὑπογραφείσης συνθήκης ὑποστηρίζει τὰς ἰδέας του, καὶ συνεπέρανεν ἐξαιτούμενος τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τῆς προτάσεώς του.

Ἐκθέσαντος δὲ ἐτέρου διὰ μακρῶν τὸ δίκαιον τὸ κανονίζον ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι τῶν πραγμάτων τὴν ἐκκλ. καὶ Μοναστηριακὴν περιουσίαν, καὶ εἰπόντος, ὅτι καὶ ἡ κατὰ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1817 καθιερωθεῖσα καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ διαχειρίσις παρεμνησθῇ ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος, τοῦ ὁποίου αἱ ἰδέαι εἰσὶν ἐσφαλμέναι καὶ ἀνατρέπουσι τοὺς ἐκκλ. κανόνας καὶ τὸ πνεῦμα τῶν Εὐρωπαϊκῶν συνθηκῶν, ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, δὲν παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τῆς ὑπὸ συζήτησιν προτάσεως, μὴ ἀνσταῖα.

Τεθὲν εἴτα ὑπὸ δευτέρᾳ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐλαττώσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μέχρι τέλους Δεβρίου ε. ε. ἐγένετο δεκτὸν ἀνεὶ ἀντιρρήσεως.

Ἀναγνωσθεὶς κατόπιν τῆς προτάσεως περὶ τοῦ μισθοῦ τῶν συνταξιούχων ὑπαλλήλων, λαθῶν τις τὸν λόγον ἀπέκρουσε τὴν

ἀρχὴν αὐτοῦ ὡς ἐπιζήμιον εἰς τοὺς ὑπηρετήσαντας τὴν πατριδα συνταξιούχους καὶ ὠρελῖμον εἰς τὸ δημόσιον, ἰδίως δὲ καὶ ὡς ἀπραγματοποιήτων ἐν τῇ ἐκτελέσει του, ἀνεὶ Νόμου, κανονίζοντος ἐκ τῶν προτέρων τὸ ποσὸν τῶν γαιῶν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀποζημιώσεως τῶν συνταξιούχων. Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προτεινάντος τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ὅτι ὁ σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι νὰ ἐλαφρώσῃ ἀφ' ἐνός τὸν προϋπολογισμόν κατὰ 3 περίπου ἑκατομμύρια, ἀφ' ἐτέρου δὲ νὰ καταστήσῃ τὰς γαίας παραγωγικὰς καὶ εἰπόντος, ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι ἐπωφελεὲς καὶ εἰς τὸ δημόσιον καὶ εἰς τοὺς συνταξιούχους, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἀρχὴν τῆς προκειμένης προτάσεως, παραπεμφθεῖσης εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἀνεγνωσθησαν κατόπιν καὶ, γενομένης δεκτῆς τῆς ἀρχῆς αὐτῶν, παρεπέμφθησαν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας αἱ ἑξῆς προτάσεις, α.) περὶ προβιβάσεως τοῦ τελωνιακοῦ σταθμοῦ Λεωνιδίου, β.) περὶ συστάσεως Ἑρεταίου ἐν Λαμῖᾳ, γ.) περὶ συνοικισμῶν ἐν γένει, δ.) περὶ καταργήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρου νέου Νόμου καὶ ἀνανεώσεως τοῦ παλαιοῦ, ε.) περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἀγροληφίας κεφαλαίου τοῦ Ἰονίου ἀστυκοῦ Κώδικος, ς.) περὶ ἐξαγορᾶς ἐμφυτευτικῶν κανόνων καὶ ἐδαφονομῶν ἐν Ἑπτανήσῳ καὶ ζ.) περὶ συντάξεως τῶν ἐθνοφυλάκων καὶ ὁδηγῶν.

Τελευταίον ἐτέθη εἰς πρώτην συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἀνεὶ ἀντιρρήσεως ἡ πρότασις τῶν βουλευτῶν Ἠλείας περὶ προκοκκησιῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἔλυσε, συνακινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ξ'.

Τῆς 17 Νομβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν α) προτάσεις διαφόρων βουλευτῶν περὶ συστάσεως εἰρηνοδικείων εἰς τὴν ἐπαρχίαν Φθιώτιδος καὶ πρωτοδικείου εἰς Καρπενήσιον τῆς Εὐρυτανίας καὶ παρεπέμφθησαν κατὰ τὸν κανονισμόν· β) ἀναφορά τοῦ πολίτου Καλύδα περὶ ταχείας συζητήσεως τοῦ περὶ προνομίων ἐφευρέσεων νόμου, ἐφ' ἧς οὐδεμία ἀπόφασις ἐγένετο.

Λαβὼν εἴτα τὸν λόγον ὁ πρωθυπουργὸς ὑπέβαλε δυνάμει τοῦ 38 ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος πρότασιν περὶ τεσσαρακονθημέρου διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς καὶ ἐζητήσατο τὴν πρὸς τοῦτο συναίνεσιν αὐτῆς. Τὸ μέτρον τοῦτο, εἶπε, δικαιολογεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν Κυβέρνησιν δικαιολογεῖται, διότι αὕτη δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ μὲνῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν χωρὶς νὰ γίνῃ ὠφέλιμος· καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ ὠφέλιμος εἰς τὸν τόπον, ἐάν δὲν παραχωρηθῇ αὐτῇ ἀνάλογος χρόνος νὰ σκευθῇ ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐσωτερικῶν ζητημάτων, καὶ πρὸ πάντων ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ, τὸ ὅποιον εἶναι τὰ μάλιστα οὐσιώδεις, καὶ ἐπιφέρῃ τὴν ἀνηκουσαν διόρθωσιν· ὡς πρὸς τὴν Βουλὴν ἐπίσης ἡ διακοπὴ δικαιολογεῖται, διότι αὕτη δὲν δύναται νὰ μὲνῃ ἀπλῶς θεατῆς, σκεπτομένης τῆς Κυβερνήσεως.

Κατὰ τὸ βραχυχρόνιον διάστημα κατὰ τὸ ὅποιον διατελεῖ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ἔχει οὕτως. Αἱ κατὰ τὸ 1865 χορηγηθεῖσαι πιστώσεις ἀναβαίνουνσι περίπου εἰς 32 ἑκατομμύρια δραχμῶν, τὰ δὲ ἔσοδα ὑπολογίζονται εἰς 26 ἑκατομμύρια, 17 μὲν εἰσπραχθέντα ἄχρι τοῦδε, 10 δὲ περίπου πιθανῶς εἰσπραχθησόμενα μέχρι τέλους τοῦ ἔτους, ἐάν ὑπάρξῃ ἥσυχος καὶ αὐστηρὰ διαχειρίσις καὶ δραστηρία εἰσπραχτικῶν φάσεων. Τὸ δημόσιον χρέος ἀναβαίνει ἤδη εἰς 19—20 ἑκατομμύρια, ἐξ ὧν τὰ 5 συνωμολογήθησαν χρεωλυτικῶς, τὰ δὲ λοιπὰ εἰσὶ κινητὰ καὶ ἀπαιτητά. Ἐκτὸς δὲ τούτων ὅλων ὁ ὑποβληθεὶς προϋπολογισμὸς παρουσιάζει ἑλλειμμα τριῶν περίπου ἑκατομμυρίων. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κ. Κουμουνοῦρου ἐπρόντισε νὰ εἰσαγάγῃ μέτρα τινά, δι' ὧν ἔθελε καλύψῃ κατὰ τὴν ἰδέαν τῆς τὸ ἑλλειμμα. Ἡ αὕτη ἀνάγκη ὑφίσταται καὶ σήμερον, ἀπαιτοῦν

ταί μέτρα καλύπτοντα τὸ πιθανὸν ἑλλειμμα, διότι ἡ κατάστασις ἡ οἰκονομικὴ δὲν ἐπιτρέπει ὥστε τοῦ λοιποῦ ἡ Βουλὴ νὰ ἀσχολῇται συζητούσα προϋπολογισμοὺς στηριζομένους ἐπὶ τῶν ἔσσεων τοῦ παρελθόντος. Διὰ τοὺς λόγους τούτους παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ δώσῃ τὴν συναίνεσίν της εἰς τὴν αἰτουμένην τεσσαρακονθημέρον διακοπὴν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις θέλει προετοιμάσει τὰ δεόντα οἰκονομικὰ μέτρα.

Προταθέντος ἐνταῦθα, ἵνα τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ ἡ πρότασις αὕτη, ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι συμφωνῶν εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τῆς προτάσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ νομίζει καλὸν, ὅπως ὁ ἀρμοδίος ὑπουργὸς ὑποβάλῃ λεπτομερῆ ἐκθεσὶν τῶν ὧν ἐν γένει ἀνέφερον ὁ πρωθυπουργὸς σχετικῶς πρὸς τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, διὰ νὰ μάθῃ ἡ Βουλὴ τὸ πᾶν καὶ τὸν χρόνον ἐκάστης τῶν πιστώσεων.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι πρὸ πολλοῦ διατάχθησαν εἰδικοὶ ὑπάλληλοι νὰ καταρτίσωσι τὴν αἰτουμένην ἐκθεσιν, ἀλλὰ τὰ γνωστὰ συμβάντα ἐκώλυσαν τὸ πέρας αὐτῆς, ἄλλως τε οἱ ἐκτεθέντες ἀριθμοὶ εἶναι ὀλίγοι καὶ δύναται ἕκαστος νὰ τοὺς ἀντιληφθῇ, ἀπήντησεν ὁ πρῶτος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκθεσις οὐ μόνον ἦλθεν εἰς πέρας, ἀλλ' ἐχορηγήθη καὶ ἀντίγραφον εἰς τὸν πρῶτον ὑπουργὸν Κ. Δρόσον, καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀντελήφθη αὐτῆς.

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τέλους παρεδέχθη τὴν τύπωσιν καὶ τὴν διανομὴν τῆς περὶ διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς προτάσεως.

Λαβὼν τις εἴτα τὸν λόγον ἐζήτησε παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πληροφορίας τί ἐπραξεν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου καὶ διὰ τί ἄχρι τοῦδε δὲν εἰσήγαγε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὰ δικαστήρια. Ἀφ' οὗ δὲ ἐξέτασε διὰ μακρῶν, ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀφῇ εἰς τὴν τύχην, ἐφείλκεσαν ἐπὶ τοῦ ζωτικοῦ τούτου καὶ ἐθνικοῦ ζητήματος τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς καὶ συνεπέρανε προτείνας νὰ λυθῇ αὐτὸ σήμερον.

Ἀπαντῶν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν, ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει τὴν σπουδαιότητα τῆς ὑποθέσεως, ἥτις ἀρχήθεν δὲν ἔλαβε καλὴν διεξαγωγὴν, καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων, ἐξ ὧν καὶ ὁ προλαλήσας ἐμπνέεται. Τὸ ζήτημα τῆς παραπομπῆς εἰς τὰ δικαστήρια εἶναι ἀπλὸν καὶ τοῦ κοινοῦ δικαίου, οὐδὲ δύναται ποτὲ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν δημόσιον πλοῦτον εἰς χεῖρας τοῦ τυχόντος. Ἀλλὰ πρὶν ἢ ἐνεργήσῃ ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀνάγκην νὰ φωτισθῇ ὑπὸ τῶν ἐργασιῶν τῆς

ἐκεῖ ἀποσταλείτης ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις σήμερον ἡ κλῆρον ἐπανακάμπτει, καὶ ἄλλας τινὰς ἐγγυήσεις νὰ ζητήσῃ. Ἀνεφύη ὅμως ἕτερον ζήτημα, ἐφ' οὗ ἐφευκνύει τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς. Ὁ προκατόχος ὑπουργὸς ἀπηγόρευσε τὴν ἐξαγωγήν, ἀλλ' οἱ ἔχοντες συμφέρον ἐξαγορεύονται τὴν ἄρσιν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τούτου τὸ ὑπουργεῖον ἤδη σκέπτεται. Συμπεραίνων εἶπεν, ὅτι τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου δὲν τρέχουσι κίνδυνον καὶ ὅτι ὁ προλαλήσας ἄς ἀρκεσθῇ εἰς τὰς δοθείσας πληροφορίες.

Ἐρωταθεὶς ἐνταῦθα παρὰ τινος ὁ ὑπουργὸς, ἐάν ἔρουν, ὅτι αἱ σκωρίαι εἰσὶ μεταλλεῖα, ἢ ὄχι, ἀπήντησεν, ὅτι τοῦτο εἶναι εἰσέτι ἐκκρεμές, διότι τὰ δικαστήρια ἐρμηνεύουσι τοὺς νόμους. Οὕτω δὲ λαβὼν τὸν λόγον ὁ τῆν ἐρωτήσιν ἀπευθύνων, εἶπεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ ὡς πρὸς τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξαγωγῆς, διότι ἔχει τὸ δικαίωμα κατὰ τὸν περὶ μεταλλείων νόμον νὰ ζητήσῃ ἐγγυήσεις, πολὺ δὲ μᾶλλον ἤδη, ὅτε παρεβιάσθησαν αἱ διατάξεις αὐτοῦ, ἡ δὲ γνωστοποίησις τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ζ. Βάλδη δὲν ἔχει καμμίαν ἐπιρροήν, διότι εἶναι πράγματι αὐθαίρετος. Συνιστῶν ἐπὶ τέλους εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια, προτρέπει αὐτὴν νὰ λάβῃ ἐκ τῶν προτέρων ἀσφαλεῖς ἐγγυήσεις ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου.

Προκειμένου εἶτα νὰ τεθῶσιν ὑπὸ συζήτησιν κατὰ σειράν τὰ διάφορα ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, οἱ ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἑσωτερικῶν ἐζήτησαν νὰ προτιμηθῶσιν ὡς κατεπιγόντα, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη, καὶ ἐτέθησαν ὑπὸ συζήτησιν τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

α.) Ὑπὸ τρίτην καὶ τελευταίαν συζήτησιν ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸ περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νομοσχέδιον. ἔχει δὲ ὡς ἑπεται.

Ἄρθρον μοναδικόν.

« Ἡ ἰσχύς τοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1864 ὑπὸ στοιχ. ΚΗ' νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ τῶν ἐπιμισθίων τῶν ὑπαλλήλων παρατείνεται καὶ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1865. »

β.) Ὁμοίως ὑπὸ πρώτης συζήτησιν ἐγένετο δεκτὸν τὸ περὶ τηλεγραφικῆς διεθνούς συμβάσεως Νομοσχέδιον.

γ.) Ἀνεγνώσθη καὶ γινόμενης δεκτῆς τῆς ἀρχῆς παρεπέμφθη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὸ Νομοσχέδιον περὶ

κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας ταχυδρομικῆς συμβάσεως.

Ἀναγνωσθείσης κατόπιν τῆς προτάσεως περὶ ἀναθεώρησης τῆς περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διατάξεως τοῦ Συντάγματος, λαβὼν τις τὸν λόγον, ἀφ' οὗ ἐξέθηκε διὰ μακρῶν τὴν ἱστορίαν τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Σώματος τούτου, ἰσχυρίσθη, ὅτι ἀντιβαίνει εἰς τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα ὡς φέρον προσκόμματα χωρὶς νὰ παρέχῃ ὠφελείας σπουδαίας εἰς τὸν διάκοσμον τῆς πολιτείας, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπρότεινε τὴν ἀναθεώρησιν καὶ κατάρτησιν αὐτοῦ.

Εἰπόντος δὲ τινος, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι ἀναγκαῖα καὶ ἡ γνώμη τῆς Κυβερνήσεως, λαβὼν τὸν λόγον ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν εἶπεν, ὅτι, τὸ κατ' αὐτὸν, τὸ Σύνταγμα ἀνέθηκεν εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος συντακτικὰ δικαιώματα, τούτων ἐνεκα τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως, καίτοι ἔχοντα ἰδίαν γνώμην ὡς βουλευταὶ, δὲν δύνανται νὰ ἐκφράσουν κυβερνητικὴν τινα γνώμην, σεβόμενοι τὰ κριτικὰ δικαιώματα τῆς Βουλῆς.

Ἐνταῦθα λαβὼν ἕτερος τὸν λόγον προὐκάλεσε τὸν πρώην Πρωθυπουργὸν Κ. Κουμουνδούρον, ὡς καὶ τὴν Κυβέρνησιν ἐν γένει, νὰ ἐκφράσωσι πῶς ἐξηγοῦσι τὸ 108 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἀναθεώρησης, καὶ ἂν νομίζωσιν, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι συναφές ἢ ἀναφέρεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ 107 ἁρθροῦ, διότι ἡ Βουλὴ, πρὶν ἢ προέλθῃ εἰς τοιοῦτον ἔθιμον, δεῖν νὰ γνωρίῃ ἐάν αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ θὰ ἐκτελέσει τὴν ἀναθεώρησιν, ἢ θὰ διαλυθῇ καὶ θὰ προκληθῇ νέα κατὰ τὸ 107 ἄρθρον.

Ἀπάντησεν ὁ πρώην Πρωθυπουργὸς Α. Κουμουνδούρος, ὅτι αὐτὸς αἰετοῦ ἐθεώρησε τὸ Σῶμα τοῦτο διὰ πολλοὺς λόγους ὠφέλιμον εἰς τὸ ἔθνος, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῶν Νόμων· ἐπὶ δὲ μᾶλλον σήμερον ἐνισχύεται ἡ ἰδέα τοῦ αὐτοῦ, καθόσον δὲν ἤκουσε λόγους πείθοντας αὐτὸν περὶ τοῦ ἐναντίου. Ταῦτα λέγων δὲν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν προσώπων, πρὸς δὲ ἄλλως τε ἠδύνατο νὰ μὴ διάχεται εὐνοϊκῶς, διότι τὴν ἐπαύριον τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Σώματος αὐτοῦ ἔστησαν κατ' αὐτοῦ τὰς πρώτας κανονιστοχίαις, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ θεσμοῦ, ὅστις οὐδόλως ἐπιπροσθεῖ μεταξὺ ἔθνους καὶ Βασιλέως. Τοιαύτης οὕσης τῆς ἰδέας αὐτοῦ, ἣν ἐκ τῆς πείρας ἐμόρφωσεν, ἀπόκειται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ πράξῃ ὅ,τι βούλεται, ἀλλὰ πρὶν ἢ προῶν, δεῖν νὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πῶς ἐννοεῖ

αὕτη τὸ 108 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, διότι πιθανὸν νὰ προκύψῃ κίνδυνος τις, ὃν ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ προλάβῃ. Τὸ κατ' αὐτὸν εὐρίσκεται εἰς ἀμφισβόλιαν, ἄλλως τε καὶ ἡ γνώμη τοῦ δὲν παρέχει ἤδη καμμίαν ἐγγύησιν, διότι εἶναι γνώμη βουλευτοῦ. Συμπεραίνων δὲ γνωμοδοτεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ζητήσῃ πρῶτον ἐγγυήσεις, καὶ τότε νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπόφασίν της ἐπὶ τοῦ προκειμένου σοβαροῦ ζητήματος.

Εἰπόντων δὲ τινων, ὅτι ἡ ἑλλειψὶς εἰδικῶν ἀνδρῶν ἐκ τοῦ Συμβουλίου ἐμόρφωσε τὴν κοινὴν γνώμην, καὶ πείθει τὴν Βουλὴν, ὅτι ὁ ὑψηλὸς σκοπὸς, ὅστις τῷ ὄντι ἐπεδιώκετο διὰ τῆς συστάσεως τοῦ Συμβουλίου τούτου, ἀπέτυχεν ὁλοσχερῶς, καὶ ἰσχυρισθέντων, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ άρθρου 108 εἶναι εἰδική, καὶ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὰς λοιπὰς τοῦ Συντάγματος διατάξεις, καὶ ὅτι οὔτε ἡ γνώμη τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ παρέξῃ ἀρκούσας ἐγγυήσεις, λαβὼν ἕτερος τὸν λόγον ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ λύσῃ προκαταρκτικῶς τρία ζητήματα, πρὶν προβῇ εἰς τὴν οὐσίαν· α') τὸ περὶ ἀναθεωρήσεως, β') τὸ περὶ ἀρμοδιότητος, καὶ γ') τὸ περὶ πραγματοποιήσεως τῆς ἀναθεωρήσεως. Ἐφ' ἑκάστου δὲ τούτων δεόν νὰ ἐπέλθῃ ἰδιαίτερα συζητήσεις καὶ ἀπόφασιν.

Τούτων ἀντικρουῶν ἐπ' ἡνέγκην ἄλλος, ὅτι, λυθέντος τοῦ περὶ ἀναθεωρήσεως ζητήματος, εἶναι πλέον ἄκαιρον νὰ ζητῆται ἡ γνώμη τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ ταῦτα αὐτὸς φρονεῖ ὅτι πρῶτον καὶ κύριον ζήτημα δεόν νὰ ᾖναι ἡ ἐξήγησις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Τούτου γενομένου, ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ λύσῃ δύο ζητήματα πρὶν ἢ ἐλθῇ εἰς τὴν κατ' οὐσίαν ἐξέτασιν τῆς προτάσεως· α') εἰάν διὰ τῶν 3/4 ἐννοῇται τὸ ὅλον τῆς Βουλῆς ἢ ἡ συνήθης ἀπαρτία, καὶ β') εἰάν ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχῃ συντακτικὰ καθήκοντα, ἢ μέλλει νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν της εἰς συντακτικὴν Συνέλευσιν, καθ' ἣ διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 107 τοῦ Συντάγματος. Ἐν γνώσει ἄρα τῆς γνώμης τῆς Κυβερνήσεως ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ λύσῃ τὰ ζητήματα ταῦτα καὶ κατόπιν νὰ προβῇ εἰς τὴν κατ' οὐσίαν ἀναθεωρήσιν. Τὸ κατ' αὐτὸν φρονεῖ, ὅτι τὸ ἄρθρον 107 ἐννοεῖ τὴν συνήθη ἀπαρτίαν τῆς Βουλῆς, καὶ ὅτι αὕτη ἔχει συντακτικὰ καθήκοντα.

Ἐνταῦθα λαβόντος τὸν λόγον τοῦ Πρωθυπουργοῦ, καὶ εἰπόντος, ὅτι ἡ μὲν ἀτομικὴ τοῦ γνώμη ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος εἶναι ἐκ τῶν προτέρων γνωστὴ καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μεταβληθῇ ἀπὸ προσωπικοὺς λόγους, ἡ δὲ Κυβέρνησις, ἥς προσδρεῦει, φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ εἰδικῶς εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο πρό-

κειται νὰ ἐξαπκήσῃ συντακτικὸν ἔργον, καὶ διὰ τοῦτο δὲν φέρει Κυβερνητικὴν γνώμην· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ζήτημα ἤλθεν αἴφνης καὶ δὲν ἔλαβον καιρὸν νὰ ἀνακοινώσωμεν εἰς τὸν ἡγεμόνα τὴν συζήτησιν ταύτην, ζητοῦσι τὴν ἀναβολὴν μέχρι τῆς αὔριον, διότι πιθανὸν ὁ Βασιλεὺς νὰ φρονῇ ὅτι πρέπει νὰ ἀντιπροσωπευθῇ κατὰ τὴν συζήτησιν. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν μέχρι τῆς αὔριον. Μετὰ ταῦτα τῇ αἰτῇ παλλῶν ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν Συνεδρίαν.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΗ'.

Τῆς 18 Νομβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεράας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Λαβὼν εἰτα τὸν λόγον ὁ Πρωθυπουργός, ἤθελεν, εἶπε, νὰ ζητήσῃ ἵνα προηγηθῇ σήμερον ἡ συζήτησις περὶ διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἐπειδὴ ὁμοῦς ἤρξατο ἡδη ἡ σπουδαία συζήτησις περὶ ἀναθεωρήσεως ἐνὸς θεσμοῦ τοῦ Συντάγματος, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν ν' ἀναβάλῃ τὴν περὶ διακοπῆς διὰ τὴν ἐπιούσαν. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἡ Κυβέρνησις ἐπαναλαμβάνει καὶ σήμερον ἦν δὴ λωσιν καὶ χθὲς ἐξέφερον. Τὰ ἄρθρα τοῦ Συντάγματος, περὶ ὧν πρόκειται, παρουσιάζουσι διάφορα ἀμφισβόλια, ἀλλὰ τόσον εἰς τὴν λύσιν αὐτῶν, καθὼς καὶ τὸ ζήτημα τῆς οὐσίας, ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀπέχει πάσης ἀνομιζέως εἰς τὰς συζητήσεις καὶ θέλει ἐκπληρῶσαι μεθ' ὅλης τῆς εὐσυνειδήσεως, καὶ τὸ κοινὸν συμπεριφέρειν ὑπ' ὅψιν ἔχουσα, τὸ ἔργον τοῦ συμβούλου παρὰ τῷ Βασιλεῖ, ὅστις διατηρεῖ ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος ἀκέραιον τὸ δικαίωμα ὅπερ ἐξήσκησε καὶ ἐπὶ τῆς συντάξεως αὐτοῦ.

Ἀνακοινώθη κατόπιν πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Χ. Σκελλαριᾶδου περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ πρώτου Πρωθυπουργοῦ Ζ. Βάλλης καὶ τῶν συνυπουργῶν αὐτοῦ ἐπὶ ἀπαλλοτριώσεϊ καὶ πώλει τῶν δημοσίων. Παρεπέμθη δὲ κατὰ τὸν Κανονισμόν.

Ἀγγελλθέντος κατόπιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, λαβὼν τις τὸν λόγον διὰ μακρῶν ἀπέδειξεν ἐκ τῶν στενογραφημένων πρακτικῶν τῆς Συνελεύσεως, ὅτι ἡ Συνέλευσις συντάττουσα τὸ 108 ἄρθρον, ἠννόησεν αὐτὸ ἀνεξάρτητον ὅλως τοῦ προηγουμένου 107. Ἐπομένως ἡ κατ' οὐσίαν ἀναθεώρησις δεῖν νὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Περαιῶν δὲ προτείνεν, ὅπως ἡ Βουλὴ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἀρμοδιότητος κατὰ πρῶτον καὶ κατόπιν νὰ προβῇ εἰς λύσιν τῶν λοιπῶν ζητημάτων.

Ἐπήλκεν ἕτερος, ὅτι ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος δεῖν νὰ προσέξῃ πολὺ μῆπως ἐξηγοῦσα τὸ ἄρθρον 108 κατ' ἀναλογίαν καὶ σχετικῶς πρὸς τὸ 107 σφετερισθῇ τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως τῆς, ὅπερ ἀνήκει εἰς τὴν Ἡγεμόνα. Τὸ 108 ἄρθρον εἶναι εἰδικὴ διάταξις ἐπιτρέπουσα εἰς τὴν παροῦσαν Βουλὴν τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συμβουλίου, καὶ τότε παραβιάζεται τὸ σύνταγμα, ὅταν διαλυθῇ ἡ Βουλὴ καὶ κληθῇ νέα.

Ἀντειπόντων δὲ ἄλλων, ὅτι τὸ ἄρθρον 108 εἶναι σχετικὸν πρὸς τὸ 107 καὶ ὀρίζει μόνον τὸν χρόνον, τὸν δὲ τρόπον τῆς ἀναθεωρήσεως κατ' οὐδὲν μεταβάλλει, ἑτέρου δὲ διὰ μακρῶν οὐσιαστικῶς ἀποδείξαντος, ὅτι ὁ θεσμός τοῦ Συμβουλίου εἶναι ἐναντίος πρὸς τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τοῦ τόπου, ἐπιδιώκοντος τὴν ἰσότητά, ἄλλου δὲ διὰ μακρῶν ἀποδείξαντος, ὅτι τὸ πολλαπλοῦν τῶν ἐξουσιῶν κατ' οὐδὲν παραβιάζει τὴν τάσιν τοῦ ἔθνους πρὸς τὴν ἰσότητα, ἐξ ἐναντίας παρέχει ἐγγυήσεις εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ ἰσχυρισθέντος, ὅτι ἡ Βουλὴ δεῖν πρέπει νὰ σφετερισθῇ συντακτικὴν ἐξουσίαν, ἣν δὲν ἔχει δυνάμει τοῦ συντάγματος, ἀνέπτυσεν ἕτερος, ὅτι ἡ Βουλὴ δεῖν ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀρμοδιότητος, καὶ ν' ἀναβάλῃ τὴν λύσιν τῶν λοιπῶν ζητημάτων, ὑποχρεουμένης τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐξηγήσῃ ῥητῶς τὴν ἐαυτῆς γνώμην, ὡς καὶ τὴν τοῦ Ἡγεμόνος. Διὰ μακρῶν δὲ ἀκολούθως ἀπέδειξεν ἐκ τῶν πρακτικῶν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα ἀφόδως νὰ κηρυχθῇ συντακτικὴ Βουλὴ καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν κατ' οὐσίαν λύσιν τοῦ ζητήματος.

Διαφιλωνικῆσαντος δὲ ἄλλου τὸ δικαίωμα τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Βουλῆς ὡς πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως, ἐγένετο παρὰ τινος πρότασις ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως εἰς τὴν αὔριον ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ παρίσταται ἡ Κυβέρνησις καὶ ἰδίως ὁ Πρωθυπουργός εἰς τὰς συζητήσεις, ἕτερος δὲ τις ἐπρότεινε

νὰ λυθῇ ἀπλῶς ἡ συνεδρίασις καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀνευ ὁρον τὴν ἐπιούσαν.

Οὕτω δὲ ὁ Πρόεδρος ἔθεσε πρῶτον ὑπὸ ψηφοφορίαν δι' ἀναστάσεως τὴν πρότασιν περὶ ἀπλῆς διαλύσεως τῆς συνεδριάσεως. Ἀποβρίσθισης δὲ ταύτης ὑπὸ τῆς Βουλῆς, μὴ ἀναστάσης, ἐτέθη ὑπὸ ψηφοφορίαν ἡ ἑτέρα πρότασις νὰ διαλυθῇ ἡ συνεδρίασις καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτης τὴν ἐπαύριον ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ παρίσταται ἡ Κυβέρνησις εἰς αὐτὴν καὶ ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως. Ἐπὶ ταύτης δὲ ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 4 καὶ 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος.

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ἀντίπας,

Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΘ'.

Τῆς 19 Νοεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθη ἀναφορά τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπὶ τῆς ἀποζητήσεως τῆς Κωπαίδος, ὑποβάλλοντος παρατηρήσεις τινάς ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Κ. Μονφιερί, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ παρεπέμφθη κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἀγγελλθέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας προτάσεως, ἔλαβον τὸν λόγον πολλοὶ ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου καὶ ἰσχυρίσθησαν, ὅτι τὸ ἄρθρον 108 εἶναι ἀνεξάρτητον καὶ αὐτοτελές, ὅτι οἱ ῥᾶδοι περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς, οἱ παρὰ τινῶν ἐκφρασθέντες, εἶναι χιμαιρικοὶ, καὶ ἐξεφράσθησαν ἐπιτηδὲς ἵνα ποτήσωσι τοὺς ἀδυνάτους χαρακτήρας, διότι, ὅταν ἡ Βουλὴ κηρύξῃ ἐαυτὴν ἀρμοδίαν εἰς τὴν κατ' οὐσίαν ἀναθεώρησιν, οὐδεὶς ὑπουργός θελεῖ εὐρεθῇ νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν καὶ ἐλθῇ τὸν τόπον εἰς νέας περιπλοκάς, ὅτι τὸ γράμμα τοῦ ἄρθρου 108 οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἀφίνει περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ θετικῶς καὶ σαφῶς ἐκφράζει τὸ

πνεῦμα τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἐπρότειναν ἵνα ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ κατὰ πρῶτον ἂν συναινῇ εἰς τὴν ἀναθεώρησιν, κατόπιν δὲ ἂν θεωρῇ ἐαυτὴν ἀρμοδίαν νὰ ἐνεργήσῃ οὐσιαστικῶς τὴν ἀναθεώρησιν.

Συμφωνῶν ἕτερος εἰς τὸ ὅτι, ἐάν ἐπέλθῃ τὸ ζήτημα εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ, οὐδεὶς θέλει εἶσθαι ὑπὲρ τοῦ Συμβουλίου, διότι καὶ αὐτὸς, μολοντί οὐδὲν περιστατικὸν ἔλαβε χώραν νὰ μεταβάλῃ τὰς ἀρχικὰς ἰδέας τοῦ, καὶ ὁμοίως ἡ διαγωγὴ τινων τῶν μελῶν τοῦ, λαβόντων μέρος εἰς Κυβερνήσιν, τῆς ὁποίας σημαίᾳ εἶναι ἡ κατάργησις τοῦ θεσμοῦ τούτου, χορηγεῖ αὐτῷ τὸ δικαίωμα νὰ μὴ ἐνδιαφέρηται πολὺ ὑπὲρ αὐτοῦ, ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ δυσκολία κεῖται ἀλλοῦ, ἢτοι εἰς τὸν τρόπον τῆς ἀναθεωρήσεως, καὶ εἰς τοῦτο πρᾶπει, εἶπεν, ἡ Βουλὴ νὰ προσέξῃ, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τῆς, ὅτι πιθανῶς τὰ ἀποτελέσματα θὰ ᾖναι κινδυνώδη καὶ ἀνυπολόγιστα. Ἐάν μεταξὺ τῶν νομομαθῶν ὑπάρχῃ διαφωνία ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα, δὲν πρέπει νὰ σκέπτηται ἡ Βουλὴ ἐνδεχομένην τινὰ σύγκρουσιν τῶν ἰδεῶν καὶ τῆς ἀποφάσεώς τῆς πρὸς τὴν γνώμην τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου μέρους, ἢτοι τοῦ Βασιλέως, ἐξ ἧς δύνανται πιθανῶς νὰ γεννηθῶσι νέαι περιπλοκαί; Ἡ ὑποψία αὕτη τὸν ἀναγκάζει νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀναβάλῃ τὸ ζήτημα εἰς ὀριμωτέραν σκέψιν, νὰ σχηματίσῃ δὲ ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν μελῶν τῆς, ἵνα γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀρμοδιότητος.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀρμοδιότητα, τὸ ζήτημα εἶναι μᾶλλον πολιτικὸν ἢ νομικόν, καὶ πολιτικῶς δέον νὰ ἐξετασθῇ. Ἐξετάζεται δὲ οὕτως, ἐάν ἡ Βουλὴ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τῆς τὴν ἱστορίαν τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ, ὅστις ἐξ ἀπρόοπτου εἰσέχθη ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Συνελεύσεως. Αὕτη δὲ, μὴ ἔχουσα καιρὸν νὰ τὸν μελετήσῃ ἐμβριθῶς, τὸν παρεδέχθη μὲν ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων, ἐκκληροδότησεν ὁμοίως τὸ δικαίωμα τῆς περαιτέρω ἐρεύνης εἰς τὴν διάδοχον αὐτῆς Βουλὴν. Οὐδέποτε δὲ ἡ Συνέλευσις διὰ τῆς πράξεώς τῆς ταύτης ἐσκόπει νὰ υποβάλῃ τὸν τόπον, εὐθὺς ἅμα συνελεύσεως τῆς Βουλῆς, εἰς ἐκλογὰς δύο ἢ τρεῖς ἐπανειλημμένους. Οὕτε οἱ φόβοι τοῦ προλαλήσαντος ἔχουσι πρακτικὴν ἀξίαν, διότι ἡ Βουλὴ πράττουσα τὸ καθήκον τῆς σύμφωνα πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πολιτείας δὲν προκαλεῖ οὐδεμίαν σύγκρουσιν, οὕτε αἱ ὑποψίαι τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας, διότι ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος ἀποδεικνύει, ὅτι οὔτε ἡ Ἱερουσία, οὔτε τὸ Συμβούλιον δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μεσότητον μεταξὺ λαοῦ καὶ Βασιλέως, ἐξ ἐναντίας καὶ ἡ Γερουσία ὑπῆρξεν ὁ μοχλὸς τῆς ἀνατροπῆς τῆς δυναστείας τοῦ Ὀθωνος, καὶ τὸ Συμβούλιον κατὰ

τὴν ὁμολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Μεσσηνίας ἐκπύρην κατὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας μᾶλλον ἢ ὑπὲρ αὐτῆς. Συμπεραίνων ἐπρότεινεν ὅπως ἡ Βουλὴ προσῇ μετὰ θαύρους εἰς λύσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἀρμοδιότητός τῆς.

Προσθεντος δὲ ἄλλου, ὅτι καὶ ἡ κοινὴ γνώμη κατεδίκασε τὸν θεσμὸν αὐτὸν ἀπὸ τῆς συστάσεώς του, καὶ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ Συμβούλιον ἀπεδείχθη ἀνωρελὲς καὶ μᾶλλον φέρον πρόσκομμα εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς, ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι ἡ σπουδαιότης τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου παρορμᾷ αὐτὸν νὰ ἐξετάσῃ ἐν ζήτημα συνταγματικόν, ἢτοι τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου διαγωγὴν τοῦ ὑπουργείου πρὸς τὴν Βουλὴν. Ὁ πρωθυπουργὸς εἶπε προχθές, ὅτι ἡ μὲν Κυβέρνησις ἀπέχει νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν συζήτησιν, τοῦ δὲ Βασιλέως τὸ δικαίωμα μένει ἀκέραιον. Καὶ οὐδεὶς μὲν ἀρνείται τὸ δικαίωμα τῆς ἀρνησικυρίας εἰς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς, διότι τῷ ὄντι ταῦτα εἰσὶ τὰ προνόμια, τὰ ὅποια ὁ νεώτερος πολιτισμὸς ἀπένειμεν εἰς τοὺς Βασιλεῖς πρὸς τὴν συμφέρον τῆς πολιτείας, ἀλλ' ὁμοίως ταῦτα δὲν ἐκτελοῦνται οὐδὲ λαμβάνουν ζωὴν ἀνευ κυβερνητικῆς εὐθύνης, διότι ὁ μὲν Βασιλεὺς θεωρεῖται τέλειος καὶ ἀνεύθυνος, τὰ πάντα δὲ ἐνεργοῦνται τῇ εὐθύνῃ τῶν ὑπουργῶν, οἵτινες προτεπικυροῦσι τὴν ἰδέαν τῆς ἐξουσίας, ἂν τότε ἐννοεῖ ζωσαν, ὅταν οἱ ὑπουργοὶ ἔχωσι τὴν πρωτοβουλίαν εἰς πάντα τὰ ζητήματα καὶ ἐξηγῶνται εἰλικρινῶς πρὸς τὰ κοινοβούλια.

Τὸ σημείον, εἶπεν, εἰς τὸ ὅποιον ἵσταται σήμερον ὁ πρωθυπουργός, ἢτοι ἡ ἀποχὴ καὶ ἡ σιωπὴ, δὲν εἶναι συνταγματικόν, ἐπομένως φρονεῖ, ὅπως ἐξερχέσθαι οὗτος σαφῶς τί ᾔνοιει, ὅταν ἐλάλει προχθές περὶ ἀμφιβολίας τοῦ Συντάγματος μερῶν, καὶ ὑπὸ τίνων νῦν ἰδεῶν ἐμπεριέται. Τόσῳ δὲ μᾶλλον ὀρεῖται τὴν ἐξήγησιν ταύτην ὁ πρωθυπουργός εἰς τὴν δημοσίαν γνώμην, ὅσῳ ἐκ ταύτης ἀνυψώθη εἰς ἡν θέσιν κατέχει. Τὸ καθ' ἑαυτὸν φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀναθεωρήσεως, ἀλλ' ἀπέχει νὰ λαλήσῃ μέχρις οὗ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι, καίτοι μὴ ἀμφιβάλλων περὶ τῆς τάσεως καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ προλαλήσαντος, ὁμοίως ἐκπληττεται διὰ τὴν τακτικὴν τῶν ἐπιζητούντων μὲν νὰ μάθουν ἐκ προκαταβολῆς τὴν γνώμην τοῦ ἡγεμόνος, ἀλλ' ἀδιαφορούντων περὶ τῆς σχέσεως καὶ τῶν δικαιομάτων τῆς Βασιλείας, καὶ ἐπιδιωκόντων τὴν σύγχυσιν τῶν ἰδεῶν· τὸσούτῳ δὲ μᾶλλον ἀπορεῖ διὰ τοῦτο, καθόσον αὐτὸς καὶ ὡς πληρεξούσιος καὶ ὡς

βουλευτής δὲν ἐξήγησε νὰ μάθῃ ἐκ προκαταβολῆς τὴν γνώμην τοῦ ἡγεμόνος, ἐψήφισε μάλιστα πολλάκις ἐναντίον αὐτῆς. Εὐχαριστεῖ τὸν προλαλήσαντα δι' ἣν φροντίδα ἔλαβε περὶ τῆς ὑπολήψεώς του ἀπέναντι τῆς κοινῆς γνώμης, ἀλλ' αὐτὴ γνωρίζει νὰ τὸν ἐκτιμῇ, καὶ ἐχόρτασε παρ' αὐτοῦ τροπὴν, ἐπιθυμῶν δὲ νῦν νὰ ἴδῃ τὴν διαγωγὴν του ὡς ὑπουργοῦ. Καὶ ᾔθελε παραγνώρισαι τὴν θέσιν του, ἐὰν ὑπακούων εἰς τὰς προκλησεις ἐξηγεῖτο, καὶ ἐὰν χάριν μιᾶς ψήφου ὑπὲρ τοῦ προκατειμένου ζητήματος ᾔθελε διακινδυνεύσει μίαν θέσιν τόσῳ πολυτίμῳ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Βασιλείας. Τὸ ἔργον των εἶναι νὰ συμβουλευσῶσι τὸν ἡγεμόνα, καὶ τοῦτο ἐβόλουν ἐκπληρῶσαι μετὰ θαύρους καὶ εὐλικευίας, καὶ θέλουν παραιτηθῇ, καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν εἰσάκουσθῃ ἡ συμβουλὴ των.

Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν διεκόπη ἡ συζήτησις ἐπὶ δέκα λεπτά τῆς ὥρας.

Ἐπαναληθείσης δὲ ταύτης, παρετήρησέ τις, ὅτι, εἰ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς εἶναι τῷ ὄντι κεκηρυγμένος κατὰ τοῦ θεσμοῦ τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, οὐχ' ἦτον ὀφείλει νὰ ἐξηγηθῇ τί φρονεῖ περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ 108 ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος καὶ ἂν τῷ ὄντι ἡ Βουλὴ ἔχῃ ἀρμοδιότητα συντακτικὴν, ἀπάντησε δὲ ὁ πρωθυπουργός, ὅτι καὶ ἡ ἐρώτησις αὕτη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος ἐμφορεῖται. Προχθὲς ἐξέθηκε τὴν ἀτομικὴν του γνώμην, ἀλλ' ἤδη φρονεῖ, ὅτι ἔχει καθήκον νὰ ἀπέχῃ πάσης κυβερνητικῆς ιδέας, ὅπως μὴ ἐπηρεάσῃ τὴν Βουλὴν καὶ τὰς ἐνεργείας τῆς. Προχθὲς ἐνόμιζεν, ὅτι ἡ Α. Μ. σκοπὸν εἶχε νὰ ἀντιπροσωπευθῇ, ἀλλὰ σήμερον διαβέβαιοι, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀδιστακτικῶς παρεδόχθη τὴν ιδέαν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀντιπροσωπευθῇ. Εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ἀποχῆς, ἣν ἀρχήθεν ἐχάραξεν, ἐπιθυμῶν νὰ μείνῃ, διότι θεωρεῖ αὐτὴν εὐλικρινῆ καὶ ἐκεῖ μένων δύναται νὰ γίνῃ μᾶλλον ὠφέλιμος εἰς τὴν πατρίδα, ἐπομένως παρακαλεῖ τὸν ἐρωτῶντα καὶ τὴν Βουλὴν νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὴν ἀπάντησιν ταύτην.

Ἐπὶ δὲ τῇ ἐπιμονῇ τοῦ ἐρωτήσαντος, διίσχυρισθέντος κατ' ἐπανάληψιν, ὅτι, ἀπ' οὗ ἀπᾶς ὁ πρωθυπουργός ἐκήρυξεν, ὅτι ἀποκρούει ὡς ἄτομον τὸν θεσμὸν τοῦ Συμβουλίου, ὀφείλει νὰ ἐξηγηθῇ καὶ ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ 108 ἀρθροῦ, ἀπάντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι οὐδὲν ἐξέφρασε τὴν περὶ τοῦ Συμβουλίου γνώμην του καὶ ὅτι ἐπιμένει εἰς τὴν σιωπὴν του.

Ἐπὶ ταύτῃ ἕτερος, ὅτι ὅσον ἐξέπλάγη διὰ τὸ ἥκιστα κοινοβουλευτικὸν ὕψος τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἄλλο τόσον δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀποχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὴν συζήτησιν,

ὡς καὶ τὴν σιωπὴν αὐτῆς εἰς πᾶσαν ἐπερώτησιν, τείνουσαν νὰ διαρωτίσῃ τὴν Βουλὴν, ὅπερ εἶναι τὰ μάλιστα ἀντισυνταγματικόν, ἐν ᾧ, συζητουμένου τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ Συνελεύσει, ἡ Κυβέρνησις παρίστατο καὶ ὑπεστήριξε τὰς ιδέας τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Δὲν δύναται ἐπίσης νὰ πεισθῇ εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τοῦ σώματος τούτου κηρυττομένους, διότι οὐ μόνον δὲν εἶναι ἐπιβλαβές, ὡς διίσχυρίζονται, ἀλλ' ἡ μέχρι τοῦδε πείρα ἀπέδειξεν, ὅτι διὰ τῶν φώτων καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν μελῶν τοῦ ὠφέλιμον κατέστη εἰς ῥύθμισιν καὶ τακτοποίησιν τῶν ἀπείρων προτάσεων καὶ νομοσχεδίων.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου πολεμῶν, εἶπε, τὴν ὑποβληθεῖσαν πρότασιν, διότι ἡ οὐσία τῆς εἶναι ἡ κατάργησις μᾶλλον ἢ ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Συμβουλίου, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ μόνον τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναθεωρήσεως, ἡ δὲ κατ' οὐσίαν ἀναθεώρησις, ἐὰν δὴλ. θὰ γείνη παρὰ τῆς Βουλῆς, ἢ παρ' ἄλλου τινος σώματος, εἶναι δευτερεύον ζήτημα. Ἡ Κυβέρνησις τῷ ὄντι διὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει πρὸς τοῦτο συντακτικὸν δικαίωμα, ὑπάρχουσιν ὅμως ἀντιβρόχους σπουδαῖαι κατ' αὐτῆς τῆς ιδέας, τὰς ὁποίας καὶ αὐτὸς συμμερίζεται, διότι φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ οἰκαιοποιήθῃ συντακτικὴν ἐξουσίαν. Διὰ τοὺς λόγους τούτους φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ σκεφθῇ ὀρίμως πρὶν ἢ ἐκφέρει τὴν ἀπόφασίν της.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, ὁ Πρόεδρος ἀνεκεφαλαιώσας τὰ ἐξαγόμενα τῆς συζητήσεως εἰπὼν, ὅτι τρία κυρίως ζητήματα ἐξάγονται, α) τὸ περὶ αἰτήσεως τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συμβουλίου, β) τὸ πρὸς περὶ τῆς Βουλῆς εἶναι ἡ οὐχὶ ἀρμοδία εἰς τὴν κατ' οὐσίαν ἀναθεώρησιν, καὶ γ) ἡ ἀναβολὴ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ παραπεμφθῇ εἰς ἐπιτροπὴν συγκατεστημένην ἐκ νομομαθῶν, ἐκήρυξε δὲ, ὅτι πρῶτον, ὡς ἀπαιτήρα, θὰ ψηφοφορηθῇ ἡ πρότασις τῆς ἀναβολῆς καὶ κατόπιν καὶ ἄλλαι.

Οὕτω δὲ, τεθείσα εἰς ψηφοφορίαν ἡ πρότασις τῆς ἀναβολῆς, ἡ ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Ζακύνθου προταθείσα, δὲν ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, μὴ ἀναστάσης.

Προκειμένου δὲ νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν ἡ παρεπιπτόουσα πρότασις περὶ ἀρμοδιότητος, παρετήρησέ τις, ὅτι δεόν νὰ προταθῇ ἡ κυρία πρότασις περὶ τῆς αἰτήσεως τῆς ἀναθεωρήσεως, διότι οὕτω δύναται νὰ διευκολυνθῇ ἡ συνείδησις τινῶν ἐκ τῶν βουλευτῶν, οἵτινες θὰ ἀρνηθῶσι ψῆφον, ἐὰν προταθῇ τὸ περὶ

ἀρμοδιότητος. Ἄλλων δὲ τινων ἀντικρουσάντων τὴν ἰδίαν τοῦ ταύτην διὰ τὸν λόγον, ὅτι πᾶν παρεμπίπτον προηγείται τοῦ κυρίου ζητήματος, ὁ πρόεδρος ἔθηκεν εἰς ψηφοφορίαν τὴν περὶ ἀρμοδιότητος πρότασιν ἔχουσαν οὕτως·

«Ἡ Βουλὴ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἔθηκεν παραδεχθῆ τὴν ὑπὸ συζήτησιν πρότασιν πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος 108, εἶναι ἀρμοδίᾳ αὐτῇ ἡ ἰδία Βουλὴ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκδίκασιν τοῦ οὐσιαστικοῦ ζητήματος, ἥτοι εἰς τὴν πραγματικὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ρηθέντος ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος, ναὶ ἢ όχι;»

Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπάντησε δι' ἀναστάσεως καταφατικῶς.

Κατὰ συνέπειαν ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἐξῆς πρότασις. «Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀρθρων τοῦ Συντάγματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 108, ναὶ ἢ όχι;» Ἐκ ταύτης δὲ, γινομένης δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοῦ ψηφοδέκτα Χ. Κανελλόπουλον καὶ Π. Μαυρομιχάλην ἐξήχθη, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἐψηφοφόρησαν ἐν ὧν 149 βουλευταὶ, ἐξ ὧν 120 εἶπον ναί, 26 εἶπον ὀχι καὶ 3 κηρύχθησαν ψῆφον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν περὶ ἀναθεώρησεως τῶν περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀρθρων τοῦ Συντάγματος, ναὶ ἢ όχι;»

Κωνστ. Θεοδώρου	Ἀριστ. Μπαλάνος
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	Σπυρ. Καραϊσκάκης
Λιάκος Λογιωτατίδης	Ἀνδρέας Στράτος
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	Δημήτριος Γρίβας
Μιχ. Α. Καίρης	Γ. Γεροθανάσης
Ν. Π. Καίρης	Παν. Πατμέζης
Δημ. Τσόκρης	Εὐθ. Δεληγιάννης
Α. Λαμπρινίδης	Γ. Π. Πλαπούτας
Κωνστ. Μανουσάκης	Α. Ἀντωνόπουλος
Ὀθων. Μακρυγιάννης	Ἀθ. Γόνδικας
Περ. Ἀναρ. Πετράκης	Χ. Σακελλαριάδης
Δημ. Καλλιφρονάς	Ἡλ. Β. Μαυρομιχάλης
Παναγ. Κυριακός	Α. Πετροπουλάκης

Χρ. Μαστραπῆς	Στ. Παδοβᾶς
Ἰω. Σαράκας	Σωκράτης Κουρῆς
Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Γεώργιος Μακρορῆς
Γ. Ζουμπουλάκης	Θεόδωρος Ζερβός
Ἀντ. Μήτσας	Νικόλαος Καρούδης
Π. Γουζούκας	Νικόλαος Παγκράτης
Δημ. Τσιτσάρας	Πολ. Κωνσταντᾶς
Γεώργιος Ἀποστολίδης	Θεόδωρος Ῥωμαῖος
Πάνος Μανωλίδης	Νικ. Λούβρος
Α. Ζώτος	Γερ. Μαυρογιάννης
Κ. Λομβάρδος	Νικ. Γεωργακάτος
Δημ. Ἰω. Πατέλλης	Ἀναστ. Ἀννίος
Σπυρ. Αεονταράκης	Α. Τσουγανάτος
Ἰωάννης Πλαίσας	Γεράς. Ἀντόπας
Ἀνδρ. Γατίας Φωσκάκης	Ἀντώνιος Ζερβός
Λυκούργος Κρεστενίτης	Γεώργιος Φλωριάς
Στέρ. Στεφανόπουλος	Γ. Ἰακωβάτος
Χ. Στεριόπουλος	Χ. Ἰακωβάτος
Ἀλ. Βιλαέτης	Γ. Λεβιάδης
Ἀλέκος Ἀγολος	Ἀναστ. Δημητριάδης
Λουκάς Κατσίνης	Ἀνδρ. Νοταρᾶς
Ἀναγν. Δημητρίου	Εὐθ. Κανελλόπουλος
Πέτρος Ζάνος	Ἰω. Γ. Ἰωάννου
Ἰωάννης Βλαβιανός	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος
Σπυρ. Μαλασπίνας	Γεώργιος Ἀρώνης
Κωνστ. Πεταλᾶς	Ἐμμανουὴλ Κοντολέων
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	Κοσμάς Πανάρετος
Ἰωάννης Ζαῖμης	Δημ. Βροντίσης
Σωτ. Πετιμεζᾶς	Χαρ. Α. Χρηστόπουλος
Λεων. Πετιμεζᾶς	Σπ. Παπαδόπουλος
Ἀνδρ. Οἰκονομόπουλος	Δημ. Παπανικολάου
Ἰω. Παπαδόπουλος	Ἰω. Βαλασόπουλος
Ἰωάννης Φλέσσας	Σπ. Σπηλιωτάκης
Περ. Μαυρομιχάλης	Σπ. Κοπανίτσας
Γ. Πεβρωτής	Ἰω. Α. Κορβιατάκης
Κωνστ. Δημητριάδης	Α. Κορβιατάκης
Ἀλ. Κοντοστάυλος	Γεώργιος Λάππας
Ἰω. Μπαλάφας	Βασίλειος Σπυρόπουλος
Τριαντ. Λαζαρίτος	Ἀλεξ. Σταματοπούλος
Κωνστ. Κυριαδῆς	Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης

Γεράσι. Σέρβος	N	Ευθύμιος Κεχαγιᾶς	N
Δημήτριος Τσαυδόπουλος	N	Λουκάς Καραλίδανος	N
Δημήτριος Παπαλουκάς	N	Σπυρ. Κριμαζής	N
Γεώργιος Μπουκίδης	N	Α. Ψηγόπουλος	N
Χρήστος Α. Χρηστόπουλος	N	Μπενιζέλος Ρούφος	N
Βασ. Δημητριάδης	N	Αρ. Μπουκαούρης	N
Ἀναγν. Σταυρόπουλος	N	Θάνος Κανακάρης	O
Σπυρίδων Οἰκονομίδης	N	Ἀθαν. Μισυρλής	N
Ἀθανάσιος Σινανιώτης	N	Κωνστ. Δαρειώτης	N
Λασμ. Ζαχουνίτης	O	Ἰω. Δουλίδης	N
Ξενοφών Αυγηθέτης	N	Κωνστ. Μελαχρινός	N
Ἰωάννης Ἀλεξίου	N	Γεώργιος Μπούμπουλης	N
Ἐπ. Δελιγεώργης	N	Δημ. Θεοχάρης	N
Χαρίλαος Τρικούπης	N	Κωνστ. Πλάτης	N
Ἀλέξ. Κουμουνοπούρος	O	Ἀχιλλεύς Μεταξάς	N
Περ. Μπούτος	ἀρν.	Μιλτιάδης Κανάρης	N
Π. Καλαμариώτης	N	Ἰάκωβος Παξιμάδης	O
Ἰω. Προβελέγιος	O	Ματθαῖος Γιαννοῦλης	O
Π. Μαδινός	N	Σωτ. Σωτηρόπουλος	O
Ἀριστ. Ψαυτόπουλος	O	Ἀθ. Γρηγοριάδης	N
Ἐμ. Ναυπλιώτης	N	Τσίκος Μαυροσιδής	N
Ν. Κονταράτος	N	Β. Σκαλισσοδήμος	O
Ν. Φαρμάκης	N	Α. Βύσσαρης	N
Ἰω. Πρωτοπαπᾶς	N	Σταμ. Κορίζης	N
Ν. Καναβός	N	Σπυρ. Καραμάνος	N
Δ. Ὑψηλάντης	N	Δημ. Βούλγαρης	N
Κωνστ. Εὐθυμίουπουλος	N	Ἀθανάσιος Μισούλης	N
Τηλέμαχος Ρούκης	N	Ἀνδρέας Κουντουριώτης	N
Κίμων Χρηστοδουλου	N	Τασ. Πλέσσας	N
Ἀντών. Α. Μαυρομιχάλης	N	Ἀθ. Χατζόπουλος	N
Ἰω. Κατσάκος	N	Α. Τσιριμώκος	N
Π. Λεωτσάκος	N	Α. Χατζίσκος	N
Ἀλ. Κουμουνοδουράκης	N	Α. Κριεζιώτης	N
Χ. Χρηστόπουλος	N	Ν. Βουδούρης	N
Κ. Κανελλόπουλος	N	Λύγ. Ἀβέρωφ	N
Κ. Οἰκονομόπουλος	N	Κωνστ. Κανάρης	N
Δημ. Μακρῆς	O	Δημ. Βαλαδάνος	N

Ἐπομένως ὁ Πρόεδρος, κηρύξας, ὅτι ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος προέκυψεν, ὅτι τὰ 3/4 τῆς Βουλῆς ἀπήντησαν καταφατικῶς,

καὶ ὅτι ἐπετρέπη ἡ ἀναθεώρησις τοῦ περὶ αὐτοῦ ἐπρόκειτο θεσμοῦ, καὶ ἀναβαλὼν διὰ τὴν αἰρίον τὴν οὐσιαστικὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἀρθρῶν 83—86 τοῦ Συντάγματος, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 1/2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ο'.

Τῆς 20 Νομβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Εἰπόντος ἐνταῦθα τοῦ Προέδρου, ὅτι χθὲς τὸ ἀκρατήριον προέβη εἰς ἀταξίας, ὡς μὴ ἐφαρμοσθέντος τοῦ κανονισμοῦ, καὶ προσθέτοντος, ὅτι σήμερον ἐλήφθησαν μέτρα ἵνα τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπαναληφθῶσιν τὰ αὐτὰ, παρατήρησέ τις, ὅτι εἶναι καλὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει τὸ ἀρθρον 91 τοῦ κανονισμοῦ, καθ' ὃ ἐκκενοῦται τὸ ἀκρατήριον τῇ συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς.

Ἀγγελλέντος εἰτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ οὐσιαστικὴ ἀναθεώρησις τῶν ἀρθρῶν 83—86 τοῦ Συντάγματος, κατὰ τὴν χθεσινὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἀνεγνώσθη ἡ ἐξῆς πρότασις ὑπὸ διαφόρων βουλευτῶν υποβληθεῖσα. «Ἡ Βουλὴ ἐπιληφθεῖσα τῆς ὑπὸ τοῦ 108 ἀρθρου τοῦ Συντάγματος εἰς τὴν πρώτῃν βουλευτικὴν περίοδον ἐπιτραπέσις ἀναθεωρήσεως τοῦ 83 ἀρθρου αὐτοῦ, καταργεῖ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἀκυροῖ τὰ ἀρθρα 83, 84, 85 καὶ 86 τοῦ Συντάγματος.»

Μὴ ὑπαρξάντος οὐδεμιᾶς κατ' αὐτῆς ἀντιρρήσεως, ἐτέθη αὕτη εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Μαυρομιχάλην καὶ Α. Μπουκαούρη, καὶ ἐγένετο δεκτὴ, κατὰ τὸ ὅδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, διὰ ψήφων 119 κατὰ 21 ἀρνήθέντων ψήφων 4.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν κατάργησιν τοῦ Συμβουλίου
τῆς Ἐπικρατείας, καὶ τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἀρθρῶν 83,
84, 85 καὶ 86 τοῦ Συντάγματος,
ναὶ ἢ ὄχι;»

Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Δημ. Τσιτσάρας	Ο
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος		Γεώργιος Ἀποστολίδης	Ν
Αἰακὸς Λογιωτατίδης	Ν	Πάνος Μανωλίδης	Ν
Ἀναγ. Γιαννουλίδης	Ν	Δ. Ζῶτος	Ν
Μιχ. Δ. Καίρης	Ν	Κ. Λομβάρδος	ἀρν.
Ν. Π. Καίρης	Ν	Δ. Πατέλλης	Ν
Δημ. Τσόκρης	Ν	Σ. Αἰονταράκης	Ν
Δ. Αλαμπρινίδης	Ν	Ἰω. Πλαίσας	Ν
Κωνστ. Μανουσάκης	Ο	Ἄνδρ. Φωτκαρδής	ἀρν.
Ὀθων Μακρυγιάννης	Ν	Λυκοῦργος Κρεστανίτης	Ν
Περ. Ἀναρ. Πετράκης	Ν	Στέφ. Στεφανόπουλος	Ν
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Ν	Χ. Στεριώπουλος	Ν
Παναγ. Κυριακός	Ν	Ἄλ. Βιλαέτης	Ν
Ἀριστ. Μπαλάνος	Ν	Ἀλέκος Ἀχολοῦ	Ν
Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ν	Λουκάς Κατσίνης	Ν
Ανδρέας Στράτος	Ν	Ἀναγν. Δημητρίου	Ν
Δημήτριος Γρίβας		Πέτρος Ζάνος	
Γ. Γεροθανάσης	Ν	Ἰωάννης Βλαδιανός	Ν
Π. Πετιμεζής	Ν	Σπυρ. Μαλασπίνας	ἀρν.
Εὐθ. Δεληγιάννης	Ο	Κωνστ. Πεταλάς	Ν
Γ. Πλαπούτας		Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	Ν
Α. Ἀντωνόπουλος	Ο	Ἰωάννης Ζαΐτης	Ο
Ἄθων. Γόνδικας		Σωτ. Πετιμεζής	Ν
Χ. Σακελλαριάδης	Ν	Λεων. Πετιμεζής	Ν
Πλ. Β. Μαυρομιχάλης		Ἀνδ. Οἰκονομόπουλος	
Α. Πετροπουλάκης	Ν	Ἰω. Παπαδόπουλος	Ν
Χρ. Μαιτραπεᾶς	Ν	Ἰωάννης Φλέσσας	Ν
Ἰω. Σαράκας	Ν	Περ. Μαυρομιχάλης	Ν
Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Γ. Πετρωτής	Ο
Γ. Ζουμπούλας	Ν	Κωνστ. Δημητριάδης	Ν
Ἀντ. Σ. Μήτσας	Ν	Ἄλ. Κοντόσταυλος	
Π. Γουζούσης	Ν	Ἰω. Μπαλάφας	Ν

Τριαντ. Ααζαρέτος	Ο	Ἄλ. Σταματοπούλος	Ν
Κωνστ. Κυπριάδης		Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης	
Στ. Παδοῦας	Ν	Γεράσ. Σέρβος	Ν
Σωκράτης Κουρής	Ο	Δημήτριος Τσαμπούλος	
Γεώργιος Μαρκοράς	Ο	Δημήτριος Παπαλουκάς	Ν
Θεόδωρος Ζερβός	Ν	Γεώργιος Μπουκίδης	Ν
Νικόλαος Καρύδης	Ν	Χρῆστος Α. Χρηστάπουλος	Ν
Νικ. Παγκράτης	Ν	Βασ. Δημητριάδης	Ν
Πολ. Κωνσταντῆς	Ν	Ἀναγ. Σταυρόπουλος	Ν
Θεόδωρος Ῥωμαῖος	Ν	Σπυρ. Οἰκονομίδης	Ν
Νικ. Λοῦδρος	Ν	Ἀθανάσιος Σινανιώτης	Ν
Γερ. Μαυρογιάννης	Ο	Ἀσημ. Ζατουνίτης	Ο
Νικ. Γεωργακάτος	Ο	Ξινοφῶν Λογοθέτης	Ν
Α. Ἄννινος	Ν	Ἰωάννης Ἀλεξίου	Ν
Α. Τσουγανάτος	Ο	Ἐπ. Δεληγιώργης	
Γεράσ. Ἀντίπας		Χαρίλαος Τρικούπης	Ν
Ἀντώνιος Ζερβός	Ο	Ἀλέξ. Κουμουνδούρος	Ο
Γεώργιος Φλωριάς	Ο	Περ. Μπούτος	ἀρν.
Γ. Ἰακωβάτος	Ν	Π. Καλαμαριώτης	
Χ. Ἰακωβάτος	Ν	Ἰω. Προβελέγιος	Ο
Γ. Λειβαδάς	Ν	Π. Μοδινός	
Ἀναστ. Δημητριάδης	Ν	Ἀριστ. Ραυτόπουλος	Ο
Ἄνδρ. Νταράς	Ν	Ἐμ. Ναυπλιώτης	Ν
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν	Ν. Κονταράτος	Ν
Ἰω. Γ. Ἰωάννου	Ν	Ν. Φαρμάκης	Ν
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν	Ἰω. Πρωτοπαπᾶς	Ν
Γεώργιος Ἀρώνης	Ν	Ν. Καναβός	Ν
Ἐμμανουὴλ Κοντολέων	Ν	Δ. Ὑψηλάντης	
Κοσμάς Πανάρετος	Ν	Κωνστ. Εὐθυμίουπουλος	Ν
Α. Βροντίσης	Ν	Τηλέμ. Ρούκης	Ν
Χαρ. Α. Χρηστάπουλος	Ν	Κίμων Χριστοδούλου	Ν
Σπ. Παπαδόπουλος		Ἀντ. Α. Μαυρομιχάλης	
Δημ. Παπανικολάου	Ν	Ἰω. Κωτσάκος	
Ἰω. Βαλασόπουλος	Ν	Π. Αἰωτισάκος	
Σπ. Σπηλιωτάκης	Ν	Ἄλ. Α. Κουμουνδούρακης	Ν
Σπ. Κοπανίτσας		Χ. Χρηστάπουλος	Ν
Ἰω. Α. Κορριωτάκης	Ν	Χ. Κανελλόπουλος	Ν
Αν. Κορριωτάκης	Ν	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Γεώργιος Λάμπας		Δημ. Μακρῆς	Ο
Βασίλειος Π. Σπυρόπουλος		Εὐθύμιος Κεχαγιάς	Ν

Λουκάς Καραλίβανος	Ν	Αθ. Γρηγοριάδης	Ν
Σπυρ. Κορμεζής	Ν	Τσίρκας Μαυροειδής	Ν
Α. Ψηφύπουλος	Ν	Π. Σκαλτσούδης	Ο
Μπενιζέλος Ροῦρος	Ν	Δ. Βότσαρης	Ν
Α. Μπακαούρης	Ν	Σπυρ. Καραμάνος	Ν
Θάνος Κανακάρης	Ο	Σταμ. Κορμής	Ν
Αθαν. Μησυρλής	Ν	Δημ. Βούλγαρης	Ν
Κωνστ. Δαρειώτης	Ν	Αθανάσιος Μιαούλης	Ν
Ιω. Δουλιδής	Ν	Αδρέας Κουντουριώτης	Ν
Κωνστ. Μεταχρινός	Ν	Τασ. Πλέσσας	Ν
Γεώργιος Μπουμπουλής	Ν	Αθ. Χατζόπουλος	Ν
Δημ. Θεοχάρης	Ν	Δ. Τσιριμώκος	Ν
Κωνστ. Πιλάτης	Ν	Δ. Χατζίσκος	Ν
Αχιλλεύς Μεταξάς	Ν	Δ. Κριεζώτης	Ν
Μιλτιάδης Κανακός	Ο	Ν. Βουδούρης	Ν
Ιάκωβος Παξιμαδής	Ο	Αύγ. Αβέρωφ	Ν
Ματθαίος Γιαννούλης	Ν	Κωνστ. Κανάρης	Ν
Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ο	Δημ. Βαλαβάνος	Ν

Κρῦζαντος τοῦ Προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνωτέρω ψηφοφορίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς ἐγένετο διακοπὴ δέκα λεπτῶν τῆς ὥρας, ἵνα προετοιμασθῶσι καὶ ἀναγνωσθῶσι τὰ ἄλλα τοῦδε πρακτικὰ τῆς Βουλῆς.

Ἐπαναληρθείσης δὲ τῆς συνεδριάσεως, ἀνεγνώσθησαν τὰ ἀνωτέρω πρακτικὰ καὶ ἐνεκρίθησαν.

Προκειμένου εἶτα νὰ προῆλθῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, καὶ κατὰ πρῶτον εἰς συζήτησιν τῆς προτάσεως περὶ ἀφομοιώσεως τῶν ἰονίων Νήσων πρὸς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα, ἄλλων δὲ τινῶν προτεινόμενῶν τὴν διακοπὴν τῆς συνεδριάσεως διὰ τὴν ἐπιούσαν, καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἀπαντήσαντος, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐσχέρθη εἰσελθεῖν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενου, ἡ Βουλὴ παρεδύγη τὴν προταθείσαν ἀναβολὴν, ὃ δὲ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Θ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μ. ΠΟΥΚΙΔΗΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΑ΄.

Τῆς 22 Νομβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ ἑξῆς ἔγγραφα.

α) Ἐγγράφον τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, εἰδοποιούντος τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εὐπρεστήθη νὰ δεχθῇ τὴν παραίτησιν τοῦ τέως Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν Κ. Θ. Ζαΐμη καὶ ν' ἀναθέσῃ προσωρινῶς τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπουργείου τούτου εἰς τὸν Πρωθυπουργόν, τὰ δὲ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργόν Σ. Ἀντωνόπουλον.

β) Πρότασις Νόμου τοῦ βουλευτοῦ Μανωλίδου περὶ συστάσεως τριῶν Εἰρηνοδικιῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Εὐρυτανίας.

γ) Ὁμολογία τοῦ βουλευτοῦ Σ. Σπηλιωτάκη περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν.

Ἀμφότεραι αἱ προτάσεις αὗται παρεπέμφθησαν κατὰ τὸν Κανονισμόν.

Εἰπόντος ἐνταῦθα τοῦ Προέδρου, ὅτι, ἐπειδὴ τὸ παραλθὼν Σάββατον δὲν ὤρισθη ὁ τρόπος τῆς εἰς τὸν Βασιλέα ὑποβολῆς τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς καταργήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑπικρατείας, καὶ ἀκυρώσεως τῶν περὶ αὐτοῦ σχετικῶν ἀρθρῶν τοῦ Συντάγματος, τὸ Προεδρεῖον ἐπεμψεν ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὅστις εἰς ἀπάντησιν ἐπέστειλεν εἰς τὸ προεδρεῖον ἔγγραφον, δι' οὗ παρατηρεῖ, ὅτι, τῆς Βουλῆς ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐκτελεσάσθαι συντακτικὸν ἔργον, δεόν νὰ τηρηθῶσιν οἱ τύποι, οἷς καὶ ἡ Συνέλευσις ἐπὶ παρομοίων περιπτώσεων ἐτήρησε, καὶ προσθήσαντος, ὅτι διετύπωπε τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς εἰς εἶδος ψηφίσματος ἐπιζῶν, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀντιρρήσις τις, λαβὼν τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι συμφωνῶν μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἰδίαν προτείνει ἐνὰ κληρωτῇ Μεγάλῃ Πρέσβει, εἰς ἣν νὰ δοθῇ ἐντολὴ νὰ υποβάλῃ εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τὸ παρὰ τοῦ Προεδρείου διατυπωθέν ψήφισμα, καὶ νὰ παρακαλέσῃ εὐσεβῶς τὴν Μεγαλειότητά Του ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς του.

Ἀντιπρόντων δὲ τινῶν, ὅτι τὸ δεύτερον μέρος τῆς προτάσεως τοῦ παραλῆξαντος εἶναι περιττόν, διότι τὸ δικαίωμα τοῦ Βασιλέως περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ μένει ἀκέραιον, ἄλλων δὲ ἰσχυ-

ρισθέντων, ὅτι ὄχι μόνον δὲν εἶναι περιττόν, ἀλλ' εἶναι καὶ ἀναγκαῖον, ὡς ἐνδείξεις ἀξιορροσύνης, ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, παρεδέχθη τὴν πρότασιν ὅπως διευτυπώθῃ ἀνωτέρω.

Οὕτω δὲ, γενομένης τῆς κληρώσεως τῆς Μεγάλῃς Προεδρείου ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου Σ. Χ. Στεφανοπούλου, ἐπιτηρομένων τῶν βουλευτῶν Γ. Ἀποστολίδου καὶ Α. Τσιριμώκου, ἐλαχον οἱ ΚΚ. Ἀλέξ. Κουμουνδουράκης, Ἀθ. Χατζόπουλος, Ἐμμ. Ναυπλιώτης, Ι. Μπαλάρας, Ματθαῖος Γιαννοῦλης, Α. Καραλίβανος, Κωνστ. Δαρειώτης, Α. Ραυτόπουλος, Α. Δημητρίου καὶ Α. Κρεστενίτης.

Τῇ προτάσει δὲ τοῦ Προέδρου, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ὅπως πρὸς τὸ παρὸν μὲν ὑπογραφῇ τὸ ψήφισμα ὑπὸ τοῦ Προεδρείου, μετὰ δὲ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Βασιλέως, ὑπογραφῇ παρ' ὅλων τῶν βουλευτῶν ἐν γένει.

Λαθὼν ἀκολούθως ἕτερος τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι πολλάκις ἐξέρθη τὸ ζήτημα τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου, καὶ ὁμοῦς τῇ αἰτήσῃ τῶν κατὰ καιροὺς ὑπουργείων ἀντιβλήθη ἵνα ληφθῇ ὑπ' ὅσιν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιτοπίως ἀποσταλείσης ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς. Ἄν καὶ κατ' οὐδὲν συντελῇ εἰς λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς, μολαταῦτα ἐπανῆλθεν ἤδη ἀπὸ τῆς γῆς αὕτη, καὶ διὰ ταῦτα ἐπεθύμει νὰ μάθῃ ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὸ ἀποτέλεσμα, διότι μαθαίνει, ὅτι, κατὰ τὰ συμπράγματα τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ κέρδη τῆς εταιρίας, ἥτις ἐκμεταλλεῖται τὰς σκωρίας, ἀναβαίνουν ἐκτὸς τῶν δαπανῶν εἰς 500 ἑκατομμύρια περίπου δραχμᾶς. Τὸ καθ' ἑαυτὸν οὔτε τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Σπόννεκ, οὔτε τὴν κατάργησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας θεωρεῖ ὡς σπουδαῖόν τι, ὅσον τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς ὑποθέσεως τῶν σκωριῶν, διότι ἐντεῦθεν ἐξαρτᾶται ἡ ἀνόρθωσις οὐ μόνον τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, καὶ συλλήβδην ἡ σωτηρία τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ συνέπειαν ἀφ' ἐνός μὲν ἐφαλκύνει τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντικείμενον, ἀφ' ἑτέρου δὲ προτρέπει τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραιτήσῃ πᾶσαν ἄλλην πρότασιν, καὶ αὐτὴν τὴν τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, καὶ ὡς ἀσχοληθῇ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν σκωριῶν.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὅτι τῶνόντι ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἐπιτροπὴ ἐπανῆλθε μόλις γῆς, ἀλλὰ τὸ χρονικὸν διάστημα εἶναι λίαν εὐνοτομον, ἐπομένως ἀκόμη οὔτε τὴν ἐκθεσὶν τῆς ὑπέβαλεν, οὔτε ἡ Κυβέρνησις ἐτέθη οὕτως εἰς θέσιν νὰ με-

λετήσῃ τὸ ζήτημα ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις του, ἐπιφυλάσσεται δὲ τάχιστα νὰ φέρῃ τὸ ἀποτέλεσμα εἰς τὴν Βουλὴν, ἑτέρου δὲ τινος προσθέσαντος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἐπιταχύνῃ ὅσον ἐνεστί τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἡ Βουλὴ παρεῖχθη τὴν αἰτιθεῖσαν παρὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἀναβολὴν.

Κατόπιν, λαθὼν τὸν λόγον ἕτερος, ἐξέθηκεν, ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τῆς περὶ τοῦ μισθοῦ τῶν συνταξιούχων ὑπαλλήλων προτάσεώς του, ἥτις, ὡς ἐπιποιεῖται, ἔθελεν ὑποδεχθῇ εὐχαρίστως παρὰ τῶν συνταξιούχων καὶ ἰδίως παρὰ τῶν λειψάνων τοῦ ἀγῶνος, διότι ἐμελλε νὰ καταστῇ τὰ μέγιστα ἐπωφελῆς εἰς αὐτοὺς τε καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους των· δυστυχῶς ὁμοῦς ἐλαβε κακὴν ὑποδοχὴν καὶ προσκάλει παράπονά. Διὰ ταῦτα καὶ ἐπειδὴ βλέπει ἤδη, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη, κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπωφελῆς, εἶναι ἀνεκτέλεστος, ἀναγκάζει αὐτὴν, ὅπως μὴ δώσῃ χώραν εἰς παρεξηγήσεις.

Ἵπολαθόντος ἑτέρου, ὅτι ὡς μὴ μελετήσας εἰσέτι τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος πρότασιν, ἥτις δύναται νὰ περιέχῃ ὠφελίμους διατάξεις, δὲν συναινέει εἰς τὴν ἀνάκλησιν τῆς, ἀλλ' ἀναγκάζεται νὰ υἱοθετήσῃ αὐτήν, ὅπως μείνῃ ἐκκρεμὴς μέχρις οὗ ἡ Βουλὴ λάθῃ τὸν ἀρμοδίον χρόνον νὰ τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν τῆς, ἡ Βουλὴ συνήνεσεν.

Ἐρωτήσαντος κατόπιν ἄλλου τινος, διὰ τί εἰσέτι δὲν ἐκινήθησαν ἀγῶναι κατὰ τῶν κατεχόντων τὰς ἐν Τροϊζίνι ἐθνικὰς γαίας, ἐν ᾧ μόλις τρεῖς εἰσέτι μῆνες ὑπολείπονται νὰ παραγραφῶσι τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου, ἀπάντησεν ὁ πρωθυπουργὸς ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ἐξεδόθησαν ὑπὸ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως αἱ ἀνήκουσαι διαταγαὶ πρὸς τοὺς ἀρμοδίους οἶκον, ἐφόρου καὶ διωρίσθησαν οἱ δικηγόροι τοῦ δημοσίου, καὶ ὅτι ἀχρι τοῦδε οὐδεμίαν ἐναντία διαταγὴν ἐδόθη, ὥστε τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου δὲν τρέχουσι κίνδυνον τινα.

Ἀγγελλθέντος ὕστερον, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει σημειούμενα, καὶ πρῶτον πάντων ἡ πρότασις τῆς Κυβερνήσεως περὶ διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, λαθὼν τὸν λόγον ὁ πρωθυπουργὸς ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν αὐτῆς μέχρι τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τῆς τελευταίας περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς.

Συναινέσας τῆς Βουλῆς, παρατήρητέ τις, ὅτι ἐκ τῆς τελευταίας ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, ἐάν γείνη δεκτὴ, μεταβάλλεται

καὶ ὁ κανονισμὸς τοῦ σώματος· τούτου ἕνεκα φρονεῖ, ὅτι δέον νὰ ἀπόσχῃ ἡ Βουλὴ καὶ πάσης ἄλλης συζητήσεως μέχρι οὗ ἴδῃ τὴν Βασιλικὴν ἀπάντησιν. Ὑπολαβόντων δὲ ἄλλων, ὅτι ἡ ἐνστάσις αὕτη δὲν εἶναι οὐσιώδης, διότι ἡ Βουλὴ δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ὠρίμων προτάσεων ἐκ τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει σημειουμένων, προσέθηκε τις, ὅτι δύο νομοσχέδια νομίζει μᾶλλον οὐσιώδη καὶ κατεπείγοντα, ἥτοι τὸ περὶ δημοτικῆς διοικήσεως καὶ τὸ περὶ διαιρέσεως τῶν δήμων ἐν Ἑπτανήσῳ. Τούτων, ὡς συντελούντων εἰς ευκολίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν δὲν ἔχῃ αὕτη ἀντιρρήσιν, προτείνει τὴν συζήτησιν.

Πρὸς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός, ὅτι καὶ τούτων ἡ ἀναβολὴ οὐδεμίαν δύναται νὰ φέρῃ ἐλαβὼν εἰς τὴν διοίκησιν, καθόσον μάλιστα ἀπαιτεῖται πρῶτον νὰ ἐξομαλυνθῇ τὸ ζήτημα τῆς περιουσίας τῶν δήμων. Τὴν ἰδέαν τοῦ ὑπουργοῦ ὑπεστήριξε καὶ ἕτερος, ἰσχυριθεὶς, ὅτι ἐπιτροπὴ τις, ἥς ἀποτελεῖ μέρος, ἀσχολεῖται πρὸ πολλοῦ εἰς ἐξομάλυνσιν τῆς περιουσίας τῶν δήμων τῆς Ἑπτανήσου, καὶ ὅτι, πρὶν ἢ εὐθὰς αὕτη εἰς ἐν ἀποτέλεσμα, πᾶσα ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησις εἶναι πρῶτος.

Απήντησεν ἕτερος, ὅτι ἐκπληττεται βλέπων ἕκαστος προβαλλόμενα ἐμπόδια εἰς πᾶν ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἀφομοίωσιν τῶν ἰονίων νήσων. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρατηρεῖ, ὅτι διοικητικῶς ἡ Κυβέρνησις τὰ πάντα προητοίμασεν καὶ ἤδη δὲν ὑπολείπεται παρὰ ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς. Κατ' οὐδὲν, εἶπεν, ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν πτώσιν καὶ ἀνάστασιν τῶν ὑπουργείων, ἐνδιαφέρεται ὅμως ὑπὲρ τῆς ἐν Ἑπτανήσῳ καὶ ἰδίως ἐν Κερκύρᾳ εἰσαγωγῆς τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας· τούτου ἕνεκα παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν συζήτησιν τοῦ ἐκκερμυῖς ζητήματος τῆς ἀφομοιώσεως, διότι πᾶσα ἀναβολὴ καταστρέφει τὸν τόπον ἐκεῖνον, τοῦ ὁποῖου οἱ πολῖται διατελοῦσιν ἐνὶ ὑπὸ διάφορον νομοθεσίαν, ἕνεκα τῆς ὁποίας ὁ μὲν λαὸς καταπιέζεται, ὅλγιοι δὲ τινες κερδοσκοποῦσιν.

Ἐνταῦθα, τοῦ ἀγορεύσαντος ἐκτιθεμένου μετὰ βαρυθυμίας τὴν κατάστασιν τῶν ἀγροτῶν Κερκύρας ἀπέναντι τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, ὑπολαβὼν ὁ πρωθυπουργός ὑπέμνησεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐζήτησε καὶ ἐλαβὼν ἀναβολὴν ἐπ' ὅλων τῶν κυβερνητικῶν πράξεων, καὶ δὴ καὶ ἐπὶ τοῦ τῆς ἀφομοιώσεως, ἐπομένως παρετήρησεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ συζητηθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο τόσον πρῶτως. Ἐπὶ τούτοις δὲ ἡ Βουλὴ συνέχισεν εἰς τὴν ἀναβολὴν.

Προταθείσης εἰτα τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Μη-

τροπολίτου Ζακύνθου, ἐπρότεινέ τις ἡ τὴν διάλυσιν τῆς συνεδριάσεως, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ προβῇ κανονικῶς, ἐκκερμυῖς ὄντος τοῦ ζητήματος, ἐφ' οὗ χθὲς συνεκτικῶς ἀπεφάσινεν ἡ Βουλὴ, ἡ τὴν ἀναβολὴν καὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος μέχρι οὗ ἐτοιμασθῇ εἰς ὑποστήριξιν τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Μητροπολίτου. Κατὰ τῆς ἐνστάσεως ταύτης ἐγένοντο πολλαὶ ἀντιρρήσεις, ἐπὶ τέλος ὁ Πρόεδρος ἐβίτο δις εἰς ὑψηφροσίαν δι' ἀναστάσεως τὸ παραδεκτὸν ἢ μὴ τῆς ἐνστάσεως. Μὴ διακριθέντος δὲ τοῦ ἀποτελέσματος, ὁ προτείνων ἀνεκάλεσε τὴν ἐνστάσιν του, συναινέσαντων τῶν ἀντιφρονούντων εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἀναφορᾶς.

Ἐτέθησαν ἀκολουθῶς εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἐξῆς νομοσχέδια. Α'.) Περὶ Τηλεγραφικῆς διεθνούς συμβάσεως.

Β'.) Περὶ κυρώσεως τῶν ἐξῆς Β. Διαταγμάτων. 1) Τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1864 περὶ ἐξομοιώσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ δικαστικῶν ὑπαλλήλων. 2) Τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1865, περὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς πρώτης Ἰονίου Γερουσίας. 3) Τῶν ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1864 τεσσάρων Διαταγμάτων περὶ τῆς ἐν Ἑπτανήσῳ ἀστυκῆς καὶ ἐξωτερικῆς ὑγειονομικῆς νομοθεσίας. 4) Τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1865, καθ' ἣν αἱ ἡμέραι τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν θεωροῦνται σχολασμοί, ὡς ἐτροποποιήθη εἰς τὴν πρώτην συζήτησιν. 5) Τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1864 περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τῆς Ἑπτανήσου. 6) Τοῦ ἀπὸ 5 Μαρτίου 1864 περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως ἑκατέρας τῶν ἐπαρχιῶν Κερκύρας καὶ Κεραλλήνας. 7) Τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1865 περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ φρενοκομείου. 8) Τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1864 περὶ καταργήσεως τῆς θέσεως μηχανικοῦ συμβούλου ἐν Κερκύρᾳ καὶ 9) τοῦ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1865 περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ ἀρχαιοφυλακείων.

Γ'.) Περὶ διοικήσεως τῶν δήμων ἐν ἐλλείψει δημάρχου καὶ δημαρχικῶν παρέρων, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑπικρατείας.

Ἀνεγνώσθη εἰτα εἰς πρώτην συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ. Προταθείσης δὲ παρὰ τινων τῆς ἀναβολῆς αὐτοῦ εἰς ἑτέραν συνεδρίαν ἐπὶ τῇ τάλει τοῦ νὰ πληροφρήσῃ ἡ Κυβέρνησις, ἂν ὑπάρχῃ σχέσις τις τοῦ νέου πρὸς τὸν παλαιὸν νόμον, ἑτέρων δὲ ἀντιπόντων ὅτι

τὸ προκείμενον νομοσχέδιον εἶναι αὐτοτελές, ἡ Βουλὴ, ἀπορρίψασα τὴν ἀναβολὴν, παρεδέχθη τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔχει.

Ἐπὶ τέλους ἀνεκοινώθη εἰς τὴν Βουλὴν ἡ πρό τινας ὑποβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν σύμβασις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ διαφόρων εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν περὶ περιθάλψεως τῶν ἐν πολέμῳ τραυματιζομένων, καθ' ἣς οὐδεμία ἀντίρρησης ἐπενέχθη.

Μετὰ ταῦτα, ἐξαντληθείσης τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ὁ Πρόεδρος διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὧραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀντίπας,

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΥ'

Τῆς 24 Νοεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν Μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώσεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἡ Μεγάλῃ Πρόσθεσις μετὰ τοῦ Προεδρείου, παρουσιασθεῖσα εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα χθὲς, προσεφώνητε διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς τάδε.

Βασιλεῦ,

«Ἡ μεγάλη Πρόσθεσις τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων λαμβάνει τὴν ὑψηλὴν τιμὴν ἵνα ἐμφανιζομένη ἐνώπιον τῆς Γ. Μ. ὑποβάλῃ αὐτῇ ψήφισμα ἔχον οὕτως.

«Ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων ἐπιληφθεῖσα τῆς ὑπὸ τοῦ 108 ἀρθροῦ τοῦ Συντάγματος εἰς τὴν πρώτην Βουλευτικὴν περίοδον εἰσιπραπίσης ἀναθεωρήσεως τοῦ 83 ἀρθροῦ αὐτοῦ.

Ψηφίζει.

«Καταργεῖ τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας καὶ ἀκυροῖ τὰ ἀρθρα 83, 84, 85 καὶ 86 τοῦ Συντάγματος.

Παρακαλεῖ δὲ εὐσεβάστως ἡ Βουλὴ τὴν Μεγαλειότητά Σας ὅπως εὐδοκῇ νὰ παραδεχθῇ αὐτό.»

Ἡ δὲ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησεν τάδε ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

«Θέλω σκεπθῆ μετὰ τῶν ὑπουργῶν Μου τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς καὶ θέλω ἀπαντήσαι αὐρίον.»

Ἀνεγνώσθη εἰτα πρότασις Νόμου τοῦ Βουλευτοῦ Α. Στράτου περὶ συνοικισμοῦ κατὰ τὸν Βάλτον καὶ παρεπέμφθη κατὰ τὸν Κανονισμόν.

Λαθὼν ὕστερον τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπήντησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν ἀπευθυνθεῖσαν ὑπὸ τινας Βουλευτοῦ ἐπερώτησιν περὶ τῶν σκυριῶν τοῦ Λαυρίου, ὅτι ἡ ἐπιτομή εἰσέτι δὲν ὑπὲρκε τὴν ἐκθεσίαν τε, ἐξ ὧν ἡμῶς περιληπτικῶς τῷ παράστασιν ἔξαγει, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι σπουδαιότατον, διότι τὸ σύνολον τῶν σκυριῶν ἀναδίδει περίπου εἰς 1,500,000 τόνους, ὅτι τὸ σπουδαιότερον μέρος εἶναι ἡ θέσις ἐργαστήρια, τῆς ὁποίας τὸ ἀκαθίστητον εἰσόδημα ἀναδίδει εἰς 12 περίπου ἑκατομύρια, καὶ ἐν γένει ἐργορήγῃ λεπτομερεῖας τινὰς σχετικὰς πρὸς τὴν ἰδιοκτησίαν. Ἡ ὑπόθεσις εἶναι, εἰπε, δυσχερής, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις θέλει πράξῃ τὸ καθήκον τῆς πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου πλούτου. Τὸ κυριώτερον δὲ ζήτημα εἶναι σήμερον τὸ περὶ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ μολύβδου, διὰ τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου ἐκέκτηται τὴν γνώμην νομομαθῶν τινῶν, οἵτινες ἐγνωμοδότησαν, ὅτι δὲν δύνανται μὲν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν ἐξαγωγὴν, ἀλλ' ὅτι ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἐγγύησιν παρὰ τῆς εταιρίας. Τὴν γνώμην ταύτην ἠσπασθῇ καὶ αὐτὸς καὶ νῦν πράσσεται νὰ τὴν θέτῃ εἰς ἐνέργειαν ὅπως ἀπαιτᾷ τὸ δημόσιον ἀπὸ ἐνδεχομένων περιπλοκάς καὶ ζημίας.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι τοῦ περὶ σκυριῶν ζητήματος μέλλοντος τῶντι νὰ λυθῇ παρὰ τῶν δικαστηρίων, ἐρεῖλαιε τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν κυρίως ἀργυρούχων μεταλλείων τοῦ Λαυρίου, τὰ ὅποια εἶναι ἀκαλλιέργητα ἀνεκάθεν. Μὴ ἐπεμβαίνων εἰς τὰ δικαίωματα καὶ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ὑπευθύνου Κυβερνήσεως, συνιστᾷ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην, διότι φοβεῖται μήπως λεληθένως ἡ εταιρία γίνῃ κάτοχος καὶ τῶν ἀκαλλιεργήτων τούτων μεταλλείων, ἐξ ὧν δύνανται νὰ κερπωθῇ ἄπειρα πλοῦτος εἰς τὸ ἔθνος. Συμπεραίνων δὲ φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἐπεμβῇ εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν σκυριῶν, ἔργον οὖσαν ἀποκλειστικῶς τῆς ὑπευθύνου Κυβερνήσεως.

Ἐνταῦθα παρελθὼν ὁ Πρωθυπουργὸς ἐνεχείρισεν εἰς τὸν Πρόεδρον (Πρακτικά τῆς Βουλῆς, Τόμος Α'.)

δρον, ὅστις καὶ ἀνέγνω, τὸ ἐξῆς πρὸς τὴν Βουλὴν Διαγγέλλει
τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

« Κύριοι ἀντιπρόσωποι,

Σκεφθεὶς μετὰ τῶν ὑπουργῶν μου ἀποδέχομαι τὴν διὰ τῆς
μεγάλης πρεσβείας τῆς Βουλῆς διαβιβασθεῖσαν Μοι ἀπόφασιν
περὶ καταργήσεως τῶν ἀρθρῶν 83, 84, 85 καὶ 86 τοῦ Συν-
τάγματος, ἣν ἡ Βουλὴ ἐψήφισε διὰ μεγάλης πλειοψηφίας κατὰ
τὰς συνεδριάσεις τῆς 19 καὶ τῆς 20 Νοεμβρίου, ἐπιληφθεῖσα
τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 108 τοῦ Συντάγματος ἐπιτραπείσης
αὐτῇ ἀναθεωρήσεως τοῦ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας θε-
σμοῦ.

Τὸ παρὸν Διαγγέλλει θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν ὁ ἡμέ-
τερος Πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. »

Τὴν ἀνάγνωσιν δὲ αὐτοῦ ἐπικυλοῦθησαν παρατεταμέναι
ἐπευφημίαι ἐκ μέρους τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν ἀκροατηρίων
ὕπὲρ τοῦ Βασιλέως.

ὑπολαβὼν μετὰ ταῦτα ἕτερος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν σκω-
ριῶν ἀνεσκεύασε πρῶτον φράσεις τινὰς τοῦ ἀρκετολόγου Κορδέλ-
λα περὶ ξηνηλασίας, εἰπὼν, ὅτι τοῦ Λαοῦ καὶ τῶν παρατη-
μάτων αὐτοῦ ὄντων ἰδιοκτησίᾳ δημόσιος, ὡς ἐξαγεται ἐκ τῆς
ἱστορίας, πᾶς ἰδιώτης, ὅστις ἐπ' αὐτοῦ ἐπιχειρεῖ, δύναται, νὰ
ἀποκαλεῖται κλέπτης καὶ ληστής. Δὲν ἀποδείκνυται δὲ μόνον
ἐκ τῆς ἱστορίας τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ καὶ
ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς ἐπιστήμης αὐτῆς, ἀπορριπτομένης,
ὅτι αἱ σκωρίαι εἶναι μολυβδόχοι· τούτου δὲ οὕτως ἔχοντος,
ἀπορεῖ πῶς ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν διατάζει ὡς πρὸς τὸ
ζήτημα τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ μολύβδου νὰ προστατεύσῃ ἀγύμως
καὶ μετὰ θαρρόν τα συμπερυντα τοῦ δημοσίου. Διὰ ταῦτα, καὶ
ἐπειδὴ νομίζει, ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἀρμο-
διότητα νὰ ἐρμηνεύσῃ τὸν περὶ μεταλλείων λόγον καὶ νὰ λύσῃ
τὸ ζήτημα τῆς κυριότητος, ὑποβάλλει τὴν ἐφεξῆς πρότασιν
ὑπὸ τὴν ψήφον τῆς Βουλῆς.

« Ἡ Βουλὴ, θεωρομένη ἐπὶ τῶν παρουσιασθεῖσάν ἀποδείξεων,
κρίνει καθικόν τῆς συμφωνίας πρὸς τὸν Νόμον νὰ κηρύξῃ, ὅτι
τὰ μεταλλεῖα τοῦ Λαοῦ εἶναι τῆς ἀπολύτου κυριότητος τοῦ
δημοσίου. »

Εἰπόντος δὲ τοῦ Προέδρου, ὅτι ἡ πρότασις εἶναι αὐτοτελής
καὶ θέλει παραπεμφθῇ κατὰ τὸν Κανονισμὸν, λαβὼν τὸν λόγον
ἄλλος ἐζήτησε πληροφορίας, διὰ τί εἰσέτι δὲν ἐκινήθησαν αἱ

ἀγωγαὶ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου περὶ τῶν ἐν Τριζίνῃ κτημάτων.

Εἰς τοῦτον δ' ἀπαντῶν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν εἶπεν,
ὅτι ἐζητήθησαν καὶ ἐρῥασαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον αἱ δέουσαι
πληροφορίαι παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, καὶ ὅτι οἱ διορισθέντες
δικηγόροι ζητοῦσι προκαταβολὴν 6,000 δραχμῶν. Ἐνταῦθα μὲν
εὐρίσκειται ἡ ὑπόθεσις, ἀλλὰ διβεβαιοὶ τὸν προαγορεύσαντα,
ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θέλει λάβει πρόσφορα μέτρα πρὸς διασωσιν
τοῦ δημοσίου πλούτου.

Ἀγγελλθέντος εἴτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συζητήσεως εἶναι ἡ
πρότασις τῆς Κυβερνήσεως περὶ τεσσαρακονθήμερου διακοπῆς
τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, λαβὼν τις τὸν λόγον πρῶτον μὲν ἐ-
ξέφρασε τὴν ἀπορίαν τοῦ διὰ τί ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
δὲν ἔφερον εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀπαγγελλθεῖσαν παρ' αὐτοῦ ἔκθεσιν
τῆς οἰκονομικῆς τοῦ Κράτους καταστάσεως, ἐξ ἧς ἦθελον ἀπο-
δειχθῇ οὐ μόνον τὸ ἐσφαλμένον τῶν πληροφοριῶν τοῦ πρωθυ-
πουργοῦ περὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τοῦ Κράτους, ἀλ-
λὰ καὶ τὸ μάταιον τῶν φόδων καὶ ἀνησιγίων, αἱ ὁποῖαι τὸν
κατέχουν, περὶ ἐνδεχομένων κινδύνων ὡς πρὸς τὰ ἀπαιτή-
τὰ τοῦ δημοσίου, διότι τοιοῦτοι κίνδυνοι δὲν δύναται νὰ ἐ-
πείθων ἐν ὅσῃ τὸ δημόσιον ἐμπνέει πίστιν περὶ τῆς πληρωμῆς
τῶν σόκων. Μεταβὰς ὕστερον εἰς τὸ κύριον ζήτημα τῆς διακο-
πῆς φρονεῖ, εἰπὼν, ὅτι οἱ λόγοι, δι' ὧν ἡ Κυβέρνησις δικαιολο-
γεῖ τὴν ἀπαίτησιν ταύτην συνηγοροῦσι μᾶλλον κατὰ τῆς διακο-
πῆς, διότι οὐ μόνον ὄφειλον νὰ ᾔται, καὶ πιστεύει, ὅτι εἶναι
ἐσκεμμένοι, πρὶν ἢ ἔλθωσι εἰς τὴν ἐξουσίαν, εἰς ὅλα τὰ ἐσω-
τερικὰ ζητήματα, πρὸ πάντων δὲ εἰς τοὺς φορολογ. νόμους καὶ
τὸν προϋπολογισμὸν, ἀλλὰ καὶ σχέδια ἴδια νὰ ἔχουν θεραπεύον-
τα πᾶν ὅ,τι οἱ προκατοχοὶ τῶν ἀρῶν ἐκκρεμάς. Ἄλλως τε τὸ
ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ δύναται εὐχερῶς νὰ καλυφθῇ διὰ
τῶν ἐκκρεμιῶν καὶ ὀρίμων ἤδη προτάσεων, ἧτοι τῆς καταργή-
σεως τῆς Διοικητικῆς ἀστυνομίας τῆς ἑπτανήσου, τῆς ἐκπαί-
δευτικῆς καὶ δικαστικῆς ἀπομοιώσεως, καὶ τῆς μεταρρυθμίσεως
τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἐξ ὧν καὶ μόνων θέλει καλυφθῇ τὸ
ἔμειον τοῦ ἐλλείμματος. Ἐπὶ τῶν προτάσεων τούτων οὐδεμίᾳ
ἀνάγκῃ ὑφίσταται ἀέφρων, διότι δὲν ὑπάρχει διαφωνία μεταξὺ
τῶν παρόντων ὑπουργῶν καὶ τῆς Βουλῆς.

Ἐκτός δὲ τούτων τὰ περὶ διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, περὶ τῶν
φυτειῶν καὶ περὶ ἀποξηράσεως τῆς Κωπαίδος νομοσχέδια εἶ-
ναι τόσον ὥριμα καὶ τῆς πρώτης ἀνάγκης τοῦ ἔθνους, ὥστε ἡ
Βουλὴ ὀφείλει νὰ τὰ συζητήσῃ, ἀφ' οὗ μάλιστα καὶ ὁ νῦν ὑπουρ-

γός τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς Σύμβουλος τῆς Εὐκράτειας, οὐ μόνον δὲν διαφωνεῖ, ἀλλὰ καὶ ἀξιεπαίντως εἰργάσθη πρὸς καταρτισμὸν αὐτῶν. Ἐκ τούτων ἐπεταί, ὅτι ἡ διακοπὴ, ἣν ζητεῖ ἡ Κυβέρνησις, εἶναι ἀνωφελὴς εἰς αὐτοὺς, καὶ ἐπιβλαβὴς λίαν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους. Κατόπιν ὁ ἀγορεύων, ἵνα ἀποκρούσῃ τὰς περὶ σπατάλης καὶ κακῆς διαχειρίσεως συκοφαντίας, ἀνέλυσε διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων τὴν διαχείρισιν τῆς χρήσεως τοῦ 1864, καὶ ἀπέδειξε δι' ἀριθμῶν, ὅτι τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἔτους ἐκείνου μόλις ἀνέβη εἰς 300 χιλ. δραχ., ἐν ᾧ τὸ μὲν 1863 ἄφησεν ἔλλειμμα 5,400,000, τὸ 1862 ἄφησεν 6,600,000 καὶ τὸ 1861 περίπου 2,600,000. Ἐκθέσας δὲ καὶ ἄλλας τινὰς λεπτομερεῖας λογιστικὰς συνεπέρανε τὸν λόγον, προτείνας τὴν ἀπορρίψιν τῆς διακοπῆς.

Τούτων ἀντικρούων ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπήντησεν, ὅτι, ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν οἰκονομικὴν ἔκθεσιν, αὕτη θέλει συνοδεύσει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1866. Ἐν πρώτοις δὲ εἶπεν, ὅτι αὐτοὶ δὲν ἤλθον ἐνταῦθα κατηγοροῦντες τοὺς προκατόχους τῶν καὶ τὴν διαχείρισιν αὐτῶν, διότι ἕκαστον θὰ κρίνωσιν αἱ πράξεις αὐτοῦ, ἔλθον νὰ ἐκθέσωσιν τοὺς λόγους, δι' οὓς ζητοῦσι τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, αὕτη δὲ ἄς κρίνῃ καὶ ἀποφασίσῃ. Ἀπορεῖ δὲ πῶς ἐκπληττονται τινὲς διὰ τὴν ἀπαίτησιν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾧ μία μερὶς, ἔλθουσα πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς τὰ πράγματα, ἐζήτησεν οὐχὶ διακοπὴν, ἀλλὰ καὶ τι μεγαλειότερον, τὴν λήξιν τῆς Συνόδου, ἑτέρα δὲ, ἐν ᾧ εἶχεν εἰς τὴν διάθεσιν τις ἐξ περίπου μῆνας ἀνεῦ Βουλῆς, καὶ ὁμως, ἅμα συνελθούσης τῆς τελευταίας, ἐζητήθη ἡ διακοπὴ, ἥτις καὶ ἐγένετο περὶ τὸν Αὐγούστον. Καὶ ἡ νῦν Κυβέρνησις, εἶπε, δὲν δύναται ἄλλως νὰ γίνῃ χρήσιμος καὶ νὰ ἐφύξῃ τὰ μέτρα ἐκεῖνα, δι' ὧν θέλει ἀνορθωθῇ ἡ δημοσιὰ πίστις, παρὰ λαμβάνουσα καιρὸν τινα, καθ' ὃν ἐν ἡσυχίᾳ νὰ σκεφθῇ. Τοῦτο δὲ ἐρρῶνει καὶ ἡ Βουλὴ ἀπορρίπτουσα τὰς προτάσεις καὶ τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τοῦ ὑπουργείου Κουμουνδοῦρου, διότι ἀπέκρουσεν αὐτῶν νέους φόρους καὶ ἐζήτησεν ἐκ τῶν ἐνόντων τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἰσορροπίας ἐν τῇ προϋπολογισμῷ. Δὲν πρόκειται ἄρα περὶ τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ περὶ τοῦ παρόντος καὶ μέλλοντος καὶ διὰ ταῦτα δὲν παρακολουθεῖ τὸν προαγορεύσαντα εἰς τὰς περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς χρήσεως τοῦ 1864 ἐκδρομὰς του, ἀν καὶ ἦδυνάτο νὰ ἀντιτάξῃ τὸ μέγα ἔλλειμμα τοῦ 1865.

Ἐς πρὸς τὰς ἐκκρεμείας προτάσεις ἀπαντᾷ, ὅτι ἡ Βουλὴ, ἀπορρίψασα μίαν ἐξ αὐτῶν, ἀπέκρουσεν ὅλας, ἐπομένως δὲν

δύναται ἡ νέα Κυβέρνησις νὰ τὰς φέρῃ ὑπὸ συζήτησιν χωρὶς νὰ τὰς ἐπεξεργασθῇ ἐκ νέου. Συμπεραίνων λέγει, ὅτι ἡ πρότασις τῆς Κυβερνήσεως εἶναι εἰλικρινὴς καὶ δικαιοτάτη καὶ πέποιθεν, ὅτι οὐδεὶς ἔσται ἐναντίος τῆς ἀρχῆς αὐτῆς.

Ἀντειπόντοί: ἑτέρου, ὅτι ἡ πρότασις ἐκτὸς τῆς ἀτοπότητος ἔχει καὶ συνέπειαν νὰ παραλύσῃ τὴν Βουλὴν καὶ νὰ οὐδετερώσῃ τὴν πρώτῃν αὐτῆς Σύνοδον, καὶ διὰ μακρῶν ἀποδείξαντος, ὅτι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ ζητῇ προθεσμίαν ὅπως σκεφθῇ, διότι ὤφειλε νὰ ᾔῃαι ἤδη ἐσκευμένη πρὸ πολλοῦ, ἀπ' οὗ ἐτόλμωσε νὰ πολεμήσῃ τὰς ἰδέας τῶν ἀντιπάλων τῆς ὡς ἐπιβλαβεῖς, συμπεράναντος δὲ τελευταῖον, ὅτι ἡ Βουλὴ, καὶ ἰδίως ἡ πρῶν ἀντιπολίτευσις, δεόν νὰ τὴν ἀπορρίψῃ, διότι δύναται νὰ αὐτοκτονήσῃ αὐτὴν ταύτην τὴν πρῶν ἀντιπολίτευσιν, ὁ Πρόεδρος, ἐπὶ τῇ προτάσει πολλῶν, ἀναγλῶν τὴν ἐξακολουθῆσιν τῆς συζητήσεως εἰς τὴν ἐπιούσαν, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΙ'.

Τῆς 25 Νοεμβρίου 1865.

Πλήρου: γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀγγελλέντος εἶτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ ὑπουργείου περὶ τεσσαρακονθήμερου διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, λαθὼν τις τὸν λόγον ἐζητήσατο νὰ προτιμηθῇ ἡ συζήτησις τῆς παρ' αὐτοῦ πρὸ τινος ὑποβληθείσης καὶ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν κατατεταγμένης προτάσεως τοῦ περὶ ἀνανεώσεως τῶν ἐγγραφῶν ἐν Ἑπτανήσῃ. Ἀντειπόντων δὲ τινῶν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν συζήτησιν τῶν περὶ ἧς ὁ λόγος προτάσεως.

Οὕτω δὲ τιθεῖσα εἰς πρώτην συζήτησιν ἐγένετο δεκτὴ ἀνεκτιμήσεως.

Αρξαιμένης κατόπιν τῆς γῆς διακοπῆς τῆς συζητήσεως, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἐν πρώτοις μὲν ἀπήντησεν εἰς τινὰ πρό τιμῶν ἡμερῶν ἀπευθυνθεῖσαν αὐτῷ ἐπερώτησιν, ἂν ἐμμένῃ εἰς τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας ἐπέσβευσεν, ὅτε ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ὑπουργείου Βούλγαρη, ὅτι οὐ μόνον ἐμμένει, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς προτάσεως, ἣν μετὰ τῶν συναδελφῶν τοῦ ὑποστηρίζει σήμερον, ἀποδεικνύεται, ὅτι παντάπασι δὲν ἀπεμακρύνθη αὐτῶν, ἀναμένει ὅμως νὰ ἴδῃ ἂν ἡ μερίς ἐκείνη, ἥτις τὸν προκαλεῖ, θὰ ἐμμένει εἰς τὰς ἀρχάς τῆς ἐκθέσεως εἰτα ὁ ἀγορεύων τοὺς λόγους, δι' οὓς φρονεῖ, ὅτι ἡ λήξις, ἣν ἐξήγησε τὸ ὑπουργεῖον Βούλγαρη, κατ' οὐδὲν διαφέρει ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν ἀπὸ τῆς διακοπῆς, ἣν σήμερον ζητεῖ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις, διὰ μακρῶν ἀνέπτυξεν, ὅτι ἡ δημοσία τάξις, τὰ οἰκονομικά καὶ ἡ ἀφομοίωσις, πρὸ πάντων ὅμως ἡ ἀνάγκη τῆς ἰσορροπίας τοῦ προϋπολογισμοῦ δικαιολογούσιν ἀρκούντως τὴν Κυβέρνησιν αἰτοῦσαν χάριον τινὰ νὰ σκεφθῇ ἐν ἀνέσει· ἐπὶ τέλους δὲ παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ μελετήσῃ ὠρίμως τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ νὰ ἐπιφέρῃ καταφατικὴν ψήφον.

Απήντησεν ὁ βουλευτὴς Ἰδρακ, ὅτι προκληθεὶς παρὰ τοῦ προλαλήσαντος εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ψήφον του. Ἀπορεῖ δὲ πᾶσι ὁ προλαλήσας ὑπουργὸς δὲν ἠννόησεν, ὅτι ἡ διακοπὴ, ἣν τὸ νῦν ὑπουργεῖον ζητεῖ, καὶ ἡ λήξις, ἣν ἐξήγησε τὸ ὑπ' αὐτοῦ προεβρεχόμενον, διαφέρει οὐσιωδῶς, διότι ἡ μὲν λήξις ἀφίνει τὴν εὐθύναν ἐκεῖ, ὅπου τὸ Σύνταγμα τὴν ἀπιδώκει, ἥτοι εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὑπ' εὐθύναν τῆς ἐφαρμοζούσας ἐν Βασιλικὸν προνόμιον, ἡ διακοπὴ ὅμως μεταθέτει μέρος τῆς εὐθύνης καὶ εἰς τὴν Βουλὴν, ἥτις καλεῖται σήμερον νὰ ἐκχωρήσῃ οἰκιοθελῶς τοῦ προνομίου τῆς. Τὸ καθ' ἑαυτὸν φρονεῖ, εἶπεν, ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν Βουλὴν ζηλότυπον τῶν προνομίων τῆς, μὴ δὲ τολμῶσαν νὰ ἀναλάβῃ εὐθύναν ἀπέναντι τοῦ ἔθνους. Ἐλέγχας κατόπιν τὸν προλαλήσαντα ὑπουργόν, διότι ἐδῶχθῃ ὑπουργεῖον, ἐν ᾧ ἄρτίως εἶχεν ἀπολέσει τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Βασιλέως, προσέθηκε τελευταῖον, ὅτι κακῶς πράττουσιν οἱ ἐπικρίνοντες ἀπὸ τοῦ ἔθματος ἄνδρες, ὧν ὁ βίος ὁ πολιτικὸς δὲν παρέχει αἰτίας ἐπικρίσεως, τοιαύτην δὲ δὲν περιέμενεν ἀπὸ τὸν προαγορεύσαντα.

Απήντησεν ὁ Πρωθυπουργός, ὅτι λυπεῖται μὲν διὰ τὴν παρενόησιν, ἥτις πιθανόν ἔλαβε χώραν μεταξὺ τῶν δύο προλαλήσαντων, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ παρασιωπήσῃ, ὅτι αἱ ἰδέαι

τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ πρώην ὑπουργείου Βούλγαρη κατ' οὐδὲν διαφέρουσιν οὔτε ὡς πρὸς τὴν αἰτίαν, οὔτε ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν, διότι καὶ ἡ λήξις καὶ ἡ διακοπὴ αἰτίαν μὲν ἔχει τὴν αὐτίαν κατάστασιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐν γένει τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως, σκοπὸν δὲ νὰ σκεφθῇ ἡ Κυβέρνησις καὶ νὰ προπαρασκευάσῃ μέτρον τινὰ πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως ταύτης. Ἐντεῦθεν φρονεῖ, ὅτι ἡ πρώην ἀντιπολιτευσις δὲν θὰ διασπαρῇ, ἀλλὰ θὰ οὐνοῦται, ὅταν αἱ ἰδέαι τῆς συμπίπτωσιν εἰς τὴν ὑπὸ συζήτησιν πρότασιν, ἄλλως καὶ εἰς τὴν ἀντίθετον μερίδα, τὴν σήμερον ἀντιπολιτευομένην, φρονεῖ, ὅτι δὲν θὰ εὖρει ἀρχαίαν, διότι αὕτη ἐφήρμοσεν ἄλλοτε διὰ τὸν αὐτὸν λόγον τὴν διακοπὴν. Ἡ αἰτουμένη διακοπὴ, εἶπε συμπεραίνων, θὰ γίνῃ ἐπὶ ἐλαττοῦ καὶ ἰδίως, εἰς τοὺς βουλευτάς διότι ἀπαχωρούντες εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν θέλουν σπουδάζει τοὺς λαοὺς τῶν, καὶ ἐπανερχόμενοι θὰ διαρωτίσῃσι τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐπαρχιῶν, ἐπομένως πέποιθεν, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει τὴν παραδεχθῇ.

Ἀντιλέγων ἑταῖος ἐπήνεγκεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις καθιεροῖ σήμερον ἑὴν θεωρίαν, τοῦτέστιν ἐπιτίγεται νὰ κηρύξῃ, ὅτι ἡ Βουλὴ εἶναι ἡ αἰτία τῆς κακῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, καὶ ὅτι, αὐτῆς ἀπερχομένης, δύναται νὰ σκεφθῇ ἡ Κυβέρνησις περὶ τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων, ἄλλως ἀδυνατεῖ ἐπομένως λέγει πρὸς τὴν Βουλὴν κατὰ πρόσωπον νὰ ἀπελθῇ, πέποιθεν ὅμως, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν θὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὴν νῦν ταύτην θεωρίαν, διότι οὐδέποτε οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ εἶναι ἐπιβλαβεῖς εἰς πᾶσαν Κυβέρνησιν. Ἀναίρετας κατόπιν διὰ μακρῶν οὐ μόνον τὰ ἀπὸ τοῦ ἔθματος ἐκτεθέντα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν, περὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἰδικαιτέρως παρὰ τοῦ ἰδίου ῥηθέντα, ἐπακαλέσθη τὰ ἀποτελέσματα τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1861 κατὰ τὸν σκοποφάντων καὶ μημῶν, ὅσας ἀρίστως κατ' αὐτοῦ ἐξετόξευσαν. Ἐπὶ τέλους, ἀποδείξας πόσον μεγάλη διαφορά εἶναι μεταξὺ διακοπῆς καὶ λήξεως, ἐπέραν τὸν λόγον εἰπὼν, ὅτι ἡ Βουλὴ, κατὰ τὴν ἰδέαν του, δὲν ὀφείλει νὰ παράσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς εἰς Κυβέρνησιν, ἥτις δημοσίᾳ τοιαύτῃ νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν εἶναι ἐτοιμος καὶ ἐνήμερος εἰς τὰ σπουδαῖα ἐσωτερικὰ ζητήματα τοῦ τόπου, καὶ ὅτι εὐρίσκει ἔμποδιν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ θέλει νὰ τὴν ἀπολύσῃ προέως.

Ἀπαντῶν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπ' οὗ διὰ μακρῶν ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ διαχείρισις τοῦ 1861 δὲν ἐγένετο παρὰ τοῦ

προλαλήσαντες, ὥστει μάλιστα τοὺς τελευταίους μῆνας ἔλαβε μέρος, ἀλλὰ παρὰ διαφόρων ὑπουργείων ἐκτελούντων πιστῶς τὴν ἐντολὴν τῆς Συνελεύσεως, ἤλθεν εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ 1865, καὶ ταύτην προσέκαλεσε τὸν προλαλήσαντα νὰ δικαιολογήσῃ, ἂν δύναται. Μεταξὺ εἰς τὸ ζήτημα τῆς διακοπῆς εἶπεν, ὅτι δὲν ἐζήτησαν τὴν λήξιν διὰ λόγους ἀξιοπρεπείας πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ λόγους συνταγματικούς δι' ἑαυτοὺς, ἀλλὰ κατέφυγον εἰς τὴν αἴτησιν τῆς διακοπῆς, ἣν δὲ ἐπιβάλλουν εἰς κανίνα, ἀλλ' ἐκθέτοντες τοὺς λόγους ζητοῦσι παρὰ τῆς Βουλῆς καιρὸν ὅπως μορφώσωσι τὰ μέτρα, τὰ ὅποια θὰ εἰσαγάγωσιν εἰς αὐτὴν τὴν Βουλὴν ἐπανερχομένην.

Λαβόντες τελευταίον τὸν λόγον ἑτέρου καὶ διὰ μακρῶν δικαιολογήσαντος τὸ πρῶτον ὑπουργεῖον Βουλγαρὶ καὶ καταδείξαντος, ὅτι ὑφίσταται μεγάλη διαφορά μεταξὺ τῶν ιδιῶν ἐκείνου τοῦ ὑπουργείου καὶ τοῦ σημεῖνου, ἐπὶ τέλους ἰσχυρισθέντος, ὅτι ἂν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ αὐτοκτονήτῃ παρέχουσα εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι αὕτη ἡδύνατο νὰ λάβῃ διὰ τῆς λήξεως, ἢ διαλύσεως, ὁ Π. βέδρος ἐκήρυξε περαιωμένην τὴν συζήτησιν.

Ἐτίθη ἐπομένως εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἐρεξὶς πρότασις τοῦ ὑπουργείου· «Ἡ Βουλὴ συναίνει εἰς τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπὶ 40 ἡμέρας, καὶ ἡ ὅχι;» Ἐπὶ ταύτης δὲ, γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ψηφοφορίας ὑπὸ τοὺς ψηφίετας Κ. Μανουσάκη καὶ Π. Μαυρομιχάλην, ἐξήχθη, κατὰ τὴν ᾧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρέδεχθη τὴν πρότασιν διὰ ψήφων 84 κατὰ 70.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν περὶ διακοπῆς πρότασιν τοῦ ὑπουργείου, καὶ ἡ ὅχι;»

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Περ. Ἀναρ. Πετράκης	Ο
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	Ο	Δημ. Καλλιπρόνας	Ο
Αἰακὸς Λογιωτατῆς	Ο	Παναγ. Κυριακὸς	Ν
Ἀναγν. Γιαννιλιδῆς	Ν	Ἀριστ. Μπαλάνος	Ν
Μιχ. Δ. Καίρης	Ν	Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ν
Ν. Π. Καίρης	Ν	Ἀνδρίας Στράτος	Ο
Δημ. Τσόρας	Ο	Δημ. Γρίβας	Ν
Α. Λυμπρινίδης	Ν	Γ. Γεροθανάσης	Ν
Κωνστ. Μανουσάκης	Ο	Π. Πετιμεζῆς	Ν
Ὁθων Μαυρογιάννης	Ν	Εὐθ. Δεληγιάννης	Ο

Γ. Πλαπούτας	Ο	Γ. Περρῶτης	Ο
Α. Ἀντωνόπουλος	Ο	Κωνστ. Δημητριάδης	Ν
Ἀθαν. Γόνδικας	Ο	Ἀλ. Κοντόσταυλος	Ο
Χ. Σκελλαριᾶδης	Ν	Ἰω. Μπαλάρας	Ο
Πλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ν	Τριαντ. Λαζαίετος	Ο
Α. Πετροπουλάκης	Ο	Κωνστ. Κυπριᾶδης	Ο
Χρ. Μαστραπᾶς	Ν	Στ. Παδόβης	Ν
Ἰω. Σαράκας	Ν	Σωκράτης Κουρῆς	Ν
Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ο	Γεώργιος Μαρκοράς	Ν
Γ. Ζουμπουλάκης	Ν	Θεόδωρος Ζερβός	Ο
Ἀντ. Σ. Μήτσας	Ν	Νικόλαος Καρύδης	Ν
Π. Γουζούσης	Ο	Νικ. Παγκράτης	Ν
Δημ. Τσιτσάρας	Ο	Πολ. Κωνσταντᾶς	Ν
Γεώργιος Ἀποστολίδης	Ο	Θεόδωρος Ῥωμαῖος	Ο
Δημ. Ζωτῆς	Ν	Νικ. Λούβρος	Ο
Πάνος Μανωλίδης	Ν	Γερ. Μαυρογιάννης	Ο
Κ. Λομβάρδος	Ο	Νικ. Γεωργακάτος	Ο
Δ. Πατέλλης	Ο	Α. Ἀννίνος	Ο
Σ. Λευταράκης	Ο	Α. Τσουγανάτος	Ο
Ἰω. Πλαίσας	Ο	Γεράσ. Αντύπας	Ο
Ἀνδρ. Γ. Φωσκαρδῆς	Ο	Ἀντώνιος Ζερβός	Ν
Λυκοῦργος Κρεσταντίτης	Ο	Γεώργιος Φλωριάς	Ο
Στέρ. Στεφανόπουλος	Ο	Γ. Ἰακωβάτος	Ν
Χ. Στεριόπουλος	Ο	Χ. Ἰακωβάτος	Ν
Ἀλ. Βιλαέτης	Ο	Γ. Λεβιθαδᾶς	Ν
Ἀλέκος Ἀγρόλος	Ο	Ἀναστ. Δημητριάδης	Ν
Λουκάς Κατσίνας	Ν	Ἀνδρ. Νοταρᾶς	Ο
Ἀναγν. Δημητρίου	Ο	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ο
Πέτρος Ζάνος	Ν	Ἰω. Γ. Ἰωάννου	Ν
Ἰωάννης Πλατιανός	Ν	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ο
Σπυρ. Μαλασπίνας	Ο	Γεώργιος Ἀρώνης	Ο
Κωνστ. Πεταλάς	Ν	Εὐμανουὴλ Κοντολέων	Ν
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	Ο	Κοσμᾶς Πανάρετος	Ο
Ἰωάννης Ζαμπερῆς	Ο	Δημ. Βροντίστης	Ο
Σωτ. Πετιμεζῆς	Ν	Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	Ν
Λεων. Πετιμεζῆς	Ν	Σπ. Παπαδόπουλος	Ο
Ἀνδ. Οἰκονομόπουλος	Ν	Δημ. Παπαμιχαλάου	Ν
Ἰω. Παπαδόπουλος	Ο	Ἰω. Βαλασόπουλος	Ο
Ἰωάννης Φλέτας	Ν	Σπ. Σπυλιωτάκης	Ο
Περ. Μαυρομιχάλης	Ν	Σπ. Κοπανίτσας	Ο

Ίω. Α. Κορφωτάκης	Ο	Χ. Κανελλόπουλος	Ν
Αν. Κορφωτάκης	Ο	Κ. Οικονομόπουλος	Ο
Γεώργιος Αάππας	Ο	Δημ. Μακρής	Ο
Βασίλειος Α. Σπυρόπουλος ..	Ν	Ευθύμιος Καχαγιάς	Ο
Αλ. Σταματόπουλος	Ν	Λουκας Καρπίδανος	Ο
Αριστοτέλης Βαλαωρίτης ..		Σπυρ. Κρεμάλης	Ο
Γεράσ. Σέρβος	Ν	Α. Ρηγόπουλος	Ο
Δημήτριος Τσαμύπουλος		Α. Μποκαρούρης	Ο
Δημήτριος Παπαλουκάς	Ο	Θάνος Κανακάρης	Ο
Γεώργιος Μπουκίδης	Ν	Αθαν. Μπισουλής	Ο
Χρήστος Α. Χρηστόπουλος ..	Ν	Κωνστ. Δαρειώτης	Ο
Βασ. Δημητριάδης	Ο	Ίω. Δουλίδης	Ν
Αναγ. Σταυρόπουλος	Ο	Κωνστ. Μελαχρινός	Ν
Σπυρ. Οικονομίδης	Ο	Γεώργιος Μπούμπουλης	
Αθανάσιος Σινανιώτης	Ν	Δημ. Θεοχάρης	Ν
Ασχη. Χατουνίτης	Ο	Κωνστ. Πλατός	Ν
Ξενοφών Λογοθέτης	Ο	Αγγέλιος Μεταξάς	Ο
Ίωάννης Αλιξίου	Ν	Μιλτιάδης Κανάρης	Ν
Επ. Δελφινιώτης	Ν	Ιάκωβος Παξιμάδης	Ο
Χαρίλαος Τρικούπης	Ν	Ματθαίος Γκιανούλης	Ο
Αλέξ. Κουμουτσούρος	Ο	Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ο
Περ. Μπούτος	Ο	Αθ. Γρηγοριάδης	Ο
Π. Καλαμαριώτης	Ο	Γεώργιος Μαυροειδής	Ν
Ίω. Προβαλέγιος	Ο	Β. Σκαλτσούδης	Ο
Π. Μοδιός	Ο	Α. Βότσαρης	Ν
Αριστείδης Ραυτόπουλος		Σπυρ. Καραμάνος	Ο
Εμ. Ναυπλιώτης	Ο	Σταμ. Κορίζης	Ο
Ν. Κονταράτος	Ο	Δημ. Βουλγαράς	Ο
Ν. Φαρμάκης	Ν	Αθανάσιος Μισούλης	
Ίω. Πρωτοπαπής	Ν	Ανδρέας Κουντουριώτης	
Ν. Καναβός	Ν	Τασ. Πλέτας	Ν
Γρ. Ψυχλάντης		Αθ. Χατζόπουλος	Ο
Κωνστ. Ευθυμίουπουλος	Ν	Α. Τσιμριώκος	Ν
Τηλ. Ρούκας	Ν	Α. Χατζίστας	Ν
Κίμων Μοτοδοόλου	Ο	Α. Κριζιώτης	
Αντών. Α. Μαυρομιχάλης ..	Ν	Ν. Βουδούρης	Ο
Ίω. Κατσάκος		Αγγ. Αβέρωφ	Ο
Π. Λεωτσάκος	Ο	Κωνστ. Κανάρης	
Α. Α. Κουμουτσούρακης	Ο	Δημ. Βαλαμάνος	
Χ. Χρηστόπουλος	Ο		

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὧραν
6 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκίδης,
Γ. Ἀντίπας,
Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΔ'.

Τῆς 29 Νοεμβρίου 1865.

Πλήρως γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνε-
γνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ
ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθη ἐγγράφον τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβου-
λίου, δι' οὗ γνωστοποιεῖται, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διὰ Β.
Διαταγμάτων ὑπὸ χεσινὴν ἡμερομηνίαν εἰρησιτέθη να διορίσῃ
Πρωθυπουργὸν καὶ ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης τὸν Βουλευτὴν
Μ. Ρούρον, ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τὸν Β. Νικολάου-
λαν, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν Σ. Σωτηρόπουλον, ἐπὶ τῶν Στρα-
τιωτικῶν τὸν Δ. Σκαλτσούδην, ἐπὶ τῶν Ἑκκλ. καὶ τῆς Δημο-
σίας Ἐκπαίδευσως τὸν Κ. Δαρειώτην, ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν
Ι. Βαλασάπουλον καὶ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν τὸν Ν. Βουδούρην.

ὑπεβλήθησαν τροπολογίαι τῶν Βουλευτῶν Κεράρας ἐπὶ τῶν
προτάσεων περὶ ἀρμολογίας καὶ περὶ ἀπαλλαγῆς ἐγγράφων ἐν
ἑπτανήσῳ καὶ παρεπέμψθησαν κατὰ τὸν Κανονισμὸν.

Ἀκούων τις εἰτὰ τὸν λόγον ἐξεθῆκεν, ὅτι παρακαλεῖ τὸν Πρό-
εδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐθέσῃ τὰς ἀρχάς του,
προσέτι δὲ ἐπρότεινεν ὅπως τὸ ὑπουργεῖον ὑποβάλλῃ εἰς τὴν
Βουλὴν τὸν καταλογὸν τῶν καθυστερουμένων εἰς τὸ ἀνθρώπιον 60
ἐκτομμυρίων, ὁμοῦ δὲ καὶ τῶν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ
88 εἰς 1862 διαρπαγέντων δημοσίων καρπῶν καὶ χρημάτων,
διότι μὲ λύπην τοῦ πατριᾶ, ὅτι πολλοὶ τῶν ὀφειλετῶν τού-
των, ἀντὶ νὰ καταδιωχθῶσιν, ὑφίστανται εἰς τὰς ὑψίστας θέσεις
τῆς πολιτείας.

Παρατηρήσαντος δὲ τις, ὅτι ὁ προλαλήσας δὲν φεῖδεται
ποσῶς οὔτε τῶν Κυβερνήσεων, οὔτε τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ἀπασχο-
λεῖ τὰς μὲν συνεχῶς με ἀκαίρους ἐπερωτήσεις, τὴν δὲ με μα-
ταίαις ἀπαιτήσεις, τοῦ δὲ Προέδρου εἰπόντος, ὅτι ὁ ἕτερος τῶν

ζητουμένων καταλόγων, ὁ τῶν καθυστερούντων τὰ ποσὰ τῶν 60 ἑκατομμυρίων, δὲν εἶναι εὐκόλῳ νὰ συνταχθῇ ταχέως, ὁ δὲ ἄλλος ἐτυπώθη καὶ ἐδημοσιεύθη κατὰ τὴν μεθοδικαίαν, ἐπὶ-νεγκειν ἕτερος, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἕτοιμος νὰ πληροφορήσῃ τὸν ἐπερωτῶντα βουλευτὴν εἰς προσεχῇ τινα συνεδρίασιν, τίνας εἰσὶν οἱ διαρπάσαντες δημοσίᾳ χρήματα καὶ ποιοὶ συκοφαντοῦνται δωρεάν.

Ἀρξάμενης κατόπιν τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀνεγνώσθη εἰς τριτὴν συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως τὸ Νομοσχέδιον περὶ τηλεγραφικῆς διεθνούς συμβάσεως, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Ὡς ἐν Παρισίοις μεταξύ τῶν ἀκολουθῶν Κρατῶν, τῆς ἐλευθέρας πόλεως τοῦ Ἀμβούργου, Ἀνοβέρου, Αὐστρίας, Βάδης, Βαυαρίας, Βελγίου, Βυρτεμβέργης, Γαλλίας, Δανιμαρκίας, Ἑλβετίας, Ἑλλάδος, Ἰσπανίας, Ἰταλίας, Κάτω Χωρῶν, Πορτογαλίας, Πρωσσίας, Ῥωσσίας, Σαξωνίας, Σουηδίας, Νορβηγίας καὶ Τουρκίας συνολοκληθεῖσα καὶ ἐξ ἄρθρων 63 συγκειμένη τηλεγραφικὴ σύμβασις, ἥς τὸ καίμινον ἔπεται, θέλει ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.»

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Περὶ διεθνούς Τηλεγραφικοῦ Συμπλέγματος.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη υποχρεοῦνται νὰ καθιερώσωσι διὰ τὴν διεθνή τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν ἰδιαίτερὰ τηλεγραφικά σύματα τόσα, ὅσα δύνανται νὰ ἐπαρκώσιν εἰς τὴν ταχυσὴν τῶν τηλεγραφημάτων μεταβίβασιν.

Τὰ σύματα ταῦτα θέλουσι τοποθετηθῇ κατὰ τὸ σύστημα τὸ ὑπὸ τῆς πείρας τῆς ὑπηρεσίας ὑποδειχθέν τελειότερον.

Αἱ πόλεις, μεταξύ τῶν ὁποίων ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἀνταποκρίσεων εἶναι συνεχὴς ἢ λίαν δραστήρια, θέλουσι συνδεθῇ ἀπευθείας διαδοχικῶς καὶ ὅσον ὅσον τε διὰ συμφύτων μεγάλης διαμέτρου, διὰ τῶν ὁποίων δὲν θέλει διέρχεσθαι ἡ τῶν μεταίμων σταθμῶν ἀνταπόκρισις.

Ἄρθρον 2.

Ἡ μεταξύ τῶν κυριωτέρων πόλεων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ὑπηρεσία εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν διαρκὴς ἐφ' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀνευ τινὸς διακοπῆς.

Τὰ τηλεγραφεῖα, τὰ ἔχοντα ὑπηρεσίαν ἡμέρας πλήρους, θέλουσιν ἐργάζεσθαι.

Ἀπὸ τῆς 4. Ἀπριλίου μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου ἀπὸ τῆς 7 ὥρας τῆς πρωῒας μέχρι τῆς 9 τῆς ἐσπέρας,

Ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 31 Μαρτίου ἀπὸ τῆς 8 ὥρας τῆς πρωῒας μέχρι τῆς 9 τῆς ἐσπέρας.

Αἱ ἐργασίαι ὥραι τῶν περιορισμένης ὑπηρεσίας τηλεγραφείων ὁρίζονται ὑπὸ τῶν ἀμοιβαίων διευθύνσεων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

Τὰ ἐν τῇ αὐτῇ κράτει τηλεγραφεῖα θέλουσι τηρεῖ τὴν ὥραν τοῦ μέτου χρόνου τῆς πρωτευούσης.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Μόρσειος συσκευή μένει προσωρινῶς παραδεκτὴ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν διεθνῶν συμφύτων.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περὶ ἀνταποκρίσεως.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Γενικοὶ ὅροι.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀναγνωρίζουσιν εἰς πάντας τὸ δικαίωμα τῆς διὰ τῶν διεθνῶν τηλεγράφων ἀνταποκρίσεως.

Ἄρθρον 5.

ὑποχρεοῦνται νὰ λάβωσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἀνταποκρίσεων καὶ τῆς ἀκριβοῦς αὐτῶν διαβιβάσεως.

Ἄρθρον 6.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη διακηρύττουσιν ὅμως, ὅτι οὐδεμίαν εὐθύνην ἀναλαμβάνουσιν διὰ τὴν διεθνή τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ παιδικῶν τῶν τηλεγραφημάτων.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τρεῖς κατωτάσσονται τάξεις τὰ τηλεγραφεύματα·

1) Εἰς δημόσια τηλεγραφεύματα, ἐκπηγάζοντα ἀπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους, τῶν ὑπουργῶν, τῶν ἀρχηγῶν τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων καὶ τῶν διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν πρακτόρων τῶν συμβαλλομένων Κυβερνήσεων.

Τὰ τῶν προξενικῶν πρακτόρων τῶν μετερχομένων τὸ ἐμπό-

ριον τηλεγραφήματα, τότε μόνον θεωρούνται ως δημοσία, όταν άφορώσι δημοσίαν υπηρεσίαν.

2) Είς τηλεγραφήματα υπηρεσίας, άπορρέοντα από των τηλεγραφικών διευθύνσεων των συμβαλλομένων κρατών και σχέσιν έχοντα είτε προς την διεθνή τηλεγραφικὴν υπηρεσίαν, είτε προς αντίκειμενα δημοσίου συμφέροντος, ώρισμένα ἐκ συμφώνου μεταξύ των μνησθεισών διευθύνσεων· και

3) Είς ιδιωτικά τηλεγραφήματα.

Άρθρον 8.

Τὰ δημοσία τηλεγραφήματα γίνονται δεκτά ως τοιαῦτα, ἐάν φέρωσι τὰ σήματα ἢ τὴν σφραγίδα τῆς ἀρχῆς, ἥτις τ' ἀποστέλλει.

Ὁ ἀποστολὴς ιδιωτικοῦ τηλεγραφήματος δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ υποχρεωθῇ ν' ἀποδείξῃ τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς, ἣν φέρει τὸ τηλεγράφημά του.

Άρθρον 9.

Τὰ τηλεγραφήματα δύνανται νὰ συνταχθῶσιν εἰς οἰανδήποτε γλώσσαν ἐν χρήσει παρὰ τοῖς συμβαλλομένοις κράτεσιν.

Ἐκαστον Κράτος μένει ἐλεύθερον νὰ προσδιορίσῃ μεταξύ των ἐν χρήσει ἐν αὐτῷ γλώσσων ἐκείνας, τὰς ὁποίας θεωρεῖ καταλλήλους διὰ τὴν τηλεγραφικὴν ἀνταπόκρισιν.

Τὰ δημοσία τηλεγραφήματα καὶ τὰ τῆς υπηρεσίας δύνανται νὰ γράφωσιν, εἴτε ἐν μέρει, εἴτε καθ' ὅλοκληρίαν στεφανογραφικῶς, ἢ διὰ συνθηματικῶν γραμμάτων. Ἐπίσης δὲ καὶ τὰ ιδιωτικά τηλεγραφήματα δύνανται νὰ γράφωσιν στεφανογραφικῶς, ἢ διὰ συνθηματικῶν γραμμάτων, ὅταν ἀνταλλάσσονται μεταξύ δύο συμβαλλομένων κρατῶν, τὰ ὁποία παραδέχονται τὸν τρόπον τοῦτον τῆς ἀνταποκρίσεως, καὶ ὑπὸ τοῦς διαλαμβανομένους ὅρους ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς τηλεγραφικῆς υπηρεσίας, τῷ μνημονευμένῳ ἐν τῷ κατωτέρῳ 5ῳ ἄρθρῳ.

Ἡ ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ παραγράφῳ ἐπιρρύθμις δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ διαβητικά τηλεγραφήματα.

Τὰ ἐν τῇ συνῆθει γλώσσῃ γεγραμμένα τηλεγραφήματα δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν οὔτε συνδυασμὸς λέξεων, οὔτε συνθεσεις ἢ συγκοπὰς ἀσυνήθεις.

Άρθρον 10.

Τὸ πρωτόγραφον των τηλεγραφημάτων πρέπει νὰ ᾖ γεγραμμένον εὐαναγνώστως με χαρακτήρας ἀντιστοιχοῦντας πρὸς τὸν πίνακα τῶν κανονίζοντα τὰ τηλεγραφικὰ σημεῖα, καὶ δια-

τελοῦντας ἐν χρήσει εἰς τὸ Κράτος, εἰς τὸ ὁπνὶον ἐπαρουσιάζῃ τὸ τηλεγράφημα.

Ἡ ἐπιγραφή πρέπει νὰ προηγῇται τοῦ καίμένου, ἔπεται δὲ αὐτοῦ ἡ ὑπογραφή.

Ἡ ἐπιγραφή τοῦ τηλεγραφήματος πρέπει νὰ ἔχῃ ὅλας τὰς ἀναγκαίους σημειώσεις, ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐπίδοσις του.

Πάν διαστιγνόν, παραπομπή, διαγραφή ἢ προσθήκη πρέπει νὰ ᾖ αἰεὶ ἐγκριμένη ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του.

ΤΜΗΜΑ 3.

Περὶ μεταβιβάσεως.

Άρθρον 11.

Ἡ μεταβίβασις των τηλεγραφημάτων γίνεται κατὰ τὴν ἑξῆς τῶν.

- 1) Τῶν δημοσίων τηλεγραφημάτων.
- 2) Τῶν τῆς υπηρεσίας· καὶ
- 3) Τῶν ιδιωτικῶν.

Τηλεγράφημα, τοῦ ὁποίου ἡ μεταβίβασις ἤρξεται, ἐν λίαν κατεπιγούστῃ μόνον περιστάσει δύναται νὰ διακοπῇ, ἵνα προηγηθῇ ἕτερον ἀνωτέρας τάξεως.

Τὰ τηλεγραφήματα τῆς αὐτῆς τάξεως μεταβιβάζονται, ὑπὸ μὲν τοῦ τῆς ἀποστολῆς τηλεγραφείου κατὰ τὴν τάξιν τῆς παραδόσεώς των, ὑπὸ δὲ των διαμέσεων τηλεγραφείων κατὰ τὴν καθ' ἡ ἐλαβὼν αὐτὰ τάξιν.

Μεταξὺ δύο γραφείων εὐρισκομένων εἰς ἑμῶν σχέσιν, τὰ τῆς αὐτῆς τάξεως τηλεγραφήματα μεταβιβάζονται κατὰ τὴν εἰς ὑπ' αὐτῆς τάξιν.

Ἐν τοῦτοις ἁπὺ τῆς ταχύτητος τῆς μεταβιβάσεως των τηλεγραφημάτων δύναται νὰ μὴ τηρηθῇ ὁ κανὼν οὗτος ἐπὶ των γραμμῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἐργασία εἶναι διαρκῆς ἢ εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχουσιν ἐν χρήσει εἰδικαὶ συσκευαί.

Άρθρον 12.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ μὴ διαρκῶς ὑπηρεσίας τηλεγραφεῖα νὰ κλείωσι πρὶν ἢ μεταβιβάσωσιν ἅπαντα τὰ διεθνή τηλεγραφήματα των εἰς γραφεῖον διαρκῶς ὑπηρεσίας.

Τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα ἀνταλλάσσονται ἀμέσως κατὰ τὴν τῆς παραλαβῆς των τάξιν, μεταξύ των διαρκῶς ὑπηρεσίας τηλεγραφείων των διαφόρων κρατῶν.

Άρθρον 13.

Ἐκαστὴ Κυβέρνησις εἶναι ἐλεύθερα ἀπέναντι τοῦ ἀποστολέως

ἡ ἀποφασίη περὶ τῆς διευθύνσεως, τὴν ὁποίαν συμφέρει νὰ δώσῃ εἰς τὰ τηλεγραφήματα, τότεν καθ' ὃν χρόνον ἐκτελείται ταχέως ἢ ὑπερετίη, ὅταν καὶ ἐν καιρῷ διακοπῆς τῶν γραμμῶν ἢ συσσωρεύσεως πολλῶν τηλεγραφημάτων ἐπὶ τῶν συνήθως ἐν χρήσει ὁδῶν.

Ἄρθρον 14.

Ὅταν κατὰ τὴν μεταβίβασιν τηλεγραφημάτων τινος συμβῇ διακοπή τις εἰς τὰς τηλεγραφικὰς συγκοινωνίας, τὸ τηλεγραφεῖον, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἡ διακοπή ἐγένετο, ἀποστέλλει ἀμέσως τὸ τηλεγράφημα ταχυδρομικῶς ἢ διὰ ταχυτέρου μέσου ἀποστολῆς, ἐὰν διαθέτῃ τοιοῦτου. Τὰ διευθύνει δὲ κατὰ τὰς περιστάσεις, εἴτε εἰς τὸ πρῶτον τηλεγραφικὸν γραφεῖον, εἰς ὃ ἤθελεν εἶσθαι ἐρικτὴ ἢ ἐκ νέου μεταβίβασίς τοις τηλεγραφικῶς, εἴτε εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἀποδοχῆς, εἴτε εἰς τὸν ἴδιον ἀποδέκτην. Ἄμα δὲ ἀποκατασταθῇ τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας, τὸ τηλεγράφημα μεταβιβάζεται ἐκ νέου τηλεγραφικῶς, ἐκτὸς ἂν προκηγῇ εἰδοποιήσις περὶ τῆς παραλαβῆς τοῦ.

Ἄρθρον 15.

Ἐκαστος ἀποστολεὺς δύναται, ἀποδεικνύων τὴν αὐτότητά του, νὰ ἐμποδίσῃ τὴν μεταβίβασιν τοῦ τηλεγραφηματος, τὸ ὁποῖον παρέδωκεν, ἐὰν ᾖ ἐν εἰσέτι καιρῷ.

ΤΜΗΜΑ 4.

Περὶ τῆς εἰς τὸν πρὸς ὃν ὕψος ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 16.

Τὰ τηλεγραφήματα δύναται νὰ διευθύνωνται, εἴτε εἰς τὴν κατοικίαν, εἴτε ἐν ταχυδρομικῷ σταθμῷ (Poste restante) εἴτε ἐν τηλεγραφικῷ σταθμῷ (bureau télégraphique restant). Ἐπιδίδονται δὲ ἢ ἀποστέλλονται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον κατὰ τὴν τῆς ἀφίξεως τάξιν.

Τὰ τηλεγραφήματα τὰ διευθυνόμενα εἰς τὴν κατοικίαν εἴτε «ταχυδρομικῷ σταθμῷ» ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ τηλεγραφείου, παραδίδονται ἀμέσως κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν τῶν.

Τὰ εἰς τὴν κατοικίαν ἢ «ἐν ταχυδρομικῷ σταθμῷ» διευθυνόμενα τηλεγραφήματα ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ τηλεγραφείου, ἀποστέλλονται ἀμέσως κατὰ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀποστολέως εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον τῶν ταχυδρομικῶς, ἢ διὰ ταχυτέρου τινὸς μέσου, ἐὰν τὸ τῆς ἀποδοχῆς τηλεγραφεῖον διαθέτῃ τοιοῦτου.

Ἄρθρον 17.

Ἐκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἐπιφυλάσσεται νὰ συ-

στήσῃ κατὰ τὸ δυνατόν, διὰ τὰ μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουσι τηλεγραφεῖα, μέσον μεταφορᾶς τῶν τηλεγραφημάτων ταχύτερον τοῦ ταχυδρομείου. Ἐκαστον δὲ Κράτος ὑποχρεοῦται ἀπέναντι τῶν ἄλλων νὰ χορηγῇ εἰς τοὺς ἀποστολεῖς τὰ μέσα ὅπως ωφεληθῶσι τῶν μέτρων, αἵτινα ἐλήφθησαν καὶ ἐκτελεστούντο ὡς πρὸς τοῦτο ὑφ' οἰσθησάμετο τῶν ἄλλων κρατῶν.

Ἄρθρον 18.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀποδέκτου τηλεγραφημάτων τινος ἀπὸ τῆς κατοικίας του, τὸ τηλεγράφημα τοῦ δύναται νὰ παραδίδεται εἰς τοὺς ἐγγλέτους τῆς οἰκογενείας, εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, ἐνοικιαστάς, ἢ ξενιζομένους, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἀποδέκτης ὤρσεν ἐγγράφως εἰδὼν ἀντιπρόσωπον ἢ ἐὰν ὁ ἀποστολεὺς ἐξήγγισεν ἵνα τὸ τηλεγράφημα τοῦ παραδοθῇ εἰς χεῖρας τοῦ ἴδιου ἀποδέκτου.

Ὅταν τηλεγράφημα τι διευθύνεται ἐν τηλεγραφικῷ σταθμῷ εἰς μόνον τὸν ἀποδέκτην ἢ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ παραδίδεται.

Ἐὰν τηλεγράφημα τι δὲν δύναται νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον του, εἰδοποιούνται οἱ ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ ἀποδέκτου καὶ τὸ τηλεγράφημα ἐπιστρέφει εἰς τὸ γραφεῖον, ἵνα τῷ παραδοθῇ τῇ αἰτίσει του.

Ἐὰν τὸ τηλεγράφημα, μετὰ παύσεως ἐξ ἐβδομάδων δὲν ζητηθῇ, καταστρέφεται.

Ὁ αὐτὸς κανὼν ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰ τηλεγραφήματα τὰ διευθυνόμενα ἐν τηλεγραφικῷ σταθμῷ.

ΤΜΗΜΑ 5.

Περὶ ἐλλείψεως.

Ἄρθρον 19.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἐπιφυλάττουσιν ἑαυτοῖς τὴν ἐξουσίαν νὰ διακόπτωσι τὴν μεταβίβασιν παντὸς ἰδιωτικοῦ τηλεγραφηματος, τὸ ὁποῖον ᾔθελε φανῇ ἐπικίνδυνον εἰς τὴν δημοσίαν τοῦ Κράτους ἀσφάλειαν ἢ ἐναντίον εἰς τοὺς ἐπιταγίους νόμους εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ εἰς τὰ χρηστὰ ᾗθη, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ εἰδοποιῇται ἀμέσως περὶ τοῦτου ὁ ἀποστολεὺς.

Ὁ ἐλιγχνος οὗτος ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἀκρων ἢ μεσίων τηλεγραφικῶν σταθμῶν, ἐπιφυλασσομένου τοῦ δικαιώματος προσφυγῆς εἰς τὴν κεντρικὴν διεύθυνσιν ἢ ὅποιαν ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 20.

Ἐκάστη Κυβέρνησις ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὴν ἐξουσίαν νὰ δια-
(Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, Τόμος Δ')

κόπη τὴν διεθνὴ τηλεγραφικὴν ἀνταπόκρισιν ἐπ' ἀορίστῳ, ἐὰν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, εἴτε ἐν γένει, εἴτε ἐπὶ τινῶν μόνον γραμμῶν καὶ διὰ τινὰ εἶδη ἀνταποκρίσεως, ὑποχρεομένη νὰ κάμῃ τοῦτο γνωστὸν ἀμέσως εἰς τὰς ἄλλας συμβαλλομένας Κυβερνήσεις.

ΤΜΗΜΑ 6.

Περὶ Ἀρχαίων.

Ἄρθρον 21.

Τὰ πρωτόγραφα καὶ ἀντίγραφα τῶν τηλεγραφημάτων, αἱ χάρτιναι ταινίαι τῶν τηλεγραφικῶν σημείων ἢ παρόμοια ἔγγραφα, διατηροῦνται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν γραφείων τοῦλάχιστον ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς χρονολογίας των, μεθ' ὧν τῶν ἀναγκαιῶν προφυλάξεως, τρὸς διατήρησιν τοῦ ἀπορρήτου. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης καταστρέφονται.

Ἄρθρον 22.

Τὰ πρωτόγραφα καὶ ἀντίγραφα τῶν τηλεγραφημάτων εἰς μόνους τοὺς ἀποστολεῖς καὶ ἀποδέκτας κοινοποιῦνται μετὰ προηγουμένην ἀπόδειξιν τῆς ταυτότητός των.

Ὁ ἀποστολεὺς καὶ ὁ ἀποδέκτης δικαιούνται νὰ λάβωσιν ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τοῦ τηλεγραφήματος, τὸ ὁποῖον μετεβίβασαν ἢ παρέλαβον.

ΤΜΗΜΑ 7.

Περὶ τινῶν ἰδιαιτέρων τηλεγραφημάτων.

Ἄρθρον 23.

Ἐκαστος ἀποστολεὺς δύναται νὰ προπληρώσῃ τὴν ζητούμενην παρὰ τοῦ ἀνταποκριτοῦ του ἀπάντησιν.

Δύνται δὲ νὰ ζητήσῃ νὰ τῷ διευθυνθῇ αὐτὴ εἰς οἰονδήποτε μέρος τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

Ἐὰν τὸ μέρος τοῦτο δὲν ὀρίζεται ἐν τῷ αὐτῷ τηλεγραφηματι, ἢ ἐν μεταγενεστέρω, ἐγκαίρως ἀφικνουμένη, ἢ ἀπάντησις μεταβιβάζεται εἰς τὸ τῆς ἀποστολῆς γραφεῖον, ἵνα τῇ φροντίδι αὐτοῦ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν πρὸς ἐν ὅρον του.

Ἐὰν ἀπάντησίς τις δὲν παρουσιασθῇ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ πρώτου τηλεγραφήματος, τὸ τῆς ἀποδοχῆς γραφεῖον εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸν ἀποστολεῖν διὰ τηλεγραφήματος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τὸν ἀπάντησιν.

Πᾶσα ἀπάντησις παρουσιαζομένη μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην θεωρεῖται καὶ χαρακτηρίζεται ὡς νέον τηλεγράφημα.

Ἄρθρον 24.

Ἐκαστος ἀποστολεὺς δύναται νὰ συστήσῃ τὸ τηλεγράφημά του.

Εἰς τὸν ἀποστολεῖν τοῦ ἐπὶ συστάσει διαβιβαζέμεντος τηλεγραφήματος, τὸ τῆς ἀποδοχῆς τηλεγραφεῖον διαβιβάζει τηλεγραφικῶς ἀντίγραφον ὁμοῖον τοῦ εἰς τὸν ἀποδέκτην ἐπιδοθέντος τηλεγραφήματος, σημειοῦμένης ἐπ' αὐτοῦ ἀκριβῶς τῆς ὥρας τῆς ἐπιδόσεως καὶ τοῦ προσώπου εἰς χεῖρας τοῦ ὁποῖου αὕτη ἐγένετο.

Ἐὰν ἡ ἐπίδοσις δὲν ἐγένετο, ἡ διττὴ αὕτη εἰδοποίησις ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἐκθέσεως τῶν περιστάσεων, αἱ ὁποῖαι διεκώλυσαν τὴν ἐπίδοσιν καὶ διὰ τῶν πληροφοριῶν, αἵτινες εἶναι ἀναγκαῖαι ὅπως ὁ ἀποστολεὺς δυνήθῃ νὰ διαβιβάσῃ τὸ τηλεγράφημά του κατ' ἐξακολουθήσιν, ἐὰν ᾖ ἀνάγκη.

Ἡ διαβίβασις τοῦ τῆς ἐπιστροφῆς τηλεγραφήματος (dépêches de retour) προηγίται τῶν τῆς αὐτῆς τάξεως τηλεγραφημάτων.

Ὁ ἀποστολεὺς τηλεγραφήματος τινος ἐπὶ συστάσει δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ὅπως τὸ τῆς ἐπιστροφῆς τηλεγράφημα τῷ διευθυνθῇ εἰς οἰονδήποτε μέρος τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, παρέχων τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας, αἵτινες ἀπαιτοῦνται ἐν εἰδῇ προπληρωμένης ἀπαντήσεως.

Ἄρθρον 25.

Ἡ σύστασις εἶναι ὑποχρεωτικὴ εἰς τὰ στεγανογραφικῶς ἢ διὰ συνθηματικῶν γραμμάτων συντεθειμένα τηλεγραφήματα.

Ἄρθρον 26.

Ὅταν τηλεγράφημά τι φέρῃ τὴν σημείωσιν «*Πρὸς ἐξακολουθεῖν*» (faire suivre) ἀνεῖ ἄλλης δηλώσεως, τὸ τῆς ἀποδοχῆς τηλεγραφεῖον, ἀφ' οὗ παρουσιάσῃ τοῦτο εἰς τὴν σημειωμένην διεύθυνσιν, τὸ μεταβιβάζει καὶ αὖθις ἀμέσως, ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὴν νέαν διεύθυνσιν, τὴν ὑποδειχθεῖσαν ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ ἀποδέκτου. Δὲν ὑποχρεοῦται δὲ νὰ ἐνεργῇ τὴν κατ' ἐξακολουθήσιν μεταβίβασιν, εἰμὴ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους εἰς ὃ ὄνῃκει, διαχειριζόμενον τότε τὸ τηλεγράφημα ὡς ἐσωτερικόν.

Ἐὰν οὐδεμία χορηγηθῇ αὐτῷ πληροφορία, διατηρεῖ τὸ τηλεγράφημα εἰς παρακαταθήκην. Ὅταν ὅμως τὸ τηλεγράφημα μεταβιβάσθῃ εἰς δεύτερον γραφεῖον τοῦτο δὲ δὲν εὕρισκῃ τὸν ἀπο-

δέκτην ἐν τῇ υποδείξει αὐτῇ διευθύνει, διατηρεῖται ὑπὸ τοῦ γραφείου τούτου.

Ἐάν ἡ σημείωσις *απὸς ἐξακολουθήσῃ* (*faire suivre*) συνοδεύεται ὑπὸ διαδοχικῶν διευθύνσεων, τότε τὸ τηλεγράφημα μεταβιβάζεται διαδοχικῶς εἰς ἐκάστην τῶν σημειουμένων διευθύνσεων μέχρι τῆς τελευταίας, ἐάν ᾖ ἀνάγκη, καὶ τὸ τελευταῖον γραφεῖον συμμορφοῦται πρὸς τὰς διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου.

Πᾶς τις, παρέχων τὰς ἀναγκαῖας πιστοποιήσεις, δύναται νὰ αἰτήσῃ νὰ μεταβιβάσῃται εἰς αὐτὸν ἐκ νέου, κατὰ τὴν διευθύνσιν τὴν ὁποίαν ᾔθελεν οὗτος υποδείξει ἢ σύμφωνα πρὸς τοὺς ὅρους τῶν ἀνωτέρω παραγράφων, τὰ τηλεγράφηματά τὰ ὅποια ᾔθελεν ἀφικθῇ εἰς τι τηλεγραφικὸν γραφεῖον, ἵνα τῷ ἐπιδοθῶσιν ἐντὸς τῆς ἀκτίνος τῆς δικαιοδοσίας τοῦ γραφείου τούτου.

Ἄρθρον 27.

Τὰ τηλεγράφηματά δύνανται νὰ διευθύνωνται, εἴτε εἰς πολλοὺς ἀποδέκτας διαμείνοντες εἰς διάφορα μέρη, εἴτε εἰς πολλοὺς ἀποδέκτας διαμείνοντας ἐν τῷ αὐτῷ μέρει.

Εἴτε εἰς ἓνα μόνον ἀποδέκτην εἰς διάφορα μέρη, ἢ εἰς πολλὰς κατοικίας τοῦ αὐτοῦ μέρους.

Εἰς τὰς δύο πρώτας περιπτώσεις ἕκαστον ἀντίγραφο τοῦ τηλεγραφήματος πρέπει νὰ φέρῃ τὴν οἰκίαν διεύθυνσιν, ἐκτὸς ἐάν ὁ ἀποστολεὺς ᾔθελαι ζητήσει τὸ ἐναντίον. Τα διὰ πολλὰ Κράτη προωρισμένα τηλεγράφηματά δεῖν νὰ παραδίδωνται εἰς τόσα πρωτόγραφα, ὅσα καὶ τὰ κράτη εἰς τὰ ὅποια θὰ μεταβιβασθῶσιν.

Ἄρθρον 28.

Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν θέλουσι συνδυασθῇ αἱ παρχωρηθεῖσαι εἰς τὸ κοινὸν ἐυκολίαι διὰ τὰς προπληρωμίας ἀπαιτήσεις, τὰ ἐπὶ σφιδάσει, τὰ πρὸς ἐξακολουθήσῃ (*faire suivre*) καὶ τὰ πελαπλά τηλεγράφηματά.

Ἄρθρον 29.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Κράτη ὑποχρεοῦνται νὰ λάβωσι πᾶν ἐφικτὸν μέτρον, ὅπως περιέχωνται εἰς τὸν προορισμὸν τῶν τὰ ἐκ τῆς θαλάσσης τηλεγραφήματα, διὰ μέσου τῶν σηματοφόρων (*semaphores*) τῶν συστημένων ἢ συστηθησομένων ἐπὶ τῶν ἀκτῶν οὐδὲν ὅποτε Κράτους τῶν μετασχόντων εἰς τὴν συνομολόγησιν τῆς παρούσης συμβάσεως.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Περὶ τηλεγραφικῶν τελῶν.

ΤΜΗΜΑ 1.

Γενικαὶ ἀρχαί.

Ἄρθρον 30.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη παραδέχονται πρὸς σχηματισμὸν τῶν διεθνῶν τιμολογίων τὰς ἐπομένους βάσεις.

Τὸ ἐφαρμοσθησόμενον τέλος ἐπὶ τῶν συναλλασσομένων ἀνταποκρίσεων μεταξύ τῶν γραφείων δύο αἰωνοδήποτε τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, ἔσεται ὁμοιόμορφον. Δύναται ὅμως Κράτος τι νὰ υποδιαίρειθῇ, πρὸς ἐφαρμογὴν ὁμοιόμορφου τέλους, εἰς δύο μόνον μεγάλα τοπικά τμήματα.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἐπιφυλλάσσουσιν ἄλλως τε αὐτῆς πλήρη ἐλευθερίαν ἐνεργείας ὡς πρὸς τὸς κανονισμὸν τῶν τελῶν τῶν ἀφορώντων τὰς ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης καί μιν κτήσεις καὶ ἀποικίας τῶν.

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τοῦ τέλους, ἐφαρμόζεται εἰς τηλεγράφημα μὴ ὑπερβαῖνον τὰς εἴκοσι λέξεις. Τὸ τέλος τοῦτο αὐξάνει κατὰ τὸ ἡμισυ διὰ πᾶσαν σειρὰν ἀδιαίρετον δεκά λέξεων πέραν τῶν εἴκοσι.

Τὸ φράγκον εἶναι ἡ νομισματικὴ μονὰς ἡ ὁποία χρησιμεύει εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν διεθνῶν τιμολογίων.

Τὸ τιμολόγιον τῶν ἀνταλλασσομένων ἀνταποκρίσεων μεταξύ δύο συμβαλλομένων Κρατῶν πρέπει νὰ ᾖ συντεταγμένον, εἰς τρόπον ὥστε τὸ τέλος τηλεγραφήματος εἰς εἴκοσι λέξεων νὰ ᾖ λαμβανόμενον τοῦ ἡμίσεως φράγκου.

Θέλει εἰσπράττεσθαι ἀντὶ ἐνὸς φράγκου εἰς τὴν Αὐστρίαν 40 Kreuzer, εἰς τὸ μέγα Δουκάτον τῆς Βαβυλῆς, ἐν Βαυαρίᾳ καὶ Βυρτεμβέργῃ 28 Kreuzer, ἐν Δανιμαρκίᾳ 35 Skillings, ἐν Ἰσπανίᾳ 0,40 σκουδου, ἐν Ἑλλάδι 1,11 δραχμῆς, ἐν Ἀνοθέρι, Πρωσσίᾳ καὶ Σαξωνίᾳ 8 Silbergros, ἐν ταῖς Κάτω Χώραις 50 ἑκατοστὰ, ἐν Πορτογαλίᾳ 192 Βασιλικά (Reis), ἐν Ρωσίᾳ 25 Κοπέκια, ἐν Σουηδίᾳ 72 ares καὶ ἐν Νορβηγίᾳ 22 Skillings.

Ἄρθρον 31.

Ὁ ὅρος τοῦ τέλους ὁρίζεται ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο Κράτος κοινῇ συμφωνίᾳ μεταξύ τῶν ἄκρων καὶ τῶν διαμέσων Κυβερνήσεων. Τὸ ἀμέσως ἐφαρμοσθησόμενον τιμολόγιον ἐπὶ τῶν συναλλαγνομένων ἀνταποκρίσεων μεταξύ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν,

κανονίζεται συμφώνως πρὸς τοὺς συνημιμένους τῇ παρούσῃ συμβάσει πίνακες. Τὰ ἐν αὐτῇ δὲ σημειούμενα τέλη δύνανται, ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἐν πάσῃ ἐποχῇ, νὰ ἐλαττωθῶσι κοινῇ συναινέσει ταύτης ἢ ἐκείνης τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων πλὴν πᾶσα γενικὴ ἢ μερικὴ τροποποίησις θέλει ἐκτελεσθῆαι τοῦλάχιστον ἓνα μῆνα μετὰ τὴν γνωστοποίησίν της.

ΤΜΗΜΑ 2.

Περὶ ἐφαρμογῆς τῶν τελῶν.

Ἄρθρον 32.

Πᾶν ὅ,τι ὁ ἀποστολεὺς γράφει ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ τηλεγραφήματός του πρὸς μεταβίβασιν διατιμᾶται, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῇ 7 παραγράφῳ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου διαλαμβανομένων.

Ἄρθρον 33.

Τὸ ἀνώτερον μῆκος λέξεώς τινος ὀρίζεται εἰς ἐπτὰ συλλαβὰς, τὸ δὲ πλεονάζον ὑπολογίζεται αὖθις ὡς ἑτέρα λέξις.

Αἱ δι' ἐνωτικῶν σημείων συνθετιμέναι ἐκφράσεις ὑπολογίζονται ὡς τόσαι λέξεις, ὅσαι τὰς σχηματίζουσιν.

Αἱ δι' ἀποστροφῶν κεχωρισμέναι λέξεις ὑπολογίζονται ὡς τόσαι αὐτοτελεῖς.

Τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων καὶ τῶν προσώπων, ὡς καὶ τὰ τῶν τοπικῶν τμημάτων, θέσεων, λεωφόρων κτλ. οἱ τίτλοι, τὰ ἐπίθετα, προθετικά μόρια καὶ προσηγορίαι, ὑπολογίζονται ὡς τόσαι λέξεις, ὅσων ἐγένετο χρῆσις πρὸς ἐκφράσιν αὐτῶν.

Οἱ ἀριθμοὶ οἱ γεγραμμένοι δι' ἀραβικῶν χαρακτήρων λογίζονται ὡς τόσαι λέξεις, ὅσας πεντάδας ἀριθμῶν περιλαμβάνουσι, πλέον μιᾶς διὰ τοὺς πλεονάζοντας.

Πᾶς μεμονωμένος χαρακτήρ, γράμμα ἢ ἀριθμὸς, λογίζεται ὡς λέξις. Ταῦτό δὲ τοῦτο γίνεται καὶ διὰ τὰς ὑποσημιουμένους κεραίας (suligné).

Τὰ σημεία, τὰ ὅποια αἱ συσκευαὶ ἐκφράζουσι δι' ἐνὸς μόνου σημείου (σημεῖα τῆς στίξεως, ἐνωτικά, ἀπόστροφος, εἰσαγωγικά, παρενθέσεις καὶ παραγράφαι) δὲν ὑπολογίζονται.

ὑπολογίζονται ὁμοῦ ὡς ἀριθμοὶ, αἱ τελεῖαι, τὰ κόμματα, αἱ διαίρετικαί γραμμαὶ αἱ χρησιμεύουσαι πρὸς σχηματισμὸν τῶν ἀριθμῶν.

Ἄρθρον 34.

Αἱ λέξεις ὑπολογίζονται ὡς ἑξῆς, διὰ τὰ διὰ στεγανογραφικῶς ἢ διὰ συνθηματικῶν χαρακτήρων τηλεγραφήματα.

Ἀπαντῆς οἱ χαρακτῆρες, ἀριθμοὶ, γράμματα ἢ σημεία, τῶν

ὁποῖων γίνεται χρῆσις εἰς τὸ στεγανογραφικὸν κείμενον προστίθενται τὸ δὲ ὅλικόν ποσόν, διακρούμενον διὰ τοῦ πέντε, διδόνειν ὡς πηλίκον τὸν ἀριθμὸν τῶν διατιμητέων λέξεων τοῦ συμβολικοῦ κειμένου. Τὸ πλεονάζον λογίζεται ὡς μία λέξις.

Ἰνὰ ἐθρεθῇ ἡ ὅλικός ἀριθμὸς τῶν λέξεων τοῦ τηλεγραφήματος προστίθενται αἱ εἰς συνήθη γλώσσαν λέξεις τῆς ἐπιγραφῆς, τῆς ἀπογραφῆς καὶ τοῦ κειμένου, ὅσας ὑπάρχῃ τοιοῦτον μὴ συμβολικόν. Ὁ δὲ ὑπολογισμὸς γίνεται κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 35.

Τὸ ὄνομα τοῦ Τηλεγραφείου τῆς ἀποστολῆς, ἡ χρονολογία, ἡ ὥρα καὶ τὰ λεπτά τῆς καταθέσεως διαβιβάζονται αὐτεπαγγέλτως εἰς τὸν ἀποδέκτην.

Ἄρθρον 36.

Πᾶν ἐπανορθωτικὸν ἢ συμπληρωματικὸν τηλεγράφημα, καὶ ἐν γένει πᾶσα κοινοποίησις ἀνταλλάσσομένη μετὰ τινος τηλεγραφείου, ἀφωρῶσα τηλεγράφημα μεταβιβασθῆν ἢ μεταβιβαζόμενον, διατιμᾶται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐκτός ἂν ἡ κοινοποίησις αὕτη καθίσταται ἀναγκαία ἐνεκεν λάθους τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 37.

Τὸ τέλος ὑπολογίζεται κατὰ τὴν εὐθυνωτέραν ὁδὸν μεταξὺ τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ τηλεγραφήματος.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ὑποχρεούνται ν' ἀπορεύωσιν, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, τὰς μεταβολὰς τῶν τελῶν, αἱ ὁποῖαι ἤθελον προκύψαι ἐκ τῆς διακοπῆς τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑποβρυχίων γραμμῶν.

ΤΜΗΜΑ 3.

Περὶ εἰδικῶν τελῶν.

Ἄρθρον 38.

Τὸ τῆς ἀνστάσεως τέλος εἶναι ἴσον πρὸς τὸ τοῦ τηλεγραφήματος.

Ἄρθρον 39.

Τὸ τέλος τῶν προπληρωμένων ἀπαντήσεων καὶ τηλεγραμμάτων ἐπιστροφῆς (dépêches de retour) τῶν διευθυνθησομένων εἰς ἄλλο τηλεγραφεῖον ἢ τὸ τῆς καταγωγῆς τοῦ ἀρχικοῦ τηλεγραφήματος, ὑπολογίζεται κατὰ τὸ τιμολόγιον τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν χρῆσει μεταξὺ τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς τῆς ἀπαντήσεως ἢ

τοῦ τῆς ἐπιστροφῆς τηλεγραφήματος καὶ τοῦ τόπου τῆς ἀποδοχῆς.

Ἄρθρον 40.

Τὰ πρὸς πολλοὺς ἀποδέκτας διευθυνόμενα τηλεγραφήματα ὡς καὶ τὰ πρὸς ἓνα μόνον, ὁσάκις ἀποστέλλονται εἰς διάφορα μέρη, ἐν αἷς ὑπάρχουσι διάφορα τηλεγραφεῖα, διατιμῶνται ὡς τόσα χωριστὰ τηλεγραφήματα.

Τὰ πρὸς πολλοὺς, ἐν τῷ αὐτῷ μέρει, διευθυνόμενα τηλεγραφήματα, ὡς καὶ τὰ πρὸς ἓνα μόνον, ἀλλ' εἰς πολλὰς κατοικίας, μετὰ ἢ ἀνευ ταχυδρομικῆς ἀποστολῆς, λογίζονται ὡς ἓν μόνον τηλεγράφημα. Εἰσπράττονται δὲ, ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων, λόγῳ δικαιώματος ἀντιγράφων, ἔαν γίνωσι τοιαῦτα, ὡσάκις ἡμῖς φράγκον, ὅση εἰσὶν οἱ ἀποδέκται πλὴν ἑνός.

Ἄρθρον 41.

Εἰσπράττεται διὰ πᾶν ἀντίγραφον, ἐκδιδόμενον συμφώνως πρὸς τὸ 22 ἄρθρον, ὠρισμένον τέλος ἡμισέως φράγκου.

Ἄρθρον 42.

Τὰ ἐπὶ συστάσει τηλεγραφήματα, τὰ προωρισμένα ν' ἀποσταλῶσι ταχυδρομικῶς ἢ νὰ κατατεθῶσιν ἐν ταχυδρομικῷ σταθμῷ (*poste restante*) προπληρώνονται ὑπὸ τοῦ τῆς ἀρτίσεως τηλεγραφείου ὡς ἐπιστολαὶ ἐπὶ συστάσει.

Τὸ τῆς καταγωγῆς τηλεγραφείου εἰσπράττει τὰ κατωτέρω συμπληρωματικὰ τέλη.

Ἡμῖς φράγκον, διὰ τὰ τηλεγραφήματα τὰ προωρισμένα νὰ κατατεθῶσι ἐν ταχυδρομικῷ σταθμῷ (*poste restante*).

Ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ τηλεγραφείου, ἢ ν' ἀποσταλῶσι ταχυδρομικῶς ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους, τὸ ὅποιον ἐνεργεῖ τὴν ἀποστολὴν.

Ἐν φράγκον, διὰ τὰ τηλεγραφήματα τὰ προωρισμένα ν' ἀποσταλῶσι ταχυδρομικῶς ἐκτὸς τῶν ὁρίων, ἀλλ', ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

Δύω καὶ ἡμῖς φράγκα, διὰ τὰ προωρισμένα ν' ἀποσταλῶσι πέραν αὐτῶν.

Τὰ μὴ ἐπὶ συστάσει τηλεγραφήματα ἀποστέλλονται ὡς συνήθεις ἐπιστολαὶ ὑπὸ τοῦ τῆς ἀρτίσεως τηλεγραφείου. Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἀποδέκτου, οὐδενὸς συμπληρωματικοῦ τέλους εἰσπραττομένου ὑπὸ τοῦ τῆς καταγωγῆς τηλεγραφείου.

Ἄρθρον 43.

Τὸ τέλος τῶν μετὰ τῶν ἐν πλῶν διατεινόμενων πλοίων ἀνταλλαττομένων τηλεγραφημάτων διὰ σημειοφόρων (*Sémaphores*)

θέλει ὁρισθῇ συμφώνως πρὸς τοὺς γενικοὺς κανόνες τῆς παρούσης συνθήσεως, ἐπιφυλασσομένων ἐκτοῖς τῶν συμβαλλομένων κρατῶν, τὰ ὅποια θέλουσιν ὀργανώσαι τὸν τρόπον τοῦτον τῆς ἀνταποκρίσεως, τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ὁρίσῃσι κατὰ τὸ δοκοῦν τὸ τέλος τῆς ἀπὸ πλοίου εἰς τοὺς σημειοφόρους διαβιβάσεως τῶν τηλεγραφημάτων.

ΤΜΗΜΑ 4.

Περὶ εἰσπράξεως τελῶν.

Ἄρθρον 44.

Τὰ τηλεγραφικὰ τέλη εἰσπράττονται κατὰ τὴν ἀποστολὴν. Εἰσπράττονται ὅμως κατὰ τὴν ἀρτίξιν παρὰ τοῦ ἀποδέκτου.

α) Τὸ τέλος τῶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, μέσον τῶν σημειοφόρων, ἀποστελλομένων τηλεγραφημάτων.

β) Τὸ συμπληρωματικὸν τέλος τῶν πρὶν *ἔξακολουθῆσαι* (*faire suivre*) τηλεγραφημάτων.

γ) Τὸ συμπληρωματικὸν τέλος τῶν πληρωμένων ἀπαντήσεων τῶν ὅποιων αἱ λέξεις ὑπερβαίνουν τὰς προπληρωθείσας καὶ

δ) Τὰ τῆς μεταφορᾶς ἔσοδα πέραν τῶν τηλεγραφικῶν σταθμῶν, διὰ μέσου ταχυτέρου τοῦ ταχυδρομείου, εἰς τὰ κράτη ἐν οἷς διοργανώθη τοιαύτη τις ὑπηρεσία.

Δύναται ὅμως ὁ ἀποστολεὺς τηλεγραφήματος ἐπὶ συστάσει ν' ἀποστείλῃ ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τὸ τηλεγράφημά του καταβῆταιν ποσότητὰ τινα ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ τῆς καταγωγῆς γραφείου, ἐπιφυλασσομένης μεταγενεστέρως ἐκκαθαρίσεως. Διὰ τοῦ τῆς ἐπιστροφῆς τηλεγραφήματος γνωστοποιεῖται ἡ δαπανηθεῖσα ποσότης.

Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰς ἃς πρέπει νὰ εἰσπραχθῇ τέλος τι κατὰ τὴν ἀρτίξιν, τὸ τηλεγράφημα δὲν ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἀποδέκτην ἀνευ προηγουμένης πληρωῆς τῶν ὀφειλομένων.

ΤΜΗΜΑ 5.

Περὶ ἀτελείας.

Ἄρθρον 45.

Τὰ τηλεγραφήματα τ' ἀφορῶντα τὴν διεθνῇ τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν διαβιβάζονται ἐλεύθερα τηλεγραφικοῦ τέλους διὰ τοῦ τηλεγραφικοῦ συμπλέγματος αὐτῶν.

ΤΜΗΜΑ 6.

Περὶ ἐπιστροφῆς τηλεγραφικῶν τελεῶν.

Ἄρθρον 46.

Ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἀποστολὴν τὸ τέλος, ὑπὸ τοῦ Κράτους τὸ ὁποῖον εἰσέπραξεν αὐτὸ, τηλεγραφικῶν τινος τοῦ ὁποῖου ἡ μεταβίβασις δὲν ἐπραγματοποιήθη, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἀπὸ τ' ἄλλα Κράτη ἀπαιτήσεως αὐτοῦ, ἐὰν ὑπάρχῃ λόγος πρὸς τοῦτο.

Ἄρθρον 47.

Ἐπιστρέφεται εἰς τὴν ἀποστολὴν ὑπὸ τοῦ εἰσπράξαντος αὐτὸ Κράτους, ἐπιφυλασσομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπὸ τ' ἄλλα Κράτη ἀπαιτήσεως, ἐὰν ἡ ἀφορμὴ, ὁλόκληρον τὸ τέλος τηλεγραφικῶν τινος ἐπὶ συστάσει, ὅπερ ἐνεκα μεγάλης βραδύτητος ἢ σπουδαίων σφαλμάτων κατὰ τὴν μεταβίβασιν δὲν ἐξεπλήρωσεν ἐντελῶς τὸν σκοπὸν του, ἐκτὸς ἂν τὸ λάθῃς ἢ ἡ βραδύτης προέλθῃ ἐκ Κράτους ἢ ἰδιωτικῆς ἐταιρίας μὴ παραδεχθείας τὰς τῆς παρούσης συμβάσεως διατάξεις.

Ἄρθρον 48.

Πᾶσα ἀπαίτησις πρέπει νὰ υποβάλληται ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως τοῦ τέλους.

Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται εἰς δέκα μῆνας διὰ τὰς ἀνταλλασσομένας ἀνταποκρίσεις μετὰ τῶν ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης κειμένων χωρῶν.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

Περὶ διεθνῶν λογαριασμῶν

Ἄρθρ. 49.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ὑπόκεινται εἰς ἀμοιβαίαν λογοδοσίαν διὰ τὰ παρ' ἐκάστου αὐτῶν εἰσπραχθέντα.

Τὰ λόγῳ ἀντιγραφῆς ἢ ἀποστολῆς πέραν τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν, ἀνέκουσιν εἰς τὸ Κράτος τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε τὸ ἀντίγραφον ἢ ἐνήργησε τὴν ἀποστολὴν.

Ἐκαστον Κράτος πιστώνει τὸ ὅμορον του Κράτος μὲ τὸ ποσὸν τῶν τελεῶν τῶν τηλεγραφικῶν τῶν ὁποῖα τῷ μετεβίβασεν, ὑπολογιζομένων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὁρίου τῶν δύο τούτων Κρατῶν μέχρι τοῦ προορισμοῦ.

Τὰ τέλη ταῦτα δύνανται ἐκ συμφώνου νὰ κανονισθῶσιν ἐπὶ τῇ ἐάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τηλεγραφικῶν, τὰ ὁποῖα διέλθον τὸ ὅριον τοῦτο καὶ μὴ λαμβανομένου ὑπ' ὕψους τοῦ ἀριθμοῦ τῶν

λέξεων καὶ τῶν συμπληρωματικῶν ἐξόδων.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὰ μερίσματα τοῦ ὁμοῦ Κράτους ὡς καὶ ἐκάστου τῶν ἐπομένων Κρατῶν, ὑπολογίζονται κατὰ μέσον ὅρον κατ' ἀντιμωλίαν προσδιοριζόμενα.

Ἄρθρ. 50.

Τὰ προκαταβολικῶς εἰσπραχθέντα τέλη, διὰ συμπληρωμένας ἀπαντήσεις καὶ διὰ συστατίν, διανέμονται μεταξὺ τῶν διαφόρων Κρατῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρου ἁρθρου, χαρακτηριζομένων ἐν τοῖς λογαριασμοῖς τῶν ἀπαντήσεων καὶ τῶν τηλεγραφικῶν τῆς ἐπιστροφῆς ὡς συνήθων τηλεγραφικῶν, ἀποστελλομένων ὑπὸ τοῦ Κράτους τὸ ὁποῖον εἰσέπραξε τὸ τέλος.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ μεταβίβασις δὲν ἐγένετο, τὸ τέλος μένει ἐν τῷ γραφεῖν τὸ ὁποῖον τὸ εἰσέπραξεν, ἐπιφυλασσομένων τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀποστολέως.

Ἄρθρ. 51.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἰανδήποτε τηλεγράφημα μετεβιβάσθῃ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἢ δι' ἐκείνης ἐπὶ τῇ ἐάσει τῆς ὁποίας διετιμῆθη, ἡ διαφορὰ τοῦ τέλους καταλογίζεται εἰς ἕαρος τοῦ γραφεῖου, τὸ ὁποῖον ἐνήργησε τὴν δι' ἄλλης ὁδοῦ μεταβίβασιν του.

Ἄρθρ. 52.

Ὁ ἀμοιβαῖος κανονισμὸς τῶν λογαριασμῶν γίνεται κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.

Ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ἡ ἐξόφλησις γίνεται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας.

Ἄρθρ. 53.

Ἡ ἐκ τῆς ἐκκαθάρσεως ὀφειλὴ πληρώνεται εἰς νόμισμα κυκλοφοροῦν εἰς τὸ Κράτος ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου ἐβαιοῦται αὕτη.

ΤΙΤΛΟΣ Ε'.

Γενικαὶ διατάξεις.

ΤΜΗΜΑ 1.

Συμπληρωματικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 54.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως θέλουσι συμπληρωθῇ καθόσον ἀφορᾷ τοὺς λεπτομερεῖς κανόνας τῆς διεθνούς υπηρεσίας διὰ κοινοῦ κανονισμοῦ, συνταχθησέμενου ἐκ συμφώνου μεταξὺ τῶν τηλεγραφικῶν διεθνέσεων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τούτου θέλουσι τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἅμα καὶ ἡ παρούσα σύμβασις· δύνανται δὲ ἐν πάσῃ ἐποχῇ νὰ τροπολογηθῶσι, κοινῇ συμφωνίᾳ τῶν μνησθεῖσων διευθύνσεων.

Ἄρθρ. 55.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ὅποιον, δυνάμει τοῦ 5ῦ ἄρθρου, συγκατηθήσεται ἡ τελευταία Σύνοδος, θέλει λάβει τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ἐκτελέσεως ὅπως ἐπενεχθῶσι, κοινῇ συμφωνίᾳ, αἱ ἀπαιτούμεναι τροπολογίαι εἰς τὸν κανονισμόν.

Πᾶσα πρὸς τροπολογίαν αἰτησις θέλει ἀπευθύνεσθαι πρὸς τὴν διεύθυνσιν ταύτην, ἡ ὁποία θέλει συμβουλευθῇ ἁπάτας τὰς λοιπὰς, καὶ ἀφοῦ τύχῃ τῆς ἐμοθίου συγκαταθέσεως των, θέλει δημοσιεύσει τὰς παραδειχθείσας μεταβολάς, προσδιορίζουσα τὸν χρόνον τῆς ἐφαρμογῆς των.

ΤΜΗΜΑ 2.

Σύνοδοι καὶ ἀμοibaίαι κοινοποιήσεις.

Ἄρθρ. 56.

Ἡ παρούσα σύμβασις θέλει υποβάλλεσθαι εἰς περιοδικὰς ἀναθεωρήσεις, καθ' ἃς ἅπασαι αἱ συμπράξασαι Δυνάμεις θέλουσιν ἀντιπροσωπεύεσθαι.

Πρὸς τοῦτο ἀλληλοδιαδόχως θέλουσι συγκροτεῖσθαι συνδιασκεύαις, ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐκάστου τῶν συμβαλλομένων κρατῶν, μεταξὺ τῶν ἀπεσταλμένων τῶν μνησθέντων κρατῶν.

Ἡ πρώτη Σύνοδος θέλει συγκροτηθῇ ἐν Βιέννῃ τῷ 1868 ἔτει.

Ἄρθρ. 57.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη, ὅπως ἐξασφαλίσωσι τὴν καλὴν διοίκησιν τῆς κοινῆς ὑπηρεσίας διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν τακτικῶν κοινοποιήσεων, ὑποχρεοῦνται νὰ μεταδιδίδωσιν ἀμοιβαίως ἅπαντα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα τῆς ἐσωτερικῆς τῶν διοικήσεως καὶ νὰ κοινοποιῶσιν ἀλλήλοις ἁπάτας τὰς τελειοποιήσεις αἱ ὁποῖαι ἤθελον εἰσαχθῇ.

Ἐκαστον αὐτῶν θέλει πέμπει κατ' εὐθείαν εἰς ὅλα τ' ἄλλα.

1.) Τηλεγραφικῶς.

Τὴν ἄμεσον εἰδοποίησιν περὶ τῆς διακοπῆς γραμμῆς τινος, ἐπισυναβάσει ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας ἢ εἰς τὰς γραμμὰς τῶν κρατῶν καὶ ἰδιωτικῶν ἐταιριῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀνταπόκρισις μεθ' ἑκάστης τῶν συμβαλλομένων ἐπικρατειῶν ἐνεργεῖται μὲσον αὐτῆς.

2.) Ταχυδρομικῶς.

Τὴν εἰδοποίησιν ὅλων τῶν μέτρων τῶν ἀφορώντων τὴν σύστασιν νέων γραμμῶν, τὴν κατάργησιν τῶν ὑπαρχουσῶν, τὴν ἐναρξιν, κατάργησιν καὶ τροποποίησιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν γραφείων, τῶν περιλαμβανομένων ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας ἢ ἐπὶ τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν τῶν Κρατῶν ἢ ἑταιριῶν τῶν ὀριζομένων εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον.

Κατὰ τὴν ἐναρξιν ἐκάστου ἔτους, στατιστικὸν πῖνακα τῆς κατὰ τὸ πηλὸν κινήσεως τῶν τηλεγραφημάτων ἐπὶ τοῦ τηλεγραφικοῦ αὐτοῦ συμπλέγματος καὶ χάρτην τοῦ συμπλέγματος τούτου, καταρτιζόμενον καὶ διαγραφόμενον τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἐν λόγῳ ἔτους.

Τέλος τὰς ἐγκυκλίους καὶ ὁδηγίας τῆς ὑπηρεσίας καθ' ὅσον αὗται δημοσιεύονται.

Ἄρθρ. 58.

Ἐπίσημος χάρτης τῶν τηλεγραφικῶν συγκαταγωνιῶν θέλει σχεδιασθῇ καὶ δημοσιευθῇ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς διοικήσεως, ὑποβαλλόμενος εἰς περιοδικὰς ἀναθεωρήσεις.

ΤΜΗΜΑ 3.

Περὶ ἐπιφυλάξεων.

Ἄρθρον 59.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἐπιφυλάσσονται ἀμοιβαίως εἰς ἑαυτὰ τὸ δικαίωμα νὰ λαβῶσιν ἰδιαιτέρως μεταξὺ τῶν ἰδίων μέτρων πάσης φύσεως ἐπ' ἐκείνων τῶν ἀντικειμένων τῆς ὑπηρεσίας τὰ ὅποια ὄν ἐνδιαφέρουσιν ἅπαντα τὰ Κράτη, ἰδίως δὲ περὶ σχηματισμοῦ τῶν τιμολογίων, περὶ παραδοχῆς συσκευῶν ἢ ἰδιαιτέρων σημείων μεταξὺ ὀρισμένων μερῶν καὶ ἐν ὀρισμέναις περιστάσεσιν.

Περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τῶν τηλεγραφηματοσήμων.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν τελῶν κατὰ τὴν ἀφίξιν.

Περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἀφορώσης τὴν ἐπίδοσιν τῶν τηλεγραφημάτων εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄν.

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἀτελείας ἐπὶ τῶν τῆς ὑπηρεσίας τηλεγραφημάτων, τῶν ἀφορώντων τὴν μετεωρολογίαν καὶ πᾶν ἄλλο ἀντικείμενον τοῦ δημοσίου συμφέροντος.

ΤΜΗΜΑ 4.

Περὶ προσχωρήσεων.

Ἄρθρον 60.

Τὰ Κράτη, τὰ ὅποια δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν, θέλουσι γίνεαι δεκτὰ, τῇ αἰτήσῃ των, νὰ προσχωρῇ σὺν εἰς αὐτήν.

Ἡ προσχώρησις δ' αὕτη θέλει γνωστοποιεῖσθαι διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, εἰς ἑκάστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν εἰς τὸ ὅποιον ἤθελε γίνεαι ἡ τελευταία συνδιάσκεψις, καὶ διὰ τοῦ Κράτους τούτου εἰς τὰ λοιπὰ.

Ἡ προσχώρησις αὕτη θέλει ἐπισύρει αὐτοδικαίως ἀποδοχὴν ἀπάντων τῶν ὄρων καὶ παροχῶν ἀπάντων τῶν πλινονακτημάτων τῶν διομολογηθέντων διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 61.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιβάλλωσιν, ὅσον τὸ δυνατόν τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως εἰς τὰς προνομιστοῦχος ἑταιρίας ἐναερίων ἢ ὑποβρυχίων τηλεγραφικῶν γραμμῶν καὶ διαπραγματευθῶσι μὲ τὰς ὑπαρξούσας ἑταιρίας ἀμοιβαίαν ἐλαττωσιν τῶν τιμολογίων, ἐὰν ᾖται ἀνάγκη.

Δὲν θέλουσι δὲ συμπεριληφθῇ, ἐπ' οὐδεμίᾳ περιπτώσει, εἰς τὸ διειδνὲς τιμολόγιον.

1.) Τὰ τηλεγραφεῖα τῶν κρατῶν καὶ ἰδιωτικῶν ἑταιριῶν, τὰ ὅποια δὲν θέλουσι ποσῶς παραλεχθῇ τὰς ὑποχρεωτικὰς καὶ ἀμοιωματικούς κανονιστικὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως.

2.) Τὰ τηλεγραφεῖα τῶν ἑταιριῶν, τῶν σιδηροδρόμων ἢ ἄλλων ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ἐγκαταστημένων ἐπὶ τοῦ ἡπειρωτικοῦ ἐδάφους τῶν συμβαλλομένων ἢ προσχωρησάντων Κρατῶν, ἂν δι' αὐτὰ ὑπάρχῃ συμπληρωματικὸν τέλος.

ΤΜΗΜΑ 5.

Περὶ ἐκτελέσεως.

Ἄρθρον 62.

Ἡ παρούσα σύμβασις τεθῇσεται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 1 ἰανουαρίου 1866 καὶ διαμενεῖ ἐν ἰσχύϊ ἐπ' ἀορίστῳ χρόνῳ καὶ μέχρι τῆς λήξεως ἐνὸς ἔτους, ἀρ' ἧς ἤθελε γίνεαι ἡ περὶ πρὸς αὐτῆς δηλοποίησις.

Ἄρθρον 63 καὶ τελευταῖον.

Ἡ παρούσα σύμβασις κυρωθήσεται καὶ αἱ ἐπικυρώσεις αὐτῆς ἀνταλλαχθῶσονται ἐν Παρισίοις, εἰς ὅσας οἷον τε βραχυτέραν προθεσμίαν.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ ἀμοιβαῖοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν αὐτὴν καὶ ἔθεντο τὰς ἐαυτῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο ἐν Παρισίοις 1865.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Τοῦ Σχεδίου τῆς Συμβάσεως.

Πῶς τῶν ὁρισθέντων τελῶν πρὸς καταρτισμὸν τῶν διεθνῶν τιμολογίων εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ 31 ἁρθροῦ τῆς ἐν Παρισίοις σήμερον ὑπογραφείσης συμβάσεως.

Α.

Τὸ/η μέρος τῶν ἄλλων τηλεγραφεῶν.

(Τέλος τῶν ἄλλων τηλεγραφεῶν εἶναι τὸ πρόσθετον ἐκαστῇ ἐπιγραφῇ διὰ τὰ τηλεγραφεύματα τὰ ἐκ τῶν γραμμῶν τῆς πηγῶντα ἢ πρὸς αὐτὰ ἀπευθυνόμενα).

Ἐπίκλησις τῶν Κρατῶν	Ἐνδείξεις τῶν ἀνταποκρίσεων	Τέλος		Παρατηρήσεις
		Fr	C.	
ΑἰΤΙΤΙΑ.	Διὰ τὰς ἀνταλασσόμενας ἀνταποκρίσεις μὲθ' ὅλων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν	3	..	Διὰ πᾶν τηλεγράφημα δι-ερχόμενον τὰ ὁμοσπονδία Ἀυστρο-Γερμανικὰ κράτη τὸ τέλος τοῦτο εἶναι κοι-νὸν μεταξὺ αὐτῶν.
ΒΑΔΗ.	Διὰ τὰς διερχομένας ἀνταποκρίσεις τὰ ὁμοσπονδία Ἀυστρο-Γερμανικὰ κράτη Δι' ὅλας τὰς ἄλλας ἀνταποκρίσεις	3	..	ὡς ἀνωτέρω.
		1	..	

ΒΑΥΑΡΙΑ.	Διὰ τὰς διεργασμένας ἀνταποκρίσεις τὰ ὑπόσπονδα Αὐстро-Γερμανικά κράτη	3 ..	Ὡς ἀνωτέρω
ΒΕΛΓΙΚΗ.	Δι' ὅλας τὰς ἄλλας ἀνταποκρίσεις	1 ..	
ΔΑΝΙΑ.	Διὰ τὰς ἀνταλλασσόμενας ἀνταποκρίσεις μετὰ τῆς Δανιμαρκίας, Νορβηγίας, Πρωσίας καὶ Σουηδίας..	1 50	
ΙΣΠΑΝΙΑ.	Δι' ὅλας τὰς ἄλλας	1 ..	
	Δι' ὅλας τὰς ἀνταποκρίσεις τῆς	1 50	
	Διὰ τὰς ἀνταλλασσόμενας ἀνταποκρίσεις μετὰ τῆς Δανιμαρκίας, Ἰταλίας, Νορβηγίας, Σουηδίας καὶ τῶν ὑπόσπονδων Αὐстро-Γερμανικῶν κρατῶν, ἐξαιρουμένης τῆς Πρωσίας	3 ..	
	Δι' ὅλας τὰς ἄλλας	2 50	
ΓΑΛΛΙΑ.	Δι' ὅλας τὰς ἀνταλλασσόμενας ἀνταποκρίσεις μετὰ τῆς Δανιμαρκίας, Ἑλλάδος, Νορβηγίας, Πρωσίας, Σουηδίας, Τουρκίας (Εὐρωπαϊκῆς) καὶ μετὰ τῶν ὑπόσπονδων Αὐстро-Γερμανικῶν κρατῶν	3 ..	
	Δι' ὅλας τὰς ἄλλας, συμπεριλαμβανομένων εἰς ταύ- τας καὶ τῶν μετὰ τῶν Κάτω Χωρῶν καὶ τῆς Βυτεδάργης ἀνταποκρίσεων	2 ..	
ΕΛΛΑΣ.	Δι' ὅλας αὐτῆς τὰς ἀνταποκρίσεις	1 ..	

ΑΝΟΒΕΡΟΝ.	Δι' ὅλας αὐτῆς τὰς ἀνταποκρίσεις	3 ..	Κοινὸν τέλος μετὰ τῶν ἄλλων ὑπόσπονδων Αὐ- στρο-Γερμανικῶν χωρῶν.
ΙΤΑΛΙΑ.	Δι' ὅλας αὐτῆς τὰς ἀνταποκρίσεις	3 ..	
ΝΟΡΒΕΓΙΑ.	Δι' ὅλας αὐτῆς τὰς ἀνταποκρίσεις	2 ..	
ΚΑΤΩ ΧΩΡΑΙ.	Διὰ τὰς διεργασμένας ἀνταποκρίσεις τὴν Γερμανί- κὴν ὑπόσπονδον	3 ..	
	Διὰ τὰς ἀνταλλασσόμενας ἀνταποκρίσεις μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ Σουηδίας, διὰ τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Γαλλίας	.. 50	Ὡς ἀνωτέρω.
	Δι' ὅλας τὰς ἄλλας ἀνταποκρίσεις	1 ..	
ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ.	Δι' ὅλας αὐτῆς τὰς ἀνταποκρίσεις	3 ..	
ΠΡΩΣΙΑ.	Διὰ τὰς διεργασμένας ἀνταποκρίσεις τὰ ὑπόσπονδα Γερμανικά κράτη	3 ..	Τέλος κοινὸν μετὰ τῶν ἄλλων ὑπόσπονδων κρα- τῶν.
	Δι' ὅλας τὰς ἄλλας	2 50	
ΡΩΣΙΑ (Εὐρωπαϊκῆς)	Διὰ τὰς μεθ' ὅλων τῶν συμβαλλομένων κρατῶν ἀνταποκρίσεις αὐτῆς, ἐξαιρείται τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας	5 ..	Τὸ τέλος ἀναθάνει εἰς 8 εἰρήνη διὰ τοὺς ἑαυτοὺς τοῦ Καυκάσου.
ΣΑΞΩΝΙΑ.	Δι' ὅλας αὐτῆς τὰς ἀνταποκρίσεις	3 ..	Τέλος κοινὸν μετὰ τῶν ἄλ- λων ὑπόσπονδων κρατῶν.

ΣΟΥΗΔΙΑ.	Δι' ὅλας αὐτὰς τὰς ἀνταποκρίσεις ..	3 ..	
ΕΛΒΕΤΙΑ.	Δι' ὅλας αὐτὰς τὰς ἀνταποκρίσεις ..	1 ..	
ΤΟΥΡΚΙΑ (Εὐρωπαϊκὴ).	Διὰ τὰς μεθ' ὅλων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἀνταποκρίσεις αὐτῆς, ἐξαιρέσει τῆς Ῥωσσίας ..	4 ..	Μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν χγεμένων Μολδο-βλαχίας καὶ Σερβίας.
ΒΥΡΕΜΒΕΡΓΙΗ καὶ ΝΟΒΕΝΤΖΟΛΛΕΡΝ.	Διὰ τὰς διερχομένας ἀνταποκρίσεις, τὰ ὁμόσπονδα Αὐстро-Γερμανικὰ Κράτη .. Διὰ τὰς ἀνταλλασσομένας ἀνταποκρίσεις μετὰ τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Ἑλβετίας ..	3 .. 1 ..	Τέλος κοινὸν μετὰ τῶν ἄλλων ὁμόσπονδίων κρατῶν. Τὸ τέλος τοῦ ἐνὸς πράγ-κου ὡς πρὸς τὴν Γαλλίαν, εἶναι κοινὸν μετὰ τῶν ἄλλων ὁμόσπονδων κρατῶν.

Β'.
Τέλη διαβάσεως

(Τέλος διαβάσεως εἶναι τὸ προσήκον ἐκαστῇ ἐπικρατείᾳ διὰ τὰς διερχομένας ἀνταποκρίσεις τὸ ἔδαφος αὐτῶν.)

Ἐπίκλησις τῶν Κρατῶν	Ἐνδεῆς τῶν ἀνταποκρίσεων	Τέλος		Παρατηρήσεις
		Fr	C.	
ΑΥΣΤΡΙΑ.	Δι' ὅλας τὰς ἀνταποκρίσεις καὶ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις ..	3 ..		Δι' ἑκαστὸν τηλεγράφημα διερχόμενον τὰ ὁμόσπονδα Αὐстро-Γερμανικὰ Κράτη τὸ τέλος τοῦτο εἶναι κοινὸν μετὰ τῶν αὐτῶν.
ΒΑΣΗ.	Δι' ὅλας τὰς ἀνταποκρίσεις τὰς διερχομένας τὰ ὁμόσπονδα Αὐстро-Γερμανικὰ Κράτη, καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις ..	3 ..		ὡς ἀνωτέρω.
ΒΑΛΑΡΙΑ.	Διὰ τὰς διερχομένας ἀνταποκρίσεις τὰ ὁμόσπονδα Κράτη, καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις ..	3 ..		ὡς ἀνωτέρω.
	Δι' ὅλας τὰς ἄλλας ..	1 ..		

ΒΕΛΓΙΚΗ.	Διὰ τὰς ἀνταλλασσόμενας ἀνταποκρίσεις παρὰ τῆς Γαλλίας μετὰ τῶν Κάτω Χωρῶν ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ Ἑλβετίας ἐξ ἄλλου μέρους...	50	
	Δι' ὅλας τὰς ἄλλας ἀνταποκρίσεις καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις ..	1	
ΔΑΝΙΑ.	Δι' ὅλας τὰς ἀνταποκρίσεις καὶ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὑπο-βρυχίων γραμμῶν ..	1	50
ΙΣΠΑΝΙΑ.	Διὰ τὰς προεγχομένας ἀνταποκρίσεις ἐκ τῆς Δανίας, Γαλλίας, Νορβηγίας, Σουηδίας καὶ τῶν παρασπώντων Κρατῶν τὴν Αὐстро-Γερμανικὴν Ὁμοσπονδίαν, ἐξαιρουμένης τῆς Πρωσίας, καὶ τὰς εἰς τὰ αὐτὰ μέρη διευθυνόμενας ..	3	
	Διὰ τὸς ἀνταλλασσόμενας ἀνταποκρίσεις μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ Πορτογαλλίας. ..	2	
	Δι' ὅλας τὰς ἄλλας ἀνταποκρίσεις ..	2	50
ΓΑΛΛΙΑ.	Διὰ τὰς ἀνταλλασσόμενας ἀνταποκρίσεις ..	..	
	1. Μετὰ τῶν τῆς Ἰταλίας ἐξ ἑνὸς, καὶ τῆς Ἰσπανίας καὶ Πορτογαλλίας ἐξ ἄλλου ..	..	
	2. Μετὰ τῶν τῆς Βελγικῆς καὶ τῶν Κάτω Χωρῶν ἐξ ἑνὸς, καὶ ἐξ ἄλλου μέρους μετὰ τῶν ὅλων ..	..	

ΕΛΛΑΣ.	τῶν ἄλλων Κρατῶν, διὰ τῶν ὁρίων τῆς Γερμανίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἑλβετίας ..	2	..	Τὸ διαστατικὸν τέλος τῆς Κορσικῆς ὡρίσθη εἰς 1 γρ. λευγαφρέματα.
	Δι' ὅλας τὰς ἄλλας ἀνταποκρίσεις, καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις ..	3	..	Δὲν διαβιβάζονται τὰ τηλεγραφήματα.
ΑΝΟΒΕΡΟΝ.	Δι' ὅλας τὰς ἀνταποκρίσεις καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις ..	3	..	Τὸ τέλος κοινὸν μετὰ τῶν ἄλλων ὁμοσπονδικῶν κρατῶν ..
ΙΤΑΛΙΑ.	Δι' ὅλας τὰς ἀνταλλασσόμενας ἀνταποκρίσεις μετὰ τῶν ὁρίων τῆς Αὐστρίας, τῆς Γαλλίας καὶ Ἑλβετίας ..	1	..	Δὲν διέρχονται τηλεγραφήματα.
	Δι' ὅλας τὰς ἀνταποκρίσεις τὰς ἀνταλλασσόμενας μετὰ τῶν ὁρίων τῶν ἄλλων καὶ τοῦ Ὁθωμανικοῦ ὁρίου (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὑποβρυχίων γραμμῶν) ..	3	..	Τέλος κοινὸν μετὰ τῶν ὁμοσπονδικῶν κρατῶν.
ΝΟΡΒΗΓΙΑ.	Δι' ὅλας τὰς ἀνταποκρίσεις καὶ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις ..	..	..	Δὲν διέρχονται τηλεγραφήματα.
ΚΑΤΟ ΧΩΡΑΙ.	Δι' ὅλας τὰς ἀνταποκρίσεις καὶ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις ..	3	..	Δὲν διέρχονται τηλεγραφήματα.
ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ.	Δι' ὅλας τὰς ἀνταποκρίσεις καὶ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις ..	..	..	Δὲν διέρχονται τηλεγραφήματα.

ΠΡΩΣΣΙΑ.	Διὰ τὰς διερχομένας ἀνταποκρίσεις τὰ ὑπόσπονδα Κράτη.	3	Τέλος κοινὸν μετὰ τῶν ὑποσπονδικῶν Κρατῶν.
ΡΩΣΣΙΑ. (Εὐρωπαϊκῇ)	Δι' ὅλας τὰς ἄλλας ἀνταποκρίσεις, καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις	50	Ἡ σύμβασις ἰσχύουσα μόνον ἐν τῇ Εὐρώπῃ δὲν μνημονεύει περὶ τοῦ τῆς Ἀσίας διαβιβαστικοῦ τέλους.
ΣΑΞΩΝΙΑ.	Δι' ὅλας τὰς μετὰ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἀνταποκρίσεις, ἐκτιμᾶται τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας	5	
ΣΟΥΗΔΙΑ.	Δι' ὅλας τὰς ἀνταποκρίσεις, καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις	3	Τέλος κοινὸν μετὰ τῶν ἄλλων ὑποσπονδικῶν κρατῶν
ΕΛΒΕΤΙΑ.	Δι' ὅλας τὰς ἀνταποκρίσεις, καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις	3	
ΤΟΥΡΝΙΑ (Εὐρωπαϊκῇ).	Διὰ τὰς προερχομένας ἢ προωριζόμενας διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀνταποκρίσεις	1	
ΒΥΡΕΜΠΕΡ, ἢ καὶ ΧΟΝ-ΝΤΖΟΛΑΕΡΝ.	Δι' ὅλας τὰς ἀνταποκρίσεις, καὶ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις	2	
	Διὰ τὰς προερχομένας ἢ προωριζόμενας διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀνταποκρίσεις	3	ἢ ἀνωτέριον.

Ἐγένετο ἐν Πρωσίᾳ τὴν Ἀπριλίῳ τοῦ χιλιστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξήκοντοῦ πέμπτου ἔτους, ἵνα προσε-
τηθῇ εἰς τὸ σχέδιον τῆς Συμφωνίας καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῆς διέθνους συνόδου.

Ἐνταῦθα λαβὼν τὴν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν, ὅτι, ἐπειδὴ ὀλίγοι ἡμέραι ὑπολείπονται μέχρι τῆς λήξεως τῆς παρούσης Συνόδου, ἡ δὲ Βουλὴ πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ ἀσχοληθῇ εἰς οἰκονομικά μόνον ἔργα, ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττεται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς ἐρχομένου χρονικοῦ διαστήματος τοὺς φορολογικοὺς νόμους καὶ δόλωσιν τῶν ἐπινεχθησμένων ἐλαττώσεων ἐπὶ τοῦ τυπωθέντος καὶ διανεμηθέντος ἤδη προϋπολογισμοῦ τοῦ 1866, ὅπως ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς θυνθῇ νὰ ἐπεξεργασθῇ αὐτόν. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ εἶναι ἐπ' ἀνάγκῃ νὰ ψηφισθῇ πρὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ νομοσχέδια τινὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἰσορροπίαν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν ἵνα παραπέμψῃ εἰς τὰς ἐπιτροπὰς τὰ ἐφεξῆς ἐκκρεμὴ νομοσχέδια, α.) περὶ ἐσθκῶν, β.) περὶ εὐθύνων τῶν ὑπουργῶν γ.) περὶ Κωπαιδῶς καὶ δ.) περὶ προνομίων κτλ. νὰ συζητηθῇ δὲ κατὰ προτίμησιν τὰ ἐξῆς, α.) περὶ καταργήσεως τῆς ἀστυνομίας τῆς Ἑπτανήσου, β.) περὶ δημοτικῆς ἀφομοιώσεως αὐτῆς, γ.) περὶ διοργανώσεως τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐν Ἑπτανήσῳ, δ.) περὶ χαρτοσήμου καὶ ἐφεξῆς ἄλλα τινὰ κατεπιέγοντα ἤδη καὶ ὥριμα καταστάντα.

Ἀνταποκρίνων δὲ τινῶν, ὅτι καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀφομοιώσεως εἶναι ἐκ τῶν λίαν κατεπειγόντων καὶ δεόν νὰ προτιμηθῇ, τοῦ δὲ ὑπουργοῦ ἀπαντήσαντος, ὅτι τινὰ τῶν νομοσχεδίων, ὧν ἐζήτησε τὴν προτίμησιν, ἀφορῶσι τὴν ἀφομοίωσιν, καὶ δὲν μένει ἄλλο τι πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῆς εἰμὴ ἡ δικαστικὴ, περὶ τῆς σκέπτεται τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἐντὸς ὀλίγου θὰ ὑποβῇ πρὸτασιν, ἐπὶ ἧς ἕτερος, ὅτι πρὸ πάντων ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ τροποποιήσῃ τὸν κανονισμὸν τῆς, ἥδη μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑπικρατείας, καθόσον μάλιστα δεῖται καὶ ἐπιτροπῆς τινος ἰδιαίτης, εἰς ἣν νὰ παραπεμθῶν ὅλας αἱ ἐκκρεμὲς προτάσεις, αἱ τὴν Ἑπτανήσον ἀφορῶσαι καὶ μὴ προεπιτεργασθῆσαι ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἢ ἐπιτροπῆς τινος.

Εἰσπίπτος δὲ τοῦ Προέδρου, ὅτι ὁ κανονισμὸς δὲν ἀπαγορεύει τὸ νὰ παραπεμθῇ οἰαδήποτε πρότασις εἰς τὰς ἐπιτροπὰς τῆς Βουλῆς, ἕτερος ἐπρότεινε καὶ ἡ Βουλὴ παρεδύθη, ὅπως συνεταχθῇ πρὸς ὅλων μὲν τῶν προτάσεων ἐν γένει, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἀφορῶντων Ἑπτανησιακὰ ἀντικείμενα, καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς βουλευτάς. Προσέθηκε δὲ νὰ ἐκλεχθῇ ἰδίᾳ ἐπιτροπὴ ἐκ 18 μελῶν, συνισταμένη ἐξ ἡμισείας ὑπὸ ἀντιπροσώπων τῶν ἑπτά Λήτων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν δὲ ταύτην νὰ παραπεμθῶσιν αἱ ἐκκρεμὲς προτάσεις περὶ ἀφομοιώσεως, ἐφ' ὧν δὲν ἐγένετο προε-

πεξεργασία ούτε υπό του Συμβουλίου της Επικρατείας, ούτε υπό επιτροπής τινος της Βουλής.

Επί της προτάσεως ταύτης μικρά ελαβε χώραν συζήτηση, των μὲν υποστηρίζοντων, των δὲ ἀποκρουόντων τὴν ἐπιτροπὴν ὡς περιττήν. Επὶ τῆλους ἡ Βουλὴ παραδέχθη τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς 18 μελῶν κατὰ τὸ ἡμῖσι ἐκ βουλευτῶν τῆς ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ τὸ ἡμῖσι ἐξ ἑπτανησίων, ὁρίσασα ὡς χρόνον ἐκλογῆς αὐτῆς τὴν ἐπιούσαν.

Παραπέμφθησαν ὕστερον εἰς μὲν τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Οἰκονομικῶν ἡ περὶ ἑσόδων πρότασις, εἰς δὲ τὴν τῆς Δικαιοσύνης αἱ περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν δύο προτάσεις μετὰ τῶν τροπολογιῶν, καὶ εἰς τὴν τῶν δημοσίων ἔργων κτλ., τὸ νομοσχέδιον περὶ Κωπαιδός καὶ ἡ περὶ προνομίων πρότασις. Ἐχορηγήθη δὲ πρὸς ἐπεξεργασίαν αὐτῶν εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας πεντάμερος προθεσμία, καὶ εἰς τὴν τρίτην δεκάμερος.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα εἰς ἑκτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἀντὶ ἀντιβρόσεως ἡ πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Κερκύρας Σ. Παδοῦ περὶ ἀνακώσεως τῶν ἐγγραφῶν ἐν ἑπτανήσῳ.

Ἐτέθησαν εἴτα εἰς τρίτην καὶ τελευταίαν συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἀνακώσεως τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

Α'. Περί κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου Β. Διατάγματος περὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς πρώην Ἰονίου Γερουσίας, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον μόνον.

«Κυροῦνται τὸ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου ε. ε. Βασιλικὸν Διάταγμα περὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑποδεστέρων ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου τῆς πρώην Ἰονίου Γερουσίας, ἔχον ὡς ἑπείτα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 13 Μαΐου 1864 ἡμετέρου Διατάγματος.

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Γραφείου τῆς πρώην Ἰονίου Γερουσίας ὁρίζονται, ἐφ' ὅσον αὗτοι ἐξ-καλοῦνται ἐργαζόμενοι πρὸς ἐκκαθάρσιν καὶ διανομὴν τῶν ἀρχείων τῆς Ἰονίου Πολιτείας ὡς ἐξῆς.

Τῶν Βοηθῶν Α'. τάξεως ἴσος πρὸς τὸν τοῦ ὑπουργικοῦ Γραμ-

ματίως Α'. τάξεως, τῶν δὲ Βοηθῶν Β'. τάξεως ἴσος πρὸς τὸν τοῦ ὑπουργικοῦ Γραμματίως Β'. τάξεως.

Ἄρθρον 2.

Τὸ παρὸν Διάταγμα τιθεμένον εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου ε. ε. θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν, ἅμα τῇ συγκροτήσει τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Ἰανουαρίου 1865.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Κ. ΚΑΝΑΡΙΣ, Δ. ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ,
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ, ΑΡ. ΚΑΡΝΑΛΗΣ.

Β'. Περί κυρώσεως τῶν ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1864 τεσσάρων Διατάγμάτων περὶ τῆς ἐν ἑπτανήσῳ ἀστυκῆς καὶ ὑγειονομικῆς νομοθεσίας, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Κυροῦνται τὰ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1864 καὶ ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου 1865 τέσσαρα Βασιλ. Διατάγματα α) περὶ εἰσχωγῆς ἐν ἑπτανήσῳ τῆς περὶ Ἀστυκῆς καὶ ἐν γένει ἐξωτερικῆς ὑγειονομικῆς νομοθεσίας· β) περὶ τῶν ἐν ἑπτανήσῳ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν· γ) περὶ συστάσεως λοιμοκαθαρτηρίου Β'. τάξεως ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ δ) περὶ ἐπαρχιακῶν ἱατρῶν ἐν ἑπτανήσῳ, ἔχοντα οὕτω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

«Προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος διατάγματος εἰσάγεται ἐν ἑπτανήσῳ ἢ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύουσα νομοθεσία περὶ ἀστυκῆς ἐν γένει καὶ ἐξωτερικῆς ὑγειονομίας.

Ἄρθρον 2.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει ὑποβληθῇ εἰς νομοθετικὴν κύρωσιν ἅμα τῇ συγκροτήσει τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Δεκεμβρίου 1864

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Κ. ΚΑΝΑΡΙΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ,
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ, Α. ΚΑΡΝΑΛΗΣ, Δ. ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσα-
μεν καὶ διατάξασθαι.

Ἑγερσιν καὶ Ἀρχαί.

Акт 1.

Ἐνταῦς δὲκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἐν Ἐκτενήσει ὑγειονομικῶν ἀγωγῶν καθίστανται αἱ ἐξ ἧς·

Λ'. 'Υπενομαία.

Ἐν Κερκίρα μὲν α'. τάξις, ἐν Ἀργυστολίῳ Ζακύνθος καὶ Λευκάδι β'. τάξις, ἐν Ἰθάκῃ, Κυθήροις, Πάξοις, Ἀγίουρούῳ καὶ Ἀντικυθόνιοις γ'. τάξις.

B'. Υγειονομικὰ Σταθμοί.

α) Όθωνων, Ερρίκου, Μιχαήλ και Αλεξάνδρου εν Κερκίρα και τοις παρακειμένοις νησιδίοις.

6) Ἀγίας Εὐφροσίας, Ἀσσοῦ, Σάμου, Φισκαρδίου καὶ Κατω-
λέου ἐν Κεφαλληνίᾳ.

γ) Βασιλικής, Αγίου Νικίτα, Νέου Αιμίνου, Φρουρίου Άλε-
ξάνδρου και Μεγακλήριου εν Αλικάνδι καί τοις περικυκλωμένοις
νσιδίσις.

δ') Καλάμου, Χιονίου και Φρικτών εν Ιθάκη και τοις παρακειμένοις νησιδίοις.

ε) Αγίας Παλαγίας και Καφασίου εν Κυθήροις.

ε') Λάκκας κα: Λογισμός εν Ηεξάοις.

Λαμοκυβερτήσια.

Ἐν Κερκύρα Λοιμοκτονηθέντων 6. τάξεως.

Προσπεχίτ.

ἄρθρον 2.

Τὸ βυζαντινὸν Κεράραρ σύγκριται

α)	ένος δρυμνόλου α. ταξίως	μὲ μνηστῆρας	μισθόν	δραχ.	210
β)	ένος γρυμμάτιως	μὲ μνηστῆρας	μισθόν	δραχ.	140
γ)	α	ατρός	β	α	120
δ')	α	γρυμμάτιως α. ταξίως	β	α	100
ε')	α	β	6'	α	80

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου άπεφασίσμεν καί διατάσσομεν.

Άρθρ. 1.

Εντός δεκαπέντε ημερών από της δημοσίευσεως του παρόντος διατάγματος, αντί των μέχρι τοῦδε ἐν Ἑπτανήσῳ δημοσίων ιατρῶν, καθίσταται ἐν ἐκάστῃ νήτῳ ἐπαρχιακὸς ἰατρός, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τῆς 7 10bris 1852.

Άρθρ. 2.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ ἰατροὶ τῶν λοιπῶν νήσων, πλὴν τῆς Κερκύρας, ἐκτελοῦσι καὶ τὰ καθήκοντα τῶν υγειονομικῶν ἰατρῶν.

Άρθρ. 3.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει ὑποβληθῇ εἰς νομοθετικὴν κύρωσιν, ἅμα συγκροτηθείσης τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Δεκεμβρίου 1865.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Κ. ΚΑΝΑΡΙΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ,
Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ, Δ. ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ, ΑΡ. ΚΑΡΝΑΛΗΣ.

Γ'. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1865 Διατάγματος περὶ τῶν 4 ἡμερῶν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἔχον οὕτως.

Άρθρον 1.

«Κυροῦται τὸ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1865 Β. Διάταγμα περὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ψηφοφορίας πρὸς ἐκλογὴν βουλευτῶν καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου καὶ εἰς τὸ μέλλον ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.

Άρθρον 2.

Αἱ τέσσαρες ἡμέραι, καθ' ἃς διαρκεῖ ἡ ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν τῶν βουλευτῶν καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ δῆμους, εἴθε γίνονται βουλευτικαὶ καὶ δημοτικαὶ ἐκλογαί, χαρακτηρίζονται ὡς κατὰ νόμον ἐορτάσσιμοι καὶ εἰσὶ σχολασίμοι δι' ἅπαντα τὰ δημόσια γραφεῖα πλὴν τῶν ἀστυνομικῶν, τῶν ταχυδρομικῶν, τῶν υγειονομικῶν καὶ τῶν λιμενικῶν. »

Δ'. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1865 Διατάγματος περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Φρενοκομείου, ἔχον οὕτως.

Άρθρον μόνον.

«Κυροῦται τὸ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου ε. ε. Β. Διάταγμα παρὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ φρενοκομείου καὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ, ἔχον ὡς ἐξῆς. »

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ημετέρου Υπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Άρθρον 1.

Τὸ προσωπικὸν καὶ οἱ μισθοὶ τοῦ Φρενοκομείου Κερκύρας ὁρίζονται ὡς ἐξῆς.

Ἰατροχειρουργὸς Διευθυντῆς	δραχ.	230
Ἐπιστάτης	»	110
Γυναικοφύλαξ	»	70
Ἐπιστάτης τῶν ἔργων	»	60
Ἐννέα φύλακες	»	35
Μάγειρος	»	45

Άρθρον 2.

Τὸ παρὸν διάταγμα ὑποβληθήσμενον εἰς νομοθετικὴν κύρωσιν, ἅμα τῇ συγκροτήσει τῆς Βουλῆς, τίθεται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς 1 Φεβρουαρίου ε. ε.

Εἰς τὸν Ημέτερον ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἰανουαρίου 1865.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Κ. ΚΑΝΑΡΙΣ, Δ. ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ,
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ, Α. ΚΑΡΝΑΛΗΣ.

Ε'. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1864 Διατάγματος περὶ καταργήσεως τῆς θέσεως μηχανικοῦ συμβούλου ἐν Κερκύρᾳ, ἔχον ὡς ἔπεται.

Άρθρον μόνον.

«Κυροῦται τὸ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1864 Β. Διάταγμα περὶ καταργήσεως τῆς ἐν Κερκύρᾳ θέσεως Μηχανικοῦ Συμβούλου, ἔχον ὡς ἐξῆς. »

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ημετέρου Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Άρθρον 1.

Η μέχρι τουδε καθισταμένη εν Κερκύρα θέσις του Μηχανικού Συμβούλου καταργείται, τὰ δὲ καθήκοντα αὐτῆς ἐκτελοῦνται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείου διὰ τοῦ ἐν αὐτῷ τμήματος τῶν δημοσίων ἔργων.

Άρθρον 2.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει ὑποβληθῇ εἰς νομοθετικὴν κώρῳσιν ἅμα τῇ συγκροτήσει τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1864.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Δ. ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ, Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ, ΔΡ. ΚΑΡΝΑΛΗΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΤ'. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου Διατάγματος περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐν Ἑπτανήσῃ ἀρχαιοφυλακείων, ἔχον οὕτως.

Άρθρον μόνον.

«Κυροῦται τὸ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου ε. ε. Β. Διάταγμα περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐν Ἑπτανήσῃ Ἀρχαιοφυλακείων καὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ, ἔχον οὕτω.»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσομεν.

Άρθρον 1.

Οἱ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀρχαιοφυλακείων τῶν Νήσων, ἐν αἷς ὑπάρχουσιν εἰδικὰ τοιαῦτα γραφεῖα, ὁρίζονται ὡς ἐφεξῆς.

Άρθρον 2.

Ἀρχαιοφύλαξ Κερκύρας, Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου ἀνά δραχ. 180 κατὰ μῆνα, Λευκάδος δραχ. 150 κατὰ μῆνα, ἑσθλὸς ἀρχαιοφυλακείου Α'. τάξεως δραχ. 90, Β'. τάξεως δραχ. 80, Γ'. τάξεως δραχ. ἐξήκοντα, κλητὴρ δραχ. 50).

Άρθρον 3.

Τὸ παρὸν Διάταγμα, ὑποβληθὲν εἰς νομοθετικὴν κύρωσιν, ἅμα τῆς συγκροτήσεως τῆς Βουλῆς, τίθεται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς α'. Φεβρουαρίου ε. ε.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1865.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Δ. ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ, Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ, Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΡ. ΚΑΡΝΑΛΗΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Τιθεῖσθαι ὑπερὸν ὑπὸ τρίτην συζήτησιν τῆς προτάσεως περὶ διοικήσεως τῶν δήμων ἐν ἑλλάδι δημοκόμου καὶ δημογικῶν παίδων, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐγένετο ἀνευ ἀντιρρήσεως δεκτὸν τὸ 1 αὐτῆς ἄρθρον, ἔχον οὕτως.

Άρθρον 1.

«Ἐν μέτρῳ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1864 γιγνόμενης τῶν νέων δημοτικῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους χρηρίτωσιν ἐν τινὶ δήμῳ, ἕνεκα φυσικῶν ἢ νομίμων αἰτιῶν, ἡ τε θέσις τοῦ δημάρχου καὶ αἱ τῶν δημογικῶν παίδων, διατάσσεται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐντελεῦς χρηρίως αὐτῶν νέα ἐκλογή πρὸς ἀνάδειξιν τῶν προσωρινῶς κληρονομημένων εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἀρχὴν τοῦ Δήμου.»

Προκειμένου δὲ νὰ τεθῶσιν ὑπὸ συζήτησιν τὰ ἐπόμενα ἄρθρα, παρατηρήσας, ὅτι τὸ ἀπὸ συζήτησιν σχέδιον ἂν εἶναι τῆς πλειονοψηφείας, ἀλλὰ τῆς μειονοψηφείας τοῦ συμβουλίου, ἐπομένως, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ κυρίου σχεδίου καὶ οὐχὶ τῆς τοπολογίας, ὡς φυσικῶς θεωρεῖται τὸ σχέδιον τῆς μειονοψηφείας. Ἐκτὸς δὲ τούτων διίσχυρισθαι, ὅτι τὸ ἀπὸ συζήτησιν σχέδιον ἀντίκειται εἰς τὸν σκοπὸν, ὃν προέβλεπον οἱ ὑποβαλόντες τὴν ἀρχικὴν πρότασιν, ἐπρότειναν ἵνα τεθῇ ὑπὸ συζήτησιν τὸ σχέδιον τῆς πλειονοψηφείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καθόσον ἀλλῶς τε δὲν ἠρωτήθη ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως, ἂν παραδέχεται ἡ ὅχι τὸ α'. ἄρθρον.

Ἐπὶ τῶν ἐστάσεων τούτων, ἀντικρουθεισῶν ὑπὸ ἄλλων, ἐγένετο μακρὰ συζήτησις, καθ' ἣν οἱ μὲν ὑπεστήριζον, οἱ δὲ ἀντίκρουον αὐτὰς, ἐπὶ τέλους ἐγένετο δεκτὸ καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 2 καὶ 3, τροποποιηθέντα ὑπὸ τινος· ἔχουσι δὲ οὕτως.

Άρθρον 2.

«Ἐιδικὴ αὕτη ἐκλογή ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1864 γιγνόμενης νόμου, οἱ δὲ ἐκ ταύτης ἀναδειχθέντες εκπληροῦσι τὰ ἔργα τῆς θέσεως, δι' ἣν ἐξελέχθησαν, προσωρινῶς μέχρι τῆς διὰ τῶν ἐνεργηθησομένων δημοτικῶν ἐκλογῶν ἐγκαταστάσεως τῶν νέων δημοτικῶν ἀρχῶν.

Άρθρον 3.

«Κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἐντελοῦς χρείας τῶν θέσεων τοῦ δημάρχου καὶ τῶν παρῶν μέχρι τῆς δια τῆς ἐιδικῆς ἐκλογῆς ἀναδείξεως τῶν προσωρινῶς πληρωσόντων τὰς χηρεύουσας θέσεις χρονικὸν διάστημα, ἡ διοίκησις τοῦ δήμου ἀνατίθεται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου εἰς ἐκείνον τῶν ὑπαρχόντων δημοτικῶν συμβούλων, ὅστις κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐξ ἧς ἀνεδείχθη, ἔλαβε τὰς περισσότερας ψήφους. Ἰσοψηφίας δὲ ὑπαρκούσης, εἰς τὸν διὰ κλήρου ἀναδειχθεῖσιν ὅταν δὲ τύχῃ ἀγράμματος, εἰς τὸν κατόπιν ἐρχόμενον καὶ εἰδὸτα γράμματα.»

«Ὁ δὲ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον δὲν ἰσχύει πλέον ἐνεκα φυσικῶν ἢ νομίμων λόγων, ἡ διοίκησις τοῦ δήμου κατὰ τὸ εἰρημένον χρονικὸν διάστημα ἀνατίθεται εἰς ἐκείνον τῶν ἐκ τοῦ δήμου ἐκλεγμένων ἐπαρχιακῶν συμβούλων, ὅστις ἔχει τὰς περισσότερας ψήφους. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐπαρχιακοὺς συμβούλους εἰς περίστασιν ἰσοψηφίας ἢ ἀγραμματοσύνης.»

Ἐπὶ δὲ τοῦ συνόλου λαβὼν τις τὸν λόγον καὶ ἰσχυρισθεὶς, ὅτι τὸ ψηφισθὲν ἤδη Νομοσχέδιον, οὐ μόνον δὲν ἐκπληροῖ τὸν ἀρχικὸν σκοπὸν τῶν προτεινάντων, ἀλλ' ἀντὶ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ὑπάρχον ἐν τῷ Νόμῳ τοῦ 1861 κενόν, ἀφίνει νέον, ἐπρότεινε τὴν ἀπόρριψιν τοῦ συνόλου καὶ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ διὰ τοῦ σχεδίου τῆς πλειονοψηφίας τοῦ Συμβουλίου τῆς ἑπικρατείας.

Ἀπαντήσαντος ἄλλου, ὅτι τὸ κενὸν τοῦτο δὲν εἶναι οὐσιώδες, προσέθηκε τις, ὅτι τὸ ψηφισθὲν σχέδιον προλαμβάνει πᾶσαν παρανομίαν ἐκ μέρους τῶν Κυβερνησέων, τὰς ὁποίας ἐκ τοῦ ἀντιθέτου ἐνισχύει τὸ σχέδιον τῆς πλειονοψηφίας τοῦ Συμβουλίου. Ἐκτὸς δὲ τούτων ἐπήνεγκεν ἕτερος, καθιεροῦται κακὸν προηγούμενον, μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ, ὅστις δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὴν ψηφοφορίαν τοῦ συνόλου τῶν νομοσχεδίων, νὰ γίνωνται δεκταὶ τροπολογίαι, ἀναιροῦσι τὰς ἤδη ψηφισθείσας ἑσάσεις.

Ἀντιπρόσας δὲ ἑτέρου, ὅτι, ὅταν πρόκειται νὰ ἐπανορθωθῇ ἓν λάθος, εἰς τὸ ὅποιον ὑπέπεσεν ἡ Βουλὴ, ὁ κανονισμὸς δὲν πρέπει νὰ τεθῇ ὡς πρόσκομμα, καθόσον ἄλλως τε εἶναι ἀναγκαῖον νὰ λημβάνεται ὑπ' ὅψιν πρακτικῶς τὸ κακὸν ἢ καλὸν τοῦ Νόμου καὶ οὐδέποτε διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ, τὸν ὅποιον ἀρτίως ἡ Βουλὴ διὰ τῆς συστάσεως νέας ἐπιτροπῆς, μὴ προ-

βλεπομένης ὑπ' αὐτοῦ, παρέβη, προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι τῷ ὄντι ἐπὶ τοῦ συνόλου δὲν δύναται νὰ ἐπέλθῃ τροπολογία ἀναιρετικὴ τῶν ἀποφασισθέντων, ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὰ τὰ ἀποφασισθέντα φέρουσιν εἰς ἀποπν, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ἐξέλθῃ ἡ Βουλὴ ἀπὸ τὴν περιπλοκὴν ταύτην, προτείνει, εἶπε, τὴν ἀναβολὴν τῆς ψηφοφορίας τοῦ συνόλου ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ τεθῇ ὑπὸ συζητήσεων εἰς ἑτέραν συνεδρίαν τὸ σχέδιον, τὸ προταθὲν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἐπιδαύρου Λιμνῆς.

Οὕτω δὲ ὑποστηρικθεῖσα καὶ παρ' ἄλλων ἡ ἀναβολὴ ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀν-μαστικῆς κλήσεως, ἐξ ἧς, γενομένης, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Δ. Τσιριμῶκον καὶ Κ. Μανουσάκη, ἐξήχθη, κατὰ τὸ ὡς προσαρτῶμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεβέχθη τῇ ἀναβολῇ διὰ ψήφων 58 κατὰ 42.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀναβολὴν τῆς ψηφοφορίας τοῦ περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν Δημάρχων νομοσχεδίου, ναι ἢ οὐκ;»

Κωνστ. Θεοδώρου	Α. Ἀντωνόπουλος
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	Ἀθαν. Γόνδικας
Αἰακὸς Λογιωτάτης N	Χ. Σκελλαροῦδης
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	Πλ. Β. Μυρομιχάλης
Μιχ. Δ. Καίρης O	Α. Πετροπουλάκης N
N. Π. Καίρης O	Χρ. Μαστραπῆς O
Δημ. Τσόκρης N	Ἰω. Σαραῆς O
Α. Δαμπυνίδης	Νικ. Παπαμιχαλόπουλος N
Κωνστ. Μανουσάκης N	Γ. Ζυμπουλάκης O
Ὁθων. Μακρυγιάννης O	Ἀντ. Σ. Μήτσας
Περ. Ἀναρ. Πετράκης N	Π. Γουζούσης N
Δημ. Καλλιφρονᾶς O	Δημ. Τσιτσάκης
Παναγ. Κυριακός O	Γεώργιος Ἀποστολίδης N
Ἀριστ. Μπαλάνος	Πάνος Μανωλίδης O
Σπυρ. Καραϊσκάκης N	Δημ. Ζώτος O
Ἀνδρ. Στράτος N	Κ. Λομνιάδης N
Δημήτριος Γρίβας O	Δ. Πατέλης
Γ. Γεροθανάσης O	Σ. Λιονταράκης N
Π. Πετιμεζής O	Ἰω. Πλαϊστός
Εὐθ. Δεληγιάννης	Ἀνδρ. Γ. Φωσκάκης N
Γ. Πλαπούτας	Λυκοῦργος Κρεστενίτης N

(Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, Τόμος Α΄.)

Στέφ. Στεφανόπουλος	N	Γ. Ίκωβάτος	O
Χ. Στεριόπουλος		Χ. Ίκωβάτος	O
Αλ. Βιλαέτης		Γ. Λιβαδάς	O
Αλέκος Λυχός	N	Αναστ. Δημητριάδης	O
Λουκάς Κατσίνος		Ανδρ. Νοταράς	
Αναγν. Δημητρίου		Εύστ. Κανελλόπουλος	N
Πέτρος Ζάνος		Ιω. Γ. Ίωάννου	
Ιωάννης Βλαδιανός		Ευθ. Οικονομόπουλος	N
Σπυρ. Μαλασπίνας	N	Γεώργιος Αρώνης	N
Κωνστ. Πεταλάς	O	Εμμανουήλ Κοντολέων	O
Αναστ. Μιχαήλπουλος		Κοσμάς Πανάτος	
Ιωάννης Ζαίμης		Δημ. Βροντίτης	N
Σωτ. Πετιμεζής	N	Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	O
Λεων. Πετιμεζής	N	Σπ. Παπαδόπουλος	N
Ανδρ. Οικονομόπουλος		Δ. Ναπανικόλαου	
Ιω. Παπαδόπουλος	N	Ιω. Παλασόπουλος	N
Ιωάννης Φλέσσας	O	Σπ. Σπηλιωτάκης	
Περ. Μαυρομιχάλης	O	Σπ. Κοπανίτσας	
Γ. Πετρόπουλος	N	Ιω. Α. Κορριωτάκης	
Κωνστ. Δημητριάδης	O	Α. Κορριωτάκης	
Αλ. Κοντόσταυλος		Γεώργιος Λάμπας	N
Ιω. Μπαλάσος	N	Βασ. Α. Σπυρόπουλος	O
Τριαντ. Λαζαρέτος	N	Αλ. Σταματούπουλος	
Κωνστ. Κυπριάδης		Αριστοτέλης Βαλαωρίτης	
Στ. Παδόνης	O	Γεράσ. Σέρβος	O
Σωκράτης Κουρής		Δημήτριος Ίσαμύπουλος	
Γεώργιος Μορλαφάς	O	Δημήτριος Παπαλουκάς	N
Θεόδωρος Ζερβός	N	Γεώργιος Μπουκίδης	O
Νικόλαος Καρούνης	O	Χρήστος Α. Χρηστόπουλος	O
Νικ. Παγαράτης	O	Βασ. Δημητριάδης	
Πολ. Κωνσταντάς	O	Αναγ. Σταυρόπουλος	N
Θεόδωρος Ρωμαίος	N	Σπυρ. Οικονομίδης	
Νικόλ. Λούβρος	N	Αθανάσιος Σιανιώτης	
Γερ. Μαυρογιάννης		Ασπμ. Ζακουνίτης	
Νικ. Γεωργακάτος		Ξενοφών Λογοθέτης	
Α. Άννινος		Ιωάννης Αλεξίου	
Α. Τσουγανάτος		Επ. Αεληγεώργης	O
Γερ. Αντύπας	N	Χαρίλαος Τρικούπης	N
Αντώνιος Ζερβός		Αλ. Ξανδρός Κουμουτσούρος	N
Γεώργιος Φλωρίδας	N	Περ. Μπούτος	N

Π. Καλαμαριώτης		Αθαν. Μασουλής	
Ιω. Πρόδελγιος	N	Ιωάννης Δουλιδής	
Π. Μοδινός	N	Κωνστ. Μελαχρινός	
Αριστ. Παυτόπουλος		Γεώργιος Μπούμπουλης	
Εμ. Ναυπλιώτης		Δημ. Θιοχάρης	O
Ν. Κονταράτος		Κωνστ. Πλατὺς	
Ν. Φαρμάκης		Αχιλλεύς Μεταξής	
Ιω. Πρωτοπαπᾶς	O	Μιλτιάδης Κανάρης	
Ν. Καναβός	O	Ίκωβός Παξιμάδης	
Δ. Ύψηλάντης		Ματθαῖος Γιαννούλης	N
Κωνστ. Εὐθυμιόπουλος	O	Σωτ. Σωτηρόπουλος	N
Τηλέμ. Ρούκας	O	Αθ. Γρηγοριάδης	O
Κίμων Χριστοδούλου		Τσίκος Μαυροειδής	
Αντ. Α. Μαυρομιχάλης	O	Β. Σκαλίσσος	
Ιω. Κατσάκος		Δημ. Βότσαρης	O
Π. Ανωτάκης		Σπυρ. Καρυιάνος	N
Α. Κουμουτσούρης		Σταμ. Κορζής	N
Χ. Χρηστόπουλος	N	Δημ. Βούλαρης	N
Χ. Κονελόπουλος	O	Αθανάσιος Μισούλης	O
Κ. Οικονομόπουλος	N	Ανδρ. Κουντουριώτης	N
Δημ. Μακρής		Γκα. Πέσσας	N
Εὐθύμιος Κεχαγιάς	N	Αθ. Χατζόπουλος	
Λουκάς Καράλιδανος	N	Α. Τσιριμώκος	O
Σπυρ. Κρεμαζής	N	Α. Χατζίσκος	
Α. Ρηγόπουλος		Α. Κριεζιώτης	
Μπενιζέλης Ρούφης		Ν. Βουδούρης	
Α. Μπουκαούρης	N	Αύγ. Αβερωφ	N
Θάνος Κανακάρης	N	Κωνστ. Κανάρης	
Κωνστ. Λαριώτης	N	Δημ. Βαλαβάνος	

Μετά ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀναγγεῖλαι τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπιούσης, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 1/2 M. M.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,
Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΕ'.

Τῆς 1 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐνέκριθησαν.

Ανεκοινώθησαν τὰ ἐξῆς ἐγγράφα·

α.) Πρότασις Νόμου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἡλ. Μαυρομιχάλη περὶ συστάσεως δύο νέων εἰρηνοδικείων κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Γυθείου.

β.) Ὁμοίᾳ τοῦ βουλευτοῦ Γ. Ἀντίπα περὶ ἐξετάσεως τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Κερκύρας πειραιωσάντων τὰς φαρμακευτικὰς σπουδὰς τῶν.

γ.) Τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Σ. Χ. Στεφανοπούλου ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐκτελέσεως δημωφελῶν ἔργων ἐν Πύργῳ.

δ.) Πρότασις Νόμου τοῦ βουλευτοῦ Σ. Κρεμιζῆ περὶ συστάσεως Πρωτοδικείου εἰς Ἄμφισκον καὶ Εἰρηνοδικείου εἰς Κρίσαν.

Παραπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν Κανονισμόν.

ε.) Ἀναφορὰ τοῦ ἐξ Ὑπάτης Ζόγγα, καταγγέλλοντος τὸν Δασονόμον Ὑπάτης ἐπὶ καταχρῆσει.

Ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἐπὶ τῇ αἰτήσει τινὸς ἀπεφασίσθη νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Παρελθὼν εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κατέθεσεν εἰς τὸ Προεδρεῖον ἐγγράφον τινα, ἀφορῶντα τὰς μολυβδόχους σκωρίας τοῦ Λαυρίου, καὶ προφορικῶς ἐξέθηκεν, ὅτι ἤρθη ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ μολυβδίου ἐπὶ ἐγγυήσει δοθείσῃ εἰς τὸ Δημόσιον παρὰ τῆς ἐταιρίας, κατὰ συνέπειαν γνωμοδοτήσεως δικηγορικοῦ Συμβουλίου. Ἐπὶ τέλους δὲ εἰς ἐρώτησιν τινός, ἂν ἡ ἐγγυήσις εἶναι ἐπαρκὴς καὶ ἀξιόχρεως, ἀπάντησεν ὁ ὑπουργὸς καταστατικῶς.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως λαβὼν ἕτερος τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι, καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ λαμβείσα ἐγγυήσις, δὲν ἤθελε θεωρηθῇ ἐπαρκὴς καὶ ἀξιόχρεως ἀπέναντι τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου, ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις καθίσταται προσωπικῶς ὑπεύθυνος ἄλλως τε αὐτοὶ ἐφράνει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ὤφειλε νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπικουρίαν τῆς ἐταιρίας πρὸς ζημίαν τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου, οὐδὲ δύναται νὰ τὴν δικαιολογήτῃ ἐν δέοντι ἢ γνωρ. οἰότασις δικηγῶρων τινῶν.

Ἐγνωστοποιήθη ὑστερον ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ὅτι ὁ ἰατρός Α. Γούδας ἐπεμψεν ἀντίτυπον τινα τοῦ περὶ χολέρας ὑπομνήματός του. ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς Κ. Κ. Βουλευτάς.

Ἀγγελλέντος εἶτα, ὅτι ἀντικείμενον πρῶτον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδριάσιν ἀπορρασιθεύσης ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀφομοιώσεως τῆς ἑπτανήσου, ἐγένετο αὕτη κατὰ τὸ ἄρθρον 61 τοῦ Κανονισμοῦ

ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀντιπροέδρου Σ. Χ. Στεφανοπούλου καὶ τῶν βουλευτῶν Τ. Ρούκη καὶ Κ. Μανουσῆκη.

Ἀντιπαραβλήθησαν ὑστερον τῶν εἰς τὴν μίαν τῶν καλῶν κατατεθέντων 135 ψηφοδελτίων καὶ εὐχθέντων ἰσῶν πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἑτέρᾳ κάλῃ κυάμους, ἤρξατο ἡ διαλογὴ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀντιπροέδρου Ν. Καίρη καὶ τῶν εἰρημένων βουλευτῶν, ἐξ ἧς ἐξήχθη, ὅτι ὡς μέλη τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιτροπῆς ἐξελέχθησαν οἱ Κύριοι Χ. Τρικούπης, Γ. Σέρβος, Κ. Λημβάρδος, Χ. Χριστόπουλος (Ὀλ.) Α. Κοντόσταυλος, Σ. Σπλιωτάκης, Κ. Κυπριάδης, Π. Πετράκης, Δ. Μακρῆς, Γ. Μαυρογιάννης, Γ. Φλωρεντίας, Σ. Λεονταράκης, Θ. Ρωμαίος, Α. Μιχαλόπουλος, Α. Μπαρλάνος, Ν. Παπαμιχαλόπουλος, Δ. Τσιτσάρας καὶ Σ. Κουρῆς. Κηρύχας οὕτω τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα ὁ Πρόεδρος διέλυσεν, ἐπινεύσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ἀντίπας,
Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΥ΄.

Τῆς 2 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ανεκοινώθησαν τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

α.) Πρότασις διαφόρων βουλευτῶν περὶ συστάσεως νέων εἰρηνοδικείων.

β.) Ὁμοίᾳ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Α. Σινανιώτου περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ΧΚΗ'. Νόμου καὶ ἐλαττώσεως τοῦ τόκου τῆς ὑπερμερίας εἰς 6 τοῖς 0/0.

γ.) Ὁμοίᾳ διαφόρων βουλευτῶν περὶ ἀφαιρέσεως τῶν πολιτ. δικαιωμάτων ἀπὸ τοὺς εἰς τὸ δημόσιον πλέον τῶν 1000 δραχ. ὀφείλοντας.

Παραπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν Κανονισμόν.

Παρελθὼν εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε Νομοσχέδιον περὶ χορηγίας πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 165 χιλιάδων διὰ προκαταβολὴν προμηθείας ἐκλογικῶν εἰδῶν, καὶ ἐξητήσατο ὅπως συζητηθῇ ὡς καταπεύγον αὐθημερόν, διότι οἱ

προμηθεύσαντες τὰς κάλπας κτλ. διαμαρτυρήθησαν ἤδη κατὰ τῆς τοιαύτης καθυστέρησεως τῶν συμφεροντημάτων.

Μηδεμίαν δὲ ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης ἀντιρρήσεως γενομένης, ἀνεγνώσθη κατὰ πρώτην ῥορὰν καὶ ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ εἰρημένον Νομοσχέδιον.

Προτεθείσης ὕστερον τῆς ἡμερησίας διατάξεως, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐζήτησι τὴν κατὰ προτίμησιν συζήτησιν τῆς περὶ ἀναεώσεως ἐγγραφῶν ἐν Ἑπτανήσῳ προτάσεως του, διότι, εἶπε, μόλις ὀλίγαι ἡμέραι ὑπολείπονται καὶ κινδυνεύουσιν ἀπειρὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα.

Οὕτω δὲ, μηδενὸς ἀντιπρότερου, ἀνεγνώσθη εἰς τρίτην συζήτησιν ἡ εἰρημένη πρότασις, ἡμοῦ δὲ καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Κωνσταντῆ. Ἐπὶ τούτων λαβὼν τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι δεόν νὰ παραπεμφθῇ μετὰ τῶν διαφόρων ἄλλων προτάσεων εἰς τὴν ἀρτίως ἐκλεγθεῖσαν ἐπιτροπὴν τῆς ἀφομοιώσεως, ὅπως μὴ ἡ Βουλὴ ψηφίζουσα οὕτως ἀνείστατος καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τοιαῦτα ἀντικείμενα ὑποπέσῃ εἰς τὸ ἄσπον τῆς ἀντιρρήσεως. Ἀντιπρότερος δὲ ἄλλου, ὅτι ἡ Βουλὴ ψηφίζουσα τὴν προκειμένην πρότασιν προλαμβάνει ἐπικειμένους ζημίας πολλῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων καὶ νομοθετεῖ προσωρινὰς τινὰς διατάξεις, ὑπ' ὧν δὲν δεσμεύεται ἡ Βουλὴ εἰς τὸ μέλλον, καὶ προσθέσαντος, ὅτι ἡ ἀναγνωσθεῖσα ὡς ὄφειεν τροπολογία δὲν εἶναι τοιαύτη, ἀλλ' εἶναι αὐτοτελὲς πρότασις περὶ ἀφομοιώσεως καὶ αὕτη πρέπει νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἀφομοιώσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτήθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν περὶ τῆς αὐτοῦ λόγος πρότασιν, ἔχουσαν οὕτως.

1) «Αἱ ἐγγραφαὶ αἱ τελεσθεῖσαι δυνάμει τοῦ πολιτικοῦ Κώδικος τῆς Ἑπτανήσου τοῦ 1841 ἔτους, διατηροῦσι τὴν ἰσχὺν τῶν ἀνευ ἀνάγκης ἀνανεώσεως ἐγγραφῆς.

2) Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν παλαιῶν δανείων, αἱ ἐκκαθαρισθεῖσαι συνεπείᾳ τῆς 50 πράξεως τοῦ 7 Κοινοβουλίου, καὶ 4 τοῦ 8 Κοινοβουλίου τῆς Ἑπτανήσου, διατηροῦσι τὴν ἰσχὺν τῶν ἀνευ ἀνάγκης ἀνανεώσεως ἐγγραφῆς.

3) Αἱ νόμιμοι ὑποθήκαι καὶ τὰ προνομιστῶν δικαιώματα, τὰ ὑποῖα ἀπικτήθησαν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀρχαίας νομοθεσίας καὶ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτῆς δὲν ὑπέκειντο εἰς ἐγγραφὴν, διατηροῦσι τὴν ἰσχὺν τῶν ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ άρθρου 2 τοῦ 8 νόμου τοῦ 10 Κοινοβουλίου καὶ τοῦ άρθρου 2 τοῦ 6 νόμου τοῦ 12 Κοινοβουλίου.

4) Καταργεῖται πᾶσα διάταξις νόμου ἐναντία εἰς τὸν παρόντα.»

Ἐνταῦθα λαβὼν τις τὸν λόγον ἐζήτησατο, ὅπως προταχθῇ εἰς συζήτησιν ἡ πρότασις τοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ. Τῆς προτάσεως ταύτης ἀντικρουσθεῖσας παρ' ἄλλου, εἰπόντος, ὅτι ὁ Κανονισμὸς δὲν ἔχει ἀνάγκην μεταβολῆς, καὶ τοι καταργηθέντος τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἡ Βουλὴ ἐρωτήθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν ὡς μὴ ἀναστᾶσα.

Ἐπομένως ἀνεγνώσθη εἰς τρίτην συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως τὸ Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1864 Βασ. Διατάγματος περὶ ἐξομοιώσεως τῶν μισθῶν τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ δικ. ὑπαλλήλων. ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Κυροῦνται τὸ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1864 Διάταγμα περὶ ἐξομοιώσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ δικαστικῶν ὑπαλλήλων πρὸς τὸν μισθὸν τῶν ἰσοδουμένων αὐτοῖς δικαστικῶν ὑπαλλήλων τοῦ λοιποῦ Βασιλείου, ἔχον ὡς ἔπεται.»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

«Γνωμοδοτήσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ ἀπεφασισαμέν καὶ διατάττομεν.

Ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1865 ἐξομοιοῦνται οἱ μισθοὶ τῶν μελῶν τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ δικαστηρίων καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν μετὰ τοὺς μισθοὺς τῶν ἰσοδουμένων αὐτοῖς δικαστικῶν ὑπαλλήλων τοῦ λοιποῦ Βασιλείου, ὡς ἔξῃς.

α.) Ὁ τοῦ Προέδρου τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης μετὰ τὸν μισθὸν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Τῶν μελῶν τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ γενικοῦ εἰσαγγελέως μετὰ τὸν τοῦ Ἀρειοπαγίτου.

Τοῦ γραμματέως τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου μετὰ τὸν τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ὅλων τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου καὶ τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως μετὰ τὸν τοῦ ὑπογραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

β.) Ὁ τοῦ Προέδρου τῶν δικαστηρίων Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου, Λευκάδος, Ἰθάκης, Κυθήρων καὶ Πλαζῶν μετὰ τὸν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τῶν παρὰ τοῖς αὐτοῖς δικα-

στηρίξις δικαστῶν, εἰσαγγελῶν καὶ δικαστῶν τῶν ἀρχαίων μετὸν τοῦ Πρωτοδικικοῦ.

Τῶν ἀντεσχαγγελῶν μετὸν τοῦ ἀντεσχαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν, τῶν γραμματέων μετὸν τοῦ γραμματέως τῶν Πρωτοδικῶν.

Τῶν περιοχικῶν εἰρηνοδικῶν μετὸν τοῦ εἰρηνοδικεῖου ἀ. τάξεως.

Ὅλων τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν εἰσαγγελῶν (ἐξαιρέσει τῶν δοθῶν γ'. τάξεως καὶ τῶν ὑπεραριθμῶν δοθῶν) μετὸν τοῦ ὑπογραμματέως τῶν Πρωτοδικῶν.

Τῶν δοθῶν γ'. τάξεως καὶ τῶν ὑπεραριθμῶν δοθῶν μετὸν τοῦ γραφέως τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος, ὕπερ ὑποβληθήσεται εἰς τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν κατὰ τὴν ἀ. βουλευτικὴν σύνοδον, ἀνατίθεται εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσ. ὑπουργόν. »

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Δεκεμβρίου 1864.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Κ. ΚΑΝΑΡΙΗΣ,

ΑΡΙΣΤ. ΚΑΡΝΑΛΗΣ,

Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ,

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ,

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ,

Δ. ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ.

Ἐτέθη ὕστερον εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἀνεγνώθη τὸ Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπο 17 Δεβρίου 1864 π. διατάγματος περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τῆς ἑπτανήσου.

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε νὰ κυρωθῇ μὲν ὡς πρὸς τὸ παρελθόν τὸ περὶ τούτου Β. Διατάγμα, ἥτοι μέχρι τέλους ἐνεστῶτος ἔτους, νὰ παραπεμφθῇ ὅμως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἀφομοιώσεως, ἥτις μελετήσασα αὐτὸ νὰ φέρῃ γνώμην περὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον διαιρέσεως τῶν ἐπτά νήσων, διότι αὐτὸς καὶ πολλοὶ ἄλλοι φηνοῦσιν, ὅτι πρέπει ἡ ἑπτανήσος νὰ διαιριθῇ εἰς δύο ἢ τὸ πολὺ τρεῖς Νομοί. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀπορρίψεως τῆς παραπομπῆς ἐπιφυλάσσεται νὰ λαβῇ τὸν λόγον καὶ διάτυπῶσιν τὴν πρότασιν αὐτοῦ.

Τὴν περὶ παραπομπῆς πρότασιν ὑπεστήριξε καὶ ἕτερος εἰπὼν, πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαῖον καὶ δὲν πρέπει ἐξ ἐφόδου νὰ τὸ διέλθῃ ἡ Βουλὴ, ἀφ' οὗ μάλιστα ὑπάρχει ἐκκρεμὲς Νομοσχέδιον περὶ νέου διοικητικοῦ συστήματος· ἀλλ' ὡς τε κατ' οὐδὲν θέλει ζῆμιον τὸ κράτος, ἐάν ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας μελετηθῇ τὸ προκείμενον ζήτημα.

Παρατηρήσαντος δὲ μέλους τινὸς τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς, ὅτι αὐτὴ ἐκλήθη νὰ σκεφθῇ ἐπὶ ἀντικειμένον, τὰ ὅποια ἔχουσι στενὴν σχέσιν μετὰ τὴν ἀφομοίωσιν τῶν διαφορῶν κλάδων τῆς νομοθεσίας, καὶ ὅτι τὸ προκείμενον ζήτημα εἶναι τὸν λεγόμενον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τροπολογίαν διὰ τὸ μέλλον δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἡ Βουλὴ, ὃ ἐπὶ τῶν ἡνωτικῶν ὑπουργῶν ἀπαντῶν εἰς τὴν περὶ τοῦ νέου διοικητικοῦ συστήματος ἰδέαν τοῦ προλαλήσαντος βουλευτοῦ Λευκάδος εἶπεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὔτε ἐσκέρθη ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, οὔτε δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ ἢ ν' ἀναχάσῃ αὐτὸ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις, καὶ ὅτι οὐδὲν πρόσκομμα βλέπει τοῦ νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ σήμερον εἰς συζήτησιν τοῦ περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τῆς ἑπτανήσου Νομοσχεδίου.

Οὕτω δὲ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς παραπομπῆς ἔλαβον τὸν λόγον πολλοὶ ὑπὲρ καὶ κατὰ. Ἐπὶ τέλους, κλεισθεὶς τῆς συζητήσεως, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου δὲν παρέδεχθη οὔτε τὴν παραπομπὴν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, οὔτε τὴν ἐπιδοθητικῶς γενομένην πρότασιν πενταμέρου ἀναβολῆς.

Κατὰ συνέπειαν ἀναγνωσθεῖσαι αἱ διατάξεις τοῦ προκειμένου διατάγματος ἐγένοντο δεκταὶ δι' ἀναστάσεως, ὅπως εἶχαν, καὶ ἔλαβον νομοθετικὸν κύρος μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ε. ε.

Ἀνεγνώσθησαν εἰτα αἱ ὑποβληθεῖσαι ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαι, ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέλλον, α) τοῦ βουλευτοῦ Κυνουρίας Χ. Χρηστοπούλου, β) τοῦ βουλευτοῦ Λευκάδος Γ. Σέρβου καὶ γ) τοῦ βουλευτοῦ Βάλτου Α. Στράτου.

Ἐπὶ τῶν τροπολογιῶν τούτων ἐγένετο μακρὰ συζήτησις, καθ' ἣν ἔλαβον τὸν λόγον πολλοὶ, ἐξ ὧν οἱ μὲν ἐχυρίσθησαν, ὅτι πρέπει νὰ μὴ παρεκκλίνῃ ἡ Βουλὴ τῆς ὑπὸ τοῦ Β. Διατάγματος χαραχθεῖσας ὁδοῦ, ἀλλὰ νὰ ἀπορριθῇ ἐπὶ τῶν διαφορῶν αὐτοῦ ἁρξῶν καὶ ἐδαφίων τροπολογίαις ἡ παραδεγομένη αὐτὰ, οἱ δὲ, ὅτι πρέπει πρῶτον νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα ἐκ τίνων ἐπαρχικῶν μέλλει νὰ σχηματισθῇ ἕκαστος Νομὸς καὶ μετὰ ταῦτα νὰ προβῶσιν εἰς τὴν διάτασιν αὐτῶν ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ ἀπεράνθη ὑπὲρ τῆς πρώτης γνώμης.

Ἐπομένως ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα κατὰ σειράν, ἂν παραδέχεται νὰ ἀποτελέσωσιν ἡ Κέρκυρα, ἡ Κεφαλληνία καὶ ἡ Ζάκυνθος ἴδιον ἑκάστη νομόν, ἀπεράνθη καταφατικῶς δι' ἀναστάσεως.

Προκειμένου δὲ νὰ ἐρωτηθῇ περὶ τῆς Λευκάδος, λαβὼν τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι νομίζει συμφέρον νὰ ἀποσπασθῶσιν ἐκ τοῦ νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας αἱ ἐπαρχίαι Βονίτιος καὶ Βάλ-

του καὶ νὰ ἀποτελέσωσιν ἴδιον μετὰ τῆς Λευκάδος νομὸν ὑφ' οἰανδήποτε πρωτεύουσαν ἂν ἐγκρίνῃ ἡ Βουλὴ, καὶ τοῦτο διὰ λόγους δημοσίας τάξεως καὶ πολιτισμοῦ.

Τὴν πρότασιν περὶ ἀποσπάσεως τῶν ἐπαρχιῶν ἀντέκρουσαν ἄλλος εἰπὼν, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ προῖχῃ εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ἐξ ἐρόδου καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὰς διαθέσεις τῶν κατοίκων ἐκείνων, ἕτεροι δὲ ὑπεστήριζαν προτείναντες τὸ διοικητικὸν τοῦ ὑπάρχοντος Νομοῦ, ὅτις, ἐὰν προστεθῇ καὶ ἡ Λευκάς, ἡ ἑτέρα νῆσος, ὡς τινες ἐπρότειναν, θελεῖ καταστῇ ἐντελὺς ἀδιοικητος.

Ἀμφισβητήσεως δὲ ἐπεληθούσης ἐπὶ τοῦ ψηφοφορητέου θέματος, καὶ τινῶν μὲν ἰσχυρίζομένων, ὅτι πρέπει νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Παλτοῦ ἀδιαιρέτως, ἄλλων δὲ ἐπιμενόντων εἰς τὴν διαίρεσιν, λαθὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὸ ἀπαρθεῖν τῆς προτάσεως, ὡς ἀντικειμένης εἰς τὸν κανονισμόν, ὁρίζοντος, ὅτι οὐδὲν ἀντικείμενον δύναται νὰ συζητηθῇ ἢ ψηφοφορηθῇ ἐκτὸς τῆς ἡμερησίας διατάξεως· οὕτω δὲ τεθείσα εἰς ψηφοφορίαν ἡ περὶ ἀπαρθεῖντος περιμιπτούσης πρότασις δὲν ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς Βουλῆς μὴ ἀναστήτας.

Κατὰ συνέπειαν ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν δι' ἀναστάσεως τὸ διαιρετὸν ἢ μὴ τῆς εἰρημένης προτάσεως. Ἀμφισβητίας δὲ ὑπαρχούσης εἰς τὸ προεδρεῖον περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίας, ἐζητήθη ἡ κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν. Προκειμένου δὲ νὰ ἐνεργηθῇ αὕτη, λαθὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν αὐτῆς ἐπὶ τὴν αὔριον, ὥπως σκεφθῶσιν οἱ βουλευταὶ ὠριμώτερον ἐπὶ τοῦ ψηφοφορητέου θέματος, ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἐπὶ τῆς νέας ταύτης προτάσεως παρεδόχθη αὐτῇ δι' ἀναστάσεως. Ἐπομένως ὁ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκίδης,
Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΖ'.

Τῆς 3 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐνεκρίθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας.

Ἀνεκοινώθη πρότασις νόμου, παρὰ διαφόρων βουλευτῶν ὑπογεγραμμένη, περὶ καταργήσεως τῶν Νομαρχιῶν καὶ περὶ διαίρεσεως τοῦ Κράτους εἰς 55 ἐπαρχίας α. β'. καὶ γ'. τάξεως.

Λαθὼν δὲ τις τὸν λόγον ἐζήτησε νὰ παραπεμφθῇ μὲν ἡ πρότασις αὕτη κατὰ τὸν κανονισμόν, νὰ ἀναβληθῇ δὲ καὶ ἡ συζήτηςις τοῦ περὶ διοικητικῆς διαίρεσεως τῆς Ἑπτανήσου Β. Διατάγματος, ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέλλον, μέχρις οὗ ἡ ἀναγνωσθεῖσα τροπολογία καταστῇ ὥριμος πρὸς συζήτησιν, διότι, εἰπον, ἀμφότεραι ἔχουσι σχέσιν στενὴν πρὸς ἀλλήλας.

Ἀπάντησεν ἕτερος, ὅτι τὸ ἀντικείμενον, περὶ οὗ πραγματεύεται ἡ κριτικὴ ἀναγνωσθεῖσα πρότασις, δὲν εἶναι τυχαῖον, οὐδὲ ἄξιον μιᾶς ἐσπευσμένης συζητήσεως, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον σχετικὸν πρὸς τὴν εἰδικὴν τῆς Ἑπτανήσου διαίρεσιν, ἀλλὰ χρῆζει μελέτης βαθύτης. Περὶ τούτου ὑπάρχει ἑκκρεμὴς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἐπιτροπῶν σχέδιον νόμου περὶ διοικητικῆς διαίρεσεως, κατ' οὐδὲ διαφέρει σχεδὸν ἀπὸ τοῦ σήμερον ὑποβληθέντος ἐνεκα μὴ κατορθώσεως ἁρμομονίας ὡς πρὸς τὸ χθὲς συζητούμενον ζήτημα τῆς Λευκάδος. Τούτων ἐνεκα προτείνει νὰ ἐμμενῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς καθεστῶσης διοικητικῆς διαίρεσεως τῆς Ἑπτανήσου, ἡ δὲ ὑποβληθεῖσα πρότασις νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν.

Ἐπαύθη παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κατέθηκεν εἰς τὸ Προεδρεῖον α) δόλωσιν τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῶν ἐπενεχθέντων μεταβολῶν εἰς τὸν τυπωθέντα καὶ διανεμηθέντα ἤδη προϋπολογισμόν τοῦ 1866 καὶ β') Νομοσχέδιον περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Προφορικῶς δὲ ἐζήθηκεν, ὅτι ἐκ τῶν ἐπενεχθεισῶν μεταβολῶν ἐξάγεται, ὅτι τὰ πιθανῶς μὲν ἐσθαιωθησόμενα ἔσοδα τοῦ 1866 ὑπολογίσθησαν εἰς 28.337.000, τὰ δὲ πιθανῶς εἰσπραθησόμενα εἰς 26.500.000, διότι, ἂν καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1864, ὅπου καὶ τοὶ ἀνώμαλον ἐλήφθη ὡς βάσις τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ ὑπουργείου, ἐσθαιωθῇ μὲν, ἀλλὰ δὲν εἰσπραχθῇ ἐν ποσὸν ἐξ 1.800.000 δραχμῶν, πιστεύει μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, καθ' ὃ τὸ κράτος εἰσέρχεται εἰς κανονικωτέ-

ραν πορείαν, δὲν θὰ μείνῃ πλείοτερον καθυστέρημα. Τὰ ἐξοδα ἐπίσης ὑπολογίσθησαν εἰς δραχμὰς 26,719,151, ὑποτιθεμένου πρὸ πάντων, ὅτι ἡ κατάργησις τῆς ἀστυνομίας τῆς Ἑπτανήσου, καὶ ἡ δικαστικὴ καὶ ἐκπαιδευτικὴ ἀφομοίωσις θὰ ἐπέβῃ ἐντὸς τῆς παρούσης Συνόδου. Ἐπειδὴ δὲ, ὡς συνήθως γίνεται, ἐκ τῶν ὑπολογιζομένων ἐξόδων μένουσιν 900 χιλιάδες περίπου δραχμαὶ ἀπραγματοποίητοι, τὰ πραγματικὰ ἐξοδα ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς 25,800,000.

Ἦτοι ἐξοδα	δραχ.	26,500,000
ἐξοδα	»	25,800,000

Ἦστε μένει περίσσευμα δραχ. 700,000

περίπου, ἐξ ὧν 250 χιλιάδες θὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ δανείου τοῦ Δεσφ. Βούρου, αἱ δὲ λοιπαὶ εἰς τὸ νὰ ἀποσυνθῶσι τῆς κυκλοφορίας ἐντοκα γραμμάτια.

Μετὰ τὴν ἐκθεσιν ταύτην προσέθηκεν ὁ ἀγορεύων ὑπουργός, ὅτι κατάρθρωσε νὰ συνταχθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὅπως εἶχεν ἀποφασίσαι ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις, τοῦτέστιν ἐγκατελείφθῃ τὸ ἄχρι τοῦδε ἐπικρατοῦν σύστημα καὶ κατεστρώθῃ κατὰ τὰ διάφορα ὅπλα εἰς 10 κεφάλαια περιέχοντα ἕκαστον ἀνὰ τρία ἄρθρα, ὥστε τοῦ λοιποῦ ἡ ἐξέλιξις εἴσεται εὐκόλος. Μεταβὰς ἀκολουθῶς εἰς τὸ φορολογικὸν νομοσχέδιον, εἶπεν, ὅτι ἐκ τῶν περιστάσεων ἀναγκάσθη νὰ ὑποβάλλῃ αὐτὸ, στηριζόμενον εἰς τὰ ἄχρι τοῦδε καθεστῶτα εἰς τε τὸ παλαιὸν κράτος καὶ τὴν Ἑπτανήσον, καὶ τοι πρεσβεύων τὴν μεταβολὴν τοῦ φορολογικοῦ συστήματος ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Ἐπραξε δὲ τοῦτο, καὶ διότι ὁ καιρὸς κατεπίγει, νέον δὲ φορολογικὸν σύστημα κοινὸν εἰς ἀμφοτέρα τὰ ἐνωθέντα μέρη δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καταρτισθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ διότι ἡ ἐπὶ τῆς ἀφομοιώσεως συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ διὰ μεγάλης πλειονότητος ἀπεφάνθη ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἑπτανήσῳ καθεστῶτος φορολογικοῦ συστήματος τοῦλάχιστον διὰ τὸ 1866. Ἐν τούτοις αὐτοῖς, συνεπὲς ὧν πρὸς τὰς ἀρχάς του, εἶναι ἔτοιμος νὰ δεχθῇ πᾶσαν τυχόν προταθσομένην μεταβολήν.

Προκαλέσαντος κατὰ συνέπειαν τοῦ Προέδρου τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν νὰ συνέλθῃ καὶ μελετήσῃ τὸν προϋπολογισμὸν, τῶν στοιχείων συγκειρωθέντων ἤδη, κατετέθη ἐπίσης ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ πρότασις περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δραχμῶν 1,722,121 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ 1865, καὶ παρεπέμφθη κατὰ τὸν κανὸν σμόν.

Ἐπαναληφθεῖσης ὑπερὸν τῆς διακοπείσης ἀνωτέρω συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς τῶν περὶ διοικητικῆς διαίρεσεως ἐν γένει τοῦ Κράτους καὶ εἰδικῶς τῆς Ἑπτανήσου προτάσεων, τινὲς μὲν ὑπεστήριξαν τὴν ἀναβολὴν τῆς χθὲς διακοπείσης ψηφοφορίας ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ μείνῃ ἡ Ἑπτανήσος ὡς ἔχει διηρημένη διοικητικῶς μέχρις οὗ εἰσαχθῇ ὑπὸ συζήτησιν καὶ ἐπιψηφισθῇ τὸ ἐκκρεμὲς περὶ γενικῆς διαίρεσεως τοῦ Κράτους νομοσχέδιον, τοῦ ὁποῦ ὡς τροπολογίᾳ θεωρητέα ἡ ἄρτι ὑποβληθεῖσα πρότασις. Ἄλλοι δὲ τις ἀπέκρουσε πᾶσαν ἀναβολὴν τῆς ψηφοφορίας, διότι, εἶπεν, δύναται νὰ ἐπέλθωσιν ἄτοπα ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν ἀπαιτήσεων, καὶ διότι οὐδεμίαν σχέσιν ὑπάρχει μετὰ τῆς ὑπὸ συζήτησιν καὶ τῆς ἄρτι ὑποβληθείσης προτάσεως, ταύτης μὲν ἀφορώσης εἰς τὴν γενικὴν τοῦ κράτους διαίρεσιν, ἥτις δὲν εἶναι τοῦ παρόντος χρόνου, ἐκείνης δὲ εἰς εἰδικὸν ἀντικείμενον.

Ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου, παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως α) τὴν ἀναβολὴν τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ μείνῃ ἐν Ἑπτανήσῳ ἡ σήμερον ὑφισταμένη διὰ τοῦ κυρωθέντος Β. διατάγματος διοικητικὴ διαίρεσις μέχρις οὗ ψηφισθῇ γενικὸς περὶ διοικητικῆς διαίρεσεως τοῦ Κράτους νόμος β) τὴν τύπωσιν καὶ παραπομπὴν τῆς ὑποβληθείσης προτάσεως περὶ καταργήσεως τῶν νομαρχιῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἐπιτροπῶν, ἐντελλομένην ἵνα ἐντὸς τριμήνου προησμείας ὑποβάλλῃ δι' ἐκθέσεως τὴν ἐπ' αὐτῆς γνώμην της.

Ἀρξαμένης εἰτα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀναγνωσθὲν ἐτέθη εἰς δευτέραν συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ προκαταβολῆς δραχμῶν 165 χιλιάδων διὰ τὴν κατασκευὴν ἐκλογικῶν εἰδῶν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως.

Λαβὼν τις ὑπερὸν τὸν λόγον ὑπέμνησεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ὑποβληθεῖσαν παρ' αὐτοῦ πρότασιν περὶ ἀμνηστίας τῶν κατὰ τὴν μεσοδυσσελεῖαν διαπραχθέντων ἐγκλημάτων, καὶ ἐζήτησε νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπιούσης καὶ κατὰ προτίμησιν νὰ συζητηθῇ, διότι οἱ φυγάδιοι εἰσὶ πολλοὶ καὶ εἶναι φόβος μὴ τραπῶσιν εἰς τὸν ληστρικὸν βίον.

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐπέτρεψεν ὅπως ἡ εἰρημένη πρότασις ἐγγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπιούσης.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τοῦ περὶ διαίρεσεως τῶν νήσων Κερκύρας καὶ Κεφαλληνίας εἰς ἐπαρχίας Β. Διατάγματος, παρετηρήθη παρὰ τινῶν, ὅτι τοῦτο

είναι συνδεδεμένον στενῶς μετὰ τοῦ ἀνωτέρου ἀναβληθέντος ἐτέρου διατάγματος περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τῆς Ἑπτανήσου καὶ δεῖν νὰ παρακολουθήσῃ τὴν τύχην ἐκείνου, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν αὐτοῦ.

Κατόπιν δὲ ἐτέθη ὑπὸ δευτέραν συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου.

Ἐπὶ τούτου παρετήρησέ τις, ὅτι ὑπάρχουσι διατάξεις τινές, ὡς οἱ περὶ λουτρῶν καὶ παραχωρήσεως γαιῶν, ἀνεκτέλεστοι ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, μὴ ἔχοντος παρουσίαν τοιαύτην νὰ παραχωρήσῃ, ἐπομένως δυνατόν ὕστερον νὰ προκύβησιν διενέξεις ἐπιζήμιοι εἰς αὐτὸ τὸ δημόσιον. Ἄλλος ἀπάντησεν, ὅτι οἱ περὶ τῶν ὁ λόγος ὅροι εἶναι ἀδιάφοροι καὶ δύνανται νὰ ἐξαλειφθῶσιν· εἰς μόνον ὅρος εἶναι οὐσιώδης, καὶ εἰς τούτον προκαλεῖ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς, ἥτοι ὁ περὶ ἐγγυήσεως 200 χιλ. δραχμῶν, ἀνεῖ τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ θὲν θὰ ἐκτελεσθῇ ποτέ.

Ἐπιφυλαχθέντος δὲ τοῦ προλαλήσαντος νὰ προτεῖν εἰς τὴν τρίτην συζήτησιν τὴν ἀπάλειψιν τῶν διατάξεων αὐτῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ νομοσχέδιον ὡς ἔχει.

Ἀνεγνώσθη εἰτα καὶ ἐτέθη εἰς δευτέραν συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Μεγάλης Βρετανίας, περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκρεμῶν δικῶν τῶν πρὸς τὴν Ἰονίαν ὑπεκῶν, καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνεῖ ἀντιρρήσεως.

Ἀνεγνώσθησαν κατόπιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνεῖ ἀντιρρήσεως εἰς πρώτην μὲν συζήτησιν τὰ ἐξῆς νομοσχέδια· α) περὶ διοργανώσεως τῆς ἐκπαίδευσίσεως ἐν Ἑπτανήσῳ, β) περὶ ἀστυνομικῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου, γ) περὶ δημοτικῆς ἀφομοιώσεως τοῦ αὐτοῦ μέρου, δ) περὶ συστάσεως καὶ τελειώσεως λιμένων, ε) περὶ συνοικισμῶν, ς) περὶ ταχυδρομικῆς ἀφομοιώσεως ἐν Ἑπτανήσῳ ζ) περὶ ἐπισκευῆς τοῦ λιμένος Γυθείου, η) περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας καὶ θ) ὁμοία μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας περὶ ἐξαλειψέως τῆς ἐν τοῖς μεθορίαις ληστείας.

Εἰς δευτέραν δὲ συζήτησιν τὰ ἐξῆς· α) περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, β) περὶ προικοκτησιῶν, γ) περὶ τῶν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς οἰκοδομησάντων καὶ δ) περὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς. Περὶ τοῦ τελευταίου τούτου ἀποφασίσθη νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν, πρὶν ἢ εἰσαχθῇ εἰς τρίτην συζήτησιν, ὡς πρὶν ἐπ' αὐτοῦ γνώμην δι' ἐκθέσεως ἐντὸς προθεσμίας πενταμεσέου.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγεῖλες τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπομένης συνεδριάσεως διέλυσε τὴν συνεδρίαν, ἐπινεύσει τῆς Βουλῆς, περὶ ὧραν 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΪΔΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ἀντίπας,
Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΗ'.

Τῆς 4 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκινώθησαν τὰ ἐξῆς ἐγγράφια·

α) Πρότασις Νόμου ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Α. Λαμπρινίδου περὶ φορολογία τῶν καπνῶν.

β) Τροπολογία τῶν Βουλευτῶν Φλωρεῖ, Ζερβοῦ καὶ Μαυρογιάννη ἐπὶ τοῦ περὶ τελωνιακῶν ἀρχῶν ἐν Ἑπτανήσῳ Νομοσχεδίου.

Παραπεμφθῆσαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Κατόπιν, ἐπὶ τῇ προτάσει τινός, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ ἐγγράφῃ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐπιούσης ἡ περὶ συστάσεως Ἑρεταίου ἐν Ἀχαΐᾳ πρότασις.

Παραβῶν εἰτα ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπέβαλε Νομοσχέδιον περὶ ἐπικτασεως τῆς πόλεως Γυθείου, τὸ ὁποῖον παραπεμφθῇ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Λυθὼν τις ὕστερον τὸν λόγον ἐξέροκε τὴν ἀπορίαν τοῦ διὰ τί τὸ ἀρχηγεῖον Κερκύρας λαμβάνει κατὰ μῆνα δισχιλίους λίρας στεργίνας ἐκ τοῦ ἐγγωρίου Ταμείου· ἑτέροις τις ἐπιβουλητικῶς προσέθηκεν, ὅτι εἰς τὸν ἐν Ἑπτανήσῳ στρατὸν ἐπικρατεῖ πολυτέλεια ἀσκοπος καὶ δαπανηρά. Εἰς ταῦτα ἀπάντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, ὅτι ὁ ἐν Ἑπτανήσῳ στρατὸς πληροῦνται ἀπὸ τοῦ γενικοῦ ταμείου τοῦ Κράτους καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ ἐγγωρίου τῆς Ἑπτανήσου, ὡς πρὸς τὸ δεύτερον, ὅτι ἐν καιρῷ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1866 δύνανται νὰ ἐπιφυλαγθῶσιν οἱ βουλούμενοι νὰ ὑποδείξωσι τὰς περιττὰς δαπάνας, ἵνα τὰς λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἡ Βουλὴ.

Κατόπιν εἰς τῶν Βουλευτῶν Ἀττικῆς, ἐκθέτας, ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται οἰκίων κειμένων εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς ἐντὸς τῆς συνοικίας τοῦ ἁγίου Φιλίππου οὐ μόνον

κωλύονται νά επισκευάσωσιν αὐτάς, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀποζημιούνται ὑπὸ τῆς ἐταιρίας, ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, ὅστις ἐπεφυλάχθη νά ἐξετάσῃ καὶ ἐνεργήσῃ, ὅ,τι νόμιμον, ἀναφέρει δὲ πρὸς τὴν Βουλὴν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν του.

Ἐτεροί δὲ τις ἠρώτησε τὸν ἀρμοδίον ὑπουργόν τι ἐγένετο περὶ τοῦ ἐξ 100 χιλ. φλωρίων κληροδοτήματος τοῦ ὁμογενοῦς Πολυκίνου ὑπὲρ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων ἀφιερωθέντος, καὶ ἂν ἐξασφαλίσθῃ ἢ ἀπωλέσθῃ. Ἡ δὲ Βουλὴ ὥρισε τὴν ἐπισύσαν τρίτην ὡς ἡμέραν ἀπαντήσεως τοῦ ὑπουργοῦ.

Προβάτης μετὰ ταῦτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἐτέθη εἰς πρώτην συζήτησιν, κατ' αἵτησιν τοῦ προτεινάντος βουλευτοῦ ἡ περὶ ἀμνηστίας τῶν ἀπὸ τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1862 μέχρι τῆς ἐλευσεως τοῦ Βασιλέως Γεωργίου διαπραχθέντων ἐγκλημάτων. Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς λαθῶν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὸ ἀπαράδεκτον τῆς προτάσεως ὡς ἀντικειμένης εἰς τὸ 39 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ὅσον ἀφορᾷ τὰ πολιτικά ἐγκλήματα, καὶ ὡς καταστρεφούσης τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἐπιβρίπτουσας, ἐὰν γίνῃ δεκτὴ, μομφὴν εἰς τὴν Βουλὴν ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἰδιωτικά ἐγκλήματα.

Ἀντίειπεν ἕτερος, ὅτι ἡ ἀμνηστία τῶν κατὰ τὴν εἰρημένην ἐποχὴν διαπραχθέντων ἐγκλημάτων εἶναι μάλλον ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ τοῦ συμφέροντος τοῦ Κράτους, ἢ κατ' αὐτῶν, διότι ἄλλως τε τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐγκλήματα προεκλήθησαν ἐκ τῆς ἀνιμᾶλου τῶν πραγμάτων καταστάσεως καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἐξεγέρσεως τῶν πνευμάτων καὶ τῶν παθῶν.

ὑπολαβόντων δὲ τινων, ὅτι ἡ ἐπιψήφισις τῆς προκειμένης προτάσεως εἶναι σκετερισμὸς τῶν ἡγεμονικῶν δικαιωμάτων, ὅτι ἡ Βουλὴ εἶναι ἀναρμόδια εἰς λύσιν τοιούτων ζητημάτων, οὐσιωδῇ ἐπιβρόχῃ ἐπὶ τῆς δημοσίας τάξεως ἐχόντων καὶ δυναμένων νά ἐπενεργήσωσιν ἐπικινδύνως εἰς αὐτήν, ἐπήνεγκον ἕτεροι, ὅτι, προσελθόντος εἰς τὸ μέτρον τοῦ ζητήματος τῆς ἀρμοδιότητος ἢ τοῦ σκετερισμοῦ ἡγεμονικῶν δικαιωμάτων, εἶναι ἐπ' ἀνάγκης νά ἐξηγηθῇ καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἥτις σήμερον ἐκπροσωπεῖ τὰ Βασιλικά προνόμια, ὧν ἐκλήθη φρουρὸς καὶ ὑπερασπιστής.

Μετὰ τὴν πρόκλησιν ταύτην, παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν ὑπουργός ἀπήνησεν, ὅτι τῶν ὄντι τὸ ζήτημα εἶναι λίαν σπουδαῖον, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῖς ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι ἐτοιμὴ νά ἀπαντήσῃ, ἅτε ἐξ ἀπίνης εἰσαχθέντος. Διὰ τοὺς λόγους τούτους

ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, ὅπως εἰς ἄλλην συνεδρίαν σκεφθεῖσα ἐκφέρῃ τὴν γνώμην τῆς ἡ Κυβερνήσεως. Ἐπὶ τοῦτοῖς ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως.

Παρατήρησέ τις ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Λόγος περὶ εὐθινης τῶν ὑπουργῶν εἶναι κατ' αὐτὸν ἐκ τῶν ἀντικειμένων ἐκείνων, τὰ ὅποια δεῖον νά παραιθῶσι κατὰ τὴν πρώτην βουλευτικὴν Σύνοδον. Ἐπειδὴ δὲ αὕτη ἐγγίζει εἰς τὸ πέρας τῆς νομίμης ἀναγκαστικῆς ὑπομνήσεως τὴν πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν Βουλὴν εἰσαχθεῖσαν πρότασιν καὶ ἐὰν μὲν κατέστη ὥριμος, νά τεθῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, εἰ δὲ μὴ νά παραγγελλθῇ ἡ ἐπιτροπὴ νά ἐπισπεύσῃ τὰς προεξεργασίας τῆς.

Εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας ὁ μὲν Πρόεδρος ἀπήντησεν, ὅτι ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος πρότασις διατίθει ἐτι οὐσα ὑπὸ τὴν προεξίεργειαν τῆς ἐπὶ τῆς δικαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐν δὲ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς προσέθηκεν, ὅτι πολλὰ τῶν μελῶν ἀσχολοῦνται ὡς μέλη τῆς ἐπὶ τῆς ἀφομοιώσεως ἐπιτροπῆς, τὰ δὲ ὑπολειπόμενα δὲν εὐθασαν εἰς μίαν ὁριστικὴν ἀπόφασιν διὰ τὸ δύσκαλον καὶ σπουδαῖον τοῦ ἔργου, πρὸς ἀποπαράτασιν τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται χρόνος ἐπαρκής.

Ἐτέθη ὕστερον ὑπὸ τρίτην καὶ τελευταίαν συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνεῦ ἀντιρρήσεως Νομοσχέδιον περὶ χορηγίας πιστώσεως δραχμῶν 165 χιλ. διὰ τὴν κατασκευὴν ἐκλογικῶν εἰδῶν, ἔχον οὕτως:

Ἄρθρον 1.

«Ἐπιτρέπεται ἡ ἐκ τοῦ Δημόσιου ταμεῖου καταβολὴ δραχμῶν ἑκατὸν ἐξήκοντα πέντε χιλιάδων ἀριθ. 165,000, ὑπὸ τὸν τίτλον ἀποκαταβολαὶ καὶ δάνεια διὰ τὴν ἀξίαν τῶν κατασκευαζομένων πρὸς χρῆσιν τῶν δήμων τοῦ Κράτους ἐκλογικῶν εἰδῶν καὶ διὰ παρετόμενα αὐτῶν ἐξοδα.

Ἄρθρον 2.

«Ἡ πρὸς τὸ Δημόσιον ἀπόδοσις τῆς ἀνωτέρω προκαταβολῆς ἐνεργηθήσεται κατὰ τὸ ἀπὸ 17 Νοεμβρίου Β. Διάταγμα δημοσιευθησόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος Νομοῦ.»

Ἐπίσης ἀνεγνωθήσαν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνεῦ ἀντιρρήσεως εἰς δευτέραν συζήτησιν τὰ ἐξῆς νομοσχέδια: α) περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας· β) περὶ συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἀφορῶσης τὴν καταστολὴν τῆς ληστείας.

Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου Νομοσχεδίου ἐζητήθησαν ἐξη-
(Πρακτικά τῆς Βουλῆς, Τόμος Α.)

γήσεις περί τῆς ἐννοίας τοῦ 6 άρθρου τῆς συμβάσεως, τὰς ὁποίας ἐπεφυλάχθη νὰ φέρῃ ὁ ἀρμοδῖος ὑπουργός κατὰ τὴν τρίτην συζήτησιν.

Ἀναγνωσθείσης δὲ εἰς τρίτην συζήτησιν συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Μεγάλῃς Βρετανίας ὡς πρὸς τὰς διαφορὰς τῶν ἰονίων Νήσων, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐκφύγη ἐναντίως τῆς παραδοχῆς τῆς συμβάσεως ταύτης διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους: α) διότι οὐδέποτε συνάπτονται συνθήκαι περί ἰδιωτικῶν διαφορῶν, ἀλλ' ἐπὶ ζητημάτων τοῦ διεθνoῦς δικαίου, καὶ χορηγοῦσιν ἀμοιβαίως ὠφελείας, ἐν ᾧ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη συμβάσεως, διότι ἡ ἑλληνικὴ νομοθεσία προβλέπει περί ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων ἡμεδαπῶν τε καὶ ἀλλοδαπῶν δικαστηρίων ἐναντίον ὑπηκόων Ἑλλήνων· β) δὲ ὅτι ἡ σύμβασις αὕτη παραβιάζει τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος ὡς μὴ προβλεπομένης ἀμοιβαιότητος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων καὶ γ) διότι παραβιάζει τὴν ἀρχὴν τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰ κρατημένα δικαιώματα διὰ τοῦ άρθρου 6 αὐτῆς. Διὰ τοὺς λόγους τοὺτους ἐχρητίσθη τὴν ἀπορρίψιν τῆς.

Ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι, καὶ τοὶ μὴ συμφωνῶν μετὰ τὸν προλαλῶσαντα ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα, ἐφ' ὧν δύναται νὰ συναφθῇ συνθήκη τις, μολοντοῦτο, ἐπειδὴ ἡ σύμβασις εἶναι ἔργον τοῦ προκατόχου τοῦ ὑποργῶ καὶ ἐπειδὴ βλέπει ἤδη ἐξ ὧσων ὁ προλαλήσας εἶπεν, ὅτι δύναται νὰ θέσῃ εἰς κίνδυνον δικαιώματα Ἑλλήνων ὑπηκόων, προτείνει τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως μέχρις οὗ μελετήσῃ καὶ φωτισθῇ ἐπὶ τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως.

Προταθείσης ἐνταῦθα παρὰ τινων τῆς παραπομπῆς συνάμα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ἐπιτροπὴν, ἡ Βουλὴ τὴν μὲν πρότασιν τῆς παραπομπῆς ἀπέρριψε μὴ ἀναστᾶσα, παρὶδὲχθη δὲ δι' ἀναστάσεως τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως.

Προκειμένου δὲ νὰ τεθῇ ὑπὸ συζήτησιν τὸ περί τροποποιήσεως τοῦ Νόμου περί χαρτοσένμου νομοσχέδιον, ἐζήτησαν τινες τὴν ἀναβολὴν αὐτοῦ διὰ τὴν ἐπιούσαν συνεδρίαν, ἰσχυρίζομενοι, ὅτι παρήλθεν ἡ ὥρα καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἔτοιμοι πρὸς συζήτησιν, ἱσχυμένως ἐπρότειναν νὰ διαλυθῇ ἡ συνεδρίασις. Τὰς προτάσεις ταύτας ἀντέρρυσαν ἄλλοι εἰπόντες, ὅτι ἡ Βουλὴ μόλις εἰργάσθη δύο ὥρας καὶ ὅτι δύναται ἀκόμη νὰ ἐργασθῇ. Κατὰ συνέπειαν τῶν ἀντιρρήσεων τούτων ὁ Πρόεδρος ἡρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν ἐπιτρέπῃ αὐτῇ νὰ διαλύσῃ τὴν συνεδρίασιν, ἢ

δὲ Βουλὴ δὲν ἀπήντησε καταφατικῶς. Τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀπαγγελθείσης, ἀνέστησαν τινες θορυβοῦντες καὶ διαμαρτυρόμενοι, ὅτι δὲν τοῖς χορηγεῖται καιρὸς νὰ ἀποκρούσωσι τὰς διατάξεις τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον θεωροῦν ἐπιβλαβεῖς διὰ τὴν ἑπτάνησον. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ ἐπελθόντος θορύβου καὶ τῶν λογομαχιῶν ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 M. M.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ΄.

Τῆς 7 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν Μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθη ἀναφορά Μαρίας χήρας Σταύρου, αἰτούσης ὑποτροφίαν ὑπὲρ τοῦ ὀρφανοῦ ἐγγόνου τῆς, καὶ παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν.

Παρελθὼν εἰτα ὁ εἰσπηγὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς βιομηχανίας, τῶν δημοσίων ἔργων κτλ. ἀνέγνω ἐκθεσιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποζημιώσεως τῆς Κωπαίδος, ἀναπτύξας καὶ παραφορικῶς τὸ περί οὗ ὁ λόγος ζήτημα. Ἡ ἐκθεσις αὕτη παρεπέμφθη εἰς τύπωσιν μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀναφερομένου συμβόλου οὗ μεταξὺ τοῦ τραπεζίτου Διπονέρ καὶ τοῦ Σαραζίνου Μομφερίου.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει δὲ τινος ὁ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ προτιμηθῇ ἡ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει περὶ ἐξετάσεως τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Κερκύρας περαιοσάντων τὰς ἐκείνων φαρμακευτικὰς σπουδὰς πρότασις.

Λαβὼν ἕτερος κατόπιν τὸν λόγον ἐζήτησε πληροφορίας παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑκκλ. καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως περὶ τινος συμβάσεως ταχυγῆς ἐν τῷ Γυμνασίῳ Κερκύρας, ἕνεκα τῆς διαγωγῆς τοῦ καθηγητοῦ Γουδελοπούλου προκληθείσης, καθ' ἣς ἐκεῖθεν ἔχει πληροφορίας, ὅτι ὁ ὑπουργός ἐπεφυλάχθη νὰ πληροφρήσῃ τὴν Βουλὴν εἰς προσεχέτινα συνεδρίασιν.

Αγγελλθέντος ὕστερον, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτηση τοῦ περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου καὶ ἐπεκτάσεως αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶτον Ἰόνιον Κράτος, νομοσχεδίου, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐκηρύχθη κατὰ τῆς ἀρχῆς τῆς φορολογίας ταύτης καὶ ἐπρότεινε τὴν κατάργησιν τοῦ χαρτοσήμου, ὡς ἀδίκου καὶ ἐπαχθοῦς, ἰσχυρίσθη δὲ, ὅτι ἡ ἐπέκτασις τῆς φορολογίας ταύτης εἰς τὸ πρῶτον Ἰόνιον Κράτος θέλει ἐπιβαρύνει ἐπὶ μᾶλλον τὸν ἐπαχθῶς νῦν φορολογούμενον ἐκεῖνον λαόν. Τοῖς λόγους τούτους ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν, εἰπὼν, ὅτι τὸ χαρτόσημον τῆς Ἑλλάδος, σχετικῶς πρὸς τὸ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἐξεταζόμενον εἶναι θαρύτερον, ἢ δὲ ἀρχὴ ἐν γένει αὐτοῦ εἶναι ἔργον τυραννικῶν ἐποχῶν, καθ' ἃς ἡ δικαιοσύνη ἐπωλεῖτο.

Τὸν προλαλήσαντα ἀντέκρουσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, εἰπὼν, ὅτι πᾶς φόρος ἐν γένει εἶναι ἐπαχθὴς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ὅμως ἡ ἀνάγκη τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως καὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἀσφαλείας ἐπιβάλλει ἀναποφεύκτως τὴν ὑποχρέωσιν τῶν φέρον εἰς τοὺς πολῖτας αὐτῶν. Ἀλλὰ σήμερον δὲν πρόκειται, εἰπε, περὶ τῆς ἀρχῆς ἐν γένει τοῦ φόρου τοῦ χαρτοσήμου, ὅλλὰ περὶ μεταρρυθμίσεως ὑφισταμένου νόμου περὶ τούτου, καὶ ἐπεκτάσεως αὐτοῦ εἰς τὰς νεωστὶ προσηθείσας ἐπαρχίας· ἄλλως τε δὲ, καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ τι ἐπαχθὲς ἐν τῷ φόρῳ τούτῳ, ἡ ἐλάττωσις αὐτοῦ ἀρκεῖ νὰ οὐδετερώσῃ τὰς κατ' αὐτοῦ μιμητὰς τοῦ προλαλήσαντος, ὅστις, ὅταν συνέκρινε τὸ ἐν Ἑλλάδι χαρτόσημον πρὸς τὸ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ὥρειλε νὰ εἴχῃ ὑπ' ὄψιν του, ὅτι παρ' αὐτοῖς ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι ὑπεροχαι καὶ ἐπαχθεῖς φόροι, ἀγνωστοὶ ἐν Ἑλλάδι. Εἰς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ νόμου τούτου ἐν Ἑπτανήσῳ φρονεῖ, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ γίνεταί λόγος τις, ὅταν αἱ νήσοι ἐπωφεληθήσαν οὐκ ὀλίγον ἐκ τῆς ἀρσεως τῆς τελωνιακῆς γραμμῆς. Περαινῶν τὸν λόγον ἐσύστησε τὴν παραδοχὴν τοῦ νόμου, περὶ οὗ πρόκειται.

Ἐνταῦθα τινὲς τῶν βουλευτῶν ὑπέβαλον πρότασιν περὶ ἐφαρμογῆς ἀπάσης ἐν γένει τῆς Ἑλλ. νομοθεσίας ἐν Ἑπτανήσῳ ἀπὸ τῆς αἰ. τοῦ προσεγούς Ιανουαρίου 1866, καὶ ἐξητήσαντο τὴν ἀνθυπερὶ συζήτησιν αὐτῆς. Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι δὲν δύναται νὰ παραβῇ τὸν κανονισμόν καὶ νὰ θέσῃ ὑπὸ συζήτησιν νέαν πρότασιν, μὴ ὑποκύψασιν εἰς τὰς διατάξεις αὐτῆς, καὶ προκαλέσαντος τὴν ἐπὶ τῆς ἀφομοιώσεως ἐπιτροπὴν νὰ δηλώσῃ μέχρι τίνος ἐφθασαν αἱ ἐργασίαι τῆς, λαβὼν τὸν λόγον ἐν τῶν μελῶν τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς ἀνγγεῖλαι, ὅτι αὐριον ἢ

τὸ θραδύτερον μεθαύριον ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Οὕτω δὴ παραπεμφθείσης τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος προτάσεως κατὰ τὸν κανονισμόν, λαβὼν ἕτερος τὸν λόγον ἀπέκρουσε τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον ὑπὸ τρεῖς ἐπόψεις· α) ὑπὸ ἀφομοιωτικῆν, β) ὑπὸ οἰκονομικῆν καὶ γ) ὑπὸ βουλευτικῆν ἐποψιν. Εἰς πρὸς τὸ πρῶτον εἶπεν, ὅτι ἡ Ἑπτανήσος διὰ τοῦ νόμου τούτου θέλει ἐπιβαρυνθῇ κατὰ πολὺ, καὶ ἐπομένως δέον ἢ νὰ ἐλαττωθῶσιν οἱ φόροι τῆς στατίδος καὶ τοῦ ἐλαίου, ἢ νὰ εἰσαχθῇ ἐν Ἑλλάδι ὁ ἐκεῖ ἰσχύων νόμος περὶ χαρτοσήμου· ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ κατάστασις τῆς Ἑπτανήσου οἰκονομικῶς δὲν εἶναι εὐάρεστο· ἕνεκα τῶν περιστάσεων, καὶ ὡς πρὸς τὸ τρίτον εἶπεν, ὅτι ὡς βουλευταὶ τῆς Ἑπτανήσου εἶναι ἀνεγκασμένοι νὰ καταψηφίσωσι νομοσχέδιον ἐπαυξάνοντος τοῦ φόρου τῶν ἐντολίων τῶν.

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐγένετο δι' ἀναστάσεως δεκτὴ.

Ἀναγνωσθεῖσα εἶτα τροπολογία τι· τοῦ βουλευτοῦ Κεφαλῆνας περὶ ἀπαλείψεως ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ νομοσχεδίου τῶν λέξεων «καὶ περὶ ἐφαρμογῆς αὐτῶν εἰς τὸ πρῶτον Ἰόνιον Κράτος» καὶ τεθείσα εἰς ψηφοφορίαν ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, μὴ ἀναστάσης.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ πρώτου ἀρθροῦ τοῦ νομοσχεδίου, ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ διαφόρων τροπολογιῶν τῶν βουλευτῶν Γ. Ἰακωβάτου, Κ. Κυπριαδου καὶ Α. Μπαλάνου, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξητήσατο τὴν ἀπάλειψιν τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἀρθροῦ τούτου, ἀφορῶντος τὴν κατάργησιν τοῦ δικαιώματος τῶν πνήτων διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἡ διάταξις αὕτη δὲν εἶναι δικαία, ἀν καὶ ἐγένετο κατάχρησις τοῦ δικαιώματος τῶν πνήτων εἰς τὸ παρελθόν. Ἡ κατάχρησις αὕτη, εἶπε, δὲν πρέπει νὰ παραπέσῃ τὴν Βουλὴν νὰ παραβλάψῃ τοὺς πράγματι πνήτας. Τοῦ ἰσχυρισμοῦ τὸν ἐπιβεβαίωσεν ὁ ἀγορεύων καὶ διὰ παραδειγμάτων.

Τὴν ἀπάλειψιν ἀντέκρουεν ἕτερος ἰσχυρισθεὶς, ὅτι, μὴ δυναμένου νὰ ὁρισθῇ ὁ χαρακτὴρ τοῦ πνήτου καὶ μὴ, εἶναι λίαν ἐπιζήμιον νὰ καθιερωθῇ ἐκ νέου διάταξις, τῆς ὁποίας ἡ κατάχρησις ἐβλάψε καὶ τοὺς ἀληθῶς πνήτας καὶ τὸ δημόσιον. Ἡ κατὰ τὸ ἥμισυ ὅμως ἐλάττωσις τῆς ἀξίας τοῦ χαρτοσήμου εἶναι μᾶλλον ἐπωφελὴς εἰς τοὺς πνήτας καὶ ἐν γένει εἰς τὴν κοινωνίαν, ὡς τεῖνουςα νὰ ἐλαττώσῃ τὸ πλῆθος τῶν δικῶν,

ένεκα τῶν ὁποίων σήμερον εἶναι ἀδύνατος ἡ ταχεία ἀπονομή τῆς δικαιοσύνης.

Ἐπὶνεγκεν ἕτερος, ὅτι θὰ ἦτον ἐπιωφελέστερον, ἐάν δὲν ἤλαττο τοῦτο ἡ ἀξία τοῦ χαρτοσήμου, ἔμενον δὲ ἀθικτοὶ αἱ διατάξεις περὶ τοῦ δικαιώματος τῶν πενήτων, ληψιμανομένων μέτρων καταλλήλων κατὰ τῶν καταχρήσεων. Ταῦτα προσέειπεν αὐτὸς ὑπέβαλε τροπολογίαν τοῦ άρθρου τούτου, δι' ἧς φρονεῖ, ὅτι τίθεται φραγμὸς εἰς τὰς κατὰ τὸ παρελθὸν συμβάσας καταχρήσεις. Αναπτύξας δὲ διὰ μακρῶν τὴν τροπολογίαν του ἐπρότεινε νὰ ἀπαλειφθῇ ὁλοσχερῶς τὸ 1 ἄρθρον καὶ νὰ τεθῇ ἡ τροπολογία του ὡς ἄρθρον 11.

Ἀποκρουθείσης παρ' ἄλλων τῆς τροπολογίας τοῦ προλαλήσαντος ὡς περιπελοῦσης ἐπὶ μᾶλλον ἀντὶ νὰ ἐξομαλύνῃ τὰς δυσχερείας καὶ προταθείσης τῆς ἐλαττώσεως τοῦ παραβόλου κατὰ τὸ ἥμισυ, ἐτέθησαν εἰς ψηφοφορίαν κατὰ σειράν αἱ τροπολογίαι καὶ ἀπερρίφθησαν δι' ἀναστάσεως. Ἐπίσης δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς, μὴ ἀνιστάσεως, καὶ ἡ περὶ ἀπαλείψεως τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ άρθρου πρότασις. Ἐγένετο δὲ κατὰ συνέπειαν δεκτὸν τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ἔχον ὡς ἑπείτα.

Ἄρθρον 1.

α) Τὰ δικαστικά ἐν γένει τέλη τοῦ χαρτοσήμου ἐλαττοῦνται κατὰ τὸ ἥμισυ τῶν μέχρι τοῦ νῦν πληρωομένων δυνάμει τοῦ ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1836 νόμου περὶ χαρτοσήμου· ἡ δὲ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους παραχωρουμένη, λόγω πενίας ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω τελῶν καταργεῖται β.

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ δεύτερον ἄρθρον ἀπορριφθεῖσων τῶν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογιῶν· ἔχει δὲ οὕτως·

Ἄρθρον 2.

« Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 21 τοῦ ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1836 νόμου περὶ χαρτοσήμου περιεχομένη διατίμησις ὡς καὶ ἡ τοῦ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος περὶ τελῶν τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως.

α) Αἱ ὑπερβαίνουσαι τιμαὶ ἀπὸ τῶν 10,000 μέχρις 100,000 δραχμῶν ὑποβάλλονται εἰς τέλος ἀξίας δραχμῶν 2 1/2 ἀνά πᾶν ποσὸν ἐκ δραχμῶν 1,000· πᾶν δὲ ποσὸν μικρότερον αὐτοῦ θεωρεῖται διὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τοῦ τέλους ὡς πλήρες εἰς δραχ. 1,000 συνιστάμενον. Τὰ δὲ τέλη τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων ὀρίζονται μέχρι δραχ. 500 εἰς λεπτά

25, 1,000 εἰς λεπ. 50, καὶ οὕτω καθέτης, ἀντιστοιχομένου τοῦ τέλους κατὰ 50 λεπτά ἀνά πᾶν ποσὸν δραχ. 1,000, μέχρι τῶν 100,000· πᾶν δὲ ποσὸν ἐλασσον τῶν 1,000 δραχ. θεωρεῖται διὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τοῦ τέλους ὡς πλήρες ἐκ δραχμῶν 1,000 συνιστάμενον.

β) Ἐκ τοῦ καταναλισκόμενου ἐνσήμου γάρτου διὰ ποσότητος ὑπερβαίνουσας τὰς 20,000 δραχμάς ἀνήκει εἰς τοὺς συμβολαιογράφους μόνον τὸ ἐν πέμπτον β.

Προ-ειμένον δὲ νὰ τεθῇ εἰς συζήτησιν τὸ 3 ἄρθρον, ἐγένετο πρότασις ἀναβολῆς τῆς συζήτησεως αὐτοῦ, διότι ἐπ' αὐτοῦ πρόκειται νὰ ἐπενεχθῶσι τροπολογίαι. Κατὰ συνέπειαν ὁ πρόεδρος, συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἀναβάλων τὴν ἐξακολουθησιν τῆς συζήτησεως τοῦ νομοσχεδίου διὰ τὴν ἐπισύσαν, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 4 1/2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η.

Τῆς 8 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 1 ὥραν Μ. Μ. ἀνεγνωσθῆσαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς ἐγγράφα.

α) Νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ χορηγίας πιστώσεως ἐκ δραχ. 1,436,661:64 δι' ἐξοδα κεκλισμένων καὶ διαγγεγραμμένων χρήσεων.

β) Ὁμοίον περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχμῶν 79,595:43 δι' ἐξοδα διαγγεγραμμένων χρήσεων.

γ) Πρότασις νόμου παρὰ διαφόρων βουλευτῶν περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ μισθοῦ ἀργίας τῶν ἀξιωματικῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς.

δ) Ὁμοία παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Παξῶν Δ. Μακροῦ καὶ ἄλλων περὶ δικαστικῆς δικαιοσύνης τοῦ Κράτους.

Παρατέθησαν δὲ κατὰ τὴν κανονισμόν.

Προσκαλέσαντος εἰς αὐτὸν τοῦ προέδρου τὰς διαφόρους ἐπιτροπὰς ἵνα ἐπισπεύσωσι καὶ πέρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἐπὶ τῶν δια-

νόμων προτάσεων εκθέσεις των, λαβών τις τὸν λόγον ἐξήγησε νὰ υποβληθῇ κατάστασις τῆς πραγματικῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ μετὰ ὀνομαστικοῦ πίνακος τῶν αξιωματικῶν, τῶν ὁπλητῶν ποτε θέσιν κατεχόντων ἐν τῷ στρατῷ, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπεσχέθη νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν αἴτησιν τοῦ προλαλήσαντος.

Παρατηρήσαντος δὲ τις, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς εἰς τὴν παρελθούσαν συνεδρίασιν ἀναβληθείσης προτάσεως περὶ ἀμνηστίας τῶν ἐγκλημάτων, ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἄλλην γνώμην, παρ' ἐκείνην, ἣν τὸ Σύνταγμα καθιερεῖ. Φρονεῖ δὲ, ὅτι ἐπιτρέπεται πᾶν ὅ,τι δὲν ἀπαγορεύεται ἐπὶ τὸν θεμελιώδη νόμον. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ φρονεῖ, ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ σκεφθῇ καὶ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Κατὰ συνέπειαν τῶν ἐξηγήσεων τούτων προσελθὼν ὁ βασιλεὺς τῆς Σακελλαριάδης κατέθετεν εἰς τὸ πραιδεδειγμένον τροπολογίαν ἐπὶ τῆς περὶ ἀμνηστίας προτάσεως, ἥτις παρεπέμφθη κατὰ τὸν Κανονισμόν.

ὑπομνήσαντος δὲ τις τὴν ἄλλοτε ἀπευθυθείσαν ἐπερώτησιν τοῦ περὶ καταθέσεως τῶν ἐγγράφων, τῶν ἀφορώντων τὸ ἐν Κεραικῇ φιλονεικούμενον μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως κτίριον, τὰ ὅποια εὑρίσκονται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς πρώην Ἰονίου Γερουσίας, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός ὑπεσχέθη νὰ καταθέτῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐγγράφα, ὅμα λαβὼν αὐτὰ ἐκ Κερκύρας.

Ἀρξάμενος ὕστερον τῆς συζήτησεως τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 3, ἐπὶ τοῦ ὁποίου λαβὼν τις τὸν λόγον ἰσχυρίσθη, ὅτι ὁ μὲν § α'. αὐτοῦ εἶναι ἀδικος, ὡς δυνάμενος νὰ ἐπιδόσῃ εἰς τινὰς περιπτώσεις φόρον καὶ ἐπὶ παρουσιῶν, οἷτινες φαίνονται μὲν κληρονομούμεναι, ἀλλ' εἶναι ἰδίᾳ περιουσία τοῦ κληρονομοῦντος ἢ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οἱ δὲ ἐπόμενοι παράγραφοι δ'. ε. καὶ ς'. καθιεροῦσι διατάξεις καταθλιπτικὰς εἰς τοὺς κληρονόμους καὶ οὐ μόνον περιπλέκουσιν αὐτοὺς εἰς ἀδιεξόδους καὶ ἀλλεπαλλέλλους δικὰς, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἀναπεταννίσουσι τὰ εἶδον τῆς οἰκίας εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ δημοσίου, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οὐδὲν μυστήριον οἰκογενειακὴν δύναται νὰ καλυφθῇ. Διὰ τοῦ λόγους ταύτους ἀντὶ τοῦ α'. παραγράφου ἐπρότεινε νὰ τεθῇ τὸ εἶδος. «Κληρονομία καὶ κληροδοσία ἀδιάρητοι ἢ ἐκ διαθήκης, ὑπερβαίνουσαι μὲν τὴν

ἀξίαν τῶν 2000 δραχμῶν, περιεργόμεναι δὲ εἰς συγγενεῖς ἐκ πλαγίου πέραν τοῦ τετάρτου βαθμοῦ ὑπολείνται εἰς τέλος χαρτοσήμου ἀξίαν πρὸς δύο ἐπὶ τοῖς γυλίοις λογιζόμενον.» Ἀντὶ δὲ τῶν παραγράφων δ'. ε. καὶ ς'. τοῦ άρθρου 3 ἐπρότεινε τὰδε. «Ὁ εἰρημένος φόρος εἰσπράττεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τῇ ἀπλῇ δηλώσει καὶ ἀπογραφῇ τοῦ κληρονόμου ἢ κληροδόχου, ἀπαγορευομένης πάσαις κατ' οἶκον ἐρευνῆς καὶ κατασχέσεως.»

Ἀπάντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς μὲν τὰς ἐπὶ τοῦ α. § ἀντιρρήσεις τοῦ προλαλήσαντος, ὅτι τὸ γράμμα τοῦ ς'. § εἶναι λίαν σαφές καὶ δὲν δύναται νὰ δώσῃ γῶραν εἰς παρεξήγησιν τοιαύτην, ὥστε νὰ φορολογηθῇ πατρικὴ ἀντὶ ἐκ πλαγίου κληρονομία, ἐπομένως οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ προλαλήσαντος δὲν δύνανται νὰ πείσωσι πρὸς δὲ τὰς ἀντιρρήσεις ἐπὶ τῶν λοιπῶν παραγράφων τοῦ άρθρου ἀντίπερ ὁ ὑπουργός, ὅτι αὐταὶ ἀνατρέπουσιν ἐντελῶς τὴν βάσιν τοῦ νομοσχεδίου, διότι ὁ τρόπος τῆς θεσπισέως τοῦ φόρου καὶ ὁ ἐλεγχος κατατρέφονται ῥιζηδὸν ἐκ τῆς τροπολογίας τοῦ προλαλήσαντος, καταλειπούσης εἰς τὴν θέλησιν ἐκάστου νὰ δηλώσῃ ὅ,τι βούλεται ἐκ τῆς κληρονομούμενης περιουσίας ἀντὶ εἰσέχου πινὸς ἐνδεχομένης ἀπάτης. Διὰ ταῦτα ἀποκρούει ἀμφοτέραις τὰς τροπολογίας καὶ συνιστᾷ τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου άρθρου ὡς ἔχει.

Ἀντίπερ ἕτερος, ὅτι θεωρεῖ οὐχὶ τροπολογητέους, ἀλλ' ἀπαλειπτέους τοὺς παραγράφους δ'. ε. καὶ ς'. διότι τὸ ἄρθρον 42 τοῦ περὶ Χαρτοσήμου Νόμου εἶναι ἀρκετὸν εἰς τὴν θεσπίσιν τοῦ φόρου, καταναλισκομένου τοῦ χαρτοσήμου εἰς τὰ συμβολαιογραφία. Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι τὸ ἄρθρον 42 τοῦ νόμου δὲν προβλέπει ὅλας τὰς περιστάσεις, οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ θεσπισθῇ ὁ φόρος εἰς τὴν συντάξιν τῶν συμβολαίων, διότι τότε θὰ προέλθῃ τὸ ἀτοπον τοῦ νὰ λαμβάνῃ ὁ συμβολαιογράφος τὸ ἥμισυ τοῦ καταναλισκομένου χαρτοσήμου, λαβὼν τὸν λόγον ἕτερος, καὶ ἰσχυρισθεὶς ὅτι καὶ τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον καὶ ἡ περὶ ἀπαλείψεως πρότασις εἶναι πλημμελεῖ, ἐπρότεινε τὴν ἐφεξῆς τροπολογίαν, ἥτις νομίζει, ὅτι συμβιβάζει τὰ διεστῶτα.

«Κληρονομία καὶ κληροδοσία ὑπερβαίνουσαι τὴν ἀξίαν τῶν 2000 δραχμῶν, περιεργόμεναι δὲ εἰς συγγενεῖς ἐκ πλαγίου μέχρι τοῦ γ'. βαθμοῦ ὑπολείνται εἰς τέλος χαρτοσήμου μίαν ἐκ τῶν δέκα ἐπομένων κατηγοριῶν.

Διὰ τὰς τῆς Α' κατηγορίας δραχμὰς	1000
Διὰ τὰς τῆς Β'	900
» » Γ'	800
» » Δ'	700
» » Ε'	600
» » Σ'	500
» » Ζ'	400
» » Η'	300
» » Θ'	200
καὶ » » Ι'	100

§ 6'. Τὴν κατάταξιν τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν θέλει ἐνεργῆσαι ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τῶν ἐξῆς προσώπων, τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου εἰς ὃν ἀνῆκε ὁ ἀποβιώσας, τοῦ ἐγγωρίου συμβολαιογράφου, τοῦ πλησιεστέρου εἰρκνοδικου, τοῦ παρέρου τῆς αὐτῆς κοινότητος καὶ ἐνός ἐκ τῶν πρεσβυτέρων συγγενῶν τοῦ ἀποβιώσαντος.

§ 7'. Ἡ ἀνωτέρα ἐπιτροπὴ θέλει προσκληθῇ ἐντός δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεως τοῦ κληροδότου ἀπὸ τὸν ἔφορον τῆς ἐπαρχίας, ὃν πρὸ τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν συγκροτήθῃ, τῇ αἰτήσῃ τοῦ πλησιεστέρου συγγενοῦ αὐτοῦ. Τὰ δὲ πρωτόκολλα ἔχουν πλήρη ἐσχὺν ἐνώπιον παντός δικαστηρίου. »

Μετὰ τινὰς ἄλλας ἀντιρρήσεις ἐπὶ τῆς ἀλλοῦ, ὅτι συμφωνεῖ μετὰ τῆς ἰδέας τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ὁ ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τῆς κληρονομουμένης περιουσίας φόρος δὲν πρέπει νὰ θεωροῦται εἰς τοὺς συμβολαιογράφους, ἀλλὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρου. Οὐδὲν ἥτιον, ὅπως μὴ συμβῇ παρηνόησις τοῦ νόμου καὶ εἰς τὰ συναπτόμενα συμβόλαια ποιεῖ κληρονομίων καὶ κληροδοσιῶν καταναλίσκεται χαρτόσημον ἀνάλογον τῆς ἀξίας τῶν περιουσιῶν, ὑποβάλλει τὴν ἐξῆς προσηκόντα ἐπὶ τοῦ συζητουμένου ἄρθρου. «Τὰ ἐνώπιον τῶν συμβολαιογραφῶν συντασσόμενα συμβόλαια περὶ κληρονομίων, κληροδοσιῶν καὶ διανομῆς αὐτῶν, καὶ περὶ ὁπωσδήποτε θανάτου ὑπόκεινται εἰς χαρτόσημον τάξεως ὅως κλάσεως, ἢ τῶν δραχμῶν. » Συγχρόνως δὲ ἐπρότεινε νὰ τεθῇ εἰδικὸν ἐδάφιον πρὸς μείζονα ἐξαρχίαν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐπιβαλλομένου φόρου.

Καταθέσεις ἐνταῦθα τῆς συζήτησεως, ἐξῆθ' πρῶτον εἰς ψήφοφορίαν καὶ ἀπερρίφθη, δι' ἀναστάσεως ἢ ἐπὶ τοῦ α'. ἐδαφίου τροπολογία. Ἐπίσης δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς, μὴ ἀναστάσης, καὶ ἡ περὶ ἀποβιώσεως τῶν ἐδαφίων δ'. ε. καὶ ς'. πρότασις.

Μετὰ ταῦτα, προκειμένου νὰ τεθῇ εἰς τὴν δι' ἀναστάσεως ψήφοφορίαν ἢ ἐπὶ τῶν εἰρημένων ἐδαφίων τροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ Κεφαλληνίας, ἐζήτηθη ἡ κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ἐξ ἧς, γινουμένης ὑπὸ τοῦς ψηφολέκτας Σπυρόπουλον καὶ Κρεμάζην, ἐζήχθη κατὰ τὸ ὡς προτατώμενον πρωτόκολλον ψήφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἐδέχθη τὴν τροπολογίαν διὰ ψήφων 59 κατὰ 40.

Πρωτόκολλον ψήφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παράδεχεται ἡ Βουλὴ τὴν τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Κεφαλληνίας ἐπὶ τῶν ἐδ. α', ε. καὶ ς'. τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καὶ ἡ ὁχι; »

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Νικ. Παπαγιαννόπουλος	Ν
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	Ν	Γ. Ζουμπουλάκης	Ν
Αἰκμῆς Λονωτατίδης	Ν	Ἀντ. Σ. Μήτσας	Ν
Ἀναγ. Γιαννουλίδης	Ν	Π. Γουζούσης	Ο
Μιχ. Α. Καίρης	Ν	Αντ. Τσιτσάκης	Ν
Ν. Π. Καίρης	Ν	Γεώργιος Ἀποστολίδης	Ο
Δημ. Τσακρῆς	Ο	Πάνος Μανωλίδης	Ν
Α. Λαμπρινίδης	Ν	Α. Ζώτος	Ν
Κωνστ. Μανουσάκης	Ο	Κ. Λομβάρδος	Ν
Ὀθων. Μακρυγιάννης	Ν	Α. Πατέλης	Ν
Περ. Ἀναγ. Πετράκης	Ν	Σ. Λιονταράκης	Ο
Δημ. Καλλιφρονάς	Ν	Γιω. Πλαίτας	Ν
Παναγ. Κυριακός	Ν	Ἀνδρ. Φωτεινός	Ν
Ἀριστ. Μπαλάνος	Ν	Λυκαόργος Κρεστένιτης	Ο
Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ν	Στέρ. Στεφανόπουλος	Ν
Ἀνδρέας Στράτος	Ο	Χ. Στεριόπουλος	Ν
Δημήτριος Γρίβας	Ν	Ἀλ. Βιλαΐτης	Ν
Γ. Γεροθανάσης	Ν	Ἀλέκος Ἀγροῦ	Ν
Π. Πετιμεζῆς	Ν	Λουκάς Κατσίνης	Ν
Εὐθ. Δελιγιάννης	Ν	Ἀναγ. Δημητρίου	Ο
Γ. Πλαπούτας	Ν	Πέτρος Ζάνος	Ν
Α. Ἀντωνόπουλος	Ο	Ιωάννης Βλαβιανός	Ν
Ἀθαν. Γούδικας	Ν	Σπυρ. Μιλασιάνης	Ο
Χ. Σακελλαριάδης	Ο	Κωνστ. Παταλᾶς	Ν
Ἠλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ο	Αναστ. Μιχαλόπουλος	Ν
Α. Πετροπουλάκης	Ο	Ιωάννης Ζαΐνης	Ο
Χρ. Μαστραπᾶς	Ν	Σωτ. Πετιμεζῆς	Ο
Ιω. Σαράκας	Ν	Λεων. Πετιμεζῆς	Ν

Ἀνδ. Οἰκονομόπουλος	Δημ. Παπανικολάου N
Ἰω. Παπαδόπουλος O	Ἰω. Βαλασόπουλος O
Ἰωάννης Φλέσσας	Σπ. Σπηλιωτάκης
Περ. Μαυρομιχάλης	Σπ. Κοπαλίτσας
Γ. Περόωτης O	Ἰω. Α. Κορριωτάκης
Κωνστ. Δημητριάδης N	Αν. Κορριωτάκης
Ἀλ. Κοντόσταυλος	Γεώργιος Λάμπας O
Ἰω. Μπαλάφας	Βασίλειος Π. Σπυρόπουλος .. N
Τριαντ. Αλζαρέτος O	Ἀλ. Σταματοπούλου
Κωνστ. Κυπριαδης O	Αριστοτέλης Βαλαωρίτης ..
Στ. Παδοβίος N	Γεράσι. Σέρβος N
Σωκράτης Κουρής	Δημήτριος Τσαμπόπουλος
Γεώργιος Μαρκουάς N	Δημήτριος Παπαλουκάς O
Θεόδωρος Ζερβός	Γεώργιος Μπουκίδης N
Νικόλαος Καρύδης N	Χρήστος Α. Χρηστάπουλος ..
Νικ. Παγκράτης N	Βασ. Δημητριάδης O
Πολ. Κωνσταντῆς N	Αναγ. Σταυρόπουλος O
Θεόδωρος Ῥωμαῖος N	Σπυρ. Οἰκονομίδης O
Ν.κ. Λούδρος O	Αθανάσιος Σινανιώτης
Γερ. Μαυρογιάννης	Αστρμ. Ζατουνίτης O
Νικ. Γεωργακάτος	Ξενοφών Λογοθέτης
Α. Ἀννινός O	Ἰωάννης Ἀλεξίου
Α. Τσουγανάτος O	Επ. Αεληγιώργης N
Γεράσι. Αντίπας O	Χαρίλαος Τρικούπης O
Ἀντώνιος Ζερβός N	Ἀλέξ. Κουμουνοδούρος O
Γεώργιος Φλωρεῖας O	Περ. Μπούτος O
Γ. Ἰακωβάτος N	Π. Καλαμπαριώτης
Χ. Ἰακωβάτος N	Ἰω. Προβελέγιος O
Γ. Λεβιθῆς	Π. Μοδινός
Ἀνχστ. Δημητριάδης	Ἀριστ. Ῥαυτόπουλος J
Ἀνδρ. Νοταρῆς	Εμ. Ναυπλιώτης
Εὐθ. Κανελλόπουλος O	Ν. Κονταράτος O
Ἰω. Γ. Ἰωάννου	Ν. Φαρμάκης N
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος O	Ἰω. Πρωτοπαπᾶς
Γεώργιος Ἀρώνης N	Ν. Καναβός
Εὐμανουὴλ Κοντολέων N	Δ. Ὑψηλάντης
Κοσμάς Πανάρετος	Κωνστ. Βυθυμιόπουλος N
Δ. Βροντίσης O	Τηλέμ. Ῥουκῆς
Χαρ. Α. Χρηστάπουλος N	Κίμων Χριστοδούλου
Σπ. Παπαδόπουλος	Ἀντ. Α. Μαυρομιχάλης N

Ἰω. Κοτσάκος	Μιλτιάδης Κανάρης
Π. Αετωτάκος	Ἰακώβος Παξιμαδῆς
Ἀλ. Α. Κουμουνοδούρας .. O	Ματθαῖος Γιαννούλης O
Χ. Χρηστάπουλος O	Σωτ. Σωτηρόπουλος O
Χ. Κανελλόπουλος N	Ἀθ. Γρηγοριάδης O
Κ. Οἰκονομόπουλος O	Ταῖκος Μανροειδῆς
Αστρμ. Μακρῆς O	Β. Σαλτσιδῆς O
Εὐθύμιος Κεχαγιάς O	Δ. Βότσαρης
Λουκάς Καραλίδης O	Σπυρ. Καραμάνος O
Σπυρ. Κρεμαζῆς O	Σταμ. Κορίτζης
Α. Ῥηγόπουλος	Δημ. Βούλγαρης
Μπενιζέλος Ῥούσος O	Ἀθανάσιος Μισούλης
Α. Μπακαούρης N	Ἀνδρέας Κουντουριώτης ..
Θάνος Κανακάρης O	Τασ. Πλέτσας O
Ἀθην. Μησούρης	Ἀθ. Χατζόπουλος
Κωνστ. Δαρειώτης O	Δ. Τσιριμώκος
Ἰω. Δουλίδης O	Δ. Χατζίσκος N
Κωνστ. Μελαχρινός	Δ. Κριζιώτης
Γεώργιος Μπουμπουλή	Ν. Βουδούρης O
Δημ. Θεοχάρης	Λύγ. Αβέρωφ O
Κωνστ. Πλατῆς	Κωνστ. Κανάρης
Ἀχιλλεύς Μεταξῆς	Δημ. Βαλαβάνος

Ἀπορρίφθεις κατόπιν τῆς τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Φθιώ-
τιδος περί τῆς εἰς δέκα κατηγορίας διαιρέσεως τοῦ ἐπιβαλλο-
μένου φόρου, ἐγένετο δευτὴ ἡ προσθήκη τοῦ βουλευτοῦ Κίαι,
ἥτις ἀπερρασίθη νὰ ἀποτελέσῃ α. ἐδαφίον τοῦ άρθρου 3, ὅπερ
τροποποιήσῃ ἔχει οὕτως

Ἄρθρον 3.

εἰ παράγραφος 11 τοῦ άρθρου 29 τοῦ περί χαρτοσήμου
νόμου ἀντικεινίσταται διὰ τῶν ἐπομένων διατάξεων.

α) Τὰ ἐνώπιον τῶν συμβολαιογράφων συνταττόμενα συμβό-
λαια περί κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ διανομῆς αὐτῶν, καὶ
περί δωρεῶν ἐνεκα θανάτου, ὑπόκεινται εἰς χαρτόσημον τάξεως
δὲς κλάσεως, ἥτοι τριῶν δραχμῶν.

β) κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι ὑπερβαίνουσαι τὴν ἀξίαν
τῶν 2000 δραχμῶν, περιεχόμεναι δὲ εἰς συγγενεῖς ἐκ πλαγίου
μέχρι τοῦ 3ου βαθμοῦ, ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου α-
ξίας πρὸς ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν λογιζόμενον. Περιεχόμεναι δὲ εἰς
ἐκ πλαγίου συγγενεῖς 4ου καὶ ἀπωτέρου βαθμοῦ, ὑπόκεινται

εις τέλος χαρτοσήμου αξίας δύο επί τοις εκατόν. Είς εξωτικούς δε εις τέλος αξίας 4 επί τοις εκατόν.

γ') Κληρονομίαί και κληροδοσίαι, αἰτίνες περιέχονται εις ἀνιόντας και κατιόντας, εις συζύγους, και θρησκευτικά, φιλανθρωπικά και εκπαιδευτικά καταστήματα ἀπαλλάττονται τῆς πληρωμῆς τέλους χαρτοσήμου αξίας.

δ') Τό τέλος τοῦ χαρτοσήμου πληρώνεται ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποδιδώσαντος μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν χρεῶν.

ε') Κληρονόμοι και κληροδόχοι τοῦ ἐδαφίου α. τοῦ παρόντος ἀρθρου ἢ ἐν περιπτώσει ἀνελικιότητος οἱ ἐπίτροποι αὐτῶν οφείλουσι νὰ ἐπιδώσωσιν, ἐπὶ πρῶτῃ διπλάσι τοῦ τέλους, εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον τῆς τελευταίας κατοικίας τοῦ κληρονομούμενου, ἐντὸς ἑξ μηνῶν, ἀφ' ἧς λαβῶσι γνῶσιν τῆς ἀποδιδώσεως τοῦ κληρονομούμενου, δηλώσιν, ὅτις πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν περιγραφὴν τῶν ἀντικειμένων τῆς κληρονομίας ἢ κληροδοσίας, τὴν ἐξίαν ἐκάστου, τὰ χρεῖα και τὴν πρὸς τὸν ἀποδιδώσαντα συγγενὴν σχέσιν τοῦ δηλοῦντος.

Ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος δύναται νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἐὰν οἱ αἰτήσαντες τὴν παρατασὶν ἐπιφέρωσι βασίμους πρὸς τοῦτο λόγους.

ς') Ἐὰν ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος δὲν ἔχῃ ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς δηλώσεως, ἀποστέλλει εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον σημείωσιν τοῦ προσήκοντος τέλους πρὸς εἰσπροξὶν αὐτοῦ.

Ἐὰν ὅμως, ἔχων ἀντιρρήσεις, πείθεται ὅτι αὐταὶ δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι σπουδαίαν τοῦ τέλους αὐτίκῃν, ὑποβάλλει αὐτάς εἰς τὸ ἀρμόδιον πρωτοδικεῖον, κλητεύων τὸν δηλώσαντα ἐντὸς τῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δηλώσεως, και ἐξαιτούμενος νὰ ὀρίσῃ τὸ δικαστήριον τὸ τέλος, ὅπερ ὀρεῖ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐφόρου νὰ πληρωθῇ.

Τὸ πρωτοδικεῖον δικάζει τὰς ἀντιρρήσεις διὰ συνοπτικῆς διαδικασίας κατὰ τῆς ἀποράσεως τοῦ πρωτοδικείου οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται.

ζ') Παρελθούσης ἐπὶ ματαίῳ τῆς πρὸς δηλώσιν προθεσμίας ὁ οἶκον. ἔφορος ὀρίζει τὸ εἰς τὴν κληρονομίαν και κληροδοσίαν ἐπιβάλλον τέλος διὰ πράξεως ἡτιολογημένης. Οἱ κληρονόμοι και κληροδόχοι δύνανται ἐντὸς εἰκοσὶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς ἐπιδόσεως τῆς πράξεως νὰ ἀνακόψωσιν αὐτήν. Ἡ ἀνακοπὴ αὕτη ἐκδικάζεται κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὡρισμένα δι' ἀποράσεως τοῦ πρωτοδικείου ἧτις δὲν ὑπόκειται ἐπίσης εἰς οὐδὲν ἐνδίκον μέσον.

Ἀναγνωσθέντα ἀκολουθῶς τὰ ἀρθρα 4, 5 και 6 ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἀναγνωσθὲν κατόπιν τὸ ἀρθρον 7 τοῦ σχεδίου ἀπηλείφθη ἐπὶ τῇ προτάσει τινός, εἰπόντος, ὅτι εἶναι ἀνεφάρμοστον πρακτικῶς, και ἐπομένως δύναται νὰ φέρῃ περιπλοκάς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, συναινέσαντος εἰς τὴν ἀπαλείφειν του και τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀναγνωσθῆσαν εἰτα και ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἐφεξῆς ἀρθρα 8 και 9 μεταβληθέντα εἰς 7 και 8, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἐνταῦθα λαβὼν τις τὸν λόγον ἰσχυρίσθη, ὅτι καταργηθέντων ἤδη διὰ τὰ μέλλον τῶν δικαιωμάτων τῆς πενίας, εἶναι δίκαιον νὰ γίνῃ ἐξαιρετις ὡς πρὸς τὰ ἀχρεὶ τοῦδε συνταχθέντα ἔγγραφα ἐφ' ἀπλοῦ χαρτου, ἐὰν τυχόν γινῇ χρήσις αὐτῶν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἢ ἄλλης ἀρχῆς. Εἰς τὴν ἐξαιρεσιν ταύτην, εἶπε, θεωρεῖ δίκαιον νὰ ὑπάγωνται και τὰ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγι καταβαλλόμενα παράβολα και τὰ παρὰ τοῖς ἐρέταις πρόστιμα, ἀμφότερα ὅς ταῦτα νὰ ἐλαττωθῶσιν εἰς τὸ μέλλον κατὰ τὸ ἡμισυ.

Τὸν προλαλήσαντα ἀνέκρουσεν ἕτερος προτείνας ὡς συμπερασμα τοῦ λόγου του νὰ μὴ ἐφαρμοσθῇ ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 1, περὶ καταργήσεως τοῦ δικαιώματος τῶν πενήτων, εἰς τὰς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου κινηθησομένας ἢ ἐκκρεμῆς δίκας.

Ἀνταρῶν δὲ τῶν προλαλήσαντων τὰς ἰδίας ἀπέκρουσεν ἕτερος, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἤεν πρέπει νὰ καταργῶνται οὕτως ἐξ ἐφόρου διατάξεις τῆς πολιτ. δικονομίας. Καὶ τοι μὴ ἀντικρουὼν τὴν κατάργησιν ἢ ἐλάττωσιν τοῦ παραβόλου και τῶν πρόστιμων, ὡς θεωρῶν αὐτάς ἀπλῶς ποινὰς, θεωρεῖ ὅμως ἀνάγκιον νὰ μεταβληθῇ ἡ πολιτ. δικονομία εἰς νόμον οὐδεμίας ἔχοντα σχέσιν πρὸς αὐτήν, διότι φρονεῖ, ὅτι ἡ ἀγνοία τῆς τοποποιήσεως ἐκ μέρους πολλῶν δικηγόρων δύναται νὰ παραβλάψῃ τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν. Συναινέσας κατόπιν εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς προτάσεως τοῦ προλαλήσαντος, τοῦ νὰ μὴ ὑπόκεινται τὰ μέχρι τοῦδε ἐφ' ἀπλοῦ χαρτου συνταχθέντα ἔγγραφα εἰς τέλος χαρτοσήμου, ἐὰν τυχόν γινῇ χρήσις αὐτῶν, ἀπέκρουσε τὴν γνώμην τοῦ βουλευτοῦ Κέας, ὅτι χεῖρουσι τὸ δικαίωμα τοῦ πένητος μέχρι ἀποπερατώσεως τῆς δίκης οἱ ἀποκτήσεως αὐτὸ πρὸς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου.

Οὕτω δὴ ἀπορρίψεως τῶν προταθειῶν προσθηκῶν, ἡ Βουλὴ

συναινέσει καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οικονομικῶν, παρεδεχθῇ ὡς 9 ἄρθρον τὸ πρῶτον μέρος τῆν προθήκης τοῦ βουλευτοῦ Κυνοῦρίας, ἔχον ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 9.

«Πᾶσα πράξις ὑπαγομένη μὲν εἰς τὰ τέλος τοῦ χαρτοσήμου, καταρτισθεῖσα δὲ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δυνάμει τῶν χορηγηθέντων δικαιωμάτων τῆς πενίας, δὲν ὑπόκειται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενον τέλος, ἂν τυχὸν γινῇ χρῆσις αὐτῆς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἢ οἰκὸς-δήποτε ἄλλης ἀρχῆς.»

Ἀναγνωσθέντα ἀκολουθῶς ἐγένοντο δεκτὰ τὰ ἄρθρα 10, 11, 12, 13 καὶ 14, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, μὴ γινόμενης δεκτῆς τῆς ἐπὶ τοῦ 10 ἁρθρου προτάσεως τινός, ἵνα ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀργῇ ἀπὸ τῆν 1 Ἰανουαρίου 1866.

Κατόπιν συναρμολογηθὲν καὶ ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ ψηφισθέντος Νομοσχεδίου, ἔχον ὡς ἑπεται.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ χαρτοσήμου Νόμων
καὶ περὶ ἐφαρμογῆς αὐτῶν εἰς τὸ πρῶτον
Ἰόνιον Κράτος.

Ἄρθρον 1.

«Τὰ δικαστικά ἐν γένει τέλη τοῦ χαρτοσήμου ἐλαττοῦνται κατὰ τὸ ἕμισυ τῶν μέχρι τοῦ νῦν πληρονομένων δυνάμει τοῦ ἀπὸ 14 Ἀυγούστου 1836 Νόμου περὶ χαρτοσήμου, ἡ δὲ κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους παραχωρουμένη λογικὴ πενία ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω τελῶν καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν τῷ ἁρθρῳ 21 τοῦ ἀπὸ 14 Ἀυγούστου 1836 Νόμου περὶ χαρτοσήμου περιεχομένη διατίμησις ὡς καὶ ἡ τοῦ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος περὶ τελῶν τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθεῖ.

α.) Αἱ ὑπερβαίνουσαι τιμαὶ ἀπὸ τῶν 10.000 μέχρις 100, 000 δραχμῶν ὑποβαλλονται εἰς τέλος ἀξίας δραχμῶν 2 1/2 ἀνὰ πᾶν ποσὸν ἐκ δραχμῶν 1000, πᾶν δὲ ποσὸν μικρότερον αὐτοῦ θεωρεῖται διὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τοῦ τέλους ὡς πλήρες εἰς δραχμὰς 1000 συνιστάμενον. Τα δὲ τέλη τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων ὀρίζονται μέχρι δραχμῶν 500 εἰς λεπτά 25, 1000 εἰς λεπτά 50 καὶ οὕτω καθέξῃ, αὐξανόμενον τοῦ τέλους κατὰ 50 λεπτά ἀνὰ πᾶν ποσὸν δραχμῶν 1000

μέχρι τῶν 100,000, πᾶν δὲ ποσὸν ἔλασσον τῶν 1000 δραχμῶν θεωρεῖται διὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τοῦ τέλους ὡς πλήρες ἐκ δραχμῶν 1000 συνιστάμενον.

β.) Ἐκ τοῦ καταναλισκομένου ἐνσήμου χάρτου διὰ ποσότητος ὑπερβαίνουσας τὰς 20,000 δραχμῶν ἀνήκει εἰς τοὺς συμβολαιογράφους μόνον τὸ 2/3 πέμπτον.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 11 τοῦ ἁρθρου 29 τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐπομένων διατάξεων.

α.) Τὰ ἐνώπιον τῶν συμβολαιογράφων συνταττόμενα συμβόλαια περὶ κληρονομικῶν, κληροδοσιῶν καὶ διανομῆς αὐτῶν καὶ περὶ δωρεῶν ἐνεκὰ θανάτου ὑπόκεινται εἰς χαρτόσημον τάξεως 5ης κλάσεως, ἥτοι τριῶν δραχμῶν.

β.) Κληρονομία: καὶ κληροδοσίαι ὑπερβαίνουσαι τὴν ἀξίαν τῶν 2,000 δραχμῶν, περιρροῦνται δὲ εἰς συγγενεῖς ἐκ πλαγίου μέχρι τοῦ 3ου βαθμοῦ ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου ἀξίας πρὸς 2/3 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν λογιζόμενον, περιερχόμεναι δὲ εἰς ἐκ πλαγίου συγγενεῖς 4ου καὶ ἀπωτέρω βαθμοῦ ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου ἀξίας δῶα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν. Εἰς ἐξωτικούς δὲ εἰς τέλος ἀξίας 1/2 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν.

γ.) Κληρονομία: καὶ κληροδοσίαι, αἵτινες περιέρχονται εἰς ἀνιόντας καὶ κατιόντας, εἰς συζύγους, εἰς θεοσκευτικά, φιλανθρωπικά καὶ εκπαιδευτικά καταστήματα ἀπαλλάττονται τῆς πληρωμῆς τέλους χαρτοσήμου ἀξίας.

δ.) Τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου πληρύνεται ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποδιώσαντος μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν χρεῶν.

ε.) Κληρονόμοι καὶ κληροδόχοι τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ παρόντος ἁρθρου ἢ ἐν περιπτώσει ἀνηλικιότητος οἱ ἐπίτροποι αὐτῶν ὀφείλουσι νὰ ἐπιδώσωσιν, ἐπὶ προτίμῳ διπλασίῳ τοῦ τέλους, εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρον τῆς τελευταίας κατοικίας τοῦ κληρονομούμενου ἐντὸς 2/3 μηνῶν, ἀπ' ἧς λάβωσι γνῶσιν τῆς ἀποβιώσεως τοῦ κληρονομούμενου, δῆλωσιν, ἥτις πρέπει νὰ περιέχῃ τὴν περιγραφὴν τῶν ἀντικειμένων τῆς κληρονομίας ἢ κληροδοσίας, τὴν ἀξίαν ἐκείνου, τὰ χρεῖα καὶ τὴν πρὸς τὸν ἀποδιώσαντα συγγενικὴν σχέσιν τοῦ δηλοῦντος.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος δύναται νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἐὰν οἱ αἰτήσαντες τὴν παράτασιν ἐπιφέρωσι βασιμούς πρὸς τοῦτο λόγους.

ς.) Ἐὰν ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος δὲν ἔχῃ ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς (Πρακτικῆς τῆς Βουλῆς Τομὸς Α')

δηλώσεως, αποστέλλει εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον σημειώσιν τοῦ προσήκοντος τέλους πρὸς εἰσπραξίν αὐτοῦ.

Ἐάν ὅμως, ἔχων ἀντιρρήσεις, πείθεται ὅτι αὗται δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι σπουδαίαν τοῦ τέλους αὐξήσιν, ὑποβάλλει αὐτάς εἰς τὸ ἀρμόδιον Πρωτοδικεῖον, κλητεύων τὸν δηλώσαντα ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δηλώσεως, καὶ ἐξαιτούμενος νὰ ὀρίσῃ τὸ δικαστήριον τὸ τέλος, ὅπερ δέον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἑφόρου νὰ πληρωθῇ.

Τὸ Πρωτοδικεῖον δικάζει τὰς ἀντιρρήσεις διὰ συνοπτικῆς διαδικασίας. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται.

ζ.) Παρελθούσης ἐπὶ ματαίῳ τῆς πρὸς δῆλωσιν προθεσμίας, ὁ Οἰκονομικὸς ἑφορὸς ὀρίζει τὸ εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ κληροδοσίαν ἐπιβάλλον τέλος δια πράξεως χρονολογημένης. Οἱ κληρονόμοι καὶ κληροδόχοι δύνανται ἐντὸς εἰκοσίων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς ἐπίδοσεως τῆς πράξεως ν' ἀνακόψωσιν αὐτήν. Ἡ ἀνακοπὴ αὕτη ἐκδικάζεται κατὰ τὰ ἐν τῇ προκηγυμένη παραγράφῳ ὠρισμένα δι' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου, ἥτις δὲν ὑπόκειται ἐπίσης εἰς οὐδὲν ἐνδίκον μέσον.

Ἄρθρον 4.

Ἄψκαι αἱ διατάξεις τοῦ προκηγυμένου ἁρθροῦ ἐφαρμόζονται ἀπαρράλκτως καὶ εἰς τὰς αἰτίας θανάτου διαρεάς θεωρουμένους ὡς κληροδοτήματα διὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τοῦ τέλους τοῦ χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 5.

Συναλλαγματικαὶ καὶ γραμματικαὶ εἰς διαταγὴν θεωροῦνται ὡς κατὰ παράβασιν τοῦ Νόμου ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου γεγραμμένα, ἐάν δὲν γράφωνται ἐπὶ τῆς φερύσης τὰς δύο σφραγίδας τοῦ χαρτοσήμου σελίδος καὶ εἰς τρόπον ὥστε αἱ δύο σφραγίδες νὰ κῆνται ἐπ' ἀριστερᾷ τοῦ σώματος τῆς συναλλαγματικῆς ἢ τοῦ γραμματίου κατὰ μῆκος τῆς σελίδος γραφομένων.

Ἄρθρον 6.

Πάν ἀντέγγραφον ἢ ὅποιονδήποτε ἔγγραφον, δι' οὗ ὁμολογεῖται τίμημα, παροχὴ ἢ ἀντιπαροχὴ, ἀνώτερον τοῦ πρὸς μείωσιν τέλους ἐν τῷ συμβολαίῳ εἰκονικῶς συμφωνηθέντος τιμημάτος κλπ. εἶναι ἀπαράδεκτον ἐνώπιον οἰασδήποτε ἀρχῆς, ἐάν δὲν συνοδεύηται μὲ τὴν ἀποδείξιν τῆς πληρωμῆς τοῦ εἰς τὸ ἀποκρυθεῖν ἀναλογούντος τέλους καὶ τοῦ προστίμου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ κατὰ παράβασιν τοῦ ἁρθροῦ 13 τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου γενομένη παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου ἐπισυναψὶς ἐνσήμου χάρτου

εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ ἀσήμου χάρτου δι' ἄλλειψιν ἐνσήμου συνισχθέντα ἔγγραφα ἐπιφέρει, ἐκτὸς τοῦ νενομισμένου προστίμου, καὶ τὴν ἀπόλυσιν αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑπερεσίας.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Νόμου καὶ τῶν Β. Διαταγμάτων περὶ χαρτοσήμου, ἑκακὰ παράβασεως τῶν διατάξεων αὐτῶν, πρόστιμον ἐκ τοῦ δεκαπλοῦ τοῦ νομίμου τέλους, τὸ πρόστιμον αὐτὸ περιορίζεται τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ πενταπλοῦν τοῦ τέλους.

Ἄρθρον 9.

Πᾶσα πράξις ὑπαγομένη μὲν εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου, καταρτισθεῖσα δὲ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου δύναται τῶν χρηγνηθέντων δικαιωμάτων τῆς πενίας δὲν ὑπόκειται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλόμενον τέλος, ἂν τυχὸν γενῇ χρῆσις αὐτῆς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἢ οἰασδήποτε ἀλλῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 10.

Τὸ διὰ καταδελιώσεως τοῦ ταμίου ἐπιβαλλόμενον πρόστιμον διὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου καὶ τῶν Διαταγμάτων περὶ χαρτοσήμου, δὲν ἀπαιτεῖται νὰ καταβάλληται τοῦ λοιποῦ πρὸ τῆς προφυγῆς τοῦ καθ' οὗ ἐγένετο ἡ καταδελιώσις, ἀλλ' εἰσπράττεται παρὰ τοῦ ταμίου, ἀφοῦ ἡ καταδελιώσις αὕτη καταταθῇ τελειδικοί.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεται μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12.

Μετὰ παρέλευσιν τῆς ὡς ἀνωτέρω προθεσμίας, ὁ παρὼν Νόμος ὡς καὶ οἱ Νόμοι καὶ τὰ Διατάγματα περὶ χαρτοσήμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐν ταῖς Ἰονίαις Νήσοις.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης παύει ἡ ἰσχὺς τοῦ περὶ χαρτοσήμου Ἰονίου Νόμου.

Ἄρθρον 13.

Πᾶσα πράξις ὑπαγομένη μὲν ἐν Ἑπτανήσῳ εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου, καταρτισθεῖσα δὲ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἢ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπ' αὐτῆς, οὐδολως ὑποβάλλεται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου ἢ τῶν ἄλλων περὶ χαρτοσήμου διατάξεων ὀριζόμενον τέλος, ἂν τυχὸν γενῇ χρῆσις αὐτῆς ἐνώπιον δημοσίας τινὸς ἀρχῆς μετὰ παρέλευσιν τῶν ὡς ἀνωτέρω τριῶν μηνῶν.

Ἐάν δὲ ἡ ἐν λόγῳ πράξις ἦσαν ἐλευθέρῳ τέλους κατὰ τὸν Ἰο-

νιον Νόμον, ὑποβάλλεται δὲ εἰς τέλος δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ἢ τῶν ἄλλων περὶ χαρτοσήμου διατάξεων, οὐδεμία χρῆσις δύναται νὰ γίνῃ αὐτῆς ἐνώπιον δημοσίας ἀρχῆς μετὰ παρελθόντων τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του, ἐὰν δὲν ἐπισυναφθῇ εἰς αὐτὴν ὁ προσήκων ἐνσημος χάρτης.

Ἐὰν ἡ πράξις καταρτισθεῖσα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἐν ταῖς ἰονίαις Ἀήτοις ἢ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπ' αὐτῆς δὲν ἐνεγράφε εἰς τὸ προσήκον χαρτόσημον κατὰ παράδειγμα τοῦ ἐκείσε ἰσχυόντος νόμου, ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸν ἰόνιον νόμον τοχὺν ἐπιβαλλομένης ποινῆς, ὑποβάλλεται διὰ τὸ ἐλλείπον εἰς τὸ ἀνάλογον τέλος τὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν ἄλλων περὶ χαρτοσήμου διατάξεων ὀριζόμενον.

Ἄρθρον 14.

Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις τοῦ τε περὶ χαρτοσήμου νόμου καὶ τῶν περὶ τούτου Β. Διαταγμάτων ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους. »

Μετὰ ταῦτα ἐτέθησαν εἰς δεξιὰν συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνεῦ ἀντιρρήσεως τὰ ἐξῆς Νομοσχέδια· α') περὶ ἀστυνομικῆς ἀφομοιώσεως, β') περὶ δημοτικῆς ἀφομοιώσεως καὶ γ') περὶ διοργανώσεως τῆς ἐκπαίδευσως τῆς Ἑπτανήσου.

Ἀναγνωσθεὶς ἀκολούθως ἐγένετο δεκτὸν ἀνεῦ ἀντιρρήσεως εἰς τρίτην συζήτησιν Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας, ἔχον ὡς ἑπεται.

Ἄρθρον μοναδικόν.

« Ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας συνομολογηθεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 5/17 Νοεμβρίου 1864 σύμβασις ταχυδρομική, συγκειμένη ἐξ ἁρθρῶν 41 καὶ ἡ τὸ καίμενον ἔπεται θέλει ἔχει πλῆρην καὶ νόμιμον ἰσχύν. »

Σ Υ Μ Β Α Σ Ι Σ.

« Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, ἐξ ἑοῦ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμπόρευσι τοὺς ἐνόντας τὰς δύο ἐπικρατείας εὐλικροῦς καὶ γειτονικῆς δισμενίας, καὶ νὰ κανονίσωσι διὰ νέας συμβάσεως τὴν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας ὑπηρεσίαν τῶν ἀνταποκρίσεων, ἐπὶ ὧσιν ἐλευθεριωτέρων καὶ ἐπωφελεστέρων εἰς τοὺς κατοίκους τῶν δύο ἐπικρατειῶν, διωρίσαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον Πληρεξούσιους τῶν, ἦτοι.

Ἡ μὲν Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, τὸν Κ. Θεόδωρον Λεονάρδον, ἱππότην τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ τοῦ Βασιλικοῦ αὐτοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τῶν Ἀγίων Μαυρικίου καὶ Αἰζάρου τῆς Ἰταλίας, τοῦ Τάγματος τῆς Ἀγίας Ἄννης καὶ τοῦ Ἀγίου Στανισλάου δευτέρας τάξεως τῆς Ῥωσσίας, Γενικὸν Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων τῆς Αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος·

Ἡ δὲ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, τὸν Κ. Λομένικον Πιῆς τοῦ Ἀγίου Βίκτορος, Κόμητα Δέλλα Μινέρβη, Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ Τάγματος τῶν Ἀγίων Μαυρικίου καὶ Αἰζάρου καὶ τῶν Ταγμάτων τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Συλλήψεως τῆς Πορτογαλίας, ἐρόντα τὸ παρῆκον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Τάγματος τοῦ Ὀθωμανικοῦ Μετζιδιὰ τρίτης κλάσεως καὶ τὸ τοῦ Πίου Θ' δευτέρας κλάσεως, καὶ ὑπουργόν του Πρόεδρον παρὰ τῇ Αὐτοῦ Μεγαλειότητι τῷ Βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων.

Οἱ τινες, ἀπὸ διεκκινήσεως ἀμοιβαίως τὰ πλερεζούσια αὐτῶν, εὐρεθέντα ἐν καλῇ τάξει, συνεφώνησαν τὰ ἐπόμενα ἄρθρα.

Ἄρθρον 1.

Μεταξὺ τῶν Ταχυδρομείων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰταλίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος θέλει γίνεσθαι περιοδικὴ καὶ τακτικὴ ἀνταλλαγὴ φακέλων διὰ τὴν ἀμοιβαίαν μεταβίβασιν γραμμάτων, δειγμάτων ἐμπορίας, ἐφημερίδων καὶ ἐντύπων παντὸς εἴδους, προερχομένων ἐξ ἑκατέρας τῶν δύο τούτων ἐπικρατειῶν, ἢ ἐξ ἄλλων κρατῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀνταπόκρισις διεκκομίζεται σήμερον ἢ θέλει διεκκομίζεσθαι μετὰ ταῦτα διὰ τῶν Ταχυδρομείων τῶν ἐπικρατειῶν τούτων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διαμοιβὴ τῶν φακέλων τούτων γίνεται ἢ διὰ τῶν ἰταλικῶν καὶ ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων, τῶν διαπλεόντων μεταξὺ τῶν λιμένων ἀμφοτέρων τῶν ἐπικρατειῶν, ἢ διὰ τῶν αὐστριακῶν καὶ γαλλικῶν ἀτμοπλοίων δυνάμει τῶν συνομολογηθεῖσάντων ἢ συνομολογηθησομένων συμβάσεων μεταξὺ τοῦ Ἰταλικοῦ ἢ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῆς γαλλικῆς ἢ αὐστριακῆς Κυβερνήσεως, ἀφ' ἑτέρου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν ἰταλικῶν Ταχυδρομείων ἀναλαμβάνει εἰς ὄφρος τῆς τὰ ἐκ διεκκομίσσεως διὰ τῶν ὑπὸ ἰταλικὴν σημαίαν διαπλεόντων ἀτμοπλοίων μεταξὺ τῶν λιμένων τῶν δύο ἐπικρατειῶν προερχόμενα ἐξ ὧν ὅλων τῶν ἀνταποκρίσεων τῶν

στελλομένων από της Ιταλίας εις την Ελλάδα και από ταύτης εις την Ιταλίαν, διά των ειρημένων ατμοπλοίων.

Από τό μέρος αὐτῆς, ἡ Διευθύνσις τῶν ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων ἀναλαμβάνει εἰς ἕως της τῆς ἐκ διεκκομίσσεως διὰ τῶν ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν διαπλέοντων ατμοπλοίων μεταξὺ τῶν λιμένων τῶν δύο Ἑπικρατειῶν προερχόμενα ἐξ ὧν ὅλων τῶν ἀνταποκρίσεων τῶν στελλομένων ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἀπὸ ταύτης εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τῶν ειρημένων ατμοπλοίων.

Ἄρθρον 4.

Ἡ τιμὴ τῆς διαποντίου διεκκομίσσεως τῶν ἀνταποκρίσεων, τῶν ἀνταλλασσόμενων μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος, διὰ τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν ατμοπλοίων, λογίζεται μὲν εἰς ἐξήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου κατὰ τριακοντάγραμμον τῶν γραμματίων, καθαρῷ ἑάρου, καὶ ἐκ πενήκοντα ἑκατοστῶν κατὰ χιλιόγραμμον τῶν δειγμάτων καὶ ἐντύπων, ἐπίσης καθαρῷ ἑάρου, ἄνευ διακρίσεως τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τοῦ λιμένος τοῦ ἐπιβιβασμοῦ εἰς ἐκεῖνον τοῦ ἀποβιβασμοῦ.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἐξ ὧν τῆς διαποντίου ἐκκομίσσεως τῶν ἐν κεκλεισμένοις φακέλλοις ἀνταποκρίσεων τῶν στελλομένων ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν γαλλικῶν καὶ αὐστριακῶν ατμοπλοίων, καταλογίζονται εἰς ἕως της Διευθύνσεως τῶν Ἰταλικῶν Ταχυδρομείων. Ἀμοιβαίως τὰ προερχόμενα ἐκ διαποντίου ἐκκομίσσεως ἐξ ὧν τῶν ἐν κεκλεισμένοις φακέλλοις ἀνταποκρίσεων, τῶν στελλομένων ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἰταλίαν, διὰ τῶν ἰδίων ὡς ἀνωτέρω ατμοπλοίων, καταλογίζονται ὁλοσχερῶς εἰς ἕως της Διευθύνσεως τῶν ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων.

Ἄρθρον 6.

Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι αἱ δαπάναι τῆς ἐν κεκλεισμένοις φακέλλοις διαποντίου ἐκκομίσσεως τῶν ἐκατέρωθεν στελλομένων ἀνταποκρίσεων, ἅτοι ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἰταλίαν διὰ τῶν γαλλικῶν ἢ αὐστριακῶν ατμοπλοίων, ἀποτίονται ὁλοσχερῶς ὑπὸ τοῦ Ταχυδρομείου ἐκείνου, εἰς δὲ ἡ Γαλλία ἢ ἡ Αὐστρία ἔθελε τυχὸν παρὰχωρήσει ὅρους ἐπιμελεστέτους ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τῆς διεκκομίσσεως.

Τούτου δοθέντος τὸ Ταχυδρομεῖον τὸ ἀποτίει πάσης τῆς τοιαύτης δαπάνης, καταλογίζε: εἰς ἕως της τοῦ ἐτέρου Ταχυδρομείου τὸ ἐπιβάλλον αὐτῷ ποσὸν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ 3 ἁρθρου.

Ἄρθρον 7.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυ-

δρομείων τῆς Ἰταλίας ἢ τῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος πρὸς μεταφορὰν τῶν διεθνῶν ἀνταποκρίσεων τεθησόμενα εἰς ἐνέργειαν ατμόπλοια εἰσὶν ἐθνικά, ἰδιοκτησία τῆς Ἑπικρατείας ἢ πλοία ναυλωθέντα ἢ χορηγίαν χρηματικὴν λαμβάνοντα ὑπὸ τῆς Ἑπικρατείας, ἀπαλλάσσονται εἰς τοὺς λιμένας ἀμφοτέρων τῶν Ἑπικρατειῶν, κατὰ τὴν εἴσοδον καὶ ἐξοδον αὐτῶν, παντὸς ναυτιλιακοῦ, χωρητικότητος καὶ λιμενικοῦ δικαιώματος, πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ παντὸς δικαιώματος διαμετακομιστῶ καὶ τελωνιακοῦ ἐπὶ τῶν γαιανθράκων, τοὺς ὁποίους καταναλίσκουσιν.

Ἀπολαύουσι δὲ ὡσαύτως ὅλων τῶν περιποιήσεων καὶ εὐκολιῶν ὅσας ἀπαιτεῖ ἡ σπουδαιότης τῆς ἀνατεθειμένης εἰς αὐτὰ ὑπηρεσίας, καὶ κατ' οὐδὲν λόγον δὲν κωλύονται ἀπὸ τὸν ὠρισμένον αὐτοῖς διάπλουν, οὔτε ὑποβάλλονται εἰς κατὰσχεν, παρεμποδίσιν, κωλυσιπλοΐαν ἢ αὐθεντικὴν κράτησιν.

Ἄρθρον 8.

Τὰ ατμόπλοια τῶν δύο Διευθύνσεων δύνανται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τοὺς λιμένας ἀμφοτέρων τῶν Ἑπικρατειῶν, ἢ νὰ ἐξέλθωσιν ἀνὰ πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός. Δύνανται πρὸς τοῦτοις νὰ ἐπιβιβάζωσι καὶ ἀποβιβάζωσιν εἶδη χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καθὼς καὶ ἐπιβίτας παντὸς ἔθνους, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ τηρῶσιν οἱ διευθινταὶ αὐτῶν τὰς ὑγειονομικὰς, αστυνομικὰς καὶ τελωνιακὰς διατάξεις τῶν λιμένων τούτων, τὰς ἀφορώσας τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν ἐπιβιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων.

Οἱ ἐπιβίται ὅμως τῶν ατμοπλοίων τούτων, ὅτοι δὲν κρίνουσιν εὐλογον ν' ἀποβῶσιν εἰς τὴν ζῆρην, διαρκούσης τῆς ἐλλειψέσεως τοῦ ατμοπλοίου εἰς τινα τῶν ἀνωτέρω λιμένων, δὲν δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσιν ἵνα παρουσιάσωσι τὰ διαβατήριά των πρὸς ἐπιθεώρησιν.

Ἄρθρον 9.

Ἐὰν κατὰ τὸν διάπλουν τῶν ατμοπλοίων, τῶν τακτικῶς προσδιορισμένων ὑπὸ τῶν δύο Διευθύνσεων τῶν Ταχυδρομείων πρὸς μεταφορὰν τῶν ἀνταποκρίσεων, συμβῇ τι ἀπευκαιρίον ἢ ἀδυναμία τις, τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ χορηγῶσιν ἀμοιβαίως εἰς τὰ πλοία ταῦτα πᾶσαν συνδρομὴν καὶ βοήθειαν, ἥς ἔχουσιν ἀνάγκην, καὶ νὰ ἐπιτρέπωσι νὰ γίνωνται εἰς τοὺς ἰδίους αὐτῶν ναυστάθμους, κατὰ τὰς ὠρισμένας εἰς αὐτοὺς τιμὰς, ὅλαι αἱ ἐπισκευαί, ὅσαι εἶναι δυνατόν νὰ γίνωσιν εἰς τὰ καταστήματα ταῦτα.

Άρθρον 10.

Απαγορεύεται εις τούς διευθυντάς τῶν ἀτμοπλοίων τῶν προσδωρισμένων πρὸς μεταφορὰν τῶν ἀμοιβαίων φακέλων τῶν δύο διευθύνσεων τῶν Ταχυδρομείων νὰ λαβῶσι γράμματα ἐκτὸς τῶν φακέλων τούτων, ἐξαιρουμένων πάντοτε τῶν ἐπισημῶν ἐγγράφων, ἅτινα οἱ διπλωματικοὶ πράκτορες τῶν δύο ἐθνῶν ἀποστέλλουσιν εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν Κυβερνήσεις.

Άρθρον 11.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἰταλίας ἐπιφυλάσσεται νὰ κανονίσῃ τὸ δρομολόγιον ὡς καὶ τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας τῶν ἀναχωρήσεων καὶ ἀφίξεων τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἰταλίας διατηρουμένων, ναυλωμένων ἢ εἰς αὐτὴν αὐτῇ χρηματικῇ βοηθείας, ἀτμοπλοίων. Ἀμοιβαίως ἡ Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος τρεῖς εἰς ἑαυτὴν τὸ αὐτὸ δικαίωμα διὰ τὰς θαλασσίας ὑπηρεσίας τὰς συστημένους ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ δύο Διευθύνσεις τῶν Ταχυδρομείων ὑποχρεοῦνται νὰ προειδοποιῶνται ἀλλήλας ἐν καιρῷ δεῦντι περὶ τῶν τροποποιήσεων, τὰς ὁποίας κρίνουσιν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιφέρωσιν εἰς τὸ δρομολόγιον ἢ τὸν προσδιορισμὸν τῶν ὥρῶν καὶ τῶν ἡμερῶν τῶν ἀτμοπλοίων τούτων.

Άρθρον 12.

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ ἐσωτερικαὶ συγκοινωνίαι ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰταλίας δι' ἑλληνικῶν πλοίων ἢ ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον λιμένα τῆς Ἑλλάδος δι' ἰταλικῶν πλοίων, δὲν συγχωροῦνται εἰμὴ καθόσον ἐπιτρέπουν τοῦτο οἱ νόμοι τῶν δύο ἐπικρατειῶν καὶ αἱ ἐν ἰσχύϊ συνθήκαι.

Άρθρον 13.

Ἡ πληρωμὴ τῶν συνήθων, ἥτοι τῶν μὴ συστημένων γραμμάτων τῶν στελλομένων ἀπὸ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἰταλίαν, εἶναι προαιρετική. Οἱ ἀποστολεῖς δύνανται κατ' ἐκλογὴν, εἴτε νὰ προαποτίσωσι τὸ δικαίωμα μέλοι τοῦ πρὸς δὲν ὅρου, ἢ ν' ἀρξώσιν αὐτὸ εἰς ἕαρος τοῦ ἐπιγραφομένου.

Άρθρον 14.

Τὸ εἰσπραχθεὶς ἀπὸ τῶν ταχυδρομικῶν τέλους ἐπὶ τῶν μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος ἀνταλλάσσοντων διεθνῶν γραμμάτων, εἴτε διὰ τῶν ἰταλικῶν καὶ ἑλληνικῶν, εἴτε διὰ τῶν αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων, ὀρίζεται εἰς ἑξήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου ἢ εἰς ἑξήκοντα πέντε λεπτὰ κατὰ δέκα γραμμάτια ἢ κλάσμα τῶν δέκα γραμματίων. Τὸ τέλος τοῦτο ὀρίζεται εἰς ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου (ἢ λεπτὰ ὀκταήκοντα) κατὰ δέκα γραμ-

μάτια ἢ κλάσματα τῶν δέκα γραμματίων, ὅσακις τὰ γράμματα ἀνταλλάσσονται μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος διὰ τῶν γαλλικῶν ἀτμοπλοίων.

Άρθρον 15.

Ἐάν ποτε ἡ ἑτέρα τῶν διευθύνσεων τῶν Ταχυδρομείων ἐπιτύχῃ ἐλαττώσιν τῆς τιμῆς τῆς διδουμένης· εἰς τὰ Ταχυδρομεία τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Αὐστρίας διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν κεκλεισμένων φακέλων, τὴν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῶν γινομένην, ἢ ἐάν αἱ δύο συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις ἐπιφέρωσιν ἐλαττώσεις εἰς τὰ ἐσωτερικὰ αὐτῶν τιμολόγια, ἀνάλογοι ἐλαττώσεις θέλει ἐπιλθεῖ ἐκ συμφώνου καὶ εἰς τὰ διὰ τοῦ προηγουμένου ἀρθρου ὁρισθέντα τέλη διὰ τε τὰ διεθνή καὶ τὰ διὰ τῆς χώρας αὐτῶν διεκκομιζόμενα γράμματα.

Άρθρον 16.

Γράμματα συστημένα δύνανται ν' ἀποσταλῶσιν ἀπὸ τῆς μιᾶς τῶν δύο ἐπικρατειῶν εἰς τὴν ἄλλην, ὅσον δὲ τὸ δυνατόν καὶ εἰς τοὺς τόπους τῶν ὁποίων ἡ ἀνταπόκρισις διεκκομίζεται ἢ διεκκομισθήσεται δι' αὐτῶν. Πάν ἐπὶ συστάσει γράμμα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀποστελλόμενον, ὑποβάλλεται κατὰ τὴν ἀναχώρησιν πρὸς τὸ προπληρωνόμενον κανονισμένον καὶ εἰς ἕτερον ἐκ πενήντα ἑκατοστῶν ἢ πενήντα πέντε λεπτῶν μόνιμον τέλος.

Άρθρον 17.

Τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων, μὴ ἔχοντα ἀρ' ἑαυτῶν οὐδεμίαν ἐμπορικὴν ἀξίαν, ὡς καὶ αἱ τυπογραφικαὶ διορθώσεις ἀποστελλόμεναι ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὰ ἀπαλιν, εἴτε διὰ τῶν ἀτμοπλοίων ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, εἴτε διὰ τῶν αὐστριακῶν, ὑποβάλλονται εἰς τὴν προπληρωμὴν τοῦ συνήθους διὰ τὰ γράμματα ἀπλοῦ τέλους ἀνὰ τεσσαράκοντα γραμματίων ἑάρους ἢ τοῦ κλάσματος τῶν τεσσαράκοντα γραμματίων. Τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως εἶδη, τὰ στελλόμενα διὰ τῶν γαλλικῶν ἀτμοπλοίων, ὑποβάλλονται εἰς τὸ τέλος τῶν συνήθων γραμμάτων.

Άρθρον 18.

Αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ παντὸς εἶδους ἔντυπα, συμπεριλαμβανόμενα καὶ τῶν δεδεμένων βιβλίων, τ' ἀποστελλόμενα ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν ἐπικράτειαν, ὑποβάλλονται εἰς τὴν προπληρωμὴν τοῦ μέχρι τοῦ πρὸς δὲν ὅρου αὐτῶν τέλους, συνιστάμενου εἰς ἑκατὸ ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου, (ἢ λεπτὰ δέκα) διὰ τεσσαράκοντα γραμμάτια ἢ κλάσμα τεσσαράκοντα γραμματίων, ἀντὶ διεκρίσεως τοῦ μέσου τῆς ἀποστολῆς.

Ἄρθρον 19.

Ὅπως δὲ ἀπολαύσῃσι τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων, αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ ἐντύπα τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισθείσης ἐλαττώσεως τῶν κομίστρων, πρέπει νὰ πέμπωνται ὑπὸ ταινίαν ἢ εἰς τρόπον ὥστε νὰ γνωρίζωνται εὐκόλως.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ φέρωσιν οὐδὲν χειρόγραφον ἢ σημεῖον διὰ χειρὸς γεγραμμένον, εἴτε ἐσωτερικῶς εἴτε ἐξωτερικῶς, ἐκτὸς τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἀποστολέως καὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ πρὸς τὸν διευθύνοντα.

Τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων καὶ αἱ τυπογραφικαὶ διορθώσεις, ἐφ' ὅσον δὲν ἐκπληρωθῶσιν οἱ ἀνωτέρω ὅροι καὶ δὲν προαποτιθῶσι τὰ τέλη, θέλουν υποβάλλεσθαι εἰς τὸ τέλος τῶν συνήθων ἐπιστολῶν, τὰ δὲ ἐντύπα δὲν ἀποστέλλονται εἰς τὸν πρὸς τὸν ὅρον, ἀλλ' ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς ἀποστολεῖς, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἐφικτόν.

Ἄρθρον 20.

Δείγματα ἐμπορευμάτων καὶ τυπογραφικαὶ διορθώσεις ὑπὸ ταινίαν παραδιδόμεναι, δύνανται νὰ σταλῶσιν ἐπὶ συστάσει ἀπὸ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Οἱ ἐμπεριέχοντες τοιαῦτα ἀντικείμενα φάκελλοι, ὑποβαλλόμενοι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπὶ συστάσει ἀποστολῶν, ὑποκείνται κατὰ τὴν ἀναχώρησιν πρὸς τὸ προπληρωμένον κανονισμένον ἐπὶ τῶν δειγμάτων καὶ τῶν ἐντύπων, δυνάμει τῶν ἄρθρων 17 καὶ 18 τῆς παρούσης Συμβάσεως, καὶ εἰς ἕτερον ἐκ πεντήκοντα ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου ἢ πεντήκοντα πέντε λεπτῶν μόνιμον τέλος.

Ἄρθρον 21.

Τὰ ἐπὶ τῶν συνήθων καὶ ἐπὶ συστάσει γραμμάτων, δειγμάτων ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἐντύπων εἰσπραχθέντα, δυνάμει τῶν προηγουμένων 14, 16, 17, 18 καὶ 20 ἄρθρων, ἀνήκουσιν ὁλοσχερῶς εἰς τὸ ἀποστεῖλαι γραφεῖον.

Ἄρθρον 22.

Διὰ τὰς προερχομένας ἐκ τῶν Ἑπικρατειῶν, αὐτίνες θανατίζονται, τὸ μέσον τῆς Ἰταλίας, καὶ εἰς Ἑλλάδα ἐπὶ προπληρωμῇ διευθυνομένης ἀνταποκρίσεως, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὰς προερχομένας ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ μὴ προπληρωμῇ διευθυνομένης εἰς τὰς εἰρημένους Ἑπικρατείας ἀνταποκρίσεις, ἢ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἰταλίας θέλει πληροῖν εἰς ἐκείνην τῆς Ἑλλάδος ὡς ἀκολουθῶς.

Δι' ἕκαστον ἐπὶ προπληρωμῇ γράμμα μὴ ὑπερβαίνειν τὸ ἔ-

ρος δέκα γραμμαρίων τὴν ποσότητα δέκα ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου.

Δι' ἕκαστον φάκελλον ἐντύπων ἐπὶ προπληρωμῇ ἀποστέλλομένων, μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ἔθρος τῶν τεσσαράκοντα γραμμαρίων, τὴν ποσότητα δύο ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου.

Διὰ γράμματα προερχόμενα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, διευθυνομένα ἐπὶ μὴ προπληρωμῇ εἰς τὰς εἰρημένους Ἑπικρατείας ἢ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἰταλίας πρὸς τὰ μνημονευόμενα ἀνωτέρω τῶν δέκα ἑκατοστῶν τέλη θέλει ἀποδίδει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πληρωνόμενα δι' ἐξόδα τῆς διαποντίου ἐκκομίσεως τῶν γραμμάτων τούτων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 23.

Ἢ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος θέλει πληροῖν εἰς ἐκείνην τῆς Ἰταλίας, διὰ τὰς προερχομένας ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὰς Ἑπικρατείας, εἰς αἱ ἢ Ἰταλία χρησιμεύει ὡς μέσον, διευθυνομένης ἐπὶ πληρωμῇ ἀνταποκρίσεως, καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ τὰς προερχομένας ἐκ τῶν Ἑπικρατειῶν τούτων καὶ εἰς Ἑλλάδα διευθυνομένης ἐπὶ μὴ πληρωμῇ ἀνταποκρίσεως ὡς ἀκολουθῶς:

α'. Διὰ πᾶν προπληρωμένον γράμμα προερχόμενον ἐκ τῆς Ἑλλάδος τὴν ποσότητα δέκα ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου ἐπὶ ἔθρους δέκα γραμμαρίων ἢ τοῦ κλάσματος αὐτῶν, καὶ διὰ φάκελλον ἐντύπων προπληρωμένον τὴν ποσότητα δύο ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου ἐπὶ ἔθρους τεσσαράκοντα γραμμαρίων ἢ τοῦ κλάσματος τεσσαράκοντα γραμμαρίων ὡς κόμιστρον διὰ τῆς ἰταλικῆς χώρας.

β'. Τὰ ὑπὸ τῆς διεύθυνσεως τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἰταλίας εἰς τὰς ταχυδρομικὰς διεύθυσεις τῶν εἰρημένων Ἑπικρατειῶν πληρωνόμενα ζῆνα τέλη.

Διὰ τὰς προερχομένας ἐκ τῶν Ἑπικρατειῶν τούτων καὶ ἐπὶ μὴ προπληρωμῇ εἰς Ἑλλάδα διευθυνομένης ἀνταποκρίσεως, τὰ αὐτὰ ἀνωτέρω μνημονευόμενα τέλη, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἐκκομιστικὰ θαλάσσια ἐξόδα, τὰ λογισθέντα ἤδη εἰς ἔθρος τῆς Ἰταλίας δυνάμει τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι οἱ ὅροι τῆς πληρωμῆς τῶν ἀνωτέρω ἀνταποκρίσεων, τὰ τέλη καὶ αἱ ζῆνα Ἑπικρατείας αὐτίνες θανατίζονται τὸ μέσον τῆς Ἰταλίας, θέλουν σημειωθῇ εἰς ἴδιον πῖνακα προσαρτηθησόμενον εἰς τὸν περὶ ἐκτελέσεως τῆς Συμβάσεως κανονισμόν.

Ἄρθρον 24.

Διομολογεῖται ἐνταῦθα ἐπισήμως ὅτι τὰ γράμματα, τὰ δείγματα ἐμπορευμάτων καὶ τὰ παντὸς εἶδους ἐντύπα, ὅσα στέλ-

λονται ἐκατέρωθεν, πληρωθέντος τοῦ δικαιοῦματος μέχρι τοῦ προσδιορισμοῦ των, δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἢ ἐν ὑπόκεινται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἰς οὐδὲν ἑτερον τέλος ἢ δικαίωμα ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προορισμοῦ των.

Ἡ πληρωμὴ τῶν παντὸς εἶδους ἀνταποκρίσεων δύναται νὰ γίνη εἰς ἀμφοτέρους τὰς Ἐπικρατείας διὰ τῆς ἐπιθέσεως ἰδίου γραμματοσήμου. Ἄρθρον 26.

Ὡσάκτις ἡ ἀξία τοῦ γραμματοσήμου τοῦ τεθειμένου ἐπὶ γραμματοῦ, τινος εἶναι κατωτέρα τοῦ ὀριζομένου διὰ τὸ γράμμα τοῦτο τέλος, τὸ γράμμα θεωρεῖται ἀπλήρωτον καὶ ἐπαρμόζονται ἐπ' αὐτοῦ τὰ περὶ ἀπληρώτων γραμμάτων, ἐπιπτομένης τῆς αξίας τῶν ἀνεπαρκῶς τεθέντων γραμματοσήμων. Τὰ ὑπὸ ταινίαν εἶδη ἀπολύσαντα τὴν ἐλάττωσιν τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν διὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς πληρωμῆς θέλουσιν, ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκούς πληρωμῆς, ἀποστέλλεσθαι εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ἐπιθεωρουμένα μετὰ τὸ ὑπόλοιπον μὴ πληρωθέν τέλος.

Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων εἰδῶν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον θέλει γίνεσθαι διὰ μόνων τῶν ἰταλικῶν καὶ ἐλληνικῶν ἀτμοπλοίων τῶν ὑπηρετούντων μεταξὺ τῶν λιμένων ἐκατέρωθεν τῶν δύο Ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρον 27.

Ὡσάκτις ἀπολεσθῇ γράμμα ἢ ἄλλο τι ἀντικείμενον ἐπὶ συστάσει ἢ διευθύνσει τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἐπικρατείας, ἐντὸς τῆς ὁποίας θέλει λάβει χώραν ἡ ἀπώλεια, θέλει πληρῶναι πρὸς τὴν ἑτέραν, λόγῳ ἀποζημιώσεως τοῦ ἀποστολέως, τὴν ποσότητα πενήτηκοντα φράγκων.

Ἐν τούτοις αἱ δύο διευθύνσεις ἀπαλλάσσονται τῆς πρὸς ἀποζημιώσιν ὑποχρεώσεως των ταύτης, ἐν ἡ περὶ τούτου ἀπαίτησις δὲν γίνη ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συστάσεως.

Ἄρθρον 28.

Αἱ κακῶς διευθυνθεῖσαι παντὸς εἶδους ἀνταποκρίσεις ἀντεπιστρέφονται ἐκατέρωθεν κατὰ τὴν τιμὴν, καθ' ἣν ὑπελογισθῆσαν κατ' ἀρχάς.

Αἱ ἀνταποκρίσεις πρὸς ἐπιγραφόμενους μεταβαλόντας τόπον διαμονῆς παραδίδονται ἐκατέρωθεν θεωρουμένα μετὰ τὸ δικαίωμα, τὸ ὅποιον ἐμελλον νὰ πληρώσωσιν οἱ πρὸς εὐς διευθύνονται.

Ἄρθρον 29.

Αἱ ἀνταποκρίσεις, ὅσας ἀρνοῦνται νὰ παραλάβωσιν οἱ πρὸς οὓς διευθύνονται, ἢ αἱ ἀπευθυνόμεναι πρὸς ἀγνώστους, τελοῦν διατηρεῖσθαι ἐπὶ τρεῖς μῆνας εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ πρὸς ὃν ὅρον.

μετὰ παρέλευσιν δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἀντεπιστρέφονται πρὸς τὰ ἀποστέλλοντα γραφεῖα. Ὅσαι δὲ κατελογισθῆσαν εἰς ὅρος τοῦ ἑτέρου μέρους ἀντεπιστρέφονται κατὰ τὴν αὐτὴν τιμὴν, καθ' ἣν ὑπελογισθῆσαν κατ' ἀρχάς.

Ἄρθρον 30.

Αἱ ταχυδρομικαὶ διευθύνσεις τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν δὲν δέχονται ἐντὸς τῶν μεταξὺ αὐτῶν ἀνταλλασσόμενων φακέλων, δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως, οὐδὲν γράμμα περιέχον χρυσὸν ἢ ἀργύρον κατεργασμένον, ἀδαμαντὰς ἢ ἄλλα πολυτίμα εἶδη ὑποκείμενα εἰς τὴν πλερωμὴν τελωνιακῶν δικαιοματιῶν.

Ἄρθρον 31.

Ἡ ἐπίσημος ἀνταπόκρισις, ἡ ἀπορώτα τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, τὰ λογιστικὰ ταύτης ἐγγραφα καὶ τὰ ἀγρητὰ γράμματα ἀποδίδονται ἀμοιβαίως ἐλεύθερα τέλους.

Ἄρθρον 32.

Χρηματικὰ ποσότητες δύναται νὰ παραδοῦσιν εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅπως πληρωθῶσι, δυνάμει ταχυδρομικῶν ἐνταλμάτων, ἀπὸ τῶν γραφείων τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρον 33.

Διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἐνταλμάτων τούτων ὁ παραδίδων πληροῖ δικαίωμα τεσσαράκοντα ἑκατοστίων τοῦ φράγκου διὰ φράγκα τεσσαράκοντα ἢ κλάσμα τεσσαράκοντα φράγκων. Τὸ δικαίωμα τοῦτο διανέμεται εἰς δύο μετὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος. Αἱ ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατάξεις θέλουσι τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ εἰσαχθέντος εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τοῦ συστήματος τῆς διὰ ταχυδρομικῶν ἐνταλμάτων ἀποστολῆς χρημάτων.

Ἄρθρον 34.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἰταλίας καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦνται νὰ μεταφέρωσι διὰ τῆς χώρας αὐτῶν δωρεὰν τοὺς κεκλεισμένους φακέλους, τοὺς ὁποίους τ' ἀμοιβαία ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἔχουσιν εἰς ἀνταλλαγὴν μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων ξένων Ἐπικρατειῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ἐὰν ἡ ἐκκώμισις τῶν φακέλων τούτων δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τῶν συνήθων μέσων, ἅτινα διαθέτει ἐκάστη τῶν δύο Διευθύνσεων, καὶ ἐὰν αἱ ὑφελόμεναι τὴν δωρεὰν ταύτης ἐκκώμισις ξέναι Ἐπικρατεῖαι παραχωρήσωσι κατ' ἀμοιβαιότητα τὸ

αὐτὸ προνόμιον διὰ τὰς ἐκκομιζομένας διὰ τῆς χώρας αὐτῶν ἀνταποκρίσεις.

Ἐν ἐναντία περιπτώσει, τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐκκομίσσεως ὀρίζεται εἰς τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ μὲν τοῦ φράγκου διὰ γράμματα καθαροῦ βάρους τριάκοντα γραμμαρίων, εἰς πενήκοντα δὲ ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου δι' ἑκαστον χιλιόγραμμον ἐντύπων ἐπίσης καθαροῦ βάρους.

Ἄρθρον 35.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἰταλίας ὑποχρεοῦται νὰ μετακομίζῃ διὰ τῶν διαπλεόντων τὴν μεσόγειον Ἰταλικῶν ἀτμοπλοίων τὰς ἐν κεκλεισμένοις φακέλλοις ἀνταποκρίσεις, τὰς ὁποίας τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τῆς Ἑλλάδος δύνανται ν' ἀνταλλάσσωσι μετ' ἄλλων ταχυδρομικῶν Ἑλληνικῶν ἢ ξένων γραφείων, ἐδρευόντων εἰς τοὺς λιμένας, ἐν οἷς ἐλλιμενίζονται τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα.

Ἡ Διευθύνσις τῶν Ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος θέλει πληρῶναι τὴν Ἰταλικὴν τὴν ποσότητα ἐξήκοντα ἑκατοστῶν μὲν τοῦ φράγκου διὰ γράμματα τριάκοντα γραμμαρίων καθαροῦ βάρους καὶ ἑνὸς φράγκου δι' ἑκαστον χιλιόγραμμον δειγμάτων ἐμπορίας καὶ ἐντύπων, ἐμπεριεχομένων εἰς τοὺς φακέλλους τούτους, ἐπίσης καθαροῦ βάρους.

Ἄρθρον 36.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται ὡσαύτως ἐκ μέρους αὐτῆς νὰ μετακομίζῃ, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένους ὅρους, διὰ τῶν διαπλεόντων τὴν μεσόγειον Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων, τὰς ἐν κεκλεισμένοις φακέλλοις ἀνταποκρίσεις, τὰς ὁποίας τὰ Ἰταλικά ταχυδρομικὰ γραφεῖα δύνανται ν' ἀνταλλάσσωσι μετ' ἄλλων Ἰταλικῶν ἢ ξένων ταχυδρομικῶν γραφείων, ἐδρευόντων εἰς τοὺς λιμένας, ἐν οἷς ἐλλιμενίζονται τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα.

Ἄρθρον 37.

Ἐννοεῖται δι' οὗτο τὸ βᾶρος τῶν παντὸς εἶδους ἀνταποκρίσεων, αἵτινες μένουσιν ἀχρηστοί, ὡς καὶ τὸ τῶν φύλλων εἰδοποιήσεως καὶ ἄλλων λογιστικῶν φύλλων, τὸ προερχόμενον ἐκ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἀνταποκρίσεων τῶν μεταφερομένων ἐν κεκλεισμένοις φακέλλοις, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὰ ἄρθρα 4, 34, 35 καὶ 36, δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὸ βᾶρος τῶν γραμμάτων, δειγμάτων, ἐφημερίδων καὶ ἐντύπων παντὸς εἶδους, ἅτινα θέλουν διατιμᾶσθαι κατὰ τὰ ἄρθρα ἐκεῖνα.

Ἄρθρον 38.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς αἱ δύο Διευθύνσεις θέλουν καταστρέφει τοὺς λογαριασμοὺς διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀνταποκρί-

σεων καὶ τῶν πληρωτέων χρηματικῶν ποσῶν διὰ ταχυδρομικῶν ἐνταλμάτων, κατὰ τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ τελευταίου παραγράφου τοῦ ἄρθρου 33 περίπτωσιν. Οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι, ἀφοῦ ἐκατέρωθεν συζητηθῶσι καὶ γίνωσιν ὀριστικῶς παραδεκτοί, ἐξοφλοῦνται ὑπ' ἐκείνης τῶν δύο Διευθύνσεων, ἥτις ᾗθελεν ἀναδειχθῇ χρεώστis.

Ἄρθρον 39.

Αἱ δύο Διευθύνσεις θέλουν προσδιορίσει ἐκ συμφώνου τὰ γραφεῖα, δι' ὧν θὰ γίνηται ἡ ἀνταλλαγή τῶν ἀνταποκρίσεων, ὡς καὶ ἐκεῖνα, ἅτινα θέλουν εἶχει τὴν ἀδειαν τοῦ ἐκδίδειν καὶ ἐξοφλεῖν τὰ ταχυδρομικὰ ἐντάλματα, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρον 32, θέλουν δὲ προσδιορίσει τὸν τύπον τῶν λογαριασμῶν καὶ πᾶν ἄλλο μέτρον λεπτομερείας καὶ τάξεως ἀναγκαίας πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἐννοεῖται, ὅτι τ' ἀνωτέρω ὀρισθέντα μέτρα δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν ὑπὸ τῶν δύο Διευθύνσεων, ἅμα ἀναγνωρίσωσιν αὐταὶ ἐκ συμφώνου τὴν ἀνάγκην ταύτην.

Ἄρθρον 40.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει τιθῇ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς συμφωνηθησομένης ὑπὸ τῶν Διευθύνσεων τῶν Ταχυδρομείων τῶν δύο Ἑπικρατειῶν ἡμέρας.

Θέλει δὲ ἰσχύει ἐπὶ ἑν ἔτος, καὶ τούτου παρελθόντος, θέλει ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἀπὸ ἑτος εἰς ἔτος, μέχρις οὗ ἢ μία τῶν δύο Κυβερνήσεων ἀναγγεῖλῃ πρὸς τὴν ἑτέραν ἑν ἔτος πρὶν τὴν πρόθεσιν αὐτῆς τοῦ νὰ παύσῃ ἡ ἰσχύς τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 41.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις αὐτῆς ἀνταλλαγήντωνται ὅσον οἷόν τε τάχιον. Εἰς πίστωσιν τούτων, οἱ ἀμοιβαῖοι Πληρεξούσιοι τῶν δύο Κυβερνήσεων ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν καὶ ἔθεντο ἐπ' αὐτῆς τὰς ἐαυτῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν πέμπτην (δεκάτην ἐξδόμην) νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοσίου τοῦ ἐξηκοστοῦ τετάρτου ἔτους.·

(Τ. Σ.) Θ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ. (Τ. Σ.) ΔΕΛΛΑ ΜΙΝΕΡΒΑ.

Ἐτέθη τελευταῖον εἰς τρίτην συζήτησιν Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας πρὸς καταστολὴν τῆς ληστείας. Ἐπ' αὐτῆς λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἶπεν, ὅτι ἡ Τουρκία εἶχει ὁμοίαν συμβά-

σεις καὶ μετ' ἄλλων ὁμόρων Κρατῶν, ἐν αἷς γίνεται λόγος περὶ παραδόσεως ἀμοιβῆς τῶν λειποτακτῶν, ὅτι καὶ ἄλλα Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη συνήψαν πρὸς ἄλληλα τοιαύτας συμβάσεις, προσέθηκε δὲ, ὅτι τὸ κύριον ζήτημα, τὸ ἐνδιαφέρον τὴν Ἑλλάδα, εἶναι ἡ ἰδέα τῆς παραδόσεως τῶν λειποτακτῶν ἐκείνων, οἵτινες, καίτοι προσβεβύοντες τὸ χριστιανικὸν δόγμα, ὑπηρετοῦσιν εἰς τὸν ὀθωμανικὸν στρατὸν, ἀλλ' ἡ δυσκολία αὕτη ἐξωμαλύνθη ἀπὸ τὴν ἐπίσημον δῆλωσιν, ἣν ὁ ἐνταῦθα πρέσβης τῆς Τουρκίας ἐνεχείρισεν εἰς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν, δι' ἧς διεδηλοῖ, ὅτι οὐδέποτε ἡ Τουρκία θέλει διατηρεῖ εἰς τὰ μεθόρια ἄλλον στρατὸν, παρὰ ἐκ Μουσουλμάνων συγκαίμενον, ἐπομένως ἐκλείπει καὶ ἡ δυσχέρεια αὕτη.

Απήντησεν ἕτερος, ὅτι δὲν ἐπερίμενέ ποτε νὰ ἴδῃ Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν φέρουσιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς συνθήκην τοιαύτην, τὸ ἔκτον ἄρθρον τῆς ὁποίας ἀνατρέπει τὴν ἑσπ. ἐφ' ἧς ἡ Ἑλλὰς ἱσταται καὶ ζῇ, ἥτοι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐδάφους αὐτῆς εἰς πάντα ἐξώθεν ἐρχόμενον. Ἀλλ' ἐκτός τοῦ ὅτι πολιτικῶς εἶναι οὐ σύμφορος ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος συνθήκη, διότι δι' αὐτῆς τίθεται φραγμὸς ἀδιάσπαστος μεταξὺ ἐλευθέρων καὶ δεδουλωμένων ἀδελφῶν καὶ ὁμοπίστων, ἀντιβαίνει καὶ εἰς ρητὴν ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον, καὶ ἐὰν θέλῃ ἡ Βουλὴ, δὲν δύναται νὰ παραβῇ· προσέθηκε δ' ἀκολουθῶς, ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐδ' ἐπὶ τῆς Μοναρχίας, οὐδ' ἐπὶ Συνταγματικῆς πολιτείας συνήψε ποτε εἰς τὸ παρελθὸν μετὰ τῆς Τουρκίας τοιαύτην σύμβασιν, ἐξώρκεισε τὴν Βουλὴν νὰ μὴ κυρώσῃ διὰ τῆς ψήφου τῆς τοιαύτην συνθήκην, προσβάλλουσιν τὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι αἱ συνθήκαι συνάπτονται πάντοτε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐξασφαλισθῇ δικαιώματα ἐμπορικὰ ἢ πολιτικὰ· ὅταν ὅμως δὲν σκοπῶσι ταῦτα, ἀλλ' ἀντιφάσκωσι καὶ πρὸς τοὺς κειμένους Νόμους τῶν συμβαλλομένων ἔθνων, δὲν δύνανται νὰ ἰσχύωσιν. Ἡ προκειμένη δὲ σύμβασις, ἐν ᾗ δὲν ἐξασφαλίζει οὐδὲν συμφέρον, προσβάλλει ἀντικρὺ τὴν ἐν τῷ ἡμετέρῳ πολιτεύματι καθιερωμένην ἀρχήν, ὅτι πᾶς ὅστις πατήσῃ τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐλεύθερος, καὶ ἀργυρώνητος δοῦλος ἂν τύχῃ ὢν, διὰ ταῦτα ἡ προκειμένη σύμβασις δύναται νὰ ἰσχύῃ κατὰ τὰ λοιπὰ μέρη αὐτῆς, ἀλλὰ τὸ 6 ἄρθρον, ὡς ἀνατρέπει τὸ σύνταγμα, εἶναι ἀνίσχυρον, διότι ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἀνατρέψῃ τὸ πολίτευμα.

Ἐπῆνε γὰρ ὁ ὑπουργὸς τῶν Εἰσωτερικῶν, ὅτι διὰ τῆς παρούσης συνθήκης προστατεύονται σπουδαῖα συμφέροντα τοῦ Κρά-

τους, ὡς μέλλουσα νὰ καταστρέψῃ τὴν ληστείαν, ἥτις ματίζει μὲν τὴν Ἑλλάδα ἕνεκα τῆς κακῆς διαίτησός τῆς μεθορίου γραμμῆς, καταστρέφει δὲ τὸ ἐμπόριον καὶ κωλύει τὸν πλετισμὸν καὶ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς εἰρήνης εἰς τὰς μεθορίους ἐπαρχίας. Ἡ καταστολὴ δὲ τῆς ληστείας δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἐφικτὴ ἄνευ συνειννοῦσιν μετὰ τῆς ὁμόρου ἐπικρατείας, ἥτις ἄνευ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 6 δὲν δύναται νὰ τοποθετήσῃ εἰς τὰ μεθόρια τακτικὸν στρατὸν φοβούμενη τὰς λειποταξίας, ὅπῃ συνέβη κατὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς συνθήκης τοῦ 1857. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐδάφους οὐδεὶς εἶναι ἐναντίος, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐμπνέεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν πρόκειται παρὰ περὶ λειποτακτῶν στρατῶν ὀθωμανῶν, διότι χριστιανούς στρατιώτας καὶ πολίτας δὲν θέλει παραδώσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, οὐδὲ ἀναλαμβάνει τοιαύτην εὐθύνην.

Ἐνταῦθα ἐγένετο ἐνστάσις, οἱ δὲν ὑπ' ἐλείπετο ἀπαρτία, ἕτεροι δὲ ἐζήτησαν νὰ ἀναγνωσθῇ ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, ὅπως σιμειωθῶσιν οἱ ἀποχωρήσαντες ἐκ τῆς συνεδριάσεως. Προκειμένου δὲ νὰ ἀναγνωσθῇ ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος συνήνεσεν ἡ Βουλὴ νὰ διαλυθῇ ἡ συνεδρίασις καὶ νὰ ἀναβληθῇ διὰ τὴν αὐριον ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως. Κατὰ συνέπειαν ὁ Πρόεδρος, ἀναβαλὼν τὴν συζήτησιν διὰ τὴν ἐπιούσαν, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 M. M.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀντίπαρ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η΄.

Τῆς 9 Σεπτεμβρίου 1865.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἐξῆς ἐγγράφια.

α) Ἀναφορά διαρρίφων ἀγωνιστῶν, ἐξαιτουμένων ἵνα ληφθῇ περὶ αὐτῶν πρόνοια.

β) Πρότασις νόμου ὑπὸ τοῦ βουλευτῆν Ν. Παπαμιχαλοπούλου (Πρακτικά τῆς Βουλῆς, Τόμος Α΄.)

λου καὶ Σ. Λεονταράκη περὶ ἀκυρώσεως ἀρθρῶν τινῶν τῆς πολ. Δικονομίας.

γ) Τροπολογία ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Γ. Σέρβου καὶ Α. Σαματοπούλου ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διοργανώσεως τῆς ἐκπαίδευσως ἐν Ἐπιανήσῳ.

δ) Νομοσχέδιον τῶν ὑπουργῶν τῶν ἑσωτερικῶν καὶ στρατιωτικῶν περὶ τῆς κατὰ τὸ ἐπίον ἔτος 1866 δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ἑκρᾶς καὶ θαλάσσης. Καὶ ἡ μὲν ἀναφορά παρ' ἐμὴ βῆθι εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων ἵνα περ θάλῃ τοὺς ἀνενηθέντας, τὰ δὲ λοιπὰ νὰ τυπωθῶσι καὶ διανεμηθῶσι.

Λαβὼν τις εἶτα τὸν λόγον ἐξεθῆκεν, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέστειλεν ἐπὶ ἑν ἡδὴ ἔτος τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ἑσόδων νόμου εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν ὀθῶν λόγῳ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, καὶ ταῦτα πειθόμενος εἰς τὰς πληροφορίες τῶν στρατιωτικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, ἐκ τῆς ἀναβολῆς δι' αὐτῆς μόνος ὁ δῆμος τῶν ὀθῶν ἐζημιώθη περὶ τῆς 30 χιλιάδας δραχμῶν. Ἐχάτως κατ' ἐγκρίσιν τοῦ ὑπουργείου ἐνηργήθησαν δημοπρασίαι καὶ διατέθησαν αἱ θυσίαι καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, ἐξαίρεσι τοῦ δήμου τῶν ὀθῶν. Ἐπερωτᾷ λοιπὸν τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν διὰ ποίον λόγον ἀνέστειλεν αὐθαρέτως τὴν ἐνέργειαν ἐνός νόμου, ἐφαρμοσθέντος καθ' ὅλην τὴν στερεάν, καὶ ἐκ τῆς ἀναστολῆς τούτης προέφερε θυσίαν εἰς ὀλίγους ἐλαχιστομένους ἑκατὸν περίπου ποιμένας δημότας ὀθῶν. Εἰς τὴν ἐπερώτησιν ταύτην ἐπεφυλάχθη ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς νὰ ἀπαντήσῃ τὴν ἐπιούσαν.

Αἰτήσαντος δὲ ἑτέρου νὰ προταγῇ εἰς συζήτησιν τὸ περὶ διαιρέσεως τῶν δήμων νομοσχέδιον, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν αὐτοῦ μέχρις ὅς ἀποφανθῶσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τὰ πρὸ τινος συγκαλεσθέντα ἐπαρχιακὰ συμβούλια τοῦ Κράτους, διότι ὁ νόμος εἰς ταῦτα χορηγεῖ πρωτοβουλίαν τινά.

Ἐπ' ἐρχεν ἄλλος, ὅτι ἐπιθυμεῖ, ἵνα ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν πίναξ ἀνομαστικῶς τῶν πρὸς τὸ δημοσίον καθυστερούντων ἐκ τῶν χρήσεων 1862—1865, καὶ τοῦτο ὅπως ἀποδοθῇ αἱ κατὰ τῆς Βουλῆς ἀποδιδόμεναι μομφαί, ὡς δίδεν συντελουσῆς ἡ ἀναχομένης τὴν ἀπαλλαγὴν προσώπων τινῶν ἐκ τοῦ ὀφειλομένου χρόνου. Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο δεῖται χρόνου μείζονος ἢ ὅσος ὑπολείπεται διὰ τὴν λήγουσαν ἤδη πρώτην Σύνοδον, ἐπομένως δὲ δύναται νὰ ὑποσχεθῇ τὴν ὑποβολὴν τοῦ ζητουμένου καταλόγου.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ἕτερος ἐζήτησε πληροφορίας ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἂν ὁ πρῶτον ὑπαστυνόμος Πειραιῶς Θ. Ἀναγνωστόπουλος ἀπελύθῃ ἀπὸ τοῦ πρῶτον ὑπουργείου διότι ἀνεκάλυψε τὰ κλαπέντα ἀρχαῖα ἀνάγλυφα ἢ δι' ἄλλον τινὰ λόγον, ὁ δὲ ἀρμόδιος ὑπουργὸς ἐπεφυλάχθη νὰ δώσῃ πληροφορίας εἰς προσεχῆ τινὰ συνεδρίασιν.

Ἀγγελθέντος ὕστερον, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς χθὲς διακοπείσης συζήτησεως ἐπὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας περὶ καταστολῆς τῆς ληστείας συμβάσεως, ἐγένετο παρὰ τινος πρόταξις ὅπως ἀναγνωσθῶσι τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀντικείμενα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια δὲν διήνυσαν τὴν πρώτην καὶ δευτέραν ἀνάγνωσιν ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ καταστῶσιν ὥριμα εἰς τρίτην συζήτησιν, ὑποτιθεμένου, ὅτι ἔσοι τῶν Κυρίων βουλευτῶν ἔχουσιν ἀντιρρήσεις θελοῦσιν ἐπιφυλαχθῇ νὰ τὰς φέρωσι κατὰ τὴν τρίτην συζήτησιν. Συναινέσας εἰς ταῦτα τῇ Βουλῇ, ἀνεγνώσθη εἰς πρώτην συζήτησιν τὸ περὶ ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ πολλοὶ ἐζήτησαν καὶ ἔλαβον τὸν λόγον, ἐξ ὧν ὁ μὲν ἠρώτησεν, ἂν ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων καὶ τῆς βιομηχανίας ἐπιτροπῆς συμφωνῇ πρὸς τὸ ἀναγνωσθὲν νομοσχέδιον, ἕτερος παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ὑπερέβη τὴν ἐντολήν της καὶ ἦλθεν εἰς προσωπικὰς συμφωνίας μετὰ τοῦ ἐργολάβου τῆς προκειμένης ἐπιχειρήσεως, ἐν ᾧ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχει μόνος ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, τρίτος δὲ τις ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως, διότι πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ δημοσιευθῶσιν ἐκθέσεις εἰδικῶν περὶ τὸ ἔργον τοῦτο προσώπων.

Παρατηρησάντων δὲ ἄλλων, ὅτι, εἰν πρόκειται νὰ γίνῃ συζήτησις εἰς τὴν πρώτην ἀνάγνωσιν, δὲν πρέπει νὰ διακοπῇ ἡ χθὲς ὑπολειφθέντα ἐκχερᾷ συζήτησις, διότι τότε ἡ Βουλὴ θὰ περιπέσῃ εἰς ἀδιέξοδον λαβύρινθον, καὶ προτεινάντων διὰ τοῦτο καὶ μόνον τὴν ἀναβολὴν, ἡ Βουλὴ πρὸβη εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς χθὲς διακοπείσης συζήτησεως ἐπὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συμβάσεως.

Ἐπὶ ταύτης λαβὼν τις τὸν λόγον ἐζήτησε νὰ καταθέσῃ ἡ Κυβέρνησις ὁλόκληρον τὸν φάκελλον τῆς μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων ἀλληλογραφίας, διότι ἐξ αὐτῶν θὰ φωτισθῇ ἡ Βουλὴ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἐγένετο ἡ διαπραγματεύσις τοῦ ζητήματος τούτου, ἵνα προέλθῃ ἐν γνώσει εἰς τὴν ἀπόφασιν της, καθόσον ἄλλως τε, ὡς πληροφορεῖται ἐξωδίκως, οἱ ὅροι τῆς

συμβάσει· ἡδύνατο νὰ ᾖται ἄλλοι, ἐὰν κατεβάλλετο καλλιτέρα ἐπιτηδεύσις εἰς τὰς διαπραγματεύσεις.

Τὴν περὶ καταθέσεως τῶν ἐγγράφων τούτων πρότασιν ἀνέκρουσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὡς ἀνωφελὴς μὲν καὶ περιττὴν, τεινύουσαν ὅμως νὰ ἀναβάλῃ τὸ ζήτημα, ἐν ᾧ αἱ προφορικαὶ διαβεβαιώσεις τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ 6 ἄρθρου τῆς συμβάσεως, ὅπερ εἶναι τὸ οὐσιώδες ζήτημα, καὶ ἡ κατατεθείσα δῆλωσις τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, δὲν κατάλιπουν ἀμφιβολίαν τινὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεστήριξαν δὲ ἄλλαι τινές.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι ἡ ἀπαίτησις τῆς καταθέσεως μιᾶς ὀγκώδους ἀλληλογραφίας τότε εἶναι δικαιολογημένη, ὅταν ἡ Βουλὴ ἔχει δυσπιστίαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ἐξέθηκε καὶ προφορικῶς καὶ διὰ τῆς συνοδευούσης τὴν σύμβασιν ἐκθέσεως τοὺς λόγους, ὑπ' ὧν ὠρμήθη νὰ συνάψῃ τὴν προκειμένην σύμβασιν, ἄλλως εἶναι περιττὴ καὶ ἀνωφελής, καὶ ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ τὴν δεχθῇ, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν, «*ἂν θεωρῇ ἀναγκαίαν τὴν προσαγωγὴν ὁλοκληρίου τοῦ φακέλου τῆς ἀλληλογραφίας ἐπὶ τῶν διαπραγματεύσεων, ἢ ἡ δὲ Βουλὴ ἀπῆντεσεν ἀποφατικῶς, μὴ ἀναστῆσαι.*»

Οὕτω δὲ λαθὼν τις τὸν λόγον διὰ μακρῶν ἔκαμε παραλληλισμὸν τῆς συνθήκης τοῦ 1857 καὶ τῆς ἤδη συνομολογουμένης καὶ ὁπείδειξεν, ὅτι ἐκεῖνη μὲν ἔρερεν ἀποτελέσματα αἰσία, αὕτη δὲ θέλει προστρίψει μομφὴν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ συνεπέρανε, ὅτι καὶ σήμερον θέον νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ διατάξεις ἐκείνης τῆς συνθήκης, ἥτις συνετάχθη ὑπὸ τὸ πνεῦμα καθαρῶν ἑλληνικῶν αἰσθημάτων.

Τούτων ἀντικρουῶν ἕτερος ἐζήτασε τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τοῦ συμφέροντος τοῦ τόπου καὶ ἀπέδειξεν, ὅτι ἄνευ ταύτης ἡ ληστεία θέλει μαστίζει τὰς μεθορίας ἐπαρχίας καὶ κατασφίξει τὸ ἐμπόριον καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐπιχείρησιν. Πρὸς δὲ τοὺς ἰσχυριζομένους, ὅτι ἀντίκειται εἰς τὸ Σύνταγμα, ἀπῆντησεν, ὅτι τὸ Σύνταγμα ἐγένετο διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν εὐημερίαν αὐτῆς, καὶ οὐχὶ ἡ καταστροφὴ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Συντάγματος. Ἄν καὶ φρονῇ, εἶπεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ προτιμᾷ ὑπὲρ πάντων ἄλλων ἰδέαν τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος καὶ τοῦ τόπου, μολαταῦτα εἶναι πεπεισμένος, ὅτι διὰ τῆς συνθήκης ταύτης τὸ Σύνταγμα παντάπασιν δὲν προσβάλλεται καὶ διὰ τοῦτο χρησιμεύει ὑπὲρ τῆς ἐπιψήφισεως αὐτῆς.

Κατόπιν ἀλληλοδιαδόχως πολλοὶ ἔλαβον τὸν λόγον ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς συμβάσεως καὶ μακρὰ ἔλαβον χώραν ἀμφισβήτησις περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ἄρθρου 6 αὐτῆς. Μεταξὺ τῶν ἄλλων διὰ μακρῶν ἀνέπτυξε τις τὴν ἱστορίαν τῶν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως διαπραγματεύσεων καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς συνθήκης τοῦ 1857, καὶ ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ προκειμένη σύμβασις εἶναι τὸ προϊόν πολυετῶν διαπραγματεύσεων, καθ' ἃς ἄπασαι μὲν αἱ ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις ἀπέκρουσαν τὴν ὑπὸ τοῦ 6 ἄρθρου καθιερωμένην ἀρχὴν τῆς ἀποδόσεως τῶν λειποτακτῶν ἀπέναντι τῶν ῥητῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, ἀλλ' ἐπὶ τέλους, ὅπως ἐξαναγκάστη ἡ Ἑλλὰς τὴν ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν ἵνα τοποθετήσῃ ἐν τοῖς μεθορίοις τακτικὸν στρατὸν, ὅπῃ ἀείποτε ἤρνετο καὶ ἀπέφυγε διὰ τὸν φόβον τῶν λειποταξιῶν, πειρδέχθη καὶ τὸν ὅρον τοῦτον, μετριασθέντα νῦν διὰ τῆς κατατεθείσης ἐπισήμου τοῦ Πρέσβους δηλώσεως. Κατὰ τὴν δῆλωσιν ταύτην νομίζει, προσέθηκεν, ὅτι οὔτε τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα παραβιάζονται, οὔτε τὸ ἔθνος ἐξευτελιζεται, ἐπομένως κρουτόμενος ἐν ἀρχῇ ὑπὲρ τῆς συμβάσεως φρονεῖ, ὅτι τὸ ἄρθρον 6 ἡδύνατο νὰ συνταχθῇ καταλληλότερον. Ἐπειδὴ δὲ νῦν δὲν εἶναι εὐκόλῳ νὰ τροποποιηθῇ, προτείνει, ὅπως κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων συνταχθῇ ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων μερῶν πρωτόκολλον ἐξηγηματικὸν τοῦ 6 ἄρθρου ὑπὸ τὸ ἐφεξῆς σχέδιον, ὅπερ κατατεθὲν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἔχει οὕτως.

«*Εἶναι ἐννοούμενον, ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συμφωνηθεῖσα ἀπόδοσις τῶν λειποτακτῶν ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς τοὺς λειποτακτάς τοὺς καθαρῶς Μωαμεθανοὺς τὴν θρησκείαν τῶν τακτικῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, τῶν ἐπιτετραχμμένων τὴν καταβολὴν τῆς ληστείας κατὰ τὴν ὀρθοπεδικὴν γραμμὴν· ὅτι δὲ οἱ λειποτακταὶ θέλουσι συλλαμβάνεσθαι καὶ ὀδηγεῖσθαι ὑπὸ στρατιωτικὴν φρουράν καὶ παραδιδεσθαι εἰς τὸν πλησιέστερον στρατιωτικὸν σταθμὸν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὰ περὶ ἀποδόσεως τῶν τοιούτων λειποτακτῶν θέλουν ἐνεργεῖσθαι ἀπαρρέακτως συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ 21 ἄρθρου τῆς ἐν Κωνσταντινῇ ἐμποριτικῆς συνθήκης, τῆς ἀφορώσης τοὺς λειποτακτάς τοῦ Ναυτικοῦ.*»

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι μετὰ τὰς δοθείσας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐξηγήσεις δὲν πιστεύει οὔτε ὁ προλαλήσας νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπιψήφισιν τοῦ εἰρημένου σχεδίου, οὔτε ἡ Βουλὴ αὕτη νὰ δυσπιστῇ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις θεθαίρῃ θέλει ἐνεργῆσαι πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ

τὴν ὑπόληψιν καὶ τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους, ὅταν μάλιστα περὶ τοῦ πρώτου μέρους τοῦ ἀναγνωσθέντος σχεδίου ὑπάρχῃ ῥητὴ ἐπίσημος δῆλωση παραδοχῆς, περὶ δὲ τοῦ δευτέρου ὑπάρχουν προηγουμένοι συμβάσει, ἀφορῶσαι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παραδόσεως λαθῶν ἄλλος τὸν λόγον ἐξήτασε τὴν σύμβασιν ὑπὸ τὴν ἐποψὶν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἔθνους καὶ ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ Ἑλλάς φαίνεται ἡττηθεῖσα ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει, διότι ἡ Τουρκία δι' αὐτῆς δὲν ἐπιζητεῖ τὴν καταστολὴν τῆς ληστείας, ἢ ἀφαιρελε πάντως νὰ καταστείλῃ εἰς τὴν ἐπικράτειάν της, ἀλλ' ἔθιχεν τινὰ ὑπεροχὴν, τοσούτω μᾶλλον, καθόσον καὶ αἱ μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Ρωσσίας συνθήκαι τῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως δὲν περιέχουσι τοιοῦτον ὅρον.

Πρὸς τοῦτον ἀντιλέγων ἕτερος, ὅτι, ἂν τὸ προκείμενον ζήτημα ἐξετάσῃ τις ὑπὸ τὴν ἐποψὶν τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῶν φανταστικῶν θεωριῶν καὶ αἰσθημάτων, εὐρίσκει ἀναντιρρήτως συμπεράσματα κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἂν ἐξετάσῃ τὴν ἀκαταμάχητον ἀνάγκην τῶν πραγμάτων, ἂν μελετήσῃ τὴν κατάστασιν τῶν μεθορίων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους, τότε θέλει ἀναγνωρίσει τὴν ἀνάγκην τῆς συμβάσεως, καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ ἀρθροῦ 6 αὐτῆς. Καὶ αὐτὸς δὲν ἔχεν ἀποκρίσει τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν, ἐὰν ἡ παρά τοῦ Βουλευτοῦ Θήρας ἀληθὲς ἐξιστόρησις τῶν πραγμάτων καὶ ἡ ἐπίσημος δῆλωσις τῆς Ἰψήλῃς Πυλῆς δὲν τὸν ἐπειθον, ὅτι οὐδεὶς κίνδυνος ἐπικρατεῖ ἐξουτελισμοῦ αὐτῆς· ἄλλως τε δὲν ἀγνοεῖ, ὅτι ἡ προσέλευσις τακτικοῦ στρατοῦ ἐν τοῖς μεθορίοις, μὴ διατρέχοντος τὸν κίνδυνον τῆς ἐκ τῶν λειποταξιῶν διαλύσεως, εἶναι πωτερία διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς ληστείας, τῆς ὁποίας πηγὴ μὲν εἶναι τὰ μεθρία, τροφὴ δὲ οἱ βλαχοποιμένες. Συμπεραίνων κηρύττεται ὑπὲρ τῆς συμβάσεως ὑπὸ τὰς πινὰς τοῦ Βουλευτοῦ Θήρας δοθείσας ἐξηγήσεις, διότι ἡ ἀνάγκη τῶν πραγμάτων τὸ ἀπαιτεῖ.

Κλειθεῖσιν ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως καὶ προκείμενου νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν τὸ Νομοσχέδιον, ἔλαβε χώραν ἀμφισβήτησις, τῶν μὲν ζητούντων ν' ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ, ὅτι ἐπιψηφίζει τὴν σύμβασιν ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων συντάξεως πρωτοκόλλου ἐξηγητικῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρω διατυπωθὲν παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ Θήρας σχέδιον, τῶν δὲ ἰσχυριζομένων ὅτι ὑπὸ ὅρον ψηφοφορία εἶναι πρωτοφανὴς καὶ μὴ κοινοβουλευτικὴ, καὶ ὅτι, ἐξηγουμένων τῶν ὑπουργῶν σαφῶς περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ 6 ἀρθροῦ, πᾶσα διὰ πρωτοκόλλου ἐξηγή-

σι εἶναι περικτὴ καὶ παράλογος, καὶ ὅτι δύνανται μόνον νὰ τεθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς ἐξηγήσεις τῆς ἐννοίας, ὅφ' ἦν ἡ Βουλὴ παραδέχεται τὸ 6 ἄρθρον τῆς συμβάσεως. Ἐπὶ τέλους ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Θήρας Ζάνου διατυπωθεῖσα οὕτως·

«Μετὰ τὴν δῆλωσιν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ὅτι θέλει συνταλῇ πρῶτόκολλον κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων πρὸς ἐξηγασιν τοῦ 6 ἀρθροῦ τῆς συμβάσεως, καθ' ὃν τρόπον οἰδιοτυπώθη ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Θήρας, ἡ Βουλὴ παραδέχεται τὴν σύμβασιν».

Ἐκ τῆς ψηφοφορίας δὲ, γενομένης δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοῦ ψηφολέκτας Σπυρόπουλον καὶ Π. Μποῦτον, ἐξήχθη, κατὰ τὸ ῥῆδε προηαρτωμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν διὰ ψήφων 94 κατὰ 32.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ Θήρας, καὶ ἡ ὁχλοῖ»

Κωνστ. Θεοδόρου	Ο	Γ. Π. Πλαπούτας
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος	Α	Ἀντωνόπουλος
Λιάκος Λογισματοῦχος	Ο	Αθ. Γόντικας
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	Ν	Χ. Σακελλαριάδης
Μιχ. Α. Καίσης	Ν	Πλ. Β. Μαυρομιχάλης
Ν. Π. Κρίσης	Ο	Α. Πετροπουλάκης
Δημ. Τσάκας	Ο	Χρ. Μιστραπῆς
Α. Λαμπρινίδης	Ν	Ιω. Σαφάκης
Κωνστ. Μανουαλάκης	Ο	Νικ. Παπαμιχαλόπουλος
Ὄθων Μακρογιάννης	Ν	Γ. Ζουμπούλακης
Περ. Ἀναρ. Πιτράκης	Ο	Ἀντ. Μήτσας
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Ν	Π. Γουζούτσας
Παναγ. Κυριακός	Ν	Δημ. Τσιτσάρας
Ἀριστ. Μπαλάνος	Ο	Γεώργιος Ἀποστολίδης
Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ν	Πάνος Μανωλίδης
Ἀνδρῆς Στράτος	Ο	Δ. Ζώτος
Δημήτριος Γρίβας	Ο	Κ. Λομβάρδος
Γ. Γεροθανάσης	Ο	Δημ. Ἰω. Πατέλλης
Παν. Πατριζής	Ο	Σπυρ. Λεονταράκης
Εὐθ. Δεληγιάννης	Ο	Ἰωάννης Πλαίσας

Ἄνδρ. Γαίτας Φωσκάδης	Ο	Ἀντώνιος Ζερβός	Ο
Λουκάργος Κρεστανίτης	Ο	Γεώργιος Φλωρίδης	Ο
Στέρ. Στεφανόπουλος	Ο	Γ. Ἰακωβάτος	Ο
Χ. Στερέπουλος	Ο	Χ. Ἰακωβάτος	Ο
Ἄλ. Πηλιότης	Ο	Γ. Λεβιάδης	Ο
Ἀλέκος Ἀρχολός	Ο	Ἀναστ. Δημητριάδης	Ο
Λουκάς Κατσίνος	Ν	Ἄνδρ. Νουτάρης	Ο
Ἀναγν. Δημητρίου	Ο	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ο
Πέτρος Ζάνος	Ν	Ἰω. Γ. Ἰωάννου	Ν
Ἰωάννης Βλαδιανός	Ο	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ο
Σπυρ. Μαλασπίνης	Ο	Γεώργιος Ἀρώνης	Ο
Κωνστ. Πεταλᾶς	Ο	Ἐμμανουήλ Κοντολιάν	Ν
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	Ο	Κοσμάς Πανόρετος	Ο
Ἰωάννης Ζαίμης	Ο	Δημ. Βροντίσης	Ο
Σωτ. Πετιμεζᾶς	Ν	Χαρ. Α. Χριστόπουλος	Ν
Λεων. Πετιμεζᾶς	Ν	Σπ. Παπαδόπουλος	Ο
Ἄνδρ. Οἰκονομόπουλος	Ο	Δημ. Παπανικολάου	Ο
Ἰω. Παπαδόπουλος	Ο	Ἰω. Βλασσόπουλος	Ο
Ἰωάννης Φλέσσας	Ν	Σπ. Σπηλιωτάκης	Ο
Περ. Μαυρομιχάλης	Ν	Σπ. Κοπανίτσας	Ο
Γ. Περίωτης	Ο	Ἰω. Α. Κορριωτάκης	Ο
Κωνστ. Δημητριάδης	Ν	Α. Κορριωτάκης	Ο
Ἄλ. Κοντοσταύλος	Ο	Γεώργιος Λάμπας	Ο
Ἰω. Μπαλάφας	Ο	Βασίλειος Σπυρίδουλος	Ν
Τριαντ. Λαζαρίδης	Ο	Ἀλέξ. Σταματόπουλος	Ο
Κωνστ. Κυπριάδης	Ο	Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης	Ο
Στ. Παδῶς	Ο	Γεράσι. Σέρβης	Ο
Σωκράτης Κουρῆς	Ο	Δημήτριος Τσαμόπουλος	Ο
Γεώργιος Μαρκοῦς	Ν	Δημήτριος Παπαλουκάς	Ο
Θεόδωρος Ζερβός	Ο	Γεώργιος Μπουκίδης	Ο
Νικόλαος Καρύδης	Ν	Χρήστος Α. Χριστόπουλος	Ν
Νικόλαος Πηγκράτης	Ν	Βασ. Δημητριάδης	Ο
Πολ. Κωνσταντᾶς	Ν	Ἀναγν. Σταυροπούλου	Ο
Θεόδωρος Ῥωμαῖος	Ο	Σπυρίδων Οἰκονομίδης	Ο
Νικ. Λούδρος	Ο	Ἀθανάσιος Σινανιώτης	Ο
Γερ. Μαυρογιάννης	Ο	Λοσμ. Ζατουνίτης	Ο
Νικ. Γεωργιάδης	Ο	Ξενοφών Αυγοθέτης	Ο
Ἀναστ. Ἀννίος	Ο	Ἰωάννης Ἀλεξίου	Ο
Α. Γεωργιάδης	Ο	Ἐπ. Διληγώρης	Ο
Γεράσι. Ἀντύπας	Ο	Χαρίλαος Τρικούπης	Ν

Ἀλέξ. Κουμουνοῦρος	Ο	Ἄθην. Μισυρλῆς	Ο
Περ. Μπουτῆς	Ο	Κωνστ. Δαρειώτης	Ο
Π. Καλαμπαριώτης	Ο	Ἰω. Δουλιδῆς	Ο
Ἰω. Προβελέγιος	Ο	Κωνστ. Μελαχρινός	Ο
Π. Μοδινός	Ο	Γεώργιος Μπουμπουλᾶς	Ο
Ἀριστ. Ῥαυτοπούλου	Ο	Δημ. Θισοῦρας	Ο
Ἐμ. Ναυπλιώτης	Ο	Κωνστ. Πατῆς	Ο
Ν. Κονταράτος	Ο	Ἀχιλλεὺς Μεταξᾶς	Ο
Ν. Φαρμάκης	Ο	Μιλτιάδης Κανάρης	Ο
Ἰω. Πρωτοπαπᾶς	Ο	Ἰακωβὸς Παξιμάδης	Ο
Ν. Καναβός	Ν	Ματθαῖος Γιαννούλης	Ο
Α. Ὑψηλάντης	Ο	Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ο
Κωνστ. Εὐθυμίου	Ο	Ἀθ. Γρηγοριάδης	Ο
Τηλέμαχος Ῥούκης	Ν	Ταῖκος Μυροποδῆς	Ο
Κίμων Χρηστοδουλοῦ	Ο	Β. Σκαλισσοῦρας	Ο
Ἀντών. Α. Μαυρομιχάλης	Ο	Α. Βότσαρης	Ν
Ἰω. Κατσακός	Ο	Στομ. Κοριζῆς	Ο
Π. Λεωτσάκος	Ο	Σπυρ. Καραμάνος	Ο
Ἄλ. Κουμουνοῦρας	Ο	Δημ. Βούλγαρης	Ο
Χ. Χριστόπουλος	Ο	Ἀθανάσιος Μισοῦλης	Ο
Κ. Κανελλόπουλος	Ο	Ἀνδρέας Κουντουριώτης	Ν
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο	Τασ. Πέσσας	Ν
Δημ. Μακρῆς	Ο	Ἀθ. Χατζόπουλος	Ο
Εὐθύμιος Κεχαγιᾶς	Ο	Α. Τσιμιώκης	Ο
Λουκάς Καραλιάνος	Ο	Α. Χατζίσκος	Ο
Σπυρ. Κριμιζῆς	Ο	Α. Κριμιζῆς	Ο
Α. Ῥηγόπουλος	Ο	Ν. Βουδούρης	Ο
Μπενιζέλος Ῥούφος	Ο	Αὐγ. Ἀξέρωφ	Ο
Ἀρ. Μπουκαπούρης	Ο	Κωνστ. Κανάρης	Ο
Θάνος Κανακάρης	Ο	Δημ. Παλαβάνος	Ν

Ἐτέθη τελευταῖον εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως γενομένης ὑπὸ τοῦς αὐτοῦς ψηφολέκτας, τὸ Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς ἐξῆς ἐξηγητικῆς προτάσεως, διατυπωθείσης ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Πατρῶν Α, Ῥιγοπούλου.

«Ἡ Βουλὴ παραδέχεται τὴν μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Τουρκίαν ἐπεὶ ληφθεὶς συνθήκην ἐννοῦσα, ὅτι τὸ ἄρθρον θὺν αὐτῆς σημαίνει τακτικὸν στρατὸν πρὸς καταδίωξιν τῆς ληστείας, συγκαίμενον ἀπὸ στρατιωτῶν Μωαμεθανικῆς θρησκείας φρουρῶντα τὴν μεθόριον γραμμὴν».

Εκ ταύτης δὲ ἐξήχθη, κατὰ τὸ ἔωθε προσαρτώμενον πρωτό-
κολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ὡς ἀνωτέρω τὸ
Νομοσχέδιον μετὰ τῆς συμβάσεως διὰ ψήφων 84 κατὰ 33· ἔ-
χει δὲ ὡς ἐξῆς·

Ἄρθρον Μοναδικόν.

« Ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συνομολογηθεῖσα ἐν Ἀθή-
ναις τὴν 29 Ἰουλίου 1865 Σύμβασις περὶ καταστολῆς τῆς λη-
στείας ἐξ ἁρθρων 8, καὶ ἥ, τὸ κείμενον ἔπεται, θελεῖ ἔχει
πλήρη καὶ νόμιμον ἐσχόν.»

ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

« Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ἀφ' ἑνός,
καὶ ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴ Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος, ἀφ' ἑτέ-
ρου, ὁρμώμενοι ὑπὸ τῆς εὐκρινούς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἐμπεδώ-
σωσι τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν κατὰ τὰς ὁμόρους ἐ-
παρχίας τῶν ἐπικρατειῶν Αὐτῶν, καὶ θεωροῦντες ὅτι οὐδὲν ἡ-
δύνατο πλεῖστον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπὶ
τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀμοιβαίων εὐχῶν των, ἢ ἡ συνομολό-
γησις νέας Συμβάσεως, ἀντικείμενον ἐχούσης τὴν καταστολὴν
τῆς ληστείας, διὰ μέτρων ἀποτελεσματικῶν, ἀπὸ κοινοῦ συμ-
φωνηθησομένων, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐρωδιάσαν ἐπὶ τούτῳ,
διὰ πληρεξουσίων των, πρὸς συνομολόγησιν καὶ ὑπογραφὴν
τῆς συμβάσεως ταύτης.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος
Α'. τὸν Κύριον Πέτρον Βράϊλαν Ἀρμένιν, Σὺμβ. υἱὸν τῆς Ἐπι-
κρατείας, Ἰπουργὸν Αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἱππότην τοῦ
σταυροῦ τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος, ἱππότην Με-
γαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ καὶ Ἁγίου Γε-
ωργίου τῆς Μεγάλης Βρετανίας, κτλ.

Καὶ ἡ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικὴ Μεγαλειότης ὁ Σουλτάνος Ἀῷδ'
οὐλ Ἀῷζ Χάν τὸν Φωτιάδην Βέην, ὑπάλληλον τοῦ πρώτου
βαθμοῦ τῆς πρώτης τάξεως, ἑκτακτον Αὐτοῦ Ἀπεσταλμένον
καὶ πληρεξούσιον Ἰπουργὸν παρὰ τῇ Αὐτῇ Ἑλληνικῇ Μεγα-
λειότητι, φέροντα τὸ αὐτοκρατορικὸν παράσημον τοῦ Μεδζιτιῆ
δευτέρου τάξεως, Μεγαλόσταυρον τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ
Σωτήρος, κτλ.

Οἵτινες καὶ κοινοποίησαντες ἀλλήλοις τὰ πληρεξούσιά των,
εὐρεθέντα ἐν καλῇ τάξει, συνέθεντο περὶ τῶν ἀκολουθῶν ἁρθρων.

Ἄρθρον 1.

Τὰ δύο ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ μὴν

ἀρνήσωνται νὰ σχηματίζονται, μήτε νὰ διαμένωσι ἐντὸς τῶν σχε-
τικῶν Ἐπικρατειῶν των τυμμορῶν εὐοπλοί, αἵτινες σκιπὺν ἔθε-
λον ἔχει τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἰχστείας, εἴτε ἐν τῇ μιᾷ, εἴτε
ἐν τῇ ἄλλῃ Ἐπικρατείᾳ, καὶ νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπά-
θειαν ἑκάστος ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας αὐτοῦ πρὸς καταδιώξιν
καὶ σύλληψιν τῶν ληστῶν, οἵτινες ἤθελον διαβῇ τὰ μεθόρια, ἐρ-
χόμενοι ἐκ τοῦ ἄλλου Κράτους.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἄτομα, ἅτινα ἔθελον κρατηθῇ ἢ συλληφθῇ ἐπὶ τῆς χώ-
ρας τῆς μιᾶς τῶν δύο ἐπικρατειῶν, καὶ ἅτινα, μετὰ τὴν δη-
μοσίευσιν τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἔθελον ἀποτελεῖ μέρος
συμμορίας τινός, σκοπὸν ἐχούσης τὴν ἐξόσκησιν τῆς ληστείας
ἐν τῇ ἄλλῃ ἐπικρατείᾳ ἢ ἅτινα ἔθελον ἀποπειραθῇ ἢ διαπράξῃ
ληστείας ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ ταύτῃ, θέλουσι καταδικασθῇ κατὰ
τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ θέλουσιν ὑπεβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς ποι-
νικὰς διατάξεις, ὡς ἐάν αἱ πράξεις, ὧν κατέστησαν ἑνοχὰ, ἀ-
πυθύνοντο κατὰ τῆς Ἐπικρατείας, ἐν ἣ ἡ σύλληψις λαμβάνει
χώραν.

Κατὰ τὰς εἰρημένας περιπτώσεις, ἐάν οἱ κατηγορούμενοι
ᾧσιν ὑπῆκοι τῆς ἄλλης Ἐπικρατείας, ἡ διεξαγωγὴ καὶ ἡ πε-
ραίωσις τῆς δίκης των γενήσεται συμφώνως πρὸς τὰς διατά-
ξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἁρθρου 21 τῆς ἐν Κανλιτζῆ
συναρθεύσης συνθήκης, τῇ 27 Μαΐου 1855 (24 τῆς σελήνης
τοῦ Ραυαζάν 1271), μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ
τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Κάν ὑπάρχῃ ἀρρομὴ εἰς τὴν πολιτικὴν δίκην, συνεπείᾳ λη-
στειῶν πράξεων, γενομένων ἐν θάτερα τῶν δύο Ἐπικρατειῶν,
δύναται νὰ εἰσχωθῇ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους,
ὅπου ἡ σύλληψις ἐλαβε χώραν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ δύο ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη συνομολογοῦσιν ἀμοι-
βαίως νὰ μεταχειρισθῶσι, ἑκάτερον τὸ ἐφ' ἑαυτῷ, στρατεύματα
τακτικά πρὸς φύλαξιν τῶν μεθωρίων των καὶ καταδιώξιν τῆς
ληστείας ἐν ταῖς ὁμόροις ἐπαρχίαις αὐτῶν.

Τὰ στρατεύματα ἑκάστης Ἐπικρατείας πρέπει νὰ οἰσι δυνά-
μειως ἀποχωρῶντες, καὶ θέλουσι τιθῇ ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἐνός
ἀνωτέρου ἀρχηγοῦ, ὅστις θέλει ἔχει χρῆος νὰ καταδιώκῃ δρα-
στηρίως τὴν ληστείαν καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς δικαιοδο-
σίας του.

Άρθρον 4.

Οἱ δύο ἀρχηγοὶ θέλουσι συνέχεσθαι, πάντοτε ὁσάκις κριθῇ ἀναγκαῖον, ἐφ' ἑνὸς ὠρισμένου σημείου τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, ὅπως κοινοποιῶσιν ἀλλήλοις τὰς ἐγγράφους διαταγὰς καὶ τὰς ὁδηγίας, μεθ' ὧν ἤθελον εἰσθαι ἐφωδιασμένοι ὑπὸ τῶν σχετικῶν αὐτῶν Κυβερνήσεων, καὶ συνεννοῶνται περὶ ὅλων τῶν λεπτομερειῶν, τῶν ἀπορρωσῶν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀνατεθρομένου αὐτοῖς οὐσιώδους ἔργου, ἥτοι περὶ τῆς συστάσεως τῶν διαφόρων σταθμῶν κατὰ μέκος τῶν μεθορίων, περὶ τῆς ἀναγκαίουσας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐκάστου τῶν σταθμῶν τούτων δυνάμεως, περὶ τῆς καταλληλοτέρας τοποθετήσεως τῶν ὑποδεστέρων ἀξιωματικῶν, περὶ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς κινήσεως τῶν περιπόλων, ἐν ἐνὶ λόγῳ περὶ παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου, ἀναφορομένου εἰς τὴν ἀνατεθρομένην αὐτοῖς ὑπηρεσίαν.

Ἐπίσης οἱ ἀξιωματικοὶ θάτερας τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, οἱ διοικοῦντες σταθμὸν, φυλακεῖον ἢ ἀπόσπασμα καταδιώξεως, θέλουσιν ἀνταποκρίνεσθαι, ἀπ' εὐθείας καὶ ἀνευ ἀναβολῆς, μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἄλλης Ἐπικρατείας, ὅπως διακοινοῦσιν ἀλλήλοις τὰς εἰδήσεις ἢ πληροφορίας, ὅσας ἤθελον ἔχει περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ληστῶν, περὶ τοῦ μέρους, ἐνθα εὐρίσκονται, περὶ τῆς διευθύνσεως, ἣν ἐλαβόν, ἐν ἐνὶ λόγῳ θέλουσι συνεννοεῖσθαι περὶ ὅλων τῶν συντεινουσῶν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν λεπτομερειῶν.

Πρὸς τοῦτο, σύστημα ἀνταποκρίσεως θέλει συμφωνηθῇ, εἴτε διὰ σημείων, εἴτε διὰ παντὸς ἄλλου τρόπου.

Άρθρον 5.

Ἐάν ἀπόσπασμά τι καταδιώξεως φθάσῃ εἰς τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν, ἀκολουθεῖν τὰ ἴχνη τῶν ληστῶν, δύναται νὰ ἐξεκολουθήσῃ τὴν καταδιώξιν αὐτῶν, μέχρις οὗ ἀπαντήσῃ ἀπόσπασμα τῆς ἄλλης Ἐπικρατείας. Τούτου γενομένου, θέλει παύσει τὴν καταδιώξιν, ἀφοῦ καταδείξῃ εἰς τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο τὴν διεύθυνσιν τῶν ληστῶν, ἐκτὸς ἂν ζητηθῇ ἢ συνδρομὴ αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ, τοῦ διοικοῦντος τὸ ἕτερον τοῦτο ἀπόσπασμα· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, οὔτε νὰ παράσχῃ πᾶσαν τὴν συνδρομὴν του.

Ὁ μὴ ζητήσας τὴν ἐοικήθειαν ταύτην ἀξιωματικὸς ὀφείλει νὰ πληροφορήσῃ τὸν διοικοῦντα τὸ ἀπόσπασμα τοῦ ἄλλου Κράτους ἀξιωματικὸν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς πρ' αὐτοῦ γενομένης ἀκολουθίας καταδιώξεως.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, ἐν τούτοις, καὶ ὑπ' οὐδεμιᾶ προ-

φασιν, τὰ στρατεύματα ἢ ἀποσπάσματα τῆς μιᾶς τῶν δύο Ἐπικρατειῶν δύναται νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὰς πόλεις, κώμας ἢ χωρία τῆς ἄλλης.

Άρθρον 6.

Οἱ λειποτάκται τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν σωματίων, οἵτινες ἤθελον προσφύγει εἰς τὸ ἔδαφος τῆς ἑτέρας Ἐπικρατείας, θέλουσι συλλαμβάνεσθαι καὶ ὁδηγεῖσθαι, ὑπὸ στρατιωτικὴν φρουράν, εἰς τὸν πλησιέστερον σταθμὸν τὸν κατεχόμενον ὑπὸ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος τῆς δυνάμεως, εἰς ἣν ἀνήκουσιν, καὶ παραδίδεσθαι εἰς τὸν τοῦ εἰρημένου σταθμοῦ διοικητὴν, ὅστις θέλει δίδει ἀπόδειξιν τῆς παραδόσεως ταύτης εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τὸν ὁδηγήσαντα αὐτοῖς.

Ἔννοεῖται ὅτι ἡ ἀπόδοσις θέλει γίνεσθαι μετὰ τῶν ὄπλων, ἵππων, ἐφιππίων, ἐνδυμάτων καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν λοιπῶν πραγμάτων, ὅσα ἔφεραν οἱ λειποτάκται, ἢ ὅσα εὐρέθησαν ἐπ' αὐτῶν κατὰ τὴν σύλληψιν των.

Άρθρον 7.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει ἰσχύει ἐπὶ ἑξ ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων· καὶ ἐάν ἔτος ἢ ἑξ μῆνας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας ταύτης ἐκάτερον τῶν ἱψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν δὲ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ ἄλλο, δι' ἐπισήμου κοινοποιήσεως, τὴν περὶ παύσεως αὐτῆς πρόθεσιν του, ἡ Σύμβασις αὕτη θέλει εἶσθαι ὑποχρεωτικὴ ἐπὶ ἐν ἔτος ἐτι, καὶ οὕτω καθεξῆς, μέχρι τῆς παρελεύσεως τῶν δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς τοιαύτης κοινοποιήσεως, εἰς οἰκονομικὴν ἐποχὴν ἂν αὕτη λαβῇ χώραν.

Άρθρον 8.

Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουσιν ἀνταλλαχθῇ ἐν Ἀθήναις, ἐντὸς ἑξ ἐβδομάδων, ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν.

Εἰς πίστωσιν τούτων, οἱ σχετικοὶ Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν αὐτὴν καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην Σεπτεμβρίου (ἐνδεκάτην Ὀκτωβρίου) χίλια ὀκτακόσια ἐξήκοντα πέντε.

(Τ. Σ.) Π. ΒΡΑΪΛΑΣ ΑΡΜΕΝΗΣ. (Τ. Σ.) Ι. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

Αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Ἰανουαρίου 1866.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδίδεται ἡ Βουλὴ τὸ Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως
τῆς Συνθήκης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας,
ναὶ ἢ ὄχι.»

Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Γεώργ. Ἀποστολίδης	Χ
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος		Πάνος Μανωλίδης	Ο
Αἰακὸς Λογιωτατίδης	Ν	Δημ. Ζῶτος	Ο
Ἀναγν. Γιαννουλίδης		Κ. Λομβάρδος	Ν
Μιχ. Δ. Καίρης	Ο	Δ. Πατέλλης	Ν
Ν. Π. Καίρης		Σ. Λεονταράκης	Ν
Δημ. Τσόκρης	Ν	Ἰω. Πλάσσας	
Α. Λαμπρινίδης		Ἄνδρ. Γ. Φωσκάδης	
Κωνστ. Μανουσάκης	Ν	Λυκούργος Κρεστενίτης	Ν
Ὀθων Μακρυγιάννης	Ο	Στέφ. Στεφανόπουλος	Ν
Περ. Ἀναρ. Πετρίκης		Χ. Στεριοπούλος	
Δημ. Καλλιφρονᾶς		Ἄλ. Βιλαέτης	
Παναγ. Κυριακός		Ἀλέκος Ἀχολός	Ν
Ἀριστ. Μπαλάνος	Ν	Λουκάς Κατσίνης	Ο
Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ν	Ἀναγν. Δημητρίου	Ν
Ἀνδρέας Στρατός		Πέτρος Ζάνος	
Δημήτριος Γρίβας		Ἰωάννης Πλαβιανός	
Γ. Γεροβιάννης	Ν	Σπυρ. Μαλασπίνας	Ν
Παν. Πετιμεζής	Ν	Κωνστ. Πεταλάς	Ν
Εὐθ. Δεληγιάννης		Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	Ν
Γ. Πλαπούτας		Ἰωάννης Ζαίμης	
Α. Ἀντωνόπουλος		Σωτ. Πετιμεζής	
Ἄθαν. Γόνδικας		Λεων. Πετιμεζής	Ο
Χ. Σακελλαριάδης	Ο	Ἄνδρ. Οἰκονομάπουλος	
Ἠλίας Β. Μαυρομιχάλης	Ν	Ἰω. Παπαδόπουλος	Ν
Α. Πετροπουλάκης	Ν	Ἰωάννης Φλέσσας	Ο
Χρ. Μαστραπᾶς	Ο	Περ. Μαυρομιχάλης	Ο
Ἰω. Σαράκας	Ν	Γ. Παβρωτής	Ν
Νικόλ. Παπαμιχαλόπουλος	Ν	Κωνστ. Δημητριάδης	Ο
Γ. Ζουμπουλάκης	Ο	Ἄλ. Κοντάρταυλος	
Ἄντ. Σ. Μήτσας	Ν	Ἰω. Μπαλαφας	Ν
Π. Γουζοιάσης	Ν	Τριαντ. Αζαρέτος	Ν
Δημ. Τσιτσάρας	Ν	Κωνστ. Κυπριαδης	Ν

Σπ. Παδοβάς	Ο	Γερ. Σέρβος	Ο
Σωκ. Κουρής		Δημήτριος Τσαμόπουλος	
Γεώργιος Μερκούρης	Ο	Δημήτριος Παπαλουκάς	Ν
Θεόδωρος Ζερβός	Ν	Γεώργιος Μπουκίδης	Ν
Νικόλαος Καρύδης	Ο	Χρῆστος Α. Χρηστόπουλος	Ο
Νικόλ. Παγκράτης	Ο	Βασ. Δημητρακόπουλος	Ν
Πολ. Κωνσταντᾶς	Ο	Ἀναγν. Σταυρόπουλος	
Θεόδωρος Ρωμαιοῦς	Ν	Σπυρ. Οἰκονομίδης	Ν
Νικόλ. Λούβρος	Ν	Ἀθανάσιος Σινανιώτης	Ν
Γερ. Μαυρογιάννης	Ν	Ἀσημ. Ζατουνίτης	Ν
Νικ. Γεωργακάτος		Ξενοφῶν Λαγοθεῖτης	
Α. Ἄννης	Ν	Ἰωάννης Αλεξίου	
Α. Τσουγανάτος	Ν	Ἐπ. Δεληγιώργης	Ο
Γεράτ. Αντύπας	Ν	Χαρίλαος Τρικονίτης	Ν
Ἀντώνιος Ζερβός	Ν	Ἀλέξανδρος Κουμουνδούρος	Ν
Γεώργιος Φλωριάς	Ν	Περ. Μπούτος	Ν
Γ. Ιακωβάτος	Ο	Π. Καλαμαριώτης	
Χ. Ιακωβίδης	Ο	Ἰω. Προβελέγιος	Ν
Γ. Ασιδαδάς	Ο	Π. Μοδινός	Ν
Ἀναστ. Δημητριάδης		Ἀριστείδης Ραυτόπουλος	
Ἄνδρ. Νταρᾶς		Ἐμ. Ναυπλιώτης	Ν
Εὐθ. Καλλιόπουλος	Ν	Ν. Κονταράτος	Ν
Εὐστ. Οἰκονομοπούλου	Ν	Ν. Φαρμάκης	Ο
Ἰω. Γ. Ἰωάννου	Ο	Ἰω. Πρωτοπαπᾶς	Ν
Κοσμάς Πανάρετος	Ν	Ν. Καναδός	Ο
Ἐμμανουὴλ Κοντολέων	Ο	Γ. Ὑψηλάντης	
Γεώργιος Ἀρόντης	Ν	Κωνστ. Εὐθυμίουπουλος	Ο
Δ. Βροντίσης	Ν	Τηλέμ. Ρούκας	Ο
Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	Ο	Κίμων Χριστοδουλου	
Σπ. Παπαδόπουλος		Ἀντών. Α. Μαυρομιχάλης	
Δημ. Παππανικολαου		Ἰω. Κατσάκης	Ν
Ἰω. Βλασάπουλος	Ν	Π. Λεωτσάκος	Ν
Σπ. Σπηλιωτάκης		Ἄλ. Α. Κουμουνδουράκης	Ν
Σπ. Κοπανίτσας		Χ. Χρηστόπουλος	
Ἰω. Α. Κορριωτάκης		Κ. Κανελλόπουλος	Ο
Α. Κυρριωτάκης		Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν
Γεώργιος Λάμπης	Ν	Δημ. Μακρής	
Βασίλειος Σπυρόπουλος	Ο	Εὐθύμιος Κεχαγιάς	Ν
Ἄλ. Σταματόπουλος		Λουκάς Καραλίδης	Ν
Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης		Σπυρ. Κριμαζής	Ν

Α. Ρηγόπουλος Ν	Τσίκος Μαυροειδής
Μπενιζέλος Γούφος Ν	Β. Σκαλισσοδήμος Ν
Α. Μπουκαούρης	Α. Βότσαρης Ν
Θάνος Κανακάκης Ν	Σπυρ. Καρχιμάνος Ν
Αθ. Μητρώλης	Σταμ. Κοριζής
Κωνστ. Αχρειώτης Ν	Δημ. Βούλαρης Ν
Ιω. Δουλιδής	Αθανάσιος Μισούλης
Κωνστ. Μελαχρινός	Ανδρέας Κουντουριώτης Ν
Γεώργιος Μπούμπουλης	Αθ. Χατζόπουλος
Δημ. Θωγαρός Ο	Γαβ. Πλέσσας Ν
Κωνστ. Πλατύς	Δ. Τσιριμώκος Ν
Αχιλλεύς Μεταξάς	Δ. Χατζίσκος
Μιλτιάδης Κανάρης	Δ. Κριεζιώτης
Ιάκωβος Παξιμαδάς Ν	Ν Βουδούρης Ν
Ματθαίος Γιαννούλης Ν	Αύγ. Αδέρωφ Ν
Σωτ. Σωτηρόπουλος Ν	Κωνστ. Κανάρης
Αθ. Γρηγοριάδης	Δημ. Βασιλόπουλος

Μετά ταύτα ο Πρόεδρος αναβαλὼν τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἰς τὴν ἐπιούσαν ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΒ΄.

Τῆς 10 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνωσθῆσαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοίνωσεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι ὁ ὑπολογιστὴς τοῦ μηχανικοῦ Κ. Α. Κ. Παπαγεωργίου ἀπέστειλεν εἰς τὸ ἴρφασιον ἀντίτυπα ἐκ τῆς περὶ ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος ἐκθέσεώς του, τὰ ὅποια διανεμήθησαν εἰς τοὺς ΚΚ. Βουλευτάς.

Παραβλὼν εἰτα ὁ εἰρηγῆς τῆς ἐπὶ τῆς ἀφομοιώσεως ἐπιτροπῆς κατέθεσεν εἰς τὸ Προεδρεῖον ἐκθεσιν συνοδύουσαν σχέδια νόμων περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἑλληνικῶν νόμων εἰς τὴν ἑπτάνησον καὶ ἐζητήσατο τὴν τύπωσιν αὐτῶν καὶ τὴν διανομὴν,

ὅσον ἐνεστί τάχιον, καὶ τὴν κατάταξιν τῶν εἰς τὴν ἡμερησίαν διατάξιν.

Λαβὼν τις ὕστερον τὸν λόγον παρέστησεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀνάγκην τῆς ταχείας ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν φορολογικῶν νόμων τοῦ 1866, διότι ἐγγίζει ἡ λήξις τῆς Συνόδου καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ διεκικήσῃ τὸν τόπον χωρὶς νὰ καταρῶγῃ εἰς νέα διατάγματα, καὶ ἐπρότεινε νὰ τεθῇ ῥητὴ προθεσμία εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Εἰπόντος δὲ μέλους τινὸς τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιτροπῆς, ὅτι αὐτὴ ἐργάζεται ταχέως καὶ δραστηρίως καὶ ἐντὸς μὲν τῆς αἰρίας θέλει ὑποβάλλει τὴν περὶ τῶν ἐσόδων ἐκθεσὶν ταχίστα δὲ τὴν περὶ τῶν ἐξόδων, ἄλλου δὲ τινος προσθέντος, ὅτι ταυτὰ ἔργα δὲν εἶναι ὀρθόν νὰ διέρχωνται ἀόρτοχαις ποσὶ, καὶ ὅτι πρέπει νὰ σκεφθῶσι περὶ παρατάσεως μᾶλλον ἢ περὶ συντομίας τοῦ χρόνου, ἐπήνεγκαν ἑτέροι, ὅτι μετὰ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν φορολογικὸν νόμον, ἢ μᾶλλον πρὸ αὐτῶν, δεόν νὰ ψεφισθῇ ὁ περὶ εὐθύνῃς τῶν ὑπουργῶν νόμος καὶ νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἀφομοιώσεως.

Ἀνεκοινώθησαν εἰτα τὰ ἑξῆς, ἑγγράφα.

α.) Πρότασις νόμου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ συντάξεως τῆς χήρας Λεωτοῦκου.

β.) Ὁμοία ὑπὸ τοῦ ἰδίου περὶ συνυπολογίσεως δανείου ἐκ δραχμῶν 15 ἑκατομμυρίων.

γ.) Ὁμοία ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης περὶ δικαστικῆς ἀφομοιώσεως τῆς ἑπτανήσου.

δ.) Τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Ν. Καντολέοντος ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διοργανώσεως τῆς ἐκπαίδευσιν ἐν ἑπτανήσῳ.

ε.) Ἀναφορά τοῦ πολίτου Καλύδα, παραπονομένου διὰ τὴν μηκέτι ἐπιψήφισιν τῆς περὶ προνομίων ἐρευνήσεων προτάσεως.

Παραπεμφθῆσαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμὸν.

Προβάσας ἀκολουθῶν τῆς Βουλῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διατάξιν, ἐτίθη εἰς ῥίτην συζήτησιν τὸ περὶ προνομιῶν νομοσχέδιον, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέπτυξε τὰς αἰτίαι, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν τὴν ὑποβολὴν αὐτοῦ καὶ συνεπέρανε συστήσας τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου ὅπως ἐτροποποιήσῃν αὐτὸ διὰ τῆς τροπολογίας του. Οὕτω δὴ, γενομένης δεκτικῆς τῆς ἀρχῆς ἀνευ ἀντιρρήσεως, ἀνεγνωσθῇ τὸ πρῶτον ἄρθρον, ἐξοῦ λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐθεώρησεν ἀνατρεχτικῶς συντεταγμένον αὐτὸ καὶ συνέστησε τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ διὰ τοῦ α. ἀρθρου τῆς τροπολογίας του. Προσθέντος δὲ ἑτέρου, ὅτι ἡ διά-

(Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς Γόμος Α΄.)

ταξίς του άρθρου παρέχει υπερόγκους ωφελείας εις τους προικοδοτηθέντας και διον το ευεργέτημα να άρξεται από του έτους 1863, καθ' ό καταργήθη ό εις χρήματα έγγεις φόρος των 3 τοις 0/0, διά δε τά από του 1855—63 έτους να πληρώσωσιν τόν εις είδος φόρον 10 τοις 0/0, απάντησεν ό υποβελών την πρότασιν Βουλευτής Ηλείας, ότι διά το άρθρου τούτου ζητούσι δικαιοσύνην και ισότητα φορολογίας, άφ' ου ή Συνέλευσις αύθαιρέτως κατήγγισεν τόν φόρον του 3 τοις 0/0, όστις ύπάρχε συμπεφωνημένος μεταξύ του δημοσίου και των προικοδοτηθέντων. Επί τέλους ή Βουλή ως πρώτον άρθρον παρεδέχθη την εξής τροπολογίαν του ύπουργού των Οικονομικών.

Άρθρον 1.

α Αί διατάξεις του από 12 Αυγούστου 1855 περί των εκ προικοκτησιών καθυστερούντων νόμου εφαρμόζονται και επί των κατά το άρθρον 11 μη θελησάντων τότε να υπαχθώσιν εις τους όρισμούς αυτού ».

Αναγνωσθέντος του δευτέρου άρθρου του νομοσχεδίου, έχοντος ούτως :

Άρθρον 2.

α Τά δι' έγγειον φόρον 3/00 πληρωθέντα διά τά πρώτα πέντε έτη των φυτειών επιστρέφονται από το όφειλόμενον κεφάλαιον του κτήματος ».

Ο ύπουργός των Οικονομικών έπρότεινε την απόλειψιν του διά τόν λόγον, ότι ή αρχική αξία των γαιών ήτον τόσον μικρά, ώστε ό φόρος των πρώτων πέντε έτών είναι όλως ασήμαντος και ανεπληρώθη από τά κέρδη, τά όποια αί γαίαι παράγαγον άφ' ής έποχης το κτήμα έγινετο προσδοφόρον. Κατά της προτάσεως του ύπουργού και ύπέρ του άρθρου ελάλησεν ό προτείνας Βουλευτής Ηλείας, ισχυρισθείς διά του περί προικοκτησιών νόμου και δι' άλλων επιχειρημάτων, ότι ή διάταξις αύτη δεν είναι παντάπασιν επιζημία εις το δημόσιον, αλλά δι' αύτης αποδίδεται δικαιοσύνη. Υποστηρίξαντας δε και έτέρου την απόλειψιν, ή Βουλή επί τέλους παρεδέχθη δι' αναστάσεως την περί απόλειψως του ανωτέρω δευτέρου άρθρου πρότασιν και άντ' αυτού έτίθη το δεύτερον άρθρον της τροπολογίας του ύπουργού, έχούσης ούτως :

Άρθρον 2.

α Είς την συγκεφαλαιώσιν των κατά το άρθρον 3 του διαληθέντος νόμου πληρωθέντων θέλουσι συμπεριληφθ και τά από της εκδόσεως αυτού μέχρι τουδε πληρωθέντα ».

Επίσης αντί του άρθρου 3 του σχεδίου έγινετο δεκτή ή τροπολογία του ιδίου ύπουργού, έχουσα ούτως :

Άρθρον 3.

« Η κατά το άρθρον 6 πρωθεσμία διά τους θέλοντας να παραιτηθώσιν άγοραστάς άρχεται από της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου ».

Κατόπιν αναγνωσθέντα τά άρθρα 4 και 5 του σχεδίου απηλείφθησαν κατ' αίτησιν του ύπουργού των Οικονομικών, το μέν ως άनावρύν το περί καταργήσεως του φόρου των 3/00 ψήφισμα της Συνελεύσεως, το δε 5 ως περιττόν, δηλώσαντος του ύπουργού, ότι αί προς το δημόσιον ύποχρεώσεις των προικοδοτηθέντων ή των νομίμων κληρονόμων των άρχονται άφ' ής ημέρας λάβωσι τά παραχωρητήρια ή εγκατασταθώσιν εις τό παραχωρηθέν κτήμα.

Ενταύθα λαβών τόν λόγον ό αύτός ύπουργός των Οικονομικών και ευθέσας, ότι ως προς το πλεόνασμα των γαιών, το διά τινος προγενεστέρου Νόμου κανονισθέν, συνέβησαν ως προς την έκτέλεσιν πολλai καταχρήσεις και περιπλοκαί, των δικαστηρίων κρυζάντων άσαφή το περί τούτου άρθρον, έπρότεινε την παραδοχήν ως 4 άρθρου της εξής προτάσεώς του.

« Το κατά το άρθρον 9 πλεόνασμα, το όποιον παραχωρείται εις τους άγοραστάς, δεν δύναται να ήναι ανώτερον των 20 τοις 0/0 επί της αρχικής έκτάσεως. Η διάταξις αύτη εφαρμόζεται έφ' όλων έν γίνει των εκ προικοκτησιών πλεονασμάτων, διά τά όποια δεν εξέδόθησαν παραχωρητήρια, ή έφ' ών ό προικοκτήτης δεν απέκτησε κατά τους κειμένους Νόμους δικαίωμα κυριότητος.

Η τυχούσα υπέρβασις υπάγεται εις τά ληθησόμενα περί εθνικών γαιών και εθνικυδιοκτητών φυτειών μέτρα ».

Μετά τινας δε αντιρρήσεις, ή Βουλή παρεδέχθη δι' αναστάσεως την αναγνωσθεϊσαν πρότασιν ως 4 άρθρον του Νομοσχεδίου.

Κατόπιν συναρμολογηθέν έγινετο δεκτόν άνευ αντιρρήσεως και το σύνολον του Νομοσχεδίου έχοντος ούτως :

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

« Άρθρ. 1 Αί διατάξεις του από 12 Αυγούστου 1855 περί των εκ προικοκτησιών καθυστερούντων νόμου εφαρμόζονται και επί των κατά το άρθρον 11 μη θελησάντων τότε να υπαχθώσιν εις τους όρισμούς αυτού.

Άρθρον 2. Εἰς τὴν συγκεκριμένην τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ διακηθέντος νόμου πληρωθέντων θέλουσι συμπεριληφθῇ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ μέχρι τοῦδε πληρωθέντα.

Άρθρον 3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 προθεσμία διὰ τοὺς θέλοντας ἐκπαρνευθῆσαι ἀγοραστὰς ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Άρθρον 4. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 πλεονασμα, τὸ ὅποιον παραχωρεῖται εἰς τοὺς ἀγοραστὰς, δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀνωτέραν τῶν 20 0|0 ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς ἐκτάσεως. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐν ὅλῳ ἐν γένει τῶν ἐκ προικοκτησιῶν πλεονασμάτων, διὰ τὰ ὅποια δὲν ἐξεδόθησαν παραχωρητήρια, ἢ ἐφ' ὧν ὁ προικοκτήτης δὲν ἀπέβηκε κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους δικαίωμα κυριότητος.

Ἡ τοχόσια ἐπίδοσις ὑπάρχει εἰς τὰ λεγόμενα περὶ ἐθνικῶν γαιῶν καὶ ἐθνικοῦ δικητῶν φυτειῶν μέτρα.

Ἐτέθη κατόπιν εἰς ἐπίτην συζήτησιν τὸ περὶ τῶν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς οἰκοδομησάντων ἢ ἐπισκευασάντων ἐρείπια ἐθνικ. οἰκῶν κτλ. Νομοσχέδιον, τοῦ οὗτοι τὴν παραδοχὴν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν συνέστησεν ὡς ἔχον ἀνάγκης ἅμα καὶ δημοσίου συμφέροντος, ἀνάγκης μὲν διότι ἡ Κυβέρνησις εὐρίσκειται εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἐξώσῃ τῶν οἰκῶν τῶν τούτου πολίτας, οἵτινες λόγω τῶν περιστάσεων κατέλαβον ἐθνικὰ οἰκόπεδα καὶ ὠκοδόμησαν οἰκίας, συμφέροντος δὲ διότι τὸ δημόσιον ἐκ' ἐνός μὲν θέλει ἀπαλλαγθῇ ἀπὸ ἀπείρου δίκας καὶ ἐξ ἑτέρου δὲ θέλει εἰσπράξῃ τὸ ἀντίτιμον.

Ἀπήντησαν ἕτεροι, ὅτι ἀπορεῖ πῶς τίθεται ἐν ἀμφιβολίᾳ σήμερον ἢ πωλεῖται παρὰ τοῦ δημοσίου τὸ δικαίωμα ἐκαστοῦ πολίτου Ἕλληος νὰ οἰκοδομήσῃ μίαν οἰκίαν ἐπὶ γῆς, ἐν οἷ μὲν Ὀθωμανοὶ ἔχον ἀρπάξαι, οἱ δὲ πατέρες τοῦ ἐπότισαν μὲ αἵματα μέχρι οὗ τὴν ἐλευθερώσωσιν. Οἱ δὲ οἱ Ὀθωμανοί, ὅτε ἦσαν ἐν Ἑλλάδι, ἐχορήγουν οὐ μόνον οἰκόπεδα, ἀλλὰ καὶ τὴν δαπάνην τῆς οἰκοδομῆς εἰς τοὺς γεωργούς καὶ ποιμένας, πῶς τοῖμα τὸ δημόσιον νὰ πωλήσῃ οἰκόπεδα, καὶ τὸ ἐπὶ χεῖρον νὰ ἀπειλῇ κατὰ τῶν ιδιοκτητῶν ἐξώσεις; Διὰ τοὺς λόγους τούτους φρονεῖ, ὅτι ἕκαστος πρέπει νὰ μένῃ ἐλεύθερος νὰ οἰκοδομήσῃ οἰκίαν ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πατέρων του.

ὑπολαβόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι περὶ τῶν γεωργῶν προνοεῖ ὁ Νόμος τοῦ 1818, καθ' ὃν χορηγεῖται δωρεάν εἰς ἕκαστον ἓν στρέμμα γῆς, λαβὼν ἕτερος τὸν λόγον ἐκπρόχ. ἡ κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου ὡς μὴ στηριζομένου εἰς τὸ δι-

καιον, ἀλλὰ προστατεύοντος τοὺς ἀρπαγὰς καὶ αὐθάδεις σφετεριστὰς τῆς ἐθνικῆς γῆς, ὑπὸ δὲ τὸ πρῶτον τῆς ὑπὲρ τῶν πεινῶν ἐπισκεψίας καλύπτοντος ἐπιτηδεύει τοὺς σφετεριστὰς τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

Εἰπόντος δὲ τινος ἐνταῦθα, ὅτι, προκειμένου περὶ οἰκοπέδων μεγάλης ἀξίας, εἶναι ὀρθὸν νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις μέχρι οὗ ὁ ὑπουργὸς καταθέσῃ κατάλογον τῶν ἐθνικῶν γηπέδων, περὶ ὧν πρόκειται, ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομησάντων, καὶ τῆς προτάσεως ταύτης ἀποδεχθείσης παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ἐπὶ τῇ τιμῇ τοῦ νὰ προῇ ἡ Βουλὴ εἰς ἔργα σπουδαιότερα καὶ μᾶλλον κατεπείγοντα, ὁ πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν δι' ἀναστάσεως, ἂν παραδέχεται τὴν ἀναβολήν. Μὴ διακηθέντος δὲ τοῦ ἀποτελέσματος καὶ ζητηθείσης τῆς κατ' ὄνομαστικὴν κλήσιν πληροφορίας ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς ἀναβολῆς, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν ἀπέσυρε χάριν οἰκονομίας τοῦ χρόνου τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν τὴν.

Οὕτω δὲ ἐρωτηθείσα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως μὲν τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχεδίου, ἀνευ ἀντιφθέσεως δὲ κατὰ σειράν τὰ 1, 2 καὶ 3 ἄρθρα αὐτοῦ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ, μεταβληθείσης μόνον ἐπὶ τοῦ άρθρου 1 § α' τῆς λέξεως *Ιουνίου* εἰς *Νοεμβρίου*.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ άρθρου 4 τοῦ σχεδίου, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐζήτησε τὴν ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως *διοικητικῶς* διὰ τῆς λέξεως *αἰσθητικῶς*, καὶ τὴν προσθετικὴν τῆς ἐξῆς παραγράφου. «*Αἱ δὲ περὶ τούτων δίκαι θεωροῦνται κατεπείγουσαι καὶ σπορτικαί.*» Ἐπομένως τὸ ἄρθρον 4, ὡς ἐτροποποιήθη, ἔχει οὕτως.

Άρθρον 4.

«*Ἀποβάλλονται δικαστικῶς*»

α) Οἱ μὴ ἐμπροθέσμως συμμορφωθησόμενοι μετὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ παρόντος νόμου.

β) Οἱ καταλαβόντες οἰκόπεδα ἢ ἐρείπια κείμενα εἰς τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένας πόλεις.

γ) Οἱ ἐπισκευάσαντες ἐρείπια, ἐάν ἡ δαπάνη εἴναι κατωτέρα τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τῆς οἰκοδομῆς.

δ) Οἱ ἐπιχειρήσαντες ἢ ἀνεγείραντες οἰκοδομὰς ὑδρομύλων. Αἱ δὲ περὶ τούτων δίκαι θεωροῦνται κατεπείγουσαι καὶ σπορτικαί.»

Ἐγένετο αἶτα δεκτὸν καὶ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 5, ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ εἶχε, προστεθέντων μόνον, μετὰ τὰς λέξεις *ἐπὶ τῇ Πα-*

τραις οικόπεδων νόμον,» τῶν λέξεων ἀντικαθισταμένων εἰς τὰς ὀριζομένας ἐν αὐτῷ περιπτώσεις ἀντὶ τοῦ πρωτοδικείου Πατρῶν, τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου.»

Κατ' αἴτησιν δὲ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ ἡ Παυλὴ παρεδόθη ἐνταῦθα καὶ τὸ ἐξῆς πρόσθετον ἄρθρον, λαμβάνον θέσιν ὁ ἄρθρου.

Ἄρθρον 6.

«Τὰ ἐν τοῖς χωρίοις, γήπεδα καὶ ἐρείπια, ἐφ' ὧν ἐγένοντο ναίκοδομαί, παραχωροῦνται δωρεάν εἰς τοὺς οἰκοδομήσαντας γεωργούς κατὰ τὸν ἀπὸ 29 Φεβρουαρίου 1848 νόμον ὑποστ. σ. Π'.»

Ἀναγνωσθέν δὲ καὶ τὸ τελευταῖον ἄρθρον 6, ἥδη γενόμενον 7, ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως, ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ, προτεθέντων εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, κατ' αἴτησιν τοῦ ὑπουργοῦ, τῶν λέξεων «ἡ ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω Ποιν. νόμου».

Ἐπομένως συναρμολογηθὲν καὶ τὸ σύνολον τοῦ ἀνωτέρω ἐπιψηφισθέντος νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν παρὰ τῆς Βουλῆς ἀνευ ἀντιρρήσεως, ἔχον οὕτως.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τῶν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς οἰκοδομησάντων ἢ ἐπισκευασάντων ἐρείπια ἐθνικῶν οἰκιῶν κτλ.

«Ἄρθρον 1. Ἀπολαμβάνουσι τῶν ὠφελιμάτων τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1855 νόμου καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς υποχρεώσεις αὐτοῦ·

α) Οἱ μέχρι τέλους Νοεμβρίου ε. ε. οἰκοδομήσαντες ἐπὶ ἐθνικῆς, ἐπισκοπικῆς ἢ εἰς διαλελυμέναις μοναῖς ἀνηκούσης γῆς, οἰκίας, ἐργαστήρια, ἀποθήκας, ξενοδοχεῖα ἢ ἀνεμοκινήτους μύλους.

β) Οἱ ἐντὸς τῆς εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον διαλαμβανομένης προθεσμίας ἀνεγείραντες ἐπὶ ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν ἢ εἰς διαλελυμέναις μοναῖς ἀνηκόντων ἐρείπιων, οἰκίας, ἐργαστήρια, ἀποθήκας, ξενοδοχεῖα ἢ ἀνεμοκινήτους μύλους, πρὸς δὲ καὶ οἱ ἐπισκευάσαντες ὁμοίῳ εἶδους οἰκοδομᾶς, ἐάν ἡ τῆς ἐπισκευῆς δαπάνη ὑπερβαίῃ κατὰ τὸ ἕμισυ τὴν ἀξίαν αὐτῶν.

Ἄρθρον 2. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ὑπαβῶσιν εἰς τοὺς ὁρισμούς τοῦ παρόντος νόμου ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσιν ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ δια δικαστικῆς κλητῆρος τὰς αἰτήσεις των ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου συντεταγμέναις πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἐφορον τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾗ κεῖται τὸ κτῆμα.

Ἄρθρον 3. Δὲν ὑπάγονται εἰς τοὺς ὁρισμούς τοῦ παρόντος νό-

μου τὰ οἰκόπεδα καὶ ἐρείπια τὰ κείμενα ἐν ταῖς πόλεσιν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Παιτρῶν, Ναυπλίας καὶ Τριπόλεως.

Ἄρθρον 4. Ἀποβάλλονται δικαστικῶς.

α) Οἱ μὴ ἐμπροθέσμως συμμορφωθῆσόμενοι μετὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ παρόντος νόμου.

β) Οἱ καταλαβόντες οἰκόπεδα ἢ ἐρείπια κείμενα εἰς τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένας πόλεις.

γ) Οἱ ἐπισκευάσαντες ἐρείπια, ἐάν ἡ δαπάνη ᾖ κατωτέρα τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τῆς οἰκοδομῆς.

δ) Οἱ ἐπιχειρήσαντες ἢ ἀνεγείραντες οἰκοδομὰς ὑδρομύλων.

Αἱ δὲ περὶ τούτων δίκαι εἶναι καταλείγουσαι καὶ συνοπτικαί.

Ἄρθρον 5. Πάντα τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα γήπεδα μετὰ τῶν γενομένων ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῶν ἐκποιῶνται διὰ δημοπρασίας ἢ διατίθενται κατὰ τοὺς εἰδικούς περὶ τινῶν πόλεων νόμους. Οἱ ἀγοράζοντες ἢ ὅπωςδήποτε λαμβάνοντες αὐτὰ ὀφείλουσι νὰ ἀποζημιώσωσι τοὺς κατόχους δι' ὅσας κατέβαλον πρὸς οἰκοδομὴν ἢ ἐπισκευὴν δαπάναις, ἐκπιπτομένου τοῦ ἐνοικίου τοῦ ἐθνικοῦ γηπέδου ἢ ἐρείπιου, ἀπ' ἧς κατελήφθη μέχρι τῆς ἐγκαταλείψεως αὐτοῦ, ἐάν δὲν ἐπληρώθη τούτων.

Ἡ ἀξία τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπισκευῶν ὡς καὶ τὰ ἐκπεστέα ἐνοίκια προσδιορίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1858 περὶ τῶν ἐν Πάτραις οἰκοπέδων νόμου, ἀντικαθισταμένου εἰς τὰς ὀριζομένας ἐν αὐτῷ περιπτώσεις ἀντὶ τοῦ πρωτοδικείου Πατρῶν τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου.

Ἄρθρον 6. Τὰ ἐν τοῖς χωρίοις γήπεδα καὶ ἐρείπια, ἐφ' ὧν ἐγένοντο οἰκοδομαὶ κτλ. παραχωροῦνται δωρεάν εἰς τοὺς οἰκοδομήσαντας γεωργούς κατὰ τὸν ἀπὸ 29 Φεβρουαρίου 1866 νόμον ὑποστ. σ. Π'.

Ἄρθρον 6. Πᾶσαι αἱ μετὰ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν ἐκκερμίς δίκαι περὶ καταλήψεως ἐθνικῶν, ἐκκλησιαστικῶν, ἢ εἰς διαλελυμένας μοναῖς ἀνηκόντων γηπέδων, καταργοῦνται, ἐάν οἱ καταλαβόντες αὐτὰ συμμορφωθῶσι μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἢ ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω Π' νόμου.»

Ἀνεγνώσθη ὕστερον εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ περὶ ἀστυνομικῆς ἀπομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου νομοσχεδίον. Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ λαθὼν τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι, προκειμένου περὶ καταργήσεως τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας τῆς Ἑπτανήσου, ἥτοι ἐνὸς θεσμοῦ, ὅστις ἄρει τούτῳ συντετάρηται τὴν δημοσίαν τάξιν ἐν Ἑπτανήσῳ, θεωρεῖ καθήκον τοῦ νὰ εἴπῃ, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταργήσεως ταύτης εἶναι ἀγνώστα καὶ εἰς αὐτὸν ἀκόμη, ἐπομένως

παραδέχεται, ότι ἡ κατάργησις αὐτῆς προκαλεῖται ἀπὸ οἰκονομικοῦ καὶ μόνου λόγου, θρεῖται ἡμῶς νὰ ἐρευνήσῃ τὴν προσηχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ κενοῦ, ὅπερ θὰ καταλείπει ἐπὶ τῆς δημοσίας τάξεως ἡ ἐκλείψις τῆς ἀστυνομίας.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅτι ὁ προλαλήσας δὲν ἔχει δίκαιον λέγων, ὅτι λόγοι οἰκονομικοὶ προκαλοῦσι σήμερον τὴν κατάργησιν τῆς ἐν Ἑπτανήσῳ ἀστυνομίας, διότι οὗτος εἶναι δευτέρου λόγου ἄξιος ἀπέναντι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος, πρὸς τὸ ὅποιον εἶναι ἀντικρὺ ἐναντία ἡ ὑπαρξίς θεσμοῦ ἀνατρέπιντος τὰς κυρίας ἐκείνης αὐτοῦ, ἥτοι τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου. Καὶ ἡ εἰσαγαγούσα τὸν νόμον τοῦτον Κυβέρνησις καὶ ἡ σημερινὴ δὲν δύναται νὰ πράξῃ ἄλλως παρὰ νὰ ἐπιδιώξῃ ὅσον ἐνδέχεται τὴν ἀφομοίωσιν τῶν νήσων πρὸς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἐκεῖ ἐπικράτησιν τοῦ Συντάγματος.

Προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι χεῖρε σήμερον βλέπων, ὅτι ἡ Ἑπτανήσις συντελεῖ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους κατὰ τὴν σημαντικὴν ποσὴν καὶ ἀποδέχεται τὴν κατάργησιν τῆς ἀστυνομίας τῆς Ἑπτανήσου οὐ μόνον διὰ λόγους οἰκονομικοῦς, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους δημοσίας τάξεως, διότι φρονεῖ, ὅτι ἐν Ἑπτανήσῳ ἡ δημοτικὴ τάξις κινδυνεύει μᾶλλον ἐκ τῆς διαγωγῆς τῶν διευθυνόντων τὴν ἀστυνομίαν ἐκεῖ, παρὰ ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ ἂν ἄλλοτε ἐφρόνει, ὅτι ἡ ἀστυνομία εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν, σήμερον ἐν πεποιθήσει φρονεῖ τὸ ἐναντίον, διότι ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπίσθη. Καὶ ὁμῶς ὀφείλει, εἶπε, νὰ ἐκθέσῃ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέον νὰ λάβῃ μέτρα, ἵνα μὴ, καταργουμένης τῆς ἀστυνομίας, τὰ ὄργανα ταῦτα, ἀπολέσαντα τὰς θέσεις των, τρυπώσιν εἰς διατάξις τῆς τάξεως. Καὶ δὲν φοβεῖται πολὺ ἐξ ἐνδεχομένης τινὸς ἀποπειρᾶς, ἀλλὰ κρίνει καθήκον τοῦ νὰ ὑποβάλῃ τὰς ὑποφίας του εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ἐπηύχεον ἕτερος, ὅτι, μὴ δυνάμενος ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ὁμιλήσῃ ἐν ἐκτάσει ἐπὶ τοῦ προκειμένου, προτείνει μόνον καὶ συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τῆς ἐξῆς προσθήκης ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου.

«Οἱ ἀπονομόμενοι τῆς ὑπηρεσίας συνεπεία τοῦ παρόντος νόμου καὶ μὴ ἀποκτήσαντες δικαίωμα πρὸς σύνταξιν ἀπολαμβάνουσαι τὸ τρίτημόριον τοῦ μισθοῦ των μέχρις οὗ διορισθῶσιν εἰς πύπνησιν.»

Κις αὐθιγὰς ἐνταῦθα τῆς συζήτησεως, ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου δι' ἀναστάσεως.

Ἐπὶ αὐτῇ ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως τὸ 1

καὶ 2 ἄρθρον αὐτοῦ κατὰ σειράν. Τεθεῖσα δὲ κατόπιν εἰς ψήφουσαν ἡ ἀνωτέρω πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Κεραλληνίας δὲ ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς Βουλῆς μὴ ἀναστάσεως. Ἐπὶ τέλους δὲ ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδίδθη καὶ τὸ συνέλιον ἔχον οὕτως

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἀστυνομικῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου.

ἄρθρον 1. Ἡ ἐν Ἑπτανήσῳ ἐκτελεστικὴ ἀστυνομία καταργεῖται καὶ παύει τῆς ὑπηρεσίας ἅπαν ἐν γένει τὸ προσωπικὸν αὐτῆς, διατηρουμένων τῶν τυχόν κακτημένων δικαιοματίων συντάξεως ἐπὶ τῇ ἐτάσει τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων.

ἄρθρον 2. Ἡ περὶ δημοτικῆς ἀστυνομίας νομοθεσία ἰσχύει καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ.»

Ἐτεθῇ ὑστερον ἐπίσης εἰς τρίτην συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως τὸ περὶ δημοτικῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου νομοσχέδιον, ἔχον ὡς ἑπεται

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ δημοτικῆς ἀφομοιώσεως ἐν Ἑπτανήσῳ.

ἄρθρον 1.

«Ἡ ἐν Ἑπτανήσῳ ὑρισταμένη δημοτικὴ διαίρεσις κατὰ νήσους καὶ περιούχας καὶ ἡ σχετικὴ νομοθεσία καταργοῦνται καὶ ἐφαρμόζεται ἡ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους ἰσχύουσα δημοτικὴ νομοθεσία.»

ἄρθρον 2.

Κατὰ τὰς πρώτας δημοτικὰς ἐκλογὰς τὰ μὲν καθήκοντα τοῦ προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου ἐκτελεῖ ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῆς οἰκείας νήσου, τὰ δὲ τοῦ δημάρχου ὁ εἰρηνοδίκης, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἀνήκει ὁ ἄσμος, τὰ δὲ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τὰ ἐπαρχιακά συμβούλια τῶν νήσων.

ἄρθρον 3.

Διὰ Β. Διατάγματος θέλει κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς μεταγραφῆς τῶν ἐν τοῖς δημοτικαῖς βουλευτικαῖς καταλόγοις ἐκάστης νήσου ἐγγεγραμμένων ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον.

ἄρθρον 4.

Τὰ περὶ τῆς κατὰ δῆμον διανομῆς τῆς ἐγγυωρίου περιουσίας τῶν νήσων κανονισθέντα δι' ἐιδικοῦ νόμου.

ἄρθρον 5.

Τὰ ἐπαρχιακὰ καὶ περιούχια συμβούλια διατηροῦνται μέχρι τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν.»

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ἀναβαλὼν τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἰς τὴν ἐπιούσαν, ἔλυσε, συναινέσει τῇ Βουλῇ, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ἀντίπαρ,

Γ. Μπουκίδης,

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΡ'

Τῆς 11 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνωσθῆσαν τὰ πρακτικά τῆς προτερείας συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς ἔγγραφα.

α) Πρότασις Νόμου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Κ. Εὐθυμιοπούλου περὶ διαθέσεως τῶν γαιῶν τῆς ἐν Τίρυνθι γεωργικῆς σχολῆς.

β) Ὁμοία ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Δ. Γοῖβα καὶ Χ. Σακελλαριάδου περὶ μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν ἐν γείει.

γ) Τροπολογία ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Σ. Παδοῦ ἐπὶ τῆς περὶ ἐξετάσεως τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Κερκύρας σπουδασάντων φοιτητῶν προτάσεως.

Παραπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν Κανονισμόν.

Παρελθὼν εἰτά τις καὶ ἀνγγεῖλας εἰς τὴν Βουλὴν τὸν ὑπάτατον τοῦ Βασιλέως τοῦ Βελγίου Λεοπόλδου τοῦ Α'. ἐπρότεινε (καταθεῖς ἐπὶ τούτῳ σχέδιον ψηφίσματος) ἵνα ἡ Βουλὴ ἐκφράσῃ τὴν λύπην τῆς ἐπὶ τῷ θανάτῳ ἐγγεμόνου, ὅστις πάλαι μὲν πῦτε ἐξελέχθη ὡς βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, μέχρι δὲ τέλους τῆς ζωῆς τοῦ διατέλεσε μεριμνῶν περὶ αὐτῆς ὑπὲρ πάντα ἄλλον φιλέλληνα. Πικρατῆρσαντος δὲ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅτι εἰσέτι ἐπισήμως δὲν ἀνηγγέλη εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὁ θάνατος τοῦ αὐοῦ Λεοπόλδου, καὶ ἐξαιτησαμένου τὴν ἀναβολὴν πάσης ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐρ' οὐ ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐν δυνάμει λάβει τὴν πρωτοβουλίαν, ἡ Βουλὴ περιδέχθη τὴν ἀναβολήν.

Ἐπαγγέλει ἕτερος, ὅτι, καθ' ὅς πληροφώρας ἔχει, εἰς πρᾶκτον τῆς ἐταιρίας τῶν κρατικῶν Γραμματείων ἐξελεθῶν εἰς Τίρυνθα βαλιδόσκοπεῖ τὰς ἐκεῖ ἐθνικὰς γαίας. Ἐπιθυμεῖ λοιπὸν νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἂν τῷ ὅτι προτίθεται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν πραγματοποιήσιν κρατικῶν γραμματείων ἐπὶ

τῶν γαιῶν τούτων, πρώτης ποιότητος οὐσῶν. Προσθέτων δὲ ἑτέρου, ὅτι τὰ Κρητικὰ γραμματεῖα κατέστησαν ἡ μάστιξ τοῦ δημοσίου πλούτου, καὶ ὅτι τινὰ τούτων ἐπραγματοποιήθησαν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Φθιώτιδος ἐπὶ γαιῶν πρώτης ποιότητος ἐναντίον τῶν παραστάσεων τῶν ἐπιτοπίων ὀρχῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ δώσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πληροφώρας ὁ ἀρμοδῖος ὑπουργὸς εἰς τινὰ τῶν προσεχῶν συνεδριάσεων.

Ἀγγελέντος εἰτά, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει νομοσχεδίων, ἀνεγνωσθῆ εἰς πρώτην συζήτησιν τὸ περὶ φορολογίας τῶν προΐόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1866 νομοσχέδιον καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνεὺ ἀντιρρήσεως, ἐπιφυλαχθέντων τινῶν νὰ φέρωσι τροπολογίας εἰς τὴν τρίτην συζήτησιν αὐτοῦ.

Τιθέντος ὕστερον εἰς τρίτην καὶ τελευταίαν συζήτησιν τοῦ περὶ διοργανώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὴν ἑπτάνησον νομοσχεδίου, ἀνεγνωσθῆσαν κατὰ σειράν τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 αὐτοῦ καὶ ἐγένοντο ἀνεὺ ἀντιρρήσεως δεκτά.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 4 ἁρθροῦ, λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι τρία κατὰ τὰς Ἰονίους Νήσους Γυμνάσια δὲν εἶναι ἄρκετά, ὅτι ἡ νῆσος Λευκάς, ἃ τε κειμένη εἰς θέσιν ἐπὶ πικαίρον ὡς πρὸς τοὺς ὑπὸ δουλείαν ἀδελφοὺς ἡμῶν, ἥτοι ἀντικρὺ τῆς Πρεβέζης, ἐξ ἧς πολλοὶ νέοι σπουδάζουσιν ἐν Λευκαδί, δὲν πρέπει νὰ παραγκωνισθῇ χάριν οὐχὶ αὐτῆς ταύτης, ἀλλὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἐπομένως ἡ Βουλὴ νὰ ἀφῇ τὴν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐὰν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον καὶ συμφέρον, νὰ συστήσῃ καὶ ἕτερον Γυμνάσιον. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε ἵνα ἡ ἐν τῷ ἁρθρῷ λέξις τρία μεταβληθῇ εἰς τέσσαρα.

Ἀποδεχθείσης τῆς τροπολογίας ταύτης παρὰ τῆς Βουλῆς, προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἡ ἐξαιρετικὴ θέσις τῆς Κερκύρας ἀπέναντι τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Ἀλβανίας ἀπαιτεῖ ἰδιαιτέρων τοῦ ἔθνους μέριμναν ὡς πρὸς τὴν σύστασιν ἑνὸς Γυμνασίου ὅσον ἐνιστὶ πλήρους, τοῦτέστι περιέχοντος ἑδρας τῆς ἰταλικῆς καὶ ἀγγλικῆς γλώσσης, τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου καὶ τῶν φυσικομαθηματικῶν ἐπιστημῶν, καὶ μιᾶς θεολογικῆς σχολῆς, ὅπως ἐξ αὐτοῦ ἐξίρχωνται κατὰρτισμένοι εἰς τὰ ἐγκύκλια μαθήματα οἱ νέοι, οὐ μόνον οἱ ἐξ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀντίπεραν χώρας προσερχόμενοι. Τούτων ἕνεκα συνιστᾷ τὴν ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τροπολογίαν τοῦ ὡς προσέθηκεν εἰς τὸ συζητούμενον ἄρθρον.

Ἀπώντησεν ἕτερος, ὅτι οὐδεὶς νὰ ἀρνηθῇ δύναται τὴν ἐξαι-

ρετικὴν τῆς Κερκύρας θέσιν, τὸ δὲ ἔθνος ὡς πρὸς ταῦτα σφίλλει νὰ λάβῃ σπουδαία μέτρα χάριν τοῦ ἑλληνισμοῦ, ὅστις τῷ ὄντι δὲν περιχλειέται εἰς τὰ στενὰ ὅρια τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ἀλλ' ἡ προτανομένη προσθήκη ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας εἶναι ὅλως ματαία, διότι οἱ κείμενοι νόμοι ἐπιτρέπουν τὴν εἰσαγωγὴν τοιούτων μαθημάτων ἀπ' εὐθείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. ἥτις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν δέουσαν πίστωση.

Ἀκολουθῶς ἐλάβον πολλοὶ ἀλλοὶ τὸν λόγον οἱ μὲν ὑποστηρίζαντες, ὅτι ἡ προσθήκη νέων μαθημάτων εἶναι μέτρον διοικητικόν, οἱ δὲ ἰσχυρισθέντες, ὅτι οὐδὲν τὸ κωλύον νὰ γείνῃ μνεία αὐτῶν ἐν τῷ προκειμένῳ νόμῳ. Ἐν γένει πάντες συνεφώνησαν εἰς τὸ νὰ συστήσῃ ἐν Κερκύρᾳ γυμνάσιον πληρεῖ. Ἐπὶ τέλους εἰς τὴν προλαλητάντων ὑπέβαλε τὴν ἐξῆς τροπολογίαν τῆς προσθήκης τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας.

«Εἰς τὸ ἐν Κερκύρᾳ Γυμνάσιον θέλουν πρὸς τοῖς ἄλλοις διδασκεσθαι ἡ Ἀγγλική, ἡ Ἰταλική γλῶσσα καὶ τὸ ἐμπορικὸν δίκαιον κατὰ τοὺς περὶ τούτων ὁργανισμούς.»

Κλεισιθεὶς ἐνταῦθα τῆς συζήτησεως ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν καὶ ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 4, ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἀντικατασταθείσης τῆς λέξεως τρία διὰ τῆς λέξεως τέσσαρα.

Τεθεὶσα εἴτα εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἀνωτέρω προσθήκη τοῦ βουλευτοῦ Ὀλυμπίας ἐγένετο δι' ἀναστάσεως δεκτὴ, ἐπομένως τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νομοσχεδίου ἔχει οὕτως.

Ἄρθρον 4.

«Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ συστήσῃ διὰ Β. Διατάγματος ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις βαθμηδὸν ἢ διὰ μιᾶς τέσσαρα Γυμνάσια καὶ δώδεκα Ἑλληνικὰ Σχολεῖα.

Εἰς τὸ ἐν Κερκύρᾳ Γυμνάσιον θέλουν πρὸς τοῖς ἄλλοις διδασκεσθαι ἡ Ἀγγλική καὶ ἡ Ἰταλική γλῶσσα καὶ τὸ ἐμπορικὸν δίκαιον κατὰ τοὺς περὶ τούτων κανονισμούς.»

Ἀναγνωσθὲν κατόπιν ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 5 ὡς ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ.

Ἐνταῦθα ἐπρότεινέ τις τὴν προσθήκην ἐιδικοῦ ἁρθροῦ ἀφορῶντος τὴν σύστασιν ἱερατικῆς Σχολῆς ἐν Κερκύρᾳ. Τὰς προτάσεις ταύτας ἀντιέκρουσέ τις εἰπὼν, ὅτι αἱ Σχολαὶ αὗται συντελοῦνται οὐχὶ ἐκ τοῦ δημοσίου, ἀλλ' ἐξ ἰδιαιτέρων κεφαλαίων, ἐπομένως ἐπρότεινε νὰ μὴ ἐπιψηφισθῇ ἐπὶ τῷ παρόντι. Μεταστρεφέντος ὁμως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστ. καὶ τῆς δημοσίας ἱε-

ραρχείας, ὅτι ἡ διὰ τοῦ πρώτου ἁρθροῦ κατάργησις τοῦ ἱεροσπουδαστηρίου δὲν σκοπεῖ ἄλλο ἢ τὴν ἀναδιοργάνωσιν αὐτοῦ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τῶν λοιπῶν τοῦ Κράτους ἱερατικῶν σχολῶν, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν καὶ ἐγένετο δεκτὴ ὡς 6 ἄρθρον ἡ ἐξῆς πρότασις.

Ἄρθρον 6.

«Συσταίνεται ἐν Κερκύρᾳ ἱερατικὴ Σχολὴ συμμόρφως πρὸς τοὺς κειμένους Νόμους.»

Ἀκούων τις μετὰ ταῦτα τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι, ψηφισθέντων ἤδη κατὰ τὸ 3 ἄρθρον ὑπαλλήλων τῆς δημοσίας ἐν Κερκύρᾳ βιβλιοθήκης, εἶναι ἀνάγκη νὰ κανονισθῇ καὶ ὁ μισθὸς αὐτῶν, ἄλλως ἡ Κιβέρνησις δὲν δύναται ἀνεῦ Νόμου, ὀρίζοντος νὰ ἐντεταλταὶ πληρωμὴν.

Ἡ πρότασις αὕτη ὅφ' οὐδενὸς ἀντεκρούσθη, ἐγένετο ὁμως ἀμφισβήτησις ὡς πρὸς τὸ πρὸς τῶν μισθοδοσιᾶς τοῦ ἐφόρου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων, καθ' ἣν πολλὰ ἐρήθησαν καὶ περὶ περὶ ἐξασιαλισμοῦ τῆς βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν, ὡς καὶ περὶ καταγραφῆς τῶν βιβλίων. Ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας τινες ἐπρότειναν νὰ κανονισθῇ ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῷ 1866, ἀλλὰ ἐπρότειναν νὰ ἐλαττωθῇ ἐπὶ τέλους ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως ὡς 7 ἄρθρον ἡ ἐξῆς πρότασις.

Ἄρθρον 7.

«Ἡ μισθοδοσία τῶν ἐν τῷ ἁρθρῷ 3 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων κανονίζεται ὡς ἐξῆς.

α.) Τοῦ ἐφόρου κατ' ἔτος	δραχμαὶ	1440
β.) Τοῦ βοηθοῦ " "	"	720
γ.) Τοῦ κλητῆρος " "	"	480.»

Ἀκολουθῶς ἐγένετο δεκτὸν ἀνεῦ ἀντιρρήσεως καὶ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ σχεδίου ἤδη μεταβληθὲν εἰς 8.

Οὕτω δὲ συναρμολογηθὲν ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου ὅπως ἐπροσποικῆθη, ἔχει δὲ ὡς ἑπείτα.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ διοργανώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὴν Ἑπτάνησον.

Ἄρθρον 1.

Καταργοῦνται

- α) Τὸ Ἀρχοντεῖον τῆς Παιδείας ἐν Ἑπτάνησιν.
- β) Ἡ Ἰόνιος Ἀκαδημία.
- γ) Τὸ ἐν Κερκύρᾳ ἱεροσπουδαστήριον.
- δ) Τὸ ἐν Κερκύρᾳ Γυμνάσιον.

ε.) Τὰ Λύκεια Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου, Λευκάδος, Ιθάκης, Παξών καὶ Κυθήρων.

Ἄρθρον 2.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Κερκύρας θέλουσι διατηρηθῇ ἐν αὐτῷ τρεφόμενοι μὲν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ διδασκόμενοι μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ παρόντος ἔτους, ἐπιτηρούμενοι ὑπὸ ἀναγκασίου προσωπικοῦ, ὅσον ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος ἤθελε νομίσει ἀναγκαῖον νὰ διατηρήσῃ τὸ ὑπουργεῖον πρὸς τοῦτο.

Ἄρθρον 3.

Ἡ δημοσία ἐμβλυθῆκη Κερκύρας διατηρεῖται, διευθυνομένη ὑπὸ ἐνὸς ἑφόρου ἔχοντος ἓνα δοῦθὸν καὶ ἓνα κλητῆρα.

Ἡ διοίκησις δὲ καὶ ἡ χρῆσις αὐτῆς θέλουσι κανονισθῇ δι' ἰδίου κανονισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ συστήσῃ διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος ἐν ταῖς ἰονίαις νήσις βαθυμῶδὸν ἢ διὰ μιᾶς τέσσαρα Γυμνάσια καὶ δώδεκα τὸ πολὺ Ἑλληνικά σχολεῖα.

Εἰς τὸ ἐν Κερκύρα Γυμνάσιον θέλουν πρὸς τοῖς ἄλλοις διδάσκεισθαι ἡ Ἀγγλικὴ καὶ ἡ Ἰταλικὴ γλῶσσα, καὶ τὸ ἐμπορικὸν δίκαιον κατὰ τοὺς περὶ τούτων ὁργανισμούς.

Ἄρθρον 5.

Οἱ θέλοντες νὰ κατατοχθῶσιν ἐν τοῖς συστηθεῖσιν Ἑλληνικοῖς σχολείοις καὶ Γυμνασίοις μαθηταὶ ὑποβάλλονται εἰς ἐξετάσεις, κατὰ τὰ νενομισμένα περὶ τῶν κατὰ πρῶτον προσερχομένων εἰς τὰ Ἑλληνικά σχολεῖα καὶ Γυμνάσια.

Ἄρθρον 6.

Συσταίνεται ἐν Κερκύρᾳ Ἱερατικὴ Σχολὴ συμφώνως πρὸς τοὺς κείμενους Νόμους.

Ἄρθρον 7.

Ἡ μισθοδοσία τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναφερομένων ἱπαλλήλων κανονίζεται ὡς ἑξῆς.

α.) Τοῦ ἐφόρου	κατ' ἔτος	δραχμας	1440
β.) Τοῦ δοῦθου	»	»	720
γ.) Τοῦ κλητῆρος	»	»	480.

Ἄρθρον 8.

Πᾶσα προηγουμένη διατάξις διέπυσα τὰ τῆς μέσης καὶ ἀνωτέρας παιδείας ἐν ἑπτανήσῃ καταργεῖται.»

Ἐνταῦθα παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς κατέθεσιν ἔκθεσιν περὶ τῶν ἐξόδων τοῦ 1866.

Ἐπίσης ἀνεκοινώθη Νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονο-

μικῶν περὶ φορολογίας τῶν σκυριῶν Λαυρίου καὶ τοῦ ἐπ' αὐτῶν μολύβδου.

Παραπέμφθησαν δὲ ἀμφότερα κατὰ τὸν Κανονισμόν.

Ἀνεγνώσθη εἰτα εἰς πρώτην συζήτησιν τὸ περὶ ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος Νομοσχέδιον· ἐπ' οὗ λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότενε τὴν ἀναβολὴν ὅπως μελετήσωσιν οἱ βουλευταὶ τὰ ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς προκειμένης συμβάσεως δημοσιευθέντα, καθόσον ἄλλως τε τὸ ἀντικείμενον εἶναι τὸ σπουδαιότερον ἐξ ὧν ὑπάρχουσιν εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν. Ἡ ἐπίσπευσις δὲ τῆς συζήτησεως καὶ τῆς ἀνευ σκεψίως ὀρίμου παραχωρήσεως τῆς Κωπαίδος δύναται νὰ παραβλάψῃ οὐσιώδη ἰδιωτικά καὶ ἐθνικά συμφέροντα.

Τὴν ἀναβολὴν ἀντέκρουσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἰσχυρισθεὶς, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον εἰσῆχθη εἰς τὴν Βουλὴν πρὸ 4 μηνῶν, τὸ δὲ ἔθνος συζητεῖ περὶ αὐτοῦ πρὸ δύο ἐτῶν καὶ ἐπικαινα, ἐπομένως μετὰ τὰ λεγθέντα καὶ δημοσιευθέντα κατέστη ἤδη ὥριμον πρὸς συζήτησιν, ἡ δὲ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἀποφανθῇ περὶ αὐτοῦ εἴτε ὑπὲρ εἴτε κατὰ, διότι καὶ ὁ ἐργολάβος τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης δὲν δύναται ἐπὶ πλέον νὰ μείνῃ ὑπὸ ἀμφιβολίας. Ἄλλως τε δὲ, εἶπε, τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, ἐάν ψηφισθῇ, θέλει εἰσαγάγῃ ξένα κεφάλαια εἰς τὸν τόπον καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ Ἑλλὰς διατελεῖ εἰς οἰκονομικὴν κρίσιν.

Ἐρωτησάντων τινῶν, ἂν ἐγένοντο προτάσεις καὶ παρ' ἄλλων ἑταίρων, καὶ τοῦ ὑπουργοῦ ἀπαντήσαντος, ὅτι οὐδεμίαν ἄλλην θετικὴν καὶ ὀριστικὴν τοσοῦτον, ὅσον ἡ προκειμένη, ἐγένετο, ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου, δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν τῆς ἀναβολῆς.

Οὕτω δὲ ἐγένετο δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον ἀνευ ἀντιρρήσεως εἰς πρώτην συζήτησιν, μετὰ τὴν παρατήρησιν νὰ ληρθῇ ὑπ' ὀψιν ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ νὰ τροποποιηθῇ ἢ τε σύμβουσις καὶ τὸ Νομοσχέδιον κατὰ τὰς μεταβολάς, τὰς ὁποίας προφορικῶς πρὸς τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος ἐπιτροπῆς ὁ Σαραζίνος Νομοφιλέστερος ἔκαμεν, οὕτω δὲ τροποποιημένα νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν δευτέραν συζήτησιν.

Κατόπιν ἐτέθησαν καὶ ἐγένοντο ἀνευ ἀντιρρήσεως δεκτὰ εἰς πρώτην μὲν συζήτησιν τὰ ἑξῆς Νομοσχέδια. α) περὶ ἀμνηστίας τῶν κατὰ τὴν μετοβασίλειαν διαπραχθέντων ἐγκλημάτων. β) περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος Κορθίου γ) περὶ κατασκευῆς προκυμᾶς ἀγίας ἡψημίας. δ) περὶ παραχωρήσεως ἐνὸς ἐν Κεφαλληνίᾳ κτιρίου τῇ ἀγγλι-

κ) Κυβερνήσει. ε) περί εξετάσεως τῶν ἐν Κερκύρα περαιωσάντων τὰς φαρμακευτικὰς σπουδὰς τῶν. ς) ὁμοίως τῶν περαιωσάντων τὰς νομικὰς καὶ ἰατρικὰς ζ) περί τελωνιακῆς ἀφομοιώσεως ἐν Ἑπτανήσῳ η) περί καταργήσεως τῶν ἐσωτερικῶν διαβατηρίων. θ) περί προδικτισμοῦ τοῦ Τελων. Σταθμαρχίου Λεωνιδίου, καὶ ι) περί ἐκτελέσεως διαφόρων κοινωνικῶν ἔργων ἐν Πύργῳ. Εἰς δευτέρᾳ δὲ συζητήσιν τὰ ἐξῆς α) περί συστάσεως καὶ βελτιώσεως λιμένων β) περί ταχυδρομικῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου. γ) περί ἐπισκευῆς τοῦ λιμένος Γουβίου καὶ δ) περί συνοικισμῶν.

Ἐνταῦθα παρελθὼν τις ἀνέγνω καὶ κατέβησεν εἰς τὸ Προεδρεῖον πρότασιν περί καταργήσεως τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἥτις παρεπέμφθη κατὰ τὸν κανονισμὸν.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλας τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς ἐπιούσης, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5. μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Σ. Χ. ΣΤΕΦΑΝΟΥΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκίδης,
Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΔ'.

Τῆς 13 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνακοινώθησαν τὰ ἐξῆς ἔγγραφα.

α). Πρότασις Νόμου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν περί τῶν πρώην Ναυτικῶν ἐφεδρῶν Ι. Ζάκα, Α. Φόνου καὶ Κ. Τσαμαδοῦ.

β). Ὁμοία ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Γ. Λιδαδά περί καταργήσεως τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ πολιτικῶν συνταξέων.

γ). Ὁμοία ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ περί τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ δανείων. Πραπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμὸν.

Προσελθὼν εἰτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κατέβησεν εἰς τὸ Προεδρεῖον Νομοσχέδιον περί παρτάσεως τῆς ἐλαττώσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων καὶ κατὰ τὸ 1866,

ὅπερ κηρυχθέν κατεπίγειον ἐτέθη αὐθημερὰ εἰς πρῶτην συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ ἀντιρρήσεως.

Ἀρξαμένης εἰτα τῆς συζητήσεως τῆς ἡμερησίας διατάξεως, καὶ προκειμένου νὰ τεθῇ ὑπὸ συζήτησιν ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων τοῦ 1866, ἐπρότεινέ τις, ὅτι εἴναι ἀνακόλουθον νὰ προηγηθῇ τοῦ φορολογικοῦ Νόμου ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων, ἐπομένως πρέπει νὰ συζητηθῇ πρῶτον ὁ φορολογικὸς Νόμος μετὰ τῆς ἀφομοιώσεως καὶ κατόπιν ὁ προϋπολογισμὸς, ὅστις τῷ ὄντι στηρίζεται εἰς αὐτούς. Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι οὐδὲν κωλύει, εἰναι προσηγορὴ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων τοῦ φορολογικοῦ Νόμου, καθόσον, κατόπιν καὶ εἰναι μεταβληθῇ αὐτὸς δὲν εἶναι δύσκολον νὰ τροποποιηθῇ καὶ τὰ ἔσοδα τοῦ Κράτους, ἐτέρου δὲ εἰπόντος, ὅτι δύναται νὰ ἀναγνωσθῶσιν εἰς πρῶτην συζήτησιν τὰ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἀφομοιώσεως ὑποβληθέντα Νομοσχέδια καὶ ἀκολουθῶς νὰ συζητηθῇ ὁ προϋπολογισμὸς, ἡ Βουλὴ συνήνεκε νὰ προαχθῇ μὲν ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ, νὰ ἀναγνωσθῶσι δὲ πρὸ αὐτοῦ τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀφομοίωσιν Νομοσχέδια.

Οὕτω δὲ ἀνεγνώσθησαν εἰς πρῶτην συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἐξῆς παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἀφομοιώσεως ὑποβληθέντα Νομοσχέδια α). Περί ἀφομοιώσεως ἐν γένει β). Περί τῶν ἀρχαίων ἐν ἰνίοις Νήσοις ὑποθηκῶν καὶ προνομίων γ). Περί ἐγγυηθούσας τῶν συμβολαιογραφῶν, ὑποθηκορριζῶν καὶ φυλάκων ἐγγραφῶν. δ). Περί τῶν συμβολαιογραφικῶν πράξεων ε). Περί προμήκης εἰς τὸ ἄρθρον 833 τῆς πολιτ. δικονομίας ς). Περί συντάξεων ζ). Περί δικαστικῆς διαιρέσεως καὶ η). περί προθεσμίων κατὰ τὴν ἀνάκρισιν.

Ἀνεγνώσθη ἐπομένως τὸ κεφάλαιον α. τοῦ γενικοῦ πίνακος τῶν ἐσόδων τοῦ 1866 ἄμεινον ὅρους, ἐφ' οὗ λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξητήσατο ὅπως ὑποχρεωθῇ ἡ Κυβέρνησις ἵνα εἰς τὸ μέλλον, ὑποβάλλουσα τὸν προϋπολογισμὸν, ἀνυποβάλλῃ συγχρόνως καὶ πίνακα ὀνομαστικῶν τῶν θετασμένων, εἰσπραττομένων καὶ καθυστατομένων ἐσόδων ἀφ' ἑκάστης ἐπαρχίας τοῦ Κράτους καὶ ἀφ' ἑκάστου ὀριζήτου ἐκ φόρων ἐπέκεινα τῶν 100 δραχμῶν, ἐξ ἐνοικιάσεως καὶ ἐκποιήσεως φθαρτῶν κτημάτων, ἵνα φαίνεται ποτε ἐπαρχίαι καθυστατοῦσι τοὺς περισσότερους ὁρούς. Προσθέντων δὲ ἄλλων, ὅτι πρέπει ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ διατυπωθῇ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ὅπως ἢ ὑποχρεωτικὴ εἰς τὰς μελλούσας Κυβερνήσεις, ἀτήνηται ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

(Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς: Τόμος Α')

νομικῶν, ὅτι, ἂν καὶ τὸ ζητούμενον δύναται νὰ εὕρῃ τις εἰς τοὺς ἐτήσιους ἀπολογισμοὺς, οἵτινες ἐνῆκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων δὲν ἐστάθη ἐφικτὸν νὰ ὑποβληθῶσιν ἐγκαιρῶς, μολταυτὰ οὐδεμίαν ἔχει δυσκολίαν νὰ ἀποδεχθῇ ὡς πρὸς τὸ μέλλον τὴν αἴτησιν τοῦ προαληθάντος βουλευτοῦ. Τὴν πρότασιν δὲ ταύτην παρεδέχθη ἡ Βουλὴ.

Ἐρωτήσαντος τινος διὰ τί τὰ κατὰ τὸ λῆγον ἤδη ἔτος προϋπολογισθέντα εἰς ἔγγιου φόρου 10 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν εἰς τὸν συζητούμενον προϋπολογισμόν ἡλαττώθησαν εἰς 9 ἑκατομμύρια, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἐλήφθησαν ὡς βάσεις εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ 1866 τὰ ἀποτελέσματα τοῦ 1861, διότι τὰ τοῦ 1865 δὲν εἶναι ἀκόμη γνωστά· κατὰ δὲ τὸ 1861 ἐβεβαιώθησαν τόσα, ὅσα σημειοῦνται διὰ τὸ 1866.

Ἐπ' ἡγεχν ἕτερος, ὅτι εἰς τὸν ἔγγειον φόρον τῆς σταρίδος τῆς Ἐπτανήσου, συνιστάμενον εἰς 18 τοὺς 11/0, συμπεριλαμβανονται 2 τοὺς 0/0 ἐκ δημοτικῶν φόρων, οἵτινες ἐπὶ τῆς Προστασίας συνεχέοντο εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον, ὡς μὴ ὑπάρχοντος εἰδικοῦ. Τούτων ἕνεκα γνωστοποιεῖ ἀπὸ τοῦδε τὸ περιστατικὸν τοῦτο πρὸς γνῶσιν τοῦ ὑπουργοῦ.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι τὰ παρὰ τοῦ προαληθάντος λεχθέντα ἀνήκουσιν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ φορολογικοῦ Νόμου, λαβὼν τὸν λόγον ἐν μέλῳ τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἀνέπτυξε καὶ ὑπεστήριξε τὰς γνώμας αὐτῆς, στηριζομένης εἰς τὴν ἰδέαν, ὅτι κακῶς ὑπολογίσθησαν τὰ ἔσοδα τοῦ 1866 εἰς 28 περίπου ἑκατομμύρια, καθόσον ἔπρεπε νὰ ληφθῇ ὡς βάσις ἡ χρῆσις τοῦ 1865, καθ' ἣν μόλις φθάνουσιν εἰς 24 περίπου ἑκατομμύρια, καὶ ἔφερον ὡς συμπέρασμα τοῦ λόγου του, ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν πρέπει νὰ ὑπολογισθῶσι τὰ ἔσοδα εἰς 26 περίπου ἑκατομμύρια, νὰ καταβληθῇ δὲ πᾶσα προσπάθεια, ὅπως ἐπιτεχθῶσι σπουδαῖαι οἰκονομίαι εἰς τὰ ἔσοδα.

Ἀπήντησεν ἕτερον μέλος τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ ληρθείσα βᾶσις τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων στηρίζεται εἰς τὰ ἀληθῆ καὶ βέβαια ἀποτελέσματα τοῦ 1864, τὰ ὅποια δὲν ἐπιδέχονται ἀντιρρήσιν, ἐν ᾧ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ 1865 εἰσέτι εἶναι ἄγνωστα καὶ κακῶς ἡ μειοψηφία στηρίζεται ἐπ' αὐτῶν.

Μετά τινος ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐξηγήσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, συμφώνους περίπου πρὸς τὰς παρατηρήσεις τῆς

πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἐγένετο δεκτὸν τὸ Κεφάλαιον Α' ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀναγνωσθὲν κατόπιν τὸ Κεφ. Β'. *Ἐμμεσοὶ φόροι* ἐγένετο δεκτὸν, αὐξηθέντων, κατὰ τὴν πρόσθετον δῆλωσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ μὲν ἄρθρου 2 ἀπὸ 2 ἑκατομ. καὶ 600 χιλιάδες εἰς 3 ἑκατομμύρια δραχμῶν, τοῦ δὲ ἄρθρου 3 ἀπὸ 390 εἰς 550 χιλιάδας δραχμῶν, ὥστε τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐν συνόλῳ ἀναβαίνει εἰς δραχ. 10,050,000.

Ἀνεγνώσθη τὸ Κεφ. Γ'. *Δημόσια καταστήματα* καὶ ἐγένετο ἀνεῦ ἀντιρρήσεως δεκτὸν, αὐξηθέντος μὲν κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ μὲν ἄρθρου 2 *Ταχυδρομείον* ἀπὸ 477 εἰς 650 χιλιάδας δραχμῶν, μειωθέντος δὲ τοῦ ἄρθρου 3 ἀπὸ 220 εἰς 150 χιλιάδας, ἐπομένως τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀναβαίνει ἐν συνόλῳ εἰς δραχμάς 804,700.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ Κεφ. Δ'. *Δημόσια νομήματα καὶ κτήματα*, τοῦ ὁποῖου τὰ μὲν ἄρθρα 1, 2, 4 καὶ 5 ἐγένοντο δεκτά, ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, τὸ 3 κῦξήθη, κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπὸ 700 εἰς 800 χιλιάδας, καὶ τὸ 6 ἀπηλείφθη ὁλοσχερῶς ἐπὶ τῆς, κατὰ τὴν αὐτὴν δῆλωσιν, τὸ 7 ἄρθρον κῦξήθη ἀπὸ 220 εἰς 275 χιλιάδας δραχμῶν, τὸ 8 ἀπὸ 150 εἰς 220, τὸ 9 ἀπὸ 15 εἰς 100 χιλιάδας καὶ τὸ 10 ἀπὸ 30 εἰς 60 χιλιάδας. Ἐπομένως τὸ σύνολον τοῦ Κεφαλαίου τούτου κῦξήθη εἰς δραχμάς 2,501,000.

Ἐπίσης ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν τὸ Ε'. κεφάλαιον «ἐκποιήσεις ἐθνικῶν κτημάτων», τοῦ ὁποῖου ἔμειναν, ὡς εἰχονσημειωθῇ, τὰ ἄρθρα 4, 5, 6 καὶ 7, κῦξήθησαν δὲ τὰ μὲν ἄρθρα 1/α, 1/β καὶ 2 ἀπὸ 50 εἰς 200 χιλιάδας δραχμῶν, τὸ δὲ 3 ἀπὸ 30 εἰς 280 χιλιάδας. ὥστε τὸ σύνολον τοῦ Κεφαλαίου ἀναβαίνει εἰς δραχ. 1,257,000.

Ἀναγνωσθὲν ἐπομένως τὸ Σ'. Κεφάλαιον, *διαφόρα εἰσοδήματα*, ἐγένετο δεκτὸν, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, μειωθέντος μόνον τοῦ ἄρθρου 3 ἀπὸ 70 εἰς 15 χιλ. δραχμῶν καὶ αὐξηθέντος τοῦ ἄρθρου 5 ἀπὸ 50 εἰς 200 χιλιάδας. Ἐπομένως τὸ σύνολον αὐτοῦ κῦξήθη εἰς δραχμάς 517,000.

Κατόπιν ἐγένετο δεκτὸν τὸ Ζ'. Κεφάλαιον, *Ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα*, μειωθέντος τοῦ ἄρθρου 1 ἀπὸ 100 εἰς 40 χιλιάδας δραχμῶν, καὶ αὐξηθέντων τῶν ἄρθρων 2 ἀπὸ 80 εἰς 140 χιλιάδας καὶ 3 ἀπὸ 30 εἰς 60 χιλιάδας δραχμῶν, ἐπομένως τὸ σύνολον αὐτοῦ ἀναβαίνει εἰς δραχμάς 249,200.

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν τὸ Η'. Κεφάλαιον «*Ἐσοδα κεκλει-*

σμέτων χρήσεων α αυξήσθης μόνον του 1 άρθρου από 800 χιλιάδας εις 1,200,000 δραχμάς, ώστε το σύνολον του άρθρου αναβαίνει εις δραχμάς 1,215,000.

Τελευταίον εγένετο δεκτόν και το Θ'. Κεφάλαιον ακαθ. στεροῦντα κατά τον ΧΚΗ'. νόμον. και εγένετο δεκτά τα δύο αὐτοῦ άρθρα, μειωθέντα ἐκάτερον κατὰ 100 χιλιάδας δραχμῶν ἱπομένως τὸ ὅλον τοῦ κεφαλ. ἀναβαίνει εις δραχ. 200,000.

Οὕτω διὰ τῶν γεννηθέντων αὐξομειώσεων τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν ἐσόδων ἀναβαίνει εις δραχμάς 28,337,600 κατὰ τὸν ἐφεῖς πίνακα.

Α'. Ἀμειστοὶ φόροι.....	Δραχ.	11,543,700
Β'. Ἐμμεστοὶ φόροι.....	"	10,050,000
Γ'. Δημόσια καταστήματα.....	"	804,700
Δ'. Δημόσια νομίσματα καὶ κτήματα.....	"	2,501,000
Ε'. Εὐποιήσεις ἐθνικῶν κτημάτων.....	"	1,257,000
Σ'. Διάφορα εἰσοδήματα.....	"	517,000
Ζ'. Ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα.....	"	249,200
Η'. Ἔσοδα κεκλιτισμένων χρησίων.....	"	1,215,000
Θ'. Καθυστεροῦντα κατὰ τὸν ΧΚΗ'. Νόμον.....	"	200,000
		28,337,600

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νομοσχεidioῦ περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τοῦ 1866 καὶ εγένετο δεκτόν, αὐξήσθης τοῦ ὅλικου ποσὸς τῶν ἐσόδων ἀπὸ δραχμάς 26,659,600 εις 28,337,600, ὅπως ἀνωτέρω παρεθέχθησαν. Ἐπίσης εγένετο δεκτόν και τὸ ἐπόμενον 2 ἄρθρον, ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἔχοντος οὕτως.

Ἄρθρον 1.

«Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως τοῦ 1866 ὑπολογίζονται εις δραχμὰς εἴκοσι ὀκτὼ ἑκατομμύρια, τριακοσίς τριᾶκοντα ἑπτὰ χιλιάδας ἑξακοσίας, ἀριθ. 28,337,600, κατὰ τὰ εἰδικῶς ἐξον εἰνδιαλαμβανόμενα ἐν τῷ τῶν ἐσόδων πίνακι.»

Ἄρθρον 2.

«Ἡ εἰσπραξις τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ ἀρθρῷ ἐσόδων θέλει πεινεργεῖσθαι διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1866 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κυρίων νόμων καὶ τῶν περὶ τινῶν ἐξόδων ἐκδοθησομένων.»

Γενικός προϋπολογισμός τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1866.

Κεφαλ.	Ἄρθρον	Ἐ σ ο δ α.		Προϋπολογισμός διὰ τὸ 1866.	
		Κατ' ἄρθρον	Κατὰ κεφαλ.	Κατ' ἄρθρον	Κατὰ κεφαλ.
Α'.	1	Εἰσπ. φόροι καὶ δικαιώματα ἐπιταγῶν.....	9103700		
	2	Φόρος ἐπὶ τῶν μελισσῶν.....	50000		
	3	Φόρος ἐπὶ τῶν βοσῶν.....	40000		
	4	Φόρος ἐπὶ τῶν τῶν.....	1350000		
	5	Φόρος ἐπὶ τῶν ἐπιτηδεύματων.....	400000		
Β'.	6	Ἐπὶ τῶν ἐπιτηδεύματων.....	600000	11543700	
	7	Τελόνα.....	6500000		
	8	Χαρτίσιμον.....	3000000		
Γ'.	9	Διάφορα δικαιώματα.....	350000	10050000	
	10	ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ.			
	11	Νομισματοκοτεῖον.....	650000		
	12	Ταχυδρομείον.....	150000		
Δ.	13	Τηλεγραφείον.....	4700		
	14	Τυπογραφείον.....		804700	

ΔΕΛΤΑ		ΔΗΜΟΣΙΑ ΝΟΜΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΤΗΜΑΤΑ	
1	Μεταλλεία καὶ ὄρυκτα	420000	
2	Υδάτα θερμά	6000	
3	Άλυκα	800000	
4	Ύψουςορεια	245000	
5	Δάση	375000	
6	Ελκύνες		
7	Σταφίδες καὶ ἀμπέλους	275000	
8	Περὶ δάση καὶ ἄλλα κτήματα	220000	
9	Κτήματα ἐκτεταμένα δι' ἐπιστροφάς	100000	
10	Δημόσια κτίρια καὶ ἐργοστάσια	60000	
11	Καθυστέρουσα ἐξ ἐθνικῶν κτημάτων κατὰ τὸν ΣΝΗ νόμον	10000	2501000
ΕΚΠΟΝΗΣΙΣ ΕΘΝΙΚΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ			
1	Χρημύσματα καὶ τόκοι προικοκτηριῶν	200000	
2	Χρέη ἐκ προικοκτηριῶν ἀνανεωθέντα κατὰ τὸν Σ.Ε.Ε. νόμον	280000	
3	Δεκταὶς πιστώσεις προικοκτηριῶν	5000	
4	Οὐκ ἐκ τῆς προικοκτηριῶν	750000	
5	Οὐκ ἐκ τῆς φθαρτῶν κτημάτων	46000	
6	Ἐπιστὰς ὅσοις γυμδίον κατὰ τὸν ΣΗΖ. νόμον	6000	
6	Τίμημα ἐκτεταμένων Πατρῶν		1257000
7	Οὐκ ἐκ τῶν πολιτικῶν Στάσεων		
ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ			
1	Τόκοι ὑπερημερίας	110000	
2	Πρόσδωκ κτημάτων κατακτημένων τῶ δημοσίῳ	2000	
3	Χρέη ἀνελκυσθέντα κατὰ τοὺς ΣΑΒ καὶ ΧΚΗ. Νόμους	15000	
4	Ποικίλα ἐργαστήρια		

ΖΕ		ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ	
5	Δικαστικά ἔσοδα	200000	
6	Απόληψις ἐσόδων προκαταλήθιτων ἐκ πολιτικῶν ὀψεων	4000	
7	Απόληψις ἐσόδων ἀπαριθμήσεως ἑσόδων κλπ	8000	
8	Μειωμένα μετοχῶν τῆς Τραπεζῆς	100000	
9	Τυχερά	50000	
10	Επιστροφὴ γυμδίων		
11	Ἔσοδα ἐκ κατακτημένων προικοκτηριῶν		
12	Μερίσματα μετοχῶν τῶ δημοσίου ἐκ διαφόρων ἐταιριῶν		
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ			
1	Ἐκπονήσεις ἀκινήτων μοναστηριακῶν κτημάτων	40000	
2	Πόλυτοις ἐνοικιάσεως	140300	
3	Μοναχῶν ἐνοικιάσεως	60000	
4	Ἐκκλησιαστικὰ τόκοι ὑπερημερίας	5000	
5	Διάφορα ἐκκλησιαστικὰ ἔσοδα	1000	
6	Καθυστέρουσα ἐξ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων κατὰ τὸν Νόμον ΣΝΗ	3200	219200
ΕΣΟΔΑ ΚΕΚΛΕΙΣΜΕΝΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ			
1	Δημόσια	1200000	
2	Ἐκκλησιαστικά	15000	
ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΧΚΗ. ΝΟΜΟΝ			
1	Καθυστέρουσα ἐνδὸς τῶν χρόνων 1854—1858	100000	
2	ὁ αὐτὸς ἐξ ἐξωτερικῶν 1853 καὶ τῶν πρὶν αὐτῆς	100000	200000
Πλεονάσματα ἑσόδων τῆς πρυτανείας τοῦ 1861			28337600

Ζ.
Η.
Θ.
Ι.

Ανεγνώσθησαν εἰτα καὶ ἐγένοντο διατὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως εἰς πρώτην μὲν συζήτησιν τὰ ἐξῆς νομοσχέδια τῆς ἡμερησίας διατάξεως, 1) περὶ μεταβολῆς τῶν κινήτων χρεῶν τοῦ δημοσίου εἰς πάγια· 2) περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας τοῦ 1866· 3) περὶ ἐπεκτάσεως τῆς πόλεως Γυθείου· 4) περὶ φορολογίας τῶν σκοριῶν καὶ τοῦ ἐξ αὐτῶν μολυβδου· 5) περὶ εὐθιῆς τῶν ὑπουργῶν καὶ 6) περὶ τοῦ συνδικισμοῦ τῆς κωμοπόλεως Κυλλήνης. Παρεπέμθη δὲ εἰς τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως τὸ περὶ συστάσεως τῆς γῆρας καὶ τῶν ὁργανῶν Ν. Λεωτσάκου ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τινῶν, ὅτι πρέπει ἐπ' αὐτοῦ, ὡς περὶ προσωπικοῦ ἀντικειμένου, νὰ γίνῃ μυστικὴ ψηφοφορία κατὰ τὸ ἄρθρον 61 τοῦ κανονισμοῦ.

Εἰς δευτέραν δὲ συζήτησιν παριδέχθησαν τὰ ἐξῆς νομοσχέδια, 1) περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1866· 2) περὶ παραχωρήσεως ἐνὸς κτιρίου ἐν Κεραλληνίᾳ τῇ Ἀγγλικῇ Κυβερνήσει· 3) περὶ ἐπιβολῆς φόρων πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος Κορθίου· 4) περὶ ἐκτελέσεως διαφόρων δημοφελῶν ἔργων ἐν Πύργῳ τῆς Ἠλείας· 5) περὶ καταμετρήσεως τῆς χωρητικότητος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων· 6) περὶ ἐξετάσεως τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἀποπερατωσάντων τὰς φαρμακευτικὰς σπουδὰς τινῶν· 7) περὶ ὁμολίας τῶν περαιωσάντων τὰς ἱατρικὰς καὶ νομικὰς· 8) περὶ καταργήσεως τῶν ἐσωτερικῶν διαβατηρίων· 9) περὶ τελωνιακῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου· 10) περὶ κατασκευῆς προκυμᾶς ἁγίας Εὐφημίας· 11) περὶ ἀμνηστείας τῶν κατὰ τὴν μεσοδασίλειαν ἐγκλημάτων· 12) περὶ παρατάσεως τοῦ συνδικισμοῦ εἰς Νέα Φωρὰ· 13) περὶ προέλευσμοῦ τοῦ τελων. σταθμαρχείου ἐν Λεωνιδίῳ καὶ 14) περὶ συστάσεως ἐφετείου ἐν Λαμείᾳ.

Ἐτίθησαν ἀκολούθως εἰς τὴν συζήτησιν Α.) νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1864 Β. Διατάγματος περὶ ταχυδρομικῆς ἀφομοιώσεως ἐν Ἑπτανήσῳ. ὅπερ, γεγόμενον δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως, κατὰ τὸ σχέδιον, ἔχει οὕτως·

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Κυροῦνται τὰ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1864 καὶ 21 Ἰανουαρίου 1865 τρία Β. Διατάγματα α.) περὶ ἐφαρμογῆς ἐν Ἑπτανήσῳ τῆς ταχυδρομικῆς νομοθεσίας, β.) περὶ τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ ταχυδρομικῶν ἀρ.ῶν καὶ γ.) περὶ προσωπικῆς κλητήρων εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα Ζακύνθου καὶ Κεραλληνίας, ἔχοντα οὕτως·»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

«Λαβόντες ὑπ' ὄψιν·

α.) Τὸ ἡμέτερον ὑπὸ σημερινῇ χρονολογίᾳ Διατάγμα περὶ εἰσαγωγῆς τῆς ἐν Ἑλλάδι ἰσχυρῆς ταχυδρομικῆς νομοθεσίας ἐν Ἑπτανήσῳ, καὶ

β.) Τὸ ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου 1864 Διατάγμα περὶ διοργανοῦ τῶν ταχυδρομείων.

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ταχυδρομικὰ γραφεῖα.

Ἀντὶ τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ ὑφισταμένων διευθύνσεων ἢ γραφείων ἐπιστολείων, καθίστανται ταχυδρομικὰ γραφεῖα· συνιττάται δὲ καὶ ἕτερον τοιοῦτον ἐν Λεζουρίῳ τῆς Κεραλληνίας.

Ἄρθρον 2.

Προσωπικόν.

Τὸ προσωπικόν τῶν εἰρημέων ταχυδρομικῶν γραφείων ὀρίζεται ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Ἐν Κερκύρᾳ.

Εἰς ὑποδιευθυντῆς	Β'. τάξεως.
Δύο βοηθοί	Α'. »
» »	Β'. »

Εἰς κλητῆρ.

Β'. Ἐν Κεραλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ.

Ἀνά εἰς ὑποδιευθυντῆ, Β'. τάξεως.

Ἀνά εἰς βοηθὸς » »

Γ'. Ἐν Λευκάδι, Ἰθάκῃ, Κυθήροις, Παξοῖς καὶ Λεζουρίῳ.

Ἀνά εἰς ἐπιστάτην.

Ἄρθρον 3.

Μισθοδοσία.

Ὁ μηνιαίος μισθὸς τοῦ προσωπικοῦ ὀρίζεται	
1) Τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ὑποδιευθυντοῦ εἰς	Δραχ. 200
2) Τῶν ἐν Κεραλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ ὑποδιευθυντῶν ἀνά	» 170
3) Τοῦ ἐν Λευκάδι ἐπιστάτου εἰς	» 100
4) Τοῦ ἐν Ἰθάκῃ, Κυθήροις, Παξοῖς καὶ Λεζουρίῳ ἐπιστάτων ἀνά	» 80

5) Τῶν ἐσθίων Α'. τάξεως ἀνά.....	»	120
6) Τῶν » Β'. » »	»	80
7) Τοῦ κλητῆρος	»	60

Ἄρθρον 4.

Γραφικὰ ἔξοδα.

Τὰ μηνιαία σταθερὰ ἔξοδα γραφικῆς ὕλης ὁρίζονται

1) Διὰ τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον Κερκύρας.....	Δραχ.	70
2) Διὰ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου ἀνά	»	20
3) Διὰ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα Λευκάδος, Ἰθάκης καὶ Κυθήρων.....	»	15
4) Διὰ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα Παξῶν καὶ Ἀν- ξουρίου	»	10

Ἄρθρον 5.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει ὑποβληθῇ εἰς νομοθετικὴν κύρωσιν, ἅμα τῇ συγκροτήσει τῆς Βουλῆς.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Δεκεμβρίου 1864.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ,

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΑΟΥΡΟΣ, Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ,
Δ. ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ, Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ, ΑΡ. ΚΑΡΝΑΛΗΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

« Προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύουσα Ταχυδρομικὴ Νομοθεσία ἐφαρμόζεται ἐν Ἑπτανήσῳ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει ὑποβληθῇ εἰς νομοθετικὴν κύρωσιν, ἅμα τῇ συγκροτήσει τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὴν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτελέσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Δεκεμβρίου 1864.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ,

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΑΟΥΡΟΣ, Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ,
Δ. ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ, Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ, ΑΡ. ΚΑΡΝΑΛΗΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

« Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

Εἰς τὸ ὁρισθὲν ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου π. ε. ἡμετέρου Διατάγματος προσωπικὸν τῶν Ταχυδρομικῶν Γραφείων Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας (Ἀργοστολίου) προστίθεται καὶ ἀνά εἰς κλητῆρ.

Τὸ παρὸν Διάταγμα θέλει ὑποβληθῇ εἰς νομοθετικὴν κύρωσιν.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα »

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰανουαρίου 1865.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Δ. ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ, Α. Χ. ΛΟΝΤΟΣ, Σ.
ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΟΥΜΟΥΝΑΟΥΡΟΣ, ΑΡ. ΚΑΡΝΑΛΗΣ.

Β'. Περὶ ἐπιβόλης φόρων πρὸς κατασκευὴν προκυμαίων κτ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὁποῦ οὗ ὁ μὲν ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπρότεινε νὰ προστεθῇ καὶ 5 ἐδάφιον, τὸ ἐξῆς: « 5) ἔκτος τῶν εἰρημένων φόρων δύναται τὰ δημοτικὰ συμβούλια νὰ προσδιορίσωσι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν δημοτικὴν διαδηλοῦσα περιουσίαν, ἐκποιουμένην κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, πρὸς δὲ νὰ ὑποβάλλωσι καὶ ἀμεσοῦς φόρον ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς μέχρι 2 τοῦ 0/0. »

Εἰς τὴν προσθήκην τοῦ ὑπουργοῦ ἐπρότεινέ τις νὰ συμπεριληφθῇ καὶ τὸ ἐξῆς: αὐτὸ μόνον δημοτικὴν περιουσίαν, ἀλλὰ καὶ ἐτήσια εἰσοδήματα ἐκ κοινοτικῶν κτημάτων προερχόμενα τῇ προσηγουμένῃ αἰτήσεσι τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος. »

Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη μὲν τὸ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ προστεθὲν πέμπτον ἐδάφιον, δὲν παρεδέχθη δὲ τὴν ἀνωτέρω παρὰ τοῦ βουλευτοῦ φθιώτιδος προσθήκην.

Ἐπομένως, γενομένου δεκτοῦ τοῦ ἄρθρου 2 ὡς ἐτροποποιήθη, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὰ ἐπόμενα 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8 ἄρθρα, ὡς ἔχουσιν ἐν τῇ σχεδίῳ. Ἐπίσης δὲ ἀντιρρήσεως ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἔχον ὡς ἔπεται:

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ προυθιτῶν φόρων πρὸς κατασκευὴν προικημάτων κ.λπ.

Ἄρθρον 1.

«Διὰ τὴν κατασκευὴν ἢ ἐπισκευὴν προικημάτων φάρων κορυμμάτων, ἀποδαθρῶν καὶ τῶν εἰς ταύτας ἀγούσων ὁδῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν καθήρσιν τῶν λιμένων, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ προσθέτων φόρων ἐπὶ τῶν ἀποδιδαζομένων καὶ ἐπιβιβαζομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων διὰ τῶν παλαιῶν ἐνὸς ἢ πλειοτέρων δήμων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν προτορμιζομένων εἰς αὐτὰ πλοίων.

Ἄρθρον 2.

Οἱ πρόσθετοι οὗτοι φόροι ἐπιβαλλόνται διὰ ψήφισμάτων τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν συμβουλίων ἐγκρινόμενων διὰ π. Διατάγματος, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Δὲν δύναται δὲ τὸ ποσὸν αὐτῶν νὰ ᾖ αὐτὸν τῶν ἐξ ἡ. ὁρων.

1) 10 λεπτά τὸν τόνον ἐπὶ τῶν προτορμιζομένων πλοίων διὰ πᾶσαν προσόρμιν.

2) 10 0/0 ἐπὶ τῶν ἀντιστοιχοῦντων εἰσαγωγικῶν τελῶν διὰ τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα.

3) 1 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων.

4) 3 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν πρὸς ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν ἐπιβιβαζομένων προϊόντων.

5) Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω φόρων δύναται τὰ δημοτικά συμβουλία νὰ προσδιορίσωσι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν δημοτικὴν οἱ ἀνδύπτε περιουσίαν, ἐκποιουμένην κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, πρὸς δὲ νὰ ἐπιβάλλωσι καὶ ἀμεσον φόρον ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς μέχρι 2 τοῖς 0/0.

Οἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἐπὶ τῶν μεταφερομένων καὶ ἐξαγομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων φόροι ὁρίζονται εἰς χρήματα, ἐξακριβωμένης ἀπαξ διὰ παντός τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ εἰσπραξὶς τῶν φόρων ἐνεργεῖται συνάμα μετὰ τὴν τῶν δημοσίων καὶ παρὰ τῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ ἀμοιβῇ ἐνὸς τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ.

Μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνέρξεως τῆς ἐπιβολῆς τῶν φόρων δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἡ διάθεσις αὐτῶν καὶ διὰ μονοτατοῦς ἐνοικιάσεως, εἴν ἐγκριθῇ τοῦτο διὰ ψήφισματος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ συντρέχῃ ὁ ἐ-

νοικιαστής εἰς τὴν διεξαγωγὴν· ἡ δὲ εἰσπραξὶς ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 4.

Τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα κατατίθενται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ εἰς τινὰ τῶν ἐλλήθις τραπεζῶν, ἡ δὲ διαχείρισις αὐτῶν εἶναι ἀεξάρτητος ἀπὸ τῶν τῶν ἄλλων δημοτικῶν φόρων καὶ ἀνατίθεται εἰς πενταμελὲς ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν, τῆς ἡ-ποιίας πρόεδρος εἶναι ἡ διοικητικὴ ἀρχή, καὶ ὅπου τοιαύτη δὲν ὑπάρχει, εἰρηνοδίκης· τὰ δύο μέλη διορίζονται παρὰ τῆς κυβερνήσεως, διὰ π. Διατάγματος, καὶ τὰ ἄλλα δύο ἐκλέγονται παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου· εἴν ὑπάρχωσι πλεονέτερες δημοτικὰ συμβούλια, ἑκάστον τούτων ἐκλέγει ἐν μέλῳ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιτελέσεως καὶ ἐξελέξεως τῶν εἰσπραξέων· διὰ βασιλικῆς δὲ διατάγματος θέλουν ὁρίζεσθαι τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἐπὶ τῶν φόρων τούτων ἐφαρμόζονται οἱ σχετικοὶ διατάξεις τοῦ περὶ καθυστερούντων νόμου ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίν, τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ ὡς πρὸς τοὺς ἐπιπορτισμένους τὴν εἰσπραξίν καὶ διαχείρισιν αὐτῶν ὑπαλλήλους καὶ ἐπιτροπὰς, καὶ τῶν τελωνιακῶν νόμων ὡς πρὸς τὴν λαθραίαν εἰσαγωγὴν, ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν καὶ τὴν ὀλικὴν δόλωσιν ἢ διασάφισιν τῶν φορολογουμένων εἰδῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ἐνεργεῖται κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων διατεταγμένα ὑπὸ τὴν ἀμεσον διεύθυνσιν καὶ ἐπιτήρησιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 7.

Πρὸς ταχυτέραν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς δήμους, εἴν ἐπεβλήθησαν τοιοῦτοι φόροι, νὰ δανειζόνται, φυλάττομενων τῶν νομίμων διατυπώσεων, τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια ἐπὶ ἑγγυήσιν τῶν φόρων τούτων.

Ἄρθρον 8.

Διὰ π. Διατάγματος καὶ κατὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 3-7 τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐπὶ προγενεστέρων τῆς αὐτῆς φύσεως νεομνησθεμένων ἔργων.

Γ'. Περὶ ἐπισκευῆς τοῦ λιμένος Γυθείου. Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ὁ πρωτεύων Βουλευτὴς Γυθείου ἐπέφερε προ-

σθής και τροπολογίας τινάς, αποδεχθείσας και υπό του υπουργού των Οικονομικών, εγένοντο δε δεκτά άνευ αντιρρήσεως τά διάφορα άρθρα αυτού κατά σειράν, όμοίως και τό σύνολον, έχον ως έπεται.

Άρθρον 1.

«Διά την καίσακuevήν 1) προκυμαίς εις τόν λιμένα Γυθείου, 2) Αίμασιās γύρωθεν αυτού, 3) Φάρου επί καταλλήλου θέσεως και 4) Γεφύρας επί του ποταμού Πασαβιά, επιβάλλονται οι έξής φόροι επί των εξαγμένων ή μεταφερομένων προϊόντων του λιμένος κατά την ακόλουθον αναλογίαν.

α) Επί των βαλανιδίων κατά καντάριον	λεπ.	20
β) Επί των κικιδίων έφ' εκάστης όκάς	»	2
γ) Επί του ελαίου κατ' όκάν	»	2
δ) Επί της με' αξης κατ' όκάν	»	0:50
ε) Επί των κουκουλιών κατ' όκάν	»	20
ς) Επί των βοών, αγελάδων και ίππων κατά κεφαλήν	»	1:
ζ) Επί των όνων και χοίρων ώσαύτως	»	50
η) Επί των αίγοπροβάτων όμοίως	»	15
θ) Επί των λεμονοπορτοκαλίων κατά χιλιάδα . . .	»	50
ι) Επί των άνθράκων κατά καντάριον	»	12
ια) Επί του θαμβακίου με' σπόρον ώσαύτως	»	40
ιβ) Επί του θαμβακίου εκκοκισμένου κατά καντάριον		150
ιγ) Επί των μαλλείων κατ' όκάν	»	2
ιδ) Επί του μέλιτος	»	2

ιέ) Έν τοις 0/0 ανεξαρτήτως του δημοτικού φόρου επί των εις τόν άνωτέρω λιμένα εκ της άλλοδαπής εισαγόμενων και των εκ της ήμεδαπής εκείσε μεταφερομένων εμπορευμάτων, μη εξαγρουμένων μηδέ των εδωδιών, κατά την αξίαν αυτών ως τοιαύτη δε θεωρείται ή τιμή, επί της όποίας στηρίζονται τά εις λ/σμών του δημοσίου εισπραττόμενα τελων. τέλη.

Τό κατά την άνωτέρω θάσιν εις έκαστον έμπορεύμα επιβαλλόμενον τέλος θέλει όρισθι έν δασμολογίω διά Η. Διατάγματος.

ις) Δέκα λεπτά δι' έκαστον έφ' όλων των προσορμιζομένων πλοίων δι' έκαστην προσόρμισιν.

Άρθρον 2.

Η εισπραξις των έν τοις προηγούμενοις άρθροις φόρων γίνεται συνάμα με' την των δημοσίων παρά των αρμοδίων δημο-

σίων υπαλλήλων έπ' άμοιβή έν τοις 0/0 επί του εισπραττομένου ποσού. Εφαρμόζονται δε ως προς την εισπραξιν των φόρων τούτων αι διατάξεις των νόμων κατά των καθυστερούντων εις τό δημόσιον και αι διατάξεις του περί δημοσίου λογιστικού νόμου, καθόσον άφορά τους δημοσίους υπολόγους. Τά δε εισπραττόμενα χρήματα θέλουν κατατιθεσθαι επί τόκω εις την έθνικήν τράπεζαν.

Αι περί λαθραίς εξαγωγής και μεταφοράς ή μη άκροβούς δηλώσεως ή διασαφίσεως και περί άλλων παραβάσεων ποινικαι διατάξεις των έν ισχύι περί τελωνείων νόμων εφαρμόζονται και εις τους επιβαλλομένους φόρους διά του παρόντος νόμου.

Άρθρον 3.

Η εκτέλεσις του έργου θέλει ενεργηθι κατά τά περί δημοσίων έργων διατεταγμένα· θέλει δε έφορεύει έπ' αυτού έπιτροπή συγκειμένη εκ πέντε μελών· τούτων δύο διορίζει ή Κυβέρνησις, δύο άλλα εκλέγει τό δημοτικό Συμβούλιον Γυθείου, πέμπτον δε μέλος και Πρόεδρος της έπιτροπής ταύτης είναι ό έπαρχος Γυθείου.

Έκ των πρώτων τεσσάρων μελών τό ήμισυ ανανεούται κατ' έτος, κατά τόν προεξημένον τρόπον υπό της Κυβερνήσεως και του δημοτικού Συμβουλίου. Τό αυτό μέλος δύναται νά διορισθι και εκλεγθι τρία κατά συνέχειαν έτη.

Τά καθήκοντα της έπιτροπής ταύτης θέλουν κανονισθι διά Β. Διατάγματος.

Άρθρον 4.

Επιτρέπεται εις τόν δήμον Γυθείου νά δανεισθι, φυλαττομένων των κειμένων διατυπώσεων, παρ' ούτινος νομίσθι συμφερώτερον τά απαιτούμενα κεφάλαια διά την έναρξιν του έργου επί έγγυήσει των άνωτέρω φόρων, ούτινας δύναται μετά παρίλευσιν τριών έτών από της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου νά εισπραττωνται και διά μονοετούς ένοικιάσεως.

Άρθρον 5.

Η εισπραξις των διά του παρόντος νόμου επιβαλλομένων φόρων θέλει εξακολουθι μέχρι της συμπληρώσεως του κατά τόν υπολογισμόν απαιτούμενου κεφαλαίου προς έντελή αποπεράτωσιν των έν τω 1 άρθρω του παρόντος νόμου αναφερομένων έργων.

Προκειμένου δε ύστερον νά αναγνωσθι εις δεύτεραν συζήτησιν τό περί αποζητάσεως της Κωπαίδος Νομοσχέδιον, λαβών τις τόν λόγον έπρότεινε την αναβολήν της συζήτησεως μέχρις

οὐ ἀποφανθῇ ἡ παρά τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν συστηθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐκ μηχανικῶν ἐπὶ τοῦ δημοσιευθέντος ὑπομνήματος τοῦ ὑπολοχαγοῦ Παπαγεωργίου. Τὴν ἀνάβωλὴν ἀπέκρουσεν ὁ ὑπουργὸς εἰπὼν, ὅτι ἡ σύστασις τῆς ἐπιτροπῆς δὲν εἶναι σπουδαῖον κώλυμα ὅπως προβῇ ἡ Βουλὴ ἐνδεύρας συζητήσιν, διότι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων αὐτῆς δύναται νὰ μᾶθῃ καὶ ὁ ζητήσαι βουλευτὴς καὶ ἡ Βουλὴ πρὸ τριετίας συζητήσεως.

Ἰποστηρίζοντων καὶ ἄλλων τὴν ἀνάβωλὴν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη αὐτὴν, μὴ ἀναστᾶσα.

Λοξωμένης ὕστερον τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Νομοσχεδίου, ἐπρόταθ' ὑπὸ τινῶν ἡ διακοπὴ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ μυστικὴ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν γῆραν καὶ τὰ ὄρφανά τοῦ Ν. Λεωτσάκου. Παραδεχθείσης, ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, τῆς Βουλῆς τὴν διακοπὴν, ἤ.ξ.ατο ἡ ψηφοφορία κατὰ τὸ ἄρθρον 62 τοῦ κανονισμοῦ, ἐπιτροπύτων τοῦ πρώτου ἀντιπροέδρου Σ. Χ. Στεφανοπούλου καὶ τῶν βουλευτῶν Ἐμμ. Ντυπλιώτου καὶ Κ. Μαιουσακῆ, ἧς γενομένης, ἀκηρυχθήσαν οἱ κόκκοι καὶ εὐρέθησαν 65 λευκοί, ἧτοι ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου, καὶ 39 μέλαιναι, ἧτοι κατ' αὐτοῦ.

Ἀπαγγελλθέντος τοῦ ἀποτελέσματος, παρητηρήθη, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρη, ὡς παρελθούσης τῆς ὥρας. Κατὰ συνέπειαν ὁ πρόεδρος, ἀναβᾶλων τὴν ἐγκαταλείψασιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποξενώσεως τῆς Κωπαίδος, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος	Οἱ Γραμματεῖς
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,	Γ. Μπουκίδης,
	Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΗΕ΄.

Τῆς 14 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

α) Τροπολογία τῶν βουλευτῶν Καλαμῶν ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου.

β) Πρότασις Νόμου τοῦ βουλευτοῦ Ὀλυμπίας Χ. Χριστοπούλου περὶ προικοδοτήσεως τοῦ δήμου Ἀλιφείρας.

γ) Ὁμοία ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν Δήμων.

δ) Τροπολογία τῶν βουλευτῶν Ἰθάκης ἐπὶ τοῦ περὶ τελωνιακῶν ἀρχῶν Νομοσχεδίου.

ε) Τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Φλέσσα ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ Νομοσχεδίου.

ς) Ἀναφορὰ διαφόρων πολιτῶν περὶ συστάσεως εταιρίας πρὸς ἀποξένωσιν τῆς Κωπαίδος.

ζ) Ὁμοία τοῦ βιβλ. οὐδέτου Πεντεφρῆ, παραπονομένου, ὅτι ἡ Συνέλευσις ὀφείλει αὐτῷ 1100 δραχμὰς ἐκ βιβλιοδοτικῶν.

Παραπεμφθήσαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἀνεκοινώσαν ὁ πρόεδρος, ὅτι κατατέθηκαν εἰς τὸ Γραφεῖον αἱ ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ὑπάρχουσαι ἀναφοραὶ τῶν κατοίκων Κερκύρας, ἀφορώσαι τὴν ἀφροαίωσιν, πρὸς γνῶσιν τῶν κυρίων βουλευτῶν.

Παρελθὼν εἰτα ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκοινώσαν, ὅτι Ὁθωμανοὶ τι, γινώσκων, ὡς λέγει, τὸ μέρος, ἐν ᾧ κατέβησαν τοῖς ἠσχαυροῦς τῶν πλούτιοι τινεὶ Ὁθωμανοὶ ἐκ Κορίνθου, προσφέρειται νὰ γνωστοποιήσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ γνωρίζῃ τί μέρος θέλει τῷ παραχωρηθῇ ἐξ αὐτῶν. Καὶ αὐτὸ Ῥωμαϊκὸν δικαίον, προσέθηκεν ὁ ὑπουργός, οἱ θισαυροὶ διανεμόνται ἐξ ἡμισείας μεταξὺ τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ ἀνακλύψαντος. Ἐπειδὴ δὲ, εἰάν θεωρηθῶσιν ὡς τοιοῦτοι, οὐδὲν θέλει ὠφελῆθαι τὸ δημόσιον, κατὰ γνωμοδότησιν νομομαθῶν, τὸ ὑπουργεῖον ἔκρινε δίκαιον νὰ ὑποβῇ τὸν Νόμον εἰς τὴν Βουλὴν, δι' οὗ θέλουν θεωρηθῇ τὰ εὐρεθησόμενα καμῆλια ὡς δικαιοῦματι τοῦ πολέμου περιελθόντα εἰς τὸ ἔθνος. Κατὰ συνέπειαν εἰσάγει νομοσχεδίου ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο καὶ παρακαλεῖ νὰ θεωρηθῇ κατεπείγων καὶ νὰ τεθῇ ὑπὸ πρώτῃ ἀναγνώσιν αὐθώρα.

Συνεινεσάσης εἰς τοῦτο τῆς Βουλῆς, ἀνεγνώσθη εἰς πρώτην συζήτησιν τὸ εἰρημένον νομοσχεδίον καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως ὡς εἶχεν.

Ἀγγελλθέντος ὕστερον, ὅτι ἀντικείμενον πρῶτον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐναρκσις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1866, ἐγένετο πρότασις παρὰ τινῶν νὰ προηγηθῶσιν ἐκ τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀντικειμένων ἑσὰ εἶναι ἐγγεγραμμένα ὑπὸ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συζήτησιν, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ καταστῶσι καὶ ταῦτα ὅρμα εἰς τρίτην συζήτησιν. Εἰπόντων δὲ τινῶν, ὅτι μᾶλλον κατεπείγων ἀντικείμενον τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει καὶ

(Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, Τόμος Α.)

εις τούτον πρέπει κατά προτίμειν νά ἀσχοληθῇ ἡ Βουλὴ, ἐκὴν νεγκον ἕτεροι, ὅτι καὶ αὐτοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ προηγείται ὁ φορολογικὸς νόμος καὶ ἡ ἀρμοιόσιν καὶ εἶναι παράδοξον πῶς ἀντιθέτως προβαίνει ἡ Βουλὴ.

Μετὰ βραχείαν ἐτι συζητήσιν περὶ τοῦ προτακτοῦ ἀντικειμένου, ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου, παρεδεδεχθὲν νά προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων.

Οὕτω δὲ ἀνεγνώσθη κατὰ πρῶτον τὸ Κεφ. Α'. τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, *χρέος ἐσωτερικόν*, καὶ ἐγένετο δεκτὸν, ὡς ἔχει, ἀναβαίνειν εἰς δραχμὰς 1,368,816.

Ἀναγνώσθην εἴτα τὸ Κεφ. Β'. *χρέος ἐσωτερικόν*, ἐγένετο δεκτὸν, κατὰ τὴν δὴλωσιν τοῦ ὑπουργοῦ, μειωθέντων τοῦ μὲν ἀρθροῦ 3 ἀπὸ 6,500 εἰς δρ. 4,500, τοῦ ἀρθροῦ 6 ἀπὸ 593, 600 εἰς 300,000, τοῦ 7 ἀπὸ 320 εἰς 300 χιλιάδας καὶ τοῦ ἀρθροῦ 8 ἀπὸ 285 εἰς 270 χιλιάδας δραχμῶν. Διὰ τῶν γενομένων ἐλαττώσεων τὸ ὅλκον ποσὸν τοῦ Κεφαλαίου ταύτου ἀναβαίνει εἰς δραχ. 1,674,870.

Ἐπίσης ἀναγνώσθην τὸ Γ'. Κεφάλαιον, *Συντάξεις*, ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὰς ἐπενεχθεῖσαι τροποποιήσεις διὰ τῆς ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ ὑπουργοῦ, ἐλαττωθέντων μὲν τῶν ἐξῆς ἀρθρῶν, ἤτοι τοῦ 1 ἀπὸ 1,300,000 δραχμὰς εἰς 1,200,000, τοῦ 2 ἀπὸ 450,000 εἰς 400,000, τοῦ 3 ἀπὸ 18,000 εἰς 12,000 καὶ τοῦ 4 ἀπὸ 240,047 εἰς 200,000 ἀυξήσαντος δὲ τοῦ ἀρθροῦ 5 ἀπὸ δραχμὰς 292,953 εἰς δραχ. 300,000. Διὰ τῶν γενομένων ἀυξομειώσεων τὸ ποσὸν τοῦ Κεφαλαίου ταύτου ἀναβαίνει εἰς δραχ. 2,112,000.

Ἀναγνώσθη εἴτα καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει, τὸ Κεφάλαιον Δ'. *Βασιλικὴ χορήγησις*, ὅπερ ἀναβαίνει εἰς δρ. . . 1,125,000.

Ἀναγνώσθην κατοπιν τὸ Κεφάλαιον Ε'. *Ἀποζημιώσεις θοῦ λευτῶν καὶ ἐξοδα Βουλῆς*, ἡλαττώθη, τῇ προτάσει τινός, ἀπὸ 408,520 εἰς 371,000 δραχμὰς, καὶ οὕτως ἡλαττωμένον ἐγένετο δεκτὸν.

Ἀναγνώσθέντος εἴτα τοῦ Κεφ. Σ'. *Γενικὴ ὑπηρεσία*, ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως τὸ ἐδάφιον α'. ἀπληρίσθη δὲ τὸ ἐδάφιον β'. ὡς περιττόν. Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ δὲ 1 α. *Προσωπικὸν ὑπουργείον*, ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε τὴν ἀπάλειψιν τῆς δαπάνης δύο ὑπουργικῶν γραμματέων β'. τάξεως, τριῶν γραφῶν α. τάξεως καὶ δύο β'. τάξεως ὡς περιττῶν.

ἤτοι ἐλάττωσιν τοῦ ποσοῦ τούτου κατὰ δραχμὰς 11,040.

Τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀντέκρουσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, εἰπὼν, ὅτι ἡ προτεινομένη ἐλάττωσις εἶναι ἐπιζήμιος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν δὲν ἐπαρκοῦσιν οἱ ὑπάρχοντες ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου, ὡς ἀραιεθέντων πολλῶν παρὰ τῆς Συνελεύσεως. Ὑποστηρίζοντων δὲ τινῶν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ὡς δικαίαν καὶ ἀρμοζούσαν εἰς τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας, καὶ ἐνχυρισθέντων, ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου εἶναι ὑπέρογκον σχετικῶς πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν ἐργασίαν, ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι, ἐάν ἡ κεντρικὴ ὑπηρεσία χωλαίνῃ, τούτου αἴτιον εἶναι ἡ ἑλλείψις τῶν Γεν. Γραμματέων, οἵτινες ἐν γένει συγκροτοῦσι καὶ κανονίζουσι τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τρόπον, ὥστε νά συγκεντρωθῇ καὶ νά ταῖνη εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σημείον. Διὰ ταῦτα, οὐ μόνον ἀποκρούει πᾶσαν ἐλάττωσιν ὑπαλλήλων καὶ συμφωνεῖ ὡς πρὸς τούτο μὲν τὸν ὑπουργόν, ἀλλὰ προτείνει καὶ τὴν σύστασιν τῆς θέσεως τοῦ Γεν. Γραμματέως.

Τὴν πρότασιν ταύτην περὶ προσθήκης πιστώσεως Γεν. Γραμματέως ὑποστήριζαν καὶ ἄλλοι, παρεδεδεχθὲν δὲ καὶ ὁ ὑπουργός, ὅστις εἶπεν, ὅτι πρὸς τούτο ἀρκεῖ νά προστεθῶσιν εἰς τὸ 1 ἀρθρον δραχμαὶ 960, διότι ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θά διευθύνῃ καὶ ἐν τῶν τμημάτων τοῦ ὑπουργείου, ἅτινα εἰσὶν ὁρισμένα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐτέθη ἐπομένως εἰς ψήφοριαν ἡ πρότασις τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀπαλείψεως τῆς δαπάνης δύο ὑπουργικῶν Γραμματέων 2 τάξεως, τριῶν γραφῶν 1 καὶ δύο ὁμοίων 2 τάξεως, καὶ ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως. Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως ἡ πρότασις περὶ προσθήκης δραχμῶν 960 πρὸς συμπλήρωσιν τῆς μισθοδοσίας ἐνός Γεν. Γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ἦστα τὸ ἀρθρον 1 τοῦ Κεφ. 6 ἀναβαίνειν εἰς δραχ. 95,688 ἡλαττώθη ὡς ἐξῆς:

Ἀραιεῖται ἡ ἑτήσια μισθοδοσία δύο ὑπουργ. Γραμματέων 2 τάξεως ἐκ δραχ.	4,218	} 10,320
Ὁμοίως τριῶν γραφῶν 1 καὶ δύο 2 τάξεως δραχ.	6,102	

Μένει ὑπόλοιπον δραχ. 85,368

Προσθεμένῃ δὲ τῇ συμπληρωτικῇ μισθοδοσίᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως δραχ. 888

Τὸ ὅλον ὑπολογίζεται εἰς δραχ. 86,256

Επί τοῦ 2 ἄρθρου ἡ ἐπιτροπὴ προέτεινε τὴν ἐλάττωσιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου καὶ τὴν ἀφαιρέσιν τῆς δαπάνης δύο ὑπουργικῶν Γραμματέων 1 τάξεως.

Επί τοῦτου λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, τὴν μὲν ἐλάττωσιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ Διευθυντοῦ ἀπέρρουσιν ὡς μὴ στηριζομένην εἰς τοὺς καίμενους ὀργανικοὺς νόμους τοῦ Κράτους, οὗς ἡ Βουλὴ δὲν δύναται ἄλλως νὰ τροποποιήσῃ ἢ καταργήσῃ παρὰ δι' ἐτέρων νόμων. Δύναται τῷ ὄντι ἡ Βουλὴ νὰ ἀπαλείψῃ τὴν δαπάνην ἐνὸς οἰουδήποτε κανδυλίου, οὐδέποτε ὅμως δύναται νὰ τὴν αὐξήσῃ ἢ τὴν ἐλαττώσῃ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐς πρὸς τὸ δεύτερον, εἶπε, ἡ ἐκκαθάρισις τῶν λογαριασμῶν τῶν Τελωνείων, ἡ σύνταξις τῶν ἀπολογισμῶν καὶ τόσα ἄλλα σπουδαῖα καὶ κατεπείγοντα ἔργα ἀπαιτοῦσιν αὐξήσιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου καὶ οὐχὶ ἐλάττωσιν· πέποιθε δὲ, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἐπιθυμεῖ, οἰκονομοῦσα μικρὸν τι ποσὸν νὰ καταστρέψῃ τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐς πρὸς τὴν ἐλάττωσιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ Διευθυντοῦ συνεζήτησαν καὶ ἄλλοι μετὰ τὸν ὑπουργόν, δύο δὲ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἕτεροί τινες τῶν βουλευτῶν ἰσχυρίσθησαν, ὅτι ἡ Βουλὴ, ὅταν δύναται νὰ ἀπαλείψῃ ὁλοσχερῶς δαπάναν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἐλαττώσῃ ἢ νὰ τὴν αὐξήσῃ· ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀπαλείψιν τῆς δαπάνης τῶν δύο ὑπουργ. Γραμματέων εἶπον, ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦ Γεν. Λογιστηρίου εἶναι ὑπερόγκον, καὶ συνεφέρθησαν ὡς πρὸς τὴν ἀπαλείψιν, ἀποκρουσθέντες παρ' ἄλλων.

Επί τέλους ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δι' ἀναστάσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου δὲν παρεδέχθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὴν ἐλάττωσιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ Διευθυντοῦ. Δι' ὀνομαστικῆς δὲ κλήσεως, γενομένης ὑπὸ τοὺς ψευδέκτας Χ. Μαστραπᾶν καὶ Κ. Μανουσάκην, δὲν παρεδέχθη, διὰ ψήφων 60 κατὰ 52, τὴν ἀπαλείψιν τῆς δαπάνης δύο ὑπουργ. Γραμματέων.

Ἀναγνωσθέντα κατόπιν τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 3, 4, 5, 6, 7 καὶ 8 ἐγένοντο δεκτὰ, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, μειωθέντος μόνον τοῦ ἄρθρου 3, προσωπικῶν οἰκονομ. ἐπιθεωρητῶν, κατὰ τὴν ἐγγραφὴν ἠλθῶσιν τοῦ ὑπουργείου ἀπὸ δραχμῶν 20,736 εἰς δραχμὰς 12,960, καὶ μὴ γενομένης δεκτικῆς τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης α) τὴν ἀπαλείψιν δαπάνης δύο ἐπιθεωρητῶν, β') τὴν ἐλάττωσιν τῆς δαπάνης τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου καὶ γ') τὴν ἐλάττωσιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου.

Διὰ τῶν γενομένων δὲ αὐξομειώσεων τὸ ὅλικόν ποσὸν τοῦ Κεφ. 5'. ἀναβαίνει εἰς δραχ. 306,427.

Ἀνεγνώσθη ὑστέρων τὸ Κεφάλαιον Ζ'. Ταμεῖον· ἐπὶ δὲ τοῦ 1 ἄρθρου, προσωπικῶν, λαβὼν τις τὸν λόγον ὑπεστήριξε τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν προσθήκην δαπάνης ἐκτασίας δρ. 3,600 πρὸς σύστασιν ἐνὸς Ταμεῖου 3 τάξεως εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βάλτου. Ἡ ἐπαρχία ἐκείνη, εἶπε, διὰ τὴν ἐκτασίαν τῆς δικαιοῦται εἰς τὴν θυρίαν ταύτην ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, διότι εἰσάγει εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον 200 χιλ. δραχμῶν κατ' ἔτος, οἱ δὲ κάτοικοι τολαιπωροῦνται μεταβαίνοντες εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἐτέρας ἐπαρχίας πρὸς ἐξομάλυνσιν τῶν ὑποθέσεων τῶν καὶ πρὸς πληρωμὴν τῶν φόρων τῶν. Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι δεόν νὰ προηγηθῇ νόμος κανονίζων τὴν σύστασιν καὶ κατόπιν νὰ ἐπέλθῃ ἡ πίστωσις, καὶ διαβεβαιώσαντος, ὅτι κατ' οὐσίαν δὲν εἶναι ἐναντίος εἰς τοῦτο, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν αὐξήσιν τῆς δαπάνης τοῦ 1 ἄρθρου κατὰ 3,330.

Γενομένων δὲ δεκτῶν ἀνευ ἀντιρρήσεως τῶν εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐπανεγχεισῶν ἐλαττώσεων κατὰ τὴν δήλωσιν τοῦ ὑπουργείου, τὸ ὅλικόν ποσὸν αὐτοῦ ἐλαττώθη ἀπὸ 325,084 εἰς δραχμὰς 323,938. Κατόπιν ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, αὐξηθέντος μόνον τοῦ ἄρθρου 3 ἀπὸ 53,280 εἰς δραχμὰς 53,580 ἐκ τῆς προσθήκης ἐξόδων ὑπηρεσίας τοῦ ἀρτι παραδεχθέντος Ταμεῖου Βάλτου. Ἐπομένως τὸ ὅλικόν ποσὸν τοῦ Κεφαλαίου Ζ'. ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 519,018.

Ἀναγνωσθέν δὲ τὸ Κεφ. Η'. ἱερουργίαι, ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὰς ἐπανεγχεισῶν διὰ τῆς δηλώσεως τοῦ ὑπουργείου ἐλαττώσεις, μὴ γενομένης δεκτικῆς τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς περὶ προσθήκης δαπάνης διὰ τὴν σύστασιν ἱεροῦ εἰς Βάλτον, ὥστε μόνον τὸ ἄρθρον 1 διὰ τῆς δηλώσεως ἐλαττώθη ἀπὸ 197,361 εἰς δραχμὰς 187,329, τὸ δὲ ὅλικόν ποσὸν τοῦ Κεφαλαίου ἀναβαίνει εἰς δραχ. 209,729. Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ Γ'. Κεφάλαιον, ἔξοδα δικησέως, ἐπιστάσεις κτ.λ., ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀναβαίνον τὸ ὅλον εἰς δραχ. 230,000.

Ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ τὰ διάφορα ἄρθρα τοῦ Κεφ. ΙΑ'. ἔμμεσοι φόροι, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀπορρίφθησιν μὲν τῆς προτάσεως τινὸς νὰ μὴ δοθῇ πίστωσις διὰ τοῦς ἐλεγκτὰς Τελωνείων Β. τάξεως, μειωθέντος δὲ μόνον, κατὰ τὴν δήλωσιν τοῦ ὑπουργείου, τοῦ μὲν ἄρθρου 1, προσωπικῶν Τελωνείων, ἀπὸ 695,244 εἰς 647,955 δραχμὰς, τοῦ δὲ ἄρθρου 4

προσωπικὸν Σφραγιστηρίου, ἀπὸ 23,484 εἰς δραχμὰς 15,982. Ἐπομένως τὸ ὅλον τοῦ Κεφαλαίου τούτου ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 1,314,108.

Ἀναγνωσθὲν δὲ τὸ ἐπόμενον Κεφάλαιον ΙΒ'. *Δημόσια κατὰ στήματα*, ἐγένετο δεκτὸν ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, μειωθέντος, κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ ὑπουργείου, τοῦ μὲν ἀρθρ. 2 *προσωπικὸν Γεωγραφείον*, ἀπὸ 78,740 εἰς δραχμὰς 52,115, τοῦ δὲ ἀρθρ. 3, *ἐλευθέρων*, ἀπὸ 15,000 εἰς 12,000 δραχμὰς, ὥστε τὸ ὅλκον ποσὸν τοῦ Κεφαλαίου τούτου ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 64,115.

Ἀναγνωσθὲν εἰτα τὸ κεφάλ. ΙΓ'. *Δημόσια γομήματα*, ἐγένετο δεκτὸν, ὡς εἶπεν, ἐλαττωθέντος τοῦ ἀρθρ. 5 ἑδαφίου δ'. *ἐξοδα μεταφορᾶς ὀρεκτῶν*, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπὸ 25,000 εἰς δραχμ. 15,000, ὥστε τὸ μὲν 5 ἀρθρον ἡλαττώθη ἀπὸ 97 εἰς 87 χιλ. δραχμὰς, τὸ δὲ ὅλκον ποσὸν τοῦ κεφαλαίου ἀναβαίνει εἰς δρ. 368,404.

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν τὸ κεφάλ. ΙΔ'. *δημόσια κτήματα*, ὡς σημειοῦται, μειωθέντος μόνον τοῦ ἀρθρ. 1, *προσωπικὸν γεωμετρικῶν χλῆδων*, » κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ ὑπουργείου, ἀπὸ 44,991 εἰς δρ. 39,491, ὥστε τὸ ὅλον ποσὸν τοῦ κεφαλαίου ἡλαττώθη εἰς δρ. 93,116.

Ἀναγνωσθὲν ὕστερον ἐγένετο δεκτὸν, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, τὸ κεφάλ. ΙΕ'. *« ἐπιστροφὰι χρημάτων »* ἀναβαίνει εἰς δρ. 30,000.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρ. 2 τοῦ κεφαλαίου ΙΣ'. τινὲς ἐπρότειναν κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ περιορισθῇ τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν δικηγόρων εἰς 30,000 δραχμῶν, ἡ δὲ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ, παρεδέχθη τὸ σημειούμενον ποσὸν τῶν 60,000 δραχμῶν, ὥστε τὸ κεφάλαιον τούτου ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς τὸ ὅλον 335,000.

Γενομένου δὲ εἰτα δεκτοῦ καὶ τοῦ κεφαλαίου ΙΖ', ἀναβαίνοντος εἰς δραχμὰς 300,000, ἀνεγνώσθη τελευταῖον τὸ κεφάλαιον ΙΗ'. *Ἐξοδα ἐπιτροπῆς τοῦ ἀγῶνος*, ὅπερ ἡλαττώθη, κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ ὑπουργείου, ἀπὸ 7,000, εἰς 5,680 δρ.

Τὸ ὅλον δὲ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀναβαίνει εἰς δρ. 10,454,283.

Ἀρξαμένης ὕστερον τῆς συζητήσεως τοῦ ἐιδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀνεγνώσθη τὸ κεφάλαιον Α'. *Κεντρικὴ ὑπηρεσία*. Ἐπὶ τοῦ ἀρθρ. 1, *πρωτοπικὸν ὑπουργεῖον*, ἐπρότεινέ τις τὴν ἀπάλειψιν τῆς δαπάνης τοῦ

γεν. γραμματεῖος διὰ τὸν λόγον, ὅτι τοιοῦτοι μόνον εἰς τὰ πολυάσχολα ὑπογεῖα εἶναι ἀναγκαῖοι, εἰς δὲ τὰ μὴ ἔχοντα ἐργασίαν εἶναι πολυτέλεια. Τὴν πρότασιν ταύτην ἀποκρουσθεῖσαν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, εἰπόντος, ὅτι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων εἶναι ἀναγκαῖότατος ὁ γεν. γραμματεὺς διὰ λόγους συγκεντρώσεως τῆς ὑπηρεσίας, καὶ πρὸ πάντων διὰ λόγους πολιτικούς, ἀπέσυρεν ὁ προτείνων.

Ἐπὶνεγκεν ἕτερος, ὅτι ὑποστηρίζει τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀπαλείψεως τῆς δαπάνης δύο ἀκολουθῶν 1 τάξεως, διότι θεωρεῖ αὐτοὺς περιττοὺς καὶ ἀνωφελεῖς. Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι οὐ μόνον δὲν εἶναι περιττοὶ καὶ ἀνωφελεῖς, ἀλλὰ μάλιστα καὶ ἀναγκαῖοι, διότι αὐταὶ αἱ θέσεις εἶναι τὸ φυτώριον τῶν μελλόντων διπλωματικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπίσης δὲν ἐγένετο δεκτὴ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τοι ὑποστηρικθῆσα παρὰ τινων, περὶ ἀπαλείψεως τῆς δαπάνης τοῦ διερμηνεύου τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν καὶ ἐνός ὑπομν. γραμματεῖος 6' τάξεως.

Ἐπὶ τοῦ 2 ἀρθρ. ὑποστηρίχθη ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς περὶ μεταθέσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸ κατὰστημα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑκαλησιαστικῶν, ἐλαττωμένης τῆς δαπάνης τοῦ ἀρθρ. τούτου κατὰ δρ. 6,000 ἐτησίως. Παρατηρήσαντες δὲ τοὶ ὑπουργοί, ὅτι δὲν εἶναι γνωστὸν ἂν τὸ κατὰστημα τοῦτο εἶναι τοιαύτης χωρητικότητος, ἐπὶνεγκεν ἕτερος, ὅτι δύναται νὰ μετατεθῇ εἰς τὸ μέγαρον τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἕτεροι δὲ ἐπρότειναν νὰ γείνη ἀπλὴ σύστασις διὰ τὸ μέλλον. Ἐξηχθέντος ἐπὶ τέλους τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι διὰ τὸ μέλλον θέλει ληρθῇ ὑπ' ὅψιν ἡ σύστασις τῆς Βουλῆς, καθόσον ἄλλως τε ὑπάρχει συμβόλαιον εἰς ἐνέργειαν, καὶ δὲν ἤϊσκει καλῶς μέχρι τίνος χρόνου ἐκτείνεται ἡ ἐνέργειά του, ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη ὡς πρὸς ταῦτα τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ἐπίσης δὲν παρεδέχθη αὐτὴν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἀρθρ. 4, παρεδέχθη δὲ τὴν ἐλάττωσιν τῆς δαπάνης τοῦ ἀρθρ. 5, *ἐξοδα ἀμάξης*, ἀπὸ δρ. 4,200 εἰς δρ. 3,600.

Ἐπομένως ἕκτος τῆς εἰρημένης μεταβολῆς, τὸ κεφάλαιον Α'. ἐγένετο δεκτὸν, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀναβαίνον εἰς δρ. 92,767.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ κεφαλ. Β'. ἐπρότεινέ τις τὴν ἀπάλειψιν τῆς δαπάνης τῶν μαθητευομένων, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπι-

τροπῆς, ὡς περιττῶν καὶ μὴ ἀναγκαίων. Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης ἔλαβε χώραν θραύειν συζήτησις, καθ' ἣν οἱ μὲν παρίστησαν, ὅτι κακῶς σημειοῦνται ὡς μαθητευόμενοι, ἐν ᾧ εἶναι ἀκόλουθοι, οἱ δὲ ὑπεστήριξαν τὴν σύστασιν σχολείου μαθητευομένων, ἄλλοι ἐθεώρησαν περιττὴν τὴν σύστασιν ταύτην. Ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ ἐξωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπομένως ἐκ τοῦ ἀρθροῦ 1 ἐκπίπτει τὴ δαπάνη δραχμῶν 5,760, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐλαττωταὶ ἀπὸ δραχμῶν 169,905, εἰς 161,145.

Ἀναγνωσθὲν δὲ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 2 ἐγένετο δεκτὸν, ἀπαλειφθέντος ὁλοτερῶς τοῦ 5 « ἀποστολαὶ ἑτακτοί, κατὰ τὴν δόλῳσιν τοῦ ὑπουργείου. Ὡς τὸ κεφάλαιον Α'. ἐλαττωθὲν ἔμεινεν εἰς δραχμῶν 197,745.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ κεφαλ. Γ'. « Προξενικὴ ἡμερησία », λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 1 πρωτοπικρὸν προξενεῖον, παρέστησε τὴν ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως τοῦ προξενείου Βιτωλίων ἐνεκα γεωγραφικῶν καὶ πολιτικῶν λόγων καὶ ὑπεστήριξε τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, προτείνουσας τὴν μὴ κατάργησιν αὐτοῦ κατὰ τὴν δόλῳσιν τοῦ ὑπουργείου. Ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ προξενείου τούτου, ὡς καὶ ὑπὲρ τῆς μὴ ἐλαττώσεως τῆς ἐπιχορῆγώσεως τοῦ προξένου Παλαιστίνης ἔλαβον τὸν λόγον πολλοί, ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ, συναινέσασα καὶ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, παρεδέχθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, τὰς δὲ λοιπὰς ἐλαττώσεις, τὰς ἐν τῇ ἐγγράφῳ τοῦ ὑπουργείου δηλώται, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, μηδενὸς ἀντειπόντος. Ἐπομένως τὸ ἄρθρον 1 ἐλαττωταὶ ἀπὸ δρ. 252,635 εἰς 245,675, ἐλαττωμένης τῆς ἐπιχορηγήσεως τῶν προξένων Καί-ου καὶ Πύργου, ὡς καὶ τῆς τῶν ὑποπροξένων Ρόδου καὶ Φινικουπόλεως. Ὡς τὸ κεφάλ. Γ'. ὑπελογίσθη ἐν ὅλῳ εἰς δρ. 275,185.

Κατόπιν ἀναγνωσθέντα τὰ ἐπόμενα κεφάλαια Δ' καὶ ΣΤ' ἐγένοντο δεκτά, ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ὡς ἑξῆς.

Κεφαλ. Δ'. ἔξοδα μεταβλητῶν δρ. 19,000
» ΣΤ'. ἐκτελέσεις συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλ-
λάδος καὶ Βελγίου » 2,530.

Ἐπομένως τὸ ὅλῳν ποσὸν τῶν ἐξόδων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν ὑπολογίζεται εἰς δραχμῶν 587,227.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ἀναγγεῖλας ὡς ἀντικείμενον τῆς ἐ-

πιούσης συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκίδης,
Γ. Ἀντίπας,
Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΤ'.

Τῆς 15 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γενόμενης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνωσθήσαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Παρελθὼν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνέγνω νομοσχέδιον περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑπτανήσῳ καὶ παρεκάλεσε τὴν Βουλὴν, ἵνα κηρύξῃ αὐτὸ κατεπείγων παρελθὼν τὴν πρώτην αὐτοῦ συζήτησιν. Συναινέσας τῆς Βουλῆς, ἐτέθη εἰς πρώτην συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνεὺ ἀντιρρήσεως.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς ἐγγράφα.

α) Πρότασις νόμου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Α. Κουμουνδούρου περὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν τῆς καταργηθείσης ἀστυνομίας Ἑπτανήσου.

β) Τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Κοντολιάντος ἐπὶ διαφορῶν νομοσχεδίων περὶ ἀφομοιώσεως.

γ) Πρότασις νόμου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Βροντίτη περὶ συστάσεως Εἰρηνοδικίου εἰς Πρασιάς.

δ) Ὁμοία περὶ διαφορῶν βουλευτῶν περὶ διαρκείας τινῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς.

ε) Ὁμοία ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Χ. Σακελλαριάδου περὶ παραχωρήσεως τῶν κτημάτων τῆς ἐν Στεμνίτῃ διαλελυμένης Μονῆς, ἡ Ζωοδόχος Περγῇ, εἰς τὰ ἐκεῖ ἐκπαιδευτήρια.

ς) Τροπολογία διαφορῶν βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ νόμου.

ζ) Ἀναφορὰ Π. Σούτσα καὶ Α. Συσίφου περὶ συνδρομῆς πρὸς ζωογόνησιν τοῦ Ἑλλ. θεάτρου.

η) Ἀναφορὰ διαφορῶν μαθητῶν τῆς στενογραφίας περὶ διατηρήσεως τῆς στενογραφικῆς ἑδρας.

Παραπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ κατέθεσεν εἰς τὸ προεδρεῖον ἐκθεσιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ὑπουργείων ἑσωτερικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἥτις παρ-
επέμφθη εἰς τύπωσιν καὶ διανομὴν.

Λαθὼν εἴτα τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Εἰσιδάριος Λιμνῆς Ν. Παπαμιχαλόπουλος κατέθεσεν εἰς τὸ προεδρεῖον ἀναφοράν τῶν ἐμποροπλητάρχων Ὑδρας, ἐξαγορευμένων τὴν ἐπιβήθειαν νόμου ἐπιβάλλοντος ὠρισμένον ὄφρον εἰς τὰ πλοία, ὅπως δὲ αὐτοὶ ἐκκαθαρισθῇ ὁ λιμὴν τῆς νήσου ἐκείνης, συγχρόνως δὲ συνδράμη καὶ τὸ δημόσιον δι' ἀναλόγου χρηματικοῦ ποσού, ἐὰν δὲν ἐπαρ-
κὲς ὁ ἐπιβλητέος φόρος. Παρακάλεσε δὲ τὴν Βουλὴν νὰ παραπέμψῃ τὴν ἀναφοράν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ εἰσαγάγῃ, ἐὰν ἐγκρίνῃ, νόμον εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τούτου.

Μετὰ τινὰς δὲ ἀντιρρήσεις, ἡ Βουλὴ ἐπέκρινε νὰ παραπεμφθῇ ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἀναφορά εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἀρξαμένης ἐπομένως τῆς συζητήσεως τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, λαθὼν τις τὸν λόγον ἐξεθεσεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως περὶ συστάσεως πρωτοδικείου ἐν Ἠλείᾳ καὶ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἀποφάσεως ἐνεκα τῶν περιστάσεων, ὑπέμνησε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συσταθῇ τὸ εἰρημένον πρωτοδικεῖον πρὸς εὐκολίαν μὲς ἐπαρχίας, ἀποδιδοῦσης μὲν εἰς τὸ δημόσιον ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον δραχμῶν φόρους, μελλούσης δὲ νὰ καταστῇ τὸ κέντρον τῆς Δυτικῆς Πελοποννήσου· ἐπὶ τέλους δὲ παρακάλεσε τὴν Βουλὴν νὰ χορηγήσῃ τὴν δεῦσαν πίστιωσιν πρὸς σύστασιν τοῦ εἰρημένου Πρωτοδικείου.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ Προέδρου, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιρρυαχθῇ ἐν τῷ ἀρμοδίῳ ὀργανικῷ νομοθεσίᾳ νὰ ὑποβάλλῃ τὴν πρότασιν ταύτην, ἀνεγνώσθη τὸ Α. κεφάλαιον τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἐπὶ τοῦ 1 ἀρθροῦ τοῦ ὁποίου λαθὼν τις τὸν λόγον ἐπὶ τῆς τὴν ἀπάλειψιν τῆς πιστώσεως τοῦ Γεν. Γραμματεῖος, ὡς περι-
τοῦ, διότι δύναται ἡ ὑπηρεσία νὰ ἐκτελεσθῇ δι' ἐνὸς τμηματάρ-
χου. Ἡ δὲ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν, ἐπο-
μένως ἐγένετο τὸ ἀρθρον 1 δευτὸν, ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολο-
γισμῷ.

Ἀναγνώσαντος τοῦ 2 ἀρθροῦ «Προσωπικὴν Ἀρείου Πάγου καὶ ἀνωτάτου Συμβουλίου» ὁμοῦ δὲ καὶ τῆς δηλώσεως τῆς κυ-
βερνήσεως περὶ ἀπαλείψεως τῆς δαπάνης διὰ τὸ ἀνώτατον

Συμβούλιον, ἐπρότεινέ τις τὴν προσθήκην δραχμῶν 6,480 διὰ
μισθοδοσίαν ἐνὸς εἰσαγγελέως παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ὅστις, ἐ-
πεκτεινομένης τῆς δικαιοδοσίας τοῦ δικαστηρίου ταύτου καὶ εἰς
τὴν Ἐπιάνκσον, εἶναι τὰ μάλιστα ἀναγκαῖος. Τὴν πρότασιν ταύ-
την, ἀποδεχθεῖσαν καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, παρεδέχθη ἡ
Βουλὴ ἀντὶ ἀντιρρήσεως. Κατόπιν δὲ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀπά-
λειψις τῆς δαπάνης πρὸς συντήρησιν τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου,
κατὰ τὴν δηλώσιν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπομένως διὰ τῶν γενο-
μένων ἀξιομοιώσεων τὸ ἀρθρον 2 ὑπελογίσθη ἐν ὅλῳ εἰς δραχ-
μὰς 59,544.

Ἀνεγνώσθη εἴτα τὸ ἀρθρον 3, *προσωπικὸν ἐφετῶν.*

Ἐπ' αὐτοῦ λαθὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ἐπρότεινε, κατὰ τὴν ἔγγραφον δέλωσιν του, τὴν προσθήκην
δαπάνης διὰ τὴν σύστασιν ἐνὸς ἐν Κερκύρᾳ Ἐφετείου, καταρ-
γηθέντος ἢ τῶν ἀνωτάτου συμβουλίου. Παρατηρήσαντος δὲ
τινας, ὅτι, ἐπειδὴ θεωρεῖ οὐχὶ κατάλληλον ἔδραν τοῦ Ἐφετείου
τὴν Κέρκυραν, καὶ ἐπειδὴ σκοπεῖ ἐν τῷ ὀργανικῷ νόμῳ νὰ
προτείνῃ ὡς ἔδραν αὐτοῦ τὴν Κεφαλληνίαν, δὲν πρέπει ἀπὸ
τοῦδε νὰ θεωρηθῇ δεδικασμένον τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ἔλαβε
χώραν βραχέα συζητήσις, μεταλαβοῦσα φιλολογικῆς ὡς ἐπὶ τὸ
πλείστον χροιάς, καθ' ἣν τινὲς μὲν ἐπρότειναν ἀντὶ ἐν Κερ-
κύρᾳ νὰ τεθῇ ἐν Ἐπιάνκσῳ, ἄλλοι ἰσχυρίσθησαν νὰ τεθῇ ἐν
ταῖς Ἰονίοις νήσοις, ἐπὶ τέλους ἐπὶ τῇ προτάσει τινός, ἀπο-
δεχθεῖσα καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, ἐτέθη ἡ ἐπιγραφή ὡς ἐξ ἑς
προσθήκη ἐνὸς ἐφετείου. Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ ἑτέρου, ἡ Βουλὴ
παραδέχθη τὴν δαπάνην τοῦ ἐφετείου κατὰ τὴν ἐν τῇ δελώσει
τῆς Κυβερνήσεως σημείωσιν, ἐλαττώσασα τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπο-
γραμματίων εἰς τίσσας ἀντὶ 87 καὶ τῶν γραφῶν εἰς πέντε
ἀντὶ τῶν 87 σημειουμένων ἐν τῇ δελώσει. Ἐπομένως κατὰ τὴν
τροπολογίαν ταύτην ἡ δαπάνη τοῦ νέου ἐφετείου ἐλαττοῦται
εἰς δραχμὰς 48,558, ὁλόκληρον δὲ τὸ ἀρθρον 3 ἀναβαίνει εἰς
δραχμὰς 212,232.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 4, ἀναγνωσθέντος, λαθὼν τις τὸν λόγον εἶ-
πεν, ὅτι θεωρεῖ ἀρμόδιον τὸν τόπον νὰ συζητηθῶσιν αἱ περὶ δι-
καστικῆς διαφύσεως τοῦ κράτους προτάσεις διαφόρων βουλευ-
τῶν. Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι δὲν δύ-
ναι νὰ διακοπῇ ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἑτέροι δὲ
προσθέντος, ὅτι μᾶλλον ἀρμόζει νὰ συζητηθῇ τοῦ προλαλήσαν-
τος ἡ πρότασις εἰς τὸ περὶ δικαστικῆς ἀρμοιώσεως τῆς Ἐπ-

τανήσου Νομοσχέδιον, ὁ προλαλήσας βουλευτὴς ἀπέσυρε τὴν πρότασιν του.

Παρατήρησεν ἐνταῦθα ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξυγηθῇ σαφῶς ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὅτι αἱ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης ἐπενευθεῖσαι ἐλαττώσεις στηρίζονται εἰς τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἐπιψηφίσει εἰς τὴν παρούσαν σύνοδον τὸ περὶ δικαστικῆς διαίρεσεως τῆς Ἑπτανήσου Νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅτι, τοῦτου μὴ γενομένου, ἡ Κυβέρνησις θέλει δαπανῇσιν κατὰ τὴν καθεστῶσαν δικαστικὴν διαίρεσιν τῶν Νήσων, διότι δὲν δύναται νὰ καταργήσῃ αὐτὴν διὰ Β. Διατάγματος.

Μετὰ τὴν ἐξήγησιν ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ ἐπικολούθησε μακρὰ συζήτησις, καθ' ἣν ἔλαβον πολλοὶ τῶν βουλευτῶν τὸν λόγον, ἐξ ὧν οἱ μὲν ἰσχυρίσθησαν, ὅτι ὠφελιμώτερον εἶναι νὰ διατηρηθῶσι τὰ ὑφ' ὑστάμενα πρωτοδικεῖα ἐν Ἑπτανήσῳ μέχρι οὐ ἐπιψηφισθῇ ὁ μεταβάλλων αὐτὰ ὁργανικὸς Νόμος, οἱ δὲ, ὅτι ἀρμόδιώτερον εἶναι νὰ ψηφισθῇ δαπάνη διὰ τέσσαρα πρωτοδικεῖα, διότι καὶ τέσσαρες ἤδη ὑφίστανται Νομοί, καὶ κατὰ τὸν ὑπάρχοντα ὁργανισμόν ἐν Ἑλλάδι, εἰς πᾶσαν πρωτεύουσαν Νομοῦ ὑφίσταται καὶ ἐν πρωτοδικεῖον· ἄλλοι ἐπρότειναν νὰ ψηφισθῇ συγχρόνως καὶ ἡ περὶ δικαστικῆς διαίρεσεως τῆς Ἑπτανήσου πρότασις, καὶ τέλος ἄλλοι ἀπέκρουσαν καὶ τὴν καθεστῶσαν δικαστικὴν διαίρεσιν τῶν Νήσων, καὶ τῆς πρότασιν περὶ συστάσεως καὶ τετάρτου πρωτοδικείου διὰ λόγους οἰκονομίας καὶ ἰσότητος.

Κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην κατεκρίθη παρὰ τινῶν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ὡς ἀνακόλουθος καὶ μὴ εἰλικρινὴς ἐξηγούμενος ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Τὴν μομφὴν ταύτην ἀπέκρουσε ὁ ὑπουργὸς ἐπικαλεσθεὶς τὰ ἐγγράφως καὶ προφορικῶς ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς παρ' αὐτοῦ ρηθέντα σχετικῶς πρὸς τὰς οἰκονομίας καὶ τὴν ἀφομοίωσιν, καὶ ἐκήρυξεν, ὅτι ἐμμένει καὶ εἰς τὰς ἰδέας του.

Μετὰ τὰ λεχθέντα, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν δι' ἀναστάσεως, πρῶτον ἡ πρότασις τῶν βουλευτῶν Ὀλυμπίας καὶ Κεφαλληνίας περὶ διατηρήσεως τῆς καθεστῶσης ἐν Ἑπτανήσῳ δικαστικῆς διαίρεσεως μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ σχετικοῦ ὁργανικοῦ Νόμου, ἡ δὲ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα. Ἐπίσης δὲν ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου περὶ συστάσεως καὶ τετάρτου πρωτοδικείου ἐν Ἑπτανήσῳ. Ἐπὶ τέλους ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ ἀρθρὸν 4

παραδεχθείσης τῆς ἐπενευθείσης εἰς αὐτὸ, κατὰ τὴν ἐγγραφὸν δηλώσιν, τοῦ ὑπουργείου, ἐλαττώσεως ἐκ δρ. 212,640. Μετὰ τὴν ἐλάττωσιν δὲ ταύτην, τὸ ἀρθρὸν τοῦτο ὑπολογίζεται ἐν συνόλῳ εἰς δραχμὰς 559,932,83.

Ἐπὶ τοῦ 5 ἀρθροῦ, ἀνεγνώσθη πρῶτον ἡ δηλώσις τοῦ ὑπουργείου προτείνοντος προσθήκην δαπάνης δρ. 4022 διὰ σύστασιν 14 εἰρηνοδικείων ἐν Ἑπτανήσῳ, δεῦτερον ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν προσθήκην πρὸς ταύταις καὶ δραχμῶν 25760 διὰ σύστασιν δεκαπέντε νέων εἰρηνοδικείων Γ' καὶ Δ' τάξεως ἐντὸς τοῦ Κράτους.

Ἐκ' αὐτοῦ λαβὼν τις τὸν λόγον καὶ παραστήσας τὴν ἀνάγκην τῆς συστάσεως νέων εἰρηνοδικείων εἰς πολλὰ μέρη τοῦ Κράτους χάριν τῆς ταχείας ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, ὡς ἀποδεικνύουσιν αἱ περὶ συστάσεως τοιούτων ἀπειροὶ ὑποβληθεῖσαι προτάσεις, ἐπρότεινε τὴν αὐξήσιν τῆς παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένης δαπάνης, κατὰ δραχμὰς 7,700, ὅπως ἀντὶ 15 συστηθῶσιν 20 εἰρηνοδικεῖα ἑστῶ καὶ Δ' τάξεως.

Ἀντεῖπεν ἄλλος, ὅτι, ἐὰν ὑπῆρχον περισσεύματα, δὲν ἔθελε ποσῶς ἐναντιωθῇ νὰ δαπανηθῶσιν εἰς σύστασιν νέων εἰρηνοδικείων. ἔχων ὅμως ὑπ' ὄψιν τοὺς τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας τοῦ ἔθνους, τὰς ὁποίας οὔτε ἡ Βουλὴ ἀγνοεῖ, προτείνει νὰ μὴ προστεθῇ οὐδεμίαν νέα δαπάνη εἰς τὸ ἀρθρὸν τοῦτο ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅταν μάλιστα ἡ Κυβέρνησις δὲν ᾔσθάνθη τὴν ἀνάγκην, ὅτι ἑλλειπῶς ἀπονέμεται ἡ δικαιοσύνη εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Ἐκὴνευγεν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀγνοεῖ τὴν ἀνάγκην συστάσεως νέων εἰρηνοδικείων, ἔχουσα ὅμως ὑπ' ὄψιν τῆς τὰς περιστάσεις δὲν ἔλαβεν αὐτὴ τὴν πρωτοβουλίαν, ἀλλὰ δὲν ἀντιλέγει ποσῶς ἐὰν ἡ Βουλὴ προτιθῇ νὰ ἐπαυξήσῃ πρὸς τοῦτο τὴν δαπάνην, διότι εἰς τὴν Κυβέρνησιν αὐτὴν ἀπόκειται ἐκτιμῶσα τὴν ἀνάγκην τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ Ταμείου νὰ συστήσῃ νέα εἰρηνοδικεῖα, ἢ μὴ, διὰ Β. Διατάγματος.

Ἐνταῦθα παρατήρησέ τις, ὅτι τὰ σημειούμενα ἐν τῇ δηλώσει τοῦ ὑπουργείου 14 εἰρηνοδικεῖα διὰ τὴν Ἑπτανήσον δὲν εἰσὶν ἐπαρκῆ καὶ ἀνάλογα πρὸς τὰ ἐν τῷ ὑπολοίπῳ Κράτει ὑπάρχοντα, καὶ ἐπρότεινε νὰ ἀπαλειφθῇ μὲν ὁ ὠρισμένος ἀριθμὸς 14, νὰ ἐνωθῇ δὲ ἡ εἰδικῶς διὰ τὴν Ἑπτανήσον σημειουμένη προσθήκη ἐκ δραχμῶν 4022 μετὰ τῆς προστιθεμένης ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς δαπάνης, ὅπως μὲν ἑλευθερὰ ἡ Κυβέρνησις νὰ συστήσῃ ὅπου ἂν ἡ ἀνάγκη νέα εἰρηνοδικεῖα.

Συναίνεσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐτίθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ πρότασις τῆς ἐπιτροπῆς· μετὰ τῆς τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Μεγαλοπόλεως περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 5 δραχ. 33,460 διὰ σύστασιν 20 εἰρηνοδικείων καὶ ἐγένετο δεκτὴ δι' ἀναστάσεως.

Ἐπίσης γενομένης δεκτῆς καὶ τῆς προσθήκης τοῦ ὑπουργείου ἐκ δρ. 4022, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἵνα ἀπαλειφθῇ ὁ τίτλος «διὰ τὴν σύστασιν 14 εἰρηνοδικείων ἐν Ἑπτανήσῳ», τὸ δὲ ποσὸν τοῦτο νὰ ἐνιωθῇ μετὰ τὸ ἀνωτέρω ψηφισθὲν ἐκ δρ. 33,460, καὶ νὰ ἀποτελέσῃ ἐν ἐδάφειον τοῦ ἁρθροῦ 5 ἐκ δρ. 37,482 ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «σύστασις νέων εἰρηνοδικείων δι' ὅλον τὸ Κράτος.» Κατὰ συνέπειαν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Κεφ. α' ἀναθεωρεῖται εἰς δραχμάς 377,389:04.

Τὸ ὅλικόν δὲ ποσὸν τοῦ Κεφαλαίου τούτου ὑπολογίζεται εἰς δρ. 1,308,473:87.

Ἀνεγνώσθη ὕστερον τὸ Κεφ. β', ὁ δὲ τίτλος. Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 1. *Ἐξοδα ὑπουργείου*, ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ποσὸν κατὰ 1050 δραχμάς. Μετὰ τινὰς δὲ παρατηρήσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ κανδυλίου τούτου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον ὅπως σημειοῦται ἐν τῇ προϋπολογισμῷ, ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσι καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 2 καὶ 3, ὁ δὲ τίτλος *Ἀπὸ τοῦ Πάγου καὶ ὁρεκίων*.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 4 ἡ ἐπιτροπὴ προέτεινε α.) τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἐκ δρ. 2256 σημειουμένης δαπάνης δι' ἐνοίκια Γενικοῦ εἰσαγγελέως καὶ εἰσαγγελίας Κερκύρας, Κεφαλληνίας καὶ Λευκάδος, ὡς ὑπαρχόντων δημοσίων καταστημάτων β.) τὴν ἐλάττωσιν τῆς γραφικῆς ὕλης τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν κατὰ δρ. 560 ὡς ὑπερβολικῆς, ὁμοίως τὴν ἀφαίρεσιν τῆς γραφικῆς ὕλης τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου καὶ τὸν περιορισμὸν τῆς τῶν Πρωτοδικείων Κερκύρας, Κεφαλληνίας καὶ Λευκάδος τὸ ὅλον δραχ. 10,671 καὶ γ.) τὴν ἀπάλειψιν δρ. 3259 δι' ἐνδεχομένης αὐξήσεως ἐνοικίων.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, ὅτι δὲν συναινῇ εἰς τὴν ἀπάλειψιν, διότι δὲν ἔχει θετικὰς πληροφορίες ἂν ὑπάρχουν δημόσια καταστήματα, ἐν ᾧ ἄλλως ἐνδέχεται νὰ ὑπάρχωσι συμφωνίαι ὡς πρὸς τὴν ἐνοικίαν τῶν οἰκιῶν, ἐπιφυλάσσεται δὲ νὰ ἐξετάσῃ καὶ οἰκονομίσῃ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὸ δεύτερον, ὅτι δὲν δυσκολεύεται νὰ δεχθῇ τὴν προτεινομένην ἐλάττωσιν τῆς γραφικῆς ὕλης τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ

τῶν τῆς Κερκύρας, Κεφαλληνίας καὶ Λευκάδος, οὐχὶ ὁμοίως ὑπὸ τὸ σημειούμενον παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ποσόν. Ἐπίσης καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ τρίτου, ἡ Βουλὴ, ἀποφύσσασα τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὸ α.) ἤτοι τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐνοικίων, παρεδέχθη τὴν ἀπάλειψιν 560 δραχμῶν ἐκ γραφικῆς ὕλης τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, 5,500 ἐκ τῆς τῶν Πρωτοδικείων Κερκύρας, Κεφαλληνίας καὶ Λευκάδος, καὶ 3,259 δι' ἐνδεχομένης αὐξήσεως ἐνοικίων, ἤτοι τὸ ὅλον δραχ. 9,319. Τὸ σύνολον δὲ τοῦ ἁρθροῦ τούτου ἐλαττωθὲν ἔμεινεν εἰς δραχμάς 88,093:09.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 5, ὁ δὲ τίτλος *εἰρηνοδικείων*, ἀπεφύετο μὲν ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινομένης νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ ἐκ δρ. 2339 δαπάνη διὰ ἐξόδα εἰρηνοδικείων καὶ ὑποθηκοφυλακείων, ὡς καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ ὑποθηκοφυλακῶν, ἐγένετο δὲ δεκτὴ ἡ γνώμη τῆς ἰδίης ἐπιτροπῆς περὶ αὐξήσεως ἐκ δρ. 1400 τῆς γραφικῆς ὕλης τῶν νεοσυστηθησομένων εἰρηνοδικείων, τὸ ποσὸν τῆς ὁποίας ἀνεβιβάσθη, προστεθεισῶν ἐτι δραχ. 1100, ἀπὸ 21,299:64 εἰς 23,799:64 δραχμάς, τοῦ δὲ ἁρθροῦ 5 τὸ ὅλικόν ποσὸν ὑπολογίσθη εἰς δραχμάς 42,729.

Τὸ ὅλικόν δὲ ποσὸν τοῦ Κεφαλαίου β' ἀνεβιβάσθη εἰς δραχμάς 173,832:09.

Ἀναγνωσθέντα κατόπιν τὰ ἐπόμενα κεφάλαια γ', δ' καὶ ε'. ἐγένοντο δεκτὰ, ὡς σημειοῦνται ἐν τῇ προϋπολογισμῷ, ἔχοντα οὕτως.

Κεφ. γ'. ὑποδικίων φυλακῶν	δραχ. 197,620
» δ'. ἐξόδα Ποιν. Δικαιοσύνης	» 524,720
» ε'. διάφορα ἐξόδα	» 12,500.

Κατὰ συνέπειαν τὸ ὅλικόν ποσὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ὑπολογίζεται εἰς δρ. 2,147,145:96.

Προτεινάντος ἔτι τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἀναγνωσθῶσιν εἰς δευτέραν αὐξήτησιν σπουδαία τινὰ Νομοσχέδια καὶ κατεπιφέροντα ἅμα, καθόσον ἐπ' αὐτῶν δὲν θὰ γίνῃ συζήτησις, παρετήρησέ τις, ὅτι ἅμα ὡς ἡ Βουλὴ προῦν εἰς τὴν ἡμερησίαν διατάξιν, ὅθεν νὰ ἀναγνωσθῶσι τὰ ἐν αὐτῇ ἀντικείμενα κατὰ σειράν.

Εἰπόντος δὲ τοῦ Προέδρου, ὅτι πρῶτον ἀντικείμενον εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς διακοπῆς αὐξήσεως περὶ ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος Λίμνης, ὑπέλαβεν ὁ προαγορεύσας, ὅτι διὰ τοῦτο ἐπιθυμῇ νὰ εἰσελθῇ ἡ Βουλὴ κατὰ σειράν εἰς τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, διότι, φρονεῖ, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς Κωπαίδος εἶναι σπουδαιότατον, καὶ ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ εἰσελ-

θη ἀπαξ διὰ παντός εἰς τὴν οὐσίαν καὶ νὰ δώσῃ μίαν ἀρνητικὴν ἢ καταφατικὴν ἀπάντησιν χάριν τῆς ὑπολήψεώς της καὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἔθνους.

Ἀντιπῶν ἕτεροι, ὅτι συζητήσις ἐπὶ τοσούτου σπουδαίου ἀντικειμένου δὲν δύναται νὰ γίνῃ ὡς πρέπει ἐν τοιαύτῃ ᾠρᾷ, ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ὅταν χθὲς ἡ Βουλὴ ἀπεράσισε νὰ συζητήσῃ κατὰ προτίμησιν τὸν προϋπολογισμόν καὶ τοὺς φορολογικοὺς Νόμους, πῶς δύναται σήμερον νὰ διακόψῃ τὴν συζήτησιν αὐτῶν καὶ νὰ προβῇ εἰς ἑτέραν συζήτησιν, ἥτις πιθανόν νὰ τὴν ἀπασχολήσῃ ἡμέρας ὁλοκλήρους. Ἄλλως τε δὲ αἱ πληροφορίες δὲν εἶναι πλήρεις, διότι εἰσέτι δὲν κατηρτίσθη ἡ ἐκθεσίς τῶν μηχανικῶν τοῦ ὑπουργείου.

Μετὰ μακρὰν δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησιν, καθ' ἣν οἱ μὲν ἐξήτουν νὰ συζητηθῇ ἡ ἡμερησία διάταξις κατὰ σειράν, οἱ δὲ ἤξιουν νὰ ἀναβληθῇ καὶ σήμερον ἡ περὶ Κωπαιδῆς συζήτησις, ἐπρότεινε τις μείνῃ τινὰ πρότασιν συμβιβάζουσαν τοὺς διαφωνοῦντας, τὴν ἐξῆς: «ὅτι ἡ δευτέρα συζήτησις τοῦ ζητήματος τῆς Κωπαιδῆς νὰ ἀρχίσῃ ἅμα καταταθείσης τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἣν τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν ἐκ μηχανικῶν συνέστησεν, ἐννοουμένου, ὅτι δὲν θέλει χάριν τοῦτου διακοπῇ ὁ προϋπολογισμός, ἀλλ' εἰς τὰ διαλείμματα τῆς συζητήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ φορολογικοῦ Νόμου.» Ἡ πρότασις αὕτη ἐγένετο δεκτὴ ἀνευ ἀντιρρήσεως.

Ἀνεγνώσθησαν ὑστερον εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἐξῆς Νομοσχέδια α) περὶ ἐκπτώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων υπαλλήλων β) περὶ μεταβολῆς τῶν κινετῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου εἰς πάγια γ) περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας κατὰ τὸ 1866 καὶ δ') αἱ σχετικαὶ προτάσεις Νόμων τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀναγγέλλας τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἐπιούσαν, ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ ᾧραν 6 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Ἀντίπας,
Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΖ'.

Τῆς 16 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μισημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

1.) Ἀναφορὰ Αἰκατερίνης χήρας Ζαλοκώστα, αἰτούσης τὴν διατήρησιν τοῦ υἱοῦ της ὡς ὑποτρόφου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινος ἡ ἀναφορὰ αὕτη παρεπέμφθη συστηθεῖσα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

2.) Πρότασις Νόμου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν περὶ συστάσεως πρακτικῶν γεωργικῶν σχολείων.

3.) Ὁμοῖα ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Γ. Περρωτοῦ περὶ μεταβολῆς τῶν περὶ ὑποτροφιῶν διατάξεων.

4.) Ὁμοῖα ὑπὸ τῶν βουλευτῶν Ὀλυμπίας Χ. Χριστοπούλου καὶ Κ. Οἰκονομοπούλου περὶ προικοδοτήσεως τοῦ Δήμου Φιγαλείας.

5.) Τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Κεραλληνίας Γ. Φλωριά ἐπὶ τῶν περὶ ἀφομοιώσεως Νομοσχιδίων.

6.) Πρότασις Νόμου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Α. Μπακαοῦρη περὶ συστάσεως πρακτικῆς γεωργικῆς σχολῆς εἰς Ἀλητζίεσσῃ τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν.

Παραπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἀκούων τις ὑπερον τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἐνεκα τῆς παραβιάσεως τοῦ περὶ τοποθετήσεων τῶν ἀξιοματικῶν ψηφίσματος τῆς Συνελεύσεως συνέστησαν πολλὰ ἀδικοὶ τοποθετισμοί, ἐξ ὧν οὐ μόνον προσεβλήθησαν πολλὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ ἀπειλοῦνται πρὸς τούτοις καὶ τὰ δημόσια συμφέροντα, διότι θὰ προκύψωσι πολλὰ κατὰ τοῦ δημοσίου ἀνωγαί. Προκαλεῖ λοιπὸν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ προτρέπει αὐτὴν νὰ ἐπανορθώσῃ τὰ τυχόν ὑφιστάμενα ἀδικήματα.

Παραβλῶν ἕτερος ἐξητήσατο ἵνα ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν α.) κατάλογον τῶν συνταξιοδότηων, διότι πληροφορεῖται, ὅτι ἐγένετο κατάχρησις τοῦ περὶ συντάξεων Νόμου, καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ὑπάγῃ τοιοῦτος πῖναξ ὑπ' ὄψιν τῆς Βουλῆς, προκειμένου πρὸς τούτους νὰ συζητηθῇ πρότασις τις περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Νόμου τούτου, β.) ἐκθεσίς περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Πορθμοῦ Εὐρίπου, (Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς Τόμος Α.)

διότι εις οὐδένα προϋπολογισμόν γίνεται λόγος περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐντεῦθεν ὑποπτεύει, ὅτι λαμβάνουν χώραν καταχρήσεις.

Ἡ Βουλὴ συνήνεσε νὰ γνωστοποιηθῶσι τὰ ἀνωτέρω εἰς τοὺς ἀρμοδίους ὑπουργούς.

Ἀγγελέντος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀνεγνώσθησαν, κατ' αἵτησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἑξῆς Νομοσχέδια. α.) Περί δικαστικῆς διαιρέσεως τῆς Ἑπτανήσου. β.) Περί δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῆς. γ.) Περί τῆς χορηγούμενης ἀμοιβῆς εἰς τοὺς καταδείκτας δημοσίων θησαυρῶν.

Εἰς πρώτην δὲ ἀνάγνωσιν ἐγένοντο δεκτὰ τὰ ἑξῆς Νομοσχέδια: α.) περὶ ὀρυκτῶν καὶ μεταλλείων, καὶ β.) περὶ διδασκικῶν ἐιδελίων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο παρεπέμθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπιτροπὴν, ἐντεταλμένην, ἵνα ἐντὸς τριημέρου προθεσμίας φέρῃ ἐπ' αὐτῆς τὴν γνώμην τῆς.

Ἀνεγνώσθη ὕστερον εἰς τρίτην συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως Νομοσχέδιον περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν ὑπαλλήλων, ἔχον οὕτως.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1864 ὑπὸ στοιχ. ΚΗ'. Νόμου περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ τῶν ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων παρατείνεται καὶ καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1866.»

Ἀρξαμένης εἴτα τῆς συζητήσεως τοῦ ἐιδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀνεγνώσθη τὸ Κεφ. Α'. *Κεντρικὴ διοίκησις*. Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 1 ἐπρότεινε τις τὴν κατάργησιν τοῦ ἐνός τῶν δύο τμηματάρχων τῆς δημοσίου οἰκονομίας ὡς περιττοῦ καὶ μὴ ἔχοντος ἐργασίον. Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι τὸ προσωπικόν τοῦ ὑπουργείου, ἐλαττωθὲν παρὰ τῆς Συνελεύσεως, εἶναι ἐλλιπές καὶ ὅτι μᾶλλον δεῖται αὐξήσεως ἢ ἐλαττώσεως, ἀπέσυρεν ὁ προαγορεύσας τὴν πρότασίν του, ἐπομένως ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 2, ἀναγνώσθητο, ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπρότεινε α.) τὴν ἐλάττωσιν τοῦ μὲν β'.) ἐδαφίου χάρτης καὶ γραφικῆς ἑλ. κατὰ 3,000 δραχμὰς τοῦ δὲ γ'.) διδλ. καὶ ἐπιπλ. κατὰ 3,000 δραχμὰς. Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι τὰ κονδύλια ταῦτα ἐσημειώθησαν μὲ

τὴν μεγαλητέραν οἰκονομίαν καὶ ὅτι ἡ ἐλάττωσις αὐτῶν θίγει φέρει δυσχερεῖς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε μὲν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὴν ζητούμεν ἐλάττωσιν τῆς δαπάνης τοῦ ἐδαφίου β'. παρεδέχθη δὲ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἐδαφίου γ'. ἀπὸ 5,000 εἰς 3,000 δραχμὰς. Κατὰ συνέπειαν τὸ ἄρθρον 2 ἐλαττοῦται ἀπὸ 23,800, εἰς 21,800. Ἐγένετο δὲ δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 3, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ὥστε τὸ Κεφ. Α'. ὑπολογίζεται ἐν συνόλῳ εἰς δραχ. 95,627.

Ἀνεγνώσθη εἴτα τὸ Κεφ. Β'. *Διοικήσις ἐπαρχιῶν*. Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 1 *προσωπικὸν νομαρχιῶν*, λαβὼν τις τὸν λόγον προέτεινε νὰ θέσῃ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πίστωσις διὰ τρεῖς μόνον νομαρχίας ἐν Ἑπτανήσῳ, ὅπως ἐγένετο χθὲς καὶ ἐπὶ τῆς πισώσεως διὰ τὰ πρωτοδικεῖα.

Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης, ἀποκρουσθείσης παρ' ἄλλων, ἐγένετο μακρὰ συζήτησις, τῶν μὲν ἰσχυριζομένων, ὅτι, ἐὰν δοθῇ πίστωσις διὰ τέσσαρας νομαρχίας, προδικάζεται τὸ ζήτημα τῆς διοικητικῆς διαιρέσεως, τῶν δὲ ἀντιλεγόντων, ὅτι τὸ μνηκεῖ κυρωθὲν Β. Διάταγμα ἔχει τὴν νόμιμον ἐσχ. του, καὶ ἐπὶ τῇ θέσει τούτου δεόν νὰ δοθῇ πίστωσις, ἀφ' οὗ οὐδεὶς ἕτερος Νόμος ἐτροποποίησεν αὐτὸ, ἑτέρων δὲ ἀξιούντων, ὅτι πᾶσα πίστωσις πρέπει νὰ στηρίζεται εἰς τὴν ἰσότητά σχετικῶς πρὸς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους. Ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ, ἀκούσασα καὶ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν εἰπόντα, ὅτι συντάσσεται μετὰ τῶν ὑποστηρίζοντων τὴν ἀπάλειψιν τῆς 4ης Νομαρχίας ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ συζητηθῇ τὸ περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τῆς Ἑπτανήσου νομοσχέδιον εἰς τὴν παροῦσαν Σύνοδον, παρεδέχθη τὴν ἀπάλειψιν τῆς πιστώσεως διὰ τὴν προσωπικὴν μιᾶς νομαρχίας. Κατὰ συνέπειαν τὸ ἄρθρον 1 ἐλαττοῦται ἀπὸ δραχμὰς 178668 εἰς δραχμὰς 165,906.

Ἀναγνώσθεν κατόπιν τὸ ἄρθρον 2 *προσωπικὸν τῶν ἐπαρχιῶν*, ἐγένετο δεκτὸν, προστεθείσης τῆς δαπάνης τοῦ προσωπικοῦ ἐνός ἐπαρχείου ἐκ δραχμῶν 6858, ὥς τὸ ἄρθρον 2 νυξήθη εἰς δραχμὰς 267,462.

Ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 3 καὶ 4, τοῦ μὲν ἐλαττωθέντος κατὰ δραχμὰς 900 διὰ τὴν ἀφαίρεσιν, ὡς ἀνωτέρω, μιᾶς Νομαρχίας, τοῦ δὲ αὐξηθέντος κατὰ δραχμὰς 400, ὥς τὸ μὲν ἄρθρον 3 ὑπολογίζεται εἰς δραχμὰς 27860, τὸ δὲ 4 εἰς δραχμὰς 35440.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 5 *ἐκτακτὰ ἐξοδα διοικήσεως*, ἡ ἐπιτροπὴ

προέτεινε τὴν μείωσιν α) τῶν ἐδοιοπορικῶν ἐξόδων ὡς ὑπερβολικῶν εἰς δραχμὰς 6 000· β) τῶν εἰς ἑραπίαν ἐκτάκτων ἀναγκῶν κατὰ εἰς δρ. 3,000 καὶ γ) τοῦ ἐδαφίου γ'. εἰς 1000 μόνον δραχμὰς. Ἡ πρότασις τῆς ἐπιτροπῆς ἀπεκρούσθη παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ εἰπόντος, ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη εἶναι ἀπαραίτητος, ὑποστηρίχθη δὲ παρ' ἄλλων. Ἐπὶ τέλους ἡ Βουλὴ, μὴ παραδεχθεῖσα τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἐδαφίου α', ἡλάττωσε τὴν δαπάνην τοῦ εδ. β'. εἰς 3 000 δραχμὰς, ἀπῆλειψε δὲ ὁλοσχερῶς τὴν δαπάνην τοῦ ἐδαφίου γ'. ὥστε τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐλαττοῦται ἀπὸ δραχμὰς 18,000 εἰς 14,000.

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 6 ἀρχαιοφυλακεία, ἀφαιρεθείσης κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ ὑπουργείου τῆς δαπάνης διὰ τὸν μισθὸν α) τριῶν Γραμματέων β'. τάξεως τοῦ Γεν. ἀρχαιοφυλακείου ἐκ δρ. 6327· β) ἐνὸς βοηθοῦ β'. καὶ δύο βοηθῶν γ'. τάξεως ἐκ τοῦ ἀρχαιοφυλακείου Κερκύρας ἐκ διαχ. 2925· γ) ἐνὸς βοηθοῦ β'. καὶ δύο βοηθῶν γ'. τάξεως ἀπὸ τὸ ἀρχαιοφυλακεῖον Κεφαλληνίας ἐκ δρ. 2,376· δ) ἐνὸς βοηθοῦ α'. τάξεως καὶ δύο βοηθῶν β'. τάξεως ἀπὸ τὸ ἀρχαιοφυλακεῖον Ζακύνθου ἐκ δρ. 2925, ἀνακαλέσαντος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν τὴν διὰ τῆς αὐτῆς δηλώσεως προεινομένην καταργήσιν τῆς θέσεως τοῦ ἀρχαιοφυλάκος καὶ ε) ἐνὸς βοηθοῦ β'. τάξεως ἀπὸ τὸ ἀρχαιοφυλακεῖον Λευκάδος ἐκ δρ. 1656, ἐπίσης ἀνακληθείσης ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὑπουργοῦ τῆς προτεινομένης καταργήσεως τῆς θέσεως ἐνὸς βοηθοῦ α'. τάξεως ἐν τῷ ἰδίῳ ἀρχαιοφυλακείῳ. Ὡστε διὰ τῶν ἐλαττώσεων τούτων τὸ ἄρθρον 6 ἐλαττοῦται ἀπὸ δρ. 48,884 εἰς δραχμὰς 32,677.

Ὁλόκληρον δὲ τὸ κεφάλαιον β' ὑπολογίσθη εἰς δραχμὰς 543,343.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ Κεφ. Γ' δημοσία ἀσφάλεια. Ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 1 ἀγινικὰ μέτρα ἀσφαλείας λαβῶν τις τὸν λόγον ἰσχυρίσθη, ὅτι τὸ ποσὸν εἶναι ὑπερβολικόν, καὶ ἐπρότεινε τὴν ἐλάττωσιν αὐτοῦ ἀπὸ 150 χιλιάδας κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ ὑπουργείου εἰς 100 χιλιάδας.

Παρεστήρουν ἐνταῦθα ἕτερος, ὅτι, ὡς μετετέθη ἡ δαπάνη τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἀνάλογον μέτρον νὰ ληθῇ καὶ περὶ τῶν παυομένων ἤδη, κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ ὑπουργείου, ὑπομοιάρχων καὶ ἀνθυπομοιάρχων.

Μετά μακράν (δὲ ἐπὶ τοῦ ἁρθρου συζητήσιν, καθ' ἣν πολλὰ ἐρρίθησαν περὶ τῆς ἐμμίσεως ἐθνοφυλακῆς, τὴν διατήρησιν τῆς

ὁποίας πάντες ἀπέκρουσαν, ἀποκαλέσαντες αὐτὴν μάστιγα τοῦ λαοῦ, ὃ δὲ ὑπουργὸς ἐγνωστοποίησεν, ὅτι κατηργήθη ἤδη καὶ μικρὸν τι μέρος ἐξ αὐτῆς μένει ἐτι προσωρινῶς, ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἁρθρου κατὰ τὴν ἀνωτέρω πρότασιν, ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινος παρεδέχθη νὰ ἀντικατασταθῇ ὁ τίτλος τοῦ ἐδαφίου β'. εἰς ἀντιμισθίαν ἐμμίσεως ἐθνοφυλάκων, διὰ τῶν λέξεων δι' ὁδοῦ καὶ λοιπὰ ἑτακτα μέτρα δημοσίας ἀσφαλείας· ἐγένετο δὲ δεκτὸν τὸ ἄρθρον μειωθὲν κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ ὑπουργείου ἀπὸ 500 χιλ. δραχμῶν εἰς 150,000.

Ἀναγνωσθέντα εἶτα τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ Κεφ. Γ'. ἐγένοντο δεκτά, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἐλαττωθέντων μόνον, κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ ὑπουργείου, τοῦ μὲν ἁρθρου 2 εἰς 256,501, καὶ τοῦ ἁρθρου 3 εἰς δραχμὰς 48,080 ἕνεκα τῆς καταργήσεως τῆς διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἑπτανήσου ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1866.

Τὸ ὅλκον δὲ ποσὸν τοῦ Κεφ. Γ'. ἀναβαίνει εἰς δρ. 781,778.

Ἐπίσης ἐγένοντο δεκτά κατὰ σειράν καὶ τὰ διάφορα ἄρθρα τοῦ ἐπομένου Κεφαλ. Δ'. ἐθνοφυλακή, ἀπαλειφθέντος μὲν ὁλοσχερῶς τοῦ ἁρθρου 1 ὁπλισμὸς καὶ ἀποσκευὴ ἐθνοφυλακῆς ἐκ δρ. 100,000, ἐλαττωθέντος δὲ τοῦ ἁρθρου 4, ἀποζημιώσεις προηγουμένων, ἀπὸ 320 χιλ. εἰς 160 χιλιάδας δραχμῶν, κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ ὑπουργείου, ὥστε διὰ τῶν ἐλαττώσεων τούτων τὸ Κεφ. Δ'. ὑπολογίζεται ἐν ὅλῳ εἰς δραχμὰς 166,000.

Ἀνεγνώσθη τελευταῖον τὸ Κεφ. Ε'. «Δημοσία ὑγεία.» Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 1 προτείνει προσθήκην δαπάνης 10,530, ἀναδιδάσκοντα οὕτω τοὺς 18 ἐπαρχιακοὺς ἰατροὺς, τοὺς ὁποίους ὑποστηρίζει ἡ δῆλωσις τοῦ ὑπουργείου, εἰς 30, διοριζομένων τῶν 12 ὅπου παρίσταται ἀνάγκη. Ἀποδεχθέντος τὴν προσθήκην ταύτην τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἐγένετο δεκτὸν οὕτω τὸ ἄρθρον 1 αὐξανόμενον ἀπὸ δραχμὰς 29,475 εἰς δραχ. 39,705.

Ἐνταῦθα, παρελθούσης τῆς ὥρας, ἐπροτάχθη ἡ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως τῶν ἐπομένων Κεφαλαίων εἰς τὴν ἐπιούσαν. Γενομένης δεκτῆς τῆς ἀναβολῆς, ἐπὶ τῇ προτάσει τινος, ἀνεγνώσθη εἰς δευτέραν συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὴν γῆρα καὶ τὰ ὄρφανὰ τοῦ Ν. Λεωτρίκου. Μηδεμίας ὑπαρχούσης κατ' αὐτοῦ ἀντιρρόησις, ἐτέθη εἰς μυστικὴν ψηφοφορίαν κατὰ τὰ ἄρθρα 61 καὶ 62 τοῦ κανονισμοῦ, ἐπιτηρούντων τοῦ ἀντιπροέδρου Ν. Καίρη καὶ τῶν ψηφολεκτῶν Γ.

Λάππα και Κ. Μανουσάκη. Ἐκ τῆς διαλογῆς δὲ τῶν ψήφων προέκυψεν, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρως ἕνεκα τῆς ἀποχωρήσεώς τινων, ἐφ' ᾧ ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύσας Ἀντιπρόεδρος
Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μ. Π. Ο. Χ. (δ' ης),
Γ'. Α. Π. Ο. Σ. Τ. Ο. Λ. (δ' ης).

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΗ'.

Τῆς 17 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρως γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Λαβὼν εἰτα τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Χ. Μαστροπάς, καὶ κατέθεσας ἀναφορὰν τῆς γῆρας τοῦ Συνταγματάρχου Πινειῶ, ἐξαιτουμένης ὅπως ὑποβληθῇ καὶ ἡ ὑπερσία τοῦ συζύγου τῆς εἰς τὸν εὐεργετικὸν νόμον καὶ ἀπολαύσῃ αὐτὴ καὶ τὰ τέκνα τῆς τῶν ὠφελιμάτων αὐτοῦ, ἐπρότεινε νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ὅπως ὑποβάλῃ πρότασιν νόμου, εἰάν ἐγκρίνῃ. Ἡ Βουλὴ συνήνεσε νὰ παραπεμφθῇ.

Παρελθὼν ὑστερον ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κατέθεσεν εἰς τὸ προεδρεῖον α) τὸν ζητηθέντα παρὰ τινος τῶν βουλευτῶν εἰς προγενεστέραν συνεδρίαν πῖνακα τοῦ ἐξαχθέντος ἀχρι τοῦδε μολύβδου ἐκ τῶν σκυριῶν Λαυρίου β) Νομοσχέδιον περὶ συντάξεως τῆς γῆρας καὶ τῶν ὀρφανῶν τοῦ ἀποβιώσαντος ἀντιναυάρχου Ἀντ. Κριεζῆ, ὅπερ παρὲν μὲν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου νομοσχεδίου λαβὼν τις τὸν λόγον κατέκρινεν, οὐ μόνον τὰς παρελθούσας, ἀλλὰ καὶ τὴν παρούσαν Κυβέρνησιν, διότι χαρίζοντα ἢ ἀμελοῦναι ποιοῦσι δ' ἀκρίσεις μεταξὺ τῶν ἡρώων τοῦ ἀγῶνος, ἐν ᾧ ὤφειλον νὰ λάβωσι γενικὸν τι μέτρον ἀμοιβῆς. Διὰ μακρῶν δὲ διαιρέσας εἰς τάξεις τοὺς ἀγωνιστὰς συνεπέρανε προτρέπων τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ μονομερεῖς προτιμήσεις, αἵτινες καὶ τὸν ἀγῶνα ἐξευτελίζουσι καὶ τοὺς ἐπιζῶντας ἀγωνιστὰς ἢ τοὺς ἀπογόνους των κινουσί εἰς ἀγανάκτησιν. νὰ λάβῃ δὲ γενικὸν τι μέτρον περὶ αὐτῶν ἀναλόγως τῶν ἐκδουλεύσεων των καὶ τῶν πόρων τοῦ ἔθνους.

Ἐνταῦθα δὲ πολλῶν ζητούντων τὸν λόγον ὅπως ἀγορεύσωσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου. ὁ πρόεδρος, εἰπὼν, ὅτι δὲν δύναται νὰ δώσῃ τὸν λόγον ἐπὶ ζητήματος, μὴ ἐγγεγραμμένου εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχεται τὴν σύστασιν τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, αὕτη δ' ἀπήντησε καταφατικῶς.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ἐτέθη κατόπιν εἰς τρίτην συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνεῖς ἀντιρρήσεως τὸ περὶ παραχωρήσεως ἀμοιβῆς εἰς τοὺς καταδείκτας δημοσίων θησαυρῶν νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ἄρθρον μοναδικόν.

«Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸν νὰ παραχωρῇ τοῖς καταδείκταις τὸ ἐν τρίτον τῶν εἰς ἔθνη καὶ ἰδιόκτητα κτήματα κεκρυμμένων χρημάτων, ἢ ἄλλων οἰαζομένων ἀξίας τιμαλφῶν πραγμάτων, ἐφ' ὧν τὸ δημόσιον κέκτηται τὸ δικαίωμα ὡς ἐκ τοῦ πολεμοῦ.»

«Τὰ τῆς ἀνασκαφῆς ἐν γένει ἐξόδα καὶ ἡ ἀνόρθωσις πάσης οὐλίας, προκυπτούσης ὡς ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς, βαρύνουσι τὸν καταδείκτην.»

Προτάσεως δὲ γενομένης, ὅπως ἐπαναληφθῇ ἡ γῆρας ματαιωθείσα ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῆς γῆρας καὶ τῶν ὀρφανῶν Ν. Λεωτρίκου, ἡ Βουλὴ, μὴ παραδεχθεῖσα αὐτήν, προεβή εἰς τὴν ἐξακολουθῶσαν τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Οὕτω δὲ ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Κεφ. ε. ἐξόδα τῶν δημοσίων ἱατρῶν καὶ ἐγένετο δεκτὸν, ἐπίσης δὲ καὶ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 3, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀναγνωθὲν κατόπιν τὸ 4 ἄρθρον, ἐξόδα Μαιευτηρίου, ἐγένετο δεκτὸν, ἀπαλειφθείσης κατὰ τὴν δὴλῶσιν τοῦ ὑπουργείου τῆς δαπάνης τῶν ἐδαφίων δ' καὶ ε. ἐκ δραχ. 1240, ὥστε τὸ ἄρθρον τοῦτο ἠλαττώθη εἰς δραχ. 4020.

Ἐπὶ τοῦ άρθρου δὲ 5, γενομένου δεκτοῦ, ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἐπρότεινε τις ἵνα τὰ λουτρά τῆς Αἰδηψοῦ, ἢ ὑπεχθῶσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν λοιπῶν δημοσίων λουτρῶν, ἢ διορισθῇ ἐν Ξεροχωρίῳ ἐπαρχιακὸς ἱατρός, ὑποχρεούμενος νὰ διαμένῃ ἐ. Αἰδηψῷ ἐπὶ 25 μῆνας. Ἀντειπόντων δὲ ἄλλων, ὅτι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος λουτρά δὲν εἶναι δημόσια, ἀλλὰ δημοτικά, ἐδήλωσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, ὅτι ἐκ τῶν προσταθέν-

των ἐπαρχιακῶν ἰατρῶν θέλει διορίσει ἓνα ἐπὶ εἴς μῆνας εἰς Λίδιφόν, ὅταν ἡ δημόσιος ὑγεία τὸ ἀπαιτῇ.

Εἰς τὴν ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ κατόπιν ἄρθρον 6, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου 7, *Δημόσια θεραπευτήρια*, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἐπρότεινε τὴν προσθήκην 15,000 δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ ἐν Κερκύρα Φρενοκομείου, διότι, ἐκ τῆς συσσωρεύσεως πολλῶν ἀσθενῶν, ἐδέχθη νὰ οἰκοδομηθῇ νέα πτέρυξ. Εἰπόντων δὲ τινῶν, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν εἶναι ἀρκετὸν, καὶ προτεινόντων νὰ αὐξηθῇ τὸ κονδυλίον τοῦτο κατὰ 25,000 δραχμάς, ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα, παρεδέχθη τὴν ἐπαύξησιν τοῦ ἄρθρου 7 κατὰ 25,000 δραχμάς, ἐπομένως κῆχθη ἀπὸ 84,990 εἰς δραχμάς 109,990.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8, ἡ ἐπιτροπὴ προέτεινε, σύμφωνα μὲ τὴν δῆλωσιν τοῦ ὑπουργείου, τὴν κατάργησιν τοῦ ἐνός γραφείου τοῦ ὑγειονομικοῦ Κερκύρας. Παραστησάντων δὲ τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ὅτι ὁ γραφεὺς, οὗτος εἶναι τὰ μάλιστα ἀναγκαῖος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ τοῦ ὑπουργοῦ πεισθέντος εἰς τὰς παραστάσεις ταύτας, ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὡς ἔχει. Ὁμολῶς ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 9, ὡς σημειοῦται.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 10, *προσωπικὸν λοιμοκαθαρησίων*, λαβὼν τις τὸν λόγον παρέστησε τὴν ἀνάγκην τῆς μὴ κατάργήσεως τοῦ λοιμοκαθαρησίου Κεφαλληνίας διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἡ νῆσος αὕτη κέκτηται πολλὰ πλοῖα ἐμπορικά, τὰ ὅποια ἀναγκάζονται νὰ καταφυύγουν εἰς ἄλλους λιμένας ἵνα διανύωσι τὴν κάθαρσίν των, καὶ ὅτι τὴν τοιαύτην δυσκολίαν εἶναι δικαίον ἡ Βουλὴ καὶ τὸ ὑπουργεῖον νὰ θεραπεύσωσι διὰ τῆς διατηρήσεως τοῦ λοιμοκαθαρησίου. Τὴν πρότασιν ταύτην, ὑποστηρικθῆσαν καὶ παρ' ἄλλων ὡς δικαίαν, εἰς τῶν ὁποίων καὶ ἀναφοράς τῶν κατοίκων Κεφαλληνίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρεκατεθετο, εἰς τὸ προεδρεῖον, ἀπεδέξατο καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, ἀνακαλέσας τὴν διὰ τῆς δηλώσεως προτεινομένην κατάργησιν.

Λιτήσαντος δὲ ἄλλου, ἵνα προστιθῇ πίστωσις δραχμῶν 1332 πρὸς συντήρησιν ἐνός ἐπιστάτου τοῦ λοιμοκαθαρησίου ἐν Ζακύνθῳ καὶ κατάργηθῶσι ἡμεῖς ἐκ τῶν τριῶν φιλάκων τοῦ φάρου τῶν Σιροραδῶν, ὡς περιττῶν, πρὸς ἐξισωσιν τῆς δαπάνης, τοῦ δὲ ὑπουργοῦ ἀποδεχθέντος τὴν προσηλίκην, ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον, ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, προτεθεισῆς μόνον τῆς

δαπάνης τῶν δραχ. 1332· ὥστε τὸ ἄρθρον τοῦτο ὑπελογίσθη εἰς δραχμάς 13686.

Ἀναγνωσθέντος τελευταῖον τοῦ ἄρθρου 11, παρητήρησέ τι, ὅτι εἰς τὴν συστατιομένην ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν δεόν νὰ σταλῇ εἰς τῶν παρ' ἡμῖν διακρινομένων ἰατρῶν, τούτου ἕνεκα θεωρεῖ κατάλληλον νὰ προστεθῶσιν ἐν ταῦθα τὰ ἀναγκαζοῦντα ἐξόδα. Ἀντειπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐσάφθη ἀκόμη περὶ τοιοῦτου πράγματος καὶ ὅτι εἶναι ἀρκετὸν τὸ ποσὸν τοῦ ἄρθρου τούτου, ἐάν ἡ Κυβέρνησις κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ ἐνεργήτῃ ἀποστολὴν τινα, ἡ Βουλὴ, μὴ παραδεχθεῖσα τὴν πρότασιν περὶ αὐξήσεως τοῦ ποσού, παρεδέχθη τὸ προκειμένον ἄρθρον, ὡς ἔχει.

Λιὰ τῶν γενομένων δὲ αὐτομειώσεων τὸ κεφάλαιον Β'. ὑπελογίσθη εἰς δραχμάς 336,795.

Ἀναγνωσθὲν ὑπερὸν τὸ Κεφ. ΣΓ'. *Γεωργία, Βιομηχανία κλπ.*, καὶ ἐγένετο δεκτὰ τὰ διάφορα ἄρθρα αὐτοῦ κατὰ σειρὰν, ὡς ἔτις. Τὸ ἄρθρον 1 καὶ 2 μένουσιν, ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ· ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐγένετο δεκτὴ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς περὶ προσθήκης 3,000 καὶ ἑτοῖς, 600 μὲν πρὸς αὐξήσιν τοῦ μισθοῦ τοῦ διευθυντοῦ τῆς γεωργικῆς σχολῆς, 2400 δὲ εἰς διορισμὸν ἐνός ὑποδιευθυντοῦ, ἐπομένως τὸ ἄρθρον 3 κῆχθη εἰς δραχμάς 10,020. Ἐπίσης καὶ ἐπὶ τοῦ 4 ἐγένετο δεκτὴ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἐ. ἐδαφίου ἀγορᾶ σπόρων κτλ. εἰς 2,000 δραχμάς, ἐπομένως τὸ ποσὸν τοῦ ἄρθρου τοῦτου ἐλαττοῦται εἰς δραχμάς 4250. Τὸ ἄρθρον 5 ἐγένετο δεκτὸν κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ ὑπουργείου, ἀπαλείφοντος τὴν διδασκαλίαν τῆς Σειραγραφίας, καὶ περιορίζοντος τὴν μισθοδοσίαν τοῦ διδασκάλου τῆς πλαστικῆς εἰς 120 δραχ. κατὰ μῆνα, ἐπομένως ἀφαιρούνται 2058 δραχμάς τὸ ὅλον ἐκ τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ προστίθενται κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποδεχθείσης καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, δρ. 1800 εἰς μισθοδοσίαν τοῦ διδασκάλου τῆς στενογραφίας. Ἐπομένως τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐλαττοῦται εἰς δραχ. 35930. Ὁσαύτως ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 6 ἐξόδα, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7 *ὑπότροφοι*, κατὰ μὲν τὴν δῆλωσιν τοῦ ὑπουργείου προτείνεται ἡ ἀφαίρεσις δραχμῶν 2000 ἐκ τοῦ ἐδαφίου γ'. κατὰ δὲ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἡ ἐκ τοῦ ἐδαφίου α. ἀφαίρεσις δραχμῶν 2,000. Ἀμφότεραι αἱ προτάσεις ἐγένε-

νοντο δεκτά, ὥστε τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐλαττοῦται εἰς δραχμὰς 25,600.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 8 ἐμψύχωναι ἱερομηχανίας, ἐπρότειναν τινὲς νὰ τεθῇ συνδρομὴ τις ὑπὲρ τοῦ Ἑλλήν. Θεάτρου, ἀναγεννωμένου ἤδη καὶ ἀπαιτοῦντος ἐμψύχωναι ἀποδεχθέντος δὲ ταύτην τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ, ὅπως κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς περιορισθῇ τὸ ποσὸν τῶν ἐδ. ε. καὶ ς'. εἰς δρ. 12,000, αἱ ὁποῖαι νὰ χρησιμεύουν εἰς ἐνοίκιον καὶ συνδρομὴν τοῦ Ἑλλ. Θεάτρου, ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 8 κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ ὑπουργείου ὡς ἐξῆς.

Ἐκ τοῦ ἐδ. α. ἀφαιροῦνται δραχμαὶ	2150
Ἀπαλείφεται ὁλοσχερῶς τὸ ποσὸν τοῦ ἐδ. δ'. δραχμαὶ	1800
Τὸ δὲ ποσὸν τῶν ἐδαφ. ε. ς'. ἠνωμένων, ἐλαττοῦται κατὰ δραχμὰς	22500
Τὸ ὅλον δραχμὰς	26450

Ἀφαιρουμένου τοῦ πιασὺ τούτου ἀπὸ τῶ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον 8, ἐλαττοῦται τοῦτο εἰς δραχμὰς 55,400.

Ἐπὶ τέλους ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 9. ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, μὴ γινουμένης δεκτικῆς τῆς προτάσεως περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τοῦ παρὰ τῇ ἐθν. Τραπεζῇ Β. Ἐπιτρόπου.

Τὸ ὀλικὸν δὲ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου ς'. ἐλαττοῦται διὰ τῶν γενομένων αὐξομειώσεων εἰς δραχμὰς 156,810.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ Κεφαλαίου Ζ'. Ταχυδρομικὴ συγκοινωνία, ἐγένοντο δεκτὰ τὰ 1 καὶ 2 ἄρθρα, ὡς ἔχουν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἁρθρου 3, ἀναγνωσθέντος, τὸ ὑπουργεῖον διὰ τῶν δηλώσεων του προτείνει τὴν ἀπαλείψιν δαπάνης ἐκ δρ. 16012. Κατὰ τῆς ἐλαττώσεως ἐγνωμοδοτήσιν ἡ ἐπιτροπὴ, ἡ δὲ γνώμη τῆς ὑπειταγένης παρὰ πολλῶν, ἐπὶ τέλους δὲ ἀπεδέχθη καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἐγένετο λοιπὸν δεκτὸν τὸ ἄρθρον 3, ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀπορίφθεις καὶ τῆς γενομένης παρὰ τινος προτάσεως περὶ συστάσεως ταχυδρομικοῦ σταθμοῦ εἰς Γαῦριον τῆς Ἀνδρου.

Ἐπὶ εἰς ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 4, 5, 6, 7 καὶ 8, ἐλαττωθέντων, τοῦ μὲν ἁρθρου 4 κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ ὑπουργείου εἰς δρ. 21,540, τοῦ ἁρθρου 5, κατὰ τὴν αὐτὴν δῆλωσιν, εἰς δραχμὰς 10110, καὶ τοῦ ἁρθρου 7 εἰς δραχμὰς 139,592.

Κατὰ συνέπειαν τὸ ὀλικὸν ποσὸν τοῦ κεφαλαίου Ζ'. ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 471942.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ Κεφ. Η'. Τηλεγραφ. συγκοινωνία, λαθὼν τις τὸν λόγον ἐζήτησε πληροφορίας παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τί ἐγένετο περὶ τῆς μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς εταιρίας Νισυβάλ γενομένης συμβάσεως διὰ τὸν μεταξὺ Σουνίου καὶ Σύρου ὑποβρύχιον κάλων ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι θέλει ζητήσει πληροφορίας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπαντήσει προσεχῶς εἰς τὸν ἐπερωτῶντα, ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι τὸ δημόσιον ὡς καὶ τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα τῶν ἐπαρχιῶν ἀπαιτοῦσιν οὐχὶ τὴν ἐλάττωσιν, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν αὐξήσιν τῆς δαπάνης πρὸς επέκτασιν τηλεγραφικῶν γραμμῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἀπορεὶ δὲ διὰ τί ἡ Κυβέρνησις παραβλέπει τὰς μεσογείους ἐπαρχίας.

Ἐνταῦθα πολλοὶ ἀλληλοδιαδόχως ἔλαβον τὸν λόγον, τοῦ μὲν προτείναντος τὸν τηλεγραφικὸν σύνδεσμον τῆς Ἰδρας καὶ τῶν Σπατζῶν μετὰ τῆς Στερεάς, τοῦ δὲ τὸν σύνδεσμον τοῦ Γυθείου μετὰ τῆς Σπάρτης, ἑτέρου παραστήσαντος τὴν ἀνάγκην τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας τοῦ Καρπενησιῦ μετὰ τῆς Λαμίας, διότι τοῦτο θέλει συντελέσει πολὺ εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῆς ληστείας, καὶ ἄλλων ἐπίσης τὴν συγκοινωνίαν ἄλλων ἐπαρχιῶν.

Πρὸς ταῦτα ὁ μὲν ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπάντησεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐπὶ τοσοῦτον θέσει εἰς ἐνέργειαν τὴν επέκτασιν τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας τῶν ἐπαρχιῶν, ἐφ' ὅσον οἱ πόροι τοῦ δημοσίου ταμείου τὸ ἐπιτρέπουν, ἕτερος δὲ προσέθηκεν, ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἐπαρχιῶν εἶναι δίκαιαι, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔλλειψις πόρων εἶναι ἐπίσης βεβαία φρονεῖ κατὰ συνέπειαν, ὅτι ἀντὶ νὰ ἐπιβρύνεται τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τὴν σύστασιν τηλεγραφικῶν γραμμῶν, καλὸν ἦτοίεν εἶσθαι, ἵαν κατωρθοῦντο τοιαῦται ἐπιχειρήσεις διὰ συνεταίρισμῳ τῶν ἐπαρχιωτῶν, τοῦλάχιστον διὰ τὴν προπαρασκευὴν τοῦ ὕλικου, καὶ ὡς ἀνατιθῇ κατόπιν ἡ συντήρησις εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἄλλως ὡς ἀρεθῇ ἡ Κυβέρνησις εὐχερέα νὰ πράξῃ, ὅτι καὶ ὅπου συμφέρει.

Μετὰ τὰ λεχθέντα, ἐγένετο δεκτὸν τὸ 1 ἄρθρον, ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Ἐπίσης καὶ τὰ ἐπόμενα 2 καὶ 3, ἐλαττωθέντα κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ ὑπουργείου, τὸ μὲν εἰς 17880, τὸ δὲ 3 εἰς δρ. 129,081. Κατόπιν ἐγένοντο ἀλληλοδιαδόχως δεκτὰ καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 4, 5, 6 καὶ 7, ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἐλαττωθέντος μόνον τοῦ 5 ἀπὸ 100 χιλ. δραχμὰς εἰς 95,000 καὶ ἀπορρίφθεις τῆς παρὰ τινος

προταθείσης αύξήσεως τοῦ ἄρθρου 6. Διὰ τῶν μεταβολῶν τούτων τὸ Κεφ. Η'. ἀναβαίνει ἐν συνόλῳ εἰς δραχμὰς 355,266.

Ἀναγνωσθέντος ὑπερὸν τοῦ Κεφ. Θ'. *Δημόσια ἔργα*, ἐγένετο δεκτὰ κατὰ σειράν τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, περιορισθέντος μόνιν τοῦ ἄρθρου 2 κατὰ τὴν δήλωσιν τοῦ ὑπουργείου ἀπὸ 2,000 εἰς 1500 δραχ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7 *Κατασκευὴ δημοσίων ὁδῶν*, περιορίζομένου κατὰ τὴν δήλωσιν τοῦ ὑπουργείου, εἰς δραχ. 150,000. λαβὼν τις λόγον παρατήρησεν, ὅτι εἰς τὴν μεταξὺ Θηβῶν καὶ Λεοδαείας κατασκευαζομένην ὁδὸν ἐξωδιύθησαν ἄχρι τοῦδε 250 χιλ. δραχμαὶ καὶ ὅτι νῦν αἱ ἐργασίαι ἔπαυσαν· ἐπρότεινε δὲ νὰ ἐξακολουθήσωσιν αἱ ἐργασίαι ὅπως μὴ, καταστροφόμενης καὶ τῆς κατασκευασθείσης, ἀπολεσθῶσιν ἐπὶ ματαίῳ αἱ γινόμεναι ἄχρι τοῦδε δαπάναι.

Προσθεσάντος δὲ ἐτέρου, ὅτι ἡ μεταξὺ Ξηροχωρίου καὶ Ἰβραιῶν ὁδὸς δεῖν νὰ χαρακτηριθῇ ἐπαρχιακὴ καὶ καταβάλλῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν ἡμίσειαν δαπάνην, ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι ἕκαστος τῶν ὄντι δύναται νὰ προσθέσῃ πλὴν ὅ,τι αἰσθάνεται κατασκευαστέον εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, ἀλλ' ἂν καὶ ἡλύνατο καὶ αὐτὸς νὰ προτείνῃ ἐν σπουδαιότατον ἐθνικὸν ἔργον, τὴν γεφύρωσιν τοῦ τέστι τοῦ Ἀλάδωνος ποταμοῦ, συνδέοντος πᾶσαν τὴν δυτικὴν Πελοπόννησον, δὲν πράττει τοῦτο, ἀλλ' ἀρίεται εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ πράξῃ πᾶς τις.

Ἐνταῦθα ἡ συζήτησις ἐπεξετάθη διὰ μακρῶν, γενομένης τῆς προτάσεως τοῦ νὰ διατηρηθῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν 350.000 δραχμῶν. Τὴν πρότασιν ταύτην ἀπέκρουσε μὲν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς εἰπὼν, ὅτι τὸ δημόσιον δὲν δύναται νὰ καταναλώσῃ πέραν τῶν 200,000 δραχμῶν, ἡ δὲ Βουλὴ ὑπέβλεπε νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τοῦτο, ὑπεστήριξαν δὲ τινες, εἰπόντες, ὅτι δὲν ὑπάρχει κώλυμα τι εἰς τὸ νὰ μείνῃ τὸ ποσὸν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καὶ ἡ Κυβέρνησις ἄς ἐξοδίσῃ ἀπέναντι αὐτοῦ ὅσον ἐπιτρέπουσιν οἱ πόροι τοῦ ταμείου.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς πρέπει νὰ ᾔναι ἀλήθεια καὶ ὄχι ἰδανικόν τι, καὶ ὑποστηρίζαντος τὴν πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν μείωσιν τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ποσοῦ, κατὰ τὴν προφορικὴν δήλωσιν τοῦ ὑπουργοῦ, ἀπὸ 350,000 εἰς 200,000.

Κατόπιν ἐγένοντο δεκτὰ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 8, 9, 10 καὶ 11, τὸ μὲν 9 ὅπως ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, τὰ δὲ 8, 10 καὶ 11, κατὰ τὴν ἔγγραφον δήλωσιν τῆς Κυβερνήσεως, ἐλαττούμενα τὸ

μὲν 8 εἰς 20,000, τὸ 10 εἰς 112,880 καὶ τὸ 11 εἰς δραχ. 61,718.

Τὸ ὅλικόν δὲ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 727,039.

Ἀναγνωσθέντος τελευταῖον τοῦ Κεφ. 10 *Βοήθεια*, ἐγένετο δεκτὸν τὸ 1 ἄρθρον αὐτοῦ ὅπως σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐδέξατο ἐν μέρει τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ἐδ. 6'. εἰς δραχμὰς 1500 ἀντὶ τῶν 2,000.

Ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς τούτοις ἐπρότεινε τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐδ. 6. *συντάξεις μεγαλοδωρίας Ἐπαρχίῳ*. Τὴν γνώμην ταύτην ὑπεστήριξαν πολλοὶ ἰσχυρισθέντες, ὅτι τοῦ κονδυλίου τούτου ἐγένετο κατάχρησις, ὡς μισθοδοτουμένων κατὰ μῆνα ἀνθρώπων μὴ ἐχόντων ἀνάγκην, μὴ δὲ ἀξίων περιθάλψεως, οἱ δὲ πράγματι διόμενοι τῆς συνδρομῆς τῆς Κυβερνήσεως οὐδὲ κἂν ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν. Ἀποκρουσθείσης δὲ παρ' ἄλλων τῆς γνώμης ταύτης, ἡ Βουλὴ παρεδέξατο μὲν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀπαλείψεως τοῦ ἐδαφίου 6. *συντάξεις μεγαλοδωρίας*, παρεδέχθη δὲ τὴν αὐξάνειν τοῦ ἐδ. 4. κατὰ 25,000 δραχμὰς. Ἐπομένως τὸ ἄρθρον 2 ἐλαττοῦται εἰς δραχμὰς 128,000. Κατόπιν ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 3 ἀτμοπλοικὴ ἐταιρεία, ὅπως ἔχει.

Ἐπομένως τὸ ὅλικόν ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 510,158.

Τὸ ὅλον δὲ τῶν ἐξόδων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 4,144,758.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ἑλθεῖσις τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ 1866. Ἐξαίτησάντων δὲ τινων τὴν τύπωσιν, ἄλλων δὲ θεωρησάντων αὐτὴν μὲν περιττήν, τὴν δὲ ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἀναγκαίαν, ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε τὴν τε τύπωσιν καὶ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου διὰ τὴν ἐπισύσαν.

Ἀνεγνώσθη εἰτα εἰς τρίτην συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως τὸ περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἐν ἰσχύϊ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰς τὰς ἑπτὰ Νήσους Νομοσχεδίον, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρον ἐνιαῖον.

«Οἱ περὶ δημοτικῆς ἢ προκαταρκτικῆς ἐκπαιδεύσεως Νόμοι καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ περὶ αὐτῆς διατάξεις, αἱ διατελούσαι σήμερον ἐν ἰσχύϊ ἐν Ἑλλάδι, ἰσχύουσι τοῦ λοιποῦ καὶ ἐν ἑπτανήσῳ.»

Προκειμένου δὲ νὰ τεθῇ εἰς δευτέραν μυστικὴν ψηφοφορίαν τὸ Νομοσχέδιον περὶ συντάξεως τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν Ν. Λεωτσάκου, λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι δὲν εἶναι μὲν ἐναντίος εἰς τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ἐπιθυμεῖ ὅμως νὰ μὴ παραλειφθῶσι καὶ ἄλλοι ἔχοντες τὸ αὐτὸ δικαίωμα, ὡς ἡ χήρα τοῦ Ἀρ. Κανάρη, περὶ ἧς υποβάλλει τροπολογίαν, ἐξαιτούμενος νὰ συμψηφισθῇ μετὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Προσθέσαντος δὲ ἐτέρου, ὅτι καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ὁμοιοπαθῶν Δουβουνιώτου, Σκαρβέλη καὶ Μαραῖ-ἰνῆ ἔχουσιν ἀνάγκην τοιαύτης περιθάλψεως καὶ ὅτι ἀπορεῖ πῶς ἡ Κυβέρνησις χαρίζεται εἰς τοὺς μὲν, ἀδικεῖ δὲ τοὺς δὲ, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν χαρίζεται εἰς τοῦτον ἢ ἐκεῖνον, ἀλλὰ, φρονούσα, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ αγῶνος ἐπιτροπὴ θέλει λάβει γενικὸν τι μέτρον περὶ ὅλων τῶν δικαιουμένων ἀμοιβῆς ἐκ μέρους τῆς Πατρίδος, ἔφερε τινὰ νομοσχέδια ὑπὲρ ἐκείνων τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, αἵτινες ἔχουσι τὰ μάλιστα ἀνάγκην περιθάλψεως, ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ πράξῃ ὅ, τι ἐγκρίνοι.

Προταθείσης κατόπιν τῆς ἀναβολῆς τοῦ Νομοσχεδίου, παρετηρήθη, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρως. Κατὰ συνέπειαν ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ, Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκίδης,
Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΗΘ'.

Τῆς 18 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρεις γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀναγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραιᾶς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Πλείας Α. Κρεσενίτης κατέθετο εἰς τὸ Προεδρεῖον ἀναφορὰν ἐπιστάτου τινὸς τῶν ὁδῶν, παυθέντος, διότι ἤρκειτο νὰ υπογράψῃ πλυστὰς καταστάσεις μισθοδοτικὰς, παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ μηχανικοῦ ἐπιβαλλομένας αὐτῷ, ἐπράτεινε δὲ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν, μετὰ τὴν ἐντολὴν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τῆς τῆς ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπαρχούσας ἀνακρίσεις κατὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ εἰρημένου μηχανικοῦ.

Προθέσαντος δὲ τινος, ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως νὰ ᾖ παρὼν καὶ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἀμφοτέρως τὰς αἰτήσεις.

Ἀνεκινώθησαν τὰ ἑξῆς ἔγγραφα·

- α) Πρότασις νόμου παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ Ν. Παπαμιχαλοπούλου περὶ προσόντων καὶ τοῦ μισθοῦ τῶν καθηγητῶν Γυμνασίων.
- β) Αναφορὰ τοῦ κτηνιοτροῦ Τασούλη, ἐξαιτουμένου νὰ διορισθῇ εἰς ἡγεσίαν θεσιν, ἵνα ἐξασκήσῃ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ.
- γ) Ἐκθεσίς τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀναφορῶν.
- δ) Ὁμοία τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Παραπεμφθήσαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἀνεγνώσθη εἰτα ἡ ἑξῆς πρότασις φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς πολλῶν βουλευτῶν.

«Προστίθεται ἐν ἀρθρῷ 1 τοῦ Κεφ. Σ'. τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης πίστωσις δραχμῶν εἰκοσι χιλιάδων πρὸς ἀντιμισθίαν ἐπιτροπῆς, ἥτις μέχρι τῆς σφραγεῖς Συνόδου τῆς Βουλῆς θέλει ἀποπερατώσῃ τὴν περὶ αὐτοῦ σχετίου Ἀστυκῶ Κώδικος ἐργασίαν.»

Ἡ πρότασις αὕτη, οἰκιοποιηθεῖσα παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ κηρυχθεῖσα, ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς, κατεπίγειουσα, ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν. Μηδεμιᾶς δὲ ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἐγένετο δεκτὴ, ἐξηγηθέντος τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ ἀποζημίωσις θέλει χορηγηθῇ εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ σχεδίου τοῦ Ἀστυκῶ Κώδικος.

Ἐταίθα ὑπομνήσαντός τινος τὴν εἰς τινα παρελθούσαν συνεδρίαν πρότασιν τοῦ περὶ καταθέσεως καταστάσεως τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῶν διαφόρων ὁπλῶν καὶ ἐξαιτησαμένου ὅπως κατατεθῇ αὕτη εἰς τὸ Προεδρεῖον πρὸ τῆς συζητήσεως τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, λαβὼν ἕτερος τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι, προκειμένου, ὡς πληροφορεῖται, νὰ κινηθῶσιν ἀγωγαὶ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου κατὰ τῶν ἀγορασάντων τὰ ἐν Τροίζιν ἐθνικὰ κτήματα, θεωρεῖ καθήκον τοῦ νὰ προσεῖπῃ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ ἐπιχείρησις αὕτη τοῦ δημοσίου εἶναι καὶ ἀδικος καὶ ἐπιβλαβῆς, ἀδικος μὲν διότι θὰ ἐμβάλῃ εἰς δυσχερείας ἀνθρώπους συνδραμόντας τὸ ἔθνος εἰς περιστάσεις ἐκτακτοῦς, ὅτε οὐδεὶς εὕρισκετο ὁ δανείσων, καὶ κατέχοντας τὰ ἀγορασθέντα κτήματα ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν, ἐπιβλαβῆς δὲ, διότι δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι τὰ δημόσια θὰ ἡττηθῇ εἰς τὸν δικαστικὸν αγῶνα. Ἐπιθυμεῖ ἄρα νὰ μᾶθῃ ἀ-

πὸ τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν ποὺ στηρίζομενος οὗτος διέταξε νὰ κινηθῇ ἀγωγή, νὰ συζητηθῇ δὲ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο δημοσίᾳ, ὡς ἐκθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν εἰς ὁποίας ζήτησις θὰ ἐμπέσῃ τὸ δημοσίον ἕνεκα τῆς προτάσεως τινῶν. Συμπεραίνων προθέτει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις αἰ φροντίσῃ ἀπὸ τοῦδε νὰ λάτῃ ἐγγυήσιν παρὰ τῶν ὑποκινησάντων τὴν ὑπόθεσιν ταύτην βουλευτῶν διὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην ἀποτυχίαν.

Ἡ δὲ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν, ἀπεφάσισε νὰ συζητηθῇ ἡ ἀνωτέρω ἐπερώτησις μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, τῶν φορολογικῶν νόμων καὶ τῆς ἀφομοιώσεως.

Ἀρξαμένης εἴτα τῆς συζητήσεως τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑκκλ. καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἀνεγνώσθη τὸ Κεφ. Α'. *κεντρικὴ ὑπηρεσία*. Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 1 λαβὼν τις τὸν λόγον ἠρώτησε τὸν ὑπουργὸν διὰ τί ἐκ τοῦ ὑπουργείου ἀπουσιάζουσι δύο ὑπουργικοὶ γραμματεῖς, ἐξ ὧν ὁ εἰς, ὡς πληροφορεῖται, μετέρχεται καὶ τὸν ἔμπορον, καὶ πῶς ἐπιτρέπει τὴν ὑπαρξιν τοιούτων ὑπαλλήλων μὴ ἐργαζομένων.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι, ἂν καὶ ᾖναι ἀληθὲς ἡ ἀπουσία δύο ὑπαλλήλων, ὅμως ἀνήκει εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὑπουργοῦ, ὅστις θέλει λάβει τὰ πρὸς τοῦτο κατάλληλα μέτρα· ἄλλως τὴν ἀπουσία τοῦ ἐνὸς προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι πάσχει, σχεδὸν ἀνιάτως, ἀπὸ καρκίνου, τοῦ δὲ ἐτέρου λόγῳ ὑπηρεσίας, περὶ οὗ θέλει ἐξετάσει ἂν τῷ ὄντι μετέρχεται παραδόξως τὸν ἔμπορον, ὅπερ πρῶτον ᾗδῃ ἀκούει.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἡ ἐπερώτησις τοῦ προλαλήσαντος βουλευτοῦ διαφεύγει τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Βουλῆς, ἥτις δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν διοίκησιν καὶ νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τῶν ὑπουργῶν τὴν εὐθύνην, ἣν ἔχει περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων του.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι, καίτοι συμφωνῶν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος εἰρημένα, θεωρεῖ ὅμως ἀναγκαῖον νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου τούτου εἶναι σχετικῶς ὑπερβάλλον, διότι μετὰ τὸ 1852 οἱ ἀλληλοδιαδόχως χρηματίσαντες ὑπουργοί, ἢ τινὲς τούτων, κῆρυξαν αὐτό. Διὰ ταῦτα, ἐπιθυμῶν νὰ ἐπανεῖλθῃ τὸ προσωπικὸν εἰς τὰ πρὸ τοῦ 1852 ὑφιστάμενα, προτείνει νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ πίστωσις δύο ὑπουργικῶν γραμματέων.

Ἀντειπόντων δὲ τινῶν, ὅτι τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν εἶναι λίαν ἀνγκαῖον καὶ δὲν πρέπει παντάπασιν νὰ ἐλαττωθῇ, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ περὶ ἀπαλείψεως δύο ὑπουργικῶν γραμματέων

πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Ἀργους καὶ δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς, μὴ ἀναστάσης. Ἐγένετο δὲ δεκτὸν τὸ ἀρθρον 1, ἐπίσης δὲ καὶ τὸ 2 *ἔξωθεν* ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀποφαινεῖσθαι τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀπαλείψεως τῆς ἐκ ἀρχαίων 2,000 πιστώσεως διὰ τὴν ἀντιμισθίαν τῶν ἐκτάκτων βοηθῶν.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ Κεφ. Β'. *Κλῆρος* καὶ ἐγένετο κατὰ σειράν δεκτὰ τὰ δέφορα αὐτοῦ ἀρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7, μὴ γενομένης δεκτῆς τῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀφαιρέσεως τῶν ἐπιμισθίων τῶν Σχολικῶν καὶ περὶ ἐλαττώσεως τῶν ἐξωτερικῶν ἐκκλησιαστικῶν δαπανῶν.

Ἀνεγνώσθη εἴτα τὸ ἐπόμενον Κεφ. Γ'. *Ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις*. Ἐπὶ τοῦ 1 ἀρθρου *πρωτοδικικόν Πανεπιστημίου* λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργός τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπεστήριξε μὲν τὴν ἀπαλείψιν δραχμῶν 76,629, κατὰ τὴν δόλῳ, διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ κεντρικοῦ, καταργηθέντων ἤδη, ἐζητήσατο δὲ νὰ προστεθῇ ἐν ποσὶν ἐκ δραχμ. 9,600 διὰ τὴν ἀντιμισθίαν ἐνὸς διευθυντοῦ καὶ δύο προέδρων ἀθηνῶν ἀρτίως καθηγητῶν τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, μὴ συμπεριλαμβανέντων εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

Ἐπήνεγκε τις, ὅτι, καίτοι μὴ βλέπων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τὴν διαίρεσιν τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὅμως, καθόσον ἐξάγεται ἐκ τοῦ προγράμματος αὐτοῦ, παρατηρεῖ, ὅτι τινὲς τῶν Σχολῶν καὶ ἰδίως ἡ ἱατρικὴ ἔχουσιν ὑπερβάλλοντα ἀριθμὸν καθηγητῶν, ἕτεροι δὲ, καὶ ἰδίως ἡ θεολογικὴ ἔχουσιν πάνυ ὀλίγους. Ἐτεῖδῃ δὲ νομίζει, ὅτι πρέπει νὰ συμπληρωθῇ ἡ θεολογικὴ Σχολή, προτείνει νὰ προστεθῇ δύο καθηγεταὶ εἰς ταύτην, νὰ ἀφαιρεθῶσι δὲ τόσος ἐκ τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι τῷ ὄντι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐδρῶν τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς εἶναι ὑπερόγκος καὶ ὑπερτερεῖ καὶ τὸν τῶν μεγαλύτερων Πανεπιστημίων τῆς Εὐρώπης. Ἐπειδὴ δὲ ὁ μείζων ἀριθμὸς καὶ ἡ πολυτέλεια τῶν ἐδρῶν δὲ εἶναι ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης, προτείνει νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τῆς ἡ πίστωσης ἐπὶ καθηγητῶν τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς, καθόσον φρονεῖ, ὅτι ἡ ἐλάττωσις θὰ συντελέσῃ μᾶλλον ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης.

Εἰδόντος δὲ τινος, ὅτι συμφωνεῖ μὲν κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐδρῶν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Σχολῆς, νομίζει δὲ ὁρθὸν νὰ ἀναβληθῇ πᾶσα μεταβολὴ μέχρι τῆς ἐπιψηφίσσεως τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ἀντίπιν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ προλαλήσαντος βουλευτοῦ

Ζακύνθου είναι άκαιρος κατά τύπους, και μη όρθή κατ' ουσίαν, άκαιρος μὲν διότι δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, μη όρθή δὲ, διότι οἱ περισσότεραι ἑδραι συντελοῦσιν εἰς τὴν διαίρεσιν τῆς ἐπιστήμης καὶ εἰς τὴν ταχυτέραν καὶ εύκολωτέραν ἐπίνοήσιν αὐτῆς, ἐπομένως νομίζει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐλαττωθῶσιν αἱ εἶραι τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς.

Ἐτέθη κατὰ συνέπειαν εἰς ψήφωφιαν ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Ζακύνθου περὶ ἐλαττώσεως τῆς πιστώσεως διὰ τὴν διατήρησιν 7 ἑδρῶν τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς καὶ ἀπερρίρηθ παρὰ τῆς Βουλῆς μὴ ἀναστάσῃ. Ἐπίσης δὲν ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἡ ἑτέρα πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Ἀργους περὶ αὐξήσεως τῶν ἑδρῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς μέχρι τῆς συζήτησεως τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐγένετο δὲ δεκτὸν τὸ ἄρθρον 1, ἀπαλειφθεῖσων μὲν δραχμῶν 76,629, κατὰ τὴν δήλωσιν τοῦ ὑπουργείου, διὰ τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὸ Ἀρχοντεῖον, προστεθεισῶν δὲ δραχμῶν 9,600, ὡς ἐν ἀρχῇ ἐπρότειναν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Κατὰ συνέπειαν τὸ ἄρθρον 1 ἀναβαίνει ἐν συνόλῳ εἰς δραχ. 228,424.

Ἐπίσης ἀνεγνώσθησαν τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 2, 3, 4 καὶ 5 καὶ ἐγένοντο δεκτὰ τροπολογηθέντα ὡς ἑξῆς. Ἐκ τοῦ ἁρθρου 2 ἀρτηρέθησαν κατὰ τὴν δήλωσιν τοῦ ὑπουργείου 6,000 δραχμαὶ ἐκ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, 2798 δι' ἐξόδα Ἀκαδημίας καὶ Ἀρχοντείου, τὸ ὅσον δραχ. 8,798, ἐπομένως τὸ ἄρθρον 2 ἀναβαίνει εἰς δραχ. 11,000. Εἰς τὸ 3 προστεθήσαν τῇ αἰτήσεϊ τοῦ ὑπουργοῦ διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ βιβλιοφύλακος καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τῆς βιβλιοθήκης Κερκύρας δραχ. 2640, κατηργήθη δὲ ἡ θέσις τοῦ β' βιβλιοφύλακος τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης ὅπως διὰ τῆς ἀντιμισθίας αὐτοῦ διορισθῶσιν ἕτεροι δύο βοηθοὶ ἀνά δραχ. 90 ἑκάστος, ὥστε τὸ ἄρθρον τοῦτο πύξθη εἰς δραχμὰς 18,223.

Εἰς τὸ ἄρθρον 4 ἐξόδα βιβλιοθήκης προστεθήσαν κατ' αἴτησιν τοῦ ὑπουργείου 7,000 δραχμαὶ πρὸς ἐκτύπωσιν χειρογράφων, καὶ 1000 δραχμαὶ δι' ἀγορὰν τοιούτων, ὥστε τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 51,900, προστεθεισῶν κατὰ τὴν δήλωσιν τοῦ ὑπουργείου καὶ δραχμῶν 400 δι' ἐξόδα τῆς βιβλιοθήκης Κερκύρας. τὸ ἄρθρον 5 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Ἐκ τοῦ 6 ἐξόδα ἀστεροσκοπείου ἀργυρήσαν κατὰ τὴν δήλωσιν τοῦ ὑπουργείου δραχ. 1200, ἐπομένως τὸ ὅλον αὐτοῦ ἡλαττώθη εἰς δραχμὰς 600. Ἐπίσης τὰ

ἐπόμενα ἄρθρα 7, 8, 9 καὶ 10 παρεδέχθησαν ὅπως σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 11 *Προσωπικὸν Γυμνασίων* λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐτροποποίησε τὴν ἐγγραφὸν δήλωσιν τοῦ καὶ ἐξητήσατο νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τοῦ κονδελίου τούτου, ἕνεκα τῆς ἀφομοιώσεως τῆς ἐν Ἑπτανήσῳ ἐκπαιδεύσεως, δραχμαὶ 49,200, νὰ προστεθῶσι δὲ αὐταὶ εἰς τὸ κατόπιν ἄρθρον 13.

Οὕτω δὴ, γενομένης δεκτῆς τῆς προτάσεως ταύτης τοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον, προστεθείσης ἐνταυτῷ καὶ δαπάνης ἐκ δραχμῶν 6480 διὰ τὴν διατήρησιν τριῶν διδασκάλων τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Ἰταλικῆς γλώσσης, ἥτοι ἑνὸς τῆς Ἀγγλικῆς εἰς τὸ Γυμνάσιον Πατρῶν, ἑνὸς τῆς Ἰταλικῆς εἰς τὸ τῆς Ζακύνθου καὶ ἑνὸς τῆς αὐτῆς γλώσσης εἰς τὸ τῆς Κεφαλληνίας. Διὰ τῶν γενομένων δὲ τούτων αὐξομοιώσεων τὸ ἄρθρον 11 ὑπελογίσθη ἐν συνόλῳ εἰς δραχμὰς 355,352. Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 12, ἀφαιρεθεισῶν μόνον, κατὰ τὴν ἐγγραφὸν τοῦ ὑπουργείου δήλωσιν, δραχ. 20,775, ὥστε ἡλαττώθη τὸ ὅλον εἰς δραχμὰς 47,354.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἁρθρου 13 *Προσωπικὸν Ἑλλήνων Σηπτελείων*, κατετέθη πρότασις φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν τῶν βουλευτῶν Δ. Θεοχάρη καὶ Α. Καραλιβάνου, δι' ἧς προτείνεται ἡ προσθήκη ἑνὸς διδασκάλου τῆς Ναυτικῆς εἰς ἕκαστον τῶν σχολείων τῶν παραλίων καὶ ἐχουσῶν ἐμπορικὰ πλοία πόλεων.

Ἡ πρότασις αὕτη, ὑπεστηρικθείσα παρὰ τῶν ὑποβιολόντων αὐτὴν, ἐγένετο δεκτὴ καὶ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ., παρατηρήσοντας, ὅτι συναινὲ νὰ προστεθῇ πίστωσις διὰ 10 τὸ πάλυ ἑδρας, νὰ ἀφίθῃ δὲ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ διορίσῃ βαθμυδὸν ὅπου κριθῇ ἀνάγκη συστάσεως τοιούτων διδασκάλων τῆς Ναυτικῆς, καθόσον μάλιστα δὲν εὐμοιρεῖ πολλῶν τοιούτων ἡ Ἑλλάς.

Εἰπόντος δὲ τινος, ὅτι ἡ σύστασις τῆς διδασκαλίας τῆς Ναυτικῆς δὲν πρέπει νὰ γίνῃ εἰς πάσας τὰς πόλεις ἀνεξαιρέτως τὰς παραλίους, ἀλλ' εἰς ἐκείνας, αἵτινες ἔχουσι τὰ περισσότερα πλοία, καὶ τοῦτο δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἀπὸ τὸν ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ναυτικῶν πίνακα τοῦ ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ἑτέρου δὲ προτείναντος νὰ δοθῇ πίστωσις εἰκοσι χιλ. δραχμῶν ἀρίστως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν προσθετὴν δραχμῶν 18,000 πρὸς σύστασιν 10 ἑδρῶν τῆς Ναυτικῆς εἰς τοὺς σπουδαιοτέρους ναυτικούς λιμένας τοῦ Κράτους.

Ἐνταῦθα ἐξητήσατό τις τὴν προσθήκην δαπάνης ἐκ δραχ. 2,400 εἰς μισθοδοσίαν ἐνὸς Σχολάρχου εἰς Οἴτυλον. Ἄλλος τὴν προσθήκην δραχ. 1440 εἰς μισθοδοσίαν ἐνὸς δευτέρου διδασκάλου εἰς Δωρίδα.

Τὴν προσθήκην ταύτην ἀποδεχθεὶς ὁ ὑπουργός, ἐπρότεινε νὰ προστεθῶσι συγχρόνως εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο αἱ ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 11 ἀφαιρεθεῖσαι 49,200 δραχμαί, διότι ἐξ αὐτῶν θέλουσιν συντελεσθῆναι εἰς τὴν ἑπτάνησον συστηθεῖσάμενα Ἑλληνικὰ Σχολεῖα.

Οὕτω δὴ, παραδεχθεὶς τῆς Βουλῆς τὰς τε εἰρημένους προσθήκας, ὡς καὶ τὴν ἐκ δραχμῶν 2,472 ἐλάττωσιν κατὰ τὴν δέλωσιν τοῦ ὑπουργείου, ἐγένετο τὸ ἄρθρον 13 δεκτὸν, ὑπὸ τὰς μεταβολὰς ταύτας ἀναβαίνειν ἐν συνόλῳ εἰς δραχ. 407,231.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 14 κατὰ μὲν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς προτείνεται λόγῳ οἰκονομίας ἡ ἀπάλειψις δραχμῶν 5,817, διδομένων ὡς ἐπιχορήγησις εἰς τὰς ἐν Ζακύνθῳ καὶ Κερκύρας Ἰσραηλτικὰς σχολὰς. Τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἀπέρρουσαν τινὲς ὡς μὴ δικαίαν καὶ πολιτικὴν καὶ παρεκάλεσαν τὴν Βουλὴν νὰ μὴ τὴν παραδεχθῇ. Μετὰ τὰ λεχθέντα, ἡ Βουλὴ δὲν παρεδίχθη τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ συνέπειαν ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 14, ἀφαιρεθεῖσων μόνον δραχμῶν 7,200 δι' ἐξόδα τοῦ καταργηθέντος ἱεροδικαστηρίου Κερκύρας, καὶ ἐξαλειφθεῖσων, ἐπὶ τῇ προτάσει τινός, ἐκ τοῦ ἐδαφίου γ'. τῶν λέξεων δι' ἀντιμισθίαν τοῦ Προέδρου τῆς Πετρουκίου Σχολῆς, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ἐξοδεύεται καὶ ἡ τῶς ἀντιμισθία τοῦ Προέδρου εἰς συντήρησιν διδασκάλων. Τὸ ὅλκον, δὲ ποσὸν τοῦ ἄρθρου, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 53,483.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τέλος 15 ἀγορὰ διδασκῶν προστεθήσαν κατ' αἴτησιν τοῦ ὑπουργοῦ 5,000 δραχμαί, ἐπομένως τὸ ποσὸν αὐτοῦ ἀναβιβάζεται ἀπὸ 5,000 εἰς 10,000 δραχμὰς.

Διὰ τῶν γενομένων ἄρα αὐξομειώσεων τὸ ὅλκον ποσὸν τοῦ κεφ. Γ'. ἀναβιβάζεται εἰς δραχμὰς 1,179,565.

Ἀναγνωσθέντος κατόπιν τοῦ κεφ. Δ'. *Δημοτικὴ ἐκπαίδευσις*, ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 1 αὐτοῦ *προσωπικὸν Δημοτ. Σχολείων* κατὰ τὴν δέλωσιν τοῦ ὑπουργείου, καθ' ἣν τὸ μὲν ἐδάφ. α. αὐξάνει ἀπὸ 80,168 δραχ. εἰς 100,168, τὸ ἐδ. β'. μένει ὡς ἔχει, ἐκ δὲ τοῦ ἐδ. γ'. ἀφαιρῶνται δραχμαί 85,944 κατὰ συνέπειαν τῆς γενομένης ἤδη ἀφομοιώσεως τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως. Ἐπομένως τὸ ποσὸν τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναβαίνει τὸ ὅλον εἰς δραχ. 134,816.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 2 ἄρθ. *ἐξόδα Δημοτ. Σχολείων*, λαβὼν

τὸν λόγον ὁ ὑπουργός τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατὰ αὐτὸν ὑπεστήριξε τὴν διὰ τῆς ἐγγράφου δηλώσεώς του αἰτουμένην ἐλάττωσιν τοῦ ἐδ. ε' ἀπὸ 16,611 εἰς δραχμὰς 4,169, ἐπρότεινε συγχρόνως νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τοῦ ἐδ. α. δραχμαί 1500, ἐξ ὧν 500 μὲν νὰ μετατεθῶσιν εἰς τὸ ἐδ. δ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, αἱ δὲ ὑπόλοιποι νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ ἐφεξῆς Κεφάλαιον Ε'. Μηδεμιᾶς δὲ ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον 2, τὸ ὅποιον, ὥπως ἐτροποποιήθη ἤδη, ἐλαττοῦται ἀπὸ δραχ. 22,141 εἰς δραχμὰς 8,669.

Ὁλόκληρον δὲ τὸ ποσὸν τοῦ κεφ. Δ'. ἀναβαίνει εἰς δραχμὰς 143,485.

Ἐπὶ τέλους ἀναγνωσθὲν καὶ τὸ κεφ. Ε'. ἄρθρ. 2 *περιθάλπει*, ὡς μὴ ὑπάρχοντος ἄρθρου 1, ἐγένετο δεκτὸν, προστεθεισῶν μόνον 1000 δραχμῶν, κατ' αἴτησιν τοῦ ὑπουργοῦ, ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ κεφαλαίῳ ἐρρέθη. Ὥστε τὸ ἄρθρον 2, ἐπομένως δὲ καὶ ὁλόκληρον τὸ κεφ. Ε'. ἀναβαίνουν εἰς δραχμὰς 9,000.

Τὸ ὅλκον δὲ ποσὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπελογίσθη εἰς δραχμὰς 1,561,239.

Ἐτέθη εἰτα, κατὰ πρότασιν τινός, εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ περὶ ἐκτελέσεως διαφόρων δημοφελῶν ἔργων καὶ ἰδρυμάτων ἐν Πύργῳ τῆς Ηλείας. Μηδεμιᾶς δὲ ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως, ἀνεγνωσθήσαν κατὰ σειράν τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 αὐτοῦ καὶ ἐγένοντο δεκτά, ὡς ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ σχεδίου. Ἐπὶ τοῦ τρίτου ἄρθρου ἀνεγνωσθῇ καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἐξῆς προσθήκη, ὡς ἐδ. β'. αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτῆς τὸ ἄρθρον ὁλόκληρον.

« Ἐκ τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 1 τεταρτημορίου δαπανηθήσονται κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τέσσαρες χιλιάδες δραχμῶν πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Δήμων Αστρίνων, Γιλένος καὶ Ὀλυμπίων περιλαμβανομένου τμήματος τῆς ἀπὸ Πύργου εἰς Καλάβρυτα ἐθνικῆς ὁδοῦ, καὶ τὴν γεφύρωσιν τοῦ ποταμοῦ Καρούτας ἢ Σιάσι ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν ἐπιτήρησιν τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, διοριζομένης παρὰ τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων τῶν εἰρημένων Δήμων. »

Κατόπιν ἐγένοντο δεκτά ἀνεῦ ἀντιρρήσεως καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα αὐτοῦ 4, 5 καὶ 6, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ὥπως ἐτροποποιήθη, ἔχον ὡς ἔπεται.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Άρθρον 1.

«Τὸ τεταρτημόριον τῆς προσόδου τῶν διὰ τῶν ἀπὸ 8 Αὐγούστου 1850 καὶ 22 Ἰουλίου 1855 νόμων περὶ αὐτοτέλειος λιμένος ἐν Κατακώλῳ ἐπιβληθέντων φόρων ἐπιτρέπεται νὰ δαπανᾷται κατ'ἔτος πρὸς ἐκτελέσειν δημοφελῶν ἔργων καὶ ἰδρυμάτων ἐν Πύργῳ πρωτεύουσῃ τῆς ἐπαρχίας Ηλείας.

Τὸ τεταρτημόριον τοῦτο ὁρίζεται, ὅπου ἐκ τῆς ὅλης ἐνικυσίας προσόδου τῶν φόρων ἐκπεσθῇ ἡ ἐν αὐτῇ περιλαμβανομένη τοιαύτη ἐκ τῆς φορολογίας τῶν προϊόντων τῶν ἐξαγομένων ἐκ τῆς περιφέρειας τοῦ εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν ἀνήκοντος δήμου Βώλακος, ἐπιτροπιζομένου καὶ αὐτῷ νὰ λαμβάνῃ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τὸ τέταρτον τῆς φορολογίας ταύτης.

Άρθρον 2.

Διὰ τοῦ τεταρτημορίου, προστεθειμένου εἰς αὐτὸ καὶ τῶν τυγνὺν κατ'ἔτος περισσευμάτων ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ δήμου, ἐκτελεσθήσονται τὰ ἐξῆς ἔργα.

α.) Ἡ ῥυμοτομία τῆς πόλεως Πύργου.

β.) Ἡ μετοχέτευσις ἐν αὐτῇ τοῦ ὑπεράνω τοῦ χωρίου Λαμπέτι ὕδατος.

γ.) Ἡ ἀνέγερσις σχολείων, δημοτικοῦ καταστήματος, ἀγορᾶς, στρατιῶνς χωροφυλακῆς καὶ δικαστηρίων.

Άρθρον 3.

Τὸ ἔργον τῆς ῥυμοτομίας τῆς πόλεως τάσσεται πρῶτον, τὴν δὲ ταξιν τῶν λοιπῶν ὁρίζει δι' ἡτιολογημένους πράξεις τοῦ τοῦ δημοτικῶν συμβουλίου Λετριναίων, ὑπ' ὅψιν πρὸς τοῦτο λαμβάνον τὰς μάλιον ἀναγκαίους ἀνάγκας τοῦ τόπου.

Ἐκ τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀ.θ. 1 τεταρτημορίου δαπανηθήσονται κατ'ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τέσσαρες χιλιάδες δραχμῶν πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῶν δήμων Λετρινῶν, Ὠλένης καὶ Ὀλυμπίων, περιλαμβανομένου τμήματος τῆς ἀπὸ Πύργου εἰς Καλάβρυτα ἐθνικῆς ὁδοῦ, καὶ τὴν γεφύρωσιν τοῦ ποταμοῦ Καραύτας ἢ Στάσι, ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν ἐπιτήρησιν τριμελοῦς ἐπιτροπῆς διοριζομένης παρὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ δήμων.

Τὰ εἰρημένα ἔργα ἐκτελεσθήσονται κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ἔργων κανονισμένα ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν ἐπιτήρησιν τῆς τὰ ἔργα τοῦ λιμένος Κατακώλου ἐφ' ἑρ. νομοθετικῆς ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὴν αὐτὴν τὴν τρόπον ἐκτελεσθήσονται καὶ τὰ ἐν τῷ δήμῳ

Βώλακος ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἥς δὲ μὲν μέλη ἐκλέγει τὸ δημοτικὸν αὐτοῦ συμβούλιον, ἐν δὲ διορίζει ἡ κυβερνήσις.

Άρθρον 4.

Πρὸς τὴν αὐτὴν τῆς ῥυμοτομίας σκοπὸν καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτοῦ παραχωρεῖται τὸ ἔδαφος τῶν παλαιῶν καὶ τῶν ἀποκλεισμένων ὁδῶν, μετασχηματιζόμενον εἰς οἰκοπέδα κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου Ἀθηνῶν Β. Διαταγμάτων τῶν ἀπὸ 9 Ἀπριλίου καὶ ἀπὸ 12 ᾠβρίου 1836, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐν Πύργῳ, ἐξαίρεται τῶν ἀ.θ. 6, 16 καὶ 23.

Άρθρον 5.

Ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 1 νέου δημοτικοῦ πόρου ἐνεργούνται αἱ ἀποζημιώσεις αἱ προκύπτουσι.

α.) Ἐκ τῆς καταδράσεως τῶν εἰς τὸ ἐγκειμένον διάγραμμα ῥυμοτομίας ἀντιθαλασσίων οἰκοδομῶν.

β.) Ἐκ τῆς καταλήψεως τῶν ιδιωτικῶν οἰκοπέδων καὶ γηπέδων, τὰ ὅποια κατὰ τὸ ἐγκειμένον διάγραμμα ῥυμοτομίας θέλουσι χρησιμεύειν εἰς ἀνέγερσιν δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν καταστημάτων.

γ.) Ἐκ τῆς εἰς ἔδαφος τοῦ δήμου ῥυμοτομίας κατὰ τὸ ἀρθρον 24 τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος καὶ

δ.) Ἐκ τῆς ἐπιβαρύνουσης τὸν δήμον ἀναλογίας πρὸς κατασκευὴν ὑπονόμων κατὰ τὴν ἀπὸ 11 ᾠβρίου 1856, ὑπ' ἀριθ. ΤΝΗ'. Νόμον.

Ὅλας τὰς λοιπὰς ἀποζημιώσεις καὶ δαπάνας καταβάλλουσιν εἰ παρόντι καὶ οἱ λοιποὶ δημόσιοι καὶ κάτοικοι Πύργου κατὰ τὸν ἀνωτέρω ΤΝΗ'. Νόμον, κατὰ τὴν περὶ ὁδοποιίας καὶ κατὰ τὰ ἀρθρα 22 καὶ 24 τοῦ προαναημενομένου διατάγματος τῆς 12 ᾠβρίου 1836.

Άρθρον 6.

Ἡ ἐκτίμησις τῶν προσλαμβανομένων γηπέδων καὶ οἰκοπέδων, κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 22 καὶ 24 τοῦ ἀπὸ 12 ᾠβρίου 1836 Β. Διατάγματος καὶ τὰς παραγράφους β' καὶ γ' τοῦ ἀνωτέρω ἀρθρου, γίνεται ἐπὶ τῇ ἐκτίμει τῆς ἀξίας, ἢν εἶλον ταῦτα πρὸ τῆς ῥυμοτομίας τῆς πόλεως.

Ἀρξάμενος δὲ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ περὶ ἐπιβολῆς φόρων πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος Κοιθίου νομοσχεδίου, ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν τὸ 1 αὐτοῦ ἀ.θ. 1. ἵτι τοῦ 2 ἀρθ. οὐ ἐπὶ τὸν κατ' αὐτοῦ ἀντιβῆσαι, συγχρόνως δὲ ἕτεροι ἐξήτουν τὴν ἀναβολὴν

τῆς συζήτησεως αὐτοῦ, ὅπως προῆλθε ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1866 νομοσχεδίου, ἄλλοι δὲ τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς συζήτησεως τοῦ ἀναγκωτικοῦ νομοσχεδίου. Ἐν τῷ μεσῷ δὲ τῶν ἀντιφατικῶν ἀπαιτήσεων, ὁ πρόεδρος πρότερον τὴν Βουλὴν, ὥς δι' ἀναστάσεως ἀπεφάνθη, ἵνα προῆλθε εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ φορολογικοῦ νόμου.

Ὅτε οὖν δὴ ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ὁμοῦ δὲ καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ διάφοροι τροπολογίαι. Ἀνεγινωσκόμενων δὲ ἐν τῷ μεταξύ τῶν διαφόρων τροπολογιῶν, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινεν ἵνα προῆλθε ἡ Βουλὴ κατὰ πρώτην εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ 2 ἁρτρου τοῦ Νομοσχεδίου πραγματευομένου περὶ τοῦ εἰς τίνας τοῦ Κράτους ἐπαρχίας ἰσχύος ὁ νόμος οὗτος, διότι, εἶπεν, εἶναι πρέπον καὶ λυτὴ κατὰ πρότερον τὸ ζήτημα, ἂν θὰ ἐφορμασθῶσιν οἱ φορολογικοὶ νόμοι τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὴν ἑπτάνησον, διότι ἄλλως, παραδεχόμενης τῆς Βουλῆς τὸ πρῶτον ἄρθρον, θὰ ἐπὶ πολλὴν κατὰ τὴν ἀνάγκη μεταβολὴν αὐτοῦ, ἐὰν τυχὸν ἡ Βουλὴ ἀπορρίψῃ ἢ τροποποιήσῃ τὸ δεύτερον.

Μετά τίνας δι' ἀντιρρήσεις, παραδεχθέντος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὴν πρότασιν τοῦ προλαλήσαντος, ἀνεγνώσθη τὸ 2 ἄρθρον ἔχον οὕτως:

Ἄρθρον 2.

«Κατὰ τὰς ἰονίους Νήσους ἰσχύουσιν οἱ φορολογικοὶ νόμοι.»

Λαβὼν δὲ τις τὸν λόγον εἰσήγαγε τὴν ἀπαίτησιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐφαρμογὴν ἀπάσης τοῦ Κράτους τῆς φορολογίας εἰς τὰς ἑπτὰ ἰονίους Νήσους μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν.

Ἀντιπρόεδρος δὲ τίνος, ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι τὰ μάλιστα σπουδαῖον, ὥς ἀρροῦν τὴν μεταβολὴν τῆς φορολογίας πολλῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους, καὶ προτείναντος τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως διὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν, ὅπως προετικαθεσθῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, διότι τὸ ζήτημα ἐπὶ πολλὴν ἤδη αἰωνιδίως, ἑτέρος ὑποστηρίζων τὴν ἀναβολὴν, προέβηκεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀναβάλλουσα τὸ ζήτημα ἔχει καθήκον νὰ συζητήσῃ κατὰ πρῶτον τὰ σχέδια τῆς ἐπὶ τῆς ἀπομειώσεως ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν ἐνετείλατο τὴν προκαταρκτικὴν λύσιν μεταξύ ἄλλων καὶ τοῦ φορολογικοῦ ζητήματος.

Ἐνταῦθα πολλῶν ἀντιλεγόντων εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ προλαλήσαντος, ἐπὶ τῇ προτάσει τινός, ἡ Βουλὴ παρεβλήθη ἀπλῶς τὴν ἀναβολὴν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἁρθρου.

Μετά ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 M. M.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκιδῆς,
Γ. Ἀντίπαρς.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4'.

τῆς 20 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραιῆς καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀναγγεῖλαντος τοῦ προέδρου, ὅτι ἡ διορισθεῖσα ἐκ μηχανικῶν ἐπιτροπὴ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπολογιστοῦ Παπαγεωργίου δημοσιευθέντος περὶ τῆς Κωπαίδος Διωνῆς φυλλαδίου, συνέταξε τὴν ἔκθεσιν, ἥτις τυπωθεῖσα διανεμήθη ἤδη πρὸς τοὺς κυρίους βουλευτάς, καὶ ὅτι ὁ ἐκπροσωπῶν τὴν ἐταιρίαν Ἰωάννης Που ἐπέβηκεν εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφορὰν κατὰ τοῦ εἰσυχθέντος περὶ φορολογίας τῶν σκωριῶν Λαυρίου Νομοσχεδίου, ἀνεκρινώθησαν τὰ ἑξῆς ἐγγράφα.

α.) Πρότασις Νόμου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Π. Β. Κωνσταντῆ περὶ τροποποιήσεως τῆς Στρατιωτικῆς Παιν. Νομοθεσίας.

β.) Ὁμοία ὑπὸ τοῦ Κ. Λεβιᾶδᾶ περὶ ἀλλαγῆς τῶν ἐν ἑπτάνησφι ὑπαλλήλων.

γ.) Ὁμοία περὶ συστάσεως Τελωνείου β' τάξεως ἐν τοῖς Μύλοις Ναυπλίου ὑπὸ Γ. Μπουκιδῆ.

δ.) Ὁμοία περὶ τῶν τίτλων τῶν κατόχων τῶν κατὰ τὸ 1826 ἐκποιθέντων ἐθνικῶν κτημάτων ὑπὸ Α. Θεοχάρη.

Ἐνταῦθα λαβὼν τις τὸν λόγον ὑπέμνησε τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς περὶ τυπώσεως τοῦ καταλόγου τῶν ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν δοθέντων βοηθημάτων.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ προέδρου, ὅτι διετάχθη ἤδη ἡ τύπωσις αὐτοῦ, ἤρξατο ἡ συζήτησις τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Ἀναγινωσθέντος ἐν πρώτοις τοῦ Κεφ. 1 προσωπικόν, ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ σειράν τὰ διάφορα ἄρθρα αὐτοῦ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐπίσης ἀναγινωσθέντα κατὰ σειράν ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ ἐπόμενα Κεφάλαια 2 προαί, 3 ὑλικόν, 4 λανθηρία, 5

καταστήματα καὶ 6 ἑξοδα *rouphleins*, ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀναγνωσθέντος εἶτα τοῦ Κεφαλ. 7 ἑξοδα ἐκπαιδεύσεως, ἐπρότεινε τις τὴν ἐλάττωσιν αὐτοῦ κατὰ τὸ ἤμισυ. Μηδεμίαν δὲ ἀντιρρήτως γενομένην, τὸ Κεφαλ. 7 ἐγένετο δεκτὸν μειωθὲν ἀπὸ 8,000 εἰς 4,000 δραχμὰς.

Ἀναγνωσθέντα κατόπιν κατὰ σειράν τὰ ἐπόμενα κεφάλαια 8, 9, 10 καὶ 11 ἐγένοντο δεκτά, ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐπομένως τὸ ὅλικον πρὸς τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ὑπολογίζεται εἰς δραχ. 1,477,686.

Προκειμένου εἶτα νὰ προβῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἐπρόταθ' ἡ διάλυσις τῆς συνεδριάσεως ἐπὶ τῷ τέλει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐπιούσαν ἢ συζήτησις ἀποκρουθεῖσα ὁμοῦ καὶ παρ' ἄλλων ἢ πρότασις αὕτη δὲν ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἐνταῦθα ἀναστάς τις, πρὸ πάντων, εἶπεν, ἡ Βουλὴ νὰ γνωρίζῃ, ἂν θὰ μείνῃ διαρκῶς εἰς ἀπαρτίαν μέχρι τῆς 9 τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου, ὅπως περὶ αὐτοῦ ἐντός τῆς προσημαίας ταύτης τὰ σπουδαία ἔργα, τὰ ὅποια περὶ αὐτῶν ἀντὶ ἐκ τῆς γνώσεως ταύτης ἐξαρτᾶται τὸ πέρας αὐτῶν φρονεῖ ἐν τούτοις, ὅτι ὁ πρόεδρος δεῖν νὰ λάβῃ ἐγγυσεις τινὰς αὐθορμητοῦς παρὰ τῶν βουλευτῶν, καὶ ὡς τοιαύτην πιστεῖται, ἵνα δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐκφρασθῇ ἕκαστος τῶν βουλευτῶν ἂν θὰ μείνῃ μέχρι τῆς λήξεως τῆς Συνόδου.

Τῆς γνώμης ταύτης ἀποδεχθεὶς καὶ παρ' ἄλλων, ἤρξατο, τῇ διαταγῇ τοῦ προέδρου, ἀναγινωσκόμενος ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, ἀλλ' ἐπειδὴ τινὲς ἤρξαντο νὰ ἐκφρασθῶσι καταπρατικῶς ἢ ἀποπρατικῶς, ἐγκατελείφθη ἡ ἀνάγνωσις αὐτοῦ.

Προκειμένου δὲ νὰ τεθῇ ὑπὸ συζήτησιν ὁ φορολογικὸς Νόμος, παρατήρησαν τινὲς, ὅτι εὐστοχώτερον εἶναι νὰ τεθῇ ὑπὸ συζήτησιν τὸ ζήτημα τῆς ἀφομοιώσεως, καθόσον, μὴ λυομένου τούτου προκαταρκτικῶς, δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ συζητήσῃ φορολογικὸν Νόμον, ὡς ἐγένετο καὶ προηέτι. Πρόκειται ὡς μακρὰ ἐπρόσθεσαν ἕτεροι, ταυτὰ νομοσχέδια λύνοντα ὀριστικῶς ἢ τὴν ἐν εἰναι, ἢ τὴν βαθμιαίαν ἀφομοίωσιν· δε προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν λύσιν τῆς ἀφομοιώσεως, ἦτις κατέστη τὸ δυσκολώτερον τῶν ζητημάτων, ἐν ᾧ εἶναι λίαν ἀπλοῦν.

Τὴν πρότασιν ταύτην ἀνέκρουσαν ἄλλοι εἰπόντες, ὅτι ἡ Βουλὴ δεῖν νὰ προβῇ εἰς τὸν φορολογικὸν Νόμον, καὶ ἀπ' αὐ-

λῦσει ἐκεῖ τὴν φορολογικὴν ἀφομοίωσιν, τότε νὰ προβῇ, ἐὰν ἔχῃ καιρὸν, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἀφομοιώσεως.

Ἄλλος τις παρατήρησας, ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἀσχυληθῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὰς πραραμονὰς τῆς λήξεως αὐτῆς λύουσα τοιαυτὰ ζητήματα, ἐπρότεινε νὰ ἀναβληθῇ ὅπως τὸ ζήτημα τῆς ἀφομοιώσεως δι' ἑτέραν σύνοδον τῆς Βουλῆς, διότι δὲν δύναται νὰ λυθῇ εἰς ὀλίγον χρονικὸν διάστημα χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ ἐκείνου.

Οὕτω δὲ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπάρξε μακρὰ, καὶ πολλὰ ἐρέθησαν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν τριῶν ὡς ἀνωτέρω ἐκφρασεῖων ἰδεῶν, ἐπὶ τέλους, κλειθεὶς τῆς συζητήσεως, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν δι' ἀναστάσεως ἢ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Κεφαλληνίας περὶ ἀναβολῆς τῆς ἀφομοιώσεως εἰς τὴν δευτέραν Σύνοδον, καὶ ἡ Βουλὴ δὲν παρεδίχθη αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα.

Ἀπαρριφθεὶς κατόπιν καὶ τῆς δευτέρας γνώμης, νὰ προβῇ δηλ. ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ φορολογικοῦ νόμου, ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις περὶ προτιμήσεως τῆς συζητήσεως τῆς ἀφομοιώσεως.

Κατὰ συνέπειαν, προκειμένου νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἀνάγνωσις τῶν νομοσχεδίων τῆς ἐπὶ τῆς ἀφομοιώσεως ἐπιτροπῆς, ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν ἡ περὶ γενικῆς καὶ πλήρους ἀφομοιώσεως πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας κ. Ζερβοῦ, ὡς σχέσιν ἔχουσα πρὸς τὰ εἰρημένα τῆς ἐπιτροπῆς νομοσχέδια.

Κατὰ τῆς προτάσεως ταύτης, ἀναγινωσθεῖσης, ὠμίλησαν πολλοὶ, ἰσχυρισθέντες, ὅτι ἡ τοιοῦτοτρόπως γενομένη ἀφομοίωσις εἴη ὡς ἀποτέλεσμα τὴν καταστροφὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους καὶ τὴν βλάβην πολλῶν συμφερόντων τῶν νήσων, περὶ ὧν πρόκειται, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη ἀποκρούει ἐν γένει τὰς ἐξαίρέσεις, τὰς ὁποίας καὶ αὕτη ἡ Συνέλευσις παρεδίχθη, καὶ ὅτι καὶ ἡ πορεία τῆς Βουλῆς δὲν εἶναι ὑπὲρ τῆς ἐξ ἐφόδου ἐφαρμογῆς τῆς νομοθεσίας ἀνευ μεταστάτικων νόμων, ἐπρότειναν δὲ ὅπως ἡ Βουλὴ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων τῆς ἐπιτροπῆς.

ὑπὲρ τῆς προτάσεως ὠμίλησαν ἄλλοι, ἰσχυρισθέντες, ὅτι τὴν γενικὴν ἀφομοίωσιν ἐπιθυμεῖ ὁ λαὸς τῆς Ἑπτανήσου καὶ ἀπερῆσαν αἱ ἀποράσεις τῆς ἰονίου Βουλῆς καὶ αἱ συνθήκαι, ὅτι ἡ μετὰ τὴν ἐγκαθιδρύσιν τοῦ Συντάγματος κατὰστάσις ἐν Ἑπτανήσῳ εἶναι ἐκνομος, καὶ ὅτι ἡ ἐξ ἐφόδου ἀφομοίωσις λύει εὐστόχωτερον τὸ περίπλοκον τοῦτο ζήτημα. Ἄλλος δὲ τις ἐπρότεινεν, ὅτι ὑπάρχονσι τινὲς ὁμοφρόνωντες αὐτῷ, οἵτινες διέχονται

μὲν τὴν καθόλου ἀφομοίωσιν, ἀλλ' ὑπὸ μόνον μίαν ἐξαίρεσιν, τὴν τῶν φορολογικῶν νόμων, καὶ τοῦτο διότι πείθεται εἰς τὴν ἀνάγκην τῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια ὡς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν ἐξέθηκεν ἄλλοτε ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπέβαλε δὲ πρὸς τοῦτο τὴν ἐφεξῆς εἰδικὴν πρότασιν·

« Ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου 1866 λαμβάνει ὑποχρεωτικὴν ἰσχύος εἰς τὰς ἰονίους νήσους ἢ ἐν τῇ λοιπῇ Βασιλείᾳ ἰσχύουσα νομοθεσία, ἐφαρμόζονται μόνον οἱ φορολογικαὶ νόμοι, ἀντὶ τῶν ὁποίων θέλουσιν ἰσχύει οἱ ἐν ταῖς νήσοις ἐκείναις ἰόντι· εἰς τὴν ἐξαίρεσιν δὲ ταύτην δὲν ὑπάγονται οἱ μετὰ τὴν ἑνωσὶν συνταχθέντες καὶ ψηφισθέντες φορολογικοὶ νόμοι ».

Κλεισθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ πρότασις τοῦ Θ. Ζερβού, ἔχουσα οὕτως.

Ἄρθρον 1.

« Ἡ Ἑλληνικὴ νομοθεσία ἰσχύει ἀνεξαίρετως καὶ ἐν ταῖς ἰονίαις νήσοις καὶ ἐξαρτήματα αὐτῶν ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1866, ἡ δὲ ἰόνιος νομοθεσία καταργεῖται αὐτοδικαίως τὴν 31 Μαρτίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. »

Ἐκ τῆς ψηφοφορίας δὲ ταύτης, γενομένης δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Π. Κωνσταντῶν καὶ Π. Γουζούασην, ἐξήχθη, κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν περὶ τῆς καθόλου ἀφομοίωσης διὰ ψήρων 61 κατὰ 59.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ

Θ. Ζερβού, ναὶ ἢ ὄχι; »

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Παναγ. Κυριακὸς	Ν
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος	Ν	Ἀριστ. Μπαλάνος	Ο
Αἰακὸς Λογιωτατίδης	Ν	Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ν
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	Ν	Ἀνδρίας Στράτος	Ν
Μιχ. Α. Καίρης	Ν	Δημ. Γρίβας	Ν
Ν. Π. Καίρης	Ν	Γ. Γεροθανάσης	Ν
Δημ. Τσόκρης	Ν	Π. Πετιμεζής	Ν
Α. Λαμπρινίδης	Ο	Εὐθ. Δεληγιάννης	Ν
Κωνστ. Μανουσάκης	Ο	Γ. Πλαπούτας	Ν
Ὀθων. Μακρυγιάννης	Ν	Α. Ἀντωνόπουλος	Ν
Περ. Ἀναρ. Πετράκης	Ο	Ἀθων. Γόνδικας	Ν
Δημ. Καλλιφρονάς	Ν	Χ. Σακελλαριάδης	Ν

Ἡλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ν	Τριαντ. Αἰζαρέτος	Ν
Α. Πατροπουλάκης	Ν	Κωνστ. Κυπριδῆς	Ο
Χρ. Μαστραπᾶς	Ν	Στ. Παδοῦδας	Ο
Ἰω. Σαράκας	Ν	Σοκράτης Κουρῆς	Ν
Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ο	Γεώργιος Μαρκοῦς	Ν
Γ. Ζουμπουλάκης	Ν	Θεόδωρος Ζερβός	Ν
Ἀντ. Σ. Μήτσας	Ν	Νικόλαος Καρύδης	Ν
Π. Γουζούασης	Ο	Νικ. Παγκράτης	Ν
Δημ. Τσιτσάρας	Ν	Πολ. Κωνσταντῆς	Ν
Γεώργιος Ἀποστολίδης	Ν	Θεόδωρος Ῥωμάιος	Ν
Δημ. Ζώτος	Ν	Νικ. Λούδρος	Ν
Πάνος Μανωλίδης	Ν	Γερ. Μαυρογιάννης	Ο
Κ. Λομβάρδος	Ο	Νικ. Γεωργακάτος	Ν
Α. Πατέλλης	Ο	Α. Ἀννινός	Ο
Σ. Λεονταράκης	Ο	Α. Τσουγανάτος	Ο
Ἰω. Πλαίσιας	Ο	Γεράσ. Αντύπας	Ο
Ἄνδρ. Γ. Φωσκάδης	Ο	Ἀντώνιος Ζερβός	Ο
Λυκούργος Κρεττηνίτης	Ο	Γεώργιος Φλωριάς	Ο
Στέρ. Στεφανόπουλος	Ο	Γ. Ἰακωβάτος	Ο
Χ. Στεριάπουλος	Ο	Χ. Ἰακωβάτος	Ο
Ἀλ. Βιλαέτης	Ο	Γ. Λεβιθαδᾶς	Ν
Ἀλέκος Ἀγρόλος	Ο	Ἀναστ. Δημητριάδης	Ν
Λουκάς Κατσίνας	Ο	Ἄνδρ. Νοταρᾶς	Ν
Ἀναγν. Δημητρίου	Ο	Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ο
Πέτρος Ζάνος	Ο	Ἰω. Γ. Ἰωάννου	Ν
Ἰωάννης Πλατσανός	Ο	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ο
Σπυρ. Μαλασπίνας	Ο	Γεώργιος Ἀρώνης	Ο
Κωνστ. Πεταλᾶς	Ν	Εὐμανουὴλ Κοντολέων	Ο
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	Ο	Κοσμάς Πανάρετος	Ο
Ἰωάννης Ζαίμης	Ο	Δημ. Βροντίσης	Ν
Σωτ. Πετιμεζᾶς	Ν	Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	Ν
Λεων. Πετιμεζᾶς	Ν	Σπ. Παπαδόπουλος	Ν
Ἀνδ. Οἰκονομόπουλος	Ο	Δημ. Παπανικολάου	Ν
Ἰω. Παπαδόπουλος	Ν	Ἰω. Βαλασόπουλος	Ο
Ἰωάννης Φλέσσας	Ο	Σπ. Σπηλιωτάκης	Ν
Περ. Μαυρομιχάλης	Ν	Σπ. Κοπανίτης	Ν
Γ. Περίωτης	Ο	Ἰω. Α. Κορριωτάκης	Ν
Κωνστ. Δημητριάδης	Ο	Αν. Κορριωτάκης	Ν
Ἀλ. Κοντόσταυλος	Ο	Γεώργιος Λάμπας	Ο
Ἰω. Μπαλάρας	Ο	Βασίλειος Α. Σπυρόπουλος	Ν

Ἄλ. Σταματοπούλος	N	Δημ. Μακρῆς	O
Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης . .		Εὐθύμιος Κεχαγιάς	O
Γεράσι. Σέρβος	O	Λουκάς Καρκαβάνος	O
Δημήτριος Τσακόπουλος		Σπυρ. Κρεμεζῆς	
Δημήτριος Παπαλουκάς	O	Α. Ρηγόπουλος	
Γεώργιος Μπουκίδης		Μ. Ρούφος	O
Χρήστος Α. Χρηστόπουλος . .		Α. Μπουκαούρης	N
Βασ. Δημητρακόπουλος	N	Θάνος Κανακάρης	O
Ἀναγ. Σταυρόπουλος		Ἄθαν. Μησυρλῆς	
Σπυρ. Οἰκονομιδῆς		Κωνστ. Δαρειώτης	O
Ἀθανάσιος Σινανιώτης	O	Ἰω. Δουλίδης	N
Ἀσπμ. Ζακουνίτης	O	Κωνστ. Μελαχρινός	N
Ξενοφών Λογοθέτης	N	Γεώργιος Μπουμπουλῆς	N
Ἰωάννης Ἀλιζίου	N	Δημ. Θεοχάρης	N
Ἐπ. Δεληγιώργης	N	Κωνστ. Πλατὺς	N
Χαρίλαος Τρικούρης	O	Ἀχιλλεὺς Μεταξᾶς	O
Ἀλέξ. Κουμουνοδούρος	O	Μιλτιάδης Κανάρης	
Περ. Μπούτος	O	Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	
Π. Καλαμαριώτης	O	Ματθαῖος Γιαννουλῆς	O
Ἰω. Προβελέγιος		Σωτ. Σωτηρόπουλος	O
Π. Μοδιός	O	Ἀθ. Γρηγοριάδης	
Ἀριστείδης Ῥαυτόπουλος . .		Τσίκος Μαυροειδῆς	
Ἐμ. Ναυπλιώτης		Β. Σκαλτσάδης	
Ν. Κονταράτος	N	Δ. Βότταρης	
Ν. Φαρμάκης	N	Σπυρ. Κασιμάνας	
Ἰω. Πρωτοπαπᾶς	N	Σταμ. Κοριζῆς	
Ν. Καναβός	N	Δημ. Βουλγαρῆς	
Γρ. Ψηλάντης		Ἀθανάσιος Μιαούλης	
Κωνστ. Εὐθυμιόπουλος	N	Ἀνδρέας Κουντουριώτης	
Τηλ. Ραυκῆς	N	Τασ. Πλέπας	
Κίμων Χριστοδούλου		Ἀθ. Χατζόπουλος	
Ἀντών. Α. Μαυρομιχάλης . . .	N	Δ. Τσιριμώκος	N
Ἰω. Κατσάκος	O	Δ. Χατζίσκος	O
Π. Λεωτσάκος	O	Δ. Κριεζιώτης	
Ἀ. Α. Κουμουνοδουράκης . . .	O	Ν. Βουδούρης	O
Χ. Χριστόπουλος	O	Λύγ. Ἀβέρωφ	O
Χ. Κανελλόπουλος	N	Κωνστ. Κανάρης	
Κ. Οἰκονομόπουλος	O	Δημ. Βαλαμυάνος	N

Προκειμένου δὲ νὰ τεθῇ εἰς συζήτησιν ἡ ἀνωτέρω πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων Σ. Πετιμεζᾶ, ἐπρότεινέ τις ἐκ

δευτέρου τὴν ἀναβολὴν, ὡς παρελθούσης τῆς ὥρας, ἀλλὰ καὶ ἐκ δευτέρου ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν περὶ ἀναβολῆς τῆς συζήτησεως διὰ τὴν ἐπιούσαν.

Τὴν ὑπὸ συζήτησιν διὰ τεθείσαν πρότασιν ἀντέκρουσαν τινές, εἰπόντες, ὅτι, εἰάν γένηται δεκτικὴ, ἀποκρούει οὐ μόνον ἄλλας ἐξαιρέσεις, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς περὶ ἐκτελέσεως τῶν νόμων μεταβατικὰς διατάξεις, ἀνευ τῶν ὁποίων ἡ ἀφομοίωσις εἶναι ἀνεκτέλεστος, ἐν ᾧ ἡ ἐπιτροπὴ προσέλαβε διὰ τῶν σχεδίων τῆς πάσης τὰς περιπτώσεις ἄλλως τε δὲ ἡ ὑπὸ συζήτησιν πρότασις διαφέρει μόνον ἀπὸ τοῦ ἀρθροῦ τοῦ νομοσχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς καθ' ὅσον οὐδεμίαν ἄλλην ἐξαιρέσιν παραδέχεται παρὰ τὴν τροπολογικὴν.

Οἱ ὑποστηρίζοντες δὲ τὴν πρότασιν ἐξέθηκαν, ὅτι καὶ αὐτοὶ δὲν ἀποκρούουσι τὰς μεταβατικὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ μόνον τὰς ἐξαιρέσεις θέλουσι νὰ ἀποκλείσωσι, καὶ διὰ τοῦτο τὴν πρότασιν θεωροῦσιν ὡς τροπολογίαν τοῦ 1 ἀρθροῦ τοῦ νομοσχεδίου.

Ἐνταῦθα παρελθὼν τις ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ βήματος δῆλωσιν ἔγγραφον ὑπογεγραμμένην κατ' αὐτοῦ τε καὶ ἑτέρου τινός, δι' ἧς ἐκθιτοῦσι τοὺς λόγους, δι' οὓς κηρύττονται ἐναντίον εἰς τὴν ἀφομοίωσιν, ὡς ἤδη ἐκτελεῖται αὐτὴ, κατέθηκε δὲ αὐτὴν εἰς τὸ πρυθραεῖον.

Ἐνταῦθα, συνεννοηθέντων πρὸς ἀλλήλους τῶν διαφωνούντων ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς τροπολογίας τοῦ 1 ἀρθροῦ τοῦ νομοσχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς, ἐτέθη αὐτὴ εἰς ψηφοφορίαν ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὸ λεκτικόν. Ἐκ ταύτης δὲ, γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τοῖς ψηφολέκταις Θ. Κανακάρην καὶ Σ. Πετιμεζᾶν, προέκυψε, κατὰ τὸ ᾧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων διὰ ψήφων 59 κατὰ 57.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ

Σ. Πετιμεζᾶ, καὶ ἡ ὅχι ;»

Κωνστ. Θεοδώρου	N	Μιχ. Α. Καίρης	N
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος		Ν. Π. Καίρης	N
Αἰακὸς Λογιωτατίδης		Δημ. Τσόκρης	N
Ἀναγ. Γιαννουλίδης	N	Α. Λαμπρινίδης	

Κωνστ. Μανουσάκης	Ο	Πέτρος Ζάνος	
Θων. Μακρυγιάννης	Ν	Ιωάννης Βλαδιάνος	
Περ. Άναρ. Πετράκης	Ο	Σπυρ. Μαλασπίνας	
Δημ. Καλλιφρονάς	Ο	Κωνστ. Πεταλάς	Ο
Παναγ. Κυριακός	Ν	Άνας. Μιχαλόπουλος	Ο
Άριστ. Μπαλάνος	Ο	Ιωάννης Ζαΐμης	
Σπυρ. Καραϊζιάκης		Σωτ. Πετιμεζής	Ν
Ανδρέας Στράτος	Ν	Λεων. Πετιμεζής	Ν
Δημήτριος Γρίδας	Ν	Ανδ. Οικονομούπουλος	
Γ. Γεροθανάτης	Ν	Ιω. Παπαδόπουλος	Ν
Παν. Πετιμεζής		Ιωάννης Φιέσσας	
Εύθ. Δελιγιάννης		Περ. Μαυρομιγάλης	Ν
Γ. Πλαπούτας		Γ. Περίωτης	
Α. Αντωνόπουλος		Κωνστ. Δημητριάδης	
Αθαν. Γόνδικης		Αλ. Κοντόσταλος	Ο
Χ. Σακελλαριάδης	Ν	Ιω. Μπαλάφας	Ο
Ήλίας Β. Μαυρομιγάλης	Ο	Τριαντ. Αζαρέτος	Ο
Α. Πετροπουλάκης	Ν	Κωνσ. Κυπιάδης	Ο
Χρ. Μαστραπιάς	Ν	Στ. Παδόσης	
Ιω. Σαφάκης	Ν	Σωκράτης Κουρής	
Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ο	Γεώργιος Μαρκοράς	
Γ. Ζουμπουλάκης	Ν	Θεόδωρος Ζερβός	Ν
Αντ. Σ. Μήτσας	Ν	Νικόλαος Καρύδης	Ν
Π. Γουλούσας	Ν	Νικ. Παγκράτης	Ν
Δημ. Τσιτσάρας		Πολ. Κωνσταντάς	Ν
Γεώργιος Αποστολίδης		Θεόδωρος Ρωμαιοίς	Ν
Πάνος Μανωλίδης	Ν	Νικ. Λεϊβός	Ν
Δημ. Ζώτος	Ν	Περ. Μαυρογιάννης	Ο
Κ. Λομβάδης	Ο	Νικ. Γεωργακάτος	
Α. Πατέλλης	Ο	Α. Άννης	Ο
Σ. Λεονταράκης	Ο	Α. Τσιγγανιάτος	Ο
Ιω. Πλαίσας		Γεράς. Αντύπας	Ο
Ανδρ. Γ. Φωσκάκης	Ο	Αντώνιος Ζερβός	Ο
Λυκούργος Κρεστενίτης	Ο	Γεώργιος Φλωριάς	Ο
Στέφ. Στεφανόπουλος	Ο	Γ. Ίακωβάτος	Ο
Χ. Στεριόπουλος		Χ. Ίακωβάτος	Ο
Αλ. Βιλαέτης		Γ. Λεϊοδάς	Ν
Αλέκος Άχυλος	Ο	Άναστ. Δημητριάδης	
Λουκάς Κατσίνης		Ανδρ. Νοταράς	Ο
Άναγ. Δημητρίου		Εύθ. Κανελλόπουλος	Ο

Ιω. Γ. Ιωάννου	Ν	Ν. Καναβός	Ν
Εύστ. Οικονομόπουλος	Ο	Ν. Φαρμάκης	Ν
Κρημ. Πανάριτος	Ο	Ι. Πρωτοπαπᾶς	Ν
Εμμανουήλ Κοντολέων	Ο	Κωνστ. Εὐθυμίουπουλος	Ν
Γεώργιος Αρώνης	Ο	Τηλέμ. Ρούκας	Ν
Δημ. Προτίσης		Κίμων Χριστοδούλου	
Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	Ν	Αντών. Α. Μαυρομιγάλης	Ν
Σπ. Παπαδόπουλος		Ιω. Κατσάκης	Ο
Α. Παπανικολάου	Ν	Π. Λεωτσάκος	
Ιω. Βαλασσοπούλος	Ο	Α. Κουμουνοράκης	Ο
Σπ. Σπηλιωτάκης		Χ. Χρηστόπουλος	Ο
Σπ. Κοπανίτσας		Χ. Κανελλόπουλος	Ν
Ιω. Α. Κορριωτάκης		Κ. Οικονομούπουλος	Ο
Αναστ. Κορριωτάκης		Δημ. Μαρκής	Ο
Γεώργιος Λάμπας	Ο	Ευθύμιος Κεχαγιάς	Ο
Βασίλειος Α. Σπυρόπουλος	Ν	Λουκάς Καραϊωάννης	Ο
Αριστοτέλης Βαλαωρίτης		Σπυρ. Κριμαζής	
Γεράς. Σέρβος	Ο	Α. Ρηγάπουλος	
Αλ. Σταματόπουλος	Ν	Μπενιζέλος Ρούφος	
Δημ. Τσαμπόπουλος		Α. Μπουκασούρας	Ν
Δημ. Παπαλουκάς	Ν	Θάνος Κανακάρης	Ο
Γεωργιος Μπουκίδης		Αθαν. Μπουρλής	
Χρήστοι Α. Χρηστόπουλος		Κωνστ. Δαρελιώτης	Ο
Βασ. Δημητριάδης	Ν	Ιω. Δουλιβής	Ν
Άναγ. Σπυρόπουλος		Κωνστ. Μελαχρινός	Ν
Σπυρ. Οικονομίδης		Γεώργιος Μπουμπουλής	Ν
Αθανάσιος Σιανιώτης	Ν	Δημ. Θεογάρης	Ν
Ασημ. Ζατουνίτης	Ο	Κωνστ. Πλάτης	Ν
Ξενοφών Λογοθέτης	Ν	Αχιλλεύς Ματαξάς	Ο
Ιωάννης Αλεξίου	Ν	Μιλτιάδης Κανάρης	
Έπ. Δελιγεωργής	Ν	Ιάκωβος Παξιμάδης	
Χαρίλαος Τρικούπης	Ο	Μιχαήλ Γεωργιάδης	Ο
Αλέξανδρος Κουμουνοδούρος	Ο	Σωτ. Σωτηρόπουλος	Ο
Περ. Μπούτος	Ο	Αθ. Γρηγοριάδης	
Π. Καλαμαριώτης		Τάσος Μαυροειδής	
Ιω. Προβελέγιος	Ο	Β. Σκαλτσόδημος	Ο
Π. Μοδινός	Ο	Α. Βότσαρης	
Αριστέλης Ξαυτοπούλος		Σταμ. Κορίνης	
Εμ. Ναυπλιώτης	Ο	Σπυρ. Καραϊωάννης	
Ν. Κονταράτος	Ν	Δημήτριος Βούλαρης	

Ἀθανάσιος Μισούλης	Δημ. Κριεζιώτης
Ἀνδρέας Κουντουριώτης	Ν. Βουδούρης
Ἀθ. Χατζόπουλος	Λυγ. Ἀβεραιφ
Τασ. Πλέσσας	Κωνστ. Κανάρης
Δ. Τσιριμώκος	Δημ. Βαλαδάνης
Δ. Χατζίσκος	

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4^Α.

Τῆς 21 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς ἐγγράφια:

α) Διάφοροι τροπολογίαι τοῦ βουλευτοῦ Κεφαλληνίας ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων τῆς ἀφομοιώσεως.

β) Ἀναφορά διαφόρων ιδιοκτητῶν τῆς πρωτευούσης ζητούντων τὴν κατάργησιν τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν νόμου ὡς καταθλιπτικοῦ.

γ) Τροπολογία ὑπὸ Γ. Σέρβου ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ δικαστικῆς διαίρεσεως τῆς Ἑπτανήσου.

δ) Πρότασις νόμου περὶ κυρώσεως τῶν περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ναυτικῶν νόμων ἐν Ἑπτανήσῳ ἐκδοθέντων διαταγμάτων.

Παραπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι οὐδεμία εἰσέτι σκέψις ἐγένετο περὶ τῆς προτάσεως περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν. Ἐπειδὴ δὲ φρονεῖ, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἀρχίσῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν παροῦσαν Σύνοδον τὴν συζήτησιν ἐπὶ ἐνὸς σχεδίου, ἵνα ἐκπληρωθῇ οὕτως ἡ διάταξις τοῦ Συντάγματος, προτείνει ὅπως παραγγελθῇ ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπῇ νὰ συντάξῃ ἐν σχέδιον, ἐφ' οὗ ἡ Βουλὴ νὰ στηριχθῇ. Ἀπαντήσαντος δὲ τινος τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι αὕτη ἔχει καθήκον νὰ ἐκφράζῃ γνώμην ἐπὶ τῶν παραπεμπόμενων παρὰ τῆς Βουλῆς νομοσχεδίων, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ συντάτῃ ἰδία νομοσχεδία, ἐκίνησεν ἕτερος, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ

ἔχει καθήκον νὰ συντάξῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, ἵνα διευκολύνῃ τὴν Βουλὴν.

Ἐπε-εγκόντος ἑτέρου, ὅτι ἐν τῷ προκειμένῳ ζητήματι κυρίως τὴν πρωτοβουλίαν πρέπει νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις εἰσάγουσα εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νόμου, ἀπάντησεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι ὑπάρχουσιν ὑποβιβλημένα δύο ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδία, τὰ ὁποῖα καὶ ἐνεγράφησαν ἤδη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, κατὰ τὴν ἡμέραν δὲ τῆς συζητήσεως δύναται ἕκαστος νὰ ἐκφράσῃ τὰς ἰδέας του.

Ἀγγεληθέντος ὕστερον, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτης τῶν νομοσχεδίων τῆς ἐπὶ τῆς ἀφομοιώσεως ἐπιτροπῆς, ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ περὶ ἀφομοιώσεως νομοσχεδίου, ἐφ' οὗ λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὴν μεταβολὴν τῆς ὀριζομένης πρῆσεως ἀπὸ 1 *Ιουλίου* εἰς 1 *Ἀπριλίου*, διότι, εἰπεν, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης θέλουν εἰσαχθῇ καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ νόμοι τοῦ Κράτους.

Ἐπὶ-ερχεν ἕτερος, ὅτι εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου πρέπει νὰ προσέξῃ ἡ Βουλὴ μήπως ἐν τῇ ὁρμῇ τῆς καταστρέφῃ κεκτημένα δικαιώματα καὶ σπουδαία συμφέροντα, κυρίως δὲ μήπως περιπλέξῃ εἰς τοιοῦτον τρόπον τὰς σχέσεις τῆς ἐκεί κοινοῦς, ὥστε νὰ ἐπέλθῃ αἰφνιδίως τὸ χάος. Διὰ ταῦτα θεωρεῖ ὀρθὸν ἵνα ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ προσδιορισθῶσιν οὐ μόνον οἱ καταργούμενοι καὶ μὴ καταργούμενοι νόμοι, ἀλλὰ καὶ οἱ ἤδη εἰσαγόμενοι, οἵτινες δεόν νὰ δημοσιευθῶσι πλήρεις πρὸς γνῶσιν τοῦ λαοῦ τῆς Ἑπτανήσου. Ἐκτός δὲ τούτων, ἐπειδὴ νομίζει, εἰπεν, ὅτι πρέπει νὰ δοθῇ καιρὸς ὅσον ἐνδέχεται ἱκανὸς εἰς πάσαις τῆς τάξεως τῆς κοινωνίας τῶν ἐπτά νήσων ἵνα ἐκμελετήσῃσι τοὺς νόμους αὐτοὺς ἐν καιρῷ τῶν διακρίπων, νὰ τεθῇ ὡς προέσμία ἡ 1 Σεπτεμβρίου ἀντὶ τῆς 1 *Ιουλίου* ἐντεῦθεν θεωρεῖ ἀπαλειπέν τὸ δεύτερον μέρος τοῦ 1 ἄρθρου τούτου ἀπὸ τὰς λέξεις *ὁρίζεται ὡς* μέχρι τοῦτος τοῦ 1 ἄρθρου, καὶ προτείνει τὴν ἀπαλειψίν αὐτοῦ πρὸς ἐκασφάλισιν τοῦ ὀρισμένου χρόνου ὅπως, ὡς ὀρέθη, λαβῇ καιρὸν ὃ ἐκεῖ κόσμος καὶ μελετήσας κατανοήσῃ τοὺς ἑλλ. Νόμους, καὶ ταῦτα πάντα ἵνα μὴ ἡ οὕτω δὴ ἐσπευσμένως γινόμενη ἀφομοίωσις γεννήσῃ εἰς τὰς νήσους παρὰ πονα καὶ προκαλέσῃ δυσχερίαν.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι οὐδέποτε ἡ Ἑλλὰς διενόηθη νὰ ἀρτῇ παρὰ πονα εἰς τοὺς μετ' αὐτῆς αὐθορμητῶς προσελθόντας ἀδελφοὺς τῆς, εἰς ἐναντίας πάντες εἶναι ἤδη πεπεισμένοι, ὅτι ἡ ἀφομοίωσις ἐπιζητεῖται παρὰ τοῦ Ἑπτανησιακοῦ λαοῦ, καὶ ὅτι τε-

λουμένη θέλει φέρει εύαρέστα αποτελέσματα, και εύαρέτως θέλει γίνει δεκτή. Και ώς πρός, μὲν τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἀνατραπευμένων ἢ μὴ νόμων δὲν εἶναι καιρὸς νὰ γίνῃ λόγος εἰς τὸ 1 ἄρθρον, διότι τὰ ἐπόμενα ποιοῦσι περὶ τούτων καὶ ἄλλων ἐξαιρέσεων. Εἰς πρὸς δὲ τὴν προθεσίαν ἢ ἐπιτροπὴν δὲν ἐπιμένει, ἢ δὲ Βουλὴ δύναται νὰ πράξῃ ὅ,τι βούλεται.

Κατόπιν ἐλάβον καὶ ἄλλοι τὸν λόγον ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν ἐκτεθεισῶν ἐνοστάσεων, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς ἐπρότερον νὰ μεταβληθῇ ἡ προθεσμία διὰ τὴν 1 Νοεμβρίου· ἐπὶ τέλους ἐτέθησαν εἰς ψήφοφορίαν αἱ διαφοροὶ τροπολογίαι τοῦ ἁρθροῦ οἷον αἱ περὶ μεταβολῆς τῆς προθεσμίας καὶ περὶ προσδιορισμοῦ εἰς τὸ 1 ἄρθρον τῶν ἀκυρωθεσμένων ὡς καὶ τῶν εἰσαχθεσμένων νόμων, καὶ ἀπερρίφθησαν παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ μὲν κατόπιν τῆς ἄλλης. Ἀπερρίφθη δὲ καὶ τῆς περὶ ἀπαλείψεως τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ ἁρθροῦ προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας, ἐγένετο δὲ ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ ἄρθρον 1 ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 2 ἁρθροῦ, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρίτεινε τὴν ὁλοσχερῇ ἀπάλειψιν αὐτοῦ διὰ τὸν λόγον, ὅτι ὁ ἰόνιος ἀστυκὸς Κώδικς εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τὸν τόπον ἐκείνον, πρὸ πάντων δὲ διότι τὴν κατάργησιν αὐτοῦ ἀπῆτει ἡ Ἐπτανήσος πρὸ πολλῶν ἐτῶν, καὶ πολλὰς πρὸς τοῦτο συνέστησεν ἐπιτροπὰς ἐκ νομοφυλῶν, γυναικοδοτησαντιν ὑπὲρ τῆς καταργήσεως· ἐκτὸς δὲ τούτου τὸ δίκαιον τῆς ἰσότητος απαιτεῖ ὥπως πάσαι αἱ ἐπαρχίαι διέπονται ὑπ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πολιτικοῦ νόμου.

Ἀπῆντησεν ἕτερος, ὅτι ὁ προαγορεύσας ἔχει ἐσφαλμέναις πληροφορίας ὡς πρὸς τὴν ιδιότητα τοῦ ἰονίου Ἀστυκοῦ Κώδικος. Ἀρ' οὐ δὲ διὰ μακρῶν κατόπιν ὁ ἀγορεύων ἐζήτησε συγκριτικῶς τὰ διάφορα μέρη τῶν ἐν Ἐπτανήσῳ καὶ ἐν τῇ προῃν Ἑλλάδι ἰσχυουσῶν ἀστυκῶν διατάξεων, ἦλθεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ ἰόνιος Ἀστυκὸς Κώδικς εἶναι κρεῖττων τῶν εἰς τὸ λοιπὸν κράτος ἰσχυουσῶν Βυζαντινῶν διατάξεων.

Προσθέντων δὲ τινων, ὅτι οὐδὲν ζημιούται τὸ ἔθνος, ἐὰν ἀρεθῇ εἰς πλήρη ἰσχύν ἅπας ὁ Ἀστυκὸς Κώδικς μέχρις οὐ συνταχθῇ νέος γενικός δι' ὅπαν τὸ Κράτος, ἐπαμένως προτεινάντων νὰ ἀπαλειφθῶσιν ἀπὸ τοῦ ἁρθροῦ αἱ λέξεις αἱ κατηγόρουσαι μέχρι τῆς λέξεως τοῦ Βασιλείου, ἦτοι τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ ἁρθροῦ, ἐκνήχθη περαιωμένη ἡ συζήτησις.

Ἐτέθη κατὰ συνέπειαν εἰς ψήφοφορίαν α) ἡ πρότασις περὶ ἀπαλείψεως τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ ἁρθροῦ, ἥτις δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς, μὴ ἀναστάσεως. Ἐπίσης δὲ ἀναστάσεως

ἀπερρίφθη καὶ ἡ περὶ ὁλοσχεροῦς ἀπαλείψεως τοῦ ἁρθροῦ τούτου πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Κυνοῦρίας, ἐγένετο δὲ δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς ἐπιτροπῆς, προστεθείσης μόνον τῆς λέξεως αὐτῇ μετὰ τὰς λέξεις διατηροῦσι δὲ προσωρινῶς.

Ἐνταῦθα ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐγένοντο δεκταὶ δι' ἀναστάσεως ὡς ἐδάφια τοῦ ἁρθροῦ 2 αἱ ἐξῆς προσθήκαι, ὑπὸ τινων ἐκ τῶν βουλευτῶν Κερκύρας ὑποβληθείσαι· ἔχουσι δὲ οὕτως.

«Αἱ διατάξεις τοῦ ἰονίου νόμου περὶ ἐκτιμῆσεως τοῦ ἐλαίου· κάρπου καταργοῦνται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς δικονομίας, αἱ δὲ περὶ προσωπικῆς κρατήσεως διατάξεις τῆς αὐτῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐφαρμόζονται καὶ ἐν Ἐπτανήσῳ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.»

«Αἱ περὶ ἐπανελεύσεως τῶν κτημάτων διατάξεις τοῦ ἰονικοῦ Κώδικος ἀναστέλλονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἑλληνικοῦ Ἀστυκοῦ Κώδικος.»

«Οἱ παρὰ τὰς διατάξεις τῆς Ἑλλην. πολιτ. δικονομίας ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Ἐπτανήσου ἤδη κρατούμενοι ἀπολύονται πάραυτα.»

Ἀνεγνώσθησαν εἴτα τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ σχεδίου καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν, ἀπερρίφθεισης τῆς προτάσεως τινὸς περὶ ἀπαλείψεως τοῦ 4 ἁρθροῦ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀναδρομικὴν δύναμιν λαμβάνουσα ἡ Πολιτ. Δικονομία ἐπὶ τῶν κατασχέσεων καὶ πλειστηριασμῶν.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 7 ἁρθροῦ, ἐπρότειναν τινὲς τὴν ἀπάλειψιν αὐτοῦ ὡς καθιεροῦντος μεγίστην διαφορὰν μετὰ τῆς ἐκκλησίας ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Κράτους, ὅπερ δυνατόν νὰ γεννᾷ σκάνδαλα καὶ δυσχερεῖς εἰς τὸ μέλλον. Ὑποστηριζάντων δὲ ἄλλων τὸ ἄρθρον, ὅπως μὴ κλονισθῶσιν αἱ προλήψεις τοῦ λαοῦ τῆς Ἐπτανήσου, τρίτου δὲ τινος ἰσχυρισθέντος, ὅτι τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ ἐλευθερία ἐκάστης ἐπαρχίας νὰ φρονῇ ἐκκλησιαστικῶς ὥπως αὐτὴ βούληται, ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου, πασιδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν ἀπάλειψιν τοῦ 7 ἁρθροῦ τοῦ σχεδίου, ὅπερ ὥριζε τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἐπισκόπων.

Ἀνεγνώσθησαν κατόπι· τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 8, 9, 10, 11, 12, 13 καὶ κατὰ σειράν ἕκαστον ἐγένοντο δεκτὰ δι' ἀναστάσεως, ὅπως ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ, μεταβληθέντα δὲ, μετὰ τὴν ἀπάλειψιν τοῦ 7 ἁρθροῦ, εἰς 7, 8, 9, 10, 11 καὶ 12.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ 14, γενομένου ἤδη 13, ἐπροτάθη ὑπὸ τινος

τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἡ ὁλοσχερὴ ἀπάλειψις τοῦ 3 ἐδ' αὐτοῦ· μετὰ τὴν ἀπάλειψιν δὲ ταύτην, ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον ὅπως ἐτροποποιήθη.

Ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ ἄνευ ἀντιρρήσεως τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 15, 16, 17, 18 καὶ 19 τοῦ σχεδίου γενόμενα ἤδη 14, 15, 16, 17 καὶ 18, ὅπως ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ, ἀπαλειφθεῖσαν μόνον ἐκ τοῦ ἁρθρου 17 τῶν λέξεων *συντηρηστικῶν φυλακῶν*.

Τεθέντος δὲ τοῦ ἁρθρου 20, ἤδη μεταβληθέντος εἰς 19, ἀνεγνώσθη τροπολογία τῆς τοῦ Βουλευτοῦ Ἰθάκης Κ. Πατάλα, δι' ἧς προτείνεται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς πρὸ δεκαετίας ἐξασκούντας τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὑποδικηγόρου ἐν Ἑπτανήσῳ νὰ ἐξετάζωνται κατὰ τὰ νενομισμένα εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον καὶ λαμβάνωσι τὴν ἀδείαν τοῦ δικηγόρου.

Ἡ πρότασις αὕτη ἀποκρουθεῖσα, ἀπέρριφθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, μὴ ἀναστάσης, ἐγένετο δὲ κατὰ συνέπειαν δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 21 γενόμενον ἤδη 20, μὴ γενομένης δεκτῆς τῆς τροπολογίας ἐνὸς τῶν βουλευτῶν Κορινθίας, καθ' ἣν ἀπαιτεῖτο διπλωμα ἀπὸ τοῦ μετερχομένου τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ, φαρμακικοῦ καὶ μαίας.

Κατόπιν συναρμολογηθὲν καὶ ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ σύνολον τοῦ ψηφισθέντος νομοσχεδίου, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ἀρμοδιώσεως.

Ἄρθρον 1. Ἀπὸ τῆς 1 ἰουλίου 1866, καὶ πλὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁριζομένων ἐξαιρέσεων, λαμβάνει υποχρεωτικὴν ἰσχὺν ἐν ταῖς Ἰονίαις Νήσοις ἢ ἐν τῷ λοιπῷ Βασιλείῳ κατεμένη νομοθεσία, καὶ παύει ἰσχύουσα ἡ νομοθεσία τοῦ πρώην Ἠνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων Νήσων. Δύναται ὅμως νὰ ἐνεργηθῇ ἡ εἰσαγωγή τῶν Νόμων καὶ πρὸ τῆς τεταγμένης προεσιμίας δια Β. Διαταγμάτων, ἅπερ θέλουσιν ἐκάστοτε ὁρίζει τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῆς υποχρεωτικῆς αὐτῶν ἰσχύος. Ὁ χρόνος οὗτος δὲν δύναται νὰ ᾖαι βραχυτέρος τοῦ ἐνὸς τοῦλάχιστον μηνὸς ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ἀστυκοῦ Νόμου τοῦ Βασιλείου δημοσιεύσεως τῶν Διαταγμάτων, μεθ' ὧν θέλουσι δημοσιεῖσθαι καὶ οἱ εἰσαχθησόμενοι Νόμοι.

Ἄρθρον 2. Τοῦ ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1835 Β. Διατάγματος περὶ πολιτικοῦ Νόμου δὲν θέλει ἐπεκταθῇ ἡ ἰσχὺς εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους, διατηροῦσι δὲ προσωρινῶς αὐτόθι τὸ κύρος αἱ

διατάξεις τοῦ Ἰονίου Ἀστυκοῦ Κώδικος, αἱ κανονίζονται ἀντικείμενα, περὶ ὧν δὲν προνοοῦσιν οἱ λοιποὶ Νόμοι τοῦ Βασιλείου.

Αἱ διατάξεις τοῦ Ἰονίου νόμου περὶ ἐκτιμήσεως τοῦ ἐλασι-κάρπου καταργοῦνται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτικῆς Διοικουσίας, αἱ δὲ περὶ προσωπικῆς κρατήσεως διατάξεις τῆς αὐτῆς Πολιτικῆς Διοικουσίας ἐφαρμόζονται καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ περὶ ἐπανελεύσεως τῶν κτημάτων διατάξεις τοῦ Ἰονίου κώδικος ἀναστέλλονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἀστυκοῦ Κώδικος.

Οἱ παρὰ τὰς διατάξεις τῆς ἑλληνικῆς Πολιτικῆς Διοικουσίας ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Ἑπτανήσου ἤδη κρατούμενοι ἀπολύονται πάραυτα.

Ἄρθρον 3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων β'. τιμήματος τοῦ α. βιβλίου τοῦ Ἀστυκοῦ Νόμου καὶ τοῦ ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου 1830 ψηφίσματος περὶ διαθηκῶν δὲν θέλει ἐπεκταθῇ εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους· διατηροῦσι δὲ προσωρινῶς τὸ κύρος αἱ καίμεναι περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων καὶ περὶ διαθηκῶν διατάξεις.

Ἄρθρον 4. Ἐπὶ ἀπαιτήσεων προερχομένων ἐκ δανείων συναφθέντων πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς Πολιτικῆς Διοικουσίας δὲν θέλει ἰσχύει ἐν ταῖς Ἰονίαις Νήσοις ἡ διάταξις τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1836 περὶ κατασχέσεως καὶ πλειστηρίσεως τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων Β. Διατάγματος, ἀλλὰ τηροῦσι τὸ κύρος αἱ ὑφιστάμεναι αὐτόθι ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν καὶ κατακύρωσιν διατάξεις.

Ἄρθρον 5. Διὰ Β. Διατάγματος κανονισθῆσονται τὰ περὶ τῶν διατῶν, αἵτινες ᾗθελον εἰσθαι ἐκκερμεῖς, καθ' ὅν χρόνον κατὰ τὸν παρόντα Νόμον λάθωσιν ἰσχὺν αἱ εἰσαγόμεναι διοικουσίαι.

Ἄρθρον 6. Αἱ διαδικασίαι περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως, αἱ ἀρχαίμεναι πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς Πολιτικῆς Διοικουσίας, διακπεραιούνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Ἰονίου Διοικουσίας.

Ἄρθρον 7. Οἱ περὶ ἐπιβολῆς φόρων Νόμοι τοῦ Βασιλείου, ὅσοι δὲν εἰσάχθησαν ἢ εἰσαχθῶσιν εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους δι' ἐιδικῶν Νόμων, δὲν θέλουσιν ἰσχύει αὐτόθι. Ἀντ' αὐτῶν δὲ θέλουσιν ἰσχύει προσωρινῶς οἱ φορολογικοὶ Νόμοι τοῦ πρώην Ἠνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων Νήσων, ἐάν δὲν ἠκυρώθησαν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐτροποποιήσων ὑπὸ τῶν εἰδικῶν Νόμων.

Ἄρθρον 8. Οἱ περὶ δημοτικῆς φορολογίας νόμοι τοῦ Βασιλείου

λαμβάνουσιν υποχρεωτικήν ισχύν ἐν ταῖς Ἰονίαις Νήσοις μετὰ π-ριλευτὴν ὅσῃ κινῶν ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ὀφείλουσι νὰ ψηφίσωσι τοῖς δημοτικοῖς προϋπολογισμοῦς ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης.

Ἄρθρον 7. Τὰ περὶ ἀλατὸς νῦν κείμενα ἐν ταῖς Ἰονίαις Νήσοις θέλουσι διατηρηθῆ, ὡς ἔχουσιν, ἕως οὗ ληθῇ εἰδικὴ περὶ αὐτῶν νομοθετικὴ πρόοσις.

Ἄρθρον 10. Μέχρι τῆς παραλεύσεως τῆς ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 8 τεταγμένης προθεσμίας διατηροῦσι προσωρινῶς τὸ κύρος ἐν ταῖς Ἰονίαις Νήσοις αἱ νῦν κείμεναι αὐτοῖσι περὶ ἐπιχωρίων προσόδων διατάξεις, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τοὺς πρὸς ἀραιοποιεῖν τῆς νομοθεσίας τῶν Ἰονίων Νήσων ἐκδοθέντας καὶ ἐκλυθησμένους νόμους.

Ἄρθρον 11. Ἀφ' οὗ χρόνου λάθωσιν υποχρεωτικὴν ισχύν οἱ περὶ δημοτικῆς φορολογίας νόμοι τοῦ Βασιλείου καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν νόμων περὶ τῆς κατὰ δήμους διανομῆς τῆς ἐπιχωρίου περιουσίας τῶν νήσων, ἡ διύκτισις τῆς περιουσίας ἐκάστης νήσου ἀνατίθεται εἰς ἐπιτροπὴν συγκαείμενὴν ἐκ τῶσων μελῶν, ὅσοι εἰς τὴν οὖ συνιστῶντες ἐκάστην νήσον ὀφείλουσι.

Ἄρθρον 12. Ἐκαστὸν δημοτικὸν συμβούλιον ἐκλέγει εἴτε ἐντὸς τῶν ἰδίων αὐτοῦ μελῶν, εἴτε ἐκτός, ἐπιτροπὴν τοῦ δήμου ὡς μέλος τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπῆς.

Ὁ προϊστάμενος τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς εἶναι πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 13. Τὰ ἐκ τῆς περιουσίας ἐκάστης νήσου εἰσοδήματα διανεμονται εἰς τοὺς δήμους αὐτῆς ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἐκάστου, ἀφ' οὗ προηγούμενης ἀφαιρεθῶσι.

1) Τὰ ἐξ ὅδα τῆς διοικήσεως καὶ εἰσπραξέως.

2) Τὰ πρὸς συντήρησιν τῶν ναυοκομείων, πλὴν τοῦ ἐν Κερκύρῃ ναυοκομείου, ἐξ ὅδα.

Ἄρθρον 14. Αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ἐκάστου δήμου ὀφείλουσι τῇ αἰτῇ-ει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 ἐπιτροπῆς νὰ ἐκτελῶσι πάσας τὰς απαιτούμενας πράξεις εἰς τὴν διοίκησιν καὶ ἐπιμελείαν τῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειας αὐτοῦ κειμένων ἐγγχωρίων κτεμάτων.

Ἄρθρον 15. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται εἰς τὸ εἰκὸν δημοτικὸν συμβούλιον ἑρσεις ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς κοινοποιήσεως, ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν, ὅστις ἀποφασίζει ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν.

Ἄρθρον 16. Οἱ νόμοι τοῦ πρώτου Ἰνωμένου Κράτους τῶν Ἰονίων Νήσων, δι' ὧν ἐληργήθησαν εἰς εἰσείκτας εἰδικὰ δικαιώματα, διατηροῦσι τὸ κύρος ἐν ταῖς Ἰονίαις Νήσοις.

Ἄρθρον 17. Οἱ περὶ ὁδοποιΐαι, περὶ φρενοκομείου, περὶ πτωχοκομείου, περὶ ἐνέχυροδανειστηρίου, περὶ ἐξοικονομικῶν Τραπεζῶν καὶ ἄλλων ταιούτων ἰδρυμάτων ὕριστάμενοι ἐν ταῖς Ἰονίαις Νήσοις νόμοι καὶ κανονισμοὶ δὲν καταργοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 18. Οἱ παρὰ τῆς Ἰονίας δικαστηρίους δικηγόροι διατηροῦσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των.

Οἱ Προεδροὶ τῶν δικαστηρίων θέλουσιν ὑποβάλλει πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου κατάλογον τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς δικαιοδοσίας τῶν κεκτημένων τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγόρου, ὅπως ἐκδοθῶσι τὰ περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν Β. Δικηγόρων.

Ἄρθρον 19. Οἱ μέχρι τοῦδε ἐξασκούντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὑποδικηγόρου ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ καρίστανται ὡς συνήγοροι ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικείων καὶ πταισματοδικείων εἰς πολιτικὰς καὶ ποινικὰς ὑποθέσεις, καὶ ἂν παρὰ τοῖς δικαστηρίοις ταῦτοις ὑπάρχῃσι διωρισμένοι πλείονες τῶν τεσσάρων δικηγόροι.

Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου οἱ πρόεδροι τῶν δικαστηρίων θέλουσιν ὑποβάλλει κατάλογον τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς δικαιοδοσίας τῶν ὑποδικηγόρων πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, ὅπως θέλει ἀναγνωρίσει αὐτοὺς.

Ἄρθρον 20. Οἱ ἐν ταῖς Ἰονίαις Νήσοις ἱατροὶ, φαρμακοποιοὶ καὶ αἱ μάγειροι, διατηροῦσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των.

Οἱ προϊστάμενοι τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν θέλουσιν ὑποβάλλει πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργείων, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, κατάλογον τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς δικαιοδοσίας τῶν κεκτημένων τὸ δικαίωμα τοῦ μετέρχεσθαι τὰ ἐπαγγέλματα ταῦτα ὅπως ἀρμοδίως ἀναγνωρισθῶσι. »

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγεῖλαι ὡς πρῶτον ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 7 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΓΕΩ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκίδης,
Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'.

Τῆς 22 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γινομένης τῆς Βουλῆς περί τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτερίνης καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκρινώθησαν τὰ ἐξῆς ἔγγραφα.

α.) Πρότασις Νόμου παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν περί συνοικισμῶν καὶ ἀποικιῶν.

β.) Ὁμοίᾳ τοῦ Βουλευτοῦ Δ. Παπανικολάου περί προικοδοτήσεως τοῦ δήμου Βρασιῶν τῆς ἐπαρχίης Κυνουρίας.

γ.) Ἀναφορά τοῦ ἱατροῦ Ι. Πύρα καὶ τῆς εἰς τὸ ἐθνικὸν τυπογραφεῖον ὡρεῖαν τυπώσεως τοῦ περὶ ἱατροδικαστικῆς συγγραμματος του.

Ἐπὶ τῆς τελευταίας ταύτης ἀναφορᾶς λαθόντες τινὲς τὸν λόγον ἐξητήσαντο νὰ μὴ παραπεμφθῇ αὐτὴ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν ἀλλὰ νὰ διαταγῇ ἀπ' οὐθείας ἡ τύπωσις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος συγγραμματος, ὡς ὠφελίμου. Ἐπικολοθεθέντων δὲ ἄλλων τὸν κανονισμόν, ἡ Βουλὴ παρέπεμψε τὰ ἀνωτέρω ἀνακοινωθέντα ἔγγραφα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ.

Παρελθὼν εἰτα ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κατέθεκε Νομοσχέδιον περί παραχωρήσεως εἰς τὸν δῆμον Ἐρμουπόλεως 4 στρεμμάτων παραλίων γαιῶν μετ' ἀναλόγου μέρους ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς κατασκευὴν Ναυπηγείου, ἐζητήσατο δὲ νὰ κηρυχθῇ κατεπείγον καὶ νὰ τεθῇ εἰς πρώτην συζήτησιν.

Μηδερμίας δὲ ἀντιρρήσεως γενομένης, ἀνεγνώσθη εἰς πρώτην συζήτησιν τὸ εἰρημένον Νομοσχέδιον καὶ ἐγένετο δεκτὴν αὐτοῦ ἀντιρρήσεως.

Ἐπαναλαβὼν κατόπιν ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι, ἐπειδὴ πρόκειται, κατὰ τὸν ἐπιψηφισθέντα ἤδη περί ἀφομοιώσεως Νόμον, νὰ δημοσιευθῶν εἰς τὴν ἑπτάνησον ἅπαντες οἱ ἐν Ἑλλάδι ἱσχύοντες Νόμοι, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκτυπωθῇ ἐκ νέου πᾶσα ἡ Νομοθεσία τοῦ Κράτους ἐκτὸς ἐκείνων, ἐννοεῖται, τῶν νόμων, οἵτινες κηρυχθέντες ὑπὸ μεταγενεστέρων πρὸς τοῦτο εἰς ἀπαιτοῦνται δραχμαὶ 27,000 περίπου, καὶ ταύτων παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ χορηγήσῃ τὴν πίστωσιν εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Μετά τινος δὲ παρατηρήσεως περί ἐκτυπώσεως ἀπάσης τῆς Νομοθεσίας καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀκυρωθέντων Νόμων καὶ ἀντιπαρατηρήσεως ἄλλων περί τοῦ ἐναντίου, ἡ Βουλὴ, ἐρωτή-

θεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου, παρεδέχθη τὴν προσθήκην εἰς τὸ ἀρθρον 2 τοῦ Κεφ. 12 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργ. τῶν Οἰκονομικῶν «ἐξοδα Τυπογραφείων» δραχμῶν 27,000 πρὸς ἐκτύπωσιν τῆς ἐν ἰσχύϊ Νομοθεσίας.

Ἐξαίτησάμενος δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ἵνα τεθῇ ὑπὸ συζήτησιν τὸ περί παραχωρήσεως εἰς τὴν ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν ἐνὸς ἐν Κερκλληνίᾳ ἀμφισβητουμένου κτιρίου νομοσχεδίου, ὡς κατεπείγον, ἄλλων δὲ τινῶν ζητούντων νὰ προτιμωθῶσιν καὶ ἄλλαι ἐκκρεμῆς καὶ ὅριοι πρότασις ἐκ τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἐγγεγραμμένων, ἡ Βουλὴ, ἀναβαλοῦσα τὴν συζήτησιν παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου μετὰ τὸν προϋπολογισμόν καὶ τὸν φορολογικὸν Νόμον, προσέδωκε εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Οὕτω δὲ ἀναγνωσθέντος τοῦ Κεφαλαίου 1, λαθὼν τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι, καὶ τοι μὴ ἀγνοῶν τὸν σκοπὸν, ἔνικα τοῦ ὑπολοίπου ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐκαινοτόμησεν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἀνά γείρας προϋπολογισμοῦ, οὐχ' ἔττον φρονεῖ, ὅτι ἡ καινοτομία αὕτη οὐδὲν ἔχει τὸ πρακτικὸν ὄφελος, οὐδὲ ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιδιωκομένης ἐξελέγξεως ἐπιτυγχάνεται, διότι τὸ μυστήριον τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου δὲν εὐρίσκεται διὰ τοῦ μέτρου τούτου, ἀλλ' ἐπιτυγχάνεται ὅταν τις μεταρρυθμίσῃ τὴν ὑπάρχουσαν ὀργανικὴν καὶ λογιστικὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι τὴν καινοτομίαν ταύτην ἐπέτερον, οὐ μόνον διότι ἐνόμιζεν, ὅτι ἐκπληροῖ τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως, ἀλλὰ καὶ διότι φρονεῖ, ὅτι διὰ ταύτης δύναται νὰ βεληθῇ ἡ χρεὶς ἐκάστου κεφαλαίου καὶ ἀρθρου καὶ νὰ ἀρθῶσι τὰ μέχρι τοῦδε συμβαίνοντα ἐν τῷ Στρατῷ ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ λογιστικοῦ Νόμου, ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι ἡ οἰκονομικὴ διαχείρησις τοῦ στρατοῦ εἶναι ἀρίστη, αἱ δαπάναι αὐτοῦ δὲν εἶναι ἐξωγκωμέναι, ὡς πολλοὶ νομίζουσιν, ἐξ ἐναντίας εἶναι κατὰ πολὺ ἡλαττωμέναι σχετικῶς πρὸς τὰ λοιπὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη, καὶ ὅτι οὐδὲν μυστήριον ὑποχρύπτεται εἰς τὴν λογιστικὴν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν.

Ἐπολαβόντος ἑτέρου, ὅτι ἀπορεῖ πῶς τινὲς ἀνεδέχθησαν τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ στρατοῦ, ὃν οὐδεὶς καταγόρηκε, καὶ ἐκθέσαντος, ὅτι ἐὰν διωργανθῶντο καὶ μεταρρυθμιζόντο οἱ καταστατικοὶ Νόμοι καὶ ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία τοῦ στρατοῦ, οὗτος ἤθελεν εὐρίσκεισθαι εἰς ἀχμαῖαν κατάστασιν, προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι, καὶ τοι ἀφ' ἐνὸς λιποδύμενος διὰ τὸ ἐξωγκωμένον ποσόν, ὅπερ ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τοῦ στρατοῦ διατίθεται, ἀφ' ἑτέρου, ἔχων ὑπ'

ἄψιν του τὸν προορισμὸν καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ, παντάπασιν
δὲν μεμφέμοιρε, ὅν δὲ μόνον ἐπιζητεῖ λαβῶν τὸν λόγον, τοῦτο
δὲ εἶναι νὰ ὁμοιωθῇ ῥητῶς εἰς τὸ τέλος τοῦ προϋπολογισμοῦ,
ὅτι οἱ ὑπεράριθμοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ ἀξιωματικοὶ θέλουν με-
ταβῆ εἰς τὰς ἐπαρχίας πρὸς διοργανώσιν καὶ ἐκγύμνασιν τῆς
ἐθνοφυλακῆς, ἥτις κεῖται ὑν παρελθελήν. Διὰ τοῦ τρόπου τού-
του καὶ οἱ ὑπεράριθμοι θαυματοποροὶ θέλουν εὖρε ἀσχολίαν ἁξίαν
ἐαυτῶν, ὅπως μὴ περιφερωῦνται εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν ἀργοί,
καὶ ἡ ἐθνοφυλακὴ τάχιστα θὰ φθάσει εἰς τὸν βαθμὸν, ὃν τὸ ἔθνος
ἐπιθυμεῖ, χάριν τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν Ἑλληνισμοῦ.

Ἰππάρχων ἄλλος, ὅτι ὡς μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς ὀφείλει νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ἡ ὑποβληθεῖσα ἐκθεσις εἶναι κατωτέρα τῶν προσδοκῶν τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ ἔθνους, διότι δι' αὐτῆς οὔτε σπουδαίας οικονομίας ἐδείξαν, οὔτε ιδέας περὶ διοργανώσεως ἢ μεταρρυθμίσεως ᾗ δυνήθησαν νὰ ἐπιφέρωσι, διότι ὁ παραχωρηθεὶς αὐτοῖς χρόνος ἐνεκα τῶν γεγονότων ἦτο λίαν βραχύς. Ἐν τούτοις ἔχει καθήκον νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ σκεφθῇ λίαν σπουδαίως περὶ τοῦ στρατοῦ καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς θεραπείας τῶν πληγῶν του, διότι οἱ κίνδυνοι ἐκ τῆς ὀλιγορίας εἰναι προφανεῖς καὶ ἀνυπολόγιστοι. Ταῦτα δὲ λέγων εἶναι μακρὰν τοῦ νὰ αἰτιωθῇ τὸ αἶσθημα τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ὅμως καὶ τὰ ἐλάχιστα παράπονα, μὴ θεραπευόμενα, δύνανται νὰ ἀποδῶσιν ἐπικίνδυνα εἰς τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἔθνους καὶ εἰς τὰς ἐλευθερίας του.

Μετά τινες δὲ καὶ ἄλλας παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ προκατεινένου, ἐγένετο δεχτὸν τὸ 1 ἄρθρον, *μισθὸς ἀξιωματικῶν*, ὑπὸ τῆς ἐξῆς τροποποιήσεως α) ἀπιδρασίση ἵνα ἐξαλειφθῇ ὑφ' ὧν ὅλων τῶν βαθμοφόρων τῶν τμημάτων τοῦ ὑπουργείου τὸ διακρίνον ἑκα-
στον βαθμοφόρον ὅπλον β) ὠρίσθῃ ὡς ὑπαρξιστῆς τοῦ ὑπουρ-
γοῦ εἰς *λοχαγὸς ἀορίστως* σύζησεως τῆς πιστώσεως διὰ τὴν
μισθοδοσίαν αὐτοῦ ἀπὸ 3000 εἰς 3600 γ) εἰς τὸ τμήμα τοῦ
πυροβολικοῦ ἀντὶ *ταγματάρχης* ἐτέθη *λοχαγός*, ἐλαττωθέντος
τοῦ ποσοῦ τῆς μισθοδοσίας του ἀπὸ 5160 εἰς 3600, ἐπίσης
δὲ ἀντὶ *λοχαγός* πυροβολικοῦ δ' *τάξεως*, ἐτέθη *ὑπολοχαγός*,
ἐλαττωθείσης καὶ τῆς μισθοδοσίας του ἀπὸ 2880 εἰς δρ. 2160.
Ἐπομένως τὸ ὅλκον ποσὸν τοῦ ἁρθροῦ 1 ὑπελογίσθη εἰς ἄραχ-
μας 78,360

ἀναγνώσθην δὲ ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 2, *μαθήσιν ἐπα-*
ξιωματικῶν, ὡς ἔχει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Ἐπομένως ὁ ὅκλη-
ρον τὸ ποσὸν τοῦ Κεφ. 1 ἀναβαίνει εἰς δραγμὰ, . . . 87.762

Αναγνωσθέντα κατόπιν κατὰ σειράν τὰ ἐπόμενα Κεφάλαια 2, 3, 4, 5 καὶ 6 ἐγένοντο δικτά, ὡς σημεῖονται ἐν τῇ προϋπολογισμῷ, ἀπορρίψεως τῶν ἐπ' αὐτῶν γνωμῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Λαγνισθέντος δὲ τοῦ 7, *κλάδοι ὑπηρεσίας*, ἐτέθη ὑπὸ συν-
τάτῃσιν τὸ 1 ἄθρον αὐτοῦ μισθὸς ἀθροισματικῶν. Ἐπὶ τῶν δια-
φόρων αὐτοῦ ἐδαφίων πολλοὶ ἔλαβον τὸν λόγον ἐπιφέροντες
παραιτηρήσεις, μέλει δὲ τι τῆς ἐπιτροπῆς ἐπρότεινε νὰ προστεθῇ
μὲν ἀνάλογος δαπάνη διὰ τὴν προσθήκην εἰς τὸ φρουραρχεῖον
Ἀθηνῶν ἐνὸς ταγματάρχου χάριν τῆς ὑπηρεσίας, νὰ καταργηθῇ
δὲ τὸ ἀναθεωρητικὸν Στρατοδικεῖον ὡς περιττόν. Τὰς προτά-
σεις ταύτας ἀντέκρουσαν ἄλλοι, εἰς τῶν ὁποίων ἐπρότεινε νὰ
προστεθῇ εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος στρατοδικεῖον ὁ κατὰ λάθος
παραλειφθεὶς Βασ. ἐπιτροπος.

Επί τέλους ἡ Βουλὴ, μὴ παραδεχθεῖσα οὐδὲ τὰς γνώμας τῆς ἐπιτροπῆς, οὐδὲ τὰς προτάσεις τῶν προχγορευσάντων, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Κεφ. 7 ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ μὲ τὴν προσθήκην μόνον δραχμῶν 5640, ἐτησίαν μισθοδοσίαν ἐνὸς ἀντισυνταγματάρχου τῶν γεν. ἐπιτελῶν, ὡς Βασ. ἐπιτρόπου εἰς τὸ ἀναθεωρητικὸν στρατοδικεῖον, καὶ μὲ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως ὑπαπεμειληγῆς διὰ τῶν λέξεων ταγματάρχου διαιτουτῆς τῆς καίτρικῆς ἀποθήκης. Κατὰ συνέπειαν τὸ ἄρθρον τοῦτο ᾠζήθη ἀπὸ δραχ. 286,330 εἰς δρ. 291,970. Ἐπίσης ἐγένετο δικτὺν καὶ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Κεφ. 7, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐνταῦθα, γενναίως παρὰ τινος τῆς προτάσεως περὶ διαλύσεως τῆς συνεδρέσεως, διὰ τὸν λόγον, ὅτι παρῆλθεν ἡ ὥρα, ὁ Προεδρὴς ἀναβιβάσας τὴν συγκαταθεσὶς τῆς Βουλῆς, τὴν ἐξακολούθησεν διὰ τὴν ἐπισύσταν, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 Μ.Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουχίδης,
Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 47.

Τῆς 23 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρως γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώ-
σθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ανεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς ἔγγραφα·

α) Πρότασις Νόμου ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Ν. Παπαμιχαλοπούλου περὶ ἐπιβολῆς φόρου εἰς τὰ θεωρεῖα τοῦ Θεάτρου.

β) Ὁμοίᾳ ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Α. Θεοχάρη περὶ δασῶν.

γ) Ἀναφορά Ν. Στρατηγοπούλου περὶ τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου.

δ) Ὁμοίᾳ ὑπὸ Ν. Λαμπρινοπούλου συνιστῶντος εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περὶ ἀμνηστίας ζήτημα.

Παραπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἀρξαμένου εἰτα τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἀνεγνώσθη τὸ Κεφ. 8 Στρατιωτικῆς ἑκπαίδευσις. Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 1 Στρατιωτικῆς Σχολῆς λαβὼν τις τὸν λόγον, ἀφοῦ κατέκρινε τὸν νέον ὀργανισμόν τῆς σχολῆς ὡς ἀκατάλληλον, παρέστησεν, ὅτι ὁ πρῶτος ὑπουργὸς δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ καταργήσῃ διὰ διατάγματος τὸν παλαιὸν ὀργανισμόν, ὅστις εἶπε ἔστιν Νόμος, παρενόμησε δὲ σφετερισθεὶς Νομοθετικὴν ἐξουσίαν, διότι μετέβαλεν ὁρισμένους διατάξεις ἐπεχούσας τόπον Νόμου, καὶ διὰ διατάξεως τινὸς τοῦ νέου Κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς ἐπέτρεψε τὴν βαθμολόγησιν μαθητῶν, μὴ ἐξεληθόντων ἤδη, ῥητικῶς δὲ ἰσχυρίσθη, ὅτι ἐπρόβλεψαν 8 μαθηταὶ εἰς ἀνθυπασπιστὰς ἐπὶ ἐλαβὴ αὐτῶν τῶν ἰδίων. Διὰ ταῦτα, καταγγέλλων τὴν παρανομίαν ταύτην τοῦ πρῶτου ὑπουργοῦ, προτείνει, εἰπὼν, εἰς τὴν Βουλὴν α) νὰ συστήσῃ ἐπιτροπὴν ἐξεταστικὴν τῶν πραγμάτων καὶ β) νὰ ἀπαλείψῃ τὴν ὑπὲρ τῶν 8 ἀνθυπασπιστῶν σημειουμένην πίστιν ὡς παρανόμον.

Ἀντίειπεν ἕτερος, ὅτι οἱ ἀνθυπασπισταὶ οὗτοι δὲν ἐπιδιδόνουσι παντάπασιν τὸ κατὰστημα, διότι ἐδίδκαν ἤδη ἀπολυτήριους ἐξετάσεις, μένουσι δὲ ἐκεῖ προσωρινῶς τελειοποιούμενοι εἰς τὰ μαθήματα τῶν. Ὡς πρὸς τὸν νέον ὀργανισμόν ἰσχυρίσθη, ὅτι εἶναι τελειότερος τοῦ παλαιοῦ, ὡς συνταχθεὶς ἐπὶ τῇ ἐξέσει τῶν Νόμων τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Γαλλίας. Ὡς πρὸς τὴν παρανομίαν τοῦ ὑπουργοῦ, περὶ ἧς ὁ προσαγορευόμενος ἐλάλησεν, εἰπὼν, ὅτι δύναται μὲν νὰ ᾖ ἐλαττωματικὸς ὁ ὀργανισμὸς, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς ἐπραξεν ἐν τῷ δικαίωμάτι του.

Ἐπαναλαβόντος δὲ τοῦ προλαλήσαντος, ὅτι ἐπιμένει λέγων, ὅτι ὁ πρῶτος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν παρηγόησε καὶ ἡ Βουλὴ ἔχει καθήκον νὰ ὑπερασπίσῃ τοὺς παραβιασθέντας Νόμους καὶ αὐστηρὸν νὰ δώσῃ μάθημα εἰς τοὺς παρανομούντας ὑπουργοὺς συνιστῶσα ἐπιτροπὴν, δι' ἧς νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν, ἀντίειπεν ἕτερος, ὅτι οὐδεμίᾳ παρανομίᾳ ὑφίσταται ἐν

τῷ προκειμένῳ ζητήματι, διότι ὁ παλαιὸς ὀργανισμὸς ἦτον προσωρινὸς καὶ ἐν αὐτῷ περιεῖχε τὴν προσωρινότητα, δικαίως δὲ ὁ ὑπουργὸς μεταρρυθμίσεν αὐτόν, καὶ ὅτι ἡ βαθμολογία τῶν 8 ἀνθυπασπιστῶν δὲν εἶναι παρανομία, διότι οὗτοι θεωροῦνται ὡς ἀποφοιτήσαντες καὶ ἀπολυθέντες.

Προκειμένου δὲ νὰ τεθῇ εἰς ψήφισιν ἡ περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ τοῦ Καλαβρύτων, ἐγένετο ἐνστάσις, ὅτι ἐν τῇ προτάσει ταύτῃ ὑπολαμβάνει κατηγορητήριον κατὰ τοῦ πρῶτου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ ὅτι δὲν δύναται νὰ ψήφισθῃ ἀποζητητί. Εἰπόντων δὲ τινῶν, ὅτι δέον νὰ σταλῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτροπὴν, ἄλλων δὲ ἰσχυρισθέντων νὰ ὑβρισθῇ ἡμέρα πρὸς συζήτησιν τῆς, καὶ ἄλλων ἀξιούντων νὰ παραπεμφθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ, ἡ Βουλὴ ἀπεράνθη ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τῆς προτάσεως ταύτης μετὰ τὸν προϋπολογισμόν, τὸν φορολογικὸν Νόμον καὶ τὸ περὶ σκωριῶν τοῦ Λαυρίου νομοσχέδιον.

Τεθείσα εἰτα εἰς ψήφισιν ἡ περὶ ἀπαλείψεως τῆς πιστώσεως τῶν 8 ἀνθυπασπιστῶν δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς μὴ ἀναστάσης. Ἐγένετο δὲ δεκτὸν τὸ ἀρθρον 1 ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, προστεθέντων μόνον α) κατὰ μὲν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἐνὸς καθηγητοῦ τῆς κατωτέρας μαθηματικῆς σχολῆς 1 τάξις μὲ δραχμὰς 340 κατὰ μῆνα, ἥτοι ἐτησίως δρ. 4080· β) κατὰ πρότασιν τινῶν, ἐνὸς ἱατροῦ 1 τάξις, ἀντὶ ὑπιατροῦ, ἥτοι αὐξήσεως ἐτησίᾳ δραχ. 1,200, καὶ ἀφαιρεθέντων α) τοῦ διδασκάλου τῆς Καλλιγραφίας, ἥτοι πιστώσεως δραχμῶν 1,440 ἐτησίως· β) 18 ὑποτρόφων, ἐκ τῶν 30 ὑπαρχόντων, ὅπως κατὰ τὸ ἀρχαῖον καταστατικὸν τὸ δημόσιον διατηρῇ 12 ὑποτρόφους μόνον.

Ἐκ τῶν αὐξομοσιῶσεων τούτων τὸ ἀρθρον 1 ὑπελογίσθη εἰς δραχμὰς 125,840.

Αναγνωθέντα ἐπίσης ἐγένοντο δεκτὰ ἀνεῦ ἀντιρρήσεως τὰ ἐπόμενα ἀρθρα 2 καὶ 3 ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, παρατηρηθέντες μόνον, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ 2 ἀρθρου ἐννοεῖται ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ τῶν ἐν τῇ αλλοδαπῇ διδασκομένων αξιωματικῶν.

Ἐνταῦθα, κατὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη εἰς τὸ ἀρθρον 1 τοῦ Κεφαλ. 7 προσθήκην πιστώσεως δραχμῶν 4,920 δι' ἑνα ταγματάρχην τοῦ πεζικοῦ εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν μὲ δραχμὰς 410 κατὰ μῆνα.

Ανεγνώσθη εἰτα τὸ Κεφαλ. 9, Χωροφυλακὴ, ὡς καὶ τὸ περὶ

κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 16 10bris 1864 Βασιλικῷ Διατάγματος ὑποβληθέν Νομοσχέδιον, ἐρ οὗ λαθὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν εἶπεν, ὅτι ἡ συζήτης τοῦ Β. Διατάγματος δὲν εἶναι τοῦ παρόντος καιροῦ, οὐχ ἦτον οὕτως θεωρεῖ τὸ ἄρθρ. Θ τοῦ Διατάγματος ἀντικείμενον εἰς τὰ γενομένη καὶ ἀπαλειπτόν, ἀλλ' ἤδη πρόκειται μόνον περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Οὐδεμιὰς ἐπὶ τῶν λεγθέντων ἀντιρρήσεως γενομένης, παρελθὼν ἕτερος ἐξήγησατο α) τὴν ἐλάττωσιν τοῦ δια τοῦ Νομοθετικοῦ διατάγματος αὐξηθέντος μισθοῦ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ χωροφυλάκων β) τὸν περιορισμὸν τῶν ἐνωμοτιῶν εἰς 150 τὸ ὅλον, καὶ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Σώματος τούτου εἰς τὸν πρὸ τοῦ 1859 ὑπάρχοντα ὀργανισμὸν, διότι παρὰ πολὺ ἐπιβαρύνεται τὸ δημόσιον ταμεῖον ἕνεκα τῆς αὐξήσεως καὶ τοῦ μισθοῦ καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ Σώματος τούτου. Τοῦ λόγου, δι' οὗ ἐπιζητεῖ τὴν ἐλάττωσιν ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν, ἰσχυρισθεὶς, ὅτι ἡ γενομένη αὐξήσις τοῦ μισθοῦ εἶναι σκανδαλώδης καὶ φέρει τὴν διαίρεσιν ἐν τῷ στρατῷ, ὅτι ἡ συγκρότησις αὐτῆς εἶναι πλημμελής, διότι περιέλαβε στοιχεῖα οὐχὶ ἀμύζοντα εἰς χωροφυλακὴν καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι δὲν εἶναι συμφέρον καὶ ὀρθὸν νὰ διαδίδηται ἀπὸ τοῦ στόματος τῆς Βουλῆς ἡ διαίρεσις ἐν τῷ στρατῷ, καὶ εἰπόντος πρακτικῶς ὅποια ἔαρε ἔχει τὸ Σῶμα τοῦτο τῆς χωροφυλακῆς, ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι εὐκόλως δύναται νὰ ἐννοηθῇ ἐὰν ἐζητεῖται ἡ κατάληξις τοῦ Σώματος τῆς χωροφυλακῆς. ἀλλ' ἡ ἀπαίτησις περὶ ἐλαττώσεως ἀριθμοῦ καὶ μισθοῦ δὲν εἶναι σπουδαία ἀντιρρήσις, διότι, ἐὰν μὲν ἡ χωροφυλακὴ εἶναι ἀναγκαία, τότε ἐξεταστέον ἂν δύναται ὀλιγάριθμος οὕσα καὶ γλισχρῶς μισθοδοτουμένη νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολὴν τῆς, ἐὰν τούναντίον, νὰ καταργηθῇ, αὐτέποτε ὅμως διότι μεταξὺ τῶν πολλῶν εὐρέθησαν καὶ τινες χωροφυλάκες ἀναξιοὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν νὰ ἐξευτελιζέται ἅπαν τὸ Σῶμα.

Ἀφ' οὗ δὲ κατόπιν ὁ ἀγορεύων ἐξήτασε τὴν χωροφυλακὴν ὑπὸ τὴν γενικὴν χρησιμότητά της καὶ ἀπεδείκνεν, ὅτι καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ δέον νὰ ὑπάρχῃ ἡ χωροφυλακὴ, ἵνα μὴ ἐκτελῇ ὁ τακτικὸς στρατὸς τὰ ἐργῶδη καθήκοντα αὐτῆς καὶ ἐξέρχεται τοῦ περιορισμοῦ του, ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὴν χρησιμότητά της διὰ τὴν καταδιώξιν τῆς ληστείας καὶ διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ ἰσχυρίσθη, ὅτι ἐκ τῶν καθήκοντων αὐτῆς ἐπέρχεται ἀναποδράστως ἡ αὐξήσις τῆς

μισθοδοσίας πρὸς κατάπαυσιν τῶν καταχρήσεων. Συμπεραίνων δὲ ὑπεστήριξεν, ὡς ἔχει, τὴν ὑπὸ συζήτησιν πίστωσιν.

Ἀντίειπεν ἕτερος, ὅτι πολεμοῦντες τὴν πίστωσιν εἰσὶ μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξευτελιζῶσι τὴν χωροφυλακὴν, ἥτις τῷ ὄντι ἐπὶ τριάκοντα ἔτη ἔπραξε θαύματα καὶ πολ' ἀκίς κατέστρεψε τὴν ληστείαν καὶ ὑπεστήριξε διαφοροτρόπως τὴν δημοσίαν τάξιν. Ἀλλ' ἐὰν ὀλιγοστή οὕσα καὶ ἑλαττον μισθοδοτουμένη ἔπραξε τοιαῦτα, ἐὰν τὸ παρελθὼν δὲν ἠῤῥησεν οὔτε τὸν ἀριθμὸν, οὔτε τὸν μισθόν, ὅποιοι ἄρα λόγοι προεκάλεσαν κατὰ τὸ 1865 τὴν προσθήκην ἐνωμοτιῶν καὶ τὴν αὐξήσιν τοῦ μισθοῦ; Ἀφ' οὗ δὲ κατέκρινε τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις διὰ διατάγματος ἔφερε τὰς αὐξήσεις ταύτας. ἰσχυρίσθη, ὅτι καὶ κατ' οὐσίαν ἡ αὐξήσις, ἰδίως τοῦ μισθοῦ, εἶναι σκανδαλώδης, καὶ συνεπέρανεν ὑπὲρ τῆς ἀπαλείψεως τῆς πιστώσεως κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος.

Μετά τινος δὲ ἄλλους ἀγορεύσαντας ὑπὲρ τῆς πιστώσεως, ἐτέθησαν εἰς ψηφοφορίαν ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης αἱ προτάσεις τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου α) περὶ περιορισμοῦ τῶν ἐνωμοτιῶν εἰς 150 καὶ β') περὶ ἀπαλείψεως τοῦ ὑπερβάλλοντος μέρους τοῦ μισθοῦ, καὶ δὲν ἐγένοντο δεκταὶ παρὰ τῆς Βουλῆς, μὴ ἀνστασας· ἐγένετο δὲ δεκτὸν τὸ Κεφ. 9 *χωροφυλακῆς*, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Μετά ταῦτα ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος, ἀναβλῶν τὴν ἐξακλούθησιν διὰ τὴν ἐπαύριον ἔλυσε τὴν συνεδρίαν, ἐπινεύσει τῆς Βουλῆς, περὶ ὥραν 7 Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύσας Ἀντιπρόεδρος

Σ. Χ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀντίπας,

Γ. Ἀποστολίδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ΄.

Τῆς 24 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Λαθὼν τις τὸν λόγον ἐπερώτησε τὴν Κυβέρνησιν, ἐὰν τὰ (πρακτικά τῆς Βουλῆς, Τόμος Α').

περί κατοχής λεγόμενα ἔχουσιν ὑπόστασιν τινα, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ποῖα τὰ προκαλέσαντα αὐτὴν αἰτία.

Πρὸς ταῦτα ἀπαντῶν ὁ πρωθυπουργὸς εἶπεν, ὅτι οὐδεμίαν ἔχουσιν ὑπόστασιν, καὶ ὅτι ἔχει ἐντολὴν καὶ παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως νὰ διαψύχῃ ἐπισήμως τὰς φήμας ταύτας.

Πασιελθὼν ἕτερος εἶπεν, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ δοθῶσι αὐτῷ πληροφορίαι παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ καταλόγου τῶν βοηθημάτων, διότι, ὡς βλέπει εἰς τὸν ἐκτυπωθέντα πίνακα, ἔλαβον ἀδράς χρηματικὰς συνδρομὰς ἄνθρωποι, μηδεμίαν ἀνάγκην ἔχοντες βοηθείας, καὶ ὀνομαστί ἀνέρεσι τοὺς ἐκ Καλαμῶν ἀδελφοὺς Παπαδοπούλους καὶ ἄλλους τοιούτους. Προσθέντος δὲ καὶ ἑτέρου, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ πληροφορήσῃ ὁ ὑπουργός, ἂν ὑπὸ τὸ ὄνομα Β. Σταϊκόπουλος ἐννοῇται ὁ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργ. γραμματεὺς, ἡ Βουλὴ ἀνέβηκε τὴν ἀπάντησιν τοῦ ὑπουργοῦ εἰς προσεχῆ τινα συνεδρίασιν.

Λαθὼν εἶτα τὸ λόγον ὁ βουλευτὴς Μακρινάκης Γ. Μπουκίδης, παρέστησεν, ὅτι κατὰ τὴν ἐπερχίαν Τροϊκινίας συμβαίνουσι καταπίεσεις ἐκ μέρους τῶν ὀργάνων τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἰδίως ἐκ μέρους τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, εἰς τοὺς παραχειμαζόμενους ποιμένας Βαλτατζίου, ἐπερωτᾷ κατὰ συνέπειαν τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸν ἂν ἔχῃ γνῶσιν τῶν γιγνομένων εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπαρχίαν, νὰ πληροφορήσῃ δὲ τὴν Βουλὴν εἰς τινα τῶν προσεχῶν συνεδριάσεων. Ἡ Βουλὴ συνήνεσε νὰ ἀπαντήσῃ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός, προσεχῶς.

Εἰπόντος δὲ κατόπιν ἑτέρου, ὅτι δὲν ἐγένετο λόγος εἰς τὸ σχετικὸν κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ περὶ τῶν ὑπομεινθέντων καὶ ἀνθυπομεινθέντων, τῶν τέως ὑπηρετούντων παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ὅτι ἐρίσθη τὴν προποχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τούτου, ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ προτάσει ἑτέρου, ἀπεφάνθη, ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι δεῖν νὰ μετανεχθῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐνταῦθα παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κατέθεκεν ἐκθεσὶν τῆς εἰς Λαύριον ἀποσταλείσης ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς, ἀναιρουμένη τὸ ὑπόμνημα τοῦ Κ. Σερπίρη περὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου φόρου τῶν σκωριῶν. Ἡ ἐκθεσις αὕτη παρεπέμφθη κατὰ τὸν κανονισμὸν εἰς τύπωσιν καὶ διανομὴν.

Ἐπαναληφθείσης εἶτα τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἀνεγνώσθη τὸ Κεφ. 10 ἡμίταγμα εἰσῶντων. Ἐπὶ τοῦ Κεφαλαίου τούτου ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ α.) τὴν κατάργησιν τοῦ τάγματος τούτου β.) τὴν προσθή-

κην 110 λογιῶν εἰς τὰ πεζικὰ τάγματα καὶ γ.) τὸν διορισμὸν τῶν ἐπιλογίων εἰς διαφόρους πολιτικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, ἀνακαλουμένων εἰς τὸν στρατὸν, ὅταν ἤθελον χρησιμεύειν.

Ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἔλαβον πολλοὶ ἀλληλοδιαδόχως τὸν λόγον, ἐξ ὧν οἱ μὲν ὑπεστήριξαν τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, ἰσχυρισθέντες, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἀποφάνη καὶ περὶ τῆς τοποθετήσεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ὑπαξιωματικῶν, οἱ δὲ ἐπρότειναν νὰ ἀφιεθῇ ἐν γένει εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ χρησιμοποιοῦσθαι αὐτοὺς, πάντες δὲ ὑπεστήριξαν τὴν ἰδίαν, ὅτι τὸ Σῶμα τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῷ στρατῷ. Λόγος δὲ πολλὸς ἐγένετο καὶ περὶ πειθαρχίας τοῦ στρατοῦ θεωρητικῶς.

Ἐπὶ τέλους εἰπόντος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι τὸ περὶ τοποθετήσεως ἢ χρησιμοποίησεως τῶν ὑπαξιωματικῶν τούτων εἶναι ἔργον κυβερνητικόν, ἡ Βουλὴ παρεδίχθη τὴν δαπάνην τοῦ Κεφ. 10, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, συστάσασα ἐνταυτῷ στενώ: εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθείσαν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν τὸ Κεφάλαιον 11 ἀπόμαχοι, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἀναγνώσθεις δὲ ὑστέρων τοῦ 12 Κεφαλαίου, ἀργροὶ ἀξιωματικοί, ἐγένετο πρῶτον δεκτὴ ἡ ἐλάττωσις δρχμῶν 4600, διότι κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς ἀφαιρέθη ἡ μισθοδοσία τοῦ ὑποστρατήγου Νοσάρ καὶ τοῦ μοιράρχου Δράκου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινος, ἀπεφασίσθη, ὅτι οἱ κατὰ νόμον διαθεσίμοι ἀξιωματικοὶ θέλουν λαμβάνειν τὸν μισθὸν τῆς καταστάσεως ταύτης, εἰς τούτους δὲ συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ἐσπλετοὶ ἀξιωματικοί, ἐπομένως προστίθεται οὕτως ἡ ἀπαιτούμενη πίστωσις, ἀρ' ἧς ἐκπύχθησαν τοιοῦτοι.

Διὰ τῶν ἀντιστοιχιῶν δὲ τούτων τὸ Κεφ. 12 ὑπελογίσθη εἰς δρχμὰς 167,000, τεθέντος εἰδικοῦ ἀρθροῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «διαθεσίμοι» δρχ. 80,000 καὶ «ἀργροὶ» δρχ. 87,000.

Ἀναγνώσθέντα κατόπιν κατὰ σειράν καὶ τὰ ἐπόμενα κεφάλαια 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 καὶ 22, ἐγένοντο δεκτὰ ἀντὶ ἀντιρρήσεως ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Ἐπὶ τοῦ κεφ. 23, ἀποφασίσθη ἐν ἀορίστῳ ἀνείναι, λαθὼν τις τὸν λόγον ἐπρότειναν νὰ προστεθῇ πίστωσις δρχμῶν 60,000 ἐπὶ τῷ τελείῳ νὰ προστεθῶσιν εἰς ἐκαστὸν τῶν ἐξήκοντα λόγων τοῦ πεζικοῦ ἀνά εἰς ἀνθυπασιότης ὡς δεῦτερος ἀνθυπολογισμὸς, καὶ τοῦτο σύμφωνα πρὸς τὸν ἐν χρήσει ἐν τῷ στρατῷ Γαλλικὸν κανονισμὸν.

Ἐπενεγκόντος ἑτέρου, ὅτι οἱ ἀνθυπασπισταὶ οὗτοι δέον νὰ διορισθῶσιν εἰς τὴν ἐθνοφυλακὴν τῶν ἐπαρχιῶν ὡς προϋπολογισαί με πλήρη τὸν μισθὸν τῶν, ἀντίειπεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὅτι ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν μέλλουν νὰ τεθοῦν εἰς ἀργίαν καὶ ἕτεροι 50 ἀνθυπασπισταὶ, ὥστε προτείνει νὰ αὐξηθῇ ἡ πίστωση κατὰ 24,000 δραχμᾶς. Ὡς πρὸς δὲ τὴν εἰσαγωγὴν 60 ἀνθυπασπιστῶν εἰς τοὺς διαφόρους λόγους, κατὰ τινὰ τῶν προλαλῆσαντων, νομίζει, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὸ ὀργανικὸν δῶταγμα τοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ὡς τε δὲ δὲν εἶναι μόνοι 60 ἵνα οἰκονομηθῶσιν, μέχρις οὗ ληφθῇ ἐν ὁριστὸν περὶ ὅλων μέτρον.

Προτείναντος δὲ τινος ἵνα συμπεριληφθῇ ἐν τῷ Κεφαλαίῳ τούτῳ πίστωσης διὰ τὴν πλήρη μισθοδοσίαν τῶν σημειωμένων 200 ἀνθυπασπιστῶν μέχρις οὗ ληφθῇ ἐν γενικόν περὶ ὅλων μέτρον, ἑτέρου δὲ πρὸςθεσάντος, ὅτι δέον νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ οἱ νεωστὶ ἀνακτῆσαντες τὸν ἀφαιρεθέντα παρ' αὐτῶν βαθμὸν, ἡ Βουλὴ, ἀπορρίψασα τὰς διαφόρους προτάσεις, περιδέχθη, τῇ συναινέσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τὴν αὐξάνειν τοῦ κεφαλαίου τούτου ἀπὸ 96 χιλ. εἰς δραχμᾶς 156,000, μετὰ τὴν ἐξήγησιν, ὅτι εἶναι ἐλευθέρᾳ ἡ Κυβέρνησις νὰ κάμῃ οἰανδήποτε χρῆσιν τοῦ ποσοῦ τούτου σχετικῶς πρὸς τὴν τοποθέτησιν τῶν 60 ἀνθυπασπιστῶν εἰς τοὺς λόγους τοῦ πεζικοῦ.

Διὰ τῶν γενομένων δὲ, ὡς ἀνωτέρω, αὐτονομισσῶν τὸ ὅλκον ποσὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀναβαίνει εἰς δραχμᾶς 6,730,501.

Ἀκολουθῶς ἀνεγνώσθησαν κατὰ σειράν τὰ διάφορα ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1866 καὶ ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ τὰς ἐπενεχθείσας μεταβολὰς, ὁμοίως καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ ὡς συνημολογήθη, ἔχον οὕτω.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Ἄρθρον 1.

«Τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1866 ὑπολογίζονται εἰς δραχμᾶς εἴκοσι ἑπτὰ ἑκατομμύρια, ἑκατὸν ἑννενήκοντα δύο γιλιᾶδας ὀκτακοσίας τριάκοντα ἑννέα καὶ λεπτὰ ἑννενήκοντα ἕξ, ἀριθ. 27,192,839:96.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὴν ἀνωτέρω ποσότητα χορηγοῦνται τοῖς ὑπουργοῖς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν συναπτόμενον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων καὶ ὑπὸ τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν εἰς αὐτὸν προσηρητημένων ἀναλυτικῶν φύλλων, ὡς ἐπεται.

Α'. Εἰς χρέος Δημόσιον.

Χρέος ἐξωτερικόν.....	1,368,816	
» ἐσωτερικόν	1,674,870	
Συντάξεις	2,112,000	5,155,686
Β'. Εἰς Βασιλικὴν χορηγίαν		1,125,000
Γ'. Εἰς ἐξόδα Βουλῆς		371,000
Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων.		
Τῶν ἐξωτερικῶν.....	587,227	
Τῆς Δικαιοσύνης.....	2,237,145:96	
Τῶν Ἐσωτερικῶν.....	4,144,758	
Τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.....	1,561,239	
Τῶν Στρατιωτικῶν.....	6,730,501	
Τῶν Ναυτικῶν	1,477,686	
Τῶν Οἰκονομικῶν	1,035,174	17,773,730:96
Ε'. Εἰς ἐξόδα διοικήσεως, ἐπιστάσεως κλπ.....		2,096,743
Σ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς		670,680
Τὸ ὅλον Δραχ.		27,192,839:96

Ἄρθρον 3.

Ἐάν αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου χορηγοῦμεναι πιστώσεις, ἀνεῖν ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας, δὲν ἐπαρκέσωσι πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιτρέπεται ἵνα ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος χορηγηθῶσι διὰ τὴν Διαταγμάτων ἀναπληρωτικαὶ πιστώσεις ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς ἄρθρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων.

Α'. Τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Διὰ διατροφὴν ὑποδίκων.

Δι' ἀποζημιώσεις Συνέδρων.

Δι' ἀποζημιώσεις μαρτύρων.

Δι' ἐξόδα μεταφορᾶς ὑποδίκων.

Β'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Διὰ γενικὰ μέτρα ἀσφαλείας.

Διὰ τὴν διατήρησιν τῶν καταδίκων.

Δι' ἀπόδοσιν διεθνῶν ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων.

Δι' ὁμοίαν διεθνῶν τηλεγραφικῶν δικαιωμάτων.

Γ'. Τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ ποσοστὰ ἐν γένει.

Διὰ ποσοστὰ φόρων ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν.

Δι' ἀποδοχὰς χαρτοσήμου καὶ γραμματοσημίου.

Δι' ἐξόδα ἐξορύξεως καὶ μεταφορὰς ὀρυκτῶν.

Δι' ἐξόδα καλλιεργείας ἀλικῶν καὶ μεταφορὰς ἀλάτων.

Δι' ἐπιτροπὰς χρημάτων.»

Ἐνταῦθα ἀνεγνώσθη ἐγγράφον τοῦ Λυλάρχου περὶ πενθημέρου Λυλικοῦ πένθους ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βασιλέως τῶν Βέλγων Λεοπόλδου Α'.

Ἐκ τούτου λαβὼν τις ἀφορμὴν ὑπέμνησεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν εἰς τινὰ προεγνομένην συνεδρίσιν γενομένην πρῶτασιν τοῦ βουλευτοῦ Πλσίας, ὅπως ἡ Βουλὴ ἐκτρέψῃ τὴν λύπην τῆς διὰ τὸν θάνατον τοῦ φιλέλληκος αὐτοῦ Βασιλέως, καὶ παρικάλισεν αὐτὴν νὰ ἀποφανθῇ σήμερον περὶ τούτου.

Ἡ δὲ Βουλὴ παραδεχθεῖσα τὴν πρῶτασιν ἐξέφρασε τὴν λύπην τῆς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Λεοπόλδου Α'. Βασιλέως τῶν Βέλγων καὶ ἀνέθηκεν εἰς τὸν Πρόεδρον τὰ περαιτέρω.

Προκειμένου δὲ κατόπιν νὰ τεθῇ ὑπὸ συζήτησιν ὁ φορολογικὸς νόμος, παρετήρησάν τινες, ὅτι δὲν εἶναι ἔτοιμοι εἰς συζήτησιν αὐτοῦ, καὶ ἐπρότειναν τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως ταύτης διὰ τὴν προσεχῆ δευτέραν, ὅπως προῦξ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν λοιπῶν περὶ ἀφομοιώσεως νομοσχεδίων.

Οὕτω δὲ, συνεινεάσας τῆς Βουλῆς, ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ περὶ ἀγρῶν ἐν ἰονίαις νήσοις ὑποθηκῶν καὶ προνομίων, ἐφ' οὗ λαβὼν τὸν λόγον ἓν μέλος τῆς ἐπὶ τῆς ἀφομοιώσεως ἐπιτροπῆς ἐπέφερε τὰς ἐξῆς προτάσεις: α) νὰ προστεθῶσι μετὰ τὴν λέξιν ἄγραφος αἱ λέξεις ἢ ἐγγράφος α.λ.λ.α γενική· β) ἐπίσης νὰ προστεθῶσι μετὰ τὴν λέξιν ἐιδόλια αἱ λέξεις σημειώτως πρὸς τὸν περὶ ὑποθηκῶν νόμον· καὶ γ) νὰ ἀφαιρεθῶσιν αἱ λέξεις περὶ ὑποθηκῶν καὶ νὰ προστεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἁρθροῦ ἡ λέξις οὗτος.

Μετὰ βραχείαν δὲ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησιν, καθ' ἣν τινὲς μὲν ἀπέκρινον τὸ τε ἄρθρον καὶ τὰς ἐπιτεθειμένας προτάσεις ὡς ἐπιβλαβεῖς εἰς τὰ συμφέροντα τῶν ἄχρι τοῦδε πιστωτῶν, ἄλλοι δὲ ἰσχυρίσθησαν, ὅτι τὸ ἄρθρον ἔχει καλῶς καὶ αἱ τροποποιήσεις εἶναι σύμφωνα πρὸς τὸ ἥδη εἰσαγόμενον σύστημα τῶν ὑποθηκῶν, ὅπου εἶναι πολὺ καίτερον τοῦ πῶς καθιστῶντος ἐν ταῖς ἰονίαις νήσοις, παρετήρηθη, ὅτι παρελθούσης τῆς ὥρας ἀπεχώρουν πολλοὶ βουλευταί.

Κατὰ συνέπειαν ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος

Σ. Χ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4E'.

Τῆς 27 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἐξῆς ἐγγράφα.

α) Τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Γ. Σέρβου ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συντάξεων.

β) Σχέδιον τοῦ ἐργολάβου τῆς ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος Σαραζ. Μομφέρρεου, δι' οὗ γνωστοποιεῖ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς τροποποιήσεις, ὅσας παραδέχεται ἐπὶ τε τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῆς Συμβάσεως.

Παραπεμφθῆσαν δὲ κατὰ τὸν Κανονισμὸν εἰς τύπωσιν.

Ἀνεγνώσθησαν κατόπιν α) ἀναφορὰ τοῦ βουλευτοῦ Ἀνδρου Ν. Καίρη, συνιστῶντος εἰς τὴν Βουλὴν τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ λιμένος Κορθίου νομοσχεδίου, καὶ β) ὁμοίᾳ τοῦ βουλευτοῦ Στ. Παδοῦ, ἀναγγέλλοντος, ὅτι ἀποχωρεῖ προσωρινῶς τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, ἵνα μὴ συμμιζήμενος τὰς ἀποφάσεις τῆς πλειοψηφίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀφομοιώσεως, εἴχεται δὲ ἵνα ἡ Βουλὴ εἰς τὸ μέλλον ἐμπνευσθῇ ἀπὸ αἰσθήματα συμφωνώτερα, κατὰ τὴν ιδίαν του, πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ ἐπανηθησιακοῦ, καὶ ἰδίως τοῦ Κερκυραϊκοῦ λιτοῦ.

Αἱ ἀναφοραὶ αὗται παρεπεμφθῆσαν εἰς τὰ ἀρχεῖα.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινος ἀνεγνώσθη κατόπιν εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένετο δικτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως τὸ περὶ ἐπεκτάσεως τῆς πόλεως Γαβίου νομοσχέδιον.

Ὁμοίως δὲ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐτέθη εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένετο δικτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως νομοσχέδιον περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸν ἄθμον ἔργου πόλεως παραλίαν ἑθνικῶν γαιῶν καὶ ἰσάνου μέρους θαλάσσης πρὸς ἀνέγερσιν ναυπηγείου.

Λαβὼν ὕστερον τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν ἑσπερικῶν ὑπουργὸς ἐπρότεινε ὅπως τεθῇ εἰς δευτέραν συζήτησιν τὸ περὶ ἀποξη-

ράνσεως τῆς Κωπαίδος νομοσχέδιον, ὡς καὶ ἡ μετὰ τοῦ Μομφεριέρου σύμβασις, καὶ ἀποφανθῇ ἔτι καὶ ἡ Βουλὴ ἐπ' αὐτοῦ, ὡς ἀφορῶντο, μετὰ τῶν τότε συμφέροντα.

Ἀντιπρόεδρος δὲ τινος, ὅτι πρέπει πρῶτον νὰ προηγηθῇ ἡ ἐκτιμώσις καὶ ἡ διανομὴ τῶν ἀρτί υποβληθέντων παρὰ τοῦ Μομφεριέρου τροπολογιῶν, ἐτέρου δὲ προσθέντος, ὅτι ἡ Βουλὴ ἤδη ἀπεφάσισε νὰ συζητήσῃ τὸ περὶ Κωπαίδος ζήτημα μετὰ τὸν φορολογικὸν νόμον καὶ τὴν ἀπομοίωσιν· ἐπὶ τούτοις ἄλλος, ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει καθήκον, ἐάν κλήσεται τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου, νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προκειμένου ζητήματος, ὅπως προελθῇ εἰς μίαν ὁριστικὴν ἀπόφασιν, εἴτε καταφατικὴν, εἴτε ἀποφατικὴν, ἄλλως δεικνύει, ὅτι ποσῶς δὲν ἐνδιαφέρεται περὶ τῶν ὠλικῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους, καὶ δίδει εἰς πάντα κεφαλαιούχον νὰ πιστεύῃ, ὅτι πᾶσα μετὰ τῆς Ἑλλήν. Κυβερνήσεως συναλλαγὴ ἀποβαίνει ἀνωφελής.

Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι εἶναι ἤδη, κατὰ τὰ πρακτικὰ, ἀπεφασισμένον νὰ προηγηθῇ τὸ περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν σκυριῶν τοῦ Λαυρίου νομοσχέδιον, ἀντίειπεν ἕτερος, ὅτι, μετὰ τα γεγονότα καὶ τὰ τοσάκις λεχθέντα ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀποζηράνσεως τῆς Κωπαίδος, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐκλείψουν πλέον αἱ προτάσεις τῆς ἀναβολῆς καὶ νὰ τιθῇ ὑπὸ συζήτησιν κατ' οὐσίαν τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅπως ἀποδειχθῇ, ἐάν τῇ ὄντι, ὡς λέγουσιν τινές, ὑφίσταται ἑλληνικὴ τις ἐταιρία, ἥ δύναται νὰ χορηγηθῇ ἡ ἐπιχείρησις, περὶ ἧς ὁ λόγος, πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν δανείων τοῦ 1824—25, ἡ τέλος οὐδὲν τούτων ὑφίσταται καὶ πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἐταιρίαν Μομφεριέρου καὶ ὑπὸ τινος ὅρου. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐπιθυμῇ νὰ προβῇ ἡ συζήτησις ἵνα ἐξευρεθῇ ἡ ἀλήθεια.

Ἀντιπρόεδρος ἑτέρου, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι προμελετημένη σήμερον πρὸς συζήτησιν τοῦ προκειμένου ζητήματος καὶ ἐπομένως ὅτι θεωρεῖ ὀρθὸν νὰ προηγηθῇ ὁ φορολογικὸς νόμος καὶ ἡ ἀπομοίωσις, προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ προτείνῃ τὴν ἀναβολὴν διὰ τὴν προσηχὴ Σύνοδον, διότι ἡ Βουλὴ δὲν ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπάντησιν εἰς τὸν μεθ' οὗ συνέβητο ἡ Κυβέρνησις ἐργολάβον, καθόσον ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν συνασθεῖσαν σύμβασιν δὲν ἐτήρησε τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἀγκυροῦν ἔργων νόμου.

Μετὰ τούτους μετὰ ἄλλας ἀντιρρήσεις, ἀνακλήθεισας παρὰ τοῦ προλαλῆσαντος τῆς προτάσεως περὶ ἀναβολῆς τῆς συζήτησεως εἰς τὴν προσηχὴ Σύνοδον τῆς Βουλῆς, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ

πρότασις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν τοῦ νὰ προταγῇ ἡ δευτέρα συζήτησις τῆς περὶ ἀποζηράνσεως τῆς Κωπαίδος συμβάσεως παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου. Ἐκ ταύτης δὲ, γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν, ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Χ. Μαστραπᾶν καὶ Περ. Μποῦτον, ἐσχίσθη, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεσχέθη νὰ προταγῇ ἡ συζήτησις αὐτῇ παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου διὰ ψήφων 69 κατὰ 38, ἀρνηθέντος ἑνὸς, κατὰ τὸ ὅτι ἐπὶ προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτότάκλλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν περὶ συζήτησεως τοῦ περὶ ἀποζηράνσεως τῆς Κωπαίδος νομοσχεδίου πρότασιν, τοῦ ὑπουργοῦ, ναὶ ἢ ὄχι;»

Κωνστ. Θεοδώρου	N	Α. Πετροπουλάκης	N
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος		Χρ. Μαστραπᾶς	O
Αἰακὸς Λογιωτατίδης	O	Ἰω. Σαράκας	O
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	O	Νικ. Παπαμιχαλόπουλος . . .	N
Μιχ. Δ. Καίρης	O	Γ. Ζουμπουλάκης	O
Ν. Π. Καίρης		Ἀντ. Σ. Μήτσας	N
Δημ. Τσάκας	N	Π. Γουζούσας	
Α. Ατμυρινίδης	O	Δημ. Τσιτσάρας	
Κωνστ. Μανουσάκης	N	Γεώργιος Ἀποστολίδης . . .	
Ὁθων Μαρτυριάννης	O	Δημ. Ζώτος	O
Περ. Ἀναρ. Πετράκης	N	Πάνος Μανωλίδης	O
Δημ. Καλλιφρονᾶς	O	Κ. Λομβάρδος	N
Παναγ. Κυριακός	O	Δ. Πατέλλης	
Ἀριστ. Μπαλάνος	N	Σ. Λεωνταράκης	N
Σπυρ. Καραϊσκάκης	O	Ἰω. Πλαίστας	
Ἀνδρίας Στράτος	N	Ἄνδρ. Γ. Φωσκάκης	N
Δημ. Γρίβας	N	Λυκοῦργος Βρεστενίτης . . .	N
Γ. Γεροθανάσης	N	Στέφ. Στεφανόπουλος	N
Π. Πετιμεζής		Χ. Στεριόπουλος	
Εὐθ. Δεληγιάννης	O	Ἀλ. Βιλαέτης	
Γ. Πλαπούτας		Ἀλέκος Ἀχολός	N
Α. Ἀντωνόπουλος	N	Λουκάς Κατσίνας	
Ἄθων. Γούδικας		Ἀναγν. Δημητρίου	
Χ. Σακελλαριάδης	O	Πέτρος Ζήκος	O
Ἠλ. Β. Μαυρομιχάλης	N	Ἰωάννης Βλαβιανός	

Σπυρ. Μαλασπίνας	Γεώργιος Ἀριάνης	N
Κωνστ. Πατάδας	Εμμανουήλ Κοντολέων	N
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	Κοσμάς Πανάρτος	N
Ἰωάννης Ζαίμης	Δημ. Βροντιστής	N
Σωτ. Πετιμεζάς	Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	O
Λεων. Πετιμεζάς	Σπ. Παπαδόπουλος	N
Ἀνδ. Οἰκονομόπουλος	Δημ. Παπανικολάου	N
Ἰω. Παπαδόπουλος	Ἰω. Βαλασόπουλος	N
Ἰωάννης Φλέσσας	Σπ. Σπυλιωτάκης	N
Περ. Μαυρομιχάλης	Σπ. Κοπανίτσας	N
Γ. Περρωτής	Ἰω. Α. Κορριωτάκης	N
Κωνστ. Δημητριάδης	Αν. Κορριωτάκης	N
Ἀλ. Κοντοστάυλος	Γεώργιος Λάμπας	N
Ἰω. Μπαλάρας	Βασίλειος Α. Σπυρόπουλος	O
Τριαντ. Αλζαρέτος	Ἀλ. Σταματοπούλος	O
Κωνστ. Κυπριάδης	Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης	N
Στ. Παδοβας	Γεράσι. Σέρβος	N
Σωκράτης Κουρής	Δημήτριος Τσαμύπουλος	N
Γεώργιος Μακροβας	Δημήτριος Παπαλουκάς	N
Θεόδωρος Ζαβός	Γεώργιος Μπουκίδης	O
Νικόλαος Κερύδης	Χρῆστος Α. Χρηστόπουλος	N
Νικ. Παγκράτης	Βασ. Δημητράκοπουλος	N
Πολ. Κωνσταντῆς	Ἀναγ. Σταυρόπουλος	N
Θεόδωρος Ῥωμαῖος	Σπυρ. Οἰκονομίδης	N
Νικ. Λούβρος	Ἀθανάσιος Σιανιωτής	N
Γερ. Μαυρογιάννης	Δοσμ. Ζατομήτης	N
Νικ. Γεωργακάτος	Ξενοφών Λογοθέτης	N
Α. Ἀννίος	Ἰωάννης Ἀλιξίου	N
Α. Τσουγανάτος	Ἰπ. Δελτιγιώργης	O
Γεράσι. Αντύπας	Χαρίλαος Τρικούπης	N
Ἀντώνιος Ζερβός	Ἀλέξ. Κουμουνδούρος	N
Γεώργιος Φλωριάς	Περ. Μπαύτος	N
Γ. Ἰακωβάτος	Π. Καλαμαριώτης	N
Χ. Ἰω. Φάτος	Ἰω. Πρ-βιέριος	N
Γ. Αειβάδας	Π. Μοδινός	N
Ἀναστ. Δημητριάδης	Ἀριστείδης Ῥαυτόπουλος	N
Ἀνδρ. Νοταρῆς	Ἐμ. Ναυκλιώτης	N
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν. Κονταράτος	N
Ἰω. Γ. Ἰωάννου	Ν. Φαρμάκης	ἀρν.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ἰω. Πρωτοπαπᾶς	N

N. Καναβός	Δημ. Θεοχάρης	O
Γρ. Ὑψηλάντης	Κωνστ. Πλατὸς	N
Κωνστ. Εὐθιμιόπουλος	Ἀχιλλεύς Μεταξᾶς	N
Τηλ. Ῥούκας	Μιλτιάδης Κανάρης	N
Κίμων Χριστοδούλου	Ἰάκωβος Παζιμάδης	N
Ἀντών. Α. Μαυρομιχάλης	Ματθαῖος Γιαννούλης	N
Ἰω. Κατσάκος	Σωτ. Σωτηρόπουλος	N
Π. Ασωτάκος	Ἀθ. Γρηγοριάδης	N
Ἀ. Α. Κουμουνδουράκης	Τσίκος Μαυροειδής	O
Χ. Χριστόπουλος	Π. Σαλιτσοδήμος	N
Χ. Κανελλόπουλος	Δ. Βότσαρης	N
Κ. Οἰκονομόπουλος	Σπυρ. Καραμάνος	N
Δημ. Μακρῆς	Σταμ. Καραζῆς	N
Εὐθύμιος Κεχαγιᾶς	Δημ. Βουλγαρῆς	N
Λουκάς Καραϊβάνος	Ἀθανάσιος Μισούλης	N
Σπυρ. Κρεμζῆς	Ἀνδρέας Κουτουριώτης	N
Α. Ῥηγόπουλος	Τασ. Πλέττας	N
Μ. Ρούφος	Ἀθ. Χατζόπουλος	N
Α. Μπουκαούρης	Δ. Τσιριμώκος	N
Θῆνος Κανακάρης	Δ. Χατζίσκος	O
Ἀθαν. Μισυρλής	Δ. Κρεζιώτης	N
Κωνστ. Λασιωτής	Ν. Βουδούρης	N
Ἰω. Λουλίδης	Λύγ. Ἀβέρωφ	N
Κωνστ. Μελαχρινός	Κωνστ. Κανάρης	N
Γεώργιος Μπούμπουλης	Δημ. Βαλαμδάνος	N

Οὕτω δὲ ἀνεγνώσθη τὸ περὶ αὐτοῦ λόγος νομοσχεδίων εἰς ἐκτελεῖν συζητήσιν, καὶ μηδεμίαν ἀντιρρόσιν γενομένην ἐγένετο δικτὸν μετὰ τῆς συμβάσεως, ὡς ἐτροπολογήθησαν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων καὶ τῆς βιομηχανίας ἐπιτροπῆς.

ὑπεβλήθη ὑστερον νομοσχεδίων παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν περὶ παραχωρήσεως προνομίου εἰς τὸν ἰωσήφ Φλωριάδον Λουβάτ, πρὸς ἐφαρμογὴν ἐν Ἑλλάδι τῆς δι' αἵματος ἀποδοχῆς. Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ ἐκέρχεν αὐτὸ κατεπίγειον καὶ παρεβλήθη ἡ ἀναγνώσθη αὐθωρεῖ εἰς πρώτην συζήτησιν. Οὕτω δὲ ἀναγνώσθην ἐγένετο δικτὸν ἀνευ ἀντιρροσῶς ὡς ἔχει.

Ἀρτισμένης εἴτα τῆς διακοπῆς κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίαν συζητήσεως τοῦ περὶ τῶν ἀγράφων καὶ γενικῶν ἐν ἰονίοις Νήσοις ὑποθηκῶν καὶ προνομίων νομοσχεδίου, παρελθὼν

μέλος τι τῶν περὶ τῆς ἀφομοιώσεως ἐπιτροπῆς ἀνεκάλεσε τὰς παρ' αὐτοῦ ἐπανεχθείσας τροπολογίας εἰς τὸ 1 ἐδ. τοῦ 1 ἀρθρ. καὶ ὑπέβαλε προσθήκην εἰδικοῦ δευτέρου ἐδαφίου, ἔχοντος οὕτως.

«Ὡς τῆς προθεσμίας ταύτης πρέπει νὰ ἐγγραφῶσι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου τῆς 11 Αὐγούστου 1836, καὶ αἱ κατὰ τοὺς ἔδη κειμένους αὐτοῦ νόμους ὑπάρχουσαι γενικαὶ ὑποθήκαι. Οἱ ἀπολαύοντες δικαίωμα τοιαύτης γενικῆς ὑποθήκης δύνανται νὰ ἐγγράψωσι τὰ ὑποθηκικά αὐτῶν δικαιώματα ἐφ' ἀπάντων τῶν διὰ τῆς ὑποθήκης τῶν διαβαρμένων κτημάτων, οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ ἀξία αὐτῶν, ἐπιφυλαττομένου εἰς τὸν ὀφειλέτην τοῦ δικαιώματος τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐγγραφῆς καθόσον τοῦτο ἐπιτρέπεται παρὰ τῶν μέχρι τοῦδε ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις ἰσχυόντων νόμων.»

Παρατηρήσαντος δὲ τινος, ὅτι ὡς πρὸς τὰς ἀγράφους ὑποθήκας εἶναι ὀρθόν, πρὸς εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας, νὰ ἀρξῇ ἡ ἐγγραφή αὐτῶν ἀπὸ τῆς κυρώσεως τοῦ ψηφιζομένου νόμου εἰς εἰδικὰ βιβλία καὶ παρὰ τῶν ὑπαρχόντων ἤδη ὑποθηκοφυλάκων, ὅπως μὴ προέλθωσι δυσχερεῖαι καθ' ὃν καιρὸν εἰσαχθῇ ὁ περὶ ὑποθηκῶν Νόμος, ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι τοῦτο ἐπὶ μᾶλλον θίγει περιπλέκει τὰ πράγματα, καθόσον ἄλλως τε δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἐγγραφή πρὸ τῆς 1 ἰουλίου τοῦ 1866, ἀλλ' ὅτι πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως τῶν ἀρχαίων ὑποθηκῶν πρὸς τὰς νέας δύναται νὰ κρατηθῇ ἰδιαίτερον βιβλίον ὡς πρὸς τὰς πρώτας, ἐπομένως προτείνει νὰ τροπολογηθῇ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ συζητουμένου ἀρθροῦ κατὰ τὴν ἔννοιαν ταύτην.

Προτείναντος δὲ ἑτέρου τροπολογίαν τοῦ ἐδαφίου α. ὑπὸ τὴν ἔννοιαν, ἢν τῶν προλαλησάντων τις ἀνέπτυξεν, ἦτοι περὶ τῆς ἐγγραφῆς τῶν ἀγράφων ὑποθηκῶν ἀπὸ τῆς κυρώσεως τοῦ συζητουμένου νόμου, ἐπὶνεγκον ἄλλοι, ὅτι ἡ προθεσμία τῶν 25 μηνῶν εἶναι σύντομος, καὶ ὅτι ἕνεκα τῶν δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας συνεπάγεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, εἶναι δίκαιον νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἓν ἔτος.

Μετὰ τὰ λεχθέντα, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Καρυστίας Κ. Δημητριάδου, ἔχουσα οὕτω· «Πᾶσα ἐγγραφή ὑποθήκη ἢ προνόμια, ὡς καὶ πᾶσα γενικὴ ὑποθήκη, ἰσχύοντα κατὰ τοὺς ἔδη ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις κειμένους νόμους, ὅπως διατηρήσωσι τὰ νόμιμα αὐτῶν ἀποτελέσματα, πρέπει αἱ μὲν ἐγγραφῆς νὰ ἐγγραφῶσιν, αἱ δὲ γενικαὶ νὰ μεταγραφῶσιν, περιγραφομένου εἰδικῶς ἐνός ἐκάστου κτηματός, ὑπὸ τῶν νῦν ὑποθηκοφυλάκων ἐν ταῖς ἤδη τηρουμένοις βιβλίοις

τῶν ὑποθηκῶν, τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν ἐχόντων συμφέρον, ἐντὸς 25 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.» καὶ δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς μὴ ἀναστάσης.

Ἐγένετο δὲ δεκτὸν τὸ α. ἐδάφιον τοῦ ἀρθροῦ 1 μετὰ τὴν τροπολογίαν τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς Α. Μπαλάνου, μεταβληθείσης συγχρόνως τῆς προθεσμίας ἀπὸ 25 μηνῶν εἰς 2 ἔτος.

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὴ ὡς ἐδάφιον δευτέρον ἡ προσθήκη τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου ὡς ἐν ἀρχῇ ἐξετέθη. Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν ἀντὶ ἀντιρρήσεως καὶ τὸ 3 ἐδάφιον, προστεθείσης μόνον τῆς λέξεως προρρήθῃσαι. Οὕτω δὴ διὰ τῶν γενομένων τροποποιήσεων τὸ ἀρθρον 1 καθηρτίσθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἑξῆς.

Ἀρθρον 1.

«Πᾶσα ἀγραφή ὑποθήκη ἢ προνόμιον, ἰσχύοντα κατὰ τοὺς ἤδη ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις κειμένους Νόμους, ὅπως διατηρήσωσι τὰ νόμιμα αὐτῶν ἀποτελέσματα, πρέπει νὰ ἐγγραφῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν τῆς 11 Αὐγούστου 1836 Νόμου τοῦ Βασιλείου, εἰς εἰδικὰ βιβλία ἐντὸς ἐνός ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τεθῇσεται εἰς ἐνέργειαν ὁ νόμος οὗτος.

«Ὡς τῆς προθεσμίας ταύτης πρέπει νὰ ἐγγραφῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ εἰρημένου περὶ ὑποθηκῶν Νόμου καὶ αἱ κατὰ ἤδη κειμένους αὐτοῦ Νόμους ὑπάρχουσαι γενικαὶ ὑποθήκαι. Οἱ ἀπολαύοντες δικαίωμα τοιαύτης γενικῆς ὑποθήκης δύνανται νὰ ἐγγράψωσι τὰ ὑποθηκικά αὐτῶν δικαιώματα ἐφ' ἀπάντων τῶν διὰ τῆς ὑποθήκης τῶν διαβαρμένων κτημάτων, οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ ἀξία αὐτῶν, ἐπιφυλαττομένου εἰς τὸν ὀφειλέτην τοῦ δικαιώματος τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐγγραφῆς καθόσον τοῦτο ἐπιτρέπεται παρὰ τῶν μέχρι τοῦδε ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις ἰσχυόντων Νόμων.

Ἡ προρρήθῃσα προθεσμία τρέχει καθ' ὑπάνδρων γυναικῶν, ἀνηλικίων, ἀπηγορευμένων, σωματείων κλπ. ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν.»

Ἀναγνωσθὲν κατόπιν ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ 2 ἀρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς ἔχει, ἀντικατασταθείσης τῆς λέξεως ἀγραφοὶ διὰ τῆς λέξεως εἰρημεῖται καὶ προστεθείσης μετὰ τὴν λέξιν ἀποτελοῦσι τῆς λέξεως μόνον· ἔχει δὲ ὡς ἐτροπολογήθη οὕτως.

Ἀρθρον 2.

«Μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, αἱ εἰρημεῖαι ὑποθήκαι καὶ προνόμια ἀποτελοῦσι μόνον νόμιμον πρὸς ἐγγραφήν τίτλον.»

Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἀνωτέρω εἰρημένου μέλους

τῆς ἐπιτροπῆς, ὑποστηρικθέντος καὶ παρ' ἄλλων, ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἐξῆς προσθήκη εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχέδιον, λαβοῦσα θέσιν ἄρθρου τρίτου.

Ἄρθρον 3.

«Αἱ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ παρόντος Νόμου καὶ δυνάμει αὐτοῦ γενόμεναι ἐγγραφαὶ γενικῶν ὑποθηκῶν ἐνεργηθήσονται ἀνεξόδως.»

Ἀνεγνώσθη ἐπὶ τέλους τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 3, ἥδη γενόμενον 4, καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, ἀπαλειφθεῖσιν μόνον τῶν λέξεων πρὸς ἀλλήλους, ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρον 4.

«Ἡ προτίμσις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Νόμου ἐγγραφησομένων ὑποθηκῶν καὶ προνομίων θέλει ἀποφασίζεσθαι κατὰ τοὺς Νόμους τοὺς ἰσχύοντας καθ' ὃν χρόνον ἔλαβον αὗται ὑπαρξιν.»

Μετὰ ταῦτα συναρμολογηθὲν ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου ἔχοντες, ὅπως, ἐτροποποιήθη, ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρον 1.

«Πᾶσα ἄγραφος ὑποθήκη ἢ προνόμιον, ἰσχύοντα κατὰ τοὺς ἥδη ἐν ταῖς Ἰονίαις νήσοις κειμένους Νόμους, ὅπως διατηρήσῃ τὰ νόμιμα αὐτῶν ἀποτελέσματα, πρέπει νὰ ἐγγραφῶσι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ὑποθηκῶν τῆς 11 Αὐγούστου 1836 Νόμου τοῦ Βασιλείου, εἰς εἰδικὰ βιβλία, ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τεθήσεται εἰς ἐνέργειαν ὁ Νόμος οὗτος.

Ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης πρέπει νὰ ἐγγραφῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ εἰρημένου περὶ ὑποθηκῶν Νόμου καὶ αἱ κατὰ τοὺς ἥδη κειμένους αὐτῶν Νόμους ὑπάρχουσαι γενικαὶ ὑποθήκαι. Οἱ ἀπολαύοντες δικαίωμα τοιαύτης γενικῆς ὑποθήκης δύνανται νὰ ἐγγράψωσι τὰ ὑποθηκικά αὐτῶν δικαιώματα ἐφ' ἀπάντων τῶν διὰ τῆς ὑποθήκης τῶν θεταρμένων κτιμμάτων, ὁιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ ἀξία αὐτῶν, ἐπιφυλαττομένου εἰς τὸν ὀφειλέτην τοῦ δικαιώματος τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐγγραφῆς καθόσον τοῦτο ἐπιτρέπεται παρὰ τῶν μέχρι τοῦδε ἐν ταῖς Ἰονίαις Νήσοις ἰσχυόντων Νόμων.

Ἡ προρρηθείσα προθεσμία τρέχει καθ' ὑπᾶνδρῶν γυναικῶν, ἀνηλίκων, ἀπηγορευμένων, σωματείων κλπ. ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τῶν ἀντεπροσώπων αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, αἱ εἰρημέναι ὑποθήκαι καὶ προνόμια ἀποτελοῦσι μόνον νόμιμον πρὸς ἐγγραφὴν τίτλον.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ παρόντος Νόμου καὶ δυνάμει αὐτοῦ γενόμεναι ἐγγραφαὶ γενικῶν ὑποθηκῶν ἐνεργηθήσονται ἀνεξόδως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ προτίμσις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Νόμου ἐγγραφησομένων ὑποθηκῶν καὶ προνομίων θέλει ἀποφασίζεσθαι κατὰ τοὺς νόμους, τοὺς ἰσχύοντας καθ' ὃν χρόνον ἔλαβον αὗται ὑπαρξιν.»

Ἐτέθη ὑστερον ὑπὸ τρίτην συζήτησιν τὸ ἕτερον Νομοσχέδιον τῆς ἐπὶ τῆς ἀφορισώσεως ἐπιτροπῆς «περὶ προθεσμιῶν κατὰ τὴν ἀνάκρισιν.»

Ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου ἀναγνωσθέντος λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι νομίζει ἀπαλειπτέας τὰς λέξεις ἀντιπρὸς τὴν πρᾶξιν καὶ ἀντικαταστατέας διὰ τῶν λέξεων κακορρήματα ἢ πλημμελήματα, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἡ διεξαγωγή τῶν πταισμάτων καὶ τῶν μὴ οὐσιωδῶν πλημμελημάτων δὲν πρέπει νὰ ὑπαχθῇ εἰς περιορισμὸς προθεσμίας.

Προσθέντος δὲ ἑτέρου, ὅτι ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τούτου δεόν νὰ ἐξαίρεθῶσιν ἡ ληστεία, ἡ πειρατεία καὶ ἡ ναυταπάτη, ἐπήνεγκεν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν, ὅτι τὸ ἀντικείμενον, περὶ οὗ πρόκειται, χρεῖται σπουδῆς καὶ μελέτης καὶ δὲν ἦτον ἀναγκαῖα ἡ ἐπιταχύνσις τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχεδίου.

ὑποστηρικθεῖσα δὲ καὶ παρ' ἄλλων ἡ ἀναβολὴ τῆς συζήτησεως τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν καὶ δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς Βουλῆς, μὴ ἀναστάσης.

Τεθείσα ὑστερον εἰς ψηφοφορίαν ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Καραστίας δὲν ἐγένετο δεκτὴ, ἐγένετο δὲ δεκτὸν τὸ ἄρθρον 1, ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, μετατραπέντος τοῦ ἀριθμοῦ 150 εἰς 156, καὶ ἐπιφυλαχθείσης τῇ Βουλῇ νὰ ἐπιψηφίσῃ εἰδικὸν εἰς τὸ τέλος τοῦ νομοσχεδίου ἄρθρον περὶ ἐξαίρεσεως τῆς ληστείας, πειρατείας καὶ ναυταπάτης.

Ἐπίσης ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν τὸ 2 ἄρθρον ὡς ἔχει, ἀντικατασταθείσης τῆς λέξεως ἀνακριτῆς διὰ τῶν λέξεων ἀνακριτικὸς ἐπάλληλος, καὶ τῶν λέξεων ἐντὸς 24 τὸ πᾶν ὅρων

διὰ τῶν λέξεων ἐντός τριῶν ἡμερῶν, ἐπίσης παρακατιὸν τῶν λέξεων ἐντός τριῶν ἡμερῶν διὰ τῶν λέξεων ἐντός ὀκτὼ ἡμερῶν, ὁμοίως δὲ ἀντὶ ἀνακριτοῦ τεθέντος ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἀναγνωσθέν εἴτα τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 3 ἐγένετο δεκτὸν ὥς ἔχει, προστεθέντος πρὸ τοῦ ἄρθρου 251 καὶ τοῦ ἄρθρου 253. Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 4 ὥς ἔχει μετὰ τὴν παρατήρησιν, ὅτι, ὅπου σημειοῦται ἡ λέξις ἀνακριτής, θέλει μεταβληθῇ εἰς τὰς λέξεις ἀνακριτικός ὑπαλλήλος.

Ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀνωτέρω γενομένην ἀπόφασιν κατηρτίσθη ὑπὸ τινος καὶ ἀναγνωσθεῖσα ἐγένετο δεκτὴ ὥς ἄρθρον 5 ἡ ἐξῆς προσθήκη.

Ἄρθρον 5.

«Αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι δύνανται νὰ διπλασιασθῶσιν ἐπὶ πᾶσι ἐγκλημάτων, τῶν ἀφορώντων ληστείαν, πειρατείαν ἢ ναυαπατήν.»

Ἐπὶ δὲ τῇ προτάσει ἄλλου ἐγένετο δεκτὴ ὥς ἄρθρον 6 ἡ ἐξῆς προσθήκη.

Ἄρθρον 6.

«Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου δὲν ἐφαρμόζονται κατὰ φυγοδικίων ἢ ἀπόντων.»

Προκειμένου δὲ νὰ ἐπιψηφισθῇ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, λαβὼν τις τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι τὸ ἐδάφιον 6'. τοῦ ἄρθρου 4 ἀνατρέπει τὰς περὶ παραγραφῆς τῶν ἐγκλημάτων διατάξεις τῆς Ποιν. Δικονομίας καὶ δεσμεύει τὰς ἐνεργείας καὶ τὰ δικαιώματα τῆς πολιτείας, διότι μετὰ παρέλευσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ψηφισθέντος ἤδη Νόμου ὀριζομένης διμήνου τὸ πολὺ προθεσμίας κηρύττει ἀκύρους τὰς περαιτέρω πράξεις τῆς ἀνακρίσεως· τοῦτου ἕνεκα προτείνει τὴν τροπολογίαν τοῦ ἐδαφίου τούτου ὥς ἐξῆς.

«Μετὰ παρέλευσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου τασσομένων προθεσμιῶν, ὁ προφυλακισθεὶς δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκ τῆς φυλακῆς ἀπόλυσίν του δι' ἐγγυήσεως.»

Εἰπόντων δὲ τινων, ὅτι καὶ ἡ τροπολογία αὕτη δὲν θεραπεύει τὸ αἶτοπον, καὶ προτεινάντων τὴν ἀναβολὴν, τοῦ δὲ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προτεινάντος νὰ παραπεμφθῇ τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπὴν, ὅπως ἐτροπολογηθῇ, ἵνα φέρῃ τὴν γνώμην της, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν παραπομπὴν τοῦ Νομοσχεδίου εἰς τὴν εἰρημένην ἐπιτροπὴν, ἐντελλομένην ἵνα ἐντός τῆς αὔριον γνωμοδοτήσῃ ἐπ' αὐτοῦ. Εἰς

τὴν ἰδίαν ἐπιτροπὴν παραπεμφθῆσαν καὶ τὰ ἐφεξῆς Νομοσχέδια α.) περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν ὑποδικουμένων καὶ Συμβολαιογράφων β.) περὶ συμβολαιογραφικῶν πράξεων.

Ἐτέθη μετὰ ταῦτα εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 833 τῆς πολ. Δικονομίας Νομοσχεδίον, καὶ ἀναγνωσθέν τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ ἄρθρον ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως, ὥς εἶχεν ἐν τῇ σχεδίῳ. ἔχει δὲ οὕτως.

«Ἐὰν ἀνακρίθῃ καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ εἰς 8 ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου παραπεμφθῇ ἡ δίκη δικαστηρίου, ὁ Ἀρείος Πάγος δὲν παραπέμπει ἐκ δευτέρου τὴν δίκην εἰς ἄλλο δικαστήριον, ἀλλὰ δικάζει αὐτὸς οὗτος τὴν οὐσίαν τῆς υποθέσεως.»

Τελευταῖον ἐτέθη ἐπίσης εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον περὶ δικαστικῆς διαίρεσεως τῶν ἰονίων Νήσων.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ λαβὼν τις τὸν λόγον ὑπεστήριξε τὸ ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἄλλω προϋποβλ. θέν σχέδιον, καθ' ὃ ὁ ὑφιστάμενος δικαστικὸς ὀργανισμὸς τοῦ Κράτους τροποποιεῖται. Διοριζομένου εἰς ἑκάστην ἐπαρχίαν τοῦ Κράτους ἑνὸς πρωτοδικείου α. ἢ β'. τάξεως, ἰσχυρισθεὶς, ὅτι διὰ τοῦ συστήματος τούτου, οἰκονομικωτέρου ὄντος ἀπὸ τῶ νῦν ὑφισταμένου, ἐπέρχεται τῷ ὄντι ἀληθὴς ἰσότης ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τῆς δικαιοσύνης.

Ἀντιπόντων δὲ τινων, ὅτι νῦν πρόκειται περὶ δικαστικῆς διαίρεσεως τῶν ἑπτὰ Νήσων καὶ οὐχὶ ὅλου τοῦ Κράτους, καὶ ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος ἀναπτυχθέν σύστημα δὲν ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενον, ἑτέρου δὲ προτεινάντος τὴν ἀναβολὴν τοῦ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος βουλευτοῦ Παζῶν ἀναπτυχθέντος νομοσχεδίου εἰς τὴν ἐπόμενον Σύνοδον, ἡ Βουλὴ, παραδεχθεῖσα τὴν ἀναβολὴν, προσέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἄρθρων τοῦ Νομοσχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη ἐπόμενος τὸ 1 ἄρθρον, ἐφ' οὗ λαβὼν τις τὸν λόγον ὑπεστήριξε τὴν ἐν Λευκαδίᾳ σύστασιν Πρωτοδικείου, διότι καὶ λόγοι οἰκονομικοὶ, εἶπεν, ἐπιτρέπουσι ταῦτα, καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Νήσου ἐκείνης, καὶ πολιτικοὶ ἄλλως λόγοι πρέπει νὰ πείσῃσι τὴν Βουλὴν εἰς τὴν προσθήκην τοῦ Πρωτοδικείου τούτου.

Ἀντιπόντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι δεδικασμένον κατ' οὐσίαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ παρὰ τῆς Βουλῆς, χορηγησάσης πίστωσης διὰ τρία μόνον Πρωτοδικεία, καὶ νῦν μόνον κατὰ τύπους προκρίναι νὰ λυθῇ, ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι ἡ Βουλὴ δέον νὰ φανῇ γενικωτέρα,

προκειμένου περί Νήσων, αἵτινες ἕως χθὲς ἀκόμη εἶχον ἰδίαν ὑπαρξίν ὡς ἰδιαιτέρον Κράτος.

Προτεινάντος δὲ τινος, ἵνα διατηρηθῶσιν ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις ἐπὶ Πρωτοδικεῖα, ἐτέρου δὲ ὑποστηρίζαντος τὴν ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος διατήρησιν τῶν ὑφισταμένων ἐκεῖ Πρωτοδικείων, ἡ Βουλὴ, μὴ παραδεχθεῖσα οὔτε τὴν περὶ συστάσεως καὶ τετάρτου Πρωτοδικείου ἐν Λευκάδι πρότασιν τοῦ βουλευτοῦ Γ. Σέρβου, οὔτε τὴν τοῦ βουλευτοῦ Πατρῶν Α. Ρήγοπούλου περὶ συστάσεως ἐπὶ Πρωτοδικείων ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις, οὔτε τὴν τοῦ Γ. Μπούμπουλη περὶ τῆς ἐπὶ ἐν ἔτος ἀκόμη διατηρήσεως τῶν ἐπὶ τῆς Ἑπτανήσου Πρωτοδικείων, παριδέχθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς ἔχει.

Αναγνωσθέντος δὲ τοῦ 2 ἁρθρου, ἐπὶ τῇ προτάσει τινός, προσετέθη ἡ Λευκάς καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πρωτοδικείου Κερκύρας, ἀφῆρθησαν δὲ τὰ Κίθιρα ἀπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πρωτοδικείου Ζακύνθου, μεινεχθέντα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πρωτοδικείου Σπάρτης. Οὕτω δὲ τροποποιηθὲν ἐγένετο ἀνευ ἀντιρρήσεως δεκτὸν τὸ 2 ἄρθρον. Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 3, μὴ γενομένης δεκτικῆς τῆς προτάσεως τινός περὶ μεταβολῆς τῆς ἑδρας τοῦ Ἐφετείου ἀπὸ τῆς νήσου Κερκύρας εἰς τὴν νήσον Κεραλληνίαν. Αναγνωσθὲν δὲ κατόπιν ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἄρθρον 4, ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἐπὶ τοῦ 5 ἁρθρου τοῦ σχεδίου ἀναγνωσθέντος ἀφῆρθη ἡ λέξις ἐν *Μεσολογγίῳ* καὶ ἐτέθη ἐν *Σπάρτῃ*, ἐπίσης δὲ ἀντὶ *Λευκάδος* ἐτέθη *Κυθήρων*.

Ἐπὶ τέλους ἐγένοντο δεκτὰ καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 6 καὶ 7, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ.

Συναρμολογηθὲν κατόπιν καὶ ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον ὡς ἔπεται.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ δικαστικῆς διαιρέσεως τῆς Ἑπτανήσου.

« Ἄρθρον 1. Συσταίνονται ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις τὰ ἀναγκαῖα Εἰρηνοδικεῖα, τρία Πρωτοδικεῖα καὶ ἐν Ἐρετειῶν.

Ὁ ἀριθμὸς, ἡ ἑδρα καὶ ἡ δικαιοδοσία τῶν Εἰρηνοδικείων κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 2. Τὰ Πρωτοδικεῖα ἰδρύουσι τὸ μὲν εἰς Κέρκυραν, ἡ δικαιοδοσία τοῦ ὁποίου ἐκτείνεται ἐπὶ τὰς Νήσους Κέρκυραν,

Παξὸς, Λευκάδα καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν, τὸ ἕτερον εἰς Ἀργοστόλιον Κεραλληνίας, ἡ δικαιοδοσία τοῦ ὁποίου ἐκτείνεται εἰς τὰς Νήσους Κεραλληνίαν καὶ Ἰθάκην καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν, καὶ τὸ τρίτον εἰς Ζακύνθον, ἡ δικαιοδοσία τοῦ ὁποίου, ἐκτείνεται ἐπὶ τὴν Νήσον Ζακύνθον.

Ἄρθρον 3. Τὸ τῶν ἑρετῶν δικαστήριον ἰδρύει εἰς Κέρκυραν καὶ περικεῖται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ τῆς περιφερείας τῶν Πρωτοδικείων Κερκύρας καὶ Κεραλληνίας.

Ἄρθρον 4. Τὸ ἐν Πάτραις Δικαστήριον τῶν ἑρετῶν περιλαμβάνει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του καὶ τὴν περιφέρειαν τοῦ Πρωτοδικείου Ζακύνθου.

Ἄρθρον 5. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ ἐν Σπάρτῃ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν ἐκτείνεται καὶ εἰς τὴν Νήσον Κυθήρων.

Τὰ ἀφορῶντα τὰς δίκας, αἵτινες κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ παρόντος Νόμου ἔπρεπε εἰσελθεῖν ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν ὑπαρχόντων ἤδη Ἰονίων Δικαστηρίων, κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ὁ παρὼν Νόμος τεθῆσεται εἰς ἐνέργειαν συγχρόνως μὲ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβουλαιογράφων. »

Ἀκούων τις μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι τινὲς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς ἐμονιμοποιήθησαν διὰ τοῦ Νόμου τοῦ 1862, καὶ τοιοῦτος εἶναι ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου, ὁ Συντάκτης τῶν πρακτικῶν καὶ οἱ δύο ἑσθλαί εἰς τὴν κατηγορίαν δὲ ταύτην, φρονεῖ, ὅτι ὑπάγεται καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν γενογρ. πρακτικῶν, καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἐξησκήθησαν καὶ ἐγένοντο εἰδικαί εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ σώματος καὶ ἐπομένως δὲν δύνανται νὰ μετέλθωσιν ἕτερον ἔργον, ὀφείλει νὰ χρηγῇ τὴν ἀνέχουσαν πίστωσιν εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῆς πρὸς διατήρησιν αὐτῶν μέχρι τῆς ἐπιούσης Συνόδου, καθόσον μόνον περὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου ἐδόθη πίστωσις καὶ καθόσον μένει καὶ ἰκανὴ ἐργασία ἐκκρεμῆς, ἥτις πρέπει νὰ ἀποπερατωθῇ.

Παρατηρησάντων δὲ τινῶν, ὅτι δὲν νὰ διατυπωθῇ ἐγγράφως ἡ πρότασις, ἐτέρων δὲ ἐκφωνούντων, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησης ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ὑπαλλήλων, ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου πρότασις, φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς πολλῶν βουλευτῶν, ὡς προσέθηκε τοῦ 76 ἁρθρου τοῦ Κανονισμοῦ, δι' ἧς προτείνεται ἡ διάρκεια τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν Νόμον ΨΜΘ'. τοῦ 1862 ὑπαλλήλων. Πρακε-

μένου δὲ νὰ τεθῇ, κατ' αἵτησιν τινῶν, εἰς ψηφοφορίαν ἢ πρότασις, ἐζητήθη ἡ ἐκτύπωσις αὐτῆς, ὅπως λάβωσι γινώσκιν αὐτῆς οἱ βουλευταὶ, ἣν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως.

Ἐνταῦθα παρελθὼν ἕτερος κατέθετο νέαν πρότασιν περὶ διατηρήσεως ὧλων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, περὶ ἧς οὐδὲν ἀπεφάσισεν ἡ Βουλὴ.

Παρελθὼν εἶτα ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐζήτησε καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ προστιθῇ εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1866 τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης εἰδικὴ πίστωσις δραχμῶν 70,000 διὰ τὴν διαπάνην τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου Κερκύρας καὶ τῶν διαφόρων Πρωτοδικείων Ἐπτανήσου μέχρις οὗ εἰσαχθῇ ὁ Νόμος περὶ ἀπομοιώσεως.

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ προεδρεύσας Ἀντιπρόεδρος

Σ. Χ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκιδης,

Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 45'.

Τῆς 27 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς ἔγγραφα.

α) Πρότασις νόμου περὶ παραχωρήσεως τῶν γαιῶν τῆς διαλελυμένης Μονῆς Κερναγίου κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Καρυστίας ὑπὸ Κ. Δημητριάδου.

β) Τροπολογίαι ἐπὶ τῶν Νομοσχεδίων περὶ τῶν ἐφ' ἑδρῶν πλοιάρχων τοῦ ναυτικοῦ καὶ περὶ συντάξεων, ὑπὸ τῶν Βουλευτῶν Α. Μιαούλη, Μπούμπουλη καὶ Γ. Σέρβου.

γ) Ἀναφορά τοῦ ὑποναύαρχου Κ. Νικοδήμου, ζητοῦντος νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὸ περὶ ἐφ' ἑδρῶν Νομοσχέδιον.

Παραπέμφθησαν δὲ καὶ τὸν Κανονισμὸν.

Προεμμένον εἶτα νὰ μεταβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὰ ἀντικείμενα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐγένετο πρότασις νὰ προταχθῇ ἡ συζήτησις τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων αὐτῆς διὰ τῆς λήγουσας ἡδὴ Σύνοδον. Μετὰ τινὰς δὲ ἀντιρρήσεις, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς προτιμῆσεως τῆς συζητήσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ.

Ἀνεγνώσθη ἐπομένως τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Α'. Κεφαλαίου αὐτοῦ, ἀποζημιώσεις βουλευτῶν καθ' ὅλην τὴν Σύνοδον. Ἐπὶ τούτου λαβὼν τὸν λόγον ὁ εἰσηγητὴς τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς παρατήρησεν, ὅτι κατὰ τὸ Σύνταγμα οἱ λαμβάνοντες σύνταξιν ἢ ὅπωςδῆποτε ἄλλως ἐκ τοῦ δημοσίου μισθοδοτούμενοι δὲν πρέπει νὰ λάβωσι καὶ τὴν βουλευτικὴν ἀποζημίωσιν, ἢ καθ' ὅσον συμπληροῦσιν ἢ λαμβάνουσι σύνταξιν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ τῶν συνταξιούχων βουλευτῶν ἐλάβον πλήρη τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ βουλευτοῦ, ἐπομένως εἶναι δίκαιον νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὸ εἰδικὸν ταμεῖον τῶν πολ. συντάξεων τὸ ποσὸν αὐτὸ ἐκ τῆς συντάξεως, ἢν λαμβάνουσιν, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῶν δρ. 600, ὅπερ δύο ἐπίσης συνταξιούχοι ἐλάβον ἐκ προκαταβολῆς ἐκ τοῦ ταμεῖου τῆς Βουλῆς. Ἦς πρὸς τοὺς βουλευτὰς δ' ἐκείνους, οἵτινες ἐχρημάτισαν ὑπουργοί, δεόν νὰ ἐκπεσθῇ τὸ ἀνάλογον ποσὸν ἐκ τῆς βουλ. ἀποζημιώσεως τῶν ἐφ' ὅσον διετέλεσαν τοιοῦτοι.

Ἀντειπὸντος δὲ τινος, ὅτι αἱ πολιτικαὶ συντάξεις εἶναι ἰδιωτικὴ περιουσία καὶ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ θεωρῆται ὡς δημοσίος ἀντιμισθία, ἐτέρου δὲ παρατηρήσαντος, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ Συντάγματος ῥητῶς μνημονεύει καὶ τὰς ἰδιωτικὰς συντάξεις, ἐπήνεγκεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι καὶ αἱ πολιτικαὶ συντάξεις, ὡς συνεισφέροντος εἰς αὐτάς καὶ τοῦ δημοσίου ταμεῖου, δεόν νὰ θεωρῶνται ὡς ἀπὸ τοῦ δημοσίου μισθοδοσία καὶ νὰ συμψηφίζεται εἰς πᾶσαν ἄλλην ἀντιμισθίαν ἢ ἀποζημίωσιν.

Μετὰ τὰ λεχθέντα, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη, ἵνα ζητηθῇ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμεῖου ἡ ἀπὸ τοὺς συνταξιούχους βουλευτὰς ἀποζημιώσεις, ἐπίσης δὲ νὰ ἐκπεσθῇ καὶ ἡ ἀποζημιώσις τῶν ὑπουργῶν θέσιν λαβόντων βουλευτῶν ἐπομένως ὑπὸ τὴν ἐξήγησιν ταύτην ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει ἐν τῷ ἀπολογισμῷ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 2 ἁρθρου «ἀποζημιώσεις τῶν βουλευτῶν διὰ τὴν τεσσαρακονθήμερον διακοπὴν τῶν ἔργων τῆς Βουλῆς», παρατηρήθη ἀπὸ τινος, καὶ δὴ καὶ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ ἀποζημιώσις αὕτη εἶναι ἀντισυνταγματικὴ. Μετὰ τινὰς δὲ ἀντιρρήσεις ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ποσοῦ τούτου.

Ἀναγνωσθὲν κατόπιν καὶ τὸ 3 ἄρθρον δι' ἐξόδα ἐκτακτοῦ Προέδρου ἐκ δρ. 1100 ἐγένετο δεκτὸν ὡς ἔχει.

Κατόπιν ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν τὰ ἐπόμενα Κεφ. Β'. καὶ Γ', ἐγένετο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ ἀπολογισμῷ. Ἀναγνωσθέντος τοῦ Κεφ. Δ'. «προσωπικὸν τῆς βιβλιοθήκης», ὑπέμνησέ τις τὴν ἄλλοτε γενομένην ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς περὶ μεταφορᾶς τῆς

Βιβλιοθήκης εντός του Βουλευτηρίου. Ἀπαντήσαντος δὲ τοῦ Προέδρου, ὅτι ἡ ἐκμίσθωσις τῆς οἰκίας, ἐν ᾗ σήμερον κεῖται ἡ Βιβλιοθήκη, σιωπηρῶς ἀνενεώθη μέχρι τέλους Αὐγούστου τοῦ προσεχοῦς ἔτους, καὶ ὅτι θέλει ληφθῇ πρόνοια ἐν καιρῷ ὅπως εὐρέθῃ οἰκονομικωτέρα οἰκία καὶ μετινεχθῇ ἡ Βιβλιοθήκη, ἡ Βουλὴ συνήνεσεν εἰς ταῦτα, ἀποφασισμένη, ἐπὶ τῇ προτάσει τινός, νὰ ἐξακολουθῇ ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ τῆς Βιβλιοθήκης καὶ κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς.

Ἐνταῦθα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐξέθηκεν, ὅτι ὁ βιβλιοδέτης Πενταρχὴς δικαιούται νὰ λάβῃ κατὰ τὰ ἀνά χεῖρας ἀποδεικτικά του ὄραχ. 1109 προερχομένας ἀπὸ βιβλιοθηκασίας ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως, ἐκτελεσθείσας μετὰ τὴν διάλυσιν αὐτῆς, οἱ δὲ πρῶτον πληρεξούσιοι Γιαννουλίδης, Ν. Καίρης καὶ Μ. Καίρης ἔχουσιν ἐπίσης νὰ λάβωσι μέρος τῆς ἀποζημιώσεως ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ παραπεμφθῶσιν αἱ ἀνωτέρω αἰτήσεις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ἀμόδιον νὰ λάβῃ αὐτάς ὑπ' ὄψιν.

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ πασέδεχθη τὸ σύνολον τοῦ ἀπολογισμοῦ μετὰ τὴν ἐκπτώσιν τοῦ ποσοῦ δρ. 106,800, ὡς ἀνωτέρω ἐφρέθη· ἔχει δὲ ὡς ἐτραπολογηθῇ οὕτως.

Ἀπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν Ἀ. Σύνοδον τῆς Ἀ. Περιόδου 1805.

Προϋπολ.		Διασάφησις κονδυλίων	Ποσά κατ' ἀριθρ.	Κατὰ κεφάλ.
Κεφ.	Ἀρθ.			
Α	1	Ἀποζημιώσεις τῶν Κ. Βουλευτῶν	339918	341018
	2	Ἔξοδα τοῦ Προέδρου κατ' ὅλην τὴν Σύνοδον	1100	
B	1	Μισθὸς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ γρα- φείου ἐπὶ ἐξ μῆνας	1800	
	2	Ἐνός Συντάκτου καὶ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ	2400	
	3	Δύο βοηθῶν καὶ δύο γραφέων ..	3600	
	4	Ἐνός ἐπιθεωρητοῦ τῶν στεν. πρακτικῶν	1500	
	5	Τεσσάρων στενογράφων	6000	

Γ	6	Ἔνός διορθωτοῦ τῶν ἐντύπων . .	1440	
	7	Τοῦ βοηθ. προσωπικοῦ τοῦ γεν. γραφείου	2300	
	8	Τοῦ εὐταξίου, ἀρχικλητῆρος καὶ τῶν 15 κλητῶν	6450	
	9	Μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ, ὑπαλλήλων καὶ κλητῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς Συνόδου μέχρι τῆς συγκροτήσεως τοῦ ὀριστικοῦ Προέδρου	9105	
	1	Διὰ γραφικὴν ὕλην	500	
	2	Δετικά τῶν πρακτικῶν καὶ ἄλλων βιβλίων	500	
	3	Διὰ φωτισμὸν τοῦ Βουλευτηρίου καὶ τῆς φρουρᾶς	400	
	4	Διὰ πληρωμὴν τοῦ δι' ἀερίου φωτισμοῦ τῆς Βουλῆς	438	
	5	Δι' ἀγορὰν καυσόξυλων κλπ. . .	400	
Δ	6	Διὰ χάρτην πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν νομοσχεδίων καὶ προτάσεων . .	700	
	7	Διὰ διαφόρους δαπάνας κατὰ τὴν ἀπὸ 30 Ἰουλίου ἐκθεσὶν τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς . .	634	
	8	Δι' ἐπισκευὴν καὶ τοποθέτησιν τῶν θερμαστῶν καὶ δι' ἐξόδα καθαριότητος τῆς Βουλῆς . .	460	
	9	Δι' ἐπιμίσθιον τοῦ ταχυδρ. ἐπιστάτου	100	
	1	Μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ τῆς Βιβλιοθήκης ἐπὶ ἐξ μῆνας . .	2760	
	Δρ.	Τριακόσιαι ὀγδοήκοντα δύο χιλ. καὶ πεντακασίας πέντε . . .	Δραχ. . .	
			382505	
			4132	
			2760	
			2760	

Λαβόν τις ὕστερον τὸν λόγον παρετήρουν, ὅτι τινὲς τῶν συνταξιούγων αξιωματικῶν, ἀγωνισθέντες ἐν τῇ ἱερῇ ἀγῶνι καὶ ὕστερον, μένουσι ἀδικαίωτοι, καὶ τοιοῦτοι εἶναι ὁ Ἡλ. Πανᾶς καὶ τινες ἄλλοι, οὓς ἡ Βουλὴ συνέστησε πρὸ τινος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ὅπερ εἰσέτι δὲν ἔφερε πρότασιν περὶ βελτιώσεως τῆς καταστάσεως αὐτῶν· συνιστᾷ διὰ ταῦτα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην εἰς τὸν παρόντα ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, διότι εἶναι σκληρὸν νὰ ἀδικῶνται ἄνδρες πολλὰ τὴν πατρίδα ὠφελήσαντες.

Μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀνεγνώσθη εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως τὸ περὶ τῆς δι' αὐτοῦ σιδηροδρομίας νομοσχεδίου.

Ἐνταῦθα ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐξητήσατο νὰ προτιμηθῇ ἡ συζήτησις τοῦ περὶ παραχωρήσεως ἑνὸς ἐν Κεφαλληνίᾳ κτιρίου εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν νομοσχεδίου, ὡς κατεπίγοντος.

Συναινέσασθαι τῆς Βουλῆς, ἀνεγνώσθη τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχεδίου, ἐφ' οὗ λαβὼν ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐγγράφων, τὸ περὶ οὗ πρόκειται κτίριον δὲν εἶχε συμπεριληφθῇ εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς παραδόσεως τῶν φρουρίων καὶ τῶν λοιπῶν ἐν Ἑπτανήσῳ κτιρίων, καὶ ὅτι κατοκινῶν ὁ ἀπεσταλμένος τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως διέταξε τὴν κατάληψιν τοῦ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως κατὰ συνέπειαν ἡ Κυβέρνησις αὕτη ἰσχυρίζεται, ὅτι ἀνήκει εἰς αὐτὴν τὸ ῥηθὲν κτίριον, καὶ ὅτι ὑπόσχεται, εἰάν δὲν ἀποδείξῃ τοὺς τίτλους τῆς ἐπ' αὐτοῦ κυριότητος, νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν. Συνιστᾷ λοιπὸν τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀπαντῶν ἕτερος ἀντεῖπεν, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις οὐ μόνον διὰ τῆς συνθήκης τοῦ 1863 ἐπαυσε νὰ ἔχῃ δικαίωμα νὰ διατηρῇ ἐν Ἑπτανήσῳ τοιαῦτα καταστήματα, οἷον ὑπάρχει τὸ προκείμενον, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς συνθήκης τοῦ 1815 εἶχεν ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ δύναται νὰ λάβῃ κατοχὴν ἐπὶ τοιαύτων κτιρίων ἐν Ἑπτανήσῳ, δὲν δύναται ἄρα νὰ ἐπιστραφῇ εἰς αὐτὴν καὶ ἂν ὑποθεθῇ, ὅτι ἰδίᾳ δαπάνῃ τὸ ἀνήγειρεν καθόσον πειρηθῇ πάσης ἀποζημιώσεως, καὶ πρὸ πάντων, διότι, ἂν εἶχιν ἐπ' αὐτοῦ αξιώσεις, ἔθελε ποιῆσαι μνημεῖον ἐν τῇ γενικῇ πρωτοκόλλῳ. Διὰ ταῦτα ἀποκρούει τὸ νομοσχεδίον, ἐκτὸς εἰάν θεωρηθῇ ὡς παραχώρησις ἢ δωρεά.

Μετὰ μακρὰν δὲ ἐπὶ τοῦ προκείμενου συζήτησιν, καθ' ἣν μεταξὺ ἄλλων ὁ μὲν ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπρότεινε, ὅπως ἀντὶ τῶν λέξεων, ἀναγνωρίζεται ὡς μὴ ἀπαρτίστον μέρος τῶν φρουρίων καὶ στρατώνων καὶ ἀνέκον, τεθῇ ἡ λέξις ἐπανέρχεται, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπέκρουσε πᾶσαν ἰδέαν περὶ δωρεᾶς, παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἡ Βουλὴ εἶναι ἀναρμοδιὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸ προκείμενον ζήτημα, ὡς ἀνέκον εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων.

Ἀποκρουθεῖσης καὶ τῆς ἰδέας ταύτης, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ περὶ ἀναρμοδιότητος τῆς Βουλῆς πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Κεφαλληνίας, ἣν ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε μὴ ἀναστᾷσα.

Ἐτέθη ὕστερον εἰς ψηφοφορίαν ἡ τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου, προτείναντος, ἵνα ἀντὶ τῆς λέξεως ἐπανέρχεται τεθῶσιν αἱ λέξεις παραχωρεῖται ἀνεῖν ἀποζημιώσεως. Ἐκ ταύτης δὲ γενομένης κατ' ἐνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας Χ. Μαστραπᾶν καὶ Ν. Μιχαλόπουλον, ἐξήχθη κατὰ τὸ ὥδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν ἐπενεχθεῖσαν τροπολογίαν διὰ ψήφων 56 κατὰ 38.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου προταθεῖσαν τροπολογίαν, καὶ ἡ ὅχι;»

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Ἀνδρέας Στράτος	Ν
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος		Δημήτριος Γρίβας	Ν
Αἰάκος Λογιωτατίδης		Γ. Γεροθανάσης	Ν
Ἀναγν. Γιαννούλιδης		Παν. Πετμεζής	
Μιχ. Δ. Καίρης	Ν	Εὐθ. Δεληγιάννης	
Ν. Π. Καίρης		Γ. Π. Πλαπούτας	
Δημ. Τσόκρης	Ο	Α. Ἀντωνόπουλος	
Α. Λαμπρινίδης		Αθ. Γόνδικας	
Κωνστ. Μανουσάκης	Ο	Χ. Σακελλαριάδης	Ν
Ὄθων Μακρυγιάννης	Ν	Ἡλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ο
Περ. Ἀναρ. Πετράκης	Ο	Α. Πετροπουλάκης	Ο
Δημ. Καλλιφρονᾶς		Χρ. Μαστραπᾶς	Ν
Παναγ. Κυριακός	Ν	Ιω. Σαφάκης	Ν
Ἀριστ. Μπαλάνος		Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ο
Σπυρ. Καραϊσκάκης		Γ. Ζουμπουλάκης	Ν

Ἀντ. Μήτσας	Νικόλαος Καρύδης	N
Π. Γουζούσης	Νικόλαος Πιγκράτης	N
Δημ. Ταιτσάρας	Πολ. Κωνσταντίνος	N
Γεώργιος Ἀποστολίδης	Θεόδωρος Ῥωμαῖος	O
Πάνος Μανωλίδης	Νικ. Λούβρος	O
Δ. Ζώτος	Γερ. Μαυρογιάννης	O
Κ. Λομβάρδος	Νικ. Γεωργινάτος	
Δημ. Ἰω. Πατέλλης	Ἀναστ. Αννίνος	
Σπυρ. Λεονταράκης	Α. Τσουγανάτος	
Ἰωάννης Πλαίσας	Γεράσι. Ἀντύπας	O
Ἄνδρ. Γαίτας Φωσκάδης	Ἀντώνιος Ζερβός	
Λυκούργος Κρεστέντης	Γεώργιος Φλωριάς	O
Στέρ. Στεφανόπουλος	Γ. Ἰακωβάτος	O
Χ. Στεριόπουλος	Χ. Ἰακωβάτος	O
Ἄλ. Βιλιάτες	Γ. Λεβιάδης	
Ἀλέκος Ἀγολός	Ἀναστ. Δημητριάδης	N
Λουκάς Κατσίνος	Ἄνδρ. Νοταράς	O
Ἀναγν. Δημητρίου	Εὐθ. Κανελλόπουλος	O
Πέτρος Ζάνος	Ἰω. Γ. Ἰωάννου	N
Ἰωάννης Βλαβιανός	Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	O
Σπυρ. Μαλασπίνας	Γεώργιος Ἀρώνης	O
Κωνστ. Πιταλᾶς	Εὐμανουὴλ Κοντολέων	N
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	Κοσμάς Πανάρετος	
Ἰωάννης Ζαίμης	Δημ. Βροντίσης	
Σωτ. Πατιμεζᾶς	Χαρ. Α. Χριστόπουλος	N
Λεων. Πατιμεζᾶς	Σπ. Παπαδόπουλος	
Ἄνδρ. Οἰκονομόπουλος	Δημ. Παπανικολάου	O
Ἰω. Παπαδόπουλος	Ἰω. Βαλασόπουλος	O
Ἰωάννης Φλέτσας	Σπ. Σπηλιωτάκης	
Περ. Μαυρομιχάλης	Σπ. Κοπανίτσας	
Γ. Περρώτης	Ἰω. Α. Κορσιωτάκης	
Κωνστ. Δημητριάδης	Α. Κορσιωτάκης	
Ἄλ. Κοντοστόπουλος	Γεώργιος Λάμπας	O
Ἰω. Μπαλάφας	Βασίλειος Σπυρόπουλος	N
Τριαντ. Λαζαρέτος	Ἄλ. Σταματόπουλος	
Κωνστ. Κυπριάδης	Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης	
Στ. Παδβᾶς	Γεράσι. Σέρβος	N
Σωκράτης Κουρής	Δημήτριος Τσαμύπουλος	
Γεώργιος Μαρκοράς	Δημήτριος Παπαλουκάς	O
Θεόδωρος Ζερβός	Γεώργιος Μπουκίδης	N

Χρήστος Α. Χριστόπουλος	Σπυρ. Κριμαζῆς	O
Βασ. Δημητριάδης	Α. Ῥηγόπουλος	
Ἀναγν. Σταυρόπουλος	Μπενιζέλος Ῥούφος	
Σπυρίδων Οἰκονομίδης	Ἄρ. Μπουκακούρης	
Ἀθανάσιος Σινανιώτης	Θάνος Κανακάρης	O
Λσημ. Ζαχουνίτης	Ἀθαν. Μησουλῆς	
Ξενοφών Αυγοθέτης	Κωνστ. Δαρειώτης	O
Ἰωάννης Ἀλεξίου	Ἰω. Δουλίδης	N
Ἐπ. Δελιγεωργίου	Κωνστ. Μελαγγρινός	N
Χαρίλαος Τρικούπης	Γεώργιος Μπούμπουλης	N
Ἄλ. Κουμουνοπούρος	Δημ. Θεοφάκης	N
Περ. Μπούτος	Κωνστ. Πλατὺς	N
Π. Καλαμαριώτης	Ἀχιλλεὺς Μεταξᾶς	
Ἰω. Προδεδέγιοι	Μιλτιάδης Κανάρης	
Π. Μοδινός	Ἰάκωβος Παξιμαδῆς	
Ἀριστ. Πρωτόπουλος	Ματθαῖος Γιαννούλης	O
Ἐμ. Ναυπλιώτης	Σωτ. Σωτηρόπουλος	O
Ν. Κονταράτης	Ἀθ. Γρηγοριάδης	
Ν. Φαρμάκης	Τσίκος Μαυροειδῆς	
Ἰω. Πρωτοπαπῆς	Β. Σκαλτσοδήμος	O
Ν. Καναβός	Δ. Βότσαρης	
Δ. Ὑψηλάντης	Σπυρ. Καραμάνος	
Κωνστ. Εὐθυμίουπουλος	Σταμ. Κοριζῆς	O
Τηλέμαχος Ῥούκης	Δημ. Βούλγαρης	
Κίμων Χριστοδούλου	Ἀθανάσιος Μισούλης	
Ἀντών. Α. Μαυρομιχάλης	Ἀνδρέας Κουντουριώτης	
Ἰω. Κατσάκος	Τασ. Πλέσσας	
Π. Λεωτσάκος	Ἀθ. Χατζόπουλος	
Ἄλ. Κουμουνοπούρας	Α. Τσιριμώκος	O
Χ. Χριστόπουλος	Δ. Χατζίσκος	N
Κ. Κανελλόπουλος	Δ. Κριεζώτης	
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν. Βουδούρης	
Δημ. Μακρῆς	Λύγ. Ἀβέρωφ	O
Εὐθύμιος Κεχαγιάς	Κωνστ. Κανάρης	
Λουκάς Καραλίσκος	Δημ. Παλαβάνος	

Κατὰ συνέπειαν ἐγένετο δεκτὸν τὸ μοναδικὸν ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἀνωτέρω ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν, ἔχον ὡς ἐξῆς:

«Τὰ περιελθόν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως

ἐν Κεφαλληνίᾳ κτίριον, συνεπείφει πρωτοκόλλου ἀπὸ 22 ἰουνίου 1864 μεταξὺ τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ προερχοῦ Κεφαλληνίας, ἐπα-
νέρχεται εἰς τὴν κυριότητα τῆς Μεγάλης Βρετανίας κ.

Μετὰ ταῦτα, προτείναντος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν
νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ φορολογικοῦ Νόμου,
παρετηρήθη, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης, ἀποχωρησάν-
των πολλῶν ἐκ τῶν ΚΚ. βουλευτῶν. Κατὰ συνέπειαν ὁ προε-
δρεύων Ἀντιπρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Ὁ προεδρεύσας Ἀντιπρόεδρος

Σ. Χ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΛΑΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀντίπας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΗΖ΄.

Τῆς 29 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνε-
γνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν·

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἐξῆς ἐγγράμα·

α) Ἀναφαιρὰ διαφόρων ἀξιωματικῶν τῆς φάλαγγος, ζητούν-
των νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν περὶ συντάξεως νόμον.

β) Ὁμοίᾳ τοῦ πυρπολητοῦ Ρομπότζη, αἰτοῦντος νὰ λάβῃ
τὸν βαθμὸν του.

γ) Ὁμοίᾳ διαφόρων ὑπαξιωματικῶν αἰτοῦντων νὰ ἐπανελ-
θῶσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ.

Παραπέμφθησαν δὲ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ
τὰ περαιτέρω.

δ) Πρότασις Α. Μπαλάνου καὶ λοιπῶν περὶ τῶν δικειωμά-
των τῶν δικαστικῶν κλητῶν μετὰ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ χαρ-
τοσήμου.

ε) Πίναξ τῆς διχειρίσεως τῶν ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου
διοδίων.

Παραπέμφθησαν κατὰ τὸν Κανονισμὸν εἰς τύπωσιν.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν πρότασις διαφόρων βουλευτῶν περὶ ἀπο-

ζημιώσεως τῶν βουλευτῶν κατὰ τὰς ἐντὸς τῶν Συνόδων δια-
κοπὰς τῆς Βουλῆς. Κηρυχθεὶς δὲ ταύτης, ἐπὶ τῇ προτάσει
τινὸς, κατεπειγούσης καὶ συζητήσεως, λαβὼν τις τὸν λόγον
παρετήρησεν, ὅτι οὐ μόνον ἀντιβαίνει εἰς ῥητὸν ἄρθρον τοῦ Συν-
τάγματος, ὁρίζοντος τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν βουλευ-
τῶν, ἀλλ' ἀντιβαίνει καὶ εἰς τὸ δεδικασμένον, διότι μόλις χθὲς
ἐλθούσα ἡ πρότασις αὕτη ὑπὸ ἄλλην μορφήν ἀπερρίφθη. Ἐπειδὴ
δὲ φρονεῖ, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι σκανδαλώδες καὶ προσ-
βάλλει ἀντικρὺ τὴν ὑπόληψιν τῆς Βουλῆς, προτείνει τὸ ἀπα-
ραδεκτον αὐτῆς.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ἡ προκειμένη πρότασις οὔτε πρὸς τὸ
Σύνταγμα ἀντιβαίνει, διότι τοῦτο ποιεῖ λόγον μόνον περὶ τῶν
τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων Συνόδων, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ τῶν διακο-
πῶν, ἐπομένως ἐκ τῆς σιωπῆς τοῦ θεμελιώδους νόμου ἔπεται,
ὅτι δύναται ἐντὸς τοῦ δικαιώματός της ἡ Βουλὴ, θεωροῦσα τὸ
δικαίον τῆς ἀποζημιώσεως, νὰ νομοθετήσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου,
εἴτε πρὸς τὸ δεδικασμένον, διότι χθὲς δὲν ἦλθεν ὑπὸ τὴν ψήφον
τῆς Βουλῆς τακτικὴ πρότασις, ἀλλ' ἀπλὴ προσθήκη πιστώ-
σεως ὑπὸ τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῷ ἀπολογισμῷ ταθεί-
σα. Ἐκτὸς δὲ τούτων, καὶ κατ' οὐσίαν ἐξεταζομένη ἡ πρότασις,
οὐχὶ μόνον εἶναι δικαιοτάτη, ἐάν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ γλίσχρος
ἀποζημιώσις τῶν βουλευτῶν, μὴ ληφθεῖσων ὑπ' ὄψιν τῶν πραγ-
ματικῶν δαπανῶν διὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ ἐν Αθήναις συντήρησιν
τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ στηρίζεται καὶ εἰς πολι-
τικὸν λόγον, διότι ἐξουδετεροῖ τὴν τᾶσιν τῶν Κυβερνήσεων,
ἐπιδιωκούσων πολλὰκις τὴν διὰ μιᾶς ἢ πολλῶν διακοπῶν πίε-
σιν τῆς ἀντιπροσωπείας. Διὰ τοὺς λόγους τούτους προτείνει τὴν
ἀμεσον παραδοχὴν αὐτῆς.

Ἐνταῦθα προσκληθεὶς παρὰ τινος ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑ-
πουργὸς νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην του ἐπεφυλάχθη νὰ πράξῃ
τοῦτο κατὰ τὴν τρίτην τῆς προτάσεως συζήτησιν.

Οὕτω δὲ, ἀπορρίφθέντος ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοῦ ἀπαραδέκτου
τῆς προτάσεως, ἐγένετο δεκτὴ αὕτη δι' ἀναστάσεως κατὰ τὴν
πρώτην ἀγνώσιν.

Ἀνεγνώσθη εἴτα εἰς πρώτην συζήτησιν νομοσχέδιον περὶ
ἀπονομῆς ἐξακοσιοδράχμου μηνιαίας συντάξεως εἰς τὴν χήραν
τοῦ ναυάρχου Α. Κριεζῆ, καὶ ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν μυστικὴν
κατὰ τὸ ἄρθρον 61 τοῦ Κανονισμοῦ. Διαλογὴς δὲ γενομένης,
κατὰ τὸ ἄρθρον 62 τοῦ αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ ψηφολέκτας Α. Νο-
ταρᾶν καὶ Χ. Μαστραπᾶν, ἐξήχησεν, ὅτι ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου,

ἦτοι εἰς τὸ *Ναὶ*, εὐρέθησαν 62 ψῆφοι, κατὰ δὲ αὐτοῦ, ἦτοι εἰς τὸ *Ὅχι*, εὐρέθησαν 56, ἐπομένως τὸ νομοσχέδιον ἐγένετο δεκτὸν, κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀπαγγελλθὲν ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς.

Κατόπιν ἐτέθησαν εἰς τρίτην συζήτησιν τὰ ἐξῆς νομοσχέδια.

α.) Περὶ παραχωρήσεως παραλίου ἐθνικῆς γῆς καὶ μέρους θαλάσσης εἰς τὸν ἄνθρωπον Ἑρμοπολιτῶν πρὸς κατασκευὴν ναυπηγείου.

Ἐπὶ τούτου λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν, ὅτι, ἔχων ὑπ' ὄψιν τοῦ τὴν παρὰ τινος τῶν βουλευτῶν γενομένην αὐτῷ, κατὰ τὴν δευτέραν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου, παρατήρησιν περὶ ἐνδεχομένης ἐκ μέρους τοῦ δήμου κपालοτριώσεως τοῦ παραχωρουμένου γηπέδου, ἐναντίον τοῦ σκοποῦ τῆς δωρεᾶς, προστίθῃ καὶ δεύτερον ἄρθρον εἰς τὸ νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐξασφαλίζει τὸ δημόσιον εἰς ἐνδεχομένην τοιαύτην ἀποτυχίαν τῆς δωρεᾶς κατὰ συνέπειαν συνιστᾷ τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου οὕτω τροπολογηθέντος.

Μηδεμιᾶς δὲ ἀντιρρήσεως γενομένης, ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ σειράν τὰ 1 καὶ 2 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ. ἔχει δὲ, ὡς ἐτροπολογήθη, οὕτως.

Ἄρθρον 1.

«Παραχωρεῖται δωρεὰν εἰς τὸν ἄνθρωπον Ἑρμοπολιτῶν χεῖρος ἀμμόωδης τόπος ἐκ στρεμμάτων τεσσάρων περίπου, καὶ ἐπιφάνεια θαλάσσης ἐκ στρεμμάτων εἰκοσι ὀκτὼ κατὰ τὴν θέσιν *Ἀμμον* πρὸς κατασκευὴν ναυπηγείου.

Ἄρθρον 2.

Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παραχωρούμενα εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐπανερχόνται ἀνεῦ δικαστικῆς μεσολαβήσεως καὶ ἀνεῦ ἀποζημιώσεως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, ἐὰν πρὸς ἄλλον ἢ τὸν προσδιορισθέντα σκοπὸν γίνῃ χρῆσις αὐτῶν, ὡς καὶ ἐὰν ἐντὸς τριετίας δὲν κατασκευασθῇ τὸ ναυπηγεῖον.»

β.) Περὶ ἐπέκτασις τῆς πόλεως Γυθείου. Ἐπὶ τοῦ 1 ἁρθρου ἀναγνωσθέντος λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε νὰ ἀναβιβασθῇ τὸ ποσὸν τῶν παραχωρουμένων γαιῶν ἀπὸ 65 εἰς 80 στρέμματα, ὅπως, εἶπεν, ἐπεκταθῇ ἐτι μᾶλλον ἡ πόλις.

Ἀντιεπὶδόντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ

πρότασις τοῦ προλαλήσαντος εἶναι λίαν ἀδίκος πρὸς τὴν Μοῆν, ἥτις μετὰ μεγίστης θιάς συγκατένευσε καὶ εἰς τὴν θυσίαν τῶν 65 στρεμμάτων, καὶ προσθέσαντες, ὅτι ἡ πόλις Γυθείου ὀφείλει νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὰ παραχωρούμενα, διότι μόλις ὑπολείπονται εἰς τὴν Μοῆν 20—30 στρέμματα ὅπως ἀποζημιωθῇ διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν λοιπῶν, ἐπανερχόντο ἕτεροι, ὅτι ἡ ἀνεῦ ἀδείας τῆς Μοῆς ἀφαίρεσις τῆς ιδιοκτησίας τῆς ἰσοδυναμεῖ πρὸς δήμευσιν, εἰ ἢν ἡ Βουλὴ ὡς ἀπαγορευομένην ὑπὸ τοῦ Συντάγματος δὲν δύναται νὰ πρὶέλθῃ.

Μετὰ τὰ λίγόντα, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ περὶ ἐπαυξήσεως τῶν παραχωρουμένων στρεμμάτων πρότασις καὶ ἀπερρίβη δι' ἀναστάσεως. Κατὰ συνέπειαν ἐγένετο δεκτὸν τὸ 1 ἄρθρον, κατόπιν δὲ καὶ τὰ ἐπόμενα 2, 3, 4 καὶ 5, ὡς ἔχουν ἐν τῷ σχεδίῳ. Ἐπίσης δὲ καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, ἔχον ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρον 1.

«Πρὸς ἐπέκτασιν τῆς πόλεως Γυθείου θέλει προσληθῇ λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης ἐπὶ ἀποζημιώσει ἐκ τοῦ παρακειμένου ἰδιοκτητοῦ κτήματος τῆς διατηρουμένης μονῆς Ζερμπίτζης ἔκτασις συνισταμένη ἐκ στρεμμ. Βασιλ. ἐξήκοντα πέντε καὶ ἑκατὸν τριάκοντα ἐξ περίπου μέτρων.

Ἡ ἀποζημιώσις τῆς Μοῆς θέλει πραγματοποιηθῇ δι' ἐθνικῶν γαιῶν, ἢ φθαρτῶν κτημάτων ἢ διὰ χρημάτων κατ'ἐλευθέρην ἐκλογὴν τοῦ δημοσίου.

Ἡ ἐξέυρεσις τῆς τιμῆς τοῦ κτήματος τῆς Μοῆς, ὡς καὶ τὴν πρὸς ἀποζημίωσιν δοθησομένην τυχόν ἐθνικῶν γαιῶν ἢ φθαρτῶν κτημάτων, θέλει ἐνεργηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 3 ἀπὸ 11 Μαΐου 1855 νόμου.

Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ τιμήματος τοῦ κτήματος τῆς Μοῆς θέλει ληρῇ ὑπ' ὄψιν ἡ αξία, ἣν τοῦτο εἶχε πρὸ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς πόλεως.

Ἄρθρον 2.

Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειωμένη ἔκτασις καὶ ἐτι τεσσαράκοντα ἐπὶ περίπου στρέμματα εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς πόλεως Γυθείου, ῥυμοτυμονομένη, κατὰ τὸ ἐγκεκριμένον διάγραμμα ῥυμοτομίας, θέλει διακρεθῇ εἰς οἰκόπεδα ἀναλόγου ἔκτασεως καὶ ἐκποιηθῇ διὰ δημοπρασίας ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ τιμήματος ἐν ὅλῳ εἰς χρήματα ὑπὸ τοὺς ὅρους, τὰς υποχρεώσεις καὶ τὰς διατυ-

πώσεις, τὰς διεπούσας τὴν πώλησιν τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν φθαρτῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 3.

Θέλουσιν ἐξαίρεθῇ τῆς πωλήσεως τὰ πρὸς ἀνέγερσιν δημοσίων ἢ δημοτικῶν καταστημάτων ἀναγκαιοῦντα γήπεδα.

Ἄρθρον 4.

Ἐπὶ τῶν ἐκπονηθησομένων οἰκοπέδων θέλει ἐγγραφῇ πρώτη ὑποθήκη πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τῆς κοινότητος, ἥτις θέλει ἰσχύει μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξορλήσεως τοῦ τιμήματος τῶν κτημάτων τούτων.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν οἰκοπέδων προκύψον τίμημα θέλει δαπανηθῇ ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀνέγερσιν δημοσίων καὶ δημοτικῶν καταστημάτων ἐν Γυθείῳ, ἐνὸς ἱεροῦ Ναοῦ ἐν τῇ νέᾳ πόλει, τὴν κατασκευὴν κρηπιδώματος, ἐνοῦντος τῇ παλαιᾷ καὶ νέᾳ πόλιν, τὴν μεταφορὰν ποσίου ὕδατος εἰς αὐτήν, καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν ἄλλων κοινωφελῶν ἔργων. *

γ'.) *Περὶ τῆς δοσάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῆς στρατολογίας διὰ τὸ ἔτος 1866.*

Ἀναγνωσθέντος καὶ γενομένου δεκτοῦ τοῦ 1 ἁρθρου, ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, λαβὼν τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν ἐπὶ τοῦ 2 ἁρθρου ἀπέκρουσε τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτροπῆς, προτεινοῦσης τὴν αὐξήσει τῆς στρατολογίης εἰς τρισχιλίους καὶ διακοσίους ἀνδρας ἀντὶ τῶν διαχιλίων καὶ διακοσίων, εἰπὼν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν στρατολογητέων κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος 1866 ἀνδρῶν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοὺς δημοσίους πόρους, ἐπομένως δὲ συναινέει εἰς τὴν προτεινομένην αὐξήσιν. Μηδεὶς δὲ ἀντειπὼντος ἡ Βουλὴ, ἐρωτῆθαι, δὲν παρεδέχθη τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς, παρεδέχθη δὲ τὸ ἄρθρον 2, ὡς ἔχει. Ἐπίσης ἀνεῦ ἀντιρρήσεως ἐγένοντο δεκτὰ κατὰ σειράν καὶ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 3 καὶ 4, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ. Τελευταῖον ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ σύνολον τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου, ἔχοντος οὕτως:

Ἄρθρον 1.

α. Ἡ δύναμις τοῦ κατὰ γλῶσσαν στρατοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ

ἔτος 1866 εἰς ἑνδεκα χιλιάδας ἑνεακοσίου ἑνενήκοντα ἑξ ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, στρατιώτας καὶ λοιποὺς.

Ἡ δύναμις τοῦ ναυτικοῦ προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1866 εἰς 991 ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ ναύτας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ στρατολογία προσδιορίζεται διὰ τὸ ἔτος 1866 εἰς δύο χιλιάδας διακοσίους ἀνδρας. Αἱ δύο χιλιάδες διακοσίαι οὗτοι ἀνδρες διανεμηθήσονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοτῶν ὑπὸ μὲν τῶν Νομαρχῶν εἰς τὰς ἑπερχίας, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπαρχῶν εἰς τοὺς δήμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἐν τοῖς ἁρθροῖς 2 μέχρι τοῦ 11, συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, διατάξεις τοῦ περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας νόμου τοῦ 1851 ἔτους ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν στρατολογίαν τοῦ 1866 ἔτους, καθόσον αὗται δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸν ἀπὸ 19 Μαΐου 1860 νόμον περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ περὶ στρατολογίας νομοθεσία εἰσάγεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1866 ἐν Ἑπτανήσῳ, ἐνθα θέλει δημοσιευθῇ συγχρόνως μὲ τὸν παρόντα νόμον.

Τὰ περὶ συντάξεως, ἀνακρίσεως καὶ ἑριστικῆς καταρτίσεως τῶν στρατολογικῶν καταλόγων κανονισθήσονται ἐπὶ τὸ πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς δημοτικῆς ἀπομοιώσεως χρονικὸν διάστημα διὰ Β. Διατάγματος. *

Ἐτέθη κατόπιν εἰς πρώτην συζήτησιν ἡ πρότασις περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν τίτλων τῶν μέχρι τοῦδε κατόχων τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Τριζωνίας καὶ Ἀργολίδος κειμένων καὶ κατὰ τὸ 1826 ἐκπονηθέντων ἐθν. κτημάτων. ἐφ' ἧς λαβὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τὸ ἀπαράδεκτον, διότι τῇ ὑποθέσει ταύτης ἐπελήφθησαν ἤδη τὰ δικαστήρια, ἐπομένως δὲ δύναται ἡ Βουλὴ νὰ παρακωλύσῃ τὴν δικαστικὴν ἐνέργειαν.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ ἐνστάσις τοῦ προλαλήσαντος δὲν εἶναι ὀρθή, καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λύσῃ νομοθετικῶς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἀναρρῇ τὰς ἀποφάσεις δύο προγενεστέρων ἐθνικῶν Συνελεύσεων, αἵτινες εἶχον ἀπαγορεύσει τὴν ἐκποίησιν τῶν ἐθνικῶν κτημάτων. Ἀπηθῶς μὲν τὸ βουλευτικὸν Σώμα κατὰ τὸ 1826, καίτοι μὴ ἀγνοοῦν τὴν

απόφασιν τῆς πρὸ αὐτοῦ Συνελεύσεως, προέβη εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται κτημάτων ἐπὶ τῷ λόγῳ σπουδαίας ἀνάγκης, ἀλλ' ἡ πράξις αὕτη, κατ' αὐτόν, εἶναι ἀκύρος, ἡ δὲ Βουλὴ ἔχει καθήκον σήμερον νὰ μὴ παρεκκλίνῃ τῶν ἐθνικῶν ἀποφάσεων.

Ἀντιεῖπεν ἄλλος, ὅτι ἡ πρότασις εἶναι δικαιοτάτη, διότι διδίδει ἀφορμὴν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐκτιμήτῃ τὴν ἀληθῆ τῶν τότε πραγμάτων κατάστασιν, ὅτε πᾶσα μὲν ἡ Ἑλλάς διέτρεχε τὸν ἐσχατοὺν τῶν κινδύνων, ὀλίγοι δὲ τινες φιλοπάτριδες προσήνεγκαν τὴν περιουσίαν των πρὸς σωτηρίαν οὕτης. Ἀναμνούς δὲ ἐπίσημον πράξιν τοῦ τότε Βουλευτικοῦ, ἐξ ἧς ἐμφαίνεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκποιήσεως, ἐκνήρυχθη ὑπὲρ τῆς προτάσεως.

Μετὰ μικρὰν δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζήτησιν, καθ' ἣν τινὲς ἐζητήσαντο παρὰ τῆς Κυβερνήσεως νὰ καταβῇ εἰς τὴν Βουλὴν, κατὰ τὴν δευτέραν τῆς προτάσεως συζήτησιν, τὰ σχετικὰ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐγγράφα, οἷον τὰς ἀποφάσεις τῶν Συνελεύσεων, τὰς πράξεις τῶν ἐκποιήσεων καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν προκειμένην πρότασιν.

Ἀκολουθῶς ἐτέθη εἰς πρώτην συζήτησιν καὶ ἐγένετο ἄνευ ἀντιρρήσεως δεκτὸν Νομοσχέδιον περὶ συστάσεως πρακτικῶν γεωργικῶν σχολείων κατὰ τὸ Κράτος.

Ἐτέθη ὕστερον εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου καὶ ἐπικαρπίας φόρου, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ μελισσιῶν, Νομοσχέδιον. Ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου, ἀναγνωσθέντος, λαβὼν τις τὸν λόγον ἀνέπτυξε καὶ ὑπεστήριξε τὴν παρὰ τῶν Βουλευτῶν Μεσσηνίας ὑποβληθεῖσαν τροπολογίαν, δι' ἧς ζητεῖται ἡ μεταβολὴ τῆς θεσπισθείσης καὶ τῆς εἰσπραξέως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν συκοδενδρῶν φόρου, ἰσχυριζόμενος, ὅτι διὰ τῆς τροπολογίας ταύτης προέρχεται ἀνακούφισις εἰς τοὺς φορολογουμένους, οἵτινες διὰ τοῦ ὑφισταμένου συστήματος καταπιέζονται, καὶ ὠφέλεια εἰς αὐτοὺς τε καὶ εἰς τὸ δημόσιον, καθόσον ἄλλως τε ἡ μεταβολὴ αὕτη συνιστάται καὶ ἀπὸ τὰς οἰκονομικὰς ἀρχὰς τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ὅτι δὲν δύναται νὰ συναίνεσθαι εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας ταύτης διὰ τὸν λόγον, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀρμόδιος χρόνος εἰς ὥρμῳν ἐξέτασιν αὐτῆς, ἔλαβε χώραν ἐκτεταμένη συζήτησις, καθ' ἣν οἱ μὲν ὑπεστήριξαν κατ' οὐσίαν, οἱ δὲ ἀπέκρουσαν τὴν τροπολογίαν διὰ διαφόρων ἐπιχειρημάτων, τινὲς δὲ ἐζήτησαν καὶ τὴν

ἀναβολὴν πάσης τροποποιήσεως τοῦ ὑφισταμένου φορολογικοῦ συστήματος εἰς τὴν ἐπομένην Σύνοδον.

Ἐπὶ τέλους, ἀπορριφθεῖσης τῆς προτεινομένης ἀναβολῆς, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἀρχὴ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος τροπολογίας, ἥτοι ἡ μεταβολὴ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος ὡς πρὸς τὰ συκοδενδρά. Ἐκ ταύτης, γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τοῦς ψευδίστας Α. Στράτον καὶ Χ. Κανελλόπουλον, ἐζήθη κατὰ τὸ ὅδε προσκατωμένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν διὰ ψήφων 61 κατὰ 43, ἀρνηθέντος ψήφον ἑνός.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος:

α. Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν μεταβολὴν τῆς φορολογίας τῶν συκοδενδρῶν Μεσσηνίας καὶ Καλαμών, καὶ ἡ ὅχι·

Κωνστ. Θεοδώρου	Ν	Χ. Σακελλαριάδης	
Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος		Πλ. Β. Μυρομιγῆς	Ν
Αἰακὸς Λογιστατῆς	Ν	Α. Πετροπουλάκης	Ο
Ἀναγν. Γιαννουλίδης		Χρ. Μαστραπῆς	Ο
Μιχ. Δ. Καίρης	Ο	Ἰω. Σαφάκης	Ο
Ν. Π. Καίρης		Νικ. Παπαμιγαλόπουλος	Ν
Δημ. Τσόκρης	Ν	Γ. Ζωμπούλας	Ο
Α. Λαμπρινίδης	Ν	Ἀντ. Σ. Μήτσας	Ν
Κωνστ. Μανουσάκης	Ν	Π. Γουζούας	
Ὀθων. Μακρυγιάννης	Ο	Δημ. Τσιτσάρας	Ν
Περ. Ἀναρ. Πετράκης	Ν	Γεώργιος Ἀποστολίδης	Ν
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Ο	Πάνος Μανωλίδης	Ο
Παναγ. Κυριακὸς		Δημ. Ζώτος	Ο
Ἀριστ. Μπαλάνος		Κ. Λομνάρδος	Ν
Σπυρ. Καραϊσκάκης	Ο	Α. Πατέλλης	Ν
Ἀνδρ. Στράτος	Ν	Σ. Λεονταράκης	Ν
Δημήτριος Γρίβας		Ἰω. Πλαίστας	
Γ. Γεροθανάσης		Ἀνδρ. Γ. Φωσκαρόδης	Ν
Π. Πετιμεζής	Ν	Α. Κυργός Κρετινίτης	Ν
Εὐθ. Δελγιάννης	Ο	Στέφ. Στεφανόπουλος	ἀρν.
Γ. Πλαπούτας		Χ. Στεριόπουλος	
Α. Αντωνόπουλος	Ν	Αλ. Βιλαέτης	
Ἀθαν. Γρόνδικας		Ἀλέκος Ἀχολός	Ν

Λουκάς Κατσίνης	Ἄνδρ. Νοταρᾶς	N
Ἀναγν. Δημητρίου	Εὐσ. Κανελλόπουλος	
Πέτρος Ζάνος	Ἰω. Γ. Ἰωάννου	O
Ἰωάννης Βλαβιανός	Εὐθ. Οἰκονομόπουλος	N
Σπυρ. Μαλασπίνας	Κοσμᾶς Πανάρετος	N
Κωνστ. Πεταλᾶς	Ἐμμανουήλ Κοντολέων	
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	Γεώργιος Ἀρώνης	N
Ἰωάννης Ζαίμης	Δημ. Βραντίνης	
Σωτ. Πετιμεζᾶς	Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	O
Λεων. Πετιμεζᾶς	Σπ. Παπαδόπουλος	
Ἄνδρ. Οἰκονομόπουλος	Δ. Ναπανικολάου	N
Ἰω. Παπαδόπουλος	Ἰω. Βαλασόπουλος	O
Ἰωάννης Φλέσσας	Σπ. Σπηλιωτάκης	
Περ. Μαυρομιχάλης	Σπ. Κοπανίτσας	
Γ. Περβωτῆς	Ἰω. Α. Κορριωτάκης	
Κωνστ. Δημητριάδης	Α. Κορριωτάκης	
Ἄλ. Κοντόσταυλος	Γεώργιος Λάμπας	N
Ἰω. Μπαλάφας	Βασ. Α. Σπυρόπουλος	O
Τριαντ. Λαζαρέτος	Ἄλ. Σταματούπουλος	O
Κωνστ. Κυπριάδης	Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης	
Στ. Παδοῦας	Γεράσ. Σέρβος	N
Σωκράτης Κουρῆς	Δημήτριος Τσαμόπουλος	
Γεώργιος Μαρσεῖας	Δημήτριος Παπαλουκάς	N
Θεόδωρος Ζερβός	Γεώργιος Μπουκίδης	N
Νικόλαος Καρύδης	Χρῆστος Α. Χρηστόπουλος	
Νικ. Παγκράτης	Βασ. Δημητράκοπουλος	
Πολ. Κωνσταντᾶς	Ἀναγ. Σταυρόπουλος	
Θεόδωρος Ρωμαῖος	Σπυρ. Οἰκονομίδης	
Νικόλ. Λούβρος	Ἀθανάσιος Σιανιώτης	
Γερ. Μαυρογιάννης	Ἀσημ. Ζατουνίτης	N
Νικ. Γεωργακάτος	Ευνοφών Λογοθέτης	N
Α. Ἀννίνος	Ἰωάννης Ἀλεξίου	
Α. Τσουγανάτος	Ἐπ. Δελιγεωργῆς	O
Γερ. Ἀντύπας	Χαρίλαος Τρικούπης	O
Ἀντώνιος Ζερβός	Ἀλέξανδρος Κουμουνοῦρος	N
Γεώργιος Φλωριάς	Περ. Μπούτος	N
Γ. Ἰεχωδάτος	Π. Καλαμαριώτης	
Χ. Ἰακωβίτης	Ἰω. Προβελέγιος	O
Γ. Λεβιάδης	Π. Μοδινός	
Ἀναστ. Δημητριάδης	Ἀριστ. Ραυτοπούλος	

Ἐμ. Ναυπλιώτης	O	Κωνστ. Μελαχρινός	O
N. Κονταράτος	N	Γεώργιος Μπούμπουλης	N
N. Φαρμάκης	O	Δημ. Θεοχάρης	O
Ἰω. Πρωτοπαπᾶς	O	Κωνστ. Πλατὺς	
N. Κανζός	O	Ἀχιλλεὺς Μεταξᾶς	
Δ. Ὑψηλάντης		Μιλτιάδης Κανάρης	
Κωνστ. Εὐθύμιόπουλος	O	Ἰάκωβος Παξιμάδης	N
Τηλέμ. Ρούκας	O	Ματθαῖος Γιαννοῖλης	N
Κίμων Χριστοδούλου	N	Σωτ. Σωτηρόπουλος	O
Ἄντ. Α. Μαυρομιχάλης	N	Ἀθ. Γρηγοριάδης	N
Ἰω. Κατσάκος	N	Τσίκος Μαυροειδής	N
Π. Λεωτσάκος		Β. Σκαλισσοῦμος	
Α. Κουμουνοῦράκης	N	Δημ. Βότσαρης	
Χ. Χριστόπουλος		Σπυρ. Καραμάνος	
Χ. Κανελλόπουλος	O	Σταμ. Κορίζης	N
Κ. Οἰκονομόπουλος	N	Δημ. Βούλγαρης	
Δημ. Μακρῆς	N	Ἀθανάσιος Μιαούλης	
Εὐθύμιος Κεχαγιάς		Ἄνδρ. Κουντουριώτης	O
Λουκάς Καραλιβάνος	N	Τας. Πλέσσας	N
Σπυρ. Κρεμεζῆς		Ἀθ. Χατζόπουλος	
Α. Ρηγόπουλος		Δ. Τσιριμώκος	O
Μπενιζέλος Ρούφος		Δ. Χατζίσκος	O
Α. Μπουκασούρης	N	Δ. Κρεζώτης	
Θάνος Κανακάρης	O	N. Βουδούρης	O
Κωνστ. Λαρεϊώτης	O	Λύγ. Ἀδερῶφ	N
Ἀθαν. Μπουρλῆς		Κωνστ. Κανάρης	
Ἰωάννης Δουλιδής	O	Δημ. Βαλαβάνος	

Κατὰ συνέπειαν ἐγένετο καὶ τὸ 1 ἄρθρον τῆς τροπολογίας δεκτὸν, ἀναβιβασθέντος τοῦ φόρου, κατ' αἵτησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπὸ δραχμῶν 1,20/00 εἰς 1,50/00, ὅπως ἐπέλθῃ ἀναλογία σχετικῶς πρὸς τοὺς λοιποὺς φόρους.

Ἐνταῦθα λαβὼν τις τὸν λόγον ἐζήτησε νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ἀρχὴ αὕτη τῆς εἰς τὰ τελωνεῖα ἐσβαλώσεως καὶ εἰσπραξέως καὶ ἐπ' ὅλων τῶν ἐπὶ ἐκτιμῇσι προϊόντων τῆς γῆς, ὑπέδαλε δὲ προσθήκην εἰς τὴν ἀρτι ψηφισθεῖσαν τροπολογίαν ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς αἰτήσεώς του.

Ἄλλος δὲ διὰ μακρῶν ἐκθείς τὰ ἀποπνικὰ καὶ τὰς καταπιέσεις, αἵτινες προσγίνονται ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος συστήματος τῆς ἐσβαλώσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν καπνῶν, ἐπρότεινε ὅπως ἡ ἀρτι

ψηφισθείσα διάταξις διὰ τὰ συκοδένδρα ἐπεκταθῇ καὶ ἐπὶ τῶν καπνῶν. Κατακρίνας δὲ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ δασμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς διὰ τὰ ἐξ ἑνὸς εἰσερχόμενα καπνὰ, ὡς καταστρεφασάν τοὺς ἐν Ἀλλάδι παραγωγούς, ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῖς προκειμένοις. Ἐπὶ τέλους δὲ κατέθετο σχετικῶς πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀγορεύσεώς του τροπολογίαν, καθ' ἣν ὁ ἐγγεῖνος φόρος τῶν καπνῶν εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πρὸς 10 λεπτά κατ' ὀνῶν. ὁ δὲ τῆς ἐπικαρπίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΑΔ' ψηφίσματος τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Μετά τινα δὲ μακρὰν ἀγορεύσιν ἐτέρου, ἀναπτύξαντος καὶ ὑποστηρίζαντος τὴν τροπολογίαν του περὶ τῆς ἐν τοῖς τελωνεῖοις κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν φορολογίας τῶν καπνῶν Ἀργους καὶ Ναυπλίας, παρατηρήθη, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρως, κατὰ συνέπειαν ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος, ἀνιθαλιὼν τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὐριον, διελυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 μ. μ.

Ὁ Προεδρεύσας Ἀντιπρόεδρος

Σ. Χ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀντίπας,

Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4ῃ.

Τῆς 30 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρως γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀναγνωσθεῖσα εἰς δευτέραν συζήτησιν ἐγένετο δεκτὴ ἡ νου ἀντιρρήσεως ἡ περὶ ἀποζημιώσεως τῶν βουλευτῶν κατὰ τὰς διακοπὰς πρὸτασις.

Ἀρξομένης ὕστερον τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ φορολογικοῦ νόμου, λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθετο διὰ μακρῶν κατὰ πόσον ἡ δύναμις νὰ ὠφελήθῃ τὸ Κράτος ἐὰν ἐψηφίζετο τὸ μονοπώλιον τοῦ καπνοῦ, ὅπως ὑπάρχει καὶ ἐν ἄλλαις χώραις, καὶ συστήσας εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ εἰσάγῃ εἰς τὴν προσεχὴ Σύνοδον νομοσχέδιον περὶ μονοπωλείου τοῦ καπνοῦ, ἐπεφυλάχθη νὰ ὑποβάλῃ εἰ-

δικὴν περὶ τούτου πρότασιν, ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ ἐσύστησεν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐμμένῃ εἰς τὰ ἐψηφισμένα καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἐστῇ.

ὑποστηρίζαντος δὲ ἐτέρου νέαν τροπολογίαν, καθ' ἣν καὶ ἐπὶ τῶν καπνῶν, κρημμῶν καὶ κακκαρίων θεσμοθετοῦται καὶ εἰσπράττεται ὁ ἐγγεῖνος φόρος, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν σύκων τῆς Μεσσηνίας, ἐν τοῖς τελωνεῖοις κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, ἄλλου δὲ τινος προσθέντος εἰς ταῦτα καὶ τὸν ἐπὶ τῶν σταφυδαμπέλων φόρον τῆς ἐπικαρπίας, καταργουμένης τῆς ἐνοικιάσεως, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι ἀποκρούει πάσαις τὰς τροπολογίας, αἱτινες ἀποδεικνύουσι μὲν, ὅτι τὸ ὑπάρχον φορολογικὸν σύστημα εἶναι καταπιεστικὸν καὶ δεῖται μεταρρυθμίσεως, ἀλλὰ δὲ δύνανται νὰ γένωσι δεκταὶ διὰ τὸν λόγον, ὅτι θέλουσι εἰσαγάγει τὴν ἀνατροπὴν εἰς τὰ ψηφισθέντα ἐσθὰ. Δικαιολογήσας ἀκολουθῶς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ δασμοῦ τῆς εἰσαγωγῆς ἐπὶ τῶν ξένων καπνῶν ἐσύστησεν εἰς τοὺς ὑποβαλόντας τὰς τροπολογίας νὰ τὰς ἀπεσύρσωσι ὡς ἀκαίρους καὶ ἐπὶ τέλους ἐκρύχθη ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου, ὡς ἔχει, μὲ τὴν χθὲς ψηφισθεῖσαν τροπολογίαν ἐπὶ τῶν σύκων τῶν Καλαμῶν καὶ Μεσσηνίας.

Μετά τινας δὲ ἀντιρρήσεις, ἀποσύραντος τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος τὴν περὶ καπνῶν πρότασιν του, ἐτήθησαν εἰς ψηφοφορίαν κατὰ σειράν αἱ μὴ ἀνακληθεῖσαι τροπολογίαι, α) τοῦ βουλευτοῦ Καρυστίας περὶ μεταβολῆς τῆς θεσπιστέας καὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐγγεῖνου φόρου ἐπὶ τῶν καπνῶν, κρημμῶν καὶ κακκαρίων ἐν γένει, β) τοῦ βουλευτοῦ Ἀργους περὶ τῶν καπνῶν τῶν ἐπαρχιῶν Ἀργους καὶ Ναυπλίας καὶ γ) ἡ τοῦ βουλευτοῦ Κορινθίας περὶ τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν σταφυδαμπέλων καὶ δὲν ἐγένοντο δεκταὶ παρὰ τῆς Βουλῆς μὴ ἀναστάσης.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινος, ἐγένετο δεκτὴ ὡς ἄρθρον 2 τῆς περὶ τῶν συκοδένδρων τροπολογίας ἡ ἐξῆς προσθήκη.

Ἄρθρον 2.

«Ἡ διάταξις τοῦ ἀνωτέρου ἁρθροῦ περὶ μεταβολῆς τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν συκοδένδρων ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν, Μεσσηνίας καὶ Ἐπιδάουρου Λιμενῆς.»

Ἀναγνωσθὲν κατόπιν τὸ 2 ἄρθρον τῆς τροπολογίας, ἡδὴ γενομένου 3, ἐγένετο δεκτὸν, ἀφαιρεθεῖσαν τῶν λέξεων, τοῦ προῖ-
 θρον τοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ εἰδικοῦ παμίδρου, ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ 3, ἡδὴ γενομένου 4 ἄρθρον, ὡς ἔχει. Ἐπομένως ἡ ἐπιψηφισθεῖσα τροπολογία ἔχει οὕτως.

«Ἄρθρον 1. Ἐπιβάλλεται ἀντὶ τοῦ ἡδὴ ὑφισταμένου φόρου

ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐθνικοῦδιοκτῆτων συκοδένδρων, φόρος δραχμῆς μᾶς καὶ λεπτῶν πεντήκοντα, ἀριθ. 1, 50/00 ἐφ' ἑκάστου στατήρος ὁρμαθῶν σύκων, ἐσθαιόμενος καὶ εἰσπρατιτόμενος εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις.

Ἀρθρον 2. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις περὶ μεταβολῆς τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῦδιοκτῆτων συκοδένδρων ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἐπαρχίας Καλαμῶν, Μεσσηνίας καὶ Ἐπιδάουρου Λιμηρᾶς.

Ἀρθρον 3. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, ἐπιτροπὴ συγκειμένη ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἑτόρου, τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας, καὶ τοῦ οἰκείου διμάρχου, θέλει ἐκτιμᾶ κατὰ πλειοψηφίαν εἰς στατήρας τὸ ἐξ ἰδιοκτῆτων συκοδένδρων παραχθῆσιν ποτὸν, ἐκδίδουσα αὐθωρεῖ εἰς ἑκάστον ἰδιοκτῆτην διπλοῦτον ἐντυπον, ἐν ᾧ θέλει ἀναφέρεσθαι ἡ θέσις, ὡς καὶ τὸ ποτὸν τῶν συκοδένδρων.

Ἀρθρον 4. Ἡ παράδοσις τοῦ ῥηθέντος διπλοτύπου εἰς τὸν τελωνὴν κατὰ τὴν ἐξαγωγήν τῶν σύκων ἀπαλλάττει τὸ ἐν αὐτῷ σφαιρούμενον ποσὸν τῆς πληρωμῆς ἐπικαρπίας φόρου.

Λαβὼν μετὰ ταῦτα τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς Π. Κυριακὸς ἐπρότεινε τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν ἐπὶ τῶν μὴ ἐνοικιαζομένων οἰκιῶν, διότι, εἶπε, φορολογεῖται περιουσία νεκρὰ καὶ ἀπρόσοδος, ἐνῶ ἡ ὕλη, ἐξ ἧς ὡς ἔοικε ἠμείψαν αἱ φορολογούμεναι οἰκίαι, ἐφορολογεῖται ἤδη κατ' εἶδος. Ἀναπτύξας δὲ δι' ἰσχυρῶν λόγων τὴν προσγινομένην ἐλαβὴν εἰς τὴν μόρφωσιν τῶν πόλεων διὰ τοῦ καταθλιπτικοῦ τούτου φόρου πύχθη ἔτι ἡ Βουλὴ καταργήσῃ αὐτὸν, ὡς εἰρήνη ἄλλως ἐν ἰσχυρὸν ὅπλον πίεσεως τῶν φορολογουμένων. Ἀποκρούσαντος δὲ ἄλλου διὰ μακρῶν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ προλαλήσαντος, καὶ εἰπόντος, ὅτι ὁ μὲν φόρος αὗτος εἶναι ὁ δίκαιότερος καὶ συμφερότερος, ἡ δὲ πρότασις περὶ καταργήσεως ἀντιβαίνει εἰς τὸ Σύνταγμα, ἀναφέρων ῥητῶς, ὅτι ἑκάστος φορολογεῖται ἀναλόγως τῆς περιουσίας του, καὶ ἐπὶ τέλος προτείναντος τὸ ἀπαρδεκτόν, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ περὶ καταργήσεως τοῦ νόμου ΚΒ'. πρότασις. Ἐκ ταύτης δὲ γενομένης καὶ ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τοῦς ψηφολέκτας Π. Κυριακὸν καὶ Ι. Ἰωάννου, ἐξήχθη, κατὰ τὸ ὡςδε προσκρινόμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη αὐτὴν διὰ ψήφων 63 κατὰ 27, ἀρνηθέντων ψήφον τριῶν.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν βουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παράδεχεται ἡ Βουλὴ τὴν κατάργησιν τοῦ περὶ φόρου τῶν οἰκοδομῶν νόμου ΚΒ', καὶ ἡ ὄχι; »

Κωνστ. Θεοδώρου	Ο	Γεώργ. Ἀποστολίδης	Ο
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος		Πάνος Μανωλίδης	Ο
Λεωντ. Λογιωτατίδης	Ο	Δημ. Ζώτος	
Ἀναγν. Γιαννουλίδης	Ο	Κ. Λομδαρδης	Ο
Μιχ. Α. Καίρης		Δ. Πατέλλης	
Ν. Π. Καίρης		Σ. Ασενταράκης	
Δημ. Τσόκρης		Ιω. Πλαίσας	
Α. Λαμπρινίδης	Ν	Ἄνδρ. Γ. Φωσκαρδης	
Κωνστ. Μανουσάκης		Λουκούργος Κρεστέντης	Ν
Ὁθων Μακρυγιάννης	Ν	Στέφ. Στεφανόπουλος	Ο
Περ. Ἀναρ. Πετρίκης	Ν	Χ. Στεριόπουλος	
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Ν	Ἄλ. Βιλατίης	
Παναγ. Κυριακός	Ν	Ἄλέκος Ἀγολος	Ο
Ἄριστ. Μπαλάνας		Λουκάς Κατσίνης	
Σπυρ. Καραϊσκάκης		Ἀναγν. Δημητρίου	
Ἄνδρ. Στρατός	Ο	Πέτρος Ζάνος	
Δημήτριος Γρίβας	Ο	Ἰωάννης Βλασιανός	Ο
Γ. Γεροθανάσης		Σπυρ. Μιλασπίνης	
Παν. Πετιμεζής	Ο	Κωνστ. Πεταλάς	Ο
Εὐθ. Δεληγιάννης	Ο	Ἀναστ. Μιχαλόπουλος	ἀρν.
Γ. Πλαπούτας		Ἰωάννης Ζαΐμης	
Α. Ἀντωνόπουλος	Ο	Σωτ. Πετιμεζής	Ο
Ἄθων. Γόνδικας		Λεων. Πετιμεζής	Ν
Χ. Σακελλαριάδης	Ο	Ἄνδρ. Οἰκονομόπουλος	
Ἡλίας Β. Μαυρομιχάλης		Ιω. Παπαδόπουλος	Ο
Α. Πετροπουλάκης	Ν	Ἰωάννης Φλέσσας	Ο
Χρ. Μαστραπᾶς		Περ. Μαυρομιχάλης	
Ιω. Σαφάκης		Γ. Περρωτής	Ο
Νικόλ. Παπαμιχαλόπουλος	Ο	Κωνστ. Δημητριάδης	Ν
Γ. Ζουμπουλάκης	Ο	Ἄλ. Κοντόσταυλος	
Ἄντ. Σ. Μήτσας	Ν	Ιω. Μπαλαφας	Ο
Π. Γουζούσης		Τριαντ. Λαζαρέτος	
Δημ. Τσιτσάρας		Κωνστ. Κυπριάδης	Ν

Σπ. Παδοδάς	Γερ. Σέρβος
Σωκ. Κουρής	Κρητήριος Τσαμπόπουλος
Γεώργιος Μαρκοῦδης	Δημήτριος Παπαλουκάς
Θεόδωρος Ζερβός	Γεωργίος Μπουκίδης
Νικόλαος Καρύδης	Χρήστος Α. Χρηστόπουλος
Νικόλ. Παγκράτης	Βασ. Δημητριάδης
Πολ. Κωνσταντᾶς	Αναγν. Σταυρόπουλος
Θεόδωρος Ρωμαιοῦς	Σπυρ. Οικονομίδης
Νικόλ. Λυθός	Ἀθανάσιος Σινανιώτης
Γερ. Μαυρογιάννης	Ἀσπ. Ζατουνίτης
Νικ. Γεωργιάδης	Ξενοφών Λογοθέτης
Α. Ἀννίος	Ἰωάννης Ἀλεξίου
Α. Τσουγανάτος	Ἐπ. Δελγεωργής
Γεράσι. Ἀντύπας	Χαρίλαος Τρίκοπης
Ἀντώνιος Ζερβός	Ἀλέξανδρος Κουμουνδούρος
Γεώργιος Φλωρίδης	Περ. Μπούτος
Γ. Ἰακωβάτος	Π. Καλαμαριώτης
Χ. Ἰακωβάτος	Ἰω. Προβλεγγίος
Γ. Λειβαδάς	Π. Μοδινός
Ἀναστ. Δημητριάδης	Ἀρισταίδης Ραυτόπουλος
Ἄνδρ. Νοταρᾶς	Ἐμ. Ναυπλιώτης
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν. Κονταράτος
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν. Φαρμάκης
Ἰω. Γ. Ἰωάννου	Ἰω. Πρωτοπαπᾶς
Κοσμάς Πανάρετος	Ν. Καναδός
Ἑρμανουὴλ Κοντολέων	Γ. Ψηλάντης
Γεώργιος Ἀρώνης	Κωνστ. Κυθιμιόπουλος
Δ. Βροντίσης	Τάλλμ. Ρούκης
Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	Κίμων Χριστοδούλου
Σπ. Παπαδοπούλος	Ἀντών. Α. Μαυρομιχάλης
Δημ. Παπανικολάου	Ἰω. Κατσάκης
Ἰω. Βιλασόπουλος	Π. Αιωτάσκος
Σπ. Σπηλιωτάκης	Ἀλ. Α. Κουμουνδούρας
Σπ. Κοντοῦρας	Χ. Χρηστόπουλος
Ἰω. Α. Παρριωτάκης	Κ. Κανελλόπουλος
Α. Κορριωτάκης	Κ. Οἰκονομόπουλος
Γεώργιος Λάππας	Δημ. Μικρῆς
Βασίλειος Σπυρόπουλος	Εὐθύμιος Κεχαγιάς
Ἀλ. Σταματοπούλος	Λουκάς Καρκαλιώτης
Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης	Σπυρ. Κρεμεζῆς

Α. Ρηγόπουλος	Γεώργιος Μαυροειδής
Μπενιζέλος Ἰάφρος	Β. Σκαλτσόδημος
Α. Μπουκαούρης	Δ. Βότσαρης
Θάνης Κανακῆς	Σπυρ. Καρκαλιώτης
Ἀθ. Μπουλῆς	Σταμ. Κορίτζης
Κωνστ. Διοσιωτῆς	Δημ. Βούλγαρης
Ἰω. Δουδῆς	Ἀθανάσιος Μισούλης
Κωνστ. Μελαχρινός	Ἀνδρέας Κουντουριώτης
Γεώργιος Μπούμπουλης	Ἀθ. Χατζόπουλος
Δημ. Θεοχάρης	Ἰασ. Πλέσσας
Κωνστ. Πλατὺς	Δ. Τσιριμώκος
Ἀχιλλεύς Μεταξᾶς	Δ. Χατζίσκος
Μιλτιάδης Κινάρης	Δ. Κρεζιώτης
Ἰάκωβος Παξιμάδης	Ν. Βουδούρης
Ματθαῖος Γιαννούλης	Λύγ. Ἀδέρωφ
Σωτ. Σωτηρόπουλος	Κωνστ. Κινάρης
Ἀθ. Γρηγοράδης	Δημ. Βαλαβάνος

Διακοπήσας ἐνταῦθα, κατὰ πρότασιν πολλῶν βουλευτῶν, τῆς περικτινῆς συζητήσεως, ἐτίθησαν ὑπὸ δευτέρᾳ συζήτησιν τὰ ἐξῆς δύο νομοσχέδια.

«Ἄρθρ. 1. Εἰς τὴν Κυριακοῦσαν χάσαν τοῦ ἀντιναύαρχου Ἀντωνίου Κρεζῆ καὶ τὰς ἀγάμους αὐτοῦ θυγατέρας Ἀγγελικὴν καὶ Ζωῆτσαν χορηγεῖται μηνιαία σύνταξις δραχμῶν ἑξακοσίων.»

Ἄρθρον 2.

«Ἐν περιπτώσει θανάτου τῆς γῆρας ἢ ἀποκαταστάσεως ἢ θανάτου τῶν θυγατέρων, ἡ σύνταξις ἐλαττοῦται κατὰ τὸ τρίτον δι' ἕκαστον αἰῶμον.»

«Ἄρθρ. 1. Εἰς τὴν γῆραν καὶ τὰ ὄρφανὰ τοῦ ὑπολοχαγοῦ Ν. Λεουτσάκου ἀπονέμεται μηνιαία σύνταξις δραχμῶν ἑκατὸν εἰκοσίν, ἀριθ. 120.

«Ἄρθρ. 2. Ἡ προκειμένη σύνταξις, ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως ἢ δευτέρου γάμου τῆς γῆρας καὶ πάσης ἐνόμου μεταβολῆς τῆς καταστάσεως τῶν ὀρφανῶν, κανονίζεται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῶν περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμων.»

Μηδεμίαν δὲ ἀντιρρήσιν γενομένην, ἐτίθησαν ἀμφότερα εἰς μυστικὴν ψηφοφορίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 61 τοῦ κανονισμοῦ, παραπεμπησάντων δὲ καλπῶν, μιᾶς δι' ἑκάτερον τῶν νομοσχεδίων. Οὕτω δὲ, περὶ τῆς ψήφου, ἐγένετο παρὰ τῶν γραμματέων ἡ διαλογὴ τῶν καλπῶν κατὰ σειράν, ἐπιτηρούντων τῶν ψηφολεκτῶν Π. Μπούτου καὶ Π. Μαυρομιχάλη· ἐκ ταύτης δὲ,

κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ προέδρου ἀπαγγελθέν ἀποτέλεσμα, ἐξήχη, ὅτι ὑπὲρ μὲν τοῦ Α. Νομοσχεδίου, ἦτοι ὑπὲρ τῆς συντάξεως τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν Κριεζῆ, ἐρρίφθησαν 51 ψέφοι, κατ' αὐτοῦ δὲ 61. Ὑπὲρ δὲ τοῦ δευτέρου, ἦτοι τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν Ν. Αεουτσάκου, ἐρρίφθησαν 50, κατ' αὐτοῦ δὲ 65. Ἐπομένως ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη οὐδέτερον τῶν δύο τούτων νομοσχεδίων, τὸ μὲν διὰ ψήφων 61 κατὰ 54, τὸ δὲ διὰ ψήφων 65 κατὰ 50.

Μετὰ ταῦτα ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος ἔλυσε, παρελθούσης τῆς ὥρας, τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος

Σ. Χ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4Θ'.

Τῆς 31 Δεκεμβρίου 1865.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθη ἀναφορά Ν. Φιλογαίτου, περὶ ἀποδόσεως τῶν προϊόντων τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρμωστοῦ τῆς Ἑπτανήσου δημοθεσίας περιουσίας του, καὶ παρεπέμφθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀναφορῶν.

Λαβὼν εἰτα τὸν λόγον ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐξητήσατο νὰ τεθῇ ὑπὸ τρίτην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ μεταβολῆς τῶν κινητῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου εἰς πάγια, διότι, εἶπε, κατὰ τινὰ ἐκ Λονδίνου ἐπιστολῶν πολλοὶ ἐφάνησαν πρόθυμοι νὰ ἀναλάβωσι τὴν προμήθειαν τοῦ δανείου τούτου, ἀλλ' ἐπιθυμοῦσι νὰ γνωρίζωσιν, ἐάν ἡ Βουλὴ ἐπιψήφισε τὸν περὶ τούτου νόμον, ἡ δὲ γνωστοποίησις αὕτη ὠφέλιμον θὰ ἦτον, ἐάν ἐγίνετο διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀναχωροῦντος ἀτμοπλοίου.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι τὸ καταπεῖγον τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου τούτου δὲν δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ἀρκούντως ἐξ ὧν εἶπεν ὁ ὑπουργός, διότι πρὸ τῆς συζητήσεως ἀπαιτεῖται νὰ φωτισθῇ ἡ Βουλὴ διὰ νὰ φωτισθῇ δὲ εἶναι χρήσιμα πολλὰ στοιχεῖα, τὰ ὅποια ἐλλείπουσιν ἤδη, ἦτοι ὁ κατάλογος τοῦ ποσού τῶν κινητῶν χρεῶν, καὶ ἔλθεις ἀκριβῆς τῆς οἰκονομικῆς τοῦ κράτους καταστάσεως κτλ. φρονεῖ διὰ τούτο, ὅτι ἡ συζήτησις πρέπει νὰ ἀναβληθῇ διὰ τὴν ἐπιούσαν δευτέραν.

Παρατηρήσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ὅτι

τὰ στοιχεῖα ταῦτα εἶναι γνωστὰ πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ὅτι δύναται, ἐάν τὸ ἀπαιτήσῃ ἡ Βουλὴ, νὰ τὰ ἐπαναλάβῃ καὶ προφορικῶς, ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου, δὲν παρεδέχθη τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν.

Οὕτω δὲ τεθέντος τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχεδίου εἰς τρίτην συζήτησιν, λαβὼν τὸν λόγον ὁ αὐτὸς ὑπουργός ἔκαμε περὶ ληπτικὴν τινα ἐκθεσιν τοῦ ποσού καὶ τῆς ἀρχῆς τῶν διαφορῶν κινητῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου, ἰσχυρισθεὶς, ὅτι ταῦτα στηρίζονται εἰς τὸν νόμον τοῦ 1853 καὶ ἀναβαίνουν εἰς 11 ἑκατομμύρια, ὅτι ἐάν προστεθῶσι τὰ τῆς Ἑπτανήσου 5 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν ἀναβαίνουν εἰς 16, ἀλλ' ὅτι μέχρι τούδε ἐκ τῶν 16 ἑκατομμυρίων εἶναι εἰς κυκλοφορίαν 12 περίπου ἑκατομμύρια. Ἀκολούθως ἐκθέτας πόσον καταπείγουσα καὶ ὠφέλιμος συγγνώμης εἶναι ἡ παγίωσις τῶν χρεῶν τούτων, διότι ἀνευ ταύτης ἡ ἰσορροπία τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶναι ἀνέμικτος, ἐσύστησε τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου.

Μετὰ βραχείαν δὲ συζήτησιν, καθ' ἣν τινες μὲν ἰσχυρίσθησαν, ὅτι τὰ χρέη τῆς Ἑπτανήσου εἶναι ἥττονα τῶν 5 ἑκατομμυρίων καὶ ὅτι εἶναι ἀκαθάριστα, ἄλλοι δὲ ἐξέφρασαν τὴν ἀπορίαν των διὰ τὴν ἡθικὴν Τράπεζα στενοχωρεῖ τὸ δημόσιον, ἐνῶ ἔχει καθήκον νὰ τὸ διευκολύνῃ, διότι ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ παραχωρηθέντων προνομίων συντηρεῖται καὶ πλουτεῖ, καὶ τέλος ἄλλοι ἀνήρσαν τοὺς ἰσχυρισμοὺς τούτους, ἀνεγνώσθησαν κατὰ σειράν τὰ διάφορα ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐγένοντο δι' ἀναστάσεως δεκτὰ παρὰ τῆς Βουλῆς, τροποποιηθέντος μόνον τοῦ τελευταίου ἁρθροῦ 4, κατὰ συναίνεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ὡς πρὸς τὰ τῆς Ἑπτανήσου χρέη, ἦτοι ἀπαλειφθεῖσιν τῶν λίξιων ἐκ δραχμῶν 5 ἑκατομμυρίων καὶ ἀντ' αὐτῶν τεθείσης τῆς ἐξῆς φράσεως «ὅσα εὐρεθῶσι νομίμως ὀφειλόμενα κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1865 π.

Κατόπιν ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, ὅπως ἐτροποποιήθη, ἔχον ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρον 1.

«Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ συνομολογήσῃ δάνειον μέχρι 15,000.000 δραχμῶν ἐπὶ τόκῳ μὴ ὑπερβαίνοντι τὰ 8 τοῖς 0/0 καὶ χρεωλυσίῳ 2 τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος. Μέρος τοῦ τόκου δύναται νὰ διατεθῇ εἰς προμήθειαν τοῦ δανείου καὶ ἀμοιβὰς (primes).

Ἄρθρον 2.

Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου δύναται νὰ προσδιο-

ρισθῇ ἀνάλογον μέρος ἐκ τῶν εἰσπραξέων ἐνὸς ἢ πλείοτέρων τοῦ Κράτους τελωνείων καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ κατάθεσις αὐτῶν εἰς τινὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι τραπεζῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ συνομολόγησις ὁλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα δανείου ἀπαιτεῖται νὰ στηρίζεται εἰς Βασ. Διάταγμα, ἐνῷ θέλουν διαγραφῆσθαι αἱ ἐξέσεις τῶν ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῶν δανειστῶν, καὶ προσδιορίζεσθαι ὁ χρόνος καὶ τρόπος τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ὁμολογιῶν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἀνωτέρω δάνειον θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς ἐξόφλησιν τῶν κινητῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου. Ἐπομένως, καθόσον τοῦτο πραγματοποιεῖται, ἐλαττοῦνται κατ' ἴσιν ποσότητες τὰ ἐν τοῖς νόμοις ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1853, 3 Φεβρουαρίου 1864 καὶ 7 Αὐγούστου 1865 ὑπὸ στοιχ. ΣΝΒ'. ΑΔ'. καὶ ΡΒ'. διαλαμβανόμενα ποσὰ δανείων, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐνώσεως τῶν ἰονίων Νήσων πηγαζόντα ἔντοκα χρεὴ ὅσα εὐρεθῶσι νομίμως ὀφειλόμενα κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1865.»

Μετὰ ταῦτα ἐτίθη εἰς *τρίτην* συζήτησιν τὰ περὶ συνοικισμῶν νομοσχέδιον, καὶ ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν τὰ διάφορα αὐτοῦ ἄρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9, ἐγένετο δεκάτ' ἀνευ ἀντιρρήσεως, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ, ἀπαλειφθέντος μόνον ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς ἐκ τοῦ τετάρτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ τελευταίου μέρους ἀπὸ τῶν λέξεων καὶ ἀντικλήτως μέχρι τέλους τοῦ ἐδαφίου, καὶ ἀντὶ τοῦ μέρους τούτου τεθειμένων τῶν ἐξῆς λέξεων: «κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου ἐπιτρέπεται πᾶν νόμιμον ἔνδεον μέσον.»

Ἀναγνωσθέν δε κατόπιν καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ὅπως ἐτροποποιήθη ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως, ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρον 1.

«Ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις συνοικισμοῦ εἰς τόπους, οἱ ὅποιοι ἤθελον κριθῇ κατάλληλοι πρὸς τοῦτο μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς, συνισταμένης ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τοῦ ἀρμαδίου μηχανικοῦ, τοῦ δημάρχου, τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐνὸς ἱερέως.

Ἄρθρον 2.

Εἰς ἕκαστον ἐνῆλικα καὶ αὐτεξούσιον, ὅστις ἤθελε ζητήσει νὰ ἀποκατασταθῇ εἰς συνοικισμὸν, παραχωρεῖται δωρεάν οἰκόπεδον ἐκτάσεως 300—600 Β. τετραγωνικῶν μέτρων. Τὰ παραχωρούμενα οἰκόπεδα ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν αἰτούντων κατὰ

τὴν σειράν τῶν αἰτήσεων τῶν. Ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν δύο ἢ πλείοτεροι ἤθελον ὑποβάλλει τὰς αἰτήσεις τῶν τὴν αὐτὴν ἡμέραν, προσδιορίζεται ἡ σειρά διὰ κλήρου. Ὅσαι ὁμως αἰτήσεις παρουσιασθῶσι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὀρισθησομένης προθεσμίας λογίζονται ὡς διθεταὶ ὅλαι ὁμοῦ τὴν πρώτην αὐτῆς ἡμέραν.

Ἐὰν ἐκ τῆς συστάσεως συνοικισμοῦ τινος πρόκειται νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἢ νὰ παθῇ οὐσιωδῶς παρακεκλιμένον τι χωρίον ἢ πόλις, οἱ μετακινιζόμενοι εἰς τὸν συνοικισμὸν κάτοικοι τούτου λαμβάνουσι κατὰ προτίμησιν οἰκόπεδα, ἐὰν ὑποβάλωσι τὰς αἰτήσεις τῶν ἐντὸς ὀρισθησομένης ἰδίως δι' αὐτοὺς προθεσμίας, ἥτις δὲν δύναται νὰ ᾖται μακροτέρα τῶν τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 3.

Ὅστις τῶν αἰτητάντων δὲν ἐμφανισθῇ ἐν τῇ ταχθείσῃ ἡμέρᾳ, ἢ ἐμφανισθεὶς δὲν ἐκλεῖξῃ τὸ οἰκόπεδόν του κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν σειράν, ἀποβάλλει τὸ τῆς προτεραιότητος δικαίωμα μεταβαίνειν αὐτοδικαίως εἰς τὸν ἀμέσως ἐπόμενον. Οἱ ἐμφανισθέντες τοχὸν ἀκολουθοῦς προηγούνται τῶν μῆπω ἐκλεξάντων.

Ἄρθρον 4.

Ἐὰν ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων οἰκοπέδων δὲν ἀνεγερθῶσιν οἰκοδομαὶ συμφώνως μὲ τὰ κανονισθέντα καὶ δὲν ἀποπερατωθῶσιν ἐντὸς ῥητῆς προθεσμίας, τὰ παραχωρηθέντα οἰκόπεδα ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου ἀνευ τινὸς ἀποζημιώσεως διὰ τὰ ὑπάρχοντα τοχὸν ἐπ' αὐτῶν ἡμιτελῆ κτίρια. Τὰ οἰκόπεδα ταῦτα ἢ ἐκποιεῦνται ἐπὶ δημοπρασίας ἢ παραχωροῦνται εἰς ἄλλους συνοικιστὰς ὀφειλόντας νὰ καταθέσωσι τὴν ἀξίαν τῶν ἡμιτελῶν κτιρίων ὀριζομένων ἐπὶ ἐκτιμήσει. Τὸ τμήμα τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν κτιρίων διατίθεται ὑπὲρ τοῦ συνοικισμοῦ.

Ἄρθρον 5.

Ἐντὸς παντός συνοικισμοῦ παραχωροῦνται δωρεάν εἰς τὸν οἰκείον δῆμον τὰ κατὰ τὸ σχέδιον διὰ πλατείας, ἀγορᾶς, ὑδραγωγεία καὶ δημοτικὰ καταστήματα ἀναγκαῖα γήπεδα.

Ἄρθρον 6.

Ὁ ἡμισυς ἀριθμὸς τῶν οἰκοπέδων τῆς κεντρικῆς πλατείας καὶ τῆς παραλίας γραμμῆς (ἐὰν ὁ συνοικισμὸς ᾖται παράλιος) ἐκποιεῦνται ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τὸν περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν φθαρτῶν κτιμμάτων νόμον, διατιθεμένου τοῦ τιμήματος αὐτῶν εἰς τὴν κατασκευὴν δημοτικῶν καταστημάτων καὶ δημοφελῶν ἔργων.

Ἄρθρον 7.

Ἐξαιροῦνται τῆς παραχωρήσεως καὶ τῆς ἐκποιήσεως ὅσα οἰ-

κόπεδα ήθελον προσδιορισθῇ διὰ δημόσια καταστήματα, ὡς καὶ ἐκεῖνα, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν ἡ ήθελον ἀνακαλυφθῇ ἀρχαῖα οἰκοδομήματα ἢ ἄλλα ἱστορικά μνημεῖα.

Ἀρθρον 8.

Ἡ σύστασις τῶν συνοικισμῶν γίνεται διὰ Βασιλ. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Εἰς τὸ Διάταγμα προσαρτᾶται τὸ τοπογραφικὸν σχέδιον τοῦ συνοικισμοῦ, καὶ ὁρίζεται ἡ ἑκτασις τῶν παραχωρηθέντων οἰκοπέδων, ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῆς πρὸς παρουσίαν τῶν αἰτήσεων προθεσμίας, τὸ τυχὸν παρακείμενον χωρίον ἢ πόλις, οἱ κάτοικοι τοῦ ὁποῦ θέλουν προτιμηθῇ, ἡ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσωσιν οὗτοι τὰς αἰτήσεις των, ἡ ἀξία τῶν ἀνεγερθησομένων οἰκοδομῶν, ἡ προθεσμία τῆς ἀποπερτώσεως αὐτῶν, καὶ ὁ χρόνος, μέχρι τοῦ ὁποῦ θέλει ἐξακολουθήσῃ οἱ πρὸς τοὺς συνοικιζομένους δωρεάν παραχώρησις τῶν οἰκοπέδων.

Ἀρθρον 9.

Ἐὰν ἐντὸς τοῦ διαγραφόμενου σχεδίου συνοικισμοῦ τινος εὐρεθῶσιν ἰδιόκτητα κτήματα, λαμβάνονται παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ διατίθενται ὑπὲρ τοῦ συνοικισμοῦ, ἀντιμένων εἰς ἑκάστον ἰδιοκτήτην δύο οἰκοπέδων. Διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐκτάσεως ἀποζημιούνται οἱ ἰδιοκτῆται εἰς χρήματα, λαμβανόμενης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀξίας, ἣν εἶχον τὰ κτήματα αὐτῶν πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ συνοικισμοῦ.

Ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀφαιρουμένων κτημάτων ἐνεργεῖται ὑπὸ δύο πραγματογνομόνων, ὧν τὸν ἓνα διορίζει τὸ δημόσιον καὶ τὸν ἕτερον ὁ ἰδιοκτήτης. Ἐν περιπτώσει διχογνωμίας, τρίτος πραγματογνομών, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου, ἀποφασίζει, παραδεχόμενος τὴν ἐτέραν τῶν γνώμων ἢ σχηματίζων ἰδίαν ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῶν.

Ἐὰν τὸ δημόσιον ἢ ὁ ἰδιοκτήτης δὲν διορίσῃ τὸν ἐκ μέρους τοῦ πραγματογνομόμενον ἐν:ὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ὧν νομίμως προσκληθῇ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, διορίζεται καὶ οὗτος ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν πραγματογνομόνων ἐπιτρέπεται νὰ γείνη ἀνακοπὴ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρῶ ὀδικῶν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς λάβωσι νομίμως γνώσιν τὰ μέρη. Τὸ Πρωτοδικεῖον δικάζει ὡς ἐπὶ συνοπτικῶν ὑποθέσεων. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου ἐπιτρέπεται πᾶν νόμιμον ἐνδίκον μέσον.

Ἀρξαμένης εἰτα τῆς συζητήσεως τοῦ φορολογικοῦ Νόμου, λα-

βῶν τις τὸν λόγον παρέστησεν, ὅτι ἐν ᾠήρᾳ οἱ καλλιέργουντες ἀμπελῶνος εὐρίσκονται εἰς ἀνάγκην νὰ σπεύωσιν ἐντὸς αὐτῶν καιρῶν καὶ ἄλλους δημητριακοὺς καρποὺς, τοῦτο δὲ διὰ λόγους πληρεστέρως καρποφορίας τῶν ἀμπελῶνων. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἀμπελοὶ φορολογοῦνται κατὰ στρέμμα, εἶναι δίκαιον, εἰπε, νὰ ἐξαλειφθῇ πάσης φορολογίας τὰ ἐπίλοιπα ἐκ τῶν ἀμπελῶνων προερχόμενα προϊόντα, κατὰ συνέπειαν ὑπέβαλε τὴν ἐρεῖς τροπολογίαν.

«Οἱ διὰ στοιμματολογίας φορολογούμενοι ἀμπελῶνες τῆς νήσου ᾠήρας δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἐγγειον φόρον διὰ τὰ ἄλλα προϊόντα, τὰ ὅποια ήθελον τυχὸν παραῖσι».

Τῆς τροπολογίας ταύτης οἱ μὲν ἐζήτησαν τὴν ἐφαρμογὴν καθ' ὅλον τὸ Κράτος, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐζήτησε τὴν ἀπόρριψιν, διότι δὲν ἀπαλείβονται οἱ φορολογούμενοι νὰ ζητήσωσιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι παρὰ τοῦ ὑπουργείου τὴνθεραπείαν πάσης, κατ' αὐτοὺς, θεωρουμένης ἀδικίας.

Κατὰ συνέπειαν ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲ παρεδέχθη τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ ᾠήρας μὴ ἀναστᾶτα.

Μετὰ ταῦτα, τεθείσα ὑπὸ συζήτησιν ἡ περὶ καταργήσεως τοῦ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τῆς κατεργασμένης μετὰ τῆς τροπολογίας, ὑπεστηρίχθη μὲν ὑπὸ τινος, εἰπόντος ὅτι ὁ φόρος οὗτος εἶναι ἐπαχθὴς καὶ κωλύει τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν τῆς βιομηχανίας, ἀπεκρούσθη δὲ παρ' ἄλλων, ὡς παράκτιστος, μέχρι οὐ ληθῇ ἐν γενικῶν μέτρον περὶ μεταβολῆς τοῦ φορολογικοῦ συστήματος.

Παρατηρήσας δὲ τινος, ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ἐλαττωθῇ ὁ φόρος οὗτος ἀπὸ 4 εἰς 2 δραχμὰς κατ' ὅκῳ, ὅπως ἐκλείψωσι τὰ δίκαια παράπονα τῶν κατεργαζομένων τὴν μετὰ τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων, ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη οὔτε τὴν περὶ ὁλοσχεροῦς καταργήσεως, οὔτε τὴν περὶ ἐλαττώσεως εἰς τὸ ἡμιου τοῦ ἐγγείου ἐπὶ τῆς κατεργασμένης μετὰ τῆς φόρου.

Οὕτω δὲ ἀναγνωσθέν τὸ 1 ἄρθρον τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τῆς ἐπεισεχθείσας τροπολογίας, ἔχον ὡς ἔπεται.

Ἀρθρον 1.

«Διὰ τὸν ἐγγειον καὶ ἐπιτεργίας φόρον ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ τὸν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ »1866 ἔτος τὸ ἀπὸ 24 Μαΐου 1863 ΑΔ'. Ψήφισμα τῆς Β'. ἐν ᾠ' Ἀθήναι, ἔθνικῆς Συνελεύσεως καὶ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1864 »Νόμος ΑΒ'. ὑπὸ τὸς ἐξῆς τροποποιήσεις:

«Επιβάλλεται ἀντί τοῦ ἤδη ὑφισταμένου φόρου ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν συκοδενδρῶν τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν, Μεσσηνίας καὶ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς φόρος δραχμῆς μιᾶς καὶ λεπτὰ πεντήκοντα, ἀριθ. 1.50/00 ἐφ' ἑκάστου στατῆρος ὄρμαθων σύκων, βεβαιούμενος καὶ εἰσπραττομενός εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν, κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις.»

«Ὡς ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους ἐπιτροπὴ συγκειμένη ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Οἴκου. Ἐφόρου, τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας καὶ τοῦ οἰκείου Δημάρχου θέλει ἐκτιμᾶ κατὰ πλειονοψηφίαν εἰς στατῆρας τὸ ἐξ ἰδιοκτητῶν συκοδενδρῶν παραχθῆσόμενον ποσόν, ἐκδίδουσα αὐθωρεῖ εἰς ἑκάστον ἰδιοκτήτην διπλότυπον ἔντυπον, ἐν ᾧ θέλει αναφέρεσθαι ἡ θέσις ὡς καὶ τὸ ποσόν τῶν συκοδενδρῶν.»

«Ἡ παράδοσις τοῦ ἀνωτέρω διπλοτύπου εἰς τὸν τελώνην κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν σύκων ἀπαλλάττει τὸ ἐν αὐτῷ σημειούμενον ποσόν τῆς πληρωμῆς ἐπικαρπίας φόρου.»

«Διὰ τὸν ἐπὶ τῶν Ζώων καὶ τῶν Μελισσιῶν φόρον ἰσχύει καὶ διὰ τὸ 1866 ὁ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1864 Νόμος ΚΔ'.»

Αναγνωσθέν ὑστερον ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου ἀνευ ἀντιρρήσεως, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρον 2.

«Κατὰ τὰς Ἰονίους Νήσους ἰσχύουσιν οἱ μέχρι τοῦδε φορολογικοὶ Νόμοι.»

Αναγνωσθέντος τοῦ ἐπομένου ἁρθροῦ 3, λαβὼν τις τὸν λόγον ὑπεστήριξε τὴν ἀπάλειψιν αὐτοῦ ἰσχυρισθεὶς, ὅτι δὲν εἶναι δίκαιος ὁ εἰς τοὺς φορολογουμένους ἐπιβαλλόμενος τόκος τις ὑπερμερίας, ἕτερος δὲ ἐπρότεινε νὰ εἰσπραττῆται τόκος ὑπερμερίας, ἐάν τὸ ποσόν τοῦ χρέους ὑπερβαίῃ τὰς ἑκατὸν δραχμὰς, πρὸς δὲ τούτοις «νὰ ἀπαλλάττωνται τῆς πληρωμῆς τόκου ὑπερμερίας οἱ ἐνοικιασταὶ διὰ τὰς ὑπὸ τῶν φορολογουμένων καθυστερήσεις, ὧν τὸ ποσόν ἐκηρύχθη εἰσπραξιμὸν ὑπὸ τοῦ Οἴκ. ἐφόρου.

Ἀντικρούσαντος δὲ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ τὰς τροπολογίας ταύτας, ὡς μὴ στηρίζομεναι εἰς τὸ δίκαιον, ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη αὐτάς· παρεδεχθὲν δὲ τὸ ἄρθρον 3 ὡς ἔχει, προστεθέντος μόνον, τῇ προτάσει τινός καὶ τῇ συναινέσει τοῦ ὑπουργοῦ, τοῦ ἐξῆς ἐδαφίου.

«Αἱ ἀποδείξεις τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐκ δημοπρατικῶν καρπῶν φόρου δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου.»

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου καὶ ἐγένετο ἀνευ ἀντιρρήσεως δεκτὸν, ἔχον ὅπως ἐτροποποιήθη, οὕτως.

Ἄρθρον 1.

«Διὰ τὸν ἐγγεῖν καὶ ἐπικαρπίας φόρον ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκοδομῶν ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ 1866 ἔτος τὸ ἀπὸ 24 Μαΐου 1863 ΑΔ'. ψήφισμα τῆς Β'. ἐν Ἀθήναις ἑθνικῆς Συνελεύσεως καὶ ὁ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1864 Νόμος ΑΒ'. ὑπὸ τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις.

Επιβάλλεται ἀντί τοῦ ἤδη ὑφισταμένου φόρου ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν συκοδενδρῶν τῶν ἐπαρχιῶν Καλαμῶν, Μεσσηνίας καὶ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, φόρος δραχμῆς μιᾶς καὶ λεπτὰ πεντήκοντα, ἀριθ. 1.50/00 ἐφ' ἑκάστου στατῆρος ὄρμαθων σύκων, βεβαιούμενος καὶ εἰσπραττόμενος εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν, κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις.

Ὡς ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους ἐπιτροπὴ συγκειμένη ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου οἴκου. Ἐφόρου, τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας καὶ τοῦ οἰκείου Δημάρχου θέλει ἐκτιμᾶ κατὰ πλειονοψηφίαν εἰς στατῆρας τὸ ἐξ ἰδιοκτητῶν συκοδενδρῶν παραχθῆσόμενον ποσόν, ἐκδίδουσα αὐθωρεῖ εἰς ἑκάστον ἰδιοκτήτην διπλότυπον ἔντυπον, ἐν ᾧ θέλει αναφέρεσθαι ἡ θέσις ὡς καὶ τὸ ποσόν τῶν συκοδενδρῶν.

Ἡ παράδοσις τοῦ ἀνωτέρω διπλοτύπου εἰς τὸν τελώνην κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν σύκων ἀπαλλάττει τὸ ἐν αὐτῷ σημειούμενον ποσόν τῆς πληρωμῆς ἐπικαρπίας φόρου.

«Διὰ τὸν ἐπὶ τῶν Ζώων καὶ τῶν Μελισσιῶν φόρον ἰσχύει καὶ διὰ τὸ 1866 ὁ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1864 Νόμος ΚΔ'.

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τὰς Ἰονίους Νήσους ἰσχύουσιν οἱ μέχρι τοῦδε φορολογικοὶ Νόμοι.

Ἄρθρον 3.

Οἱ φορολογούμενοι, οἵτινες δὲν ἤθελον πληρῶσαι τὸ τίμημα τῶν ἐπὶ τῶν δημοπρατικῶν καρπῶν φόρων ἐντὸς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου 1855 ὁριζομένου πέρατος τῆς συγκομιδῆς, ὑπόκεινται ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τούτου εἰς τὸν τῆς ὑπερμερίας τόκον, ἀρχόμενον μετὰ τὴν δεκαπενθήμερον προθεσίαν, ἥτις ὀρίζεται ἐν τῷ ἁρθρῷ 18 τοῦ ψηφίσματος ΑΔ'. οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ λογίζονται οὐδὲν ἤτ-

τον υπεύθυνος συγκαταδικώμενοι μέχρι τελείας εισπράξεως και των παρά φορολογουμένων καθυστερούντων.

Αι αποδείξεις της πληρωμής του εκ δημοπρασιών καρπών φόρου δὲν ὑποκείνται εἰς τέλος χαρτοσήμου. »

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τοῦ Προέδρου ἐγένετο παρὰ τοῦ ἀντιπροέδρου Σ. Στεφανοπούλου ἡ κλήρωσις μεγάλης πρεσβείσεως, ἵνα μετὰ τοῦ Προεδρείου παρουσιασθῇ τῇ 1 τοῦ ἔτους εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ συγχαρῇ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα κατὰ τὰ εἰθισμένα, ἔλαχον δὲ οἱ ἑξῆς: Κωνσ. Δημοκτριάδης, Δ. Βόστανος, Χ. Σακελλαριάδης, Θ. Ῥωμαίος, Π. Μανωλίδης, Δ. Ζώτος, Σ. Λεονταράκης, Ἰω. Πρωτοπαπᾶς, Α. Ἀβέρωφ καὶ Ἰω. Μπαλάφας.

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ περί παραχωρήσεως προνομίου πρὸς ἐφαρμογὴν ἐν Ἑλλάδι νέου συστήματος σιδηροδρόμων δι' αἵματος Νομοσχέδιον, ὅπως ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ εἰσαγαγόντος αὐτὸ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν. Ἐπὶ τούτου λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι θεωρεῖ αὐτὸ ἀκατάλληλον, ὡς δεσμεῖον τὰ δικαιώματα τῆς ἐπικρατείας καὶ ὡς παραλύον καὶ τὸν μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κατασκευαζόμενον σιδηρόδρομον.

Ἀντεπιπόντος δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν, ὅτι οὐδὲν δεσμεύεται ἡ ἐπικράτεια νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ ἕτερον σύστημα σιδηροδρόμων, ἐὰν παρουσιασθῇ, ὁ δὲ μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς σιδηρόδρομος ἐξησφαλίσθη δι' εἰδικῶν ἄρθρων τοῦ προκειμένου Νόμου, παρελθὼν τις κατέθετο πρόσθετον 5 ἄρθρον, δι' οὗ ἐξασφαλίζονται τὰ δικαιώματα τοῦ Κράτους καὶ αἱρεται πᾶς ἐνδεχόμενος κίνδυνος, ἔχει δὲ οὕτως:

Ἄρθρον 5.

« Τὸ παραχωρούμενον εἰς τὸν κ. Ἰωσήφ Λουμπᾶ προνόμιον πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματός του ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει συνειπάγεται περιορισμὸν τοῦ δικαιώματος τοῦ Κράτους, τοῦ νὰ ἐπιτρέπη εἰς ἄλλους ὅπως καὶ μεταξὺ τῶν αὐτῶν σημείων, ἐνθα ἐφηρμόσθη τὸ σύστημα τοῦ κ. Λουμπᾶ, καὶ ὅπουδήποτε ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, συστήσῃ σιδηροδρόμους καὶ παντὸς εἶδους γραμμὰς συγκοινωνίας δι' οἵουδήποτε ἄλλου συστήματος παρὰ τὸ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἀναφερόμενον.

Ὁ κ. Λουμπᾶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δικαιούται ν' ἀπαίτησιν ἀποζημιώσεις διὰ ζημίας, ἃς ἤθελε τυχόν ὑποστῇ ἐκ τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ὡς ἀνωτέρω ἐπιφυλαττομένου δικαιώματος τοῦ Κράτους. »

Οὕτω δὴ, συγκατατεθέντος καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν

Ὑπουργοῦ εἰς τὴν προσθήκην τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, ἀνεγνώσθησαν κατὰ σειράν τὰ διάφορα τοῦ Νομοσχεδίου ἄρθρα καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ὡς ἔχουσιν. Ἐπίσης ἀνεγνώσθη καὶ τὸ σύνολον, μετὰ τὴν προσθήκην, τοῦ εἰρημένου 5 ἄρθρου, καὶ ἐγένετο ἀνεπιτήρηνσεως δεκτόν. ἔχει δὲ ὡς ἔπεται.

Ἄρθρον 1.

« Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ εἰς τὸν Κ. Ἰωσήφ Λουμπᾶ παραχωρηθὲν ἐν Γαλλίᾳ δίπλωμα ἐφευρέσεως (brevet d'invention) τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐπινοηθέντος συστήματος σιδηροδρομίας, ὅπως ἐφαρμόσῃ αὐτὸ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διάρκεια τῆς ἰσχύος τοῦ διπλώματος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 15 ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περί παραχωρήσεως Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 3.

Ἐὰν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Διατάγματος ὁ Κ. Λουμπᾶ δὲν κατασκευάσῃ καὶ θέσῃ εἰς πλήρη ἐνέργειαν σιδηρόδρομον 20 τοῦλάχιστον σταδίων μήκους, γίνεται ἐκπτώσις τοῦ παραχωρηθέντος αὐτῷ δικαιώματος. Ἐκπτώσις ἐπίσης γίνεται ἐὰν κατ' ἐκάστην ἐφεξῆς διετίαν δὲν κατασκευάσῃ καὶ ἄλλους σιδηροδρόμους τοῦ αὐτοῦ τοῦλάχιστον μήκους.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται διὰ Διατάγματος ἐκάστοτε νὰ κάμῃ πρὸς τὸν Κ. Ἰωσήφ Λουμπᾶ τὰς παραχωρήσεις περὶ ὧν διαλαμβάνουσιν οἱ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1855 καὶ 10 Ἰουνίου 1857 νόμοι περί συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ πλὴν τῆς ἐγγυήσεως περὶ τοῦ τόκου.

Αἱ οὕτω γινόμεναι παραχωρήσεις δὲν δύνανται νὰ περιλάβωσι τὴν μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς συγκοινωνίαν.

Ἄρθρον 5.

Τὸ παραχωρούμενον εἰς τὸν Κ. Ἰωσήφ Λουμπᾶ προνόμιον πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματός του ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει συνειπάγεται περιορισμὸν τοῦ δικαιώματος τοῦ Κράτους τοῦ νὰ ἐπιτρέπη εἰς ἄλλους ὅπως καὶ μεταξὺ τῶν αὐτῶν σημείων, ἐνθα ἐφηρμόσθη τὸ σύστημα τοῦ Κ. Λουμπᾶ, καὶ ὅπουδήποτε ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, συστήσῃ σιδηροδρόμους, καὶ παντὸς εἶδους γραμμὰς συγκοινωνίας δι' οἵουδήποτε ἄλλου συστήματος παρὰ τὸ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀναφερόμενον.

Ὁ Κ. Λουμπᾶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δικαιούται ν' ἀπαί-

νως προτείναντος τὸ ἀπαράδεκτον τῆς προτάσεως τοῦ προλαλῆσαντος, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα δὲν παρεδέχθη τὴν συζήτησιν τῆς γενικῆς προτάσεως περὶ Διοικητικῆς τοῦ Κράτους διαιρέσεως. Κατὰ συνέπειαν ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ Νομοσχεδίου ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως ὡς ἔχουσιν ἐν τῇ τροπολογίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ ὁμοίως δὲ ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον, ὑπὲρ ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρο 1.

«Κυροῦται τὸ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1864 Β. Διάταγμα περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τῆς Ἑπτανήσου, τροποποιούμενον ὡς ἑξῆς.»

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1845 Νόμος περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους ἐφαρμόζεται καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ.

Ἄρθρον 3.

Ἐν Ἑπτανήσῳ καθίσταται τρεῖς Νομοί.

Ὁ μὲν Κεκύρας περιλαμβάνων τὰς ἐπαρχίας Κερκύρας, Μείσης, Ὀροῦς, Πιζῶν καὶ Λευκαδός.

Ὁ δὲ Κεφαλληνίας, περιλαμβάνων τὰς ἐπαρχίας Κρανταίας, Πάλης, Σάμης, καὶ Ἰθάκης.

Ὁ δὲ Ζακύνθου, περιλαμβάνων τὴν ὁμώνυμον ἐπαρχίαν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἑπαρχία Κυθήρων προστίθεται εἰς τὸν Νομὸν Λακωνίας.»

Κατόπιν ἐτέθη εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Παιραιᾶ Νομοσχεδίου ἀναγνωσθὲν δὲ ἐγένετο δεκτὸν τὸ 1 ἄρθρον αὐτοῦ ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ. Ἀναγνωσθέντος τοῦ 2 ἄρθρου, λαθὼν τις τὸν λόγον ἐπρότεινε τροπολογίαν, καθ' ἣν ὁ ἐργολάβος ὑπογραφεῖται νὰ δημοσιεύῃ τὸ σχέδιον, ἐντὸς δὲ ἑξ. μηνῶν νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου ἰδιοκτῆτας οἰκίων, ἄλλως νὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτοὺς ἡ χρῆσις τῶν οἰκίων των. Ἀντεπὶ τούτοις δὲ τις, ὅτι τὸ σχέδιον εἶναι κατατεθειμένον εἰς τὸ μηχανικὸν Τμήμα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ὅτι ὁ Νόμος τοῦ 1855 προβλέπει περὶ τῆς ἀποζημιώσεως ἐν γένει τῶν ἰδιοκτητῶν, τοῦ δὲ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν προσθέσαντος, ὅτι ἄχρι τοῦδε οὐδεὶς ἰδιοκτῆτης παρεπονέθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, κατετίθη μὲν παρὰ τοῦ προλαλῆσαντος ἑγγράφος ἡ τροπολογία, ἕτερος δὲ τις ἐζήτησε τὸν λόγον ὅπως ἀναπτύξῃ αὐτὴν καὶ προσθέσῃ διατάξεις ἑτέρας.

Ἐνταῦθα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν

τῆς συζητήσεως διὰ τὴν ἐπιούσαν καὶ τὴν προτίμησιν τῆς συζητήσεως ἑτέρων Νομοσχεδίων, μᾶλλον κατεπειγόντων. Ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεδέξατο τὴν πρότασιν ταύτην.

Μετὰ ταῦτα, εἰπόντος τινός, ὅτι ἐγγίζει ἡ λήξις τῆς πρώτης βουλευτικῆς Συνόδου, ὁ δὲ περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν Νόμος, παρὰ τὴν ῥητὴν τοῦ Συντάγματος διάταξιν, δὲν ἐπιφέρθη, καὶ προτείναντος, ὅτι δεόν νὰ συζητηθῇ ἡ παρὰ τινος τῶν βουλευτῶν, νυν δὲ ὄντος ὑπουργοῦ, ὑποβληθεῖσα σχετικὴ πρότασις, ἡ Βουλὴ συνήνεσε νὰ ἀναγνωσθῇ, ἐπομένως ἀνεγνώσθῃ εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἀνευ ἀντιρρήσεως ἡ πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Πυλίας καὶ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν.

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως εἰς δευτέραν συζήτησιν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως 1) πρότασις νόμου περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν τίτλων εἰς τοὺς κατόχους τῶν κατὰ τὸ 1826 ἐκπονηθέντων ἐθνικῶν κτημάτων κατὰ τὴν Τροιζηνίαν καὶ Ἑρμιονίδα. 2) Ὁμοία περὶ μεταλλείων καὶ 3) Νομοσχεδίον περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τοῦ τῶν σκιριῶν καὶ τοῦ ἐξ αὐτῶν μολυβδου.

Τεθέντος ὕστερον εἰς τρίτην συζήτησιν τοῦ περὶ συντάξεων Νομοσχεδίου τῆς ἐπὶ τῆς ἀφομοιώσεως ἐπιτροπῆς, ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο δεκτὸν τὸ 1 ἄρθρον ὡς ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, λαθὼν τὸν λόγον μέλεις τι τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς ἐπρότεινε τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἄρθρου τούτου, ἀντ' αὐτοῦ δὲ ὑπέβαλε καὶ ἐζήτησε τὴν παραδοχὴν τοῦ ἑξῆς.

Ἄρθρον 2.

«Οἱ μέχρι τοῦδε ἀποκτήσαντες τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως κατὰ τὸν ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1857 νόμον καὶ ἐκτὸς ὑπηρεσίας διατελοῦντες κανονίζουσι κατ' αὐτὸν τὰς συντάξεις των.

Δύνανται ὡσαύτως νὰ κανονίσωσι κατ' αὐτὸν τὰς συντάξεις των καὶ ὅσοι τῶν ὑπαλλήλων τῆς πρώην Ἰονίου Πολιτείας διατελοῦσιν ἐν ὑπηρεσίᾳ τοῦ Βασιλείου· ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θέλουσι λογισθῇ εἰς προσδιορισμὸν τῶν συντάξεων των μόνον αἱ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρεσίαι.

Ἡ ἀναγνώρισις τῶν συντάξεων κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΧΝΒ νόμου καὶ τῶν ἐπομένων σχετικῶν.»

Δεκτῆς δὲ γενομένης τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ σχεδίου, διὰ τῆς ἀνωτέρω τροπολογίας, ἐπρότεινε τις νὰ προσ-

πρέπει να εφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ἀποβιωσάντων ὑπαλλήλων.

Παρατηρησάντων δὲ ἄλλων, ὅτι ἐάν ἡ προσθήκη αὕτη ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὸ παρελθόν, ὡς καὶ εἰς τὰ ὄρφανὰ καὶ τὰς χήρας τῶν ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἀποβιωσάντων ὑπαλλήλων, ἀναντιρρήτως τότε τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων δὲν θέλει ἐπαρκέσει, ἀλλὰ θέλει καταστραφῇ, τοῦ δὲ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰπόντος, ὅτι αὐτὸς διατυπῶν τὴν πρότασιν ἐσκόπει νὰ κανονίσῃ τὸ μέλλον καὶ ἰδίως νὰ εὐεργετήσῃ τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν μετὰ δεκαπενταετῇ ὑπηρεσίαν ἐν αὐτῇ τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀποβιωσάντων, ἐπομένως παρακαλέσαντος τὴν Βουλὴν νὰ ἀπορρίψῃ πᾶσαν ἄλλην πρότασιν, νὰ παραδεχθῇ δὲ τὴν ἀνω εἰρημένην προσθήκην ὑπὸ τὴν ἔννοιαν, ἣν ἐξηγεῖ, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπερρίψῃ πᾶσας τὰς προταθείσας τροπολογίας τῆς προσθήκης, παρεδέχθη δὲ τὴν προσθήκην, ὡς ἀνω διατυπώθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν, ἣν οὗτος ἐξέθετο.

Οὕτω ἰδὼ τὸ ἄρθρον 6 μετὰ τῆς εἰρημένης προσθήκης ἔχει οὕτως·

« Ἄρθρον 6. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἔχουσι καὶ οἱ μετὰ ἑξήκον ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Βασιλείας ἐν Ἑλλάδι ἀπολυόμενοι καίτοι μὴ συμπληρώσαντες τὸ 60 ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ σύνταξις συνίσταται εἰς τὰ 20/50 τοῦ μέσου ὅρου· μετὰ ἑξήκον δὲ ἐτῶν ὑπηρεσίαν δι' ἕκαστον ἔτος αὐξάνει ἡ σύνταξις καθ' ἓν πεντηκοστόν.

Αἱ χήραι καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποβιωσάντων, δεκαπενταετίαν δὲ ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Βασιλείας συμπληρώσαντων δημοσίων ὑπαλλήλων δικαιούνται εἰς σύνταξιν ἀνάλογον πρὸς τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας τῶν συζύγων ἢ πατέρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου. »

Λαβὼν ἐπομένως ἕτερος τὸν λόγον ἐξητήσατο νὰ προστεθῇ εἰδικὸν ἄρθρον 7 ὡς πρὸς τοὺς ἀξιοματικούς ἐκείνους τῆς φάλαγγος, οἵτινες διετέλεσαν μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Βασιλείας εἰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας, ὑπέβαλε δὲ καὶ ἀνέπτυξεν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ εἰδικὴν πρότασιν, ἥτις τροπολογηθεῖσα ὑπὸ τινος ἐγενετο δεκτὴ, μετὰ τινος ἀντιρρήσεως, ὡς 7 ἄρθρον, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρον 7. Οἱ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἀξιοματικοὶ τοῦ στρατοῦ, οἵτινες μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Βασιλείας διετέλεσαν ἢ

διατελοῦν εἰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας, διωρίσθησαν δὲ συγχρόνως καὶ εἰς τὴν Βασ. φάλαγγα, ἀλλὰ δὲν ἐπριοδοτήθησαν, ἔχουσι δικαίωμα εἰς πολιτικὴν σύνταξιν, ἐάν ἡ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ἐνομένην μετὰ τῆς πολιτικῆς ἀποτελῇ τὸ παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενον χρονικὸν διάστημα, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑποβάλλονται ὑπὲρ τοῦ ταμεῖου τῶν πολιτικῶν συντάξεων εἰς τὰς κρατήσεις, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ 5 ἄρθρον τοῦ παρόντος Νόμου· λαμβάνουσι δὲ παρὰ μὲν τοῦ δημοσίου ταμεῖου τὸν μισθὸν τῶν, παρὰ δὲ τοῦ ταμεῖου τῶν πολιτικῶν συντάξεων μόνον τὸ ποσόν, καθ' ὃ ἡ σύνταξις ὑπερβαίνει τυχὸν τὸν μισθόν. »

Ἀκολουθῶς, ἐνταῦθα ὑπεβλήθη ὑπὸ τινος τροπολογία, καθ' ἣν οἱ ὑπουργοὶ τῆς ἐπικρατείας ὑπάγονται εἰς τὸν νόμον τῶν συντάξεων, ἀλλ' ἀπεκρούσθη ὑπὸ πολλῶν, ἰσχυρισθέντων, ὅτι οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Κράτους δὲν εἶναι ὑπάλληλοι. Οὕτω δὲ τεθείσα εἰς ψήφισιν ἡ εἰρημένη τροπολογία ἀπερρίφθη δι' ἀνατάσεως, ἐξηγηθέντος, ὅτι δὲν δύναται τις νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργοῦ εἰς ἀπόκτησιν δικαιώματος συντάξεως.

ὑπεβλήθη παρα- τινος πρότασις περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὸν περὶ συντάξεως νόμον τῆς θέσεως τοῦ βιβλιοφύλακος τῆς Βουλῆς. Μηδεμίαν δὲ ἀντιρρήσεως γενομένης, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν προσθήκην ταύτην ὡς 8 ἄρθρον, ἔχον ὡς ἑξῆς·

« Ἄρθρον 8. Ἡ θέσις τοῦ βιβλιοφύλακος τῆς Βουλῆς, ἰσόβαθμος πρὸς τὴν τοῦ Τμηματάρχου 6' τάξεως ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς Νόμου ΨΜΘ' τῆς 11 Σεπτεμβρίου 1862, συνδυαζομένης μετὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου. »

Μετὰ ταῦτα λαβὼν τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς φθιώτιδος Δ. Τσιριμώκος ὑπέβαλεν εἰδικὴν πρότασιν, ὡς προσθήκη μετὰ τὸ 8 ἄρθρον, δι' ἧς ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε δοθεισῶν πολιτικῶν συντάξεων ἐξαιρέσει τῶν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως δοθεισῶν ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκεκριμένης ὑπὸ τῶν Προέδρων τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Ἐκτετατοῦ καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἥτις δύναται καὶ νὰ ἀκυρώσῃ τὰς δι' εἰκονικῶν καὶ ψευδῶν παραστάσεων δοθείσας.

Τὴν πρότασιν ταύτην ἀπέκρουσε μὲν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὡς ἀνωτέλῃ, διότι καὶ νῦν ἤδη ἡ Κυβέρνησις δύναται, ἐάν εἴχῃ τα μέσα τῆς ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, νὰ ἀναθεωρήσῃ τὰς συντάξεις, ἐπομένως καὶ ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ δὲν θέλει κατορθώσῃ οὐδὲν, ὑπεστήριξαν δὲ τινες ἄλλοι.

Ἐνταῦθα προταθείσης καὶ δεκτῆς γενομένης τῆς ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως διὰ τὴν ἐπιούσαν, ἀνεγνώσθη εἰς δευτέραν συζήτησιν τὸ περὶ διαλύσεως τοῦ ἡμιτάγματος τῶν ἐυζώνων Νομοσχεδίων καὶ ἐγένετο δεκτὸν ἀνευ ἀντιρρήσεως.

Ἀρξαμένης εἰτα τῆς πρώτης ἀναγνώσεως διαφόρων Νομοσχεδίων περὶ χορηγίας πιστώσεων, παρετήρηθη ὑπὸ τινων, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης. Κατὰ συνέπειαν ὁ Πρόεδρος ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 6 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ γραμματεῖς

Γ. Ἀντίπαρ,

Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑ'.

Τῆς 4 Ianuariou 1866.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς ἐγγράφα.

1) Ἀπόσπασμα τοῦ ἐπαρχ. Συμβουλίου Λευκάδος περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν νῆσον ἐκείνην συμφερόντων καὶ δικαιωμάτων.

2) Πρότασις νόμου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Χ. Μαστραπᾶ περὶ ἐθνοφυλακῆς.

Παραπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Λαβὼν τις εἰτα τὸν λόγον παρετήρησεν, ὅτι, ἐγγιζούσης τῆς λήξεως τῆς Συνόδου, εἶναι συμφέρον τῆς Ἐπικρατείας νὰ συζητηθῇ ἡ περὶ ἀμνηστίας πρότασις, διότι, τοῦτου μὴ γινόμενου, δυνατόν νὰ κινδυνεύσῃ ἡ δημοσία τάξις ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Τοῦτου ἕνεκα προτείνει τὴν κατὰ προτίμησιν συζήτησιν τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος προτάσεως.

Ἀντιπρόντος δὲ τινος, ὅτι δεῖον νὰ προτιμηθῇ ἡ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ συντάξεων Νομοσχεδίου, ὡς ἀπαιτήτου ὄντος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀφομοιώσεως, ἑτέρου δὲ προσθέντος, ὅτι ὑπάρχουσιν, ἐκτὸς τῆς περὶ ἀμνηστίας, καὶ ἄλλαι ἐπίσης κατεπεύγουσαι προτάσεις, καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει μὲν νὰ προδῇ εἰς τὴν χθὲς διακοπείσαν συζήτησιν περὶ τῶν συντάξεων, μετὰ δὲ τὸ πέρασ αὐτῆς θελεῖ ἀποφανθῇ ποία ἐκ τῶν πολλῶν προτάσεων θέλει προτιμήσῃ, ἡ Βουλὴ παραδεχθεῖσα

τὴν τελευταίαν ταύτην γνώμην προέβη εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συντάξεων.

Ἐνταῦθα λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι μετὰ τὴν χθὲς ἀπορρίψαντα πρότασιν περὶ ὑπαγωγῆς τῶν ὑπουργῶν εἰς τὸν περὶ συντάξεως τῶν πολ. ὑπαλλήλων νόμον, νομίζει δίκαιον, νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ, ὅτι ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς πρώην ὑπουργοὺς καὶ Γερουσιαστας, ὅσοι δὲν ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως εἰς τὴν τάξιν τὴν ὁποίαν ὑπάγεται καὶ αὐτῆς, νὰ ἀναλάβωσι τὰς παρ' αὐτῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων κατατεθείσας προκαταβολὰς ἐπὶ τῇ ιδέᾳ, ὅτι οἱ θέσεις αὗται εἶχον δικαίωμα συντάξεως, διότι ᾔθελεν εἶσθαι ἄδικον νὰ ἀπολέσωσιν αὐτὰς ἀνευ μελλούσης ἀπολαυῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεων νόμου.

Ἐπὶ τὴν ἑτέραν, ὅτι ἡ Βουλὴ χθὲς, ἀπορρίψασα τὴν περὶ συντάξεως τῶν ὑπουργῶν πρότασιν οὐδόπως ἠνόησε νὰ ἐρμηνεύσῃ τὸν νόμον, ὃν τὰ δικαστήρια ἤδη ἡμῆνευσαν, μὴ παραδεχθεῖσα δὲ τὴν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς ἀπονομὴν τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως, ἀρπασε τὰ πράγματα εἰς ἡν θέσιν ἦσαν πρότερον· ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀπαιτήσιν τοῦ προαληψάντος, αὕτη καίτοι στηριζομένη εἰς τὸ δίκαιον, δὲν δύναται νὰ λυθῇ σήμερον ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἔχει ὁμως ἕκαστος τὸ δικαίωμα νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια.

Ἀντιπρόντος δὲ τινος, ὅτι ἡ Βουλὴ χθὲς δὲν εἴσεν ὀριστικῶς τὸ ζήτημα περὶ τῶν ὑπουργῶν, καὶ ὅτι δύναται νὰ ἐπανέλθῃ σήμερον, ἄλλων δὲ ἰσχυρισθέντων, ὅτι ὀριστικῶς ἐλύθη χθὲς, καὶ ἐπικαλεσθέντων πρὸς τοῦτο τὰ ἐπικυρωθέντα ἄρτι ἐπίσημα πρακτικά, ἀνεγνώσθη κατ' αἴτησιν τινῶν τὸ μέρος τοῦτο τῶν πρακτικῶν τῆς προτεραίας, ἐξ ὧν ἐξήχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ ὀριστικῶς ἀπέκλεισε τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ δικαιώματος συντάξεως.

Προτείναντος ὕστερον τινός, ὅτι τὰ ἀναγνωσθέντα πρακτικά δὲν ἔχουσι καλῶς, καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει σήμερον νὰ ἀποφανθῇ ἐὰν ἠνέησῃ διὰ τῆς χθεσινῆς ἀποφάσεως τῆς νὰ καταργηθῇ ἢ νὰ ἐρμηνεύσῃ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ περὶ συντάξεων νόμου, ἑτέρου δὲ ἀντιπρόντος, ὅτι τὰ πρακτικά πιστῶς ἐκφράζουσιν τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, καὶ ὅτι διὰ πᾶσαν ἀπαιτήσιν τοῦ δύναται ἕκαστος νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια, ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Οὕτω δὲ, ἀρξαμένης τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ συντάξεων Νομοσχεδίου, ἐνθα χθὲς διεκόπη, λαβὼν τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Φθιώτιδος Δ. Τσιριμώκος μετεφύθμισεν ἐπὶ τὸ σαφέστερον τὴν

παρ' αὐτοῦ υποβληθεῖσαν γῆς πρότασιν περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν μέχρι τοῦδε δοθεισῶν συντάξεων, καὶ διὰ μακρῶν ἀνέπτυξε τὰς διαφορὰς διατάξεις αὐτῆς, διὰ διαφορῶν ἐπιχειρημάτων ἰσχυρισθεῖς, ὅτι διὰ τῶν διατάξεων τῆς προτάσεως τοῦ θέλου ἐκκαθαρθεῖ αἱ θολῶς ἀποκτεθεῖσαι συντάξεις, καὶ ἐπομένως τὸ ταμεῖον θέλει ἀνακουρισθῇ.

Ἀντιπρόεδρος δὲ τινος, ὅτι ἡ πρότασις εἶναι ἀνικτέλεστος καὶ ἀτέλης, ἑτέρου δὲ ἰσχυρισθέντος, ὅτι ἀντιβιβάνει εἰς ῥητὸν ἄρθρον τοῦ συντάγματος, διότι συνιστᾷ ἐπιτροπὴν ἢ ἐκτακτὸν δικαστήριον, ἐπήνεγκέ τις, ὅτι ἡ πρότασις δὲν δύναται νὰ συζητηθῇ ὡς τροπολογία τοῦ συζητουμένου νόμου, ἀλλ' ὅτι δύναται νὰ χορηγηθῇ ὡς ἀνεξάρτητος πρότασις νόμου, καὶ ἐπομένως ὡς τοιαύτη δὲν νὰ παραπεμπθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπὴν, ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν τελευταίαν ταύτην γνώμην καὶ ὥρισε νὰ παραπεμπθῇ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπὴν.

Προτείναντος δὲ τινος ὅπως ὑπαχθῶσιν εἰς τὸν περὶ συντάξεως νόμον οἱ ὑπάλληλοι τῆς Συνελεύσεως καὶ τῆς Βουλῆς, παρετήρησαν ἄλλοι, ὅτι τὰ περὶ τούτων κανονίζει εἰδικὸς νόμος τοῦ 1862, ἐπομένως ὁ προτείνας ἀπέσυρε τὴν πρότασιν αὐτοῦ.

Ἐνταῦθα, ὑποστηρίζαντός τινος τροπολογίαν, καθ' ἣν εἰς τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ μόνος ὅρος τῆς μισθοδοσίας τῶν τεσσάρων τελευταίων ἐτῶν, παρετήρηθη παρ' ἄλλων, ὅτι ὁ νόμος περὶ συντάξεων ΧΦΘ' προβλέπει περὶ τούτου. Κατὰ συνέπειαν ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν ταύτην.

Ἀναγνωσθέντος ὕστερον τοῦ τελευταίου ἀρθροῦ 6 τοῦ σχεδίου, ὑπολαβὼν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐζητήσατο τὴν ἀπάλειψιν αὐτοῦ διὰ τὸν λόγον, ὅτι τὸ δημόσιον δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν συνδρομὴν, ἣν ἤδη χορηγεῖ εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων, ἄλλως μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ συζητουμένου νόμου τὸ ταμεῖον τοῦτο θέλει ἀποκτήσῃ νέους ἐπαρκεῖς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του πόρους. Μετὰ τινος δὲ ἀντιβήσεως ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἀρθροῦ τούτου.

Κατόπιν συναρμολογηθὲν καὶ ἀναγνωσθὲν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου ἐγένετο δεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον, ὅπως ἐτροποποιήθη, οὕτως.

Ἄρθρον 1.

«Τὸ διὰ τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1857 Γ'. Νόμου τοῦ ΙΑ'. Κοινοβουλίου συσταθὲν ἐν Ἐπιτηνέσῃ ταμεῖον τῶν συντάξεων καὶ

τὸ διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Αὐγούστου 1861 ΧΝΒ'. Νόμου συσταθὲν τοιοῦτον τῶν πολιτικῶν συντάξεων συγχωνεύονται. Αἱ ἐν Ἐπιτηνέσῃ ὑπηρεσίαι αἱ ἄχρι τοῦδε διασώζονται ὑπὸ τοῦ πρώτου Νόμου ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ΧΝΒ'. Νόμου.

Ἄρθρον 2.

Οἱ μέχρι τοῦδε ἀποκτεθέντες τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως κατὰ τὸν ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1857 Νόμον καὶ ἐκτὸς ὑπηρεσίας διατελοῦντες, κανονίζουσι κατ' αὐτὸν τὰς συντάξεις τῶν.

Δύνανται ὡσαύτως νὰ κανονίσωσι κατ' αὐτὸν τὰς συντάξεις τῶν καὶ ὅσοι τῶν ὑπαλλήλων τῆς πρώτης ἰονίου Πολιτείας διατελοῦσιν ἐν ὑπηρεσίᾳ τοῦ Βασιλείου· ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θέλουσι λογισθῇ εἰς προσδιορισμὸν τῶν συντάξεων τῶν μόνον αἱ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου ὑπηρεσίαι.

Ἡ ἀναγνώρισις τῶν συντάξεων κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΧΝΒ'. Νόμου καὶ τῶν ἐπομένων σχετικῶν.

Ἄρθρον 3.

Οἱ κατὰ τὸν ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1857 Νόμον ἀπολαμβάνοντες καὶ οἱ κατὰ τὸ ἐδάριον 1 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ παρόντος Νόμου ἀπολαύσαντες σύνταξιν δὲν δικαιούνται νὰ αἰτήσωσιν ὅπως ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ΧΝΒ'. Νόμου, εἰμὴ μόνον ἐὰν διορισθῶσιν εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ὑποβάλλουσιν αὐτοὺς εἰς κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Ταμεῖου τῶν συντάξεων καὶ διατελέσωσιν ἐν αὐτῇ ἐν τούτῳλάχιστον ἔτος.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1857 ἰονίου Νόμου τασσομένη πανταχόθεν προθεσμία καταργεῖται.

Ἄρθρον 5.

Οἱ μὴ ὑποβληθέντες εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ΧΝΒ'. Νόμου ἐπιβαλλόμενας κρατήσεις ὑπάλληλοι, οἱ δυνάμει αὐτοῦ συνταξιούχοι καὶ οἱ ὑπαγόμενοι μὲν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1857 ἰονίου Νόμου, ἀλλὰ μὴ συμμορφωθέντες πρὸς τὸ ἄρθρον 5 αὐτοῦ περὶ καταβάλλης διὰ τὰς προηγουμένας ὑπηρεσίας τῶν, ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων διὰ τὰς μὴ ὑπαχθείσας εἰς κράτησιν ὑπηρεσίας τῶν ἀπάσας τὰς ἐπιβαλλομένας κρατήσεις, ἂν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς αὐτάς. Τὸ χρέος τοῦτο ἐξοφλεῖται δι' ἐπιβαλλομένας κρατήσεις 5 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελούντων, 10 δὲ τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν κατωτέρω τῶν 100 δραχμῶν συντάξεων, καὶ 15 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τοῦ

ποσού τούτου θεωρείται δι' ολοκληρώως εξωφλημένον αμ' εκ-
λείψῃ τὸ πρόσωπον τὸ δικαιούμενον εἰς μισθὸν ἢ σύνταξιν. Ὁ-
τρόπος τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τοῦ κατ' ἀναλογίαν προσδιορι-
μοῦ τῶν μισθῶν (ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων γενήσονται αἱ
κρατήσεις) ἐφ' ὃν χρόνον δὲν ὑπῆρχον ὠρισμένοι διὰ Νόμου
τοιοῦτοι κανονισθῆσται διὰ Β. Διατάγματος.

Άρθρον 6.

Δικαίωμα εις σύνταξιν ἔχουσι καὶ οἱ μετὰ εἴκοσι ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Βασιλείας ἐν Ἑλλάδι ἀπολυόμενοι καὶ τοὶ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 60 ἔτος τῆς ἡλικίας των· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ σύνταξις συνίσταται εἰς τὰ 20/50 τοῦ μέσου ὅρου· μετὰ εἴκοσι δ' ἐτῶν ὑπηρεσίαν δι' ἕκαστον ἔτος αὐξάνει ἡ σύνταξις καθ' ἐν πεντηκοστὸν.

Αι χήραι και τὰ ὀρφανὰ τῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποβιωσάντων, δεκαπενταετὴ διὰ δε ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Βασιλείας συμπληρωσάντων δημοσίων ὑπαλλήλων δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν ἀνάλογον πρὸς τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας τῶν συζύγων ἢ πατέρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΧΝΒ' Νόμου.

Λοθρον 7.

Οἱ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ, οἵτινες μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Βασιλείας διετέλεσαν ἢ διατελοῦν εἰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας, διορίσθησαν δὲ συγχρόνως καὶ εἰς τὴν Β. φάλαγγα, ἀλλὰ δὲν ἐπροικυδοτήθησαν ἔχουσι δικαίωμα εἰς πολιτικὴν σύνταξιν, ἐὰν ἡ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος στρατιωτικὴ ὑπηρεσία των, ἐνυμνήνῃ μετὰ τῆς πολιτικῆς, ἀποτελῇ τὸ παρά τοῦ Νόμου χρονικὸν ἀπαιτούμενον διάστημα, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὑποβάλλονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων εἰς τὰς κρατήσεις, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ 5 ἄρθρον τοῦ παρόντος Νόμου· λαμβάνουσι δὲ παρά μὲν τοῦ Δημοσίου ταμείου τὸν μισθὸν των, παρὰ δὲ τοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων μόνον τὸ ποσόν, καθ' ὃ ἡ σύνταξις ὑπερβαίνει τυχὼν τὸν μισθόν.

Ἄρθρον 8.

Ἀρθρον 8.

Ἡ θέσις τὸν Βιβλιοφύλακος τῆς Βουλῆς, ἰσόθατος πρὸς τὴν τοῦ Τριηματάρχου β'. τάξεως, ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς Νόμου ΨΜΘ' τῆς 11 Σεπτεμβρίου 1862, συνδιαζομένης μετὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου. »

Λαβὼν τις ὑπερον τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι, ὡς πληροφορεῖται, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἔλαβε γῶραν ἱεροσουλία, ἥτις θὰ ἐμπόνησιν φρι-

κτλν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ὁμογενεῖς. Ἡ σύγκλητος ἀπεφάσισεν ὅπως οἱ καθηγηταὶ λάβωσι προκαταβολικῶς τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ πανεπιστημίου. Ἐπιθυμεῖ δὲ νὰ ἀκούσῃ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, ἂν ᾖναι ἀληθῆ τὰ λεγόμενα. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει νὰ τιμωρήσῃ παραδειγματικῶς τοὺς ὑπαιτίους.

Ἀπάντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκ-
παίδευσιν· ὑπουργός, ὅτι ἐκ τῆς ὑπηρεσίας οὐδέν, ἐξ ὧν ὁ
προλαλήσας ἐξέληκε, γνωρίζει, θέλει δὲ ἐξετάσει καὶ ἀναγγεῖλαι
εἰς τὴν Βουλὴν ἐν δέοντι τὴν ἀλήθειαν.

Ἐνταῦθα, ἐπὶ τῇ προτάσει τινός, παραστήσαντος τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως ἀγῶνας τοῦ βουλευτοῦ Γ. Λιθαδά, τὴν ἐκ τῶν καταδρομῶν τῆς Προστασίας ἀπόλειπν τῆς παρουσίας του, καὶ τὴν ἐνίστηθεν πεινῶν του, ἡ Βουλὴ συνιστᾷ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ ἀπονόμης ἀναλόγου συντάξεως εἰς αὐτὸν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ανεγνώσθη μετὰ ταῦτα ἡ περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν τίτλων εἰς τοὺς κατόχους τῶν κατὰ τὸ 1826 ἐκπονηθέντων ἐθν. κτημάτων πρότασις, ἐφ' ἣς λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς, διὰ μακρῶν ἐξέθηκε τὴν ἱστορίαν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, τὸν τρόπον τῆς ἐκπαύσεως, τὰς ἀποφάσεις τῶν κατόπιν Συνελεύσεων, τοῦ Εὐαγγελτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ πρὸν Βασιλέως, καὶ κατέδειξεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι παρὰ νόμῳ ἐξεπονήθησαν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος κτήματα, καὶ ὅτι τὸ δημόσιον ἤδη διεκδικεῖ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τὰ δικαιώματά του.

Προτεινάντων δὲ πολλῶν τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως μέχρις οὗ ἐκτυπωθῶσι τὰ διάφορα ἔγγραφα καὶ φωτισθῇ ἱκανῶς ἐπὶ τούτου ἡ Βουλὴ, ἐπὶνέγκαν ἕτερος, ὅτι ἡ ἐκποίησις τῶν κτημάτων τούτων ἐγένετο ἐν ἐποχῇ μεγίστου κινδύνου τῆς Πατρίδος, ἥτις ἐσώθη κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῶν ἐντεῦθεν εἰσπραχθέντων χρημάτων, ὅτε τὸ δημόσιον οὐδὲ λεπτόν ἐκέκτητο ἵνα ἐξακαλουθῇ τὸν κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν πόλεμον, ἐπομένως, ὅτι ἡ πρότασις εἶναι δικαία, καὶ ὅτι ἡ ἀναβολὴ εἶναι ἐπιβλαβὴς καὶ εἰς αὐτὸ τὸ δημόσιον.

Ἰσχυριζάντος δὲ καὶ ἑτέρου τὴν ἀναβολὴν, ἐγένετο ἐπ' αὐ-
τῆς ψήφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλήσιν ὑπὸ τοὺς ψηφολέκτας
Α. Στράτον καὶ Β. Σπυρόπουλον, ἐξ ἧς ἐξήχθη, κατὰ τὸ ὥδε προ-
σαρτώμενον πρωτόκολλον ψήφοφορίας, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδ-
χθῇ τὴν ἀναβολὴν διὰ ψήφων 63 κατὰ 35, ἀρνηθέντων ψήφον
τεσσάρων.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν δουλευτῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀνάδοχὴν τῆς συζητήσεως,
μέχρις οὗ ἐκτυπωθῶσι τὰ ἔγγραφα, ναὶ ἢ οὐχι; »

Κωνστ. Θεοδώρου	Πάνος Μανωλίδης
Ἄνδρ. Μιχαλόπουλος	Α. Ζιώτος
Αἰακὸς Λογιοτατῆδης	Κ. Λουμβάρδος
Ἄναγ. Γιαννουλίδης	Α. Πατέλλης
Μιχ. Δ. Καίρης	Σ. Λεονταράκης
Ν. Π. Καίρης	Ἰω. Πλαίσας
Δημ. Τσόκης	Ἄνδρ. Φωτκάδης
Α. Αμπερυνίδης	Λουκῆργος Κρεστενίτης
Κωνστ. Μανουσάκης	Στέφ. Στεφανόπουλος
Ὀθων Μακρυγιάννης	Χ. Στεριόπουλος
Περ. Ἄναρ. Πετράκης	Ἀλ. Βιλαέτης
Δημ. Καλλιφρονᾶς	Ἀλέκος Ἀχολός
Παναγ. Κυριακός	Λουκᾶς Κατσίνης
Ἀριστ. Μπαλάνος	Ἄναγν. Δημητρίου
Σπυρ. Καραϊσκάκης	Πέτρος Ζάνος
Ανδρέας Στράτος	Ἰωάννης Βλαδιανός
Δημήτριος Γρίβας	Σπυρ. Μαλασπίνης
Γ. Γεροθανάσης	Κωνστ. Πεταλᾶς
Π. Πετιμεζής	Ἀναστ. Μιχαλόπουλος
Εὐθ. Δεληγιάννης	Ἰωάννης Ζαΐνης
Γ. Πλαπούτας	Σωτ. Πετιμεζής
Α. Ἀντωνόπουλος	Λεων. Πετιμεζῆς
Ἄθαν. Γόνδικας	Ἀνθ. Οἰκονομόπουλος
Χ. Σακελλαριάδης	Ἰω. Παπαδόπουλος
Πλ. Β. Μαυρομιχάλης	Ἰωάννης Φλέσσας
Α. Πετροπουλάκης	Περ. Μαυρομιχάλης
Χρ. Μαστραπᾶς	Γ. Περρωτῆς
Ἰω. Σαφάκης	Κωνστ. Δημητριάδης
Νικ. Παπαμιχαλόπουλος	Ἀλ. Κοντόσταυλος
Γ. Ζουμπουλάκης	Ἰω. Μπαλάφας
Ἀντ. Σ. Μήτσας	Τριαντ. Λαζαρέτος
Π. Γουζούσης	Κωνστ. Κυπριάδης
Δημ. Τσιτσάρας	Στ. Παδοῦδης
Γεώργιος Ἀποστολίδης	Σωκράτης Κουρῆς

Γεώργιος Μαρκοράς	Δημήτριος Παπαλουκάς
Θεόδωρος Ζερβός	Γεώργιος Μπουκίδης
Νικόλαος Καρύδης	Χρήστος Α. Χρηστόπουλος
Νικ. Παγκράτης	Βασ. Δημητρακόπουλος
Πολ. Κωνσταντᾶς	Ἀναγ. Σταυρόπουλος
Θεόδωρος Ῥωμαῖος	Σπυρ. Οἰκονομίδης
Νικ. Λαυδρός	Ἀθανάσιος Σινανιώτης
Γερ. Μαυρογιάννης	Ἀσημ. Ζαταυνίτης
Νικ. Γεωργακάτος	Ξενοφῶν Λογοθέτης
Α. Ἀννίνος	Ἰωάννης Ἀλεξίου
Α. Τσουγανάτος	Ἐπ. Δεληγεώργης
Γεράσ. Ἀντίπας	Χαρίλαος Τρικυπῆς
Ἀντώνιος Ζερβός	Ἀλέξ. Κουμουνδούρος
Γεώργιος Φλωριάς	Περ. Μποῦτος
Γ. Ἰακωβάτος	Π. Καλαμαριώτης
Χ. Ἰακωβάτος	Ἰω. Πρόδελγιος
Γ. Λεβιδάδης	Π. Μοδινός
Ἀναστ. Δημητριάδης	Ἀριστ. Ῥαυτοπούλος
Ἄνδρ. Νοταρῆς	Ἐμ. Ναυπλιώτης
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν. Κονταράτος
Ἰω. Γ. Ἰωάννου	Ν. Φαρμάκης
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ἰω. Πρωτοπαπᾶς
Γεώργιος Ἀρώνης	Ν. Καναβός
Ἐμμανουὴλ Κοντολέων	Δ. Ὑψηλάντης
Κοσμάς Πανάρετος	Κωνστ. Βύθυμιόπουλος
Α. Βροντίσης	Τηλέμ. Ῥούκης
Χαρ. Α. Χρηστόπουλος	Κίμων Χριστοδούλου
Σπ. Παπαδόπουλος	Ἀντ. Α. Μαυρομιχάλης
Δημ. Παπανικολάου	Ἰω. Κατσάκος
Ἰω. Βαλασάδης	Π. Λεωτσάκος
Σπ. Σπηλιωτάκης	Ἀλ. Α. Κουμουνδουράκης
Σπ. Κοπανίτσας	Χ. Χρηστόπουλος
Ἰω. Α. Κορριωτάκης	Χ. Κανελλόπουλος
Αν. Κορριωτάκης	Κ. Οἰκονομόπουλος
Γεώργιος Λάμπας	Δημ. Μακρῆς
Βασίλειος Π. Σπυρόπουλος	Εὐθόμιος Κεχαγιᾶς
Ἀλ. Σταμιτόπουλος	Λουκᾶς Καραλίδης
Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης	Σπυρ. Κρεμεζῆς
Γεράσ. Σέρβος	Α. Ῥηγόπουλος
Δημήτριος Τσαμόπουλος	Μπενιζέλος Ῥούρος

Α. Μπακαούρης	N	Η. Σκαλτσοδήμος	
Θάνας Κανακάρης	O	Δ. Βότσαρης	
Άθαν. Μησουρίτης		Σπυρ. Καραμάνος	N
Κωνστ. Δαρειώτης		Σταμ. Κορζήνης	N
Ίω. Δουλιδής	N	Δημ. Βούλγαρης	O
Κωνστ. Μελαχρινός	O	Άθανάσιος Μιαούλης	O
Γεώργιος Μπουμπουλής		Άνδρέας Κουντουριώτης	O
Δημ. Θωχάρης		Τασ. Πλέσσας	O
Κωνστ. Πλατός		Άθ. Χατζόπουλος	
Άχιλλεύς Μεταξάς		Δ. Τσιριμώκος	O
Μιλτιάδης Κανάρης		Δ. Χατζίσκος	O
Ίάκωβος Παξιμάδης		Δ. Κριζιώτης	O
Ματθαίος Γιαννούλης		N. Βουδούρης	O
Σωτ. Σωτηρόπουλος	άρν.	Αύγ. Αβέρωφ	
Άθ. Γρηγοριάδης		Κωνστ. Κανάρης	
Τσίκος Μακροειδής		Δημ. Βαλαβάνος	

Επομένως λαβών τις τόν λόγον επήνεγκεν, ότι η Βουλή δέν έχει ούτε τό δικαίωμα, ούτε τό καθήκον νά ανατρέση τάς άποφάσεις τών εθνικών Συνελεύσεων, αίτινες, καθώς και αί μετ' αὐτήν Κυβερνήσεις, έλυσαν αντίθétως τοῦ υπό συζήτησιν νομοσχεδίου τό ζήτημα, ούτε είναι άρμοδία νά μετατραπή εἰς δικαστήριον και δικάζουσα επί τῆς παραγραφῆς νά δωρήσῃ έθν. περιουσίαν. Αφ' οὗ δέ διά μακρῶν εξέθετο τό ποσόν τῆς περιουσίας ταύτης, περί ἧς πρόκειται, συνεπέρανε κατά τῆς προτάσεως.

Προσθέσαντος δέ έτέρου, επίσης διά μακρῶν, ότι πρὸς τῇ ζή. μία τοῦ δημοσίου, θέλουν κατασταθῇ δουλοπάροικοι και οἱ λαοὶ ολοκλήρου επαρχίας, και αναγνόντος σχοινοτενῇ αναφοράν τών κατοίκων τῆς επαρχίας Τροιζηνίας, παρακαλούντων τήν Βουλὴν νά παρακémψῃ τήν λύσιν τοῦ ζητήματος εἰς τά δικαστήρια, παρετήρησεν έτερος, ότι τό κατ' αὐτόν, νομίζει, ότι τό ζήτημα εἶναι μάλλον πολιτικόν, και πείθεται μὲν ότι ἡ Βουλή δέν δύναται νά δικάσῃ δικανικῶς, ἀλλὰ δέν δύναται νά μὴ ὁμολογήσῃ ότι ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος άποτελεῖ δίκαιον επικρατέστερον παντός άλλου δικαίου, και επομένως, ότι τοῦτο εφαρμόζουσα ἡ Βουλή δύναται νά επιψηφίσῃ τήν προκειμένην πρότασιν.

Ενταῦθα, προταθείσης ἐκ νέου υπό τινος τῆς ἀναβολῆς τῆς συζήτησεως ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νά εκτυπωθῶσι τά διάφορα έγγραφα, καθόσον μάλιστα τινές τών Κυρίων Βουλευτῶν έχουσιν άμυσον ἢ έμμεσον συμφέρον εἰς τήν ἀναγνώρισιν

τῶν τίτλων τῶν κατόχων, ίσχυρίσθησαν τινές, ότι ἡ Βουλή δέν ὑπολείπετο πλήρη, και επρότειναν νά ἀναγνωσθῇ ὁ ὀνομαστικός κατάλογος. Μετὰ τινας δέ ἀντιρρήσεις, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικός κατάλογος υπό τήν ἐπιπτεῖαν τῶν ψηφολεκτῶν Καραμάνου και Δ. Τσιριμώκου και εὑρέθησαν παρόντες 82 βουλευταί. Κατά συνέπειαν, άπαρτίας μὴ οὖσης, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος διέλυσε τήν συνεδρίασιν περί ὥραν 6 1/2 μ. μ.

Ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος

Σ. Χ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Α. Ποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΒ'.

Τῆς 5 Ἰανουαρίου 1866.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περί τήν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τά πρακτικά τῆς προτεραιᾶς και ἐνεκρίθησαν.

Λαβών τις τόν λόγον εἶπεν, ότι κατὰ τήν 24 λήξαντος μηνός ἡ Βουλή ἀπεφάνθη ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Βουλευτοῦ Καλαβρύτων Σ. Πατιμιζᾶ, ἵνα ἀπαλειφθῇ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν ἡ πίστωσις διὰ τοὺς εἰς αὐτό ὑπηρετούντας αξιωματικούς τῆς χωροφυλακῆς και προστεθῇ εἰς τό ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείων ἀλλ' ἐπειδή ἡ ἀπόφασις αὕτη δέν διετυπώθη καλῶς εἰς τά πρακτικά προτείνει ὅπως ἡ Βουλή ἀποφάνθῃ ρητῶς περί τούτου και μετενεχθῇ ἡ ἀνάγκουσα πίστωσις εἰς τόν προϋπολογισμόν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου υπό τό κεφάλαιον τῆς χωροφυλακῆς.

Μηδεμιάς δέ ἀντιρρήσεως γενομένης ἡ Βουλή παρεδέχθη νά προστεθῇ ἡ ζητηθεῖσα μεταφορά τῆς πιστώσεως ὅπως οἱ τοῦ αξιωματικοὶ αὗτοι τῆς χωροφυλακῆς τεθῶσιν εἰς τήν ὑπηρεσίαν ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Επὶ τῇ προτάσει ὕστερον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐτέθη εἰς τρίτην συζήτησιν τό περί διαλύσεως τοῦ Ἡμιτάγματος τῶν εὐζώνων Νομοσχεδίον.

Αναγνωσθέντος τοῦ 1. άρθρου, επρότεινέ τις, ότι ἀντὶ τοῦ Νομοσχεδίου ὀρθώτερον εἶναι νά καταργηθῇ τό σχετικόν ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως και νά τεθῇ ἐν μόνον ἄρθρον ἀρίνον έλευθεραν τήν ἐνέργειαν τῆς εκτελεστικῆς ἐξουσίας.

Αντείπεν έτερος, ότι τό σύστημα τοῦτο δέν προστατεύει παν-

τάσσει τοὺς ὑπαξιωματικούς, οὓς δύναται ἕκαστος ὕπουργός νὰ ἀπολύῃ κατόπιν κατὰ τὸ δοκοῦν. Ἐπομένως ὑποστηρίζει τὸ Νομοσχέδιον, εἰς τὰ ὁποῖον ἐπιφυλάττεται νὰ εἰρῇ τροπολογία.

Ἐπὶ νεύει· ἄλλως, ὅτι ὑπεβάλλει τροπολογίαν ἀντικαθιστῶσαν τὸ 1 καὶ 2 ἄρθρον ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ νὰ ἀριθμῇ ἐλευθέρᾳ ἡ ἐνέργεια τῆς Κυβερνήσεως ἵνα μεταχειρισθῇ τοὺς ὑπαξιωματικούς τούτους εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας. ἔχει δὲ οὕτως·

«Τὸ ἡμίταγμα τῶν εὐζώνων διαλύεται, οἱ δὲ εἰς τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὑπάρχοντες ὑπαξιωματικοί, καθὼς καὶ πάντες οἱ εἰς τὰ σώματα τοῦ Στρατοῦ ὑπεράριθμοι, θέλουσι χρησιμεύει εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ μισθὸς ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω θέλει εἶσθαι ὁ τοῦ πεζικοῦ.»

Μετά μακρὰν δὲ συζήτησιν, καθ' ἣν τινες μὲν ἀπέκρουσαν τὴν πρότασιν, ἑτέροι δὲ ὑπεστήριξαν ἡσπάζθη δὲ οὕτῃν καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὕπουργός, ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ πρότασις τοῦ Βουλευτοῦ Καλαβρύτων καὶ ἐγένετο δεκτὴ ὡς πρῶτον ἄρθρον ἀντικαθιστῶν τὸ 1 καὶ 2 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, τὰ ὁποῖα ἀπλεῖσθον· ἔχει δὲ τὸ παραδεχθῆναι 1 ἄρθρον οὕτως.

Ἄρθρον 1.

«Τὸ ἡμίταγμα τῶν εὐζώνων διαλύεται, οἱ δὲ εἰς τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὑπάρχοντες ὑπαξιωματικοί, καθὼς καὶ πάντες οἱ εἰς τὰ σώματα τοῦ στρατοῦ ὑπεράριθμοι, θέλουσι χρησιμεύει εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ μισθὸς ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω θέλει εἶσθαι ὁ τοῦ πεζικοῦ.»

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 3 ἁρθρου, ὑπέβαλέ τις ἀν' αὐτοῦ τὴν ἐξῆς τροπολογίαν, ἥτις, μετὰ βραχείαν συζήτησιν, ἐγένετο δεκτὴ, συναινέσαντος καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ὡς 2 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ἀπαλειφθέντος τοῦ 3· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον 2 οὕτως.

Ἄρθρον 2.

«Ἐκ τῶν ἀνθυπασιῶν, ἀνευ θέσεως τίθενται εἰς ἀόριστον ἄδειαν ἐκ μὲν τῶν ἐξετασθέντων οἱ μὴ εὐδοκίμησαντες, ἐκ δὲ τῶν εὐδοκίμησάντων οἱ τὴν ἀρχαιότητα νεώτεροι, λαμβάνοντες ἐφ' ὅσον διατελοῦσιν εἰς ἀόριστον ἄδειαν, μηνιαῖον μισθὸν δραχμὰς τεσσαράκοντα (40).»

Ἐνταῦθα λατῶν τις τὸν λόγον ἐπρότεινεν ἵνα προστεθῇ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, ὅτι οἱ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ ἡμιτάγματος ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν λοιπῶν τοῦ στρατοῦ ὑπαξιωματικῶν, δυνάμενοι νὰ ἐπανερχῶνται εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ. Ἀντιπρόσθεν δὲ τινῶν, ὅτι τοῦτο προβλέπεται εἰς τοὺς κανονισμοὺς τοῦ στρατοῦ, ὁ προτείνας ἀπέσυρε τὴν πρότασιν του.

Συναρμολογηθὲν δὲ καὶ ἀναγνωσθὲν κατόπιν καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, ἐγένετο δεκτὸν, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρον 1.

«Τὸ ἡμίταγμα τῶν εὐζώνων διαλύεται, οἱ δὲ εἰς τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὑπάρχοντες ὑπαξιωματικοί, καθὼς καὶ πάντες οἱ εἰς τὰ σώματα τοῦ στρατοῦ ὑπεράριθμοι, θέλουσι χρησιμεύει εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.»

Ὁ μισθὸς ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω θέλει εἶσθαι ὁ τοῦ πεζικοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἐκ τῶν ἀνθυπασιῶν, ἀνευ θέσεως τίθενται εἰς ἀόριστον ἄδειαν ἐκ μὲν τῶν ἐξετασθέντων οἱ μὴ εὐδοκίμησαντες, ἐκ δὲ τῶν εὐδοκίμησάντων οἱ τὴν ἀρχαιότητα νεώτεροι, λαμβάνοντες ἐφ' ὅσον διατελοῦσιν εἰς ἀόριστον ἄδειαν, μηνιαῖον μισθὸν δραχμὰς τεσσαράκοντα (40).»

Ἀναγνωσθὲν εἰς τρίτην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ, καὶ ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν τὸ 1 καὶ 2 ἄρθρον αὐτοῦ, ὅπως ἔχουσιν ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ 3 ἁρθρου ὑπέβαλον τινες καὶ ἀπεδέχθη ὁ ὑπουργὸς τὴν ἐξῆς προσθήκην, ἥτις μετὰ τοῦ ἁρθρου τοῦ σχεδίου ἐγένετο δεκτὴ. ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον ὅπως ἐτροποποιήθη οὕτως.

Ἄρθρον 3.

«Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 17 καὶ 18 τοῦ πρώτου ἐκ τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων νόμων, ὡς καὶ τὰ ἐδάφια 1, 2, 3, 4, καὶ 5 τοῦ ἁρθ. 2 τοῦ νόμου τῆς 10 Ἰουνίου 1857 ἀντικαθιστάμενα διὰ τῶν ἐπομένων διατάξεων.

Ὁ ἐργολάβος ἀρεῖται νὰ καταθέσῃ ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τοῦ ὁριστικοῦ σχεδίου τοῦ σιδηροδρόμου ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ δικαιώματός του εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ ὑπουργείου τῶν Βασιλικῶν, τῆς Νομαρχίας, τῆς Διοικητικῆς Αστυνομίας Ἀθηνῶν, τῶν Δημαρχιῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ἐκείνου τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν. Τῷ σχεδίῳ τούτου δύνανται πᾶς τις νὰ λάβῃ ἀκωλύτως γνῶσιν καὶ ἀντίγραφον, ἐντὸς δὲ ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ σχεδίου τούτου, ὑπερθέλει ἐμφαίνει τὸς καταλαμβανόμενας ιδιοκτησίας, ἐνεργεῖται ἡ ἐπομένη διαδικασία πρὸς ἐκτίμησιν καὶ ἀποζημίωσιν τοῦ ιδιοκτήτου τῆς καταληπτέας ιδιοκτησίας.

Τῇ ἐκπονήσεως προηγεῖται ἀποζημιωτικὴ προσδιοριζομένη δι' ἐκουσίῳ συμβιβασμοῦ, ἀπαπεραιωμένου ἐντὸς τριᾶκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ σχεδίου.

Αποτυχόντος του συμβιβασμού, βεβαιούται τούτο διά πρωτοκόλλου, υπό του Νομάρχου, συντασσόμενου και εμφανίζοντος τὰ ποσὰ τῆς τε απαιτήσεως του ιδιοκτήτου, και τῆς προσφοράς του εργολάβου, οἱ αἰθέντο κατά τὴν σύνταξιν του πρωτοκόλλου.

Ἡ ἀποζημιώσις ἐνέργειται ἐπὶ τῇ ἐκτίμησιν δύο ἐκτιμητῶν πρὸς τούτο ἐκάτερος τῶν διαφερομένων διορίζει ἀνὰ ἓνα ἐκτιμητὴν. Ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν διορίσωσι τοὺς ἐκτιμητὰς ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποτυχίας του συμβιβασμοῦ, ἡ διορισθῶσι μὲν οἱ ἐκτιμηταί, ἀλλ' ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς κοινοποιήσεως του διορισμοῦ των, δὲν καταθέσωσι τὴν γνωμοδότησιν των τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ ἐνὸς τῶν διαφερομένων, και ἀρ' οὗ ἀκροαθῇ και τὸν ἕτερον αὐτῶν, διορίζει τρεῖς ἐκτιμητὰς, οἵτινες ἐντὸς ὅκτι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσεως του διορισμοῦ των θέλουσι καταθέσει τὴν γνωμοδότησιν των.

Ἐὰν οἱ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων διορισθέντες πραγματογνώμονες διαφωνήσωσι, τὸ αὐτὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν διορίζει ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ ἐνὸς τῶν διαφερομένων, και μετὰ ἀκρόασιν και του ἑτέρου, τὸν τρίτον ἐκτιμητὴν· τὸ αὐτὸ δὲ δικαστήριον διορίζει τὸν ἐκτιμητὴν του ἀμελλέσαντος, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν θάτερος τῶν διαφερομένων παρέλιπε νὰ διορίσῃ τὸν ἐκτιμητὴν.

Λί περὶ διορισμοῦ ἐκτιμητῶν συζητήσεις γίνονται τὴν πρῶτην δικασίμῃ συνοπτικῶν δικῶν μετὰ τὴν πρόσκλησιν του ἐνδιαφερομένου. Διαρκουσῶν τῶν δικαστικῶν διακοπῶν δὲν απαιτεῖται πρᾶξις οὔτε του Προέδρου οὔτε του Συμβουλίου τῶν διακοπῶν πρὸς τὰς τοιαύτας συζητήσεις.

Λί δυνάμει του παρόντος νόμου ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τῶν Πρωτοδικῶν ὑπάκουινται εἰς μόνον τὸ ἑνδικον μέσον τῆς ἀνακοπῆς. Ἡ ἀνακοπὴ γίνεται ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως.

Ἡ γνωμοδότησις τῶν ἐκτιμητῶν, ἐὰν αὐτοὶ ᾖναι σύμφωνοι, ἡ τῆς πλειονότητις αὐτῶν, ἐὰν διωρίσθωσαν τρεῖς ἐκτιμηταί, ἐκτελεῖται, ἀρ' οὗ κηρυχθῇ ἐκτελεσθῇ ὑπὸ του Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 119 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν ἐκτιμητῶν οὐδὲν ἑνδικον μέσον συγχωρεῖται.

Λί ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀναφερόμεναι προθεσμίαι ἐπεκτείνονται κατὰ τὰς διατάξεις του ἀρθρου 195 και 196 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν μετὰ τὴν ὀριστικὴν ἐκτίμησιν δὲν ἀποζημιώσει ὁ εργολάβος τὸν ιδιοκτήτην κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῶν ἐκτιμητῶν, ἐντὸς πέντε μηνῶν ἀπὸ τῆς γενομένης ἐπιταγῆς, ὁ ιδιοκτήτης τῆς καταληπτέας ιδιοκτησίας δύναται νὰ ἀμὴ ἀκωλύτως χρῶσιν αὐτῆς, ὁ δὲ εργολάβος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν ἀπάντων τῶν γενομένων ἐξόδων. »

Ἀναγνωσθὲν δὲ τὸ 4 ἀρθρον, ἀπηλείφθη κατ' αἴτησιν τινῶν, συναινέσαντος του ὑπουργοῦ. Μετὰ ταῦτα συναρμολογηθὲν και ἀναγνωσθὲν ἐγένετο δεκτὸν και τὸ σύνολον, ἔχον οὕτως·

Ἀρθρον 1.

αἰ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1855 και ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1857 ὑπ' ἀριθ. 12' και 14'. Νόμων λόγω ἐγγυήσεως χρηματικῆ παρακατάθεσις ὀρίζεται εἰς διακοσίας χιλιάδας δραχμῶν.

Ἀρθρον 2.

Ἡ πρὸς ἀποπεράτωσιν προθεσμία ὀρίζεται διὰ μὲν τὸν σιδηρόδρομον εἰς δώδεκα, διὰ δὲ τοὺς σταθμοὺς εἰς δεκαοκτὼ μῆνας ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν εργολάβον κοινοποιήσεως τῆς ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἐγκρίσεως του δικαιώματος.

Ἀρθρον 3.

Καταργοῦνται τὰ ἀρθρα 17 και 18 του πρώτου ἐκ τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων νόμων, ὡς και τὰ ἐδάφια 1, 2, 3, 4 και 5 του ἀρθρ. 2 του νόμου τῆς 10 Ἰουνίου 1857 ἀντικαθιστάμενα διὰ τῶν ἐπομένων διατάξεων.

Ὁ εργολάβος ὀφείλει νὰ καταθέσῃ ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον του ὀριστικοῦ σχεδίου του σιδηροδρόμου ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως του δικαιώματός του εἰς τὰ γραφεῖα του ὑπουργείου τῶν ἑσωτερικῶν, τῆς Νομαρχίας, τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, τῶν Δημαρχιῶν Ἀθηνῶν και Πειραιῶς και ἐκείνου του δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν. Του σχεδίου τούτου δύναται πᾶς τις νὰ λάβῃ ἀκωλύτως γνῶσιν και ἀντίγραφον, ἐντὸς δὲ 15 μηνῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως του σχεδίου τούτου, ὅπερ θέλει ἐμφαίνει τὰς καταλαμβανόμενα· ιδιοκτησίας, ἐνέργειται ἡ ἐπομένη διαδικασία πρὸς ἐκτίμησιν και ἀποζημιώσιν του ιδιοκτήτου τῆς καταληπτέας ιδιοκτησίας.

Τῆς ἐκποιήσεως προηγεῖται ἀποζημιώσις προσδιοριζομένη δι' ἐκουσίῃ συμβιβασμοῦ, ἀποπερατωμένου ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως του σχεδίου.

Αποτυχόντος του συμβιβασμοῦ, βεβαιούται τούτο διὰ πρωτοκόλλου, ὑπὸ του Νομάρχου, συντασσόμενου και εμφανίζοντος τὰ

ποσά της τε απαιτήσεως του ιδιοκτήτου, και της προσφοράς του εργολάβου, ολκι εγένοντο κατά την σύνταξιν του πρωτοκόλλου.

Η αποζημιώσεις ενεργείται επί τη εκτιμήσει δύο εκτιμητών· προς τούτο έκαστος των διαφερομένων διορίζει ανά ένα εκτιμητήν. Εάν οι διαφερόμενοι δεν διορίσωσι τους εκτιμητάς εντός 15 ημερών από της άποτυχίας του συμβιβασμού, ή διορισθώσι μὲν οι εκτιμηταί, ἀλλ' εντός 8 ημερών από της προς αὐτοὺς κοινοποιήσεως του διορισμοῦ των, δὲν καταθέσωσι τὴν γνωμοδότησιν των τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ ἐνός των διαφερομένων, και ἀφ' οὗ ἀκροασθῇ και τὸν ἕτερον αὐτῶν, διορίζει τρεῖς εκτιμητάς, οἵτινες ἐντός ὀκτὼ ημερῶν ἀπὸ της εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσεως του διορισμοῦ των θέλουσι καταθέσει τὴν γνωμοδότησιν των.

Εάν οι ὑπὸ των ἐνδιαφερομένων διορισθέντες πραγματογνώμονες διαφωνήσωσι, τὸ αὐτὸ Δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν διορίζει, ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ ἐνός των διαφερομένων, και μετὰ ἀκροασιν και τοῦ ἑτέρου, τὸν τρίτον εκτιμητήν· τὸ αὐτὸ δὲ δικαστήριον διορίζει τὸν εκτιμητήν του ἀμελήσαντος, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἕτερος των διαφερομένων παρέλιπε νὰ διορίσῃ τὸν εκτιμητήν του.

Αἱ περὶ διορισμοῦ εκτιμητῶν συζητήσεις γίνονται τὴν πρώτην δικάσιμον συνοπτικῶν δικῶν μετὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου. Διακουσῶν τῶν δικαστικῶν διακοπῶν δὲν ἀπαιτεῖται πρᾶξις οὔτε τοῦ Προέδρου οὔτε τοῦ Συμβουλίου τῶν διακοπῶν πρὸς τὰς τοιαύτας συζητήσεις.

Αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τῶν Πρωτοδικῶν ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀνακοπῆς. Ἡ ἀνακοπὴ γίνεται ἐντός 8 ημερῶν ἀπὸ της κοινοποιήσεως τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως.

Ἡ γνωμοδότησις τῶν εκτιμητῶν, ἐάν οὗτοι ᾖναι σύμφωνοι, ἢ της πλειονοψηφίας αὐτῶν, ἐάν διωρίσθησαν τρεῖς εκτιμηταί, ἐκτελεῖται, ἀφ' οὗ κηρυχθῇ ἐκτελεστέῃ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Κατὰ της ἀποφάσεως τῶν εκτιμητῶν οὐδὲν ἐνδίκον μέσον συγχωρεῖται.

Αἱ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀναφερόμεναι προθεσμίαι ἐπεκτείνονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 195 και 196 τῆς πο. Δικονομίας.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν μετὰ τὴν ὀριστικὴν ἐκτίμησιν δὲν

ἀποζημιώσει ὁ εργολάβος τὸν ιδιοκτήτην κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῶν εκτιμητῶν, ἐντός πέντε μηνῶν ἀπὸ της γενομένης ἐπιταγῆς, ὁ ιδιοκτήτης της καταληπτέας ιδιοκτησίας δύναται νὰ κάμῃ ἀκωλύτως χρῆσιν αὐτῆς, ὁ δὲ εργολάβος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν ἀπάντων τῶν γενομένων ἐξόδων.

Ἐνταῦθα, τῇ προτάσει τινός, ἡ Βουλὴ ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν της, ἵνα ἡ Κυβέρνησις προετοιμάσῃ μέχρι της ἐνάρξεως της Β'. τακτικῆς Συνόδου της Βουλῆς νέον φορολογικὸν σύστημα.

Προτείναντος δ' ἑτέρου ν' ἀναγνωσθῶσι και κυρωθῶσι τὰ μέχρι τούδε πρακτικὰ τοῦ Σώματος, ἡ Βουλὴ, ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως δὲν παρεδέχθη, τὴν πρότασιν διὰ ψήφων 69 κατὰ 35, ἀρνηθέντων τεσσάρων.

Κατόπιν ἤρξατο ἡ ἐξακολουθήσις της κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν διακοπείσης συζητήσεως περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν τίτλων τῶν κατόχων τῶν ἐθν. κτημάτων, τῶν ἐν Τροιζηνί και Ἀργολίδι, καθ' ἣν ἔλαβον πολλοὶ τὸν λόγον ἐξαιτούμενοι τὴν ἀναβολὴν.

Ἐν τῷ μεταξύ δὲ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ προέδρου, ἀνεγνώσθη ἡ ὑποβληθεῖσα παρὰ πολλῶν βουλευτῶν πρότασις ὡς προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρον 76 τοῦ κανονισμοῦ της Βουλῆς περὶ της μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου της Βουλῆς κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτῆς, ἔχουσα οὕτως.

«Ἡ μισθοδοσία τῶν ἐν τῷ Νόμῳ ΨΜΘ'. της 11 Σεπτεμβρίου 1862 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου θέλει ἐξακολουθεῖ και κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς.» Ὡς και ἡ ἐπ' αὐτῆς τροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ Καρυσιᾶς περὶ της μισθοδοσίας τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν γενογραφημένων πρακτικῶν, τοῦ διορθωτοῦ τῶν ἐντύπων και της κατὰ τὸ ἥμισυ τῶν στενογράφων.

Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀνωτέρω πρότασιν μετὰ της ἐπ' αὐτῆς τροπολογίας, ἀποφνημαμένη ἵνα ἐξακολουθῇ και κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτῆς πλήρως ἡ μισθοδοσία τῶν ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου, ἥτοι παρεκτός τῶν ἤδη ἐν τῷ ἁρθρῷ 76 τοῦ κανονισμοῦ μνημονευομένων, ἥτοι τοῦ Διευθυντοῦ και λοιπῶν, και τοῦ συντάκτου, τῶν δύο ὁσθῶν, τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν στενογραφημένων πρακτικῶν και τοῦ διορθωτοῦ τῶν ἐντύπων, τῶν δὲ τεσσάρων στενογράφων κατὰ τὸ ἥμισυ.

Μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ προέδρου, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ σταλῶσιν εἰς τὰ ἀρμόδια ὑπουργεῖα αἱ διαφοράι τῶν πολιτῶν ἀναφοραὶ μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν γνωμοδοτήσεων της ἐπιτροπῆς ἵνα ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν.

Ἐνταῦθα, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν εἰπόντος, ὅτι μετ' οὐ πολὺ τὸ ὑπουργεῖον θέλει κηρύξει ἐν ὀνόματι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τὴν λήξιν τῆς συνόδου, ἀνεγνώσθησαν καὶ κυρωθέντα τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προεδρείου.

Κατόπιν, ὁ πρόεδρος καταλαβὼν τὴν ἐδρὰν ἀνέγνω ἐκθεσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ληγούσης ἡδὴ πρώτης Συνόδου τῆς Βουλῆς, ἔχουσιν ὡς ἐφεξῆς.

Κύριοι Συναδελφοί,

Διανύσαντες αἰσίως τὸν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προσδιορισθέντα χρόνον τῶν ἐργασιῶν μας, ὥς οἴσμεν ἐπ' ὀλίγον βλέμμα ἐπὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὴν ἡδὴ ληγούσαν σύνοδον.

Ἄν καὶ ἡ ἐναρξίς τῆς συνόδου ἐγένετο, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, τὴν 28 Μαΐου, ἡ Βουλὴ ὅμως ἔνεκα τῆς ἐξελέγξεως τῶν βουλ. ἐκλογῶν κατηρτίσθη νομίμως τὴν 10 Ἰουλίου, καὶ ἤρξατο ἐκτοτε τῶν τακτικῶν αὐτῆς ἐργων. Ἡ σύνοδος ἐντεῦθεν διήρκεσε πέντε μόλις μῆνας, καθ' οὓς σπουδαῖα ἔργα ἐνομοθετήθησαν, ζητήματα δὲ μεγάλου ἐθνικοῦ συμφέροντος, καὶ ἐπερωτήσεις πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς σπουδίας καὶ λίαν ζωηρὰς προαγαγοῦσαι συζητήσεις, ἐγένοντο ἀντικείμενον ἐμβριθῶν καὶ ἐκτεταμένων λόγων.

Ἡ παρούσα Βουλὴ, ἐρχομένη μετὰ μίαν μεγάλην πολιτικὴν μεταβολήν, εἶχεν ἀναντιρρήτως πολλὰ καὶ σοβαρὰ καθήκοντα νὰ ἐκπληρώσῃ, ἡ δὲ πορεία αὐτῆς σπουδαίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς τύχης τῆς Πατρίδος νὰ ἐξασκήσῃ.

Εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι ὁ ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ τῶν πολιτικῶν μερίδων ὑπῆρξε πολλάκις ζωηρὸς καὶ ἡ πάλῃ τῶν ιδεῶν ἀνεπτύχθη μετὰ θερμοῦ πνεύματος, ἀλλ' οὐχ' ἥτον, ἀφείλω νὰ τὸ κηρύξω μετὰ παύσεως, ὁ κοινοβουλευτικὸς οὗτος ἀγὼν ἦν ἀναπόδρατος συνέπεια τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου, τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Βουλευτῶν, καὶ ἰδίως τῆς κατὰ πρώτην τοῦ πολιτευματός μας πραγματικῆς ἐφαρμογῆς παρουσιασθείσης διαφορᾶς τῶν ιδεῶν καὶ πεποιθήσεων ἐπὶ τῶν ἀναφύοντων κοινοβουλευτικῶν ζητημάτων.

Βεβαίως, αἱ σοβαραὶ καὶ μετὰ πάσης ἀνεξαρτησίας γενόμεναι συζητήσεις, εἰσὶν ἡ ζωὴ τοῦ συνταγματικοῦ πολιτευματος· δι' αὐτῶν τὸ εὐσκιόφυλλον τῆς ἐλευθερίας δένδρον θάλλει καὶ ἀναπτύσσεται, ἐνῷ διὰ τῆς αἰγῆς μαραινέται καὶ καταπίπτει.

Ἡ σύμπνοια ὅμως καὶ ἡ ἐνότης εἰς πᾶν, ὅτι ἀπέβλεπε τὴν τιμὴν τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ ὠρόνου, οὐδέποτε διεσπάσθη· τοῦθ'

ὑπὲρ ἀπεικονίζει τὸ γενικὸν αἶσθημα, ὑπ' οὗ ἐμπνέονται πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων.

Μ' ὅλην δὲ τὴν ζωηρὰν παλὴν τῶν ἀνταγωνισμένων, καὶ τὰς παρατεταμένας συζητήσεις, τὰ νομοθετήματα τῆς Βουλῆς ὑπῆρξαν πολλὰ καὶ σπουδαῖα.

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν πέντε μηνῶν εἰσέχθησαν, Κύριοι, εἰς τὴν συζήτησιν τῆς Βουλῆς ὑπὸ μὲν τῆς Κυβερνήσεως Νομοσχέδια 83, ὑπὸ δὲ τῶν βουλευτῶν προτάσεις νόμων 117.

Καὶ ἐκ μὲν τῶν νομοσχεδίων τοῦ ὑπουργείου δὲν ἔτυχον τῆς λευκῆς ὑμῶν ψήφου τρία, ἐπεψηφίσθησαν δὲ καὶ παρεπέμφθησαν πρὸς κύρωσιν 46, κατὰ τὸν ἀνὰ χεῖρας πίνακα, ὑπαλείπονται δὲ ἐκκερμαῖ 37. Ἐκ δὲ τῶν προτάσεων τῶν ΚΚ. βουλευτῶν ἐψηφίσθησαν πέντε καὶ ἔμειναν ἐκκερμαῖς 112, ἐξ ὧν αἱ πλείους διέτρεξαν τὰς διατυπώσεις τοῦ κανονισμοῦ.

Ἡ Βουλὴ ἐν τῇ ληγούσῃ συνόδῳ ἐξεπλήρωσεν ἐν μέγα καὶ σοβαρῶν καθήκον· ἐπιληφθεῖσα μετ' ὅλης τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ σπουδαιότητος, τῆς ἐπιτραπίσης αὐτῇ ὑπὸ τοῦ συντάγματος ἀναθεωρήσεως τοῦ περὶ τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας θεσμοῦ, ἠκύρωσε τὰ ἄρθρα 83, 84, 85 καὶ 86 τοῦ συντάγματος καὶ κατήργησε τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας. Ἡ δὲ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ ἐκθετῇ Αὐτοῦ συνίσει ἀπεδέξατο τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς.

Ἡ ἐγκαιρὸς συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις δύο προϋπολογισμῶν κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην καὶ τῶν φορολογικῶν νόμων, συντείνουσα εἰς τὴν τακτοποίησιν τῆς το ἀναγκαίας δαπάνης καὶ τοῦ προσήκοντος ἐλέγχου, παρέχουσα δὲ τὴν δέουσαν εἰς τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως εὐκολίαν, ὑπῆρξεν ἀναντιρρήτως ἐν ἐκ τῶν ἐμπερόνων καὶ ἀξιοπαίνων βουλευμάτων τῆς Βουλῆς.

Τὸ περὶ ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου ζήτημα ὅπερ ἀπησχόλησεν ἱκανῶς καὶ τὴν Συνέλευσιν καὶ ἐν τῇ Βουλῇ πολλάκις ἐγένετο ἀντικείμενον ζωηρᾶς πάλης, ἐλύθη κατ' εὐχὴν κατὰ τὴν ληγούσαν Σύνοδον.

Νομοσχέδια, ἅτινα μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ ὀρθοφροσύνης παρεσκευάσεν ἡ ἐκλεγθεῖσα ὑπὸ τῆς Βουλῆς Ἐπιτροπὴ, ἀφορῶντα τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἑλληνικῆς Νομοθεσίας ἐν Ἑπτανήσῳ, μετ' οὐ πολλῇ εἰς Νόμους καταρτιθισόμενα, θέλουν παραγάγει τοὺς ἀγαθοὺς καρποὺς τῆς παθητῆς ἐνώσεως μετὰ τῆς ἀδελφῆς Ἑπτανήσου.

Οἱ κατὰ τὴν Σύνοδον ταύτην διατελέσαντες ὑπουργοὶ εἰσήγαγον πολλὰ καὶ ἀξία λόγου νομοσχέδια, ἅτινα τύπω

θέντα διανεμήθησαν ὑμῖν ἐγκαίρως, ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ χρόνος δὲν μᾶς επέτρεψε νὰ τὰ συζητήσωμεν.

Αἱ δαπάναι τῆς Βουλῆς, ὡς εἶδατε ἐν τῷ ἀπολογισμῷ, προϋπολογίσθησαν μετὰ τῆς δυνατῆς οικονομίας καὶ διετέθησαν μετ' ἀκριβείας· ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ Ἐπιτροπὴ καὶ ὁ Ταμίας τῆς Βουλῆς ἐξεπλήρωσαν μετ' ἀκριβείας καὶ προθυμίας τὸ ἀνατεθὲν οὗτοις καθήκον.

Ἡ Βουλὴ ὑπερετέθη πιστῶς καὶ μετὰ ζήλου ἀπὸ τὸ προσωπικόν τοῦ γραφείου, κατὰ τὴν πολυάσχολον ταύτην Σύνοδον. Ἐπειδὴ εἶσθε αὐτόπαι μάρτυρες τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, κρίνω περιττὸν νὰ προσθέσω τι περὶ τῆς ἱκανότητος, καὶ τῆς ἀκριβείας μεθ' ἧν ἐξεπλήρωσε τὰ χρεῖα του ὁ Διευθυντὴς αὐτοῦ Κ. Μ. Παρίσης.

Ἡ ἐπίπλοος ἐργασία τῶν στενογράφων, δὲν προίγεται ὡς ἡλπίζετο ἐγκαίρως εἰς φῶς, καὶ ἔνεκα τούτου ὁ σκοπὸς τῆς περ' ἡμῖν συστάσεως τῆς στενογραφίας δὲν ἀποδίδει ὡς ἔδει χρησιμὸς καὶ σκόπιμος· δὲν ἀμφιδάλλω ὅμως, ὅτι τακτοποιουμένης εἰς τὸ μέλλον τῆς ἐκτυπώσεως, ἡ ὥραία τῆς στενογραφίας τέχνη θέλει καταστῇ χρησιμωτέρα εἰς τὴν δημοσιότητα τῶν συζητήσεων τοῦ μεγάλου τούτου τῆς Ἐπικρατείας Σώματος.

Τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ ὡς καὶ τὰ στενογραφημένα, ἐκτυπωθήσονται προσεχῶς, θέλουν διανεμηθῇ ὑμῖν ἐν δέοντι, τῇ φροντίδι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ γραφείου.

Ταῦτα εἶχον καθήκον καθ' ἑθὺς κοινοβουλευτικὸν νὰ ἐκθέσω ὑμῖν, Κύριοι, ἐφ' ὅσον ὁ καιρὸς μοι τὸ επέτρεπε.

Διὰ τῆς συνδρομῆς καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης, ἣν μοι ἐχορηγήσατε, διευκολύνετε οὐσιωδῶς τὸ δυσχερὲς ἔργον τῆς διευθύνσεως συζητήσεων, πολλάκις κατασταθεισῶν ζωηρυτάτων. Ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς συνδρομῆς σας ἐπροσπάθησα νὰ διατηρήσω ἐκκίνη τὴν γαλήνην καὶ ἀξιοπρέπειαν, ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ ἐλευθερία τοῦ δήματος ἀπόλυσι τὴν μεγάλην αὐτῆς ἀξίαν.

Βοηθούμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ζήλου τῶν ἐντίμων μελῶν τοῦ Προεδρείου κατέβαλον τὰς ἐνόους μοι δυνάμεις, ὅπως δικαιώσω τὴν ἐκλογὴν σας.

Ὁμολογῶ, ὅτι τὸ καθήκον τῆς διευθύνσεως τῶν συνεδριάσεων τοιοῦτου Σώματος ἦν μέγα καὶ δυσανάλογον πρὸς τὰς ἀσθενεῖς μοι δυνάμεις, ἐφ' ᾧ καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν ἐπιεικεῖάν σας ἐπὶ τῶν ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς μου ἐλλείψεων.

Ἰσαίως ἐξαίτουμαι τὴν συγγνώμην ἐκείνων, οὓς τυχόν

χάριν τῆς τάξεως τῶν συζητήσεων καὶ τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τοῦ Κανονισμοῦ δυσχερέτησα.

Ἀποθίμενος δὲ τὴν ἐντολήν, ἣν μ' ἀναθέτατε, ἐκφράζω ὑμῖν τὴν βαθειὰν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὰς εὐγενεῖς πρὸς με διαθέσεις σας, καὶ ἀποχαιρετῶν ὑμᾶς, εὐχομαι νὰ σᾶς ἴδω προσεχῶς ἐντός τοῦ αὐτοῦ περιόδου ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων φιλοπατρίας ἐμπνεομένων καὶ τῶν συνταγματικῶν ἡμῶν θεσμῶν ἀγρύπνους φρουροῦς.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ πολλῶν Βουλευτῶν, ἡ Βουλὴ ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας τῆς πρὸς τὸν Πρόεδρον διὰ τὴν μετὰ δραστηριότητος καὶ ἀμεροληψίας δεξαγωγὴν τῶν ἀνατεθέντων αὐτῷ καθηκόντων.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀνέγνω τὸ ἐξῆς Βασ. Διάταγμα, δι' οὗ κηρύσσεται ἡ λήξις τῆς Α'. Συνόδου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

«Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Συντάγματος, κηρύττεται τὴν λήξιν τῆς Α'. Συνόδου τῆς Α'. Βουλευτικῆς Περιόδου».

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει πρᾶσιπυγράψει καὶ ἀνακοινώσῃ τὸ πρὸν εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰανουαρίου 1866.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Μ. ΡΟΥΦΟΣ. ρ

Ὁ δὲ Πρόεδρος ἐβεβαίωσε, ὅτι θέλει καταχωρίσει αὐτὸ εἰς τὰ πρακτικὰ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σ. Χ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀντίπας.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΤΗΣ

ΒΟΥΛΗΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'.

Τῆς 10 Ἰανουαρίου 1866.

Συνελθόντων ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ τῶν ἐν Ἀθήναις παρόντων βουλευτῶν, ἀνηγορεύθησαν προσωρινὸς μὲν πρόεδρος ὁ πρεσβύτερος τῶν παρόντων Α. Κριστανίτης, γραμματεῖς δὲ οἱ νεώτεροι, ἦτοι οἱ Θ. Κονγκάρης, Γ. Ἀντόπας, Ο. Μακρυγιάννης καὶ Γ. Μπουκίδης, οἵτινες καὶ κατέλαβον τὰς ἑδρας τῶν.

Παρελθὼν εἶτα ὁ πρωθυπουργὸς ἀνέγνω τὸ ἐξῆς Β. Διάταγμα·

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

« ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Συντάγματος ἐπιφορ-
» τίζομεν τὸν πρόεδρον τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου
» καὶ ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης νὰ κηρύξῃ τὴν ἐναρξιν τῆς
» συγκαλεσεθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 6 τρέχοντος μηνὸς ἡμετέρου
» Διατάγματος ἐκτάκτου συνόδου τῆς Βουλῆς. »

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Ἰανουαρίου 1866.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Μ. ΡΟΥΦΟΣ.

Αναγνωσθέντος κατόπιν κατ' αἵτησιν πολλῶν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, εὐρίθησαν παρόντες 106 βουλευταί, ἐπομένως ἡ Βουλὴ ἐκπύχθη πλήρης.

Λαβὼν τις ὕστερον τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι καὶ τοὶ μὴ ἐξετάζων τοὺς λόγους, δι' οὗς προκαλεῖται ἡ παρούσα ἐκτακτος σύνοδος, διότι σέβεται τὰ προνόμια τοῦ βασιλέως, οὐδὲν ἤττον δικαιούται νὰ ᾖ καὶ ζηλότυπος τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐθν. ἀντιπροσωπείας. Ἐπομένως ἐξετάζων τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ διατάγματος τῆς συγκαλέσεως καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως ἐξάγει, ὅτι ἡ πράξις αὕτη εἶναι ἀντισυνταγματικὴ καὶ αὐθαίρετος, διότι, γνωστοῦ ὄντος, ὅτι αἱ ἐκτακτοὶ σύνοδοι συγκαλοῦνται διὰ σπουδαῖα ἀντικείμενα, ἀναγκαίως αὐταὶ ἀπαιτοῦν τὴν παρουσίαν ὅλων τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ἐν ᾧ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ ἔθνος διατελεῖ εἰς ἀγνοίαν, ἡ δὲ σημερινὴ ἀπαρτία τῆς Βουλῆς δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ νόμιμος. Ναὶ μὲν τὰ ζητήματα, τὰ ὅποια προκαλεῖται νὰ λύσῃ ἐκτάκτως ἡ Βουλὴ, εἶναι γνωστά πρό πολλοῦ εἰς τὸν τόπον, καὶ ἴσως κατὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ κατηγορηθῇ ἡ Κυβέρνησις, ὅτι ἐνήργησεν ἐκ κακῆς πίστεως, ἀλλ' οὐχ ἤττον ἡ πράξις αὕτη εἶναι ἐν κακὸν προηγουμένον, καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ ὥστε μία Κυβέρνησις νὰ ἀρπαξῇ τὰ ζητήματα τοῦ ἔθνους εἰδοποιούσα τοὺς φίλους τῆς νὰ ᾖ παρόντες, ὅταν ἀποχωρῇ, ληγούσης τῆς τακτικῆς συνόδου, ἢ ἀντιπολίτευσις.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, ἐπειδὴ αἱ συζητήσεις προκηρύσσονται σπουδαῖαι, διότι καὶ σπουδαῖα ἀντικείμενα πρόκεινται εἰς συζήτησιν, ἐπειδὴ πρέπει νὰ δοθῇ ὁ ἀνάλογος χρόνος νὰ εἰδοποιηθῶσι καὶ νὰ προσέλθωσι καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν βουλευταί, φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ προσβῇ, ὡς ἔχει ἤδη, εἰς οὐδεμίαν ἀπόφασιν κατὰ συνέπειαν προτείνει, ἵνα ἐκδοθῇ εἰδικὸν Β. Διάταγμα παρατείνον τὴν προθεσμίαν μέχρις οὗ φθάσωσι καὶ οἱ ἀπόντες βουλευταί, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει διαδύλοι, ὅτι δὲν δύναται, τὸ κατ' αὐτόν, νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκτακτον σύνοδον.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τῆς, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ἠδυνήθη εἰς τὴν λήξασαν τακτικὴν σύνοδον νὰ λύσῃ ὁριστικῶς δύο μεγάλης ἐσωτερικῆς σπουδαιότητος νομοσχέλια, τὸ περὶ Κωπιδίος καὶ Λαυρίου, πρὸς δὲ τούτοις αἰσθανομένη τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτῶν οὐ μόνον διότι εἶναι ἐπιωφελῆ, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ ἔθνος συκοφαντεῖται εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι οὔτε τὴν διωμηνχά-

νίαν ἐμψυχώνει, οὔτε εἰς συμβάσεις μετὰ ξένων ἐταιριῶν πείθεται νὰ ἔλθῃ, ἐκρίνεν ὀρθὸν καὶ συμφέρον νὰ συγκαλέσῃ τὴν ἐκτακτον σύνοδον τῶν ἐν Ἀθήναις εὐρισκομένων ὀλίγων ὥρας μετὰ τὴν λήξιν τῆς τακτικῆς, ὡς ἐπέκτασιν, οὕτως εἶπεν, τῶν συζητήσεων. Ἡ ἀντιρρηση τοῦ προλαλήσαντος, ὅτι ἡ Βουλὴ τότε δύναται νὰ θεωρηθῇ πλήρης, ὅταν ᾖ παρόντες πάντες αἱ βουλευταί, δὲν ἔχει σοβαρότητα τινά, διότι ἡ Βουλὴ ἐκείνη, ἥτις πρό δύο ἡμερῶν συνεζήτη καὶ ἐψηφίσθη διάφορα σπουδαῖα νομοθετήματα, ἡ αὐτὴ εὐρίσχεται καὶ σήμερον, διότι ἐν Ἀθήναις ὑπάρχουσι πλέον τῶν 135 βουλευτῶν, οἱ δὲ ὑπολειπόμενοι δύνανται νὰ ἔλθωσιν ἐγκαίρως, διότι καὶ ἐγκαίρως εἰδοποιήθησαν. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀποκρούει πᾶσαν ἀναβολὴν καὶ παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ ὀρίσῃ τὴν ἡμέραν τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι δὲν δύναται νὰ συμφωνήσῃ πρὸς οὐδέτερον τῶν προλαλησάντων, καὶ διότι φρονεῖ, ὅτι ἡ τεθεῖσα προθεσμία εἶναι ἀνεπαρκής, καὶ διότι νομίζει, ὅτι ἀπαξ συνελθούσης τῆς Βουλῆς καὶ πλήρους οὔσης δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη παρατάσεως τῆς προθεσμίας διὰ Β. Διατάγματος. Ἡ Βουλὴ, εἶπεν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κανονίσῃ τὰς ἐσωτερικὰς ἐργασίας τῆς ἀνεξαρτήτως πάσης ἐξωτερικῆς ιδέας, καὶ ἐπομένως δύναται ἡ ἰδία, ἂν κρίνῃ ἀναγκαῖον, νὰ χορηγήσῃ καιρὸν ἀνάλογον διὰ τὴν ἐπάνοδον καὶ τῶν ἀπόντων μελῶν τῆς. Ἀλλὰ τούτων οὕτως ἔχόντων, φρονεῖ, ὅτι δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ περιμείνῃ τοὺς ἀπόντας, ἐξ ὧν τινὲς ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀθηνῶν ἐν γνώσει τῆς ἐκδόσεως τοῦ Β. διατάγματος, ἄλλοι δὲ οὔτε κἂν ἦλθον εἰς τὴν λήξασαν σύνοδον. Τὰ ζητήματα, περὶ ὧν συνεκλήθημιν εἶναι σπουδαιότητος μεγάλῃς καὶ ἐπιωφελῆ, ἐπομένως ἡ Βουλὴ ἔχει καθήκον νὰ τὰ συζητήσῃ ταχέως καὶ ἐμβριθῶς. Διὰ ταῦτα, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ συμβιβάσῃ ἀμφοτέραις τὰς ιδέαις, προτείνει νὰ ὀρισθῇ ἡμέρα τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἡ προσεχὴς Παρασκευὴ, τὴν δὲ ἐπιούσαν δευτέραν ἂς ἀρχίσωσιν αἱ τακτικαὶ συζητήσεις, διότι ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ἔχουσι καιρὸν καὶ οἱ ἀπόντες, ἐὰν εὐαρεστῶνται, νὰ ἔλθωσι.

Προσέθηκεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι ἀπορεῖ ποῦ ἐστήριξεν ὁ προλαλήτης βουλευτὴς Οἰτύλου τὸ αὐθαίρετον καὶ ἀντισυνταγματικὸν τῆς πράξεως τοῦ ὑπουργείου, διότι αὐτὸς, ὅσον καὶ ἂν ἐξετάξῃ, δὲν δύναται νὰ εὕρῃ τοιοῦτον τι εἰς τὴν ἐξέτακτον ἐνὸς προνομίου, ἐπιτρεπομένου ὑπὸ τοῦ Συντάγματος εἰς τὸν βασιλέα, προνομίου ἀφιεμένου εἰς τὴν ἀπόλυτον χρῆσιν

τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος. Ὁ Βασιλεὺς ἔκαμε χρῆσιν τοῦ δικαιώματός του, ἡ δὲ Βουλὴ εἶναι ἤδη συγκεκροτημένη, ὅπως καὶ κατὰ τὴν τακτικὴν σύνοδον. Ἡ Κυβέρνησις μάλιστα ἐπρόνοησε τὴν συντομίαν τῆς προθεσμίας πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐν Ἀθῆναις βουλευτῶν, διότι ἐγνώριζεν, ὅτι ἡ Βουλὴ ἦτον πλήρης, δὲν παρέλειψε δὲ νὰ εἰδοποιήσῃ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ἐν τούτοις οὐδὲν παράδοξον φαίνεται ἐὰν ἡ Βουλὴ, ἥτις ἐψήφισε τόσα ἀντικείμενα, ἡ ἰδία ἐπιψήφισεν καὶ δύο ἕτερα, τὰ ὅποια εἰς δύο μὲν συζητήσεις ἐπιψήφισεν, πρόκειται δὲ νὰ συζητήσῃ καὶ τρίτον. Συμπεραίνων λέγει, ὅτι δὲν βλέπει τὴν ἀνάγκην ἀναβολῆς, καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ διέταξε νὰ προβῇ εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς οἰκονομικῆς ἡμέρας ὁρίσει.

Ἀντιπεῖν ἄλλος, ὅτι οὐδεὶς ἀρνείται εἰς τὸν Βασιλέα τὸ δικαίωμα τοῦ συγκαλεῖν τὴν Βουλὴν κατὰ τὸ Σύνταγμα, οὐτε κατηγορεῖ τὴν Κυβέρνησιν ὡς ἀντισυνταγματικῶς πράξασαν, ἢ ὡς δολίως ἐνεργήσασαν. Ἔτερον ζήτημα σήμερον πρόκειται, ἥτοι ἂν ἡ Κυβέρνησις, ἥτις ὑπ' εὐθύνην τῆς ἐκτελεῖ τὸ πρόνομιον τοῦ Βασιλέως, δύναται νὰ μὴ σταθμίζῃ τὸν ἀνάλογον χρόνον, ὅστις ἀπαιτεῖται νὰ εἰδοποιηθῶσι καὶ ἔλθωσι πάντες ὡς βουλευταί, ὡς ἐγένετο ἐπὶ τοῦ προκειμένου, οὐχὶ ἐκ κακῆς προθέσεως, ἀλλ' ἐνεκα ἀπρονοησίας. Διὰ ταῦτα φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἀναβάλῃ τὰς ἐργασίας τῆς ἐπὶ δέκα ἡμέρας μέχρι οὗ ἔλθωσι καὶ οἱ ἀπόντες βουλευταί, τὴν δὲ προσεχῇ δευτέραν δύναται νὰ συνέλθῃ καὶ ὁρίσῃ τὴν ἡμέραν τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς.

Μετὰ μακρὰν δὲ συζήτησιν, καθ' ἣν ἔλαβον τὸν λόγον πολλοὶ ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς ἀναβολῆς, καὶ οἱ μὲν ὑπὲρ αὐτῆς ἀγορεύσαντες ἰσχυρίσθησαν, ὅτι τὸ προηγούμενον τοῦτο δύναται νὰ ἐξασκήσῃ ὁλεθρίαν ἐπιρροὴν εἰς τὸ μέλλον καὶ θέλει δεῖξει εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι ἀξία Συντάγματος, ἕτεροι δὲ εἶπον, ὅτι ἡ Βουλὴ κανονίζουσα τὴν ἡμερησίαν διατάξιν τῆς δύναται νὰ χορηγήσῃ καιρὸν ἀνάλογον εἰς τοὺς ἀπόντας βουλευτάς, ὅσοι ἤθελον νὰ ἔλθωσι, λαθῶν τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ψηφοφορήσῃ πρῶτον τὸ ζήτημα, ἂν καλῶς ἢ κακῶς ἐπράξεν ἡ Κυβέρνησις ὁρίσασα σύντομον προθεσμίαν. Ἀντιπρόεδρος δὲ τινος, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη εἶναι πολιτικὸν ζήτημα καὶ ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν ἐπιδοκιμασίαν ἢ ἀποδοκιμασίαν τῆς κυβερνητικῆς ἐνεργείας, ἡ δὲ Βουλὴ δὲν δύναται σήμερον νὰ προβῇ εἰς ψηφοφορίαν καὶ συζήτησιν πολιτικῶν ζητημάτων, ὡς συμφωνησάντων εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην καὶ τῶν τὰ

ἐναντία φρονούντων, ὁ Πρόεδρος συνεκεφαλαίωσε τὰ ἐκ τῆς συζητήσεως ἀποβρέοντα θέματα εἰς δύο, διότι ἐπὶ τέλους δύο γινώμαι ὑπεστηρίχθησαν, ἡ μὲν νὰ ὁρισθῇ ἡμέρα τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἡ προσεχῆς δευτέρα, ἡ δὲ νὰ ὁρισθῇ πρὸς τοῦτο ἡ προσεχῆς παρασκευή.

Οὕτω δὲ ἐρωτηθεῖσα ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς πρώτης τῶν δύο γνωμῶν δὲν παρεδέχθη αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα, ἐγένετο δὲ δεκτὴ ἡ δευτέρα γνώμη, ἐπομένως ὠρίσθη ὡς ἡμέρα τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς Βουλῆς ἡ προσεχῆς παρασκευή (14 Ἰανουαρίου).

Μετὰ ταῦτα ὁ προσωρινὸς πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ προσωρ. Πρόεδρος
ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκίδης,
Θ. Κανακάρης,
Ὁ Θ. Μακρυγιάννης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β΄

Τῆς 14 Ἰανουαρίου 1866.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεγνώσθη ἐγγράφον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, εἰδοποιούμενον, ὅτι, καθ' ὅς ἔχει τηλεγραφικὰς ἀπὸ τοὺς Νομάρχας εἰδήσεις, ἐγνωστοποιήθη ἤδη εἰς τοὺς ἀπόντας βουλευτάς, οὐ μόνον ἡ ἐναρξίς τῆς Συνόδου, ἀλλὰ καὶ ἡ ἡμέρα τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς Βουλῆς.

Ἀγγεληθέντος εἴτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογή τοῦ ὁριστικοῦ Προέδρου, παρετίθησαν αἱ κάλπαι καὶ ἀναγινωσκόμενον τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, προσήρχοντο κατὰ σειρὰν οἱ βουλευταί καὶ ἐβρίπτον εἰς τὴν μὲν τὸ ψηφοδέλιον, εἰς τὴν δὲ τὸν κύβινον, ἐπιτηρούντων τῶν βουλευτῶν Δ. Τσόκλη καὶ Ν. Καίση.

Ἀπαριθμηθέντων δὲ τῶν ψηφοδελτίων, ἐξήχθη, ὅτι ἐψηφοφόρησαν ἐν ὧν 123 βουλευταί. Κατόπιν ἐγένετο ἡ διαλογὴ αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 62 τοῦ κανονισμοῦ, ὑπὸ τῶν ψηφολεκτῶν

Γ. Αποστολίδου καὶ Χ. Μαστραπᾶ· ἐκ δὲ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῶν ὑπὸ τῶν Γραμματέων Θ. Κανακάρη καὶ Θθ. Μακρυγιάννη κρατηθεισῶν σημειώσεων ἐξήχθη, ὅτι ἔλαβον διὰ τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου ὁ μὲν Εὐθ. Κεχαγιάς ψήφους 66, ὁ δὲ Δ. Ζώτος 56, ἐξ ὧν ὁ πρῶτος ἐτυχε τίς ἀπολύτου πλειονοψηφίας κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ κανονισμοῦ.

Ἡ Οὕτω δὲ, ἀνακρυχθέντος ὑπὸ τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου τοῦ ἀνωτέρω ἀποτελέσματος, καταλαβὼν τὴν ἐδραν τοῦ Προέδρου ὁ Κ. Εὐθ. Κεχαγιάς, προσεφώνησε τὰδε.

Κύριοι συνάδελφοι,

« Ἐνθροιστήθητε καὶ αὐθις νὰ μοι ἀναθέσθε διὰ τῆς ψήφου σας τὴν διεύθυνσιν τῶν συζητήσεών σας. Τὸ νέον τοῦτο δεῖγμα τῆς πρὸς με ἐμπιστοσύνης σας μοι περιποιεῖ ὁμολογουμένως μεγάλην τιμὴν, διό ἐκφράζω ὑμῖν τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην μου. Τούτου δὲ μᾶλλον αἰσθάνομαι ζωηράν τὴν εὐγνωμοσύνην μου, ὅσῃ τὴν νέαν ταύτην ἐκλογὴν, κολακεύομαι ἐκλαμβάνων, ὡς ἐπιδοκιμασίαν περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν καθηκόντων μου κατὰ τὴν ἀρτίως λήξαν συνόδον.

Πεπεισμένος περὶ τῆς εὐκρινούς συνδρομῆς σας θέλω καταβάλλει καὶ αὐθις πᾶσαν ἐφικτὴν προσπάθειαν νὰ ἀνταποκριθῶ εἰς τὰς προσδοκίας σας καὶ κατὰ τὴν ἑκτακτὴν ταύτην σύνοδον.»

Μετὰ ταῦτα, ἀναγγέλλας, συναινέσει τῆς Βουλῆς, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπισύσης ἔσεται ἡ ἐκλογή τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ προεδρείου, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 2 Μ. Μ.

Ὁ προσωρ. Πρόεδρος
ΑἴΚΟΥΡΓΟΣ ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ὁ ὀριστικὸς Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀντίπας.

[ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ι'.

Τῆς 15 Ἰανουαρίου 1866.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀγγελλέντος εἶτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι

ἡ ἐκλογή τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων, παρετέθησαν δὲ καὶ αἱ ἀναγινωσκόμεναι τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, προσήρχοντο κατὰ σειρὰν οἱ βουλευταὶ καὶ ἔρριπτον εἰς τὴν μὲν ψηφοδέλτιον, εἰς τὴν δὲ τὸν κύαμον, κατὰ τὸ ἄρθρον 62 τοῦ κανονισμοῦ, ἐπιτηρούντων τῶν ψηφολεκτῶν Τ. Ρούκη καὶ Σπ. Καραμάνου.

Περαιωθείσης τῆς ψηφοφορίας κριθμήθησαν οἱ κύαμοι, ἐξ οὗ προέκυψεν, ὅτι ἐψηφοφόρησαν 123 βουλευταὶ. Γενομένης δὲ κατόπιν τῆς διαλογῆς, ἐπιτηρούντων τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν, ἐξήχθη, ὅτι διὰ τὴν θέσιν τῶν ἀντιπροέδρων ἐξελέχθησαν οἱ ἑξῆς.

1.) Στέφανος Χ. Στεφανόπουλος διὰ ψήφων	75
2.) Ἰω. Παππαδόπουλος	71
3.) Δ. Κριεζιώτης	68
Ἐλαβε δὲ καὶ ὁ Δ. Μακρῆς ψήφους	63

Διὰ δὲ τὴν θέσιν τῶν Γραμματέων ἐξελέχθησαν οἱ ἑξῆς.

1.) Γ. Αποστολίδης διὰ ψήφων	81
2.) Γ. Μπουκίδης	79
3.) Θ. Κανακάρης	68
4.) Α. Πετροπουλάκης	63
Ἐλαβε δὲ καὶ ὁ Γ. Αντύπας ψήφους	58.

Κατὰ συνέπειαν ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς καὶ προσεκάλεσε τοὺς ἐκλεγθέντας γραμματεῖς νὰ καταλάβωσι τὰς ἐδρας των, ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Ἀνεγνώσθη εἶτα τροπολογία τοῦ ἐπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποζηράσεως τῆς Κωπαίδος, ἔχουσα οὕτως.

*Τροπολογία ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ νομοσχεδίου
περὶ ἀποζηράσεως τῆς Κωπαίδος.*

« Μετὰ τὴν λέξιν ἐπικυροῦται νὰ προστεθῇ « ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους καὶ προσέτι » ἐάν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου δὲν παρουσιασθῇ ἄλλος τις ἀναδεχόμενος τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην ἐφ' ὅλοις μὲν τοῖς λοιποῖς ὅροις, ἐπὶ ἐλαττώσει δὲ τοῦ διὰ τοῦ ἁρθρου 3 § 2 τῆς συμβάσεως ὀριζομένου χρόνου τῆς ἐπικαρπίας.

Τὰ περὶ τῆς προσφορᾶς ταύτης, ἥς ἡ παρακατάθεσις ἐν τῇ ἔθνικῃ Τραπεζῇ τῆς ἐν τῷ ἁρθρῳ 6 Συμβάσεως ἀναφερομένης ἐγγυήσεως κανονισθῇσονται διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος.»

Προτεινάντος δέ τινος νά παραπεμφθῇ εἰς τύπωσιν καὶ διανομὴν, ὅπως συζητηθῇ μετὰ τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῆς συμβάσεως, παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι πρὸς περισσοτέραν ἐνκόλιαν ἢ τροπολογία αὕτη, ὡς καὶ αἱ πρό τινος χρόνου παρὰ τοῦ Μομφερίου ὑποβληθεῖσαι νά συναρμολογηθῶσι μετὰ τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῆς συμβάσεως εἰς ἓν ὅλον καὶ οὕτως ἡ Βουλὴ νά ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τῆς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ σχέδιον ἐν καιρῷ τῆς συζητήσεως.

Ἀντίειπεν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, ὅτι αἱ παρὰ τοῦ Μομφερίου ὑποβληθεῖσαι τροπολογίαι μετὰ τῶν παρατηρήσεων τῆς ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ἐπιτροπῆς συνηρμολογήθησαν μετὰ τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῆς συμβάσεως ἀπὸ τῆς παρελθούσης Συνόδου, καὶ ἡ Βουλὴ οὕτως ἔχοντα ταῦτα ἐπέψφισεν δις, ὥστε ἡ τροπολογία, ἥτις ἀνεγνώσθη σήμερον, γίνεται πρὸς τὸ ἐπιψηφισμένον ὑπὸ τῆς Βουλῆς νομοσχέδιον, ἐπομένως, δυσκολίας τινὸς μὴ ὑφισταμένης, νομίζει περιττὴν νέαν συναρμολόγησιν καὶ ἐκτύπωσιν, ἀφ' οὗ ἕτεροι τροπολογίαι δὲν ὑπάρχουσιν, οἰκαιοποιοῦμεναι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Μετὰ τινος δὲ ἀντιρρήσεις, καθ' ἃς ἰσχυρίσθησαν τινές, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται σήμερον νά ἀναγνώσῃ προτάσεις καὶ τροπολογίας, οὐδὲ νά προέλθῃ εἰς ἀπόφασιν τινὰ περὶ τυπώσεως αὐτῶν, διότι δυνατόν νά προταθῇ παρὰ τινος βουλευτοῦ ἢ παραπομπὴ αὐτῶν εἰς ἐπιτροπὰς, ἐνῶ τοιαῦτα δὲν ὑφίστανται, ἕτερος δὲ τις παρετήρησεν, ὅτι ὠφελιμώτερον ἦτο νά προταθῇ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου καὶ τοῦ μολύβδου, ἡ Βουλὴ, ἀποσυρθείσης τῆς προτάσεως περὶ νέας συναρμολογήσεως καὶ ἐκτυπώσεως τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῆς Συμβάσεως παρὰ τοῦ προτεινάντος βουλευτοῦ, παρεδέχθη τὴν ἐκτύπωσιν καὶ τὴν διανομὴν τῆς εἰρηκμένης τροπολογίας τοῦ ὑπουργοῦ.

Ἐνταῦθα παρελθὼν ὁ βουλευτὴς Οἰτύλου Π. Λεωτσάκος ἐκρίθη ὅτι ἀνακαλεῖ τὰς εἰς προγενεστέραν τινὰ συνεδρίασιν παρ' αὐτοῦ ἀπευθυνθείσας προσβλητικὰς τινὰς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βουλευτὴν Καλαβρύτων Σ. Πετμεζάν, εἰπὼν, ὅτι ἐξέφρασθη οὕτως τότε, διότι ἐνόμισεν, ὅτι ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων εἶχε προσβάλῃ αὐτὸν διὰ τῆς ἀγορεύσεώς του, ὅπερ δὲν ἦτο ἀληθές, ὡς ἐβεβαιώθη ἐκ τῶν ὑστέρων. Εἰς ταῦτα δὲ προσέθηκεν ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀγορεύων τότε δὲν ἐσχόπει νά μεμφθῇ οὔτε τὸν βουλευτὴν Οἰτύλου οὔτε ἄλλον τινά.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο, κατὰ τὰ ἄρθρα 61 καὶ 62, ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τοῦ ταμίου τῆς Βουλῆς. Ἐκ τῆς διαλογῆς δὲ, γενομένης ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου Ἰω. Παππαδοπούλου καὶ τῶν βουλευτῶν Τσαμπούλου καὶ Ρούκη, ἐξήχθη, ὅτι μέλη μὲν ἐξελέχθησαν οἱ ΚΚ. Α. Ἀβέρωφ διὰ ψήφων 105, Δ. Τσόκρης, Ν. Φαρμάκης, Ν. Καναβός, Α. Σταυρόπουλος, Μ. Καίρης, Κ. Οἰκονομόπουλος, Ι. Δουλίδης, διὰ ψήφων 104 καὶ Α. Σινανιώτης διὰ ψήφων 103. Ταμίας δὲ ὁ Κωνσ. Θεοδώρου διὰ ψήφων 98· ἐπομένως ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς ὡς ἀνωτέρω.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ἀναγγέλλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης ἔσεται ἡ τρίτη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῆς Συμβάσεως περὶ ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν, συναίνεσι τῆς Βουλῆς, περὶ ὥραν 4. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Ἀποστολίδης,

Γ. Μπουκίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'.

Τῆς 17 Ἰανουαρίου 1866.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκρίνωσεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ κανονισμοῦ ἀνηγγέλθη τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ ἡ συγκρότησις τῆς Βουλῆς καὶ ἐνεφανίσθη τὸ προεδρεῖον ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον περὶ τὴν 11 1/2 ὥραν Π. Μ.

Ἀνεγνώσθη εἰς τὰς ἐκθεσίας τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Σώματος, ὅμας δὲ καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν δαπανῶν τῆς ἀρτι ἐξαμένης ἐσάκτου συνόδου. Εἰπόντων δὲ τινῶν, ὅτι πρέπει νά τυπωθῶσιν ὅπως συζητηθῶσιν εἰς ἑτέραν συνεδρίαν, ἡ Βουλὴ, ἀπορρίψασα δι' ἀναστάσεως τὴν πρότασιν ταύτην, παρεδέχθη ἵνα ἐπιληφθῇ ἀμέσως τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς.

Οὕτω δὲ ἀνεγνώσθη τὸ Κεφ. Α'. ἀποξημίσεως βουλευτῶν

κατὰ τὴν ἑκτακτον σύνοδον, ἀνὰ 1,500 δραχμὰς δι' ἑκαστον τῶν παρόντων βουλευτῶν.

Ἐπὶ τούτου λαβὼν τις τὸν λόγον ἐσυρίσθη, ὅτι τὸ 75 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἀπαγορεύει πᾶσαν ἀποζημιώσιν κατὰ τὰς ἐκτάκτους συνόδους καὶ ἐπιτρέπει μόνον τὴν πληρωμὴν ἐξόδων ἀφίξεως καὶ ἐπανόδου. Τούτων ἕνεκα φρονεῖ, ὅτι οἱ βουλευταὶ δὲν πρέπει νὰ λάθωσιν ἢ μόνον τὰ ἐξοδα τῶν, καὶ μάλιστα ἐκεῖνοι, οἵτινες ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπανέλθωσιν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ νομίζει, ὅτι εἶναι δίκαιον καὶ οἱ ἐν Αθήναις διαμείναντες νὰ ἀποζημιωθῶσι διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν ἰδιαιτέρων ἐργασιῶν τῶν, προτείνει ἵνα χορηγηθῇ εἰς ἑκαστον τῶν παρόντων βουλευτῶν ἀποζημιώσις 11 δραχμῶν δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐφ' ὅσον διαρκέσει ἡ ἑκτακτος σύνοδος.

Ἐπ' ἡνέγκην ἕτερος, ὅτι ὅσον ἠναντιώθη κατὰ τῆς προτάσεως, ἥτις ὑπεβλήθη εἰς τὴν λήξιν τῆς προηγουμένης συνόδου, δι' ὅπερ καὶ κατηγορήθη τότε ὡς δημοκοπῶν, τοσούτω σήμερον ὑποστηρίζει τὴν περὶ ἀποζημιώσεως πρότασιν, διότι θεωρεῖ αὐτὴν δικαιοτάτην· ἐπομένως προτείνει τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ποσοῦ εἰς 1000 δι' ἑκαστον βουλευτὴν δραχμὰς, ἐξαιρουμένων τῶν ἀπόντων, ἀποκρούει δὲ πᾶσαν περὶ ἡττονος ποσοῦ πρότασιν, ὡς ἀναξιοπρεπὴ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους.

Ἀντιπρόεδρος δὲ τινος, ὅτι ἡ Βουλὴ ἀφίλει νὰ χορηγήσῃ μόνον τὰ ἐξοδα τῆς ἀφίξεως καὶ ἐπανόδου εἰς τοὺς βουλευτάς ἐκεῖνους, οἵτινες μετεκλήσθησαν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ὑπολογιζόμενα καὶ ταῦτα κατ' ἐλάχιστον ὅρον, ἐπ' ἡνέγκην ἄλλος, ὅτι, ἂν ἐξετασθῇ τὸ γράμμα τοῦ Συντάγματος, εἰς τοὺς βουλευτάς κατὰ τὰς ἐκτάκτους συνόδους πρέπει νὰ χορηγηθῶσι μόνον 50 δραχμαὶ, καὶ ἂν ἡ σύνοδος διήρκει τρεῖς καὶ πλέον μῆνας, ὅπερ θὰ ἦτο λίαν ἄσπορον· ἂν ὅμως ἐξετασθῇ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀρθρου 75, θέλει φανῇ, ὅτι τὸ Σύνταγμα ἐννοεῖ ἐκτάκτους περιστάσεις καθ' ὅς ἡ Βουλὴ ἤθελε συγκαλεσθῇ διὰ μίαν ἢ δύο τὸ πολὺ ἡμέρας. Ὅταν δὲ ἡ ἑκτακτος σύνοδος παρατείνεται πλέον τῶν δύο ἡμερῶν, θεδαίως τὸ σύνταγμα ἀφῆσεν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ σταθμίσῃ τὰς ἀνάγκας τῶν βουλευτῶν καὶ νὰ ἀποζημιώσῃ αὐτούς. Τούτων ἕνεκα ὑποστηρίζει τὴν πρότασιν τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς ὡς λίαν δικαίαν, ἐφ' οὗ μάλιστα ὁ χρόνος τῆς παρουσίας συνόδου, προστιθέμενος εἰς τὴν προηγουμένην, ὑπερβαίνει τοὺς 8 μῆνας.

Κλεισθεὶς ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, ἐτέθησαν εἰς ψηφοφορίαν ἀλληλοδιαδόχως αἱ εἰρημέναι προτάσεις καὶ δι' ἀνα-

στάσεως ἀπερρίφθησαν, ἐγένετο δὲ δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ Κεφ. Α'. ὡς ἐσημειώθη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὑπὸ τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐκ δραχμῶν 240,000 μὲ τὴν ῥητὴν ἐξήγησιν, ὅτι τὴν ἀποζημιώσιν θέλουν λάβει οἱ παρόντες βουλευταὶ, ὡς παρόντες δὲ θεωροῦνται οἱ ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σήμερον ἐλθόντες εἰς τὰ χρεῖα τῶν. Ἐπίσης ἀναγνωσθέντα κατὰ σειράν ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως καὶ τὰ ἐπόμενα τρία κεφάλαια τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς ἔχουσιν· ἦτοι τὸ μὲν Β'. ἐκ δραχ. 5,635, τὸ δὲ Γ'. ἐκ δραχ. 1763 καὶ τὸ Δ'. ἐκ δραχ. 160· ὡσαύτως ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ σύνολον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἔχον οὕτως.

Προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν ἑκτακτον Σύνοδον τοῦ 1866.

Κεφ. Α'.	Ἄρθρ. α'.	Ἀποζημιώσεις τῶν Βουλευτῶν ἀνὰ 1500 ἑκαστος	240000	240000
» Β'.	» 1.	Συμπλήρωσις τῆς μισθοδοσίας τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ γραφείου	1500	
» »	» 2.	Μισθὸς τοῦ Συντάκτου, τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ, τῶν δύο βοηθῶν τοῦ γραφείου, καὶ δύο γραφέων, κατὰ τὸν Κανονισμόν	1000	
» »	» 3.	Μισθὸς τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, τῶν τεσσάρων στενογράφων, τισσάρων γραφέων, τοῦ διορθωτοῦ τῶν ἐντύπων καὶ ἐνός βοηθοῦ	1960	
» »	» 4.	Μισθὸς τοῦ Εὐταξίου, τοῦ ἀρχικλητῆρος καὶ τῶν κλητῆρων	1175	5635
» Γ'.	» 1.	Διὰ γραφικὴν ὕλην καὶ λοιπὰ τοῦ γραφείου	150	
» »	» 2.	Διὰ βιβλιοδέτησιν τῶν πρακτικῶν, τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν πρακτικῶν τοῦ Κοινοβουλίου τῆς πρώτης ἰουλίου Πολιτείας	450	

Κεφ. Γ'. Άρθρ. 3. Διά φωτισμόν του φυλα- κείου της φρουράς και θερ- μανσιν αὐτοῦ ἐπὶ τρεῖς μῆνας	165
» » » 4. Φωτισμός του Βουλευτηρίου διὰ τοῦ αερίου (gaz) ἐπὶ ἑξ μῆνας	438
» » » 5. Μισθός του κηπουροῦ τῆς Βουλῆς ἐπὶ ἑπτὰ μῆνας. ..	140
» » » 6. Ἀγορά θερμάστρας καὶ ἄλλα ἐκτακτά ἐξοδα	100
» » » 7. Μισθός τοῦ ἐπιστάτου τοῦ βουλ. ταχυδρομείου	80
» » » 8. Ἐξοδα καθαριότητος καὶ ἐπισκευῇ ἐπιπλῶν	240 1763
» Δ'. » 1. Μισθός τοῦ προσωπικοῦ τῆς βιβλιοθήκης	460 460

Τὸ ὅλον δραχ. 247858.

Ἀνεκοινώθη ἀναφορά τῶν κ. κ. Ῥάλλη καὶ Δουρουτή, ἐξαί-
τουμένων τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς κατεργασμένης
μετάξης. Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινῶν ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἀνα-
φορά κατετίθη εἰς τὰ ἀρχεῖα, ὅπως ληφθῇ ὑπ ὄψιν ἐν ἀρμοδίῳ
χρόνῳ.

Ἀδελφὸν τις εἶτα τὸν λόγον κατήγγειλε τὸν ὑπουργὸν τῶν
ἑσωτερικῶν α) ὅτι ἐξηπάτησε τὸν Βασιλέα καὶ ἀνεκάλεσεν ὡς
μήπω ἐκτελεσθὲν ἐν Βασιλ. Διάταγμα, δι' οὗ ἡ πρωτεύουσα τοῦ
δήμου Ὁαλπούσης τῆς Γορτυνίας μετετίθετο ἀπὸ τὸ χωρίον
Μπίλεση εἰς Χώρας, καὶ β') ὅτι ἀντεκατίστησε τὸν ἐπαρχ.
ιατρὸν Δημητσάνης διὰ προσώπου μὴ ἔχοντος τὰ παρὰ τοῦ
Νόμου ὀριζόμενα προσόντα. Ἐξητήσατο δὲ νὰ ὀρισθῇ προσεχῆς
τις συνεδριάσεις ἵνα ἀπολαγθῇ ὁ ὑπουργός.

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τινῶν ἡ Βουλὴ ὥρισε νὰ ἀπαντήσῃ ὁ
ἀρμόδιος ὑπουργός μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως τοῦ νομο-
σχεδίου τῆς Κωπαίδος καὶ τοῦ Λαυρίου.

Ἀναγγέλλας μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ὅτι ἀντικείμενον τῆς
συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῆς
συμβάσεως περὶ ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος, ἀνέγνω συγχρό-
νως τὸ ἄρθρον 47 τοῦ κανονισμοῦ, ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρον 47. Γὰ νομοθετικά ἔργα, τὰ ἀρξάμενα καὶ δια-

κοπέντα ἐκ τῆς λήξεως τῆς συνόδου, δύνανται νὰ ἐπαναλη-
φθῶσιν εἰς τὴν ἐπομένην σύνοδον τῆς αὐτῆς περιόδου, καθ' ἣν
εὐρίσκονται στάσιν.»

Ἵπομνήσας δὲ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι τὸ προκείμενον νομοσχέ-
διον ἐσυζητήθη δις κατὰ τὴν ἄρτι λήξασαν τακτικὴν σύνοδον,
ἐζήτησε τὴν ἀδείαν αὐτῆς, ἂν πρέπει νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ εἰρη-
μένον ἄρθρον καὶ νὰ θέσῃ ὑπὸ τρίτην συζήτησιν τὸ νομοσχέ-
διον, ἢ πρέπει νὰ θέσῃ αὐτὸ εἰς ὑπαρχῆς εἰς τρεῖς κατὰ συνέ-
χειαν ἀναγνώσεις.

Ἡ πρότασις αὕτη ἔδωκε χώραν εἰς μακρὰν συζήτησιν, καθ'
ἣν πολλοὶ ἐκπρόχθησαν ὑπὲρ τῆς μιᾶς, οἱ δὲ ὑπὲρ τῆς ἐτέρας
γνώμης. Οἱ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 47 ἁρθροῦ τοῦ κανονισμοῦ ὑπο-
στηρίζαντες ἰσχυρίσθησαν, ὅτι ἡ Σύνοδος αὕτη τόσον ὀλίγον
ἀπέχει τῆς προηγηθείσης, ὥστε δύναται νὰ θεωρηθῇ μᾶλλον ὡς
συνέχεια αὐτῆς, ὅτι τούτου ἕνεκα ἡ Βουλὴ εἶναι ἐν γνώσει καὶ
ἀρκούντως ἐμελέτησε τὰ ἐκκρεμῆ νομοσχέδια, τὰ ὅποια ἐμελλε
νὰ συζητηθῇ εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν, ἐὰν ἡ ἄρτι λήξασα σύνοδος
παρετείνετο ἐπὶ τινὰς ἀκόμη ἡμέρας, ὅτι εἰς οὐδὲν θέλει ὠφε-
λήσει ἡ ἐκ νέου ἀπ' ἀρχῆς συζήτησις, ἐν ᾧ ἡ τρίτη, ἂν γίνῃ
κατ' ἑκτασιν καὶ μὲ ψυχρὸν αἷμα, δύναται οὐσιωδῶς νὰ δια-
φωτίσῃ τὸ ζήτημα ὅπως διεκπεραιωθῇ ἡ λύσις αὐτοῦ σύμφωνα
μὲ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ τόπου. Οἱ δὲ ὑπὲρ τῶν τριῶν
συζητήσεων ἀγορεύσαντες ἰσχυρίσθησαν, ὅτι τὸ ἀναγνωσθὲν ἄρ-
θρον τοῦ Κανονισμοῦ ἀποτελεῖ ἐξαιρέσιν, ὁ δὲ κανὼν εἶναι τὸ
Σύνταγμα, ὅτι εἰς μεγάλῃς σπουδαιότητος νομοσχέδια, οἷον εἶ-
ναι τὸ προκείμενον, δὲν πρέπει ἡ Βουλὴ, ἐὰν κηδέται τῆς ὑπο-
λήψεώς της, νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν ἐξαιρέσιν, ἀλλ' ὀφείλει νὰ δώσῃ
καιρὸν νὰ ζητηθῶσιν ἀπασαὶ αἱ πληροφορίες καὶ νὰ καταρτι-
σθῇ ἐν νομοσχεδίων ὥριμον καὶ μὴ δίδον χώραν εἰς ἀνεπανορ-
θώτους ζημίας.

Εἰπόντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν, ὅτι ἡ Κυβέρ-
νησις ἀπέχει πάσης γνώμης ἐπὶ τῆς προκειμένης ἀμφισβητή-
σεως, ἣν θεωρεῖ ὡς ζήτημα ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς,
καὶ ὅτι ἐπιφυλάσσεται κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς οὐσίας νὰ δώ-
σῃ πᾶσαν ζητηθησομένην πληροφορίαν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἵνα
συζητηθῇ ταῦτα τε τὸ νομοσχέδιον, ὡς καὶ τὸ περὶ φορολο-
γίας τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου, εἰς τρεῖς ἀλλεπαλλήλους συζη-
τήσεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος.

Ἀνεγνώσθη ἐπομένως τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ὡς καὶ

ἢ ἐπ' αὐτοῦ προσθήκη, ἢ κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίασιν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑποβληθεῖσα.

Ἐπὶ τούτου λαβὼν τις τὸν λόγον ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ ἔκτασις τῆς περιμέτρου τῆς Κωπαίδος καὶ ἡ ποιότης τῶν γαιῶν εἶναι σπουδαῖα ζητήματα, ἀλλ' ὅτι αἱ ἀντιφατικαὶ ἐκθέσεις ἐσκότισαν μᾶλλον, ἀντὶ νὰ διαφωτίσωσι τοὺς μελετῶντας τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Διὰ ταῦτα πρὸς ἐξομάλυνσιν τῆς ὑποθέσεως καὶ πρὸς διαφώτισιν τῆς Βουλῆς προτείνει νὰ καταθέσῃ ἡ Κυβέρνησις α) τὰς ἐκθέσεις καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐπιτοπίως κατὰ τὸ 1855 γενομένων καταμετρήσεων ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Μανιατάκη καὶ 2) τὰς κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως τοῦ πρώην Βασιλέως Ὀθωνος ὑπὸ τινων Γερμανῶν γενομένων παρατηρήσεων, δι' ἐκθέσεων ὑποβληθείσας εἰς τὴν τότε Κυβέρνησιν. Ἀρκεῖται δὲ διὰ νὰ ἐκλείψῃ πᾶσα ἰδέα ἀναβολῆς, εἰς τὴν ἀπλὴν κατάθεσιν αὐτῶν χωρὶς νὰ προτείνῃ τὴν μεταφρασὶν καὶ τὴν δημοσίευσιν.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι προθύμως θέλει καταθέσει οὐ μόνον τὰ ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος ζητηθέντα ἔγγραφα, ἀν ὑπάρχωσιν εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ὑπουργείου, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἕτερον σχέσιν ἔχον πρὸς τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενον.

Ἐρωτήσαντος δὲ τινος ἀν ἐνηργήθη τι ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ἐπιτροπῆς τινὸς προτεινούσης τὴν σύστασιν Ἑλλ. ἐταιρείας καὶ ἀν προσεκληθῇ μέλος τι τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς νὰ δώσῃ πληροφορίας, ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἄχρι τοῦδε, οὔτε ἐπιτροπὴ τις παρουσιάσθη, οὔτε Ἑλληνικὴ τις ἐταιρεία ἤλθε μετ' αὐτοῦ εἰς διαπραγματεύσεις. Ἐθεώρησε δὲ ἀναξιοπρεπὲς νὰ προσκαλῇ καὶ ἐρωτᾷ τοῦτον τε ἢ ἐκείνον ἐξευτελίζων οὕτω τὴν κυβερνητικὴν ἀξιοπρέπειαν.

Παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ πρώτη καὶ δευτέρη συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου οὐχὶ δι' ἄλλον τινὰ λόγον, οὔτε διὰ νὰ παρέλθωσιν αὐταὶ τυπικῶς καὶ ἀσυζητητί, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀκούσῃ ἀπὸ τοῦδε ἀναπτυσσόμενα τὰ κατὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιχειρήματα ὅπως λάβῃ καιρὸν καὶ σταθμίσῃ αὐτά. Προκαλεῖ λοιπὸν πάντα ἀντίθετον νὰ προσέλθῃ ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ ἐκθέσῃ τὰς ἀντιρρήσεις του.

Ἐνταῦθα παρελθὼν τις ἐπρότεινε νὰ παραπεμπῶσιν τὸ νομοσχέδιον καὶ αἱ τροπολογίαι μετὰ τῶν λοιπῶν ἑγγράφων εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ὅπως κατορθώσῃ εὐχερέστερον νὰ συναρμολογήσῃ ἔν σχέδιον καὶ δυνήθῃ ἡ Βουλὴ νὰ προβῇ ἀσφαλέστερον εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι δὴν τιμὰ δέον νὰ βεβαιωθῇ πρὸ τῆς παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου, πρῶτον τὸ ὠφέλιμον τῶν ὄρων αὐτοῦ καὶ δεύτερον, ἀν δὲν ὑπάρχῃ ἑτέρα ἐπωφελεστέρα προσφορά. Διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ὅμως τὸ πρῶτον, δέον νὰ βεβαιωθῇ ἀν τῇ ὄντι ἐλήφθησαν τοιαῦτα μέτρα παρὰ τῶν διαφόρων Κυβερνήσεων ὅπως προκηρυχθῇ ἡ πρόθεσις τῆς ἀποξηράνσεως εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπερ δὲν ἐγένετο, καὶ ἐπομένως ἕκαστος τῶν κεφαλαιούχων Εὐρωπαίων δὲν ἠδύνατο ἀπρόκλητος νὰ προσφερθῇ. Μεταβαίνων δὲ εἰς τὰ καθέκαστα τῆς συμβάσεως παρτηρεῖ, ὅτι οἱ ὅροι εἶναι λίαν ὑπερβολικοὶ πρὸς ζημίαν τοῦ δημοσίου καὶ πρὸς ὠφέλειαν τοῦ ἐργολαβοῦ, διότι αἱ μὲν δαπάναι εἶναι μικραὶ τὰ δὲ ἔσοδα ἔσονται τρισμέγιστα. Ἀφοῦ δὲ διὰ μακρῶν συνέκρινε τὴν παραγωγὴν πρὸς τὰς δαπάνας τῆς διατηρήσεως καὶ τῶν διαφόρων δημοσίων ἔργων, συνεπέρανε προτείνων ἵνα ψηφισθῇ γενικὸς νόμος περὶ παραχωρήσεως τῆς ἐπιχειρήσεως διὰ συναγωνισμοῦ εἰς τὴν ἐπωφελεστέρευσ ὁρους προσανεγκόντα, ἐὰν δ' ἐντὸς ἐνὸς ἔτους δὲν παρουσιασθῇ ἄλλος τις, τότε νὰ προτιμηθῇ, ὁ μεθ' οὗ ἐγένετο ἡ σύμβασις.

Ἀντειπόντος δὲ ἑτέρου, ὅτι οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ προλαλήσαντος δὲν στηρίζονται ἐπὶ βάσεως ὀρθῆς, διότι εἶναι ἀδήλον ὅποια εἶναι ἡ ποιότης τῆς ἀποξηρανθησάμενης γῆς, καὶ ὑποστηρίζοντας τὸ νομοσχέδιον ὅπως ἔχει, προσέθηκεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι ὡς πρὸς τὴν δημοσίευσιν τῆς προθέσεως περὶ παραχωρήσεως τῆς Κωπαίδος, πρὸ πολλοῦ ἡ Κυβέρνησις ἐνήργησε τὰ εἰκότα, δημοσιεύσασα καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην τὴν ἐκθεσιν τοῦ κ. Σωβᾶζ, ἀλλ' οὐδεὶς ἄχρι τοῦδε ἐπαρουσιάσθη νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιχείρησιν, τόσῃ μᾶλλον, ὅση κοινῇ ἐπικρατεῖ γνώμη ἐν Εὐρώπῃ, ὅτι λίαν βραδέως συναλλάττεται ἡ Ἑλλὰς, τὰ αὐτὰ δὲ παράπονα ἐκφράζει καὶ ὁ μεθ' οὗ συνεβάλετο ἡ Κυβέρνησις Μομφεριέρος· ὡς πρὸς τὴν πρότασιν δὲ τοῦ συναγωνισμοῦ, αὕτη ἦτο ἄσκοπος, διότι ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἤδη ἐτίθη ὁ ὅρος οὗτος καὶ οὐδεὶς ἀποκλείεται, ἐὰν θέλῃ, νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιχείρησιν ἐπὶ ὠφελιμωτέροις ὅροις, καὶ ἡ προσθήκη, ἣν εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον ἐπέφερε, τοῦτ' αὐτὸ σκοπεῖ.

Κλειθεῖσιν ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως, ἐτίθη πρῶτον εἰς ψηφοφορίαν ἡ παρεμπύπτουσα πρότασις τοῦ βουλευτοῦ φιλιώτιδος περὶ παραπομπῆς τοῦ νομοσχεδίου εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἡ Βουλὴ ἀπέρριψεν αὐτὴν μὴ ἀναστᾶσα.

Προκειμένου δὲ νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Ἀττικῆς, περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τοῦ δια-

γωνισμού από τρεις μήνας εις έν έτος, παρετήρησαν τινές, ότι κατά την πρώτην συζήτησιν δέν πρέπει νά ψηφοφορηθώσι τοιαύται ουσιώδεις τροπολογίαι, καθότι πιθανόν νά απορριφθώσι και δέν δύνανται πλέον νά επανέλθωσιν. Ούτω δὴ επιφυλαχθέντος τοῦ προτείναντος ίνα υποστηρίξη τήν πρότασιν του κατά την τρίτην συζήτησιν, εγένετο δεκτόν τὸ 1 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου μετά τῆς προσθήκης τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν.

Ἐπίσης ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο δεκτά και τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 2 και 3, ὡς ἔχουσιν. Ἐπίσης και τὸ 4 τροπολογηθέν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν, κατ' αἴτησιν τοῦ ὁποίου ἐηλείφθη ὡς περιττόν τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 4. Κατόπιν ἀνεγνώσθησαν τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 5, 6 και 7, γενόμενα ἤδη μετά τήν ἀπάλειψιν τοῦ τετάρτου, 4, 5 και 6, και ἐγένοντο δεκτά μέ τινες λεκτικὰς μεταβολάς, ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ὑπαδειχθείσας. Ἐπὶ τέλους, τῇ αἰτήσῃ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ, προσετίθησαν και ἐγένοντο δεκτά δύο ἔτι ἄρθρα, 7 και 8. Κατὰ συνέπειαν ἀνεγνώσθη και ἐγένετο δεκτὴν και τὸ σύνολον, ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς νά τυπωθῇ ἐκ νέου ἡδη, ὡς ἐτροπολογήθη εἰς τήν σημερινήν πρώτην ἀνάγνωσιν, και διανεμηθῇ νά χρησιμεύσῃ ὡς σχέδιον και βάσις τῆς δευτέρας συζητήσεως.

Ἀνεγνώσθησαν εἰτα τροπολογίαι τῶν βουλευτῶν Στράτου και Θεοχάρη ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου και παρεπέμφθησαν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη εἰς πρώτην συζήτησιν τὸ περί φορολογίας τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου και τοῦ ἐξ αὐτῶν μολύβδου νομοσχεδίου και ἐγένετο δεκτόν ἀνευ ἀντιρρήσεως.

Μετά ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ἀναγγέλλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπιούσης ἔσται ἡ δευτέρα συζήτησις τοῦ περί ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος νομοσχεδίου, ἔλυσε τήν συνεδρίασιν περί ὥραν 5. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Λ. Πετροπουλάκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε΄.

Τῆς 18 Ἰανουαρίου 1866.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περί τήν μεσημέριαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραιᾶς και ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἐξῆς ἔγγραφα· 1) Ἀναφορά Γ. Μαλαβάρη, ζητοῦντος τήν ἀπάλειψιν ἢ τήν τροποποίησιν τοῦ 3 ἁρθρου τοῦ περί ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου Νομοσχεδίου· 2) ἀναφορά διαφόρων κατοίκων Λεσβαθείας ἐπικαλούμενων τήν πρόνοιαν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ περί ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος Νομοσχεδίου και 3) τροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ Κ. Τσικοπούλου ἐπὶ τινῶν ἁρθρῶν τοῦ ἀνωτέρω Νομοσχεδίου· παρεπέμφθησαν δὲ πάντα, ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν, εἰς τύπωσιν.

Λαβὼν δὲ τις τὸν λόγον ἐπηρώτησε τὴν Κυβέρνησιν ἰδίως δὲ τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργόν, ἐάν διατελῇ ἐν ἰσχύϊ τὸ περί ἐντοπίων ὑπαλλήλων διάταγμα και ὡς πρὸς τοὺς στρατιωτικούς, διότι, ὡς μανθάνει, πολλοὶ ἐκ τῶν αξιωματικῶν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς καταδιώξεως τῆς ληστείας διατρέβουσιν ἐν ταῖς ἰδίαις αὐτῶν ἐπαρχίαις. Ἄλλος δὲ ἐπιστήσας ἐν πρώτοις τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀποστελλομένων ὑπαλλήλων, εἶπεν, ὅτι πληροφρεῖται ὅτι οἱ ἐν Τξέδᾳ παθόντες ὑπὴκοοι Ἕλληνες δὲν ἀπεξημιώθησαν, και τοι συνετάχθη πρωτόκολλον περί ἀποξημιώσεως ὅλων ἐν γένει τῶν ξένων ὑπακόων. Παρακαλεῖ ἐπομένως τὴν Βουλὴν νά ὀρίσῃ ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργὸς πληροφρήσῃ αὐτὴν τί ἐνηργήθη ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης και ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, νά διατάξῃ τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβυν νά ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα.

Ζητήσαντος δὲ τοῦ ὑπουργοῦ ὅπως ὁ ἐπερωτήσας παρουσιάσῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπαντήσεως, σημειώσιν τῶν ἐν Τξέδᾳ παθόντων ὑπηκόων Ἑλλήνων και μὴ ἀποξημιωθέντων, ἡ Βουλὴ ὥρισεν, ἵνα οἱ ἀρμόδιοι ὑπουργοὶ ἀπαντήσωσιν εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐπερωτήσεις μετά τὴν συζήτησιν τῶν Νομοσχεδίων περί Κωπαίδος και Λαυρίου.

Ἀγγελλθέντος εἰτα ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ δευτέρα συζήτησις τοῦ περί ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος Νομοσχεδίου, λαβὼν τις τὸν λόγον, και μετ' αὐτὸν πολλοὶ ἄλλοι ἀλληλοδιαδόχως εἶπον, ὅτι εἰς τὰ χθὲς ζητηθέντα και κα-

τατεθέντα παρά του ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ ἐγγραφα δὲν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ὑπόμνημα τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1856 ἀποσταλόντων εἰς Κωπαῖδα μηχανικῶν, ὅπερ ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα εἰς τὴν προκειμένην συζήτησιν, καθότι πραγματεύεται περὶ τῆς ποιότητος αὐτοῦ τοῦ ἐδάφους καὶ διότι συντάχθη εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ λίμνη ἦτο ξηρὰ, ἐμπεριέχει δὲ καὶ ἀνακαλύψεις τὰς ὁποίας οὐδ' αὐτὸς ὁ Κ. Σωζᾶζ ἐγνώριζε, μία τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ ὑπὸ ῥοζ ἡ συνεχομένη μετὰ τῶν φρεάτων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐζητήσαν ἵνα ὁ ὑπουργὸς λάβῃ πρόνοιαν περὶ προσαγωγῆς τοῦ ὑπομνήματος τούτου, διότι δὲν εἶναι ποτὲ δυνατόν, γενομένης μιᾶς τοσούτου δαπανηρᾶς ἀποστολῆς, νὰ μὴ συντάχῃ παρὰ τῶν ἀποσταλόντων ὑπόμνημά τι.

Προσθέντος δὲ ἐτέρου, ὅτι ἀνεξαρτήτως τῶν ἐν τῷ ὡς εἰρηται ὑπομνήματι ἐμπεριεχομένων ἀνακαλύψεων παρακαλεῖ τὸν ὑπουργόν, ὅπως προσαγάγῃ οὐ μόνον τὸ ῥηθὲν ἐγγραφο, ἐάν ὑπάρχῃ, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἄλλο σχέσιον ἔχον μὲ τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικείμενον, ὃ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργῶς διεβιβάσας τὴν Βουλὴν, ὅτι πάντα τὰ ἐγγραφα τὰ ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ ὑπουργείου ὑπάρχοντα καὶ τὴν προκειμένην συζήτησιν ἀφορῶντα κατετέθησαν χθὲς εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς, οὐχ' ἦντο, ὅμως θέλει διατάξῃ ἐκ νέου ὅπως ἀποσταλῶσι τὰ τυχόν ὑπολειπόμενα.

Ἀνεγνώσθησαν ἐπομένως κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειρὰν τὰ ἀρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ὅπως ἔχουσιν.

Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὸν καὶ τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Νομοσχεδίου μετὰ λεκτικὰς τροποποιήσεις ὡς καὶ τὰ ἐπόμενα 5 καὶ 6 μὲ τὴν προσθήκην εἰς τὸ τέλος τοῦ 6 ἀρθρου τῶν ἐξῆς λέξεων ἢ ἄλλης τινὸς ἐθνικῆς περιουσίας.

Ἀναγνωσθὲν δὲ τὸ 7 ἀρθρον ἐγένετο δεκτὸν, ἐπενεγκόντος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν τὰς ἐξῆς μεταβολάς, μηδενὸς ἀντιλέγοντος. Μετὰ τὴν λέξιν ἐγγραφὰς προστεθῇ ἡ λέξις *μετοχῶν* ἀντὶ τῶν λέξεων *Βουλευτικῆς ἐπικουράσεως* ἐτέθησαν αἱ λέξεις *παρελεύσεως τῆς ἐν τῷ ἀρθρῷ 1 ἀναφερομένης ἐπιμήνου προθεσμίας καὶ ἀντὶ τῆς φράσεως *δὲν θέλων* ἐτέθη ἡ ἄξια *ἐκαστῇ δὲν θέλει*.*

Δεκτὸς γενομένου καὶ τοῦ ἀρθρου 3, ὅπως ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ἔχει, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατόπιν καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ.

Ἀκολουθῶς ἀνεγνώσθησαν αἱ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου προσθήκαι τῶν βουλευτῶν Α. Στραίου καὶ Δ. Θεοχάρη. Ἀντειπόντος

δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅτι αὐταί, ἰδίως ἡ πρώτη εἶναι ἀντικείμενον τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου καὶ τῆς Συμβάσεως, ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν ἀνεβλήθη ἡ ἀνάπτυξις καὶ συζήτησις αὐτῶν εἰς τὴν ἐπιούσαν.

Μετὰ ταῦτα ἐτέθη εἰς δευτέραν συζήτησιν τὸ περὶ φορολογίας τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου Νομοσχεδίον. Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 1 ἀρθρου, λαβὼν τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐάν θεωρῇ τὰς ἐν Λαυρίῳ σκωρίας ἐθνικὴν ἰδιοκτησίαν ἢ ἰδιωτικὴν, διότι οὗτος πιστεύει καὶ θέλει ἀποδείξῃ κατὰ τὴν τρίτην συζήτησιν ὅτι εἶναι ἐθνικαί· ἐπέστησε δὲ κατόπιν τὴν προσηγὴν τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς ἀνακαμινεύσεως τῶν σκωριῶν, διότι ὡς ἔχει θετικὰς πληροφορίες παρὰ προσώπων εἰδότεων τὰ τοιαῦτα, μία ὁκία σκωρίας τοῦ Λαυρίου περιέχει δώδεκα δράμια ἀργύρου.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι συμφώνως μὲ τὴν γνώμην τῆς εἰς Λαύριον ἀποσταλείσης ἐπὶ τούτῳ ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς ὑπελόγησεν ἕκαστον τόνον μολύβδου ἀνά δραχμὰς 175, ἀλλ' ἤδη κατὰ τὰς πληροφορίες τοῦ βουλευτοῦ Γορτυνίας, ἡ ἄξια ἑκάστου τόνου θέλει ἀναστῇ εἰς 8,000 περίπου δραχμῶν· ὅθεν παρακαλεῖ αὐτὸν νὰ παραπέμψῃ τοὺς ἐπιστήμονας, παρ' ὧν ἔλαβε τὰς πληροφορίες ταύτας, εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅπως ἀναλύσωσιν ἐνώπιόν του τὸν μολύβδου καὶ οὕτω φανῇ ἡ διαφορὰ, ἡ ὑπάρχουσα μετὰ τῶν καὶ τῆς ἐπιτροπῆς.

Συναινέσαντος δ' εἰς τοῦτο τοῦ προλαλήσαντος βουλευτοῦ ἐγένοντο δεκτὰ ἀνευ ἀντιρρήσεως κατὰ τάξιν καὶ κατὰ σειρὰν τὰ ἀρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ νομοσχεδίου ὡς καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, ὅλον ἀνεγνώσθη.

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἐπομένης συνεδριάσεως ἔσται ἡ κρίσις συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Κωπαίδος διέλυσε, συναινέσει τῆς Βουλῆς, τὴν συνεδρίασιν περὶ ὥραν 3 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκίδης,
Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'.

Τῆς 19 Ἰανουαρίου 1866.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν 1 ὥραν Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικά τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς ἐγγράφα.

1) Πρότασις Νόμου ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Ἡλ. Μαυρομιχάλη περὶ παραχωρήσεως εἰς τὸν Δῆμον Γυθείου τῶν εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ λιμένος ὑποθαλασσιῶν γαιῶν.

2) Τροπολογία ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ Παταλά ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐμφυχώσεως τῆς ἐθν. βιομηχανίας.

3) Ὁμοία Γ. Λάππα ἐπὶ τοῦ περὶ ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος Νομοσχεδίου.

Παραπέμφθησαν κατὰ τὸν Κανονισμόν.

Λαβὼν τις ὕστερον τὸν λόγον ἠρώτησε τὸν ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν ὑπουργῶν ἂν ἦναι ἀληθὴς ἡ εἰδήσις, ὅτι ἡ ἐταιρία, ἡ ὑπὸ τοῦ Μομφιερίου ἐκπροσωπούμενη παρητηθῇ τῆς ἐπιχειρήσεως, ἔνεκα τοῦ εἰς τὸ Νομοσχέδιον προστεθέντος ὅρου τοῦ διαγωνισμού.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός, ὅτι ἡ Κυβέρνησις γνωρίζουσα πόσον ἐπωφελὴς ἦτον εἰς τὸν τόπον ἡ προκείμενη ἐπιχειρήσις ἐπεδίωξε τὴν πραγματοποίησίν της, ἀλλ' ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰ λεγόμενα περὶ ἄλλων ἐταιριῶν ἐπεδίωξε τὴν ἐπιτυχίαν ὠφελιμωτέρων ὁρῶν, καὶ ἐπέτυχε κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς παρούσης Συνόδου τὴν παραχώρησιν τῆς ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ εἰσαχθείσης διὰ τροπολογίας τριμήνου προθεσμίας, περὶ ἧς ἔχει καὶ ἐγγράφον διαβεβαίωσιν παρὰ τοῦ Κ. Μομφιερίου. Ἐν τούτοις σήμερον τῷ ἐνεχειρίσθῃ τηλεγράφημα, ἀπευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἐν Παρίσις Κ. Μπινὲρ πρὸς τὸν ὑποδιοικητὴν τῆς Τραπεζῆς Κ. Γενιέρην, δι' οὗ ἀποφαίνεται, ὅτι δὲν δέχεται τὴν παρείσασθαισαν προθεσμίαν. Τὸ κατ' αὐτόν, δὲν ἀποκρούει τὴν τροπολογίαν ταύτην, ἀλλ' ἂν ἡ Βουλὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τοὺς κινδύνους τῆς ἀποτυχίας τῆς προκείμενης ἐπιχειρήσεως, θεωρήσῃ τὸν εἰρημένον ὅρον ὡς δυνάμενον νὰ καταστρέψῃ τὴν ἐπιχείρησιν, δύναται νὰ τὸν ἀπορρίψῃ, ἡ δὲ Κυβέρνησις δὲν ἐπιμένει, καθόσον μάλιστα τὸ ζήτημα τῆς Κωπαίδος δὲν τὸ εἰσάγει ὡς ὑπουργικὸν ζήτημα, ἀλλὰ τὸ θεωρεῖ ὡς ἐθνικὸν καὶ ἐσωτερικῆς ὠφελείας ἔργον.

Ἀγγελλθέντος εἴτα, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ

ἐρίτη συζήτησις τοῦ περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Σαραζίνου Μομφιερίου καὶ τῆς Κυβερνήσεως συμβάσεως περὶ ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος, ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου. Ἐπ' αὐτοῦ λαβὼν τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι καταλείπων τὴν ἐπιστημονικὴν συζήτησιν εἰς ἑτέρους θέλει ἐξετάσει τὸ ζήτημα πρακτικῶς ἢ μᾶλλον ἀριθμητικῶς ἐξάγων ἐκ τῶν διαφόρων δημοσιευθεισῶν ἐκθέσεων συμπέρασματα. Καὶ τοι ὧν κληρυγμένος ὑπὲρ τῆς ἐν γένει ἀρχῆς τῆς ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαίδος λίμνης, ἣν θεωρεῖ μετὰ τοῦ Λαυρίου ὡς λίαν σπουδαίους πόρους τοῦ δημοσίου, δὲν παραδέχεται τὴν θάσιν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον στηρίζεται εἰς γνώμας τὰ μάλιστα ἀντιθέτους πρὸς ἀλλήλας. Αἱ γνώμαι αὗται εἶναι ἡ τοῦ Κ. Σωβάζ, τοῦ συμβαλλομένου Μομφιερίου, τοῦ μηχανικοῦ Παπαγεωργίου, καὶ τῆς επιτροπῆς τῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἑσωτερικῶν Μηχανικῶν.

Οὕτω δὴ ἐξετάσας διὰ μακρῶν ὁ ἀγορεύων καὶ ἀναλύσας ἐκάστην τῶν εἰρημένων γνώμων, προῆλθεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι αἱ παραχωρήσεις τοῦ δημοσίου πρὸς τὴν ἐταιρίαν Μομφιερίου εἶναι ὑπερβολικαὶ καὶ ἐπιζήμιοι, καὶ τοιαῦται, ὥστε μέλλουν νὰ καλύψωσι τὰς δαπάνας τῆς ἐταιρίας ἐντὸς δέκα ἐτῶν, μετὰ τὰ ὁποῖα ἡ ἐταιρία θέλει ἀπολαμβάνει ἀμύθητα κέρδη, ἀνευ τινος δαπάνης. Ἐπομένως φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἀποκρούσῃ τὸ Νομοσχέδιον, νὰ συντάξῃ δὲ ἕτερον γενικὸς περιέχον ὅρους τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, κατὰ τὸν περὶ δημοσίων ἔργων Νόμον, καὶ εἰσάγων τὸν συναγωνισμόν εἰς πᾶσαν ἐταιρίαν, διότι ὡς ἔχει τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, οὐδεμία ἄλλη ἐταιρία δύναται νὰ παρουσιασθῇ καὶ συναγωνισθῇ.

Ἐνταῦθα ἀνεκοίνωσεν ὁ Πρόεδρος, ὅτι κατετέθη εἰς τὸ γραφεῖον ὑπόμνημα τοῦ πρώην οἰκονομ. ὑπαλλήλου Κουτσαλέζη, περὶ τῶν κατὰ τὸ Βοιωτικὸν πεδίων λιμνῶν καὶ τελευμάτων, καὶ ἀνήγγειλεν ὅτι δύναται ὁ βουλλόμενος ἐκ τῶν κ. κ. βουλευτῶν νὰ τὸ λάβῃ ὑπ' ὄψιν.

Ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ὁ προλαλήτας ἐν τῇ συγκρίσει τῶν διαφόρων γνώμων παρεξήγησε τὸν κ. Σωβάζ, καὶ τοῦτο διότι δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσῃ αὐτόν. Δὲν παραδέχεται, ὅτι ἡ Κωπαὶς καὶ τὸ Λαύριον εἶναι οἱ μόνοι πόροι τῆς Ἑλλάδος, ἡ τοῦλάχιστον αἱ σπουδαιότεροι, διότι ἡ Τριγωνίς καὶ ἡ Ἰρία λίμνη εἶναι ἐπίσης σπουδαῖαι ἐπιχειρήσεις, πολλὰ δὲ ἄλλα μεταλλεῖα περιέχει ἡ Ἑλλὰς. Ἀφ' οὗ δὲ ὁ ἀγορεύων ἐπροσέμι-

άσατο περί των σκοπών της μεταπολιτεύσεως και των αποτελεσμάτων αυτής, διά μακρῶν κατόπιν ἀνέγνωσε τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ προαλήσαντος ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν τε δαπανῶν καὶ τῶν εἰσοδημάτων της ἐπιχειρήσεως ταύτης καὶ ἤλθεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι αἱ δαπάναι της ἐταιρίας θέλουν καλυφθῇ μετὰ 50 ἔτη, καὶ ὅτι τὸ δημόσιον ἐκ της ἀποξηράνσεως θέλει αὐξήσει τὰ εἰσοδήματά του μετὰ μίαν δεκαετίαν εἰς δύο περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν, καὶ ἀπέκρουσε πάντας τοὺς ἀντιθέτους ὑπολογισμοὺς τῶν μηχανικῶν, καὶ ἐκηρύχθη ὑπὲρ της παραχωρήσεως της Κωπαίδος κατὰ τὴν σύμβασιν, ἐπιφυλασσόμενος νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὰ καθέκαστα τροπολογίας τινάς.

Ἐπὶ νῆαρχον ἕτερος, ὅτι οἱ προαλήσαντες ἡγόρευαν ὡς ἂν ἐπρόκειτο περί γενικοῦ τινος νόμου, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαμακρύνθησαν ματαίως εἰς λεπτομερείας ἀνωφελεῖς, ὅπως ἐπραξάν καὶ πάντες ὅσοι δημοσίᾳ περὶ αὐτῆς της ὑποθέσεως ἔγραψαν, ἐνῶ ὤφειλον νὰ ἀσχοληθῶσι μόνον ἐπὶ της συγκεκριμένης περιπτώσεως της συμβάσεως, περὶ ἧς καὶ μόνον πρόκειται νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ. Τούτων ἕνεκα μετὰ λύπης βλέπει τὴν Κυβέρνησιν σιωπῶσαν καὶ μὴ λαμβάνουσαν πρωτοβουλίαν ἐν τῇ συζητήσει ταύτῃ, ἐνῶ ὤφειλεν αὐτὴ νὰ ἀναπτύξῃ τὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ κηρύξῃ ὑπὸ ποίους ὅρους δύναται ὁ Κ. Μομφερτιέρος νὰ δεχθῇ τὴν ἐπιχείρησιν, διότι πιθανόν ἡ Βουλὴ πλανώμενη νὰ παραδεχθῇ ὅρους τοιούτους, ἐξ ὧν καὶ εἰς μόνος δύναται νὰ παραλύσῃ τὴν ἐπιχείρησιν.

Καίτοι αὐτὸς ὢν ὑπὲρ της Συμβάσεως, θέλει ὅμως εὐχαρίστως ἀκούσει τοὺς ἀντιφρονούντας καὶ θέλει μεταβάλλει γνώμην, εἰάν μεταπεισθῇ. Ἰπάρχουσι γὰρ ὄντι πολλοὶ λόγοι καὶ ὑπὲρ τῶν ὅρων της συμβάσεως καὶ κατ' αὐτῶν, ἀλλ' εἶναι μηδὲν ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ ζητήματος, μέλλοντος ἴσως νὰ μεταβάλῃ τὴν ὕψιν της Ἑλλάδος· καὶ διὰ ταῦτα ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τὴν Κυβέρνησιν θεωροῦσαν τὸ ζήτημα τοῦτο ἐδικόν της καὶ νὰ δώσῃ διευθύνειν εἰς τὴν συζήτησιν.

Ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει μὲν τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ὑποστηρίζει τὰς ἰδέας της ἐπὶ της προκειμένης ὑποθέσεως, ἣν ἐκτάκτως εἰσήγαγε καὶ ἐπιμένει εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλ' ὅτι δὲν θέλει νὰ χαρακτηρίσῃ αὐτὸ ὡς ὑπουργικόν, ἵνα μὴ κατηγορηθῇ, ὅτι πιεζει τὰς συνειδήσεις καὶ ἀφαιρᾷ τὸ ζήτημα.

Μετὰ τινὰ δὲ ἐπὶ τοῦ προκειμένου συζητήσιν, ὁ πρόεδρος,

ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν, ἀναβαλὼν τὴν ἐξακολούθησιν της συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὔριον, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 Μ.Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Α. Πετροπουλάκης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 2'.

[Τῆς 20 Ἰανουαρίου 1866.

Πλήρους γενομένης της Βουλῆς περὶ τὴν 1 ὥραν Μ. Μ. ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ της προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν· ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς ἔγγραφα.

1) Ἀναφορὰ τῶν πολιτῶν Πετροπούλου καὶ Ἀνδρικοπούλου, συνιστῶντων εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀπάλειψιν τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ περὶ φορολογίας τῶν σκωριῶν νομοσχεδίου.

2) Ἐκθεσις Δ. Κουμουνδουράκη, διετηρηνέως τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν, περὶ τῶν τίτλων τοῦ Λαυρίου.

3) Ὁμοίᾳ Δθ. Πετροκόπη περὶ της Λίμνης Κωπαίδος.

4) Τροπολογίαι καὶ προσθήκαι διαφόρων βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ περὶ Κωπαίδος νομοσχεδίου.

Παραπέμφθησαν δὲ κατὰ τὸν κανονισμόν.

Παρελθὼν τις παρετήρησεν, ὅτι ἐδημοσιεύθη ἀρτίως ἐν Γαλαζίῳ φυλλάδιόν τι περὶ της καταστάσεως τῶν προξεινῶν, τὸ ὅποιον συνιστᾷ εἰς τὴν μελέτην καὶ προσοχὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργοῦ. Ὁ δὲ ὑπουργὸς ἀπήντησεν, ὅτι ἔλαβε καὶ αὐτὸς καὶ θέλει τὸ μελετήσει.

Ἀρξαμένης εἰτα της ἐξακολουθήσεως της συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ Κωπαίδος, λαβὼν τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι δὲν συμμερίζεται τὰς ἰδέας τινῶν ἐκ τῶν χθὲς ἀγορευσάντων, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀξιοκατάκριτος ὡς μὴ λαβοῦσα τὴν πρωτοβουλίαν καὶ μὴ διευθύνουσα σκοπίμως τὴν συζήτησιν, διότι φρονεῖ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις καλῶς ἐπραξεν ἀποφύγουσα νὰ πιεσῇ, ἀνδρὶ ἀμέσως, τοῦλάχιστον ἐμμέσως τὰς συνειδήσεις τῶν βουλευτῶν. Μεταβαίνων ἀκολουθῶς εἰς τὸ ζήτημα εἶπεν, ὅτι ὀλίγοι τῶν βουλευτῶν, ἵνα μὴ εἴπῃ οὐδεὶς, γνωρίζουσι νὰ κρίνωσι τὸ ὑπὸ συζητήσιν ἀντικείμενον ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις του, ἐπομένως νομίζει, ὅτι καθυστεροῦνται αἱ

συνειδήσεις πάντων, εάν ψηριοθῇ συναγωνισμός, οὐχί ἐπὶ ἀπεριόριστον χρόνον, ἀλλ' ἐτήσιοι, ὅστις μᾶλλον θέλει ὠφεληθεῖ ἢ θλάσει τὴν ἐταιρίαν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἔργον τοῦ Σωδᾶζ δὲν εἶναι πλήρες ὡς πρὸς τὸ οἰκονομικὸν καὶ τὸ τῆς ὑγιεινῆς ζήτημα, νὰ ἀποσταλῶσιν ἄνδρες εἰδήμονες νὰ περιλάβωσι τὰς ἐλλείψεις τοῦ Σωδᾶζ εἰς λεπτομερῆ ἔκθεσιν, ἀποτελέσουσαν μέρος τοῦ προγράμματος τοῦ συναγωνισμοῦ, δημοσιευθησμένου προσηκόντως καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην. Ἡ δὲ Βουλὴ, καταλίπουσα τὴν σύμβασιν, νὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὴν σύνταξιν γενικοῦ περὶ παραχωρήσεως τῆς Κωπαίδος νομοσχεδίου.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ἡ ματαίωσις τῆς ἐπιχειρήσεως, ἣν ζήτουσιν οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν σύνταξιν νομοσχεδίου περὶ συναγωνισμοῦ, θέλει ζημιώσῃ τὰ μέγιστα τὴν Ἑλλάδα, διότι ἢ ἐν τῇ συμβάσει ἀναφερομένη ἐταιρία ἀντὶ μικρᾶς θυσίας τοῦ δημοσίου θέλει εἰσαγάγει ἐν Ἑλλάδι τὴν βιομηχανίαν, θέλει ἀναπτύξῃ τὴν γεωργίαν καὶ πρὸ πάντων διὰ τῆς εἰσαγωγῆς κεφαλαίων θέλει εἰσαγάγει τὴν τάξιν. Ἐξετάσας κατόπιν διὰ μακρῶν, ὁ ἀγορεύων, τὸν τρόπον τῆς ἀποξηράνσεως, καὶ ἰσχυρίζεται, ὅτι αἱ δαπάναι τῆς ἐταιρίας δὲν θέλουν περιορισθῇ εἰς τὴν ἔκχυσιν μόνον τῶν ὑδάτων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀποξηρανθεισῶν γαιῶν καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν ἀποξήρανσιν τοῦ τέλματος καὶ εἰς τὴν ἰσοπέδωσιν τῶν ἀνωμαλιῶν τοῦ ἐδάφους, συνεπέρανεν ὑποστηρίζων ὡς ἔχει τὴν σύμβασιν.

Προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι ἀποκρούει καὶ αὐτὸς τὴν ιδέαν τοῦ συναγωνισμοῦ, διότι φρονεῖ, ὅτι προέρχεται ἀπὸ ζήλοτυπίαν πρὸς τὴν ἐπ' ἀδραεῖς δαπάναις κερδίσουσιν ἐταιρίαν, προτρέπει δὲ τὴν Βουλὴν νὰ μὴ ἀναβάλῃ τὴν εὐκαιρίαν ἀναμένουσα ἀδέβαιον ἐλπίδα, ὅτι δῆθεν μέλλει νὰ συνγωνισθῇ ἑτέρα ἐταιρία.

Ἐνταῦθα παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀέγνω ἀναφορὰν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἐταιρίας Κ. Μομφεριέρου, ὅτις ἀποκρούει τὴν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ εἰσαχθεῖσαν προσθήκην εἰς τὸ 1 ἄρθρον περὶ τριμήνου συναγωνισμοῦ καὶ παραδέχεται τὴν σύμβασιν ὅπως μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς εἶχε καταρτισθῇ, καὶ ὅτι δὲν παραδέχεται οὐδεμίαν ἐπιτεταμένην προπολογίαν εἰς τὴν σύμβασιν.

Ταύτης ἀναγνωσθείσης παρελθὼν τις ἰσχυρίσθη, ὅτι πᾶσα τοῦ λαοῦ συζήτης εἶναι περιττή, καὶ ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ περιορισθῇ ἀποφαινομένη ἂν παραδέχεται ἢ οὐ τὴν σύμβασιν ὅπως ἔχει.

Ἄλλος ἐξελέγξας διὰ μακρῶν τὸ ὕψος τῆς ἐπιστολῆς καὶ τὸ

εὐμετάβλητον τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἐταιρίας, ἐπρότεινεν ἵνα παύτῃ ἐντελῶς πᾶσα ἐπὶ τῆς συμβάσεως συζήτησις μέχρις οὗ ἡ Βουλὴ σκεφθεῖσα ἄλλως συντάξῃ ἕτερον νομοσχεδίον γενικόν.

Ἐπήνεγκεν ἄλλος, ὅτι θεωρεῖ παράδοξον τὴν εἰσαγωγὴν μιᾶς συμβάσεως, ἣν τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον μέρος μεταβάλλει κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ φρονεῖ, ὅτι τοῦτο προέρχεται διότι δὲν συνετάχθη ἐπὶ συμβουλευτογράφου, οὐδὲν ἦτον δὲν συμφωνεῖ, εἰς τὴν ιδέαν νὰ παύσῃ ἡ συζήτης, ἀλλὰ φρονεῖ, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ προβῇ εἰς τὴν κατάρτισιν ἐνὸς Νόμου, περιέχοντος τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἐργολάβου, καὶ ἐπιτρέποντος τὴν ἀδειαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραχωρήσῃ τὴν μεγάλην καὶ σπουδαίαν ταύτην ἐπιχείρησιν διὰ συναγωνισμοῦ εἰς οἰανδήποτε ἐταιρίαν.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι αἱ Συμβάσεις δὲν συντάττονται ἄλλως παρὰ κατὰ τὸν τύπον τῆς παρούσης, ἡ δὲ κύριως αὐτῶν εἶναι αἱ κατατιθέμεναι χρηματικαὶ ἐγγυήσεις, καὶ τοῦτο ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐγένετο. Ὡς πρὸς τὴν ιδέαν δὲ τοῦ περιορισμοῦ τῆς συζήτησεως δὲν εἶναι σύμφωνος, διότι φρονεῖ, ὅτι ἡ συζήτησις πρέπει νὰ γίνῃ πλήρης καὶ εὐρεία ἐπὶ τε τῆς συμβάσεως, καὶ ἐπὶ γενικοῦ Νομοσχεδίου, ἡ δὲ Βουλὴ εἶναι ἐλευθέρᾳ νὰ παραδεχθῇ ὅ,τι θεωρήσῃ ὠφέλιμον. Ὡς πρὸς τὴν ἀναφορὰν νομίζει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξετασθῇ αὐστηρῶς, παραδέχεται μὲν καὶ αὐτὸς, ὅτι ὁ Κ. Μομφεριέρους εἰδείξε μεγίστην ἀνεπιτηδότητα, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ τῷ ἀποδώτῃ κακὴν πίστιν, διότι γινώσκει, ὅτι αὐτὸς δὲν ἔχει ἀπεριόριστον ἐξουσίαν, ἀλλ' ἐνεργεῖ κατ' ἐντολὴν ἄλλων. Συμπεραίνων κηρύττεται ὑπὲρ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς συζήτησεως, ἣν ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ ὅσον οἷόν τε πλήρης καὶ εὐρεία.

Ἀντεκρίνας δὲ τινος, ὅτι μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἐταιρίας, ἡ ἐλευθερία τῆς Βουλῆς περιορίσθη εἰς στενὴν τινα συζήτησιν, ἂν παραδέχεται ἢ ὅχι τὴν σύμβασιν, καὶ ὅτι ὡς πρὸς τὸν γενικὸν νόμον οὐδεὶς ἀποκρούει τὴν συζήτησιν, προσέθηκεν ἕτερος, ὅτι αὐτὸς ἐνόμιζεν, ὅτι ἡ σύμβασις ἐπεδέχεται τροποποιήσεως, διότι ἀναγινώσκων αὐτὴν εὗρεκεν οὐ μόνον ἀντιφάσεις, δ' δοῦσας χώραν εἰς διενέξεις, ἀλλὰ καὶ πολλὰς ἐλλείψεις, ὡς τὸν ὅρον τοῦ νὰ καλλιερῇ ἡ ἐταιρία τὰς ἀποξηρανθείσας γαίας, ἥδη ὁμως ἀκούων, ὅτι ἡ σύμβασις δὲν ἐπιδέχεται τροπολογίας, νομίζει, ὅτι οὐδεὶς βουλευτὴς θὰ παραδεχθῇ αὐτὴν οὕτως ἔχουσαν.

Ἀπήνεγκεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι τῷ ὄντι δὲν

είναι επιτετρομεμένον να τροποποιῶνται οἱ ὅροι τῆς συμβάσεως μονομερῶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, καὶ ἡ προκειμένη πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ ὅπως ἔχει, ἢ νὰ ἀπορρίψῃ, ἀπορρίψας δὲ ἐννοεῖται καὶ πᾶσα τροπολογία τῶν ὁρῶν τῆς Συμβάσεως καὶ ὁμῶς ἡ συζήτησις δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς περιορισμούς, ἀλλὰ δεόν νὰ γίνῃ εὐρεία καὶ νὰ ἐκτεθῶσι λεπτομερῶς οἱ ὑπὲρ καὶ κατὰ αὐτῆς λόγοι. Δὲν ἔχει ὁμῶς οὕτως καὶ ὡς πρὸς τὰς ἀσφαλείας καὶ τὰς ἀντιφάσεις, αἵτινες δύνανται νὰ ἐπανορθωθῶσιν, οὐχὶ διὰ τροπολογιῶν, ἀλλὰ τῇ συγκαταθέσει καὶ τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου μέρους. Εἰς πρὸς δὲ τὴν ιδεάν τινὸς τῶν προαγορευσάντων, ὅτι δεόν νὰ τεθῇ ὁρος ἐν τῇ Συμβάσει, τοῦ νὰ ὑποχρεωθῇ ἡ ἐταιρία νὰ καλλιεργήσῃ τὰς γαῖας, δὲν θεωρεῖ αὐτὴν ἔχουσαν σπουδαιότητα, διότι θὰ ὑπείθετο τότε, ὅτι ἡ ἐταιρία ἤθελε θαδίσαι ἐναντίον τῶν συμφερόντων τῆς.

Ἐπήνεγκεν ἕτερος, ὅτι τὸ ζήτημα ἀλλάσσει ἤδη φάσιν, διότι ἐν ᾧ πρότερον ἐπρόκειτο νὰ προστατευθῶσι τὰ συμφέροντα τῶν περιοίκων, ἤδη ἀποκλείεται πᾶσα τροπολογία πρὸς ὄφελος τῶν συμφερόντων τῶν παραλιμενίων ιδιοκτητῶν, οἵτινες παραδεχομένης τῆς συμβάσεως ἀτροπολογήτου ὡς πρὸς τοῦτο τὸ μέρος, θὰ προέλθουν εἰς τὴν φρικτὴν ἀνάγκην νὰ μετοικήσωσιν.

Ἀντεῖπεν ἕτερος, ὅτι ἀπὸρρῖ πῶς τολμῶσι τινὲς νὰ προτείνωσι περιορισμὸν τῆς συζητήσεως, ἐν ᾧ οὐδεμία δύναμις δύναται νὰ ἐλαττώσῃ τὰ δικαιώματα τῆς Βουλῆς. Διὰ ταῦτα ἀποκρούων πάντα περιορισμὸν ἢ παῦσιν τῆς συζητήσεως, φρονεῖ, ὅτι τὸ ζήτημα, ὡς σπουδαῖον, νὰ ἐξετασθῇ καθ' ὅλας τοῦ τὰς διαστάσεις καὶ ὅφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, ὅπως ἡ Βουλὴ φωτισθεῖσα καὶ πεισθεῖσα ἐπιφέρῃ τὴν ὑπὲρ ἢ κατὰ ἀπόφασίν τῆς.

Μετὰ τινὰς δὲ ἀντιρρήσεις, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς οὐσίας, ὃ δὲ Πρόεδρος, ἐπὶ τῇ προτάσει τινῶν, ἀναβαλὼν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως εἰς τὴν ἐπιούσαν, ἔλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. Μπουκίδης,

Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η'.

Τῆς 21 Ἰανουαρίου 1866.

Πλήρους γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτεραίας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Αὐθῶν τις εἶτα τὸν λόγον ἐλάλησε ἐκτενῶς περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ σκωριῶν εἰπὼν ἐπὶ τέλους, ὅτι κατὰ τὰς ἀναλύσεις, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ὑπὸ τεχνιτῶν τινῶν ἐνώπιον ἐνὸς ὀρυκτολόγου καὶ ἐνὸς ὑψηλοῦ τῆς χημείας, αἱ σκωρίαι φαίνονται περιέχουσαι μεγαλύτερον μέρος ἀργύρου. Ἡρώτησε δὲ τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν ἐὰν σκοπεύῃ νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην ὅπως μεταβῶσιν ἐπιτοπίως οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι καὶ ποιήσωσι νέας δοκιμὰς.

Ἀπαντῶν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ἀφ' οὗ ἐξέθηκε καταλεπτῶς τὰς γενομένας ἀναλύσεις, αἵτινες ἀναφέρονται εἰς πρωτόκολλον δύο ἐπιστημόνων, βεβαιούντων τὸ γεγονός, εἶπεν ὅτι ἔχει καθῆκον νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς δοκιμὰς ἐπιτοπίως. Τοῦτο ὁμῶς δὲν δύναται ποσῶς νὰ ἀναστειλῇ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νόμου περὶ φορολογίας, ἐπὶ τοῦ ὁποίου προτίθεται νὰ φέρῃ τροπολογίας.

Ἐνταῦθα ὁ προλαλήσας βουλευτὴς κατέθετο εἰς τὸ Προεδρεῖον ἱκανὰ ἀντίτυπα ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν διερμηνέως Δ. Κουμουνδουράκη μεταφρασθέντος Κανοναμέ, τὰ ὅποια προσφέρει δι' αὐτοῦ εἰς τοὺς κυρίους βουλευτάς ὁ μεταφραστής. Ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο τὴν προσφορὰν καὶ ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Πρόεδρον νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Κύριον Κουμουνδουράκην.

Ἀρξαμένης μετὰ ταῦτα τῆς συζητήσεως περὶ Κωπαίδος, λαβὼν τις τὸν λόγον εἶπεν, ὅτι τοῦ ζητήματος ὄντος σπουδαίου, μαγίστην εὐθύνην ἔχει ἡ Βουλὴ ἐὰν κακῶς ἀποφασίσῃ. Μεταβὰς δὲ εἰς τὸ κύριον ἀντικείμενον ἐξήτασεν αὐτὸ διὰ μακρῶν ἐπιστημονικῶς, οἰκονομικῶς, ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ὑγιεινῆς, τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐν γένει ὅφ' ὅλας τὰς δυνατάς ἐπόψεις τοῦ, καὶ ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ ἐπιχείρησις συμφέρει εἰς τὸ ἔθνος, οἱ δὲ ὅροι τῆς συμβάσεως δὲν εἶναι ὑπερβολικοί, διότι καὶ τὸ ἔργον παρακολουθεῖται ἀπὸ κινδύνους ἀποτυχίας, καὶ αἱ δαπάναι ἀπὸ ταῦδε εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπολογισθῶσι σταθερῶς, διότι πιθανὸν νὰ μὴ ἐπαρκέσωσιν οἱ ἐκ τῶν προτέρων ὑπολογισμοί, οὐδ' αὐτὸς ὁ ὅρος τῆς παραχωρήσεως 80 χιλ. στρεμμάτων εἶναι ὑπερβολικός, διότι ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι ἀπείροι ἐκτάσεις γαιῶν, αἱ ὁποῖαι ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως χει-

ρων και κεφαλαίων μένουσιν ἀκαλλέργητοι, ὥστε ἡ παραχώρησις γαιῶν, μὴ ὑπαρχουσῶν σήμερον εἰς τὴν ἐπιράναιαν, ἀλλὰ καλυπτομένων ὑπὸ τὸ ὕδωρ δὲν φέρει ζημίαν εἰς τὸν τόπον οὐδεμίαν. Συμπεραίνων δὲ ἰσχυρίσθη, ὅτι ἡ ἐπιχειρήσις πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἐπιζητοῦσαν αὐτὴν ἐταιρίαν, ἥτις θέλει εἰσαγάγει εἰς τὸν τόπον τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸν παρακολουθοῦντα αὐτὴν πολιτισμόν.

Ἐπὶ νενγκεν ἕτερος, ὅτι ἡ ἀγορεύσις τοῦ προλαλήσαντος ἐχει σχέσιν μᾶλλον μὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, καθ' ἣς οὐδεὶς ἀντιλέγει, παρὰ μὲ τὰ καθέκαστα, ἐφ' ὧν τινὲς νομίζουσιν, ὅτι τινὲς ὅροι εἶναι ὑπερβολικοί, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ χορηγῶσιν ἀμοιβὰς συμφέροντα. Ἐν ταῦτοις ἡ ἐταιρία, ἀποκρούουσα τὸν συναγωνισμόν, ἀποδεικνύει ὅτι θέλει μόνον νὰ ὠριλῇ, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ ὠρελῇ. Συνιστῶν δὲ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ιδέαν τοῦ συναγωνισμοῦ νομίζει ὀρθὴν τὴν ἀναβολὴν ἐπὶ 8 ἡμέρας τῆς συζητήσεως, διότι ἐνδεχόμενον εἶναι νὰ λάβῃ καλλιτέρας πληροφορίας ὁ Κύριος Μομφεριέρος ἐπὶ τοῦ ὅρου τοῦ συναγωνισμοῦ, καθόσον πιστεύει, ὅτι ἐχθροὶ τῆς πατρίδος μετέπειταν τὴν ἐταιρίαν.

Εἰπόντος δὲ τινος, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ διακόψῃ τὴν συζήτησιν, ἥτις πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ καὶ συναινεσάσης εἰς τοῦτο τῆς Βουλῆς, λαβὼν ἕτερος τὸν λόγον ἐπὶ τῆς οὐσίας εἶπεν, ὅτι μὴ δυνάμενος νὰ παρακολουθήσῃ τὰ ἐκτεταμένα ἀλματὰ τοῦ προλαλήσαντος βουλευτοῦ Καλαβρύτων, ἐρχεται εἰς τὰ πράγματα ἀπ' εὐθείας. Οὐδ' αὐτὸς δὲν εἶναι, εἶπεν, ἐναντίος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀποζητήσεως τῆς περὶ ἧς πρόκειται λίμνης, καὶ μήτε περὶ τούτου πρόκειται σήμερον, ἀλλ' ἡ συζήτησις περιστρέφεται ἐάν οἱ ὅροι, οὓς ἡ κυβέρνησις μετὰ τῆς ἐταιρίας συνωμολόγησεν, εἶναι συμφέροντες ἢ ἐπιβλαβεῖς. Ἀλλὰ διὰ νὰ τεθῇ ἕκαστος τῶν βουλευτῶν εἰς κατάστασιν νὰ κρίνῃ περὶ αὐτῶν, ἔπρεπε νὰ ᾔναι γνωστὸν ἐν λεπτομερείᾳ τί παραχωρεῖται καὶ τί ἐλπίζεται ἐκ τῆς συμβάσεως ταύτης, ὅπερ δὲν εἶναι οὔτε εὐκόλον, οὔτε κατορθωτὸν εἰς τὸν τυχόντα. Ὁφείλει ἡ κυβέρνησις νὰ ἔχῃ ἐπίσημα διαγράμματα καὶ λεπτομερεῖς ὑπολογισμοὺς τῶν δαπανῶν, διότι τὰ δημοσιευθέντα δὲν ἔχουσιν ἀξίαν τινά, ὡς μὴ ἐπίσημα, καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῇ τῆς παρὰ τοῦ ὑπουργείου συστηθείσης ἐπιτροπῆς δὲν γίνεται λόγος περὶ τῆς περιμέτρου, ποία εἶναι αὕτη, καὶ περὶ ἄλλων σπουδαίων ζητημάτων, ὥστε ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι ἐν γνώσει τῶν παροχῶν καὶ τῶν ἐλπιζομένων ὠφελειῶν νὰ σχηματίσῃ τὴν πεποιθησὶν τῆς.

Ἐνταῦθα παρατηρήθη ὑπὸ τινος, ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν ὑπελείπετο πλήρης. Κατὰ συνέπειαν διέκοψε τὸν λόγον τοῦ ὁ ἀγορεύων, ὁ δὲ Πρόεδρος, ἀναβαλὼν τὴν συζήτησιν εἰς τὴν ἐπιούσαν, διέλυσε τὴν συνεδρίαν περὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ γραμματεῖς
Γ. Μπουκίδης,
Γ. Ἀποστολίδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ'.

Τῆς 22 Ἰανουαρίου 1866.

Πλήρης γενομένης τῆς Βουλῆς περὶ τὴν μεσημβρίαν, ἀναγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προτερείας καὶ ἐνεκρίθησαν.

Ἀρξαμένης εἰτα τῆς συζητήσεως περὶ Κωπαίδος, ἐπαναλαβὼν τὸν λόγον ὁ κατὰ τὴν χθισινήν συνεδρίαν διακόψας αὐτόν, ἐξηκολούθησεν ἀναπτύσσων τὰ κατὰ τῆς συμβάσεως ἐπιχειρήματά του, ὅτε παρελθὼν ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργός, καὶ ἐκθέσας, ἀ.) ὅτι μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ περὶ συναγωνισμοῦ ὅρου ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννοήσεις ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν ἐν Παρίσιος κ. Μπονέρ, β.) ὅτι ἐπίσης θεωρεῖ ὠφέλιμον νὰ ἐξετάσῃ ἀκριθέστερον τὸ ζήτημα τῶν σκαριῶν τοῦ λαυρίου, ἀνέγνω Β. Διάταγμα, δι' οὗ κηρύττεται ἡ λήξις τῆς ἐκτάκτου βουλευτικῆς συνόδου, ἔχον οὕτως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

« ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Συντάγματος κηρύττομεν τὴν λήξιν τῆς προούσης ἐκτάκτου βουλευτικῆς συνόδου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουργός ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης θέλει κοινοποιήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα εἰς τὴν Βουλὴν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰανουαρίου 1866.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ,

Μ. ΡΟΥΦΟΣ.

Ὁ δὲ Πρόεδρος ἐδεβαίου ὅτι θέλει καταχωρίσῃ αὐτὸ εἰς τὰ πρακτικὰ.

Ὁ Πρόεδρος
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ,

Οἱ Γραμματεῖς
Γ. Μπουκίδης,
Γ. Ἀποστολίδης.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Αίγιαλείας.	Γορτυνίας.	Α. Πλαίσσας,
Κωνσ. Θεοδώρου,	Ευθ. Δεληγιάννης,	Ανδρ. Γ. Φωσκάκης
Α. Ν. Μιχαλόπουλος.	Γ. Πλαπούτας,	Ηλείας.
Αίγινης.	Α. Αντωνόπουλος,	Α. Κρεστένιτης,
Αϊακός: Λογιωτατίδης	Α. Γόντικας,	Σ. Στεφανόπουλος,
Ανδρου.	Χ. Σκελλαριάδης,	Χ. Στεριόπουλος,
Αναγν. Γιαννουλίδης,	Γουθίου.	Α. Βιλαέτης,
Μ. Δ. Καίρης,	Ηλ. Μαυρομιχάλης,	Α. Άχυλος.
Ν. Π. Καίρης.	Α. Πετροπουλάκης.	Θηβών.
Άργους.	Δωρίδος.	Π. Κατσίνας,
Άημ. Τσάκρης,	Χρ. Μαστραπάς,	Αναγν. Δημητρίου.
Α. Δαμπρινίδης,	Ιω. Σαράκας	Θήρας.
Κωνστ. Μανουσάκης.	Επιδ. Λιμηράς.	Π. Ζάνος,
Αττικής.	Ν. Παπαμιχαλόπουλ.	Γ. Βλαβιανός,
Όθων Μακρυγιάννης,	Γ. Ζουμπουλάκης.	Σ. Μαλασπίνας.
Περ. Άναρ. Πετράκης.	Ερμιονίδος.	Ιθάκης
Α. Καλλιφρονάς,	Α. Μήτσος,	Κ. Πεταλάς,
Π. Κυριακός.	Π. Γουζούσκας.	Α. Μιχαλόπουλος.
Α. Μπαλάνος.	Εύρυτανίας.	Καλαθρότων.
Βάλτου.	Δ. Τσιτσάρας,	Ιω. Ζαίμας,
Σ. Καραϊσκάκης,	Γ. Αποστολίδης,	Σ. Πετρεζάς,
Α. Στράτος.	Π. Μανωλίδης,	Α. Πετμεζάς,
Βονίτσας	Α. Ζώτος.	Α. Οίκ. νομ. πούλος
και Ξηρόμερου.	Ζακύνθου.	Ιω. Παπαδόπουλος.
Α. Γρίβας,	Κ. Λομβάδος,	Καλαμών.
Γ. Γεροθανάσης,	Α. Πατέλλης,	Ιω. Φλίσσας,
Π. Πετιμεζής.	Σ. Αλωνταράκης.	Π. Μαυρομιχάλης.

Α. Περωτής.
Καρυστίας
Κ. Δημητριάδης,
Α. Κοντοσταυλος,
Ιω. Μπαλάφας.
Κέας
Γ. Αζαρέτος,
Κ. Κυπριανός,
Κερκύρας.
Στ. Παδοῦας,
Σ. Κουρής,
Γ. Μακροῦς,
Α. Ζερβός.
Ν. Καρύδης,
Ν. Παγκράτης,
Π. Κωνσταντῆς,
Θ. Ῥωμύτος,
Ν. Λούβρος.
Κεφαλληνίας.
Γ. Μαυρογιάννης,
Ν. Γεωργακάτος,
Α. Ἀννίος,
Α. Τσουγανάτος,
Γερ. Ἀντύπαι,
Γεώργ. Φλωριάς,
Ἀντ. Ζερβός,
Γ. Φλωριάς,
Γ. Ιακωβάτος,
Χ. Ιακωβάτος,
Γ. Διθαδῆς.
Κορίθιας.
Α. Δημητριάδης,
Α. Νταρῆς.
Ε. Κανελλόπουλος,
Ιωάννης Ιωάννου,
Κ. Οικονομόπουλος.
Λυθίων.
Γ. Ἀρώνης,
Ἐμ. Κοντολέων,
Κ. Πανάρετος.

Κυνουρίας
Α. Βροντίτης,
Χ. Α. Χρητόπουλος,
Σ. Παπαδόπουλος,
Λ. Παπανικολάου,
Λακεδαιμόνος,
Ιω. Βελαστούπουλος,
Σπ. Σπληνιτάκης,
Σπ. Κοπνίτσας,
Ιω. Α. Κορριωτάκης,
Α. Κορριωτάκης.
Λεσθαιεύς.
Γ. Λάμπας
Β. Α. Στυρόπουλος.
Λευκάδος.
Α. Σταματόπουλος,
Α. Παλαωρίτης,
Γ. Σίρβος.
Λοκρίδος.
Δ. Τσαμύπουλος,
Α. Παπαλουκάς.
Μαντινείας.
Γ. Μπουκίδης,
Χρ. Α. Χρηστοπουλος,
Β. Δημητράκουπουλος,
Ἀναγ. Σταυρόπουλος,
Σ. Οικονομίδης.
Μεγαλοπόλεως.
Α. Σιγανιώτης,
Α. Ζατουνίτης.
Μεγαρίδος.
Ξεν. Λογοθέτης.
Ιωάν. Αλεξίου.
Μεσολογγίου.
Επ. Δελιγεωργής,
Χ. Τρικρούπης.
Μεσσήνης.
Α. Κομουνδοῦρος
Περ. Μπούτος.
Π. Κλαμαριώτης,

Μήλου.
Ιω. Προδεδέγιος,
Π. Μοδινός.
Ναξου.
Α. Ραυτόπουλος,
Ἐμ. Ναυπλιώτης,
Ν. Κονταράτος.
Ναυπακτίας.
Ν. Φαρμάκης,
Ιω. Πρωτοπαπῆς.
Ν. Καναδός.
Ναυπλίας.
Δ. Ψηλάντης. (δὲν ἐνεφανίσθη)
Κ. Εὐθυμιάδης.
Ξηροχωρίου.
Τ. Ρούκης,
Κ. Χριστοδούλου.
Οἰτύλου.
Α. Μαυρομιχάλης,
Ιω. Κατζάνης,
Π. Λεωτσάκος,
Ἀλ. Α. Λουμουνδουράκης.
Ολυμπίας.
Χ. Χριστόπουλος,
Χ. Κανελλόπουλος,
Κ. Οἰκονομόπουλος.
Παξῶν.
Α. Μακρής,
Παρνασσίδος.
Εὐθ. Κεχαγιᾶς,
Α. Καραλίθιος,
Ι. Κρεμεζῆς.
Πατρῶν.
Α. Ῥηγόπουλος,
Μ. Ῥούφος,
Α. Μπουκαούρης.
Θ. Κανακάρης.
Πυλίας.
Αθ. Μησυρλής,
Κ. Δαρειώτης.

Σκοπέλου.
Ιω. Δουλίδης,
Κ. Μελαχρινός.
Σπετσῶν.
Γ. Μπούμπουλης,
Α. Θεογάρης.
Σύρου.
Κ. Πλατύς,
Λχ. Μεταξῆς
Μιλτ. Κανάρης.
Τήνου.
Ιω. Παρίσης (ἐτελεύτ.)
Ιάκ. Παξιμάδης,
Μ. Γιαννούλης.

Τριφυλίας.
Σωτ. Σωτηρόπουλος,
Α. Γρηγοριάδης,
Ζ. Μαυροειδής.
Τριγωνίας.
Β. Σκαλτσοδήμος,
Α. Βότσαρης.
Τροιζηνίας.
Σπ. Καραμάνος,
Στ. Κοριζῆς.
Υδρας.
Α. Βούλγαρης,
Ἀθ. Μισούλης,
Α. Κοντουριώτης.

Φθιώτιδος.
Τασ. Πλέσσας,
Ἀθ. Σατζόπουλος,
Δ. Τσιριμώκος,
Δ. Χατζίσκος.
Χαλκίδος.
Δ. Κριεζιώτης,
Ν. Βουδούρης.
Α. Ἀβέρωφ.
Νέων Φαρῶν.
Κ. Κανάρης,
Δ. Βαλαδάνης.

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

	Σελ.
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'. τῆς 28 Μαΐου 1865.	
Αναγόμεναις τοῦ προσωρινοῦ προεδρείου καὶ κλή- ρωσις ἐπιτροπῆς πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Βασιλέως. . .	3
Ὁρκωμοσία βουλευτῶν καὶ πρωτόκολλον αὐτῆς. . .	4
Ἑποδοχὴ Βασιλέως καὶ ἐκφώνησις Β. Λόγου. . .	5—7
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'. τῆς 31 Μαΐου 1865.	
Ὁρκωμοσία βουλευτῶν καὶ πρωτόκολλον αὐτῆς. . .	8
Προσδιορισμὸς ἡμέρας τῶν τακτικῶν συζητήσεων. . .	9
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'. τῆς 3 Ἰουνίου 1865.	
Ὁρκωμοσία βουλευτῶν καὶ πρωτόκολλον αὐτῆς. . .	10
Εἰσαγωγὴ τοῦ σχεδίου τοῦ προσωρινοῦ κανονι- σμοῦ—συζητήσεις ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀναβολῆς καὶ παραπομπῆ τοῦ σχεδίου εἰς τύπωσιν.	11
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'. τῆς 4 Ἰουνίου 1865.	
Ὁρκωμοσία βουλευτῶν καὶ ἐναρξίς τῆς συζητή- σεως τοῦ προσωρινοῦ κανονισμοῦ.	12
Συζητήσεις καὶ παραδοχὴ τοῦ 1 ἄρθρου.	13
» » » » 2 »	14
» » » » 3 »	15
» » » » 4 »	16

Συζητήσεις ἐπὶ τοῦ 5 ἄρθρου καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογιῶν	Σελ. 17
Παραδοχὴ τοῦ α. ἐδ. τοῦ 5 ἄρθρου καὶ πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας	18
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε'. τῆς 5 ἰουνίου 1865.	
Ὁρκωμοσία βουλευτῶν — ὑποβολὴ τροπολογίας ἐπὶ τοῦ 13 ἄρθρου τοῦ προσωρινοῦ κανονισμοῦ — συζητήσεις καὶ ἀποφασεῖς περὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν συνεδριάσεων καὶ τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐλευθέρας εἰσόδου τῶν πολιτῶν	19 — 20
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ κανονισμοῦ καὶ παραδοχὴ τῶν λοιπῶν ἐδαφίων τοῦ ἄρθρου 5. Συζητήσεις καὶ παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 6—16 τοῦ κανονισμοῦ, καὶ πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας	20 — 21 22 — 26
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΤ'. τῆς 6 ἰουνίου 1865.	
Ὁρκωμοσία βουλευτῶν — ὑποβολὴ τροπολογίας ἐπὶ τοῦ 21 ἄρθρου τοῦ κανονισμοῦ καὶ ἐξακολουθήσεις τῆς ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεως	27
Συζητήσεις καὶ παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου 18 καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας	28 — 31
Ὁρκωμοσία βουλευτοῦ — συζητήσεις καὶ παραδοχὴ τῶν ἄρθρων 19—27 ὡς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ προσωρινοῦ Κανονισμοῦ	32 — 38
Κλήρωσις τῶν τμημάτων καὶ παραπομπὴ εἰς αὐτὰ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν — πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας	39 — 42
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ'. τῆς 8 ἰουνίου 1865.	
ὑποβολὴ προτάσεως περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὀριστικοῦ Προεδρείου καὶ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως αὐτῆς	43 — 44
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η'. τῆς 14 ἰουνίου 1865.	
Ὁρκωμοσία βουλευτῶν — συζητήσεις περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως τῶν βουλευτ. ἐκλογῶν καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας	44 — 45
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ'. τῆς 21 ἰουνίου 1865.	
Ὁρκωμοσία βουλευτοῦ — συζητήσεις περὶ καθιερώ-	

σεως ὁρκου, ὡς μέσου ἐξελεγκτικοῦ τῆς νομιμότητος τῶν ἐκλογῶν	Σελ. 46 — 48
Ἀπόρριψις τῆς εἰρημένης προτάσεως — ἐνάρξις τῆς ἐξελέξεως τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐπικυρώσεις ἐκλογῶν Αἰγιαλείας καὶ Ἀνδρου	49
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ι'. τῆς 22 ἰουνίου 1865.	
Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας — συζητήσεις ἐπὶ τοῦ ἀναφεύοντος ζητήματος περὶ προσθέτων βουλευτῶν καὶ ἀποφασεῖς τῆς Βουλῆς ἐπ' αὐτοῦ	51
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας	52 — 54
Ἀπόρριψις τῆς προτάσεως περὶ προσθήκης τετάρτου βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρου, καὶ ἐπικυρώσεις τῆς ἐκλογῆς Ἀργους	54
Ἐπικυρώσεις τῆς ἐκλογῆς Ἀττικῆς — ἀπόρριψις τῆς προτάσεως περὶ προσθήκης βουλευτῶν εἰς τὴν αὐτὴν ἐπαρχίαν, καὶ ἐπικυρώσεις ἐκλογῆς Πάτου	55
Ἐπικυρώσεις τῆς ἐκλογῆς Βονίτιας — συζητήσεις καὶ παραδοχὴ τρίτου βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας ταύτης	56
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας	57 — 59
Παραδοχὴ τοῦ ἐπιπληρόντος Πετιμεζῆ ὡς τρίτου βουλευτοῦ καὶ κλήρωσις ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ τοῦ πρώην Γερουσιαστοῦ Β. Χρηστακοπούλου	59
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ'. τῆς 23 ἰουνίου 1865.	
Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας — ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς τοῦ Ι. Θ. Κολοκοτρώνη καταγγέλλοντος ὡς παράνομον τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Γορτυνίας — ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς ἰδίας βουλευτ. ἐκλογῆς — συζητήσεις ἐπ' αὐτῇ, καὶ ἀπόρριψις τῆς περὶ τῆς ὅλης ἐκλογῆς προτάσεως	60
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας	61 — 63
Ἀπόρριψις τῆς προτάσεως περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐκλογῆς τῶν 4 δήμων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ὡς καὶ τῆς περὶ ἀκυρώσεως τῆς τοῦ δήμου Θεισσίας	63
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας	64 — 66
Παραδοχὴ τοῦ ἐγκύρου τῆς εἰρημένης ἐκλογῆς. αὐτόθι.	

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ'. τῆς 24 ἰουνίου 1865.

Ἀπόρριψις τῆς προτάσεως περὶ παραδοχῆς ἐκτοῦ
βουλευτοῦ Γορτυνίας—ἐπικύρωσις ἐκλογῶν Γυθείου
καὶ Δωρίδος—ἀπόρριψις προτάσεως περὶ τρίτου βου-
λευτοῦ Δωρίδος—ἐπικύρωσις ἐκλογῶν Ἐπιδάουρου
Λιμιράς, Ἑρμιονίδος καὶ Εὐρυτανίας.....

67

Ὁμοίως Ζακύνθου, Πλείας, Θηβῶν, Θήρας καὶ
Ἰθάκης.....

68

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καλαβρύτων καὶ ἀ-
πόρριψις τῶν περὶ ἀκυρώσεως τῆς ὅλης ἐκλογῆς
πρώτου καὶ τῆς τοῦ δήμου Κλειτορίας δεύτερον προ-
τάσεων καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας.....

69— 71

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ'. τῆς 25 ἰουνίου 1865.

Συζήτησις περὶ τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ τῆς ψηφοφο-
ρίας τοῦ δήμου Κλειτορίας ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καλαβρύ-
των—διόρθωσις τῶν πρακτικῶν τῆς προτεραιᾶς—
ἀκύρωσις τῆς χθισινῆς ψηφοφορίας— πρωτόκολλον
ψηφοφορίας.....

72— 76

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΔ'. τῆς 26 ἰουνίου 1865.

Ἐπανάληψις τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ ἐγκύρου ἢ
μὴ τῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Κλειτορίας—πρωτόκο-
λλον ψηφοφορίας—ἐπικύρωσις τῶν ἐκλογῶν Καλα-
βρύτων, Καλαμῶν, Καρυστίας, Κέας, Κερκύρας,
Κεφαλληνίας, Κορινθίας, καὶ προσθήκη πέμπτου
βουλευτοῦ τῆς τελευταίας ταύτης ἐπαρχίας.....

77— 81

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΕ'. τῆς 28 ἰουνίου 1865.

Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας—συζήτησις περὶ τοῦ
ἀν πρέπη νὰ εἰσέλθῃ ὡς πέμπτος βουλευτὴς Κοριν-
θίας ὁ ἐπιλαχὼν ἢ νὰ γίνῃ νέα ἐκλογὴ—παραδοχὴ
τοῦ ἐπιλαχόντος—πρωτόκολλον ψηφοφορίας—ἀνά-
γνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐκλογῆς Κυνourίας—συζήτησις
ἐπ' αὐτῆς—ἀπόρριψις τῆς περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἐ-
κλογῆς τοῦ δήμου Ἀργιανῶν προτάσεως—πρωτό-
κολλον ψηφοφορίας—παραδοχὴ τοῦ ἐγκύρου τῆς ἐ-
κλογῆς, καὶ πρότασις καὶ συζήτησις περὶ προσθήκης
τετάρτου βουλευτοῦ—πρωτόκολλον ψηφοφορίας—
ὁρκωμοσία τῶν ἀναγνωρισθέντων προσθέντων βουλευ-

τῶν Κυνourίας καὶ Κορινθίας—συζήτησις ἐπὶ τῆς
ἐκλογῆς Λακεδαιμόνης καὶ ἐπικύρωσις αὐτῆς—ὁ-
μοίως ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Λεβαδείας καὶ ἐπικύρωσις
τῆς ἐκλογῆς—ἐπικύρωσις τῶν ἐκλογῶν Λευκάδος
καὶ Λοκρίδος—πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας.....

82— 93

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΣ'. τῆς 29 ἰουνίου 1865.

Χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας—ἐπικύρωσις τῶν ἐ-
κλογῶν Μαντινείας, Μεγαλοπόλεως, Μεγαρίδος
Μεσολογγίου, Μεσσηνίας, Μήλου, Νάξου καὶ Ναυ-
πακτίας.....

94— 96

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΖ'. τῆς 30 ἰουνίου 1865.

Ἐπικύρωσις ἐκλογῶν τῶν ἐπαρχιῶν Ναυπλίας,
Ξηροχωρίου, Οἰτύλου, Ὀλυμπίας, καὶ Περνασίδος.—Ἀ-
πόρριψις προτάσεως περὶ προσθήκης τετάρτου βου-
λευτοῦ Περνασίδος—παραδοχὴ τετάρτου βουλευτοῦ
Οἰτύλου καὶ εἰσαγωγή ὡς τοιοῦτου τοῦ ἐπιλαχόντος
—ἐπικύρωσις ἐκλογῶν Πατρῶν, Πυλίας, Σκοπέλου,
Σπετσῶν καὶ Σύρου—ἀπόρριψις προτάσεως περὶ προσ-
θήκης βουλευτοῦ εἰς τὴν τελευταίαν ἐπαρχίαν—συ-
ζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Τήνου—ἀπόρριψις τῆς
περὶ ἀκύρου τῆς ἐκλογῆς Πανόρμου καὶ Σωσθενίου
προτάσεως καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας—ἐπικύρω-
σις τῶν ἐκλογῶν Τήνου, Τριφυλίας, Τριχωνίας,
Τροιζηνίας, Ὑδρας καὶ Φθιώτιδος—ἀπόρριψις τῆς
προτάσεως περὶ προσθήκης πέμπτου βουλευτοῦ εἰς
τὴν ἐπαρχίαν ταύτην—ἐπικύρωσις ἐκλογῶν Χαλ-
κίδος καὶ Νέων Ὠρεῶν—πρότασις περὶ διορισμοῦ
ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν σχεδίου τοῦ ὀριστικοῦ κα-
νονισμοῦ καὶ παραδοχὴ αὐτῆς.....

97—104

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΗ'. τῆς 6 ἰουλίου 1865.

Ὁρκωμοσία βουλευτῶν—ἀνάγνωσις ἐγγράφου τοῦ
διοικητοῦ ἐθν. Τραπεζῆς ἀποστέλλοντος τὸν ἰσολο-
γισμόν αὐτῆς—χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας—ἐναρ-
χίαι τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ ὀριστικοῦ
κανονισμοῦ καὶ παραδοχὴ τῶν ἀρθρῶν 1—17—
πρωτόκολλον ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 17—ἐπι-
ψήφισις τῶν ἀρθρῶν 18—33.....

104—116

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΘ'. τῆς 7 ἰουλίου 1865.

Ὁρκωμοσία βουλευτοῦ—ἀνακοινώσεις ἀναφορᾶς—
χορηγίαις ἀδείαις ἀπουσίας—ἐξακολουθήσεις τῆς
συζητήσεως ἐπὶ τοῦ κανονισμοῦ καὶ παραδοχῇ
τῶν ἀρθρῶν 34—60—συζητήσεις περὶ μυστικῆς
ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 108 τοῦ Συντάγματος
καὶ ἀπορρίψεις αὐτῆς—πρωτόκολλον ψηφοφορίας—
ἐπερώτησις τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας περὶ τῆς δια-
κοινώσεως τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἀπορρίψεως
τῶν νήσων Κέρκυραν καὶ Ζάκυνθον—ἀπάντησις τοῦ
ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ—συζητήσεις καὶ παρα-
δοχῇ τῶν ἀρθρῶν 61—74 τοῦ Κανονισμοῦ—πρό-
τασις περὶ ἀπαλείψεως τοῦ περὶ ἐκλογῆς ταμίου
τῆς Βουλῆς ἀρθροῦ καὶ ἀπορρίψεις αὐτῆς—τροπολο-
γία ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν 75 καὶ 76 καὶ παραδοχῇ αὐ-
τῆς—πέρας τῆς συζητήσεως καὶ ἐπιψήφισις τοῦ
συνόλου τοῦ Κανονισμοῦ ἐξ ἀρθρῶν 92, καὶ πρω-
τόκολλον ὁρκωμοσίας 117—142

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ'. τῆς 8 ἰουλίου 1865.

Ἐκλογὴ τοῦ ὀριστικοῦ Προέδρου Εὐθ. Κεραχιν
καὶ προσφωνήσις αὐτοῦ—ἐκφράσις εὐχαριστίας
τῆς Βουλῆς εἰς τὸ πρῶτον Προεδρεῖον 143—145

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ'. τῆς 9 ἰουλίου 1865.

Ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων 145—146

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'. τῆς 10 ἰουλίου 1865.

Ἐπερώτησις ἐπὶ τινος δημοσιευθείσης ἐπιστο-
λῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης—ἀναβολὴ τῆς
ἀπαντήσεως τοῦ ὑπουργοῦ μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ
Β. λόγου—ὁμοίᾳ περὶ τῆς παρουσίας τοῦ ἀπεθιώ-
σαντος ἐλλογενοῦς Εὐαγ. Ζάπα καὶ ἀπάντησις τοῦ
ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης—Ἐκλογὴ τῆς ὑπὸ τοῦ
ἀρθροῦ 48 τοῦ Κανονισμοῦ προβλεπομένης ἐπι-
τροπῆς ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Β. λόγον—ὁ-
μοίως τοῦ Ταμίου τῆς Βουλῆς 147—148

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'. τῆς 12 ἰουλίου 1865.

Προσφωνήσις τοῦ Προεδρείου εἰς τὸν Βασιλέα καὶ

ἀπάντησις αὐτοῦ—ἐπερώτησις περὶ τῆς παρανόμου
ἀπολύσεως τοῦ Δημάρχου Σπατσῶν—ὁμοίᾳ α) περὶ
τῶν προστεθεισῶν 40 ἐνωμοτιῶν εἰς τὴν χωροφυ-
λακίαν 6.) περὶ τοῦ προβλεπόμενου ἀνθυπασιστικῶν
τινῶν καὶ ὁρισμὸς τῆς ἡμέρας τῆς ἀπαντήσεως τῶν
ἀρμοδίων ὑπουργῶν—ἐκλογὴ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ
40 τοῦ κανονισμοῦ ὁριζομένων ἐπιτροπῶν καὶ ἀνα-
βολὴ τῆς ἀπαγγελίας τοῦ αποτελέσματος 149—151

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΔ'. τῆς 14 ἰουλίου 1865.

Ἀπαγγελία τοῦ αποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς τῶν
ἐπιτροπῶν—παρατηρήσεις περὶ τῶν στενογραφουμέ-
νων πρακτικῶν—ἀνάγνωσις σχεδίων τῆς πρὸς τὸν
Β. λόγον ἀπαντήσεως τῆς Βουλῆς—πρότασις περὶ
προσθήκης ἐνὸς ἐπιθεωρητοῦ τῆς στενογραφίας καὶ
ἐνὸς λογιστοῦ 157—161

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΕ'. τῆς 16 ἰουλίου 1865.

Ὁρκωμοσία βουλευτοῦ—τροπολογία ἐπὶ τοῦ
σχεδίου τῆς ἀπαντήσεως—ἐναρξίς τῆς συζητήσεως
ἐπὶ τοῦ Β. λόγου—πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 161—168

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΣ'. τῆς 17 ἰουλίου 1865.

Εἰσαγωγὴ προτάσεως περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν
ἐκλογ. καταλόγων—ἐπερώτησις περὶ τῆς παύσεως
τοῦ Δημάρχου Λαυρίου—ἐξακολουθήσεις τῆς συζητή-
σεως ἐπὶ τοῦ Β. λόγου 169—178

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ'. τῆς 19 ἰουλίου 1865.

Ὁρκωμοσία βουλευτοῦ—ἀνακοινώσεις ἐγγράφων
—εἰσαγωγὴ προτάσεως περὶ συνοικισμοῦ κατὰ τὸ
παράλιον Κυπαρισίας—ἀνακοινώσεις πράξεως τῆς
Υ. Πύλης ἐπὶ τῆς συνθήκης περὶ ἐνώσεως τῶν ἰσλῶν
Νήτων μετὰ τῆς Ἑλλάδος—ἐξακολουθήσεις τῆς συ-
ζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Β. λόγον—
πρωτόκολλον ὁρκωμοσίας 179—183

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΗ'. τῆς 20 ἰουλίου 1865.

Ἀνακοινώσεις τοῦ Προέδρου περὶ τῆς καταθέσεως
τῶν Β. Διαταγμάτων, χρηζόντων τῆς νομοθετικῆς

κωρώσεως—υποβολή τροπολογιών επί της απαντήσεως εἰς τὸν Β. Λόγον—ἐπερώτησις α.) περὶ τῆς παραβιάσεως τῶν μεταξὺ τοῦ δημοτοῦ καὶ ἀζιωματικῶν τινῶν συμβολαίων, β.) περὶ τοῦ Ἑλλήνος ὑπάρχοντος Λούπη, κρατουμένου εἰς τὰς φυλακὰς Κρήτης—ἐξακολούθησις ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Β. Λόγον 183—189

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'. τῆς 21 Ἰουλίου 1865.

Αἰτήσεις βουλευτῶν περὶ ἀδείας ἀπουσίας καὶ ἀναβολῆς χορηγήσεως αὐτῆς μετὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Β. Λόγου—ἀνακοίνωσις ἀναφορᾶς τῶν ἐν Ναυπλίῳ καταδικῶν καὶ σύστασις αὐτῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν—ἐπερώτησις περὶ τῶν ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ Ἀθῆναις τροποδοτῶν καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν—ἐξακολούθησις τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Β. Λόγον 189—196

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Λ'. τῆς 22 Ἰουλίου 1865.

Ἀνακοίνωσις προτάσεων α.) περὶ ἀγορᾶς κοινουλοσπόρου, β.) περὶ τοῦ συναισθημοῦ Νέων Φαρῶν—προσφορὰ Τρικαλιῶτου—περὶ τῆς ἀναφορᾶς Καπλάμπη—ἐξακολούθησις ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Β. Λόγον 197—202

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΑ'. τῆς 23 Ἰουλίου 1865.

Κατάθεσις εἰς τὴν Βουλὴν ἐγγράφων περὶ οἰκονομικῆς τοῦ ἔθνους καταστάσεως—ἐπερώτησις α.) περὶ τῆς ἀποβολῆς πολίτου τινος ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου, β.) περὶ τοῦ ἐν Καλάμῃς Μοιράρχου Σπορίδου, καὶ ἀναβολὴ τῆς ἀπαντήσεως—ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Β. Λόγον 203—208

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΒ'. τῆς 24 Ἰουλίου 1865.

Περὶ τοῦ μνημοτύπου ὑπὲρ τοῦ Ζάπκα καὶ κληρώσεως ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτῳ—υποβολὴ προτάσεως περὶ ἀμνηστίας τῶν κατὰ τὴν μεσοβασίλειαν ἐγκλημάτων—ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Β. Λόγου—ψηφοφορία ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων θεμάτων καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας—

ἐπιψηφίσις τῶν κατέκαστα καὶ τοῦ συνόλου τῆς ἀπαντήσεως—κείμενον αὐτῆς καὶ κλήρωσις μεγάλης πρεσβείας 209—210

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΓ'. τῆς 25 Ἰουλίου 1865.

Ἀνακοίνωσις περὶ τῆς παρουσίας τῆς μεγάλης πρεσβείας καὶ ἀπάντησις τοῦ Βασιλέως—ἀνάγνωσις διαφόρων προτάσεων καὶ ἀνακοίνωσις ἀναφορᾶς τῶν κατεχόντων τὰς ὁμολογίας τῶν χρεῶν τοῦ 1824—1865, καὶ τινῶν κατοίκων Κεφαλληνίας—πρότασις περὶ εἰσαγωγῆς Νομοσχεδίου πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ λιμένος Γυθείου—εἰσαγωγή τοῦ προῦπ. τοῦ 1825—αἰτήσεις περὶ καταθέσεως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Κράτους ἀπὸ τῆς μεταβολῆς καὶ ἐντεῦθεν—ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης περὶ τοῦ Μοιράρχου Σπορίδου καὶ συζητήσεως ἐπ' αὐτῆς—πρότασις περὶ τοῦ ἀπαράδεκτου τῆς πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ἐπερωτήσεως—συζητήσεως ἐπ' αὐτῆς καὶ ἀνάκλησις τῆς ἐπερωτήσεως—ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ τοῦ δημάρχου Λαυρίου καὶ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως 217—221

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΔ'. τῆς 27 Ἰουλίου 1865.

Ἀνάγνωσις διαφόρων προτάσεων—ὁμολογία διαφόρων νομοσχεδίων α.) περὶ ἐφαρμογῆς τῆς ταχυδρομικῆς καὶ ὑγειον. ὑπηρεσίας ἐν Ἑπτανήσῳ β.) περὶ ἐπαρχιακῆς καὶ διοικητικῆς διαιρέσεως αὐτῆς γ.) περὶ ἀποζημιώσεως τῆς Κωπαίδος Αἰμῆς καὶ δ.) περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς κλπ. τὸ 1865—Πρότασις περὶ ἀναστολῆς τῆς προσόδου τῶν γραμματικῶν δικῶν—αἰτήσεις περὶ συζητήσεως τῆς περὶ προσθήκης ὑπαλλήλων εἰς τὸ γραφεῖον προτάσεως καὶ ἀνάκλησις αὐτῆς—ἐπερώτησις περὶ τῆς ἐνακλήσεως κατὰ τὴν Τουρκίαν χοιρέας.—ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως περὶ τῆς παύσεως τοῦ δημάρχου Λαυρίου καὶ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς—πρωτόκολλον ψηφοφορίας 222—230

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΔΕ'. τῆς 28 ἰουλίου 1865.

Ἀνακοίνωσις τοῦ Προέδρου περὶ τῆς αἰτουμένης ἀδείας¹⁾ περὶ εἰσαγωγῆς εἰς δίκην βουλευτῶν τινων—ἀνάγνωσις διαφόρων ἐγγράφων καὶ ἀναφορῶν—Εἰσαγωγή προτάσεων καὶ νομοσχεδίων—ἐπερώτησις περὶ τῆς παύσεως τοῦ δημάρχου Σπετιῶν—Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως δρ. 60,000—παραδοχὴ αὐτῆς καὶ παραπομπὴ εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας—παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων—ὁμοίᾳ τῆς ἀρχῆς ἐτέρου περὶ χορηγίας πιστώσεως διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους—Συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐντόκων γραμματίων καὶ παραδοχὴ τῶν ἀρ. 1—3—τροπολογία ἐπὶ τῶν ἀρθρῶν 5 καὶ 6.—Εἰσαγωγή καὶ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς. Πίναξ αὐτοῦ..... 230—236

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΔΓ'. τῆς 29 ἰουλίου 1865.

Ἀνάγνωσις προτάσεων καὶ τινος ἀναφορᾶς—συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερώτησεως περὶ τῆς παύσεως τοῦ δημάρχου Σπετιῶν καὶ ἀναβολὴ αὐτῆς—παραδοχὴ τῶν νομοσχεδίων περὶ πιστώσεως ἐκ δρ. 60,000, καὶ περὶ πληρωμῆς πῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους μέχρι τέλους Ἰουλίου καὶ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ τελευταίου—συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐντόκων γραμματίων—πέρας αὐτῆς καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου—πρωτόκολλον αὐτῆς—παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου... 237—243

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΔΖ'. τῆς 30 ἰουλίου 1865.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορῶν—ἀνάγνωσις προτάσεων βουλευτῶν—πρότασις περὶ ἐγγραφῆς συνδρομητῶν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Βουλῆς.—Ἐπερώτησις περὶ τινος ἐγγράφου τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ ἀπευθυνθέντος εἰς τὴν ἱερὰν Σύνοδον καὶ περιέχοντος ὕβρεις.—Παρατήρησις περὶ τῶν ἐγχειρημένων ἀγυριῶν ἐντὸς τῆς πόλεως—συζήτησις ἐπὶ

τοῦ Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς κλπ. καὶ ὁριστικὴ παραδοχὴ αὐτοῦ—Ἀνάγνωσις Νομοσχεδίου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν—ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῆς παύσεως τοῦ δημάρχου Σπετιῶν—παραδοχὴ δευτέρου τοῦ περὶ πληρωμῆς ἐξόδων τοῦ Κράτους Νομοσχεδίου καὶ τοῦ ἐγγείου φόρου—συζήτησις τρίτου τοῦ περὶ ἐντόκων γραμματίων Νομοσχεδίου καὶ ὁριστικὴ παραδοχὴ αὐτοῦ... 243—253

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΔΗ'. τῆς 31 ἰουλίου 1865.

Ἀνάγνωσις ἐγγράφων, ἥτοι προτάσεων ἐκθέσεων καὶ ἀναφορῶν—ἐπερώτησις περὶ τῶν σφύρουσάντων εἰς Ἀθήνας δημοδιδασκάλων καὶ περὶ τῶν χηρουνιστῶν ἐπισκοπῶν—συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῶν νομοσχεδίων περὶ πιστώσεως δρχμῶν 60,000, περὶ χορηγήσεως πιστώσεως διὰ τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους, περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἐγγείου κλπ. φόρου ὡς καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων διὰ τὸ 1865—παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τῆς περὶ ἀναπληρώσεως τῶν ἀποβιόοντων ἢ παυσμένων δημάρχων προτάσεως—ὁμοίᾳ τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τῆς Κωπαίδος Λίμνης—ἀνάγνωσις Νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως δρ. 30,000 καὶ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ—πρότασις περὶ διορισμοῦ ἐνὸς ἐπιθεωρητοῦ τῶν στενογραφουμένων πρακτικῶν καὶ παραδοχὴ αὐτῆς—ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς αἰτοῦσας δικογραφίαν τινα—ἀνάγνωσις Βασ. Διατάγματος περὶ τεσσαρακονθημέρου διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς—Βασ. Διάταγμα... 254—257

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΘ'. τῆς 24 Ἰουλίου 1865.

Ἀνάγνωσις διαφόρων ἐγγράφων—εἰσαγωγή προτάσεων καὶ νομοσχεδίων α.) περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ τελων. νόμου β.) περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ περὶ χαρτοσήμιων νόμου, γ.) περὶ τοῦ νόμου τῶν ἐφοριῶν δ.) τῶν ταμιῶν ε.) τοῦ δικητικτοῦ συστήματος, ς.) περὶ ἀστυνομ. ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου, ζ.) περὶ ἀναδιοργανώ-

σμού των τελωνείων, ή.) περί σχηματισμού πόρων πρὸς συντήρησιν καὶ βελτίωσιν τῆς συγκοινωνίας· θ.) περί μεταρρυθμίσεως τοῦ δικαστ. ὀργανισμοῦ· ι.) περί προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων· ια.) περί κυρώσεως διαφόρων διαταγμάτων ἀφορώντων θέσεις ἐν Ἑπτανήσῳ· ιβ.) περί διοργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου—αἰτήσεις ἀδείας ἀπουσίας τοῦ Γ. Ὑψηλάντου—ἐπερώτησις α.) περί τῆς μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐταιρίας τοῦ σιδηροδρόμου συμβάσεως· β.) περί καταθέσεως τῶν ἀφορώντων τὰς σκωρίας Λαυρίου ἐγγράφων· γ.) περί στρατοῦ καὶ δ.) περί τοῦ ἡμιτάγματος—ἀπάντησις τοῦ Πρωθυπουργοῦ—κατάθεσις καταστάσεως περί τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ Κράτους κατὰ τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν τοῦ 1865—πρότασις περί εἰσαγωγῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1866—συζήτησις ἐπ' αὐτῆς καὶ ἀναβολή· 258—264

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Μ'. τῆς 25 76ρίου 1865.

Ἀναγγελία] περί μεταρρυθμίσεως τοῦ ὑπουργείου—ἀνάγνωσις νομοσχεδίων α.) περί ὀργανισμοῦ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως β.) περί δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως· γ.) περί διοργανισμοῦ τῆς παιδείας κατὰ τὴν Ἑπτανήσον· δ.) περί διδασκτικῶν βιβλίων—ἀνάγνωσις προτάσεως περί ὑποχ. ἰσχύος τῶν νόμων ἐν τοῖς ἀγροῖς Κερκύρας.—Κατάθεσις ἐγγράφων ἀφορώντων τὸ Λαύριον—ἐπερώτησις περί τῶν αἰτίων τῆς γενομένης τροποποιήσεως τοῦ ὑπουργείου—ἀπάντησις τοῦ Πρωθυπουργοῦ—πρότασις περί ὑποβολῆς καταστάσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ 1863 καὶ 1864—ἀπάντησις τοῦ Πρωθυπουργοῦ—πρότασις περί παραχωρήσεως ἐνὸς κτιρίου εἰς Κεφαλληνίαν ἀνήκοντος εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν—παραπομπή εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐσωτερικῶν διαρρήων περί συνοικισμοῦ προτάσεων.—Ἀνάγνωσις προτάσεων καὶ παραπομπή εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας—πρότασις περί ὑποβολῆς πίνακος τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ ὑποτρόφων κλπ.—παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ περί ὑποτρόφων νομοσχεδίου. 265—268

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΑ'. τῆς 27 76ρίου 1865.

Ἀνάγνωσις νομοσχεδίων περί συστάσεως σιδηροδρόμου μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς—περί παραχωρήσεως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν ἐνὸς κτιρίου ἐν Κεφαλληνίᾳ—ἀνακοίνωσις ἀποφάσεων—ἀπάντησις τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐπὶ τῆς περί σκωρίων ἐπερωτήσεως καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς—ἀπόφασις περί τυπώσεως τῶν ἀφορώντων τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἐγγράφων· 269—273

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΒ'. τῆς 28 76ρίου 1865.

Ἀνάγνωσις προτάσεων περί τοῦ ἀγροτικοῦ συστήματος καὶ περί συνοικισμοῦ κατὰ τὴν θέσιν Σκαπέτι—Παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ περί πληρωμῆς τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους Νομοσχεδίου—ἀνάγνωσις ἀναπλ. πιστώσεως ἐκ δρ. 127,604 διὰ τὸ 1865—συζήτησις ἐπ' αὐτῆς καὶ παραδοχὴ τῶν καθέκαστα—ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς διαφόρων νομοσχεδίων.—ἐπερώτησις περί τῶν δημοτ. ἐκλογῶν—παραδοχὴ διαφόρων προτάσεων περί συνοικισμῶν τῶν ἐπιτροπῶν τῆς βιομηχανίας, ἐσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν—παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου περί τῶν γενομένων ἐμρυτεύσεων κλπ.—ἀνάγνωσις καὶ παραπομπή εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας διαφόρων νομοσχεδίων· 274—277

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΓ'. τῆς 29 76ρίου 1865.

Ἀνάγνωσις ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς περί τῆς αἰτίας τῆς εἰς δίκαν εἰσαγωγῆς τοῦ Βουλευτοῦ Ρούκη—ἀπόφασις τῆς Βουλῆς καὶ ἀπορρ. φέσις τῆς αἰτήσεως—ἀνάγνωσις προτάσεως καὶ νομοσχεδίων περί τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους· διὰ τὸ 1866—συζήτησις περί τῶν ἐργασιῶν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν καὶ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περί τῆς συγχρόνου ἐνάρξεως αὐτῶν—ἐγκρίσις περί προσλήψεως ἐνὸς διαρθωτοῦ τῶν ἐντύπων· 278—282

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΔ'. τῆς 30 76ρίου 1865.

Εἰσαγωγή Νομοσχεδίου περί παραχωρήσεως δύο Πρακτικῶν τῆς Βουλῆς τόμος Α'.)

στρεμμάτων ἐθνικῆς γῆς εἰς τὸν δῆμον Παιραιῶς.—
 παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου Νομοσχεδίων
 περὶ κυρώσεως διαφόρων Β. Διαταγμάτων ἐχόντων
 νομοθετικὴν δύναμιν—ἐπιψήφισις εἰς δευτέραν συ-
 ζήτησιν Νομοσχεδίου περὶ χορηγίας πιστώσεως δρ.
 30 χιλιάδων εἰς τὸ ὑπουργεῖο τῶν ἐσωτερικῶν—
 παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τῆς προτάσεως τοῦ βουλευ-
 τοῦ Α. Μπαλάνου περὶ μεταρρυθμίσεως τελωνια-
 κῶν τινῶν διατάξεων καὶ παραπομπὴ αὐτῆς εἰς
 τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας—πρώτη ἀνάγνω-
 σις τοῦ περὶ Χαρτοσήμου Νόμου—συζήτησις ἐπὶ
 τῆς προτάσεως περὶ ἀναβολῆς αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλ-
 λων νομοσχεδίων—ἀπερρίψις τῆς ἀναβολῆς—πρω-
 τόκολλον ὑψηφορίας—παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς καὶ
 τῶν καθέκαστα τοῦ Νομοσχεδίου—ὁμοίως τοῦ
 περὶ σχηματισμοῦ πόρων Νομοσχεδίου—εἰσαγωγή
 Νομοσχεδίου περὶ διαθέσεως τοῦ 1/4 τοῦ ἐκ τοῦ
 λιμένος Κατακόλου εἰσπραττομένου φόρου.

283—290

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΕ'. τῆς 1 Ὀβρίου 1865.

Εἰσαγωγή α.) Νομοσχεδίων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν
 Οἰκονομικῶν περὶ χορηγίας καὶ μεταφοράς πιστώ-
 σεως, β.) προτάσεως τῶν βουλευτῶν Κεραύρας
 περὶ διαλύσεως τῶν ἀγροτικῶν τῆς Κερκύρας σχέ-
 σεων—παραπομπὴ τῆς περὶ ὑποτρόφων ἀναφοράς
 τοῦ Μοξενιγείου κληροδοτήματος εἰς τὴν ἐπιτρο-
 πὴν τῆς ἐκπαίδευσως—συζήτησις καὶ ἀπόφασις
 τῆς Βουλῆς περὶ τῆς ἀπαρτίας τῶν ἐπιτροπῶν—
 εἰσαγωγή Νομοσχεδίου περὶ συναισθημοῦ ἐν Κυλ-
 λήνῃ—συζήτησις προτάσεως περὶ διανομῆς τῆς ἐ-
 φημερίδος τῆς Βουλῆς ἐπὶ ἀντιτίμῃ καὶ ἀποφα-
 σις αὐτῆς—πρότασις περὶ ὑποβολῆς καταλό-
 γου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κράτους καὶ ἀπόφασις
 τῆς Βουλῆς—παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ δικα-
 στικῆς τοῦ Κράτους διαρρέσεως Νομοσχεδίου καὶ
 παραπομπὴ αὐτοῦ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρα-
 τείας—παραδοχὴ πρώτῃ τοῦ περὶ προσόντων τῶν
 ὑπαλλήλων Νομοσχεδίου—παραπομπὴ εἰς τὰς ἐ-
 πιτροπὰς καὶ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας
 διαφόρων Νομοσχεδίων.

291—293

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΣ'. τῆς 2 Ὀβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις διαφόρων προτάσεων καὶ ἀναφορῶν—
 ἀνάγνωσις καὶ παραπομπὴ εἰς τύπωσιν ἐκθέσεων. α.)
 Τῆς δικαστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς περὶ ἀρμοδιό-
 τητος τῶν τακτικῶν δικαστηρίων προτάσεως. β.)
 Τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν—αἰτήσεις περὶ προμηθείας
 συλλογῆς τῆς ἰονίου Νομοθεσίας καὶ ἀπόφασις
 τῆς Βουλῆς—τρίτῃ ἐπιψήφισις Νομοσχεδίου περὶ
 χορηγίας πιστώσεως 30 χιλιάδων δρ. εἰς τὸ ὑπουρ-
 γεῖον τῶν ἐσωτερικῶν—παραπομπὴ εἰς τὸ Συμβού-
 λιον τῆς Ἐπικρατείας διαφόρων Νομοσχεδίων—ἐπε-
 ρώτησις περὶ καταθέσεως τῶν ἀνταλλαχθέντων ἐγ-
 γράφων μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἀγ-
 γλου πρέσβους ἀφορώντων τὰ ἐν Ζακύνθῳ συμ-
 βάντα καὶ προσδιορισμὸς ἡμέρας συζητήσεως.

294—297

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΖ'. τῆς 4 Ὀβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις διαφόρων προτάσεων καὶ ἀναφο-
 ρῶν—ἐπερώτησις περὶ τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου
 καὶ ἀναβολὴ ἀπάντησεως τοῦ Ὑπουργοῦ—παραπομ-
 πὴ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας διαφόρων
 Νομοσχεδίων—δευτέρα ἀνάγνωσις καὶ ἐπιψήφισις
 Νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ κρά-
 τος διὰ τὸ 1865—αἰτήσεις ἀναβολῆς τῆς περὶ τῶν
 ἐν Ζακύνθῳ συμβάντων ἐπερωτήσεως—ἀνάγνωσις
 δευτέρῃ τοῦ περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ
 δραχμῶν 127,604 19/00 Νομοσχεδίου—συζή-
 τησις περὶ ἀπαλείψεως τοῦ Γραμ. τῆς ἐπιτροπῆς
 τοῦ ἀγῶνος καὶ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς—παραδοχὴ
 τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, ὡς καὶ διαφόρων ἄλλων,
 εἰς δευτέραν φοράν.

297—302

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΗ'. τῆς 5 Ὀβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις διαφόρων προτάσεων καὶ ἀναφο-
 ρῶν—κατάθεσις δικαγραφίας ἐπὶ τῶν κατὰ τοῦ βου-
 λευτοῦ φλέσσα ἀνακρίσεων—ἐπερώτησις περὶ τῆς ἐν
 Τροιζηνίᾳ ἐθν. περιουσίας καὶ ἀπάντησις τοῦ Ὑπουρ-
 γοῦ—ὁμοία περὶ τῶν καθυστερούντων καὶ ἀπάντησις
 τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ—κατάθεσις ἐγγράφων α.)

τῶν μετὰ τῆς Ἀγγλικῆς Προσέλευς περὶ τῶν ἐν Ζακύνθῳ συμβάντων ἀνταλλαχθέντων β'. τῶν ἀφορώντων τὸ κληροδότημα τῆς εἰς Μαδρίτην ἀποθανούσης Ἀγγλίδος καὶ γ'. τῶν ἀφορώντων τὸν ἐν Νεαπόλει Ἑλλ. Ναὸν — συζήτησις ἐπὶ τῶν πρώτων καὶ ἀποφασίς τῆς Βουλῆς — πρωτόκολλον ψηφοφορίας. 303—311

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΘ'. τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις ἐγγράφων — εἰσαγωγή Νομοσχεδίου περὶ διανομῆς ἐθνικῆς γῆς — πρότασις νόμου περὶ καταργήσεως τοῦ κατὰ 1833 ἐκδοθέντος Διατάγματος διὰ τὰ χρέη τῶν κοινοτήτων — τροπολογίαι βουλευτῶν — ἐκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1865 ἐπιτροπῆς — Κατάθεσις ἐγγράφων περὶ τῶν ἐν Τροιζίνι γαιῶν — ἀποφασίς περὶ ἐξετάσεως τοῦ περὶ αὐτῶν ζητήματος διὰ τὴν ἐπιούσαν — ἐκθεσις περὶ τῆς ὀρειλῆς τῶν κατὰ τὴν Ναυπλίαν καλλιεργητῶν τοῦ κηπνοῦ — ἐπερώτησις περὶ τῆς προσφυλακίσεως αξιωματικῶν τινῶν — ἐν Αὐτοκράτει — ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν — παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τῆς περὶ ἀγορᾶς κινικουλοσπάρου προτάσεως — ὁμοίᾳ τῆς τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀναδιοργανισμοῦ τῶν τελ. ἀρχῶν — παραδοχὴ διὰ τρίτην φοράν τοῦ περὶ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων Νομοσχεδίου — συζήτησις καὶ ἀναβολὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως ἐκ ὀρχ. 1,739,700. 312—315

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ν'. τῆς 7 8βρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις διαφόρων ἐγγράφων καὶ προτάσεων — παραδοχὴ δευτέρου Νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως δύο στρεμμάτων ἐθν. γῆς εἰς τὸν Δῆμον Πειραιῶς καὶ περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Διοικ. συστήματος — συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νομοσχ. περὶ διοικ. διαιρέσεως καὶ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς τῆς περὶ παρατάσεως τοῦ ἐν Μεγαλοπόλει συνοικισμοῦ προτάσεως — ἐπιψήφισις τῶν νομοσχεδίων περὶ κυρώσεως τῶν περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων ἐπὶ τῇ ἑκάστῃ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1865 καὶ ἐντάκτου πιστώ-

σεως ἐκ ὀρχ. 127,621, Διαταγμάτων — Πίναξ — συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ σχηματισμοῦ πόρων πρὸς διατήρησιν τῆς διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης συγκοινωνίας Νομοσχεδίου 315—319

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΑ'. τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις ἐγγράφων — τροπολογία — προτάσεων Νόμου ὑπὸ Βουλευτῶν — ἀνάγνωσις ἐκθέσεως καὶ Νομοσχεδίων περὶ συνοικισμοῦ καὶ προκυματιῶν — ὁμοίως ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ τῶν οἰκοπέδων Σπάρτης — ἀνάπτυξις τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῆς παύσεως τῶν Δημάρχων Αἰτωλῶν καὶ Κρανιδίου — ἀπάντησις τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς — πρότασις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ παραδοχὴ αὐτῆς — πρωτόκολλον ψηφοφορίας. 320—327

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΒ'. τῆς 9 8βρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις ἐγγράφων — προτάσεις καὶ τροπολογίαι — κατάθεσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ περὶ ἐμφυτεύσεων Νομοσχεδίου — εἰσαγωγή συνθηκῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας καὶ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ ἄλλων εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων — ἀπάντησις τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῆς φυλακίσεως τινῶν αξιωματικῶν ἐν Αὐτοκράτει — συζήτησις ἐπ' αὐτῆς καὶ λύσις τοῦ ζητήματος — συζήτησις ἀναφορῶν. 328—333

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΓ'. τῆς 11 8βρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις ἐγγράφων — τροπολογίαι — ἐπερώτησις περὶ τινος ἐκτοπισθέντος — ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐν Τροιζίνι ἐθνικῶν γαιῶν — ἐπανάλυψις περὶ τῆς μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀλληλογραφίας — ἀναβολὴ τῆς συζήτησεως εἰς ἄλλην ἡμέραν — ἀπόρριψις αἰτήσεως τινος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας — ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ σχηματισμοῦ πόρων πρὸς συντήρησιν τῆς διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης συγκοινωνίας 334—340

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΑ'. τῆς 12 Ὀβρίου 1865.

Εἰσαγωγή Νομοσχεδίων α.) περὶ δημοτικῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου. β.) περὶ διαιρέσεως τῶν δήμων γ.) περὶ συστάσεως, καὶ βελτιώσεως λιμένων δ.) περὶ ὁδοποιίας—ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ σχηματισμοῦ πόρων κτλ.—ἀναβολὴ διὰ τὴν αὔριον 341—344

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΒ'. τῆς 13 Ὀβρίου 1865.

Ἀναγνώσις ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ ἐπιτροπῆς—πρώτης Νόμου περὶ ποραστάσεως τῶν διαδίκων ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῆς Ἑπτανήσου—ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου περὶ σχηματισμοῦ πόρων πρὸς συντήρησιν τῆς συγκοινωνίας—ἀπόρριψις τῆς ἀρχῆς—πρωτόκαλλον ψηφοφορίας 345—349

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΓ'. τῆς 21 Ὀβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ὑπουργείου Διηγεώρη—ὁμοία διαφόρων ἀναφορῶν—εἰσαγωγή προτάσεως—παραδοχὴ τῆς πιστώσεως περὶ προμηθείας κουκουλοσπόρου εἰς δευτέραν συζήτησιν—ἐπιψήφισις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀνεγέρσεως σφαγείου εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς 349—351

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΔ'. τῆς 22 Ὀβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις διαφόρων προτάσεων καὶ ἀναφορῶν—ἀνακοίνωσις ἐγγράφου τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου, καλοῦντος τοὺς βουλευτάς εἰς τὴν τελετὴν τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου—ἐπιψήφισις τῆς περὶ προμηθείας κουκουλοσπόρου προτάσεως—ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῶν ἐν Ἀκρωτίσκι κωριῶν καὶ κατάθεσις νέων ἐγγράφων—ἐναρξίς τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1865—ἐπιψήφισις τοῦ Νομοσχεδίου τῶν ἐσόδων μετὰ τοῦ πίνακος τῶν λεπτομερειῶν αὐτοῦ 351—357

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΗ'. τῆς 23 Ὀβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις διαφόρων προτάσεων—συζήτησις διαφόρων ἀναφορῶν καὶ ἀποφασίς τῆς Βουλῆς ἐπ' αὐτῶν—ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1865—ἐπιψήφισις τῶν διαφόρων κεφαλαίων καὶ ἀρθρῶν τῶν ἐσόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν 358—364

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΘ'. τῆς 25 Ὀβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις προτάσεων—ἐπερώτησις περὶ ἐπεκτάσεως τῆς πόλεως Γυθείου καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ—ἐπιψήφισις τῶν ἐσόδων τῶν ὑπουργείων τῆς Δικαιοσύνης καὶ Ἑσωτερικῶν 364—373

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ξ'. τῆς 26 Ὀβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις διαφόρων προτάσεων καὶ ἀναφορῶν—ἐπιψήφισις προτάσεως τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ σώματος περὶ χορηγήσεως πιστώσεως ἐκ δρ. 10,160 δι' ἀποζημιώσεως βουλευτῶν καὶ διάφορα ἄλλα εἴσοδα—ἐπερώτησις περὶ παρὰ νόμου κρατήσεως πολίτου τινὸς ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως Τριπόλεως—ἐπιψήφισις τοῦ προσθέτου προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑπτανήσου—ὁμοίως τῶν ἐσόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως 373—376

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΑ'. τῆς 28 Ὀβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις διαφόρων ἀναφορῶν—ὕμνησις τῆς ἐπερωτήσεως ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Μητροπολίτου Ζακύνθου—ἐξακολούθησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑπτανήσου—ἐπιψήφισις αὐτοῦ, ὁμοίως τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν 376—380

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΒ'. τῆς 29 Ὀβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις διαφόρων προτάσεων καὶ ἀναφο-

ρων—ἀπάντησις Πρωθυπουργοῦ ἐπὶ τῆς ἐπερώτησεως περὶ παρανόμου κρατήσεως πολιτοῦ τινος ἐκ μέ-
ρους τοῦ εἰσαγγελέως Τριπόλεως—συζητήσεις ἐπὶ
αὐτῆς καὶ ἀναβολὴ τῶν περαιτέρω πληροφοριῶν—
ἐπερώτησις περὶ τῆς οἰκονομικῆς τοῦ Κράτους κα-
ταστάσεως καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ—ἀνάγνω-
σις α.) Νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἐλατ-
τώσεως τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων
μέχρι τέλους τοῦ ἔτους β.) ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῇ
Δικαιοσύνης ἐπιτροπῆς περὶ ἀμνηστίας τῶν ἐγ-
γλημάτων καὶ παραπομπὴ αὐτῶν κατὰ τὸν Κα-
νονισμόν—ἐπιψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐ-
ξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν 381—384

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΓ' τῆς 4 9δρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις σχηματισμοῦ τοῦ ὑπουργείου Βούλ-
γαρη—εἰσαγωγὴ προτάσεων α.) περὶ συστάσεως
ἐλλου. Σχολείου καὶ Σχολαρχείου κατὰ τὴν ἐπαρ-
χίαν Οἰτύλου β.) περὶ εὐθύνῃς τῶν ὑπουργῶν καὶ
παραπομπὴ αὐτῶν κατὰ τὸν Κανονισμόν—ἀνα-
ρῆσις τῶν κατὰ τοῦ Προέδρου Εὐθυμίου Κεραχὰ
ἐπαρρηθῆσιν μουφῶν ὡς πρὸς τὰ τελευταῖα συμ-
βάντα τῆς ὑπουργ. κρίσεως καὶ συζητήσεις ἐπὶ
τῆς προκειμένης ὑποθέσεως—ἐπιψήφισις τοῦ Νο-
μοσχεδίου περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ
τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1865—παραπομπὴ
διαφόρων προτάσεων εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπι-
κρατείας—ἀνάγνωσις προτάσεως περὶ καταργή-
σεως τοῦ διατάγματος τοῦ 1833 καὶ ἀναβολὴ
τῆς συζητήσεως—εἰσαγωγὴ ἑαυρῶν προτάσεων—
συζητήσεις ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ παραστάσεως
τῶν διαδίκων ἐνώπιον τῶν ἐν ἑκτανήσῳ δικα-
στηρίων καὶ ἀναβολὴ αὐτῆς ἐπὶ 15 ἡμέρας . . . 385—392

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΔ' τῆς 9 9δρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις σχηματισμοῦ τοῦ ὑπουργείου Κομ-
μουνδούρου—εἰσαγωγὴ ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς
ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Μητροπολίτου Ζακύνθου—

δικαιολόγησις τοῦ Πρωθυπουργοῦ Κομμουνδούρου
περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ νέου ὑπουργείου—συ-
ζητήσεις ἐπὶ αὐτῆς καὶ πρωτόκολλον ὑποφορίας . . 393—399

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΕ' τῆς 15 9δρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις σχηματισμοῦ ὑπουργείου Διη-
γιώργη—ὁμοία ἐκθέσεως τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπι-
κρατείας ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1866—πρόκλη-
σις τοῦ νέου ὑπουργείου παρὰ τινος δουλιετοῦ ὅπως
ἐκθέσῃ τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν
—ἀνακοίνωσις διαφόρων προτάσεων—ἐπερώτησις
περὶ τινων οἰκονομ. ὑπαλλήλων καὶ ἀπάντησις τοῦ
ὑπουργοῦ—πρώτη παραδοχὴ α.) τοῦ περὶ ἐλατ-
τώσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων Νομοσχεδίου
β.) τῆς προτάσεως περὶ καταμετρήσεως πλοίων,
γ.) περὶ κυρώσεως διαφόρων Βασ. Διαταγμάτων
καὶ δ.) περὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς—παρα-
πομπὴ εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας διαφόρων
προτάσεων—συζητήσεις ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς τῆς περὶ
ὀπλοφορίας προτάσεως καὶ παραπομπὴ αὐτῆς εἰς
τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας—εἰσαγωγὴ Νομο-
σχεδίου περὶ τηλεγραφικῆς συμβάσεως 400—404

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΤ' τῆς 16 9δρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις προτάσεων καὶ παραπομπὴ αὐτῶν—
ἐπερώτησις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον περὶ τῆς πολιτικῆς
μεταβολῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑκκλησιαστικῶν
Ἀντωνοπούλου—ἀπάντησις τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ
ἀναβολὴ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ πρὸς ἐν ἀπεθνήθῃ
ἢ ἐπερώτησις—παραπομπὴ διαφόρων προτάσεων
εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας—πρώτη παρα-
δοχὴ τῆς προτάσεως περὶ διοικήσεως τῶν δήμων
ἐλλείψει δημάρχου καὶ δημαρχ. παρῆδρων—συζη-
τήσεις ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ διαχειρίσεως τῶν
ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων ἐν ἑκτανήσῳ καὶ ἀ-
πόρριψις τῆς ἀρχῆς αὐτῆς—δευτέρα παραδοχὴ τοῦ
περὶ ἐλαττώσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλ-
λήλων νόμ. —παραπομπὴ εἰς τὸ συμβούλιον τῆς
ἐπικρατείας διαφόρων προτάσεων Νόμων 405—407

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΖ'. τῆς 17 9^{ου} βρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις προτάσεων καὶ ἀναφορῶν — εἰσαγωγὴ προτάσεως περὶ τεσσαρακονθήμερου διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς — ἐπερώτησις περὶ τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ — ἐρίτη ἐπιψηφισίς τοῦ περὶ παρατάσεως τῆς ἐσχυρῆς τοῦ περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων Νομοσχεδίου — συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας 408—412

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΗ'. τῆς 18 9^{ου} βρίου 1865.

Πρότασις περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ ὑπουργείου Βάλλου — ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως τῆς προτάσεως περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας 413—415

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΕΘ'. τῆς 19 9^{ου} βρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορᾶς Νομπεριέρου ὑποβάλλοντος παρατηρήσεις τινάς — ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως τῆς περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας προτάσεως — ψηφοφορία α.) περὶ ἀρμοδιότητος τῆς Βουλῆς β.) ἐπὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ πρωτόκολλον ψηφοφορίας 415—422

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ο'. τῆς 20 9^{ου} βρίου 1865.

Παρατηρήσεις τοῦ προέδρου περὶ τῶν ἐν τοῖς ἀκροατηρίοις ἀταξιῶν — συζήτησις ἐπὶ τῆς οὐσιαστικῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἀρθρῶν 83—86 τοῦ Συντάγματος — πρότασις περὶ καταργήσεως αὐτῶν καὶ παραδοχὴ αὐτῆς — πρωτόκολλον ψηφοφορίας 423—426

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΑ'. τῆς 22 9^{ου} βρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις περὶ ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν Θ. Ζαῖμη καὶ ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ — ὁμοίως διαφόρων προτά-

σιῶν καὶ παραπομπὴ αὐτῶν εἰς τύπωσιν — πρότασις περὶ καταρτίσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς εἰς ψήφισμα καὶ περὶ ἐκλογῆς μεγάλης πρεσβείσεως — παραδοχὴ αὐτῆς καὶ κλήρωσις πρεσβείσεως — ἐπερώτησις περὶ τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου καὶ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ἐπ' αὐτῆς — ἀνάκλησις τῆς προτάσεως περὶ τοῦ μισθοῦ τῶν συνταξιούχων ὑπαλλήλων καὶ οἰκιοποιήσεως αὐτῆς παρ' ἄλλου — ἐπερώτησις περὶ τῶν ἐν Τροιζίνι ἐθνικῶν κτημάτων καὶ ἀπάντησις τοῦ Πρωθυπουργοῦ — ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως περὶ διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς — πρότασις περὶ συζητήσεως διαφόρων νομοσχεδίων, σχετικῶν πρὸς τὴν ἀφομοίωσιν καὶ παραδοχὴ τῆς ἀναβολῆς — δευτέρα συζήτησις καὶ παραδοχὴ νομοσχεδίων α.) περὶ κυρώσεως διαφόρων Βασ. διαταγμάτων ἀφορώντων τὴν ἑπτάνησον, β.) περὶ τηλεγραφικῆς συμβάσεως καὶ γ.) περὶ διοικήσεως τῶν δόμων — πρώτη παραδοχὴ τοῦ περὶ συστάσεως σιδηροδρόμου Νομοσχεδίου — ἀνακοίνωσις συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ διαφόρων Ἑυρωπαϊκῶν ἐθνῶν περὶ τῶν ἐν πολέμῳ τραυματιζομένων 427—432

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΒ'. τῆς 24 9^{ου} βρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα προσφωνήσεως τῆς Μεγάλης Πρεσβείσεως καὶ ἀπάντησις τοῦ Βασιλέως — ἀνακοίνωσις προτάσεως περὶ συνεικισμού κατὰ τὸν Βάλλον — ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῆς ἐπερώτησεως περὶ σκωριῶν τοῦ Λαυρίου καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτοῦ — Διάγγελμα τοῦ Βασιλέως περὶ τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας — ἐπερώτησις περὶ τῶν ἐν Τροιζίνι κτημάτων καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ — ἐναρξίς τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς 433—436

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΓ'. τῆς 25 9^{ου} βρίου 1865.

Πρώτη παραδοχὴ τῆς περὶ ἀνανεώσεως τῶν ἐγγραφῶν ἐν ἑπτανήσῳ προτάσεως — ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως περὶ διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς

Βουλῆς—ἀπορρίψις τῆς εισηγμένης προτάσεως καὶ
πρωτόκολλον ψηφοφορίας 437—442

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΔ'. τῆς 29 9δρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις περὶ σχηματισμοῦ νέου ὑπουργείου
ὑπὸ τὸν Ρούφον—ὑποβολὴ τροπολογιῶν ἐπὶ τῆς
ἀφομοιώσεως—ἐπερώτησις πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν
ὅπως ἐκθέσῃ τὰς ἀρχὰς τοῦ καὶ περὶ τῶν διαρπα-
γόντων κατὰ τὴν ἐπανάστασιν χρημάτων—τρίτη
ἐπιψήφισις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διεθνοῦς τηλε-
γραφικῆς συμβάσεως—πρότασις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν
Οἰκονομικῶν περὶ παραπομπῆς εἰς τὰς ἐπιτροπὰς
διαφόρων νομοσχεδίων, αναγκαίων εἰς τὴν ἰσορρο-
πίαν τοῦ προϋπολογισμοῦ—συζήτησις καὶ παρα-
δοχὴ αὐτῆς—οὐστάσις 18μελοῦς ἐπιτροπῆς ἐπὶ
τῆς ἀφομοιώσεως—δευτέρα ἐπιψήφισις τῆς προτά-
σεως περὶ ἀνανεώσεως τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ ἐγγρα-
φῶν—τρίτη ἐπιψήφισις τῶν νομοσχεδίων περὶ κυ-
ρώσεως α.) τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου Βασ. Διατάγ-
ματος περὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς πρὶν
ἰονίου Γερουσίας β.) τῶν ἀπὸ 21 Δεβρίου 1864
τεσσάρων διαταγμάτων περὶ τῆς ἐν Ἑπτανήσῳ ἀ-
στυκῆς καὶ ὑγειονομικῆς Νομοθεσίας γ.) τοῦ ἀπὸ
30 Ἀπριλίου 1865 ὁμοίου περὶ τῶν 4 ἡμερῶν
τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν δ.) τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανου-
αρίου 1865 ὁμοίου περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν
Κερκύρᾳ Φρενοκομείου, ε.) τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου
1864 ὁμοίου περὶ καταργήσεως τῆς θέσεως μι-
χανικοῦ Συμβούλου ἐν Κερκύρᾳ καὶ ς.) τοῦ ἀπὸ
15 Ἰανουαρίου 1865 ὁμοίου περὶ τοῦ προσωπικοῦ
τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ ἀρχαιοφυλακείων—τρίτη συζή-
τησις ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ διοικήσεως τῶν
δήμων ἑλλείψει δημάρχου καὶ δημορικῶν παρό-
δρων—παραδοχὴ τῶν καθέκτα—συζήτησις ἐπὶ
τοῦ συνόλου—πρότασις περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐπιψη-
φίσεως τοῦ συνόλου καὶ παραδοχὴ αὐτῆς—πρωτό-
κολλον ψηφοφορίας 443—448

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΕ'. τῆς 1 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις διαφόρων προτάσεων καὶ ἀναφο-

ρῶν καταθέσις ἐγγράφων περὶ τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυ-
ρίου—γνωστοποιήσις περὶ προσφοράς ἀντιτύπων
τοῦ περὶ χολέρας ὑπομνήματος τοῦ ἱατροῦ Α.
Γούδα—ἐκλογὴ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀφομοιώσεως . . 483—485

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΤ'. τῆς 2 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις διαφόρων προτάσεων—εἰσαγωγὴ
Νομοσχεδίου περὶ χορηγίας πιστώσεως δρ. 165
χιλ. διὰ προκαταβολῆς ἐκλογικῶν εἰδῶν καὶ πρῶ-
τη παραδοχὴ αὐτοῦ—τρίτη ἐπιψήφισις τῆς περὶ
ἀνανεώσεως ἐγγράφων ἐν Ἑπτανήσῳ προτάσεως,
πρότασις περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ Κανονισμοῦ καὶ
ἀπορρίψις αὐτῆς—τρίτη ἐπιψήφισις τοῦ Νομοσχε-
δίου περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 21 Δεβρίου 1864
Διατάγματος περὶ ἐξομοιώσεως τοῦ μισθοῦ τῶν
ἐν Ἑπτανήσῳ δικαστικῶν ὑπαλλήλων—τρίτη συ-
ζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τοῦ
ἀπὸ 17 Δεβρίου 1864 Βασ. Διατάγματος περὶ
διοικητικῆς διαιρέσεως τῆς Ἑπτανήσου—πρότασις
περὶ ἀναβολῆς—ἀπορρίψις αὐτῆς, παραδοχὴ δια-
φόρων τροπολογιῶν ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἀναβολὴ τῆς
συζητήσεως ἐπὶ τὴν αὔριον 485—490

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΖ'. τῆς 3 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις προτάσεως Νόμου περὶ καταργή-
σεως τῶν Νομαρχιῶν καὶ διαιρέσεως τοῦ Κράτους
εἰς ἐπαρχίας—εἰσαγωγὴ ἀηλώσεως περὶ τῶν ἐπε-
νεκτέων μεταβολῶν εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ
1866 β.) Νομοσχεδίου περὶ φορολογίας τῶν προΐν-
των τῆς γῆς—ἐκθεσις προσωρικῆ περὶ ἰσορροπίας
τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1866—ἐξακολουθήσις τῆς
συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς τοῦ περὶ διοικητικῆς
διαιρέσεως τῆς Ἑπτανήσου Νομοσχεδίου καὶ παραδο-
χὴ αὐτῆς—δευτέρα παραδοχὴ πιστώσεως δρ. 165
χιλ. διὰ ἐκλογικὰ εἶδη—Νομοσχεδίου περὶ συστάσεως
σιδηροδρόμου—συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγ-
γλίας—Νομοσχεδίου περὶ χαρτοσήμου, περὶ προι-
κηστικῶν, περὶ τῶν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς οἰκολογησάν-

των, καὶ περὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς—*πρώτη* παραδοχὴ Νομοσχεδίων περὶ διοργανώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ περὶ ἀστυνομικῆς καὶ δημοτικῆς ἀφομοιώσεως ἐν Ἑπτανήσῳ, περὶ συστάσεως καὶ βελτιώσεως λιμένων, περὶ συνοικισμῶν, περὶ ταχυδρομικῆς ἀφομοιώσεως, περὶ ἐπισκευῆς τοῦ λιμένος Γυθείου, περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας καὶ ὁμοίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας

491—494

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΗ'. τῆς 4 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις προτάσεων—ἐπερώτησις α.) περὶ τῶν μεγάλων εἰς τὸν στρατὸν τῆς Ἑπτανήσου δαπανῶν, β.) περὶ ἀποζημιώσεως τῶν κατὰ τὴν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου (ιδιοκτητῶν γ.) περὶ τοῦ κληροδοτήματος Πολυαίνου καὶ ἀπάντησις τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν—ἀνάγνωσις τῆς περὶ ἀμνηστίας προτάσεως—συζήτησις ἐπ' αὐτῆς καὶ ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως—*τρίτη* ἐπιψήφισις τῆς πιστώσεως δρ. 165 χιλ. δι' ἐκλογικὰ εἶδη—*δευτέρα* παραδοχὴ α.) ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας, καὶ β.) συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας—*Τρίτη* συζήτησις ἐπὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Μεγάλῃς Βρετανίας συμβάσεως καὶ ἀναβολὴ αὐτῆς

495—498

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΘ'. τῆς 7 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορᾶς τινος—ἀνάγνωσις ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Κωπαίδος—ἐπερώτησις περὶ τῶν ταρχῶν ἐν τῷ Γυμνασίῳ Κερκύρας καὶ ἀναβολὴ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ ὑπουργοῦ—ἑναρξίς τῆς *τρίτης* συζητήσεως τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου καὶ παραδοχὴ τῶν ἀρθ. 1 καὶ 2

499—503

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Π'. τῆς 8 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις Νομοσχεδίων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ πιστώσεως δι' ἔξοδα κλεισιμῶν χρησίων—ὁμοία διαφόρων προτάσεων—κατάψεις τροπολογίας ἐπὶ τῆς περὶ ἀμνηστίας προτά-

σεως—ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου καὶ παραδοχὴ τῶν ἐπιλοίπων ἀρθ. ὡς καὶ τοῦ συνόλου—*πρωτόκολλον* ψηφοφορίας—*Δευτέρα* παραδοχὴ τῶν Νομοσχεδίων α.) περὶ ἀστυνομικῆς, β.) περὶ δημοτικῆς καὶ γ.) περὶ διοργανώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑπτανήσῳ—*τρίτη* ἐπιψήφισις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ συμβάσεως ταχυδρ. μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας, καὶ ἑναρξίς τῆς *τρίτης* συζητήσεως ἐπὶ τῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας

503—529

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΑ'. τῆς 9 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορῶν καὶ προτάσεων—ἐπερώτησις α.) περὶ βουσκῶν, β.) περὶ διαίρεσεως τῶν δήμων καὶ γ.) περὶ καταθέσεως πίνακος τῶν εἰς τὸ δημόσιον καθυστερούντων, δ.) περὶ τοῦ πυθέντος ὑπαστυνόμου Πειραιῶς—καὶ ἀναβολὴ τῆς ἀπαντήσεως τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν—ἐξακολουθήσις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας περὶ καταστολῆς τῆς ληστείας συμβάσεως, καὶ παραδοχὴ αὐτῆς—*πρωτόκολλον* ψηφοφορίας

529—544

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΒ'. τῆς 10 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις περὶ ἀποστολῆς ἐκθέσεως τινος ἀφορῶσης τὴν Κωπαῖδα—Κατάθεσις ἐκθέσεως καὶ Νομοσχεδίων τῆς ἐπὶ τῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου ἐπιτροπῆς—Παρατηρήσεις περὶ τῆς ταχείας ἐπιψήφισεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1866—εἰσαγωγὴ προτάσεως Νόμου περὶ συντάξεως τῆς χήρας Λεωτσάκου—ὁμοία περὶ μεταβολῆς τῶν κινητῶν χρεῶν εἰς πάγια—ὁμοία περὶ δικαστικῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου—συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ περὶ προικοκτησιῶν Νομοσχεδίου—ὁμοία τοῦ ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς οἰκοδομησάντων ἢ ἐπισκευασάντων οἰκίας κλπ.—συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τῶν περὶ ἀστυνομικῆς καὶ δημοτικῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου Νομοσχεδίων

544—551

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΓ'. τῆς 11 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις προτάσεως περὶ διαθέσεως τῶν

γαίων τῆς ἐν Τίρυνθι σχολῆς—ομοίαι περὶ μεταλλείων καὶ ὀρυκτιῶν—Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Βασιλέως τῶν Βέλγων—Περὶ κρητικῶν γραμματικῶν—Παραδοχὴ πρώτη τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νομοσχεδίου — συζητήσεις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ περὶ διοργανώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑπτανήσῳ Νομοσχεδίου — καταθέσις ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1866 ἐπιτροπῆς — Νομοσχεδίων περὶ φορολογίας τῶν σκυριῶν Λαυρίου—παραδοχὴ πρώτη τοῦ περὶ ἀποζητημάτων τῆς Κωπαίδος Νομοσχεδίου—ὁμοίαι τῶν προτάσεων καὶ Νομοσχεδίων περὶ ἀμνηστίας, περὶ ἐπιβολῆς φόρου πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος Κορθίου, περὶ προκυμίας ἀγίας Εὐφημίας, περὶ παραχωρήσεως ἐνὸς κτιρίου εἰς τὴν Ἀγγλικὴν κυβέρνησιν, περὶ τῶν ἐν Κερκύρᾳ σπουδασάντων, περὶ τελωνιακῆς ἀφομοιώσεως, περὶ καταργήσεως ἐσωτερ. διαβατηρίων, περὶ ἐκτελέσεως κοινωφελῶν ἔργων ἐν Πύργῳ — παραδοχὴ δευτέρα τῶν Νομοσχεδίων περὶ συστάσεως καὶ βελτιώσεως λιμένων, περὶ ταχυδρομ. ἀφομοιώσεως, περὶ ἐπισκευῆς τοῦ λιμένος Γυθείου καὶ περὶ συνοικισμῶν — Καταθέσις προτάσεως περὶ καταργήσεως τῆς διοικητ. ἀστυνομίας Ἀθηνῶν

555—560

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΑ'. τῆς 13 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις προτάσεων α.) περὶ Ναυτικῶν ἐρέδρων, β.) περὶ καταργήσεως τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ πολ. συντάξεων καὶ γ.) περὶ τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ δανείων — Εἰσαγωγὴ καὶ πρώτη παραδοχὴ Νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς ἐλαττώσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διὰ τὸ 1866 — πρώτη ἐπιψήφισις τῶν Νομοσχεδίων τῆς ἐπὶ τῆς ἀφομοιώσεως ἐπιτροπῆς—ἐναρξίς τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἐπιψήφισις τῶν ἐξόδων—Πρώτη παραδοχὴ τῶν ἐξῆς Νομοσχεδίων α.) περὶ τῶν κινητῶν γρεῶν τοῦ δημοσίου, β.) περὶ στρατολογίας καὶ νυκτολογίας τοῦ 1866, γ.) περὶ ἐπεκτάσεως τῆς πώλεις Γυθείου δ.) περὶ φορολογίας τῶν σκυ-

ριῶν καὶ τοῦ ἐξ αὐτῶν μολύβδου, ε.) περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν καὶ ς.) περὶ συνοικισμοῦ ἐν Κυλλήνῃ. Δευτέρα παραδοχὴ τῶν ἐξῆς Νομοσχεδίων 1) περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1866, 2) περὶ παραχωρήσεως ἐνὸς κτιρίου ἐν Κερκύρᾳ τῇ Ἀγγλικῇ κυβερνήσει 3) περὶ τοῦ λιμένος Κορθίου 4) περὶ δημωφελῶν ἔργων ἐν Πύργῳ 5) περὶ τῆς χωρητικότητος τῶν ἐμπορικῶν πλοίων 6) περὶ ἐξετάσεως τῶν ἐν Κερκύρᾳ σπουδασάντων φαρμακοποιῶν 7) περὶ ὁμοίας τῶν ἱατρῶν καὶ νομικῶν, 8) περὶ καταργήσεως τῶν ἐσωτερ. διαβατηρίων, 9) περὶ τελωνιακῆς ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου, 10) περὶ τῆς προκυμίας ἀγίας Εὐφημίας, 11) περὶ ἀμνηστίας, 12) περὶ τοῦ συνοικισμοῦ Νέων Φαρῶν, 13) περὶ τοῦ τελων. σταθμαρχείου Λεωνιδείου καὶ 14) περὶ συστάσεως ἐρεταίου ἐν Λαμείᾳ. Τρίτη ἐπιψήφισις τῶν ἐξῆς Νομοσχεδίων α.) περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 21 Δεβρίου 1861 Βασ. Διατάγματος περὶ ταχυδρομικῆς ἀφομοιώσεως Ἑπτανήσου, β.) περὶ ἐπιβολῆς φόρων πρὸς κατασκευὴν προκυμαιῶν, γ.) περὶ ἐπισκευῆς τοῦ λιμένος Γυθείου—ψηφοφορία μυστικὴ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν Χθραν Λεωτζίκου

560—576

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΒ'. τῆς 14 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις διαφόρων προτάσεων καὶ ἀναφορῶν—Εἰσαγωγὴ Νομοσχεδίου περὶ ἀμοιβῆς εἰς τοὺς καταδείκτας δημοσίων θησαυρῶν καὶ πρώτη ἐπιψήφισις αὐτοῦ—ἐναρξίς τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων καὶ ἐπιψήφισις τῶν δαπανῶν τῶν ὑπουργείων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν

576—584

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΓ'. τῆς 15 Δεβρίου 1865.

Εἰσαγωγὴ καὶ πρώτη ἐπιψήφισις νομοσχεδίου περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑπτανήσῳ—ἀνακοίνωσις διαφόρων προτάσεων καὶ ἀναφορῶν—εἰσαγωγὴ ἀναφορᾶς τῶν ἐμποροπλοιάρχων Ἰδρίας καὶ Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς τόμος Α.)

παραπομπή αὐτῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν—συζήσεις καὶ παραδοχὴ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης—*Δευτέρα* ἐπιψήφισις Νομοσχεδίων α.) περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων β.) περὶ μεταβολῆς τῶν κινητῶν χρεῶν τῶν δημοσίων γ.) περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας κατὰ τὸ 1866 καὶ δ.) περὶ ἀφομοιώσεως τῆς Ἑπτανήσου

584—592

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΖ'. τῆς 16 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις διαφόρων προτάσεων καὶ ἀναφορῶν—ἐπερώτησις α.) περὶ παραβιάσεως τοῦ περὶ τοποθετήσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ψηφίσματος τῆς Συνελεύσεως β.) περὶ τῶν γενομένων κατασχράσεων ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ περὶ συντάξεων Νόμου καὶ γ.) περὶ διαχειρίσεως τῶν διορίων τοῦ Περσικοῦ Εὐρίπου καὶ προσδιορισμὸς ἡμέρας εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑπουργῶν—*Πρώτη* παραδοχὴ Νομοσχεδίων α.) περὶ ὀρυκτῶν καὶ μεταλλείων β.) περὶ διδασκτικῶν βιβλίων—*Δευτέρα* παραδοχὴ α.) περὶ δικαστ. διατάξεως τῆς Ἑπτανήσου β.) δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτῆς καὶ γ.) περὶ αμοιβῆς εἰς τοὺς καταδείκτας δημοσίων θησαυρῶν—*Τρίτη* ἐπιψήφισις τοῦ περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διὰ τὸ 1866 Νομοσχ.—Συζήτησις τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν

593—597

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΗ'. τῆς 17 Δεβρίου 1865.

Ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς τινος — ὁμοίως Νομοσχεδίου περὶ συντάξεως τῆς Χέρης καὶ τῶν ὁρφανῶν Κριζῆ. — *Τρίτη* ἐπιψήφισις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως ἀμοιβῆς εἰς τοὺς καταδείκτας δημοσίων θησαυρῶν—Ἐξακολουθήσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐπιψήφισις τοῦ ὑπολοίπου μέρους τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν—*Τρίτη* ἐπιψήφισις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐπικτάσεως τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑπτανήσῳ.

598—606

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΘ'. τῆς 18 Δεβρίου 1865.

Ἐπερώτησις περὶ τῶν κατασχράσεων τοῦ μηχανικοῦ Πλείας—ἀνακοίνωσις διαφόρων προτάσεων καὶ ἀναφορᾶν—πρότασις περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν τοῦ σχεδίου τοῦ ἀστυκῶς Νόμου καὶ ἐπιψήφισις πιστώσεως—Ἐπερώτησις περὶ τῆς κινηθείτης ἀγωγῆς περὶ τῶν ἐν Τροίξῳ κτημάτων καὶ ἀναβολὴ τῆς ἀπαντήσεως—Ἐξακολουθήσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐπιψήφισις τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. — *Τρίτη* ἐπιψήφισις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ δημοφιλῶν ἔργων ἐν Πύργῳ—παραδοχὴ τοῦ 1 ἄθροισ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ λιμένας Κορθίου τῆς Ἀνίρου καὶ ἀναβολὴ τῆς περαιτέρω συζητήσεως αὐτοῦ—ἐναρξίς τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων Νομοσχεδίου, καὶ ἀναβολὴ αὐτῆς

606—616

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ι'. τῆς 20 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις διαφόρων προτάσεων —ἐπιψήφισις τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν—συζήτησις περὶ τῆς ἀνιχωρήσεως ἢ μὴ τῶν βουλευτῶν κατὰ τὰς προτεχέας ἐστᾶς, καὶ περὶ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἀφομοιώσεως—ἐναρξίς συζητήσεως περὶ ἀφομοιώσεως—ἀπόρριψις τῆς προτάσεως τοῦ θ. Ζαβῶν περὶ ἀπολύτου καὶ γενικῆς ἀφομοιώσεως—πρωτόβουλων ψηφοφορίας—ὁμοίως ἀπόρριψις τῆς προτάσεως τοῦ Σ. Πατιμεζᾶ—πρωτόκολλον ψηφοφορίας

617—625

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ'. τῆς 21 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις προτάσεων καὶ ἀναφορῶν καὶ παραπομπὴ αὐτῶν—ἐναρξίς τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν περὶ ἀφομοιώσεως Νομοσχεδίων τῆς ἐπιτροπῆς καὶ παραδοχὴ τῶν ἄθροισ 1—20

626—63"

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ'. τῆς 22 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις προτάσεων—ἀνάγνωσις ἀναφορᾶς 1. Πύργου περὶ τῆς δωρεᾶν τυπώσεως τοῦ περὶ ἐκτροδικαστικῆς συγγραμματος τοῦ—εἰσαγωγὴ Νο-

μοσχεδίου περί παραχωρήσεως εἰς τὸν δῆμον Ἑρμουπόλεως 4 στρεμμάτων γῆς καὶ πρώτη ἐπιψήφισις αὐτοῦ — Χορηγία πιστώσεως δραχ. 27, 000 πρὸς ἀνατύπωσιν τῆς ἐλλ. Νομοθεσίας — συζητήσεις ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ παραδοχὴ τῶν κεφ. 1—7

634—637

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4Γ'. τῆς 23 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις προτάσεων καὶ ἀναφορῶν — ἐξακολουθήσεις τῆς συζητήσεως τῶν ἐξόδων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπιψήφισις τῶν κεφ. 7—8 — συζητήσεις ἐπὶ τοῦ κεφ. 9 χωροφυλακῆς καὶ παραδοχὴ αὐτοῦ

638—641

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4Δ'. τῆς 24 Δεβρίου 1865.

Ἐπερωτήσεις α.) περὶ τῶν βοηθημάτων β.) περὶ τῶν καταπιέσεων ἐκ μέρους τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Τροιζηνίας — ἀναβολὴ τῆς ἀπαντήσεως τῶν ὑπουργῶν — ἀπόφασις τῆς Βουλῆς περὶ τῆς πιστώσεως τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς — ἐξακολουθήσεις τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπιψήφισις τῶν κεφ. 10—23 — ἐπιψήφισις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους — ἔκφρασις τῆς λύπης τῆς Βουλῆς διὰ τὸν θάνατον τοῦ Βασιλέως τῶν Βέλγων — συζήτησις ἐπὶ τοῦ 1 άρθρου τοῦ περὶ ἀγρῶν ὑποθηκῶν καὶ προνομίων ἐν ταῖς ἰονίαις Νήσοις

642—646

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4Ε'. τῆς 27 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις α.) τροπολογίας ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἀφομοιώσεως περὶ συντάξεων β.) σχεδίου τοῦ Στραζ. Μομφερριέρου περὶ Κωπαίδος γ.) ἀναφορῶν τινῶν βουλευτῶν — Δεύτερα παραδοχὴ τοῦ περὶ ἐπεκτάσεως τῆς πόλεως Γυθείου Νομοσχεδίου — συζητήσεις ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν περὶ Κωπαίδος καὶ παραδοχὴ τῆς προτάσεως — πρωτόκολλον ψηφοφορίας — παραδοχὴ τοῦ Νομοσχε-

δίου τούτου εἰς δευτέραν συζήτησιν — εἰσαγωγή καὶ πρώτη παραδοχὴ Νομοσχεδίου περὶ παραχωρήσεως προνομίου ἀτμοσιδηροδρομίας εἰς τὸν Ἰωσὴφ Φλωρεμάνδον Λουβᾶτ. — Ἐξακολουθήσεις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ἀγρῶν ὑποθηκῶν καὶ προνομίων Νομοσχεδίου — παραδοχὴ τῶν καθέκαστα καὶ τοῦ συνόλου αὐτοῦ — συζητήσεις τρίτη ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τῆς ἐπιτροπῆς περὶ προθετιμῶν κατὰ τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἐπιψήφισις τῶν ἀρθρῶν 1—6 — ἀναβολὴ τῆς ἐπιψήφισεως τοῦ συνόλου — Συζητήσεις καὶ τρίτη ἐπιψήφισις α.) τοῦ Νομοσχεδίου περὶ προσθήκης τινος εἰς τὸ 833 ἄρθρον τῆς Πολ. Δικονομίας, β.) ὁμοίου περὶ δικαστικῆς διαιρέσεως τῆς Ἐπτανήσου — πρότασις περὶ διατηρήσεως ὑπαλλήλων τινῶν τῆς Βουλῆς καὶ ἀνάγνωσις προτάσεως — προσθήκη πιστώσεως δρ. 70,000 διὰ δαπάνην τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου Κερκώρας

647—660

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4Σ'. τῆς 28 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις διαφόρων προτάσεων καὶ ἀναφορῶν — συζητήσεις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς — Δεύτερα παραδοχὴ τοῦ περὶ ἀτμοσιδηροδρομίας Νομοσχεδίου — Τρίτη συζήτησις τοῦ περὶ παραχωρήσεως τοῦ ἐν Κερκῶνι κτιρίου εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν — τροπολογία τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου, καὶ ἀπόρριψις αὐτῆς — πρωτόκολλον ψηφοφορίας — ἐπιψήφισις τοῦ Νομοσχεδίου

660—667

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4Ζ'. τῆς 29 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις προτάσεων καὶ ἀναφορῶν — ὑπόβλη προτάσεως περὶ ἀποζημιώσεως τῶν βουλευτῶν κατὰ τὰς ἐντὸς τῶν συνόδων διακοπὰς — συζητήσεις καὶ παραδοχὴ αὐτῆς — πρώτη παραδοχὴ Νομοσχεδίου περὶ μηνιαίας συντάξεως τῆς Χέρας καὶ τῶν ἄρθρων Α. Κριζῆ — Τρίτη ἐπιψήφισις τῶν ἐξῆς Νομοσχεδίων α.) περὶ παραχωρήσεως παραλίου ἐθνικῆς γῆς καὶ ἀναλόγου θαλάσσης εἰς τὸν δῆμον Ἑρμουπολιτῶν πρὸς κατασκευὴν Ναυπηγείου β.) περὶ ἐπεκτάσεως τῆς πόλεως Γυθείου

καὶ γ'.) περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας διὰ τὸ 1866. — *Πρώτη* παραδοχὴ τῆς προτάσεως περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν τίτλων τῶν κατεχόντων τὰ ἐν Τροιζῆνι καὶ Ἀργολίδι ἐθν. κτήματα — ἐναρξίς τῆς συζητήσεως τοῦ φορολογικοῦ Νόμου — τροπολογία τῶν βουλευτῶν Μεσσηνίας, περὶ τῶν συκοδένδρων — παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς — πρωτόκολλον ψηφοφορίας 668—678

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4^η. τῆς 30 Δεβρίου 1865.

Δευτέρα παραδοχὴ τῆς προτάσεως περὶ ἀποζημιώσεως τῶν βουλευτῶν κατὰ τὰς διακοπὰς — ἐξακολουθήσεις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν διαφόρων τροπολογιῶν ἐπὶ τοῦ 1 άρθρου τοῦ φορολογικοῦ Νόμου — ἀπόρριψις αὐτῶν — παραδοχὴ τῆς περὶ συκοδένδρων Καλαμῶν, Μεσσηνίας καὶ Ἐπιδάουρου Λιμνῆς — συζητήσεις ἐπὶ τῆς τροπολογίας περὶ καταργήσεως τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν ἐπὶ τῶν μὴ ἐνοικιαζομένων οἰκιῶν καὶ ἀπόρριψις αὐτῆς — πρωτόκολλον ψηφοφορίας — ψηφοφορία μυστικὴ ἐπὶ τῶν Νομοσχεδίων περὶ συντάξεως τῶν γερῶν καὶ ὁφειλῶν τοῦ ναυάρχου Κριεζῆ καὶ Ν. Λεωτσάκου καὶ ἀπόρριψις αὐτῶν 678—683

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ 4^θ. τῆς 31 Δεβρίου 1865.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορᾶς Ν. Φλογαίτου περὶ ἀποζημιώσεως — *τρίτη* ἐπιψήφισις α. τοῦ Νομοσχεδίου περὶ μεταβολῆς τῶν κινήτων γερῶν τοῦ δημοσίου εἰς πάγια καὶ β'.) τοῦ περὶ ἐνοικισιμῶν. — Ἐξακολουθήσεις τῆς συζητήσεως τοῦ φορολογικοῦ Νόμου — ἀπόρριψις τῆς τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Θήρας — παραδοχὴ τοῦ 1 άρθρου τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς ἐτροπολογήθη, ὁμοίᾳ τῶν άρθρων 2 καὶ 3. — Κλήρωσις Μεγάλῃς Πρεσβείας — *τρίτη* ἐπιψήφισις τοῦ περὶ παραχωρήσεως προνομίου ἀτμοσιδηροδρομίας εἰς τὸν Ἰωσήφ Λουμπά — εἰσαγωγή καὶ πρώτη ἐπιψήφισις Νομοσχεδίου περὶ διαλύσεως τοῦ ἡμιτάγματος τῶν εὐζώνων 684—694

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ρ'. τῆς 3 Ἰανουαρίου 1866.

Ἀνακοίνωσις προσηνήσεως τῆς Μεγάλῃς Πρεσβείας καὶ ἀπάντησις τοῦ Βασιλέως — ἐπερώτησις περὶ τοῦ κληροδοτήματος φιλοπάτριδος τινὸς ἀνδρὸς ὁμογενοῦς — ὁρισμὸς ἡμέρας ἀπαντήσεως — *τρίτη* συζήτησις καὶ ἐπιψήφισις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 17 Δεβρίου 1864 Βασιλ. Διατάγματος περὶ δικαστικῆς διακρίσεως τῆς ἑπτανησίου — *Δευτέρα* παραδοχὴ α.) τῆς προτάσεως περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν τίτλων τῶν κατόχων τῶν ἐν Τροιζῆνι καὶ Ἀργολίδι κτημάτων, β'.) Νομοσχεδίου περὶ μεταλλείων καὶ ὄρυκτων καὶ γ'.) ὁμοίου περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν σκωριῶν καὶ τοῦ ἐξ αὐτῶν μολύβδου. — *Τρίτη* συζήτησις τοῦ περὶ συντάξεων Νομοσχεδίου τῆς ἐπὶ τῆς ἀφομοιώσεως ἐπιτροπῆς καὶ παραδοχὴ τῶν άρθρων 1—8 — *Δευτέρα* παραδοχὴ τοῦ περὶ ἡμιτάγματος Νομοσχεδίου 694—702

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑ'. τῆς 4 Ἰανουαρίου 1866.

Ἀνακοίνωσις α.) ἀναφορᾶς τινος καὶ β'.) προτάσεως περὶ ἐθοφυλακῆς — ἐξακολουθήσεις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ συντάξεων Νομοσχεδίου καὶ παραδοχὴ τοῦ συνόλου — ἐπερώτησις περὶ τῆς ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου προκαταβολῆς τοῦ μισθοῦ τῶν καθηγητῶν — σύστασις περὶ συντάξεως τοῦ βουλευτοῦ Λεϊβαδά — ἀνάγνωσις τῆς περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν τίτλων τῶν ἐν Τροιζῆνι κτημάτων προτάσεως — πρότασις ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως — ἀπόρριψις αὐτῆς — πρωτόκολλον ψηφοφορίας — συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως καὶ ἐπανάλυψις τῆς περὶ ἀναβολῆς προτάσεως — λύσις τῆς συνεδριάσεως δι' ἑλλειψιν ἀπαρτίας 702—711

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΒ'. τῆς 5 Ἰανουαρίου 1866.

Ἀίτησις περὶ μεταφορᾶς πιστώσεως διὰ τοὺς ἀξιωματικούς τας χωροφυλακῆς — *τρίτη* ἐπιψήφισις α.) τοῦ περὶ διαλύσεως τοῦ ἡμιτάγματος Νομοσχεδίου καὶ β.) ὁμοίου περὶ συστάσεως οἰδηροδρό-

μου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ—ἀπόφαισις περὶ δια-
τηρήσεως ὑπαλλήλων τινων τῆς Βουλῆς καὶ περὶ
παραπομπῆς τῶν ἀναφορῶν εἰς τὰ διάφορα ὑπουρ-
γεία—ἐκθεσις τοῦ Προέδρου περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς
Βουλῆς — ἀνάγνωσις Βασ. Διατάγματος περὶ τῆς
λήξεως τῆς Συνόδου 711—721

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΟΔΟΣ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'. τῆς 10 ἰανουαρίου 1866.

Ἀναγνώσεις προσωρινοῦ Προεδρείου — ἀνάγνω-
σις τοῦ Βασ. Διατάγματος τῆς συγκαλέσεως — συ-
ζήτησις περὶ τοῦ ἀντισυνταγματικοῦ ἢ μὴ τρόπου
τῆς συγκαλέσεως — προσδιορισμὸς ἡμέρας τῶν
ἐργασιῶν 723—726

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β'. τῆς 11 ἰανουαρίου 1866.

Ἐκλογή τοῦ Προέδρου καὶ προσφωνήσις αὐτοῦ. 727—728

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ'. τῆς 15 ἰανουαρίου 1866.

Ἐκλογή τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων—
ὑποβολὴ τροπολογίας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτε-
ρικῶν ἐπὶ τοῦ περὶ ἀποξήρανσεως τῆς Κωπαίδος Νο-
μοσχεδίου—ἀνάκλησις τῶν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Λεω-
τσακού ἐκφράσεων κατὰ τοῦ βουλευτοῦ Σ. Πετι-
μεζᾶ—ἐκλογή τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ
Ταμίου τῆς Βουλῆς .. . 729—731

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ'. τῆς 17 ἰανουαρίου 1866.

Ἀνακοίνωσις περὶ τῆς εἰς τὸν Βασιλέα ἐμφανί-
σεως τοῦ ὀριστικοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς —
εἰσαγωγή τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν δαπανῶν τῆς
ἐκτάκτου Συνόδου — συζήτησις καὶ παραδοχὴ
αὐτοῦ — ἀνακοίνωσις ἀναφορᾶς Ῥάλλη καὶ Δου-
ροῦτη περὶ καταργήσεως τοῦ φόρου τῆς κα-
τεργασμένης μεταξὺς — κατηγορία βουλευτοῦ
τινος κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν α.) ὅτι

ἀνακλίσαν ἐκδοθῆν Βασ. Διατάγμα, β.) ὅτι ἀντι-
κατέστησαν ἐπαρχιακὸν τινα ἱατρὸν δι' ἑτέρου μὴ
ἔχοντος τὰ προσόντα — ὁρισμὸς ἡμέρας ἀπαντή-
σεως τοῦ ὑπουργοῦ — ἀπόφαισις τῆς Βουλῆς περὶ
τῆς ἐπανακλήσεως τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ Κω-
παίδος Νομοσχεδίου καὶ πρῶτη αὐτοῦ συζήτησις
— πρότασις περὶ παραπομπῆς αὐτοῦ εἰς ἐιδικὴν
ἐπιτροπὴν — ἀπόρριψις αὐτῆς — παραδοχὴ τῶν
διαφορῶν ἄρθρων, ὡς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομο-
σχεδίου κατὰ τὴν πρῶτην συζήτησιν — ὁμοίως
πρῶτη παραδοχὴ τοῦ περὶ σκωριῶν Νομοσχεδίου. 731—738

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε'. τῆς 18 ἰανουαρίου 1866.

Ἀνακοίνωσις διαφορῶν ἀναφορῶν σχέσιν ἔχου-
σων τρὶς τὰ Νομοσχέδια περὶ Κωπαίδος καὶ περὶ
σκωριῶν — παραπομπὴ αὐτῶν — ἐπερώτησις α.)
περὶ τοῦ διατάγματος τῶν ἐντοπίων ὑπαλλήλων
καὶ β.) περὶ τῆς ἀποξημιώσεως τῶν ἐν Τσιῤῥα πη-
θόντων ἐλλήνων — ἀνάκλησις τῆς ἀπαντήσεως τοῦ
ὑπουργοῦ — δευτέρα ἐπιφύρασις τῶν Νομοσχεδίων
περὶ Κωπαίδος καὶ Λαυρίου .. . 739—741

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΤ'. τῆς 19 ἰανουαρίου 1866.

Ἀνακοίνωσις προτάσεων καὶ τροπολογιῶν καὶ
παραπομπὴ αὐτῶν — ἐπερώτησις περὶ τοῦ ὄρου
τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ἀπάντησις τοῦ ὑπουργοῦ —
ἐναρξίς τῆς τρίτης συζήτησεως τοῦ περὶ Κωπαίδος
Νομοσχεδίου 742—744

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ'. τῆς 20 ἰανουαρίου 1866.

Ἀνακοίνωσις ἀναφορῶν καὶ τροπολογιῶν καὶ
παραπομπὴ αὐτῶν — ἐξακολουθήσις τῆς συζήτη-
σεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Κωπαίδος .. . 745—748

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η'. τῆς 21 ἰανουαρίου 1866.

Ἐξακολουθήσις τῆς περὶ ἀποξήρανσεως τῆς Κω-
παίδος συζητήσεως 749—751

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ'. τῆς 22 ἰανουαρίου 1866.

Ἐξακολουθήσις τῆς ἀνωτέρω συζητήσεως καὶ
λήξις τῆς ἐκτάκτου Συνόδου τῆς Βουλῆς — ἀνά-
γνωσις Βασ. Διατάγματος .. . 751

0020659478

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ